Digitized by Google

Schmidt

gr.
524
~~394~~

Digitized by Google

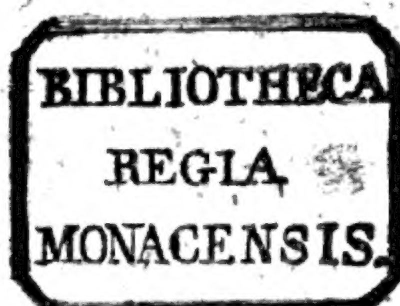

Neugriechisch-deutsches
und
deutsch-neugriechisches
Wörterbuch.

Zum Gebrauch
der Deutschen und Griechen

von

M. J. A. E. Schmidt,
öffentlichem Lehrer der russischen und neugriechischen Sprache an der Universität zu Leipzig.

Zweiter Theil.

Deutsch neugriechisch.

Nebst einer kurzen neugriechischen Grammatik für Deutsche, und deutschen Grammatik für Griechen.

Leipzig,
bey C. B. Schwickert,
1827.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ἉΠΛΟ-ἙΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ.

ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΝΥΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ.

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΠΑΡΑ

Ι. Α. Ε. ΣΜΙΤ

ἈΚΑΔΗΜΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΗΣ ῬΩΣΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ἉΠΛΟ-ἙΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Β'.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑ ἘΞΗΓΗΣΕΩΣ ἉΠΛΟ-ἙΛΛΗΝΙΚΗΣ.

Μετὰ συντομωτάτης γραμματικῆς τῆς ἁπλο-ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς χρῆσιν τῶν Γερμανῶν, καὶ τῆς γερμανικῆς εἰς χρῆσιν τῶν νῦν Ἑλλήνων.

ἘΝ ΛΕΙΨΙᾼ,

ἘΝ Τῼ͂ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῼ͂ ΤΟΥ Ε. Β. ΣΟΥΙΚΕΡΤ.

,αωκζ'.

Vorrede.

In der Vorrede zum ersten, oder neugriechisch-deutschen Theile dieses Wörterbuchs ist schon alles das gesagt worden, was über die Einrichtung und den Zweck desselben nöthig schien. In diesem zweiten, deutsch-neugriechischen Theile sind den deutschen Wörtern nicht bloß die Ausdrücke des edlern Styls, sondern auch die des gemeinen Lebens beygesetzt, doch ohne besondere Unterscheidungszeichen, da mit diesen im ersten Theile schon die griechischen Wörter bezeichnet sind.

Am Schlusse des gegenwärtigen Theiles ist eine kurze deutsch geschriebene Grammatik der neugriechischen Sprache, zum Gebrauch für Deutsche angehängt, welche vorzüglich die Hauptregeln der Declination und Conjugation enthält.

Die griechisch geschriebene kurze deutsche Grammatik ist zum Gebrauch für Griechen, die sich dieses Wörterbuchs beym Erlernen der deutschen Sprache bedienen wollen.

Die Abkürzungszeichen sind bereits in der Vorrede zum ersten Theile erklärt worden. Hier ist nur noch zu bemerken, daß bey fremden, nicht eigentlich griechischen Wörtern, die aber doch in der gewöhnlichen Volkssprache gebraucht werden, durch die Worte *ἰταλ. τουρκ. λατ.* angegeben ist, ob sie italiänischen, lateinischen oder türkischen Ursprungs sind.

Geschrieben im October 1826.

Der Verfasser.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὸ προοίμιον τοῦ πρώτου τόμου ἤδη περιέχει τὰ ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα. Εἰς αὐτὸν τὸν δεύτερον τόμον εὑρίσκονται τὰ γερμανικὰ ἐξηγημένα εἰς τὴν κοινὴν ἁπλὴν διάλεκτον, καὶ πρὸς τούτοις ἐσημειώθησαν καὶ ὅλα ὅσα εἶναι ξένα διὰ προσθέσεως τῶν λέξεων ἰταλ. λατ. τουρκ. (δηλαδή· ἰταλικὴ, λατινικὴ, τουρκικὴ λέξις), διὰ νὰ ἰδῶσι οἱ ἀλλογενεῖς, ὅτι αὗται αἱ λέξεις δὲν ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν ἁπλὴν διάλεκτον, ἀλλὰ ὅτι μεταχειρίζονται οἱ νῦν Ἕλληνες αὐτὰς μόνον εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν.

Εἰς τὸ τέλος τούτου τοῦ τόμου εὑρίσκεται μία συντομωτάτη γραμματικὴ τῆς ἁπλο-ἑλληνικῆς διαλέκτου διὰ τοὺς Γερμανοὺς, οἵτινες ἔχουσι σκοπὸν νὰ μάθωσι αὐτήν. Πρὸς τούτοις προσετέθη καὶ μία συντομωτάτη γραμματικὴ τῆς γερμανικῆς διαλέκτου, περιέχουσα μάλιστα τοὺς ἀναγκαιοτάτους κανόνας τῆς γερμανικῆς κλίσεως καὶ συζυγίας, διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν νῦν Ἑλλήνων, οἵτινες μεταχειρίζονται αὐτὸ τὸ λεξικὸν εἰς τὴν μάθησιν τῆς γερμανικῆς διαλέκτου.

Τὰ σημεῖα μὲ τὰ ὁποῖα σημειώνονται τὰ ῥήματα κ. τ. ε. εἶναι τὰ ἴδια καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δεύτερον τόμον, καὶ εἶναι ἐξηγημένα εἰς τὸ προοίμιον τοῦ πρώτου.

ἐγράφη εἰς τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ͵αωκς΄.

ὁ συγγραφεύς.

Aal, der, τὸ ἐγγέλι, χέλι.
Aalbeere, die, τὸ μαῦρον σταφυλοστάφυλον.
Aalfang, der, τὸ ψάρευμα τῶν χελιῶν.
Aalhälter, der, ἕνα βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγγέλια.
Aalhaut, die, τὸ δέρμα τοῦ χελιοῦ.
Aalraupe, Aalquappe, die, εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια.
Aar, der, ὁ ἀετὸς (ποιητικῶς).
Aas, das, τὸ ψοφίμι.
Aasen, v. a. ἐβγάζω τὸ κρέας ἀπὸ τὸ δέρμα. v. n. βόσκομαι.
Aasfressig, a. ὁποῦ τρώγει ψοφίμια.
Aaskäfer, der, (Todtengräber) εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ τρώγει ψοφίμι.
Ab, (μόνον εἰς τὰ σύνθετα) ἀπό.
Abackern, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ ἄροτρον (μὲ τὸ ἀλέτρι). eine Schuld —, πληρώνω τὸ χρέος μου δουλεύωντας μὲ τὸ ἀλέτρι.
Abänderlich, a. μεταβλητός. (εἰς τὴν γραμματικὴν) κλιτός.
Abänderung, die, ἡ μεταβολὴ, ἀλλαγή. (Declination), ἡ κλίσις. (Verschiedenheit), ἡ διαφορά.
Abängstigen, v. a. θλίβω, στενοχωρῶ. sich —, θλίβομαι, στενοχωροῦμαι.
Abängstigung, die, ἡ θλίψις, στενοχωρία.
Abarbeiten, v. a. ἐβγάζω μὲ δουλειάν. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὴν δουλειάν. (durch Arbeit ermüden), κουράζω μὲ τὴν δουλειάν.

Abärnten, v. a. θερίζω. v. n. τελειώνω τὸ θέρος.
Abart, die, διαφορὰ τοῦ εἴδους.
Abarten, v. n. ἐκτρέπομαι τοῦ γένους.
Abartung, die, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους.
Abätzen, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον.
Abbacken, v. r. τελειώνω τὸ ψήσιμον τοῦ ψωμιοῦ.
Abbeeren, v. a. ἐβγάζω (οἷον· ταῖς ῥῶγαις τοῦ σταφυλίου).
Abbeißen, v. a. ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια.
Abbeizen, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον,
Abbestellen, v. a. ἀνακαλῶ τὴν προσταγὴν (ὀρδινίαν) μου.
Abbetteln, v. a. ἀποκτῶ παρακαλῶντας ὡσὰν τὸν ζήτουλαν.
Abbeugen, Abbiegen, v. a. λυγίζω εἰς ἄλλο μέρος. (in der Sprachlehre): κλίνω.
Abbiegung, die, ὁ λυγισμός. ἡ κλίσις.
Abbieten, s. überbieten.
Abbild, das, ἡ εἰκὼν (εἰκόνα).
Abbilden, v. a. εἰκονίζω, ζωγραφίζω.
Abbildung, die, τὸ εἰκόνισμα, ἡ εἰκὼν (εἰκόνα).
†Abbinden, v. a. λύω (τὸ δεδεμένον).
Abbiß, der, τὸ δάγκασμα, τὸ μέρος ἐβγαλμένον μὲ τὰ δόντια.
Abbitte, die, ἡ παρακάλεσις διὰ συγχώρησιν.
Abbitten, v. a. παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ.
Abblasen, v. a. φυσσῶ (οἷον τὸν κονιορτόν).
Abblatten, v. a. ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ξεφυλλίζω.

Abblättern, v. n. ξεκολλοῦμαι, πίπτω (οἷον· τὰ φύλλα τῶν δένδρων).
Abbläuen (durchprügeln), v. a. δέρνω καλά.
Abblühen, v. n. ἐξανθῶ, χάνω τὸ ἄνθος.
Abborgen (einem etwas), v. a. δανείζομαι.
Abbrechen, v. a. τζακίζω (ἕνα μέρος ἀπὸ κάτι τι). (die Rede) —, κόπτω τὸν λόγον. sich etwas —, ἐγκρατεύομαι, ὑστεροῦμαι. an der Zahlung —, κόπτω ἀπὸ τὴν πληρωμήν. — v. n. τζακίζομαι.
Abbrechen, das, Abbrechung, die, τὸ τζάκισμα.
Abbrennen, v. a. καίω, κατακαίω. v. n. καίομαι, κατακαίομαι.
Abbrennung, die, ἡ καῦσις, τὸ καύσιμον.
Abbreviatur, die, συγκοπὴ τῶν λέξεων.
Abbreviren, v. a. συγκόπτω μίαν λέξιν, τὴν γράφω μὲ συγκοπήν.
Abbringen, v. a. φέρω ἀλλοῦ. (abschaffen), ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, σηκώνω.
Abbringung, die, (Abschaffung), ἡ ἀναίρεσις, ἀκύρωσις.
Abbröckeln, v. a. ἐβγάζω ψίχαις (ἀπὸ τὸ ψωμὶ κ. τ. ἑξῆς). sich —, πίπτω, ξεκολλοῦμαι (ὡσὰν ψίχαις τοῦ ψωμιοῦ).
Abbruch, der, τὸ τζακισμένον μέρος, τὸ κομμάτι. (an der Zahlung), ὁ ξεπεσμός (ἀπὸ τὴν πληρωμήν). (Schaden) ζημία.
Abbrühen, v. a. ζεματίζω.
Abbürsten, v. a. σκουπίζω (μὲ τὴν βοῦρτζαν).
Abbüßen, v. a. παιδεύομαι (μόνος μου διὰ σφάλματα), κάμνω μετάνοιαν.
Abbüßung, die, ἡ παιδεία, ἡ μετάνοια.

Abc, (a be ce), das, τὸ ἀλφάβητον. (Anfangsgründe) αἱ πρῶται ἀρχαί.
Abcbuch, das, τὸ ἀλφάβητον (βιβλίον περιέχον τὸ ἀλφάβητον).
Abcschüler, Abcschütze, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὸ ἀλφάβητον.
Abconterfeyen, s. Abmahlen.
Abcopiren, s. abschreiben, abzeichnen.
Abdachen, v. a. περιχαρακώνω, κάμνω τὸν τοῖχον καταχυτόν.
Abdachung, die, τὸ καταχυτὸν, ἡ κλίσις τοῦ τοίχου.
Abdampfen, v. n. ἐξατμίζω.
Abdanken, v. a. ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου, ἀποπέμπω.
Abdankung, die, ἡ ἄδεια, ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν. (Leichenrede) λόγος ἐπιτάφιος.
Abdarben (sich etwas), v. r. ἐγκρατεύομαι, ὑστεροῦμαι (μόνος μου), φείδομαι.
Abdecken, v. a. (den Tisch), ἐβγάζω τὸ τραπεζομάνδυλον. (einen Deckel) ξεσκεπάζω. (die Haut abziehen) ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω.
Abdecker, der, ὁ γδάρτης.
Abdeckerey, die, τὸ ὀσπῆτι τοῦ γδάρτου.
Abdienen, v. a. (seine Zeit) τελειώνω τὸν καιρὸν τῆς δουλεύσεώς μου. (eine Schuld), πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ δουλεύσω.
Abdingen, v. a. ξεπίπτω (ξεπέφτω), κόπτω ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος.
Abdrechseln, v. a. ἐβγάζω τορνεύωντας.
Abdrehen, v. a. ἐβγάζω γυρίζωντας, στρέφωντας. (abdrechseln), ἐβγάζω τορνεύωντας, τορνεύω.
Abdreschen, v. a. ἀλωνίζω. τελειώνω τὸ ἀλώνισμα. (einen) δέρνω καλά.
Abdringen, v. a. (einem etwas) ἐβγάζω (κάτι τι ἀπὸ τινὰ) μὲ βίαν.

Abdruck, der, ἡ ἐκτύπωσις, ἐντύπωσις, ὁ τύπος. (ein gedruckter Bogen) μία κόλα τυπωμένη.
Abdrucken, v. a. τυπώνω.
Abdrücken, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ζουλήξω. (ein Gewehr) ῥίπτω (ῥίχνω) τουφέκι.
Abdunsten, v. n. ἐξατμίζω.
Abdünsten, v. a. κάμνω νὰ ἐξατμίσῃ.
Abend, der, ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ. (Vorabend) ἡ παραμονή. (Westen) ἡ δύσις.
Abendbrod, Abendessen, das, τὸ δεῖπνον.
Abenddämmerung, die, τὸ λυκαυγές (ἡ ἀρχὴ τῆς νύκτας).
Abendgebet, das, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή.
Abendländer, der, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ δυτικὰ μέρη.
Abendländisch, a. δυτικός.
Abendlied, das, ἑσπερινὴ ψαλμῳδία.
Abendluft, die, ὁ ἑσπερινὸς ἀέρας.
Abendmahl, das, δεῖπνος ὁ μυστικός, ἡ ἁγία εὐχαριστία. zum Abendmahle gehen, μεταλαμβάνω. das Abendmahl austheilen, δίδω νὰ μεταλάβῃ, μεταλαμβάνω τινά.
Abendmahlzeit, die, τὸ δεῖπνον.
Abendmusik, die, ἑσπερινὴ μουσική.
Abendröthe, die, ἡ ἑσπερινὴ κοκκινάδα τοῦ οὐρανοῦ.
Abendsegen, der, Abendgebet, das, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή.
Abendseite, die, τὸ δυτικὸν μέρος.
Abendsonne, die, ὁ δυτικὸς ἥλιος.
Abendstern, der, ὁ ἑσπερινὸς (ἄστρον),
Abendstunde, die, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα.
Abendtisch, der, τὸ δεῖπνον.
Abendvölker, die, τὰ δυτικὰ γένη.
Abendwärts, ad. πρὸς δύσιν.
Abendwind, der, ὁ ἑσπερινὸς ἀέρας. (Westwind) ὁ δυτικὸς ἄνεμος, δυτικὸς ἀέρας.

Abendzeit, die, ὁ ἑσπερινὸς καιρὸ[...] ἑσπέρα.
Abenteuer, das, παράξενον συμβεβ[...] τὸ τόλμημα.
Abenteuerlich, a. παράξενος, θαυμα[...]
Abenteurer, der, ὁ περιφερόμενο[...] τὸν κόσμον διὰ νὰ εὕρῃ καλὴν τ[...]
Aber, c. ὅμως, ἀλλὰ, (μὰ, ἀμή).
Aberglaube, der, ἡ δεισιδαιμονία.
Abergläubig, a. δεισιδαίμων.
Aberkennen, einem (etwas) καταπ[...] ὑστερῶ διὰ μέσου τῆς κρίσεως.
Abermahl, ad. ἄλλην μίαν φοράν.
Abermahlig, ad. ὁποῦ γίνεται ἄλλην φοράν, ἐκ δευτέρου γενόμενος.
Aberwitz, der, ἀνοησία, ἀφροσύνη, [...]ρία, τρέλα.
Aberwitzig, ad. ἀνόητος, ἄφρων, μω[...] τρελός.
Abessen, v. a. τρώγω, ἐβγάζω τρώ[...]τας; v. n. τελειώνω τὸ γεῦμα [...] δεῖπνον.
Abfahren (etwas mit dem Wagen a[...]ßen), τζακίζω ἀπερνῶντας μὲ τὸ ἁμ[...] (ein Pferd) κουράζω ἕνα ἄλογον [...]γμένον εἰς τὸ αμάξι. (durch Fa[...] abnutzen) χαλνῶ, οἷον· τὸ ἁμάξι, [...] τροχὸν, μὲ τὴν πολλὴν κίνησιν. — [...] κινῶ μὲ τὸ ἁμάξι. μισεύω. (ster[...] ἐκπνέω, ἀποθνήσκω.
Abfahrt, die, ὁ μισευμός (μὲ τὸ ἁμ[...] ἢ μὲ τὸ καράβι).
Abfall, der, τὸ πέσιμον. (vom Sch[...]zeln, Feilen) τὰ ἀποξύσματα, ῥ[...]σματα. (von jemanden) ἡ ἀποστα[...] (Veränderung) ἡ μεταβολή. (Versc[...]denheit) ἡ διαφορά.
Abfallen, v. n. πίπτω, ξεκολλοῦμ[...] (von jemanden) ἀποστατῶ. (am Le[...] γίνομαι λιγνὸς, ἀχαμναίνω.

Abfangen, *v. a.* πιάνω (κρυφίως· πουλιὰ κ. τ. ἑξῆς). (ein wildes Schwein) σκοτώνω ἕνα ἄγριον γουροῦνι (τρυπῶντάς το μὲ τὸ κοντάρι).

Abfärben, *v. n.* χάνω τὸ χρῶμα, μαυρίζω.

Abfassen, *v. a.* σχεδιάζω, συνθέτω. (μάλιστα βιβλία).

Abfassung, die, ὁ σχεδιασμὸς, ἡ σύνθεσις.

Abfäumen, s. Abschäumen.

Abfaulen, *v. n.* πίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα.

Abfegen, *v. a.* παστρεύω, σκουπίζω.

Abfegung, die, ἡ πάστρευσις, τὸ σκούπισμα.

Abfeilen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ῥινί.

Abfeilicht, das, τὰ ῥινίσματα.

Abfeilung, die, τὸ ῥίνισμα.

Abfertigen, *v. a.* ἀποστέλλω, ἐξωφλίζω. (einen derb) μαλώνω τινὰ καλὰ, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ.

Abfertigung, die, ἡ ἀποστολή, ἐξώφλισις. (derbe —), ἡ ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

Abfeuern, *v. a.* ῥίπτω (ῥίχνω) τουφέκι, κ. τ. ἑξῆς.

Abfeuerung, die, τὸ ῥίψιμον (τοῦ τουφεκιοῦ κ. τ. ἑξῆς).

Abfinden, *v. a.* κάμνω εὐχαριστημένον, εὐχαριστῶ, πληρώνω. einen Prinzen —, δίδω ἕνα πρίγγιπα (βασιλικὸν) ἢ τόπον ἢ καὶ χρονικὴν πληρωμήν. sich (mit einem) —, πληρώνω τινὰ τὸ χρέος μου. τεριάζομαι.

Abfindung, die, ἡ πληρωμή. ὁ τεριασμός.

Abfischen (einen Teich), (ausfischen), ψαρεύω, πιάνω τὰ ψάρια εἰς μίαν λίμνην. das Beste —, πέρνω τα καλλήτερα.

Abflecken, *v. n.* λερώνω.

Abfleischen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας (ἀπὸ τὸ δέρμα).

Abfliegen, *v. n.* πετῶ ἀλλοῦ.

Abfließen, *v. n.* ῥέω (τρέχω) κάτω ἢ ἔξω.

Abflößen, *v. a.* ῥίχνω ξύλα εἰς τὸ ποτάμι διὰ νὰ τὰ φέρῃ ἀλλοῦ.

Abfluß, der, ἡ ῥοὴ, τὸ τρέξιμον (τοῦ νεροῦ) κάτω.

Abfolgen lassen, *v. a.* (einem etwas), παραδίδω (εἰς τινὰ τι).

Abfordern (einem etwas), *v. a.* ζητῶ (τι ἀπό τινα), ἀπαιτῶ.

Abforderung, die, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα.

Abformen, *v. a.* σχεδιάζω, σχηματίζω (εἰς κηρὶ, εἰς πηλὸν τὸ σχῆμα τινὸς πράγματος.

Abformung, die, ἡ σχεδίασις, ὁ σχεδιασμὸς, σχηματισμός.

Abfragen, *v. a.* ἐβγάζω (ἕνα μυστικὸν) μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω.

Abfressen, *v. a.* τρώγω (ταῖς ἄκραις τῶν χόρτων κ. τ. ε.). (nagen am Herzen), τρώγω, πληγώνω τὴν καρδίαν (μεταφορικῶς).

Abfrieren, *v. n.* πίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ πάγωμα.

Abfuhre, die, τὸ φέρσιμον (τῶν πραγμάτων) εἰς ἄλλον τόπον, ἡ μετακομιδή, ἀγωγή.

Abführen (zu Wagen), *v. a.* φέρω, μετακομίζω μὲ τὸ ἁμάξι εἰς ἄλλον τόπον. (einen —), πηγαίνω (τινὰ) εἰς ἄλλον τόπον. (μεταφορικῶς) ἐλέγχω, δίδω ἐλεγκτικὴν ἀπόκρισιν. (purgiren), κινῶ (τὴν κοιλίαν).

Abführend, *ad.* κινητικὸς (διὰ τὴν κοιλίαν).

Abführung, die, (zu Wagen), τὸ φέρσιμον, ἡ ἀγωγὴ, μετακομιδή. (Purganz), τὸ κινητικόν.

Abführungsmittel, das, τὸ κινητικὸν ἰατρικόν.

Abfüllen, *v. a.* ἐβγάζω (κρασὶ κ. τ. ε.)

ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον καὶ χύνω εἰς ἄλλο, μεταχύνω.

Abfüllung, die, ἡ μετάχυσις.

Abfüttern, v. a. δίδω (ἀρκετὸν) φαγὶ (μάλιστα εἰς τὰ ζῶα).

Abgabe, die, ἡ παράδοσις. (Steuer), τὸ δόσιμον, ὁ φόρος, (τουρκ. τὸ χαράτζι).

Abgang, der, ὁ μισευμὸς, ἀναχωρισμός. (der Waaren), ἡ πώλησις (πούλησις) τῶν πραγμάτων. (Verminderung), ἡ ἐλάττωσις, μίκρωσις. (Ende), τὸ τέλος, ἡ τελευτὴ (τοῦ ἀνθρώπου). (Abfall), τὰ ἀποξίσματα. (Schaden), ἡ ζημία.

Abgängig, Abgänglich, a. ὅπου πωλεῖται καλά.

Abgebackenes Brod, ψωμὶ ξεκολλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν.

Abgeben, v. a. δίδω, παραδίδω. (Abgaben), πληρώνω δόσιμον, φόρον. (einen Kaufmann, einen guten Soldaten), εἶμαι ἄξιος (διὰ πραγματευτὴν, διὰ καλὸν στρατιώτην). sich — (mit etwas), καταγίνομαι (εἴς τι). (mit jemanden), συναναστρέφομαι (μέ τινα).

Abgehen, v. a. χαλνῶ (οἷον τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ περιπάτημα). (im Gehen, Messen), μετρῶ μὲ τὰ βήματά μου. v. n. ἀναχωρῶ, μισεύω. (von Waaren), πωλοῦμαι, ἔχω πώλησιν (πούλησιν). (von etwas, von einem), διαφέρω, δὲν συμφωνῶ. (von einer Gewohnheit), ἀφίνω μίαν συνήθειαν. (aus dem Dienste), ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν. (wegkommen), χάνομαι. (als Farben), χάνω τὸ χρῶμα, ἀφανίζομαι. (vom Preise), ξεπίπτω (ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος). (mangeln), λείπω. (mit Tode —), ἀποθνήσκω. (losgehen), ξεκολλοῦμαι. sich nichts abgehen lassen, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, ἀπερνῶ λαμπρά.

Abgelebt, a. πολλὰ παλαιὸς, ὑπέργηρος.

Abgelegen, a. ἀπομακρυσμένος.

Abgelegenheit, die, ὁ ἀπομακρυσμός.

Abgeneigt, a. μὴ ἔχων κλίσιν.

Abgeneigtheit, die, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ μὴ ἔχειν κλίσιν.

Abgenutzt, a. χαλασμένος (ἀπὸ πολυκαιρινὴν χρῆσιν). πεπαλαιωμένος.

Abgeordnete, der, ὁ ἀπεσταλμένος, (δεπουτάτος).

Abgeredeter Maßen, ad. κατὰ συμφωνίαν.

Abgerichtet, a. μαθημένος (οἷον· ἄλογον, σκυλὶ κ. τ. ε).

Abgesagt, a. ein abgesagter Feind, ἐχθρὸς ἀφιλίωτος.

Abgesandte, der, ὁ ἀπεσταλμένος, ὁ πρέσβυς.

Abgesandtin, die, ἡ ἀπεσταλμένη.

Abgeschmackt, a. ἄνοστος.

Abgeschmacktheit, die, τὸ ἄνοστον.

Abgewichen, a. (vergangen), ἀπερασμένος, s. abweichen.

Abgewinnen, v. a. (einem etwas), κερδίζω (τι ἀπό τινα). (einen Vortheil), προφθάνω (πρωτήτερα ἀπὸ ἄλλον).

Abgewöhnen, v. a. ξεσυνηθίζω (ἄλλον). sich —, ξεσυνηθίζω, ἀφίνω μίαν συνήθειαν.

Abgezehrt, a. ἄσαρκος, λιγνός, ἀχαμνισμένος.

Abgießen, v. a. χύνω (ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον). (in eine Form), χύνω εἰς τὸ καλοῦπι.

Abgießung, die, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον.

Abglanz, der, τὸ ἀπαύγασμα, (ποιητικὴ λέξις).

Abglätten, v. a. s. glätten.

Abgleichen, v. a. ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον. τεριάζω.

Abgleichung, die, ὁ ἰσιασμὸς, τεριασμός.
Abgleiten, v. n. ἀπογλυστρῶ, ξεγλυστρῶ.
Abglitschen, s. Abgleiten.
Abgott, der, τὸ εἴδωλον, ψεύστικος θεός.
Abgötter, der, ὁ εἰδωλολάτρης.
Abgötterey, die, ἡ εἰδωλολατρεία.
Abgötterin, die, ἡ εἰδωλολάτρισσα.
Abgöttisch, a. εἰδωλολάτρικος.
Abgraben, v. a. χώνω, κάμνω λάκκον. (einem ein Stück Land), ἀφαιρῶ μὲ τὸ ἀλέτρι ἕνα μέρος ἀπὸ τὸν ἀγρὸν ἄλλου τινός. (das Wasser), ἐβγάζω τὸ νερὸν διὰ μέσου λάκκου.
Abgrämen, sich, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν λύπην.
Abgrasen, v. a. τρώγω τὰ χόρτα. κόπτω τὰ χόρτα.
Abgreifen, v. a. χαλνῶ (μὲ τὸ πολὺ ψηλάφισμα).
Abgrund, der, ἡ (ὁ) ἄβυσσος.
Abgunst, die, ὁ φθόνος, τὸ μῖσος.
Abgünstig, a. ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, μισῶν, φθονῶν.
Abgürten, v. a. λύω τὸ ζωνάρι, ξεζώνω.
Abgurten, v. a. das Pferd, ξεζώνω τὸ ἄλογον.
Abguß, der, ἡ χύσις, μετάχυσις. (einer Figur), εἰκόνα σχεδιασμένη μὲ χύσιν εἰς τὸ καλούπι.
Abhaaren, v. a. ἐβγάζω, ἀποσπῶ τὰς τρίχας. (bei den Gärbern): μαδῶ, ἀποξύω τὰς τρίχας ἀπὸ τὸ δέρμα.
Abhacken, v. a. κόπτω (μὲ τζεκοῦρι).
Abhageln, v. i. es hat sich abgehagelt, ἀπέρασε τὸ χαλάζι.
Abhaken, v. a. ἐβγάζω ἀπὸ τὸ τζιγκέλι, λύω.
Abhalten, v. a. κρατῶ (τι μακρὰν ἀπὸ τι). — (verhindern), ἐμποδίζω. lassen Sie sich nicht abhalten, μὴν ἐνοχλῆσθε, μὴν συγχίζησθε.
Abhaltung, die, τὸ ἐμπόδιον.
Abhandeln, v. a. (einem etwas), ἀγοράζω (τι ἀπό τινα). (vom Preise), ξεπέφτω ἀπὸ (τὴν τιμὴν), δίδω ὀλιγώτερον. (etwas mit einem), πραγματεύομαι. (eine Sache), διαλέγομαι (περί τινος πράγματος).
Abhandlung, die, ἡ πραγμάτευσις (περί τινος πράγματος). (eine Schrift), τὸ σύγγραμμα.
Abhanden seyn, v. n. δὲν εὑρίσκομαι, λείπω. — kommen, χάνομαι.
Abhang, der, ὁ κατήφορος.
Abhangen, v. n. εἶμαι κατήφορος. (abhängig seyn), ὑπόκειμαι, ἐξαρτῶμαι. das hängt nicht von mir ab, αὐτὸ δὲν στέκεται εἰς ἐμένα.
Abhängen, v. a. ξεκρεμῶ. v. n. s. abhangen.
Abhängig, a. κατήφορος. (von jemanden), ὑποτεταγμένος, ἐξηρτημένος.
Abhängigkeit, die, ἡ ὑποταγὴ, τὸ ἐξάρτημα.
Abhärmen, sich, v. r. χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ λύπην.
Abhärten, v. a. σκληρύνω, κάμνω σκληρόν.
Abhaspeln, v. a. τυλιγαδιάζω.
Abhauen, v. a. κόπτω (μὲ σπαθὶ μὲ τζεκοῦρι). (Gras), κόπτω (χόρτα), κοσσίζω.
Abhauung, die, τὸ κόψιμον. (des Grases), τὸ κόσσισμα.
Abheben, v. a. σηκώνω (τι ἀπὸ ἕναν τόπον). (in der Karte), χωρίζω.
Abheften, v. a. ξεκολλῶ, λύω ταῖς θηλιαῖς.
Abheilen, v. a. ἰατρεύω (πληγήν). v. n. ἰατρεύομαι.
Abheilung, die, ἡ ἰάτρευσις.

Abhelfen (herab), *v. a.* βοηθῶ τινὰ νὰ κατέβῃ. (einer Sache), διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν.
Abhelfung, die, ἡ βοήθεια, διόρθωσις.
Abhellen, sich, *v. n.* ξεθολώνομαι.
Abhetzen, *v. a* (ein Pferd ꝛc.), κουράζω (ἕνα ἄλογον) μὲ τὸν πολὺν δρόμον.
Abhobeln, *v. a.* λειαίνω, ῥοκανίζω. (einen Menschen), ξεχονδραίνω, κάμνω πολιτικώτερον (τὸν ἄνθρωπον).
Abhold, s. Abgeneigt.
Abholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ πάρω μαζύ μου.
Abholzen, *v. a.* κόπτω δένδρα.
Abhören, *v. a.* ἐρωτῶ, ἐξετάζω.
Abhörung, die, ἐρώτησις, ἐξέτασις (εἰς τὸ κριτήριον).
Abhorchen, *v. a.* μανθάνω ἀκούων κρυφίως.
Abhub, der, τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης.
Abhungern, sich, *v. r.* χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ πεῖναν.
Abhüten, *v. a.* eine Wiese, βόσκω (πρόβατα κ. τ. ε.) εἰς ἕνα λιβάδι.
Abjagen, *v. a.* ein Pferd, κουράζω ἕνα ἄλογον μὲ πολὺν δρόμον. (einem etwas), ξαναπιάνω (τι ἀπό τινα).
Abkämmen, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ κτένι.
Abkanzeln, *v. a.* μαλώνω (τινὰ), ἐλέγχω.
Abkappen, *v. a.* κόπτω (μὲ τζεκοῦρι). (Bäume) —, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων.
Abkappung, die, ἡ κόψις, τὸ κόψιμον.
Abkarten, *v. a.* συμφωνῶ (κρυφίως διὰ κακὸν σκοπόν).
Abkauf, der, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος.
Abkaufen, *v. a.* (einem etwas) ἀγοράζω (τι ἀπό τινα).
Abkäufer, der, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής.
Abkehren, *v. a.* (abwenden), ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω. (abfegen, abbürsten), παστρεύω, σκουπίζω.
Abkehrung, die, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ ἀπογύρισμα. τὸ σκούπισμα, πάστρευμα.
Abkippen, *v. a.* die Feder, κόπτω τὴν ἄκραν τῆς μύτης τοῦ κονδυλιοῦ.
Abklaffen, *v. n.* εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν σφαλᾷ καλά.
Abklären, *v. a.* καθαρίζω (τὰ ὑγρά).
Abklauben, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα).
Abklemmen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τζίμπημα.
Abklopfen, *v. a.* τινάζω (φορέματα κ. τ. ε.). einen —, δέρνω.
Abkneipen, *v. a.* ἐβγάζω τζιμπῶντας μὲ τὰ νύχια, ἢ μὲ τὸ τζιμπίδι.
Abknüpfen, *v. a.* λύω κόμβον.
Abbinden, *v. a.* λύω (τὸ δεδεμένον).
Abkochen, *v. a.* κάμνω νὰ βράσῃ (νερόν).
Abkochung, die, ἡ βράσις, τὸ βράσιμον.
Abkommen, *v. n.* ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω. (außer Gebrauch kommen), ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν. abkommen können, ἔχω ἄδειαν, ἔχω καιρόν. (das kann abkommen), αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ λείπῃ, εἶναι περιττόν.
Abkommen, das, (die Uebereinkunft), συμφωνία, ὁ τεριασμός.
Abkömmling, der, ὁ μεταγενέστερος, ἀπόγονος.
Abköpfen, *v. a.* Bäume, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων.
Abkratzen, *v. a.* ξύω, ἀποξύω.
Abkriegen, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ. (etwas), παιδεύομαι, τραβῶ παιδείαν.
Abkühlen, *v. a.* δροσίζω, καταψυχραίνω.
Abkühlung, die, τὸ καταψυκτικὸν, δροσιστικόν.
Abkündigen, *v. a.* φανερώνω, κοινοποιῶ, ἀνακηρύττω.

Abkündigung, die, ἡ φανέρωσις, τὸ ἀνακήρυγμα.
Abkunft, die, ἡ καταγωγὴ, τὸ γένος.
Abkürzen, v. a. σμικρύνω, κοντεύω.
Abkürzung, die, τὸ σμίκρυμα, τὸ κόντευμα. (Abbreviatur), ἡ συγκοπὴ τῶν λέξεων.
Abladen, v. a. ξεφορτώνω.
Ablader, der, ὁ ξεφορτωτής.
Abladung, die, ἡ ξεφόρτωσις.
Ablaß, der, ἡ ἄφεσις. (kirchlicher —), συγχώρησις (τῶν ἁμαρτιῶν), συγχωρητικὸν γράμμα.
Ablaßbrief, der, συγχωρητικὸν γράμμα.
Ablaßkram, der, ἡ πώλησις τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων.
Ablaßkrämer, der, ὅστις πωλεῖ συγχωρητικὰ γράμματα.
Ablassen, (herab—), v. a. κατηβάζω. (Wasser —), ἐβγάζω (νερὸν ἀπὸ ἕνα κανάλι κ. τ. ε.). (fortlassen), ἀφίνω (τινὰ) νὰ φύγῃ. (einem etwas), ἀφίνω (εἴς τινα τι), πωλῶ. (am Preise), ξεπέφτω (ἀπὸ τὴν τιμήν).
Ablassung, die, ἡ κατήβασις, ἄφεσις.
Ablativ, der, ἡ ἀφαιρετική.
Ablauben, v. a. ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ξεφυλλίζω.
Ablauern, v. a. παραμονεύω.
Ablauf, der, τὸ χύσιμον, τρέξιμον, ἡ ῥοή. (Abgang), ὁ μισευμὸς, ἡ ἀναχώρησις. (Ende), τὸ τέλος, τὸ πέρασμα.
Ablaufen, v. n. ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, ἐβγαίνω (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕναν τόπον). (als eine Uhr), καταβαίνω. (sich enden), τελειώνω, ἀπερνῶ v. a. (als Stiefeln ꝛc.), χαλνῶ τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ νὰ τρέξω. einem einen Rank —, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι.
Abläugnen, v. a. ἀρνοῦμαι.
Abläugnung, die, ἡ ἄρνησις.
Ablausen, v. a. ψηρίζω. einem das Geld — (gem.), ἐβγάζω τὰ ἄσπρα τινὸς μὲ ψευδιαῖς.
Abläutern, v. a. καθαρίζω, ξεθολώνω.
Abläuterung, die, ἡ καθάρισις, ξεθώλωσις.
Ableben, das, ὁ θάνατος, ἡ τελευτή.
Ablecken, v. a. γλείφω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ γλείψω.
Abledern, v. a. ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω.
Ablegen, v. a. βάζω κάτω, ἀποβάλλω. (Kleider), ἀφίνω (φόρεμα), δὲν φορῶ πλέον. (von Pflanzen), βάνω καταβολάδα, φυτεύω ἕνα κλωνάρι. einen Eid —, κάμνω ὅρκον. Rechnung —, δίδω λογαριασμόν. Sie hat abgelegt, (μεταφορ.) αὐτὴ ἐγέννησε κρυφίως.
Ableger, der, κλωνάρι διὰ ξαναφύτευσιν, καταβολάδα.
Ablegung, die, τὸ ἀπόβαλμα, ἔβγαλμα. — des Eides, ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις ὅρκον. — einer Rechnung, ἡ παράδοσις τοῦ λογαριασμοῦ.
Ablehnen, s. Ableihen.
Ablehnen, v. a. etwas von sich, ἀποβάλλω, δὲν καταδέχομαι.
Ablehnung, die, τὸ ἀπόβαλμα, ἡ ἀποβολή.
Ableihen, v. a. einem etwas, δανείζομαι τι ἀπό τινα.
Ableiten, v. a. ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, ἐβγάζω (οἷον· νερὸν ἀπὸ ἕνα ποτάμι). (Worte ꝛc.), παράγω.
Ableiter, der, (Blitzableiter), ὁ ἀγωγὸς τοῦ κεραυνοῦ (κοινῶς· μαγνήτης).
Ablenken, v. a. ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω.
Ablenkung, die, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ ἀπογύρισμα.
Ablernen, v. a. einem etwas, μανθάνω τι ἀπό τινα.

Ablesen, (absuchen), v. a. ἐβγάζω, πέρνω, μαζώνω. die Läuse —, ψηρίζω. (lesen), διαβάζω μεγαλοφόνως.
Ablesung, die, τὸ ἔβγαλμα, ἡ μάζωξις, ἡ διάβασις μὲ μεγάλην φωνήν.
Abliefern, v. a. παραδίδω (πρᾶγμα).
Ablieferung, die, ἡ παράδοσις.
Abliegen, v. n. εἶμαι ἀπομακρυσμένος (περὶ τόπου). sich —, χαλνοῦμαι (οἷον· πρᾶγμα ὁποῦ ἔμεινε πολὺν καιρὸν εἰς τὸ μαγαζί.)
Ablisten, v. a. ἀποκτῶ μὲ πανουργίαν.
Ablocken, v. a. einem etwas, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ κολακείαις.
Ablohnen, v. a. πληρώνω τὸν μισθόν.
Ablöschen, v. a. σβύνω. das Eisen —, ῥίχνω εἰς τὸ νερὸν τὸ πυρωμένον σίδηρον.
Ablösen, v. a. λύω (τὰ δεδεμένα). (Kanonen), ῥίχνω τόπι (κανόνι). (abschneiden), κόπτω, χωρίζω. (einen in einem Geschäft), ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινὸς, εἰς τὴν ὑπόθεσίν του. die Wache —, ἀλλάζω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν).
Ablösung, die, ἡ λύσις. τὸ ῥίψιμον (τοῦ κανονιοῦ). ἡ κόψις, ὁ χωρισμός. ἡ ἀλλαγὴ (τῆς φυλακῆς).
Abmachen, v. a. ξεκολλῶ, ἐβγάζω. (beschließen), τελειώνω. etwas mit einem —, συμφωνῶ, τεριάζομαι.
Abmachung, die, ἡ ξεκόλλησις, τὸ ἔβγαλμα. ἡ τελείωσις. ἡ συμφωνία, ὁ τεριασμός.
Abmähen, v. a. κοσσίζω.
Abmahlen, (Getreide), v. a. ἀλέθω.
Abmahlen, v. a. ζωγραφίζω. (schildern), ζωγραφίζω, περιγράφω, παρασταίνω.
Abmahnen, v. a. ξεσυμβουλεύω.
Abmahnung, die, τὸ ξεσυμβούλευμα.
Abmärgeln, v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις, ἀφανίζω.
Abmärgelung, die, τὸ ἀδυνάτισμα, ὁ ἀφανισμός (τῶν δυνάμεων τοῦ σώματος).
Abmarsch, der, ὁ ἀναχωρισμὸς (τῶν στρατιωτῶν).
Abmarschiren, v. a. ἀναχωρῶ, φεύγω.
Abmartern, v. a. τυραννῶ, παιδεύω.
Abmatten, v. a. κοπιάζω, κουράζω. sich —, v. r. κοπιάζω, κουράζομαι.
Abmattung, die, ὁ κουρασμός, τὸ κούρασμα.
Abmeißeln, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω μὲ τὸ σμυλάριον (μὲ τὴν σμύγλαν).
Abmerken, v. a. καταλαμβάνω, παρατηρῶ.
Abmessen, v. a. (ausmessen), μετρῶ, ἐκμετρῶ.
Abmessung, die, τὸ μέτρημα.
Abmiethen, v. a. νοικιάζω, (πέρνω μὲ τὸ νοίκι).
Abmiether, der, ὁ νοικιαστής.
Abmüssigen, sich, v. r. λαμβάνω ἄδειαν, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὴν δουλειάν μου.
Abnagen, v. a. τρώγω, ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα). (als Kummer), τρώγω, ἀφανίζω.
Abnähen, v. a. παραῤῥάπτω, κεντῶ.
Abnahme, die, τὸ ἔβγαλμα. (Verminderung), ἡ σμίκρωσις, ἐλάττωσις. (Verkauf), ἡ πούλησις.
Abnehmen, v. a. πέρνω κάτω, ἐβγάζω. ein Glied —, χωρίζω ἕνα μέλος τοῦ σώματος. ein Kind von der Brust —, κόπτω ἕνα παιδὶ ἀπὸ τὸ βυζὶ, ξεκόπτω τὸ βυζὶ ἀπὸ τὸ παιδί. (abkaufen), ἀγοράζω. (wieder nehmen, wieder erobern), ξαναποκτῶ, ξαναπέρνω, πέρνω πάλιν. (schließen, einsehen), καταλαμβάνω, συμπεραίνω.

v. n. ὀλιγοστεύω, σμικρύνομαι, ἐλαττώνομαι.
Abnehmer, der, (Käufer), ὁ ἀγοραστὴς (τουρκ. μουστερής).
Abnehmung, die, τὸ ἔβγαλμα, κ. τ. ε. s. Abnehmen.
Abneigung, die, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ μῖσος.
Abnöthigen, *v. a.* einem etwas, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ τὸ νὰ (τὸν) θλίψω, μὲ τὸ νὰ (τὰν) βιάσω.
Abnöthigung, die, τὸ ἔβγαλμα διὰ μέσου τῆς βίας.
Abnutzen, *v. a.* χαλνῶ (μὲ τὴν χρῆσιν).
Abnutzung, die, ὁ χαλασμός (διὰ μέσου τῆς χρήσεως).
Abordnen, *v. a.* ἀποστέλλω ὡς ἐπίτροπον, ἐπιτρέπω.
Abordnung, die, ἡ ἀποστολὴ τινὸς ὡς ἐπιτρόπου.
Abortiren, *v. n.* ἀποῤῥίπτω τὸ παιδί, γεννῶ πρὸ τοῦ καιροῦ.
Abpachten, *v. a.* νοικιάζω, πέρνω δι᾽ ἕνα καιρὸν ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἀγρὸν, κῆπον κ. τ. ε.
Abpachtung, die, ὁ νοικιασμός.
Abpacken, *v. a.* ξεφορτώνω.
Abpackung, die, ἡ ξεφόρτωσις.
Abpassen, *v. a.* παραμονεύω, ἐπιτυχαίνω μὲ τὸ νὰ παραμονεύσω.
Abpeitschen, *v. a.* δέρνω καλὰ μὲ τὸ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις.
Abpflücken, *v. a.* ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια, πωρικά).
Abplatten, *v. a.* κάμνω ἐπίπεδον, κάμνω ἴσον. συμπιέζω.
Abpochen, *v. a.* ἐβγάζω κτυπῶντας μὲ σφυρὶ ἢ ἄλλο τι. (μεταφορ.) ἀποκτῶ μὲ τὸ νὰ φοβερίσω.
Abprallen, *v. a.* κτυποῦμαι ὀπίσω, ἀναπηδῶ. (von Lichtstrahlen), ἀντανακλῶμαι.
Abpressen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ βίαν, μὲ τυραννίαν.
Abprotzen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κανόνι ἀπὸ τὸ ἀμαξάκι ὁποῦ ἔχει τοὺς δύο ἐμπροσθινοὺς τροχούς.
Abprügeln, *v. a.* δέρνω καλὰ, μοσκεύω τινά.
Abpuffen, *v. a.* γδέρνω.
Abputzen, *v. a.* παστρεύω. σκουπίζω. das Licht —, ξεφτυλίζω τὸ κηρί.
Abquerlen, s. Querlen.
Abrahmen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ ἄνθος τινὸς πράγματος, (μάλιστα τὸ ἀνθόγαλον).
Abraspeln, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥινί.
Abrathen, *v. a.* συμβουλεύω νὰ μὴν κάμῃ τις τί, ξεσυμβουλεύω.
Abrathung, die, τὸ ξεσυμβούλευμα.
Abrauchen, *v. n.* ἐξατμίζομαι, ἀχνίζω.
Abraum, der, τὰ περισσεύματα, τὰ ἀποξύσματα.
Abräumen, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον· πράγματα ὁποῦ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι κ. τ. ε.)
Abraupen, *v. a.* einen Baum, ἐβγάζω, μαζώνω ταῖς κάμπιαις ἀπὸ ἕνα δένδρον.
Abrechnen, *v. a.* κατηβάζω, ἀφαιρῶ (εἰς τὸν λογαριασμόν. mit einem —, τεριάζω τὸν λογαριασμόν μου μὲ τινα.
Abrechnung, die, ἡ κατήβασις, ἀφαίρεσις, ὁ τεριασμὸς τοῦ λογαριασμοῦ.
Abrede, die, ἡ συμφωνία (μάλιστα διὰ στόματος). nicht in Abrede seyn, δὲν ἐναντιώνομαι, ὁμολογῶ.
Abreden, *v. a.* einem von etwas, λέγω τινὸς νὰ μὴν κάμῃ τι. (verabreden), συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν.
Abregnen, sich, es hat sich abgeregnet, ἀπέρασεν ἡ βροχή.
Abreiben, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τρίψω, ξετρίβω.

Abreichen, v. n. φθάνω μὲ τὸ χέρι. ἁπλώνω, δίδω.
Abreihen, (Perlen), v. a. ἐβγάζω τὸ ὁρμαθιασμένα μαργαριτάρια.
Abreise, die, ὁ μισευμός.
Abreisen, v. n. μισεύω, κινῶ.
Abreißen, v. a. ἀποσπῶ, ξεκολλῶ βιαστικά. Kleider —, χαλνῶ τὰ φορέματα (μὲ τὴν χρῆσιν). (zeichnen), σχεδιάζω. v. n. ξεκολλοῦμαι, ξεσχίζομαι.
Abreiten, (ein Pferd), v. a. χαλνῶ (ἕνα ἄλογον τῆς σέλλας) μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον.
Abrichten, v. a. μαθαίνω (οἷον· ἄλογα, σκυλιὰ, πουλιά).
Abrichtung, die, ἡ μάθησις.
Abriffeln, v. a. μαλώνω, ἐλέγχω σκληρά.
Abrikose, s. Aprikose.
Abrindig, a. abrindiges Brod, ψωμὶ ξεκολλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν.
Abrinnen, v. n. ῥέω, τρέχω κάτω.
Abriß, der, τὸ σχεδίασμα, σκιαγραφία.
Abrollen, v. a. ξετυλίγω, ἀνοίγω τὸ τύλιγμα. v. n. ξετυλίγομαι. κυλίομαι κάτω.
Abrücken, v. a. ἀπομακρύνω ὀλίγον (οἷον· σκαμνὶ, τραπέζι). v. n. ἀπομακρύνομαι.
Abrückung, die, ἡ ἀπομάκρυνσις, τὸ ἀπομακρύνειν.
Abrudern, v. n. φεύγω κωπηλατῶντας.
Abrufen, v. a. κράζω (τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειὰν κ. τ. ε.)
Abründen, v. a. στρογγυλώνω.
Abründung, die, ἡ στρογγύλωσις, τὸ στρογγύλισμα.
Abrupfen, v. a. μαδῶ, ἀποσπῶ τὰ πτερά.
Abrutschen, v. n. ξεγλυστρῶ. s. Abgleiten.

Absäbeln, v. a. κόπτω μὲ τὸ σπαθί.
Absage, die, ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις.
Absagen, v. a. ἀντιφάσκω, λέγω ὅτι δὲν θέλω, ἀνακαλῶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπα πρῶτα.
Absägen, v. a. κόπτω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ πριόνι.
Absatteln, v. a. ξεσελλώνω.
Absatz, der, ἡ διακοπὴ, ἕνα χωρισμένον μέρος. (an Schuhen ꝛc.), ἡ πτέρνα. (an Pflanzen), ὁ κόμβος (τοῦ φυτοῦ). (im Schreiben), ἡ διακοπὴ, ἕνα χωρισμένον μέρος εἰς γράμματα. (Verkauf), ἡ πώλησις, (πούλησις). ohne Absatz, χωρὶς διακοπήν.
Absaugen, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ βυζάξω.
Abschabsel, das, τὰ ἀποξύσματα.
Abschachern, v. a. einem etwas, ἀγοράζω (τι ἀπὸ τινά). s. Schachern.
Abschachteln, v. a. ξύω μὲ τὴν ἵππουριν. s. Schachtelhalm.
Abschaffen (einen Bedienten), ἀποχαιρετῶ, ἐβγάζω ἕναν δοῦλον ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου. (aufheben), χαλνῶ, ἀκυρῶ (νόμους κ. τ. ε.).
Abschaffung, die, ὁ ἀποχαιρετισμὸς, ὁ χαλασμὸς, ἡ ἀκύρωσις.
Abschälen, v. a. ἐβγάζω τὴν φλοῦδαν, ξεφλουδίζω.
Abscharren, v. a. ἀποξύω μὲ νὰ νύχια (ὡσὰν αἱ ὄρνιθες).
Abschäuern, v. a. χωρίζω μὲ φράκτην, μὲ μεσότοιχον.
Abschaufeln, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ φτυάρι.
Abschaum, der, ὁ ἀφρὸς ἐβγαλμένος ἀπό τι. (μεταφορ.) τὸ βδέλυγμα, ὁ πλέον ἀχρειότερος.
Abschäumen, v. a. ἐξαφρίζω.
Abscheiden, v. a. χωρίζω, ξεχωρίζω. v. n. ἀναχωρῶ, φεύγω. ἀποθνήσκω.

Abscheiden, das, ὁ χωρισμός. ὁ θάνατος, ἡ τελευτή.
Abschneidung, die, ἡ χώρισις, ὁ χωρισμός.
Abscheren, v. a. κουρεύω.
Abscheu, der, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ βδέλυγμα, μῖσος.
Abscheuern, v. a. πλύνω τρίβωντας μὲ ἄμμον.
Abscheulich, a. βδελυρὸς, βδελυκτὸς, μισητός.
Abscheulichkeit, die, τὸ βδελυκτὸν, βδελυρόν.
Abschickung, die, ἡ στάλσις, (τὸ στάλσιμον).
Abschieben, v. a. κινῶ ὀλίγον κατὰ μέρος. die Schuld von sich —, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς ἄλλον τινα, προφασίζομαι.
Abschied, der, ὁ ἀποχαιρετισμός, ὁ ἀναχωρισμός. (Beschluß), ἡ ἀπόφασις (συμφωνημένη εἰς πολλούς). Abschied nehmen, ἀποχαιρετοῦμαι. hinter der Thür — —, φεύγω κρυφίως.
Abschiefern, sich, σχίζομαι, ξεκολλοῦμαι.
Abschießen, v. a. (einen Pfeil ꝛc.), ῥίπτω (ῥίχνω) μίαν σαΐτταν κ. τ. ε. (herabschießen), ἀφαιρῶ, πέρνω (μὲ καϊνιὰν, μὲ τουφεκιὰν κ. τ. ε.). v. n. (ausschießen), ῥίπτω, ῥίχνω (τουφέκι, πιστόλαν). (einen —, besser schießen), ῥίπτω καλλήτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον.
Abschiffen, v. n. μισεύω μὲ τὸ καράβι, κάμνω πανιὰ, ἀποπλέω.
Abschildern, v. a. περιγράφω, παρασταίνω.
Abschilderung, die, ἡ περιγραφὴ, παράστασις.
†Abschinden, v. a. γδέρνω.
Abschirren, v. a. ἐβγάζω τὰ λουριὰ (ἀπὸ τὰ ἄλογα τοῦ ἁμαξιοῦ).
Abschlachten, v. a. σκοτώνω, σφάζω.
Abschlag, der, (abgeschlagene Zweige ꝛc.), ἀποκομμένα κλαδιὰ κ. τ. ε. (vom Preise), ἡ κατήβασις, ὁ ξεπεσμὸς (τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος). auf Abschlag, διὰ λογαριασμόν.
Abschlagen, v. a. καταβάλλω, κτυπῶ κάτω (οἷον· πωρικὰ κ. τ. ε.). (einen Feind ꝛc.), σπρώχνω ὀπίσω, ἀποῤῥίπτω, ἀμπώχνω. (einen Streich), σταματῶ, ἐμποδίζω (ἕνα κτύπημα). (einem etwas), ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, δὲν στέργω. das Wasser —, κάμνω τὸ νερόν μου.
Abschlägig, a. abschlägige Antwort, ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις, (ἀποῤῥιπτικὴ ἀπόκρισις).
Abschläglich, a. διὰ λογαριασμὸν διδόμενον. ad. διὰ λογαριασμόν.
Abschlagung, die, ὁ καταβαλμός. ἡ ἀπόῤῥιψις.
Abschlämmen, v. a. ἐβγάζω ταῖς λάσπαις, τὴν λούνην.
Abschleifen, v. a. (παρακ. abgeschliffen) ἀκονῶ. die Sitten —, εὐγενίζω τὰ ἤθη.
Abschleifung, die, τὸ ἀκόνημα. — der Sitten, ὁ εὐγενισμὸς τῶν ἠθῶν.
Abschleifen, v. a. (παρακ. abgeschleift) Kleider ꝛc.), v. a. χαλνῶ (φορέματα κ. τ. ε.) μὲ τὴν πολλὴν μεταχείρισιν. (fortschleifen), σύρνω, τραβῶ εἰς ἄλλον τόπον.
Abschleimen, v. a. ἐβγάζω τὸ φλέγμα ἀπό τι).
Abschlenkern, v. a. (gem.) ἀποῤῥίπτω, τινάζω (οἷον· τὴν λάσπην ἀπὸ τὰ ὑποδήματα, ταράζωντας τὸ ποδάρι).
Abschleudern, v. a. σφενδονίζω. ῥίπτω, ἀποῤῥίπτω.
Abschließen, v. a. κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω.

(einen Handel ꝛc.), κλείω μίαν πραγμάτειαν, συμφωνῶ.
Abschließung, die, ὁ κλεισμὸς, τὰ σφάλισμα.
Abschlürfen, v. a. ῥοφῶ (ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ποτῆρι γεμάτον κ. τ. ε.).
Abschluß, der, τὸ σφάλισμα, ὁ τεριασμὸς (τοῦ λογαριασμοῦ).
Abschmeckend, a. ἄνοστος, χαλασμένος.
Abschmeicheln, v. a. ἐβγάζω, ἀποκτῶ μὲ κολακείαις.
Abschmeißen, s. Abwerfen.
Abschmieren, v. a. λερώνω, (einen)(gem.), δέρνω (τινὰ) καλά.
Abschmutzen, v. a. λερώνω.
Abschnallen, v. a. λύω, ξεθηλυκώνω (τὸ σφιγμένον μὲ βοῦκλαν).
Abschnappen, v. a. ein Schloß, eine Thüre, σφαλῶ μὲ σύρτην (κινούμενον ἀπὸ ἕνα ἐλατήριον). v. n. τελειώνω ἀπὸ μιᾶς ἢ ἔξαφνα.
Abschneiden, v. a. κόπτω, ἀποκόπτω, χωρίζω. (abscheeren), κόπτω, χωρίζω, κουρεύω. (berauben), ὑστερῶ. Lebensmittel ꝛc. —, κόπτω τὴν ζωοτροφίαν κ. τ. ε.
Abschneidung, die, τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός.
Abschnitt, der, τὸ ἀποκεκομμένον, τὸ κομμάτι. (in Büchern), τὸ τμῆμα, κεφάλαιον. eines Kreises, ἡ τομὴ τοῦ κύκλου.
Abschnittsel, das, τὰ ἀποκόμματα.
Abschöpfen, v. a. ἐβγάζω (οἷον τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, τὸ πάχος ἀπὸ τὸ ζουμὶ κ. τ. ε.).
Abschrauben, v. a. ἐβγάζω, ξεκολλῶ (τὸ κλεισμένον μὲ βίδαν).
Abschrecken, v. a. κόπτω τὸ θάῤῥος (τινὸς εἰς τὸ νὰ κάμῃ τι), ἐμποδίζω διὰ μέσου τοῦ φόβου.
Abschreckung, die, τὸ κόψιμον τοῦ θάῤῥους.
Abschreiben, v. a. ἀντιγράφω. (absagen), γράφω τὸ ἐνάντιον, ἀνακαλῶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπεφάσισα.
Abschreiber, der, ὁ ἀντιγραφεύς.
Abschreyen, sich, v. r. κοπιάζω φωνάζοντας.
Abschrift, die, ἡ ἀντιγραφή.
Abschriftlich, a. ἀντιγεγραμμένος.
Abschuppen, v. a. ξύω τὰ λέπη, ξελεπίζω.
Abschuß, der, (des Wassers), ἡ ῥοὴ, ὁρμὴ (τοῦ νεροῦ) εἰς τὸν κατήφορον. (Absturz), ὁ κατήφορος, τὸ κατήφορον.
Abschüssig, a. κατήφορος.
Abschütteln, v. a. τινάζω, ἀποῤῥίπτω τινάζωντας.
Abschütten, v. a. χύνω ὀλίγον τι (ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον).
Abschwären, v. n. ξεκολλοῦμαι, πίπτω ἀπὸ τὸ ἔμπυον. s. Schwären.
Abschwärzen, v. a. μαυρίζω.
Abschwatzen, v. a. ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ κολακείαις, μὲ ἀπάτην.
Abschweifen, v. a. ἀπομακρύνομαι, ἀποτρέπομαι, ἀπογυρίζομαι (μάλιστα ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας).
Abschwemmen, v. a. ἀφαιρῶ, πέρνω μαζύ μου (ὡσὰν τὰ ποτάμι). πλύνω, ξεπλύνω.
Abschwingen, v. a. ἀποβάλλω τινάζοντας ἢ κινῶντας τριγύρου. sich —, v. n. πηδῶ κάτω, ῥίχνομαι κάτω (οἷον ἀπὸ τὰ ἄλογον).
Abschwören, v. a. ὀμνύω ὅτι δὲν ἔκαμα τι, ἀπομνύω, ἀπαρνοῦμαι. den Glauben, ἀπαρνοῦμαι ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀποστατῶ.
Abschwörung, die, ἡ ἀπόμνυσις, ἀπάρνησις. — des Glaubens, ἀποστασία.

Absegeln, *v. a.* κάμνω πανιά, κινῶ (μὲ τὸ καράβι).
Absehen, *v. a.* βλέπω (ἕως τὴν ἄκραν), φθάνει τὸ ὀμμάτι. (begreifen), καταλαμβάνω, ἐννοῶ. (einem etwas), μανθάνω τι βλέπωντας καὶ παρατηρῶντας.
Absehen, das, ὁ σκοπός.
Abseihen, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω.
Abseihung, die, τὸ στράγγισμα, σακκέλισμα.
Abseits, *ad.* κατὰ μέρος.
Absenden, *v. a.* στέλλω, ἀποστέλλω.
Absendung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.
Absengen, *v. a.* καψαλίζω (οἷον· τὸ πτερὰ τῆς ἐσφαγμένης χῆνας κ. τ. ε.),
Absengung, die, τὸ καψάλισμα.
Absenken, *v. a.* (vertiefen), βυθίζω, κάμνω βαθύ. (von Pflanzen), φυτεύω καταβολάδα ἢ κλωνάρι.
Absenker, der, ἡ καταβολάδα, κλωνάρι διὰ ξαναφύτευμα.
Absetzen, *v. a.* βάνω κάτω. (verkaufen), καλῶ (πουλῶ). (Münzen ꝛc.), ἀκυρῶ (μονέδαις). (vom Amte), καθαιρῶ, καταβιβάζω, ἐβγάζω (τινὰ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα). (von etwas weiter), ἀπομακρύνω ὀλίγον. (in der Druckerey), συνθέτω (εἰς τὴν τυπογραφίαν). Zeilen von einander —, ἀφίνω διάστημα ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀράδας, δὲν γράφω μαζύ. es wird etwas absetzen, θέλει τραβήξῃ παιδεΐαν, θέλει πάθῃ τι. *v. n.* κάμνω διακοπαῖς, δὲν ἀκολουθῶ ἀδιακόπως.
Absetzung, die, τὸ κάτω βάλσιμον. ἡ ἀκύρωσις. ἡ καθαίρεσις. ἡ σύνθεσις.
Abseyn, *v. n.* es ist ab, εἶναι ξεκολλημένον.
Absicht, die, ὁ σκοπός. in Absicht, (in Ansehung), ἀποβλέπωντας εἰς —, ὡς πρὸς —.
Absieden, *v. a.* βράζω.
Absingen, *v. a.* ψάλλω. τραγουδῶ.
Absitzen, *v. n.* καταβαίνω (ἀπὸ τὸ ἄλογον). *v. a.* eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κάθομαι εἰς τὴν φυλακήν. seine Zeit —, κάθομαι εἰς τὴν φυλακὴν τὸν διωρισμένον καιρόν.
Absonderlich, s. Besonders.
Absondern, *v. a.* χωρίζω, ξεχωρίζω.
Absonderung, die, ὁ χωρισμός, ξεχωρισμός.
Abspalten, *v. a.* σχίζω (ἕνα μέρος ἀπό τι).
Abspannen, *v. a.* (Pferde), ξεζεύγω (τὰ ἄλογα). (nachlassen), ξετεντώνω, ἀφίνω. (erschlaffen), ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν.
Abspannung, die, τὸ ξέζευγμα. τὸ ξετέντωμα. τὸ ἀδυνάτισμα, ἡ ἀδυναμία.
Abspänstig, *a.* abspänstig machen, ἀποτρέπω, ἀπογυρίζω (ἕναν δοῦλον ἀπὸ τὸν αὐθέντην του κ. τ. ε.).
Abspeisen, *v. n.* τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον. *v. a.* τρέφω, δίδω φαγί.
Abspielen, *v. a.* den Spielsatz, παίζω (χαρτιὰ) ἕως νὰ σωθοῦν τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι.
Abspinnen, *v. a.* κλώθω, τελειώνω κλώθωντας. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κλώσω.
Absplittern, *v. a.* σχίζω (μικρὰ κομμάτια). *v. n.* σχίζομαι (κατὰ μικρὰ κομμάτια).
Absprechen, *v. a.* (einem etwas), ὑστερῶ μὲ τὴν κρίσιν, ἀποφασίζω (ὡς κριτὴς) νὰ μὴν λάβῃ τις τι. die Hoffnung —, ὑστερῶ τὴν ἐλπίδα, κόπτω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα. das Leben —, καταδικάζω εἰς θάνατον. das Leben einem Kran=

ken —, ἀφαιρῶ τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς τοῦ ἀῤῥώστου. v. n. über etwas, κρίνω αὐθαδῶς, κρίνω χωρὶς νὰ ἐξετάξω.
Absprengen, v. a. κάμνω νὰ σκάσῃ (οἷον ἕνα μέρος ἀπὸ μίαν πέτραν).
Abspringen, v. n. πηδῶ εἰς ἄλλο μέρος. (losgehen), ξεκολλοῦμαι (ἔξαφνα). (von jemandes Parten), ἀφίνω τὸ μέρος τινός.
Absprossen, v. n. κατάγομαι (ἀπὸ γένος τι).
Absprung, der, τὸ πήδημα κάτω. (metaphor.) μεγάλη διαφορά.
Abspühlen, v. a. πλύνω, ἀποπλύνω.
Abstammen, v. n. κατάγομαι (ἀπὸ γένος τι), παράγομαι.
Abstammung, die, ἡ καταγωγή. ἡ παραγωγή.
Abstand, der, τὸ διάστημα. (Unterschied), ἡ διαφορά. (Abtretung), ἡ ἄφεσις, παράδοσις εἰς ἄλλον.
Abstatten, Dank, Compliment, κάμνω εὐχαριστίαν, χαιρετισμόν. einen Besuch — bey jemanden, ἐπισκέπτομαι τινά.
Abstattung, die, des Dankes, ἡ εὐχαριστία. — eines Besuchs, ἡ ἐπίσκεψις.
Abstäuben, v. a. παστρεύω ἀπὸ τὸν κονιορτὸν (κορνιακτὸν), τινάζω.
Abstechen, v. a. schlachten, σκοτώνω, σφάζω (ζῶα). (eine Karte), πέρνω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ παιγνίδι) v. n. διαφέρω πολύ, ἔχω μεγάλην διαφοράν.
Abstecher, der, μικρὸν ταξίδι κατὰ μέρος.
Abstecken, v. a. (das Angesteckte), ξεκολλῶ, ξεκαρφώνω. (mit Stäbchen beim Messen), σημειώνω μὲ ῥάβδους τὸν μετρημένον τόπον.
Abstehen, v. n. ἀπέχω, εἶμαι ἀπομακρυσμένος. v. a. (von einer Sache), ἀφίνω τι, δὲν τὸ ζητῶ πλέον. (vom Wein rc.), χαλνῶμαι (οἷον· τὸ κρασὶ κ. τ. ε.). (von Fischen), ψοφῶ (λέγεται περὶ ὀψαριῶν). sich —, v. r. κουράζομαι μὲ τὸ νὰ σταθῶ εἰς τὰ ποδάρια.
Abstehlen, v. a. (einem etwas), κλέπτω. μανθάνω κρυφίως.
Absteigen, v. n. καταβαίνω.
Abstellen, v. a. βάνω ὀλίγον μακρύτερα. (abschaffen), ἀναιρῶ, χαλνῶ (μίαν συνήθειαν).
Abstellung, die, (Abschaffung), ἡ ἀναίρεσις, ὁ χαλασμός (μιᾶς συνηθείας).
Absteppen, v. a. παραῤῥάπτω, κεντῶ.
Absterben, v. a. ἀποθνήσκω. (von Pflanzen), μαραίνομαι, χαλνοῦμαι. (von Gliedern), μουδιάζω. (von Familien), ἀφανίζομαι, χάνομαι (ὥσαν ἕνα γένος).
Absterben, das, ὁ θάνατος, ἡ τελευτή.
Abstich, der, ἡ διαφορά, τὸ ἀσύμφωνον.
Abstoßen, v. a. ἀφαιρῶ, τζακίζω σπρώχνωντας (οἷον μὲ τὸ ἁμάξι). (mit dem Hobel rc.), ῥοκανίζω. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος.
Abstract, a. (latein.), ἀφῃρημένος (φιλοσοφ.).
Abstractum, das, (latein.), τὸ ἀφῃρημένον (φιλοσ.).
Abstrafen, v. a. παιδεύω, τιμωρῶ.
Abstrafung, die, ἡ παιδεία, τιμωρία.
Abstrahiren, v. a. ἀφαιρῶ (φιλοσοφ.).
Abstreichen, v. a. ἐβγάζω ξύωντας. (peitschen), δέρνω, ῥαβδίζω.
Abstreifen, v. a. ἐβγάζω σύρνωντας, γδέρνω.
Abstreiten, v. a. (einem etwas), φιλονεικῶ, ἀντιτείνω.

Abstülpen, v. a. (den Hut), κατηβάζω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Abstumpfen, v. a. ἀμβλύνω, χαλνῶ (ἕνα μαχαίρι ὁποῦ κόπτει, ἢ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κ. τ. ε.). den Geist —, ἀμβλύνω τὸ πνεῦμα, ἀδυνατίζω τὸ πνεῦμα.
Abstumpfung, die, τὸ ἄμβλυμα, ἀδυνάτισμα.
Absturz, der, ὁ κρημνὸς, κρημνώδης τόπος.
Abstürzen, v. n. (den Hals), τζακίζω τὸν λαιμὸν πίπτωντας.
Abstutzen, v. a. κοντεύω, κόπτω.
Absuchen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω οἷον κάμπιαις ἀπὸ τὰ φυτά. Läuse —, ψηρίζω. Flöhe —, ψυλλίζω.
Absud, der, τὸ ἀφέψημα, κάθε βρασμένον πρᾶγμα (μάλιστα ἰατρικόν).
Abt, der, ὁ ἡγούμενος.
Abtakeln, v. a. καταίρω, ἐβγάζω τὰ πανιὰ κ. τ. ε. ἀπὸ τὸ καράβι.
Abtakelung, die, τὸ καταίρημα.
Abtanzen, v. a. χαλνῶ χορεύωντας. sich —, v. r. κουράζομαι ἀπὸ τὸν χορόν.
Abtauschen, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ἀλλαγῆς.
Abtauschung, die, ἡ ἀλλαξιὰ, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγήν.
Abtey, die, τὸ μοναστήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἡγουμένου.
Abtheilen, v. a. διαιρῶ, μοιράζω.
Abtheilung, die, ἡ διαίρεσις, ὁ μοιρασμός.
Abthun, (einen Mantel), v. a. ἐβγάζω (οἷον γιεπαντζὲν κ. τ. ε.). (wegschaffen), ἐβγάζω, φέρω ἀλλοῦ. beendigen), τελειώνω. einen Verbrecher —, βάνω εἰς θάνατον ἕναν κακοῦργον, ἀποκεφαλίζω.
Abtrag, der, ἡ πληρωμή.
Abtragen, v. a. (ein Gebäude ꝛc.), κατεδαφίζω, χαλνῶ (ἕνα σπῆτι). die Speisen ꝛc. —, σηκώνω τὰ φαγητὰ κ. τ. ε. ἀπὸ τὴν τράπεζαν. (bezahlen), πληρώνω (μάλιστα χρέος). Kleider —, χαλνῶ φορέματα μὲ τὸ νὰ τὰ φορέσω.
Abtragung, die, ὁ χαλασμὸς, ἡ πλήρωσις.
Abträufeln, v. a. καταστάζω.
Abtreiben, v. a. ἀποδιώχνω. die Leibesfrucht —, προξενῶ ἀποβολὴν τοῦ παιδιοῦ. Silber —, καθαρίζω τὸ ἄσπρι μὲ μολύβι εἰς τὸ χωνευτήριον. ein Pferd —, κουράζω, χαλνῶ ἕνα ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον.
Abtrennen, v. a. ξεῤῥάπτω, χωρίζω.
Abtrennung, die, τὸ ξεῤῥάψιμον, ὁ χωρισμός.
Abtreten, v. a. τζακίζω πατῶντας. Schuhe ꝛc. —, χαλνῶ τὰ παπούτζια μὲ τὸ περιπάτημα. (glatt treten), ἰσιάζω, ἰσιώνω πατῶντας. (einem etwas), ἀφίνω, παραδίδω, παραιτῶ εἴς τινα τι. v. n. (bey jemanden), κονεύω εἴς τινα. (weggehen), φεύγω, ἀναχωρῶ. (ablassen von etwas), ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν καταγίνομαι πλέον. (von einem), ἀφίνω τὸ μέρος τινός.
Abtretung, die, ἡ παραίτησις.
Abtriefen, v. a. σταλάζω, στάζω.
Abtrinken, v. a. πίνω ὀλίγον (ἀπὸ ἕνα ποτῆρι γεμάτον).
Abtritt, der, (Abtretung, Ueberlassung), ἡ παραίτησις, ἡ ἀναχώρησις, ὁ ἀπομακρυσμός. (heimliches Gemach)), τὸ ἀναγκαῖον.
Abtrocknen, v. a. σφουγγίζω. v. n. (austrocknen), στεγνώνω, ξηραίνω.
Abtröpfeln, Abtropfen, v. n. ἀποστάζω, σταλάζω.
Abtrotzen, v. a. einem etwas, ἀποκτῶ,

ἐπιτυγχαίνω βάνωντας πεῖσμα, ἢ φοβερίζωντας.
Abtrünnig, a. ἀποστάτης. abtrünnig werden, ἀποστατῶ.
Abtrünnigkeit, die, ἡ ἀποστασία.
Abverdienen, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου τῆς δουλειᾶς μου.
Ab= und Zugehen, v. n. πηγαίνω καὶ ἔρχομαι.
Abwägen, v. a. ζυγιάζω. (μεταφορ.) κρίνω, συλλογίζομαι.
Abwälzen, v. a. ἀποκυλίω.
Abwandeln, v. a. (in der Sprachlehre), σχηματίζω (τὰ ῥήματα).
Abwandelung, die, ὁ σχηματισμὸς (τῶν ῥημάτων), ἡ συζυγία.
Abwarten, v. a. προσμένω (ἕως τὸ τέλος). ein Geschäft —, ἐπιμελοῦμαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν. einen Kranken —, δουλεύω τὸν ἄῤῥωστον, φροντίζω διὰ τὸν ἄῤῥωστον.
Abwärts, ad. κάτω, πρὸς τὰ κάτω μέρη.
Abwartung, die, ἡ προσοχὴ, ἡ φροντίδα.
† Abwaschen, v. a. πλύω, λούω (μάλιστα τὸν νεκρόν).
Abwäschung, die, τὸ πλύσιμον. τὸ λούσιμον.
Abwechseln, v. a. et n. ἀλλάζω.
Abwechselnd, a. ὁποῦ ἀλλάζει. ἀμοιβαῖος.
Abwechselung, die, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολὴ ἀμοιβαῖα.
Abweg, der, ἄλλος δρόμος, ἢ δρόμος εἰς ἄλλον τόπον. (Umweg), ὁ γύρος, περίδρομος, μεγαλήτερος δρόμος. (Verirrung), ἡ πλάνη, ὁ κακὸς δρόμος (μεταφ.)
Abwehen, v. a. φυσσῶ κάτω, ἀφαρπάζω φυσσῶντας.
Abwehren, v. a. ἐμποδίζω, σπρώχνω ὀπίσω, ἀντιπολεμῶ, ἀποδιώχνω.
Abweichen, v. n. ἀποχωρῶ, διάφερω, δὲν συμφωνῶ. ἐκκλίνω.
Abweichung, die, ἡ ἀποχώρησις, διαφορὰ, ἀσυμφωνία. ἡ ἀπόκλισις (εἰς τὴν ἀστρονομίαν).
Abweiden, v. a. eine Wiese, τρώγω τὰ χόρτα ἀπὸ ἕνα λιβάδι.
Abweifen, v. a. τυλιγαδιάζω.
Abweisen, v. a. ἀνανεύω, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω.
Abweisung, die, ἡ ἀνάνευσις, ἀποβολή.
Abwelken, v. n. μαραίνω, μαραίνομαι.
Abwenden, v. a. ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω.
Abwendig, a. ἀπογυρισμένος. abwendig machen, ἀποστρέφω, ἀποτρέπω, ἀπογυρίζω.
Abwendung, die, ἡ ἀποστροφὴ, ὁ ἀπογυρισμός.
Abwerfen, v. a. ῥίχνω κάτω, ῥίχνω κατὰ γῆς. Gewinn —, φέρω κέρδος.
Abwesend, a. ἀπών. abwesend seyn, εἶμαι ἀπὼν, λείπω.
Abwesenheit, die, ἡ ἀπουσία.
Abwickeln, v. a. ξετυλίγω.
Abwickelung, die, τὸ ξετύλιγμα.
Abwinden, v. a. ξετυλίγω, τυλιγαδιάζω.
Abwischen, v. a. σφουγγίζω.
Abwürgen, v. a. πνίγω. σκοτώνω.
Abzahlen, v. a. πληρώνω (ἕνα μέρος ἀπὸ ἕνα χρέος). (ganz bezahlen), πληρώνω σωστά.
Abzahlung, die, ἡ πληρωμή.
Abzählen, v. a. μετρῶ, ἀριθμῶ (μάλιστα μίαν διωρισμένον ποσότητα).
Abzählung, die, ἡ μέτρησις, τὸ μέτρημα, ἡ ἐπαρίθμησις.
Abzapfen, v. a. ἐβγάζω (κρασὶ κ. τ. ε. ἀπὸ τὸ βουτζὶ, ζουμὶ ἀπὸ φυτὰ τρυπῶντας τα κ. τ. ε.). einen Wasser=

süchtigen —, ἐβγάζω τὰ νερὰ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ὑδρωπικοῦ.
Abzapfung, die, τὸ ἔβγαλμα. s. Abzapfen. — des Wassersüchtigen, ἡ παρακέντησις τοῦ ὑδρωπικοῦ.
Abzäumen, v. a. ξεχαλινώνω, ἐβγάζω τὸ χαλινάρι.
Abzehren, v. a. ἀδυνατίζω, κάμνω λιγνόν. v. n. καὶ sich abzehren, v. r. ἀδυνατίζομαι, λιγνεύω, γίνομαι λιγνός.
Abzehrung, die, τὸ λίγνευμα, ἡ καταναλωσις, ὁ ὄχτηκας.
Abzeichnen, v. a. σχεδιάζω.
Abzeichnung, die, (das Abzeichnen), τὸ σχεδίασμα. (das Abgezeichnete), ἡ ἰχνογραφία, τὸ σχεδιασμένον, σχεδίασμα.
Abziehen, v. a. ἐβγάζω. den Hut —, ἐβγάζω τὸ καπέλο. (von einer Summe), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ. (einen von etwas), ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω τινὰ ἀπό τι. Wein, Bier —, ἐβγάζω κρασί, πίβα ἀπὸ τὸ βουτζί. Branntwein —, ἀλαμβυκάρω, ἐβγάζω ρακήν. die Haut —, ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω. ein Scheermesser —, ἀκονῶ (ὀλίγον) ἕνα ξουράφι. die Hand von einem —, τραβῶ ὀπίσω τὸ χέρι μου ἀπό τινα, ἀφίνω τινὰ, δὲν βοηθῶ πλέον. einen Bogen —, τυπώνω μίαν κόλαν. Begriffe —, ἀφαιρῶ ἰδέας (φιλοσοφ.). v. n. ἀναχωρῶ, φεύγω (ἀπὸ ἕναν τόπον). aus dem Dienste —, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν. von der Wache —, ἀλλάζω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν), ἀναχωρῶ.
Abziehung, die, das Abziehen, τὸ ἔβγαλμα. ἡ ἀφαίρεσις. s. Abziehen.
Abzielen, v. n. auf etwas, ἀποβλέπω εἴς τι, ἔχω σκοπὸν, διὰ κάτι τι.
Abzirkeln, v. a. μετρῶ ἢ διαιρῶ μὲ τὸν διαβήτην. (μεταφορ.) κατ' ἀκρίβειαν διατάσσω.
Abzug, der, ἡ ἀναχώρησις, ὁ μισευμὸς (μάλιστα τοῦ στρατεύματος). (von einer Summe), ὁ ξεπεσμός.
Abzupfen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω τζιμπῶντας.
Abzwacken, v. a. ἀφαρπάζω τζιμπῶντας. (μεταφορ.) ἀφαιρῶ, πέρνω διὰ λόγου μου μὲ ἀπάτην.
Abzwecken, v. n. auf etwas, ἔχω σκοπόν διὰ κάτι τι, ἀποβλέπω εἴς τι.
Abzwicken, v. a. ἀφαιρῶ τζιμπῶντας. s. Abzwacken.
Abzwingen, v. a. ἀποκτῶ, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) βιάζοντάς τον.
Accent, der, ὁ τόνος (ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη).
Accentuiren, v. a. βάνω σημεῖον τοῦ τόνου (ὀξεῖαν, βαρεῖαν ἢ περισπωμένην).
Accidenzien, die, τὰ τυχερὰ κέρδη.
Accisbar, a. accisbare Waare, πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον. s. Accise.
Accise, die, τὸ τελώνιον (τουρκ. γιεμπροῦκι).
Acciseinnehmer, der, ὁ τελώνης, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπροῦκι, κουμέρκι).
Acciserpedition, die, ὁ ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον κάθονται οἱ τελῶναι, (οἱ κουμερκιάρηδες).
Acciskammer, die, τὸ κριτήριον διὰ τὰ τελώνια. s. Accise.
Accisfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν τοῦ τελωνίου, (τουρκ. τοῦ γιεμπρουκιοῦ).
Accisfreyheit, die, ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου. s. Accisfrey.

Accord, der, ἡ συμφωνία (εἰς τὰ μουσικά, καὶ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις). ὁ τεριασμός.
Accordiren, v. n. συμφωνῶ. τεριάζω, mit den Gläubigern —, τεριάζομαι μὲ τοὺς κρεδιτόρους. v. a. (gestatten), συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν.
Accoucheur, der, s. Geburtshelfer.
Accouchiren, v. n. μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γένναν.
Accurat, a. ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής, εὔτακτος.
Accuratesse, die, ἡ ἀκρίβεια, εὐταξία.
Ach, i. ἄχ! ἄ! οἰμέ! οἴμοι! ἀλήμονον!
Achat, der, ὁ ἀγάτης λίθος.
Achse, die, ὁ ἄξων (ἄξωνας). auf der Achse, μὲ ἀμάξι, διὰ ξηρᾶς.
Achsel, die, ἡ μασχάλη. ἡ πλάτη.
Achselband, das, ἐπωμίδιον, φοῦντα τὴν ὁποῖον φοροῦν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν ὦμον.
Achselbein, das, ἡ πλάτη, τὸ κόκκαλον τῆς πλάτης.
Achselfleck, der, εἰς τὸ ὑποκάμισον τὸ μερος ὁποῦ σκεπάζει τὸν ὦμον.
Achselhöle, die, ἡ μασχάλη.
Acht, nu. ὀκτώ.
Acht, die, ἡ προγραφὴ, ἀπόφασις εἰς θάνατον (ἀποστάτου ἢ ἄλλου τινὸς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι παρών). in die Acht erklären, προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον. (Achtung), ἡ προσοχή. Acht haben, Acht geben, δίδω προσοχὴν, προσέχω. in Acht nehmen, προσέχω, φυλάγω. sich in Acht nehmen, προσέχω, προφυλάγομαι. aus der Acht lassen, δὲν προσέχω, ἀμελῶ.
Achtbar, a. ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος.
Achtbarkeit, die, ἡ σεβασμιότης.
Achte, a. ὄγδοος.
Achte, die, τὸ ψηφίον ὀκτὼ (8). ἡ ὀκτὼ εἰς τὰ χαρτιά.
Achteck, das, τὸ ὀκτωγώνιον.
Achteckig, a. ὀκτωγώνιος.
Achtel, das, τὸ ὄγδοον μέρος.
Achten, v. a. τιμῶ, ψηφῶ. σέβομαι. νομίζω.
Aechten, v. a. προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον. s. Acht.
Achtens, ad. εἰς τὸ ὄγδοον μέρος.
Achterley, ad. ὀκτὼ λογιῶν.
Achtfach, Achtfältig, a. ὀκταπλάσιος. ὀκταπλοῦς.
Achtflach, (Oktaeder), das, τὸ ὀκτάεδρον (σῶμα γεωμετρικὸν ἔχον ὀκτὼ τρίγωνα ἰσόπλευρα).
Aechtheit, s. Echtheit.
Achthalb, nu. ἑπτὰ ἥμισυ.
Achthundert, nu. ὀκτακόσιοι.
Achtjährig, a. ὀκταετής, ὀκτὼ χρόνων.
Achtlos, a. ἀμελής, ἀφρόντιστος.
Achtlosigkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Achtmahl, ad. ὀκτὼ φοραῖς.
Achtmonatlich, a. ὀκταμηνιαῖος, ὀκτὼ μηνῶν.
Achtpfündig, a. ὁποῦ ζυγιάζει ὀκτὼ φοῦντια.
Achtsam, a. προσεκτικός.
Achtsamkeit, die, ἡ προσοχή.
Achtseitig, a. ὀκτάπλευρος.
Achtserklärung, die, ἡ προγραφή; καταδίκασις εἰς θάνατον.
Achttägig, a. ὀκταήμερος.
Achttausend, nu. ὀκτὼ χιλιάδες.
Achtung, die, ἡ προσοχή. (Hochachtung), τὸ σέβας.
Aechtung, die, s. Achtserklärung.
Achtzehn, nu. δεκαοκτὼ, δεκοκτώ.
Achtzehnte, nu. δέκατος ὄγδοος.
Achtzig, nu. ὀγδοῆντα ὀγδῶντα, (*ὀγδοήκοντα).

Achtziger, der, ὁ ὀγδοηκονταετὴς, ὀγδοῆντα χρόνων ἄνθρωπος.
Achtzigjährig, a. ὀγδοηκονταετὴς, ὀγδοῆντα χρόνων.
Achtzigste, a. ὀγδοηκοστός.
Aechzen, v. n. στενάζω, ἀναστενάζω.
Acker, der, ὁ ἀγρὸς, τὸ χωράφι.
Ackerbruder, der, ἡ γεωργική.
Ackergeräthe, das, τὰ ἐργαλεῖα τοῦ γεωργοῦ.
Ackerland, das, τόπος ἐργασμένος, χωράφια ἐργασμένα.
Ackermann, der, ὁ γεωργός.
Ackermännchen, das, (die Bachstelze), ἡ σεισοπυγίδα, εἶδος πουλίου.
Ackermünze, die, εἶδος μίνθης, (φυτόν τι).
Ackern, v. a. γεωργῶ.
Acten, die, τὰ ἔγγραφα, ὅλα τὰ γράμματα ἀνήκοντα εἰς κρισολογίαν.
Actie, die, μερίδιον εἰς έταιρίαν (πραγματευτικὴν) ἀνάλογον κατὰ τὴν πληρωμένην ποσότητα.
Actienhandel, der, πραγματεία μὲ τέτοια μερίδια. s. Actie.
Actienhändler, der, ἐκεῖνος ὅστις πραγματεύει μὲ τέτοια μερίδια.
Action, die, ἡ πρᾶξις. (Geberdenspiel), γειρονομία (τοῦ ῥήτορος, τοῦ κωμῳδοῦ). (Gefecht), ἡ μάχη.
Actuar, der, γραμματεὺς κριτηρίου.
Adamsapfel, der, ὁ κόμβος τοῦ λαιμοῦ.
Addiren, v. a, προσθέτω, (σουμάρω).
Addition, die, ἡ πρόσθεσις, (ὁ σουμαρισμός).
Adel, der, ἡ εὐγένεια. οἱ εὐγενεῖς.
Adelich, (adellich), a. εὐγενὴς, εὐγενικός.
Adeln, v. a. εὐγενίζω.
Adelsbrief, der, γράμμα εὐγενείας, (μὲ τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς κάμνει τινὰ εὐγενήν).
Adelschaft, die, οἱ εὐγενεῖς.
Adelstand, der, ἡ εὐγένεια. οἱ εὐγενεῖς.
Ader, die, ἡ φλέβα. (ein Gestein), ἡ φλέβα ἢ βέργα εἰς μάρμαρα κ. τ. ε.
Aderig, a. φλεβώδης.
Aderlaß, der, ἡ φλεβοτομία.
Aderlaßbäuschchen, das, πανὶ διπλωμένον ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν πληγὴν μετὰ τὴν φλεβοτομίαν.
Aderlaßeisen, das, τὸ φλεβότομον.
Aderlassen, v. a. φλεβοτομῶ. v. n. φλεβοτομοῦμαι.
Aderlaßzeug, das, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν φλεβοτομίαν.
Adjudiciren, s. zuerkennen.
Adjunct, der, ὁ συμβοηθὸς (μάλιστα κριτοῦ ἢ ἄλλου ἀξιωματικοῦ).
Adjungiren, v. a. διορίζω συμβοηθόν.
Adjutant, der, ὁ συμβοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ.
Adler, der, ο ἀετός.
Adlernase, die, μύτη καμπύλη (ὁμοία ὡσὰν τὴν μύτην τοῦ ἀετοῦ).
Admiral, der, ὁ ναύαρχος.
Admiralität, die, τὸ ναυαρχικὸν κριτήριον. ἡ κατοικία τοῦ ναυάρχου.
Admiralschaft, die, τὸ ἀξίωμα τοῦ ναυάρχου.
Admiralsflagge, die, ἡ σημαία (μπαντιέρα) τοῦ ναυάρχου.
Admiralsschiff, das, τὸ πλοῖον (καράβι) τοῦ ναυάρχου.
Adoptiren, v. a. υἱοθετῶ, δέχομαι εἰς τόπον παιδίου, πέρνω ψυχοπαίδι.
Adoption, die, ἡ υἱοθεσία.
Adresse, die, (auf Briefen), ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος. (einer Versammlung an den König, als: des englischen Parlaments ꝛc.), γράμμα (μάλιστα τοῦ παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας) παραδιδόμενον εἰς τὸν βασιλέα, πρόγραμμα.

Adressiren, *v. a.* διευθύνω. ἐπιγράφω, κάμνω τὴν ἐπιγραφήν.
Advent, der, μία ἀπὸ ταῖς τέσσαρες κυριακαῖς πρὸ τῶν χριστουγεννῶν.
Advocat, der, ὁ πρόδικος, (ἀβουκάτος).
Advociren, *v. n.* κάμνω τὸν πρόδικον (τὸν ἀβουκάτον).
Affe, der, ὁ πίθηκος, ἡ μαϊμοῦ.
Aeffchen, das, μικρὸς πίθηκος, (μικρὴ μαϊμοῦ). ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὸν στολισμόν.
Aeffen, *v. a.* μιμοῦμαι μὲ γελοιώδη τρόπον. περιγελῶ, πειράζω.
Affect, der, τὸ πάθος (ψυχῆς, οἷον· ἀγάπη, μῖσος, χαρὰ, λύπη κ. τ. ε.)
Affectiren, *v. a.* προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, ζητῶ νὰ δείξω. *v. n.* (sich zieren), φέρνομαι μὲ παράξενον τρόπον εἰς τὰ σχήματα καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν.
Affectirt, *a.* παράξενος (εἰς τοὺς τρόπους του).
Affengesicht, das, πρόσωπον μαϊμοῦς. (μεταφ.) ἄσχημον πρόσωπον.
Affenliebe, die, ὑπερβολικὴ ἀγάπη (τῶν γονέων εἰς τὰ παιδία).
Affennase, die, μύτη μαϊμοῦς, κοντὴ καὶ ἄσχημη μύτη.
Aefferey, **Aeffung**, die, τὸ περιγέλασμα, ἡ πείραξις.
Aeffin, die, τὸ θηλυκὸν τοῦ πιθήκου, (τῆς μαϊμοῦς).
After, der, ἡ τρύπα τοῦ κώλου. ὁ κῶλος.
After, *ad.* (ἀχώριστον ἐπίῤῥημα) μετὰ, ἐπὶ —, ψεύδο —.
Afterbürge, der, ἐγγυητὴς τοῦ ἐγγυητοῦ.
Aftergeburt, die, τὸ χόριον, ἡ μεμβράνα ὁποῦ περιέχει τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός.
Afterkönig, der, ὁ ψευδοβασιλεύς.
Afterkorn, s. Mutterkorn.
Afterleder, das, τὸ ὀπισινὸν πετζὶ τοῦ παπουτζιοῦ.
Afterlehen, das, φέουδον ὑποκείμενον εἰς ἄλλο φέουδον.
Aftermehl, das, τὸ χονδρὸν ἀλεύρι.
Afterprophet, der, ὁ ψευδοπροφήτης.
Afterrede, die, ἡ κατηγορία, καταλαλία.
Afterreden, *v. n.* κατηγορῶ, καταλαλῶ.
Afterspinne, die, ὁ ψευδαράχνης, εἶδος ἀράχνου μὲ μεγάλα καὶ λεπτὰ ποδάρια.
Aftervermiether, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχοντας τι νοικιασμένον τὸ νοικιάζει εἰς ἄλλον.
Afterweise, der, ὁ ψευδοφιλόσοφος, σοφιστής.
Afterweisheit, die, ἡ ψευδοφιλοσοφία.
Afterwitz, der, ἄνοστη ἀστειότης, (ἄνοστος χωρατάς).
Agath, s. Achat.
Agen, die, τὰ φρύγανα (ἀχυράκια) τοῦ καννάβιοῦ.
Agende, die, τὸ τυπικὸν, βιβλίον περιέχον τὴν τάξιν τῆς (ἐκκλησιαστικῆς) ἀκολουθίας.
Agent, der, ὁ ἐπίτροπος διὰ μίαν ὑπόθεσιν, (ὁ ἀγέντης), ὁ πράκτωρ.
Agiren, *v. a.* ἐνεργῶ, πράττω. (von Schauspielern), ὑποκρίνομαι, παίζω εἰς τὸ θέατρον.
Agnat, der, ὁ συγγενὴς (ἐκ μέρους τοῦ πατρός).
Agtstein, der, τὸ ἤλεκτρον (τουρκ. κεχριμπάρι).
Ahle, die, τὸ σουγλὶ (κυρίως τοῦ παπουτζῆ).
Ahm, s. Ohm.
Ahnden, *v. n.* παιδεύω, τιμωρῶ, ἐκδικῶ. (ahnen), προαισθάνομαι. s. Ahnen.
Ahndung, die, ἡ παιδεία, τιμωρία, ἐκδίκησις. ἡ προαίσθησις.

Aehneln, *v. n.* ὁμοιάζω (ὀλίγον, μὲ τρόπον τινα).
Ahnen, *v. a.* προαισθάνομαι, καταλαμβάνω. es ahnet mir, *v. i.* ἔχω μίαν (σκοτεινὴν) προαίσθησιν (μάλιστα δι' ἕνα κακὸν ἐπικείμενον).
Ahnen, die, οἱ προπάτορες, οἱ προγεγενέστεροι, πρόγονοι.
Ahnentafel, die, ὁ πίναξ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν προπατόρων, ἡ γενεαλογία.
Ahnfrau, die, ἡ προμήτωρ, μητέρα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κατάγεται μία γενεά.
Ahnherr, der, ὁ προπάτωρ.
Aehnlich, *a.* ὅμοιος.
Aehnlichkeit, die, ἡ ὁμοιότης.
Ahorn, der, ἡ σφένδαμνος, τὸ σφένδαμνον, εἶδος δένδρου.
Ahornen, *a.* τῆς σφενδάμνου, ἀπὸ ξύλον σφενδάμνου.
Aehre, die, τὸ ἀστάχυ (ὁ * στάχυς).
Aehren, *v. a.* σταχολογῶ. sich —, ἐβγάζω ἀστάχυα.
Aehrenlese, die, τὸ σταχολόγημα.
Aehrenleser, der, ὁ σταχολόγος.
Aichen, s. Eichen.
Akademie, die, ἡ ἀκαδημία.
Akademiker, der, ὁ ἀκαδημικός.
Akademisch, *a.* ἀκαδημικός.
Akeley, die, βότανον τι.
Alabaster, der, τὸ ἀλάβαστρον.
Alabastern, *a.* ἀλαβαστρένιος.
Alant, der, τὸ ἑλένιον, ἡ ἔνουλα, (βότανον τι).
Alantbeere, die, τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον.
Alarm, der, s. Beunruhigung, Schrecken.
Alarmiren, s. Beunruhigen, Aufschrecken.
Alaun, der, ἡ στύψις, τὸ στύψι.
Alaunhütte, die, Alaunwerk, das, κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ στύψι.
Alaunwasser, das, τὸ στυψόνερον.
Albern, *a.* ἀνόητος, ἄνοστος.
Albern, *v. n.* (gem.) κάμνω ἀνόητα πράγματα, παίζω, ἢ ἀστεΐζομαι (χωρατεύω) μὲ ἄνοστον τρόπον.
Albernheit, die, ἡ ἀνοησία.
Alchymie, die, ἡ ἀλχυμία.
Alchymist, der, ὁ ἀλχυμικός.
Alchymistisch, *a.* ἀλχυμικός.
Alfanzerey, die, ἀνοησίαις, ἀνόητα πράγματα (τουρκ. μασκαραλίκια).
Algebra, die, ἡ ἄλγεβρα.
Algebraisch, *a.* ἀλγεβραϊκός.
Algebraist, der, ὁ ἐπιστάμενος τὴν ἄλγεβραν.
Alkoran, s. Koran.
Alkoven, der, ὁ κλινότοπος, (μικρὸς κοιτὼν χωρὶς παράθυρα).
All, (aller, alle, alles), *a.* ὅλος, ὅλη, ὅλον, πᾶς, πᾶσα, πᾶν. alle seyn (im gem. Leben), es ist alle, ἐτελείωσε, ἐσώθηκε. alle machen, τελειώνω, ἐβγάζω ὅλα, δαπανῶ ὅλα μαζῦ.
Allbereits, s. Schon.
Allda, *a.* ἐκεῖ.
Allee, die, ὁ περίπατος φυτευμένος μὲ δένδρα.
Allein, *ad.* (nur) μόνον. (aber), ὅμως, ἀλλά.
Allein, *a.* μόνος, μοναχός, μονήρης.
Alleinig, *a.* μόνος, ὅλο μόνος.
Allemahl, *ad.* κάθε φοράν, πάντοτε.
Allenfalls, *ad.* ἂν δὲν εἶναι τρόπος ἀλλέως, ἂν εἶναι χρεία, ἂν εἶναι ἀνάγκη.
Allenthalben, *ad.* παντοῦ, πανταχοῦ.
Allerdings, *ad.* χωρὶς ἄλλο, μάλιστα.

Allererst, *ad.* πρῶτα πάντων, πρὸ πάντων. (eben jetzt), εὐθὺς τώρα.
Allererste, der, die, das, *a.* πάμπρωτος, πρῶτος πάντων (πρῶτος ἀπὸ ὅλους).
Allergnädigst, *ad.* πανευμενέστατα.
Allergnädigste, der, die, das, *a.* πανευμενέστατος, (βασιλικὸς τίτλος).
Allerhand, Allerley, *a.* κάθε λογῆς.
Allerheiligen, ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων.
Allerheiligst, *ad.* παναγιώτατος, πανιερώτατος, πανοσιώτατος.
Allerheiligste, das, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων (τὸ πλέον ἐσωτερικώτεραν μέρος τοῦ ναοῦ).
Allerhöchst, *a.* πάντων ὑψηλότατος, βασιλικὸς τίτλος.
Allerhöchstdieselben, *pron.* ὁ πάντων ὑψηλότατος, (βασιλικὸς τίτλος).
Allerhöchste, der, (Gott), ὁ ὕψιστος, τουτέστι· ὁ θεός).
Allerley, *a.* κάθε λογῆς.
Allerliebst, *a.* χαριέστατος, νοστιμώτος. *ad.* νοστιμώτατα.
Allermeist, *ad.* πρὸ πάντων, τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. *a.* πλεῖστος.
Allernächst, *ad.* πάντων πλησιέστερα. *a.* πάντων πλησιέστερος.
Allerseits, *ad.* ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη· εἰς ὅλα τὰ μέρη.
Allerunterthänigst, *a.* πάντων ὑποκλεινέστατος.
Allesammt, *a.* ὅλοι μαζύ, (*ἅπαντες).
Allewege, *ad.* παντοῦ, πάντοτε.
Alleweile, *ad.* εὐθὺς τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν.
Allezeit, *ad.* κάθε καιρὸν, πάντοτε.
Allgegenwart, die, ἡ παντοῦ παρουσία (τοῦ θεοῦ).
Allgegenwärtig, *a.* παντοῦ παρών. (λέγεται περὶ τοῦ θεοῦ).
Allgemach, *ad.* ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Allgemein, *a.* κοινὸς, πάγκοινος. γενικὸς, καθολικός.
Allgemeinheit, die, τὸ γενικὸν, τὸ καθολικόν.
Allgewalt, die, ἡ πάντων μεγίστη δύναμις.
Allgewaltig, *a.* πάντων δυνατώτερος, δυνατώτατος.
Allhier, *ad.* ἐδῶ.
Allianz, die, (das Bündniß, die Verbindung), ἡ συμμαχία, ὁ σύνδεσμος.
Alliiren, (verbinden), *v. a.* ἑνώνω. sich —, κάμνω συμμαχίαν, ἑνώνομαι διὰ πόλεμον.
Allmacht, die, ἡ παντοδυναμία.
Allmächtig, *a.* παντοδύναμος.
Allmählig, *ad.* ὀλίγον κατ' ὀλίγον. *a.* ὀλίγον κατ' ὀλίγον γινόμενος.
Allsehend, *a.* τὰ πάντα βλέπων.
Alltägig, Alltäglich, *a.* καθημερινός. (gewöhnlich), κοινὸς, συνηθισμένος.
Alltagskleid, das, τὸ καθημερινὸν φόρεμα.
Allwaltend, *a.* τὰ πάντα διοικῶν.
Allweise, *a.* πάνσοφος.
Allweisheit, die, ἡ πανσοφία.
Allwissend, *a.* τὰ πάντα γινώσκων.
Allwissenheit, die, ἡ τῶν πάντων γνῶσις (τοῦ θεοῦ.)
Allzu, (Allzuviel), παραπολύ. (οἷον· allzugroß, παραπολὺ μεγάλος. allzuklein, παραπολὺ μικρὸς, κ. τ. ε.).
Allzumahl, *ad.* ὅλοι μαζὺ (*ἅπαντες).
Almanach, der, τὸ ἡμερολόγιον, ἀλμηνιακὸν, (καλενδάριον).
Almosen, das, ἡ ἐλεημοσύνη.
Almosenamt, das, ἡ ἐπιστασία τῆς ἐλεημοσύνης.

Almosenier, Almosenpfleger, der, ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐλεημοσύνης.
Almosenkasten, der, τὸ σεντούκι τῆς ἐλεημοσύνης.
Almosenpflege, die, ἡ διοίκησις τῆς ἐλεημοσύνης.
Almosenpfleger, der, ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐλεημοσύνης.
Almosensammlung, die, ἡ συλλογὴ ἢ ζήτη διὰ τοὺς πτωχούς.
Aloe, die, ἡ ἀλόη. (φυτόν).
Aloise, die, ἡ θρίσσα, (εἶδος ὀψαριοῦ).
Alp, der, ὁ ἐφιάλτης.
Alpdrücken, das, τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην, (πνίξις ὁποῦ ἔρχεται ἐνίοτε εἰς τοὺς κοιμωμένους).
Alphabet, das, τὸ ἀλφάβητον.
Alphabetisch, a. ἀλφαβητικός.
Als, ad. ὡσάν, ὡς. zum Beyspiel, οἷον, λόγου χάριν. (μετὰ τὰ συγκριτικὰ) παρὰ, ἤ. c. (da), ὅταν, ὅτε, ἀφ' οὗ. als ob, als wie, als wenn, ὡσὰν νά. als daß, παρὰ νά.
Alsbald, ad. εὐθύς, ἔξαφνα, αἰφνιδίως.
Alsdann, ad. τότε. μετὰ ταῦτα.
Also, ad. λοιπόν, (*οὖν). οὕτως, ἔτζι.
Aelster, die, ἡ κίσσα, καρακάξα (πουλίον τι).
Alt, a. παλαιός. γέρων, (γέρος).
Alt, der, ὁ ἄλτος, φωνὴ μουσικῆς.
Altan, der, τὸ ἡλιακὸν, ἐξώστεγον.
Altar, der, ὁ βωμὸς, τὸ θυσιαστήριον. τὸ ἅγιον βῆμα, ἡ ἱερὰ τράπεζα.
Altarblatt, das, εἰκόνα διὰ στολισμὸν τῆς ἱερᾶς τραπέζης.
Altarleuchter, der, κηροπήγιον ἢ λυχνία τῆς ἱερᾶς τραπέζης.
Altarlicht, das, ἡ λαμπάδα τῆς ἱερᾶς τραπέζης.
Altartuch, das, τὸ μανδύλιον ἢ σκέπασμα τῆς ἱερᾶς τραπέζης.
Altbacken, a. μπαγιάτικος. altbackenes Brod, ψωμὶ μπαγιάτικον.
Alten, v. n. s. Altern.
Alten, die, (in alten Zeiten), οἱ παλαιοὶ, οἱ ἀρχαῖοι.
Alter, das, ἡ ἡλικία. (von bejahrten Personen), τὸ γῆρας, τὸ γηρατεῖον. (von alten Zeiten), vor Alters, εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, παλαιόθεν.
Alteration, die, ἡ σύγχυσις, ταραχή.
Alteriren, sich, v. r. συγχίζομαι, ταράζομαι.
Altermann, der, ὁ πρεσβύτερος, ἐπιστάτης, προεστώς.
Aeltermutter, die, ἡ προμάμμη, μητέρα τῆς μαμμῆς (τῆς βαβᾶς, γιαγιᾶς).
Aeltern, altern, v. n. γηράζω.
Alterthum, das, ἡ παλαιότης, ἀρχαιότης.
Aeltervater, der, ὁ πρόπαππος, πατέρας τοῦ πάππου.
Aelteste, der, ὁ πρεσβύτερος, γεροντότερος. ὁ προεστώς. δηλαδὴ καὶ πρεσβύτερος). (von Brüdern), ὁ πρεσβύτερος, μεγαλήτερος.
Altflicker, der, ὁ μπαλωματάς.
Altfränkisch, a. πεπαλαιωμένος, κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον κατασκευασμένος.
Altgeige, die, εἶδος βιολιοῦ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον λεγόμενον ἄλτον. (s. Alt, der).
Altgesell, der, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς τεχνίτην.
Altist, der, ὁ ἀλτίστης, ὁποῦ ἔχει τὴν φωνὴν λεγομένην ἄλτον.
Altklug, a. φρονιμὸς ὡσὰν τοὺς πρεσβυτέρους, πανοῦργος.
Aeltlich, ὀλίγον παλαιός, ὅμοιος με παλαιόν.
Altmeister, der, ὁ πρῶτος μάστωρας (εἰς τοὺς τεχνίτας).
Altmodisch, a. τῆς παλαιᾶς μόδας.

Altmutter, die, ἡ προμάμμη. (s. Aeltermutter) μία γρηά.
Altvater, der, ὁ πρόπαππος. (s. Aeltervater) ὁ πατριάρχης.
Altväterisch, a. κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, πεπαλαιωμένος.
Altvordern, die, οἱ προπάτορες, προγενέστεροι, πρόγονοι.
Am, (an dem), εἰς τὸν, εἰς τό.
Amalgama, das, μίγμα μετάλλου μὲ ὑδράργυρον.
Amalgamiren, v. a. σμίγω (μέταλλα) μὲ ὑδράργυρον. (μεταφ.) σμίγω, ἑνώνω.
Amaranth, der, ὁ ἀμάρανθος. (φυτόν τι καὶ τὸ ἄνθος του καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους πορφυροῦν).
Amarelle, die, εἶδος κερασιῶν γλυκῶν.
Amazone, die, ἡ ἀμαζών. (μεταφ.) ἡρωϊκὴ γυναῖκα.
Amazonen=Kleid, das, ἀμαζωνικὸν φόρεμα.
Amboß, der, τὸ ἀμόνι.
Ambra, der, τὸ ἄμπαρον (βάλσαμόν τι).
Ameise, die, τὸ μυρμῆγκι, (ὁ *μύρμηξ).
Ameisenbär, der, ὁ μυρμηγκοφάγος (εἶδος ζώου).
Ameisenhaufe, der, ἡ μυρμηγκοφωλιά.
Ameisenlöwe, der, μυρμηκολέων, (ζωΰφιον τι).
Amelmehl, das, τὸ ἄμυλον, ὁ καταστατός.
Amen, ἀμήν.
Amethyst, der, ὁ ἀμέθυστος, (λίθος τις).
Amiant, der, ὁ ἀμίαντος, (λίθος τις ἰνώδης ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ παλαιοὶ κατεσκεύαζον ἕνα εἶδος ἀκαύστου πανιοῦ).
Amme, die, ἡ βάγια, βυζάστρια, (ἡ *τροφὸς, ἡ *τιθήνη).
Ammer, der, ὁ συκοφὰς (πουλίον).
Ammer, die, εἶδος κερασιῶν.
Amnestie, die, ἡ ἀμνηστία.
Ampfer, s. Sauerampfer.
Amphibium, pl. (-bien), das, τὸ ἀμφίβιον.
Amsel, die, ὁ κόσσυφος (κότζυφος).
Amt, das, τὸ ὀφφίκιον, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα. (Hochamt), ἡ λειτουργία. (District), ἐπαρχία διοικουμένη ἀπὸ βασιλικὸν ἐπίτροπον.
Amtey, die, ἡ κατοικία τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ πρώτου κριτοῦ μιᾶς ἐπαρχίας.
Amtmann, der, βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ πρῶτος κριτὴς μιᾶς ἐπαρχίας. (εἰς τὰ προυσσικὰ στάτα λέγουσιν οὕτως καὶ τὸν ἄλλέως λεγόμενον Pachter. ἰδὲ Pachter).
Amtmannschaft, die, ἡ ἀξία τοῦ λεγομένου Amtmann. ἰδὲ Amtmann.
Amtsbruder, Amtsgehülfe, der, σύντροφος, συμβοηθὸς εἰς τὸ ἀξίωμα, εἰς τὸ ὀφφίκιον.
Amtsdiener, der, δοῦλος τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας.
Amtsschösser, der, ὁ εἰσπράκτωρ (λογοθέτης) μιᾶς ἐπαρχίας.
Amtsschreiber, der, ὁ γραμματεὺς τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας.
Amtsstube, die, ὁ ὀντὰς εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται τὸ κριτήριον μιᾶς ἐπαρχίας. τὸ αὐτὸ κριτήριον τῆς ἐπαρχίας.
Amtsverrichtung, die, ὑπόθεσις, δουλειὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ.
Amtsverwalter, der, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ λεγομένου Amtmann. ἰδὲ Amtmann.
Amtsvogt, der, ὁ ἐπιστάτης μιᾶς ἐπαρχίας.
Amtsvogtey, die, ἡ ἀξία τοῦ ἐπιστάτου μιᾶς ἐπαρχίας. ἡ κατοικία ἐκείνου τοῦ ἐπιστάτου.

Amulet, das, φυλακτήριον ἐγκόλπιον.
An, *prp.* εἰς, πρός.
Analogie, die, ἡ ἀναλογία.
Analogisch, *a.* ἀναλογικός.
Anatomie, die, ἡ ἀνατομία.
Anatomiker, der, ὁ ἀνατομικός.
Anatomiren, *v. a.* ἀνατομῶ.
Anatomisch, *a.* ἀνατομικός.
Anbau, der, ἡ καλλιέργεια (τοῦ τόπου).
Anbauen, *v. a.* καλλιεργῶ (τόπον). sich —, πηγαίνω εἰς ἕνα τόπον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ, κάθομαι εἰς ἕνα τόπον (κτίζωντας σπήτια κ. τ. ε.).
Anbauer, der, ὁ καλλιεργῶν (τὸν τόπον), ὁ πρῶτος ἐγκάτοικος ἑνὸς τόπου.
Anbefehlen, *v. a.* συσταίνω. προστάζω.
Anbeginn, der, ἡ (πρώτη) ἀρχή. von —, ἀπ' ἀρχῆς.
Anbehalten, *v. a.* (ein Kleid 2c.), δὲν ἐκδύνω (ἕνα φόρεμα κ. τ. ε.).
Anbeißen, *v. a.* δαγκάνω πρώτην φορὰν (οἷον· ἕνα μῆλον).
Anbellen, *v. a.* γαυγίζω (εἴς τινα).
Anberaumen, *v. a.* διορίζω (διορίαν εἰς τὸ κριτήριον).
Anbethen, *v. a.* λατρεύω, σέβομαι ὡς θεόν. (μεταφ.) ἀγαπῶ, σέβομαι.
Anbether, der, ὁ λατρεύων, ὁ σεβόμενος, ὁ λατρευτής. (μεταφ.) ὁ ἀγαπητικός.
Anbethung, die, ἡ λατρεία, τὸ σέβας.
Anbethungswürdig, *a.* ἀξιολάτρευτος, ἀξιοσέβαστος. ἀξιοαγάπητος.
Anbetreffen, Anbelangen, s. Anlangen.
Anbey, *ad.* μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ τοῦτο.
Anbieten, *v. a.* προσφέρω, προβάλλω. sich — zu etwas, προσφέρομαι, προβάλλομαι διὰ τινὰ δούλευσιν.
Anbietung, die, ἡ προσφορὰ, τὸ προσφέρειν.
Anbinden, *v. a.* δένω (τι εἴς τι). einen — (zum Geburtstage), δίδω δῶρα εἴς τινα εἰς τὰ γενέθλιά του. mit einem —, *v. n.* ἐμβαίνω εἰς λογοτριβήν, εἰς φιλονεικίαν, φιλονεικῶ. μάχομαι, πολεμῶ.
Anbiß, der, τὸ πρῶτον μέρος δαγκασμένον. τὸ πρόγευμα.
Anblasen, *v. a.* das Feuer, φυσσῶ εἰς τὴν φωτίαν διὰ νὰ ἀνάψῃ.
Anblecken, *v. a.* δείχνω τὸ δόντια ἢ τὴν γλῶσσαν (διὰ καταφρόνησιν).
Anblick, der, τὸ βλέμμα, ἡ θεωρία, τὸ θέαμα.
Anblicken, *v. a.* βλέπω, θεωρῶ, ῥίχνω τὸ ὀμμάτι (εἴς τι).
Anblöken, *v. a.* βληχῶμαι, βελάζω (πρός τινα). φωνάζω.
Anbohren, *v. a.* ἀρχίζω νὰ τρυπῶ, τρυπῶ πρώτην φοράν. (ein Faß), ἐβγάζω (κρασὶ κ. τ. ε.) ἀπὸ ἕνα βουτζί.
Anbrechen, *v. a.* τζακίζω ὀλίγον, πέρνω, ἐβγάζω ἕνα μικρὸν μέρος. *v. i.* der Tag bricht an, χαράζει ἡ ἡμέρα, ξημερώνει.
Anbrennen, *v. a.* ἀνάπτω. *v. n.* ἀνάπτομαι.
Anbringen, *v. a.* φέρω (φέρνω) κοντά. (etwas irgendwo), βάνω, προσαρμόζω. (Waaren), πωλῶ (πουλῶ). (anwenden), μεταχειρίζομαι. (berichten), φέρω εἴδησιν, εἰδοποιῶ. (jemanden anbringen), προξενῶ τινὸς μίαν ὑπηρεσίαν, ἕνα ἀξίωμα.
Anbringen, das, ἡ εἴδησις, ἀναφορὰ, ἡ ζήτησις, παρακάλεσις.
Anbringer, der, ὅστις ἀναφέρει μίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κριτήριον.
Anbruch, der, des Tages, ἡ χαραγὴ τῶς ἡμέρας, τὸ ξημέρωμα. (des Angefaulten), τὸ σάπιον.

Anbrüchig, a. ὀλίγον σάπιος, ὁποῦ ἀρχηνᾶ νὰ σαπίζῃ.
Anbrüllen, v. a. μουγκρίζω πρός τινα.
Andacht, die, ἡ εὐλάβεια.
Andächteley, die, ἡ ὑποκριτικὴ εὐλάβεια.
Andächtig, a. εὐλαβής.
Andächtler, der, ὁ ὑποκρινόμενος εὐλαβής.
Andenken, das, ἡ ἐνθύμησις, μνήμη.
Andere, der, die, das, a. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.
Aendern, v. a. ἀλλάζω, μεταβάλλω.
Anders, ad. ἀλλέως.
Anderseits, ad. ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.
Anderswo, Anderwärts, ad. εἰς ἄλλον τόπον, (ἀλλοῦ πουθενά).
Anderswoher, ad. ἀπὸ ἄλλον τόπον.
Anderswohin, ad. εἰς ἄλλον τόπον.
Anderthalb, a. ἕνα ἥμισυ, ἕνα καὶ μισόν.
Aenderung, die, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή.
Anderweitig, a. μετὰ ταῦτα ἀκολουθῶν. anderweitige Maaßregeln ergreifen), κάμνω διατάξεις (πέρνω τὰ μέτρα μου) μετὰ ταῦτα.
Andeuten, v. a. σημειώνω.
Andeutung, die, ἡ σημείωσις.
Andichten, v. a. προσπλάττω.
Andichtung, die, τὸ πρόσπλασμα.
Andorn, der, τὸ πράσιον, (φυτόν).
Andreaskreuz, der, ὁ σταυρὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα.
Andrang, der, ἡ στρημμοῦρα, ὁ πλησιασμὸς μὲ ὁρμήν, ἡ ὁρμή.
Andrängen, v. a. πιέζω ἢ θλίβω (ζουλίγω) πρὸς —.
Andrehen, v. a. προσαρμόζω στρέφοντας (οἷον μίαν βίδαν κ. τ. ε.).
Andringen, v. a. στρημμώνομαι, ὁρμῶ πρὸς —.
Andringung, die, ἡ ὁρμὴ πρὸς —.
Andrucken, v. a. προσθέτω εἰς τὸν τύπον.
Andrücken, v. a. πιέζω, σφίγγω πρὸς —.
Aneinander, a. ἕνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον.
Anekdote, die, τὸ ἀνέκδοτον, (εἴδησις τις ἀξιοενθύμητος).
Anekeln, v. a. προξενῶ ἀηδείαν, ἀναγοῦλαν.
Anemone, die, ἡ ἀνεμώνη, (φυτόν).
Anempfehlen, v. a. συσταίνω.
Anerben, v. a. κληρονομῶ, ἔχω ἀπὸ τοὺς γονεῖς (φυσικόν τι καλὸν ἢ κακόν).
Anerbieten, das, ἡ προσφορὰ, τὸ πρόβλημα, τὸ προσφερόμενον.
Anerbieten, sich, s. Anbieten.
Anerkennen, v. a. ἀναγνωρίζω.
Anerkennung, die, ἡ ἀναγνώρισις.
Anerschaffen, a. ἐμπεπλασμένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὸν πλάστην.
Anfachen, v. a. ἀνάπτω, αὐξάνω τὴν φλόγα.
Anfahen, (veralt.), s. Anfangen.
Anfahren, v. n. (bey einem), πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι εἴς τινα. (an etwas), ῥίχνομαι εἴς τι μὲ τὸ ἁμάξι. v. a. φέρω (φέρνω) μὲ τὸ ἁμάξι (ξύλα, χῶμα κ. τ. ε.). einen —, μαλώνω, ἐπιπλήττω τινὰ μὲ λόγους σκληρούς.
Anfall, der, ἡ ὁρμὴ (στρατεύματος κ. τ. ε.) (von Krankheiten), ὁρμὴ (παροξυσμὸς) τῆς ἀῤῥωστίας. einen Anfall vom Fieber ꝛc. haben, μὲ πιάνει ἡ θέρμη κ. τ. ε.
Anfallen, v. n. πίπτω πρὸς —. v. a. ὁρμῶ εἰς —, ῥίχνομαι εἰς —, προσβάλλω.
Anfang, der, ἡ ἀρχή.
Anfangen, v. a. et n. ἀρχηνῶ, ἀρχίζω.

(etwas unternehmen), ἐπιχειρίζομαι, κάμνω.

Anfänger, der (Urheber), ὁ αἴτιος, ὅστις ἀρχηνᾶ. (Anstifter), ὁ αἴτιος (μάλιστα τινὸς κακοῦ). (in einer Sache), ὁ ἀρχάριος.

Anfangs, ad. εἰς τὴν ἀρχὴν, κατ' ἀρχάς.

Anfänglich, a. ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἀρχήν. ad. κατ' ἀρχάς.

Anfangsbuchstab, der, κεφαλιακὸν γράμμα.

Anfangsgründe, die, αἱ ἀρχαὶ (μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης).

Anfassen, v. a. πιάνω, βάνω τὸ χέρι εἴς τι.

Anfaulen, v. n. ἀρχηνῶ νὰ σαπίζω.

Anfechten, v. a. μάχομαι, πολεμῶ. (bestreiten), ἀντιτείνω, ἀντιπολεμῶ, δὲν δέχομαι. (versuchen zum Bösen), πειράζω, παρακινῶ (εἰς κακόν τι). (beunruhigen), πειράζω, συγχίζω, ταράζω.

Anfechtung, die, ἡ ἀντιπολέμησις. ὁ πειρασμὸς (εἰς κακόν τι).

Anfeinden, v. n. φέρω ἔχθραν, μισῶ.

Anfeindung, die, ἡ ἔχθρα, τὸ μῖσος.

Anfesseln, v. a. δένω μὲ ἁλυσίδα, βάνω εἰς τὰ σίδηρα.

Anfeuchten, v. a. μουσκεύω, ὑγραίνω, βρέχω.

Anfeuchtung, die, τὸ μούσκευμα, βρέξιμον.

Anfeuern, v. n. ἀνάπτω φωτίαν, ζεσταίνω. (einen), παρακινῶ, ἐγκαρδιώνω, προτρέπω.

Anfeuerung, die, ἡ ἐγκαρδίωσις, παρακίνησις, προτροπή.

Anflammen, v. a. ἀνάπτω. (einen), ἐγκαρδιώνω, ἐνθουσιάζω.

Anflechten, v. a. πλέκω εἰς — ἢ πρὸς —.

Anflehen, v. a. ἱκετεύω, παρακαλῶ ἐνθέρμως.

Anflehung, die, ἡ ἱκεσία.

Anflicken, v. a. προσράπτω, ῥάπτω εἰς —.

Anfliegen, v. n. προσπετῶ, πετῶ εἰς —.

Anfließen, v. n. προσρέω, ῥέω πρὸς —.

Anflößen, v. a. φέρω διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ.

Anflug, der, τὸ πέταγμα πρὸς —. (des Holzes), τὰ νέα δενδράκια.

Anfluß, der, ἡ προσροὴ (ποταμοῦ). (angespültes Erdreich), τὰ χώματα προσβαλμένα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Anforderung, die, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα.

Anfrage, die, ἡ ἐρώτησις (διὰ νὰ ἐβγάλῃ τις εἴδησιν).

Anfragen, v. a. ἐρωτῶ (διὰ νὰ λάβω εἴδησιν).

Anfressen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ τρώγω (λέγεται διὰ ζῶα). τρώγω, καταβιβρώσκω (ὡσὰν ἕνα δριμὺ ὑγρὸν, οἷον ἀσημόνερον).

Anfressend, a. καταβιβρωτικὸς, ὁποῦ τρώγει, ὁποῦ καταβιβρώσκει ὡσὰν τὸ ἀσημόνερον).

Anfrieren, v. a. κολλοῦμαι ἀπὸ τὴν παγωσιάν.

Anfrischen, v. a. δροσίζω, ζωοποιῶ. (ermuntern), ἐγκαρδιώνω, προτρέπω.

Anfügen, v. a. προσθέτω, προσβάλλω, προσαρμόζω.

Anfügung, die, ἡ προσάρμοσις, ἡ προσθήκη.

Anfühlen, v. a. ψηλαφῶ, δοκιμάζω ψηλαφῶντας μὲ τὸ χέρι.

Anfühlung, die, τὸ ψηλάφημα.

Anfuhr, die, τὸ φέρσιμον (πραγμάτων) μὲ τὸ ἁμάξι (εἰς τόπον τινά).

Anführen, v. a. (zu Wagen), φέρω (εἰς τόπον τινα) μὲ τὸ ἁμάξι. (anleiten), ὁδηγῶ, διδάσκω, δεικνύω. (etwas aus Schriften rc.), ἀναφέρω (τι ἀπὸ

συγγράμματα). (hintergehen), γελῶ, ἀπατῶ.
Anführer, der, ὁ ὁδηγός. (im Kriege), ὁ στρατηγός.
Anführung, die, ἡ ἀγωγή. ἡ ὁδηγία. ἡ στρατηγία. ἡ ἀναφορά.
Anführungszeichen, das, ὁ μηνίσκος (σημεῖον ὅτι ἀναφέρεται τι ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα).
Anfüllen, v. a. γεμίζω.
Anfüllung, die, ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα.
Anfurt, die, τόπος ἁρμόδιος διὰ καράβια νὰ ἀράζουν ἐκεῖ.
Angabe, die, τὸ σχεδίασμα, ἡ δεῖξις τρόπου τινος. (das Daraufgegebene), οἱ ἀῤῥαβῶνες, τὸ διδόμενον δι' ἀῤῥαβῶνα. (Anzeige), ἡ ἀναφορὰ, εἴδησις δεδομένη (εἰς τὸ κριτήριον κ. τ. ε.).
Angaffen, v. a. βλέπω, θεωρῶ μὲ ἀνοικτὸν στόμα.
Angähnen, v. a. χασμῶμαι πρὸς —.
Angeben, v. a. δίδω ἀῤῥαβῶνα. (anweisen), δείχνω (τὸν τρόπον πῶς νὰ κάμῃ τις τι). (anzeigen), μηνύω, φανερώνω. einen —, δίδω εἴδησιν (εἰς τὸ κριτήριον κ. τ. ε.) διὰ τινα, κατηγορῶ. (entwerfen), σχεδιάζω. sich —, μηνύομαι.
Angeber, der, ὁ σχεδιαστής. ὁ κατήγορος.
Angebinde, das, χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὰ γενέθλια τινός.
Angeblich, a. ἐπαγγελλόμενος, λεγόμενος, προφασιζόμενος.
Angeboren, a. συγγεννημένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὴν φύσιν.
Angeboth, das, ἡ προσφερομένη τιμὴ ἢ πληρωμὴ δι' ἕνα πρᾶγμα.
Angebrannt, a. ἀναμμένος. κεκαυμένος. (von Speisen), καψαλισμένος, χαλασμένος ἀπὸ τὴν φωτίαν.
Angebunden, a. δεδεμένος εἰς —. kurz angebunden, θυμώδης, ὁποῦ εὔκολα θυμώνει.
Angedeihen lassen, Schutz, χωρίζω, δίδω ὑπεράσπισιν.
Angegangen, a. ὀλίγον σάπιος.
Angehänge, Angehenke, das, ἕνα τζοβαΐρικὸν ἢ ἄλλο τι κρεμάμενον διὰ στολισμόν.
Angehen, v. a. (einen), πηγαίνω, προστρέχω εἴς τινα νὰ τὸν παρακαλέσω. v. a. (betreffen), ἀνήκω, ἀποβλέπω. was das angeht, ὡς πρὸς τοῦτο, ὅσον εἰς τοῦτο. (möglich seyn), εἶναι τρόπος, εἶναι δυνατόν. (erträglich seyn), εἶναι ὑπόφερτον. (anfangen), ἀρχίζω, ἀρχηνῶ. (anfaulen), ἀρχηνῶ νὰ σαπίζω.
Angehend, a. νέος, ἀρχάριος.
Angehören, v. n. ἀνήκω. es gehört mir an, εἶναι ἐδικόν μου.
Angehörig, a. ἀνήκων, ὁποῦ ἀνήκει. (verwandt), συγγενής.
Angel, der, ὁ στροφεὺς τῆς θύρας, τὸ στροφίδι.
Angel, die, τὸ ἀγκίστρι.
Angeld, das, ἡ ἀῤῥαβῶνα.
Angelegen, a. πλησίον, γειτονικός. (woran einem liegt), ὁποῦ μέλει. es ist mir angelegen, μὲ μέλει, μέλει μοι.
Angelegenheit, die, ἡ ὑπόθεσις.
Angelegentlich, a. ἔνθερμος. ad. ἐνθέρμως, ἐνσταικά.
Angelegt, a. διατεταγμένος, κατασκευασμένος. σχεδιασμένος.
Angeler, der, ὅστις πιάνει ψάρια μὲ τὸ ἀγκίστρι.
Angelhaken, der, τὸ ἀγκίστρι.
Angeln, v. a. ψαρεύω μὲ τὸ ἀγκίστρι.
Angeloben, v. a. ὑπόσχομαι, τάσσω (τάζω).

Angelobung, die, ἡ ὑπόσχεσις, (τὸ τάγμα).
Angelruthe, die, ἡ ῥάβδος (βέργα, τὸ καλάμι) διὰ ψάρευμα.
Angelschnur, die, τὸ σχοινὶ διὰ τὸ ψάρευμα.
Angelweit, ad. ὁλανοικτά.
Angemessen, a. ἁρμόδιος, προσαρμοσμένος, ἀνάλογος.
Angemessenheit, die, ἡ ἁρμοδιότης, ἀναλογία.
Angenehm, a. εὐάρεστος, ἡδὺς, νόστιμος.
Anger, der, τὸ λιβάδι (μάλιστα σιμὰ εἰς ποτάμια). (Schindanger), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίχνονται τὰ ψοφίμια.
Angeschossen, a. πληγωμένος ἀπὸ σαΐταν ἢ μπάλαν. (verliebt), ἐρωτευμένος.
Angesehen, a. ἔνδοξος, μεγάλος, ἀξιοτίμητος.
Angesehen, ad. (weil), ἐπειδή.
Angesessen, a. ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διωρισμένην ἢ ἐδικήν του οἰκίαν εἰς ἕνα τόπον.
Angesicht, das, τὸ πρόσωπον.
Angesteckt, a. κολλημένος (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), μιασμένος.
Angewöhnen, v. a. (einem etwas), συνηθίζω (τινα εἴς τι). sich —, συνηθίζω, λαμβάνω τὴν συνήθειαν.
Angewohnheit, die, ἡ συνήθεια.
Angießen, v. a. χύνω πρὸς —, χύνω ὀλίγον εἰς —.
Anglimmen, v. n. ἀνάπτω (ἀνάπτομαι) ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Angränzen, v. n. συνορεύω.
Angränzend, a. ὁποῦ συνορεύει, συνορεύων.
Angreifen, v. a. πιάνω μὲ τὸ χέρι, βάνω τὸ χέρι εἴς τι, ψηλαφῶ. (den Feind), ὁρμῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν), προσβάλλω. (entkräften), ἀδυνατίζω. eine Arbeit), ἀρχινῶ (μίαν δουλειάν), sich —, ἐπιμελοῦμαι, βάνω τὰ δυνατά μου. einen an der Ehre —, ἐγγίζω τὴν τιμήν τινος.
Angreifend, a. κοπιαστικός. (im Kriege), ὁποῦ ὁρμᾷ, προσβάλλει εἰς τὸν ἐχθρόν.
Angreiflich, a. ὁποῦ εὔκολα κλέπτεται.
Angreifung, die, τὸ πιάσιμον, τὸ ψηλάφημα.
Angriff, der, ἡ ὁρμὴ, προσβολὴ (εἰς τὸν ἐχθρόν). (der Ehre), ἡ ἔγγιξις τῆς τιμῆς.
Angst, die, ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος, ἡ σύγχυσις.
Aengstigen, v. a. θλίβω, στενοχωρῶ, ἐμβάλλω φόβον.
Aengstlich, a. στενοχωρημένος, φοβισμένος, ἀνήσυχος, συγχυσμένος.
Aengstlichkeit, die, ἡ στενοχωρία, δειλία.
Angstschweiß, der, ὁ ἵδρωτας ἀπὸ τὸν φόβον.
Angucken, v. a. βλέπω, θεωρῶ (χυτάζω) μὲ περιέργειαν.
Angürten, v. a. δένω μὲ ζωνάρι, περιζώνω.
Anhaben, v. a. ἔχω ἐνδυμένον, φορῶ. einem etwas —, κάμνω (τινὸς κακόν τι), ἐγγίζω, βλάπτω.
Anhaken, v. a. πιάνω ἢ ἁρπάζω μὲ ἀγκίστρι (οἷον· ἕνα καράβι).
Anhalt, der, ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιάνεται τις, τὸ ἀκουμβιστῆρι.
Anhalten, v. a. κρατῶ, ἐμποδίζω (εἰς τὴν κίνησιν). einen zu etwas —, βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι. v. n. um etwas —, παρακαλῶ, ζητῶ. um ein Frauenzimmer —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν. (fortdauern), ἐπικρατῶ, βαστῶ. (inne halten, still stehen), στέκομαι, δὲν ἀκολουθῶ. sich —, πιάνομαι (ἀπὸ τι, νὰ μὴν πέσω).

Anhaltend, *a.* ἐπικρατῶν, ἀκολουθῶν, βαστῶν.

Anhaltung, die, τὸ κράτημα, ἐμπόδιον. ἡ ζήτησις. s. Anhalten.

Anhang, der, ἡ προσθήκη. (die Anhänger), οἱ ἀκόλουθοι, προσκολλημένοι εἰς τινα, ὀπαδοὶ, φατριῶται.

Anhangen, *v. n.* εἶμαι προσκολλημένος, κρέμαμαι. einem —, εἶμαι προσκολλημένος εἰς τινα, εἰς τὴν φατρίαν τινός.

Anhängen, *v. a.* κρεμῶ (τι εἰς τι), συνδένω (τι μέ τι). (anfügen), προσθέτω, προσκολλῶ. (einem etwas), ἐγγίζω, πειράζω, κάμνω (τινὸς κακόν τι). sich —, προσκολλοῦμαι.

Anhänger, der, ὁ προσκολλημένος εἰς τὸ μέρος τινὸς, ὀπαδὸς, φατριώτης.

Anhängig, *a.* προσκολλημένος, κολλημένος. vor Gericht anhängig machen, ζητῶ βοήθειαν τοῦ κριτηρίου.

Anhängsel, das, ἡ (μικρὴ) προσθήκη. (Amulet), ἐγκόλφιον προφυλακτήριον.

Anhauchen, *v. a.* φυσσῶ (τὴν ἀναπνοήν μου) εἰς τι.

Anhauchung, die, τὸ φύσσημα.

Anhäufen, *v. a.* ἐπισωρεύω. sich —, ἐπισωρεύομαι, μαζώνομαι, αὐξάνω.

Anhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, αὔξησις, μάζωξις.

Anheben, *v. a.* σηκώνω καὶ βάνω σημότερα. *v. n. et a.* (anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω.

Anheften, *v. a.* προσράπτω, ῥάπτω εἰς —, προσκολλῶ.

Anheilen, *v. a.* ἰατρεύω (μίαν πληγὴν), προσαρμόζω ἰατρεύωντας. *v. n.* ἰατρεύομαι.

Anheim, *a.* anheim fallen, πίπτω εἰς τινα μὲ κληρονομίαν, γυρίζω ὀπίσω εἰς τινα μὲ κληρονομίαν. anheim stellen, *v. a.* ἀφίνω, παραιτῶ εἰς τὴν θέλησιν τινός.

Anheischig machen, sich, *v. r.* ὑποχρεώνομαι, ὑπόσχομαι (νὰ κάμω τι).

Anhelfen, *v. a.* βοηθῶ (τινα εἰς τι, νὰ λάβῃ τι).

Anher, *ad.* ἐδῶ.

Anhetzen, *v. a.* παροξύνω, ἐρεθίζω, ἀναγριώνω.

Anhetzung, die, ὁ ἐρεθισμὸς, ἡ ἀναγρίωσις.

Anhöhe, die, τὸ ὕψωμα, ὁ λόφος, ὑψηλὸς τόπος.

Anhören, *v. a.* ἀκούω, ἀκροάζομαι.

Anhörung, die, ἡ ἀκρόασις.

Anies, der, τὸ ἄνισον, γλυκάνισον, (φυτόν).

Anjetzt, s. Jetzt.

Ankauf, der, ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος.

Ankaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω). sich —, ἀγοράζω ὀσπήτιον ἢ ὑποστατικόν.

Anker, der, ἡ ἄγκυρα. (ein Weinmaaß), εἶδος μέτρου διὰ κρασὶ εἰς μερικοὺς τόπους, βουτζί.

Ankergrund, der, τόπος διὰ ἄγκυραν.

Ankerhake, der, ἡ ἀγκίδα τῆς ἄγκυρας.

Ankerlos, *a.* ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν ἄγκυραν.

Ankern, *v. n.* ἀράζω, ῥίπτω (ῥίχνω) τὴν ἄγκυραν.

Ankern, das, τὸ ἄραγμα.

Ankerschmid, der, χαλκεὺς ὅστις κατασκευάζει ἀγκύρας.

Ankerseil, das, Ankertau, das, σχοινὶ τῆς ἄγκυρας.

Anketten, *v. a.* δένω μὲ ἀλυσίδαν.

Ankitten, *v. a.* κολλῶ με μαστίχι (μὲ πετρόκολλαν).

Anklage, die, ἡ κατηγορία, μέμψις, ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον.

Anklagen, *v. a.* κατηγορῶ, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, προσκλαίω.
Ankläger, der, ὁ κατήγορος. ὁ προσκλαύστης, ἐγκαλεστής.
Anklammern, *v. a.* προσκολλῶ, δένω, στερεώνω μὲ ἀγκίστρι. sich —, *v. r.* πιάνομαι (ἀπό τι, οἷον· ἀπὸ κλαδὶ δένδρου κ. τ. ε.).
Ankleben, *v. a.* κολλῶ.
Ankleiden, *v. a.* ἐνδύνω. sich —, *v. r.* ἐνδύνομαι, βάνω φόρεμα.
Ankleidung, die, ἡ ἔνδυσις.
Ankleistern, *v. a.* κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν.
Anklopfen, *v. n.* κτυπῶ (εἰς θύραν κ. τ. ε.).
Anklopfer, der, τὸ σήμαντρον τῆς θύρας.
Anknöpfen, *v. a.* κουμβώνω.
Anknüpfen, *v. a.* δένω μὲ κάμβον.
Ankommen, *v. n.* φθάνω (εἰς ἕνα τόπον). (ein Unterkommen finden), εὑρίσκω δούλευσιν ἢ ἀξίωμα. gut —, ἐπιτυγχαίνω καλὰ, ἔχω καλὴν τύχην. es kommt an auf....., κρέμεται (*ἐξήρτηται) ἀπὸ... es kommt darauf an ... εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, πρέπει νὰ ἰδοῦμεν. es kommt mir die Lust an, μοὶ (μοῦ) ἔρχεται ἡ ὄρεξις. es kommt mir der Schlaf an, μοὶ ἔρχεται ὁ ὕπνος, νυστάζω. es darauf ankommen lassen, ἀφίνω εἰς τὴν τύχην, προσμένω ἂς συμβῇ ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ.
Ankoppeln, *v. a.* δένω μαζὺ (σκυλιὰ διὰ τὸ κυνῆγι).
Ankömmling, der, ὁ ξένος (ὁποῦ πρὸ ὀλίγου ἦλθε).
Ankörnen, *v. a.* δελεάζω, (ταΐζω).
Ankündigen, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, δηλοποιῶ.
Ankündigung, die, ἡ μήνυσις, φανέρωσις, δηλοποίησις.

Ankunft, die, ὁ ἐρχομὸς, τὸ φθάσιμον.
Ankuppeln, *v. a.* Hunde —, δένω τὰ σκυλιὰ ἀπὸ δύο κ. τ. ε. (einem ein Frauenzimmer —), προξενῶ τινὸς μίαν γυναῖκα.
Ankütten, s. Ankitten.
Anlächeln, *v. a.* μειδιῶ, χαμογελῶ πρός τινα.
Anlachen, *v. a.* γελῶ πρός τινα.
Anlage, die, τὸ σχεδίασμα. (das Angefügte), ἡ προσθήκη. (Errichtung), ἡ κατασκευή. (natürliche —), φυσικὸν δῶρον, χάρισμα.
Anlände, die, ὁ λιμένας.
Anlanden, *v. n.* ἀράζω, φθάνω εἰς τὸ περιγιάλι.
Anlandung, die, τὸ ἄραγμα, φθάσιμον.
Anlangen, *v. a.* φθάνω εἰς ἕνα τόπον. (betreffen), ἀνήκει, ἀποβλέπει.
Anlangend, *ad.* ἀποβλέπωντας εἰς ..., ὡς πρός.
Anlaß, der, ἡ ἀφορμὴ, αἰτία.
Anlassen, *v. a.* ἀφίνω πρὸς.... (einen Teich), γεμίζω μίαν λίμνην μὲ νερόν. (Kleidungsstücke), δὲν ἐβγάζω (φορέματα). einen —, μαλώνω, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ. sich —, δείχνομαι, φαίνομαι (ἐπιτήδειος εἴς τι κ. τ. ε.).
Anlauf, der (zum Springen), τὸ παραμάζωμα (διὰ τὸ πήδημα). (Anfall), ἡ ὁρμὴ (εἰς τὸν ἐχθρόν). (Zudringlichkeit), ἡ ἐνόχλησις.
Anlaufen (anschwellen), *v. n.* ἀναβαίνω (οἷον· τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ). (als eine Summe ꝛc.), ἀναβαίνω, αὐξάνω (εἰς σοῦμαν). (als Glas ꝛc.), σκοτίζομαι (γιώνω). (als Wein), μουχλιάζω. (an etwas), τρέχω εἴς τι. übel —, δὲν ἐπιτυχαίνω, ἔχω κακὴν τύχην. blau anlaufen lassen, κάμνω

γαλάζιον (οἷον· σιδηρᾶ ἐργαλεῖα). einen —, v. a. ἐνοχλῶ τινα (μὲ τὸ νὰ πηγαίνω συχνὰ εἰς αὐτόν).
Anlegen, v. a. βάνω εἰς ... ἢ πρὸς .... (Kleidung), βάνω (φόρεμα), ἐνδύνω. (anwenden), μεταχειρίζομαι, βάνω εἰς χρῆσιν. (errichten, stiften), κατασκευάζω, θεμελιώνω. (eine Zeichnung, einen Plan), σχεδιάζω.
Anlegeschloß, das, κλειδαριὰ κινητή.
Anlehn, das, s. Anleihe.
Anlehnen, v. a. ἀκουμβῶ.
Anleihe, die, τὸ δάνεισμα.
Anleimen, v. a. κολλῶ.
Anleiten, v. a. ὁδηγῶ εἰς τι, μαθητεύω, διδάσκω.
Anleitung, die, ἡ ὁδηγία.
Anliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι) εἰς ... ἢ πρὸς ... (von Kleidern), στέκεται καλὰ, ἁρμόζει καλὰ (τὸ φόρεμα). einem —, παρακαλῶ τινα θερμῶς.
Anliegen, das, ἡ φροντίδα. (Bitte), ἡ παρακάλεσις, ζήτησις.
Anliegend, a. συνορεύων.
Anlocken, v. a. δελεάζω, ἕλκω (τραβῶ) μὲ ἀπάτην.
Anlockung, die, ἡ ἀπάτη, τὸ δελέασμα.
Anlöthen, v. a. κολλῶ (μέταλλα).
Anmachen, v. a. προσαρμόζω, βάνω. Feuer —, ἀνάπτω φωτίαν. (als Speisen rc.), ἀρτύνω, βάνω ἀρτύματα. (als Wein rc.), ἀνακατώνω τὸ (χαλασμένον) κρασὶ μὲ ἀρωματικὰ πράγματα.
Anmahlen, v. a. ζωγραφίζω, βάφω μὲ χρώματα.
Anmahnen, v. a. νουθετῶ, συμβουλεύω.
Anmahnung, die, ἡ νουθεσία, συμβουλή.
Anmarsch, der, ὁ πλησιασμὸς (τοῦ στρατεύματος).
Anmarschiren, v. n. πλησιάζω (λέγεται διὰ στρατιώτας).
Anmaßen, sich, ἰδιοποιοῦμαι, πέρνω διὰ λόγου μου (ἀδίκως).
Anmaßlich, a. ἀδίκως παρμένος, ἀδίκως ζητημένος.
Anmaßung, die, ἡ ἰδιοποίησις, ἄδικος ζήτησις.
Anmelden, v. a. μηνύω (ὅτι ἦλθε τις).
Anmeldung, die, ἡ μήνυσις, τὸ μήνυμα.
Anmerken, v. a. σημειώνω. παρατηρῶ.
Anmerkung, die, ἡ σημείωσις. ἡ παρατήρησις.
Anmessen, v. a. μετρῶ (φορέματα, ὑποδήματα), πέρνω τὸ μέτρον.
Anmuth, die, ἡ χάρις, (νοστιμάδα).
Anmuthen, s. Zumuthen.
Anmuthig, a. χαριτωμένος, νόστιμος.
Annageln, v. a. καρφώνω εἰς ...
Annahen, v. a. πλησιάζω.
Annähen, v. a. ῥάπτω εἰς ..., προσράπτω.
Annähern, v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα. sich —, πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα.
Annäherung, die, ὁ πλησιασμός.
Annahme, die, ἡ λῆψις, τὸ δέξιμον. — an Kindes Statt, ἡ υἱοθεσία, τὸ δέξιμον ὡς ψυχοπαίδι.
Annalen, die, τὰ χρονικά.
Annalist, der, ὁ χρονογράφος.
Annehmen, v. a. λαμβάνω, δέχομαι. (voraussetzen), προϋποθέτω. an Kindes Statt —, δέχομαι ὡς ψυχοπαίδι, υἱοθετῶ. sich jemandes —, φροντίζω διά τινα, ὑπερασπίζω τινά. sich eines Dinges —, φροντίζω διʼ ἕνα πρᾶγμα, ἐπιμελοῦμαι.
Annehmlich, a. δεκτὸς, ἀπόδεκτος.
Annehmlichkeit, die, ἡ χάρις, (νοστιμάδα), ὡραιότης.

Annehmung, die, ἡ λῆψις, τὸ δέξιμον.
Annieten, v. a. καρφώνω. s. Nieten.
Annoch, ad. ἀκόμη, ἔτι.
Anordnen, v. a. διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω.
Anordnung, die, ἡ διάταξις, διόρθωσις.
Anpacken, v. a. πιάνω (στερεά, δυνατά).
Anpappen, v. a. κολλῶ.
Anpassen, v. a. προσαρμόζω.
Anpflanzen, v. a. φυτεύω.
Anpflanzung, die, τὸ φύτευμα. φυτευμένος τόπος.
Anpflöcken, v. a. καρφώνω μὲ ξύλινα καρφιά.
Anpochen, v. n. κτυπῶ (εἰς τὴν θύραν).
Anprallen, v. a. ῥίπτομαι εἰς . . . ἢ πρὸς . . .
Anpreisen, v. a. ἐπαινῶ πολύ.
Anprellen, s. Anprallen.
Anprobiren, v. a. ein Kleid, βάνω ἕνα φόρεμα διὰ δοκιμήν.
Anputz, der, ὁ στολισμός.
Anputzen, v. a. στολίζω.
Anrathen, v. a. συμβουλεύω.
Anrauchen, v. a. eine Pfeife, τραβῶ πρῶτος καπνὸν ἀπὸ ἕνα τζιμποῦκι.
Anräuchern, v. a. θυμιάζω.
Anrechnen, v. a. einem etwas, βάνω εἰς λογαριασμόν τινός τι. ἀποδίδω εἴς τινά τι.
Anrede, die, ἡ ὁμιλία πρός τινα, τὸ προσαγόρευμα.
Anreden, v. a. ὁμιλῶ πρός τινα, προσαγορεύω.
Anregen, v. a. παρακινῶ. (erwähnen), ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν, μνημονεύω.
Anregung, die, ἡ παρακίνησις.
Anreihen, v. a. ὁρμαθιάζω.
Anreißen, v. a. κόπτω, χωρίζω, ἕνα μέρος ἀπὸ τι.
Anreiten, (an etwas —), v. n. κτυποῦμαι εἴς τι μὲ τὸ ἄλογόν μου (ἱππεύων). bey einem —, ἐπισκέπτομαι τινὰ (ἱππεύων). (μεταφορ.) ἐγγίζω τινὰ ἀπρονοήτως.
Anreizen, v. a. παρακινῶ, διεγείρω, ἐνθαῤῥύνω.
Anreizung, die, ἡ παρακίνησις.
Anrennen, v. n. κτυποῦμαι, ῥίπτομαι εἴς τι τρέχωντας.
Anrichten, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω. das Essen —, βάνω τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν. (stiften), κατασκευάζω, θεμελιώνω. (verursachen), προξενῶ, γίνομαι αἴτιος.
Anrichtung, die, ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία. ἡ θεμελίωσις. s. Anrichten.
Anriechen, v. a. μυρίζω, αἰσθάνομαι διὰ μέσου τῆς ὀσμῆς. einen —, μυρίζω τινὰ (καθῶς τὰ σκυλιά). es einer Sache —, καταλαμβάνω τὴν μυρωδίαν, καταλαμβάνω ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὴν μυρωδίαν.
Anritzen, v. a. γρατζουνιάζω, τζουγκριανίζω ὀλίγον.
Anrollen, v. a. κυλίω κοντά. v. n. κυλιοῦμαι κοντά, προσκυλιοῦμαι.
Anrosten, v. a. κολλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριάν. ἀρχηνῶ νὰ σκουριάζω.
Anrücken, v. a. πλησιάζω, βάνω συμώτερα (οἷον· τράπεζαν, σκαμνί). v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι κοντά.
Anrudern, v. n. πλησιάζω κωπηλατῶντας.
Anrufen, v. a. καλῶ, προσκαλῶ. (bitten), ἐπικαλοῦμαι, παρακαλῶ.
Anrufung, die, ἡ ἐπικάλεσις, τὸ ἐπικάλεσμα.
Anrühmen, v. a. ἐπαινῶ πολύ.
Anrühren, v. a. ἐγγίζω (ὀλίγον μὲ τὸ χέρι).
Ansäen, v. a. σπέρνω, ἀρχηνῶ νὰ σπέρνω.

Ansage, Ansagung, die, ἡ εἴδησις (διδομένη ἐκ στόματος), τὸ μήνυμα.
Ansagen, v. a. δίδω εἴδησιν ἐκ στόματος, λέγω, μηνύω.
Ansägen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ πριονίζω, κόπτω ὀλίγον μὲ τὸ πριόνι.
Ansässig, ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διωρισμένην εἰς ἕναν τόπον.
Ansatz, der, (das Angesetzte), ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον. Anfall, Angriff, ἡ ὁρμή. (zu irgend etwas), ἡ κλίσις ἢ διάθεσις εἴς τι (μάλιστα εἰς ἀῤῥωστίαν). (von angespültem Lande), χῶμα ἐῤῥιμμένον εἰς ἕναν τόπον ἀπὸ τὴν θάλασσαν. (von Speisen im Geschirre), τὸ κολλημένον, εἰς τὸ τζουκάλι ἀπὸ τὰ βραστά. (bey der Flöte), ἡ προσάρμοσις τῶν χειλῶν εἰς τὴν φλαοῦταν.
Anschaffen, v. a. προβλέπω, προμηθεύω, ἀγοράζω, ψωνίζω.
Anschaffung, die, ἡ πρόβλεψις, προμήθευσις, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος.
Anschäften, s. Schäften.
Anschauen, v. a. θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.
Anschauen, das, Anschauung, die, ἡ ὄψις, ἡ θεωρία.
Anschein, der, τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης.
Anscheinen, v. a. et n. φέγγω, λάμπω εἰς . . .
Anscheinend, a. φαινόμενος.
Anschellen, s. Klingeln.
Anschicken, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω. sich —, v. r. ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι.
Anschieben, v. a. πλησιάζω, βάνω συμώτερα (βαρὺ πρᾶγμα, οἷον, τράπεζαν κ. τ. ε.).
Anschielen, v. a. θεωρῶ, κυτάζω στραβώνωντας τὰ ὀμμάτια.
Anschießen, v. a. λαβώνω, πληγώνω ῥίπτωντας τουφέκι κ. τ. ε. (ein Gewehr —), δοκιμάζω ἕνα τουφέκι μὲ τὸ νὰ ῥίψω πρώτην φοράν. (annähen), ῥάπτω χονδρικά. v. n. (von Krystallen), κρυσταλλώνομαι.
Anschiffen, v. a. πλησιάζω μὲ τὸ καράβι, προσπλέω, ὁράζω.
Anschirren, v. a. βάνω τὰ λουρία εἰς τὸ ἄλογον, ζεύγω.
Anschlag, der, τὸ κτύπημα εἴς τι. (der Flinte), ἡ προσάρμοσις τοῦ τουφεκιοῦ εἰς τὸ μάγουλον. (Rechnung), ὁ λογαριασμός (μάλιστα διὰ τὰ ἔξοδα ἀναγκαῖα εἴς τι). (Entwurf), τὸ σχεδίασμα. ὁ σκοπός, (πλάνος)., (Zettel), χαρτὶ κολλημένον εἰς τὸν τοῖχον διὰ εἴδησιν.
Anschlagen, v. a. κτυπῶ εἴς τι. (bellen), γαυγίζω. (etwas an eine Wand 2c.), κολλῶ (ἕνα χαρτὶ, μίαν εἴδησιν) εἰς τὸν τοῖχον. (die Flinte), βάνω τὸ τουφέκι εἰς τὸ μάγουλον. (Feuer), ἀνάπτω φωτίαν (μὲ τὸ τζακμάκι). (berechnen), λογαριάζω (τὰ ἔξοδα ἀναγκαῖα εἴς τι).
Anschlägig, a. ἐπιτήδειος, ἀγχίνους, ἐπινοητικός.
Anschleppen, v. a. σύρνω πλησίον, σύρνω κοντά.
Anschließen, v. a. δένω μὲ ἁλυσίδαν. einen —, δένω τινὰ μὲ ἁλυσίδαν, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα. (beyschließen), περικλείω (γράμμα). v. n. ἑνώνομαι σφικτά. sich —, ἑνώνομαι.
Anschluß, der, ἡ προσθήκη, τὸ περικεκλεισμένον.
Anschmeicheln, sich, s. Einschmeicheln.
Anschmeißen, s. Anwerfen.
Anschmieden, v. a. σμίγω σφυροκοπῶν-

τας (πυρωμένον σίδηρον). βάνω εἰς τὰ σίδηρα.
Anschmiegen, sich, v. r. ἀκουμβῶ εἰς τινὰ κολακευτικῶς, κολακεύω.
Anschmieren, v. a. ἀλείφω, λερώνω. (gem.) einen —, oder einem etwas, καταπείθω τινὰ μὲ ἀπάτην νὰ πάρῃ τι.
Anschnallen, v. a. δένω, περιζώνω μὲ βοῦκλαν.
Anschnarchen, v. a. μαλώνω, γογγύζω σκληρά.
Anschneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω τὸ πρῶτον μέρος ἀπό τι (οἷον· ἀπὸ τὸ ψωμί).
Anschnitt, der, τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος, σημεῖον κομμένον εἰς ἕνα ξύλον.
Anschnüren, v. a. δένω σφικτὰ εἰς τι.
Anschove, die, εἶδος σαρδέλας.
Anschrauben, v. a. στερεώνω, προσαρμόζω μὲ βίδαν.
Anschreiben, v. a. γράφω, καταγράφω. γράφω ἢ βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν.
Anschreyen, v. a. φωνάζω εἴς τινα.
Anschrote, die, ἡ ἄκρα τοῦ πανιοῦ ἢ τοῦ ῥούχου.
Anschuhen, v. a. βάνω ἄλλα παπούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα.
Anschuldigen, v. n. κατηγορῶ, ἐλέγχω.
Anschüren, v. a. συνάζω τὰ δαυλία τῆς φωτίας διὰ νὰ ἀνάψουν. (μεταφορ.) ἐρεθίζω, ἀνάπτω, παρακινῶ εἰς θυμόν.
Anschuß, der, τὸ πρῶτον ῥίψιμον (μὲ τὸ τουφέκι κ. τ. ε.). (des Wassers), ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ. (von Krystallen ꝛc.), τὸ κρυστάλλωμα.
Anschwängern, v. a. ἐμπλησῶ, βάνω (οἷον· ἅλας εἰς τὸ νερὸν, ὅσον δύναται νὰ λυθῇ).
Anschwärzen, v. a. μαυρίζω. (verläumden), κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω.
Anschwatzen, einem etwas, v. a. καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ τι, νὰ ἀγοράσῃ τι.
Anschweißen, v. a. σμίγω, συνδένω πυρωμένα σίδηρα σφυροκοπῶντάς τα.
Anschwellen, v. n. φουσκώνω, πρίσκομαι. (zunehmen), αὐξάνω.
Anschwimmen, v. n. προσπλέω, πλησιάζω πλέωντας ἢ κολυμβῶντας.
Ansegeln, v. a. πλησιάζω κάμνωντας πανιά.
Ansehen, v. a. θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω. (betrachten, erwägen), ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, συλλογίζομαι. das Geld nicht —, δὲν κυτάζω τὰ ἄσπρα, δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα.
Ansehen, das, ἡ θεωρία, τὸ φαινόμενον, τὸ εἶδος. (Achtung), τὸ σέβας, ἡ ὑπόληψις. sich ein Ansehen geben, μιμοῦμαι τοὺς τρόπους τῶν μεγάλων, ὑπερηφανεύομαι.
Ansehnlich, a. ἀξιόλογος, ἀξιοθεώρητος, μεγάλος. ὡραῖος, εὔμορφος.
Ansehnlichkeit, die, τὸ ἀξιόλογον, ἡ ὡραιότης.
Ansehung, die, ἡ θεωρία. in —, ἀποβλέπωντας εἰς..., ὡς πρὸς...
Ansessig, Ansässig.
Ansetzen, v. a. προσθέτω, βάνω εἰς.. ἢ πρὸς... (anrechnen), λογαριάζω, βάνω εἰς λογαριασμόν. (bestimmen), διορίζω. v. n. zum Springen —, πέρνω παραμάζωμα, εἶμαι κοντὰ νὰ πηδήσω.
Ansicht, die, ἡ θεωρία, (τὸ ὅραμα).
Ansichtig, — werden, βλέπω (κατὰ τύχην), καταλαμβάνω.
Ansinnen, das, ἡ (ἄδικος) ζήτησις.
Ansinnen, v. a. einem etwas, ζητῶ τι ἀπό τινα (ἀδίκως).
Ansitzen, v. n. εἶμαι κολλημένος εἰς τι.

Anspann, der, τὸ ζεύξιμον, ἡ ζεῦξις. (Frohne), ἀγγαρεία τὴν ὁποῖαν κάμνει ὁ χωριάτης εἰς τὸν αὐθέντην του μὲ τὸ ἀμάξι.

Anspannen, v. a. Pferde, ζεύγω τὰ ἄλογα. (ausziehen, dehnen), ἐκτείνω, τεντώνω. alle Kräfte —, βάνω τὰ δυνατά μου.

Anspeyen, v. a. πτύω (φτυῶ) εἰς . . ., καταπτύω.

Anspielen, (auf etwas), v. n. αἰνίττομαι εἰς τι, δίδω ἕνα νεῦμα, δίδω νὰ καταλάβω. (im Kartenspiel), παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά).

Anspielung, die, νεῦμα κρυφὸν, λόγος αἰνιγματικὸς ἀποβλέπων εἰς τι.

Anspießen, v. a. σουγλίζω, βάνω εἰς τὸ σουγλί. τρυπῶ μὲ σουγλὶ, μὲ πηροῦνι κ. τ. ε. (einen Verbrecher), παλουκώνω.

Anspinnen, v. a. κολλῶ ἢ προσαρμόζω κλώθωντας. (μεταφορ.) ἀρχηνῶ, κάμνω (συνωμασίαν, ἐπανάστασιν, προδοσίαν).

Anspornen, v. a. κτυπῶ μὲ τὰ πτερνιστήρια (μὲ τὰ μαχμούζια). (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ.

Ansprache, die, ἡ ζήτησις.

Ansprechen, v. a. ὁμιλῶ εἰς τινὰ, προσαγορεύω. (einen um etwas), παρακαλῶ. v. n. (bey einem —), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν.

Ansprengen, v. a. ῥαντίζω εἰς... v. n. auf einen —, ῥίπτομαι ἢ ὁρμῶ ἐπάνω εἰς τινὰ μὲ τὸ ἄλογον.

Anspringen, v. n. πηδῶ ἐπάνω εἰς...

Anspritzen, v. a. ῥαντίζω εἰς...

Anspruch, der, ἡ ζήτησις.

Ansprung, der, τὸ πήδημα. (eine Krankheit), λιχῆνα (ἀῤῥωστία).

Anspucken, s. Anspeyen.

Anspühlen, v. a. πλύνω, προσπλύνω, ῥίπτω εἰς τι πλύνωντας, ἢ μὲ τὰ κύματα.

Anstalt, die, ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία.

Anstämmen, v. a. ἀκουμβῶ.

Anstand, der, (Aufschub, Zögerung), ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία. (Bedenklichkeit), ἀμφιβολία. Anstand nehmen —, ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, ἀργοπορῶ. (Wohlanständigkeit), ἡ εὐπρέπεια. (bey den Jägern), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στέκεται ὁ κυνηγὸς καὶ προσμένει τὰ ἀγρίμια.

Anständig, a. εὐπρεπής. (angenehm), εὐάρεστος, ἀρεστός.

Anständigkeit, die, ἡ εὐπρέπεια.

Anstarren, v. a. κυτάζω ἀδιάκοπα καὶ θαυμάζωντας.

Anstatt, prp. ἀντὶς διά.

Anstaunen, v. a. ἐπιθεωρῶ θαυμάζωντας, θαυμάζω πολύ.

Anstechen, v. a. τρυπῶ. (ein Faß Wein rc.), ἀνοίγω ἕνα βουτζὶ κρασὶ κ. τ. ε.

Anstecken, v. a. βάνω (οἷον· δακτυλίδι, σπαθί·), ἐμπήγω. (mit Nadeln rc.), καρφώνω (μὲ βελόναις). (anzünden), ἀνάπτω. (von Krankheiten), μιαίνω, κολλῶ, καταβρομεύω. (ein Faß —), ἀνοίγω (ἕνα βουτζί).

Ansteckung, die, ἡ ἔμπηξις. τὸ μίασμα, ἡ καταβρόμευσις, κόλλησις.

Anstehen, (an etwas —), στέκομαι κοντὰ εἰς τι. wohl —, πρέπει, εἶναι εὐπρεπὲς, νόστιμον. (gefallen), ἀρέσκω. (in Zweifel seyn), ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, εἶμαι ἀβέβαιος.

Anstellen, v. a. βάνω κοντὰ εἰς (οἷον· σκαμνιὰ εἰς τὸν τοῖχον). einen in eine Stelle —, βάνω τινὰ εἰς ἕνα ἀξίωμα. einen zu etwas —, βάνω

τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν κ. τ. ε. etwas —, κατασκευάζω, διατάσσω, ἑτοιμάζω. sich —, φέρνομαι. ἑτοιμάζομαι. sich —, als ob, ὑποκρίνομαι, κάμνω πῶς...

Anstellung, die, ἡ κατασκευὴ, διάταξις, ἑτοιμασία. τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ὑπηρεσία.

Anstemmen, s. Anstämmen.

Anstecken, v. a. ῥάπτω εἰς...

Anstiften, v. a. προξενῶ, γίνομαι αἴτιος, κάμνω (μάλιστα κακόν τι).

Anstifter, der, ὁ αἴτιος (συνωμοσίας, ἐπαναστάσεως κ. τ. ε.).

Anstiftung, die, ἡ προξένησις, κατασκευή.

Anstimmen, v. a. ψάλλω ἢ τραγουδῶ πρῶτος, κάμνω τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ τραγούδημα.

Anstinken, v. a. das stinkt mich an, αὐτὸ μὲ κάμνει ἀναγοῦλαν, μοὶ εἶναι ἀνοστότατον.

Anstoß, der, τὸ κτύπημα, σπρώξιμον εἰς τι. (Hinderniß), τὸ ἐμπόδιον. ohne Anstoß, ἀνεμποδίστως, χωρὶς νὰ σκοντάψῃ τις. (Anfall von Krankheiten), ὁ παροξυσμὸς (μιᾶς ἀῤῥωστίας). (Aergerniß), τὸ σκάνδαλον, ὁ σκανδαλισμός. einen Anstoß geben, σκανδαλίζω. — — nehmen, σκανδαλίζομαι.

Anstoßen, v. a. σπρώχνω, ἀμπώθω. (dicht anrücken), βάνω σφικτὰ εἰς... (annähen), ῥάπτω (χονδρικοῦ) εἰς... v. n. κτυποῦμαι εἰς... (stolpern), σκονταύω. (μεταφ.) σφάλλω, κάμνω σφάλμα. (mit der Zunge), ψελλίζω, τραυλίζω. (angränzen), συνορεύω.

Anstößig, a. σκανδαλιστικός.

Anstrecken, v. a. s. Anstrengen.

Anstreichen, v. a. ἀλείφω, βάφω. (anmerken), σημειώνω.

Anstreifen, v. n. ἐγγίζω ὀλίγον ἀπερνῶντας.

Anstrengen, v. a. ἐκτείνω, τεντώνω. (einen), βιάζω, ἀναγκάζω τινὰ νὰ κοπιάσῃ. seine Kräfte —, βιάζομαι, κοπιάζω, βάνω τὰ δυνατά μου. sich —, κοπιάζω, προσπαθῶ, πασχίζω.

Anstrengung, die, ἡ βία, ὁ κόπος.

Anstrich, der, ἡ ἄλειψη, βαφή. (Anschein), τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης.

Anstricken, v. a. πλέκω εἰς...

Anströmen, v. n. ῥέω, τρέχω εἰς... (ὡσὰν τὰ ποτάμια).

Anstücken, v. a. μπαλώνω.

Ansuchen, (um etwas —), v. a. ζητῶ.

Ansuchung, die, Ansuchen, das, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα.

Ansummen, s. Aufsummen.

Antagonist, der, ὁ ἀνταγωνιστής.

Antakeln, s. Auftakeln.

Antasten, v. a ψηλαφῶ, ἐγγίζω.

Aente, Aenterich, s. Entrich, Ente.

Anthal, das, εἶδος μέτρου διὰ κρασί.

Antheil, der, τὸ μέρος, μερίδιον. Antheil nehmen, μετέχω.

Anthun, (anziehen), v. a. ἐνδύνω, βάνω. (einem etwas), κάμνω τινὸς τι (κακόν).

Antike, die, ἡ ἀρχαιότης, ἕνα λείψανον τῆς ἀρχαιότητος.

Antiquarius, der, (Alterthumskenner), ὁ ἀρχαιολόγος, γνωριστὴς τῆς ἀρχαιότητος. (Bücherhändler), βιβλιοπώλης (ὅστις πωλεῖ παλαιὰ βιβλία).

Antiquitäten, die, αἱ ἀρχαιότητες, τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν καιρῶν.

Antipathie, die, ἡ ἀντιπάθεια.

Antlitz, das, (poet.) τὸ πρόσωπον.

Antonius-Feuer, das, τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσιπέλας.

Antrag, der, τὸ πρόβλημα, τὸ προσφερόμενον.
Antragen (herantragen), v. a. φέρω πλησίον, φέρω κοντά. (einem etwas), προβάλλω, προσφέρω (εἰς τινὰ τι).
Antrauen, v. a. στεφανώνω (ἄνδρα καὶ γυναῖκα).
Antrauung, die, ἡ στεφάνωσις.
Antreffen, v. a. ἀπαντῶ, συναντῶ, εὑρίσκω.
Antreiben, v. a. διώκω (διώχνω) ἐμπροσθά. (zwingen als zum Laufen), βιάζω νὰ τρέχῃ (τὸ ἄλογον κ. τ. ε.) (μεταφορ.) ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ.
Antreibung, die, ἡ δίωξις. ἡ παρακίνησις, ἐγκαρδίωσις.
Antreten, v. a. καταπατῶ, κολλῶ πατῶντας. (anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω. (eine Erbschaft), περιλαμβάνω μίαν κληρονομίαν. (ein Amt), ἐμβαίνω εἰς ἕνα ἀξίωμα. (einen um etwas), παρακαλῶ τινὰ τι.
Antretung, die, ἡ ἀρχὴ κ. τ. ε. s. Antreten.
Antrieb, der, ἡ ὁρμὴ, παρακίνησις.
Antritt, der, ἡ ἀρχή. ἡ περιλαβὴ τοῦ ἀξιώματος, τῆς ὑπηρεσίας. (eines Pferdes), τὰ πάτημα τοῦ ἀλόγου.
Antrittspredigt, die, ὁ πρῶτος λόγος τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ νέος ἐφημέριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Antrittsrede, die, ἡ πρώτη ὁμιλία ἑνὸς νέου ἀξιωματικοῦ.
Antrittsschmaus, der, τὸ συμπόσιον τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ.
Antwort, die, ἡ ἀπόκρισις.
Antworten, v. a. et n. ἀποκρίνομαι.
Anversuchen, (Kleider rc.), δοκιμάζω (φορέματα κ. τ. ε.) νὰ τὸν δοκιμάσω.
Anvertrauen, v. a. ἐμπιστεύομαι.
Anverwandt, a. συγγενής.
Anverwandtschaft, die, ἡ συγγένεια.
Anwachs, der, ἡ αὔξησις, τὸ αὔξισμα.
Anwachsen, v. n. αὐξάνω. an etwas —, κολλοῦμαι εἴς τι αὐξάνωντας (οἷον· τὸ βλαστάριον εἰς τὸ δένδρον).
Anwalt, der, ὁ συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος).
Anwandeln, v. n. es wandelt mir eine Ohnmacht an, μοῦ ἔρχεται λειποθυμία. es wandelt mir die Lust an, μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις.
Anwartschaft, die, τὸ προνόμιον τοῦ νὰ διαδεχθῇ τις τὸ ἐπάγγελμά τινος μετὰ τὸν θάνατόν του.
Anweben, v. a. ὑφαίνω εἰς... ἢ πρὸς...
Anwehen, v. a. φυσσῶ εἰς...
Anweisen, v. a. διορίζω, διατάσσω, διορίζω νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμήν του ἀπό τινα. (unterrichten), διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην).
Anweiser, der, ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινά.
Anweisung, die, ὁ διορισμός, ἡ διάταξις. (Assignation), τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζει τις τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινά. (Anleitung), ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης).
Anwendbar, a. εὐχρηστος, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ μεταχειρισθῇ.
Anwenden, v. a. μεταχειρίζομαι, κάμνω χρῆσιν.
Anwendung, die, ἡ μεταχείρησις, χρῆσις. ἐφαρμογή.
Anwerben, v. a. Soldaten, συνάζω στρατιῶτας. γράφω εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν. um ein Frauenzimmer —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὕπανδρίαν.

Anwerbung, die, ἡ σύναξις τῶν στρατιωτῶν. ἡ ζήτησις μιᾶς κόρης εἰς ὑπανδρείαν.
Anwerden, v. a. ἐπιτυχαίνω νὰ πωλήσω.
Anwerfen, v. a. ῥίπτω εἰς... ἢ πρὸς ... ῥίπτω πρῶτος (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν κύβων). die Kleider —, βάνω τὰ φορέματα μὲ πολλὴν βίαν.
Anwesend, a. παρών.
Anwesenheit, die, ἡ παρουσία.
Anwirken, v. a. προσυφαίνω.
Anwuchern, v. n. αὐξάνω πολύ. (λέγεται διὰ φυτά).
Anwuchs, der, ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα. τὰ νέα δένδρα εἰς ἕνα δάσος.
Anwünschen, v. a. einem etwas, εὔχομαι τινός τι.
Anwünschung, die, ἡ εὐχή.
Anwurf, der, μῖγμα ἀπὸ ἀσβέστην καὶ ἄμμον μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τοὺς τοίχους ἀπ' ἔξω. (Kettel), ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον σφαλίζουν τὴν θύραν.
Anwurzeln, v. n. ῥιζώνω, πιάνω ῥίζαν.
Anzahl, die, ἡ ποσότης, τὸ πλῆθος.
Anzahlen, v. a. πληρώνω (κατ' ἀρχάς).
Anzapfen, v. a. ein Faß, ἀνοίγω ἕνα βουτζί.
Anzeichen, das, τὸ σημεῖον. (Vorbedeutung), τὸ προμάντευμα, σημεῖον (τοῦ θανάτου τινός).
Anzeichnung, die, ἡ σημείωσις. τὸ σημεῖον.
Anzeichnen, v. a. σημειώνω, κάμνω ἢ βάνω σημεῖον.
Anzeige, die, ἡ εἴδησις, τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις.
Anzeigen, v. a. μηνύω, φανερώνω, δίδω εἴδησιν. (vorbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω, προμαντεύω.
Anzeiger, der, ὁ φανερωτής, ὅστις δίδει εἴδησιν.
Anzetteln, (bey den Webern) v. a. διάζω. (anstiften), κάμνω (συνωμοσίαν, προδοσίαν, ἐπανάστασιν).
Anziehen, v. a. spannen, τείνω, ἐκτείνω, τεντώνω. (heranziehen), ἕλκω, ἑλκύω, τραβῶ. (fest ziehen), σφίγγω, δένω σφικτά. (Kleider ꝛc.), ἐνδύνω, βάνω (φορέματα κ. τ. ε.). (als Vieh ꝛc.), ἀνατρέφω (ζῶα). (aus einem Buche), ἀναφέρω (τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον). v. n. (sich nähern), πλησιάζω, (μάλιστα περὶ στρατεύματος). im Dienst), ἐμβαίνω εἰς δούλευσιν (ὡς δοῦλος ἢ δούλη). sich —, ἐνδύνομαι, βάνω τὰ φορέματά μου.
Anziehend, a. ἑλκυστικὸς, (τραβηκτικός).
Anziehung, die, ἡ ἕλκυσις, ἐφέλκυσις, τὸ ἑλκυστικόν. τὸ ἔνδυμα.
Anzug, der, ὁ πλησιασμὸς (μάλιστα τῶν στρατευμάτων). τὸ ἐμβαίνειν εἰς δούλευσιν. (Kleidung), ἡ φορεσία, τὰ φορέματα.
Anzüglich, a. εἰρωνικὸς, σατυρικὸς, δαγκαστικός.
Anzüglichkeit, die, εἰρωνικὸς (δαγκαστικὸς) λόγος.
Anzugspredigt, s. Antrittspredigt.
Anzünden, v. a. ἀνάπτω.
Anzündung, die, ἡ ἄναψις.
Anzwacken, v. a. ἀφαιρῶ τζιμπῶντας. (μεταφ.) δαγκάνω μὲ εἰρωνικὰ λόγια.
Anzwecken, v. a. καρφώνω μὲ μικρὰ καρφιά.
Apfel, der, τὸ μῆλον.
Apfelbaum, der, ἡ μηλέα, μηλεά.
Apfelbein, s. Backenbein.
Apfelbrey, der, s. Apfelmuß.
Apfelgrün, a. πράσινος ὡσὰν τὰ μῆλα, ἀνοικτο-πράσινος.
Apfelkuchen, der, ἡ πῆτα μὲ μῆλα.

Apfelmuß, das, τὸ κουρκοῦτι ἀπὸ μῆλα βρασμένα, τὸ μηλόβραστον.
Apfelschimmel, der, ἄλογον ἄσπρον μὲ σημεῖα ἀπὸ χρῶμα τῶν μήλων.
Apfelschnitt, Apfelschnitz, der, ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἕνα μῆλον.
Apfelsine, die, τὸ πορτουγάλι.
Apfeltorte, die, εἶδος πήτας γεμισμένης μὲ μῆλα.
Apostel, der, ὁ ἀπόστολος.
Apostelamt, das, ἡ ἀποστολὴ, τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα.
Apostelgeschichte, die, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων.
Apostolisch, a. ἀποστολικός.
Apotheke, die, ἡ ἀποθήκη, (ἀποτέκα), τὸ φαρμακοπωλεῖον.
Apotheker, der, ὁ ἀποθηκάρης, (ἀποτεκάρης), φαρμακοπώλης.
Apothekergeselle, der, ὁ δοῦλος ἢ βοηθὸς τοῦ ἀποθηκάρου.
Apothekergewicht, das, τὸ ζύγι συνηθισμένον εἰς τὰς ἀποθήκας.
Apothekerkunst, die, ἡ τέχνη τοῦ ἀποθηκάρου.
Appellation, die, ἡ ἔφεσις, ἡ ἔκκλητος.
Appellations-Gericht, das, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ἐφέσεις ἢ ἐκκλήτους.
Appellant, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει ἔκκλητον κατά τινος.
Appelliren, v. a. δίδω ἔκκλητον κατά τινος, ἤτοι καλῶ τινὰ νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς ἕνα κριτήριον, καὶ ἐκκαλῶ τὴν ἀπόφασιν ἑνὸς κριτηρίου εἰς ἄλλο ἀνώτερον.
Appetitlich, a. ὁποῦ κάμνει ὄρεξιν, νόστιμος.
Aeppich, der, τὸ σέλινον (φυτόν).
Application, die, s. Anwendung, Auflegung.
Appliciren, s. Anwenden, Auflegen.
Apricose, die, τὸ βερύκοκκον (τὸ καΐσι).
Apricosenbaum, der, ἡ βερυκοκιά.
April, der, ὁ Ἀπρίλλιος. einen in den April schicken, περιγελῶ (τινὰ εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου).
Aprilnarr, der, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον περιγελοῦν εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου.
Aprilwetter, das, καιρὸς Ἀπριλλίου, ἀκατάστατος καιρός.
Aequator, der, ὁ ἰσημερινός.
Aquavit, der, ἡ ῥακή.
Aquamarin, der, σμάραγδος πρασινογαλάζιος.
Arbeit, die, ἡ δουλεία, (δουλειὰ).
Arbeiten, v. et n. δουλεύω, ἐργάζομαι.
Arbeiter, der, ὁ ἐργάτης.
Arbeiterin, die, ἡ ἐργάτησσα. (ἡ *ἐργάτις).
Arbeitsam, a. φιλόπονος, φίλεργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ.
Arbeitsamkeit, die, ἡ φιλοπονία, φιλεργία.
Arbeitsbeutel, der, σακκοῦλα εἰς τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ἔχουν τὸ μανδύλι καὶ ἐργαλεῖα διὰ τὸ πλέξιμον.
Arbeitshaus, das, ὁσπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον δουλεύουν οἱ πτωχοὶ ἢ καὶ οἱ κακοποιοὶ, διὰ νὰ διορθωθοῦν.
Arbeitsleute, die, οἱ ἐργάται.
Arbeitslohn, der, ὁ μισθὸς τῆς δουλείας.
Arbeitsmann, der, ὁ ἐργάτης.
Arbeitstisch, der, ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύει τις.
Arche, die, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.
Archiv, das, τὰ ἀρχεῖα, τὸ χαρτοφυλάκιον.
Archivarius, der, ὁ φύλαξ τῶν ἀρχείων, ὁ χαρτοφύλαξ.
Arg, a. κακός. (arglistig), πονηρός, πανοῦργος.
Aerger, (comp. von arg), χειρότερος. ad. χειρότερα.

Aschenkrug, Aschentopf, der, ἡ ὑδρία, στάμνα, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐφύλαζαν τὴν στάκτην τῶν ἀπεθαμένων.
Aschensalz, das, τὸ ἅλας τῆς καλιᾶς ἅλας στάκτης τὴν ὁποῖαν ἐβγάζουν ἀπὸ τὸ φυτὸν λεγόμενον κάλι.
Aescher, Ascher, der, ἀσβέστης μὲ στάκτην σμιγμένος, διὰ κατασκευὴν τῶν δερμάτων, ὁμοίως καὶ τοῦ σαπουνιοῦ.
Aschermittwoch, die, ἡ τετράδη εἰς τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς σαρακοστῆς.
Aeschern, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην. (mit Asche bestreuen), σκεπάζω μὲ στάκτην.
Aschfarbe, die, τὸ χρῶμα τῆς στάκτης.
Aschgrau, Aschfarbig, a. τεφρώδης, ὁποῦ ἔχει χρῶμα στάκτης.
Aspe, Aespe, die, ἡ ἀσπροπεῦκος.
Aspecten, die, ἡ θέσις τῶν πλανητῶν τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον. (μεταφ.) τὰ φαινόμενα, αἱ ἐλπίδες.
Aespen, a. τῆς ἀσπροπεύκου.
Aß, das, (in der Karte), ὁ ἄσος, τὸ ἄσο (εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ ὡσὰν ζύγι).
Assecuranz, die, ἡ ἀσφάλεια. (ἀσσεκουράντζα ἰταλ.).
Assecuriren, v. a. ἀσφαλίζω, (σιγουράρω ἰταλ.).
Assel, die, ὁ πολύπους, (ζωΰφιον τι μὲ πολλὰ ποδάρια).
Assignation, die, ὁ διορισμὸς νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμὴν ἀπὸ ἄλλον τινα. χαρτὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν πληρωμήν του.
Assigniren, v. a. διορίζω τινα, νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινα.
Assistent, der, ὁ παρεστὼς, παριστάμενος, βοηθὸς γραμματικοῦ εἰς κριτήρια κ. τ. ε.
Assistiren, s. Beystehen, Beywohnen.
Ast, der, τὸ κλαδὶ (μεγάλον).
Aesterich, das, τὸ ἔδαφος (ὁ πάτος) ἀπὸ σμικτὰ πετράκια, ἀσβέστην καὶ γύψον.
Aestig, a. ὁποῦ ἔχει κλαδία.
Astloch, das, ἡ τρύπα εἰς ἕνα σανίδι ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξέπεσε τὸ κλαδί.
Astrolabium, das, τὸ ἀστρολάβιον.
Astrolog, der, ὁ ἀστρολόγος.
Astrologie, die, ἡ ἀστρολογία.
Astrologisch, a. ἀστρολογικός.
Astronom, der, ὁ ἀστρονόμος.
Astronomie, die, ἡ ἀστρονομία.
Astronomisch, a. ἀστρονομικός.
Atheist, der, ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν.
Atheisterey, die, Atheismus, der, ὁ ἀθεϊσμός, ἡ ἀθεότης.
Atheistisch, a. ἄθεος.
Athem, der, ἡ ἀναπνοή, (ἀναπνοιά). Athem holen, παίρνω τὴν ἀναπνοήν, ἀναπνέω, ἀνασαίνω.
Athemlos, ad. χωρὶς ἀναπνοήν.
Athemzug, der, ἕνα τράβηγμα τῆς ἀναπνοῆς.
Athmen, v. n. ἀναπνέω, ἀνασαίνω.
Athmen, Athemholen, das, τὸ ἀναπνέειν, ἡ ἀναπνοή.
Aether, der, ὁ αἰθήρ.
Aetherisch, a. αἰθέριος.
Atlaß, der, (Zeug), τὸ ἀτλάζι, εἶδος μεταξωτοῦ. (Landkartensammlung), ὁ ἄτλας, συνάθροισις γεωγραφικῶν πινάκων.
Atlassen, a. ἀτλαζένιος, ἀπὸ ἀτλάζι.
Atmosphäre, die, ἡ ἀτμοσφαῖρα.
Attestat, das, ἡ ἔγγραφος μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα.
Attestieren, v. a. μαρτυρῶ, συμμαρτυρῶ, βεβαιώνω.
Attich, der, ἡ χαμαιάκτη, φυτόν τι.
Aetzen, v. a. τρέφω, δίδω τροφήν. (bei-

zen), χαρακώνω, χαράττω (εἰς τὸν χαλκὸν μὲ τὸ ἀσημόνερον). s. Beizen.
Aetzend, a. ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμύς.
Aetzkunst, die, ἡ χαλκογραφικὴ τέχνη (δηλαδὴ μὲ τὸ ἀσημόνερον).
Aetzpulver, das, ἡ σκόνη ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμεῖα σκόνη.
Aetzung, die, τὸ δόσιμον τῆς τροφῆς. ἡ καταβίβρωσις μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο τι καυστικόν.
Aetzwasser, das, τὸ καυστικὸν νερὸν, ἀσημόνερον.
Au, i. ἅ! ἄχ! (φωνὴ τοῦ πονοῦ).
Auch, c. καὶ, ὁμοίως καὶ, ὡσαύτως.
Auction, die, ἡ δημιοπρασία, (δημοσία πώλησις εἰς ἐκείνους, οἵτινες δίδουσι τὸ περισσότερον).
Audienz, die, ἡ ἀκρόασις.
Auditeur, der, ὁ κριτὴς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν.
Aue, die, τὸ λιβάδι (μάλιστα πλησίον ποταμοῦ).
Auerhahn, der, ὁ ἀγριοπετεινός.
Auerhenne, die ἡ ἀγριόρνιθα.
Auerochs, der, ὁ ἄγριος ταῦρος, τὸ ἄγριον βόδι.
Auf, prp. εἰς, ἐπάνω εἰς, ἐπί.
Auf! auf! i. ἄγε δή! ἐλαδά.
Aufackern, v. a. ἀνοίγω μὲ τὸ ἀλέτρι, ἀροτρεύω.
Aufarbeiten, v. a. δαπανῶ εἰς τὴν δουλειάν μου, μεταχειρίζομαι εἰς τὴν δουλειάν. (mit Mühe öffnen), ἀνοίγω μὲ πολὺν κόπον.
Aufätzen, v. a. ἀνοίγω (μίαν πληγὴν) μὲ ἕνα καυστικὸν ἢ καταβιβρωτικὸν πράγμα.
Aufbacken, v. a. μεταχειρίζομαι (ὅλον τὸ ἀλεύρι) εἰς τὸ νὰ ψήσω ψωμί.
Aufbahren, v. a. βάνω τὸ λείψανον εἰς τὸ νεκροκράββατον.
Aufbansen, v. a. ἐπισωρεύω (χόρτα σιτάρια).
Aufbauen, v. a. κτίζω, ὑψώνω κτίζωντας.
Aufbauung, die, ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον.
Aufbäumen, sich, στέκομαι ὀρθὸς εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Aufbehalten, v. a. φυλάγω (δι' ἄλλον καιρόν). den Hut —, δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο.
Aufbehaltung, die, ἡ φύλαξις (δι' ἄλλον καιρόν).
Aufbeißen, v. a. τζακίζω, τρυπῶ μὲ τὰ δόντια.
Aufbeizen, v. a. ἀνοίγω, τρυπῶ μὲ ἕνα καυστικὸν πρᾶγμα, οἷον τὸ ἀσημόνερον.
Aufbersten, v. a. σκάζω, σχίζομαι.
Aufbiegen, v. a. ἀνοίγω λυγίζωντας.
Aufbieten, v. a. (Truppen), συναθροίζω, συγκαλῶ στρατεύματα. (Verlobte), ἀνακηρύττω τὴν μέλλουσαν ὑπανδρείαν. alle Kräfte —, μαζώνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, βάνω τὰ δυνατά μου.
Aufbietung, die, ἡ συνάθροισις στρατεύματος κ. τ. ε.
Aufbinden, v. a. ἀνοίγω, λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεδεμένον). (darauf binden, δένω ἐπάνω εἰς .... (empor binden), σηκώνω δένωντας. einem etwas —, ἀπατῶ τινὰ λέγωντας ψεύματα.
Aufblähen, v. a. φουσκώνω, πρίζω. sich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.
Aufblähung, die, τὸ φούσκωμα.
Aufblasen, v. a. φουσκώνω φυσσῶντας. (aufwehen), ἀνοίγω φυσσῶντας. (ein Feuer), ἀνάπτω φωτίαν φυσσῶντας.

sich —, φουσκώνω. (μεταφορ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.

Aufbleiben, v. n. μένω ἄγρυπνος, δὲν πλαγιάζω. (offen bleiben), μένω ἀνοικτός.

Aufblicken, v. n. σηκώνω τὸ βλέμμα, τὰ ὀμμάτια.

Aufblühen, v. n. ἀνθῶ, ἀνοίγω.

Aufbohren, v. a. ἀνοίγω τρυπῶντας μὲ ἀρίδαν.

Aufborgen, v. a. δανείζομαι, πέρνω δανεικὰ (πολλὰ ἄσπρα).

Aufbraten, v. a. ξαναψήνω.

Aufbrauchen, v. a. δαπανῶ, καταναλίσκω, μεταχειρίζομαι ὅλα, δὲν ἀφήνω τιποτες ἐπίλοιπον.

Aufbrausen, v. n. βράζω (οἷον· ὁ μοῦστος). (im Zorn), θυμώνω εὐθὺς, ἀναγριώνομαι.

Aufbrechen, v. a. τζακίζω, ἀνοίγω τζακίζωντας, ἀνοίγω μὲ βίαν. (einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν. v. n. (von Knospen), ἀνοίγω, (μπουμπουκιάζω). (abreisen), ἐμβαίνω εἰς τὸν δρόμον, μισεύω.

Aufbrechung, die, το ἄνοιγμα (μὲ βίαν).

Aufbreiten, v. a. ἁπλώνω, ἐξαπλώνω.

Aufbrennen, v. a. καίω (ὅλα τὰ ξύλα), καταναλίσκω εἰς τὸ καύσιμον. (ein Zeichen), σημειώνω μὲ ἕνα σίδηρον πυρωμένον.

Aufbringen, v. a. (aufziehen), ἀνατρέφω. zusammenbringen), μαζώνω, συναθροίζω, συνάζω. (ein Schiff), πέρνω ἕνα καράβι (εἰς τὸν πόλεμον). (eine Sitte rc.), εἰσάγω, ἐμβάζω μίαν συνήθειαν κ. τ. ε. (einen empor bringen), ὑψώνω τινά. (einen Kranken —), ἰατρεύω. (erzürnen), ἀναγριώνω, ἐρεθίζω, παροξύνω.

Aufbringung, die, ἡ ἀνατροφή. ἡ συνάθροισις κ. τ. ε.

Aufbruch, der, (das Bersten), τὸ σκάσιμον. (Abreise, Abmarsch), ὁ μισευμὸς (μάλιστα στρατεύματος).

Aufbürden, v. a. φορτώνω, ἐπιφορτίζω. einem die Schuld —, ἀποδίδω τὸ πταίσιμον εἰς τινὰ, κατηγορῶ τινὰ ὡς πταίστην.

Aufbürdung, die, ἡ φόρτωσις, ἐπιφόρτισις.

Aufbürsten, v. a. λαβώνω (τὸ δέρμα) ξύνωντας μὲ τὴν βούρτζαν. den Hut —, σηκώνω ταῖς τρίχαις τοῦ καπέλου ξύωντάς το μὲ τὴν βούρτζαν.

Aufdamen, v. a. κάμνω ἢ ἐβγάνω δάμα (εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας).

Auf daß, c. διὰ νά.

Aufdecken, v. a. (bedecken), σκεπάζω. (das Bedeckte, das Verborgene), ξεσκεπάζω, ἀνοίγω.

Aufdeckung, die, ἡ σκέπασις. ἡ ξεσκέπασις.

Aufdienen, v. n. ἀναβαίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν δούλευσιν (μάλιστα εἰς τὸ στράτευμα).

Aufdingen, v. a. βάνω ἕνα παιδὶ εἰς ἕναν τεχνίτην διὰ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην του.

Aufdrängen, v. a. ἀνοίγω σφίγγωντας πολὺ (οἷον· μίαν θύραν. sich —, ἐνοχλῶ, εἶμαι ἐνοχλητικός. sich einem —, ἐμβαίνω εἰς τινὰ στανεικῶς του, τὸν ἐνοχλῶ.

Aufdrehen, v. a. ἀνοίγω στρέφωντας. ξετυλίγω, ξεστρίφω.

Aufdringen, v. a. einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι. sich —, ἐνοχλῶ τινα (μὲ τὸ νὰ προσφέρω τι κ. τ. ε.).

Aufdrucken, v. a. ein Siegel, βάνω μίαν βοῦλαν.

Aufdrücken, *v. a.* ἀνοίγω σφίγγωντας. (entzwey drücken), τζακίζω σφίγγωντας.
Aufdunsten, *v. a.* ἀναβαίνω (ἀτμός).
Aufeinmal, *ad.* ἀπὸ μιᾶς, ἔξαφνα, αἰφνιδίως.
Aufeisen, *v. a.* τζακίζω τὸν πάγον.
Aufenthalt, der, ὁ τόπος τῆς κατοικίας. ἡ κατοικία. ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἀπερνᾷ τις εἰς ἕναν τόπον. (Zögerung), ἡ ἀργοπορία, τὸ ἐμπόδιον.
Auferlegen, *v. a.* ἐπιθέτω, ἐπιφορτίζω, ἐπιτάττω.
Auferlegung, die, ἡ ἐπίθεσις, ἐπιφόρτωσις, ἐπίταξις.
Auferstanden, *part.* ὅστις ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Auferstehen, *v. a.* ἀνασταίνομαι (ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν).
Auferstehung, die, ἡ ἀνάστασις (τῶν νεκρῶν).
Auferwecken, *v. a.* ἀνασταίνω (*ἀνίστημι ἐκ νεκρῶν).
Auferweckung, die, ἡ ἀνάστασις (ἐκ νεκρῶν).
Auferziehen, *v. a.* ἀνατρέφω.
Auferziehung, die, ἡ ἀνατροφή.
Aufessen, *v. a.* τρώγω (ὅλα τὰ φαγητά).
Auffahren, *v. n.* (auf etwas), πηγαίνω μὲ τὸ ἀμάξι ἐπάνω εἰς τι. (sich erheben), ἀναβαίνω (οἷον εἰς τὸν ἀέρα). (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, ξηπάζομαι. (im Schlafe), ἐξυπνοῦμαι ἐξαίφνης (ἔξαφνα). (als im Zorne), θυμώνω, φέρομαι κατά τινος, ἀναγριώνομαι. (sich öffnen), ἀνοίγομαι (ἀνοίγω) ἐξαίφνης. (als Hitzblasen), ἐβγάζω (σπειριὰ εἰς τὸ πρόσωπον, κ. τ. ε.)
Auffahrt, die, ἡ ἀνάβασις.
Auffallen, *v. n.* πίπτω εἰς... (auffallend seyn), φαίνομαι παράξενος ἢ δυσάρεστος. *v. a.* τζακίζω ἢ πληγώνω πίπτωντας.
Auffallend, *a.* παράξενος, ἐγγικτικός, δυσάρεστος.
Auffangen, *v. a.* πιάνω. Briefe —, πιάνω γραφαῖς, ὁποῦ στέλλονται εἰς ἄλλον τινά.
Auffärben, *v. a.* ξαναβάφω.
Auffassen, *v. a.* πιάνω, (ἐμποδίζω νὰ μὴν πέσῃ). (begreifen), καταλαμβάνω, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν μου.
Auffassung, die, τὸ πιάσιμον. ἡ ἐντύπωσις μιᾶς ἰδέας εἰς τὸν νοῦν.
Auffischen, *v. a.* ψαρεύω. εὑρίσκω κατὰ τυχήν.
Aufflatiern, *v. n.* πετῶ ἐπάνω. s. Flattern.
Aufflechten, *v. a.* ξεπλέκω, λύω τὸ πλεγμένον.
Auffliegen, *v. n.* πετῶ ἐπάνω. (schnell sich öffnen), ἀνοίγομαι ἐξαίφνης. (als eine Mine rc.), ῥίχνομαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ ἀναμμένον λαγοῦμι).
Auffordern, *v. a.* καλῶ, προσκαλῶ. eine Festung —, ζητῶ νὰ παραδοθῇ ἕνα φρούριον.
Aufforderung, die, τὸ κάλεσμα, ἡ πρόσκλεσις. ἡ ζήτησις τῆς παραδόσεως.
Auffressen, *v. a.* κατατρώγω, τρώγω, ὅλο τὸ φαγί. (wund beizen), λαβώνω (τὸ δέρμα) καταβιβρώσκωντας.
Auffrischen, *v. a.* δροσίζω. (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω.
Aufführen, *v. a.* ὁδηγῶ, φέρω ἐπάνω. (bauen), κτίζω. Kanonen —, βάνω κανόνια, σταίνω κανόνια. ein Schauspiel —, παίζω, παρασταίνω μίαν κωμῳδίαν. eine Musik —, παίζω μίαν μουσικὴν, παίζω τὰ μούσικα. sich —, φέρνομαι, πολιτεύομαι.
Aufführung, die, ἡ ὁδήγησις ἐπάνω εἰς

τι. τὸ κτίσιμον. ἡ παράστασις (κωμῳδίας). (das Betragen), φέρσιμον.
Auffüllen, v. a. γεμίζω.
Aufgabe, die, τὸ πρόβλημα. (Uebergabe), ἡ παράδοσις.
Aufgabeln, v. a. (gem.) εὑρίσκω (μὲ τὸ νὰ γυρεύσω).
Aufgang, der, ἡ ἀνατολή. (Aufwand), ἡ δαπάνη, τὰ ἔξοδα.
Aufgattern, v. a. (gem.) εὑρίσκω κατὰ τύχην.
Aufgeben, v. a. δίδω (οἷον· τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν). (dahin geben), ἀφίνω, παραιτῶ. (einem etwas), παραγγέλλω εἴς τινα τι, προβάλλω.
Aufgebung, die, ἡ παράδοσις, τὸ παράγγελμα.
Aufgeblasen, a. φουσκωμένος. (μεταφορ.) ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων.
Aufgeblasenheit, die, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη.
Aufgedunsen, a. φουσκωμένος, πρισμένος.
Aufgehen, v. n. ἀναβαίνω. (als die Sonne ꝛc.), ἀνατέλλω. (als Pflanzen), φυτρώνω, βλαστάνω. (sich öffnen als eine Thüre), ἀνοίγω (οἷον· μία θύρα ὁποῦ ἀνοίγει μόνη της). (als Eis), ξεπαγώνω. (losgehen), ξεῤῥάπτομαι. (aufgewendet werden), ἐξοδεύομαι, ἐξοδιάζομαι, δαπανῶμαι. es geht auf (in der Rechenkunst), δὲν μένει κανένα ἐπίλοιπον (εἰς τοὺς λογαριασμούς). — lassen, ἐξοδεύω, δαπανῶ.
Aufgeld, das, τὸ διάφορον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ ἀλλάζωντας ἀργύριον ἀντὶς διὰ χρυσὸν κ. τ. ε.
Aufgeklärt, a. φωτισμένος, πεπαιδευμένος.
Aufgelegt, a. ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ ὄρεξιν (κέφι) εἰς τι.
Aufgeräumt, a. εὔθυμος, φαιδρός, χαρούμενος, ἱλαρός.
Aufgewärmt, a. ξαναζεσταμένος. (μεταφορ.) ξανανεωμένος μὲ ἄνοστον τρόπον.
Aufgeweckt, a. ἔξυπνος, ζωηρός.
Aufgewecktheit, die, ἡ ζωηρότης.
Aufgeworfen, a. ῥιμμένος ἐπάνω. aufgeworfene Lippen, χονδρὰ χείλη.
Aufgießen, v. a. χύνω ἐπάνω εἰς...
Aufgraben, v. a. σκαλίζω, ἀνοίγω σκαλίζωντας, ξεσκάπτω.
Aufgürten, v. a. ζώνω, δένω ἐπάνω εἰς... (losgürten), ξεζώνω, λύω.
Aufguß, der, ἡ ἔγχυσις, (τὸ μούσκευμα).
Aufhaben, v. n. ἔχω ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι (οἷον· καπέλο, καλπάκι). (offen haben), ἔχω ἀνοικτόν.
Aufhacken, v. a. τζακίζω ἢ ἀνοίγω κτυπῶντας μὲ τὸ τζεκοῦρι, μὲ τὸ τζαπὶ κ. τ. ε. (mit dem Schnabel), τζακίζω τζιμπῶντας μὲ τὴν μύτην.
Aufhäkeln, Aufhaken, v. a. ξεθηλυκάζω.
Aufhalten, v. a. einen, κρατῶ, δὲν ἀφίνω τινὰ νὰ φύγῃ. (verzögern), ἀργοπορῶ, ἐμποδίζω. (jemanden bey sich), ἔχω τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου (εἰς τὸ κονάκι). (offen halten), κρατῶ ἀνοικτόν. die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι ἀνοικτόν. sich —, μένω, κάθομαι, κατοικῶ (εἰς ἕναν τόπον). (verweilen), ἀργοπορῶ. über jemanden oder über etwas —, περιγελῶ τινὰ ἢ τι.
Aufhängen, v. a. κρεμῶ, (κρεμνῶ). (einem etwas, γελῶ τινὰ λέγωντάς του ψεύματα.
Aufhaspeln, v. a. τυλιγαδιάζω.

Aufhauen, *v. a.* σχίζω κόπτωντας μὲ τὸ τζεκοῦρι κ. τ. ε.
Aufhäufen, *v. a.* ἐπισωρεύω.
Aufhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα.
Aufheben, *v. a.* σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν). jemanden —, σηκώνω. (μεταφ.) πέρνω, πιάνω, φυλακώνω. (verwahren), φυλάγω. (abschaffen), ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, χαλνῶ. (endigen), τελειώνω. die Belagerung —, ἀφίνω τὸν πολιορκισμόν. die Tafel —, σηκώνω τὴν τράπεζαν. Brüche —, (im Rechnen) ἀναιρῶ τὰ κλάσματα (εἰς τὸν λογαριασμόν).
Aufheben, das, ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα. Aufhebens von etwas machen, ἐπαινῶ πολὺ ἢ ὑπερβαλλόντως.
Aufheften, *v. a.* ῥάπτω εἰς..., ἐπάνω εἰς... (los machen), ξεθηλυάζω, ξεθηλυκώνω. einem etwas —, (μεταφορ.) λέγω (εἰς τινά) ἕνα ψεῦμα διὰ περίπαιγμα.
Aufheitern, *v. a.* jemanden, ἱλαρώνω, εὐφραίνω, κάμνω χαρούμενον. sich —, *v. i.* es heitert sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός. sich —, *v. r.* ἱλαρώνομαι. γίνομαι ἱλαρὸς ἢ χαρούμενος.
Aufheiterung, die, (des Wetters), τὸ ἄνοιγμα τοῦ καιροῦ. (des Gemüths), ἡ εὔφρανσις, τὸ ἱλάρωμα.
Aufhelfen, *v. a.* βοηθῶ τινα νὰ σηκωθῇ.
Aufhellen, *v. a.* φωτίζω, φέγγω, κάμνω φωτεινόν. es hellt sich auf (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός.
Aufhenken, *v. a.* κρεμῶ (ἕναν κακοῦργον).
Aufhetzen, *v. a.* ἐρεθίζω, παρακινῶ τινὰ νὰ θυμώσῃ κατά τινος.
Aufhetzer, der, ὁ ἐρεθιστής, ὁποῦ παρακινεῖ τινα νὰ θυμώσῃ.
Aufhetzung, die, ὁ ἐρεθισμός, ἡ παρακίνησις εἰς θυμόν.
Aufhocken, *v. a.* βάνω εἰς τὴν ῥάχην μου (ἕνα φόρτωμα), βαστάζω εἰς τὴν ῥάχην μου. einem —, *v. n.* ἀναβαίνω εἰς τὴν ῥάχην τινός.
Aufhorchen, *v. n.* ἀκούω μὲ προσοχὴν, προσέχω τὰ αὐτία.
Aufhören, *v. n.* παύω, καταπαύω.
Aufhören, das, Aufhörung, die, ἡ παῦσις, κατάπαυσις. ohne Aufhören, χωρὶς διακοπὴν, ἀκατάπαυστα.
Aufhüpfen, *v. n.* πηδῶ ἀπὸ χαράν.
Aufjagen, *v. a.* κυνηγῶ, διώκω (τὸ θηρίον ἀπὸ τὸν τόπον ἔνθα χώνεται).
Aufkauf, der, Aufkaufung, die, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος (περισσῶν πραγμάτων μαζύ).
Aufkaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω (περισσὰ πράγματα ἤτοι ὅλα ὅσα εὑρίσκονται.)
Aufkäufer, der, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής (ὁποῦ ἀγοράζει περισσὰ ἢ ὅλα τὰ πράγματα).
Aufkeimen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω.
Aufklaftern, *v. a.* στειβάζω, βάνω (ξύλα) εἰς τετράγωνα ὁποῦ ἔχουν ἓξ πόδας εἰς τὸ ὕψος καὶ εἰς τὸ πλάτος.
Aufklappen, s. Aufkrämpen.
Aufklären, *v. a.* (den Verstand), (μεταφορ.) φωτίζω, παιδεύω (τὸν νοῦν). (deutlich machen), σαφηνίζω. sich —, *v. i.* es klärt sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός.
Aufklärer, der, ὁ φωτίζων ἢ παιδεύων τὸν νοῦν.
Aufklärung, die, ὁ φωτισμὸς ἤτοι ἡ καλλιέργεια τοῦ νοός.

Aufklauben, *v. a.* συναθροίζω, μαζώνω (μικρὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν).
Aufkleben, *v. a.* κολλῶ ἐπάνω εἰς...
Aufkleistern, *v. n.* κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν.
Aufklopfen, *v. a.* τζακίζω κτυπῶντας. ein Kissen —, κτυπῶ, τινάζω τὸ προσκέφαλον νὰ φουσκώσῃ.
Aufknacken, *v. a.* τζακίζω (καρύδια) μὲ τὰ δόντια.
Aufknöpfen, *v. a.* ξεκομβώνω.
Aufknüpfen, *v. a.* σηκώνω δένωντας. (lösen), λύω (τὸν κόμβον). (aufhängen), κρεμῶ (κακοῦργον).
Aufknüpfung, die, τὸ δέσιμον. ἡ λύσις. τὸ κρέμασμα.
Aufkochen, *v. n.* βράζω, ἀναβαίνω βράζωντας. *v. a.* κάμνω νὰ βράσῃ, βράζω τι.
Aufkommen, *v. n.* ἀναβαίνω. (μεταφ.) εὐτυχῶ, καλλητερεύω. von einer Krankheit —, ἰατρεύομαι, ξαναλαμβάνω. (als ein Gebrauch, eine Mode), ἐμβαίνει εἰς συνήθειαν, γίνεται συνήθεια.
Aufkommen, das, ὁ εὐτυχισμός. ἡ ξαναλαβὴ τῶν δυνάμεων.
Aufkönnen, *v. a.* ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ (μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν).
Aufkrämpen, *v. a.* einen Hut, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Aufkratzen, *v. a.* λαβώνω, πληγώνω ξύοντας μὲ τὰ νύχια. Tuch —, ξύω ῥοῦχα μὲ τὴν λανάραν, λαναρίζω.
Aufkräuseln, *v. a.* βοστρυχίζω, κατζαρώνω.
Aufkündigen, *v. a.* ἀποκηρύττω, φανερώνω εἰς τινὰ τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς συμφωνίας. ein Kapital —, ξαναζητῶ ἕνα καπιτάλι τὸ ὁποῖον ἐδάνεισα εἰς τινά.

Aufkündigung, die, ἡ ἀποκήρυξις. — eines Kapitals, ἡ ξαναζήτησις τοῦ καπιταλιοῦ.
Aufkitten, *v. a.* κολλῶ μὲ πετρόκολλαν.
Aufladen, *v. a.* φορτώνω, βάνω τὸ φόρτωμα (εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ἄλογον κ. τ. ε.).
Auflåder, der, ὁ φορτωτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ φορτώνει τὰ ἁμάξια.
Aufladung, die, ἡ φόρτωσις.
Auflage, die, (eines Buchs) τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων τυπωμένων ἑνὸς βιβλίου, ἡ ἔκδοσις. (Abgabe), ὁ δασμὸς, φόρος, τὸ δόσιμον.
Auflassen, *v. a.* ἀφίνω ἀνοικτὸν, δὲν κλειώ.
Auflauern, *v. n.* einem, παραμονεύω, ἐπιβουλεύω.
Auflauerer, der, ὁ παραμονευτὴς, ἐπίβουλος.
Auflauerung, die, ἡ παραμόνευσις.
Auflauf, der, ἡ συνάθροισις, συνδρομὴ τοῦ πλήθους, ὁ θόρυβος.
Auflaufen, *v. n.* (aufschwellen), φουσκώνω, πρίσκομαι. (sich häufen), μαζώνομαι, αὐξάνω (οἷον· χρέη). *v. a.* (die Füße), λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ τρέχω πολύ.
Auflaufen, das, Auflaufung, die, τὸ φούσκωμα. ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα.
Aufleben, *v. a.* ξαναζῶ, ἐνδυναμώναμαι.
Auflecken, *v. a.* γλείφω.
Auflegen, *v. a.* βάνω, ἐπάνω εἰς... einem etwas, ein Geschäft —, παραγγέλλω, ἐπιφορτίζω. ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον. roth —, βάνω φκιασίδι. *v. n.* (fett werden), παχαίνω, γίνομαι παχύς. sich —, ἀ-

κουμβῶ (μὲ τὸν ἀγκῶνα). sich wider einen —, s. Auflehnen.

Auflegung, die, ἡ ἐπίθεσις. τὸ ἐπιφόρτισμα. ἡ τύπωσις.

Auflehnen, v. a. ἀκουμβῶ. sich —, ἀκουμβῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα. wider einen —, ἐναντιώνομαι, σηκώνομαι κατά τινος.

Auflehnung, die, τὸ ἀκούμβισμα. ἡ ἐπανάστασις.

Aufleimen, v. a. κολλῶ, ἐπάνω εἰς ...

Auflesen, v. a. συναθροίζω, μαζώνω (οἷον· ἀστάχυα).

Aufliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι) ἢ ἀκουμβῶ (εἴς τι). sich —, λαβώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ εἶμαι πλαγιασμένος πολὺν καιρόν.

Auflockern, v. a. κάμνω ἀραιὸν καὶ ἐλαφρὸν (οἷον· τὸ χῶμα σκάπτωντας μὲ τὸ τζαπί).

Auflodern, v. n. ἀνάπτω, καίω μὲ μεγάλην φλόγα.

Auflösen, v. a. λύω, ἀναλύω.

Auflösend, part. et a. λύων, ἀναλύων.

Auflöslich, Auflösbar, a. λυτός.

Auflösung, die, ἡ λύσις, ἀνάλυσις.

Auflöthen, v. a. κολλῶ, ἐπάνω εἰς ... (μὲ χρυσόκολλαν).

Aufmachen, v. a. ἀνοίγω, ξεσκεπάζω, λύω. sich —, πηγαίνω εἰς τὸν δρόμον, κινῶ, μισεύω.

Aufmahlen, v. a. (Getreide), ἀλέθω (ὅλο τὸ σιτάρι κ. τ. ε.).

Aufmahlen, v. a. (Gemählde), ξαναζωγραφίζω, ἐξανανεώνω. (zum Mahlen verbrauchen), μεταχειρίζομαι εἰς τὴν ζωγραφίαν.

Aufmauern, v. a. κτίζω μὲ πέτραις.

Aufmerken, v. n. προσέχω, ἀκούω ἢ βλέπω μὲ προσοχήν. v. a. σημειόνω.

Aufmerksam, a. προσεκτικός.

Aufmerksamkeit, die, ἡ προσοχή.

Aufmuntern, v. a. ἐξυπνῶ. einen zu etwas —, ἐγκαρδιώνω τινὰ εἴς τι. (aufheitern), ἱλαρώνω, εὐφραίνω.

Aufmunterung, die, ἡ ἐγκαρδίωσις, παρακίνησις.

Aufmutzen, v. a. einem etwas, ἐλέγχω τινὰ (δι' ἕνα παραμικρὸν σφάλμα).

Aufnageln, v. a. καρφώνω, ἐπάνω εἰς ...

Aufnähen, v. a. ῥάπτω ἐπάνω εἰς ... (verbrauchen zum Nähen), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον.

Aufnahme, die, ἡ δεξίωσις, τὸ δέξιμον. (Zunahme), αὔξησις, καλλητέρα κατάστασις.

Aufnehmen, v. a. (von der Erde), σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν). einen Riß, Plan —, σχεδιάζω. einen —, δέχομαι. übel —, πέρνω εἰς τὸ κακόν. es mit einem —, ἐμβαίνω εἰς λογοτριβὴν, εἰς φιλονεικίαν κατά τινος. εἶμαι ἱκανὸς νὰ πολεμήσω τινά.

Aufnehmen, das, ἡ αὔξησις, ἡ εὐτύχησις, προχώρησις, προκοπή.

Aufnöthigen, v. a. einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι.

Aufopfern, v. a. θυσιάζω, παραιτῶ τι διὰ χάριν τινός. sich —, (θυσιάζομαι) ὑστεροῦμαι τι διὰ χάριν τινὸς, παραδίδομαι (μόνος μου) εἰς θάνατον διὰ χάριν τινός.

Aufopferung, die, ἡ θυσία. s. Aufopfern.

Aufpacken, v. a. φορτώνω. (das Gepackte öffnen), ξεφορτώνω, ἀνοίγω τὸ φόρτωμα. einem —, (gem.) μαλώνω τινὰ σκληρά.

Aufpappen, s. Aufkleben.

Aufpassen, v. n. einem, παραμονεύω.

Aerger, der, ἡ ἀδημονία, ὁ θυμός.

Aergerlich, a. δυσάρεστος, ὀχληρός. (zum Zorn geneigt ꝛc.), εὔκολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, θυμώδης. (anſtößig), σκανδαλιστικός.

Aergern, v. a. (Aergerniß geben), σκανδαλίζω. (Verdruß machen), δυσαρεστῶ, προξενῶ δυσαρέσκειαν, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις. es ärgert mich, μοι (με) κακοφαίνεται. ſich —, über etwas, θυμώνω διὰ τι. — an etwas, σκανδαλίζομαι εἰς τι.

Aergerniß, das, τὸ σκάνδαλον. σκανδαλιστικὸν πρᾶγμα. (der Aerger), ὁ θυμὸς, ἡ ἀδημονία.

Argliſt, die, ἡ πονηρία, πανουργία (ἐπὶ κακοῦ), ὁ δόλος.

Argliſtig, a. πονηρὸς, πανοῦργος, δολερός.

Aergſte, der, die, das, ὁ πλέων χειρότερος, χείριστος, κάκιστος.

Argwohn, der, ἡ ὑποψία.

Argwohnen, v. n. ὑποπτεύω.

Argwöhniſch, a. ὁποῦ ἔχει ὑποψίαν, δύσπιστος.

Arie, die, τὸ ᾆσμα, τραγοῦδι.

Ariſtokrat, der, ὁ ἀριστοκράτης.

Ariſtokratie, die, ἡ ἀριστοκρατία.

Ariſtokratiſch, a. ἀριστοκρατικός.

Arithmetik, ſ. Rechenkunſt.

Arithmetiſch, a. ἀριθμητικός.

Arm, a. πτωχὸς, πένης.

Arm, der, ὁ βραχίων, τὸ χέρι. (eines Fluſſes), ὁ βραχίων τοῦ ποταμοῦ, (τὸ μπογάζι).

Armband, das, ὁ περιβραχίων, τὸ βραχιόλι.

Armbinde, die, ὁ δεσμὸς διὰ βραχίωνα πληγωμένον. δεσμὸς τοῦ βραχίονος διὰ στολισμόν.

Armbruch, der, τὸ τζάκισμα τοῦ βραχίονος, (τοῦ χεριοῦ).

Armbruſt, die, τὸ τόξον, (τόξον προσαρμοσμένον εἰς ἕνα μακρὸν ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν σαΐταν, ὅταν τὴν ῥίπτουν μὲ τὸ τόξον).

Armee, die, (das Heer), το στράτευμα.

Aermel, der, τὸ μανίκι (τοῦ φορέματος).

Armenanſtalt, die, ἡ ἐπιτροπία διὰ τροφὴν τῶν πτωχῶν.

Armenbüchſe, die, τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον συνάζουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς.

Armengeld, das, τὰ ἄσπρα ὁποῦ δίδονται εἰς τοὺς πτωχούς.

Armenhaus, das, πτωχοτροφεῖον, ὁσπῆτι ἔνθα τρέφουν τοὺς πτωχούς.

Armenkaſſe, die, ἡ κάσσα εἰς τὴν ὁποῖαν φυλάγουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς. ἡ ἐπιτροπία ἐκείνης τῆς κάσσας.

Armenkaſten, der, τὸ σεντοῦκι. εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς.

Armenpfleger, der, ὁ ἐπίτροπος διὰ τὴν τροφὴν τῶν πτωχῶν.

Armenſchule, die, τὸ σχολεῖον διὰ τοὺς πτωχούς.

Armenſtock, der, ſ. Armenbüchſe.

Armenvater, der, ſ. Armenpfleger.

Armlehne, die, τὸ ἀκουμβιστῆρι (τοῦ σκαμνιοῦ) διὰ τὸ χέρι.

Armleuchter, der, τὸ πολυκάνδηλον.

Armsdick, a. χονδρὸς ὡσὰν τὸν βραχίονα.

Armſchiene, die, (in der Wundarzneykunde), σανιδάκι ὁποῦ βάνει ὁ χειροῦργος εἰς τζακισμένον βραχίονα. (am Harniſche), σιδηροῦν σκέπασμα διὰ τὸν βραχίονα.

Armſelig, Aermlich, a. πτωχὸς, ταλαίπωρος, ἐλεεινός.

Armſeligkeit, die, ἡ ταλαιπωρία.

Armſeſſel, Armſtuhl, der, σκαμνὶ μὲ ἀκουμβιστήρια διὰ τὰ χέρια.
Armuth, das, (die Armen), οἱ πτωχοί.
Armuth, die, ἡ πτωχία, πενία.
Armvoll, ein, μία ἀγκαλιὰ, τόσον ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν ἀγκάλην.
Aernte, die, τὸ θέρος.
Aerntenfeſt, das, ἡ ἑορτὴ, χαρὰ διὰ τὸ τελειωμένον θέρος.
Aerntenkranz, der, στεφάνι ἀπὸ ἀστάχυα καὶ λουλούδια, τὸ ὁποῖον φέρουν οἱ θερισταὶ εἰς τὸν αὐθέντην τῶν.
Aerntenmonath, der, ὁ μὴν Αὔγουστος.
Aernteſchmaus, der, τὸ συμπόσιον μετὰ τὸ θέρος.
Aromatiſch, a. ἀρωματικός.
Arreſt, der, ἡ φυλακή. τὸ ἐμπίδιον.
Arreſtant, der, ὁ φυλακωμένος.
Arretiren, v. a. φυλακώνω, βάνω εἰς φυλακήν.
Arſch, der, (gem.) ὁ κῶλος.
Arſchbacken, die, (gem.) τὸ κωλομῆρι, κωλομέρι.
Arſchleder, das, πετζὶ διὰ σκέπασμα τοῦ κώλου (τὸ ὁποῖον φοροῦν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐβγάζουν τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν).
Arſchloch, das, (gem.), ἡ τρύπα τοῦ κώλου.
Arſchwiſch, der, (gem.), τὸ κωλοσφούγγι.
Arſenal, das, τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, (ἀρσενάλι).
Arſenik, das, τὸ ἀρσενικὸν (ἡμιμέταλλον καὶ φαρμάκι).
Arſenikaliſch, a. ἀρσενικο-ειδής.
Art, die, (Gattung), τὸ εἶδος, γένος. (Eigenſchaft, Form), τὸ σχῆμα, ἡ ποιότης, τὸ εἶδος. (Sitte), ὁ τρόπος, τὸ ἦθος, τὸ ἔθιμον. daß iſt keine Art, αὐτὸ εἶναι ἀπρεπές, δὲν εἶναι πρέπον. auf dieſe Art, μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον. auf meine, deine ꝛc. Art, κατὰ τὸν τρόπον μου, σου, κ. τ. ε.
Arten, v. n. ὁμοιάζω, γίνομαι ὅμοιος. (gedeihen, von Pflanzen), πιάνω (λέγεται περὶ φυτῶν).
Artig, a. νόστιμος, εὔμορφος, εὐάρεστος. (geſittet), καλοήθης, πεπολιτευμένος, πολιτικός.
Artigkeit, die, ἡ νοστιμότης, ὡραιότης. ἡ καλοήθεια, τὸ πολιτικόν.
Artikel, der, τὸ ἄρθρον (γραμματ.) (von Waaren), εἶδος πράγματος.
Artillerie, die, αἱ πυροβολικαὶ μηχαναὶ (οἷον· κανόνια κ. τ. ε.). οἱ στρατιῶται τῶν πυροβολικῶν μηχανῶν, (οἱ τοπτζῆδες, τουρκ.).
Artilleriſt, der, ὁ πυροβολικός, πυροβόλος (ὁ τοπτζῆς, τουρκ.)
Artiſchocke, die, ἡ ἀγκινάρα, κινάρα.
Arzeney, die, τὸ ἰατρικόν.
Arzeneyen, v. n. πέρνω ἰατρικά.
Arzeneygelehrſamkeit, Arzeneykunde, Arzeneykunſt, die, ἡ ἰατρική.
Arzeneyglas, das, (Arzeneygläschen), τὸ γυαλὶ μὲ ἰατρικά.
Arzeneymittel, das, τὸ ἰατρικόν.
Arzeneytrank, der, τὸ ἰατρικὸν πιοτόν.
Arzeneyverſtändig, a. ἐπιστήμων εἰς τὴν ἰατρικήν.
Arzt, der, ὁ ἰατρός.
Aſch, der, ἡ πήλινος γαβάθα, (ὁ ταβᾶς, τουρκ.).
Aſche, die, ἡ στάκτη.
Aeſche, die, (Baum), ἡ ἀγριοβαλανιδιὰ ἤτοι βουνησιά. ἡ μελία. φράξος. (Fiſch), ὁ θύμος, εἶδος ὀψαρίου.
Aeſchen, a. τῆς ἀγριοβαλανιδιᾶς. ſ. Aeſche.
Aſchenfarbe, die, τὸ χρῶμα τῆς στάκτης.
Aſchenfarbig, a. ἀπὸ χρῶμα στάκτης.

Aschenkrug, Aschentopf, der, ἡ ὑδρία, στάμνα, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐσύναζαν τὴν στάκτην τῶν ἀπεθαμένων.
Aschensalz, das, τὸ ἅλας τῆς καλιᾶς ἅλας στάκτης τὴν ὁποῖαν ἐβγάζουν ἀπὸ τὸ φυτὸν λεγόμενον κάλι.
Aescher, Ascher, der, ἀσβέστης μὲ στάκτην σμιγμένος, διὰ κατασκευὴν τῶν δερμάτων, ὁμοίως καὶ τοῦ σαπουνιοῦ.
Aschermittwoch, die, ἡ τετράδη εἰς τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς σαρακοστῆς.
Aeschern, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην. (mit Asche bestreuen), σκεπάζω μὲ στάκτην.
Aschfarbe, die, τὸ χρῶμα τῆς στάκτης.
Aschgrau, Aschfarbig, a. τεφρώδης, ὁποῦ ἔχει χρῶμα στάκτης.
Aspe, Aespe, die, ἡ ἀσπροπεῦκος.
Aspecten, die, ἡ θέσις τῶν πλανητῶν τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον. (μεταφ.) τὰ φαινόμενα, αἱ ἐλπίδες.
Aespen, a. τῆς ἀσπροπεύκου.
Aß, das, (in der Karte), ὁ ἄσος, τὸ ἄσο (εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ ὡσὰν ζύγι).
Assecuranz, die, ἡ ἀσφάλεια. (ἀσσεκουράντζα ἰταλ.).
Assecuriren, v. a. ἀσφαλίζω, (σιγουράρω ἰταλ.).
Assel, die, ὁ πολύπους, (ζωΰφιόν τι μὲ πολλὰ ποδάρια).
Assignation, die, ὁ διορισμὸς νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμὴν ἀπὸ ἄλλον τινα. χαρτὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν πληρωμήν του.
Assigniren, v. a. διορίζω τινα, νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινα.
Assistent, der, ὁ παρεστὼς, παριστάμενος, βοηθὸς γραμματικοῦ εἰς κριτήρια κ. τ. ε.
Assistiren, s. Beystehen, Beywohnen.
Ast, der, τὸ κλαδὶ (μεγάλον).
Aesterich, das, τὸ ἔδαφος (ὁ πάτος) ἀπὸ σμικτὰ πετράκια, ἀσβέστην καὶ γύψον.
Aestig, a. ὁποῦ ἔχει κλαδία.
Astloch, das, ἡ τρύπα εἰς ἕνα σανίδι ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξέπεσε τὸ κλαδί.
Astrolabium, das, τὸ ἀστρολάβιον.
Astrolog, der, ὁ ἀστρολόγος.
Astrologie, die, ἡ ἀστρολογία.
Astrologisch, a. ἀστρολογικός.
Astronom, der, ὁ ἀστρονόμος.
Astronomie, die, ἡ ἀστρονομία.
Astronomisch, a. ἀστρονομικός.
Atheist, der, ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν.
Atheisterey, die, Atheismus, der, ὁ ἀθεϊσμός, ἡ ἀθεότης.
Atheistisch, a. ἄθεος.
Athem, der, ἡ ἀναπνοή, (ἀναπνοιά). Athem holen, πέρνω τὴν ἀναπνοήν, ἀναπνέω, ἀνασαίνω.
Athemlos, ad. χωρὶς ἀναπνοήν.
Athemzug, der, ἕνα τράβηγμα τῆς ἀναπνοῆς.
Athmen, v. n. ἀναπνέω, ἀνασαίνω.
Athmen, Athemholen, das, τὸ ἀναπνέειν, ἡ ἀναπνοή.
Aether, der, ὁ αἰθήρ.
Aetherisch, a. αἰθέριος.
Atlaß, der, (Zeug), τὸ ἀτλάζι, εἶδος μεταξωτοῦ. (Landkartensammlung), ὁ ἄτλας, συνάθροισις γεωγραφικῶν πινάκων.
Atlassen, a. ἀτλαζένιος, ἀπὸ ἀτλάζι.
Atmosphäre, die, ἡ ἀτμοσφαῖρα.
Attestat, das, ἡ ἔγγραφος μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα.
Attestiren, v. a. μαρτυρῶ, συμμαρτυρῶ, βεβαιώνω.
Attich, der, ἡ χαμαιάκτη, φυτόν τι.
Aetzen, v. a. τρέφω, δίδω τροφήν. (bei=

zen), χαρακώνω, χαράττω (εἰς τὸν χαλκὸν μὲ τὸ ἀσημόνερον). s. Beizen.
Aetzend, a. ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμύς.
Aetzkunst, die, ἡ χαλκογραφικὴ τέχνη (δηλαδὴ μὲ τὸ ἀσημόνερον).
Aetzpulver, das, ἡ σκόνη ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμεῖα σκόνη.
Aetzung, die, τὸ δόσιμον τῆς τροφῆς. ἡ καταβίβρωσις μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο τι καυστικόν.
Aetzwasser, das, τὸ καυστικὸν νερὸν, ἀσημόνερον.
Au, i. ἄ! ἄχ! (φωνὴ τοῦ πονοῦ).
Auch, c. καὶ, ὁμοίως καὶ, ὡσάυτως.
Auction, die, ἡ δημιοπρασία, (δημοσία πώλησις εἰς ἐκείνους, οἵτινες δίδουσι τὸ περισσότερον).
Audienz, die, ἡ ἀκρόασις.
Auditeur, der, ὁ κριτὴς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν.
Aue, die, τὸ λιβάδι (μάλιστα πλησίον ποταμοῦ).
Auerhahn, der, ὁ ἀγριοπετεινός.
Auerhenne, die ἡ ἀγριόρνιθα.
Auerochs, der, ὁ ἄγριος ταῦρος, τὸ ἄγριον βόδι.
Auf, prp. εἰς, ἐπάνω εἰς, ἐπί.
Auf! auf! i. ἄγε δή! ἐλαδά.
Aufackern, v. a. ἀνοίγω μὲ τὸ ἀλέτρι, ἀροτρεύω.
Aufarbeiten, v. a. δαπανῶ εἰς τὴν δουλειάν μου, μεταχειρίζομαι εἰς τὴν δουλειάν. (mit Mühe öffnen), ἀνοίγω μὲ πολὺν κόπον.
Aufätzen, v. a. ἀνοίγω (μίαν πληγὴν) μὲ ἕνα καυστικὸν ἢ καταβιβρωτικὸν πράγμα.
Aufbacken, v. a. μεταχειρίζομαι (ὅλον τὸ ἀλεύρι) εἰς τὸ νὰ ψήσω ψωμί.
Aufbahren, v. a. βάνω τὸ λείψανον εἰς τὸ νεκροκράββατον.
Aufbansen, v. a. ἐπισωρεύω (χόρτα σιτάρια).
Aufbauen, v. a. κτίζω, ὑψώνω κτίζωντας.
Aufbauung, die, ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον.
Aufbäumen, sich, στέκομαι ὀρθὸς εἰς τὰ ὀπισινά ποδάρια (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Aufbehalten, v. a. φυλάγω (δι' ἄλλον καιρόν). den Hut —, δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο.
Aufbehaltung, die, ἡ φύλαξις (δι' ἄλλον καιρόν).
Aufbeißen, v. a. τζακίζω, τρυπῶ μὲ τὰ δόντια.
Aufbeizen, v. a. ἀνοίγω, τρυπῶ μὲ ἕνα καυστικὸν πρᾶγμα, οἷον τὸ ἀσημόνερον.
Aufbersten, v. a. σκάζω, σχίζομαι.
Aufbiegen, v. a. ἀνοίγω λυγίζωντας.
Aufbieten, v. a. (Truppen), συναθροίζω, συγκαλῶ στρατεύματα. (Verlobte), ἀνακηρύττω τὴν μέλλουσαν ὑπανδρίαν. alle Kräfte —, μαζώνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, βάνω τὰ δυνατά μου.
Aufbietung, die, ἡ συνάθροισις στρατεύματος κ. τ. ε.
Aufbinden, v. a. ἀνοίγω, λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεδεμένον). (darauf binden, δένω ἐπάνω εἰς ..... (empor binden), σηκώνω δένωντας. einem etwas —, ἀπατῶ τινὰ λέγωντας ψεύματα.
Aufblähen, v. a. φουσκώνω, πρίζω. sich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.
Aufblähung, die, τὸ φούσκωμα.
Aufblasen, v. a. φουσκώνω φυσσῶντας. (aufwehen), ἀνοίγω φυσσῶντας. (ein Feuer), ἀνάπτω φωτίαν φυσσῶντας.

sich —, φουσκώνω. (μεταφορ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.

Aufbleiben, v. n. μένω ἄγρυπνος, δὲν πλαγιάζω. (offen bleiben), μένω ἀνοικτός.

Aufblicken, v. n. σηκώνω τὸ βλέμμα, τὰ ὀμμάτια.

Aufblühen, v. n. ἀνθῶ, ἀνοίγω.

Aufbohren, v. a. ἀνοίγω τρυπῶντας μὲ ἀρίδαν.

Aufborgen, v. a. δανείζομαι, πέρνω δανεικὰ (πολλὰ ἄσπρα).

Aufbraten, v. a. ξαναψήνω.

Aufbrauchen, v. a. δαπανῶ, καταναλίσκω, μεταχειρίζομαι ὅλα, δὲν ἀφήνω τίποτες ἐπίλοιπον.

Aufbrausen, v. n. βράζω (οἷον· ὁ μοῦστος). (im Zorn), θυμώνω εὐθὺς, ἀναγριώνομαι.

Aufbrechen, v. a. τζακίζω, ἀνοίγω τζακίζωντας, ἀνοίγω μὲ βίαν. (einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν. v. n. (von Knospen), ἀνοίγω, (μπουπουκιάζω). (abreisen), ἐμβαίνω εἰς τὸν δρόμον, μισεύω.

Aufbrechung, die, το ἄνοιγμα (μὲ βίαν).

Aufbreiten, v. a. ἁπλώνω, ἐξαπλώνω.

Aufbrennen, v. a. καίω (ὅλα τὰ ξύλα), καταναλίσκω εἰς τὸ καύσιμον. (ein Zeichen), σημειώνω μὲ ἕνα σίδηρον πυρωμένον.

Aufbringen, v. a. (aufziehen), ἀνατρέφω. zusammenbringen), μαζώνω, συναθροίζω, συνάζω. (ein Schiff), πέρνω ἕνα καράβι (εἰς τὸν πόλεμον). (eine Sitte 2c.), εἰσάγω, ἐμβάζω μίαν συνήθειαν κ. τ. ε. (einen empor bringen), ὑψώνω τινά. (einen Kranken —), ἰατρεύω. (erzürnen), ἀναγριώνω, ἐρεθίζω, παροξύνω.

Aufbringung, die, ἡ ἀνατροφή. ἡ συνάθροισις κ. τ. ε.

Aufbruch, der, (das Bersten), τὸ σκάσιμον. (Abreise, Abmarsch), ὁ μισευμὸς (μάλιστα στρατεύματος).

Aufbürden, v. a. φορτώνω, ἐπιφορτίζω. einem die Schuld —, ἀποδίδω τὸ πταίσιμον εἰς τινὰ, κατηγορῶ τινὰ ὡς πταίστην.

Aufbürdung, die, ἡ φόρτωσις, ἐπιφόρτισις.

Aufbürsten, v. a. λαβώνω (τὸ δέρμα) ξύνωντας μὲ τὴν βούρτζαν. den Hut —, σηκώνω ταῖς τρίχαις τοῦ καπέλου ξύωντάς το μὲ τὴν βούρτζαν.

Aufdamen, v. a. κάμνω ἢ ἐβγάνω δάμα (εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας).

Auf daß, c. διὰ νά.

Aufdecken, v. a. (bedecken), σκεπάζω. (das Bedeckte, das Verborgene), ξεσκεπάζω, ἀνοίγω.

Aufdeckung, die, ἡ σκέπασις. ἡ ξεσκέπασις.

Aufdienen, v. n. ἀναβαίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν δούλευσιν (μάλιστα εἰς τὸ στράτευμα).

Aufdingen, v. a. βάνω ἕνα παιδὶ εἰς ἕναν τεχνίτην διὰ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην του.

Aufdrängen, v. a. ἀνοίγω σφίγγωντας πολὺ (οἷον· μίαν θύραν. sich —, ἐνοχλῶ, εἶμαι ἐνοχλητικός. sich einem —, ἐμβαίνω εἰς τινὰ στανεικῶς του, τὸν ἐνοχλῶ.

Aufdrehen, v. a. ἀνοίγω στρέφωντας. ξετυλίγω, ξεστρίφω.

Aufdringen, v. a. einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι. sich —, ἐνοχλῶ τινα (μὲ τὸ νὰ προσφέρω τι κ. τ. ε.).

Aufdrucken, v. a. ein Siegel, βάνω μίαν βοῦλαν.

Aufdrücken, *v. a.* ἀνοίγω σφίγγωντας. (entzwey drücken), τζακίζω σφίγγωντας.

Aufdunsten, *v. a.* ἀναβαίνω (ἀτμός).

Aufeinmal, *ad.* ἀπὸ μιᾶς, ἔξαφνα, αἰφνιδίως.

Aufeisen, *v. a.* τζακίζω τὸν πάγον.

Aufenthalt, der, ὁ τόπος τῆς κατοικίας. ἡ κατοικία. ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἀπερνᾷ τις εἰς ἕναν τόπον. (Zögerung), ἡ ἀργοπορία, τὸ ἐμπόδιον.

Auferlegen, *v. a.* ἐπιθέτω, ἐπιφορτίζω, ἐπιτάττω.

Auferlegung, die, ἡ ἐπίθεσις, ἐπιφόρτωσις, ἐπίταξις.

Auferstanden, *part.* ὅστις ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Auferstehen, *v. a.* ἀνασταίνομαι (ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν).

Auferstehung, die, ἡ ἀνάστασις (τῶν νεκρῶν).

Auferwecken, *v. a.* ἀνασταίνω (*ἀνίστημι ἐκ νεκρῶν).

Auferweckung, die, ἡ ἀνάστασις (ἐκ νεκρῶν).

Auferziehen, *v. a.* ἀνατρέφω.

Auferziehung, die, ἡ ἀνατροφή.

Aufessen, *v. a.* τρώγω (ὅλα τὰ φαγητά).

Auffahren, *v. n.* (auf etwas), πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι ἐπάνω εἴς τι. (sich erheben), ἀναβαίνω (οἷον εἰς τὸν ἀέρα). (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, ξηπάζομαι. (im Schlafe), ἐξυπνοῦμαι ἐξαίφνης (ἔξαφνα). (als im Zorne), θυμώνω, φέρομαι κατά τινος, ἀναγριώνομαι. (sich öffnen), ἀνοίγομαι (ἀνοίγω) ἐξαίφνης. (als Hitzblasen), ἐβγάζω (σπειριὰ εἰς τὸ πρόσωπον, κ. τ. ε.)

Auffahrt, die, ἡ ἀνάβασις.

Auffallen, *v. n.* πίπτω εἰς... (auffallend seyn), φαίνομαι παράξενος ἢ δυσάρεστος. *v. a.* τζακίζω ἢ πληγώνω πίπτωντας.

Auffallend, *a.* παράξενος, ἐγγικτικός, δυσάρεστος.

Auffangen, *v. a.* πιάνω. Briefe —, πιάνω γραφαῖς, ὁποῦ στέλλονται εἰς ἄλλον τινά.

Auffärben, *v. a.* ξαναβάφω.

Auffassen, *v. a.* πιάνω, (ἐμποδίζω νὰ μὴν πέσῃ). (begreifen), καταλαμβάνω, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν μου.

Auffassung, die, τὸ πιάσιμον. ἡ ἐντύπωσις μιᾶς ἰδέας εἰς τὸν νοῦν.

Auffischen, *v. a.* ψαρεύω. εὑρίσκω κατὰ τυχήν.

Auffflatiern, *v. n.* πετῶ ἐπάνω. s. Flattern.

Aufflechten, *v. a.* ξεπλέκω, λύω τὸ πλεγμένον.

Auffliegen, *v. n.* πετῶ ἐπάνω. (schnell sich öffnen), ἀνοίγομαι ἐξαίφνης. (als eine Mine ꝛc.), ῥίχνομαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ ἀναμμένον λαγοῦμι).

Auffordern, *v. a.* καλῶ, προσκαλῶ. eine Festung —, ζητῶ νὰ παραδοθῇ ἕνα φρούριον.

Aufforderung, die, τὸ κάλεσμα, ἡ πρόσκλησις. ἡ ζήτησις τῆς παραδόσεως.

Auffressen, *v. a.* κατατρώγω, τρώγω, ὅλο τὸ φαγί. (wund beizen), λαβώνω (τὸ δέρμα) καταβιβρώσκωντας.

Auffrischen, *v. a.* δροσίζω. (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω.

Aufführen, *v. a.* ὁδηγῶ, φέρω ἐπάνω. (bauen), κτίζω. Kanonen —, βάνω κανόνια, σταίνω κανόνια. ein Schauspiel —, παίζω, παρασταίνω μίαν κωμῳδίαν. eine Musik —, παίζω μίαν μουσικὴν, παίζω τὰ μούσικα. sich —, φέρνομαι, πολιτεύομαι.

Aufführung, die, ἡ ὁδήγησις ἐπάνω εἰς

τι. τὸ κτίσιμον. ἡ παράστασις (κωμῳδίας). (das Betragen), φέρσιμον.
Auffüllen, v. a. γεμίζω.
Aufgabe, die, τὸ πρόβλημα. (Uebergabe), ἡ παράδοσις.
Aufgabeln, v. a. (gem.) εὑρίσκω (μὲ τὸ νὰ γυρεύσω).
Aufgang, der, ἡ ἀνατολή. (Aufwand), ἡ δαπάνη, τὰ ἔξοδα.
Aufgattern, v. a. (gem.) εὑρίσκω κατὰ τύχην.
Aufgeben, v. a. δίδω (οἷον· τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν). (dahin geben), ἀφίνω, παραιτῶ. (einem etwas), παραγγέλλω εἴς τινα τι, προβάλλω.
Aufgebung, die, ἡ παράδοσις, τὸ παράγγελμα.
Aufgeblasen, a. φουσκωμένος. (μεταφορ.) ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων.
Aufgeblasenheit, die, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη.
Aufgedunsen, a. φουσκωμένος, πρισμένος.
Aufgehen, v. n. ἀναβαίνω. (als die Sonne ꝛc.), ἀνατέλλω. (als Pflanzen), φυτρώνω, βλαστάνω. (sich öffnen als eine Thüre), ἀνοίγω (οἷον· μία θύρα ὁποῦ ἀνοίγει μόνη της). (als Eis), ξεπαγώνω. (losgehen), ξεῤῥάπτομαι. (aufgewendet werden), ἐξοδεύομαι, ἐξοδιάζομαι, δαπανῶμαι. es geht auf (in der Rechenkunst), δὲν μένει κανένα ἐπίλοιπον (εἰς τοὺς λογαριασμούς). — lassen, ἐξοδεύω, δαπανῶ.
Aufgeld, das, τὸ διάφορον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ ἀλλάζωντας ἀργύριον ἀντὶς διὰ χρυσὸν κ. τ. ε.
Aufgeklärt, a. φωτισμένος, πεπαιδευμένος.
Aufgelegt, a. ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ ὄρεξιν (κέφι) εἰς τι.
Aufgeräumt, a. εὔθυμος, φαιδρός, χαρούμενος, ἱλαρός.
Aufgewärmt, a. ξαναζεσταμένος. (μεταφορ.) ξανανεωμένος μὲ ἄνοστον τρόπον.
Aufgeweckt, a. ἔξυπνος, ζωηρός.
Aufgewecktheit, die, ἡ ζωηρότης.
Aufgeworfen, a. ῥιμμένος ἐπάνω. aufgeworfene Lippen, χονδρὰ χείλη.
Aufgießen, v. a. χύνω ἐπάνω εἰς...
Aufgraben, v. a. σκαλίζω, ἀνοίγω σκαλίζωντας, ξεσκάπτω.
Aufgürten, v. a. ζώνω, δένω ἐπάνω εἰς... (losgürten), ξεζώνω, λύω.
Aufguß, der, ἡ ἔγχυσις, (τὸ μούσκευμα).
Aufhaben, v. n. ἔχω ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι (οἷον· καπέλο, καλπάκι). (offen haben), ἔχω ἀνοικτόν.
Aufhacken, v. a. τζακίζω ἢ ἀνοίγω κτυπῶντας μὲ τὸ τζεκοῦρι, μὲ τὸ τζαπὶ κ. τ. ε. (mit dem Schnabel), τζακίζω τζιμπῶντας μὲ τὴν μύτην.
Aufhäkeln, Aufhaken, v. a. ξεθηλυκάζω.
Aufhalten, v. a. einen, κρατῶ, δὲν ἀφίνω τινὰ νὰ φύγῃ. (verzögern), ἀργοπορῶ, ἐμποδίζω. (jemanden bey sich), ἔχω τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου (εἰς τὸ κονάκι). (offen halten), κρατῶ ἀνοικτόν. die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι ἀνοικτόν. sich —, μένω, κάθομαι, κατοικῶ (εἰς ἕναν τόπον). (verweilen), ἀργοπορῶ. über jemanden oder über etwas —, περιγελῶ τινὰ ἢ τι.
Aufhängen, v. a. κρεμῶ, (κρεμνῶ). (einem etwas), γελῶ τινὰ λέγωντάς του ψεύματα.
Aufhaspeln, v. a. τυλιγαδιάζω.

Aufhauen, *v. a.* σχίζω κόπτωντας μὲ τὸ τζεκοῦρι κ. τ. ε.

Aufhäufen, *v. a.* ἐπισωρεύω.

Aufhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα.

Aufheben, *v. a.* σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν). jemanden —, σηκώνω. (μεταφ.) πέρνω, πίανω, φυλακώνω. (verwahren), φυλάγω. (abschaffen), ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, χαλνῶ. (endigen), τελειώνω. die Belagerung —, ἀφίνω τὸν πολιορκισμόν. die Tafel —, σηκώνω τὴν τράπεζαν. Brüche —, (im Rechnen) ἀναιρῶ τὰ κλάσματα (εἰς τὸν λογαριασμόν).

Aufheben, das, ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα. Aufhebens von etwas machen, ἐπαινῶ πολὺ ἢ ὑπερβαλλόντως.

Aufheften, *v. a.* ῥάπτω εἰς..., ἐπάνω εἰς... (los machen), ξεθηλυάζω, ξεθηλυκώνω. einem etwas —, (μεταφορ.) λέγω (εἰς τινά) ἕνα ψεῦμα διὰ περίπαιγμα.

Aufheitern, *v. a.* jemanden, ἱλαρώνω, εὐφραίνω, κάμνω χαρούμενον. sich —, *v. i.* es heitert sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός. sich —, *v. r.* ἱλαρώνομαι. γίνομαι ἱλαρὸς ἢ χαρούμενος.

Aufheiterung, die, (des Wetters), τὸ ἄνοιγμα τοῦ καιροῦ. (des Gemüths), ἡ εὔφρανσις, τὸ ἱλάρωμα.

Aufhelfen, *v. a.* βοηθῶ τινα νὰ σηκωθῇ.

Aufhellen, *v. a.* φωτίζω, φέγγω, κάμνω φωτεινόν. es hellt sich auf (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός.

Aufhenken, *v. a.* κρεμῶ (ἕναν κακοῦργον).

Aufhetzen, *v. a.* ἐρεθίζω, παρακινῶ τινὰ νὰ θυμώσῃ κατά τινος.

Aufhetzer, der, ὁ ἐρεθιστής, ὁποῦ παρακινεῖ τινα νὰ θυμώσῃ.

Aufhetzung, die, ὁ ἐρεθισμός, ἡ παρακίνησις εἰς θυμόν.

Aufhocken, *v. a.* βάνω εἰς τὴν ῥάχην μου (ἕνα φόρτωμα), βαστάζω εἰς τὴν ῥάχην μου. einem —, *v. n.* ἀναβαίνω εἰς τὴν ῥάχην τινός.

Aufhorchen, *v. n.* ἀκούω μὲ προσοχὴν, προσέχω τὰ αὐτία.

Aufhören, *v. n.* παύω, καταπαύω.

Aufhören, das, Aufhörung, die, ἡ παῦσις, κατάπαυσις. ohne Aufhören, χωρὶς διακοπὴν, ἀκατάπαυστα.

Aufhüpfen, *v. n.* πηδῶ ἀπὸ χαράν.

Aufjagen, *v. a.* κυνηγῶ, διώκω (τὸ θηρίον ἀπὸ τὸν τόπον ἔνθα χώνεται).

Aufkauf, der, Aufkaufung, die, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος (περισσῶν πραγμάτων μαζύ).

Aufkaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω (περισσὰ πράγματα ἤτοι ὅλα ὅσα εὑρίσκονται.)

Aufkäufer, der, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής (ὁποῦ ἀγοράζει περισσὰ ἢ ὅλα τὰ πράγματα).

Aufkeimen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω.

Aufklaftern, *v. a.* στειβάζω, βάνω (ξύλα) εἰς τετράγωνα ὁποῦ ἔχουν ἓξ πόδας εἰς τὸ ὕψος καὶ εἰς τὸ πλάτος.

Aufklappen, s. Aufkrämpen.

Aufklären, *v. a.* (den Verstand), (μεταφορ.) φωτίζω, παιδεύω (τὸν νοῦν). (deutlich machen), σαφηνίζω. sich —, *v. i.* es klärt sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός.

Aufklärer, der, ὁ φωτίζων ἢ παιδεύων τὸν νοῦν.

Aufklärung, die, ὁ φωτισμὸς ἤτοι ἡ καλλιέργεια τοῦ νοός.

Aufklauben, v. a. συναθροίζω, μαζώνω (μικρὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν).

Aufkleben, v. a. κολλῶ ἐπάνω εἰς...

Aufkleistern, v. n. κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν.

Aufklopfen, v. a. τζακίζω κτυπῶντας. ein Kissen —, κτυπῶ, τινάζω τὸ προσκέφαλον νὰ φουσκώσῃ.

Aufknacken, v. a. τζακίζω (καρύδια) μὲ τὰ δόντια.

Aufknöpfen, v. a. ξεκομβώνω.

Aufknüpfen, v. a. σηκώνω δένωντας. (lösen), λύω (τὸν κόμβον). (aufhängen), κρεμῶ (κακοῦργον).

Aufknüpfung, die, τὸ δέσιμον. ἡ λύσις. τὸ κρέμασμα.

Aufkochen, v. n. βράζω, ἀναβαίνω βράζωντας. v. a. κάμνω νὰ βράσῃ, βράζω τι.

Aufkommen, v. n. ἀναβαίνω. (μεταφ.) εὐτυχῶ, καλλητερεύω. von einer Krankheit —, ἰατρεύομαι, ξαναλαμβάνω. (als ein Gebrauch, eine Mode), ἐμβαίνει εἰς συνήθειαν, γίνεται συνήθεια.

Aufkommen, das, ὁ εὐτυχισμός. ἡ ξαναλαβὴ τῶν δυνάμεων.

Aufkönnen, v. a. ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ (μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν).

Aufkrämpen, v. a. einen Hut, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.

Aufkratzen, v. a. λαβώνω, πληγώνω ξύωντας μὲ τὰ νύχια. Tuch —, ξύω ῥοῦχα μὲ τὴν λανάραν, λαναρίζω.

Aufkräuseln, v. a. βοστρυχίζω, κατζαρώνω.

Aufkündigen, v. a. ἀποκηρύττω, φανερώνω εἰς τινὰ τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς συμφωνίας. ein Kapital —, ξαναζητῶ ἕνα καπιτάλι τὸ ὁποῖον ἐδάνεισα εἰς τινά.

Aufkündigung, die, ἡ ἀποκήρυξις. — eines Kapitals, ἡ ξαναζήτησις τοῦ καπιταλιοῦ.

Aufkitten, v. a. κολλῶ μὲ πετρόκολλαν.

Aufladen, v. a. φορτώνω, βάνω τὸ φόρτωμα (εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ἄλογον κ. τ. ε.).

Auflader, der, ὁ φορτωτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ φορτώνει τὰ ἁμάξια.

Aufladung, die, ἡ φόρτωσις.

Auflage, die, (eines Buchs) τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων τυπωμένων ἑνὸς βιβλίου, ἡ ἔκδοσις. (Abgabe), ὁ δασμὸς, φόρος, τὸ δόσιμον.

Auflassen, v. a. ἀφίνω ἀνοικτόν, δὲν κλείω.

Auflauern, v. n. einem, παραμονεύω, ἐπιβουλεύω.

Auflauerer, der, ὁ παραμονευτὴς, ἐπίβουλος.

Auflauerung, die, ἡ παραμόνευσις.

Auflauf, der, ἡ συνάθροισις, συνδρομὴ τοῦ πλήθους, ὁ θόρυβος.

Auflaufen, v. n. (aufschwellen), φουσκώνω, πρίσκομαι. (sich häufen), μαζώνομαι, αὐξάνω (οἷον· χρέη). v. a. (die Füße), λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ τρέχω πολύ.

Auflaufen, das, Auflaufung, die, τὸ φούσκωμα. ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα.

Aufleben, v. a. ξαναζῶ, ἐνδυναμώνομαι.

Auflecken, v. a. γλείφω.

Auflegen, v. a. βάνω, ἐπάνω εἰς... einem etwas, ein Geschäft —, παραγγέλλω, ἐπιφορτίζω. ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον. roth —, βάνω φκιασίδι. v. n. (fett werden), παχαίνω, γίνομαι παχύς. sich —, ἀ-

κουμβῶ (μὲ τὸν ἀγκῶνα). sich wider einen —, s. Auflehnen.

Auflegung, die, ἡ ἐπίθεσις. τὸ ἐπιφόρτισμα. ἡ τύπωσις.

Auflehnen, v. a. ἀκουμβῶ. sich —, ἀκουμβῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα. wider einen —, ἐναντιώνομαι, σηκώνομαι κατά τινος.

Auflehnung, die, τὸ ἀκούμβισμα. ἡ ἐπανάστασις.

Aufleimen, v. a. κολλῶ, ἐπάνω εἰς ...

Auflesen, v. a. συναθροίζω, μαζώνω (οἷον· ἀστάχυα).

Aufliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι) ἢ ἀκουμβῶ (εἴς τι). sich —, λαβώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ εἶμαι πλαγιασμένος πολὺν καιρόν.

Auflockern, v. a. κάμνω ἀραιὸν καὶ ἐλαφρὸν (οἷον· τὸ χῶμα σκάπτωντας μὲ τὸ τζαπί).

Auflodern, v. n. ἀνάπτω, καίω μὲ μεγάλην φλόγα.

Auflösen, v. a. λύω, ἀναλύω.

Auflösend, part. et a. λύων, ἀναλύων,

Auflöslich, Auflösbar, a. λυτός.

Auflösung, die, ἡ λύσις, ἀνάλυσις.

Auflöthen, v. a. κολλῶ, ἐπάνω εἰς... (μὲ χρυσόκολλαν).

Aufmachen, v. a. ἀνοίγω, ξεσκεπάζω, λύω. sich —, πηγαίνω εἰς τὸν δρόμον, κινῶ, μισεύω.

Aufmahlen, v. a. (Getreide), ἀλέθω (ὅλο τὸ σιτάρι κ. τ. ε.).

Aufmahlen, v. a. (Gemählde), ξαναζωγραφίζω, ἐξανανεώνω. (zum Mahlen verbrauchen), μεταχειρίζομαι εἰς τὴν ζωγραφίαν.

Aufmauern, v. a. κτίζω μὲ πέτραις.

Aufmerken, v. n. προσέχω, ἀκούω ἢ βλέπω μὲ προσοχήν. v. a. σημειόνω.

Aufmerksam, a. προσεκτικός.

Aufmerksamkeit, die, ἡ προσοχή.

Aufmuntern, v. a. ἐξυπνῶ. einen zu etwas —, ἐγκαρδιώνω τινὰ εἴς τι. (aufheitern), ἱλαρώνω, εὐφραίνω.

Aufmunterung, die, ἡ ἐγκαρδίωσις, παρακίνησις.

Aufmutzen, v. a. einem etwas, ἐλέγχω τινὰ (δι' ἕνα παραμικρὸν σφάλμα).

Aufnageln, v. a. καρφώνω, ἐπάνω εἰς . . .

Aufnähen, v. a. ῥάπτω ἐπάνω εἰς . . . (verbrauchen zum Nähen), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον.

Aufnahme, die, ἡ δεξίωσις, τὸ δέξιμον. (Zunahme), αὔξησις, καλλητέρα κατάστασις.

Aufnehmen, v. a. (von der Erde), σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν). einen Riß, Plan —, σχεδιάζω. einen —, δέχομαι. übel —, πέρνω εἰς τὸ κακόν. es mit einem —, ἐμβαίνω εἰς λογοτριβὴν, εἰς φιλονεικίαν κατά τινος. εἶμαι ἱκανὸς νὰ πολεμήσω τινά.

Aufnehmen, das, ἡ αὔξησις, ἡ εὐτύχησις, προχώρησις, προκοπή.

Aufnöthigen, v. a. einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι.

Aufopfern, v. a. θυσιάζω, παραιτῶ τι διὰ χάριν τινός. sich —, (θυσιάζομαι) ὑστεροῦμαι τι διὰ χάριν τινὸς, παραδίδομαι (μόνος μου) εἰς θάνατον διὰ χάριν τινός.

Aufopferung, die, ἡ θυσία. s. Aufopfern.

Aufpacken, v. a. φορτώνω. (das Gepackte öffnen), ξεφορτώνω, ἀνοίγω τὸ φόρτωμα. einem —, (gem.) μαλώνω τινὰ σκληρά.

Aufpappen, s. Aufkleben.

Aufpassen, v. n. einem, παραμονεύω.

Aufpasser, der, ὁ παραμονευτής. ὁ δοῦλος τοῦ τελώνου (κουμερκίαρου).
Aufpflanzen, v. a. (als eine Fahne, Kanonen), σταίνω (οἷον· τὴν σημαίαν, τὰ κανόνια)·
Aufpflügen, v. a. ἀνοίγω ἢ σχίζω μὲ τὸ ἀλέτρι.
Aufpfropfen, s. Pfropfen. eine Flasche —, ἀνοίγω μίαν φιάλην (ἕνα μπουτέλι).
Aufpichen, v. a. πισσώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν.
Aufpicken, v. a. ἀνοίγω τζιμπῶντας (ὡσὰν τὰ πουλιά).
Aufplatzen, v. n. σκάζω, σχίζομαι.
Aufprotzen, v. a. βάνω τὸ κανόνι εἰς τὸ ἁμάξι του.
Aufputz, der, ὁ στολισμὸς, τὰ στολίδια.
Aufputzen, v. a. στολίζω.
Aufquellen, v. n. φουσκώνω. v. a. φουσκώνω, κάμνω τὰ φουσκώσῃ μοσκεύωντας.
Aufraffen, v. a. σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν μὲ ὁρμήν). sich —, σηκώνομαι (μὲ ὁρμήν). λαμβάνω δυνάμεις πάλιν.
Aufräumen, v. a. διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν, παστρεύω.
Aufräumung, die, ἡ διόρθωσις, πάστρευσις.
Aufrecht, a. ὀρθός.
Aufrecht halten, v. a. κρατῶ, διατηρῶ, φυλάγω.
Aufrechthaltung, die, ἡ διατήρησις, φύλαξις.
Aufrecht stehen, v. n. στέκομαι ὀρθός.
Aufreiben, v. a. λαβώνω, πληγώνω τρίβωντας. (alles reiben als Brod rc.), τρίβω (οἷον· ὅλον τὸ ψωμί. (vertilgen, ausrotten), ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, χαλνῶ.
Aufreibung, die, τὸ τρίψιμον. ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμός.
Aufreihen, v. a. ὁρμαθιάζω.
Aufreißen, v. a. σχίζω, ἁρπάζω βιαστικά. ἀνοίγω μὲ βιαστικὸν ἕλκυσμα. (zeichnen), σχεδιάζω. v. n. σχίζομαι, σκάζω (οἷον· τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ κρύον κ. τ. ε.)
Aufreiten, v. a. λαβώνω, πληγώνω (τὸ μηρὶ ἀπὸ τὸ ἵππευμα).
Aufrennen, v. a. τζακίζω (μίαν θύραν κ. τ. ε.) τρέχωντας κατ' ἐπάνω της.
Aufrichten, v. a. σταίνω, σηκώνω, παρασταίνω. (trösten), παρηγορῶ. sich —, σηκώνομαι.
Aufrichtig, a. εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Aufrichtigkeit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Aufriegeln, v. a. ἀνοίγω τὸν σύρτην.
Aufriß, der, τὸ σχεδίασμα (ὁ πλάνος).
Aufritzen, v. a. λαβώνω ὀλίγον (μὲ βελόνην κ. τ. ε.) τζουγκριανίζω (γρατζουνιάζω).
Aufrollen, v. a. zusammenrollen, τυλίγω, μαζώνω. (auseinander rollen), ξετυλίγω.
Aufrücken, v. a. βάνω, ἐπάνω εἰς... s. Rücken. (verwerfen), ἐλέγχω, κατηγορῶ.
Aufruf, der, ἡ πρόσκλησις, τὸ προσκάλεσμα, συγκάλεσμα.
Aufrufen, v. a. προσκαλῶ, συγκαλῶ.
Aufruhr, der, ὁ θόρυβος, ἡ σύγχυσις. ἡ ἐπανάστασις, ἀποστασία.
Aufrühren, v. a. ἀνακατώνω. (μεταφορ.) ἀναφέρω, μνημονεύω πάλιν (δυσάρεστα πράγματα).
Aufrührer, der, ὁ ἐπαναστάτης.
Aufrührisch, a. στασιώδης, ἐπαναστατικός.
Aufrührung, die, ἡ ἀνακαίνωσις.

Aufrüsten, v. a. κάμνω σανίδωμα.
Aufrütteln, v. a. τινάζω, ταράζω.
Auffagen, v. a. λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω. (absagen), ἀποῤῥίπτω. den Dienst —, μηνύω ὅτι θέλω ἐβγῆ ἀπὸ τὴν δούλευσιν. die Freundschaft —, λέγω εἴς τινα ὅτι δὲν θέλω πλέον τὴν φιλίαν του.
Auffägen, v. a. ἀνοίγω πριονίζωντας.
Auffammeln, v. a. συνάζω, μαζώνω (ἀπὸ τὴν γῆν).
Auffatteln, v. n. σελλώνω, βάνω τὴν σέλλαν.
Auffaß, der, κάθε πρᾶγμα ἐπιθεμένον ἐπάνω εἴς τι (οἷον· τὸ ἄνω μέρος τῆς σόμπας κ. τ. ε.) schriftlicher —, τὸ σύγγραμμα. (Kopfpuß), ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς (τῶν γυναικῶν) οἷον· ἡ σκούφια κ. τ. ε.
Auffäßig, a. ὁποῦ φέρει ἔχθραν, ὁποῦ μισεῖ.
Auffchärfen, s. Aufrißen.
Auffchauen, v. a. σηκώνω τὰ ὀμμάτια, κυτάζω ἐπάνω. προσέχω, κυτάζω μὲ προσοχήν.
Auffcheuchen, v. a. ἐβγάζω ἢ κυνηγῶ (τοὺς λαγωοὺς) ἀπὸ τὰ δάση.
Auffcheuern, v. a. das Küchengeschirr, πλύνω τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου. die Haut —, λαβώνω τὸ δέρμα ξύωντας ἢ τρίβωντας.
Auffchichten, v. a. στειβάζω, ἐπισωρεύω.
Auffchieben, v. a. ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν. (öffnen), ἀνοίγω σύρνωντας.
Auffchiebling, der, τὸ νέον δένδράκι.
Auffchießen, v. n. αὐξάνω, τρανεύω. v. a. τρυπῶ μὲ κανονιαῖς (οἷον· τὴν πόρταν).
Auffchlag, der, am Stiefel, s. Stulpe. (am Aermel), τὸ ἀναδίπλωμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μανικιοῦ εἰς τὰ φράγκικα φορέματα. (Zoll), τὸ τελώνιον, κουμέρκι (τουρκ. γιεμπροῦκι). (des Preises), ἡ ἀνάβασις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων.
Auffchlagen, v. a. ἀνοίγω κτυπῶντας ἢ τζακίζωντας, τζακίζω. (ein Kleid), σηκώνω τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος. (öffnen, aufdecken), ἀνοίγω, ξεσκεπάζω. ein Zelt —, σταίνω μίαν σκηνὴν (μίαν τένδαν, ἕνα τζατῆρι, τουρκ.) (verwunden), λαβώνω, πληγώνω (κτυπῶντας). ein Buch —, ἀνοίγω ἕνα βιβλίον. etwas in einem Buche —, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον.
Auffchlagung, die, τὸ ἄνοιγμα, τζάκισμα. s. Auffchlagen.
Auffchließen, v. a. ἀνοίγω (μὲ τὸ κλειδί). (erklären), ἐξηγῶ, σαφηνίζω. sich —, ἀνοίγω (οἷον· τὰ ἄνθη).
Auffchließung, die, τὸ ἄνοιγμα.
Auffchluß, der, ἡ ἐξήγησις, σαφήνεια.
Auffchlißen, v. a. σχίζω (μὲ τὸ μαχαίρι κ. τ. ε.)
Auffchmeißen, v. a. τζακίζω κτυπῶντας.
Auffchmelzen, v. a. λύω (μέταλλα).
Auffchmieden, v. a. κολλῶ σφυροκοπῶντας.
Auffchmieren, v. a. ἀλείφω ἐπάνω εἰς... (zum Schmieren verbrauchen) μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀλείψω.
Auffchmücken, v. a. στολίζω.
Auffchwellen, v. a. δένω μὲ βοῦκλαν ἢ κρίκελλαν. ἀνοίγω τὴν βοῦκλαν ἢ κρίκελλαν.
Auffchnappen, v. n. πιάνω ἢ ἁρπάζω μὲ τὸ στόμα, χάπτω. (μεταφορ.), ein Wort ꝛc. —, μανθάνω κατὰ τύχην. v. n. ξεκορδίζομαι, ξετεντώνομαι.
Auffchneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω, σχί-

(alles schneiden), κόπτω ὅλα, κατακομματιάζω. v. n. (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.

Aufschneider, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης.

Aufschneiderey, die, ἡ καύχησις, τὸ καύχημα, ἡ μεγαληγορία.

Aufschnellen, v. n. ῥίχνομαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ καυκὶ τῆς ζυγαριᾶς). v. a. ῥίχνω ἐπάνω.

Aufschnitt, der, τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος.

Aufschnüren, v. a. λύω (τὸ δεδεμένον). (anschnüren), δένω σφικτὰ ἐπάνω εἰς.

Aufschossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.

Aufschößling, der, ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι.

Aufschrauben, v. a. ἐβγάζω αὐτὸ ὁποῦ εἶναι στερεωμένον μὲ βίδαν. ἀνοίγω τὴν βίδαν. (in die Höhe schrauben), σηκώνω διὰ μέσου τῆς βίδας.

Aufschrecken, v. a. ἐκπλήττω, σκιάζω, ξηπάζω. v. n. ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι.

Aufschreiben, v. a. γράφω, καταγράφω.

Aufschreyen, v. a. σηκώνω τινὰ φωνάζοντας.

Aufschrift, die, ἡ ἐπιγραφή.

Aufschroten, v. a. σηκώνω σύρνοντας μὲ σχοινιά.

Aufschub, der, ἀναβολὴ, ἀργοπορία.

Aufschürzen, v. a. σηκώνω (τὸ φόρεμα μὲ τὸ ζωνάρι).

Aufschüsseln, v. n. (gem.), φιλεύω, βάνω πολλὰ φαγητά.

Aufschütteln, v. a. τινάζω, φουσκώνω (τὸ προσκέφαλον τινάζοντάς το).

Aufschütten, v. a. ῥίπτω ἐπάνω εἰς... (οἷον τὰ γεννήματα εἰς τὸ ἀμπάρι κ. τ. ε.)

Aufschwänzen, v. a. σηκώνω (καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου.

Aufschwärzen, v. a. μαυρίζω.

Aufschwatzen, v. a. einem etwas, καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ τι.

Aufschweißen, v. a. σμίγω ἢ στερεώνω σφυροκοπῶντας (σίδηρον πυρωμένον).

Aufschwellen, v. n. φουσκώνω, πρίσκομαι. v. a. φουσκώνω, πρίσκω.

Aufschwellen, das, Aufschwellung, die, τὸ φούσκωμα.

Aufschwemmen, v. a. ῥίπτω ἐπάνω εἰς... (ὡσὰν τὰ κύματα τὸ χῶμα). (aufblähen), φουσκώνω, κάμνω χονδρόν.

Aufschwingen, sich —, v. r. πετῶ ἐπάνω, ὑψώνομαι, ἀναβαίνω.

Aufschwingung, die, Aufschwung, der, ἡ ὕψωσις, ἀνάβασις (κυρίως εἰς τὸν ἀέρα).

Aufsehen, v. a. (aufblicken), σηκώνω τὰ ὀμμάτια. (auf etwas sehen), βλέπω εἴς τι, κυτάζω.

Aufsehen, das, ὁ κρότος, ἡ βοή. Aufsehen machen, (κάμνω κρότον), κάμνω τι περίφημον, ἐβγάζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον.

Aufseher, der, ὁ ἔφορος, ἐπιτηρητὴς, ἐπιστάτης.

Aufsetzen, v. a. βάνω ἐπάνω εἰς, ἐπιθέτω. (die Haare frisiren, den Kopfputz aufsetzen), στολίζω τὰ μαλλιὰ, τὸ κεφάλι. den Hut ꝛc. —, βάνω τὸ καπέλο. schriftlich —, γράφω, συγγράφω. v. n. (von Pferden), das Pferd setzt auf, τὸ ἄλογον δαγκάνει τὴν φάτνην (τὸ παχνί). sich —, v. r. (vom Kopfputz), στολίζω τὰ μαλλιά μου, τὸ κεφάλι μου, βάνω τὸν στολισμὸν τῆς κεφαλῆς. aufs Pferd —,

ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον. gegen —, ἐναντιώνομαι.

Aufsetzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στειβάζει τὰ ξύλα. ἐκεῖνος ὁποῦ σηκώνει τοὺς πασσαλίσκους εἰς τὸ παιγνίδι. ἰδὲ Kegel.

Aufsetzung, die, ἡ ἐπίθεσις. s. Aufsetzen.

Aufseyn, v. n. (in der Nacht), εἶμαι ἔξυπνος, δὲν κοιμοῦμαι. (offen seyn), εἶναι ἀνοικτόν.

Aufs höchste, ad. ὄχι περισσότερον παρὰ..., τὸ περισσότερον.

Aufsicht, die, ἡ ἐφορία, ἐπιστασία.

Aufsieden, v. a. et n. βράζω (ὀλίγον).

Aufsitz, der, ἡ ἀνάβασις εἰς τὸ ἄλογον. τὸ ἁρμάτωμα τοῦ ἱππικοῦ.

Aufsitzen, v. n. (die Nacht), κάθομαι (τὴν νύκτα), δὲν κοιμοῦμαι. zu Pferde —, ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον. (zu Pferde dienen im Kriege), δουλεύω εἰς τὸ ἱππικὸν, πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον ὡς ἱππεύς.

Aufspalten, v. a. σχίζω (μὲ τὸ τζεκοῦρι.

Aufspannen, v. a. ἐκτείνω, τεντώνω, ἁπλώνω. die Segel —, ἁπλώνω τὰ πανιά.

Aufsparen, v. a. φυλάγω δι' ἄλλον καιρὸν, οἰκονομῶ, φείδομαι.

Aufspeisen, v. a. τρώγω ὅλα.

Aufsperren, v. a. ἀνοίγω ὀλανοικτά. das Maul —, ἀνοίγω τὸ στόμα. (μεταφορ.) σκέκομαι ἄεργος καὶ χυτάζω.

Aufspießen, v. a. βάνω εἰς τὴν σοῦβλαν.

Aufspinnen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ κλώσιμον (ὅλα τὰ νήματα).

Aufsprengen, v. a. ἀνοίγω μὲ βίαν οἷον· μίαν θύραν.

Aufspringen, v. n. (in die Höhe springen), πηδῶ ἐπάνω, ἀναπηδῶ. als die Thüre rc.) —, (ἡ θύρα) ἀνοίγει μόνη της καὶ βιαστικά. (aufplatzen), σχίζομαι (οἷον· τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ κρύον).

Aufsprossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.

Aufsprößling, der, ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι.

Aufsprudeln, v. n. ἀναβρύω μὲ ὁρμήν.

Aufspulen, v. a. τυλιγαδιάζω.

Aufspünden, v. a. ξεστομπώνω (τὸ βουτζί).

Aufspüren, v. a. ἀνιχνεύω, εὑρίσκω τὸ ἴχνος, (τοῦ θηρίου). μεταφ.) εὑρίσκω, ξεσκεπάζω.

Aufstämmen, v. a. ἀκουμβῶ. sich —, v. r. ἀκουμβῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα.

Aufstand, der, ἡ ἐπανάστασις.

Aufstapeln, v. a. στειβάζω, ἐπισωρεύω.

Aufstechen, v. a. τρυπῶ, ἀνοίγω τρυπῶντας. eine Kupferplatte —, ξαναχαράσσω μίαν πλάκαν χαλκογραμμένην.

Aufstecken, v. a. (als ein Kleid rc.), σηκώνω τὸ φόρεμα στερεώνωντάς το μὲ βελόναις. (auf etwas stecken), στερεώνω μὲ βελόναις, ἐμπήγω, βάνω. (eine Fahne rc.), σταίνω μίαν σημαίαν (ἕνα φλάμπουρον.)

Aufstehen, v. n. (offen seyn), εἶναι ἀνοικτόν. (auf etwas stehen), στέκομαι ἐπάνω εἴς τι. vom Sitzen, Liegen —, σηκώνομαι. vom Krankenlager —, ξαναλαμβάνω. gegen einen —, ἐπαναστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν.

Aufsteifen, v. a. κάμνω σκληρὸν, σκληρύνω. den Hut —, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου. Wäsche —, φκιάνω τὸ πανὶ μὲ τὴν κόλλαν.

Aufsteigen, *v. n.* ἀναβαίνω.
Aufstellen, *v. a.* σταίνω, βάνω. (nachstellen), παραμονεύω, γυρεύω νὰ μάθω.
Aufstöbern, *v. a.* διεγείρω, σηκώνω (ἕνα θηρίον ἀπὸ τὰ δάση).
Aufstoßen, *v. a.* ἀνοίγω ἀμπώθωντας, σπρώχνωντας. (begegnen) ἀπαντῶ, συναντῶ, τυχαίνω. *v. i.* es stößt mir auf, ῥεύγομαι.
Aufstoßen, das, (aus dem Magen), τὸ ῥεύξιμον.
Aufstreichen, *v. a.* ἀλείφω (οἷον· ἔμπλαστρον).
Aufstreifen, *v. a.* σηκώνω, τραβῶ ὀπίσω (τὰ μανίκια κ. τ. ε.).
Aufstreuen, *v. a.* ῥίπτω (οἷον· ἄμμον, σκόνην.).
Aufstülpen, *v. a.* σηκώνω ἢ διπλώνω τὴν ἄκραν τοῦ ὑποδήματος. den Hut —, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου. aufgestülpte Nase, κοντὴ (κουτζὴ) μύτη (σηκωμένη εἰς τὴν ἄκραν).
Aufstürzen, *v. a.* βάνω ὀγλήγορα καὶ βιαστικὰ, σκεπάζω.
Aufstutzen, *v. a.* (aufputzen), στολίζω. den Hut —, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Aufstützen, *v. a.* ἀκουμβῶ. sich —, ἀκουμβῶ (μάλιστα μὲ τὸν ἀγκῶνα).
Aufsuchen, *v. a.* ζητῶ, γυρεύω.
Aufsuchung, die, ἡ ζήτησις, γύρευσις.
Aufsummen, sich, *v. r.* αὐξάνω (λέγεται διὰ ταῖς σοῦμαις).
Auftakeln, *v. a.* βάνω τὰ ἀναγκαῖα σχοινιὰ καὶ πανιὰ εἰς τὸ καράβι.
Aufthauen, *v. n.* ξεπαγώνω. *v. a.* κάμνω νὰ ξεπαγώσῃ.
Aufthauen, das, Aufthauung, die, τὸ ξεπάγωμα.
Aufthun, *v. a.* ἀνοίγω.
Aufthürmen, *v. a.* ἐπισωρεύω.
Auftischen, *v. a.* βάνω (φαγὶ) εἰς τὴν τράπεζαν.
Auftrag, der, ἡ παραγγελία.
Auftragen, *v. a.* φέρω ἐπάνω. Speisen —, βάνω τὰ φαγητὰ εἰς τὴν τράπεζαν. Farben —, βάνω χρώματα. einem etwas —, παραγγέλλω.
Auftreiben, *v. a.* Reifen, βάνω στεφάνια εἰς τὸ βουτζί. Wild —, σηκώνω τὰ θηρία ἀπὸ τὰ δάση. Geld ꝛc., συνάζω, μαζώνω, εὑρίσκω ἄσπρα. (aufblasen), φουσκώνω, πρίσκω.
Auftrennen, *v. a.* ξεῤῥάπτω, σχίζω τὸ ῥαμμένον. sich —, σχίζομαι.
Auftreten, *v. a.* ἀνοίγω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι. *v. n.* βάνω τὸ ποδάρι εἴς τι, πατῶ. (auf der Bühne), παρασταίνομαι ἢ παίζω εἰς τὸ θέατρον.
Auftritt, der, (am Hause), τὸ σκαλοπάτι ἔμπροσθεν τῆς θύρας (εἰς μεγάλα ὁσπήτια). (auf der Bühne), ἡ σκηνὴ (εἰς τὸ θέατρον).
Auftrocknen, *v. a.* σφουγγίζω. *v. n.* στεγνώνω.
Auf und ab, *ad.* ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. auf= und abgehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαίνω καὶ ἔρχομαι.
Aufwachen, *v. n.* ἐξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον.
Aufwachsen, *v. n.* αὐξάνω, τρανεύω, ἀνατρέφομαι.
Aufwägen, *v. a.* ἀντιζυγιάζω, ἀντισηκώνω.
Aufwählen, *v. a.* ein Kartenblatt, γυρίζω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ παιγνίδι).
Aufwallen, *v. n.* βράζω. (im Zorn), θυμώνω.
Aufwallung, die, ἡ βράσις, τὸ βράσιμον.
Aufwand, der, τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη.

Aufwärmen, v. a. ξαναζεσταίνω. (μεταφορ.) ἐξανανεώνω τὰ παλαιὰ καὶ ἄνοστα (οἷον· ποιήματα, ἱστορίας).
Aufwarten, v. n. δουλεύω. womit kann ich Ihnen aufwarten? μὲ τί ἠμπορῶ νὰ σᾶς δουλεύσω;
Aufwärter, der, ὁ (κοινὸς) δοῦλος (ὁποῦ δουλεύει περισσοτέρους).
Aufwärterin, die, ἡ (κοινὴ) δουλεύτρα.
Aufwärts, ad. ἄνω, εἰς τὰ ἐπάνω.
Aufwartung, die, Aufwarten, das, ἡ δούλευσις.
Aufwaschen, v. a. πλύνω (τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειριοῦ).
Aufweben, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ὕφαμα, (losweben), λύω τὸ ὕφαμα.
Aufwechsel, der, τὸ διάφορον ὁποῦ πληρώνει τις ἀλλάζωντας ἄσπρα.
Aufwechseln, v. n. ἀλλάζω ἄσπρα πέρνωντας διάφορον.
Aufwecken, v. a. ἐξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον.
Aufwehen, (emporwehen), v. a. σηκώνω φυσσῶντας (οἷον· τὸν κονιορτόν). (öffnen), ἀνοίγω φυσσῶντας.
Aufweichen, v. a. μοσκεύω, ἀπαλύνω μὲ τὸ μόσκευμα.
Aufweifen, v. a. τυλιγαδιάζω.
Aufweisen, v. a. δεικνύω, (δείχνω), παρασταίνω.
Aufweisung, die, ἡ παράστασις, τὸ δεῖξιμον.
Aufwenden, v. a. ἐξοδεύω, δαπανῶ.
Aufwerfen, v. a. auf etwas —, ῥίπτω ἐπάνω εἰς . . . einen Wall —, ἐπισωρεύω ἕνα χῶμα. eine Frage, ein Räthsel 2c. —, προβάλλω (μίαν ἐρώτησιν, ἕνα αἴνιγμα). sich —, (zu etwas), παρασταίνομαι, πέρνω ἐπάνω μου (μίαν ὑπόθεσιν) wider einen —, ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, ἐπαναστατῶ.
Aufwickeln, v. a. τυλιγαδιάζω, τυλίγω. (loswickeln), ξετυλίγω.
Aufwiegeln, v. a. στασιάζω, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν.
Aufwiegelung, die, ὁ στασιασμὸς, ἡ παρακίνησις εἰς ἐπανάστασιν.
Aufwiegen, v. a. ἀντιζυγιάζω, ἀντισηκώνω. (μεταφορ.) ὑπερβάλλω, νικῶ.
Aufwiegler, der, ὁ στασιαστὴς, ὅστις παρακινεῖ ἄλλους εἰς ἐπανάστασιν.
Aufwindeln, v. a. ξεφασκιώνω, ἐβγάζω τὰ σπάργανα.
Aufwinden, v. a. τυλιγαδιάζω, τυλίγω. — σηκώνω μὲ τὸν ἀργάτην, τραβῶ μὲ σχοινιά.
Aufwischen, v. a. σφουγγίζω.
Aufwühlen, v. a. σκαλίζω, σκάπτω.
Aufwurf, der, τὸ ὕψωμα ἀπὸ χῶμα. ὁ σωρὸς τοῦ χώματος, τὸ χῶμα.
Aufzählen, v. a. μετρῶ (ἕνα καθ' ἕνα).
Aufzäumen, v. a. χαλινώνω, βάνω τὸ χαλινάρι.
Aufzehren, v. a. τρώγω, καταναλίσκω, (ἀναλῶ).
Aufzeichnen, v. a. σημειώνω, γράφω.
Aufzeichnung, die, ἡ σημείωσις.
Aufzeigen, v. a. δεικνύω (δείχνω, δείκτω).
Aufzeigung, die, τὸ δεῖξιμον.
Aufziehbrücke, die, σηκωτὸν γεφύρι.
Aufziehen, v. a. in die Höhe —, σηκώνω, τραβῶ ἐπάνω . . . eine Uhr —, κορδίζω τὴν ὥραν. Saiten, Schnüre 2c. —, βάνω χόρδαις κ. τ. ε. (bey Webern), διάζομαι, σταίνω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφαίνω. Kinder, Thiere —, ἀνατρέφω παιδία, ζῶα. einen —, περιγελῶ, περιπαίζω τινά. (hinhalten), δίδω (ματαίαν) ἐλπίδα, κάμνω μα-

ταίας ὑποσχέσεις. v. n. (einherziehen), πηγαίνω μὲ παράταξιν. auf die Wache —, πηγαίνω νὰ ἀλλάξω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν). (in Kleidern aufgezogen kommen), φορῶ, πηγαίνω φορεμένος. (aufgezogen kommen mit Reden ꝛc.), λέγω, προφέρω, προβάλλω. sich aufziehen, v. r. συναθροίζομαι, μαζώνομαι (οἷον· τὰ σύννεφα).

Aufzug, der, ἡ παράταξις. (bey den Webern), τὸ στημόνι τοῦ ὑφαντοῦ. (im Schauspiele), ἡ πρᾶξις, τὸ δράμα.

Aufzwingen, v. a. einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι.

Augapfel, der, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅλος ὁ ὀφθαλμός.

Auge, das, τὸ ὀμμάτι, ὁ ὀφθαλμός. (in der Karte), ὁ ποῦντος (εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν). (an Pflanzen), τὸ ὀμμάτι (εἰς τὰ φυτά). ein Auge auf etwas haben, ἔχω σκοπὸν ἢ ὄρεξιν διὰ ἕνα πρᾶγμα.

Aeugeln, v. a. ἐμπολιάζω (μπολιάζω).

Augenarzt, der, ὁ ἰατρὸς διὰ τὰ ὀμμάτια.

Augenblick, der, ἡ στιγμὴ, ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ.

Augenblicklich, ad. εὐθὺς, αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Augenbogen, s. Regenbogenhaut.

Augenbraunen, die, τὰ ὀφρύδια (φρύδια).

Augendiener, der, ὁ ὀφθαλμόδουλος, ὁ κόλαξ.

Augendienst, der, ἡ ὀφθαλμοδουλεία, κολακεία.

Augenglas, das, τὸ γυαλὶ διὰ τὰ ὀμμάτια, (ματογυάλι).

Augenlied, das, τὸ βλέφαρον (ματόφυλλον, ματόκλαδον).

Augenlust, die, ἡ χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια.

Augenmaaß, das, μέτρησις μὲ τὸ ὀμμάτια μόνον.

Augenmerk, das, ὁ σκοπός.

Augenpulver, das, ἡ σκόνη διὰ τὰ ὀμμάτια. (μεταφορ.) πολλὰ μικρὸς τύπος.

Augenschein, der, τὸ φαινόμενον, ἡ θεωρία. in — nehmen, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.

Augenscheinlich, a. ὀφθαλμοφανής. ad. ὀφθαλμοφανῶς, φανερά.

Augenstern, der, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Augenwasser, das, ἰατρικὸν νερὸν διὰ τὰ ὀμμάτια.

Augenweide, die, ἡ χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια.

Augenwimpern, die, αἱ βλεφαρίδες, ὀμματότριχες.

Augenwinkel, der, ἡ γωνία τοῦ ὀμματίου.

Augenzahn, der, ὀφθαλμικὸν δόντι.

Augenzeuge, der, ὁ αὐτόπτης, ὅστις εἶδε τι.

Augig, a. ὁποῦ ἔχει τρύπαις (οἷον· τὸ ψωμὶ, τὸ τυρί).

August, der, ὁ Αὔγουστος (μῆνας).

Augustiner, der, ὁ Αὐγουστῖνος (ἱερομόναχος).

Aurikel, das, εἶδος φλόμου (λουλοῦδι).

Auripigment, das, τὸ ἀρσενικὸν κίτρινον.

Aus, prp. ἐκ, ἐξ, ἀπό.

Ausackern, v. a. ἐβγάζω (ἀπὸ τὴν γῆν) ἀροτρεύοντας.

Ausadern, v. a. ἐβγάζω τὰς φλέβας ἀπὸ τὸ κρέας.

Ausarbeiten, v. a. δουλεύω, κάμνω. τελειώνω.
Ausarbeitung, die, ἡ δουλειὰ, κατασκευή. ἡ τελείωσις.
Ausarten, v. n. ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, μεταβάλλομαι ἀπὸ τὸ γένος εἰς ἄλλο, μεταβάλλομαι εἰς τὸ χειρότερον, νοθεύομαι.
Ausartung, die, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους, μεταβολὴ εἰς τὸ χειρότερον, νόθευσις.
Ausathmen, v. a. ἐκπνέω, ἐβγάζω τὴν ἀναπνοήν. (die Seele), ἀποπνέω, ἀποθνήσκω.
Ausbacken, v. a. ψήνω καλὰ τὸ ψωμί. v. n. ψήνομαι καλά.
Ausbaden, v. a. τελειώνω τὸ λοῦτρόν. etwas ausbaden müssen), παιδεύομαι διὰ ξένον πταίσιμον.
Ausbauen, v. a. τελειώνω τὸ κτίσιμον, κτίζω.
Ausbedingen, v. a. ἐξαιρῶ τι εἰς τὴν συμφωνίαν, συμφωνῶ.
Ausbeichten, v. a. ὁμολογῶ, φανερώνω τὰ κρυφά μου.
Ausbeißen, v. a. einen Zahn, ἐβγάζω ἕνα δόντι δαγκάνωντας. (einen aus einer Stelle), ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ ἕναν τόπον.
Ausbessern, v. a. διορθώνω. (flicken), μπαλώνω.
Ausbesserung, die, ἡ διόρθωσις. τὸ μπάλωμα.
Ausbethen, v. n. τελειώνω τὴν προσευχήν μου.
Ausbeute, die, τὰ λάφυρα. τὸ κέρδος.
Ausbeuteln, v. a. κοσκινίζω. (einen), ἀδειάζω τὸ πουγγί τινος, ὑστερῶ τινα τὰ ἄσπρα.
Ausbiegen, v. a. λυγίζω. v. n. ὑποχωρῶ, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν δρόμον.
Ausbieten, v. a. βάνω εἰς πούλησιν. πωλῶ.
Ausbilden, v. a. σχηματίζω, μορφώνω. (den Geist), καλλωπίζω, καλλιεργῶ τὸ πνεῦμα.
Ausbildung, die, ὁ σχηματισμὸς, ἡ μόρφωσις. ὁ καλλωπισμὸς τοῦ πνεύματος.
Ausbitten, v. a. etwas von einem, παρακαλῶ τι ἀπό τινα.
Ausblasen, v. a. σβύνω φυσσῶντας. (austrompeten), φανερώνω σαλπίζωντας.
Ausbleiben, v. n. μένω ἔξω, δὲν ἔρχομαι.
Ausbleichen, v. a. λευκαίνω, ἀσπρίζω. (das Bleichen endigen), τελειώνω τὸ λεύκασμα.
Ausblühen, v. n. ἐξανθῶ, τελειώνω τὸ ἄνθος.
Ausbluten, v. a. χάνω τὸ αἷμα μου. (aufhören zu bluten), παύει ἀπὸ το νὰ τρέχει (τὸ αἷμα). (ausbluten lassen), ἀφίνω νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα.
Ausbohren, v. a. τρυπῶ, ἀδειάζω τρυπῶντας.
Ausbraten, v. a. (als Fett), ἐβγάζω (οἷον· πάχος) μὲ τὸ νὰ ψήσω. (einen Braten), ψήνω καλά.
Ausbrauen, v. a. τελειώνω τὸ ψησιμον τῆς βίας.
Ausbrausen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράζω (οἷον· ὁ μοῦστος).
Ausbrechen, v. a. ἐβγάζω τζακίζωντας. (durch Speyen von sich geben), ἐβγάζω ξερνῶντας. v. n. (als Feuer), ἀνάπτω, ἐβγάζω φωτίαν. (sich zeigen, erscheinen als Krankheiten 2c.), δείχνομαι, φαίνομαι (οἷον· ἀῤῥωστία). in ein Gelächter —, γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, γελῶ ἔξαφνα. in Worte 2c. —,

λέγω, φανερώνω (τὸν θυμόν μου κ. τ. ε.) μὲ λόγια. in Thränen —, δακρύζω, χύνω δάκρυα.
Ausbreiten, v. a. ἁπλώνω, ἐξαπλώνω. ein Gerücht —, ἐξαπλώνω μίαν φήμην, ἕνα λόγον. sich —, ἐξαπλώνομαι.
Ausbreitung, die, ἡ ἐξάπλωσις.
Ausbrennen, v. a. καίω, ἀδειάζω καίωντας. v. n. (aufhören zu brennen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ καύσω, κατακαίομαι.
Ausbringen, v. a. ἐβγάζω, φανερώνω. (als Flecken rc.), ἐβγάζω (λέραν κ. τ. ε.) (im Bergbaue), ἐβγάζω μέταλλα.
Ausbruch, der, ἡ φανέρωσις; τὸ δείξιμον (οἷον· τοῦ θυμοῦ, τῆς χαρᾶς, τοῦ πολέμου).
Ausbrühen, v. a. ζεματίζω.
Ausbrüten, v. a. κλωσσῶ, κλωσσάζω. (etwas schlechtes ersinnen), ἐβγάζω τι κακὸν, ἐφευρίσκω τι κακόν.
Ausbrütung, die, τὸ κλώσσημα.
Ausbügeln, v. a. σιδηρώνω τὰ πανιὰ διὰ νὰ γένουν ἴσια.
Ausbund, der, ἐξαίρετον πρᾶγμα. — von Schönheit, μία εὐμορφοτάτη.
Ausbündig, a. ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Ausbürsten, v. a. σκουπίζω (μὲ βοῦρτζαν).
Ausbüßen, v. a. ἐξιλεώνω, ὑποφέρω τὴν παιδείαν δι' ἕνα σφάλμα.
Ausdampfen, v. n. ἐξατμίζω.
Ausdämpfen, v. a. σβύνω.
Ausdauern, v. n. et a. ὑποφέρω, βαστῶ.
Ausdehnen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, τεντώνω.
Ausdehnung, die, ἡ ἔκτασις, ἐξάπλωσις.
Ausdenken, v. a. ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ.
Ausdeuten, v. a. ἐξηγῶ.
Ausdeutung, die, ἡ ἐξήγησις.
Ausdichten, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω.
Ausdielen, v. a. στρώνω μὲ σανίδια.
Ausdienen, v. a. δουλεύω τὸν συμφωνημένον καιρόν μου. das hat ausgedient, αὐτὸ δὲν ἀξίζει πλέον, εἶναι χαλασμένον.
Ausdingen, v. a. ἐξαιρῶ εἰς τὴν συμφωνίαν.
Ausdonnern, v. i. es hat ausgedonnert, ἔπαυσε, ἀπέρασεν ἡ βροντή.
Ausdorren, v. n. ξηραίνομαι, γίνομαι ξηρός.
Ausdörren, v. a. ξηραίνω, κάμνω ξηρόν.
Ausdrechseln, v. a. τορνεύω. τελειώνω τὸ τόρνευμα.
Ausdrehen, v. a. ἐβγάζω στρέφωντας. ξεστρίφω. τορνεύω.
Ausdreschen, v. a. ἀλωνίζω, ἐβγάζω ἀλωνίζωντας.
Ausdruck, der, (im Reden), ἡ ἔκφρασις, φράσις. (in der Mahlerey, Musik rc.), ἡ ἐνέργεια.
Ausdrucken, v. a. (ein Siegel, eine Schrift), ἐκτυπώνω, τυπώνω. (mit Worten), ἐκφράζω.
Ausdrücken, v. a. ἐβγάζω σφίγγωντας, στραγγίζω. (mit Worten, s. Ausdrucken).
Ausdrücklich, a. ἐκφραστικός. ad. ἐπὶ ταυτοῦ. προδήλως.
Ausdruckung, die, ἡ ἐκτύπωσις.
Ausdrückung, die, τὸ στράγγισμα.
Ausdrusch, der, τὰ ἀλωνισμένα σιτάρια κ. τ. ε.
Ausduften, v. n. ἐξατμίζομαι. v. a. ἐξατμίζω (μυρωδίαν).
Ausdüften, v. a. ἐξατμίζω (μυρωδίαν).
Ausdunsten, v. a. ἐξατμίζομαι.

Ausdünsten, v. a. ἐξατμίζω.
Ausdünstung, die, ἡ ἐξάτμισις.
Ausegen, v. a. σκαλίζω μὲ τὸ λισγάρι.
Auseinander, ad. ξεχωριστὰ, ξέχωρα.
Auseinander bringen, v. a. χωρίζω, ξεχωρίζω.
Auseinander fahren, v. n. χωρίζομαι μὲ ἔκπληξιν.
Auseinander gehen, v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ.
Auseinander legen, v. a. βάνω ξεχωριστὰ, χωρίζω.
Auseinander nehmen, v. a. χωρίζω (οἷον τὰ μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ).
Auseinander setzen, v. a. βάνω ξεχωριστά. (deutlich machen), ἐξηγῶ, σαφηνίζω.
Auseinandersetzung, die, ἡ ἐξήγησις, σαφήνεια.
Auseinander thun, v. a. χωρίζω, βάνω, ξεχωριστά.
Auseinander ziehen, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω. v. n. χωρίζομαι ἀπὸ τὸ κονάκι, πέρνω ἄλλο κονάκι.
Auseisen, v. a. ἐβγάζω, ξεκολλῶ τὰ παγωμένα.
Auserkohren, Auserlesen, a. ἐκλελεγμένος, ἔξοχος, ἐξαίρετος.
Auserlesen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω.
Ausersehen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, διορίζω.
Auserwählen, v. a. ἐκλέγω.
Auserwählte, der, ὁ ἐκλεκτός.
Auserwählung, die, ἡ ἐκλογή.
Ausessen, v. a. τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τὸ πιάτο.
Ausfahren, v. a. (einen Weg), χαλνῶ ἕναν δρόμον μὲ τὸ ἁμάξι. (etwas aus einem Orte), ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕναν τόπον). v. n. ἐβγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι. (auf der Haut), ἐβγάζω σπειριὰ (εἰς τὸ δέρμα). (ausgleiten), γλυστρῶ, ξεγλυστρῶ.
Ausfahrt, die, τὸ ἔβγημα εἰς τὸ ἁμάξι.
Ausfall, der, ἡ ἐκδρομή.
Ausfallen, v. a. πίπτω, ἀποπίπτω; ἐκπίπτω. (einen Ausfall thun), κάμνω ἐκδρομήν. (ausarten), ἐκτρέπομαι τοῦ γένους. (einen Ausgang nehmen), τελειώνω, ἐβγαίνω (καλὰ ἢ κακά).
Ausfasen, v. a. ξεφτιλίζω, ἐβγάζω ταῖς κλωσταῖς (ἀπὸ τὸ πανί).
Ausfaulen, v. n. χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα.
Ausfechten, v. a. πολεμῶ, ἀποκτῶ πολεμῶντας.
Ausfegen, v. a. παστρεύω, σκουπίζω.
Ausfeilen, v. a. ῥινίζω, ἐβγάζω μὲ τὸ ῥινί. (eine Schrift), διορθώνω ἕνα σύγγραμμα, καλλωπίζω τὸ ὕφος.
Ausfertigen, v. a. ἀποστέλλω, τελειώνω, ἐκτελῶ.
Ausfertigung, die, ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις.
Ausfilzen, v. a. ἐλέγχω, μαλώνω σκληρά.
Ausfinden, v. a. εὑρίσκω, ξεσκεπάζω.
Ausfindig, s. Ausfündig.
Ausfischen, v. a. ψαρεύω, πιάνω ὅλα τα ψάρια ἀπὸ μίαν λίμνην.
Ausflechten, v. a. λύω τὸ πλεγμένον.
Ausflicken, v. a. μπαλώνω.
Ausflickung, die, τὸ μπάλωμα.
Ausfliegen, v. n. πετῶ ἔξω.
Ausfließen, v. n. ξετρέχω, ἐβγαίνω (τὰ νερόν).
Ausflucht, die, ἡ ἔξοδος, τὸ ἔβγημα. (Vorwand), ἡ πρόφασις.
Ausflug, der, τὸ πέταγμα ἔξω. (μεταφορ.) ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὸ πατρικὸν σπῆτι.
Ausfluß, der, ἡ ῥοὴ, ἐκροὴ, τὸ τρέξιμον.

eines Flusses, τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ.
Ausfordern, v. a. καλῶ εἰς μονομαχίαν.
Ausfördern (im Bergbau), v. a. ἐβγάζω (μέταλλα) ἀπὸ τὴν γῆν.
Ausforderung, die, ἡ προσκάλεσις εἰς μονομαχίαν.
Ausforschen, v. n. ἐρευνῶ, ἐξετάζω.
Ausforschung, die, ἡ ἔρευνα, ἐξέταξις.
Ausfragen, v. a. ἐρωτῶ, ἐξετάζω ἐρωτῶντας.
Ausfressen, v. a. τρώγω ὅλα.
Ausfrieren, v. n. παγώνω ὁλοτελῶς.
Ausfuhr, die, ἡ ἐξαγωγὴ (τὸ φέρσιμον τῶν πραγμάτων εἰς ξένους τόπους).
Ausführen, v. a. ἐξάγω, φέρω πράγματα εἰς ξένους τόπους. (vollenden), ἐκτελῶ, τελειώνω. eine Materie —, ἐξηγῶ, σαφηνίζω.
Ausführlich, a. ἐκτεταμένος, κατὰ πλάτος ἐξηγημένος.
Ausfüllen, v. a. ἀναπληρώνω, γεμίζω.
Ausfüllung, die, ἡ ἀναπλήρωσις, γέμισις.
Ausfündig machen, v. a. εὑρίσκω, ἐξερευνῶ.
Ausfüttern, v. a. βάνω ἐσώπανον, βάνω ἀστάρι.
Ausfüttern, v. a. τρέφω καλὰ, παχαίνω.
Ausgabe, die, (des Geldes), τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη. (— eines Buchs), ἡ ἔκδοσις.
Ausgang, der, ἡ ἔξοδος. (Ende), τὸ τέλος, ἡ ἔκβασις.
Ausgären, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ζυμώσω. ausgegoren, part. ἀρκετὰ ζυμωμένος.
Ausgäten, v. a. σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἄχαμνα χόρτα.
Ausgeben, v. a. δίδω, διαμοιράζω. (Geld —), ἐξοδεύω, δαπανῶ. (eine Schrift), ἐκδίδω (εἰς τύπον), τυπώνω. (für etwas), λέγω ὅτι εἶναι —, προφασίζομαι ὅτι εἶναι —. sich —, ἐξοδεύω ὅλα, δαπανῶ ὅλα. — für etwas, προφασίζομαι, ὑποκρίνομαι πῶς εἶμαι —.
Ausgeber, der, ὁ ἐξοδευτὴς, ἐξοδιαστής.
Ausgeberin, die, ἡ ἐξοδιάστρια, ἡ ἐπιστάτισσα τῆς οἰκονομίας.
Ausgehen, v. a. ἐβγαίνω. (auslöschen), σβύνομαι, ἀφανίζομαι. (zu Ende gehen, fehlen), σώνομαι. die Waare ist ausgegangen), τὸ πρᾶγμα ἐσώθηκε, ἐπωλήθη ὅλον.
Ausgelassen, a. τρελὸς ἀπὸ χαρὰν, τρελούτζικος. ἄτακτος, ἀχαλίνωτος.
Ausgelassenheit, die, ἡ τρελάδα (ἀπὸ ὑπερβολικὴν χαράν). ἡ ἀταξία, ἀχαλινωσία.
Ausgelegte Arbeit, die, πρᾶγμα ποικιλοχρωματισμένον (μὲ διάφορα ξύλα, μὲ χρυσὸν, ἀσῆμι κ. τ. ε.).
Ausgenommen, a. ἐξῃρημένος. ad. κατ' ἐξαίρεσιν, πλὴν, ἔξω ἀπό.
Ausgepeitscht, a. δαρμένος μὲ βέργαις (μεταφορ.) πολυθρύλητος, παντοῦ γνωστὸς. ἄνοστος.
Ausgeschlagen, a. στολισμένος μὲ πέφκια. (im Gesicht rc.), ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον κ. τ. ε.) s. ausschlagen.
Ausgewachsen, a. χαμπούρης. s. auswachsen, erwachsen.
Ausgießen, v. a. ἐκχύνω, ξεχύνω, χύνω ἔξω. sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου.
Ausgießung, die, ἡ ἔκχυσις.
Ausglätten, v. a. ἰσιάζω, ἰσιώνω.
Ausgleichen, v. a. ἰσιάζω, ἐξισάζω, τεριάζω.

Ausgleiten, *v. n.* γλυστρῶ, ξεγλυστρῶ.
Ausglühen, *v. a.* πυρώνω καλὰ (τὸ σίδηρον). *v. n.* παύει ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι πυρωμένον.
Ausgraben, *v. a.* σκάπτω, ἐβγάζω (τὸ παραχωμένον), ξεχώνω.
Ausgrübeln, *v. a.* ἐξετάζω, εὑρίσκω ἐξετάζωντας κατ' ἀκρίβειαν.
Ausgründen, s. Ergründen.
Ausguß, der, ἡ ἔκχυσις, τὸ χύσιμον. ὁ ὀχετὸς, νεροχύτης.
Aushaaren, Aushären, s. Hären.
Aushacken, *v. a.* ἐβγάζω κόπτωντας μὲ τὸ τζεκοῦρι, ἢ τζιμπῶντας καθῶς τὰ πουλιά.
Aushaken, *v. a.* ἐβγάζω ἀπὸ τὸ τζιγκέλι.
Aushalten, *v. a.* κρατῶ, ἐπικρατῶ, βαστῶ, ὑποφέρω.
Aushändigen, *v. a.* ἐγχειρίζω, παραδίδω.
Aushändigung, die, ἡ ἐγχείρισις, παράδοσις.
Aushangen, *v. n.* κρέμομαι ἔξω.
Aushängen, *v. a.* κρεμάζω (κρεμνῶ) ἔξω.
Ausharren, *v. a.* προσκαρτερῶ, ἐπικρατῶ, ἐμμένω.
Aushärten, *v. a.* σκληρώνω, σκληρώνω.
Aushauchen, *v. a.* ἐκπνέω, ἐξατμίζω.
Aushauen, *v. a.* κόπτω, χωρίζω κόπτωντας. δέρνω (μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις).
Ausheben, *v. a.* σηκώνω, ἐβγάζω. (auswählen), διαλέγω, ἐκλέγω. Soldaten —, συνάζω στρατιώτας.
Aushebung, die, ἡ σήκωσις, τὸ ἔβγαλμα. ἡ σύναξις τῶν στρατιωτῶν.
Aushecheln, *v. a.* κτενίζω (λινάρι καννάβι). (μεταφ.) περιγελῶ, περιπαίζω.
Aushecken, *v. a.* κλωσσῶ. (μεταφ.) ἐφευρίσκω (μάλιστα ἐπὶ κακοῦ).
Ausheilen, *v. a.* ἰατρεύω σωστά.
Ausheitern, *v. a.* καθαρόνω. sich —, *v. i.* ἀνοίγει ὁ καιρός.
Ausheizen, *v. a.* ζεσταίνω σωστὰ (τὸν φοῦρνον κ. τ. ε.).
Aushelfen, *v. a.* βοηθῶ (τινὰ εἰς καιρὸν ἀνάγκης).
Aushelfung, die, ἡ βοήθεια.
Ausholen, *v. a.* einen, ἐβγάζω τὰ κρυφὰ τινος ἐρωτῶντάς τον τεχνικά. *v. n.* σηκώνω τὸ χέρι νὰ κτυπήσω.
Aushöhlen, *v. a.* σκάπτω, βαθουλώνω. χαρακώνω αὐλάκια εἰς τοὺς στύλους.
Aushöhlung, die, τὸ βαθούλωμα, χαράκωμα.
Aushöhnen, *v. a.* περιγελῶ, περιπαίζω.
Aushören, *v. a.* ἀκούω (ἕνα λόγον κ. τ. ε.) ἕως τὸ τέλος.
Aushub, der, ἡ ἐκλογή, τὸ πλέον ἐξαιρετώτερον.
Aushülfe, die, ἡ βοήθεια (εἰς καιρὸν ἀνάγκης).
Aushülsen, *v. a.* ξεφλουδίζω (φασούλια κ. τ. ε.).
Aushungern, *v. a.* βιάζω διὰ μέσου τῆς πεῖνας.
Aushunzen, *v. a.* μαλώνω, ἐπιπλήττω σκληρά.
Aushusten, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸν βῆχα.
Ausjagen, *v. a.* ἀποδιώχνω, διώχνω ἔξω.
Ausjäten, s. Ausgäten.
Auskämmen, *v. a.* κτενίζω (τὰ μαλλιά).
Auskaufen, *v. a.* ἀγοράζω ὅλα τὰ πράγματα ὅπου ἔχει τις.
Auskehlen, *v. a.* χαρακώνω αὐλάκια (εἰς στύλους κ. τ. ε.), βαθουλώνω.
Auskehlung, die, τὸ βαθούλωμα, χαράκωμα.
Auskehrich, Auskehricht, das, τὸ σαρώματα, φορκαλλίδια (φιλοκαλλίδια).

Auskeimen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, ἐβγάζω βλαστάρια.
Auskeltern, *v. a.* στύφω, πιέζω (πατῶ) σταφύλια.
Auskerben, *v. a.* χαράττω, κόπτω σημεῖα (εἰς ἕνα ξύλον).
Auskernen, *v. a.* ἐβγάζω τὰ κουκούτζια.
Ausklagen, *v. a.* ἀποκτῶ, ἐβγάζω διὰ μέσου προσκλαύσεως εἰς τὸ κριτήριον.
Ausklären, *v. a.* καθαρύνω. ſich —, *v. i.* ἀνοίγει ὁ καιρός.
Ausklatſchen, *v. a.* περιγελῶ κροτῶντας τὰ χέρια. (ausplaudern), φανερώνω ἀστόχαστα (ἕνα κρυφόν).
Ausklauben, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια. (ausklügeln), ἐφευρίσκω.
Auskleben, *v. a.* κολλῶ χαρτὶ, σκεπάζω μὲ χαρτί.
Auskleiden, *v. a.* ἐκδύω (ξενδύνω). ſich —, ἐκδύομαι (ξενδύνομαι), ἐβγάζω τὰ φορέματά μου.
Auskleiſtern, ſ. Auskleben.
Ausklopfen, *v. a.* τινάζω (φορέματα).
Ausklügeln, *v. a.* ἐφευρίσκω (πολλὰ στοχαζόμενος).
Auskneten, *v. a.* ζυμώνω καλά.
Auskochen, *v. a.* βράζω καλά, ἐβγάζω βράζωντας.
Auskommen, *v. n.* ἐβγαίνω. (bekannt werden), ἐβγαίνω εἰς τὸ κοινὸν, φανερώνομαι. mit einem —, συμφωνῶ καλὰ, ἀπερνῶ καλὰ μέ τινα. mit einer Summe ꝛc. —, ἀπερνῶ μὲ μίαν σοῦμαν, με φθάνει ἡ σοῦμα.
Auskommen, das, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειαζούμενα εἰς τὴν ζωήν. (Auskunftsmittel), ἕνα μέσον, τρόπος τις βοηθείας.
Auskörnen, *v. a.* μαδῶ (οἷον· τὸ σιτάρι ἀπὸ τὸ ἀστάχυ).
Auskramen, *v. a.* ἐβγάζω ἔξω (τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν). Gelehrſamkeit —, κάμνω ἐπίδειξιν τῆς μαθήσεώς μου.
Auskratzen, *v. a.* ξύω, ἐβγάζω ξύωντας.
Auskriechen, *v. a.* ἐβγαίνω (μάλιστα ἀπὸ τὸ αὐγόν).
Auskundſchaften, *v. a.* παραμονεύω, εὑρίσκω ἢ ἐβγάζω παραμονεύωντας.
Auskundſchaftung, die, ἡ παραμόνευσις.
Auskunft, die, ἡ εἴδησις, τὸ σαφήνισμα.
Auskunftsmittel, das, (Auskunft), τὸ μέσον, ὁ τρόπος τῆς βοηθείας.
Auskünſteln, *v. a.* τεχνεύομαι, ἐβγάζω τεχνευόμενος.
Auslachen, *v. a.* περιγελῶ.
Auslachen, das, Auslachung, die, τὸ περιγέλασμα.
Ausladen, *v. a.* ξεφορτώνω. ein Gewehr —, ἐβγάζω τὸ μπαρούτι καὶ τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ τουφέκι, ἀπὸ τὴν πιστόλα κ. τ. ε.
Auslader, der, ὁ ξεφορτωτής.
Ausladung, die, ἡ ξεφόρτωσις.
Auslage, die, τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα κάμνει τις δι' ἄλλον τινά. (Tiſch zum Auslegen), τὸ τραπέζι εἰς τὸν ὁποῖον βάνεται τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν.
Ausland, das, ὁ ξένος τόπος.
Ausländer, der, ὁ ἀλλογενής.
Ausländiſch, *a.* ξένος, ἀλλογενής, ἐξωτικός.
Auslangen, *v. n.* ἔχω ἀρκετὰ, ἔχω τόσα ὅσα φθάνουν. *v. i.* φθάνει, εἶναι ἀρκετά.
Auslaſſen, *v. a.* ἀφίνω ἔξω, ἀφίνω νὰ ἔβγῃ. (weglaſſen), ἀφίνω, παραιτῶ, παραβλέπω. ſeine Meinung —, φανερώνω τὴν γνώμην μου. ſeinen Zorn —, δείχνω τὸν θυμόν μου. (als Wachs ꝛc.), ἀναλύω (κηρὶ, ἀξούγγι κ. τ. ε.). ſich —, λέγω, φανερώνω τὴν γνώμην μου.

Auslassung, die, ἡ ἄφεσις, παραίτησις. ἡ ἀνάλυσις.

Auslauf, der, ἡ ἐκροὴ, ἀποῤῥοή. ἡ ἐξέλευσις. (in der Baukunst), ἐξέχον μέρος τοῦ στύλου, τοῦ τοίχου κ. τ. ε.

Auslaufen, v. n. ἐβγαίνω (λέγεται διὰ καράβια, διὰ τὸ νερὸν κ. τ. ε.). (hervorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω. (anfangen zu laufen), ἀρχηνῶ νὰ τρέχω. (aufhören zu laufen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ τρέξω.

Ausläufer, der, παιδὶ διωρισμένον διὰ νὰ τὸ στέλλουν εἰς διάφορα μέρη. (bey Pflanzen), ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι.

Auslaugen, v. a. ἐβγάζω τὴν ἀλυσίβαν ἀπὸ κάτι τι.

Ausläuten, v. a. φανερώνω κωδωνίζοντας τὴν καμπάναν. φανερώνω τὸ τέλος (τῆς πανηγύρεως κ. τ. ε.) μὲ τὸ κωδώνισμα τῆς καμπάνας. παύω ἀπὸ τὸ νὰ κωδωνίζω.

Ausleben, v. a. ζῶ ἕως τὸ τέλος (ἑνὸς καιροῦ). (παύω ἀπὸ τὸ νὰ ζήσω), ἀποθνήσκω.

Auslecken, v. a. ἐβγάζω ἢ παστρεύω γλείφωντας.

Ausleeren, v. a. ἀδειάζω, κενώνω.

Ausleerung, die, τὸ ἀδείασμα, ἡ κένωσις.

Auslegen, v. a. βάνω ἔξω, ἐβγάζω (τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν κ. τ. ε.). Geld für einen —, ἐξοδεύω ἄσπρα διὰ λογαριασμόν τινος. (bey Tischlerarbeiten), στολίζω μὲ διαφόρων χρωμάτων ξύλα. (erklären), ἐξηγῶ.

Ausleger, der, ὁ ἐξηγητής. — an einem Boote, ξύλον τι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μιᾶς μικρῆς βάρκας, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει νὰ μὴν γυρισθῇ ἡ βάρκα.

Auslegung, die, τὸ ἔβγαλμα τῶν πραγμάτων διὰ πούλησιν. ἡ ἐξήγησις.

Ausleihen, (Auslehnen), v. a. δανείζω, δίδω δανεικά.

Ausleiher, der, ὁ δανειστής.

Auslenken, v. a. ὑποχωρῶ, πηγαίνω κατὰ μέρος.

Auslernen, v. a. μανθάνω σωστά.

Auslesen, v. a. διαλέγω, ἐκλέγω. (zu Ende lesen), τελειώνω τὴν διάβασιν.

Auslesung, die, ἡ ἐκλογή. ἡ τελείωσις τῆς διαβάσεως.

Auslichten, v. a. κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς ἕνα δάσος. (κάμνω ἀραιότερον τὸ δάσος).

Ausliefern, v. a. παραδίδω, ἐγχειρίζω.

Auslieferung, die, ἡ παράδοσις, ἐγχείρισις.

Ausliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι) ἀρκετὸν καιρὸν (οἷον· τὸ κρασὶ, ἡ πίβα).

Auslocken, v. a. ἐβγάζω (ἕνα κρυφόν τινος) μὲ τεχνικὰς ἐρωτήσεις.

Auslöschen, v. a. σβύνω (τὸ κηρὶ, τὰ γεγραμμένα κ. τ. ε.). v. n. σβύνομαι.

Auslöschung, die, ἡ σβύσις, τὸ σβύσιμον.

Auslosen, v. a. διαμοιράζω ῥίχνωντας τὸν λαχνόν.

Auslösen, v. a. ξαναγοράζω (αἰχμάλωτον, ἐνέχυρον).

Auslösung, die, ἡ ξαναγόρασις. καθημερινὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς ἐπίτροπον εἰς καιρὸν τῆς ἐπιτροπίας του.

Auslüften, v. a. ἀερίζω, ἀνεμίζω, βάνω εἰς τὸν ἀέρα.

Ausmachen, (Nüsse ꝛc.), ἐβγάζω (καρύδια κ. τ. ε.) ἀπὸ τὴν φλοῦδαν. (Flecke —), ἐβγάζω (λέραις ἀπὸ τὸ φόρεμα). einem etwas —, διορίζω εἰς

τινα τι (οἷον· χρονικὴν πληρωμὴν κ. τ. ε.). (auszieren, besetzen), στολίζω (οἷον· φορέματα μὲ γοῦναν). (eine Sache), τελειώνω. (festsetzen), διορίζω. (als eine Zahl), κάμνω ἕναν ἀριθμόν. das macht nichts aus, δὲν κάμνει τίποτες. ausgemacht, a. τελειώμενος. διωρισμένος. ἀναμφίβολος.

Ausmachung, die, ἡ τελείωσις, ὁ διορισμός.

Ausmahlen, (auf der Mühle), τελειώνω τὸ ἄλεσμα.

Ausmahlen, v. a. ζωγραφίζω μὲ χρώματα, χρωματίζω.

Ausmärgeln, v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν.

Ausmärgelung, die, τὸ ἀδυνάτισμα.

Ausmarken, v. a. βάνω πέτραις διὰ σημεῖα τῶν συνόρων.

Ausmarsch, der, ὁ ἀναχωρισμὸς τοῦ στρατεύματος, ἡ πορεία τ. στρ.

Ausmarschiren, v. n. ἐβγαίνω, μισεύω (λέγεται διὰ στρατεύματα).

Ausmärzen, v. a. ἀποβάλλω (κυρίως· πρόβατα εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα, ὁμοίως καὶ ἄχρηστα πράγματα).

Ausmästen, v. a. παχύνω, κάμνω παχύν.

Ausmauern, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον.

Ausmeißeln, v. a. μετρῶ. πωλῶ λιανὰ (οἷον· ῥοῦχα, πανιά).

Ausmessung, die, ἡ μέτρησις, τὸ μέτρημα.

Ausmisten, v. a. ἐβγάζω τὴν κοπριάν.

Ausmitteln, v. a. εὑρίσκω (τὰ μέσα, τοὺς τρόπους).

Ausmünzen, v. a. ἀργυροκοπῶ (κόπτω μονέδαν.

Ausmustern, v. a. ἀποβάλλω (ἀπὸ τὴν δούλευσιν). στολίζω.

Ausnähen, v. a. κεντῶ.

Ausnahme, die, ἡ ἐξαίρεσις.

Ausnehmen, v. a. ἐβγάζω (τὰ ἔντερα ἀπὸ ψάρια κ. τ. ε.). (ausschließen), ἐξαιρῶ. sich —, φαίνομαι καλά, φαίνομαι εὔμορφος.

Ausnehmend, part. et a. ἐξαίρετος, ἔξοχος.

Ausnehmung, die, τὸ ἔβγαλμα. (ἰδὲ Ausnehmen).

Auspacken, v. a. ἐβγάζω (τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὸ σεντοῦκι κ. τ. ε.).

Auspariren, v. a. διαφεντεύομαι (ἀπὸ ἕνα κτύπημα).

Auspauken, v. a. δημοσιεύω, κοινοποιῶ. κτυπῶ, δέρνω.

Auspeitschen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις.

Auspfählen, v. a. βάνω παλούκια, περικυκλώνω μὲ παλούκια.

Auspfänden, v. a. πέρνω (τὰ πράγματα τοῦ χρεώστου ὁποῦ δὲν πληρώνει).

Auspfeifen, v. a. περιγελῶ, καταφρονῶ μὲ συριγμόν.

Auspflastern, v. a. στρώνω μὲ πέτραις.

Auspflügen, s. Ausackern.

Auspichen, v. a. πισσώνω.

Ausplappern, Ausplaudern, v. a. φλυαρῶ, φανερώνω ἀστόχαστα ἢ φλυαρῶντας.

Ausplündern, v. a. κουρσεύω, λεηλατῶ, ὑστερῶ λεηλατῶντας.

Auspolstern, v. a. γεμίζω μὲ τρίχαις (ἕνα σοφὰν κ. τ. ε.).

Ausposaunen, v. a. κοινοποιῶ, φανερώνω εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ausprägen, v. a. ἀργυροκοπῶ, κόπτω μονέδαν.

Ausprägung, die, τὸ ἀργυροκόπημα.

Auspredigen, v. a. τελειώνω, τὸν λόγον μου (εἰς τὴν ἐκκλησίαν). φανερώνω (ἰδὲ· ausposaunen).

Auspressen, v. a. στραγγίζω, ἐβγάζω (σφίγγωντας).
Ausprügeln, v. a. δέρνω καλά.
Auspumpen, v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω μὲ τὴν ἀντλίαν.
Ausputzen, v. a. στολίζω. παστρεύω, καθαρίζω. das Licht —, σβύνω τὸ κηρὶ μὲ τὸ ψαλιδοκέρι.
Ausputzer, der, ὁ παστρευτής. (μεταφ.) ἡ μέμψις, ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Ausradiren, v. a. ξύω, ἀποξύω (τὸ γεγραμμένον).
Ausrasen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίαις.
Ausrasten, v. a. ἀναπαύομαι.
Ausrauchen, v. r. παύει ἀπὸ τὸ νὰ καπνίζῃ. (eine Pfeife Tabak), τελειώνω τὸ τζιμποῦκι μου.
Ausräuchern, (mit Weihrauch), v. a. θυμιάζω. (als Schinken ꝛc.), καπνίζω.
Ausraufen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά).
Ausräumen, v. a. ἐβγάζω (τὰ σκεύη ἀπὸ ἕναν ὀντὰν), ἀδειάζω, παστρεύω κ. τ. ε..
Ausräumung, die, τὸ ἔβγαλμα, ἀδείασμα. ἡ πάστρευσις.
Ausräuspern, v. a. ἐβγάζω βήχωντας.
Ausrechnen, v. a. λογαριάζω, εὑρίσκω λογαριάζωντας.
Ausrechnung, die, ὁ λογαριασμός.
Ausrecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω.
Ausrede, die, Aussprache, ἡ προφορά. (Entschuldigung), ἡ πρόφασις.
Ausreden, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ὁμιλήσω, τελειώνω τὴν ὁμιλίαν μου. v. a. (einem etwas), ξεσυμβουλεύω, καταπείθω τινὰ νὰ μὴν κάμῃ τι. sich —, προφασίζομαι.
Ausregnen, v. i. es hat sich ausgeregnet, ἔπαυσεν, ἀπέρασεν ἡ βροχή.
Ausreiben, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τρίψω.
Ausreichen, v. n. εἶναι ἀρκετὸν, φθάνει.
Ausreisen, v. n. μισεύω.
Ausreißen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω μὲ βίαν. v. n. σχίζομαι. (davon laufen), φεύγω, λειποτακτῶ.
Ausreißer, der, ὁ φυγὰς, λειποτάκτης (φευγάτος).
Ausreißung, die, ὁ ἀνασπασμὸς, τὸ ἔβγαλμα.
Ausreiten, v. a. ἐβγαίνω καβάλα, (κάμνω σεργιάνι καβάλα).
Ausreiter, der, ἱππεὺς καὶ δοῦλος κριτηρίου.
Ausrenken, v. a. ἐξαρθρόω, ξετοπίζω, στραμπουλίζω.
Ausrenkung, ἡ ἐξάρθρωσις, τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα.
Ausreuten, v. a. σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἄχαμνα χόρτα.
Ausreiten, v. a. ἐκτελῶ, τελειώνω, κατορθώνω, κάμνω.
Ausrichtung, die, ἡ ἐκτέλεσις, τελείωσις, κατόρθωσις.
Ausringen, v. a. στρίφω τὰ πανιὰ βρεγμένα.
Ausrinnen, v. n. ἀποῤῥέω, ἐβγαίνω (λέγεται διὰ νερὸν κ. τ. ε.).
Ausrotten, v. a. ξεριζώνω. ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, χαλνῶ.
Ausrottung, die, ἡ ξερίζωσις. ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμός.
Ausrücken, v. n. ἐβγαίνω, μισεύω εἰς τὸν πόλεμον.
Ausruf, der, ἡ ἐκφώνησις, φωνή.
Ausrufen, v. a. ἐκφωνῶ, φωνάζω. κοινοποιῶ, διαλαλῶ.

Ausrufer, der, ὁ κῆρυξ, (τουρκ. ὁ τιλάλης).
Ausrufung, die, ἡ ἐκφώνησις. ἡ κοινοποίησις, τὸ διαλάλημα.
Ausrufungszeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς ἐκφωνήσεως.
Ausruhen, v. n. ἀναπαύομαι, ξεκουράζομαι.
Ausrunden, v. a. στρογγυλώνω.
Ausrupfen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά κ. τ. ε.).
Ausrüsten, v. a. ἑτοιμάζω, κατασκευάζω. (bewaffnen), ὁπλίζω, ἀρματώνω. (versehen), προβλέπω.
Ausrüstung, die, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή. ὁ ὁπλισμὸς, ἡ ἀρματωσία. ἡ πρόβλεψις.
Aussaat, die, τὰ σπαρτά.
Aussäen, v. a. σπέρνω, (*σπείρω).
Aussage, die, ἡ φανέρωσις, ἡ εἴδησις (διδομένη εἰς τὸν κριτήν). ἡ μαρτυριά.
Aussagen, v. a. λέγω, φανερώνω. μαρτυρῶ (μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον).
Aussägen, v. a. ἐβγάζω πριονίζωντας.
Aussatz, der, (Krankheit), ἡ λέπρα, (ἀῤῥωστία).
Aussatz, der, (im Spiele), τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι.
Aussätzig, a. λεπρώδης, λεπρός.
Aussäubern, v. a. παστρεύω, καθαρίζω.
Aussaufen, v. a. πίνω ὅλα, ἀδειάζω πίνωντας.
Aussaugen, v. a. βυζάνω ὅλα. (entkräften), ἀδυναμώνω, κόπτω τὴν δύναμιν, ἀφανίζω.
Aussaugung, die, τὸ βύζαγμα. τὸ κόψιμον τῶν δυνάμεων, ὁ ἀφανισμός.
Ausschaben, v. a. ἀποξύνω, ἐβγάζω ξύωντας.
Ausschaffen, v. a. ἐβγάζω ἔξω (μάλιστα βαρειὰ πράγματα).
Ausschälen, v. a. ξεφλουδίζω. (ausziehen), ἐκδύνω.
Ausscharren, v. a. ξεχώνω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν γῆν. (mit dem Fuß —), s. Scharren.
Ausschattiren, s. Schattiren.
Ausschaufeln, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ φτυάρι.
Ausschäumen, v. a. ἐβγάζω τὸν ἀφρόν. v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀφρίζω.
Ausscheeren, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ κουρεύω.
Ausscheiden, v. a. χωρίζω, ἐβγάζω.
Ausschelten, v. a. ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, μαλώνω.
Ausschenken, v. a. (Wein, Bier ꝛc.), πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.
Ausscheuern, v. a. παστρεύω τρίβωντας μὲ ἄμμον.
Ausschicken, v. a. στέλλω ἔξω.
Ausschießen, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, μὲ τουφεκιάν. das untaugliche —, ἐβγάζω, ἀποβάλλω, τὰ ἀχαμνὰ πράγματα.
Ausschiffen, v. a. ἐβγάζω ἀπὸ τὸ καράβι. sich —, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ καράβι.
Ausschiffung, die, τὸ ἔβγαλμα ἀπὸ τὸ καράβι.
Ausschimpfen, v. a. ὑβρίζω πολλά.
Ausschirren, v. a. ξεζώνω, ξεστρώνω τὸ ἄλογον.
Ausschlachten, v. a. σκοτώνω, σφάζω καὶ ἀδειάζω τὸ σφαγμένον ζῶον.
Ausschlafen, v. n. κοιμοῦμαι ἀρκετά.
Ausschlag, der, τὸ πρῶτον κτύπημα. (bey der Wache), ἡ κλίσις τῆς ζυγαριᾶς. (Entscheidung), ἡ ἀπόφασις, τελείωσις. (auf der Haut), σπειριὰ εἰς τὰ δέρμα, φουσκαλίδαις.

Ausſchlagen, *v. a.* ἐβγάζω κτυπῶντας. mit Tapeten —, στολίζω μὲ πέφκια (τὸν τοῖχον). (etwas angebotenes), ἀποβάλλω, ἀποῤῥίχνω, δὲν δέχομαι. *v. n.* (von Pferden), κλωτζῶ, κλουτζῶ. (von den Glocken), παύω, τελειώνω (ἐννοῶντας τὸ κτύπημα τῆς καμπάνας). (von der Wage), κλίνω εἰς τὸ ἕνα μέρος (λέγεται διὰ τὴν ζυγαριάν). (von Bäumen ꝛc.), ἐβγάζω μπουμπούκια, ἐβγάζω φύλλα. (von Wänden ꝛc.), γίνομαι ὑγρὸς (λέγεται διὰ τὸν τοῖχον). (auf der Haut), ἐβγάζω σπειριὰ ἢ φουσκαλίδαις. (ſich endigen, gut, ſchlecht), τελειώνω, (καλὰ ἤτοι κακά).

Ausſchlämmen, *v. a.* ἐβγάζω τὴν λούνην, παστρεύω ἀπὸ τὴν λούνην.

Ausſchließen, *v. a.* ἀποκλείω, ἀποκόπτω, ἐξαιρῶ.

Ausſchließung, die, ἡ ἀπόκλεισις, ἐξαίρεσις.

Ausſchlüpfen, *v. n.* ἐβγαίνω (οἷον· τὸ ὀρνιθόπουλον ἀπὸ τὸ αὐγὸν κ. τ. ε.).

Ausſchlürfen, *v. a.* ἐβγάζω ῥουφῶντας, ἀδειάζω ῥουφῶντας.

Ausſchmälen, *v. a.* ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, μαλώνω.

Ausſchmeißen, ſ. Auswerfen.

Ausſchmelzen, *v. a.* ἀναλύω (βούτυρον κ. τ. ε.). *v. n.* ἀναλύομαι.

Ausſchmieden, *v. a.* ἐβγάζω σφυροκοπῶντας.

Ausſchmieren, *v. a.* ἀλείφω (μὲ πίσσαν, κατράνι κ. τ. ε.).

Ausſchmücken, *v. a.* στολίζω.

Ausſchmückung, die, ὁ στολισμός.

Ausſchnallen, *v. a.* ξεθηλυκώνω, ξεβουκλώνω, ἐβγάζω τὴν βοῦκλαν.

Ausſchnauben, Ausſchnäuzen, *v. a.* ξεμυξίζω. ſich —, ξεμυξίζομαι.

Ausſchneiden, *v. a.* κόπτω, χωρίζω, ἐβγάζω κόπτωντας. (Bäume ꝛc.), κλαδεύω, ξεκαθαρίζω δένδρα. Waaren —, πωλῶ λιανὰ (ῥοῦχα, πανιὰ, μεταξωτὰ κ. τ. ε.).

Ausſchneiteln, *v. n.* κλαδείω.

Ausſchnitt, der, τὸ κομμάτι, τὸ κομμένον ἢ χωρισμένον μέρος. (— eines Kreiſes), ὁ τομεὺς, τὸ τμῆμα τοῦ κύκλου.

Ausſchnitthändler, der, ὁ λιανοπουλητὴς (εἰς μεταξωτὰ, ῥοῦχα κ. τ. ε.).

Ausſchnitthandlung, die, ἡ πραγμάτεια τοῦ λιανοπουλητοῦ.

Ausſchnitzen, *v. a.* κόπτω, χωρίζω (μικρὰ πράγματα).

Ausſchnüren, *v. a.* ξεθηλυκώνω, ξεθηλιάζω.

Ausſchöpfen, *v. a.* ἐξαντλῶ, ἀδειάζω.

Ausſchrauben, *v. a.* ἀνοίγω τὴν βίδαν, ἐβγάζω ἀνοίγωντας τὴν βίδαν.

Ausſchreiben, (aus etwas), *v. a.* ἀντιγράφω, ἐβγάζω ἀντίγραφον. (zu Ende ſchreiben), τελειώνω (γράφωντας). eine Verſammlung ꝛc. —, συγκαλῶ (διὰ μέσου (γραμμάτων) μίαν συνάθροισιν κ. τ. ε.

Ausſchreiben, das, τὸ ἀντιγράψιμον. ἡ συγκάλεσις μιᾶς συναθροίσεως κ. τ. ε.

Ausſchreibung, die, τὸ ἀντιγράψιμον. — ſ. Ausſchreiben.

Ausſchreyen, *v. a.* φωνάζω, κοινοποιῶ παντοῦ, φανερώνω παντοῦ. (aufhören zu ſchreyen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φωνάζω.

Ausſchroten, *v. a.* ἐβγάζω τραβῶντας μὲ σκοινιά.

Ausſchuß, der, ὁ χωρισμὸς (τοῦ ἀχαμνοῦ πράγματος). (das Ausgeſchoſſene ſelbſt), τὸ χωρισμένον ἀχαμνὸν πρᾶγμα. (einer Verſammlung), ἕνα

ξεχωριστὸν μέρος μιᾶς συναθροίσεως διωρισμένον δι' ἐξέτασιν μιᾶς ὑποθέσεως.
Ausſchütteln, v. a. τινάζω, ἀποῤῥίχνω ἢ ἐβγάζω τινάζωντας.
Ausſchütten, v. a. ἐκχύνω, ξεχύνω, ἀδειάζω. ſein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου.
Ausſchüttung, die, ἡ ἔκχυσις. — des Herzens, τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδίας.
Ausſchwämmen, v. a. ἀποπλύνω, ἐβγάζω πλύνωντας.
Ausſchwänken, v. a. ξεπλύνω (ποτήρια κ. τ. ε.).
Ausſchwärmen, (von Menſchen), (μεταφορ.) παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίαις, παραιτῶ τὴν μανίαν.
Ausſchwatzen, v. a. φανερώνω (τὰ κρυφὰ) φλυαρῶντας. (einem etwas), καταπείθω τινὰ μὲ φλυαρίαις, νὰ μὴν κάμῃ τι. (aufhören zu ſchwatzen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φλυαρῶ.
Ausſchweif, der, ὁ γύρος, μεγαλήτερος δρόμος. Ausſchweife, (pl.) οἱ γύροι, αἱ περιπλοκαὶ, μηχαναὶ, τέχναι.
Ausſchweifen, v. a. κάμνω τοξοειδὲς, χωρίζω μὲ τοξοειδῆ τρόπον. v. n. (im Reden), ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας μου, ἐκτείνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν. (im Leben), ἀπερνῶ ἀσελγῶς, ἀπερνῶ ἄτακτα, εἶμαι ἄσωτος, κάμνω ἀσωτίαις.
Ausſchweifend, a. ἄσωτος, ἄτακτος, ἀσελγής.
Ausſchweifung, die, ἡ ἀσωτία, ἀταξία, ἀσέλγεια.
Ausſchwemmen, ſ. Ausſchwämmen.
Ausſchwenken, ſ. Ausſchwänken.
Ausſchwingen, v. a. ἀνεμίζω (τὸ σιτάρι).
Ausſchwitzen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἱδρώνω. v. a. (μεταφ.) ἀλησμονῶ αὐτὰ ὅπου ἔμαθα.
Ausſehen, v. a. βλέπω ἕως τὴν ἄκραν. (auswählen), ἐξαιρῶ, διαλέγω. v. n. φαίνομαι. (ἀπὸ τὸ πρόσωπον κ. τ. ε.).
Ausſehen, das, ἡ θεωρία, τὸ φαινόμενον. (die Sache hat ein weites Ausſehn), ἡ ὑπόθεσις φαίνεται θέλει βαστάξει πολὺν καιρὸν, δὲν θέλει τελειώσει ὀγλήγωρα.
Ausſeihen, v. a. ἐβγάζω στραγγίζωντας ἢ σακκελίζωντας.
Außen, ad. ἔξω. von außen, ἀπ' ἔξω.
Ausſenden, v. a. στέλλω ἔξω, ἀποστέλλω.
Ausſendung, die, ἡ ἀποστολή.
Außenſeite, die, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος.
Außer, prp. ἔξω ἀπὸ, πάρεξ. außer ſich, ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, συγχισμένος.
Aeußere, der, die, das, ἐξωτερικός.
Außerhalb, prp. εἰς τὸ ἔξω μέρος, ἔξωθεν.
Aeußerlich, a. ἐξωτερικός.
Aeußern, v. a. φανερώνω, λέγω, δείχνω τὴν γνώμην.
Außerordentlich, a. ἔξω τῆς τάξεως, ὑπερβολικός.
Aeußerſt, ad. εἰς ἄκρον, εἰς ἔσχατον βαθμὸν, ὑπερβολικά.
Aeußerung, die, ἡ φανέρωσις, δεῖξις τῆς γνώμης.
Ausſetzen, v. a. βάνω ἔξω, ἐβγάζω ἔξω. (beſtimmen), διορίζω. (aufſchieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν). (tadeln), ἐλέγχω, κατηγορῶ.
Ausſetzung, die, τὸ ἔβγαλμα ἔξω. ἡ ἀναβολή. ἡ κατηγορία.
Ausſeyn, v. n. εἶμαι ἔξω, εἶμαι ἀπών. (mit etwas, mit einem), τελειώνομαι. (auf etwas —), ἔχω σκοπὸν διὰ κάτι τι. es iſt aus mit mir, ἐχάθηκα, ἀφανίσθηκα.

Ausſicht, die, ἡ θεωρία (ἐν διαστάσει, τουρκ. τὸ σεργιάνι), τὸ ὅραμα. (μεταφ.) ἡ ἐλπίδα.
Ausſieben, v. a. κοσκινίζω.
Ausſieden, v. a. βράζω, (κάμνω νὰ βράσῃ).
Ausſingen, v. n. et a. τελειώνω τὴν ψαλμῳδίαν ἢ τὴν τραγῳδίαν. ἰδὲ Singen.
Ausſinnen, v. a. ἐφευρίσκω, ἐβγάζω στοχαζόμενος.
Ausſinnung, die, ἡ ἐφεύρεσις.
Ausſitzen, (ſeine Zeit im Gefängniſſe), v. a. κάθομαι εἰς τὴν φυλακὴν τὸν διωρισμένον καιρόν. (auf dem Markte), κάθομαι εἰς τὴν ἀγορὰν πωλῶντας πρᾶγμα.
Ausſöhnen, v. a. φιλιώνω, ξαναφιλιώνω.
Ausſöhnung, die, ἡ φιλίωσις, ξαναφιλίωσις.
Ausſondern, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω, ἐξαιρῶ.
Ausſonderung, die, τὸ ἔβγαλμα, ὁ χωρισμός, ἡ ἐξαίρεσις.
Ausſpähen, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, παραμονεύω.
Ausſpäher, der, ὁ κατάσκοπος, παραμονευτής.
Ausſpann, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ξεζεύγουν καὶ ἀλλάζουν τὰ ἄλογα (τῆς πόστας).
Ausſpannen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, τεντώνω. die Pferde —, ξεζεύγω τὰ ἄλογα.
Ausſpannung, die, ἡ ἔκτασις, ἐξάπλωσις, τέντωσις. τὸ ξεζεύξιμον.
Ausſpazieren, v. n. ἐβγαίνω ἔξω εἰς περιδιάβασιν (εἰς σεργιάνι, τουρκ.).
Ausſpenden, v. a. χαρίζω, διαμοιράζω δῶρα.
Ausſpendung, die, ἡ διαμοίρασις τῶν δώρων.
Ausſperren, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. (einen aus dem Hauſe ꝛc.), ἀσφαλίζω τὴν θύραν ἀπό τινα, δὲν τὸν ἀφίνω νὰ ἔμβῃ.
Ausſpeyen, v. n. πτύω, ἀποπτύω.
Ausſpielen, v. a. παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά). etwas (durch Lotterie) —, πωλῶ διὰ μέσου λοταρίας. (zu Ende ſpielen), παίζω ἕως τὸ τέλος.
Ausſpinnen, v. a. κλώθω ἕως τὸ τέλος, τελειώνω τὸ κλώσιμον.
Ausſpioniren, ſ. Ausſpähen.
Ausſpotten, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω.
Ausſpottung, die, τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις.
Ausſprache, die, ἡ προφορά.
Ausſprechen, v. a. προφέρω. ein Urtheil —, προφέρω μίαν ἀπόφασιν, ἀποφασίζω.
Ausſpreizen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω.
Ausſprengen, v. a. κάμνω νὰ σκάσῃ τι (μὲ μπαροῦτι). ein Gerücht —, διασκορπίζω φήμην, κοινοποιῶ εἴδησιν (μάλιστα ψεύστικην).
Ausſpringen, v. n. πηδῶ ἔξω. ξεκολλοῦμαι. παύω ἀπὸ τὸ νὰ πηδῶ.
Ausſpritzen, v. a. ῥαντίζω, ῥίχνω (νερὸν κ. τ. ε.). (als Adern, Gefäße mit Wachs), ἐγχύνω, ἐμβάλλω κηρὶ εἰς τὰς φλέβας κ. τ. ε. ἑνὸς σώματος νεκροῦ.
Ausſpritzung, die, τὸ ῥάντισμα. ἡ ἔγχυσις.
Ausſproſſen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.
Ausſpröſsling, die, ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάριον.
Ausſpruch, der, ἡ ἀπόφασις (μάλιστα τοῦ κριτοῦ).
Ausſprühen, v. a. ῥίχνω ἔξω (μάλιστα σπινθῆρας).

Ausſpühlen, v. a. πλύνω, ἀποπλύνω (ποτήρια).
Ausſpühlicht, das, τὰ πλύσματα.
Ausſpühlung, die, τὸ πλύσιμον.
Ausſpüren, v. a. εὑρίσκω ἐρευνῶντας ἢ παραμονεύωντας, ἐξερευνῶ.
Ausſtaffiren, v. a. στολίζω. — προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα.
Ausſtaffirung, die, ὁ στολισμὸς, ἡ πρόβλεψις.
Ausſtand, der, τὸ ἐπίλοιπον χρέος, τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ.
Ausſtändig, a. ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, ὁποῦ εἶναι ἀκόμη ἀπλήρωτον.
Ausſtatten, v. a. προβλέπω. eine Tochter —, προικίζω, δίδω προῖκα.
Ausſtattung, die, ἡ προῖκα.
Ausſtäuben, v. a. ἐβγάζω τὸν κονιορτὸν, σκουπίζω.
Ausſtäupen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις.
Ausſtechen, v. a. σκαλίζω, ἐβγάζω τρυπῶντας μὲ σουγλὶ κ. τ. ε. ein Glas Wein ꝛc., ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασὶ κ. τ. ε. einen —, ὑποσκελίζομαι, κάμνω νὰ χάσῃ τις την χάριν ἢ τὴν ἀγάπην τινὸς κ. τ. ε.).
Ausſtehen, v. n. στέκομαι ἔξω. v. a. (ertragen), ὑποφέρω.
Ausſtehend, a. ἐξέχων, ὁποῦ ἐξέχει. ausſtehende Schulden, χρέη ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ, τὰ κρέδιτα.
Ausſteifen, ſ. Stärken, Steifen.
Ausſteigen, v. n. ἐβγαίνω, καταβαίνω (ἀπὸ τὸ καράβι, ἀπὸ το ἁμάξι).
Ausſtellen, v. a. βάνω ἔξω, ἐκθέτω. einen Wechſel —, τραβῶ ἕνα βεξήλιον. (aufſchieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν). ((tadeln), κατηγορῶ, ἐλέγχω.
Ausſtellung, die, ἡ ἔκθεσις ζωγραφιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων διὰ θεωρίαν ἢ διὰ πούλησιν. — eines Wechſels, το τράβηγμα τοῦ βεξηλίου.
Ausſterben, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι, τελειώνω.
Ausſteuer, die, ἡ προῖκα.
Ausſteuern, v. a. προικίζω, δίδω τὴν προῖκα.
Ausſteuerung, die, ἡ δόσις τῆς προῖκας.
Ausſtöbern, v. a. εὑρίσκω καὶ διώχνω (τὸ ἀγρίμνι ἀπὸ τὸν τόπον του).
Ausſtochern, v. a. καθαρίζω, παστρεύω (τὰ δόντια).
Ausſtopfen, v. a. γεμίζω (μὲ τρίχαις, μὲ πτερὰ κ. τ. ε.).
Ausſtoßen, v. a. ἐβγάζω κτυπῶντας (οἷον· τὸ ὀμμάτι κ. τ. ε.). Reden ꝛc. —, ἐβγάζω λόγους. Seufzer —, ἐβγάζω ἀναστεναγμοὺς, ἀναστενάζω.
Ausſtoßung, die, τὸ ἔβγαλμα. ἰδὲ Ausſtoßen.
Ausſtrecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω.
Ausſtreckung, die, ἡ ἔκτασις, ἅπλωσις.
Ausſtreichen, (Falten), v. a. ἰσάζω, ἐβγάζω (ταῖς ζαρωμάδαις). (mit der Feder), σβύνω (μὲ τὸ κονδύλι). mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις. (loben), ἐπαινῶ πολύ.
Ausſtreichung, die, τὸ ἴσασμα, ὁ ἰσασμός. τὸ σβύσιμον. ὁ δαρμός.
Ausſtreuen, v. a. σπέρνω, ῥίχνω [ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. ein Gerücht —, ἐξαπλώνω φήμην, κοινοποιῶ.
Ausſtrömen, v. a. χύνομαι, ἐβγαίνω μὲ ὁρμήν.
Ausſtudiren, v. a. εὑρίσκω, μανθάνω σπουδάζωντας. — τελειώνω τὴν σπουδήν μου (εἰς τὴν ἀκαδημίαν).
Ausſtürmen, v. n. παύω, ἀπερνῶ (ὁμιλῶντας διὰ ἀνεμοζάλην).

Ausstürzen, v. a. γυρίζω (οἷον· ἕνα καλάθι) νὰ ἀδειάσω. ein Glas Wein —, ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασὶ ἀπὸ μιᾶς.
Aussuchen, v. a. γυρεύω, διαλέγω, ἐκλέγω.
Aussuchung, die, ἡ ἐκλογή.
Austäfeln, v. a. στρώνω (τὸν τοῖχον) μὲ σανίδια.
Austanzen, v. a. τελειώνω ἕναν χορόν.
Austapezieren, v. a. στολίζω μὲ πέφκια.
Austauschen, v. a. ἀλλάζω. κάμνω ἀλλαγήν.
Austauschung, die, ἡ ἄλλαξις. ἀλλαγή.
Auster, die, τὸ ὀστρίδι.
Austerbank, die, Austergrund, der, τόπος ὅπου εὑρίσκονται πολλὰ ὀστρίδια μαζύ.
Austerschale, die, ἡ φλοῦδα τοῦ ὀστριδιοῦ.
Austheilen, v. a. διαμοιράζω.
Austheilung, die, ἡ διαμοίρασις.
Austhun, v. a. βάνω ἔξω. Geld auf Zinsen —, βάνω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον. (auslöschen), σβύνω (τὸ κηρὶ, καὶ τὰ γεγραμμένα).
Austiefen, v. a. κάμνω βαθὺ, βαθουλώνω.
Austilgen, v. a. σβύνω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω.
Austilgung, die, ἡ σβύσις, ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός.
Austoben, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπραΰνομαι.
Austraben, ein Pferd — lassen, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχει. ἰδέ Traben.
Austrag, der, ἡ ἀπόφασις, ἐκτέλεσις μιᾶς ὑποθέσεως.
Austragen, v. a. φέρνω ἔξω. φέρνω ἕως τὸ τέλος (τοῦ διωρισμένου καιροῦ). v. n. κάμνω (ὁμιλῶντας διὰ λογαριασμοὺς), ἀναβαίνω εἰς —.
Austrauern, v. a. τελειώνω τὸ πένθος, τελειώνω τὸν καιρὸν (εἰς τὸν ὁποῖον φοροῦν τὰ πένθιμα φορέματα).
Austreiben, v. a. διώχνω ἔξω. das Vieh —, πηγαίνω τὰ ζῶα (βοΐδια κ. τ. ε.) εἰς τὴν βοσκήν.
Austrennen, v. a. χωρίζω, ξεῤῥάπτω.
Austreten, v. a. ἐβγάζω πατῶντας ἐπάνω. Schuhe ꝛc. —, χαλνῶ ἢ φαρδύνω παπούτζια περιπατῶντας. (Feuer ꝛc.), σβύνω, πατῶντας ἐπάνω. v. n. πλημμυρίζω, ξεχειλίζομαι. (flüchtig werden), ἀναχωρῶ, φεύγω κρυφίως (ὡσὰν μουφλούζης).
Austretung, die, ὁ χαλασμὸς τοῦ παπουτζιοῦ κ. τ. ε. ἰδέ Austreten.
Austrinken, v. a. ἀδειάζω (πίνωντας).
Austritt, der, ἡ ἀναχώρησις, φυγή. (in der Sternkunde, von Verfinsterungen), ἡ ἀνάδυσις τῆς σελήνης κ. τ. ε. ἀπὸ τὴν ἔκλειψιν.
Austrocknen, v. a. ξηραίνω, κάμνω ξηρόν.
Austrocknung, die, τὸ ξήραμα.
Austrommeln, v. a. φανερώνω κτυπῶντας τα τύμπανα. (μεταφορ.) κοινοποιῶ ἢ φανερώνω παντοῦ.
Austunken, v. a. ἐβγάζω ἢ ἀδειάζω τὸ ζουμὶ ἐμβάφωντας ψωμί.
Austuschen, s. Tuschen.
Ausüben, v. a. γυμνάζω, ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν.
Ausübung, die, ἡ ἐκτέλεσις, γύμνασις, πρᾶξις.
Auswachsen, v. n. βλασταίνω, φυτρώνω. ὁμοίως· γίνομαι καμπούρης).
Auswägen, v. a. ζυγιάζω. πουλῶ λιανὰ μὲ τὸ ζύγι.
Auswahl, die, ἡ ἐκλογή.

D

Auswählen, *v. a.* διαλέγω, ἐκλέγω.
Auswandern, *v. a.* ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, μετοικῶ.
Auswanderung, die, ἡ μετοίκησις.
Auswärmen, *v. a.* ζεσταίνω καλά.
Auswärtig, *a.* ξένος, εἰς ξένους τόπους εὑρισκόμενος, ἐξωτερικός.
Auswärts, *ad.* πρὸς τὰ ἔξω. — εἰς ξένον τόπον.
Auswaschen, *v. a.* ἐβγάζω (λέραν κ. τ. ε.) πλύνωντας, ἀποπλύνω.
Auswässern, *v. a.* μουσκεύω, ἐβγάζω μουσκεύωντας.
Auswechseln, *v. a.* ἀλλάζω (μονέδαις) αἰχμαλώτους).
Auswechselung, die, ἡ ἀλλαγή.
Ausweg, der, ἡ ἔξοδος, τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τρόπος νὰ ἔβγῃ τις. (μεταφορ.) τρόπος βοηθείας, βοήθεια.
Auswehen, *v. a.* σβύνω φυσσῶντας ἢ ἀνεμίζωντας.
Ausweichen (*part.* ausgeweicht); *v. a.* μουσκεύω καλά.
Ausweichen, *v. a.* (*part.* ausgewichen), ὑποχωρῶ. ἀποφεύγω.
Ausweiden, (bey den Jägern), *v. a.* ἐξεντερίζω, ἐβγάζω τὰ ἔντερα.
Ausweinen, *v. n.* κλαίω ἀρκετὰ, παύω ἀπὸ τὸ νὰ κλαίω. sich die Augen —, χαλνῶ τὰ ὀμμάτια μου' μὲ τὸ κλαύσιμον.
Ausweisen, *v. a.* δεικνύω (δείχνω).
Ausweisung, die, ἡ δεῖξις, τὸ δεῖξιμον.
Ausweißen, *v. a.* ἀσπρίζω (τὸν τοῖχον).
Ausweiten, *v. a.* πλατύνω, φαρδύνω.
Auswendig, *a.* ἐξωτερικός. *ad.* ἀπ' ἔξω. — lernen, wissen, μανθάνω ἢ ἠξεύρω ἀπ' ἔξω, μανθάνω ἐκ στήθους, ἐκστηθίζω.

Auswerfen, *v. a.* ῥίχνω ἔξω, ἐκβάλλω. Blut 2c. —, πτύω αἷμα κ. τ. ε. (verwerfen), ἀποῤῥίπτω. (aussetzen, bestimmen), διορίζω (μάλιστα χρονικὴν πληρωμήν).
Auswerfung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις κ. τ. ε. ἰδὲ Auswerfen.
Auswetzen, *v. a.* ἐβγάζω ἀκονῶντας, ἀκονῶ. (μεταφ.) διορθώνω (ἕνα σφάλμα ὁποῦ ἔκαμα).
Auswickeln, *v. a.* ξετυλίγω.
Auswiegen, s. Auswägen.
Auswinden, *v. a.* ξετυλίγω. ἐβγάζω στρίφωντας.
Auswintern, *v. a.* φυλάγω εἰς καιρὸν χειμῶνος.
Auswirken, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐβγάζω. den Huf —, χωρίζω τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου. den Teig —, ζυμώνω τὸ ζυμάρι.
Auswischen, *v. a.* σφουγγίζω. σβύνω (τὰ γεγραμμένα μὲ μολυβοκόνδυλον κ. τ. ε.)
Auswittern, *v. i.* es hat ausgewittert, ἐτελείωσαν ἡ βρονταῖς.
Auswittern, *v. a.* εὑρίσκω γυρεύωντας ἢ ἐρευνῶντας κρυφίως.
Auswölben, *v. a.* κάμνω καμαρωτὸν, κτίζω καμάραν.
Auswuchs, der, ὁ (ἀχαμνὸς) βλαστός. ἡ καμποῦρα. (ἐξόστωσις). κάθε ἀχρεῖον πρᾶγμα.
Auswühlen, *v. a.* σκαλίζω, ἀνακατώνω.
Auswurf, der, τὸ ῥίψιμον ἔξω, ἡ ἐκβολή. (des Schleims), ἡ ἀπόπτυσις (τοῦ φλέγματος). (das ausgeworfene), τὸ πτυσμένον (φλέγμα, αἷμα κ. τ. ε.), τὰ ἀποπτύσματα. ein Auswurf der Menschheit, (ἕνα ἀπόῤῥιμμα τῶν ἀνθρώπων) ἀχρειότατος ἄνθρωπος.

Auswürgen, v. a. ἐβγάζω (φλέγμα κ. τ. ε.) μὲ πολὺν κόπον.
Auswurzeln, v. a. ξεριζώνω.
Auswüthen, v. a. παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπραΰνομαι.
Auszacken, v. a. κάμνω χαραγματιὰς ὡσὰν ὀδόντια.
Auszahlen, v. a. πληρώνω (χρέος, μισθόν).
Auszahlung, die, ἡ πληρωμὴ (τοῦ χρέους, τοῦ μισθοῦ).
Auszählen, v. a. λογαριάζω, ἀριθμῶ, μετρῶ.
Auszählung, die, ἡ ἀρίθμησις, μέτρησις.
Auszahnen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἐβγάζω δόντια, ἔχω ὅλα τὰ δόντια μου.
Auszanken, v. a. ἐπιπλήττω, μαλώνω πολύ.
Auszapfen, v. a. πουλῶ (κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.) ἀπὸ φιάλας (ἀπὸ μπουτέλια).
Auszehren, v. a. τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τρώγωντας. ἀδυναμώνω. v. n. χαλνοῦμαι, ἀδυνατίζομαι.
Auszehrung, die, ἡ κατανάλωσις (τῶν δυνάμεων), ἡ φθίσις, (ὁ ὄχτηκας).
Auszeichnen, v. a. σημειώνω. sich —, σημειώνομαι, εὐδοκιμῶ, ἐβγάζω ὄνομα, δείχνομαι (ὡς ἔνδοξος).
Auszeichnung, die, ἡ σημείωσις. ἡ προτίμησις.
Ausziehen, v. a. ἐβγάζω. (schriftlich), ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον κ. τ. ε. ἀντιγράφω. (auskleiden), ἐβγάζω τὰ φορέματα, ἐκδύνω. v. n. ἐβγαίνω. (aus einem Hause), μετοικῶ, (ἀλλάζω τὸ κονάκι). sich —, ἐκδύνομαι, ἐβγάζω τὰ φορέματά μου.
Ausziehung, die, τὸ ἔβγαλμα. ἰδὲ Ausziehen.
Auszieren, v. a. στολίζω.
Auszierung, die, ὁ στολισμός.
Auszimmern, v. a. κατασκευάζω τὰ ξύλα διὰ τὴν κτίσιν ἑνὸς ὀσπητίου.
Auszirkeln, v. a. μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην.
Auszischen, v. a. περιγελῶ διὰ μέσου συριγμοῦ.
Auszug, der, τὸ ἔβγαλμα. (aus einer Schrift), ἡ ἐπιτομή. (eines Heeres), ὁ μισευμὸς, ἡ κίνησις (τοῦ στρατεύματος). — in einem Schranke, τὸ συρτάρι.
Auszupfen, v. a. ἐβγάζω τζιμπῶντας μὲ τὰ ὀνύχια, ἀποσπῶ.
Authentisch, a. αὐθεντικὸς, ἀξιόπιστος, ἀναμφίβολος.
Autor, der, ὁ συγγραφεύς.
Autorisiren, v. a. δίδω τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω.
Autorschaft, die, τὸ νὰ εἶναι τις συγγραφεύς.
Auweh, i. οἴμοι, ὤχ, ἄ!
Avertiren, v. a. s. Benachrichtigen.
Avis, der, Avisbrief, εἴδησις, γράμμα εἰδήσεως.
Axe, die, s. Achse.
Axt, die, τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς.
Azur, der, εἶδος γαλαζίου λίθου. τὸ οὐρανογαλάζιον χρῶμα.
Azuren, (Azurnen), a. οὐρανογαλάζιος.

B.

Baake, s. Bake.
Baar, s. Bar.
Baare, s. Bahre.
Baccalaureus, der, ἀξίωμά τι ἀκαδη-

μικὸν, ὁ πρῶτος βαθμὸς εἰς τὸ νὰ γένῃ τις δόκτωρ.
Bach, der, τὸ ῥυάκι, (ῥεῖθρον), ποταμάκι.
Bachant, der, ὁ ἱερεὺς τοῦ Βάκχου.
Bachantinn, die, ἡ ἱέρισσα τοῦ Βάκχου.
Bachbungen, der, ἡ βεγονίκη ὑδατώδης.
Bache, die, ἡ ἀγρία γουροῦνα.
Bachholunder, der, ἡ παραποτάμιος κουφοξυλία.
Bachmünze, die, ἡ παραποτάμιος μίνθη.
Bachstelze, die, ἡ σεισοπυγίδα (εἶδος πουλιοῦ).
Bachus, der, ὁ Βάκχος, Διόνυσος.
Bachusfest, das, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου) τὰ ὄργια.
Bachusstab, der, ὁ θύρσος, ῥάβδος τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου).
Bachweide, die, ἡ λυγαριά. ὁ λυγός.
Backbord, der, τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ καραβιοῦ βλέποντας πρὸς τὴν πρώραν.
Backen, der, (Backe, die,) τὸ μάγουλον, (ἡ *παρειά).
Backen, v. a. ψήνω (ψωμὶ κ. τ. ε.).
Backenbein, das, τὸ κόκκαλον εἰς τὸ μάγουλον.
Backenstreich, der, τὸ ῥάπισμα, (ὁ πάτζος).
Backenzahn, der, τὸ μυλοδόντι.
Bäcker, der, ὁ ψωμᾶς.
Bäckerin, die, ἡ ψωμοῦ, ψωμάδενα.
Bäckerbursch, der, τὸ παιδὶ τοῦ ψωμᾶ.
Bäckerey, die, ἡ τέχνη τοῦ ψωμᾶ.
Bäckerknecht, der, ὁ δοῦλος τοῦ ψωμᾶ.
Backfisch, der, ὀψάριον (ψάρι) καλὸν διὰ τηγάνισμα.
Backgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ψήσιμον.
Backhaus, das, τὸ ὀσπῆτι τοῦ ψωμᾶ.
Backofen, der, ὁ φοῦρνος (τοῦ ψωμᾶ).
Backstein, der, τὸ τοῦβλον.
Backstube, die, ὁ ὀντὰς τοῦ ψωμᾶ.
Backtrog, der, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ζυμώνουν τὸ ζυμάρι.
Backwerk, das, κάθε λογῆς πήταις.
Bad, das, τὸ λουτρόν.
Badecur, die, ἡ ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ.
Badegast, der, ὁ ξένος ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ λουτρόν.
Badegeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ λουτρόν.
Bademantel, der, ἐπανωφόρι τὸ ὁποῖον βάνει ὁ λουόμενος.
Bademutter, (Badefrau), die, γυναῖκα ὁποῦ κατασκευάζει τὸ λουτρόν.
Baden, v. a. λούω. sich —, v. r. λούομαι (μόνος μου).
Badequast, der, (in Russischen Bädern), (der Badebesen), εἶδος βέργας μὲ τὴν ὁποίαν κτυποῦνται ἁπαλὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ (ῥούσσικα) θερμὰ λουτρά.
Bader, der, ὁ λουτρᾶς.
Baderey, die, τὸ ὀσπῆτι τοῦ λουτρᾶ.
Badestube, Badstube, die, ὁ ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον λούονται.
Badewanne, die, τὸ καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον λούεται τις, ὁ λουτήρ.
Bagage, die, τὰ σκεύη, τὰ ἀναγκαῖα (τοῦ στρατεύματος). (Gesindel), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα.
Bähen, v. a. θερμαίνω μὲ θερμόν τι ὑγρὸν ἢ μὲ ἀτμίδαις τοῦ θερμοῦ νεροῦ.
Bähung, die, ἡ θέρμανσις μὲ ἀτμίδαις. ἰδὲ Bähen.
Bahn, die, ὁ (ἰσασμένος) δρόμος. die Bahn brechen, ἰσιώνω τὸν δρόμον.
Bahnen, v. a. ἰσάζω, ὁμαλίζω (τὸν δρόμον).

Bahre, die, τὸ φέρετρον, φορεῖον. τὸ νεκροκρέββατον.
Bajonett, das, ἡ μπαϊονέτα.
Baizen, s. Beizen.
Bake, die, βουτζὶ ὁποῦ δένουν ἀπὸ ἕνα σχοινὶ καὶ βάνουν κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι ὡς σημεῖον διὰ τοὺς ναύτας, ὅτι εἶναι σκόπελοι ἐκεῖ.
Balcon, der, τὸ ἡλιακόν, ἐξώστεγον.
Bald, ad. μετ' ὀλίγου, ταχέως, ὀγλήγωρα. bald — bald —, πότε — πότε.
Baldachin, der, ἡ σκέπη (ὁ οὐρανός) τοῦ θρόνου.
Baldig, a. μετ' ὀλίγον γινόμενος, ταχύς, ὀγλήγωρος.
Baldrian, der, φοῦ, (λατιν. βαλεριάνα), φυτόν τι.
Balg, der, τὸ δέρμα (μικροῦ ζώου. (Schale), ἡ φλοῦδα, τὸ τζέφλιον (τῶν ὀσπρίων). (Vogelscheuche), τὸ φόβητρον, φόβιστρον διὰ τὰ πουλία. (ein kleines Kind verächtl.), μικρὸν παιδὶ (καταφρονητικῶς). (Hure), ἀχρεῖα πόρνη, πουτάνα.
Balgen, sich —, v. r. παλαίω (παλαίβω). κτυπειοῦμαι (μέ τινα), μάχομαι.
Balgentreter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβῷ τὰ φυσσσούνια τοῦ ὀργάνου τῆς ἐκκλησίας.
Balger, der, ὁ φιλόμαχος.
Balgerey, die, το μάλωμα, ἡ (μικρὴ) μάχη.
Balken, der, ὁ δοκός, (κοινῶς· ἡ γρεντά).
Balkenkopf, der, ἡ ἄκρα τοῦ δοκοῦ (τῆς γρεντᾶς).
Ball, der, η μπάλα (εἰς τὸ μπιλιάρδο), ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, τὸ τόπι. (Tanz), ὁ μπάλλος, χορός.
Ballaß, der, εἶδος ἀπὸ ῥουμπίνι.
Ballast, der, ἡ σαβούρα τοῦ καραβιοῦ.
Ballen, der, τὸ δέμα, τὸ ντέγγι. (Buchdruckerballen), τὸ ἐργαλεῖον τῶν τυπογράφων μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τα στοιχεῖα τοῦ τύπου. (an Händen und Füßen, ἡ παλάμη, τὸ (χονδρότερον) μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὸ χέρι καὶ εἰς τὸ ποδάρι. ein Ballen Papier, δέμα ἀπὸ 3000 κόλλαις χαρτί.
Ballen, v. a. συνάζω, μαζώνω σφαιροειδῶς. sich —, μαζώνομαι.
Ballenbinder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δένει τὰ ντέγγια.
Ballet, das, τεχνικὸς χορός εἰς τὸ θέατρον.
Balley, die, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς καβαλέρην τάγματος τινὸς στρατιωτικοῦ.
Ballhaus, das, τὸ ὀσπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν σφαῖραν (τὸ τόπι).
Ballsaal, der, ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν χορεύουν.
Ballspiel, das, τὸ παιγνίδι τῆς σφαῖρας.
Balsam, der, τὸ βάλσαμον.
Balsambaum, der, τὸ δένδρον τοῦ βαλσάμου.
Balsambüchse, die, τὸ κουτί διὰ βάλσαμον.
Balsamine, die, ἡ βαλσαμίνη, (φυτόν τι).
Balsamiren, v. a. βαλσαμώνω.
Balsamisch, a. βαλσαμικός.
Balz, die, ὁ καιρὸς τῆς συνουσίας εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἄγρια πουλιὰ ποθοῦν τὸ ἄρσεν.
Balzen, v. a. συνουσιάζω, ποθῶ τὸ ἄρσεν (λέγεται διὰ τὰ ἄγρια πουλιά).
Bämme, s. Butterbemme.
Banco, Banco-Geld, das, τὰ ἄσπρα τοῦ μπάγκου.
Band, das, ὁ δεσμὸς, ἡ ταινία (κοινῶς· τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα, λέντα). (Schlinge), ἡ θηλειά. (Verbindung), ὁ δεσμός, σύνδεσμος. die Bande, οἱ

δεσμοὶ (τῆς) φιλίας κ. τ. ε.), οἱ δεσμοὶ ἢ τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου).
Band, der, (Einband), τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου). (Buch, Theil), ὁ τόμος.
Bändchen, das, ἡ μικρὴ ταινία (ἰδὲ Band). ὁ μικρὸς τόμος (βιβλίου).
Bande, die, ἕνα κοπάδι (κλεπτῶν). (Gesellschaft), ἡ συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν, καταφρονητικῶς).
Bandelier, das, τὸ λουρὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθὶ τοῦ στρατιώτου.
Bändigen, v. a. καταδαμάζω, ἡμερώνω.
Bändigung, die, ἡ καταδάμασις, ἡμέρωσις.
Bandit, der, ὁ φονεὺς, κλέπτης ὁποῦ σκοτώνει ἀνθρώπους διὰ πληρωμήν.
Bandmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ταινίαις. (ἰδὲ Band, das).
Bandreif, der, τὸ στεφάνι (τοῦ βουτζιοῦ).
Bandschleife, die, ἡ θηλειά. ἡ θηλειὰ ἢ φοῦντα τὸν ὁποῖαν φοροῦν οἱ στρατιῶται εἰς τὸ καπέλο.
Bandweide, die, ἡ ἰτέα, (ἰτεά).
Bandwurm, der, ἡ ταινία, σκωλήκι μακρὸν καὶ λεπτὸν εἰς τὰ ἔντερα.
Bange, a. φοβισμένος, στενοχωρημένος.
Bangigkeit, die, ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος.
Bank, die, τὸ σκαμνί. (Wechselbank ꝛc.), ὁ μπάγκος (πραγματευτικός). (Sandbank), s. Sandbank.
Bänkelsänger, der, κοινὸς τραγουδιστὴς (ὁποῦ τραγουδεῖ παραμύθια κ. τ. ε.).
Bankerott, der, ἡ χρεοκοπία (κοινῶς τὸ μουφλούζευμα).
Bankerott, a. χρεοκόπος, (κοινῶς μουφλούζης).
Bankerottier, der, ὁ χρεοκόπος (ὁ μουφλούζης).
Bankert, der, ὁ νόθος, (μπάσταρδος).
Bankett, das, τὸ συμπόσιον.
Bankettiren, v. a. κάμνω συμπόσιον.
Banknote, die, ἡ πόλιτζα τοῦ μπάγκου (μάλιστα τῆς Ἀγγλίας).
Bann, der, ὁ ἀφορισμός. in den Bann thun, ἀφορίζω τινα.
Bannen, v. a. ἐξορκίζω (πνεύματα). (verbannen), ἐξορίζω.
Bannerherr, der, ἄρχων σημειοφόρος, (ἄρχων ἐξουσιαστὴς στρατιωτικοῦ τινος τάγματος).
Bannstrahl, Bannfluch, der, ὁ ἀφορισμὸς (μάλιστα τοῦ πάπα εἰς τὴν Ρώμην).
Bannung, die, ὁ ἐξορκισμὸς, ὁ ἐξορισμός.
Banse, die, ὁ τόπος εἰς τὸ ἀμπάρι ἔνθα κεῖται τὸ σιτάρι κ. τ. ε. (erster Magen wiederkäuender Thiere), τὸ πρῶτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων.
Bansen, v. n. στειβάζω, ἐπισωρεύω σιτάρια κ. τ. ε. εἰς τὸ ἀμπάρι.
Bar, a. μετρητός. bar bezahlen, πληρώνω μετρητά. bares Geld, μετρητά.
Bär, der, ἡ ἀρκοῦδα. einen Bären anbinden, (im gem. Leben), κάμνω ἕνα χρέος, γίνομαι χρεώστης. der große, kleine Bär, (Gestirn), ἡ μεγάλη, ἡ μικρὴ ἄρκτος (συνάστρισις).
Barake, die, ἡ καλύβα (μάλιστα διὰ στρατιώτας.
Barbar, der, ὁ βάρβαρος.
Barbarey, die, ἡ βαρβαρότης.
Barbarisch, a. βάρβαρος, βαρβαρικός.
Barbe, die, ἡ τρίγλη, τὸ μπαρμποῦνι (ὀψάριον).
Bärbeißig, a. φιλόνεικος, ὁποῦ εὔκολα μαλώνει.
Barbier, der, ὁ κουρεὺς, (μπαρμπέρης).
Barbierbecken, das, ἡ λεκάνη τοῦ κουρέος (τοῦ μπαρμπέρου).
Barbieren, v. a. ξουραφίζω, μπαρμπερίζω.

Barbiergeselle, der, ὁ δοῦλος τοῦ κουρέως, (τοῦ μπαρμπέρου).
Barbiermesser, das, τὸ ξουράφι.
Barbierstube, die, τὸ κουρεῖον, (ὁ ὀνδᾶς τοῦ μπαρμπέρου).
Barbierzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μπαρμπέρισμα.
Barchent, der, πανὶ ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι.
Barde, der, ποιητὴς καὶ τραγουδὸς (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν).
Bärenführer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἀρκοῦδαν μαθημένην νὰ χορεύῃ.
Bärenhaut, die, τὸ δέρμα τῆς ἀρκοῦδας. auf der (faulen) Bärenhaut liegen, εἶμαι ὀκνηρὸς, (εἶμαι τεμπέλης).
Bärenhäuter, der, ὁ ὀκνηρός (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης).
Bärenhäuterey, die, ἡ ὀκνηρία.
Bärenjagd, die, Bärenhetze, die, τὸ κυνῆγι τῶν ἀρκούδων.
Bärenklau, die, ἡ ἄκανθα (φυτόν τι).
Bärenklaue, die, τὸ νύχι τῆς ἀρκοῦδας.
Bärentatze, die, τὸ ποδάρι (ἢ ὀνύχι) τῆς ἀρκοῦδας.
Baret, der, εἶδος σκούφιας ἢ καπέλου.
Barfuß, a. γυμνοπόδαρος, (ξυπόλυτος).
Barfüßer, der, φραγκισκάνος (καλόγερος) ὅστις ἔχει τὰ ποδάρια γυμνά.
Bärin, die, τὰ θηλυκὸν τῆς ἀρκοῦδας, ἡ ἄρκτος.
Barke, die, ἡ βάρκα.
Bärlapp, der, τὸ λυκοπόδιον (φυτόν τι).
Bärme, die, s. Gäscht.
Barmherzig, a. εὔσπλαγχνος, ἐλεήμων.
Barmherzigkeit, die, ἡ εὐσπλαγχνία, τὸ ἔλεος.
Bärmutter, die, ἡ μήτρα, ὑστέρα.
Barometer, das (der), τὸ βαρόμετρον.
Baron, der, ὁ εὐγενής, (μπαρόνος).
Baronesse, Baronin, die, ἡ εὐγενής, (μπαρόνισσα).
Baronie, Baroney, die, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς εὐγενικὴν φαμιλίαν.
Barre, die, κομμάτι χρυσοῦ ἢ ἀσημιοῦ μακρὸν καὶ στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον.
Barsch, der, ἡ πέρκη, (ψάρι).
Barsch, a. σοβαρὸς, αὐστηρός.
Barschaft, die, τὰ μετρητὰ (ὁποῦ ἔχει τις).
Bart, der, τὰ γένεια. (am Schlüssel), τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ. (an der Aehre), αἱ ἀθέραις τοῦ ἀσταχυοῦ.
Bartbecken, das, s. Barbierbecken.
Barte, die, die Barten, τὰ κόκκαλα τοῦ κήτους.
Bärtig, a. ὁποῦ ἔχει γένεια.
Bartscherer, der, ὁ μπαρμπέρης. s. Barbier.
Bartseife, die, σαποῦνι διὰ μπαρμπέρισμα.
Bartwachs, das, ἄλειμμα (μυριστικὸν) διὰ νὰ μουστάκια.
Basalt, der, ὁ βασάλτης, εἶδος μαρμάρου μελανοῦ.
Base, die, ἡ θεῖα. ἡ ἐξαδέλφη.
Basilien, das, ὁ βασιλικός (φυτὸν τι μυριστικόν).
Basilisk, der, ὁ βασιλίσκος, (ζῶον μυθικόν).
Baß, der, ὁ βαρύτονος (εἰς τὰ μουσικα καὶ εἰς τὴν φωνήν).
Bassetflöte, die, εἶδος φλαοῦτας.
Baßgeige, die, τὸ μεγάλον βιολί (ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον).
Bassist, der, ὁ ψάλλων (ἢ τραγουδῶν) βαρυτόνως.
Basson, der, ὄργανον μουσικὸν τοῦ ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον.
Bast, der, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δέν-

δρων. ἡ ἐπιδερμίς, (τὸ λεπτὸν πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει ἀπ᾽ ἔξω τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου).

Bastard, der, ὁ νόθος, μπάσταρδος.

Baste, die, τὸ ἄσο τοῦ σπαθιοῦ (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι).

Basten, a. τῆς λεπτῆς φλοῦδας τῶν δένδρων.

Bastey, die, ὁ προμαχὼν, εἶδος περιτειχίσματος, (κοίνως· τὸ μπαστιόνι).

Bastschuhe, Basteln, die, (pl.) εἶδος παπουτζιῶν ἀπὸ τὴν λεπτὴν φλοῦδαν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ χωριάται τῆς Ῥωσσίας.

Bastseil, das, σχοινὶ ἀπὸ λεπτὴν φλοῦδαν δένδρου.

Bataille, die, ἡ μάχη, (μπατάλια). s. Schlacht.

Bataillon, das, τὸ μπαταλιόνι, τᾶγμα στρατιωτικὸν ἀπὸ 500, 600 κ. τ. ε. ἀνθρώπους.

Bathengel, der, τὸ σκόρδιον (φυτόν τι).

Batist, der, τὸ μπατίστι, εἶδος πανίου λεπτοτάτου.

Batterie, die, ἡ μπαταρία, σειρὰ κανονίων. (am Flintenschlosse, τὸ τζελίκι εἰς τὸ τουφέκι, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ πυροβολόπετρα.

Batzen, der, ἕνα κομμάτι. s. Fetzen. (ein Batzen, eine Münze), εἶδος μικρᾶς μονέδας (ὁποῦ ἀξίζει τρεῖς παράδες). (im gem. Leben), er hat Batzen, ἔχει παράδες.

Bau, der, ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον. (eines Fuchses, Kaninchens), ἡ φωλεὰ τῆς ἀλωποῦς, τοῦ κουνελιοῦ.

Bauamt, das, ἡ ἐπιστασία εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.

Bauanschlag, der, ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ κτιρείου.

Bauart, die, ὁ τρόπος τῆς κτίσεως.

Bauch, der, ἡ κοιλία.

Bäuche, die, s. Lauge.

Bauchdiener, der, ὁ λαίμαργος, κοιλιολάτρης.

Baudirektor, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.

Bauchfluß, der, ἡ κίνησις τῆς κοιλίας, ἡ δυσεντερία, ἐντερία.

Bauchgrimmen, das, τὸ χολικὸν πάθος, πόνος τῆς κοιλίας.

Bauchgurt, der, τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον ζώνουν τὸ ἄλογον.

Bauchig, Bäuchig, a. ὁποῦ ἔχει κοιλίαν (λέγεται διὰ ἀγγεῖα).

Bauchredner, der, ὁ ἐγγαστρίμυθος (ὁποῦ ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα).

Bauchschmerzen, Bauchweh, das, ὁ πόνος τῆς κοιλίας.

Bauchsorge, die, ἡ φροντίδα διὰ τὴν κοιλίαν, ἡ λαιμαργία.

Bauchwassersucht, die, ὁ ἀσκίτης, ὁ ὑδρώπικας, ἡ ὑδροπισία.

Bauen, v. a. κτίζω. das Land —, γεωργῶ, καλλιεργῶ. v. n. auf etwas —, ἐμπιστεύομαι εἰς...

Bauer, der, ὁ χωρικὸς, χωριάτης. (im Schachspiel), ὁ πεζὸς (στρατιώτης) εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σαντράτζι. ein grober —, ἕνας χονδροειδέστατος, βούβαλος.

Bauer, das, τὸ κλουβίον.

Bauergut, Bauerngut, das, ὑποστατικὸν χωριάτου.

Bauerhaft, a. χωρικὸς, χωριάτικος.

Bauerhof, Bauernhof, der, ἡ αὐλὴ χωριάτου.

Bauerhütte, die, ἡ χωρικὴ καλύβα.

Bäuerin, die, ἡ χωρικὴ, χωριάτισσα.

Bäuerisch, a. χωρικὸς, χωριάτικος. (grob), χωριάτικος, χονδροειδέστατος.

Bauerknecht, der, ὁ δοῦλος χωριάτου.

Bauerküttel, der, τὸ χονδρὸν χωρικὸν φόρεμα.
Bauermädchen, das, χωρικὸν κορίτζι.
Bauermagd, die, ἡ δούλη τοῦ χωριάτου.
Bauerpferd, das, ἄλογον χωριάτου.
Bauerschaft, die, ἡ χωρικοὶ, χωριάται (ἑνὸς χωρίου).
Bauerschenke, die, τὸ καπηλεῖον χωρικόν.
Bauersmann, der, ὁ χωρικὸς, χωριάτης.
Bauerstolz, der, χωριάτικη ὑπερηφάνεια.
Bauertracht, die, ἡ χωριάτικη φορεσία.
Bauervolk, das, Bauersleute, die, οἱ χωρικοὶ, χωριάται.
Baufällig, a. ἀχαμνὸς, χαλασμένος, ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ.
Baufälligkeit, die, ἡ ἀχαμνὴ κατάστασις (ἑνὸς σπητίου).
Baufrohne, die, Baudienst, der, ἀγγαρεία τὴν ὁποῖαν ὁ χωριάτης χρεωστεῖ εἰς τὴν κτίσιν τῶν ὀσπητιῶν.
Baugeist, der, ἡ μανία τοῦ νὰ κτίζῃ τις πολλὰ ὀσπήτια.
Baugerüst, das, τὸ σανίδωμα τῶν ἐργατῶν ὅταν κτίζουν ἕνα σπῆτι.
Bauherr, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτίζει σπῆτι μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα. (ein Rathsherr), ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.
Bauhof, der, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὰ ξύλα κ. τ. ε. διὰ τὰ κτίρεια.
Bauholz, das, τὰ ξύλα διὰ τὸ κτίσιμον.
Baukosten, die, (*pl.*) τὰ ἔξοδα διὰ τὸ κτίσιμον.
Baukunst, die, ἡ ἀρχιτεκτονική.
Bauleute, die, (*pl.*) οἱ ἐργάται ὁποῦ κτίζουν ὀσπήτια.
Baulich, *a.* im baulichen Wesen erhalten, διατηρῶ (ἕνα κτίρειον) εἰς καλὴν κατάστασιν.
Baulust, die, ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ κτίζῃ τις σπήτια.
Baum, der, τὸ δένδρον. (die Bäume am Wagen, am Schlitten), τὰ δύο μακρὰ ξύλα τὰ ὁποῖα βαστάζουν τὸ ἁμάξι (ἢ τὴν σάνιαν).
Baumbast, der, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων.
Bäumchen, das, τὸ δενδράκι.
Baumeister, der, ὁ ἀρχιτέκτων.
Baumeln, *v. n.* κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κουνοῦμαι.
Bäumen, sich —, *v. r.* σηκώνομαι εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια, σηκώνομαι ὀρθός. (λέγεται διὰ τὸ ἄλογον).
Baumfrucht, der, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου, τὸ πωρικόν.
Baumgarten, der, ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι μὲ δένδρα.
Baumhacker, der, ὁ δρυοκολάπτης (πουλίον τι).
Baumharz, das, τὸ κόμμι, ἡ ῥετζίνη.
Baumleiter, die, διπλὴ σκάλα.
Baummarder, der, τὸ κουνάβι εἰς τὰ δάση.
Baumöhl, das, τὸ λάδι (τῆς ἐλαίας).
Baumrinde, die, ἡ φλοῦδα τοῦ δένδρου.
Baumsaft, der, ὁ ὀπός, χυλὸς τῶν δένδρων.
Baumschlag, der, τὰ φύλλα καὶ κλαδιὸ τοῦ δένδρου (εἰς τὰς ζωγραφίας).
Baumschule, die, φύτευμα διαφόρων δένδρων.
Baumschwamm, der, μανιτάρι εἰς τὰ δένδρα.
Baumseide, die, εἶδος ὑφάσματος μπομπασὶν λεγομένου.
Baumstark, *a.* πολλὰ ἰσχυρὸς, ἰσχυρότατος, δυνατός.

Auswählen, v. a. διαλέγω, ἐκλέγω.
Auswandern, v. a. ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, μετοικῶ.
Auswanderung, die, ἡ μετοίκησις.
Auswärmen, v. a. ζεσταίνω καλά.
Auswärtig, a. ξένος, εἰς ξένους τόπους εὑρισκόμενος, ἐξωτερικός.
Auswärts, ad. πρὸς τὰ ἔξω. — εἰς ξένον τόπον.
Auswaschen, v. a. ἐβγάζω (λέραν κ. τ. ε.) πλύνωντας, ἀποπλύνω.
Auswässern, v. a. μουσκεύω, ἐβγάζω μουσκεύωντας.
Auswechseln, v. a. ἀλλάζω (μονέδαις) αἰχμαλώτους).
Auswechselung, die, ἡ ἀλλαγή.
Ausweg, der, ἡ ἔξοδος, τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τρόπος νὰ ἔβγῃ τις. (μεταφορ.) τρόπος βοηθείας, βοήθεια.
Auswehen, v. a. σβύνω φυσσῶντας ἢ ἀνεμίζωντας.
Ausweichen (part. ausgeweicht); v. a. μουσκεύω καλά.
Ausweichen, v. a. (part. ausgewichen), ὑποχωρῶ. ἀποφεύγω.
Ausweiden, (bey den Jägern), v. a. ἐξεντερίζω, ἐβγάζω τὰ ἔντερα.
Ausweinen, v. n. κλαίω ἀρκετά, παύω ἀπὸ τὸ νὰ κλαίω. sich die Augen —, χαλνῶ τὰ ὀμμάτια μου με τὸ κλαύσιμον.
Ausweisen, v. a. δεικνύω (δείχνω).
Ausweisung, die, ἡ δεῖξις, τὸ δεῖξιμον.
Ausweißen, v. a. ἀσπρίζω (τὸν τοῖχον).
Ausweiten, v. a. πλατύνω, φαρδύνω.
Auswendig, a. ἐξωτερικός. ad. ἀπ' ἔξω. — lernen, wissen, μανθάνω ἢ ἠξεύρω ἀπ' ἔξω, μανθάνω ἐκ στήθους, ἐκστηθίζω.

Auswerfen, v. a. ῥίχνω ἔξω, ἐκβάλλω. Blut ꝛc. —, πτύω αἷμα κ. τ. ε. (verwerfen), ἀποῤῥίπτω. (aussetzen, bestimmen), διορίζω (μάλιστα χρονικὴν πληρωμήν).
Auswerfung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις κ. τ. ε. ἰδὲ Auswerfen.
Auswetzen, v. a. ἐβγάζω ἀκονῶντας, ἀκονῶ. (μεταφ.) διορθώνω (ἕνα σφάλμα ὁποῦ ἔκαμα).
Auswickeln, v. a. ξετυλίγω.
Auswiegen, s. Auswägen.
Auswinden, v. a. ξετυλίγω. ἐβγάζω στρίφωντας.
Auswintern, v. a. φυλάγω εἰς καιρὸν χειμῶνος.
Auswirken, v. a. ἐκτελῶ, ἐβγάζω. den Huf —, χωρίζω τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου. den Teig —, ζυμώνω τὸ ζυμάρι.
Auswischen, v. a. σφουγγίζω. σβύνω (τὰ γεγραμμένα μὲ μολυβοκόνδυλον κ. τ. ε.)
Auswittern, v. i. es hat ausgewittert, ἐτελείωσαν ἡ βρονταῖς.
Auswittern, v. a. εὑρίσκω γυρεύωντας ἢ ἐρευνῶντας κρυφίως.
Auswölben, v. a. κάμνω καμαρωτὸν, κτίζω καμάραν.
Auswuchs, der, ὁ (ἀχαμνὸς) βλαστός. ἡ καμποῦρα. (ἐξόστωσις). κάθε ἀχρεῖον πρᾶγμα.
Auswühlen, v. a. σκαλίζω, ἀνακατώνω.
Auswurf, der, τὸ ῥίψιμον ἔξω, ἡ ἐκβολή. (des Schleims), ἡ ἀπόπτυσις (τοῦ φλέγματος). (das ausgeworfene), τὸ πτυσμένον (φλέγμα, αἷμα κ. τ. ε.), τὰ ἀποπτύσματα. ein Auswurf der Menschheit, (ἕνα ἀπόῤῥιμμα τῶν ἀνθρώπων) ἀχρειότατος ἄνθρωπος.

Auswürgen, v. a. ἐβγάζω (φλέγμα κ. τ. ε.) μὲ πολὺν κόπον.
Auswurzeln, v. a. ξεῤῥιζώνω.
Auswüthen, v. a. παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπραΰνομαι.
Auszacken, v. a. κάμνω χαραγματιὰς ὡσὰν ὀδόντια.
Auszahlen, v. a. πληρώνω (χρέος, μισθόν).
Auszahlung, die, ἡ πληρωμὴ (τοῦ χρέους, τοῦ μισθοῦ).
Auszählen, v. a. λογαριάζω, ἀριθμῶ, μετρῶ.
Auszählung, die, ἡ ἀρίθμησις, μέτρησις.
Auszahnen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἐβγάζω δόντια, ἔχω ὅλα τὰ δόντια μου.
Auszanken, v. a. ἐπιπλήττω, μαλώνω πολύ.
Auszapfen, v. a. πουλῶ (κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.) ἀπὸ φιάλας (ἀπὸ μπουτέλια).
Auszehren, v. a. τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τρώγοντας. ἀδυναμώνω. v. n. χαλνοῦμαι, ἀδυνατίζομαι.
Auszehrung, die, ἡ κατανάλωσις (τῶν δυνάμεων), ἡ φθίσις, (ὁ ὄχτηκας).
Auszeichnen, v. a. σημειώνω. sich —, σημειώνομαι, εὐδοκιμῶ, ἐβγάζω ὄνομα, δείχνομαι (ὡς ἔνδοξος).
Auszeichnung, die, ἡ σημείωσις. ἡ προτίμησις.
Ausziehen, v. a. ἐβγάζω. (schriftlich), ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον κ. τ. ε. ἀντιγράφω. (auskleiden), ἐβγάζω τὰ φορέματα, ἐκδύνω. v. n. ἐβγαίνω. (aus einem Hause), μετοικῶ, (ἀλλάζω τὸ κονάκι). sich —, ἐκδύνομαι, ἐβγάζω τὰ φορέματά μου.
Ausziehung, die, τὸ ἔβγαλμα. ἰδὲ Ausziehen.
Auszieren, v. a. στολίζω.
Auszierung, die, ὁ στολισμός.
Auszimmern, v. a. κατασκευάζω τὰ ξύλα διὰ τὴν κτίσιν ἑνὸς ὀσπητίου.
Auszirkeln, v. a. μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην.
Auszischen, v. a. περιγελῶ διὰ μέσου συριγμοῦ.
Auszug, der, τὸ ἔβγαλμα. (aus einer Schrift), ἡ ἐπιτομή. (eines Heeres), ὁ μισευμὸς, ἡ κίνησις (τοῦ στρατεύματος). — in einem Schranke, τὸ συρτάρι.
Auszupfen, v. a. ἐβγάζω τζιμπῶντας μὲ τὰ ὀνύχια, ἀποσπῶ.
Authentisch, a. αὐθεντικὸς, ἀξιόπιστος, ἀναμφίβολος.
Autor, der, ὁ συγγραφεύς.
Autorisiren, v. a. δίδω τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω.
Autorschaft, die, τὸ νὰ εἶναι τις συγγραφεύς.
Auweh, i. οἴμοι, ὤχ, ἄ!
Avertiren, v. a. s. Benachrichtigen.
Avis, der, Avisbrief, εἴδησις, γράμμα εἰδήσεως.
Axe, die, s. Achse.
Axt, die, τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς.
Azur, der, εἶδος γαλαζίου λίθου. τὸ οὐρανογαλάζιον χρῶμα.
Azuren, (Azurnen), a. οὐρανογαλάζιος.

B.

Baake, s. Bake.
Baar, s. Bar.
Baare, s. Bahre.
Baccalaureus, der, ἀξίωμά τι ἀκαδη-

μικὸν, ὁ πρῶτος βαθμὸς εἰς τὸ νὰ γένη τις δόκτωρ.
Bach, der, τὸ ῥυάκι, (ῥεῖθρον), ποταμάκι.
Bachant, der, ὁ ἱερεὺς τοῦ Βάκχου.
Bachantinn, die, ἡ ἱέρισσα τοῦ Βάκχου.
Bachbungen, der, ἡ βερονίκη ὑδατώδης.
Bache, die, ἡ ἀγρία γουροῦνα.
Bachholunder, der, ἡ παραποτάμιος κουφοξυλία.
Bachmünze, die, ἡ παραποτάμιος μίνθη.
Bachstelze, die, ἡ σεισοπυγίδα (εἶδος πουλιοῦ).
Bachus, der, ὁ Βάκχος, Διόνυσος.
Bachusfest, das, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου) τὰ ὄργια.
Bachusstab, der, ὁ θύρσος, ῥάβδος τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου).
Bachweide, die, ἡ λυγαριά. ὁ λυγός.
Backbord, der, τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ καραβιοῦ βλέπωντας πρὸς τὴν πρώραν.
Backen, der, (Backe, die,) τὸ μάγουλον, (ἡ *παρειά).
Backen, v. a. ψήνω (ψωμὶ κ. τ. ε.).
Backenbein, das, τὸ κόκκαλον εἰς τὸ μάγουλον.
Backenstreich, der, τὸ ῥάπισμα, (ὁ πάτζος).
Backenzahn, der, τὸ μυλοδόντι.
Bäcker, der, ὁ ψωμᾶς.
Bäckerin, die, ἡ ψωμοῦ, ψωμάδενα.
Bäckerbursch, der, τὸ παιδὶ τοῦ ψωμᾶ.
Bäckerey, die, ἡ τέχνη τοῦ ψωμᾶ.
Bäckerknecht, der, ὁ δοῦλος τοῦ ψωμᾶ.
Backfisch, der, ὀψάριον (ψάρι) καλὸν διὰ τηγάνισμα.
Backgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ψήσιμον.
Backhaus, das, τὸ ὀσπῆτι τοῦ ψωμᾶ.
Backofen, der, ὁ φοῦρνος (τοῦ ψωμᾶ).
Backstein, der, τὸ τοῦβλον.
Backstube, die, ὁ ὀντὰς τοῦ ψωμᾶ.
Backtrog, der, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ζυμώνουν τὸ ζυμάρι.
Backwerk, das, κάθε λογῆς πήταις.
Bad, das, τὸ λουτρόν.
Badecur, die, ἡ ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ.
Badegast, der, ὁ ξένος ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ λουτρόν.
Badegeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ λουτρόν.
Bademantel, der, ἐπανωφόρι τὸ ὁποῖον βάνει ὁ λουόμενος.
Bademutter, (Badefrau), die, γυναῖκα ὁποῦ κατασκευάζει τὸ λουτρόν.
Baden, v. a. λούω. sich —, v. r. λούομαι (μόνος μου).
Badequast, der, (in Russischen Bädern), (der Badebesen), εἶδος βέργας μὲ τὴν ὁποῖαν κτυποῦνται ἁπαλὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ (ῥούσσικα) θερμὰ λουτρά.
Bader, der, ὁ λουτρᾶς.
Baderey, die, τὸ ὀσπῆτι τοῦ λουτρᾶ.
Badestube, Badstube, die, ὁ ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον λούονται.
Badewanne, die, τὸ κάδι εἰς τὸ ὁποῖον λούεται τις, ὁ λουτήρ.
Bagage, die, τὰ σκεύη, τὰ ἀναγκαῖα (τοῦ στρατεύματος). (Gesindel), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα.
Bähen, v. a. θερμαίνω μὲ θερμόν τι ὑγρὸν ἢ μὲ ἀτμίδαις τοῦ θερμοῦ νεροῦ.
Bähung, die, ἡ θέρμανσις μὲ ἀτμίδαις. ἰδὲ Bähen.
Bahn, die, ὁ (ἰσασμένος) δρόμος. die Bahn brechen, ἰσιώνω τὸν δρόμον.
Bahnen, v. a. ἰσάζω, ὁμαλίζω (τὸν δρόμον).

Bahre, die, τὸ φέρετρον, φορεῖον. τὸ νεκροκρέββατον.
Bajonett, das, ἡ μπαϊονέτα.
Baizen, s. Beizen.
Bake, die, βουτζὶ ὁποῦ δένουν ἀπὸ ἕνα σκοινὶ καὶ βάνουν κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι ὡς σημεῖον διὰ τοὺς ναύτας, ὅτι εἶναι σκόπελοι ἐκεῖ.
Balcon, der, τὸ ἡλιακόν, ἐξώστεγον.
Bald, ad. μετ' ὀλίγου, ταχέως, ὀγλήγωρα. bald — bald —, πότε — πότε.
Baldachin, der, ἡ σκέπη (ὁ οὐρανός) τοῦ θρόνου.
Baldig, a. μετ' ὀλίγον γινόμενος, ταχὺς, ὀγλήγωρος.
Baldrian, der, φοῦ, (λατιν. βαλεριάνα), φυτόν τι.
Balg, der, τὸ δέρμα (μικροῦ ζώου. (Schale), ἡ φλοῦδα, τὸ τζέφλιον (τῶν ὀσπρίων). (Vogelscheuche), τὸ φόβητρον, φόβιστρον διὰ τὰ πουλία. (ein kleines Kind verächtl.), μικρὸν παιδὶ (καταφρονητικῶς). (Hure), ἀχρεῖα πόρνη, πουτάνα.
Balgen, sich —, v. r. παλαίω (παλαίβω). κτυπειοῦμαι (μέ τινα), μάχομαι.
Balgentreter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὰ φυσσοῦνια τοῦ ὀργάνου τῆς ἐκκλησίας.
Balger, der, ὁ φιλόμαχος.
Balgerey, die, το μάλωμα, ἡ (μικρὴ) μάχη.
Balken, der, ὁ δοκός, (κοινῶς· ἡ γρεντά).
Balkenkopf, der, ἡ ἄκρα τοῦ δοκοῦ (τῆς γρεντᾶς).
Ball, der, η μπάλα (εἰς τὸ μπιλιάρδο), ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, τὸ τόπι. (Tanz), ὁ μπάλλος, χορός.
Ballaß, der, εἶδος ἀπὸ ῥουμπίνι.
Ballast, der, ἡ σαβοῦρα τοῦ καραβιοῦ.
Ballen, der, τὸ δέμα, τὸ ντέγγι. (Buchdruckerballen), τὸ ἐργαλεῖον τῶν τυπογράφων μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τα στοιχεῖα τοῦ τύπου. (an Händen und Füßen, ἡ παλάμη, τὸ (χονδρότερον) μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὸ χέρι καὶ εἰς τὸ ποδάρι. ein Ballen Papier, δέμα ἀπὸ 3000 κόλλαις χαρτί.
Ballen, v. a. συνάζω, μαζώνω σφαιροειδῶς. sich —, μαζώνομαι.
Ballenbinder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δένει τὰ ντέγγια.
Ballet, das, τεχνικὸς χορός εἰς τὸ θέατρον.
Balley, die, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς καβαλέρην τάγματος τινὸς στρατιωτικοῦ.
Ballhaus, das, τὸ ὀσπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν σφαῖραν (τὸ τόπι).
Ballsaal, der, ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν χορεύουν.
Ballspiel, das, τὸ παιγνίδι τῆς σφαίρας.
Balsam, der, τὸ βάλσαμον.
Balsambaum, der, τὸ δένδρον τοῦ βαλσάμου.
Balsambüchse, die, τὸ κουτί διὰ βάλσαμον.
Balsamine, die, ἡ βαλσαμίνη, (φυτόν τι).
Balsamiren, v. a. βαλσαμώνω.
Balsamisch, a. βαλσαμικός.
Balz, die, ὁ καιρὸς τῆς συνουσίας εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἄγρια πουλιὰ ποθοῦν τὸ ἄρσεν.
Balzen, v. a. συνουσιάζω, ποθῶ τὸ ἄρσεν (λέγεται διὰ τὰ ἄγρια πουλιά).
Bämme, s. Butterbemme.
Banco, Banco-Geld, das, τὰ ἄσπρα τοῦ μπάγκου.
Band, das, ὁ δεσμὸς, ἡ ταινία (κοινῶς· τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα, λέντα). (Schlinge), ἡ θηλειά. (Verbindung), ὁ δεσμός, σύνδεσμος. die Bande, οἱ

δεσμοὶ (τῆς) φιλίας κ. τ. ε.), οἱ δεσμοὶ ἢ τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου).
Band, der, (Einband), τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου). (Buch, Theil), ὁ τόμος.
Bändchen, das, ἡ μικρὴ ταινία (ἰδὲ Band). ὁ μικρὸς τόμος (βιβλίου).
Bande, die, ἕνα κοπάδι (κλεπτῶν). (Gesellschaft), ἡ συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν, καταφρονητικῶς).
Bandelier, das, τὸ λουρὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθὶ τοῦ στρατιώτου.
Bändigen, v. a. καταδαμάζω, ἡμερώνω.
Bändigung, die, ἡ καταδάμασις, ἡμέρωσις.
Bandit, der, ὁ φονεὺς, κλέπτης ὁποῦ σκοτώνει ἀνθρώπους διὰ πληρωμήν.
Bandmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ταινίαις. (ἰδὲ Band, das).
Bandreif, der, τὸ στεφάνι (τοῦ βουτζιοῦ).
Bandschleife, die, ἡ θηλειά. ἡ θηλειὰ ἢ φοῦντα τὸν ὁποῖαν φοροῦν οἱ στρατιῶται εἰς τὸ καπέλο.
Bandweide, die, ἡ ἰτέα, (ἰτεά).
Bandwurm, der, ἡ ταινία, σκωλήκι μακρὸν καὶ λεπτὸν εἰς τὰ ἔντερα.
Bange, a. φοβισμένος, στενοχωρημένος.
Bangigkeit, die, ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος.
Bank, die, τὸ σκαμνί. (Wechselbank ꝛc.), ὁ μπάγκος (πραγματευτικός). (Sandbank), s. Sandbank.
Bänkelsänger, der, κοινὸς τραγουδιστὴς (ὁποῦ τραγουδεῖ παραμύθια κ. τ. ε.).
Bankerott, der, ἡ χρεοκοπία (κοινῶς· τὸ μουφλούζευμα).
Bankerott, a. χρεοκόπος, (κοινῶς· μουφλούζης).
Bankerottier, der, ὁ χρεοκόπος (ὁ μουφλούζης).
Bankert, der, ὁ νόθος, (μπάσταρδος).
Bankett, das, τὸ συμπόσιον.
Bankettiren, v. a. κάμνω συμπόσιον.
Banknote, die, ἡ πόλιτζα τοῦ μπάγκου (μάλιστα τῆς Ἀγγλίας).
Bann, der, ὁ ἀφορισμός. in den Bann thun, ἀφορίζω τινα.
Bannen, v. a. ἐξορκίζω (πνεύματα). (verbannen), ἐξορίζω.
Bannerherr, der, ἄρχων σημειοφόρος, (ἄρχων ἐξουσιαστὴς στρατιωτικοῦ τινος τάγματος).
Bannstrahl, Bannfluch, der, ὁ ἀφορισμὸς (μάλιστα τοῦ πάπα εἰς τὴν Ῥώμην).
Bannung, die, ὁ ἐξορκισμὸς, ὁ ἐξορισμός.
Banse, die, ὁ τόπος εἰς τὸ ἀμπάρι ἔνθα κεῖται τὸ σιτάρι κ. τ. ε. (erster Magen wiederkäuender Thiere), τὸ πρῶτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων.
Bansen, v. n. στοιβάζω, ἐπισωρεύω σιτάρια κ. τ. ε. εἰς τὸ ἀμπάρι.
Bar, a. μετρητός. bar bezahlen, πληρώνω μετρητά. bares Geld, μετρητά.
Bär, der, ἡ ἀρκοῦδα. einen Bären anbinden, (im gem. Leben), κάμνω ἕνα χρέος, γίνομαι χρεώστης. der große, kleine Bär, (Gestirn), ἡ μεγάλη, ἡ μικρὴ ἄρκτος (συνάστρισις).
Barake, die, ἡ καλύβα (μάλιστα διὰ στρατιώτας.
Barbar, der, ὁ βάρβαρος.
Barbarey, die, ἡ βαρβαρότης.
Barbarisch, a. βάρβαρος, βαρβαρικός.
Barbe, die, ἡ τρίγλη, τὸ μπαρμπούνι (ὀψάριον).
Bärbeißig, a. φιλόνεικος, ὁποῦ εὔκολα μαλώνει.
Barbier, der, ὁ κουρεὺς, (μπαρμπέρης).
Barbierbecken, das, ἡ λεκάνη τοῦ κουρέος (τοῦ μπαρμπέρου).
Barbieren, v. a. ξουραφίζω, μπαρμπερίζω.

Barbiergeselle, der, ὁ δοῦλος τοῦ κουρέος, (τοῦ μπαρμπέρου).
Barbiermesser, das, τὸ ξουράφι.
Barbierstube, die, τὸ κουρεῖον, (ὁ ὀνδὰς τοῦ μπαρμπέρου).
Barbierzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μπαρμπέρισμα.
Barchent, der, πανὶ ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι.
Barde, der, ποιητὴς καὶ τραγουδὸς (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν).
Bärenführer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἀρκοῦδαν μαθημένην νὰ χορεύῃ.
Bärenhaut, die, τὸ δέρμα τῆς ἀρκοῦδας. auf der (faulen) Bärenhaut liegen, εἶμαι ὀκνηρὸς, (εἶμαι τεμπέλης).
Bärenhäuter, der, ὁ ὀκνηρός (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης).
Bärenhäuterey, die, ἡ ὀκνηρία.
Bärenjagd, die, Bärenhetze, die, τὸ κυνῆγι τῶν ἀρκούδων.
Bärenklau, die, ἡ ἄκανθα (φυτόν τι).
Bärenklaue, die, τὸ νύχι τῆς ἀρκοῦδας.
Bärentatze, die, τὸ ποδάρι (ἢ ὀνύχι) τῆς ἀρκοῦδας.
Baret, der, εἶδος σκούφιας ἢ καπέλου.
Barfuß, a. γυμνοπόδαρος, (ξυπόλυτος).
Barfüßer, der, φραγκισκάνος (καλόγερος) ὅστις ἔχει τὰ ποδάρια γυμνά.
Bärin, die, τὰ θηλυκὸν τῆς ἀρκοῦδας, ἡ ἄρκτος.
Barke, die, ἡ βάρκα.
Bärlapp, der, τὸ λυκοπάδιον (φυτόν τι).
Bärme, die, s. Gäscht.
Barmherzig, a. εὔσπλαγχνος, ἐλεήμων.
Barmherzigkeit, die, ἡ εὐσπλαγχνία, τὸ ἔλεος.
Bärmutter, die, ἡ μήτρα, ὑστέρα.
Barometer, das (der), τὸ βαρόμετρον.
Baron, der, ὁ εὐγενής, (μπαρόνος).
Baronesse, Baronin, die, ἡ εὐγενὴς, (μπαρόνισσα).
Baronie, Baroney, die, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς εὐγενικὴν φαμιλίαν.
Barre, die, κομμάτι χρυσοῦ ἢ ἀσημιοῦ μακρὸν καὶ στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον.
Barsch, der, ἡ πέρκη, (ψάρι).
Barsch, a. σοβαρὸς, αὐστηρός.
Barschaft, die, τὰ μετρητὰ (ὁποῦ ἔχει τις).
Bart, der, τὰ γένεια. (am Schlüssel), τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ. (an der Aehre), αἱ ἀθέραις τοῦ ἀσταχυοῦ.
Bartbecken, das, s. Barbierbecken.
Barte, die, die Barten, τὰ κόκκαλα τοῦ κήτους.
Bärtig, a. ὁποῦ ἔχει γένεια.
Bartscherer, der, ὁ μπαρμπέρης. s. Barbier.
Bartseife, die, σαποῦνι διὰ μπαρμπέρισμα.
Bartwachs, das, ἄλειμμα (μυριστικὸν) διὰ νὰ μουστάκια.
Basalt, der, ὁ βασάλτης, εἶδος μαρμάρου μελανοῦ.
Base, die, ἡ θεῖα. ἡ ἐξαδέλφη.
Basilien, das, ὁ βασιλικός (φυτόν τι μυριστικόν).
Basilisk, der, ὁ βασιλίσκος, (ζῶον μυθικόν).
Baß, der, ὁ βαρύτονος (εἰς τὰ μούσικα καὶ εἰς τὴν φωνήν).
Bassetflöte, die, εἶδος φλαοῦτας.
Baßgeige, die, τὸ μεγάλον βιολὶ (ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον).
Bassist, der, ὁ ψάλλων (ἢ τραγουδῶν) βαρυτόνως.
Basson, der, ὄργανον μουσικὸν τοῦ ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον.
Bast, der, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δέν-

δρων. ἡ ἐπιδερμίς, (τὸ λεπτὸν πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει ἀπ' ἔξω τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου).
Bastard, der, ὁ νόθος, μπάσταρδος.
Baste, die, τὸ ἄσο τοῦ σπαθιοῦ (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι).
Basten, a. τῆς λεπτῆς φλοῦδας τῶν δένδρων.
Bastey, die, ὁ προμαχὼν, εἶδος περιτειχίσματος, (κοίνως· τὸ μπαστιόνι).
Bastschuhe, Basteln, die, (pl.) εἶδος παπουτζιῶν ἀπὸ τὴν λεπτὴν φλοῦδαν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ χωριάται τῆς Ῥωσσίας.
Bastseil, das, σχοινὶ ἀπὸ λεπτὴν φλοῦδαν δένδρου.
Bataille, die, ἡ μάχη, (μπατάλια). s. Schlacht.
Bataillon, das, τὸ μπαταλιόνι, τᾶγμα στρατιωτικὸν ἀπὸ 500, 600 κ. τ. ε. ἀνθρώπους.
Bathengel, der, τὸ σκόρδιον (φυτόν τι).
Batist, der, τὸ μπατίστι, εἶδος πανίου λεπτοτάτου.
Batterie, die, ἡ μπαταρία, σειρὰ κανονίων. (am Flintenschlosse, τὸ τζελίκι εἰς τὸ τουφέκι, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ πυροβολόπετρα.
Batzen, der, ἕνα κομμάτι. s. Fetzen. (ein Batzen, eine Münze), εἶδος μικρᾶς μονέδας (ὁποῦ ἀξίζει τρεῖς παράδες). (im gem. Leben), er hat Batzen, ἔχει παράδες.
Bau, der, ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον. (eines Fuchses, Kaninchens), ἡ φωλεὰ τῆς ἀλωποῦς, τοῦ κουνελιοῦ.
Bauamt, das, ἡ ἐπιστασία εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.
Bauanschlag, der, ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ κτιρείου.
Bauart, die, ὁ τρόπος τῆς κτίσεως.
Bauch, der, ἡ κοιλία.
Bäuche, die, s. Lauge.
Bauchdiener, der, ὁ λαίμαργος, κοιλιολάτρης.
Baudirektor, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.
Bauchfluß, der, ἡ κίνησις τῆς κοιλίας, ἡ δυσεντερία, ἐντερία.
Bauchgrimmen, das, τὸ χολικὸν πάθος, πόνος τῆς κοιλίας.
Bauchgurt, der, τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον ζώνουν τὸ ἄλογον.
Bauchig, Bäuchig, a. ὁποῦ ἔχει κοιλίαν (λέγεται διὰ ἀγγεῖα).
Bauchredner, der, ὁ ἐγγαστρίμυθος (ὁποῦ ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα).
Bauchschmerzen, Bauchweh, das, ὁ πόνος τῆς κοιλίας.
Bauchsorge, die, ἡ φροντίδα διὰ τὴν κοιλίαν, ἡ λαιμαργία.
Bauchwassersucht, die, ὁ ἀσκίτης, ὁ ὑδρώπικας, ἡ ὑδροπισία.
Bauen, v. a. κτίζω. das Land —, γεωργῶ, καλλιεργῶ. v. n. auf etwas —, ἐμπιστεύομαι εἰς...
Bauer, der, ὁ χωρικὸς, χωριάτης. (im Schachspiel), ὁ πεζὸς (στρατιώτης) εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σαντράτζι. ein grober —, ἕνας χονδροειδέστατος, βούβαλος.
Bauer, das, τὸ κλουβίον.
Bauergut, Bauerngut, das, ὑποστατικὸν χωριάτου.
Bauerhaft, a. χωρικὸς, χωριάτικος.
Bauerhof, Bauernhof, der, ἡ αὐλὴ χωριάτου.
Bauerhütte, die, ἡ χωρικὴ καλύβα.
Bäuerin, die, ἡ χωρικὴ, χωριάτισσα.
Bäuerisch, a. χωρικὸς, χωριάτικος. (grob), χωριάτικος, χονδροειδέστατος.
Bauerknecht, der, ὁ δοῦλος χωριάτου.

Bauerkittel, der, τὸ χονδρὸν χωρικὸν φόρεμα.
Bauermädchen, das, χωρικὸν κορίτζι.
Bauermagd, die, ἡ δούλη τοῦ χωριάτου.
Bauerpferd, das, ἄλογον χωριάτου.
Bauerschaft, die, ἡ χωρικοί, χωριάται (ἑνὸς χωρίου).
Bauerschenke, die, τὸ καπηλεῖον χωρικόν.
Bauersmann, der, ὁ χωρικὸς, χωριάτης.
Bauerstolz, der, χωριάτικη ὑπερηφάνεια.
Bauertracht, die, ἡ χωριάτικη φορεσία.
Bauervolk, das, Bauersleute, die, οἱ χωρικοί, χωριάται.
Baufällig, a. ἀχαμνὸς, χαλασμένος, ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ.
Baufälligkeit, die, ἡ ἀχαμνὴ κατάστασις (ἑνὸς σπητίου).
Baufrohne, die, Baudienst, der, ἀγγαρεία τὴν ὁποῖαν ὁ χωριάτης χρεωστεῖ εἰς τὴν κτίσιν τῶν ὀσπητιῶν.
Baugeist, der, ἡ μανία τοῦ νὰ κτίζῃ τις πολλὰ ὀσπήτια.
Baugerüst, das, τὸ σανίδωμα τῶν ἐργατῶν ὅταν κτίζουν ἕνα σπῆτι.
Bauherr, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτίζει σπῆτι μὲ τὰ ἰδικά του ἔξοδα. (ein Rathsherr), ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρεια.
Bauhof, der, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὰ ξύλα κ. τ. ε. διὰ τὰ κτίρεια.
Bauholz, das, τὰ ξύλα διὰ τὸ κτίσιμον.
Baukosten, die, (pl.) τὰ ἔξοδα διὰ τὸ κτίσιμον.
Baukunst, die, ἡ ἀρχιτεκτονική.
Bauleute, die, (pl.) οἱ ἐργάται ὁποῦ κτίζουν ὀσπήτια.
Baulich, a. im baulichen Wesen erhalten, διατηρῶ (ἕνα κτίρειον) εἰς καλὴν κατάστασιν.
Baulust, die, ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ κτίζῃ τις σπήτια.
Baum, der, τὸ δένδρον. (die Bäume am Wagen, am Schlitten), τὰ δύο μακρὰ ξύλα τὰ ὁποῖα βαστάζουν τὸ ἁμάξι (ἢ τὴν σάνιαν).
Baumbast, der, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων.
Bäumchen, das, τὸ δενδράκι.
Baumeister, der, ὁ ἀρχιτέκτων.
Baumeln, v. n. κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κουνοῦμαι.
Bäumen, sich —, v. r. σηκώνομαι εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια, σηκώνομαι ὀρθός. (λέγεται διὰ τὸ ἄλογον).
Baumfrucht, der, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου, τὸ πωρικόν.
Baumgarten, der, ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι μὲ δένδρα.
Baumhacker, der, ὁ δρυοκολάπτης (πουλίον τι).
Baumharz, das, τὸ κόμμι, ἡ ῥετζίνη.
Baumleiter, die, διπλὴ σκάλα.
Baummarder, der, τὸ κουνάβι εἰς τὰ δάση.
Baumöhl, das, τὸ λάδι (τῆς ἐλαίας).
Baumrinde, die, ἡ φλοῦδα τοῦ δένδρου.
Baumsaft, der, ὁ ὀπός, χυλὸς τῶν δένδρων.
Baumschlag, der, τὰ φύλλα καὶ κλαδιὰ τοῦ δένδρου (εἰς τὰς ζωγραφίας).
Baumschule, die, φύτευμα διαφόρων δένδρων.
Baumschwamm, der, μανιτάρι εἰς τὰ δένδρα.
Baumseide, die, εἶδος ὑφάσματος μπομπασὶν λεγομένου.
Baumstark, a. πολλὰ ἰσχυρὸς, ἰσχυρότατος, δυνατός.

Baumwachs, das, ἡ ῥετζίνη διὰ τὸ ἐμπολίασμα.
Baumwanze, die, ἡ κόριζα εἰς τὰ δένδρα.
Baumwolle, die, τὸ βαμβάκι.
Baumwollen, a. βαμβακινὸς, βαμβακερός.
Baumwollengarn, das, νῆμα βαμβακινόν.
Baumwollenstaude, die, Baumwollenstrauch, der, τὸ δενδράκι εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ βαμβάκι, ἡ βαμβακιά.
Baumwollenzeug, das, τὸ βαμβακινὸν πρᾶγμα.
Bauordnung, die, ἡ τάξις ἢ οἱ νόμοι διὰ τὴν κτίσιν τῶν ὀσπητίων.
Bausback, der, ὁ ἔχων τὰ μάγουλα φουσκωμένα.
Bausbackig, a. μὲ φουσκωμένα μάγουλα.
Bausch, der, κάθε πρᾶγμα χονδρὸν καὶ φουσκωμένον (οἷον μαζωγμένα πανιὰ κ. τ. ε.). im Bausch und Bogen, χονδρικῶς, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, (τοπτάνι).
Bäuschchen, das, προσκεφαλάκι ὁποῦ ὁ χειρουργὸς βάνει εἰς τὴν πληγήν.
Bauschen, v. n. εἶναι φουσκωμένον, χονδρόν (ὡσὰν πανιὰ μαζωγμένα κ. τ. ε.).
Bauschkauf, der, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος χονδρικός.
Bauschreiber, der, ὁ γραμματικὸς εἰς τὰς ἀρχιτεκτονικὰς ὑποθέσεις.
Bavian, der, τὸ μπαβουΐνι, (εἶδος μεγάλης μαϊμοῦς).
Bay, die, μικρὸς κόλπος θαλάσσης.
Bayonnet, s. Bajonnet.
Beamte, der, ὁ ὀφφικιάλος ἀξιωματικός.
Beängstigen, v. a. στενοχωρῶ, θλίβω, παιδεύω.
Beängstigung, die, ἡ στενοχωρία, ἀνησυχία.
Beantworten, v. a. ἀποκρίνομαι.
Beantwortung, die, ἡ ἀπόκρισις.
Bearbeiten, v. a. δουλεύω, κατασκευάζω, μεταχειρίζομαι.
Bearbeitung, die, ἡ κατασκευὴ, μεταχείρισις.
Beaugenscheinigen, v. a. ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.
Bebändern, v. a. στολίζω μὲ ταινίαις, κορδέλλαις.
Bebauen, v. a. γεμίζω (ἕναν τόπον) κτίζωντας σπήτια.
Beben, v. n. τρέμω, τινάζομαι.
Beben, das, ὁ τρόμος, τὸ τίναγμα.
Beblechen, v. a. σκεπάζω μὲ τενεκέδες.
Bebluten, v. a. βρέχω μὲ αἷμα.
Bebrücken, einen Fluß, v. a. βάνω γέφυραν ἐπάνω εἰς ἕνα ποταμόν.
Bebrüten, v. a. κλωσσῶ (ὀλίγον τι τὰ αὐγά).
Becher, der, τὸ ποτήριον (χρυσοῦν, ἀργυροῦν κ. τ. ε.).
Bechern, (im gem. Leben), v. a. πίνω (πολὺ κρασί), συχνοπίνω.
Becken, das, ἡ λεκάνη.
Beckenschläger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ ἢ συγκροτεῖ τοὺς χαλκινοὺς δίσκους εἰς τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν.
Bedachen, v. a. βάνω σκέπην, σκεπάζω μὲ σκέπην.
Bedacht, der, ἡ στόχασις. Bedacht nehmen, στοχάζομαι, συλλογίζομαι. ἀποβλέπω.
Bedächtig, Bedächtlich, a. στοχαστικὸς, προνοητικὸς, φρόνιμος.
Bedächtlichkeit, die, ἡ φρόνησις, στόχασις.
Bedachtsam, a. φρόνιμος, γνωστικός.
Bedachtsamkeit, die, ἡ φρόνησις, στόχασις

Bedanken, sich —, εὐχαριστῶ.
Bedauern, Bedauren, v. a. λυποῦμαι, συλλυποῦμαι.
Bedauern, Bedauren, das, ἡ συλλύπησις, λύπη.
Bedecken, v. a. σκεπάζω. sich —, σκεπάζομαι, (ὁμοίως· βάνω τὴν σκούφιαν ἢ τὸ καπέλο).
Bedeckung, die, ἡ σκέπασις, τὸ σκέπασμα. (von Soldaten), συνοδία στρατιωτῶν πρὸς φύλαξιν.
Bedenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι. sich —, στοχάζομαι, ἔχω ἀμφιβολίαν, εἶμαι ἀμφίβολος. sich anders —, ἀλλάζω τὴν γνώμην μου.
Bedenken, das, ἡ στόχασις. (Zweifel), ἡ ἀμφιβολία. (Meinung), ἡ γνώμη.
Bedenklich, a. ἀμφίβολος, κινδυνώδης, δύσκολος.
Bedenklichkeit, die, ἡ ἀμφιβολία. ἡ δυσκολία.
Bedenkzeit, die, καιρὸς ἢ διορία διδομένη εἴς τινα διὰ νὰ στοχασθῇ ἢ νὰ συμβουλευθῇ.
Bedeuten, v. a. δείχνω, δίδω νὰ καταλάβῃ τις τι. (befehlen, anweisen), προστάζω, διορίζω. (anzeigen), σημαίνω. (wichtig seyn), εἶμαι ἀξιόλογος. es hat nichts zu bedeuten, δὲν κάμνει τίποτες.
Bedeutend, a. ἀξιόλογος, μεγάλος.
Bedeutung, die, ἡ σημασία.
Bedienen, v. a. δουλεύω (τινά). ein Amt —, ἔχω ἕνα ἀξίωμα, μίαν ὑπηρεσίαν. sich —, δουλεύομαι (μόνος μου), μεταχειρίζομαι, πέρνω.
Bediente, der, ὁ δοῦλος.
Bedienung, die, ἡ δούλευσις. (Amt), τὸ ὀφφίκιον, ἀξίωμα, ἡ ὑπηρεσία. (die sämmtlichen Bedienten), οἱ δοῦλοι.
Beding, der, ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συμφωνίαν. mit dem —, ἐξαιρουμένως, πλήν.
Bedingen, v. a. συμφωνῶ διὰ κάτι τι, ἐξαιρῶ τι εἰς μίαν συμφωνίαν.
Bedingung, die, ἡ συμφωνία, ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συμφωνίαν.
Bedrängen, v. a. στενοχωρῶ, θλίβω.
Bedrängniß, die, ἡ στενοχωρία, θλίψις.
Bedrängung, die, ἡ στενοχώρησις.
Bedrohen, v. a. φοβερίζω, ἀπειλῶ.
Bedrohung, die, ὁ φοβερισμὸς, ἡ ἀπειλή.
Bedrücken, v. a. θλίβω, στενοχωρῶ, τυραννῶ.
Bedrücker, der, ὅστις θλίβει ἢ στενοχωρεῖ, ὁ τύραννος.
Bedrückung, die, ἡ θλίψις, στενοχωρία, τυραννία.
Bedüngen, v. a. κοπρίζω (τὸ χωράφι),
Bedünken, s. Dünken.
Bedünken, das, ἡ γνώμη.
Bedürfen, v. a. χρειάζομαι, ἔχω χρείαν.
Bedürfniß, das, ἡ χρεία. die Bedürfnisse, τὰ ἀναγκαῖα.
Bedürftig, a. ὁποῦ ἔχει χρείαν. (dürftig), πτωχός.
Beehren, v. a. τιμῶ.
Beeiden, Beeidigen, v. a. ὑποχρεώνω τινὰ μὲ ὅρκον.
Beeidiget, a. ἔνορκος, ὅστις ἔκαμεν ὅρκον.
Beeidigung, die, ἡ ὑποχρέωσις διὰ μέσου τοῦ ὅρκου.
Beeifern, sich —, ἐπιμελοῦμαι, εἶμαι ἔνζηλος.
Beeiferung, die, ἡ ἐπιμέλεια, ὁ ζῆλος.
Beeinträchtigen, v. a. ἀδικῶ, ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός.
Beeinträchtigung, die, ἡ ἀδικία, ἔγγιξις.
Beenden, Beendigen, v. a. τελειώνω.
Beendigung, die, ἡ τελείωσις.
Beerben, v. a. einen, κληρονομῶ, εἶμαι κληρονόμος τινός.

Beerdigen, v. a. ἐνταφιάζω, θάπτω.
Beerdigung, die, ὁ ἐνταφιασμός, ἡ ταφή.
Beere, die, μικρὸς καρπὸς περιέχων κουκούτζια, οἷον· ἡ ῥῶγα τοῦ σταφυλιοῦ κ. τ. ε. τὸ σπειρί.
Beet, das, ἡ πρασιὰ εἰς τὸν κῆπον.
Beete, die, τὸ κοκκινογούλι, παντζάρι (ῥίζα).
Befahren, v. a. πηγαίνω τριγύρω μὲ ἁμάξι. (im Bergbaue): eine Grube —, κάταβαίνω εἰς τὸ μεταλλεῖον (τὸ λαγούμι).
Befallen (von Krankheiten ꝛc.), πιάνω, πλακώνω (λέγεται διὰ ἀῤῥωστίας).
Befassen, sich —, καταγίνομαι, ἀνακατώνομαι εἴς τι.
Befehden, v. a. ἀνακηρύττω πόλεμον.
Befehdung, die, ἡ ἀνακήρυξις τοῦ πολέμου.
Befehl, der, ἡ προσταγή. zu Ihren Befehlen, εἰς τὰς προσταγάς σας, ὁρισμός σας.
Befehlen, v. a. προστάζω (*κελεύω). (anbefehlen), ἐμπιστεύομαι, παραδίδω (εἰς ἐπιτροπίαν κ. τ. ε.).
Befehlerisch, a. ὅστις ἀγαπᾷ νὰ προστάζει, ὑψηλόφρων.
Befehligen, v. a. ὁρίζω, ἐξουσιάζω.
Befehlshaber, der, ὁ ἐξουσιαστής, ὁ ἄρχων.
Befestigen, v. a. στερεώνω. einen Platz —, περιτειχίζω, ὀχυρώνω.
Befestigung, die, ἡ στερέωσις. ὁ περιτειχισμὸς, τὸ ὀχύρωμα, ἡ ὀχύρωσις.
Befestigungskunst, die, ἡ πολεμικὴ ἀρχιτεκτονικὴ, ἡ ἐπιστήμη τῆς ὀχυρώσεως.
Befeuchten, v. a. ὑγρώνω, βρέχω.
Befeuchtung, die, ἡ ὕγρωσις, βρέξις, τὸ βρέξιμον.
Befiedern, v. a. βάνω πτερά (οἷον· εἰς σαΐτταν). (μεταφ.) ταχύνω, ὀγληγορεύω.
Befinden, v. a. εὑρίσκω. gut —, νομίζω καλόν, εὑρίσκω εὔλογον. sich —, εὑρίσκομαι. wie befinden Sie sich? πῶς εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας; πῶς ἔχετε;
Befindlich, a. εὑρισκόμενος.
Beflecken, v. a. λερώνω. (μεταφ.) μολύνω. Schuhe ꝛc. —, βάνω πτέρναις εἰς τὰ παπούτζια κ. τ. ε., μπαλώνω.
Befleckt, v. a. λερωμένος. μολυμένος. μπαλωμένος.
Befleckung, die, ἡ λέρωσις. μόλυνσις. τὸ μπάλωμα.
Befleißigen, sich —, v. r. ἐπιμελοῦμαι, πασχίζω, προσπαθῶ.
Befleißigung, die, ἡ ἐπιμέλεια.
Beflissen, a. ἐπιμελούμενος, καταγινόμενος.
Beflissenheit, die, ἡ ἐπιμέλεια, σπουδή, ὁ ζῆλος.
Beflügeln, v. a. (μεταφ.) ταχύνω, ὀγληγορεύω.
Befolgen, v. a. ἀκολουθῶ, ἐκτελῶ.
Befolgung, die, ἡ ἀκολούθησις, ἐκτέλεσις.
Beförderer, der, ὁ προβιβάζων, βοηθῶν εἰς προχώρησιν μιᾶς ὑποθέσεως.
Beförderlich, a. προβιβαστικός, ὠφέλιμος εἰς προχώρησιν.
Befördern, v. a. προβιβάζω, βοηθῶ εἰς προχώρησίν τινος ἢ μιᾶς ὑποθέσεως. προξενῶ τινος μίαν ὑπηρεσίαν.
Beförderung, die, ὁ προβιβασμὸς, ἡ βοήθεια εἰς προχώρησιν. ἡ προξένησις ὑπηρεσίας.
Befrachten, v. a. φορτώνω (μάλιστα ἕνα καράβι) μὲ πρᾶγμα.
Befrachter, der, ὁ φορτωτὴς, (ὁποῦ φορτώνει τὸ καράβι).

Befrachtung, die, ἡ φόρτωσις. s. Befrachten.
Befragen, v. a. ἐρωτῶ (λέγεται μάλιστα διὰ τὸν κριτὴν). sich —, ἐβγάζω εἴδησιν, ἐβγάζω συμβουλήν.
Befragen, das, Befragung, die, ἡ ἐρώτησις, ἡ ζήτησις τῆς εἰδήσεως.
Befremden, v. i. es befremdet mich, παραξενεύομαι, ἀπορῶ, θαυμάζω, μένω ἔκθαμβος.
Befremden, das, ἡ ἀπορία, τὸ θάμβος.
Befremdend, Befremdlich, a. παράξενος, ὁποῦ ἐκθαμβεῖ.
Befressen, v. a. τρώγω, ἀποτρώγω.
Befreunden, sich, γίνομαι συγγενὴς, κάμνω συγγένειαν (διὰ μέσου ὑπανδρείας).
Befreundete, der, συγγενὴς (διὰ μέσου ὑπανδρείας).
Befreundung, die, ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας.
Befreyen, v. a. ἐλευθερώνω.
Befreyung, die, ἡ ἐλευθέρωσις.
Befriedigen, v. a. εὐχαριστῶ, κάμνω τινα εὐχαριστημένον, ἀναπαύω.
Befriedigend, a. ἀρκετὸς, ἱκανὸς (νὰ γένῃ τις ευχαριστημένος).
Befriedigung, die, ἡ εὐχαρίστησις, ἀνάπαυσις.
Befruchten, v. a. καρποφορῶ, πιαίνω.
Befruchtung, die, ἡ καρποφορία, ἡ ἐνέργεια τοῦ καρποφορεῖν.
Befugniß, die, τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία (νὰ κάμῃ ἢ νὰ πάρῃ τις τι).
Befugt, a. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν.
Befühlen, v. a. ψηλαφῶ, ἐξετάζω ψηλαφῶντας.
Befürchten, v. a. φοβοῦμαι.
Begaben, v. a. φιλοδωρῶ, στολίζω μὲ χαρίσματα (φυσικά).
Begabt, a. φιλοδωρημένος.
Begaffen, v. a. θεωρῶ, κυτάζω μὲ ἀνοικτὸν στόμα.
Begängniß, das, ὁ ἑορτασμὸς, (οἷον διὰ νίκην, δι᾽ ἐνθύμησιν ἐνδόξου ἀνδρὸς κ. τ. ε.).
Begatten, sich —, συνουσιάζω, σμίγομαι. (λέγεται μάλιστα περὶ τῶν ζώων).
Begattung, die, ἡ συνουσία, σμίξις.
Begeben, sich — (an einen Ort), πηγαίνω, (εἰς τόπον τινά). (sich ereignen), v. i. es begiebt sich, γίνεται, συμβαίνει. sich — einer Sache, v. r. παραιτῶ τι, κάμνω παραίτησιν τινος πράγματος.
Begebenheit, die, τὸ συμβεβηκὸς, συμβάν.
Begegnen (einem), v. n. ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ. (sich ereignen), v. i. συμβαίνει, γίνεται. einem wohl, übel rc., φέρομαι (φέρνομαι) πρός τινα, πολιτεύομαι μέ τινα καλὰ ἤτοι κακά.
Begegnung, die, ἡ ἀπάντησις, ἡ συνάντησις, συναπάντησις. τὸ φέρσιμον, ἡ ὑποδοχή.
Begegniß, das, τὸ συμβὰν, συμβεβηκός.
Begehen, πηγαίνω (εἰς ἕναν τόπον διὰ νὰ τὸν ἐπιθεωρήσω). (feyern), ἑορτάζω. (Fehler rc.), κάμνω (σφάλμα, κακούργημα).
Begehung, die, ὁ ἑορτασμός. ἡ παράβασις.
Begehren, v. a. ἐπιθυμῶ, ποθῶ, ζητῶ.
Begehren, das, (Begehr, das), ἡ ἐπιθυμία, τὸ ζήτημα.
Begehrlich, a. ὁποῦ ζητεῖ πολλὰ, φιλόκερδος.
Begeifern, v. a. βρέχω μὲ τὰ σάλια.
Begeistern, v. a. ἐμπνέω, ἐνθουσιάζω.
Begeisterung, die, ὁ ἐνθουσιασμὸς (μάλιστα τοῦ ποιητοῦ).
Begier, Begierde, die, ἡ ἐπιθυμία.

Begierig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ. begierig seyn, ἐπιθυμῶ, ποθῶ.
Begießen, v. a. βρέχω χύνωντας νερὸν κ. τ. ε. ποτίζω (φυτά). sich die Nase —, (gem.), πίνω ἕως νὰ μεθύσω.
Begießung, die, τὸ βρέξιμον, τὸ πότισμα.
Beginn, der, ἡ ἀρχή.
Beginnen, v. a. ἀρχηνῶ, ἀρχίζω.
Beglaubigen, v. a. βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, μαρτυρῶ.
Beglaubigung, die, ἡ βεβαίωσις, μαρτυρία.
Beglaubigungsschreiben, das, τὸ μαρτυρικὸν ἢ συστατικὸν γράμμα τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τῶν βασιλέα του.
Begleiten, v. a. συνοδεύω.
Begleiter, der, ὁ συνοδευτὴς, σύντροφος.
Begleiterin, die, ἡ συνοδεύτρια, συντρόφισσα.
Begleitung, die, ἡ συνόδευσις. ἡ συνοδία.
Beglücken, v. a. εὐτυχίζω, κάμνω εὐτυχῆν.
Beglückt, a. εὐτυχισμένος.
Beglückung, die, ὁ εὐτυχισμός.
Begnadigen, φιλοδωρῶ. einen Verbrecher —, συγχωρῶ τὸν κατάδικον.
Begnadigung, die, ἡ φιλοδώρησις. ἡ συγχώρησις (τοῦ καταδίκου.).
Begnügen, sich —, v. r. εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος.
Begnügsam, a. εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, μέτριος.
Begnügsamkeit, die, ἡ εὐχαρίστησις μὲ ὀλίγα, ἡ μετριότης.
Begraben, v. a. θάπτω, ἐνταφιάζω.
Begräbniß, das, (Leichenbegängniß), ἡ ταφὴ, ὁ ἐνταφιασμός. (Grab), ὁ τάφος, τὸ μνῆμα.
Begrabung, die, ἡ ταφὴ, τὸ θάψιμον.
Begränzen, v. a. βάνω ὅρους. (beschränken), περιορίζω.
Begränzung, die, περιορισμός.
Begrasen, v. n. et r. sich —, σκεπάζομαι μὲ χόρτα (οἷον· τὸ λιβάδι). v. a. βόσκομαι, τρώγω τὰ χόρτα.
Begreifen, v. n. ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι. (in sich fassen), περιέχω. (einsehen, verstehen), καταλαμβάνω.
Begreiflich, a. εὐκατάληπτος, καταληπτός.
Begreifung, die, τὸ ψηλάφημα.
Begriff, der, (Umfang), ἡ περιφέρεια. (Inbegriff, Inhalt), τὸ περιεχόμενον. (Idee), ἡ ἰδέα. kurzer —, ἡ ἐπιτομή.
Begrüßen, v. a. χαιρετῶ.
Begrüßung, die, ὁ χαιρετισμός.
Begucken, v. a. θεωρῶ, κυτάζω μὲ περιέργειαν.
Begünstigen, v. a. βοηθῶ (τινὰ, νὰ προχωρέσῃ κ. τ. ε.), εἶμαι εὔνους εἴς τινα.
Begünstigung, die, ἡ βοήθεια, ἡ εὔνοια.
Begütert, a. πλούσιος.
Behaaren, v. r. sich —, ἐβγάζω τρίχες ἢ μαλλιὰ, σκεπάζομαι μὲ τρίχες, γίνομαι μαλλιαρός.
Behaart, a. μαλλιαρός.
Behacken, v. a. κόπτω (μὲ τζεκοῦρι, μὲ δίκελλαν) μάλιστα φυτὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Behaftet, a. ὑποκείμενος εἰς..., βαρυμένος (μὲ κακόν τι).
Behagen, v. n. ἀρέσκω (ἀρέζω).
Behagen, das, ἡ ἀρέσκεια, εὐαρέσκεια.
Behaglich, a. ἀρεστὸς, εὐάρεστος.
Behaglichkeit, die, τὸ ἀρεστὸν, εὐάρεστον.

Behalten, v. a. κρατῶ, διατηρῶ. (im Gedächtnisse —, διατηρῶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, ἐνθυμοῦμαι.
Behälter, der, κάθε σεντοῦκι, κουτί, ντουλάπι κ. τ. ε. εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγεται τι.
Behältniß, das, κάθε τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγεται τι (οἷον· ντουλάπι, ὀντὰς, φυλακὴ κ. τ. ε.).
Behandeln, v. a. μεταχειρίζομαι. jemanden wohl, übel ꝛc. —, φέρομαι, πολιτεύομαι (καλὰ, κακὰ) πρός τινα. eine Waare —, πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος.
Behandlung, die, ἡ μεταχείρισις. s. Behandeln.
Behängen, v. a. κρεμῶ τριγύρω, σκεπάζω μὲ κρεμασμένα πανιὰ κ. τ. ε. sich — mit etwas, (μεταφ.) ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν.
Behängt, a. σκεπασμένος ἢ στολισμένος μὲ κρεμασμένα πανιά. (von Hunden), (σκυλὶ) ὁποῦ ἔχει τὰ αὐτιὰ κρεμάμενα.
Beharren, v. a. μένω σταθερὸς, ἐπιμένω, καρτερῶ, προσκαρτερῶ.
Beharrlich, a. σταθερὸς, καρτερικὸς, ὁποῦ ἐπιμένει, προσκαρτερεῖ.
Beharrlichkeit, die, ἡ ἐπιμονὴ, καρτερία, προσκαρτερία.
Behaupten, v. a. διϊσχυρίζομαι, βεβαιώνω, μένω σταθερὸς εἰς μίαν γνώμην. — διατηρῶ, κρατῶ.
Behauptung, die, ὁ διϊσχυρισμὸς, ἡ βεβαίωσις. — ἡ διατήρησις, κράτησις.
Behausen, v. a. δέχομαι τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Behausung, die, ἡ οἰκία, κατοικία (τὸ σπῆτι).
Behelf, der, ἡ πρόφασις.
Behelfen, sich —, v. r. εὐχαριστοῦμαι (εἰς ὀλίγα), εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ ὀλίγα).
Behelligen, v. a. ἐνοχλῶ.
Behelligung, die, ἡ ἐνόχλησις.
Behend, a. ταχὺς, ἐπιδέξιος.
Behendigkeit, die, ἡ ταχύτης, ἐπιδεξιότης.
Beherbergen, v. a. δέχομαι εἰς τὸ ὀσπῆτι, δίδω καταφυγήν.
Beherrschen, v. a. κυριεύω, κυβερνῶ.
Beherrscher, der, ὁ κύριος, ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ μονάρχης.
Beherrschung, die, ἡ κυρίευσις, κυβέρνησις, ἐξουσία.
Beherzigen, v. a. ἐννοῶ, στοχάζομαι καλά.
Beherzigung, die, ἡ καλὴ στόχασις, καλὴ ἐξέτασις.
Beherzt, a. ἄφοβος, θαρσαλέος.
Behexen, v. a. μαγεύω.
Behexung, die, ἡ μάγευσις, τὸ μάγευμα.
Behobeln, v. a. ῥουκανίζω (ὀλίγον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ).
Beholzen, sich, v. r. ἐβγάζω πολλὰ κλαδιά.
Behorchen, v. a. ἀκούω κρυφίως, προσέχω κρυφίως.
Behörde, die, τὸ κριτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει μία ὑπόθεσις.
Behörig, s. Gehörig.
Behuf, der, ὁ σκοπός. zu diesem Behufe, δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν.
Behuft, a. ὁποῦ ἔχει νύχια εἰς τὰ ποδάρια (οἷον· τὸ ἄλογον κ. τ. ε.).
Behülflich, a. ὁποῦ βοηθεῖ. behülflich seyn, βοηθῶ, συμβοηθῶ.
Behutsam, a. στοχαστικὸς, πεφυλαγμένος, φρόνιμος.
Behutsamkeit, die, ἡ στόχασις, προφύλαξις, φρόνησις.

Bejahen, v. a. λέγω ναὶ, βεβαιώνω.
Bejahung, die, βεβαίωσις.
Bejahrt, a. παλαιὸς, γέρος, πολυχρόνιος.
Bejammern, v. a. θρηνῶ, κλαίω.
Bejammernswürdig, a. ἀξιοθρήνητος.
Beichte, (Beicht), die, ἡ ἐξομολόγησις.
Beichten, v. a. ἐξομολογοῦμαι. (bekennen), ὁμολογῶ, λέγω, φανερώνω.
Beichtkind, das, ἐκεῖνος (ἢ ἐκείνη) ὁποῦ ἐξομολογεῖται.
Beichtstuhl, der, τὸ ἐξομολογητήριον.
Beichtvater, der, ὁ ἐξομολογητὴς, πνευματικός.
Beil, das, τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη.
Beilketafel, die, εἶδος μπιλιάρδου τῶν χωριατῶν.
Bein, das, τὸ ποδάρι. (Schienbein), ἡ κνήμη (τὸ μέρος τοῦ σκέλους ἀπὸ τὸ γόνατον ἕως τὸ ποδάρι. (Knochen, τὸ κόκκαλον (ὀστέον).
Beinbruch, der, τὸ τζάκισμα κοκκάλου (μάλιστα τοῦ σκέλους).
Beinern, a. κοκκαλένιος.
Beinfraß, der, τὸ σάπημα ἢ ἡ σαπρότης κοκκάλου.
Beingerippe, das, τὸ σκέλετρον.
Beinharnisch, der, τὸ ὅπλισμα τοῦ μηροῦ.
Beinhaus, das, τὸ ὀστεοδογεῖον (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν).
Beinicht, a. κοκκαλοειδής.
Beinig, a. ὁποῦ ἔχει πολλὰ κόκκαλα.
Beinkleider, die, (pl.) τὸ βρακί.
Beinschelle, die, ἡ πέδη, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τοῦ φυλακωμένου).
Beinspath, der, (Pferdekrankheit), πρίσμα εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων.
Beißen, v. a. δάκνω, δαγκάνω. (wie Pfeffer ꝛc.), καίω (ὡσὰν τὸ πιπέρι κ. τ. ε. εἰς τὴν γλῶσσαν). (wie Rauch ꝛc.), τρώγω, τζιμπῶ (ὡσὰν ὁ καπνὸς κ. τ. ε.). (als das Gewissen), τρώγω, κιντῶ, τύπτω (ὡσὰν ἡ συνείδησις. sich —, die Hunde beißen sich, τὰ σκυλιὰ δαγκάνονται τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο (ἔχουν καυγάδες).
Beißend, a. δριμὺς, ὁποῦ τρώγει, καίει (οἷον· το πιπέρι κ. τ. ε.) (μεταφ.) δαγκαστικὸς, εἰρωνικός.
Beißig, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δαγκάνῃ. (μεταφ.). ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ.
Beißker, der, ὁ κωβιὸς ἢ γωβιός (ψάρι τι).
Beißzahn, der, τὸ κοπτερὸν ὀδόντι.
Beißzange, die, τὸ τζιμπίδι (μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ καρφία).
Beize, die, (Falkenjagd), τὸ κυνῆγι μὲ τὸ γιεράκι. (das Beizen, Aetzen), ἡ ἀνάβρωσις. (der Gärber), ἡ σκόνη βαλανιδιοῦ· μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ τάμπακης κατασκευάζει τὰ δέρματα. (Köder), s. Köder.
Beizen, v. a. (mit dem Falken), κυνηγῶ, πηγαίνω εἰς τὸ κυνῆγι μὲ τὸ γιεράκι.
Beizen, v. a. (mit scharfen Sachen), ἁπαλύνω, μοσχεύω (μὲ δριμυὰ πράγματα, οἷον· μὲ ἀσημόνερον, μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, μὲ ἀσβέστην κ. τ. ε.).
Beizend, a. δριμὺς, ὁποῦ τρώγει, μοσχεύει. ἰδὲ Beizen, τὸ δεύτερον.
Bekämpfen, v. a. πολεμῶ, καταπολεμῶ.
Bekämpfung, die, ἡ καταπολέμησις.
Bekannt, γνωστός. (mit dem man Bekanntschaft hat), γνώριμος.
Bekannte, der, ein Bekannter, ἕνας γνώριμος.

Bekanntlich, *ad.* καθὼς εἶναι γνωστόν. *a.* γνωστός.
Bekannt machen, *v. a.* φανερώνω, κοινοποιῶ. einen mit jemandem —, κάμνω γνώριμόν τινα μὲ ἄλλον τινά.
Bekanntmachung, die, ἡ φανέρωσις, κοινοποίησις.
Bekanntschaft, die, ἡ γνωριμία.
Bekehren, *v. a.* ἐπιστρέφω, διορθώνω. (zum christlichen Glauben), ἐπιστρέφω τινὰ εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν.
Bekehrung, die, ἡ ἐπιστροφὴ, διόρθωσις.
Bekennen, *v. a.* ὁμολογῶ. sich — zu —, ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμα τι κ. ε.
Bekenner, der, ὁ ὁμολογητής.
Bekenntniß, das, ἡ ὁμολογία (ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸ κριτήριον). (des Glaubens), ἡ ὁμολογία τῆς πίστεος.
Beklagen, *v. a.* συμπονῶ, συλλυποῦμαι. sich —, über etwas, παραπονοῦμαι διὰ κάτι τι.
Beklagenswürdig, *a.* ἀξιοθρήνητος.
Beklagte, der, ὁ ἐγκαλεσμένος ἢ προσκλαυσμένος εἰς τὸ κριτήριον.
Beklagung, die, ἡ συμπόνεσις, συλλύπησις.
Beklauben, *v. a.* τρώγω, τζιμπῶ μὲ τὰ νύχια.
Bekleben, *v. a.* κολλῶ ἐπάνω εἰς...
Beklecken, *v. a.* λερώνω, μουρδαρεύω.
Bekleiben, *v. n.* φθάνω, πιάνω (λέγεται περὶ φυτῶν.)
Bekleiden, *v. a.* ἐνδύνω. (Wände ꝛc.), στολίζω (τὸν τοῖχον κ. τ. ε.) μὲ πέφκια. (ein Amt ꝛc.), ἔχω ἕνα ὀφφίκιον, μίαν ὑπηρεσίαν.
Bekleidung, die, τὸ ἔνδυμα. ἡ ἐνδυμασία, φορεσία.
Bekleistern, *v. a.* κολλῶ ἐπάνω εἰς...
Beklemmen, *v. a.* στενοχωρῶ, θλίβω τὴν καρδίαν.
Beklemmt, *a.* στενοχωρημένος.
Beklemmung, die, ἡ στενοχωρία. θλίψις τῆς καρδίας.
Bekommen, *v. a.* λαμβάνω. *v. n.* (gut oder schlecht), μὲ κάμνει καλὰ ἢ κακὰ (οἷον· ἕνα φαγί). (von Pflanzen), πιάνει, αὐξάνει καλὰ (τὸ φυτόν.)
Beköstigen, *v. a.* τρέφω, δίδω φαγί.
Beköstigung, die, τὸ θρέψιμον.
Bekräftigen, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω.
Bekräftigung, die, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις.
Bekränzen, *v. a.* στέφω, στεφανώνω, στολίζω. μὲ στεφάνια ἀπὸ λουλούδια.
Bekränzung, die, ἡ στεφάνωσις.
Bekratzen, *v. a.* ξύω ὀλίγον.
Bekreuzen, *v. a.* κάμνω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.
Bekriechen, *v. n.* ἕρπω, ἑρπίζω εἰς...
Bekriegen, *v. a.* πολεμῶ.
Bekriegung, die, ἡ πολέμησις.
Bekrönen, *v. a.* κορονάρω, κορωνιάζω.
Bekrönung, die, ὁ κορωνιασμός.
Bekümmern, *v. a.* στενοχωρῶ, θλίβω, προξενῶ λύπην. sich —, θλίβομαι, λυποῦμαι. um etwas —, φροντίζω διὰ κάτι τι, ἀνακατώνομαι εἰς τι.
Bekümmerniß, die, ἡ θλίψις, λύπη.
Bekümmert, *a.* λυπημένος, τεθλιμμένος. ὁποῦ φροντίζει.
Belachen, *v. a.* γελῶ (διὰ τι, μὲ τι).
Belachung, die, τὸ γέλοιον (διὰ τι, μὲ τι).
Beladen, *v. a.* φορτώνω, βαρύνω.
Beladung, die, ἡ φόρτωσις, τὸ φόρτωμα.
Belagerer, der, ὁ πολιορκητής.
Belagern, *v. a.* πολιορκῶ. einen —,

βαρύνω, ἐνοχλῶ (μὲ καθημερινὰς ἐπισκέψεις κ. τ. ε.).
Belagerte, der, ὁ πολιορκημένος.
Belagerung, die, ἡ πολιόρκησις, πολιορκία.
Belang, der, τὸ ἀξιόλογον. von —, ἀξιόλογος, μεγάλος, ὄχι μικρός.
Belangen, (Betreffen), v. i. ἀνήκει. was dieses belangt, ὅσον εἰς..., ὡς πρὸς... v. a. einen gerichtlich —, ἐγκαλῶ (προσκλαίω) τινὰ εἰς τὰ κριτήριον.
Belangung, die, ἡ ἐγκάλεσις, πρόσκλαυσις (εἰς τὸ κριτήριον).
Betasten, v. a. ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, ἐξετάζω ψηλαφῶντας.
Belästigen, v. a. ἐνοχλῶ, βαρύνω.
Belästigung, die, ἡ ἐνόχλησις.
Belatten, v. a. σκεπάζω μὲ σανίδια μικρὰ καὶ λεπτά. ἰδέ Latte.
Belauben, sich —, v. r. σκεπάζομαι μὲ φύλλα, ἐβγάζω φύλλα.
Belaubt, a. ὁποῦ ἔχει φύλλα.
Belauern, v. a. παραμονεύω.
Belauf, der, ἡ σοῦμα, ἡ ποσότης τοῦ ὅλου.
Belaufen, v. a. τρέχω συχνὰ, πηγαίνω συχνὰ (διὰ καμμίαν ὑπόθεσιν κ. τ. ε.). sich —, v. r. (von Hunden), συνουσιάζω, σμίγομαι (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά). sich auf —, ἀναβαίνω (εἰς τόσα ἢ τόσα), κάμνω (μίαν ποσότητα).
Belaufung, die, (der Hunde), ἡ σμίξις τῶν σκυλιῶν.
Belauschen, v. a. παραμονεύω, ἀκούω κρυφίως.
Beleben, v. a. ζωοποιῶ.
Belebt, a. ἔμψυχος, ζωντανός. ζωηρός.
Belebtheit, die, ἡ ζωηρότης.
Belebung, die, ἡ ζωοποίησις.
Belecken, v. a. γλείφω (ὀλίγον ἢ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη).
Beleg, der, ὁ στολισμὸς (οἷον· τῆς σκούφιας μὲ γοῦναν κ. τ. ε.).
Belege, die, (pl.), αἱ μαρτυρίαι, τὰ μαρτυρικὰ γράμματα, αἱ ἀποδείξεις.
Belegen, v. a. σκεπάζω ἢ γεμίζω βάνωντας πολλὰ πράγματα εἰς ἕνα τόπον (οἷον· εἰς τὴν τράπεζαν κ. τ. ε.). etwas mit Beweisen —, ἀποδεικνύω (ἀποδείχνω (μὲ μαρτυρίας, μὲ μαρτυρικὰ γράμματα. ein Thier —, πλακώνω, σμίγομαι μὲ τὸ θηλυκόν (λέγεται διὰ τὸ ζῶα).
Belegung, die, τὸ σκέπασμα, γέμισμα. ἡ ἀπόδειξις. ἡ συνουσία. ἰδέ Belegen.
Belehren, v. a. διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην κ. τ. ε.).
Belehrung, die, ἡ διδασκάλευσις, παράδοσις.
Belehnen, v. a. παραδίδω εἰς τινα ἕνα φέουδο. s. Lehn.
Belehnung, die, ἡ παράδοσις τοῦ φέουδου. s. Lehn.
Beleibt, a. wohlbeleibt, παχὺς, χονδροκοίλης.
Beleidigen, v. a. ἐγγίζω, ἀδικῶ, ὑβρίζω.
Beleidigend, a. ὁποῦ ἐγγίζει, ἀδικεῖ, ὑβριστικός.
Beleidiger, der, ὁ ἐγγίζων, ὁ ἀδικῶν, ἀδικητής, ὑβριστής.
Beleidigung, die, ἡ ἔγγιξις, ἀδικία, ὕβρις.
Belesen, a. ὅστις ἐδιάβασε (ἀνέγνωσε) πολύ.
Belesenheit, die, ἡ πολλὴ ἀνάγνωσις, μάθησις διὰ μέσου πολλῆς ἀναγνώσεως.

Beleuchten, v. a. φωτίζω. (untersuchen), ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
Beleuchtung, die, ἡ φώτισις, τὸ φώτισμα.
Belfern, v. a. γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά). μεταφ.) μαλώνω.
Belieben, v. a. ἀγαπῶ, ἐπιθυμῶ.
Belieben, das, ἡ ἀρέσκεια. nach Ihrem —, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ὅπως ἀγαπᾶτε.
Beliebig, a. ἀρεστὸς, εὐάρεστος. ad. κατ' ἀρέσκειαν.
Beliebt, a. ἠγαπητὸς, ἀρεστὸς, εὐάρεστος.
Belisten, v. a. γελῶ, ἀπατῶ μὲ πανουργίαν.
Bellen, v. a. γαυγίζω.
Belobt, a. ἐπαινεμένος.
Belohnen, v. a. ἀνταμείβω.
Belohner, der, ἐκεῖνος ὅστις ἀνταμείβει.
Belohnung, die, ἡ ἀνταμειβή.
Beluchsen, v. a. γελῶ, ἀπατῶ μὲ πολλὴν πανουργίαν.
Belügen, v. a. λέγω ψεύματα, ἀπατῶ μὲ ψεύματα.
Belustigen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ, προξενῶ χαράν, (τουρκ. ἐγλεντίζω).
Belustigung, die, ἡ χαροποίησις, χαρά. (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Bemächtigen, sich, v. r. πέρνω (ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου), κυριεύω.
Bemächtigung, die, ἡ πάρσις, τὸ πάρσιμον.
Bemahlen, v. a. ζωγραφίζω, βάφω μὲ διάφορα χρώματα (τὸν τοῖχον κ.τ.ε.).
Bemannen, (ein Schiff), v. a. προβλέπω (ἕνα καράβι) μὲ ἀνθρώπους.
Bemannung, die, οἱ ἄνθρωποι (οἱ ναῦται, οἱ στρατιῶται) εἰς τὸ καράβι.
Bemänteln, v. a. σκεπάζω μὲ προφάσεις, προφασίζομαι.
Bemäntelung, die, ἡ πρόφασις.
Bemasten, v. a. (ein Schiff), βάνω τὰ κατάρτια (εἰς τὸ πλοῖον).
Bemauern, v. a. σκεπάζω κτίζωντας τοῖχον.
Bemeistern, v. a. νικῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω. sich —, v. r. eines Dinges, πέρνω (ἕνα πρᾶγμα διὰ λόγου μου).
Bemeisterung, die, ἡ πάρσις, τὸ πάρσιμον.
Bemeldet, a. ἀναφερόμενος, προειρημένος.
Bemengen, sich, v. r. mit etwas, ἀνακατώνομαι εἴς τι.
Bemerken, v. a. σημειώνω, παρατηρῶ.
Bemerkung, die, ἡ σημείωσις, παρατήρησις.
Bemittelt, a. πλούσιος.
Bemoosen, v. n. σκεπάζομαι μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον).
Bemoost, a. σκεπασμένος μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον).
Bemühen, v. a. προξενῶ κόπον, ἐνοχλῶ. sich —, κοπιάζω, λαμβάνω τὸν κόπον. προσπαθῶ, πασχίζω.
Bemühung, die, ὁ κόπος.
Bemüßigen, v. a. ἐνοχλῶ.
Benachbart, a. γειτονικός.
Benachrichtigen, v. a. δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ).
Benachrichtigung, die, ἡ εἴδησις, εἰδοποίησις.
Benachtheiligen, v. a. ζημιώνω, προξενῶ ζημίαν.
Benageln, v. a. καρφώνω, βάνω καρφία.
Benagen, v. a. τρώγω (τζιμπῶ) μὲ τὰ δόντια.
Benähen, v. a. ῥάπτω εἰς..., σκεπάζω ῥάπτωντας.
Benahmen, v. a. ὀνομάζω.

Benarben, sich, v. r. σκεπάζομαι μὲ οὔλην, κλείομαι (οἷον· ἡ πληγή). s. Narbe.
Benarbt, a. σκεπασμένος μὲ οὔλην ἢ μὲ οὔλας. s. Narbe.
Benaschen, v. a. τρώγω κρυφίως ἢ κλεπτικά.
Benebeln, v. a. σκεπάζω μὲ ὁμίχλην (μὲ κατηχνίαν). sich —, (im gem. Leben), μεθύω (ὀλίγον).
Benebelt, a. μεθυσμένος (ὀλίγον).
Benebst, s. Nebst.
Benedeien, v. a. εὐλογῶ, δοξάζω.
Benedicten-Kraut, das, ἡ ἄκαρνα (βότανον τι).
Benedictiner, der, Βενεδικτῖνος (ἱερομόναχος).
Benehmen, v. a. ἀφαιρῶ, ὑστερῶ. sich —, bey etwas, φέρομαι (καλὰ, κακὰ κ. τ. ε.) εἰς μίαν ὑπόθεσιν.
Beneiden, v. a. φθονῶ.
Beneidenswerth, beneidenswürdig, a. ἀξιοφθόνητος.
Benennen, v. a. ὀνομάζω, δίδω ὄνομα.
Benennung, die, ἡ ὀνομασία, τὸ ὄνομα.
Benetzen, v. a. βρέχω.
Benetzung, die, ἡ βρέξις, τὸ βρέξιμον.
Bengel, der, ὁ χονδροειδέστατος, ἀχρεῖος, ἀπολίτευτος. (an der Druckerpresse), τὸ ξύλον χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὸ πιεστήριον εἰς τὴν τυπογραφίαν.
Bengelhaft, a. χονδροειδὴς, ἀχρεῖος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος.
Beniesen, v. a. βεβαιώνω τι πτερνιζόμενος.
Benöthiget, a. ἔχων χρείαν. — seyn, (einer Sache), ἔχω χρείαν, χρειάζομαι.
Benutzen, Benützen, v. a. μεταχειρίζομαι ὠφελίμως, ἐβγάζω κέρδος.
Benutzung, die, ἡ μεταχείρισις.
Benzoe, die, ῥετζίνη τις ἀρωματική.
Beobachten, v. a. παρατηρῶ. (als Gesetze, Pflichten rc.), παρατηρῶ, φυλάγω (νόμους, χρέος κ. τ. ε.).
Beobachter, der, ὁ παρατηρητής.
Beobachtung, die, ἡ παρατήρησις. ἡ φύλαξις (τοῦ νόμου κ. τ. ε.).
Beordern, v. a. προστάζω (τινὰ νὰ πάγῃ εἰς τόπον τινά).
Bepacken, v. a. φορτώνω, βαρύνω μὲ φορτώματα.
Bepanzern, v. a. βάνω σιδηροφορεσίαν.
Bepfählen, v. a. στερεώνω μὲ παλούκια.
Bepflanzen, v. a. φυτεύω, γεμίζω μὲ φυτά.
Bepflanzung, die, ἡ φύτευσις.
Bepissen, v. a. βρέχω μὲ κάτουρον.
Bequem, a. πρόσφορος, εὔχρηστος, ἁρμόδιος. ἀναπαυτικός. (Bequemlichkeit liebend), ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ἀνάπαυσιν, μισόπονος.
Bequemen, v. a. προσαρμόζω, κάμνω ἁρμόδιον, εὔχρηστον. sich —, προσαρμόζομαι, ὑποτάσσομαι.
Bequemlichkeit, die, ἡ ἁρμοδιότης, εὐχρηστότης, εὐκολία. ἡ ἀνάπαυσις. (heimliches Gemach), τὸ ἀναγκαῖον (εἰς τὸ ὁσπῆτι).
Berasen, v. a. σκεπάζω μὲ πρασιαῖς, μὲ βώλους γῆς μαζὺ μὲ τὰ πράσινα χόρτα. v. n. σκεπάζομαι μὲ χόρτα.
Beraspeln, v. a. ῥινίζω.
Berathen, sich, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους).
Berathen, a. wohl, übel berathen seyn, εὑρίσκομαι εἰς καλὴν ἢτοι εἰς ἀχαρνὴν κατάστασιν.

Berathschlagen, v. n. und sich —, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους).
Berathschlagung, die, ἡ συμβούλευσις, τὸ συμβούλευμα, συμβούλιον.
Berauben, v. a. ἁρπάζω, ὑστερῶ μὲ βίαν. ὑστερῶ.
Beraubung, die, ὁ ἁρπαγμὸς, ἡ στέρησις, ὑστέρησις.
Beräuchern, v. a. καπνίζω. θυμιάζω.
Beräucherung, die, τὸ κάπνισμα. ἡ θυμίασις.
Berauschen, v. a. μεθύω, κάμνω μεθυσμένον.
Berauscht, a. μεθυσμένος.
Berberis-Baum, der, ἡ ὀξυάκανθα (δένδρον τι).
Berechnen, v. a. λογαριάζω, ἐβγάζω διὰ μέσου λογαριασμοῦ. sich mit einem —, τεριάζω τὸν λογαριασμόν μου μὲ τινά, τεριάζομαι.
Berechnung, die, ὁ λογαριασμός.
Berechtigen, v. a. δίδω τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω.
Berechtigt, a. ἔχων τὸ δίκαιον, ἔχων τὴν ἐξουσίαν.
Berechtigung, die, ἡ παράδοσις τῆς ἐξουσίας.
Bereden, v. a. πείθω, καταπείθω. sich —, συμφωνῶ, συνομιλῶ (μὲ ἄλλους) διὰ μίαν ὑπόθεσιν.
Beredsam, a. εὔγλωττος.
Beredsamkeit, die, ἡ εὐγλωττία.
Beredt, a. εὔγλωττος.
Beredung, die, ἡ κατάπεισις. ἡ συνομιλία καὶ συμφωνία.
Beregen, v. a. βρέχω (λέγεται διὰ τὴν βροχήν).
Bereichern, v. a. πλουτίζω, κάμνω πλούσιον.
Bereicherung, die, ὁ πλουτισμός.
Bereifen, v. a. σκεπάζω μὲ πάχνην.
Bereisen, v. a. διέρχομαι ταξιδεύωντας.
Bereit, a. ἕτοιμος.
Bereiten, v. a. ἑτοιμάζω. κατασκευάζω. sich —, ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, κατασκευάζομαι.
Bereiten, v. a. πηγαίνω καβάλα (εἰς ἕναν τόπον) νὰ τὸν ἐπιθεωρήσω.
Bereiter, der, ὁ διδάσκαλος τῆς ἱππεύσεως.
Bereits, ad. ἤδη, πλέον.
Bereitschaft, die, in Bereitschaft, ἕτοιμον, πρόχειρον.
Bereitung, die, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή.
Bereitwillig, a. πρόθυμος.
Bereitwilligkeit, die, ἡ προθυμία.
Berennen v. a. (eine Stadt), πολεμῶ (μίαν πόλιν), πολιορκῶ.
Berennung, die, ἡ πολιορκία.
Bereuen, v. a. μεταμέλει μοι, μετανοῶ.
Bereuung, die, ἡ μεταμέλεια, μετάνοια.
Berg, der, τὸ βουνόν.
Bergab, ad. εἰς τὸν κατήφορον, πρὸς τὰ κάτω.
Bergan, Bergauf, ad. εἰς τὸν ἀνήφορον, πρὸς τὰ ἄνω.
Bergamotte, Bergamottenbirn, die, εἶδος τι ἀπιδιοῦ.
Bergamt, das, ἡ ἐπιτροπία εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Bergart, die, ὀρυκτὸν σῶμα.
Bergbau, der, ἡ καλλιέργεια τῶν μεταλλείων (ἡ δουλειὰ εἰς τὰ λαγούμια).
Bergbaukunst, die, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργίας τῶν μεταλλείων.
Bergbeamte, der, ὀφφικιάλος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων.
Bergblau, das, εἶδος γαλαζίου μεταλλικοῦ χρώματος.
Bergdistel, die, ἡ ἀγρία ἀγκινάρα.

Bergegeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν γλύτωσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ναυάγια.
Bergen, v. a. (etwas), ἐλευθερώνω, γλυτώνω (τὰ πράγματα τῶν ναυαγίων). (verbergen), κρύπτω.
Bergfall, der, τὸ πέσιμον ἑνὸς βουνοῦ.
Bergfestung, die, τὸ φρούριον (καστέλλι) ἐπάνω εἰς ἕνα βουνόν.
Bergfett, das, τὸ στέαρ (ἀξούγγι) ὀρυκτὸν (εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν).
Bergflachs, der, ἀμίαντος, ὀρυκτὸν τι λινῶδες, σχεδὸν ὡσὰν τὸ λινάρι.
Berggelb, das, ἡ ὤχρα (κίτερνον τι χρῶμα).
Berggericht, das, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων.
Berggrün, das, πράσινόν τι χρῶμα ὀρυκτόν.
Bergharz, das, ἄσφαλτος.
Berghauptmann, der, ὁ ἐπιστάτης τῶν μεταλλείων.
Berghauptmannschaft, die, ἡ ἐπιστασία τῶν μεταλλείων.
Berghuhn, das, ἡ πέρδικα.
Bergicht, a. βουνοειδής.
Bergig, a. βουνώδης.
Bergkappe, die, ἡ σκούφια ἐκείνου ὁποῦ δουλεύει εἰς τὰ μεταλλεία.
Bergknapp, der, ὁ δουλεύων εἰν τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγούμια).
Bergkrystall, der, τὸ κρύσταλλον εἰς τὰ βουνά.
Bergleute, die, οἱ δουλεύοντες εἰς τὰ μεταλλεῖα (τουρκ. οἱ λαγουμιντζῆδες).
Bergmann, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα (τουρκ. ὁ λαγουμιντζῆς).
Bergmännchen, das, φάντασμα τι εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Bergmännisch, a. κατὰ τὸν τρόπον τῶν δουλευόντων εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Bergmaus, die, τὸ ποντίκι εἰς τὰ βουνά.
Bergmeister, der, ὁ ἐπίτροπος τῶν μεταλλείων.
Berg-Nymphe, die, ἡ ὀρεάδα (νύμφη ἢ ἡμίθεα εἰς τὰ βουνά).
Bergöhl, das, ἡ νάφτα (εἶδος ὕλης ἐλαιώδους).
Bergpredigt, die, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ βουνόν.
Bergrath, der, τὸ βουλευτήριον τῶν μεταλλείων. συμβουλάτωρας εἰς αὐτὸ τὸ βουλευτήριον.
Bergrecht, das, οἱ νόμοι τῶν μεταλλείων.
Bergrichter, der, ὁ κριτὴς διὰ τὰ μέταλλεῖα.
Bergroth, das, s. Rothstein.
Bergrücken, der, ἡ ῥάχη τοῦ βουνοῦ.
Bergsalz, s. Steinsalz.
Bergschreiber, der, ὁ γραμματικὸς εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Bergstadt, die, πόλις εὑρισκομένη εἰς τὰ βουνά.
Bergtheer, der, τὸ ὀρυκτὸν κατράνι.
Bergung, die, ἡ γλύτωσις τῶν πραγμάτων ἀπὸ ναυαγισμένα πλοῖα. ἡ κρύψις, τὸ κρύψιμον.
Bergunter, s. Bergab.
Bergwachs, das, κηρὶ ὀρυκτόν.
Bergwerk, das, τὸ μεταλλεῖον (τουρκ. λαγοῦμι εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα).
Bergwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τέχνην τῶν μεταλλείων.
Bergwissenschaften, die, αἱ ἐπιστῆμαι ἀναγκαῖαι δι' ἐκεῖνον ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν.

Bergzinn, das, καλάϊ εὑρισκόμενον εἰς τὰ βουνὰ (εἰς τὰ μεταλλεῖα).
Bericht, der, ἡ εἴδησις.
Berichten, v. a. δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, φανερώνω.
Berichtigen, v. a. διορθώνω. eine Zahlung —, κάμνω, ἐξακολουθῶ μίαν πληρωμήν.
Berichtigung, die, ἡ διόρθωσις. ἡ πληρωμή.
Beriechen, v. a. μυρίζω, ἐξετάζω διὰ τῆς ὀσμῆς.
Beritten, a. κάθεται εἰς τὸ ἄλογον, ὁ ἱππεύων.
Berline, die, εἶδος ἁμαξίου.
Berme, die, ὁδὸς μεταξὺ τῆς ποδιᾶς τοῦ τείχους καὶ τοῦ λάκκου (εἰς τὰ περιτειχωμένα κάστρα).
Bernhardiner, der, Βερναρδῖνος (ἱερομόναχος).
Bernstein, der, τὸ ἤλεκτρον, (τουρκ. κεχριμπάρι).
Berüchtigt, a. δυσφημισμένος, κακόφημος.
Berücken, v. a. γελῶ, ἀπατῶ.
Berückung, die, τὸ γέλασμα, ἡ ἀπάτη.
Beruf, der, τὸ κάλεσμα. (Neigung), ἡ φυσικὴ κλίσις, ἡ ὄρεξις, φυσικὴ ἐπιτηδειότης. (Amt), τὸ ὀφφίκιον, ἐπάγγελμα.
Berufen, v. a. καλῶ (τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν. (behexen), μαγεύω. sich —, auf etwas, ἀναφέρομαι εἴς τι.
Berufung, die, τὸ κάλεσμα. τὸ ἀναφέρεσθαι εἴς τι.
Beruhen, v. a. θεμελιώνομαι. auf sich — lassen, ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάξω.
Beruhigen, v. a. ἀναπαύω, καταπραΰνω.
Beruhigung, die, ἡ ἀνάπαυσις, καταπραΰνσις.
Berühmen, sich, v. r. καυχῶμαι.
Berühmt, a. ἔνδοξος, περίφημος.
Berühren, v. a. ἐγγίζω (μὲ τὰ δάκτυλα). (erwähnen), ἀναφέρω, μνημονεύω.
Berührung, die, ἡ ἔγγιξις (μὲ τὰ δάκτυλα). ἡ ἀναφορὰ, μνημόνευσις.
Berupfen, v. a. ἀποσπῶ (τὰ πτερά). einen —, ὑστερῶ τινα (τὰ ἄσπρα κ. τ. ε.), ἀπατῶ.
Beryll, der, ὁ βήρυλλος (εἶδος πολυτίμου λίθου).
Besäen, v. a. σπέρνω.
Besäet, a. σπαρμένος, σκεπασμένος (μὲ διάφορα πράγματα).
Besage, prp. κατά.
Besagen, v. a. λέγω, μαρτυρῶ, δείχνω.
Besagt, a. προειρημένος.
Besänftigen, v. a. καταπραΰνω, ἡμερώνω.
Besänftigung, die, ἡ καταπραΰνσις, ἡμέρωσις.
Besanmast, der, τὸ ὀπισινὸν κατάρτι, τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης.
Besansegel, das, τὸ πανὶ τοῦ καταρτιοῦ τῆς πρύμνης.
Besatzung, die, ἡ φρουρὰ, οἱ στρατιῶται οἵτινες φυλάγουν τὸ φρούριον (τὸ καστέλι).
Besauen, v. a. μουρδαρεύω.
Besaufen, v. a. κάμνω τινὰ μεθυσμένον. sich —, μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος.
Beschaben, v. a. ξύω (ὀλίγον).
Beschädigen, v. a. βλάπτω, ζημιώνω, χαλνῶ. πληγώνω.
Beschädigung, die, ἡ βλάβη, ζημίωσις. ἡ πληγή.

Beschaffen, *a.* *εὑρισκόμενος εἰς (καλὴν, ἀχαμνὴν κ. τ. ε.) κατάστασιν.*
Beschaffenheit, die, *ἡ ποιότης, κατάστασις.*
Beschäften, *v. a.* eine Flinte, *βάνω τὸ ξύλον εἰς τὸ λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ.*
Beschäftigen, *v. a.* *δίδω δουλειὰν, προξενῶ δουλειὰν, προξενῶ ἀσχολίαν.* sich —, mit etwas, *καταγίνομαι εἴς τι.*
Beschäftigung, die, *ἡ δουλειὰ, ἀσχολία, ὑπόθεσις.*
Beschalen, *v. a.* *βάνω λεπτὰ σανίδια (εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὀνδᾶ).*
Beschälen, *v. a.* *ξεφλουδίζω.* — (vom Hengste), *συνουσιάζω, σμίγομαι (λέγεται διὰ τὸ ἄτι).*
Beschäler, der, *τὸ ἄτι (διωρισμένον μόνον διὰ τὴν σμίξιν μὲ τὴν φοράδαν).*
Beschämen, *v. a.* *ἐντροπιάζω, αἰσχύνω, καταισχύνω.*
Beschämt, *a.* *ἐντροπιασμένος.*
Beschämung, die, *ἡ ἐντροπὴ, αἰσχύνη, ὁ ἐντροπιασμός.*
Beschatten, *v. a.* *ἐπισκιάζω.*
Beschattung, die, *ὁ ἐπισκιασμός.*
Beschauen, *v. a.* *ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.*
Beschaulich, *a.* *θεωρητικός. (φιλοσ.)*
Beschauung, die, *ἡ ἐπιθεωρία. ἡ θεωρία (φιλοσ.)*
Bescheeren, *v. a.* *κουρεύω, ξουραφίζω.*
Bescheid, der, *ἡ ἀπόκρισις.* (gerichtlicher), *ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ).* Bescheid wissen, *ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν.* Bescheid thun im Trinken, *πίνω εἰς τὴν ὑγίειαν ἐκείνου ὁποῦ ἔπιεν εἰς τὴν ἐδικήν μου.*
Bescheiden, *v. a.* *διορίζω (τινὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ἕνα τόπον.* (vor Gericht), *καλῶ εἰς τὸ κριτήριον.* sich —, *εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, συμφωνῶ, ὑποτάσσομαι.*
Bescheiden, *a.* *μέτριος, ταπεινόφρων, σώφρων.*
Bescheidenheit, die, *ἡ μετριότης, ταπεινοφροσύνη, σωφροσύνη.*
Bescheinen, *v. a.* *φωτίζω, λάμπω.*
Bescheinigen, Bescheinen, *v. a.* *βεβαιώνω, ἀποδείχνω διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος, μαρτυρῶ.*
Bescheinigung, die, *ἡ βεβαίωσις, ἀπόδειξις διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος. ἡ μαρτυρία.*
Bescheinung, die, *ὁ φωτισμὸς, ἡ λάμψις.*
Bescheißen, *v. a.* *χέζω εἰς...* (betrügen, gem.), *γελῶ, ἀπατῶ.*
Beschenken, *v. a.* *φιλοδωρῶ, χαρίζω.*
Beschenkung, die, *ἡ φιλοδώρησις, τὸ χάρισμα.*
Bescheren, *v. a.* *χαρίζω (λέγεται περὶ τῶν χαρισμάτων εἰς τὰ χριστούγεννα).*
Bescherung, die, *τὸ χάρισμα.*
Beschicken, *v. a.* *στέλλω (τινὰ διὰ κάμμίαν ὑπόθεσιν).* (bereiten, ordnen), *διατάσσω, ἑτοιμάζω.* (besorgen), *φροντίζω, προβλέπω.*
Beschickung, die, *ἡ στάλσις. ἡ διάταξις. ἡ πρόβλεψις.*
Beschienen, *v. a.* *βάνω στεφάνι σιδηρένιον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ.*
Beschießen, *v. a.* *πολεμῶ (ἕνα φρούριον κ. τ. ε.) μὲ κανονιαῖς.*
Beschießung, die, *ἡ πολέμησις μὲ κανονιαῖς.*
Beschiffen, *v. a.* *πλέω, ταξιδεύω εἰς...*
Beschiffung, die, *τὸ πλεύσιμον, ταξίδι.*
Beschilfen, sich, *v. r.* *σκεπάζομαι μὲ καλάμια.*
Beschilft, *a.* *σκεπασμένος μὲ καλάμια.*
Beschimmeln, *v. n.* *μουχλιάζω.*

Beschimpfen, *v. a.* ὀνειδίζω, ὑβρίζω, ἐντροπιάζω, ἀτιμάζω.
Beschimpfung, die, ἡ ὕβρις, ὁ ἐντροπιασμὸς, ἡ ἀτιμία.
Beschirmen, *v. a.* ὑπερασπίζω, σκεπάζω.
Beschirmung, die, ἡ ὑπεράσπισις, τὸ σκέπασμα.
Beschlafen, (eine Frauensperson), *v. a.* συνουσιάζω, σμίγομαι (μὲ γυναῖκα). (etwas), ich will das —, θέλω κοιμηθῆ πρῶτα καὶ ὕστερα να στοχασθῶ καλλήτερα.
Beschlag, der, (von Bretern), σκέπασμα μὲ σανίδια. (eines Pferdes, Rades), τὸ κάρφωμα τοῦ πετάλου (εἰς τὸ ἄλογον), κάρφωμα τῶν κανθῶν περὶ τὸν τροχόν. (Arrest, Verbot), τὸ ἐμπόδιον (διωρισμένον ἀπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ ὑπάρχοντα τοῦ χρεώστου, εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὸν λιμένα κ. τ. ε.). — auf etwas legen, βάνω ἐμπόδιον.
Beschläge, das, κάθε πρᾶγμα καρφωμένον, οἷον· τὸ σιδηρένιον στεφάνι εἰς τὸν τροχὸν, τὰ ἀσημένια στολίδια εἰς τὸ τζιμποῦκι κ. τ. ε.
Beschlagen, *v. a.* καρφώνω, στερεώνω μὲ καρφιά. ein Pferd —, βάνω τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου.
Beschlagung, die, ἡ κάρφωσις. s. Beschlagen.
Beschlagen, *v. n.* μουχλιάζω.
Beschleichen, *v. a.* πλακώνω πλησιάζοντας κρυφίως.
Beschleunigen, *v. a.* ταχύνω, ὀγληγορεύω.
Beschließen, (umringen), *v. a.* περιτριγυρίζω, περικυκλώνω. (enthalten), περικλείω, περιέχω. (endigen), τελειώνω. (einen Beschluß fassen), ἀποφασίζω.
Beschließung, die, ἡ περικύκλωσις. ἡ περίκλεισις. ἡ τελείωσις. ἡ ἀπόφασις.
Beschluß, der, τὸ τέλος. ἡ ἀπόφασις.
Beschmausen, *v. a.* πηγαίνω εἴς τινα νὰ με φιλεύσῃ, κάμνω τὸν παράσιτον.
Beschmeißen, *v. a.* ῥίπτω εἰς... (besudeln), λερώνω (λέγεται μάλιστα διὰ ταῖς μυῖαις).
Beschmieren, *v. a.* ἀλείφω (μὲ λίγδα, μὲ κατράνι). (beschmutzen), λερώνω, μουρδαρεύω.
Beschmitzen, *v. a.* λερώνω. (verläumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ.
Beschmutzen, *v. a.* λερώνω.
Beschneiden, *v. a.* κόπτω, χωρίζω. (Bäume), κλαδεύω, κλαδοκοπῶ. (die Vorhaut), περιτέμνω. (berauben), ὑστερῶ.
Beschneidung, die, ἡ κόψις, ὁ χωρισμός. τὸ κλάδευμα. ἡ περιτομή.
Beschneyen, *v. a. et n.* σκεπάζω καὶ σκεπάζομαι μὲ χιόνι.
Beschnüffeln, Beschnäufeln, Beschneifeln, (gem.) μυρίζω, γυρεύω διὰ μέσου τῆς ὀσμῆς (ὡσὰν τὰ σκυλιά).
Beschnüren, *v. a.* δένω μὲ κορδέλλαις.
Beschocken, *v. a.* ἐπιφορτίζω μὲ δασμοὺς, μὲ δοσίματα.
Beschönigen, *v. a.* ἀπολογῶ, διαφεντεύω (ἕνα σφάλμα) μὲ προφάσεις, προφασίζομαι.
Beschönigung, die, ἡ προφασιστικὴ ἀπολογία, ἡ πρόφασις.
Beschränken, *v. a.* περιορίζω.
Beschränkung, die, ὁ περιορισμός.
Beschreiben, *v. a.* γράφω, περιγράφω. σχεδιάζω. (eine Beschreibung machen), περιγράφω, διηγοῦμαι.
Beschreibung, die, ἡ περιγραφή.
Beschreyen, *v. a.* μαγεύω (μάλιστα ἐπαινῶντας τι μὲ φθόνον).

Beschuhen, v. a. (Stiefel), βάνω παπούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα.
Beschuldigen, v. a. κατηγορῶ, ἀναδίδω τὴν αἰτίαν.
Beschuldigung, die, ἡ κατηγορια.
Beschummeln, (gem.), v. a. γελῶ, ἀπατῶ.
Beschütten, v. a. ῥίπτω εἰς... (οἷον ἄμμον εἰς τὸν δρόμον κ. τ. ε.)
Beschützen, v. a. ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, σκεπάζω.
Beschützer, der, ὁ ὑπερασπιστής.
Beschützung, die, ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.
Beschwägern, sich, v. r. ἐμβαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου ὑπανδρείας.
Beschwängern, v. a. ἐγγαστρώνω.
Beschwatzen, v. a. καταπείθω (μὲ ἀπατηλοὺς λόγους). (verläumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ.
Beschwerde, die, τὸ βάρος. (Klage), τὸ παραπόνημα.
Beschweren, v. a. βαρύνω. (beunruhigen), ἐνοχλῶ, βαρύνω. sich —, über etwas, παραπονοῦμαι διά τι.
Beschwerlich, a. βαρὺς, ἐνοχλητικὸς, δύσκολος, βαρετός.
Beschwerlichkeit, die, τὸ βάρος, ἡ δυσκολία.
Beschwerung, die, ἡ βάρυνσις. ἡ ἐνόχλησις. τὸ παραπόνημα.
Beschwören, (etwas), v. a. ὀμνύω, κάμνω ὅρκον. (Geister), ἐξορκίζω (πνεύματα). (einen), ἐξορκίζω, παρακαλῶ, ἱκετεύω.
Beschwörer, der, ὁ ἐξορκιστής.
Beschwörung, die, ὁ ἐξορκισμός.
Beseelen, v. a. ἐμψυχώνω.
Beseelt, a. ἐμψυχωμένος. ἔμψυχος.
Besegeln, v. a. ταξιδεύω εἰς...
Besehen, v. a. ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.
Beseligen, v. a. εὐτυχίζω, κάμνω εὐτυχῆ.
Besen, der, τὸ κάλυντρον, φεροκάλλι, (φροκάλλι, φλοκάλλι), ἡ σκοῦπα.
Besenbinder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει φεροκάλλια.
Besenstiel, der, τὸ μανίκι τῆς σκοῦπας.
Besessen, a. δαιμονιζόμενος.
Besetzen, v. a. βάνω εἰς.., σκεπάζω μὲ πράγματα βαλμένα εἴς τι. (einen Platz), βάνω στρατιώτας εἰς ἕνα τόπον. (mit Bäumen rc.), φυτεύω μὲ δένδρα κ. τ. ε. (mit Band rc.), στολίζω μὲ κορδέλλαις κ. τ. ε. (ein Amt), βάνω (τινὰ εἰς ἕνα ὀφφίκκιον).
Besetzung, die, τὸ σκέπασμα μὲ τι. (eines Kleides), ὁ στολισμὸς μὲ κορδέλλαις κ. τ. ε. s. Besetzen.
Beseufzen, v. a. ἀναστενάζω διά τι.
Besichtigen, v. a. ἐπιθεωρῶ, κυτάζω.
Besichtiger, der, ὁ ἐπιθεωρητής.
Besichtigung, die, ἡ ἐπιθεωρία, κύταξις.
Besiegeln, v. a. βουλλώνω, σφραγίζω.
Besiegen, v. a. νικῶ.
Besingen, v. a. δοξολογῶ, ᾄδω (ὡς ποιητής).
Besinnen, sich, v. r. ἐνθυμοῦμαι. (zur Besinnung kommen), ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ξαναλαμβάνω (ἀπὸ λειποθυμίαν), ἀναλαμβάνω τὴν γνῶσιν μου.
Besinnung, die, ἡ ἐνθύμησις. ohne Besinnung, χωρὶς γνῶσιν, χωρὶς αἴσθησιν. zur Besinnung kommen. s. Besinnen.
Besitz, der, ἡ κτῆσις, ἀπόκτησις. in — nehmen, ἀποκτῶ, λαμβάνω ὡς ἐδικόν μου, πέρνω, κυριεύω.
Besitzen, v. a. ἔχω, (εἶμαι νοικοκύρης).
Besitzer, der, ὁ ἔχων, (ὁ νοικοκύρης).
Besitzerin, die, ἡ ἔχουσα (ἡ νοικοκυρά).
Besitznehmung, die, Besitznahme, die, ἡ πάρσις, κυρίευσις, τὸ πάρσιμον.

Besoffen, a. (ὅλο) μεθυσμένος.
Besoffenheit, die, ἡ (πολλὴ) μέθη.
Besohlen, v. a. βάνω πατοῦναις (εἰς τὰ ὑποδήματα, εἰς τὰ παπούτζια).
Besolden, v. a. δίδω μισθὸν, μισθώνω (μάλιστα τοὺς στρατιώτας).
Besoldung, die, ἡ πληρωμὴ τοῦ (χρονικοῦ) μισθοῦ. (der Gehalt), ὁ (χρονικὸς) μισθός.
Besonder, a. ξεχωριστὸς, ἰδιαίτερος.
Besonders, ad. ξεχωριστὰ, κατ' ἰδίαν. (vorzüglich), μάλιστα, ἐξόχως.
Besonnen, a. στοχαστικὸς, φρόνιμος.
Besonnenheit, die, ἡ στόχασις, φρονιμότης, (φρονιμάδα).
Besorgen, v. a. φροντίζω, (ἔχω φροντίδα). (befürchten), φοβοῦμαι (κακόν τι).
Besorglich, a. ὕποπτος, ὅστις εὔκολα φοβεῖται.
Besorgniß, die. ὁ φόβος (ὅτι θέλει γένῃ κακόν τι). (Sorge für etwas), ἡ φροντὶς, (φροντίδα).
Besorgung, die, ἡ φρόντισις, φροντίδα. ὁ φόβος. s. Besorgniß.
Bespeyen, v. a. λερώνω ξερνῶντας.
Bespicken, v. a. βάνω λαρδί. sich —, (μεταφ.) κερδαίνω, πλουταίνω (μὲ ἄδικον τρόπον).
Bespiegeln, sich, κατοπτρίζομαι, βλέπομαι εἰς τὸν καθρέπτην. (μεταφ.) λαμβάνω παράδειγμα εἴς τι.
Besprechen, v. a. συνομιλῶ (μέ τινα, διὰ καμμίαν ὑπόθεσιν). eine Waare —, συμφωνῶ μέ τινα, νὰ πάρω ἕνα πρᾶγμα. (bezaubern), ἐξορκίζω. sich —, συνομιλῶ, συντυχαίνω.
Besprengen, v. a. ῥαντίζω, βρέχω ῥαντίζωντας.
Besprengung, die, τὸ ῥάντισμα, βρέξιμον.
Bespringen, (als ein Hengst die Stute rc.), v. a. σμίγομαι, συνουσιάζω (τὸ ἄτι μὲ τὴν φοράδαν). (auf etwas springen), πηδῶ ἐπάνω εἰς . .
Bespritzen, v. a. ῥαντίζω, βρέχω. (mit Koth), καταλασπώνω.
Bespritzung, die, τὸ ῥάντισμα, βρέξιμον.
Besser, ad. καλλήτερα. a. καλλήτερος.
Bessern, v. a. διορθώνω, κάμνω καλλήτερα. (ausbessern), διορθώνω, (μπαλώνω). sich —, καλλητερεύω, γίνομαι καλλήτερα.
Besserung, die, ἡ διόρθωσις. ἡ καλλητέρευσις; ἡ ξαναλαβή.
Bestallen, v. a. βάνω (τινὰ) εἰς ὀφφίκιον, εἰς ὑπηρεσίαν.
Bestallung, die. der Bestallungsbrief, τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζεταί τις διὰ μίαν ὑπηρεσίαν. (der Gehalt), ὁ (χρονικὸς) μισθὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ.
Bestand, der, ἡ ἐπικράτεια. Bestand haben, ἐπικρατῶ, μένω, δὲν χαλνοῦμαι. (das Uebrige), τὸ ἐπίλοιπον. (Pacht, Miethe), τὸ νοίκι (ἐνοίκιον).
Beständig, a. ἀκατάπαυστος, παντοτεινὸς, ἐπικρατῶν. (standhaft), σταθερὸς, ἀτάρακτος.
Beständigkeit, die, ἡ ἐπικράτεια. ἡ σταθερότης, ἀταραξία.
Bestandtheil, der, μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι συνθεμένον ἕνα πρᾶγμα.
Bestärken, v. a. βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω (τινὰ εἰς τὴν γνώμην του κ.τ.ε.).
Bestärkung, die, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις.
Bestätigen, v. a. βεβαιώνω (τὴν ἀλήθειαν τινὸς πράγματος).
Bestätigung, die, ἡ βεβαίωσις (τῆς ἀληθείας).
Bestatten, zur Erde, v. a. θάπτω, ἐνταφιάζω.

Bestattung, die, ὁ ἐνταφιασμός.
Bestauben, v. n. σκεπάζομαι ἀπὸ κονιορτόν.
Bestäuben, (Bestauben), v. a. σκεπάζω, γεμίζω μὲ κονιορτόν.
Bestauden, sich —, ἐβγάζω κορμὸν (λέγεται διὰ φυτά).
Beste, a. κάλλιστος, ὁ πλέον καλλήτερος. etwas zum Besten geben, δίδω διὰ νὰ ξεφαντώσῃ τις ἢ διὰ νὰ ξεφαντώσουν ἄλλοι. einen zum Besten haben, περιγελῶ, περιπαίζω τινα. am besten, aufs beste, zum besten, κάλλιστα, τὸ πλέον καλλήτερον, καλλήτερα ἀπὸ ὅλα.
Beste, das, τὸ κάλλιστον. τὸ καλὸν, τὸ ὄφελος, τὸ συμφέρον.
Bestechen, v. a. (einen), φθείρω τινὰ μὲ δῶρα.
Bestechung, die, ἡ φθορὰ διὰ μέσου δώρων.
Besteck, das, ἡ θήκη, (τὸ φηκάρι) μὲ διάφορα ἀναγκαῖα, οἷον· μαχαίρι, πηροῦνι, χουλιάρι κ. τ. ε.
Bestecken, v. a. βάνω τριγύρω, περιτριγυρίζω, στολίζω (μὲ λουλούδια κ. τ. ε.).
Bestehen, v. a. auf etwas, μένω, ἐμμένω (εἰς μίαν ζήτησιν, γνώμην κ. τ. ε.). ein Abenteuer ꝛc. —, ἐπιχειρίζομαι κινδυνῶδες πρᾶγμα, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον. (in Pacht), πέρνω μὲ τὸ νοίκι, νοικιάζω. v. n. (gerinnen), πήζω. (dauern), μένω, ἐπικρατῶ, βαστῶ. (aus etwas, in etwas), συνίσταμαι, εἶμαι συνθεμένος.
Bestehlen, v. a. κλέπτω (εἴς τινα τι).
Besteigen, v. a. ἀναβαίνω εἰς...
Bestellen, v. a. jemanden, διορίζω (τινα νὰ ἔλθῃ, νὰ μὲ ἀνταμώσῃ). (anordnen), διατάσσω, διορίζω. (etwas bey jemanden), παραγγέλλω εἴς τινα, τὸν λέγω νὰ φκιάσῃ (οἷον· φορέματα, ὑποδήματα κ. τ. ε.). (einen Auftrag), ἐξακολουθῶ (μίαν παραγγελίαν). (bereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω. das Feld —, γεωργῶ, δουλεύω τὸ χωράφι.
Bestellung, die, ἡ συμφωνία δι' ἀντάμωσιν. ὁ διορισμός. ἡ παραγγελία. ἡ διάταξις. ἡ καλλιέργεια (τοῦ ἀγροῦ).
Besteuern, v. a. φορτώνω (ἐπιφορτίζω, μὲ δασμὸν, μὲ δοσίματα.
Besteuerung, die, ἡ ἐπιφόρτωσις μὲ δασμόν.
Bestialisch, a. ζωώδης, θηριώδης.
Bestie, die, τὸ ζῶον, θηρίον.
Bestimmen, v. a. διορίζω.
Bestimmung, die, ὁ διορισμός.
Bestocken, sich, v. r. ἐβγάζω κορμὸν, ἐβγάζω κοτζάνι (λέγεται διὰ φυτά).
Bestoßen, v. a. χαλνῶ ὀλίγον κτυπῶντας ἢ σπρώχνωντας (οἷον· τὸν τοῖχον κ. τ. ε.). (mit der Feile, dem Hobel), ῥινίζω, ῥουκανίζω (ὀλίγον τι).
Bestrafen, v. a. τιμωρῶ, παιδεύω.
Bestrafung, die, ἡ τιμωρία, παιδεία.
Bestrahlen, v. a. φωτίζω μὲ τὰς ἀκτῖνας (οἷον· ὁ ἥλιος).
Bestreben, sich —, πασχίζω, προσπαθῶ, βιάζομαι.
Bestreben, das, Bestrebung, die, ἡ πάσχισις, προσπάθησις, ὁ κόπος, ἡ βία.
Bestreichen, v. a. ἀλείφω. (einen Ort, mit dem groben Geschütz), πολεμῶ μὲ κανονιαῖς. (vom Winde), κτυπῶ οἷον· ὁ ἄνεμος).
Bestreiten, v. a. ἀντιπολεμῶ, ἀντιτείνω, φιλονεικῶ. eine Ausgabe — können, εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω ἔξοδα τινα.

Bestreitung, die, ἡ ἀντιπολέμησις, φιλονεικία. — der Ausgaben, ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.
Bestreuen, v. a. ῥίπτω εἰς... (οἷον· ἄμμον, λουλούδια).
Bestricken, v. a. (μεταφ.) ἐμπερδεύω, πιάνω εἰς τὴν παγίδα.
Beströmen, v. a. βρέχω, διαπερνῶ δι' ἕνα τόπον (οἷον· ἕνας ποταμός).
Bestürmen, v. a. κάμνω προσβολὴν, ὁρμὴν (εἰς ἕνα φρούριον κ. τ. ε.). (einen), ἐνοχλῶ (τινα μὲ παρακαλέσεις κ. τ. ε.).
Bestürmung, die, ἡ προσβολὴ, ὁρμή. ἡ ἐνόχλησις.
Bestürzen, v. a. συγχίζω, ταράζω, ἐκπλήττω.
Bestürzt, a. συγχισμένος, τεταραγμένος, ἐκπληγμένος.
Bestürzung, die, σύγχισις, ἔκπληξις.
Besuch, der, ἡ ἐπίσκεψις.
Besuchen, v. a. ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, πηγαίνω νὰ ἰδῶ.
Besuchung, die, ἡ ἐπίσκεψις.
Besudeln, v. a. λερώνω. μολύνω.
Besudelung, die, τὸ λέρωμα, ἡ μόλυνσις.
Betagt, a. πολυχρόνιος, γέρων, παλαιός.
Betakeln, v. a. s. Buftakeln.
Betasten, v. a. ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, ἐξετάζω ψηλαφῶντας.
Betäuben, v. a. συγχίζω, ζαλίζω.
Betäubung, die, ἡ σύγχισις, ζάλη.
Bethbruder, der, ὁ ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, ὑποκριτής.
Bethen, v. a. προσεύχομαι, κάμνω προσευχήν.
Bether, der, —in, die, ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη ὁποῦ προσεύχεται.
Betheuern, v. a. βεβαιώνω (μάλιστα μὲ ὅρκον).
Betheuerung, die, ἡ βεβαίωσις (μὲ ὅρκον).
Bethglocke, die, ἡ καμπάνα ἡ ὁποῖα σημαίνει τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς.
Bethören, v. a. ἀπατῶ, γελῶ.
Bethörung, die, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα.
Bethschwester, die, ἡ ὑποκρινομένη εὐλαβής, ἡ ὑποκρίτησσα.
Bethstunde, die, ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς.
Betiteln, v. a. δίδω τίτλον τιμῆς, τιμῶ μὲ τίτλον. δίδω τίτλον τοῦ βιβλίου.
Betracht, der, ἡ ἀπόβλεψις. in Betracht, εἰς ἀπόβλεψιν, ἀποβλέπωντας. in — ziehen, ἀποβλέπω, στοχάζομαι.
Betrachten, v. a. θεωρῶ. ἐπιθεωρῶ, κυτάζω. (erwägen), ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, σκέπτομαι.
Beträchtlich, a. (ἀξιοθεώρητος), μεγάλος, πολύς.
Betrachtung, die, ἡ θεωρία, τὸ κύταγμα. (Erwägung), ἡ θεωρία, σκέψις. (in Betrachtung, in Betracht), ἀποβλέπωντας.
Betrag, der, ἡ ποσότης, σοῦμα (τοῦ λογαριασμοῦ).
Betragen, v. a. κάμνω (μίαν ποσότητα). sich —, φέρομαι (φέρνομαι), πολιτεύομαι.
Betragen, das, τὸ φέρσιμον.
Beträufen, Beträufeln, v. a. βρέχω (οἷον· στάζωντας ζουμὶ ἀπὸ λεμόνια κ. τ. ε.).
Betrauern, v. a. λυποῦμαι, συλλυποῦμαι. (Trauer tragen), φορῶ θλιβερὰ φορέματα. διὰ τινα ἀπεθαμένον.
Betreff, der, (nur:) in Betreff, ὅσον εἰς..., ὡς πρὸς..., ἀποβλέπωντας εἰς...
Betreffen, v. n. ἀνήκω, ἀποβλέπω. was mich betrifft, ὅσον εἰς ἐμέ.
Betreiben, v. n. eine Wiese, βόσκω ζῶα

εἰς ἕνα λιβάδι. eine Sache, ἀκολουθῶ μίαν ὑπόθεσιν.
Betreibung, die, einer Sache, ἡ ἀκολούθησις μιᾶς ὑποθέσεως.
Betreten, v. a. πατῶ εἰς..., ἐμβαίνω εἰς... einen auf der That —, εὑρίσκω, πιάνω, πλακώνω τινα ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον.
Betreten, a. συγχισμένος, στενοχωρημένος.
Betretung, die, τὸ ἐμβαίνειν εἰς..., τὸ πιάσιμον, ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον.
Betrieb, der, ἡ ὁρμὴ, ἡ ἐνέργεια, παρακίνησις.
Betriebsam, a. φιλόπονος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ.
Betriebsamkeit, die, ἡ φιλοπονία, φιλεργία, ἀγάπη εἰς τὴν δουλείαν.
Betriegen, v. a. γελῶ, ἀπατῶ.
Betrieger, der, ὁ ἀπατεὼν, ψεύστης.
Betriegerey, die, ἡ ἀπάτη, ψευδιά.
Betriegerin, die, ἡ ψεύτρια.
Betriegerisch, a. ἀπατηλός.
Betrinken, sich —, v. r. μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος.
Betroffen, a. συγχισμένος, ἐκπληγμένος, ἔκθαμβος.
Betröpfeln, s. Beträufeln.
Betrüben, v. a. λυπῶ, λυπίζω, προξενῶ λύπην, θλίβω. sich —, λυποῦμαι, θλίβομαι.
Betrübniß, die, ἡ λύπη, θλίψις.
Betrübt, a. λυπημένος. λυπηρός.
Betrug, der, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα.
Betrüglich, a. ἀπατηλός.
Betrüglichkeit, die, τὸ ἀπατηλόν.
Bett, das, τὸ κραβάτι, κρεββάτι, ἡ κλίνη. (eines Flusses), τὸ κρεββάτι τοῦ ποταμοῦ.
Bettdecke, die, τὸ πάπλωμα.
Bettel, der, οὐτιδανὸν πρᾶγμα (μπαγατέλα, ἰταλ.).
Bettelarm, a. πάμπτωχος, πτωχὸς ὡσὰν τὸν ζήτουλα.
Bettelbrief, der, ζητουλικὸν γράμμα.
Bettelbrod, das, τὸ ψωμὶ τοῦ ζήτουλα. — essen, ζητουλεύω, εἶμαι ζήτουλας.
Betteley, die, τὸ ζήτημα τῆς ἐλεημοσύνης, τὸ ζητουλικὸν ζήτημα. (Bettel), οὐτιδανὸν πρᾶγμα.
Bettelfrau, s. Bettlerin.
Bettelhaft, a. ζητουλικὸς, πτωχός.
Bettelleute, die, (pl.) οἱ ζήτουλοι, οἱ πτωχοί.
Bettelmann, der, ὁ ζήτουλας.
Bettelmönch, der, καλόγερος ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην.
Betteln, v. n. ζητῶ ἐλεημοσύνην, ζητουλεύω.
Bettelsack, der, τὸ δισάκκι τοῦ ζήτουλα.
Bettelstab, der, ἡ ῥάβδος (τὸ μπαστοῦνι) τοῦ ζήτουλα. an den — kommen, γίνομαι ζήτουλας.
Bettelstolz, der, μωρὴ ὑπερηφάνεια τοῦ πτωχοῦ.
Bettelvogt, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ζήτουλας καὶ νὰ τοὺς βιάζῃ εἰς τὴν δουλειάν.
Bettelweib, das, γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, ζήτουλη.
Betten, v. n. στρώνω τὸ κρεββάτι. sich —, βάνω τὸ κρεββάτι μου, στρώνω τὸ κρεββάτι μου.
Bettgestelle, das, τὰ ξύλα τοῦ κρεββατιοῦ.
Betthimmel, der, ὁ οὐρανὸς τοῦ κρεββατιοῦ.
Bettkammer, die, ὁ κοιτὼν, (ὁ ὀνδᾶς ἔνθα στέκεται τὸ κρεββάτι).
Bettlaken, das, s. Betttuch.

Bettlägerig, a. ἄῤῥωστος πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι.
Bettler, der, ὁ ζήτουλας.
Bettlerin, die, ἡ ζήτουλη, γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην.
Bettmeister, der, ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κρεββάτια (εἰς τὰ παλάτια τῶν ὀρχόντων).
Bettpfanne, die, Bettwärmer, der, ἡ λεκάνη μὲ τὴν ὁποῖαν ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι.
Bettsack, der, σακκὶ εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ στρώματα.
Bettstatt, die, s. Bettgestelle.
Betttuch, das, τὸ σινδόνιον, (κοινῶς τὸ τζιαρτζάφι).
Bettüberzug, der, Bettzüge, (Bettziehe), die, τὸ περιτύλιγμα τοῦ προσκεφάλου, τοῦ παπλώματος.
Bettwärmer, s. Bettpfanne.
Betünchen, v. a. s. Tünchen.
Betze, die, ἡ σκύλα.
Beuche, die, ἡ ἀλισίβα.
Beuchen, v. a. βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν.
Beuge, die, τὸ καμπύλωμα, τὸ στράβωμα.
Beugen, v. a. καμπυλώνω, στραβώνω, κλίνω. die Knie —, κλίνω τὰ γόνατα. (demüthigen), ταπεινώνω. (kränken, betrüben), θλίβω, λυπῶ, λυπίζω. sich —, καμπυλώνομαι. στράβώνομαι. κλίνομαι. ταπεινώνομαι.
Beugsam, s. Biegsam.
Beugung, die, ἡ καμπυλότης.
Beule, die, τὸ πρίσμα, ἡ πρισμάδα (μάλιστα ἀπὸ κτύπημα). (an einem Gefäße), ἡ καμποῦρα (εἰς ἕνα ἀγγεῖον χρυσοῦν, ἀσημένιον κ. τ. ἑ.).
Beunruhigen, v. a. ἐνοχλῶ, πειράζω, κάμνω ἀνήσυχον.
Beunruhigung, die, ἡ ἐνόχλησις, πείραξις.
Beurkunden, v. a. βεβαιώνω, ἐπιμαρτυρῶ. (ἰδὲ Urkunde).
Beurlauben, v. a. ἀποπέμπω, δίδω ἄδειαν τινὸς νὰ ἀναχωρήσῃ. sich —, λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσω, ἀποχαιρετοῦμαι.
Beurlaubung, die, ἡ ἄδεια νὰ ἀναχωρήσῃ τις.
Beurtheilen, v. a. κρίνω, κάμνω κρίσιν (εἴς τι).
Beurtheilung, die, ἡ κρίσις, διάκρισις.
Beurtheilungskraft, die, ἡ διακριτικὴ δύναμις.
Beute, die, τὰ λάφυρα, ἡ λεία, κάθε πρᾶγμα τῶν ἐχθρῶν ἀποκτημένον μὲ βίαν.
Beutel, der, ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί.
Beutelmeise, die, εἶδος αἰγιθαλοῦ. (ἰδὲ Meise).
Beutelratze, die, εἶδος ποντικοῦ μεγάλου ὁποῦ ἔχει ὑποκάτω τῆς κοιλίας μίαν σακκοῦλαν, εἰς τὴν ὁποῖαν κρύπτονται τὰ νέα.
Beutelschneider, der, ὁ κλέπτης (ὁποῦ κλέπτει τὰ πουγγιά).
Beutelschneiderey, die, ἡ κλεψιὰ, τὸ κλέψιμον.
Beuteltuch, das, τὸ πανὶ διὰ τὰ κόσκινα τοῦ μύλου.
Beutler, der, ὁ πουγγιὰς, ὅστις φκιάνει τὰ πουγγιά.
Bevölkern, v. a. πληθύνω (ἕνα τόπον) ἀπὸ λαὸν, βάνω ἀνθρώπους εἰς ἕνα τόπον.
Bevölkerung, die, ἡ πλήθυνσις ἀπὸ λαόν. τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων εὑρισκόμενον εἰς ἕνα τόπον.
Bevollmächtigen, v. a. δίδω πληρεξούσιον, ἐπιτρέπω τὸ πληρεξούσιον.
Bevollmächtigte, der, ὁ πληρεξούσιος, ὁ ἐπίτροπος.

Bevollmächtigung, die, ἡ δόσις τοῦ πληρεξουσίου.
Bevor, c. πρὶν, πρὸ τοῦ νά.
Bevormunden, v. a. βάνω ἐπίτροπον εἰς ὀρφανόν.
Bevorstehen, v. n. ἐπίκειται, εἶναι κοντὰ νὰ γένῃ.
Bevorstehend, a. ἐπικείμενος, μετ' ὀλίγου μέλλων, ἐρχόμενος.
Bevortheilen, v. a. ἀπατῶ, ζημιώνω τινα ἀπατῶντας.
Bevortheilung, die, ἡ ἀπάτη, ζημίωσις μὲ ἀπάτην.
Bewachen, v. a. φυλάγω.
Bewachsen, v. n. σκεπάζομαι μὲ φυτὰ, μὲ δένδρα, (ὁμοίως καὶ μὲ τρίχες).
Bewachung, die, ἡ φύλαξις.
Bewaffnen, v. a. ὁπλίζω, ἀρματώνω.
Bewaffnung, die, ἡ ὁπλισία, ἀρματωσία, τὸ ἀρμάτωμα.
Bewahren, v. a. φυλάγω, διατηρῶ.
Bewähren, v. a. βεβαιώνω, ἀποδείχνω ὡς ἀληθινόν.
Bewährt, a. βέβαιος, ἀληθινὸς, ἀσφαλής.
Bewahrung, die, ἡ φύλαξις, διατήρησις.
Bewandert, a. γυμνασμένος, μαθημένος, ἔχων εἴδησιν εἰς τι.
Bewandniß, die, ἡ κατάστασις, ὁ τρόπος, ἡ περίστασις.
Bewässern, v. a. βρέχω (ὡσὰν ὁ ποταμὸς ἀπερνῶντας εἰς ἕνα τόπον).
Bewässerung, die, τὸ βρέξιμον (ἀπὸ τὸν ποταμόν).
Bewegen, v. a. κινῶ. (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν). (einen zu etwas), παρακινῶ.
Beweglich, a. κινητός. (rührend), ὁποῦ κινεῖ τὴν καρδίαν.
Beweglichkeit, die, τὸ εὐκολοκίνητον.
Bewegt, a. κινημένος.
Bewegung, die, ἡ κίνησις. (Antrieb), ἡ παρακίνησις. (Unruhe, Aufruhr), ἡ κίνησις, ταραχὴ, σύγχισις.
Bewegungsgrund, der, τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία.
Bewehren, v. a. ὁπλίζω, ἀρματώνω.
Beweiben, v. a. δίδω γυναῖκα, ὑπανδρεύω. sich —, παίρνω γυναῖκα, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι.
Beweinen, v. a. κλαίω (τινὰ ἤ τι).
Beweis, der, ἡ ἀπόδειξις, δεῖξις.
Beweisen, v. a. ἀποδεικνύω, (ἀποδείχνω), δεικνύω, (δείχνω).
Beweisgrund, der, (Beweisthum, das), τὸ θεμέλιον τῆς ἀποδείξεως. ἡ ἀπόδειξις.
Beweißen, v. a. s. Weißen.
Bewenden, es dabey bewenden lassen, v. a. ἀφίνω τι χωρὶς περαιτέραν ἐξέταξιν, μένω εὐχαριστημένος, ἀφίνω τι νὰ εἶναι ὅπως θέλει.
Bewerb, der, τὸ κέρδος. (Vorwand), (gem.), ἡ πρόφασις (μὲ τὴν ὁποῖαν πηγαίνει τις εἴς τινα).
Bewerben, sich —, ζητῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω. (um ein Frauenzimmer), ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν.
Bewerbung, die, ἡ ζήτησις.
Bewerfen, v. a. σκεπάζω ῥίπτωντας (ἄμμον, ἀσβέστην κ. τ. ε.).
Bewerkstelligen, v. a. βάνω εἰς ἔργον, ἐκτελῶ.
Bewerkstelligung, die, ἡ ἐκτέλεσις.
Bewickeln, v. a. περιτυλίγω.
Bewickelung, die, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα.
Bewilligen, v. a. στέργω, δίδω ἄδειαν νὰ πάρῃ τις τι.
Bewilligung, die, ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον.
Bewillkommnen, v. a. δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν.

Bewillkommnung, die, ἡ φιλοδεξίωσις, τὸ δέξιμον.
Bewinden, v. a. περιτυλίγω (τι μὲ τι).
Bewirken, v. a. κάμνω, γίνομαι αἴτιος, προξενῶ.
Bewirthen, v. a. φιλεύω.
Bewirthung, die, ἡ φίλευσις, τὸ φίλευμα.
Bewohnbar, a. κατοικητός.
Bewohnen, v. a. κατοικῶ.
Bewohner, der, ὁ κάτοικος, ἐγκάτοικος.
Bewohnung, die, ἡ κατοίκησις.
Bewohnt, a. κατοικημένος.
Bewölken, v. a. σκεπάζω μὲ σύννεφα. sich —, συννεφιάζομαι, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα.
Bewölkt, a. συννεφιασμένος.
Bewunderer, der, ὁ θαυμαστής.
Bewundern, v. a. θαυμάζω.
Bewundernswürdig, a. ἀξιοθαύμαστος, θαυμαστός.
Bewunderung, die, ὁ θαυμασμός.
Bewußt, a. γνωστὸς, γνωρισμένος. ich bin mir —, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν.
Bewußtseyn, das, ἡ γνῶσις, ἡ εἴδησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.
Bey, prp. εἰς, κοντὰ εἰς.
Beyan, ad. πλησίον, κοντὰ, συμμά.
Beybehalten, v. a. διατηρῶ, δὲν ἀποβάλλω.
Beybehaltung, die, ἡ διατήρησις.
Beybinden, v. a. δένω μαζὺ μὲ ἄλλο τι.
Beybringen, v. a. φέρω πλησίον. einem Gift —, δίδω τινὰ φαρμάκι (κρυφίως). einem eine Wissenschaft —, διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην (μὲ τρόπον τινα).
Beyde, a. ἄμφω, ἀμφότεροι, οἱ δύο.
Beyderley, a. δύω λογιῶν.
Beyderseitig, a. ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀμοιβαῖος.
Beyderseits, ad. ἀπὸ τὰ δύο μέρη.
Beydrucken, v. a. τυπώνω μαζὺ μὲ ἄλλο τι.
Beydrücken, v. a. βάνω κοντὰ (τὴν βοῦλλαν).
Beyfall, der, ὁ ἔπαινος, ἡ ἐπικρότησις.
Beyfallen, v. n. es fällt mir bey, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, ἐνθυμοῦμαι. (Beyfall geben), ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ.
Beyfrau, die, ἡ βοηθήτρια (μάλιστα τῆς μαμμῆς).
Beyfügen, v. a. προσθέτω, περικλείω.
Beyfügung, die, ἡ πρόσθεσις.
Beyfuß, der, ἡ ἀρτεμισία, (εἶδος φυτοῦ).
Beygehen, s. Beykommen.
Beygehend, a. μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος.
Beygeschmack, der, (Beyschmack), μία ἄλλη νοστιμάδα, ἀλλοτρία νοστιμάδα (τοῦ φαγητοῦ).
Beyher, ad. κοντὰ, συμμά, ἀπερνῶντας.
Beyhülfe, die, ἡ βοήθεια.
Beykommen, v. n. πηγαίνω πλησίον, πλησιάζω (μάλιστα μὲ σκοπὸν νὰ βλάψω). (gleichkommen, gleichen), ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος. sich — lassen, (sich beygehen lassen), τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην.
Beykommend, a. μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος.
Beylage, die, ἡ προσθήκη. |τὸ περικλεισμένον.
Beylager, das, ὁ γάμος (μάλιστα τῶν ἀρχόντων).
Beyläufer, der, παιδὶ ὁποῦ στέλλεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Beyläufig, a. ἀπερνῶντας λεγόμενος. ad. (ungefähr), σχεδὸν, (κοινῶς τζίρκα).
Beylegen, v. a. βάνω κοντὰ, προσθέτω. περικλείω. (zuschreiben), ἀποδίδω (εἰς

τινα ἢ εἰς τι μίαν ποιότητα). (bey Seite legen), βάνω κατὰ μέρος. (einen Streit), τελειώνω ἕνα μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν. v. r. (von Schiffen), ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τοῦ καραβιοῦ γυρίζωντας τὰ πανιὰ δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν.

Beylegung, die, ἡ πρόσθεσις, περίκλεισις ἢ τελείωσις ἑνὸς μαλώματος. s. Beylegen.

Beyleid, das, τὸ συμπάθειον, ἡ συλλύπησις, συμπόνεσις.

Beyliegend, a. περικλεισμένος.

Beymessen, v. a. ἀποδίδω (τὰ αἴτιον εἴς τι).

Beymessung, die, ἡ ἀπόδοσις.

Beymischen, v. a. ἀνακατώνω μαζὺ, σμίγω μαζύ.

Beymischung, die, ἡ ἀνακάτωσις, σμίξις.

Beynahe, ad. σχεδόν.

Beynahme, der, τὸ παρανόμι, ἐπώνυμον.

Beyneben, Beynebst, ad. μαζὺ μὲ αὐτὸ, κοντὰ εἰς αὐτό.

Beypferd, das, ἄλογον διὰ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἀνάγκης.

Beypflichten, v. n. συμφωνῶ, στέργω, δέχομαι τὴν γνώμην τινός.

Beypflichtung, die, ἡ συμφωνία εἰς τὴν γνώμην τινὸς, ἡ στέρξις.

Beysammen, ad. ὁμοῦ, μαζὺ, ἀντάμα.

Beysaß, der, χωριάτης ὅστις δὲν ἔχει τόσον ἀγρὸν ὥστε νὰ τρέφῃ ἕνα ἄλογον.

Beyschlaf, der, ἡ συνουσία, (σαρκικὴ σμίξις).

Beyschläfer, der, αὐτὸς ὁποῦ κοιμᾶται μαζὺ μέ τινα.

Beyschläferin, die, ἡ παλλακίς, (παλλακίδα), ἀγαπητική.

Beyschlag, der, ψεύστικη μονέδα.

Beyschlagen, v. n. συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός. s. auch Beyschließen.

Beyschließen, v. a. περικλείω (γραφὴν κ. τ. ε.).

Beyschluß, der, τὸ περικλεισμένον.

Beyschlüssel, der, τὸ ἀντικλείδι.

Beyschmack, der, s. Beygeschmack.

Beyschreiber, der, s. Gegenschreiber.

Beyschreiben, v. a. προσγράφω, γράφω κοντὰ εἰς τι.

Beyschrift, die, τὸ προσγεγραμμένον, ἡ προσθήκη.

Beysegel, das, τὸ μικρὸν πανὶ ὁποῦ προσθέτουν οἱ ναῦται εἰς τὰ μεγάλα πανιὰ, ὅταν δὲν ἔχουν πολὺν ἄνεμον.

Beyseit, ad. κατὰ μέρος, ξεχωριστά.

Beysetzen, v. a. βάνω κοντά. προσθέτω. einen Leichnam —, θάπτω, ἐνταφιάζω. die Segel —, ἐξαπλώνω τὰ πανιὰ (τοῦ καραβιοῦ).

Beysetzung, die, ἡ πρόσθεσις. ὁ ἐνταφιασμός. ἡ ἐξάπλωσις τῶν πανιῶν.

Beyseyn, das, ἡ παρουσία.

Beysitz, der, ἡ συνεδρία.

Beysitzen, v. n. κάθομαι κοντὰ, εἶμαι σύνεδρος.

Beysitzer, der, ὁ σύνεδρος, ὅστις κάθεται μαζὺ εἰς ἕνα βουλευτήριον.

Beysorge, die, s. Besorgniß.

Beyspiel, das, τὸ παράδειγμα.

Beyspiellos, a. ἀπαραδειγμάτιστος.

Beyspringen, v. a. βοηθῶ, τρέχω εἰς βοήθειαν.

Beystand, der, ἡ βοήθεια. ὁ βοηθός. (Rechtsbeystand), ὁ συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος).

Beystehen, v. n. βοηθῶ.

Beysteuer, die, συνεισφορὰ, ἄσπρα διδόμενα διὰ βοήθειαν.

Beystimmen, v. n. συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός, στέργω, δέχομαι τὴν γνώμην.

Beystimmung, die, ἡ συμφωνία, στέρξις.
Beystrich, der, ἡ ὑποδιαστολή.
Beytrag, der, ἡ συνεισφορά, ἄσπρα διδόμενα διὰ κανέναν σκοπόν. ἡ προσθήκη. ἡ συμβοήθεια.
Beytragen, v. a. συνεισφέρω, προσθέτω. συμβοηθῶ.
Beytreiben, (Steuer ꝛc.), v. a. συνάζω, μαζώνω τὰ δοσίματα, τοὺς φόρους.
Beytreten, v. n. πατῶ πλησίον. συμφωνῶ, στέργω, ἑνώνομαι.
Beytritt, der, ἡ ἕνωσις, συμφωνία (εἰς τὴν γνώμην τινός).
Beywagen, der, ἕνα ἁμάξι ὁποῦ πηγαίνει μαζὺ μὲ ἄλλο (λέγεται μάλιστα διὰ τὴν πόσταν).
Beyweg, ἄλλος δρόμος κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον.
Beywerfen, v. a. ῥίχνω κοντὰ, ῥίχνω κατὰ μέρος.
Beywohnen, v. a. εἶμαι παρὼν εἰς μίαν παράταξιν κ. τ. ε. seiner Frau —, συνουσιάζω μὲ τὴν γυναῖκα μου.
Beywohnung, die, ἡ παρουσία. ἡ συνουσία, (σαρκικὴ σμίξις).
Beywort, das, τὸ ἐπίθετον.
Beyzeiten, ad. ἐνωρίς.
Bezahlen, v. n. πληρώνω.
Bezahler, der, ὁ πληρωτής.
Bezahlung, die, ἡ πληρωμή.
Bezähmen, v. a. ἡμερώνω. καταδαμάζω. sich —, καταδαμάζομαι, ἐγκρατεύομαι.
Bezaubern, v. a. γεύω, γοητεύω. (einnehmen, entzücken), θέλγω, μαγεύω.
Bezaubern, v. a. θελκτικὸς, μαγευτικός.
Bezauberung, die, ἡ μάγευσις, μαγεία. ἡ θέλξις.
Bezechen, v. a. κάμνω (τινὰ) μεθυσμένον.
Bezeichnen, v. a. σημειώνω, δεικνύω (δείχνω).
Bezeichnung, die, ἡ σημείωσις.
Bezeugen, v. a. μαρτυρῶ, βεβαιώνω διὰ μέσου μαρτυρίας.
Bezeichnung, die, ἡ μαρτυρία, ἡ βεβαίωσις διὰ μαρτυρίας.
Bezichtigen, v. a. κατηγορῶ.
Bezichtigung, die, ἡ κατηγορία.
Beziehen, v. a. ein Bett, Stühle ꝛc. —, σκεπάζω τὸ πάπλωμα, τὰ σκαμνία κ. τ. ε. μὲ τὸ περιτύλιγμα. eine Violine mit Saiten —, βάνω χόρδαις εἰς τὸ βιολί. ein Haus —, πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα ὀσπῆτι. Waaren von einem Orte —, πέρνω πρᾶγμα ἀπὸ ἕνα τόπον. sich —, v. r. auf etwas —, ἀναφέρομαι (εἴς τι).
Beziehend, a. ἀναφορικός.
Beziehung, die, ἡ σκέπασις τοῦ παπλώματος κ. τ. ε. (ἰδὲ Beziehen). ἡ ἀναφορά. in dieser —, ὡς πρὸς τοῦτο.
Bezirk, der, ἡ περιφέρεια, ἡ ἐπαρχία.
Bezirken, v. a. περιορίζω.
Bezoar, Bezoarstein, der, τὸ μπεζοάρι, εἶδος λίθου (κοινῶς· παντζέχρι).
Bezüchtigen, s. Bezichtigen.
Bezug, der, ἡ ἀναφορά. in diesem —, εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς πρὸς τοῦτο.
Bezwecken, v. a. βάνω καρφιὰ (εἰς τὴν πατοῦναν τῶν ὑποδημάτων κ. τ. ε.). (beabsichtigen), ἔχω σκοπὸν, ἀποβλέπω.
Bezweifeln, v. a. ἀμφιβάλλω, νομίζω ἀμφίβολον.
Bezwingen, v. a. καταδαμάζω, νικῶ, ὑποτάσσω.
Bezwinger, der, ὁ καταδαμαστὴς, νικητής.
Bezwinglich, a. νικητός.
Bezwingung, die, ἡ καταδάμασις, ὑπόταξις.
Bibel, die, ἡ θεία γραφή.

Bibelfeind, der, ὁ ἐχθρὸς τῆς θείας γραφῆς,
Bibelfest, a. καλὰ μαθημένος εἰς τὴν θείαν γραφήν.
Bibelmäßig, a. κατὰ τὴν θείαν γραφήν.
Biber, der, ὁ κάστωρας, τὸ καστόρχιον.
Biberbau, der, ἡ φωλεὰ τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχίου.
Bibergeil, das, τὰ ὀρχίδια τοῦ κάστωρα, (ἐνδυναμωτικὸν ἰατρικόν).
Biberhaar, das, αἱ τρίχες τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχιοῦ.
Biberhut, der, καπέλο ἀπὸ τρίχες καστορχίου.
Bibliothek, die, ἡ βιβλιοθήκη.
Bibliothekar, das, ὁ βιβλιοθηκάριος.
Biblisch, a. εἰς τὴν θείαν γραφὴν εὑρισκόμενον.
Bickel, der, ἡ δίκελλα.
Bickelhaube, die, ἡ περικεφαλαία (τῶν κοινῶν στρατιωτῶν).
Bicken, v. a. τζιμπῶ (ὡσὰν τὰ πουλιὰ). κτυπῶ με τὴν δίκελλαν.
Bieder, a. δίκαιος, καλὸς, ἀγαθὸς, εἰληκρινής.
Biederkeit, die, ἡ εἰληκρίνεια, δίκαιος καὶ καλὸς τρόπος.
Biedermann, der, ὁ δίκαιος καὶ καλὸς ἄνθρωπος.
Biedersinn, der, δίκαιος νοῦς, δικαιοσύνη, εἰλικρίνεια.
Biegen, v. a. λυγίζω, κλίνω.
Biegsam, a. εὐλύγιστος. (lenksam), εὐμάθητος, εὐπειθής.
Biegsamkeit, die, τὸ εὐλύγιστον. ἡ εὐπείθεια.
Biegung, die, τὸ λύγισμα. το λυγισμένον, καμπύλον μέρος.
Biene, die, ἡ μέλισσα, το μελίσσι.
Bienenbau, der, Bienenzucht, die, ἡ μελισσοτροφία.
Bienenbrod, das, το κηρὶ ἀνακατωμένον μὲ τὸ μέλι.
Bienenflug, der, s. Bienenschwarm.
Bienenfresser, der, ὁ μελισσοφάγος, (πουλί).
Bienenhaube, Bienenkappe, die, κουκούλα ἐκείνου ὁποῦ ἐβγάζει τὸ μέλι ἀπὸ τῶν μελισσῶνα.
Bienenhaus, das, ὀσπήτιον περιέχον τοὺς κρουνοὺς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών.
Bienenkönigin, die, ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν.
Bienenkorb, der, ὁ σίμβλος, κρουνὸς τῶν μελισσῶν.
Bienenschwarm, der, ὁ σμῆνος (ἡ σύναξις) μελισσῶν.
Bienenstachel, die, τὸ ἀγκάθι τῆς μελίσσης.
Bienenstock, der, ὁ σίμβλος, κρουνὸς τῶν μελισσῶν. ὁ μελισσών.
Bienenvater, der, ὁ μελισσοτρόφος.
Bienenwärter, der, ὁ μελισσοφύλαξ, μελισσοτρόφος.
Bienenwolf, der, ὁ μελισσοφάγος, (πουλὶ καὶ ζωΰφιον).
Bienenzelle, die, ἡ κυψέλη (ἡ τρύπα) εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ μέλισσαι βάνουν τὸ μέλι.
Bienenzucht, die, ἡ μελισσοτροφία.
Bier, das, ἡ πίβα, μπίῤῥα, (ὁ * ζῦθος).
Bierbrauer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὴν πίβαν.
Bieressig, der, τὸ ξύδι φκιασμένον ἀπο πίβαν.
Bierfaß, das, τὸ βουτζὶ διὰ πίβαν.
Bierfiedler, der, κακὸς βιολιντζῆς.
Bierflasche, die, ἡ φιάλα (τὸ μπουτέλι) διὰ πίβαν.
Biergeld, das, ἄσπρα διδόμενα εἰς ἕνα δοῦλον διὰ νὰ πιῇ πίβαν.

Bierglas, das, τὸ ποτῆρι διὰ πίβαν.
Bierhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν, ἢ καὶ πίνουν πίβαν.
Bierhefen, die, ἡ τρυγιὰ τῆς πίβας.
Bierkanne, die, ἡ στάμνα, τὸ σταμνὶ διὰ πίβαν.
Bierkranz, der, στεφάνι ἀπὸ φύλλα ὡς σημεῖον ὅτι ἐκεῖ πωλοῦν πίβαν.
Bierkrug, der, φιάλα ἢ καὶ μεγάλον ποτῆρι δια πίβαν.
Biermaaß, das, τὸ μέτρον διὰ τὴν πίβαν.
Bierprobe, die, ἡ δοκιμὴ τῆς πίβας.
Bierschank, der, ἡ λιανοπούλησις τῆς πίβας.
Bierschenk, Bierwirth, der, ὁ λιανοπουλητὴς τῆς πίβας.
Bierschenke, die, τὸ καπηλεῖον, (ὀσπῆτι) εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν πίβαν.
Bierschröter, der, s. Schröter.
Biersteuer, die, ὁ φόρος, τὰ δοσίματα ἀπὸ τὴν πίβαν.
Biersuppe, die, ἡ σοῦπα μὲ πίβαν.
Biertonne, die, s. Bierfaß.
Bierwisch, der, Bierzeichen, das, s. Bierkranz.
Bierzwang, der, τὸ μονοπωλεῖον τῆς πίβας εἰς ἕνα τόπον διωρισμένον.
Biestmilch, die, τὰ πρῶτον γάλα ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀφ' οὗ γεννήσουν.
Biethen, bieten, v. a. προσφέρω. die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι, δίδω τὸ χέρι. einen guten Morgen rc. —, λέγω (εἰς τινα) καλὴν ἡμέραν, κ. τ. ε. auf Waaren —, δίδω (τόσα ἢ τόσα) δι' ἕνα πρᾶγμα, λέγω ὅτι θέλω δώσει κ. τ. ε.
Bietz, der, (gem.) τὸ βυζί.
Bigott, a. ψευδοευλαβής.
Bigotterie, die, ἡ ψευδοευλάβεια.
Bilchmaus, die, der Bilch, εἶδος ποντικοῦ εἰς τὰ δάση.
Bild, das, ἡ εἰκών, (εἰκόνα), τὸ εἰκόνισμα, ἡ ζωγραφία.
Bilden, v. a. σχηματίζω.
Bilderbibel, die, ἡ θεία γραφὴ μὲ εἰκονίσματα.
Bilderbuch, das, ἕνα βιβλίον μὲ εἰκονίσματα.
Bildercabinet, das, συλλογὴ εἰκονισμάτων ἢ ζωγραφιῶν.
Bilderdienst, die, ἡ εἰκονολατρεία.
Bilderhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις.
Bilderhändler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ εἰκονίσματα, ζωγραφίαις, ὁ εἰκονοπώλης.
Bilderlehre, die, ἡ εἰκονολογία.
Bildern, v. n. κυτάζω (μὲ περιεργείαν) τὰ εἰκονίσματα εἰς τὰ βιβλία.
Bilderreich, a. ὁποῦ ἔχει πολλὰς μεταφοράς.
Bilderschrift, die, τὰ ἱερογλυφικά.
Bilderstürmer, der, ὁ εἰκονοκλάστης, εἰκονομάχος.
Bilderstürmerey, die, ἡ εἰκονομαχία.
Bilderwerk, das, στολισμὸς μὲ εἰκονίσματα. βιβλίον περιέχον μόνον εἰκονίσματα.
Bildhauer, der, ὁ γλύπτης, ἀγαλματοποιὸς, ἀνδριαντοποιός.
Bildhauerey, die, Bildhauerkunst, die, ἡ γλυπτικὴ, ἀγαλματοποιΐα.
Bildlich, a. μεταφορικὸς, ἀλληγορικός.
Bildniß, das, ἡ εἰκὼν (εἰκόνα) ἀνθρώπου τινος.
Bildsäule, die, τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς.
Bildung, die, ὁ σχηματισμός. (Ansehen, Aussehen), τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου μάλιστα). (Geistesbildung), ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος.

Bille, die, (im Billiard), ἡ σφαῖρα, μπάλλα (εἰς τὸ μπιλιάρδο).
Billet, das, τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι.
Billiard, das, τὸ μπιλιάρδο.
Billig, a. ἐπιεικὴς, δίκαιος. μέτριος. ein billiger Preis, μετρία τιμή.
Billig, Billigermaßen, ad. δικαίως, μὲ δίκαιον, ὄχι ἀδίκως.
Billigen, v. a. λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, ἐπαινῶ, στέργω, εὑρίσκω εὔλογον.
Billigkeit, die, ἡ ἐπείκεια, ἡ δικαιοσύνη.
Billigung, die, ἡ στέρξις. (ἰδὲ· Billigen).
Billion, die, τὸ διλιοῦνι (ἀριθμητ.).
Bilsenkraut, das, ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναρία (φυτὸν τι φαρμακερόν).
Bilz, der, ὁ μύκης, τὸ μανιτάρι.
Bimsstein, der, ἡ ἐλαφρόπετρα.
Bindbalken, der, ὁ ἀρχιδοκὸς, (ἡ μεγάλη γρεντὰ ὁποῦ συνδένει ταῖς ἄλλαις).
Binde, die, (κάθε πανὶ κ. τ. ε. δεμένον τριγύρου εἰς τὸν λαιμὸν, τὸ χέρι, τὴν μέσην κ. τ. ε.) τὸ δέμα. τὸ λαιμομάνδυλον. τὸ ζωνάρι.
Binden, v. a. δένω, συνδένω. ἑνώνω. sich —, συνδένομαι, ἑνώνομαι.
Bindewort, das, ὁ σύνδεσμος, (γραμματ.).
Bindfaden, der, σχοινὶ λεπτὸν, ὁ σπάγος, σπάρτος.
Bindung, die, ἡ δέσις, τὸ δέσιμον.
Bingelkraut, das, τὸ σκαρολάχανον, (φυτόν).
Binnen, prp. εἰς καιρὸν ἀπὸ..., εἰς.
Binse, die, ὁ σχοῖνος. τὸ βροῦλλον, σπάρτον.
Birke, die, ἡ σημύδα, (εἶδος δένδρου).
Birken, a. ἀπὸ ξύλον σημύδας.
Birkenholz, das, τὸ ξύλον τῆς σημύδας (ἰδὲ· Birke).
Birkenrinde, die, ἡ φλοῦδα τῆς σημύδας, (ἰδὲ· Birke).
Birkensaft, der, τὸ ζουμὶ τῆς σημύδας, (ἰδὲ· Birke).
Birkenschwamm, der, τὸ μανιτάρι τῆς σημύδας, (ἰδὲ· Birke).
Birkenwald, Birkenhain, der, Birkenholz, das, δάσος ἀπὸ σημύδαις, (ἰδὲ· Birke).
Birkenwasser, das, s. Birkensaft.
Birkling, der, s. Birkenschwamm.
Birn, die, τὸ ἀπίδι.
Birnbaum, der, ἡ ἀπιδιά.
Birnbäumen, a. ἀπὸ ξύλον τῆς ἀπιδιᾶς.
Birnmost, der, ἡ σίκερα ἀπὸ ἀπίδια.
Bis, c. ἕως.
Bisam, der, ὁ μόσχος.
Bisambock, der, s. Bisamthier.
Bisambüchse, die, κουτὶ διὰ μόσχον.
Bisamkatze, die, s. Zibethkatze.
Bisamküchelchen, das, σπειρὶ φκιασμένον ἀπὸ μόσχον.
Bisamratte, die, ὁ μοσχοπόντικος.
Bisamthier, das, ὁ μόσχος, τὸ ζῶον ἀπὸ τὸν ὁποῖον πέρνουν τὸν μόσχον.
Bischof, der, ὁ ἐπίσκοπος, δεσπότης. (Getränk), εἶδος πιοτοῦ ἀπὸ νεράντζότζεφλα καὶ κρασί.
Bischöflich, a. ἐπισκοπικὸς, δεσποτικός.
Bischofshut, der, Bischofsmütze, die, ἡ σκούφια τοῦ ἐπισκόπου, ἡ μίτρα.
Bischofsstab, der, ἡ ῥάβδος (πατερίτζα) τοῦ ἐπισκόπου.
Bischofthum, s. Bisthum.
Bischofswürde, die, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου.
Bisher, ad. ἕως τώρα.
Bisher, Bisherig, a. ἕως τώρα εὑρισκόμενος.

Biß, der, τὸ δάγκασμα, ἡ δαγκασματιά.
Bißchen, das, ein Bißchen, τὸ κομμάτι, κομματάκι. ein wenig, κομμάτι, ὀλίγον τι, ἕνα ὀλίγον.
Bissen, der, τὸ κομμάτι (φαγητοῦ), ἡ βουκιὰ, μπουκουσία.
Bissig, s. Beißig.
Bisthum, das, ἡ ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία ἐπισκόπου.
Bisweilen, ad. ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς.
Bitte, die, ἡ παρακάλεσις.
Bitten, v. a. et n. παρακαλῶ. zu Gaste ꝛc. —, καλῶ (τινα) εἰς γεῦμα κ. τ. ε.
Bitter, a. πικρός. (erbittert), θυμωμένος. (beißend im Reden), δαγκαστικὸς, εἰρωνικός.
Bitterböse, a. ὅλο θυμωμένος, ἄκρον θυμωμένος.
Bitterkeit, die, ἡ πικρότης, πικράδα.
Bitterlich, a. πικρούτζικος. ad. πικρῶς.
Bittersalz, das, πικρὸν ἅλας.
Bitterwasser, das, πικρὸν νερόν.
Bittlich, Bittweise, ad. μὲ τρόπον παρακαλέσεως.
Bittschrift, die, παρακαλεστικὸν ἢ ἱκετήριον γράμμα.
Bittsteller, der, ὁ ἱκέτης, ὁ παραδίδων ἱκετήριον γράμμα.
Blachfeld, das, ἡ πεδιάδα, ἀνοικτὸς τόπος.
Blackfisch, der, ἡ σηπία (ζωΰφιον θαλάσσιον).
Blähen, v. a. φουσκώνω (τὴν κοιλίαν, τὸ στομάχι. sich —, φουσκώνομαι. (μεταφ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.
Blähend, a. ὁποῦ φουσκώνει τὴν κοιλίαν.
Blähung, die, Blähungen, τὰ φυσήματα, φλάτα (εἰς τὴν κοιλίαν).
Blank, a. ἄσπρος. γυαλιστὸς, γυαλισμένος.
Blänker, der, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει τὸ τουφέκι του τρέχωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Blänkern, v. n. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ῥίπτωντας τουφέκι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.
Blankett, das, ἡ πληρεξουσιότης, ἄσπρον χαρτὶ μὲ ὑπογραφὴν διδόμενον εἰς τὸν πληρεξούσιον.
Bläschen, das, ἡ φουσκαλίδα, τὸ σπειρὶ (εἰς τὸ δέρμα).
Blase, die, ἡ φοῦσκα (εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὸ δέρμα). (Brantweinblase), ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι).
Blasebalg, der, τὸ φυσσοῦνι.
Blasen, v. a. et n. φυσσῶ. die Trompete ꝛc. —, λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν), σαλπίζω. die Flöte ꝛc. —, λαλῶ τὴν φλαοῦτα κ. τ. ε.
Blasenfuß, der, ἡ θρίψ (εἶδος μυΐας).
Blasenhuth, der, τὸ σκέπασμα τοῦ ἀλαμβίκου.
Blasenpflaster, das, ἔμπλαστρον ἀπὸ κανθαρίδας (ἔμπλαστρον ὁποῦ τραβᾷ καὶ κάμνει φοῦσκαις).
Blasenstein, der, ὁ ἄμμος εἰς τὴν φοῦσκαν (τοῦ ἀνθρώπου).
Blaserohr, das, ὁ σωλὴν (τὸ μασοῦρι) μὲ τὸν ὁποῖον ῥίπτουν φυσσῶντας μικρὰ σφαιρίδια.
Blasinstrument, das, μουσικὸν ὄργανον τοῦ ἀνέμου.
Blasoniren, v. a. ἐξηγῶ ἢ παρασταίνω τὰ σημεῖα λεγόμενα Wapen (ἰδὲ Wapen).
Blaß, a. ὠχρὸς, κίτρινος.
Blässe, die, ἡ ὠχρότης, κιτρινάδα. (bey Pferden), ἄσπρον σημεῖον (εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἀλόγων).
Blatt, das, (von Bäumen), τὸ φύλλον. ein — Papier, ἕνα φύλλον χαρτί. (eines Tisches), ἡ σανίδα τῆς τραπέ-

ζης. (einer Säge), ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ. das — hat sich gewendet, ἄλλαξαν αἱ περιστάσεις.
Blatten, v. a. ξεφυλλίζω.
Blatter, die, τὸ σπειρὶ, ἡ φουσκαλίδα.
Blättergebackenes, das, πῆτα εἰς λεπτὰ φύλλα φκιασμένη (τουρκ. μπακλαβὰς).
Blättergold, das, s. Blattgold.
Blätterig, a. εἰς λεπτὰ φύλλα σχισμένος.
Blättermagen, der, τὸ τρίτον στομάχι τῶν ἀναμασσώντων ζώων.
Blattern, die, (pl.) αἱ (ἡ) εὐλογιαῖς.
Blättern, v. a. γυρίζω τὰ φύλλα εἰς ἕνα βιβλίον, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον. sich —, σχίζομαι εἰς λεπτὰ φύλλα.
Blatternarbe, die, σημεῖον ὁποῦ ἀπομένει ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς.
Blatternarbig, a. ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς.
Blättertabak, der, ταμπάκος εἰς φύλλα.
Blätterteig, der, ζυμάρι εἰς λεπτὰ φύλλα κατασκευασμένον.
Blattgold, das, ὁ χρυσὸς (τὸ μάλαγμα) εἰς φύλλα λεπτά.
Blattkäfer, der, ἡ χρυσομήλη, μικρὸς κάνθαρος (ἀσκάθαρος) κόκκινος μὲ μαύρας στιγμάς.
Blattlaus, die, (ἡ φθεὶρ τῶν φυτῶν), εἶδος μικροῦ ζωϋφίου ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς μερικὰ φυτὰ καὶ τὰ ἀφανίζει.
Blattsilber, das, τὸ ἀσήμι (τὸ ἀργύριον) εἰς φύλλα.
Blattzinn, das, τὸ καλάϊ (ὁ *κασσίτερος) εἰς φύλλα.
Blau, a. γαλάζιος.
Blau, das, τὸ γαλάζιον.
Bläue, die, τὸ γαλάζιον χρῶμα. γαλαζία κόλλα διὰ τὸ πανί.
Bläuel, der, ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὸ λινάρι κ. τ. ε.
Blauen, v. a. κάμνω γαλάζιον. v. n. γίνομαι γαλάζιος.
Bläuen, v. a. κτυπῶ μὲ κόπανον. — κάμνω γαλάζιον. (ἰδὲ· Blauen).
Blaufarbe, die, τὸ γαλάζιον χρῶμα. εἶδος γαλαζίας κόλλας διὰ τὸ πανί.
Blaufärber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει γαλάζια.
Blauholz, das, εἶδος γαλαζίου ξύλου (ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν).
Blaukehlchen, das, μικρὸν πουλὶ ὁποῦ ἔχει τὸν λαιμὸν γαλάζιον.
Bläulich, a. ἀποῦ πλησιάζει τὸ γαλάζιον.
Blaumeise, die, ὁ γαλάζιος αἰγιθαλός. (ἰδὲ· Meise).
Blauspecht, der, ὁ γαλάζιος δρυοκολάπτης, (ἰδὲ· Specht).
Blaustrumpf, der, ἐκεῖνος ὁποῦ διὰ κακίαν ἀναφέρει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε, προδότης.
Blech, das, ὁ τενεκές.
Blechen, (gem.), v. n. πληρώνω.
Blechern, a. ἀπὸ τενεκέν.
Blechhammer, der, Blechhütte, die, χαλκεῖον τοῦ τενεκέ.
Blechmünze, die, πολλὰ λεπτὴ μονέδα (εἰς παλαιὸν καιρόν).
Blechscheere, die, ἡ ψαλίδα διὰ τενεκέν.
Blechschläger, der, Blechschmidt, χαλκεὺς ὁποῦ δουλεύει τὸν τενεκέν.
Blechwaaren, die, (pl.) πράγματα ἀπὸ τενεκὲν κατασκευασμένα.
Bleiben, v. n. μένω, (μνήσκω). (im Kriege), φονεύομαι, σκοτώνομαι εἰς τὸν πόλεμον.
Bleiben lassen, v. a. ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν κάμνω.
Bleibend, a. μένων, ἐπιμένων, ἐπικρατῶν.
Bleich, a. ὠχρὸς, χλωμὸς, κίτρινος (κίτερνος).

Bleiche, die, ἡ ὠχρότης, κιτρινάδα. (der Ort zum Bleichen), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον λευκαίνουν τὰ πανία. ἡ λεύκανσις.
Bleichen, v. a. λευκαίνω, ἀσπρίζω. v. n. γίνομαι ἄσπρος.
Bleicher, der, —in, die, ὁ λευκαντὴς, ἀσπριστής. ἡ λευκάντρια, ἀσπρίστρια.
Bleichsucht, die, ἡ χλώρωσις, κιτρινάδα, (ἀῤῥωστία).
Bleiche, die, ὁ λευκίσκος, εἶδος μικροῦ ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια.
Bleken, v. a. die Zähne, δείχνω τὰ δόντια (διὰ καταφρόνησιν).
Blende, die, (bey Pferden), τὸ πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ μάτια τῶν ἀλόγων. (Schirm), παραπέτασμα. (in der Baukunst), ἡ καμάρα, (τόπος καμαρωτὸς εἰς τὸν τοῖχον διωρισμένος μάλιστα διʼ ἕνα ἄγαλμα).
Blenden, v. a. θαμβώνω τὰ ὀμμάτια. τυφλώνω. (μεταφ.) ἀπατῶ.
Blendend, a. ὁποῦ θαμβώνει.
Blendefenster, das, τὸ ψευδοπαράθυρον.
Blendlaterne, die, τὸ κλεφτοφάναρον.
Blendleder, das, τὸ πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ μάτια τοῦ ἀλόγου.
Blendling, der, ὁ μπάσταρδος, νόθος.
Blendung, die, ἡ θάμβωσις, τὸ θάμβωμα. ἡ καμάρα εἰς τὸν τοῖχον. (ἰδὲ Blende).
Blendwerk, das, ἡ ἀπάτη τῶν ὀμματιῶν.
Bley, das, τὸ μολύβι.
Bleyartig, a. μολυβοειδής.
Bleyern, a. μολυβένιος, μολυβδένιος.
Bleyfarbe, die, τὸ χρῶμα τοῦ μολυβιοῦ.
Bleyfarbig, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα μολυβιοῦ.
Bleyfeder, die, s. Bleystift.
Bleygießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει μολύβι εἰς καλούπια.
Bleyglätte, die, ὁ λιθάργυρος.
Bleygrube, die, τὸ μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς το ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ μολύβι.
Bleyhütte, die, ἡ φαμπρίκα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναλύουν τὸ μολύβι κ. τ. ε.
Bleyicht, Bleyhaft, a. μολυβοειδής.
Bleyrecht, a. κατακάθετος, ὀρθὸς, ἴσιος.
Bleyschnur, die, Bleyloth, das, ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης κ. τ. ε.
Bleystift, der, τὸ μολυβοκόνδυλον.
Bleywage, die, ἡ στάθμη, ἐργαλεῖον μὲ ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ μίαν κλωστὴν, καὶ τὸ μεταχειρίζονται εἰς τὸ νὰ σταίνουν ὀρθὰ τὰ τείχη κ. τ. ε.
Bleyweiß, das, τὸ ψιμμύθιον, ἀσπράδι.
Bleywurf, der, μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.
Bleyzucker, der, τὸ μολυβοζάχαρον.
Bleyzug, der, τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐκτείνουν τὸ μολύβι εἰς λεπταῖς βέργαις.
Blick, der, τὸ βλέμμα, ἡ ὀμματιά. ἡ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ. ἡ λάμψις, μία ἀστραπὴ φωτός.
Blicken, v. n. βλέπω, ῥίπτω τὰ ὀμμάτια, ῥίπτω τὸ βλέμμα. sich blicken lassen, φαίνομαι (εἰς τὰ ὀμμάτια).
Blickfeuer, das, φωτία ὁποῦ ἀνάπτει καὶ ἔξαφνα σβύνεται. ὁμοίως φωτία ὁποῦ φαίνεται ἀπὸ μακράν.
Blind, a. τυφλός. (vom Glase), ὁποῦ δὲν εἶναι διαφανές, (γυαλὶ) γιωμένον. — laden, γεμίζω τὸ τουφέκι κ. τ. ε. ein blinder Lärm, ψευδὴς θόρυβος χωρὶς αἰτίαν. ein blindes Fenster, ψευδοπαράθυρον.

Blinde, die, (das Blindsegel), τὸ πανὶ τοῦ ἐμπροσθινοῦ καταρτιοῦ.
Blindekuh, blinde Kuh, τυφλομαρία, τυφλοπανίτζα, (παιγνίδι τι).
Blinde, der, ὁ τυφλός.
Blindheit, die, ἡ τυφλότης, τυφλάδα.
Blindlings, a. τυφλῶς, μὲ τὰ ὀμμάτια κλεισμένα. εἰς τὰ τυφλά.
Blindmaus, die, ὁ τυφλοπόντικος τῆς Ῥωσσίας.
Blindschleiche, die, ἡ ἀμφίσβαινα, τὸ τυφλὸν ὀφίδι. (μεταφ.) πανοῦργος, πονηρὸς καὶ κακὸς ἄνθρωπος.
Blindsegel, das, s. Blinde.
Blindstänge, die, τὸ ὑψηλότερον κατάρτι ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ.
Blinken, v. a. γυαλίζω.
Blinzen, Blinzeln, v. n. σκαρδαμύττω, μισοσφαλῶ τὰ ὀμμάτια.
Blinzeln, das, τὸ μισοσφάλισμα τῶν ὀμματίων.
Blitz, der, ἡ ἀστραπή.
Blitzableiter, der, σίδηρον ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν σκέπην τοῦ ὀσπητίου καὶ ἀπογυρίζει τὸν κεραυνὸν ἀπ' αὐτὸ, (κοινῶς· μαγνήτης).
Blitzen, v. a. ἀστράπτω, γυαλίζω. es blitzt, v. i. ἀστράπτει.
Blitzstrahl, der, ὁ κεραυνὸς, τὸ ἀστροπελέκι (ἀστραποπελέκι).
Block, der, τὸ κούτζουρον. (κάθε ἀδούλευτον κομμάτι ξύλου καὶ πέτρας).
Blockhaus, das, ξύλινον φρούριον κτισμένον ἐξεπίτηδες εἰς τὸν πόλεμον.
Blockiren, v. a. περικυκλώνω (μίαν πόλιν εἰς τὸν πόλεμον).
Blockirung, die, Blockade, die, περικύκλωσις πόλεως κ. τ. ε. μὲ στράτευμα.
Blockmörser, der, μορτάριον προσαρμοσμένον εἰς ἕνα χονδρὸν ξύλον. (ἰδὲ· Mörser).
Blockpfeife, die, εἶδος αὐτοῦ ἢ φλογέρας.
Blockwagen, der, εἶδος ἁμαξιοῦ μὲ τέσσαρας μικροὺς τροχούς.
Blockzinn, das, τὸ καλάϊ εἰς κομμάτια.
Blöde, a. ἐντροπαλὸς, δειλὸς, ἄτολμος. (schwach am Verstande), ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν.
Blödigkeit, die, ἡ ἐντροπαλότης, δειλία, ἀτολμία.
Blödsinn, der, Blödsinnigkeit, die, ἡ ἀδυναμία τοῦ νοός.
Blödsinnig, a. ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν.
Blöken, v. n. μουγκρίζω (ὡσὰν τὰ βόδια) βληχῶμαι, βελάζω (ὡσὰν τὰ πρόβατα).
Blöken, das, τὸ μούγκρισμα. τὸ βέλασμα.
Blond, a. ξανθός.
Blondine, die, γυναῖκα (ἢ κορίτζι) ὁποῦ ἔχει ξανθὰ τὰ μαλλία.
Bloß, (entblößt), a. γυμνός. (allein), μόνος.
Bloß, ad. γυμνά. (nur, allein), μόνον.
Blöße, die, ἡ γυμνότης, γυμνάδα.
Blühen, v. n. ἀνθῶ.
Blume, die, τὸ ἄνθος, λουλοῦδι.
Blümchen, das, τὸ λουλουδάκι.
Blumenbret, das, πρασιὰ μὲ λουλούδια.
Blumenflor, die, πολλὰ λουλούδια ὁποῦ ἀνθοῦν μαζύ.
Blumengarten, der, περιβόλι μὲ λουλούδια.
Blumengehänge, das, τὸ στέμμα, ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια, πολλὰ λουλούδια μαζὺ δεμένα καὶ κρεμάμενα διὰ στολισμόν.
Blumenkelch, der, ὁ κάλυξ τοῦ ἄνθους.
Blumenkohl, der, τὸ καρφολάχανον, κουνουπίδι.
Blumenkorb, der, καλάθι μὲ λουλούδια.

Blumenkranz, der, ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια.
Blumenlese, die, ἡ ἀνθολογία.
Blumenliebhaber, der, (Blumenfreund), ὅστις ἀγαπᾷ τὰ λουλούδια.
Blumenmahler, der, ζωγράφος ὅστις ζωγραφίζει λουλούδια.
Blumenstrauß, der, δεμάτι ἀπὸ λουλούδια.
Blumenthee, der, τζάϊ ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ, τὸ βασιλικὸν τζάϊ.
Blumentopf, der, ἀγγεῖον μὲ λουλούδια,
Blumenwerk, das, στολισμὸς ἀπὸ λουλούδια. (künstliches —), τὰ πλουμιστά.
Blumenzeit, die, ὁ καιρὸς τῶν λουλουδιῶν.
Blumenzwiebel, die, ὁ βολβὸς μερικῶν λουλουδιῶν.
Blumicht, a. ἀνθοειδής.
Blumig, a. γεμάτος λουλούδια (οἷον ἕνα λιβάδι). (geblümt), πλουμιστός.
Blumist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ καλλιεργεῖ λουλούδια. ὁ πραγματευτὴς μὲ λουλούδια.
Blut, das, τὸ αἷμα. (Geschlecht), τὸ γένος, αἷμα.
Blutader, die, ἡ φλέψ, φλέβα.
Blutarm, a. πάμπτωχος, πτωχότατος.
Blutbad, das, ἡ αἱματοχυσία.
Blutbrechen, das, τὸ αἱματοξέρασμα.
Blutbühne, die, σανίδωμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον αποκεφαλίζουν τοὺς κακοποιούς.
Blutdurst, der, ἡ δίψα τοῦ αἵματος, αἱμοδιψία, σκληρότης.
Blutdürstig, a. αἱμοβόρος, αἱμόδιψος, σκληρός.
Blutegel, der, ἡ βδέλλα.
Bluten, v. r. σταλάζει, τρέχει (τὸ αἷμα). bluten müssen, (μεταφ.) πρέπει νὰ πληρώσω, νὰ δώσω πολλὰ ἄσπρα.
Blutfarbe, die, τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος.
Blutfarbig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος.
Blutfink, der, τὸ μελανοκόρυφον, (πουλί).
Blutfluß, der, ἡ αἱμοῤῥαγία. (rothe Ruhe), ἡ δυσεντερία, λυεντερία.
Blutgefäße, das, τὸ ἀγγεῖον τοῦ αἵματος, ἀγγεῖον αἱμοφόρον.
Blutgericht, das, τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου.
Blutgerüst, das, τὸ σανίδωμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς κακοποιούς.
Blutgeschwür, das, αἱματῶδες ἀπόστημα.
Blutgier, die, ἡ αἱμοδιψία, σκληρότης, ἀπανθρωπία.
Blutgierig, a. αἱμοβόρος, αἱμόδιψος, σκληρὸς, ἀπάνθρωπος.
Blüthe, die, τὸ ἄνθος.
Bluthirse, die, τὸ κόκκινον κεγχρί.
Blutig, a. αἱματωμένος. blutige Schlacht, μάχη εἰς τὴν ὁποῖαν χύνεται πολὺ αἷμα. blutig machen, αἱματώνω.
Blutigel, s. Bluteegel.
Blutjung, a. (gem.), πολλὰ νέος.
Blutlassen, das, ἡ φλεβοτομία.
Blutpfirsche, die, εἶδος κοκκίνου ῥοδακίνου.
Blutreich, a. ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, πολυαίματος.
Blutreinigend, a. καθαρίζων τὸ αἷμα.
Blutreinigung, die, ὁ καθαρισμὸς τοῦ αἵματος.
Blutrichter, der, ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου.
Blutroth, a. κόκκινος ὡσὰν τὸ αἷμα.
Blutrünstig, a. ὀλίγον αἱματωμένος (ἀπὸ κτύπημα κ. τ. ε.).
Blutsauer, a. πολλὰ κοπιαστικός.
Blutsauger, der, s. Vampyr.
Blutschande, die, ἡ αἱμομιξία.
Blutschänder, der, ὁ αἱμομίκτης.
Blutschänderisch, a. αἱμομικτικός.

Blutschuld, die, μεγάλον ἔγκλημα, φόνος.
Blutschwär, s. Blutgeschwür.
Blutsfreund, der, ὁ (πλησίον) συγγενὴς, (ἐξ αἵματος).
Blutsfreundin, die, ἡ (πλησίον) συγγενὴς, συγγένησσα.
Blutsfreundschaft, die, ἡ συγγένεια (ἐξ αἵματος).
Blutspeyen, das, ἡ αἱμοπτυσία.
Blutstein, der, ὁ αἱματίτης, (λίθος τις).
Blutstillend, a. ὁποῦ σταματᾷ τὰ αἷμα, στυπτικός.
Blutstropfen, der, σταλαγματιὰ αἵματος.
Blutsturz, der, αἱμοῤῥαγία (ἀπὸ τὸν λάρυγγα).
Blutsverwandte, die, s. Blutsfreund.
Blutsverwandtschaft, s. Blutsfreundschaft.
Bluturtheil, das, ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον.
Blutvergießen, das, ἡ αἱματοχυσία.
Blutwurst, die, τὸ (μαῦρον) λουκάνικον.
Bock, der, ὁ τράγος. (Kutschbock), τὸ σκαμνὶ τοῦ ἁμαξᾶ. (Bock der Zimmerleute, Maurer), εἶδος μεγάλου σκαμνιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν σανίδια καὶ στέκονται ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀσπρίζουν τὸν τοῖχον κ. τ. ε. (im gem. Leben für Fehler), τὸ σφάλμα.
Böckchen, das, μικρὸς ἢ νέος τράγας.
Bocken, (von Ziegen), v. n. ἐπιθυμεῖ τὸν τράγον (ἡ γίδα). (bockigt riegen), βρομῶ ἀπὸ τράγον. (einen Fehler machen), κάμνω σφάλμα.
Bockfell, das, τὸ δέρμα τοῦ τράγου. (μεταφ.) ἀχρεῖα πόρνη. altes —, (μεταφ.) ἀσχημοτάτη γρηά.
Bockfleisch, das, τὸ κρέας τοῦ τράγου.
Bockicht, a. ὁποῦ βρομᾷ ἀπὸ τράγον.
Bocklamm, das, ἀρνὶ ἀρσενικόν.

Bockpfeife, die, ὁ ἀσκαυλὸς, ἡ ἀσκοτζαμποῦνα.
Bockpfeifer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα.
Bocksbart, der, τὰ γένεια τοῦ τράγου. (ein Kraut), ὁ τραγοπώγων, (βότανον τι).
Bocksbeere, die, τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον.
Bocksbeutel, der, παλαιὰ καὶ ἄνοστη συνήθεια.
Bockshorn, das, τὸ κέρατον τὸ τράγου. einen ins — jagen, (gem.) στενοχωρῶ, ταπεινώνω, φοβίζω.
Bockssprung, der, πήδημα (ἀπὸ χαρὰν, ὡσὰν τοῦ τράγου).
Boden, der, τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ. zu —, κατὰ γῆς. (eines Gefäßes), ὁ πάτος (τοῦ ἀγγείου). (Oberboden), τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὀσπητιοῦ ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην, τὸ ὑπερῶον, (ταυρκ. σερβανί).
Bodenbret, das, σανίδι εἰς τὸν πάτον (τοῦ ἁμαξιοῦ, τοῦ κρεββατιοῦ).
Bodenfries, (in der Artillerie), der, τὰ στολίδια (μὲ πλουμίσματα) τοῦ κανονιοῦ.
Bodenholz, das, ξύλον διὰ τὸν πάτον τῶν βουτζιῶν.
Bodenlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει πάτον.
Bodensatz, der, κατακάθισμα ὑγροῦ (οἷον· τοῦ καφὲ κ. τ. ε.).
Bodenstück, das, Bodenfeld, das, (in der Artillerie), τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ κανονιοῦ.
Bodenzins, der, τὰ δοσίματα ἀπὸ ἀκίνητα καλὰ (οἷον· ἀπὸ ὀσπήτι, χωράφια κ. τ. ε.).
Bodmerey, die, δάνεισμα διδόμενον εἰς καράβι.
Bofist, der, Pilz, λυκόπορδον (εἶδος μανιταριοῦ).

Bogen, der, τὸ τόξον, δοξάρι, (μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτταις, καὶ ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί). (Krümmung, die), τὸ καμπύλωμα, ὁ γύρος (οἷον· τοῦ ποταμοῦ). (eines Gewölbes), ἡ καμάρα. Bogen Papier, ἡ κόλλα χαρτί.

Bogengang, der, δρόμος εἰς τὰ περιβόλια σκεπασμένος ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων.

Bogengröße, die, ein Buch in —, βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας.

Bogenschuß, der, τὸ ῥίψιμον τῆς μπάλλας κ. τ. ε. εἰς σχῆμα τόξου, τοξοειδὴς ῥίψις. (Schuß mit dem Bogen), τὸ ῥίψιμον (τῆς σαΐτας) μὲ τὸ τόξον.

Bogenschütz, der, ὁ τοξότης.

Bogenstellung, die, ἀράδα ἀπὸ καμάρας, ἀπὸ στύλους μὲ καμαρωτὴν στέγην.

Bogspriet, s. Bugspriet.

Bohle, die, χονδρὸν σανίδι.

Bohlen, v. a. στρώνω μὲ χονδρὰ σανίδια.

Bohne, die, τὸ κουκὶ, τὸ φασοῦλι.

Bohnen, v. a. κάμνω γυαλιστὸν τρίβωντας μὲ κηρί.

Bohnenstange, die, ξύλον ἢ ἀκουμβιστῆρι διὰ τὰ φασούλια.

Bohner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει (τραπέζια κ. τ. ε.) μὲ κηρὶ, νὰ τὰ κάμῃ γυαλιστά.

Bohnhase, der, τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει κρυφίως χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δίκαιον τοῦ μάστορος.

Bohnlappen, der, κομμάτι πανὶ κηρωμένον, μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τραπέζια σκαμνιὰ κ. τ. ε.

Bohren, v. a. τρυπῶ (μὲ τὴν ἀρίδαν).

Bohrer, der, (das Werkzeug), ἡ ἀρίδα. (der bohrt), ἐκεῖνος ὁποῦ τρυπᾷ μὲ τὴν ἀρίδαν.

Bohrlade, die, σανίδωμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον τρυποῦν τὰ κανόνια.

Bohrmehl, das, Bohrspäne, τὰ ἀποξύσματα ὁποῦ πίπτουν ὅταν τρυποῦν τι μὲ την ἀριδαν.

Boisalz, das, s. Seesalz.

Bökelfleisch, s. Pökelfleisch.

Bole, s. Bohle.

Bolle, die, ὁ βολβός.

Bollengewächs, das, φυτὸν ἔχον βολβὸν ἢ βολβούς.

Böller, der, μικρὸν μορτάριον, εἶδος μικροῦ κανονιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μικραῖς μπόμπαις.

Bollig, a. σκληρός, ξυλώδης (λέγεται διὰ ῥεπάνια κ. τ. ε.).

Bologneser-Hündchen, das, μαλλιαρὸν σκυλάκι.

Bollwerk, das, ὁ προμαχών, εἶδος περιτειχίσματος.

Bolus, der, εἶδος κοκκίνου χώματος.

Bolzen, der, ἡ σαΐτα, τὸ βέλος.

Bombardier, der, ὁ λουμπαρδάρης, ὁποῦ ῥίπτει ταῖς μπόμπαις.

Bombardiren, v. a. et n. ῥίπτω μπόμπαις, πολεμῶ μὲ μπέμπαις.

Bombasin, der, τὸ βομβασίνι, εἶδος ὑφάσματος.

Bombast, der, φουσκωμένα λόγια, φλυαρίαι.

Bombe, die, ἡ μπόμπα.

Boot, s. Both.

Borar, der, ἡ χρυσόκολλα.

Bord, der, τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου (καραβιοῦ). am Bord gehen, ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον (καράβι). über Bord werfen, ῥίπτω εἰς τὴν θάλασσαν.

Bordell, das, τὸ πορνοβοσκεῖον, πορνοστάσιον.

Bordiren, v. a. στολίζω μὲ σιρίτια κ. τ. ε. τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος.

Bordirung, die, ὁ στολισμὸς μὲ σιρίτια, τὰ σιρίτια.
Borg, der, (junger Eber), γουρουνόπουλον ἀρσενικόν.
Borg, der, τὸ δάνειον, δάνεισμα. auf Borg geben, δανείζω, δίδω δανεικά. auf Borg nehmen, δανείζομαι, πέρνω δανεικά.
Borgen, v. a. δανείζομαι, πέρνω δανεικά. (für: leihen), s. Leihen.
Borke, die, ἡ (χονδρὴ) φλοῦδα τοῦ δένδρου.
Born, der, τὸ πηγάδι.
Borrage, Borragen, Borretsch, der, τὸ βούγλωσσον, (βύτανον).
Borsdorfer-Apfel, der, εἶδος μήλου εἰς τὴν Γερμανίαν.
Börse, die, ὁ τόπος τῆς συναθροίσεως τῶν πραγματευτῶν, ἡ λέσχη. (Geldbeutel), τὸ πουγγί, ἡ σακκοῦλα.
Borste, die, ἡ γουρουνότριχα.
Borsten, sich —, v. r. ἀνατριχιάζω.
Borstig, a. ἀνατριχιασμένος.
Bösartig, a. κακὸς, κακότροπος.
Bösartigkeit, die, ἡ κακία, κακοτροπία.
Böschung, die, ἡ κτίσις τοῦ τοίχου ἢ τοῦ χώματος ὡς κατήφορος.
Böse, a. κακὸς, ἀχρεῖος, ἀχαμνός. (zornig), θυμωμένος. einen — machen, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις. böse werden, θυμώνω.
Bösewicht, der, ὁ κακοῦργος, ἀχρεῖος, κακότροπος, οὐτιδανός.
Boshaft, a. κακὸς, κακότροπος, πανοῦργος, πονηρὸς, (ἐπὶ κακοῦ).
Bosheit, die, ἡ κακία, πονηρία.
Boßeln, v. n. παίζω τοὺς πασσαλίσκους. (ἰδὲ Kegeln).
Bossiren, v. a. σχηματίζω (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον.
Bossirer, der, ἐκεῖνος ὅστις σχηματίζει (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον.
Botanik, die, ἡ βοτανική.
Botaniker, der, ὁ βοτανικός.
Botanisch, a. βοτανικός.
Botanisiren, v. a. γυρεύω ἢ συνάζω βότανα.
Both, das, (Boot), ἡ βάρκα, τὸ μονόξυλον.
Both, der, s. Gebot.
Bothe, der, ὁ μηνυτής. ὁ πεζοδρόμος (ὅστις φέρει γράμματα κ. τ. ε.).
Bothenlohn, das, ὁ μισθὸς τοῦ πεζοδρόμου.
Bothmäßigkeit, die, ἡ ἐξουσία, δικαιοδοσία.
Bothschaft, die, ἡ μήνυσις, εἴδησις, ἀγγελία, τὸ ἄγγελμα.
Bothschafter, der, ὁ πρέσβυς.
Bothsknecht, der, ὁ ναύτης.
Böttcher, der, ὁ βαγενᾶς, βουτζᾶς.
Bottich, der, τὸ καδὶ ἢ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὴν πίβαν.
Boy, der, εἶδος φλανέλας τριχερῆς.
Boye, die, ἡ κούνια. s. Wiege.
Boyen, v. a. κοῦνω. s. Wiegen.
Brach, a. ὁποῦ ἀφίνεται ἀδούλευτον (χωράφι).
Brachacker, der, χωράφι ὁποῦ ἀφίνεται ἀδούλευτον μερικὸν καιρὸν, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ.
Brache, die, ἡ γῆ ἀναπαυμένη.
Brachen, v. a. γεωργῶ, ὀργώνω πάλιν τὴν γῆν τὴν ἀναπαυμένην.
Brachfeld, das, ἀναπαυμένον χωράφι.
Brachkäfer, der, εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν.
Brachkorn, das, γεννήματα σπαρμένα εἰς ἀναπαυμένον ἀγρόν.
Brachmonath, der, ὁ Ἰούνιος (μήν).

Brachsen, der, εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια.
Brachvogel, der, εἶδος πουλιοῦ πρασίνου.
Bracke, der, τὰ ἀχαμνὰ πράγματα, τὰ ἄχρηστα.
Bracken, v. a. χωρίζω τὰ ἀχαμνὰ πράγματα ἀπὸ τὰ ἄλλα.
Brackendistel, die, τὸ εἰρύγγιον, (εἶδος τζουκνίδας).
Bracker, der, αὐτὸς ὁποῦ χωρίζει τὸ ἀχαμνὸν πρᾶγμα.
Brämse, die, s. Bremse.
Bramsegel, das, τὸ πανὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ὑψηλότερον κατάρτι.
Bramstange, die, ὑψηλότερον κατάρτι ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ἄλλο κατάρτι, ὅταν δὲν ἔχουν πολὺν ἄνεμον.
Brand, der, ὁ καϋμὸς, τὸ καίσιμον. (Hitze), ἡ καῦσις. (eine Feuersbrunst), ἡ πυρκαϊά. (ein Feuerbrand), ὁ δαυλὸς, ξύλον ἀναμμένον. ein Brand Brode ꝛc., τόσα ψωμιὰ ὅσα ψήνουν μαζύ. der kalte Brand, ἡ γάγγραινα. (im Getraide), ἡ ἐρυσίβη, χαλασμὸς τῶν γεννημάτων.
Brandblase, die, φοῦσκα ἀπὸ καύσιμον.
Brandbrief, der, γραφὴ εἰς τὴν ὁποῖαν φοβερίζει τις ὅτι θέλει ἀνάψει ἕνα ὀσπῆτι.
Brandcasse, die, ἡ ἐπιτροπία δι' ἀντιπληρωμὴν τῆς ζημίας γενομένης ἀπὸ πυρκαϊάν.
Brander, der, ἐμπρηστὸν, καράβι γεμάτον πίσσαν κ. τ. ε. τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν καὶ διώχνουν εἰς τὸν ἐχθρόν.
Brandflecken, der, σημεῖον (εἰς τὸ δέρμα) ἀπὸ καύσιμον.
Brandfuchs, der, ἄλογον βαθὺ κοκκινούτζικον ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ.
Brandgeruch, der, βρόμα ἀπὸ καμμένον τι.
Brandicht, a. ὁποῦ φαίνεται ὡσὰν καμμένον.
Brandig, a. χαλασμένος ἀπὸ τὴν ἐρυσίβιν, (ὅταν τὰ σπειριὰ τῶν γεννημάτων μαυρίζουν). — γαγγραινώδης.
Brandkugel, die, πυρωμένη μπάλλα κανονιοῦ.
Brandleiter, die, σκάλα διὰ πυρκαϊάν.
Brandmahl, das, σημεῖον ἀπομένον ἀπὸ τὸ καύσιμον.
Brandmark, das, σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐντυπώνουν μὲ σιδηρὸν πυρωμένον εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὸν ὦμον κ. τ. ε. τοῦ κακοποιοῦ.
Brandmarken, v. a. ἐντυπώνω τοιοῦτον σημεῖον (ἰδὲ Brandmark).
Brandmauer, die, τοῖχος μεταξὺ δύο ὀσπητιῶν.
Brandmeise, die, εἶδος αἰγιθαλοῦ (ἰδὲ Meise).
Brandopfer, das, τὸ ὁλοκαύτωμα, θυσία εἰς τὴν ὁποῖαν ἔκαιον ὅλο τὸ κρέας τοῦ σφαγμένου ζώου.
Brandpflaster, das, ἔμπλαστρον διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον.
Brandsalbe, die, ἀλειφὴ διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον.
Brandschaden, der, ζημία ἀπὸ πυρκαϊὰν γενομένη. (Wunde), πληγὴ ἀπὸ καύσιμον.
Brandschatzen, v. a. ἐβγάζω ἄσπρα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φοβερισμούς.
Brandschatzung, die, τὰ ἄσπρα ἐβγαλμένα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φοβερισμούς.
Brandsohle, die, ἡ ἐσωτερικὴ λεπτὴ πατοῦνα τοῦ ὑποδήματος.
Brandstätte, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάηκεν ἕνα ὀσπῆτι.
Brandung, die, τὰ κύματα ὁποῦ ῥίπτονται μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ περιγιάλι.
Brandwein, der, ἡ ῥακή.

Brandweinblase, die, ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι) διὰ ῥακήν.

Brandweinbrenner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ῥακήν.

Brandweinbrennerey, die, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ῥακήν. ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ῥακή.

Brandweintrinker, der, ὅστις πίνει πολλὴν ῥακήν.

Brassen, der, εἶδος ὀψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια.

Brassen, (bey den Schiffern), v. a. κυβερνῶ, γυρίζω τὰς ἀντέννας τοῦ καραβιοῦ.

Bratbock, der, σίδηρόν τι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὴν σοῦβλαν ὅταν τὴν γυρίζουν.

Braten, v. a. et a. ψήνω.

Braten, der, τὸ ψητόν.

Bratenwender, der, μηχανή τις ὁποῦ γυρίζει τὴν σοῦβλαν εἰς τὸ μαγειρειόν.

Bratofen, der, φοῦρνος διὰ ψήσιμον τοῦ ψητοῦ.

Bratpfanne, die, τηγάνι διὰ ψήσιμον.

Bratröhre, die, μασοῦρι διωρισμένον διὰ ψήσιμον.

Bratsche, die, μεγάλον βιολί.

Bratspieß, der, ἡ σοῦβλα.

Bratwurst, die, ὁ ἀλλᾶς, λουκάνικον ὁποῦ ψήνεται.

Braubottich, der, τὸ μεγάλον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πίβας.

Brauch, der, ἡ συνήθεια, χρῆσις.

Brauchbar, a. εὔχρηστος, καλὸς εἰς χρῆσιν.

Brauchbarkeit, die, τὸ εὔχρηστον.

Brauchen, v. a. μεταχειρίζομαι. (bedürfen), χρειάζομαι.

Bräuchlich, s. Gebräuchlich.

Brauen, v. a. κατασκευάζω ζῦθον (πιβαν, μπίῤῥαν).

Brauer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ζῦθον (πίβαν).

Brauerey, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν ζῦθον (πίβαν).

Braugerechtigkeit, die, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ κατασκευάζῃ ζῦθον (πίβαν).

Brauhaus, das, τὸ ὀσπήτιον ἔνθα κατασκευάζον ζῦθον (πίβαν).

Braukessel, der, Braupfanne, die, τὸ καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν ζῦθον (πίβαν).

Braun, a. μελανός. (ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῶν καστάνων).

Bräune, die, ἡ κυνάγχη, ἀγχίνη, φλόγωσις τοῦ λάρυγγος.

Bräunen, v. a. κάμνω μελανὸν, (ἰδὲ Braun). v. n. γίνομαι μελανός. (reissen), ὡρμάζω, φθάνω.

Braunkohl, der, τὸ μαυρολάχανον.

Bräunlich, a. μελανούτζικος, ὀλίγον μελανός. (ἰδὲ Braun).

Braunroth, a. μελανοκόκκινος, πολλὰ βαθὺ κόκκινος.

Braurecht, das, s. Braugerechtigkeit.

Braus, der, im Saus und Braus leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ τρώγοντας καὶ πίνωντας.

Brausche, die, ἡ πρισμάδα (ἀπὸ κτύπημα κ. τ. ε.).

Brausen, v. n. βοῶ, (ὡσὰν τὸ νερὸν, τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἄνεμον κ. τ. ε.). βράζω (ὡς ὁ μοῦστος).

Brausen, das, ἡ βοή. ἡ βράσις (τοῦ μούστου).

Braut, die, ἡ νύμφη, ἀῤῥαβωνιαστική.

Brautbett, das, ὁ θάλαμος, τὸ κρεββάτι εἰς τὸ ὁποῖον κοιμοῦνται οἱ νεοῦπανδρευμένοι.

Brautführer, der, ὁ παράνυμφος, ὁποῦ συνοδεύει τὴν νύμφην εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Bräutigam, der, ὁ νυμφίος, ἀῤῥαβωνιασμένος.
Brautgewand, das, s. Brautkleid.
Brautkleid, das, τὸ φόρεμα τῆς νύμφης, νυμφικὸν φόρεμα.
Brautkranz, der, ὁ στέφανος τῆς νύμφης.
Brautlied, das, τὸ ἐπιθαλάμιον, ὁ ὕμνος ὁποῦ ψάλλεται εἰς τὴν στεφάνωσιν.
Brautmesse, die, ἡ λειτουργία τὴν ὁποῖαν λέγουν διὰ τὴν νύμφην.
Brautring, der, τὸ δακτυλίδι τῆς νύμφης, νυμφικὸν δακτυλίδι.
Brautschatz, der, ἡ προῖκα.
Brautschmuck, der, ὁ νυμφικὸς στολισμάς.
Brautsuppe, die, ἡ σοῦπα τὴν ὁποῖαν τρώγουν οἱ νεοῦπανδρευμένοι τὸ πρωΐ ὕστερα ἀπὸ τὸν γάμον.
Brautwerber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν δι' ἄλλον τινά.
Brauwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζήθου (τῆς πίβας).
Brav, a. ἀνδρεῖος, ἄφοβος. ἀγαθὸς, καλὸς, τιμημένος.
Brechbar, a. ἀντανακλαστικός.
Brechbarkeit, die, ἡ δύναμις τῆς ἀντανακλάσεως (τῶν ἀκτίνων).
Breche, die, ὁ κόπανος, λιναροκόπανος.
Brecheisen, das, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν βιαστικὰ μίαν θύραν.
Brechen, v. a. τζακίζω. Flachs —, κοπανίζω τὸ λινάρι. (verletzen, übertretan), χαλνῶ, παραβαίνω (τὸν νόμον). (das Stillschweigen rc. brechen), χαλνῶ τὴν σιωπὴν, δὲν σιωπῶ πλέον. das Wort —, χαλνῶ τὸν λόγον μου. die Bahn —, ἀνοίγω τὸν δρόμον. Blumen, Früchte —, μαζώνω λουλούδια, καρπούς. Papier, einen Brief —, διπλώνω χαρτὶ, μίαν γραφήν. v. n. τζακίζομαι. die Augen brechen, τὰ ὀμμάτια σκοτίζονται. sich —, τζακίζομαι, ἀντανακλῶμαι. (sich erbrechen), ξερνῶ.
Brechfieber, das, θέρμη μὲ ξέρασμα.
Brechmittel, Brechpulver, das, τὸ ἐμετικὸν, ξεραστικόν.
Brechpunkt, der, (der Lichtstrahlen), τὸ σημεῖον (ποῦγκτον) εἰς τὸ ὁποῖον ἀντανακλῶνται αἱ ἀκτίναις.
Brechung, die, ὁ τζακισμός. ἡ ἀντανάκλασις (τῶν ἀκτίνων).
Brechwein, der, κρασὶ ἐμετικὸν, κρασὶ ἐξεπίτηδες κατασκευασμένον διὰ ξέρασμα.
Brechweinstein, der, ὁ τάρταρος ἐμετικὸς, (τζοῦτζα ξεραστική), εἶδος ἰατρικοῦ ὁποῦ κάμνει πολὺ ξέρασμα.
Breit, a. πλατὺς, φαρδύς.
Breitblätterig, a. πλατύφυλλος.
Breite, die, τὸ πλάτος, φάρδος. die nördliche, südliche Breite (in der Erdbeschreibung und Sternkunde), τὸ βόρειον, νότειον πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν).
Breiten, v. a. ἐξαπλώνω, ἐκτείνω.
Breitschulterig, a. ὁποῦ ἔχει τοὺς ὤμους πλατεῖς.
Bremse, die, ἡ βοϊδόμυγα, ἀλογόμυγα.
Bremsen (ein Pferd), v. a. βάνω σίδηρον τι εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀλόγου νὰ τὸ ἡμερώσω. (ein Rad), ἐμποδίζω τὸν τροχὸν εἰς τὸ ἁμάξι.
Brennbar, a. ὁποῦ δύναται νὰ καίεται, ὁποῦ ἀνάπτει.
Brennbarkeit, die, ἡ ποιότης τοῦ πράγματος ὁποῦ δύναται νὰ καίεται.

Brenneisen, das, σίδηρον ζεστὸν μὲ τὸ ὁποῖον κατζαρώνουν τὰ μαλλιά.
Brennen, v. a. καίω. Ziegel —, ψήνω τοῦβλα. Brantwein —, κατασκευάζω (φκιάνω) ῥακήν. (beißen, als Pfeffer ꝛc.), καίω (εἰς τὸ στόμα) ὡσὰν τὸ πιπέρι κ. τ. ε. v. n. καίω, καίομαι (ὡσὰν ξύλα κ. τ. ε.).
Brenner, der, s. Brantweinbrenner.
Brennglas, das, τὸ καυστικὸν γυαλί.
Brennholz, das, τὰ ξύλα διὰ καύσιμον.
Brennkolben, der, ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι).
Brennmittel, das, καυτήριον.
Brennessel, die, ἡ τζουκνίδα, τζικνίδα.
Brennofen, der, ὁ φοῦρνος (διὰ τοῦβλα).
Brennöhl, das, λάδι διὰ κανδήλαις.
Brennpunkt, der, ἡ ἑστία, τὸ ἐσχάριον, σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον συνάζονται οἱ ἀκτῖνες.
Brennspiegel, der, καυστικὸν κάτοπτρον, (καυστικὸς καθρέπτης).
Bresche, die, ἡ χαλάστρα, τρύπα εἰς τὰ τείχη γενομένη ἀπὸ ταῖς κανονιαῖς.
Bret, das, τὸ σανίδι.
Bretchen, das, τὸ σανιδάκι.
Bretern, a. ἀπὸ σανίδια κατασκευασμένος.
Bretgeige, die, εἶδος μικροῦ βιολιοῦ.
Bretnagel, der, μεγάλον καρφὶ διὰ σανίδια.
Bretschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σανίδια.
Bretspiel, das, ἡ δάμα, παιγνίδι. τὸ ζατρίκιον (κοινῶς σαντράτζ) παιγνίδι. τὸ τάβλι παιγνίδι.
Bretzel, s. Brezel.
Brevier, das, ἡ σύνοψις, βιβλίον περιέχον τὰς ἀκολουθίας τῶν ἱερέων.
Brey, der, τὸ κουρκοῦτι, φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἀλεύρι διὰ τὰ μικρὰ παιδία. ὁμοίως ὅμοιον τι φαγὶ ἀπὸ βρασμένον κεγχρὶ, ῥύζι κ. τ. ε.
Breyumschlag, der, κατάπλασμα, περιτύλιγμα μὲ βρασμένα κριθάρια κ. τ. ε.
Brezel, die, εἶδος ζυμαρικοῦ λεπτοῦ εἰς σχῆμα τοῦ ψηφίου 8 φκιασμένου.
Bricke, die, ὁ τυφλῖνος, ἡ μύραινα, (ψάρι).
Brief, der, τὸ γράμμα, ἡ γραφή.
Briefchen, das, τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι.
Briefbothe, der, πεζοδρόμος ὁποῦ πέρνει γράμματα μαζύ του.
Briefbuch, das, τὸ ἐπιστολάριον.
Briefgeld, Briefporto, das, ἡ πληρωμὴ διὰ μίαν γραφήν.
Briefpapier, das, καλὸν χαρτὶ διὰ γραφαῖς, χαρτὶ τῆς πόστας.
Briefschaften, die, τὰ γράμματα, αἱ γραφαὶ, (ἡ γραφαῖς).
Briefsteller, der, τὸ ἐπιστολάριον.
Brieftasche, die, ὁ χαρτοφύλακας, (τουρκ. τὸ τεφτέρι).
Briefträger, der, ὁ γραμματοφόρος.
Briefumschlag, der, τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς.
Briefwechsel, der, ἡ ἀλληλογραφία.
Brigade, die, τάγμα στρατιωτῶν συνιστάμενον ἀπὸ δύο ἕως τρεῖς χιλιάδας.
Brigadier, der, ὁ ἡγεμὼν ἑνὸς τοιούτου τάγματος στρατιωτῶν.
Brillant, (Brilliant), der, τὸ μπριλιάντι, διαμάντι πελεκημένον εἰς μικρὰς ἐπιφανείας.
Brillantiren, v. a. πελεκῶ τὸ διαμάντι εἰς μικρὰς ἐπιφανείας, τὸ κάμνω μπριλιάντι.
Brille, die, τὸ ματογυάλια.
Brillenfutteral, das, ἡ θήκη (τὸ φηκάρι) διὰ τὰ ματογυάλια.

Brillenmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ματογυάλια.

Bringen, v. a. φέρω. (φέρνω). etwas auf einen —, ἀποδίδω τὸ αἴτιον εἴς τινα, κατηγορῶ τινὰ διά τι. einen auf etwas —, φέρω εἰς τὸν νοῦν τινός τι. um etwas —, ὑστερῶ, γίνομαι αἴτιος νὰ χάσῃ τις τι. einen Fleck aus einem Kleide bringen, ἐβγάζω μίαν λέραν ἀπὸ ἕνα φόρεμα. es weit bringen, προκόπτω, προχωρῶ. nicht über das Herz bringen können, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφασίσω. in Erfahrung bringen, μανθάνω, λαμβάνω εἴδησιν. eine Tochter an Mann bringen, ὑπανδρεύω τὴν θυγατέρα μου. Waaren an Mann bringen, πωλῶ πρᾶγμα. etwas vor sich bringen, κερδαίνω, κάμνω κέρδος.

Britsche, Pritsche, die, τὸ ξύλινον σπαθὶ τοῦ ἀρλεκίνου εἰς τὴν κωμῳδίαν. (am Schlitten), τὸ κάθισμα ὀπίσω ἀπὸ τὴν σάνιαν, εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται ἐκεῖνος ὁποῦ κυβερνεῖ τὰ ἄλογα. (der Soldaten), τὸ ξύλινον κρεββάτι τῶν στρατιωτῶν. (Stockschläge), ξυλιαῖς. die Britsche kriegen, (gem.), ἀποβάλλομαι ἀπὸ τὴν δούλευσιν.

Britschen, v. a. κτυπῶ (κυρίως μὲ ἕνα πλατὺ καὶ λεπτὸν ξύλον).

Brocat, der, χρυσοϋφαντὸν, μεταξωτὸν ὑφαμένον μὲ χρυσάφι.

Brocatell, der, τζόχα ἀπὸ μετάξι καὶ βαμβάκι ὑφαμένη. — εἶδος τι μαρμάρου.

Bröckeln, v. a. κατακομματιάζω, συντρίβω (μάλιστα ψωμί).

Brocken, der, Brocke, die, κομμάτι ψωμὶ, ἡ ψίχα.

Brocken, v. a. κατακομματιάζω, τρίβω (ψωμὶ διὰ σοῦπαν κ. τ. ε.).

Bröcklich, a. κατακομματιασμένος, συντριμμένος.

Brod, (Brot, Brodt), das, τὸ ψωμί.

Brodbäcker, der, ὁ ψωμᾶς.

Brodbänke, die, (pl.) ὁ τόπος ὅπου πωλοῦν ψωμί.

Brodbaum, der, τὸ δένδρον τοῦ ἀρτοκάρπου. (ἰδὲ Brodfrucht).

Broddieb, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ὑστερεῖ ἄλλον τινα τὸ ψωμί του. — ὀκνηρὸς, (τεμπέλης).

Broden, Brodem, der, ἡ ἀναπνοή. ἡ ἀτμίδα.

Brodfrucht, die, ὁ ἀρτόκαρπος, (καρπὸς δένδρου τινὸς εἰς τὴν κεκαυμένην ζώνην τῆς γῆς, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ ψωμί).

Brodkorb, der, τὸ καλάθι μὲ τὸ ψωμί. einem den — höher hängen, περιορίζω τινα εἰς τὸ φαγί.

Brodkrume, die, ἡ ψίχα τοῦ ψωμιοῦ.

Brodlos, a. ἀνωφελὴς, μάταιος, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκει τις τὸ ψωμί του.

Brodmangel, der, ἡ ἔλλειψις τοῦ ψωμιοῦ.

Brodmarkt, der, ἡ ἀγορὰ (πιάτζα) ὅπου πωλοῦν ψωμί.

Brodmesser, das, μαχαίρι (μεγάλον) διὰ τὸ ψωμί.

Brodrinde, die, ἡ φλοῦδα τοῦ ψωμιοῦ.

Brodschrank, der, τὸ ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ ψωμί.

Brodtorte, die, εἶδος πήτας ἀπὸ τριμμένον ψωμί.

Broihahn, der, (Breihahn), εἶδος ἀπὸ ἄσπρην πίβαν.

Brombeere, die, εἶδος πωρικοῦ ὁμοίου μὲ τὰ συκάμινα, ὁποῦ γίνεται εἰς μικρὰ δενδράκια.

Brombeerstaude, die, τὸ δενδράκι ὁποῦ ἔχει αὐτὸ τὸ πωρικόν.

Brosamen, die, (*pl.*) *αἱ ψίχαις τοῦ ψωμιοῦ.*
Bruch, der, *τὸ τζάκισμα.* (Spalte, Riß), *ἡ σχισμάδα.* (Falte im Tuche rc.), *ἡ διπλωμάδα εἰς ῥοῦχον, εἰς χαρτί.* (in der Rechenkunst), *τὸ κλάσμα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν).* (Leibesschaden), *ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός.* der Freundschaft rc. —, *ὁ χαλασμὸς τῆς φιλίας.*
Bruch, das, *τόπος βαλτώδης.*
Bruchband, das, *τὸ δέμα δι' ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει σπασμόν.*
Brüchig, *a.* *ὁποῦ τζακίζεται εὔκολα.*
Bruchmandel, die, *ἀμύγδαλον εἰς τὸ τζέφλι.*
Bruchschaden, der, *ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός.*
Bruchsilber, das, *τζακισμένον ἀσήμι.*
Bruchstein, der, *πέτρα ἐβγαλμένη ἀπὸ τὰς λιθοτομίας.*
Bruchstück, das, *κομμάτι τζακισμένον.* (einer Schrift rc.), *κομμάτι ἐβγαλμένον ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα.*
Brücke, die, *ἡ γέφυρα, τὸ γεφύρι.*
Brückenjoch, das, *δοξάρι ὁποῦ ἀκουμβᾷ τὸ γεφύρι.*
Brückenzoll, der, Brückengeld, das, *ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ γεφύρι.*
Brudel, s. Prudel.
Bruder, der, *ὁ ἀδελφός.*
Brüderlich, *a.* *ἀδελφικός.*
Brudermord, der, *ἡ ἀδελφοκτονία.*
Brudermörder, der, *ὁ ἀδελφοκτόνος, ἀδελφοφόνος.*
Brüderschaft, die, *ἡ φρατρία, συναδελφότης. ἑταιρία.*
Bruderssohn, der, *ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιός.*
Brudertochter, die, *ἡ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιά.*

Brühan, s. Broihan.
Brühe, die, *τὸ ζουμὶ (μάλιστα ἀπὸ τὸ βρασμένον κρέας).*
Brühen, *v. a.* *ζεματίζω.*
Brühfutter, das, *τροφὴ ζεματισμένη διὰ τὰ ζῶα.*
Brühheiß, Brühsiedendheiß, *a.* *ὅλο ζεστὸν, ζεματισμένον.*
Brüllen, *v. n.* *μουγκρίζω (ὡς τὸ λεοντάρι, τὸ βόδι).* (*μεταφ.*) *φωνάζω δυνατά.*
Brummbär, der, *ἡ ἀρκοῦδα.* (*μεταφ.*) *ὁ γογγυστὴς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ.*
Brummeisen, das, *μικρὸν τι ὄργανον τζελικένιον σχηματισμένον ὡσὰν τὴν λύραν, τὸ ὁποῖον πέρνουν εἰς τὰ δόντια καὶ κτυποῦν τὸ γλωσσίδι ὁποῦ ἔχει μὲ τὸ δάκτυλον, (μιαμβῶ).* (*μεταφ.*) *γογγυστὴς, γογγύστρια.*
Brummen, *v. n.* *μουγκρίζω (ὡς ἡ ἀρκοῦδα, τὸ βόδι). σουσουρίζω.* (*μεταφ.*) *μαλώνω, γογγύζω.*
Brummer, der, *ὁ ταῦρος, τὸ ἀκέραιον βόδι.* (*μεταφ.*) *μαλωτὴς, γογγυστής.*
Brummkreisel, der, *εἶδος φοῦρλας ὁποῦ βοᾷ ὅταν τὴν παίζουν.*
Brunelle, die, *ξεφλουδισμένον καὶ ξηραμένον δαμάσκηνον.*
Brunett, *a.* *ὁποῦ ἔχει τὰ μαλλιὰ μαῦρα.*
Brunette, die, *κοράσιον ἢ γυναῖκα μὲ μαῦρα μαλλιά.*
Brunft, die, *ἡ ὄρεξις διὰ τὰ θηλυκόν.* (*μάλιστα τοῦ ἐλαφιοῦ*).
Brunften, *v. n.* *ἐπιθυμῶ τὸ θηλυκόν.* (*λέγεται διὰ τὸ ἐλάφι*).
Bruniren, *v. a.* *γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν (μάλιστα τὸ τζελίκι).*
Brunirstahl, Brunireisen, das, *τὸ γυαλιστήριον, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν γυαλιστόν.*

Brunnen, der, τὸ πηγάδι. — φυσικὰ ἰατρικὰ νερά.
Brunnen-Cur, die, ἡ μεταχείρισις τῶν φυσικῶν ἰατρικῶν νερῶν.
Brunnengräber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸ πηγάδι.
Brunnenkasten, der, τὸ περιτείχισμα (ὁ περδὲς) τοῦ πηγαδιοῦ.
Brunnenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς πηγάδια.
Brunnenwasser, das, πηγαδίαιον νερόν.
Brunnkresse, die, ὁ κάρδαμος, (φυτόν).
Brunnquell, der, ἡ πηγὴ τοῦ πηγαδιοῦ.
Brunst, die, ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὄρεξις διὰ τὸ θηλυκὸν (τῶν ζώων).
Brünstig, a. ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν διὰ τὸ θηλυκόν. (μεταφ.) ἔνζηλος. s. Inbrünstig.
Brünstigkeit, die, s. Brunst, Inbrunst.
Brunstzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἀρσενικὰ ἔχουν ὄρεξιν διὰ τὰ θηλυκά, (μάλιστα τὰ ἐλάφια).
Brunzen, v. n. κατουρῶ.
Brust, die, τὸ στῆθος. (der Frauen), ὁ μαστὸς, τὸ βυζί.
Brustbein, das, τὸ στέρνον, στηθοκόκκαλον.
Brustbild, das, εἰκόνα ὁποῦ παρασταίνει μόνον τὸ κεφάλι τινος καὶ τὸ στῆθος μὲ τοὺς ὤμους.
Brüsten, sich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.
Brustfell, das, s. Zwerchfell.
Brustfieber, das, θέρμη εἰς τὴν ὁποῖαν πάσχει τὸ στῆθος, ἀσθματικὴ θέρμη.
Brustgeschwür, das, ἀπόστημα εἰς τὸ στῆθος.
Brustkrankheit, die, ἀῤῥωστία τοῦ στήθους.
Brustkuchen, der, Brustkügelchen, das, σφαιρίδιον ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος.
Brustlatz, der, φόρεμα χωρὶς μανίκια ὁποῦ σκεπάζει τὸ στῆθος, (τὸ γιελέκι).
Brustlehne, die, τὰ κάγκελλα (εἰς ἕνα γεφύρι κ. τ. ε.).
Brustmittel, das, ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος.
Brustriemen, der, τὸ λουρὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀλόγου.
Brustschild, das, τὸ περιστήθιον, σκέπασμα σιδηρένιον τοῦ στήθους. (bey Insecten), τὸ (σκληρὸν) στῆθος εἰς τὰ ἔντομα.
Bruststück, das, τὸ στῆθος τοῦ σφαγμένου βοδίου. (in der Mahlerey), εἰκόνα παρασταίνουσα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ κεφάλι ἕως τὸ στῆθος.
Brustthee, der, τζάϊ καλὸν διὰ τὸ στῆθος.
Brusttrank, der, ἰατρικὸν ποτὸν διὰ τὸ στῆθος.
Brustwamms, das, s. Brustlatz.
Brustwarze, die, ἡ ῥῶγα τοῦ βυζιοῦ.
Brustwasser, das, νερὸν εἰς τὸ στῆθος (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν).
Brustwassersucht, die, ὁ ὕδρωψ (ὑδρόπικας) τοῦ στήθους.
Brustwehr, die, τὸ παραπέτασμα, εἶδος περιτειχίσματος, (ἰταλ. τὸ παραπέτο).
Brustwerk, das, (gem.) τὰ βυζιά.
Brut, die, τὰ νέα πουλιὰ ὁποῦ πρὸ ὀλίγου ἐβγῆκαν ἀπὸ τὰ αὐγά. böse Brut, (μεταφ.) διαβολόσπορα.
Brutal, a. ἄγριος, βάρβαρος, ζωώδης.
Brutalisiren, v. a. et n. φέρομαι (φέρνομαι) μὲ ἄγριον, βάρβαρον, ζωώδη τρόπον.
Brüten, v. a. κλωσσῶ.
Brütig, a. κλωσσούμενος.
Bube, der, Bübchen, das, τὸ παιδὶ, μικρὸν παιδί. (Bube, Betrüger), ψεύστης, ἀχρεῖος. (in der französischen Karte), ὁ φάντης, τὸ παιδὶ (εἰς τὰ χαρτιά).

Buben, *v. a.* huren und buben, *πορνεύω καὶ κάμνω κάθε ἀταξίαν.*
Bubenstreich, der, *παιδιακίσιον ἔργον. ψευδιά, ἀχρειότατον ἔργον.*
Bubenstück, das, *ἀχρειότατον, φαυλότατον, κάκιστον ἔργον.*
Büberey, die, *ἡ κακία, κακοτροπία.* s. Bubenstück.
Bübin, die, *μία κακὴ, ἀχρεῖα, ψεύστρια.*
Bübisch, *a.* *κακὸς, κακότροπος, ἀχρεῖος.*
Buch, das, *τὸ βιβλίον.*
Buchbaum, der, s. Buche.
Buchbinder, der, *ὁ βιβλιοδέτης.*
Buchdrucker, der, *ὁ τυπογράφος.*
Buchdruckerey, die, *ἡ τυπογραφία.*
Buchdruckerkunst, die, *ἡ τυπογραφικὴ τέχνη.*
Buche, Büche, die, *ἡ ὀξύα, ὀξυά, (δένδρον εἰς τὰ δάση).*
Bucheichel, die, (Buchecke), *βαλάνι τῆς ὀξυᾶς.*
Büchelchen, das, *τὸ βιβλάριον, βιβλίδιον.*
Büchen, *a.* *τῆς ὀξυᾶς.* (*ἰδὲ·* Buche).
Bücherbret, das, *σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον βάνονται τὰ βιβλία.*
Büchersaal, der, *ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν εὑρίσκονται βιβλία, βιβλιοθήκη.*
Büchersammlung, die, *ἡ συλλογὴ βιβλίων, βιβλιοθήκη.*
Bücherschrank, der, *τὸ ντουλάπι διὰ βιβλία.*
Büchertrödler, der, *ἐκεῖνος ὅστις πωλεῖ παλαιὰ βιβλία.*
Bücherverzeichniß, das, *ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων.*
Bücherwurm, der, *σκωλύκι ὁποῦ τρώγει τὰ βιβλία. (μεταφ.) ἐκεῖνος ὅστις καταγίνεται ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὰ βιβλία.*
Buchfink, der, *ὁ σπίνος, (πουλί).*
Buchführer, der, s. Buchhändler.
Buchhalten, das, Buchhalterey, die, Buchhaltung, die, *ἡ τέχνη τοῦ καταστιχάρου εἰς τὴν πραγμάτειαν.*
Buchhalter, der, *ὁ καταστιχάρης, γραμματικός.*
Buchhandel, der, *ἡ πραγμάτεια μὲ βιβλία.*
Buchhändler, der, *ὁ βιβλιοπώλης.*
Buchhandlung, die, *τὸ βιβλιοπωλεῖον.* (s. auch Buchhandel).
Buchladen, der, *τὸ ἐργαστῆρι τοῦ βιβλιοπώλου.*
Buchmast, die, *βαλανίδια τῆς ὀξυᾶς διδόμενα εἰς τροφὴν τῶν γουρουνιῶν.*
Buchsbaum, der, *ὁ πύξος, (τὸ τσιμισίρι, (δένδρον).*
Buchsbäumen, *a.* *ἀπὸ πύξον. (ἰδὲ·* Buchsbaum).
Büchse, die, *τὸ κουτί.* (Schießgewehr), *τουφέκι (μάλιστα τοῦ κυνηγοῦ). τουφέκι μεγαλήτερον καὶ βαρύτερον.*
Büchsenkugel, die, *ἡ μπάλλα, τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ.*
Büchsenmacher, der, s. Büchsenschäfter.
Büchsenmeister, der, *ὁ κανονιέρος, (τουρκ. τοπντζῆς).*
Büchsenschaft, der, *τὸ ξύλον τοῦ τουφεκιοῦ.*
Büchsenschäfter, der, *ἐκεῖνος ὅστις φκιάνει ξύλα εἰς τὰ τουφέκια.*
Büchsenschloß, das, *ἡ πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι τὸ τζελίκι καὶ ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ.*
Büchsenschuß, der, *τὸ ῥίψιμον τοῦ τουφεκιοῦ.*
Büchsenspanner, der, *ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὰ μεγάλα τουφέκια διὰ τὸ ῥίψιμον.*
Buchstab, der, *τὸ γράμμα, ψηφίον, στοιχεῖον τῆς ἀλφαβήτου.*
Buchstabenwechsel, der, *τὸ ἀνάγραμμα.*

Buchstabiren, v. a. et n. συλλαβίζω.
Buchstäblich, a. κατὰ τὸ γράμμα λαμβανόμενον.
Bucht, die, μικρὸς κόλπος θαλάσσης.
Buchweizen, der, εἶδος σιταρίου, τὸ χαραμποσίτι.
Buckel, die, τὸ ἀνάγλυμμα, κάθε στολισμὸς ἀπὸ χρυσὸν, ἀσήμι κ. τ. ε. ὁποῦ ἔχει σχῆμα κουμβιοῦ.
Buckel, der, ἡ καμποῦρα. (gem., der Rücken), ἡ ῥάχη.
Buckelig, a. καμπούρης.
Bücken, sich —, v. r. σκύπτω.
Bückling, der, βαθεῖα προσκύνησις.
Bückling, der, (geräucherter Hering), ῥέγγα καπνισμένη.
Bude, die, ξύλινον ἐργαστῆρι (τῶν λιανοπουλητῶν).
Budel, s. Pudel.
Büffel, der, ὁ βούβαλος, τὸ βουβάλι.
Bug, der, τὸ καμπύλωμα. (des Pferdes), τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῆς ῥάχης τοῦ ἀλόγου.
Bügel, der, κάθε τοξοειδὲς πρᾶγμα. (Steigbügel), ἡ σκάλα τῆς σέλλας. s. Steigbügel.
Bügeleisen, das, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ῥάπτης ἰσάζει τὴν ῥαφὴν τῶν φορεμάτων.
Bügeln, v. a. ἰσάζω μὲ ἐκεῖνο τὸ σίδηρον. (ἰδὲ· Bügeleisen).
Bugsiren, (ein Schiff), v. a. ῥυμουλκῶ (ῥυμουρκιάρω) τὸ καράβι, τὸ σύρνω μὲ ἕνα σκοινί.
Bugspriet, der, τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ.
Buhle, der, ὁ ἀγαπητικός.
Buhlen, v. a. δείχνω ἀγάπην, κάμνω κάθε τρόπον νὰ ἐμπνεύσω ἔρωτα. um etwas —, ζητῶ τι μὲ ζῆλον, κάμνω κάθε τρόπον νὰ ἀποκτήσω.
Buhler, der, ὁ ἀγαπητικός.
Buhlerey, die, αἱ ἐρωτικαὶ τέχναι.
Buhlerin, die, ἡ ἀγαπητική. ἡ πόρνη, (κατ' εὐφημισμόν).
Buhlschwester, die, ἡ πόρνη, (κατ' εὐφημισμόν).
Buhlerisch, a. ἐρωτικὸς, ὁποῦ τεχνεύεται νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα.
Buhlschaft, die, ὁ ἀγαπητικός. ἡ ἀγαπητική.
Bühne, die, τὸ σανίδωμα ὑψωμένον. — τὸ θέατρον.
Bühnen, v. a. σανιδώνω.
Bulle, die, ἡ βοῦλλα (προσταγὴ) τοῦ πάπα. die goldene Bulle, ἡ χρυσὴ βοῦλλα (ἡ βασιλικὴ διάταξις) τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου.
Bulle, der, ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀκέραιον.
Bullenbeißer, der, μεγάλος σκύλος.
Bullenkalb, das, μοσχάρι ἀρσενικόν.
Bullochs, der, ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀκέραιον.
Bund, der, ὁ δεσμὸς, σύνδεσμος. türkischer Bund, τὸ καβοῦκι τῶν τούρκων.
Bund, das, τὸ δέμα, δεμάτι.
Bundbrüchig, a. ἄπιστος εἰς τὸν δεσμὸν τῆς φιλίας.
Bündel, das, τὸ δεμάτι.
Bundesgenoß, der, ὁ σύμμαχος.
Bundeslade, die, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης (τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν).
Bündig, a. σύντομος καὶ καλὰ διατεταγμένος. καλὰ ἀποδεδειχμένος.
Bündigkeit, die, ἡ συντομία καὶ καλὴ τάξις. ἡ ἀπόδειξις ἐν συντομίᾳ.
Bunt, a. πολυποίκιλος, παρδαλός.
Buntspecht, der, ὁ παρδαλὸς δρυοκολάπτης, (πουλί, ἰδὲ· Specht).
Bunzen, der, τὸ τρυπητῆρι, σμυλάριον.
Bürde, die, τὸ φόρτωμα, βάρος.
Bürden, s. Aufbürden.

Burg, die, τὸ φρούριον, (καστέλι).
Bürge, der, ὁ ἐγγυητής, (τουρκ. κεφίλης).
Bürgen, v. n. ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς διά τινα.
Bürger, der, ὁ πολίτης.
Bürgereid, der, ὁ ὅρκος τοῦ πολίτου.
Bürgerfrau, die, Bürgerin, die, ἡ πολίτησσα.
Bürgerkrieg, der, ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν πολιτῶν.
Bürgerlich, a. πολιτικὸς, τοῦ πολίτου. ein Bürgerlicher, ἕνας πολίτης.
Bürgermeister, der, ὁ προεστὼς τῶν πολιτῶν.
Bürgerrecht, das, τὰ δίκαια τοῦ πολίτου, τὸ δίκαιον νὰ εἶναι τις πολίτης.
Bürgerschaft, die, ὅλοι οἱ πολῖται μαζύ.
Bürgerstand, der, ἡ στάσις, κατάστασις τῶν πολιτῶν, οἱ πολῖται.
Burgfriede, der, ἡ ἀνάπαυσις ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἡ εἰρήνη.
Burggraf, der, κόμης ἐξουσιάζων ἕνα φρούριον (εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν).
Burghauptmann, der, ὁ ἐπιστάτης ἑνὸς (παλαιοῦ) φρουρίου.
Bürgschaft, die, ἡ ἐγγυησία.
Burgvogt, der, ὁ φρουράρχης.
Burgvogtey, die, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου.
Bursche, der, τὸ παιδί. ὁ μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (στουδέντος).
Bürschen, v. a. σκοτώνω (ἀγρίμνια) μὲ τουφεκιάν.
Bürschrohr, das, τὸ τουφέκι τοῦ κυνηγοῦ.
Bürste, die, ἡ βοῦρτζα.
Bürsten, v. a. σκουπίζω, παστρεύω μὲ τὴν βοῦρτζαν.
Bürstenbinder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει βοῦρτζαις.
Bürtig, s. Gebürtig.
Bürzel, der, ἡ (κοντὴ) οὐρά.
Burzelbaum, der, τὸ κυβίστημα, ἀναποδογύρισμα μὲ τὰ ποδάρια ἐπάνω καὶ τὸ κεφάλι κάτω.
Burzeln, v. a. κυβιστῶ, ἀναποδογυρίζομαι μὲ τὰ ποδάρια ἐπάνω καὶ μὲ τὸ κεφάλι κάτω.
Busch, der, τὸ δάσος. τὸ δενδράκι. Busch Haare, τζουλοῦφι.
Büschel, das, τὸ δεμάτι. — Haare, τζουλοῦφι.
Buschicht, a. ὅμοιος μὲ δάσος. πυκνὸς (ὡσὰν μαλλιά).
Buschig, a. γεμάτος δενδράκια. πυκνὸς, φουντωτός, (ὡσὰν μαλλιά).
Buschklepper, der, ὁ κλέπτης εἰς τὰ δάση.
Buschwerk, das, τὰ δενδράκια.
Busen, der, τὸ στῆθος. ὁ μαστὸς ἢ τὰ βυζιὰ τῶν γυναικῶν. (Meerbusen), ὁ κόλπος θαλάσσης.
Busenfreund, der, ἠγαπητὸς φίλος.
Buße, die, ἡ μετάνοια.
Büßen, v. n. παιδεύομαι (διὰ ἕνα σφάλμα), κάμνω μετάνοιαν.
Büßer, der, ὁ μετανοῶν, ὅστις κάμνει μετάνοιαν.
Büßerin, die, ἡ μετανοοῦσα.
Bußfertig, a. ἕτοιμος εἰς μετάνοιαν.
Bußgebeth, das, προσευχὴ μετανοίας.
Bußlied, das, ψαλμῳδιὰ μετανοίας.
Bußpredigt, die, διδαχὴ διὰ μετάνοιαν.
Bußpsalm, der, ψαλμὸς μετανοίας (τοῦ Δαβίδ).
Bußtag, der, ἡμέρα μετανοίας.
Butte, Bütte, die, τὸ βουτζί. (Fisch), ἡ ψῆττα, ὁ ῥόμβος, (εἶδος ὀψαρίου).
Büttel, der, δοῦλος τοῦ κριτηρίου.
Bütteley, die, ἡ κατοικία τοῦ δούλου τοῦ κριτηρίου.

Butter, die, τὸ βούτυρον.
Butterblume, die, τὸ ἱεράκιον, (ἄνθος τι).
Butterbrod, (Butterbemme), ψωμὶ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον.
Butterbüchse, die, κουτὶ διὰ βούτυρον.
Butterfaß, das, ξύλινον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ βούτυρον.
Buttergebackene, das, ζυμαρικὰ ψημένα μὲ βούτυρον.
Butterhose, die, καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν βούτυρον.
Buttermilch, die, ὁ ὀπὸς, τζίρος τοῦ γάλακτος.
Buttern, v. a. κατασκευάζω (φκιάνω) βούτυρον.
Butterteig, der, ζυμάρι ἀνακατωμένον μὲ βούτυρον.
Buttertopf, der, τζουκάλι διὰ βούτυρον.
Buttervogel, der, ἡ πεταλοῦδα, φαρφάλα.
Butterwecken, der, κομμάτι βούτυρον.
Butterwoche, die, (bey den Russen, die Woche vor den großen Fasten), ἡ τυρινή.
Büttner, s. Böttcher.
Buxbaum, s. Buchsbaum.

C.

(Was man unter C nicht findet, suche man unter K. ὅλα ὅσα δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸ C, πρέπει νὰ ζητηθῶσι εἰς τὸ K.).

Cabale, die, ἡ ἐπιβουλὴ, τὰ μηχάνευμα (διὰ κακὸν σκοπόν). (für Cabbala, s. Cabbala).
Cabalenmacher, der, ὁ ἐπιβουλεύων, μηχανευόμενος.
Cabbala, die, ἡ κάββαλα (μυστικὴ ἐξήγησις τῶν Ἑβραίων).
Cabbalist, der, ὁ καββαλιστὴς, ὁ μαθημένος εἰς τὴν κάββαλαν. s. Cabbala.
Cabbalistisch, a. καββαλιστικὸς. s. Cabbala.
Cabinet, das, τὸ σπουδαστήριον, ταμεῖον, κοινῶς· καμπινέτο).
Cabinets-Minister, der, ὁ μινίστρος εἰς τὸ καμπινέτο.
Cabinetsstück, das, ζωγραφία, ἢ ἄλλο τι ἀξιόλογον νὰ φυλάγηται.
Cacao, der, τὸ κακάο, εἶδος κουκιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τζοκολάτα.
Cacao-Baum, der, τὸ δένδρον τοῦ κακάο.
Cadenz, die, ὁ ῥυθμὸς (μουσικός).
Cadet, der, ἀρχωντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ὡς κοινὸς στρατιώτης.
Cadetten-Corps, das, στρατιωτικὸν τάγμα συνθεμένον ἀπὸ ἀρχωντόπουλα.
Caffe, s. Kaffee.
Calamank, der, εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλιά.
Calcant, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὰ φυσσούνια εἰς τὸ ὄργανον τῆς ἐκκλησίας.
Calcination, die, ἡ ἀποσβόλωσις, μεταβολή εἰς στάχτην.
Calciniren, v. a. διακαίω, μεταβάλλω διὰ πυρὸς εἰς στάχτην. (χυμ.).
Calculiren, v. a. λογαριάζω.
Calecutische Hahn, der, calecutische Henne, die, ἡ μισίρκα, κούρκα.
Caliber, der, τὸ φάρδος τοῦ στόματος τοῦ κανονίου.

Calvinist, der, ὁ Καλβινίστης.
Camasche, die, ἡ περικνημίς, τὸ γολέβι, (εἶδος σκεπάσματος τῆς κνήμης ἀπὸ τὸ γόναιον ἕως τὸ ποδάρι).
Camee, die, λίθος πολύτιμος διχρώματος.
Camelot, der, τὸ καμπελότο, εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί.
Camerad, der, ὁ σύντροφος.
Cameradschaft, die, ἡ συντροφία.
Cameral=Wesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα ἑνὸς βασιλείου.
Cameral=Wissenschaft, die, ἡ ἐπιστήμη πῶς νὰ κυβερνῇ τις τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα τοῦ βασιλείου.
Campher, der, ἡ κάμφουρα (εἶδος ἰνδικοῦ ἐλαίου μυριστικοῦ).
Campherbaum, der, ἡ καμφουριὰ, τὸ δένδρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἡ κάμφουρα.
Campieren, v. n. εὑρίσκομαι εἰς τὸν κάμπον (πολέμου).
Canal, der, τὸ κανάλι. (Meerenge), στενὸν θαλάσσης. (Mittel zu etwas zu gelangen), (μεταφ.) τρόπος νὰ ἀποκτήσῃ τις τι.
Canapeh, das, (Canapee), ὁ καναπὲς, σοφάς.
Canarien=Hecke, die, φωλεὰ ἐξεπίτηδες κατασκευασμένη διὰ καναρίνια.
Canarien=Sect, der, εἶδος κρασιοῦ ἀπὸ τὰ κανάρια νησία.
Canarien=Vogel, der, τὸ καναρίνι. (πουλὶ).
Canaster, der, εἶδος (καλοῦ) τουτουνιοῦ.
Candel=Zucker, der, πυκνωμένη ζάχαρη, κρύσταλλα ζάχαρης.
Candidat, der, ὁ κανδιδάτος, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει ὑπηρεσίαν (μάλιστα ἐκκλησιαστικήν).
Candiren, v. a. πυκνώνω τὴν ζάχαρην, ἀναλύωντάς την.
Canehl, (Caneel), ἡ κανέλα.
Cannevaß, der, ὕφασμά τι βαμβακινόν.
Canon, der, ὁ κανὼν, νόμος (ἐκκλησιαστικός.
Canonicat, das, τὸ κανονικάτο, ἐπάγγελμα τοῦ κανονικοῦ.
Canonicus, der, ὁ κανονικός.
Canonisch, a. κανονικός. die canonischen Bücher, τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς θείας γραφῆς.
Canonisiren, v. a. κανονίζω, βάνω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων, ἁγιοποιῶ.
Canonisirung, Canonisation, die, ὁ κανονισμός, ἡ ἁγιοποίησις.
Canonissin, die, ἡ κανονική.
Cantate, die, εἶδος ψαλμῳδίας, ὁμοίως καὶ τραγουδίου.
Canton, der, ἡ ἐπαρχία, (μάλιστα αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἐλβετίας).
Cantonniren, v. n. διαμοιράζομαι εἰς διάφορα χωρία, (λέγεται διὰ τὸ στράτευμα).
Cantor, der, ὁ ψάλτης, πρωτοψάλτης. διδάσκαλος σχολείου εἰς τὸ ψάλσιμον.
Cantorey, die, ἡ κατοικία τοῦ πρωτοψάλτου, τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ ψάλσιμον. τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ.
Cap, das, (Vorgebirge), τὸ ἀκρωτήριον.
Capellan, der, ὁ ἐφημέριος.
Capellaney, die, ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημερίου.
Capelle, die, τὸ παρακλήσιον, ἡ μικρὴ ἐκκλησία. οἱ μουσικοὶ εὑρισκόμενοι εἰς δούλευσιν ἑνὸς πρίγγιπος. (in der Chemie), χωνευτήριον (χυμικόν).
Capelliren, v. a. δοκιμάζω χρυσὸν εἰς τὸ χωνευτήριον.
Capellmeister, der, ὁ ἐπιστάτης τῶν μουσικῶν ἑνὸς πρίγγιπος.
Caper, die, s. Kaper.

Caper, der, (zur See), ὁ κουρσάρος (δηλαδὴ τοιοῦτος ὁποῦ ἔλαβε βασιλικὴν ἄδειαν).

Caperbrief, der, βασιλικὸν γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις τὴν ἄδειαν νὰ ἀρματώνει ἕνα καράβι καὶ νὰ πιάνη τὰ ἐχθρικὰ καράβια.

Caperey, die, τὸ πιάσιμον τῶν καραβιῶν ἀπὸ κουρσάρον.

Capern, v. a. πιάνω, πέρνω (καράβια).

Capital, das, τὸ καπιτάλι.

Capitalist, der, πλούσιος ὅστις βάνει ἄσπρα μὲ διάφορον.

Capitän, der, ὁ καπιτάνος (καραβίου).

Capitel, das, τὸ κεφάλαιον. (μεταφ.) τὸ προκείμενον. (geistliches), τὸ τάγμα τῶν κανονικῶν, ἡ συνέλευσις τῶν κανονικῶν. einem das Capitel lesen, (im gem. Leben), μαλώνω τινὰ καλά.

Capitulation, die, συνθήκη διὰ παράδοσιν μιᾶς πόλεως κ. τ. ε.

Capituliren, v. n. παραδίδομαι εἰς τὸν ἐχθρὸν μὲ συνθήκην, πραγματεύομαι διὰ τὴν παράδοσιν.

Capriole, die, πήδημα εἰς τὸν χορόν. Capriolen schneiden, κάμνω παράξενα πηδήματα, κάμνω παράξενα σχήματα.

Capsel, die, ἡ θήκη, τὸ φηκάρι.

Captur, die, ἡ φυλάκωσις.

Captur-Befehl, der, προσταγὴ διὰ φυλάκωσιν.

Caput, Caput-Rock, der, τὸ ἐπανωφόρεμα, (τὸ καπότο).

Caput gehen, v. n. πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, ἀφανίζομαι, χαλνῶμαι.

Caputze, die, ἡ κουκούλα, εἶδος σκεπάσματος τῆς κεφαλῆς τῶν καλογέρων.

Capuziner, der, εἶδος ἱερομονάχου (κατολικοῦ).

Carabiner, der, ἡ καραμπῖνα, τουφέκι κοντόν.

Carabinier, der, ἱππεὺς (καβαλάρης) ἀρματωμένος μὲ καραμπίναν.

Caraffine, die, ἡ καράφα, φιάλη.

Caravane, die, τὸ καραβάνι.

Carbonade, die, ἡ καρβονάτα, κρέας ψημένον εἰς τὰ κάρβουνα.

Carbunkel, Carfunkel, der, ὁ ἄνθραξ, λίθος τις πολύτιμος. — ὁ ἄνθραξ, εἶδος φλεγμονῆς.

Carcasse, die, εἶδος μικρῆς μπόμπας.

Cardamome, die, τὸ καρδάμωμον.

Cardinal, der, ὁ καρδινάλης.

Cardinals-Hut, der, τὸ σκιάδιον (καπέλο) τοῦ καρδινάλου.

Cardinals-Würde, die, τὸ ἀξίωμα τοῦ καρδινάλου.

Cardobenedicten, der, ἡ ἄκαρνα (βότανον).

Carfiol, der, s. Blumenkohl.

Caricatur, die, ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει ὅλα μὲ γελοιώδη τρόπον, σατυρικὴ ζωγραφία.

Carmeliter, der, καλόγερος ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ ὄρους Καρμελίου.

Carmesin, a. κρεμέζι, βαθὺ κόκκινος.

Carmin, der, κόκκινόν τι χρῶμα ἀπὸ κιννάβαρι κατασκευασμένον.

Carnaval, das, τὸ καρναβάλι, ἡ ἀπόκρεας.

Carneol, der, ὁ σαρδόνυξ, λίθος τις.

Carpie, die, (Charpie), μυτὸς, ξαντὸς (ξεφτισμένα πανιὰ) διὰ πληγάς.

Carricatur, s. Caricatur.

Carriole, die, ἁμάξι μὲ δύο τροχοὺς ὁποῦ πηγαίνει ὀγλήγωρα.

Carrussell, das, (Carousel), εἶδος ἱπποδρομίου.

Cartel, das, ἡ προκάλεσις εἰς μονομαχίαν. συνθήκη μεταξὺ δύο βασιλείων.

Carthaune, s. Karthaune.

Carthause, die, Carthäuser=Kloster, μοναστῆρι τῶν Καρτουσιανῶν.
Carthäuser=Mönch, Carthäuser, der, καρτουσιανὸς, (ἱερομοναχός τις κατόλικος).
Casakin, das, εἶδος ἐπανωφορέματος.
Casematte, die, ὑπόγαιον εἰς διαφέντευσιν τῶν χανδάκων τοῦ κάστρου.
Caserne, die, καταγώγιον τῶν στρατιωτῶν, μεγάλον ὁσπῆτι διὰ κατοικίαν στρατιωτῶν.
Casse, die, ἡ κάσσα.
Casserolle, die, ἀγγεῖον τι τοῦ μαγειρείου.
Cassier, Cassirer, der, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὴν κάσσαν, ὁ κασσίρος.
Cassiren, v. a. ἀκυρώνω, ἀναιρῶ. ἀποβάλλω (ὀφφικιάλον) ἀπὸ τὴν δούλευσιν.
Castell, das, τὸ καστέλι, φρούριον.
Castellan, der, ὁ καστελάνος, φρούραρχης.
Castellaney, die, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου.
Casterolle, s. Casserolle.
Castorhut, der, καπέλο ἀπὸ τρίχες τοῦ καστοργιοῦ.
Castrat, der, ὁ εὐνοῦχος μουνουχισμένος.
Castriren, v. a. κάμνω εὐνοῦχον, μουνουχίζω.
Casuar, der, τὸ καζουάρι, (πουλὶ ὅμοιον μὲ τὸν στρουθοκάμηλον).
Cavalier, der, ὁ καβαλέρης, ἄρχων, (ἄρχωντας).
Cavallerie, die, τὸ ἱππικὸν, (ἡ καβαλαρία).
Cavallerist, der, ὁ ἱππικὸς στρατιώτης, (καβαλάρης).
Cavent, der, s. Burge.
Caviar, der, τὸ χαβιάρι.
Caviren, s. Bürgen.
Cautel, die, ἡ προφύλαξις.
Caution, die, s. Bürgschaft.
Ceder, die, ἡ κέδρος, (δένδρον).
Cederöhl, das, λάδι κέδρου.

Cement, das, s. Kitt.
Censiren, v. a. κρίνω (μάλιστα βιβλία), διορίζω τὴν ἄδειαν διὰ τὸν τύπον.
Censur, die, ἡ κρίσις (τοῦ βιβλίου).
Centner, der, τὸ καντάρι.
Centnerlast, die, πολὺ βάρος.
Centnerschwer, a. πολλὰ βαρύς.
Centrum, das, s. Mittelpunkt.
Ceremonie, die, ἡ τελετὴ, (ἡ τζεριμόνια).
Ceremoniel, das, αἱ τζερεμόνιαις συνηθισμέναις (εἰς τὴν αὐλὴν ἢ μεταξὺ βασιλέων).
Ceremonienmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰς τελετὰς (ταῖς τζεριμόνιαις) τῆς αὐλῆς.
Chagrin, der, τὸ σαγρὶ, δέρμα γαϊδάρου ἐργασμένον.
Chaise, die, εἶδος ὁμαξίου ἐλαφροῦ.
Chalcedonier, der, ὁ καρχηδόνιος, λίθος τις.
Chamäleon, das, ὁ χαμαιλέων, (καμελεοντάρι, εἶδος γουστερίτζας).
Champagner=Wein, der, τὸ κρασὶ ἀπὸ τὴν Σιαμπάνιαν τῆς Φράντζας.
Champignon, der, εἶδος (μικροῦ νοστίμου) μανιταρίου.
Chaos, das, τὸ χάος.
Charakter, der, ὁ χαρακτὴρ, (χαρακτῆρας).
Charakterisiren, v. a. χαρακτηρίζω.
Charakteristisch, a. χαρακτηριστικός.
Charfreytag, der, ἡ μεγάλη παρασκευή.
Charwoche, die, ἡ μεγάλη ἑβδομάδα.
Chemie, die, ἡ χυμική.
Chemiker, der, ὁ χυμικός.
Chemisch, a. χυμικός.
Cherub, der, ὁ Χερουβίμ.
Chicane, die, περιπλοκὴ, πονηρὸν μηχάνευμα εἰς λογοτριβήν.
Chicaniren, v. a. μεταχειρίζομαι περι-

πλοκὰς, πονηρὰ μηχανεύματα εἰς τὴν λογοτριβήν.
Chimäre, die, (ἡ χίμαιρα), ματαία φαντασία.
Chimärisch, a. μάταιος, φανταστικός.
China-Rinde, die, ἡ κινακίνα, (ἰατρικὸν κύριον διὰ τὴν θέρμην).
Chiragra, die, ἡ χειράγρα.
Chirurgie, die, ἡ χειρουργία.
Chirurgisch, a. χειρουργικός.
Chirurgus, der, ὁ χειρουργός.
Chocolade, die, ἡ τζοκολάτα, τὸ τζοκολάτο.
Chor, der, ὁ χορὸς ψαλτῶν ἢ τραγουδιστῶν.
Choral, der, ψαλμῳδία, ἱερὸν ᾆσμα.
Choralist, der, παιδὶ διωρισμένον νὰ ψάλλῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Chor-Altar, der, τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα, ἡ πρώτη ἱερὰ τράπεζα.
Chor-Amt, das, ἡ τάξις τῶν ψαλμῃδιῶν.
Chor-Bischof, der, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου.
Chor-Hemd, das, ἄσπρον σκέπασμα ἐπάνω εἰς τὸ φορέμα τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως.
Chor-Herr, der, ὁ κανονικός.
Chor-Knabe, der, s. Chor.
Chor-Rock, der, τὸ φόρεμα τοῦ ἱερέως εἰς τὴν λειτουργίαν.
Chor-Schüler, Chorist, der, ὁ ψάλτης, μαθητὴς σχολείου ὁποῦ ψάλλει.
Chrisam, der, τὸ ἅγιον μύρον, ἅγιον χρίσμα.
Christ, der, (Christus), ὁ Χριστός. der heilige Christ (gem.), s. Weihnachtsgeschenk.
Christ, der, ὁ χριστιανός.
Christ-Abend, der, ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν.
Christenheit, die, ἡ χριστιανοσύνη, οἱ χριστιανοί.
Christenthum, das, ἡ χριστιανικὴ πίστις.
Christ-Fest, das, ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγεννῶν.
Christgeschenk, s. Weihnachtsgeschenk.
Christin, die, ἡ χριστιανή.
Christ-Kindlein, Christ-Kindchen, das, ὁ Χριστὸς εἰς σχῆμα παιδίου.
Christlich, a. χριστιανικός.
Christ-Mette, die, τὸ ὄρθρον τῶν χριστουγεννῶν.
Christ-Monath, der, ὁ Δεκέμβριος (μήν).
Christ-Nacht, die, ἡ νύκτα πρὸ τῶν χριστουγεννῶν.
Christ-Tag, der, ἡ ἡμέρα τῶν χριστουγεννῶν.
Chronik, die, τὰ χρονικά.
Chronikenschreiber, der, ὁ χρονικογράφος.
Chronolog, der, ὁ χρονολόγος.
Chronologie, die, ἡ χρονολογία.
Chronologisch, a. χρονολογικός.
Chrysolith, der, ὁ χρυσόλιθος.
Chrysopras, der, ὁ χρυσόπρασος, λίθος πολύτιμος.
Chur, die, ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτωρος.
Churfürst, der, ὁ Ἐλέκτωρ, ἡγεμὼν ὅστις εἶχε τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τὸν βασιλέα τοῦ γερμανικοῦ Ἰμπερίου.
Churfürstenthum, das, ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἐλέκτωρος.
Churfürstlich, a. Ἐλεκτωρικός.
Churhaus, das, Ἐλεκτωρικὸν γένος.
Churhut, der, ἡ σκοῦφια τοῦ Ἐλέκτωρος.
Churprinz, der, ὁ διάδοχος τοῦ Ἐλέκτωρος.
Churschwert, das, τὸ σπαθὶ τοῦ Ἐλέκτωρος.
Churwürde, die, ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτωρος.
Chymie, die, s. Chemie.

Chymiker, s. Chemiker.
Chymisch, s. Chemisch.
Chymist, s. Chemiker.
Cichorie, die, τὸ κιχώριον, ἡ πικραλίδα, (ῥίζα τις).
Cider, der, ἡ σίκερα, πιοτὸν τι ἀπὸ ζουμὶ μήλων ἢ ἀπιδιῶν.
Circular=Schreiben, das, γράμμα ὁποῦ στέλλεται εἰς πολλοὺς, (μάλιστα τοιοῦτον ὁποῦ συγκαλεῖ μίαν συνέλευσιν, ὁποῦ φανερώνει ὅτι τις ἄνοιξε πραγμάτειαν κ. τ. ε.).
Cirkuliren, v. n. περιφέρομαι. (λέγεται διὰ γράμματα, διὰ φήμην, μονέδαν κ. τ. ε.).
Cisterne, die, δοχεῖον νεροῦ, τζέρνα.
Cisterzienser, der, ἱερομόναχος τις (κατόλικος).
Citadelle, die, ἡ ἀκρόπολις.
Citation, die, ἡ προσκάλεσις εἰς κριτήριον. ἡ ἀναφορὰ, ἀναφερόμενα λόγια ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα. ὁ ἐξορκισμὸς πνευμάτων.
Citiren, v. a. προσκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον. (eine Stelle aus einem Buche 2c.), ἀναφέρω τὰ λόγια τινὸς ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα. Geister —, ἐξορκίζω πνεύματα.
Citronat, das, φλοῦδα νεραντζιῶν μὲ ζάχαρην κατασκευασμένη.
Citrone, die, τὸ λεμόνι, λιμόνι.
Citronenbaum, der, ἡ λεμονιά.
Citronengelb, a. κύτρινος ὡσὰν τὸ λεμόνι.
Citronen=Kraut, s. Melisse.
Citronen=Oehl, das, τὸ λεμονόλαδον.
Citronen=Saft, der, τὸ λεμονόζουμον.
Citronen=Schale, die, τὸ λεμονότζεφλον.
Civil, a. πολιτικὸς, τῆς πολιτείας.
Civil=Beamte, Civil=Bediente, der, ἀξιωματικὸς τῆς πολιτείας.
Civilisiren, v. a. πολιτεύω, ἡμερεύω τὰ ἤθη.
Civilisirung, die, Civilisation, ἡ πολίτευσις, ἡμέρευσις τῶν ἠθῶν.
Clarinett, das, τὸ κλαρινέτο, εἶδος αὐλοῦ.
Classe, die, ἡ κλάσσις, τάξις.
Classisch, a. κλασσικός. ein classischer Schriftsteller, καλὸς συγγραφεὺς (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων) ὅστις εἶναι παράδειγμα εἰς τὸ ὕφος του.
Clausur, die, τζιγκέλι μὲ τὸ ὁποῖον σφαλίζουν (παλαιὰ) βιβλία. τὸ σφάλισμα, ἡ μοναστικὴ ζωή.
Clavis, der, (pl. die Clavis), τὰ ξυλάρια τοῦ κλαβιρίου, τὰ ὁποῖα ἐγγίζει μὲ τὰ δάκτυλα ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει.
Clavicymbel, das, τὸ μανιχόρδιον (μουσικὸν ὄργανον).
Clavier, das, τὸ κλαβίρι, (μουσικὸν ὄργανον).
Clerisey, die, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, οἱ παπάδες.
Client, der, ὁ πελάτης, (ὁ διαφεντευόμενος εἰς τὸ κριτήριον ἀπὸ ἀβουκάτον).
Cloake, die, τὸ αὐλάκι ὑπόγαιον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐβγαίνει ὅλο τὸ ἀπάστρον νερὸν κ. τ. ε.
Cochenille, die, τὸ κοσσενίλι, ζωΰφιον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔρχεται τὸ εὔμορφον κόκκινον χρῶμα.
Cocos=Baum, der, τὸ δένδρον τοῦ κόκου. (ἰδὲ Cocosnuß).
Cocos=Nuß, die, τὸ κόκο, εἶδος καρυδίου μεγάλου τῆς Ἰνδίας.
Cölestiner, der, ὁ τζελεστίνος (εἶδος ἱερομονάχων κατολίκων).
Colibri, der, τὸ κόλιμπρι, τὸ πλέον μικρότερον πουλὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν.
Collationiren, v. a. παραβάλλω, συγκρίνω (μάλιστα βιβλία τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο).

Collecte, die, ἡ σύναξις ἐλεημοσύνης διὰ τοὺς πτωχούς.
Collectiren, v. a. συνάζω ἐλεημοσύνην διὰ τὰς πτωχούς.
College, der, ὁ σύντροφος εἰς ἕνα ὀφφίκιον, εἰς ἕνα ἐπάγγελμα.
Collegium, das, τὸ κολλέγιον (παράδοσις ἐπιστήμης εἰς ἀκαδημίαν). βουλευτήριον, συνέλευσις συμβουλατώρων.
Collet, das, τὸ γιελέκι, κοντὸν φόρεμα (μάλιστα τῶν ἱππέων).
Colonie, die, ἡ ἀποικία.
Colonist, der, ὁ ἄποικος.
Colophonium, das, εἶδος ῥετζίνης μὲ τὴν ὁποῖαν τρίβουν τὰ τόξα τῶν βιολίων.
Coloquinte, die, ἡ κολοκυνθίς, (εἶδος πικρᾶς κολοκύνθης).
Colorit, das, ὁ χρωματισμὸς, εἰς τὰς ζωγραφίας.
Columne, die, ἡ σελίδα, ἡ στήλη τῆς σελίδας, δηλαδὴ ὅταν ἡ σελίδα εἶναι σχισμένη εἰς δύο ἢ τρία μέρη.
Commandiren, v. a. προστάζω, ὁρίζω (μάλιστα στράτευμα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα).
Commando, das, ἡ προσταγὴ, ὁ ὁρισμὸς τοῦ στρατεύματος.
Commendant, der, ὁ ἐξουσιαστὴς στρατεύματος. ὁ ἐξουσιαστὴς φρουρίου.
Commenthur, der, ὁ κομενδοῦρος, ἱππεὺς τάγματος (οἷον· τῶν Μαλτέζων) ὁποῦ ἔχει ὑποστατικόν.
Commenthuren, die, τὸ ὑποστατικὸν τοῦ κομενδούρου. s. Commenthur.
Commercium, das, ἡ πραγμάτεια.
Commerz=Collegium, das, τὸ βουλευτήριον διὰ τὴν πραγμάτειαν.
Commerzien=Rath, der, ὁ βουλευτὴς πραγματείας.
Commissär, der, ὁ κομμισσάριος, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν διωρισμένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν.
Commis=Brod, das, τὸ κοινὸν (μαῦρον) ψωμὶ τῶν στρατιωτῶν.
Commission, die, ἡ ἐπιτροπία, ἐπιστασία εἰς μίαν ὑπόθεσιν. ἡ παραγγελία, (τὸ κομμισσιόνι).
Commissionär, der, ὁ κομμισσιονάρος, ὅστις ἐξακολουθεῖ παραγγελίαν (ὀρδινίαν) ἄλλου τινός.
Commode, die, ἡ κομόδα, εἶδος σκευοθήκης μὲ συρτάρια.
Communicant, der, ὁ μεταλαμβάνων (εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν).
Communicantin, die, ἡ μεταλαμβάνουσα.
Communication, die, ἡ συγκοινωνία.
Communiciren, v. n. συγκοινωνῶ, ἔχω συγκοινωνίαν, συναναστροφήν. (das heilige Abendmahl genießen), μεταλαμβάνω.
Communion, die, ἡ ἁγία εὐχαριστία.
Compagnie, die, ἡ συναναστροφή. (Soldaten), ἕνα τάγμα στρατιωτῶν ἀπὸ ἑκατὸν ἀνθρώπους ἢ καὶ περισσότερον, ὁ λόχος.
Compaß, der, ἡ πυξὶς ναυτική, ὁ μπούσουλας.
Compliment, das, ἡ προσκύνησις. Complimente, τζεριμόνιαις.
Complott, das, ἡ συνωμοσία.
Concept, das, τὸ σχεδίασμα, (μιᾶς γραφῆς, κ. τ. ε.). einem das — verrücken, χαλνῶ τὸν σκοπόν τινος.
Concert, das, τὸ κοντζέρτο, ἡ συναρμονία.
Concertmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὸ κοντζέρτο.
Concilium, das, ἡ σύνοδος (ἐκκλησιαστική). τὸ κριτήριον μιᾶς ἀκαδημίας.
Concipient, der, ὁ σχεδιαστής.
Concipiren, v. a. σχεδιάζω (μίαν γραφὴν κ. τ. ε.).

Conchylien, die, (*pl.*) τὰ ὄστρακα, κογχύλια.

Concordanz, die, ἡ συμφωνία. εὑρετήριον ἢ πίναξ (μάλιστα δι' εὐκολωτέραν εὕρεσιν τῶν λόγων τῆς θείας γραφῆς).

Concubinat, das, ἡ συνουσία μὲ μίαν παλλακίδα.

Concubine, die, ἡ παλλακίδα.

Concurs, der, ἡ συνδρομὴ τῶν δανειστῶν (κρεδιτόρων).

Conditor, der, ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα.

Condolenz, die, ἡ συλλύπησις.

Condoliren, *v. n.* συλλυποῦμαι, ἀποδείχνω τὴν συλλύπησίν μου.

Confect, das, τὰ γλυκίσματα, ζαχαρικά.

Confiscation, die, ἡ δήμευσις.

Confisciren, *v. a.* δημεύω, πέρνω (πρᾶγμα, βιβλία κ. τ. ε.) καὶ τὰ βάνω εἰς τὸ δημόσιον.

Congreß, der, ἡ συνέλευσις βασιλέων ἢ πρεσβύων.

Conservation, die, s. Erhaltung.

Conserviren, s. Erhalten.

Consistorialrath, der, βουλευτὴς τοῦ συνεδρίου (ἰδέ· Consistorium).

Consistorium, das, τὸ ἐκκλησιαστικὸν κριτήριον, συνέδριον.

Consonant, der, τὸ σύμφωνον.

Constabler, der, ὁ κανονιέρος, (τουρκ. τοπντζής).

Conterfey, Conterfät, s. Bildniß.

Contingent, das, τὸ μέρος ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ. (μάλιστα τὸ στράτευμα ὁποῦ ἔχει νὰ δώσῃ κάθε σύμμαχος).

Conto, das, ὁ λογαριασμός.

Contor, das, (τὸ κοντόρι) ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον κάμνουν τὰς ὑποθέσεις των ὁ πραγματευτής, ὁ γραμματικὸς κ. τ. ε.

Contract, der, ἡ συμφωνία, συνθήκη.

Contract, *a.* (gelähmt), παραλυτικός.

Contrahiren, *v. a.* συμφωνῶ, καμνω συμφωνίαν, συνθήκην.

Contrast, der, ἡ ἀντίθεσις, ἡ διαφορὰ (μάλιστα ἐναντίων πράγματων, οἷον· τοῦ ἄσπρου καὶ μαύρου, τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ κ. τ. ε.).

Contrastiren, *v. n.* διαφέρω, εἶμαι ὅλο ἐναντίος. ἰδέ· Contrast.

Contrebande, die, τὸ ἐμποδισμένον πρᾶγμα.

Contreband, *a.* ἐμποδισμένος.

Contribution, die, ἡ συνεισφορά. ἡ πληρωμὴ τὴν ὁποῖαν ζητεῖ ὁ ἐχθρὸς εἰς καιρὸν πολεμοῦ.

Contusche, die, εἶδος γυναικείου φορέματος (τῆς παλαιᾶς μόδας).

Convent, der, ἡ συνέλευσις.

Convention, die, ἡ συνέλευσις. ἡ συμφωνία, συνθήκη.

Copie, die, τὸ ἀντίγραφον, τὸ ἴσον (ἢ κόπια).

Copiren, *v. a.* ἀντιγράφω. μιμοῦμαι.

Copist, der, ὁ ἀντιγραφεύς.

Copulation, die, ἡ στεφάνωσις (τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης).

Copuliren, *v. a.* στεφανώνω (τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην).

Corduan, der, τὸ κορδοβάνι.

Cornet, der, ὁ σημειοφόρος τοῦ ἱππικοῦ.

Corporal, der, ὁ καποράλης.

Corporalschaft, die, ἀριθμὸς δέκα ἢ δώδεκα στρατιωτῶν ὑποτεταγμένων εἰς ἕναν καποράλην.

Correct, *a.* διορθωμένος, χωρὶς σφάλματα.

Corrector, der, ὁ διορθωτὴς (βιβλίων ὁποῦ τυπώνονται).

Correctur, die, ἡ διόρθωσις. ἡ κόλλα διορθωμένη.
Correctur-Bogen, der, ἡ κόλλα ὁποῦ διορθώνεται. ἡ κόλλα διορθωμένη.
Correspondent, ὁ ἔχων ἀλληλογραφίαν, (κοῤῥεσπονδέντης).
Correspondenz, s. Briefwechsel.
Correspondiren, v. n. ἔχω ἀλληλογραφίαν (μέ τινα).
Corsar, der, ὁ κουρσάρος, πειράτης.
Corset, das, s. Leibchen.
Courier, der, ὁ ταχυδρόμος (κουρίρος).
Cours, der, ἡ τιμὴ τῶν φλουριῶν κ. τ. ε. τὸ κοῦρσον.
Couvert, das, τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς. (Gedeck), s. Gedeck.
Creatur, die, τὸ πλάσμα.
Credenzen, v. a. δοκιμάζω τὸ φαγὶ καὶ μάλιστα τὸ κρασὶ πρὸ τοῦ νὰ τὸ δώσω εἰς τὴν τράπεζαν.
Credenz-Teller, der, τὸ ὑποποτήριον, τὸ πιάτο εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδει τις τὸ ποτήριον.
Credenz-Tisch, der, ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποῖαν βάνουν τὰ ποτήρια καὶ κερνοῦν τὸ κρασί.
Credit, der, ἡ ἐμπιστοσύνη. (τὸ κρέδιτον, τουρκ. ὁ βερεσές).
Credit-Brief, der, Creditiv, das, συστατικὸν γράμμα (διὰ μέσου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν ἐμπιστοσύνην τινος).
Creditiv, das, (eines Gesandten), τὸ συστατικὸν γράμμα ὁποῦ ἔχει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τὸν βασιλέα του.
Creditiren, v. a. δίδω ἐμπιστοσύνην (κοινῶς· δίδω βερεσέ).
Criminal, a. ἐγκληματικός.
Criminal-Gericht, das, τὸ κριτήριον διὰ τὰ ἐγκλήματα, κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου.
Criminalrichter, der, ὁ κριτὴς εἰς τὰ ἐγκλήματα (τοῦ φονοῦ, τῆς κλεψιᾶς κ. τ. ε.), κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου.
Crucifix, das, σταυρὸς μὲ τὸν Χριστὸν ἐσταυρωμένον.
Cubebe, die, μεγάλη σταφίδα.
Culisse, die, (Coulisse), μακρὸν σανίδι εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν τοῦ θεάτρου ὁποῦ κινεῖται ἔμπροσθα καὶ ὀπίσω.
Cultiviren, v. a. καλλιεργῶ.
Cultur, die, ἡ καλλιέργεια.
Cur, die, ἡ ἰάτρευσις.
Curator, der, ὁ ἐπίτροπος.
Curcuma, Curcumey, die, ὁ κρόκος τῆς Ἰνδίας (βοτανόν τι).
Curiren, v. a. ἰατρεύω.
Current, a. τρεχούμενος. ὁποῦ πωλεῖται συχνάκις, (ἄσπρα) ὁποῦ ἔχουν κοῦρσον.
Current-Schrift, die, τὰ γερμανικὰ γράμματα συνηθισμένα εἰς τὸ γράψιμον.
Cursiv-Schrift, τὰ ἰταλικὰ γράμματα.
Custos, der, ὁ φύλαξ. (in Büchern), ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς σελίδας ἡ ὁποία δεικνύει τὴν ἀρχὴν τῆς ἑπομένης σελίδας.
Cylinder, der, ὁ κύλινδρος.
Cymbel, die, τὸ κύμβαλον.
Cyper-Katze, die, εἶδος γάτας μὲ μαῦραις βέργαις.
Cypresse, die, τὸ κυπαρίσσι.

D.

Da, *ad.* ἐδῶ. ἐκεῖ. ὅπου, ἔνθα.
Da, *c.* ἀφ' οὗ, ἐπειδή.
Daben, μαζὺ μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ αὐτό. daben seyn, εἶμαι παρών.
Dach, das, ἡ στέγη, σκέπη, σκεπαστή.
Dachdecker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὰ κεραμίδια εἰς τὴν στέγην.
Dachfahne, die, s. Wetterfahne.
Dachfenster, das, παράθυρον εἰς τὴν στέγην.
Dachrinne, die, το κατάκλυστρον, αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην.
Dachs, der, ὁ μελλς, (ζῶον τι ὅμοιον μὲ ἀρκοῦδαν, ἀλλὰ πολλὰ μικρότερον).
Dachsbau, der, ἡ (ὑπόγαιος) φωλεὰ τοῦ μέλιος. ἰδέ· Dachs.
Dachschwelle, die, ἡ μεγάλη γρεντὰ εἰς τὴν ὁποῖαν ἀκουμβᾷ ἡ στέγη.
Dachshund, der, εἶδος μικροῦ σκυλιοῦ μὲ κοντὰ καὶ στραβὰ ποδάρια.
Dachsloch, das, ἡ τρύπα τοῦ μέλιος. ἰδέ· Dachs.
Dachsparren, s. Sparren.
Dachstein, der, ἡ κεραμίδα.
Dachstuhl, der, ἡ γρεντὰ ὁποῦ βαστᾷ τὴν στέγην.
Dachtraufe, die, τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν σκέπην. (Dachrinne), s. Dachrinne.
Dachung, die, ἡ σκέπασις. ἡ στέγη. σκέπη, σκεπαστή.
Dachziegel, der, ἡ κεραμίδα, τὸ κεραμίδι.
Dacht, s. Docht.
Da doch, *c.* μὲ ὅλον ὁποῦ, μ' ὅλον ὁποῦ, μὲ ὅλον ὅτι.
Dadurch, διὰ μέσου τούτου.
Dafern, *c.* ἂν μόνον.
Dafür, διὰ τοῦτο.
Dagegen, ἐξ ἐναντίας.
Daheim, *ad.* εἰς τὸ σπῆτι, εἰς τὴν πατρίδα.
Daher, *ad.* διὰ τοῦτο, ἐντεῦθεν. ὅθεν.
Dahier, *ad.* ἐδῶ.
Dahin, *ad.* ἐκεῖ. dahin gestellt seyn lassen, ἀφίνω τι χωρὶς κρίσιν, δὲν κρίνω. dahin seyn, es ist dahin, ἐχάθη, ἀφανίσθη. dahin sinken, πίπτω κατὰ γῆς.
Dahingegen, *ad.* ἐξ ἐναντίας.
Dahinten, *ad.* ἐκεῖ ὀπίσω.
Dahinter, *ad.* ὀπίσω εἰς αὐτὸ, ἐκεῖ ὀπίσω. dahinter kommen, ξεσκεπάζω, εὑρίσκω κρυφόν τι.
Dahlen, *v. n.* (gem.), παίζω μὲ παιδιακίσιον τρόπον.
Damahlig, *a.* ὁ, ἡ, τὸ τότε.
Damahls, *ad.* τότε (περὶ ἀπερασμένου καιροῦ).
Damascener-Arbeit, die, στολισμὸς μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ προσκολλημένα εἰς τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ.
Damascener-Klinge, die, λάμα σπαθιοῦ μὲ τοιοῦτον στολισμόν. λάμα σπαθιοῦ (τουρκικοῦ) σκληροτάτη.
Damasciren, *v. a.* στολίζω τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ μὲ χρυσόν.
Damast, der, τὸ δάμασκον, ὁ καμουχᾶς. εἶδος μεταξωτοῦ. εἶδος πανιοῦ ὑφασμένου μὲ στολίδι λουλουδιῶν.
Damasten, *a.* ἀπὸ καμουχᾶν.
Damast-Leinwand, die, πανὶ ὑφασμένον κατὰ τὸν τρόπον τοῦ καμουχᾶ.
Dame, die, ἡ δάμα, κυρὰ, γυναῖκα. (im Damenspiel), ἡ δάμα εἰς τὸ παιγνίδι.

Damenbret, das, ὁ ἄβαξ, τὸ σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν δάμα.
Damenspiel, das, τὸ παιγνίδι τῆς δάμας.
Damenstein, der, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ παιγνίδι τῆς δάμας.
Damhirsch, der, εἶδος ζαρκαδιοῦ.
Damhirschkuh, die, τὸ θηλυκὸν τοῦ ζαρκαδιοῦ. ἰδὲ· Damhirsch.
Dämisch, a. ζαλισμένος.
Damit, ad. μὲ τοῦτο. μὲ τὸ ὁποῖον. c. διὰ νὰ, εἰς τὰ νά.
Damm, der, τὸ πρόχωμα, χῶμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ.
Dämmen, v. a. et n. κάμνω χῶμα, περικυκλώνω μὲ χῶμα.
Dammerde, die, τὸ μαῦρον χῶμα.
Dämmerig, a. ὀλίγον σκοτεινὸς (ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός).
Dämmern, v. i. χαράζει ἡ ἡμέρα, ἐξημερώνει. νυκτιάζει, ἀρχίζει ἡ νύκτα.
Dämmerung, die, τὸ λυκαυγές. τὸ μισὸν σκότος εἰς τὸ ξημέρωμα καὶ εἰς τὸ νυκτίασμα.
Dampf, der, ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμίδα.
Dampfbad, das, λουτρὸν μὲ ζεσταῖς ἀτμίδαις, ἡ θερμάστρα.
Dampfen, v. n. ἐξατμίζομαι, καπνίζω.
Dämpfen, v. a. σβύνω, πνίγω (φωτιαν). (den Ton), ὀλιγοστεύω (τὸν τόνον), τὸν κάμνω σκοτεινόν. (den Zorn rc.), καταπραΰνω (τὸν θυμὸν κ. τ. ε.), καταδαμάζω.
Dämpfer, der, τὸ σβεστῆρι. (bey musikalischen Instrumenten), κατασκευή τις μὲ τὴν ὁποῖαν σμικρύνεται ὁ τόνος εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα.
Dämpfig, a. ἀσθματικός.
Dämpfigkeit, die, τὸ ἆσθμα, ἐμπόδιον τῆς ἀναπνοῆς.
Dampfkugel, die, σφαῖρα γεμάτη νερὸν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐβγαίνουν αἱ ἀτμίδαις ὅταν τὸ νερὸν βράζει.
Dämpfung, die, ἡ σβύσις, πνίξις, καταπραΰνσις.
Damwildbret, das, τὸ κρέας ἀπὸ ζαρκάδια. ἰδὲ· Damhirsch.
Daneben, ad. κοντὰ εἰς τοῦτο.
Danieden, a. ἐδῶ κάτω.
Danieder, a. ἐδῶ κάτω, κατὰ γῆς.
Dank, der, ἡ εὐχαριστία, εὐχαρίστησις. Gott sey Dank, δόξα τῷ θεῷ.
Dankbar, a. εὐχάριστος.
Dankbarkeit, die, ἡ εὐχαριστία.
Dankbarlich, ad. εὐχαρίστως, μὲ εὐχαριστίαν.
Danken, Danksagen, v. n. εὐχαριστῶ.
Dankfest, das, ἑορτὴ εὐχαριστίας.
Dankgebeth, das, προσευχὴ εὐχαριστίας.
Dankopfer, das, θυσία εὐχαριστίας.
Danksagung, die, ἡ εὐχαριστία, λόγος εὐχαριστίας.
Danksagungsschreiben, das, Danksagungsbrief, der, γραφὴ εὐχαριστίας.
Dann, ad. τότε. dann und wann, πότε καὶ πότε, ἐνίοτε. μερικαῖς φοραῖς.
Dannen, von dannen, ἀπὸ ἐκεῖ. von dannen gehen, φεύγω, ἀφίνω ἕνα τόπον κρυφίως.
Dannenhero, (veraltet), s. Daher.
Daran, εἰς τοῦτο. εἰς τὸ ὁποῖον. daran kommen, an die Reihe kommen, s. Reihe; was liegt mir daran? τί μὲ μέλει, δι' αὐτό; übel daran seyn, εἶμαι εἰς κακὴν κατάστασιν.
Darauf, ἐπάνω εἰς αὐτό. ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον. darauf gehen, ἐξοδεύομαι. δαπανῶμαι, ἀφανίζομαι. darauf ausgehen, ἔχω σκοπόν, βάνω σκοπόν. darauf fallen, ἐνθυμοῦμαι κατὰ τύχην.
Daraus, ἀπὸ αὐτό. ἀπὸ τὸ ὁποῖον.

Darben, v. n. δὲν ἔχω τὰ ἀναγκαῖα, ἔχω ἔλλειψιν εἰς τὰ ἀναγκαῖα.
Darbieten, v. a. προσφέρω, προβάλλω.
Darbringen, v. a. προσφέρω.
Darbringung, die, τὸ πρόσφερμα, τὸ προσφερόμενον.
Darein, εἰς αὐτό. εἰς τὸ ὁποῖον. sich darein ergeben, παραδίδομαι εἰς..., ὑποτάσσομαι εἰς τὴν ἀνάγκην.
Dargeben, v. a. δίδω, παραδίδω.
Darhalten, v. a. προσφέρω, ἁπλώνω (οἷον· τὸ χέρι).
Darin, εἰς τοῦτο. εἰς τὸ ὁποῖον.
Darlegen, v. a. βάλλω ἔμπροσθεν.
Darleben, das, Darleihen, τὸ δάνειον.
Darleiher, der, ὁ δανειστής.
Darm, der, τὸ ἔντερον.
Darmbruch, der, ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός.
Darmfell, das, τὸ περιτόναιον, τὸ πέτζι ὁποῦ σκεπάζει τὰ ἔντερα.
Darmsaite, die, χορδὴ ἀπὸ ἔντερα προβάτου κατασκευασμένη.
Darnach, μετὰ ταῦτα. κατὰ τοῦτο. μετὰ τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ ὁποῖον.
Darob, s. Darüber.
Darre, die, φοῦρνος διὰ στέγνωσιν (κριθαριῶν κ. τ. ε.). Darre der Vögel, ἡ φθίσις τῶν πουλιῶν.
Darreichen, v. a. παραδίδω, ἁπλώνω.
Darreichung, die, ἡ παράδοσις, ἅπλωσις.
Darren, v. a. στεγνώνω εἰς τὸν φοῦρνον.
Darrhaus, das, καλύβα μὲ φοῦρνον διὰ στέγνωσιν κριθαριοῦ κ. τ. ε.
Darrsucht, die, ἡ φθίσις, ὄχτηκας.
Darstellen, v. a. παρασταίνω.
Darstellung, die, ἡ παράστασις.
Darstrecken, v. a. ἁπλώνω.
Darthun, v. a. ἀποδεικνύω, (ἀποδείχνω).
Darüber, ἐπάνω εἰς αὐτό. δι' αὐτὸ, περὶ τούτου. ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον. διὰ τὸ ὁποῖον, περὶ τοῦ ὁποίου.
Darum, ad. διὰ τοῦτο, δι' αὐτό.
Darunter, ὑποκάτω εἰς αὐτό. es geht alles darüber und darunter, ὅλα πηγαίνουν ἄνω κάτω.
Darwägen, v. a. ζυγιάζω καὶ δίδω.
Darzählen, v. a. παραδίδω μετρῶντας, μετρῶ, ἀριθμῶ.
Das, art. τό. pron. τοῦτο. τὸ ὁποῖον.
Daselbst, ad. ἐκεῖ.
Daseyn, das, ἡ ὕπαρξις.
Dasjenige, pron. ἐκεῖνο.
Dasig, a. ἐκεῖ εὑρισκόμενος.
Dasmahl, ad. αὐτὴν τὴν φοράν.
Daß, c. ὅτι. ἵνα, νά.
Dasselbe, pron. τὸ ἴδιον.
Datiren, v. n. γράφω τὴν ἡμέραν τοῦ μηνός (εἰς τὴν γραφήν).
Dattel, die, ὁ φοίνιξ, (κοινῶς· ὁ χουρμᾶς).
Dattelbaum, der, ἡ χουρμαδιά, ὁ φοίνιξ (δένδρον).
Dattelkern, der, ἡ πέτρα τοῦ φοίνικος.
Datum, das, ἡ ἡμέρα τοῦ μηνός (εἰς τὴν ὁποῖαν γράφεται μία γραφή).
Daube, die, ἡ δύχη, σανίδι διὰ βουτζί.
Däuchten, v. i. μοὶ (μὲ) φαίνεται.
Dauer, die, ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις.
Dauerhaft, a. ἐπικρατής, βαστακτικὸς, ὁποῦ ἐπικρατεῖ, βαστᾷ.
Dauerhaftigkeit, die, ἡ ἐπικράτεια, τὸ βαστακτικόν.
Dauern, v. n. ἐπικρατῶ, βαστῶ, μένω. v. a. ὑποφέρω, βαστῶ.
Dauern, v. n. et i. es dauert mich, μὲ κακοφαίνεται, λυποῦμαι. sich kein Geld,

keine Mühe dauern lassen, δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, τὸν κόπον.
Daumen, der, (Daum), ὁ μεγάλος δάκτυλος.
Daumenschraube, die, Daumenstock, der, βίδα μὲ τὴν ὁποῖαν σφίγγουν τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὰ βάσανα.
Däumling, der, δακτυλήθρα διὰ τὸν μεγάλον δάκτυλον.
Daus, das, τὸ ἄσο εἰς τὰ (γερμανικὰ) χαρτιὰ διὰ παιγνίδι.
Davids-Harfe, die, ἡ μεγάλη ἅρπα (ἅρπα τοῦ Δαβίδ).
Davon, ad. ἀπὸ αὐτό. ἀπὸ τὸ ὁποῖον. davon bringen, ἀποκτῶ, πέρνω μαζύ μου. — eilen, φεύγω, — fliegen, πετῶ ἔξω. — fliehen, φεύγω τρέχωντας. — führen, πέρνω μαζύ μου (ἄνθρωπον, ἄλογον κ. τ. ε.). — gehen, φεύγω, ἀναχωρῶ. — helfen, βοηθῶ τινα νὰ γλυτώσῃ ἀπό τι. — jagen, ἀποδιώγνω. — kommen, γλυτώνω (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ κόπον). — laufen, φεύγω (τρέχωντας), τρέπομαι εἰς φυγήν. sich — machen, φεύγω κρυφίως. — müssen, πρέπει νὰ φύγω. — schleichen, — sich —, φεύγω σιγὰ ἢ κρυφίως. — tragen, ἀποκτῶ, λαμβάνω. — ziehen, ἀναχωρῶ, ἀφήνω ἕναν τόπον.
Davor, ἔμπροσθεν εἰς αὐτό. ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὁποῖον. ἀπὸ αὐτό. ἀπὸ τὸ ὁποῖον.
Dawider, ἐναντίον εἰς αὐτό. ἐναντίον εἰς τὸ ὁποῖον.
Dazu, εἰς αὐτὸ, πρὸς αὐτό. εἰς τὸ ὁποῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον. dazu thun, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ.
Dazumahl, ad. τότε, εἰς τὸν τότε καιρόν.
Dazwischen, μεταξὺ εἰς αὐτό. μεταξὺ εἰς τὸ ὁποῖον.
Decanat, das, τὸ ἀξίωμα τοῦ Δεκάνου. (ἰδὲ Decan).
Decaney, die, ἡ κατοικία τοῦ Δεκάνου. (ἰδὲ Decan.)
Decan, Dechant, der, ὁ Δεκάνος, ὁ πρῶτος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν κανονικῶν ἢ καὶ τῶν προφεσσόρων.
December, der, ὁ Δεκέμβριος (μὴν).
Decher, der, ἡ δεκάδα (ἀπὸ πετζιά).
Decimal, a. δεκαδικός.
Decimalbruch, der, τὸ δεκαδικὸν κλάσμα.
Decimalrechnung, die, ὁ δεκαδικὸς λογαριασμός.
Decimiren, v. a. δεκατίζω, ἀποδεκατίζω.
Deckbett, das, τὸ πάπλωμα.
Decke, die, τὸ σκέπασμα. τὸ πάπλωμα. (des Zimmers), ὄροφος, (κοινῶς τὸ ταβάνι). mit jemanden unter einer Decke stecken, εἶμαι κρυφὰ συμφωνημένος μέ τινα (διὰ κακὸν σκοπόν).
Decken, v. a. σκεπάζω. (schützen), ὑπερασπίζω, σκεπάζω.
Deckenstück, das, ζωγραφία εἰς τὸν ὄροφον, (εἰς τὸ ταβάνι).
Deckmantel, der, ἡ πρόφασις.
Declamation, die, ἡ ῥητόρευσις.
Declamator, der, ὁ ῥητορευτὴς, ὅστις προφέρει (ἕναν λόγον) ῥητορικῶς.
Declamiren, v. a. et n. ῥητορεύω, ὁμιλῶ ἢ προφέρω μὲ ῥητορικὸν τρόπον.
Declination, die, ἡ κλίσις (εἰς τὴν γραμματικήν).
Decliniren, v. a. κλίνω, εἰς τὴν γραμματικήν).
Decoct, das, τὸ ἀφέψημα, ἰατρικὸν βρασιόν.

Decret, das, ἡ ἀπόφασις (βασιλέως, κριτοῦ).
Decretiren, v. a. et n. ἀποφασίζω.
Deficit, der, ἡ ἔλλειψις, ἐλλειπὲς πρᾶγμα.
Degenband, das, Degenquaste, die, Degentroddel, die, ἡ φοῦντα τοῦ σπαθιοῦ.
Degengefäß, das, τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ.
Degengehenk, das, Degenkoppel, das, τὸ ζωνάρι ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθί.
Degenklinge, die, ἡ λάμα τοῦ σπαθιοῦ.
Degenknopf, der, τὸ κομβίον τοῦ σπαθιοῦ. ein alter Degenknopf (im gem. Leben), καλὸς γέρων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος.
Degradiren, v. a. καταβιβάζω, ἀφαιρῶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν.
Dehnbar, a. ὁποῦ δύναται νὰ ἐκτείνηται, ἐκτατικός. σφυρήλατος (διὰ τὰ μέταλλα).
Dehnbarkeit, die, ἡ ποιότης τοῦ πράγματος ὁποῦ δύναται νὰ ἐκτείνηται.
Dehnen, v. a. ἐκτείνω, τεντώνω.
Deich, der, τὸ χῶμα (διὰ περιτείχισμα λίμνης, εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης).
Deichen, v. a. κάμνω χῶμα. (ἰδὲ Deich).
Deichsel, die, τιμόνι τοῦ ἁμαξίου, ἡ ῥύμη.
Deichselpferd, das, τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ τιμονιοῦ.
Dein, pron. ἐδικός (ἰδικός) σου.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, } δι' ἐσένα, διὰ τὴν ἀγάπην σου, διὰ τὸ χατῆρι σου.
Deinige, (der, die, das), ὁ ἐδικός (ἰδικός) σου, ἡ ἐδική σου, τὸ ἐδικόν σου.
Deismus, der, ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ πιστεύουν θεὸν, ὅμως δὲν δέχονται θείαν ἀποκάλυψιν.
Deist, der, ὁ πιστεύων θεὸν μόνον χωρὶς νὰ δέχηται θεῖαν ἀποκάλυψιν.
Delinquent, der, ὁ κατάδικος, κακοποιὸς καταδικασμένος εἰς θάνατον.
Delphin, der, τὸ δελφίνι.
Demnach, ad. κατὰ τοῦτο.
Demokrat, der, ὁ δημοκράτης.
Demokratie, die, ἡ δημοκρατία.
Demokratisch, a. δημοκρατικός.
Demuth, die, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη. μετριότης.
Demüthig, a. ταπεινὸς, ταπεινόφρων.
Demüthigen, v. a. ταπεινώνω (τινά).
Demüthigung, die, ἡ ταπείνωσις.
Dengeln, v. a. ἀκονῶ (τὸ δρεπάνι, τὴν κόσαν).
Denkbuch, das, s. Denkschrift.
Denken, v. a. et n. στοχάζομαι, συλλογίζομαι. (hoffen), ἐλπίζω, στοχάζομαι. (gesonnen seyn), ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπὸν, στοχάζομαι. (sich erinnern), ἐνθυμοῦμαι, στοχάζομαι.
Denker, der, ὁ στοχαζόμενος, συλλογιζόμενος, φιλόσοφος.
Denkmahl, das, τὸ μνῆμα, μνημεῖον (εἰς ἐνθύμησίν τινος κτισμένον).
Denkmünze, die, μονέδα εἰς ἐνθύμησίν τινος κατασκευασμένη.
Denksäule, die, στύλος εἰς ἐνθύμησίν τινος.
Denkschrift, die, τὸ ἀπομνημόνευμα, σύγγραμμα μνημονευτικόν.
Denkspruch, der, τὸ ἀπόφθεγμα, λόγος ἀξιοενθύμητος.
Denkstein, der, πέτρα εἰς ἐνθύμησίν τινος.
Denkungsart, die, ὁ τρόπος τοῦ στοχάζεσθαι, τρόπος τοῦ νοός.

Denkwürdig, a. ἀξιοενθύμητος.
Denkwürdigkeit, die, τὸ ἀξιοενθύμητον, τὸ ἀπομνημόνευμα.
Denkzeichen, das, σημεῖον δι' ἐνθύμησιν.
Denkzettel, der, σχέδιον δι' ἐνθύμησιν τινος πράγματος. (bey den Juden), σχέδιον περιέχον τὰς δέκα ἐντολάς.
Denn, c. διότι, γάρ.
Dennoch, c. μὲ ὅλον τοῦτο, καίτοι.
Departement, das, μέρος ἐπαρχίας. μέρος ξεχωριστὸν κριτηρίου ἢ βουλευτηρίου.
Deputat, das, τὸ διωρισμένον μέρος (μάλιστα εἰς μισθόν τινος).
Deputation, die, ἀποστολὴ ἐπιτρόπων, ἀποστολὴ ἐκείνων ὁποῦ προσκυνοῦν ἕνα βασιλέα κ. τ. ε.
Deputirte, der, ὁ ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος, ὁ ἀπεσταλμένος δι' ἐκτέλεσιν μιᾶς ὑποθέσεως.
Der, die, das, art. ὁ, ἡ τό. pron. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (ἐτοῦτος, ἐτούτη, ἐτοῦτο).
Derb, a. στερεὸς, σκληρὸς, ὄχι ἁπαλός. ἀπολίτευτος.
Derbheit, die, τὸ σκληρόν. τὸ ἀπολίτευτον.
Dereinst, ad. μίαν φοράν (διὰ μέλλοντα καιρόν).
Derenthalben, Derentwegen, Derentwillen, χάριν ἐκείνων, δι' ἐκείνους (διὰ τὸ χατῆρι των).
Dergestalt, ad. τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον.
Dergleichen, ad. παρομοίως. a. indecl. παρόμοιος.
Derhalben, s. Deshalb.
Derjenige, dasjenige, diejenige, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
Dermahleinst, ad. μίαν φοράν (διὰ μέλλοντα καιρόν).
Dermahlen, ad. κατὰ τὸ παρόν.
Dermahlig, ad. κατὰ τὸ παρὸν εὑρισκόμενος.
Dermaßen, ad. τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον.
Dero, (veralt.), ἐδικός (ἰδικός) σας.
Derohalben, (veralt.), s. Deshalb.
Derselbe, dieselbe, dasselbe, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον.
Desfalls, ad. εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον.
Desgleichen, ad. παρομοίως. a. indecl. παρόμοιος.
Deshalb, Deshalben, ad. διὰ τοῦτο.
Destilliren, v. a. ἀλαμβυκάρω, ἀποστάζω.
Destillirung, die, τὸ ἀλαμβυκάρισμα.
Desto, ad. τόσον. — besser, τόσον καλλήτερα. — mehr, τόσον περισσότερον.
Deswegen, ad. διὰ τοῦτο.
Detaschement, das, μέρος στρατεύματος ἀπεσταλμένον διὰ ξεχωριστὸν σκοπόν.
Detaschiren, v. a. στέλλω ἕνα μέρος τοῦ στρατεύματος διὰ σκοπόν τινα.
Deuten, v. a. δεικνύω, δείχνω (μὲ τὰ δάκτυλα). (erklären), ἐξηγῶ. v. n. (vorbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω.
Deuter, der, ὁ ἐξηγητής.
Deutlich, a. φανερὸς, σαφής. ad. φανερὰ, σαφῶς.
Deutlichkeit, die, ἡ σαφήνεια.
Deutsch, a. γερμανικός (νέμτζικος). einem seine Meinung deutsch sagen, λέγω εἴς τινα τὴν γνώμην μου καλὰ, σαφῶς, χωρὶς κολακεῖαν.
Deutschmeister, der, ὁ προεστὼς τοῦ τάγματος τῶν γερμανικῶν καβαλλέρων.

Deutung, die, ἡ ἐξήγησις.
Diaconus, der, ὁ διάκονος.
Diadem, der, τὸ διάδημα.
Diamant, der, τὸ διαμάντι.
Diamanten, a. διαμαντικός, διαμαντένιος.
Diät, die, ἡ δίαιτα.
Diäten, die, (pl.) ἡ πληρωμὴ διωρισμένη καθ' ἡμέραν εἰς ἐπίτροπον ἀπεσταλμένον διὰ μίαν ὑπόθεσιν.
Dich, pron. σὲ, ἐσὲ, ἐσένα.
Dicht, a. πυκνεός. (fest), στερεός.
Dichte, die, ἡ πυκνότης.
Dichten, (sinnen), v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι. (erdichten), ἐφευρίσκω, πλάττω. (als Dichter), ᾄδω, κάμνω ποιήματα, στίχους.
Dichter, der, ὁ ποιητής.
Dichterin, die, ἡ ποιήτρια.
Dichterling, der, ἀχαμνὸς ποιητής.
Dichterisch, a. ποιητικός.
Dichtigkeit, die, ἡ πυκνότης.
Dichtkunst, die, ἡ ποιητική.
Dichtung, die, ἡ ποίησις, τὸ ἐφεύρημα ποιητικόν.
Dick, χονδρός. παχύς.
Dickbauch, der, ὁ χονδροκοίλης.
Dickbäuchig, a. χονδροκοίλης, ὁποῦ ἔχει τὴν κοιλίαν χονδρήν.
Dickbein, das, τὸ μηρί.
Dicke, die, τὸ χόνδρος, ἡ χονδρότης, παχύτης.
Dickhäutig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ δέρμα χονδρόν. (unempfindlich), ἀναίσθητος.
Dickicht, das, τὸ χονδρὸν δάσος, χονδρὰ δάση.
Dickkopf, der, ὁ χονδροκέφαλος.
Dickköpfig, a. χονδροκέφαλος, ὁποῦ ἔχει χονδρὸν κεφάλι. (μεταφ.) πεισματικός.
Dickleibig, a. ὁποῦ ἔχει χονδρὸν σῶμα.
Dick werden, v. n. παχαίνω, γίνομαι παχὺς, χονδροκοίλης.
Dictiren, v. a. ὑπαγορεύω, λέγω εἰς τινα τι νὰ τὸ γράφῃ.
Die, s. der.
Dieb, der, ὁ κλέπτης, (ὁποῦ κλέπτει κρυφίως).
Dieberey, die, ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον.
Diebin, die, κλέπτρια.
Diebisch, a. κλεπτικός.
Diebstahl, der, ἡ κλοπή. κλεψιά.
Diele, die, τὸ σανίδι, ἡ σανίδα (μὲ τὴν ὁποίαν στρώνουν τὸ ἔδαφος).
Dielen, v. a. στρώνω (τὸ ἔδαφος) μὲ σανίδια.
Dienen, v. a. et n. δουλεύω, ὑπηρετῶ. (nützen), χρησιμεύω, ὠφελῶ.
Diener, der, ὁ δοῦλος, ὑπηρέτης.
Dienerin, die, ἡ δούλη, δουλεύτρα, ὑπηρέτησσα.
Dienerschaft, die, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι.
Dienlich, Diensam, a. ὠφέλιμος.
Dienst, der, ἡ δούλευσις, δουλεία. (Amt, Stelle), ἡ δούλευσις, τὸ ἐπάγγελμα.
Dienstag, s. Dinstag.
Dienstbar, a. δουλεύων, ὑποδουλωμένος.
Dienstbarkeit, die, ἡ δουλεία, σκλαβεία.
Dienstbeflissen, a. πρόθυμος εἰς τὴν δούλευσιν.
Dienstbothe, der, δοῦλος ἢ δούλη.
Diensteifer, der, ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία εἰς τὴν δούλευσιν.
Dienstfertig, a. πρόθυμος, ἕτοιμος εἰς δούλευσιν.
Dienstfertigkeit, die, ἡ προθυμία εἰς δούλευσιν.
Dienstfreundlich, ad. φιλικῶς παρακαλῶντας.
Dienstfrey, ἐλεύθερος ἀπὸ δούλευσιν.

Dienstknecht, der, δοῦλος χωρικός.
Dienstleistung, die, ἡ δούλευσις, ἐξακολούθησις δουλείας.
Dienstleute, die, (pl.). οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι.
Dienstlohn, der, ὁ μισθὸς τοῦ δούλου ἢ τῆς δουλεύτρας.
Dienstlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν ἢ ὑπηρεσίαν.
Dienstmagd, die, ἡ δουλεύτρα.
Dienstpflicht, die, τὸ χρέος τοῦ δούλου, τοῦ ὑπηρέτου.
Dienstpflichtig, a. ὑποχρεωμένος εἰς δούλευσιν.
Dienstvolk, das, s. Dienstleute.
Dienstwillig, a. πρόθυμος εἰς δούλευσιν.
Dienstzwang, der, ἡ ἀγγαρεία, ὁ ἀναγκασμὸς εἰς δουλείαν.
Diesem nach, κατὰ τοῦτο.
Dieser, diese, dieses, pron. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (ἐτοῦτος, ἐτούτη, ἐτοῦτο).
Diesfalls, a. εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ἂν εἶναι οὕτως, (ἂν εἶναι ἔτζι).
Diesjährig, a. ἐφετινός.
Diesmahl, ad. ταύτην τὴν φορὰν, αὐτὴν τὴν φοράν.
Diesseitig, a. ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος εὑρισκόμενος.
Diesseits, ad. ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος.
Dietrich, der, τὸ ἀντικλείδι. ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν τὴν κλειδωνιάν.
Dieweil, s. Weil.
Dill, der, τὸ ἄνηθον.
Dille, die, ἡ καντηλήθρα.
Ding, das, τὸ ὄν, τὰ πρᾶγμα.
Dingen, v. a. πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος.
Dinkel, der, εἶδος σιταριοῦ ὅμοιον μὲ τὸ βρόμι.
Dinstag, (Dienstag), Dinstag, der, ἡ τρίτη.
Dinte, s. Tinte.

Diöces, die, ἡ ἐπαρχία ἐπισκόπου.
Diplom, das, τὰ δίπλωμα, χρυσόβουλλον.
Diplomatik, die, ἡ διπλωματικὴ, ἡ γνῶσις τῶν διπλωμάτων, ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἐθνικοῦ νομίμου.
Diplomatiker, der, ὁ διπλωματικὸς, ὅστις ἠξεύρει τὰ διπλώματα, ὅστις ἠξεύρει τὸ νόμιμα ἐθνικά.
Diplomatisch, a. διπλωματικός.
Dir, pron. σοὶ, εἰς ἐσένα.
Dirne, die, ἡ κόρη, τὸ κοράσιον (κορίτζι).
Discant, der, ἡ ἀνιοῦσα φωνὴ, ἡ ἀντικειμένη τῷ βαρυτόνῳ (εἰς τὴν μουσικήν).
Discantist, der, ὅστις ψάλλει (ἢ τραγουδεῖ) μὲ ὑψηλὴν φωνήν. ἴδε· Discant.
Disputation, die, ἡ διάλεξις, φιλονεικία (εἰς τὰς ἀκαδημίας).
Disputiren, v. n. φιλονεικῶ, διαλέγομαι.
Distel, die, ὁ σκόλυμος, ἡ ὀνόκανθα, (φυτόν).
Distelfink, der, ὁ στραγαλιανός (πουλί).
District, der, μέρος ἐπαρχίας.
Divan, der, τὸ ντιβάνι (τῶν τουρκῶν). ὁ σοφάς.
Döbel, der, ξύλινον καρφί. (kleiner Frosch), μικρὸς βάτραχος.
Doch, c. ὅμως, μὲ ὅλον τοῦτο.
Docht, der, τὸ φιτίλι.
Docke, die, (Puppe), ἡ κοῦκλα. (am Geländer), τὸ κάγκελλον. (Schiffswerft), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια.
Doctor, der, ὁ δόκτωρ, ἀξία ἀκαδημική. (Arzt), ὁ ἰατρός.
Doctor-Hut, der, τὸ καπέλο (σημεῖον τῆς ἀξίας) τοῦ δόκτωρος.
Doctor-Würde, die, ἡ ἀξία τοῦ δόκτωρος.
Dogge, die, μεγάλος σκύλος.

Dohle, die, ὁ κολοιὸς, (ἡ καλικοῦδα).
Dohne, die, παγίδα μὲ τὴν ὁποῖαν πιάνουν πουλιά.
Dohnenfang, der, τὸ πιάσιμον τῶν πουλιῶν μὲ παγίδαις.
Dohnenstrich, der, Dohnensteig, der, ἀράδα ἀπὸ παγίδαις διὰ πουλιά.
Dolch, der, τὸ ξιφίδιον (τουρκ. χαντζιάρι).
Dolde, die, τὸ μέρος τῶν ἀνθῶν ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ σκιάδιον. φοῦντα ἀπὸ πτερὰ εἰς τὸ κεφάλι μερικῶν πουλιῶν.
Dolmetschen, v. a. μεταφράζω, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ.
Dolmetscher, der, ὁ ἑρμηνεὺς, (τουρκ. δραγουμάνος).
Dom, der, Domkirche, die, ἡ μητρόπολις, ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου.
Domäne, die, Domänen=Gut, das, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν διοίκησιν.
Domback, s. Tomback.
Dom=Capitel, das, οἱ συνέλευσις τῶν κανονικῶν εἰς τὴν μητρόπολιν.
Dom=Herr, der, ὁ κανονικός.
Dominikaner, der, ὁ Δομινικάνος (εἶδος μονάχων κατολίκων).
Domino, der, φόρεμα (μαῦρον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) διὰ μασκεράταν.
Domino, das, Dominospiel, εἶδος παιγνιδίου μὲ μικραῖς πλάκαις ὁποῦ ἔχουν νούμερα.
Dompfaff, der, ὁ πυῤῥούλας, τὸ μελανοκόρυφον, (πουλί).
Domprobst, der, ὁ προεστὼς τῶν κανονικῶν.
Donner, der, ἡ βροντή.
Donnerkeil, der, ὁ κεραυνὸς, τὸ ἀστροπελέκι.
Donnern, v. i. βροντᾶ. (lärmen), v. n. βροντῶ.
Donnerschlag, der, τὸ ἀστροπελέκισμα, ὁ κεραυνὸς μὲ τὴν βροντήν.
Donnerstag, der, ἡ πέμπτη, (πέφτη). der grüne —, ἡ μεγάλη πέμπτη.
Donnerstimme, die, βροντερὴ φωνή.
Donnerstrahl, der, ὁ κεραυνὸς, τὸ ἀστροπελέκι.
Donnerwetter, das, αἱ βρονταὶ, (ἡ βρονταῖς), κακοκαιρία μὲ ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς.
Doppeladler, der, ὁ διπλὸς ἀετός.
Doppelband, das, διπλὴ κορδέλλα. s. Band.
Doppelbier, das, διπλὴ πίβα.
Doppelblech, das, διπλὸς τενεκές.
Doppeldraht, der, διπλὸν σύρμα.
Doppelflinte, die, διπλὸν τουφέκι.
Doppeln, v. a. διπλώνω, κάμνω διπλὸν. (spielen), παίζω.
Doppelpunkt, der, ἡ διπλὴ στιγμὴ (:).
Doppelsammet, der, διπλὸς κατηφές.
Doppelsinn, der, διπλὸν νόημα, ἀμφιλογία.
Doppelsinnig, a. ὁποῦ ἔχει διπλὸν νόημα, ἀμφίλογος.
Doppelt, a. διπλός.
Doppeltaffet, der, διπλὸς ταφετάς.
Doppelzüngig, a. δίγλωσσος. (μεταφ.) ψευδὴς, ὅστις ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα ἐννοεῖ.
Dorf, das, τὸ χωρίον.
Dorfjunker, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον, χωρικὸς εὐγενής.
Dorfschaft, die, οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ χωρίου, τὸ χωρίον.
Dorn, der, ἡ ἄκανθα, τὸ ἀγκάθι. (an der Schnalle), τὸ ἀγκάθι εἰς τὴν βοῦκλαν.
Dornbusch, der, ἡ ἀγκαθιὰ, ἡ βάτος.
Dornen, a. ἀκανθινὸς, ἀγκαθινός.

Dornhecke, die, φράκτη ἀπὸ βάτους, ἀπὸ ἀγκάθια.
Dornicht, a. ἀκανθώδης, ἀγκαθερός.
Dornig, a. γεμάτος ἀγκάθια.
Dorren, v. n. ξηραίνομαι.
Dörren, v. a. ξηραίνω.
Dorſch, der, εἶδος ἀπὸ σκυλόψαρον.
Dort, (Dorten), ad. ἐκεῖ.
Dorthin, ad. ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἐκεῖ.
Dortig, a. ἐκεῖ εὑρισκόμενος.
Doſe, die, ἡ ταμπακέρα. τὸ κουτί.
Doſenſtück, Doſengemählde, das, ζωγραφία εἰς τὸ σκέπασμα μιᾶς ταμπακέρας.
Doſis, die, ἡ δόσις (τοῦ ἰατρικοῦ).
Dotter, der, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ.
Dotterblume, die, τὸ ἱεράκιον, (φυτόν τι).
Drache, der, ὁ δράκων, (δράκος).
Drachenblut, das, (αἷμα δράκοντος) φυτόν τι καὶ δάκρυον δένδρου τινὸς τῆς Ἰνδίας.
Drachma, das, ἡ δραχμή.
Dragoner, der, ὁ δραγοῦνος, (στρατιώτης ὁποῦ πολεμεῖ καὶ πεζὸς καὶ ἔφιππος).
Dragun, der, δρακόντιον, (φυτόν τι).
Draht, die, τὸ σύρμα.
Drähtern, a. ἀπὸ σύρμα κατασκευασμένος.
Drahtkugel, die, μπάλλα περιτυλιγμένη μὲ σύρμα.
Drahtſcheere, die, ψαλίδα διὰ σύρμα.
Drahtſieb, das, κόσκινον ἀπὸ σύρμα φκιασμένον.
Drahtzieher, der, ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει τὸ σύρμα.
Drang, der, ἡ στρημοῦρα. (heftige Begierde), ἡ ὁρμὴ, μεγάλη ὄρεξις. (Bedrängniß), ἡ στενοχωρία.
Drängen, v. a. πιέζω, θλίβω, στρημώνω.
Drangſal, das, ἡ στενοχωρία, τὸ δυστύχημα.
Dräuen, (veralt.) ſ. Drohen.
Drauf, ſ. Darauf.
Draußen, ad. ἔξω, ἐκεῖ ἔξω.
Drechſelbank, die, ὁ τόρνος.
Drechſeln, v. a. τορνεύω.
Drechsler, der, ὁ τορνευτής.
Drechslerarbeit, die, ἡ δουλειά τοῦ τορνευτοῦ.
Dreck, der, ἡ λάσπη, (ὁμοίως τὰ σκατά). ἡ λέρα.
Dreckkäfer, der, κάνθαρος (ἀσκάθαρος) ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν.
Dreckig, a. λασπώδης. λερωμένος.
Drehbaum, Drehkreuz, das, σταυρὸς ὁποῦ γυρίζει ἐπάνω εἰς ἕνα ξύλον καὶ ὁποῦ ἐμποδίζει τὸν δρόμον διὰ τοὺς ἱππεῖς.
Drehen, v. a. στρέφω, γυρίζω. (drechſeln), τορνεύω.
Drehling, der, τὸ χεροῦλι μὲ τὸ ὁποῖον γυρίζουν τὸ ἀκόνι.
Drehſtuhl, der, σκαμνὶ γυριστικόν.
Drehwürfel, der, εἶδος κύβου μὲ χεροῦλι ὁποῦ στρέφεται.
Dreiſt, a. τολμηρὸς, αὐθάδης. ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος.
Dreiſtigkeit, die, ἡ τόλμη, αὐθάδεια. ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Drell, ſ. Drillich.
Dreſchen, v. a. ἀλωνίζω, κοπανίζω τὰ σιτάρια. (gem.), δέρνω καλά.
Dreſcher, der, ὁ ἀλωνιστής.
Dreſcherlohn, das, ὁ μισθὸς διὰ τὸ ἀλώνισμα.
Dreſchflegel, der, ὁ κόπανος μὲ τὸν ὁποῖον ἀλωνίζουν (κτυποῦν) τὰ σιτάρια (εἰς τὴν Εὐρώπην).
Dreſchtenne, die, τὸ ἀλώνι.

Dressiren, *v. a.* einen Hund, *μαθαίνω ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι.*
Drey, *nu.* *τρεῖς, τρία.*
Dreybeinig, *a.* *τρίπους, τριπίδαρος.*
Dreydrähtig, *a.* *τρίκλωστος.*
Dreyeck, das, *τὸ τρίγωνον.*
Dreyeckig, *a.* *τρίγωνος.*
Dreyeinig, *a.* der dreyeinige Gott, *ὁ θεὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι.*
Dreyeinigkeit, die, *ἡ ἁγία τριάς, ἡ ἁγία τριάδα.*
Dreyerley, *a. indecl.* *τριῶν λογιῶν.*
Dreyfach, *a.* *τριπλοῦς, τριπλὸς, τριπλάσιος.*
Dreyfaltig, Dreyfaltigkeit, ſ. Dreyeinig, Dreyeinigkeit.
Dreyfuß, der, *ὁ τρίπους, τὸ τριπόδι.*
Dreyfüßig, *a.* *τρίπους, τριπόδαρος.*
Dreyklang, der, *ἁρμονία τριῶν τόνων εἰς τὴν μουσικήν.*
Dreyhundert, *nu.* *τριακόσιοι, —αι, —α.*
Dreyhundertste, *a.* *τριακοσιοστός.*
Dreyjährig, *a.* *τριετής, τρίχρονος, τριῶν ἐτῶν.*
Dreylaut, der, *ὁ τρίφθογγος.*
Dreymahl, *ad.* *τρεῖς φοραῖς, τρίς.*
Dreymahlig, *a.* *τρεῖς φοραῖς γινόμενος.*
Dreymonathlich, *a.* *τριμηνιαῖος, τριῶν μηνῶν.*
Dreypfündig, *a.* *ὁποῦ ζυγιάζει τρία φούντια.*
Dreyschlag, der, *εἶδος βήματος τοῦ ἀλόγου.*
Dreyseitig, *a.* *τρίπλευρος.*
Dreysitzig, *a.* (*ἀμάξι*) *ὁποῦ ἔχει τρία καθίσματα.*
Dreyspännig, *a.* (*ἀμάξι*) *εἰς τὸ ὁποῖον ζεύγουν τρία ἄλογα.*
Dreysylbig, *a.* *τρισύλλαβος.*
Dreyßig, *nu.* *τριάντα,* (**τριάκοντα*).
Dreyßiger, der, *τριακονταετής, ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν τριάντα καὶ σαράντα.*
Dreyßigste, *a.* *ὁ τριακοστός.*
Dreystündig, *a.* *τριῶν ὡρῶν.*
Dreytägig, *a.* *τριήμερος.*
Dreytausend, *nu.* *τρεῖς χιλιάδες,* (**τρισχίλιοι*).
Dreytheilig, *a.* *τριμερής.*
Dreyzack, der, *ἡ τρίαινα, τὸ τρικράνι.*
Dreyzackig, *a.* *ὁποῦ ἔχει τρεῖς μύταις ὡσὰν τὸ τρικράνι.*
Dreyzehn, *nu.* *δεκατρεῖς, δεκατρία.*
Dreyzehnhundert, *nu.* *χίλιοι τριακόσιοι, —αι, —α.*
Dreyzehnte, *a.* *δέκατος τρίτος.*
Drillbohrer, der, *εἶδος ἀρίδας.*
Drillen, *v. a.* *τρυπῶ μὲ τὴν ἀρίδαν.*
Drillich, der, *εἶδος πανιοῦ χονδροῦ,* (*πανὶ τρίκλωστον*).
Drillig, der, ſ. Trilling.
Drillige, die, (*pl.*) *τρίδυμοι, τρία παιδία μαζὺ γεννημένα.*
Dringen, *v. n.* *ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα* (*οἷον· ἡ σαΐττα εἰς ἕνα σανίδι κ. τ. ε.*). (in einen), *πιέζω, βιάζω τινα.* (durch), *διαπερνῶ.* auf etwas —, *ζητῶ, ἐμμένω εἰς μίαν ζήτησιν.*
Dringend, *a.* *βιαστικὸς, ἀναγκαστικὸς, πολλὰ ἀναγκαῖος.* dringende Bitte, *θερμὴ παρακάλεσις.*
Dritthalb, *a.* *δύο ἥμισυ, δύο καὶ μισόν.*
Dritter, —e, —es, *a.* *τρίτος, —η, —ον.*
Drittel, Drittheil, das, *τὸ τρίτον μέρος.*
Drittens, *ad.* *τρίτον.*
Droben, *ad.* *ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω.*
Drohen, *v. n.* einem mit etwas, *φοβερίζω, ἀπειλῶ* (*τινὰ μὲ τι*).
Drohung, die, *ὁ φοβερισμός, ἡ ἀπειλή.*
Drohwort, das, *φοβεριστικὸς λόγος.*
Drollig, *a.* *γελοιώδης.*

Dromedar, der, εἶδος καμήλας, τὸ γοργοκάμηλον.
Drossel, die, ἡ κίχλα, (πουλί).
Drost, der, ὁ προεστὼς (εἰς μερικοὺς τόπους).
Drüben, ad. ἐκεῖ πέρα.
Drüber, s. Darüber.
Druck, der, (Pressung), πιεσμός, ἡ σφίξις, τὸ σφίξιμον. (Druck von Schriften), ὁ τύπος.
Drucken, v. a. τυπώνω.
Drücken, v. a. πιέζω, σφίγγω, ζουλίγω.
Drucker, der, ὁ τυπωτής, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει, ὁ τυπογράφος.
Drücker, der, (an der Thüre), τὸ μάνδαλον. (an der Flinte), τὸ σκανδάλι, σκάνδαλον.
Druckerballen, der, τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου.
Druckerey, die, ἡ τυπογραφία.
Druckerfarbe, die, ἡ μελάνη διὰ τὸν τύπον.
Druckerlohn, der, ὁ μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ.
Druckfehler, der, τὸ σφάλμα τοῦ τύπου.
Druckkosten, die, τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου.
Druckpapier, das, κοινὸν χαρτὶ διὰ τὸν τύπον.
Druckwerk, das, ὑδραυλικὴ μηχανὴ ὁποῦ ἐνεργεῖ μὲ τὸ σφίξιμον.
Druse, die, κομμάτι συνάγμενον ἀπὸ διάφορα κρυσταλλισμένα. (Pferdekrankheit), πάθος τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ὁποῖον τρέχει ἀπὸ τὴν μύτην των ἕνα ἄσπρον φλέγμα.
Drüse, die, ἀδὴν, βαλανίδιον (εἰς τὸ σῶμα).
Drüsig, a. γεμάτος ἀδήνας. (ἰδὲ Drüse).
Du, pron. σὺ, ἐσύ.
Dublette, die, τὸ διπλόν, (οἷον· δύο βιβλία ὁποῦ εἶναι τὰ ἴδια κ. τ. ε.).
Ducaten, der, τὸ φλουρίον.
Ducken, sich —, κλίνομαι κάτω, σκύπτω, μαζώνομαι.
Duckmäuser, der, ὁ κρυφὸς πανοῦργος.
Dudeln, v. n. λαλῶ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα. τραγουδῶ ὀλίγον τι καὶ ἀμελῶς.
Dudelsack, der, ἡ ἀσκοτζαμποῦνα, ὁ ἀσκαυλός.
Dudelsackpfeifer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα.
Duell, das, ἡ μονομαχία.
Duellant, der, ὁ μονομάχος.
Duelliren, sich, μονομαχοῦμαι, κάμνω μονομαχίαν.
Duft, der, ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμίδα. ἡ μυρωδία.
Duften, v. n. ἐξατμίζομαι, ἐβγάζω μυρωδίαν, μυρίζω.
Duftig, a. ἀτμώδης, μυριστικός.
Dulden, v. a. ὑποφέρω, ἀνέχω.
Duldung, die, ἡ ἀνοχή. ἀνεξιθρησκεία.
Dumm, a. ἀνόητος, μωρὸς, (κοινῶς· ἀχμάκης).
Dummdreist, a. ἀνόητος καὶ αὐθάδης.
Dummdreistigkeit, die, ἡ μωρὴ αὐθάδεια.
Dummheit, die, ἡ ἀνοησία, μωρία.
Dummkopf, der, ὁ ἀνόητος, μωρὸς, βούβαλος, (ἀχμάκης).
Dumpf, a. σκοτεινος, ἀσαφής. ein dumpfer Ton, σκοτεινὸς τόνος, βαρὺς τόνος.
Dumpfig, a. ὑγρὸς, μισοσάπιος, μουχλιασμένος. (dumpf), s. Dumpfig.
Düne, die, σωρὸς ἄμμου εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης.
Düngen, v. a. κοπρίζω.
Dünger, Dung, der, ἡ κοπριά.
Düngung, die, τὸ κόπρισμα.

Dünkel, der, ἡ ὑψηλοφροσύνη, ὑπερηφάνεια, μεγάλη φαντασία.
Dunkel, a. σκοτεινός. (undeutlich), ἀσαφὴς, σκοτεινός. (von Farben), βαθὺς (εἰς τὰ χρώματα).
Dunkel, das, τὸ σκότος.
Dunkelblau, a. βαθὺ γαλάζιος.
Dunkelbraun, a. βαθὺ μελανὸς, μελαγχρινός.
Dunkelgelb, a. βαθὺ κίτρινος.
Dunkelheit, die, τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης. (Undeutlichkeit), τὸ ἀσαφὲς, σκοτεινὸν νόημα. (ein niederer Zustand), τὸ σκότος, ταπεινὴ κατάστασις.
Dünken, v. i. es dünkt mich, μοὶ (μὲ) φαίνεται.
Dünn, a. λεπτός. ἀραιός.
Dünne, die, ἡ λεπτότης. ἡ ἀραιότης. (die Weiche am menschlichen Körper), τὸ ἁπαλὸν μέρος τῆς κοιλίας ἐπάνω ἀπὰ τὸ μηρὶ, τὸ ῥιζομέρι.
Dunst, der, ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμίδα.
Dünsten, v. a. ἐξατμίζομαι.
Dunstig, a. γεμάτος ἀτμούς.
Dunstkreis, der, ἡ ἀτμοσφαῖρα.
Duodez, das, in —, βιβλίον εἰς σχῆμα δωδέκατον (ὅπου ἡ κόλλα εἶναι διπλωμένη εἰς δώδεκα φύλλα).
Durch, prp. διὰ, διὰ μέσου. durch und durch, πέρα πέρα.
Durchackern, v. a. διαροτρεύω. (eine Schrift), διερευνῶ καὶ διορθώνω ἕνα σύγγραμμα.
Durcharbeiten, v. a. δουλεύω καλὰ, ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν.
Durchaus, ad. διὰ παντός, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος. (schlechterdings), ἐξάπαντος, χωρὶς ἄλλο.
Durchbacken, v. a. ψήνω καλὰ (ψωμὶ κ. τ. ε.).
Durchbeißen, v. a. δαγκάνω πέρα πέρα.
Durchbeizen, v. a. τρυπῶ μὲ καταβιβρωτικόν τι, (οἷον μὲ ἀσημόνερον).
Durchbetteln, sich, v. n. διέρχομαι (δι' ἕνα τόπον) ζητῶντας ἐλεημοσύνην.
Durchblasen, v. a. φυσσῶ διὰ μέσου, φυσσῶ πέρα πέρα.
Durchblättern, v. a. διαβάζω μὲ πολλὴν βίαν, χωρὶς πολλὴν προσοχήν.
Durchblicken, v. a. βλέπω πέρα πέρα. (μεταφ.). einen —, καταλαμβάνω τὸν νοῦν τινος σωστά.
Durchbohren, (part. durchgebohrt), τρυπῶ μὲ ἀρίδαν. (part. durchbohrt), τρυπῶ (μὲ σπαθὶ, κοντάρι, μπάλλαν κ. τ. ε.).
Durchbrechen, (part. durchgebrochen), τρυπῶ τζακίζωντας, ἀνοίγω τρύπαν εἰς τοῖχον κ. τ. ε. (part. durchbrochen), διασχίζω, χωρίζω (τὸ στράτευμα τοῦ ἐχθροῦ μὲ ὁρμήν).
Durchbrennen, v. a. τρυπῶ καίωντας, (καίω πέρα πέρα).
Durchbringen, v. a. φέρω διὰ μέσου (οἷον· μιᾶς πόρτας κ. τ. ε.). einen Kranken —, διατηρῶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀῤῥώστου, ἰατρεύω. (verschwenden), δαπανῶ, διασκορπίζω, ἀφανίζω.
Durchbrochen, a. τρυπημένος (μάλιστα διὰ στολισμόν).
Durchbruch, der, τὸ τρύπημα, σχίσιμον, τζάκισμα. τὸ σχισμένον, ἡ τρυπημένον μέρος.
Durchdenken, v. a. (part. durchdacht), στοχάζομαι, συλλογίζομαι καλά.
Durchdrängen, sich —, διαπερνῶ στρημώνωντας, ἀπερνῶ διὰ μέσου στρημοῦρας.
Durchdringen, v. a. (part. durchgedrungen), ἀπερνῶ ἀγαλ' ἀγάλια (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ τὸν ἄμμον. (part. durchdrungen), ἀπερνῶ, διαπερνῶ μὲ βίαν.

Durchdringend, *a.* ὁποῦ διαπερνᾷ πολλὰ σφοδρὸς, δυνατός.
Durchdringlich, *a.* διαπεραστικός.
Durchdringlichkeit, die, τὸ διαπεραστικόν.
Durchdrücken, *v. a.* σφίγγω, ζουλήγω νὰ περάσῃ τι.
Durch einander, ἀνακατωμένα. durch einander mischen, rühren, ἀνακατώνω.
Durchfahren, *v. a.* ἀπερνῶ (διὰ μέσου) μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι. ἀπερνῶ μὲ βίαν (οἷον· ἡ σαΐτα, τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ τουφέκι).
Durchfahrt, die, τὸ πέρασμα, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπερνοῦν ἁμάξια ἢ καράβια.
Durchfall, der, ἡ διάῤῥοια, κίνησις τῆς κοιλίας.
Durchfallen, *v. n.* πίπτω διὰ μέσου τρύπας κ. τ. ε. (μεταφ.) δὲν ἐπιτυχαίνω.
Durchfaulen, *v. n.* (*part.* durchgefault), τρυποῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα. (*part.* durchfault), σαπίζω πέρα πέρα, ἀπὸ ὅλα τὸ μέρη.
Durchfeilen, (*part.* durchgefeilt, durchfeilt), σχίζω, τρυπῶ μὲ τὸ νὰ ῥινίσω.
Durchfeuchten, *v. a.* (*part.* durchfeuchtet), μοσκεύω πέρα πέρα.
Durchfeuern, *v. a.* (*part.* durchgefeuert, durchfeuert), ζεσταίνω καλά (τὴν σόμπαν). *v. n.* (*part.* durchgefeuert), (mit Schießgewehr), ῥίπτω τουφέκι (οἷον· διὰ μέσου τοῦ παραθυριοῦ).
Durchflechten, *v. a.* (*part.* durchgeflochten, durchflochten), περιπλέκω.
Durchfliegen, *v. n.* (*part.* durchgeflogen) πετῶ διὰ μέσου ἑνὸς τόπου. *v. a.* (*part.* durchflogen), διαπερνῶ, ἀπερνῶ πετῶντας.
Durchfließen, *v. n.* (*part.* durchgeflossen). *v. a.* (*part.* durchflossen), διαπερνῶ (λέγεται διὰ ποταμόν).
Durchforschen, *v. a.* (*part.* durchforscht) διερευνῶ, διεξετάζω.
Durchfressen, *v. a.* (*part.* durchgefressen, durchfressen), τρυπῶ τρώγωντας μὲ τὰ δόντια. τρυπῶ μὲ πρᾶγμα, ὁποῦ καταβιβρώσκει.
Durchfrieren, *v. n.* (*part.* durchgefroren, durchfroren), παγώνω πέρα πέρα.
Durchfuhre, die, τὸ πέρασμα διὰ ἁμάξια.
Durchführen, *v. a.* ὁδηγῶ, πηγαίνω, ἀπερνῶ τινα διὰ μέσου ἑνὸς τόπου.
Durchgang, der, τὸ πέρασμα, τόπος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ περάσῃ.
Durchgängig, *ad.* διαπαντός. *a.* γενικός, καθολικός.
Durchgärben, *v. a.* κατασκευάζω, φκιάνω καλὰ τὸ πετζὶ (εἰς τὸν ταμπάκην). (einen), δέρνω καλά.
Durchgehen, *v. n.* ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου). (von Pferden), φεύγω ζαλισμένος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα). (von Schuldnern 2c.), φεύγω κρυφίως χωρὶς νὰ πληρώσω τὰ χρέη μου. (bey einer Wahl), ἐπιτυχαίνω (εἰς τὴν ἐκλογήν). *v. a.* (eine Schrift), ἐξετάζω ἕνα σύγγραμμα (νὰ τὸ διορθώσω). sich die Füße durchgehen, λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ περιπατῶ.
Durchgehends, *ad.* διὰ παντὸς, εἰς ὅλα τὰ μέρη.
Durchgerben, s. Durchgärben.
Durchgießen, *v. a.* χύνω διὰ τρύπας, στραγγίζω.
Durchgraben, *v. a.* (*part.* durchgegraben, durchgraben), σκάπτω πέρα πέρα, τρυπῶ σκάπτωντας.
Durchgreifen, *v. a.* ἀπερνῶ τὸ χέρι (ἀπὸ μίαν τρύπαν). (im Geschäften), πέ-

νω μέτρα ἐνεργητικὰ, μεταχειρίζομαι μὲ ἐνέργειαν.

Durchgrübeln, *v. a.* (durchgrübelt, durchgegrübelt), διερευνῶ συλλογιζόμενος πολύ.

Durchhauen, *v. a.* (*part.* durchgehauen, durchhauen), χωρίζω, σχίζω κόπτωντας μὲ τζεκοῦρι, μὲ σπαθί. einen —, δέρνω τινα καλά. sich —, *v. r.* ἀπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι.

Durchhecheln, *v. a.* κτενίζω τὸ λινάρι, τὸ καννάβι. (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ.

Durchheizen, *v. a.* ζεσταίνω καλὰ (τὴν σόμπαν, τὸν ὀνδάν).

Durchhelfen, *v. a.* βοηθῶ τινα νὰ φύγη, νὰ γλυτώση.

Durchhohlen, *v. a.* (einen), περιπαίζω, περιγελῶ.

Durchhöhlen, *v. a.* (*part.* durchhöhlt), τρυπῶ χώνωντας ἢ σκάπτωντας.

Durchjagen, *v. a.* κυνηγῶ, διώχνω διὰ μέσου τινος τόπου.

Durchirren, *v. a.* (*part.* durchirrt), διαπερνῶ περιπλανώμενος, περιπλανῶμαι.

Durchkämmen, *v. a.* κτενίζω καλά.

Durchkäuen, *v. a.* μασσῶ καλά.

Durchkneten, *v. a.* (*part.* durchgeknetet, durchknetet), ζυμώνω καλά.

Durchkochen, *v. a. et n.* (*part.* durchgekocht, durchkocht), μαγειρεύω καλά. βράζω καλά.

Durchkommen, *v. n.* ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου). γλυτώνω (μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν).

Durchkratzen, *v. a.* (*part.* durchgekratzt, durchkratzt), τρυπῶ τζουγκριανίζωντας.

Durchkreuzen, *v. a.* (*part.* durchkreuzt), σταυρώνω (τὸν δρόμον). (μεταφ.) ἐμποδίζω.

Durchkriechen, *v. n.* (*perf.* bin durchgekrochen), ἀπερνῶ ἑρπίζωντας. *v. a.* (*perf.* habe oder bin durchkrochen), πηγαίνω παντοῦ, ἐξετάζω ὅλα τὰ μέρη.

Durchlaß, der, ἄδεια νὰ ἀπεράση τις, τὸ πέρασμα.

Durchlassen, *v. a.* ἀφήνω (τινὰ ἢ ἕνα πρᾶγμα) νὰ περάση.

Durchlaucht, die, ἡ γαληνότης. Ihro Durchlaucht, ἡ γαληνότης σας.

Durchlauchtig, Durchlauchtigst, *a.* γαληνότατος.

Durchlauf, der, s. Durchfall.

Durchlaufen, *v. a.* (*perf.* bin durchgelaufen), *v. a.* (*perf.* habe durchlaulaufen), διαπερνῶ, τρέχωντας (δι' ἑνὸς τρόπου).

Durchläutern, *v. a.* (*part.* durchläutert), καθαρίζω. σαφηνίζω.

Durchleben, *v. a.* (*part.* durchlebt, durchgelebt) ἀπερνῶ ζῶντας, ζῶ.

Durchlesen, *v. a.* (*part.* durchgelesen, durchlesen), διαβάζω, ἀναγινώσκω ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος.

Durchleuchten, *v. n.* λάμπω διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου, ἑνὸς διαφανοῦς πράγματος).

Durchliegen, sich, *v. r.* λαβώνω τὸ δέρμα μου μὲ τὸ νὰ μείνω πολὺν καιρὸν πλαγιασμένος εἰς το κρεββάτι ὤντας ἄῤῥωστος.

Durchlöchern, *v. a.* (*part.* durchlöchert), τρυπῶ.

Durchlügen, sich, *v. r.* γλυτώνω διὰ μέσου ψευμάτων, λέγωντας ψεύματα.

Durchmarsch, der, πέρασμα στρατεύματος.

Durchmarschiren, *v. n.* ἀπερνῶ διὰ μέ-

σου ἑνὸς τόπου, (λέγεται περὶ στρατεύματος).

Durchmengen, Durchmischen, v. a. (part. durchmengt, durchmischt), ἀνακατώνω.

Durchmesser, der, ἡ διάμετρος.

Durchmüssen, v. n. πρέπει νὰ ἀπεράσω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου.

Durchmustern, v. a. ἐξετάζω, κοιτάζω μὲ προσοχήν.

Durchnähen, v. a. (part. durchnähet), κεντῶ (τὰ ὑφάσματα) ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Durchnässen, Durchnetzen, v. a. (part. durchnäßt, durchnetzt), βρέχω πέρα πέρα.

Durchpeitschen, v. a. δέρνω καλὰ μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις. (μεταφ.) ἀναγινώσκω, διαβάζω ἑκατὸν φοραῖς.

Durchpressen, v. a. ζουλήγω νὰ ἀπεράσῃ, στραγγίζω.

Durchprügeln, v. a. δέρνω καλά.

Durchräuchern, v. a. (part. durchgeräuchert, durchräuchert), θυμιάζω, καπνίζω καλά.

Durchrechnen, v. a. λογαριάζω ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος.

Durchregnen, v. i. (part. durchgeregnet), διαπερνᾷ ἡ βροχή. (part. durchregnet), βρέχω καλά (λέγεται διὰ τὴν βροχήν).

Durchreiben, v. a. τρυπῶ τρίβωντας.

Durchreise, die, τὸ πέρασμα (τοῦ ταξιδιώτου).

Durchreisen, v. n. (perf. bin durchgereist), ἀπερνῶ εἰς τὸ ταξίδι μου. v. a. (perf. bin oder habe durchreist), ἀπερνῶ, ταξιδεύω, βλέπω εἰς τὸ ταξίδι.

Durchreisende, der, ὁ ταξιδιώτης ὁποῦ ἀπερνᾷ, ὁ ἀπερνῶν.

Durchreißen, v. a. part. durchgerissen, durchrissen), σχίζω πέρα πέρα.

Durchritten, v. n. (perf. bin durchgeritten), ἀπερνῶ ἔφιππος (ὤντας καβάλα). v. a. (perf. bin oder habe durchritten), διαπερνῶ, κυτάζω ἀπερνῶντας ἔφιππος.

Durchrennen, v. n. (perf. bin durchgerennt), ἀπερνῶ τρέχωντας. v. a, (part. durchrennt), ἀπερνῶ τρέχωντας, τρυπῶ μὲ λόγχην τρέχωντας κατ' ἀπάνω τινός.

Durchrühren, v. a. (part. durchgerührt, durchrührt), ἀνακατώνω.

Durchsäen, v. a. (part. durchsäet), διασπείρω.

Durchsägen, v. a. (part. durchgesägt, durchsägt), σχίζω πριονίζωντας.

Durchschallen, v. n. (part. durchgeschallt), ἀκούομαι, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ἦχον). v. a. (part. durchschallt, διαπερνᾷ, ἠχολογεῖ παντοῦ.

Durchschauen, v. n. part. durchgeschaut), βλέπω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας. v. a. part. durchschaut), καταλαμβάνω (τὸν νοῦν τινος, τὸν σκοπόν τινος.)

Durchscheinen, v. n. φαίνομαι διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου, οἷον· διὰ μέσου τοῦ γυαλιοῦ). v. a. (part. durchschienen), λάμπω πέρα πέρα, λάμπω παντοῦ.

Durchscheinend, a. διαφανής.

Durchscherzen, v. a. (part.) durchgescherzt, durchscherzt), ἀπερνῶ τὸν καιρὸν ἀστεϊζόμενος).

Durchschieben, v. a. ἀπερνῶ σπρώχνωντας.

Durchschießen, v. a. (part. durchgeschossen), τρυπῶ, ῥίπτω (ἀπὸ μίαν τρύπαν). (part. durchschossen), τρυπῶ μὲ σαΐτταν, μὲ μπάλλαν. (ein Buch mit Papier), βάνω ἄσπρον

χαρτὶ μεταξὺ τῶν φύλλων ἑνὸς βιβλίου.

Durchschiffen, v. n. (part. durchgeschifft), ἀπερνῶ μὲ τὸ καράβι δι' ἑνὸς τόπου. v. a. (perf. bin oder habe durchschifft), ἀπερνῶ, κυτάζω, ἐξετάζω ταξιδεύοντας μὲ τὸ καράβι.

Durchschimmern, v. n. φαίνομαι ἀπὸ μέσου. v. a. (part. durchschimmert), διαπερνῶ μὲ τὴν λάμψιν.

Durchschlafen, v. a. (part. durchschlafen), ἀπερνῶ κοιμούμενος (τὸν καιρόν).

Durchschlag, der, τὸ στραγγιστήριον.

Durchschlagen, v. a. τρυπῶ πέρα πέρα κτυπῶντας. Flüssigkeiten —, στραγγίζω. die Tinte schlägt durch, ἡ μελάνη ἀπερνᾷ εἰς τὸ χαρτί. das Papier schlägt durch, τὰ χαρτὶ πίνει τὴν μελάνην. (von Purganzen), κινῶ (τὴν κοιλίαν), προξενῶ κίνησιν. sich —, v. r. διαπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὰ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι.

Durchschlängeln, sich, v. r. ἀπερνῶ ὀφιδωτὰ κάμνωντας πολλοὺς γυρισμούς.

Durchschleichen, v. r. sich, γλυτώνω ἀπερνῶντας σιγά.

Durchschleifen, v. a. (part. durchgeschliffen), τρυπῶ ἀκονῶντας ἢ τρίβωντας.

Durchschleifen, v. a. (part. durchgeschleift), σύρνω κατὰ γῆς (διὰ μέσου ἑνὸς τόπου. (Durchschlingen), s. Durchschlingen.

Durchschleppen, v. a. σύρνω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου. sich —, ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου μὲ στενοχωρίαν, μὲ πολὺν κόπον.

Durchschliefen, s. Durchschlüpfen.

Durchschlingen, v. a. (part. durchgeschlungen, durchschlungen), περιπλέκω.

Durchschlungen, a. περιπλεγμένος, περίπλεκτος.

Durchschlüpfen, v. a. γλυτώνω φεύγοντας κρυφίως ἢ μὲ πανουργίαν.

Durchschneiden, v. a. (part. durchgeschnitten), διακόπτω, χωρίζω (μὲ μαχαίρι κ. τ. ε.). (part. durchschnitten), διακόπτω (οἷον· τὸ πουλὶ τὸν ἀέρα), σταυρώνω, διακόπτω (οἷον· μία γραμμὴ τὴν ἄλλην).

Durchschneyen, v. i. (part. durchgeschneyet), ἀπερνᾷ τὸ χιόνι.

Durchschneyet, a. σκεπασμένος μὲ χιόνι.

Durchschnitt, der, ἡ διακοπή. (Durchmesser), ἡ διάμετρος. im —, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο λογαριαζόμενον.

Durchschütteln, v. a. (part. durchgeschüttelt), τινάζω καλά, κάμνω νὰ περάσῃ τινάζοντας. (part. durchschüttelt), τινάζω, ταράζω καλά.

Durchschwimmen, v. n. (part. durchgeschwommen). v. a. (part. durchschwommen), ἀπερνῶ κολυμβῶντας.

Durchsegeln, v. n. (part. durchgesegelt). v. a. (part. durchsegelt), ἀπερνῶ κάμνωντας πανιά.

Durchsehen, v. a. (part. durchgesehen, durchsehen), ἐπιθεωρῶ καλά, ἐξετάζω, ἐρευνῶ.

Durchseigen, v. a. στραγγίζω, σακκελίζω.

Durchsetzen, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, ἐπιτυγχαίνω.

Durchseufzen, v. a. (part. durchseufzet), ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἀναστενάζοντας, ἀναστενάζω.

Durchseyn, v. n. εἶμαι τρυπημένος. (zu Ende seyn), ich bin durch, ἐτελείωσα (οἷον· τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς βιβλίου).

Durchsicht, die, ἡ ἐπιθεωρία, ἐξέτασις.

Durchsichtig, a. διαφανής.

Durchsichtigkeit, die, τὸ διαφανές.

Durchsieben, *v. a.* κοσκινίζω.
Durchsickern, *v. a.* ἀπερνῶ ὀλίγον καὶ ὀλίγον, διαστάζω.
Durchsingen, *v. a.* (*part.* durchgesungen), τελειώνω τὴν ψαλμῳδίαν, τὸ τραγοῦδι. (*part.* durchsungen), ἀπερνῶ (καιρόν τινα) τραγουδῶντας.
Durchsinken, *v. a.* πίπτω διὰ μιᾶς τρύπας κ. τ. ε.
Durchsintern, s. Durchsickern.
Durchspähen, *v. a.* (*part.* durchspähet, durchgespähet), διερευνῶ, ἐξετάζω καλά.
Durchspicken, *v. a.* (*part.* durchgespickt, durchspickt), λαρδώνω.
Durchspielen, *v. a.* ἀπερνῶ (καιρόν τινα) παίζωντας. ein musikalisches Stück —, παίζω ἕνα μουσικὸν κομμάτι ἕως τὸ τέλος.
Durchsprengen, *v. n.* ἀπερνῶ πηλαλῶντας μὲ τὸ ἄλογον.
Durchspringen, *v. a.* διαπηδῶ.
Durchstänkern, *v. a.* *part.* durchgestänkert, durchstänkert), γεμίζω μὲ βρῶμαν. (durchsuchen, διερευνῶ, ἐξετάζω μὲ πολλὴν περιέργειαν.
Durchstäuben, *v. a.* (*part.* durchstäubt), γεμίζω μὲ κονιορτόν.
Durchstechen, *v. a.* (*part.* durchgestochen, durchstochen), τρυπῶ (μὲ σπαθὶ, λόγχην, βελόνην κ. τ. ε.).
Durchstecken, *v. a.* ἀπερνῶ (τι ἀπὸ μίαν τρύπαν).
Durchsteigen, *v. n.* διαβαίνω.
Durchstich, der, τὸ τρύπημα. τὸ τρυπημένον μέρος. (ἰδὲ Durchstechen).
Durchstören, *v. a.* (*part.* durchgestört, durchstört), διερευνῶ, γυρεύω ἀνακατώνωντας ὅλα.
Durchstoßen, *v. a.* (*part.* durchgestoßen, durchstoßen), τρυπῶ μὲ ὁρμὴν σπρώχνωντας.
Durchstreichen, *v. a. et n.* (*part.* durchgestrichen, durchstrichen), σβύνω μὲ τὸ κονδύλι (τὸ γεγραμμένον). διαπερνῶ, ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον. (vom Winde), ἀπερνᾷ, διαπερνᾷ ὁ ἀέρας.
Durchstreifen, *v. a.* (*part.* durchstreift), διαπερνῶ ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον.
Durchstrich, der, τὸ πέρασμα (τῶν πουλιῶν).
Durchströmen, *v. a.* (*part.* durchströmt), ἀπερνῶ, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ποταμόν).
Durchsuchen, *v. a.* (*part.* durchgesucht, durchsucht), διερευνῶ, ἐξετάζω.
Durchsuchung, die, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις.
Durchtanzen, *v. a.* die Schuhe —, χαλνῶ τὰ παπούτζια μὲ τὸ νὰ χορεύσω. (*part.* durchgetanzt, durchtanzt), ἀπερνῶ (καιρόν τινα) χορεύωντας.
Durchtragen, *v. a.* φερῶ (κουβαλῶ) διὰ μέσου ἑνὸς τόπου.
Durchtreiben, *v. a.* διώχνω διὰ ἑνὸς τόπου.
Durchtrieben, *a.* πανοῦργος, πανουργούτζικος.
Durchtriebenheit, die, ἡ πανουργία, πονηρία.
Durchwachen, *v. a.* (*part.* durchgewacht, durchwacht), ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἄγρυπνος.
Durchwachsen, *v. a.* (*part.* durchwachsen, durchgewachsen), ἀπερνῶ αὐξάνωντας (οἷον· ἕνα φυτὸν ἀπὸ μίαν τρύπαν).
Durchwachsen, *a.* durchwachsenes Fleisch, κρέας ἀνακατωμένον μὲ πάχος ἢ καὶ μὲ νεῦρα.
Durchwagen, sich, *v. r.* τολμῶ νὰ περάσω.
Durchwalken, *v. a.* δουλεύω τὸ ῥοῦχον;

τὸ μαλλὶ διὰ καπέλα. einen —, δέρνω τινα καλὰ, τὸν μουσκεύω.
Durchwandeln, v. n. (perf. bin durchgewandelt). v. a. perf. (habe durchwandelt), ἀπερνῶ περιπατῶντας.
Durchwandern, v. n. (perf. bin durchwandert), ἀπερνῶ πεζός. v. a. (part. durchwandert), ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον πεζός.
Durchwärmen, v. a. (part. durchgewärmt, durchwärmt), ζεσταίνω, θερμαίνω καλά.
Durchwässern, v. a. (part. durchgewässert, durchwässert), βρέχω καλὰ, μουσκεύω.
Durchwaten, v. n. (perf. bin durchgewatet). v. a. (perf. habe durchwatet), ἀπερνῶ πεζὸς ἀπὸ ποταμὸν, ἀπὸ βαθειαῖς λάσπαις.
Durchwehen, v. a. (part. durchgeweht, durchweht), ἀπερνῶ φυσσῶντας, φυσσῶ.
Durchweichen, v. a. (part. durchgeweicht, durchweicht), μουσκεύω πέρα πέρα, βρέχω πέρα πέρα.
Durchweinen, v. a. (part. durchgeweint, durchweint), ἀπερνῶ (ἕναν καιρὸν) κλαίωντας.
Durchwerfen, v. a. ῥίπτω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας κ. τ. ε.
Durchwinden, v. a. (part. durchwunden), περιπλέκω. sich —, (part. durchgewunden), γλυτώνω ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν μηχανευόμενος.
Durchwintern, v. a. (part. durchgewintert, durchwintert), ἀπερνῶ τὸν χειμῶνα, χειμάζω.
Durchwirken, v. a. (part. durchgewirkt), ἐπιτυχαίνω, ἀποκτῶ διὰ μέσου ἐνεργείας, ἐνεργῶ. (den Teig), ζυμώνω καλά. — (part. durchwirkt), περιπλέκω ὑφαίνωντας.
Durchwischen, v. n. φεύγω, γλυτώνω κρυφίως.
Durchwühlen, v. a. (part. durchgewühlt, durchwühlt), ἀνακατώνω.
Durchzählen, v. a. διαριθμῶ, ἀριθμῶ ἢ μετρῶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος.
Durchziehen, v. a. (part. durchzogen), ἀπερνῶ (οἷον· μίαν κλωστὴν ἀπὸ μίαν τρύπαν κ. τ. ε.). einen —, περιπαίζω, περιγελῶ. (prf. bin durchzogen), διαπερνῶ, ἀπερνῶ δι' ὅλου τοῦ τόπου. v. n. (part. durchgezogen), ἀπερνῶ δι' ἑνὸς τόπου, (οἷον· ἕνα στράτευμα). der Wind zieht hier durch), ὁ ἀέρας ἀπερνᾷ ἀπ' ἐδώ.
Durchzug, der, τὸ πέρασμα (στρατεύματος κ. τ. ε.). (in der Baukunst), δοκὸς (γρεντα) πλαγίως βαλμένος δι' ἀκούμβισμα.
Durchzwängen, v. a. ἀπερνῶ τι σφίγγωντας, ζουλήγωντας.
Dürfen, v. n. ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ...., τολμῶ.
Dürftig, a. πτωχός.
Dürftigkeit, die, ἡ πτωχεία.
Dürr, a. ξηρός. (mager), ξηρὸς, λιγνός.
Dürre, die, ἡ ξηρότης, ξηράδα.
Dürrsucht, die, ἡ φθίσις, ὁ ὄχτηκας.
Durst, der, ἡ δίψα. (μεταφ.) ὁ πόθος.
Dursten, v. n. διψῶ.
Durstig, a. διψασμένος, ὁποῦ διψᾷ.
Düster, a. σκοτεινός. σκυθρωπὸς, μελαγχολικός.
Düte, die, τὸ περιτύλιγμα ἀπὸ χαρτὶ (οἷον· διὰ πιπέρι κ. τ. ε.)
Düten, Duten, v. a. λαλῶ τὸ κέρατον (ὡς ὁ γουρουνοβασκός).
Dutzbruder, der, φίλος τὸν ὁποῖον λέγω σύ.

Dutzen, v. a. λέγω τινὸς σύ, ὁμιλῶ μὲ τὸ σύ.
Dutzend, das, ἡ δωδεκάδα, δοτζίνα.
Dutzendweise, ad. κατὰ δοτζίναις.
Dynast, der, ὁ δυνάστης.
Dynastie, die, ἡ δυναστεία.

E.

Ebbe, die, ἡ παλίῤῥοια τῆς θαλάσσης.
Eben, a. ἴσος, ἐπίπεδος. ad. ἴσια, καθ' εὐθεῖαν.
Ebenbaum, der, ὁ ἔβενος, δένδρον τι τῆς Ἰνδίας.
Ebenbild, das, ἡ εἰκὼν, εἰκόνα, τὸ εἰκόνισμα.
Ebene, die, ὁ ἴσιος τόπος, ἡ πεδιάδα, τὸ ἐπίπεδον.
Ebenen, v, a. ἰσάζω, ἰσιώνω.
Ebenfalls, ad. παρομοίως.
Ebenholz, das, τὸ ξύλον τοῦ ἐβένου (δένδρον τῆς Ἰνδίας ὁποῦ εἶναι σκληρότατον καὶ μαῦρον.
Ebenmaß, das, ἡ συμμετρία.
Ebenmäßig, a. συμμετρικός. παρόμοιος.
Eber, der, ὁ χοῖρος.
Eberäsche, die, σουρβιά (δένδρον).
Eberäschenbeere, die, τὸ σοῦρβον (πωρικόν).
Eberhirsch, der, εἶδος ζώου τῆς Ἀμερικῆς ὅμοιον μὲ τὸ γουροῦνι καὶ μὲ τὸ ἐλάφι.
Eberraute, s. Stabwurz.
Eberwürz, die, τὸ ἀβρότανον (φυτόν).
Ebräer, s. Hebräer.
Echt, a. ἀληθινὸς, νόμιμος, ὄχι ψεύστικος.
Echtheit, die, ἡ νομιμότης, τὸ ἀληθινόν.
Ecke, die, ἡ γωνία, ἀγκωνή.
Eckhaus, das, ὀσπῆτι εἰς τὴν γωνίαν εἰς τὴν ἀγκωνήν.
Eckig, a. ὁποῦ ἔχει γωνίας, ἀγκωνάς.
Eckpfeiler, der, στύλος εἰς τὴν γωνίαν, εἰς τὴν ἀγκωνήν.
Eckstein, der, ἡ πέτρα γωνίας.
Edel, a. εὐγενὴς, εὐγενικὸς, γενναῖος.
Edeldame, Edelfrau, die, ἡ εὐγενὴς κυρία, εὐγενικὴ κυρά.
Edelgesinnt, a. γενναιόκαρδος, μεγαλόψυχος.
Edelgestein, s. Edelstein.
Edelhof, der, τὸ ὀσπήτιον ἑνὸς εὐγενοῦς.
Edelknabe, der, τὸ εὐγενὲς παιδὶ, ἀρχωντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ἕναν πρίγγιπα, (τουρκ. ἰτζογλάνι).
Edelmann, der, (pl. Edelleute), ὁ εὐγενής.
Edelmännisch, a. εὐγενικός.
Edelmuth, der, ἡ γενναιόκαρδος, μεγαλόψυχος.
Edelstein, der, πολύτιμος λίθος, πολύτιμη πέτρα.
Effecten, die, (pl.) τὰ κινητὰ καλὰ, τὰ ῥοῦχα.
Ege (Egge), die, τὸ λισγάρι.
Egen (Eggen), v. a. τρίβω τοὺς βώλους μὲ τὸ λισγάρι.
Ehe, Eher, ad. πρὶν, πρὸ τοῦ νὰ... (vielmehr, lieber), καλλήτερα.
Ehe, die, ἡ ὑπανδρεία.

Ehebett, das, ὁ θάλαμος, τὸ κρεββάτι τοῦ ἀνδρογύνου.
Ehebrechen, v. n. μοιχεύω.
Ehebrechen, das, s. Ehebruch.
Ehebrecher, der, ὁ μοιχός.
Ehebrecherin, die, ἡ μοιχάς, μοιχή.
Ehebrecherisch, a. μοιχευτικός.
Ehebruch, der, ἡ μοιχεία.
Ehecontract, der, ἡ συμφωνία, σύνθήκη τῆς ὑπανδρείας.
Ehedem, (Ehedessen), ad. πρὸ τοῦ, εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν.
Ehefrau, Ehegattin, die, ἡ γυναῖκα, ἡ σύζυγος, συμβία.
Ehegatte, Ehegemahl, Ehemann, der, ὁ ἄνδρας, σύζυγος, συμβίος.
Ehegenoß, der, ὁ σύζυγος.
Ehegenossin, die, ἡ σύζυγος.
Ehegericht, das, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπανδρείας.
Ehegestern, ad. προχθές.
Ehehaften, die, (pl.) νόμιμον ἐμπόδιον, ἀναγκαία ὑπόθεσις ὁποῦ ἐμποδίζει τινὰ ἀπό τι.
Eheherr, der, s. Ehemann.
Ehekrüppel, der, ἀδύνατος, ἀσθενὴς ἄνδρας.
Eheleiblich, a. νόμιμος, εἰς νόμιμον ὑπανδρείαν γεννημένος.
Eheleute, die, (pl.) τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα.
Eheliebste, die, s. Ehefrau.
Ehelich, a. τῆς ὑπανδρείας. (von Geburt), εἰς νόμιμον ὑπανδρείαν γεννημένος, νόμιμος.
Ehelichen, v. a. ὑπανδρεύομαι. (von Mannspersonen), πέρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι. (von Frauenzimmern), ὑπανδρεύομαι, πέρνω ἄνδρα.
Ehelos, a. ἀνύπανδρος, ἀνυπάνδρευτος, ἄγαμος.
Ehelosigkeit, die, ἡ ἀνυπανδρία, ἀγαμία.
Ehemann, der, s. Ehegatte.
Ehemahlig, a. ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ, ὁ ἡ τὸ πάλαι.
Ehemahls, ad. πρὸ τοῦ, πάλαι.
Ehepaar, das, τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα.
Ehepacten, die, (pl.) ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας.
Ehern, a. χαλκὸς, χαλκένιος.
Ehescheidung, die, τὸ διαζύγιον, ὁ χωρισμὸς τῆς ὑπανδρείας.
Ehestand, der, ἡ ὑπανδρεία, ἡ κατάστασις τῶν ὑπανδρευμένων.
Ehestens, ad. ταχέως, μετ᾽ ὀλίγον καιρόν.
Ehesteuer, die, ἡ προῖκα.
Ehestiftung, die, ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας.
Eheteufel, der, ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην τῆς ὑπανδρίας.
Eheverlöbniß, s. Verlöbniß.
Eheweib, s. Ehefrau.
Ehrbar, a. τιμημένος, ἀξιοτίμητος, σεμνός.
Ehrbarkeit, die, ἡ σεμνότης.
Ehrbegierde, die, ἡ φιλοτιμία.
Ehrbegierig, a. φιλότιμος.
Ehre, die, ἡ τιμή. in Ehren halten, τιμῶ. mit Ehren zu melden, μὲ συμπάθειον νὰ εἰπῶ.
Ehren, v. a. τιμῶ.
Ehrenamt, das, ἀξίωμα τιμῆς.
Ehrenbezeigung, die, ἀπόδειξις τιμῆς.
Ehrenerklärung, die, φανέρωσις ὅτι τινας εἶναι τιμημένος ἄνθρωπος.
Ehrengedächtniß, Ehrendenkmahl, das, μνημονευτικόν.
Ehrenwegen, Ehrenhalben, τιμῆς χάριν.

Ehrenkleid, das, ἑορτάσιμον φόρεμα.
Ehrenkrone, die, στέφανος τιμῆς.
Ehrenmann, der, τιμημένος ἄνθρωπος.
Ehrenmitglied, das, μέλος ἀκαδημίας κ. τ. ε. τιμῆς χάριν.
Ehrenmünze, die, μονέδα καμωμένη εἰς τιμήν τινος, μετάλια.
Ehrennahme, der, ὄνομα τιμῆς.
Ehrenpforte, die, δοξάρι θριαμβευτικὸν, δοξάρι εἰς τιμὴν βασιλέως.
Ehrenpreis, der, ἡ βερονίκη (φυτόν).
Ehrenrettung, die, ἡ ἀπολογία ὑπὲρ τῆς τιμῆς.
Ehrenrührig, a. ἐγγικτικὸς, ὑβριστικὸς διὰ τὴν τιμήν.
Ehrensache, die, ὑπόθεσις τιμῆς (ἐννοεῖται μάλιστα· μονομαχία).
Ehrensäule, die, στύλος εἰς τιμήν τινος θεμένος.
Ehrenschänder, der, ὁ ὑβριστής.
Ehrenstelle, die, τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξία.
Ehrenstufe, die, ὁ βαθμὸς τιμῆς.
Ehrentag, der, ἑορτάσιμος ἡμέρα. ἡμέρα γάμου.
Ehrentitel, der, τίτλος τιμῆς.
Ehrentrunk, der, ποτήριον μὲ κρασὶ προσφερόμενον τιμῆς χάριν.
Ehrenvest, a. τιμημένος, τιμιώτατος, (τίτλος διδόμενος εἰς μερικοὺς ἀπὸ τὰ κριτήρια).
Ehrenwort, das, ὁ τιμημένος λόγος.
Ehrenzeichen, das, σημεῖον τιμῆς.
Ehrerbietig, a. εὐλαβητικὸς, ὁποῦ ἀποδεικνύει σέβας εἴς τινα.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, die, τὸ σέβας, ἡ εὐλάβεια.
Ehrfurcht, die, τὸ σέβας (τοῦ μικροτέρου εἰς τὸν μεγαλήτερον).
Ehrfurchtsvoll, a. ὅστις σέβεται.
Ehrgefühl, das, ἡ αἴσθησις τῆς τιμῆς.
Ehrgeiz, der, ἡ φιλοτιμία.
Ehrgeizig, a. φιλότιμος.
Ehrlich, a. τιμημένος, ὅστις δὲν ἀπατᾷ εἰλικρινὴς, καλοκἀγαθος.
Ehrlichkeit, die, ἡ εἰλικρίνεια, καλοκαγαθία.
Ehrliebe, die, ἡ ἀγάπη τῆς τιμῆς.
Ehrliebend, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἐντρέπεται νὰ κάμῃ τι ἄτιμον.
Ehrlos, a. ἄτιμος.
Ehrlosigkeit, die, ἡ ἀτιμία.
Ehrsam, a. τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ κριτήρια εἰς τοὺς χωρικούς).
Ehrsucht, die, ἡ (ἄκρα) φιλοτιμία.
Ehrsüchtig, a. (ἄκρον) φιλότιμος.
Ehrvergessen, a. ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὴν τιμὴν, ὁποῦ κάμνει τι ἄτιμον.
Ehrwürden, Ew. (Eure) Ehrwürden, ἡ πανοσιότης σας.
Ehrwürdig, a. ἀξιοτίμητος, σεβάσμιος. (als Titel), πανοσιότατος.
Eibe, die, Eibenbaum, der, ὁ σμίλαξ, ἡ σμιλακιά (δένδρον).
Eibisch, der, ὁ ἀλθαία, ἀγριομολόχα (φυτάν).
Eichapfel, der, s. Gallapfel.
Eiche, die, Eichbaum, der, ἡ δρῦς, βαλανιά.
Eiche (Aiche), die, μετρὸν διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, κατὰ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὰ ἄλλα μέτρα.
Eichel, die, τὸ βαλάνι.
Eichelle, die, ἡ πῆχη δωρισμένη ἀπὸ τὴν διοίκησιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν μετροῦν ταῖς ἄλλαις πήχαις.
Eichelmast, die, τροφὴ ἀπὸ βαλάνια.
Eichen, a. δρύϊνος, τῆς βαλανιᾶς.
Eichen, v. a. δοκιμάζω τὰ κοινὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν.
Eichenholz, das, ξύλον τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς.

Eichenwald, der, δάσος δρυῶν, δρυότοπος.
Eicher, Eichner, der, ἐκεῖνος ὅστις δοκιμάζει τὰ κοινὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν.
Eichhörnchen, das, ἡ βερβερίτζα (ὁ *σκίουρος).
Eichmaß, das, τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, ὡς παράδειγμα διὰ τὰ ἄλλα μέτρα.
Eichwald, s. Eichenwald.
Eid, der, ὁ ὅρκος. einen Eid leisten, κάμνω ὅρκον.
Eidam, der, ὁ γαμβρός.
Eidbruch, der, ἡ ψευδορκία.
Eidbrüchig, a. ψεύδορκος.
Eidechse, die, ἡ γουστερίτζα, ὁ σαῦρος.
Eiderdunen, die, (pl.) τὸ χνοῦδι μιᾶς χῆνας εἰς τὰ βόρεια μέρη.
Eidergans, die, Eidervogel, der, χῆνα τις εἰς τὰ βόρεια μέρη.
Eidesverwarnung, die, ἡ νουθεσία νὰ μὴν ψευδορκήσῃ τις.
Eidgenoß, der, μέλος τοῦ ἐλβετικοῦ δεσμοῦ.
Eidgenossenschaft, die, ὁ δεσμὸς, σύνδεσμος τῶν ἐλβετῶν.
Eidlich, a. μὲ ὅρκον βεβαιωμένος.
Eidschwur, der, ὁ ὅρκος.
Eifer, der, ὁ ζῆλος. ἡ προθυμία.
Eiferer, der, ὁ ζηλωτής.
Eiferig, a. ἔνζηλος.
Eifern, v. n. εἶμαι ἔνζηλος, ἔχω ζῆλον. ὁμιλῶ μὲ ζῆλον, ἐλέγχω μὲ ζῆλον.
Eifersucht, die, ἡ ζηλοτυπία.
Eifersüchtig, a. ζηλότυπος.
Eigen, a. ἴδιος. (besonder), ξεχωριστός. (sonderbar), παράξενος.
Eigendünkel, der, ἡ ὑψηλοφροσύνη, ματαία φαντασία.
Eigener, der, ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης.
Eigenhändig, a. μὲ τὸ ἴδιον χέρι, ἰδιόχειρος. meine eigenhändige Unterschrift, ἡ ἰδιόχειρός μου ὑπογραφή.
Eigenheit, die, ἡ ἰδιότης, ξεχωριστὴ ποιότης. ὁ ἰδιωτισμός.
Eigenliebe, die, ἡ φιλαυτία.
Eigenliebig, a. φίλαυτος.
Eigenlob, das, ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.
Eigenmächtig, a. αὐτοπροαίρετος, ὁποῦ κάμνει τις κατὰ τὴν ἐδικήν του θέλησιν.
Eigennutz, der, ἡ φιλοκερδία.
Eigennützig, a. φιλόκερδος.
Eigenschaft, die, ἡ ἰδιότης, ποιότης.
Eigensinn, der, τὸ πεῖσμα.
Eigensinnig, a. πεισματικός.
Eigenthum, das, τὸ ἀπόκτημα.
Eigenthümer, Eigenthumsherr, der, ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης.
Eigenthümerin, die, ἡ ἔχουσα, ἡ νοικοκυρά.
Eigenthumsrecht, das, τὸ δίκαιον να ἔχῃ τις τι ὡς ἐδικόν του πρᾶγμα.
Eigentlich, a. κύριος. die eigentliche Bedeutung, ἡ κυρία σημασία.
Eigentlich, ad. κυρίως.
Eigenwille, der, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα.
Eigenwillig, a. ἰσχυρογνώμων, πεισματικός.
Eiland, das, ἡ νῆσος, τὸ νησί.
Eilbote, der, ὁ ταχυδρόμος, κουρίερος.
Eile, die, ἡ ταχύτης, ἡ βία, σπουδή.
Eilen, v. n. βιάζομαι, σπεύδω.
Eilend, a. ταχὺς, βιαζόμενος, βιαστικός.
Eilends, a. ταχέως, βιαστικὰ, εἰς τὴν βίαν.
Eilf (Elf), nu. ἕνδεκα.

Eilfeck, (Elfeck), τὸ ἑνδεκάγωνον.
Eilfertig, a. βιαστικὸς, ὁποῦ βιάζεται.
Eilfertigkeit, die, ἡ βία, ταχύτης.
Eilfhundert, (Elfhundert), nu. χίλιοι ἑκατόν.
Eilfjährig, (Elfjährig), ἑνδεκαετὴς, ἕνδεκα χρόνων.
Eilfte, (Elfte), a. ἑνδέκατος.
Eilftehalb, (Elftehalb), v. a. δέκα ἥμισυ.
Eilig, a. βιαζόμενος, βιαστικός.
Eimer, der, ὁ κουβὰς, ἡ ὑδρία. Eimer Wein, Bier u. s. w. μέτρον τι διὰ κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε. περιέχον 60—70 μπουτέλια.
Ein, eine, ein, nu. εἷς, μία, ἕν, (κοινῶς· ἕνας, μία, ἕνα).
Einander, a. indecl. ἕνας τὸν ἄλλον, μία τὴν ἄλλην, ἕνα τὸ ἄλλο.
Einärnten, v. a. θερίζω. (μεταφ.) ἀπολαμβάνω.
Einäschern, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην, ἀνάπτω, κατακαίω.
Einathmen, v. a. ἀναπνέω, πέρνω τὴν ἀναπνοήν. πέρνω μαζὺ μὲ τὴν ἀναπνοήν.
Einäugig, a. μονόφθαλμος.
Einballen, Einballiren, v. a. μαζώνω, περιτυλίγω (κάμνω ντέγγι).
Einballung, Einballirung, die, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα.
Einbalsamiren, v. a. (βαλσαμώνω, ταριχεύω.
Einbalsamirung, die, ἡ βαλσάμωσις, τὸ ταρίχευμα.
Einband, der, τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου.
Einbeißen, v. a. δαγκάνω εἴς τι. (eindringen), διαπερνῶ (οἷον· τὸ ἀσημόνερον).
Einberichten, v. a. δίδω εἴδησιν, στέλλω εἴδησιν.
Einbetteln, sich —, bei jemanden, ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινος μὰ ταπεινὰς παρακαλέσεις.
Einbiegen, v. a. λυγίζω, κάμνω ἀγκιστρι, διπλώνω.
Einbilden, sich, v. r. φαντάζομαι, einem etwas einbilden, v. a. βάνω εἰς τὴν φαντασίαν τινός τι.
Einbildung, die, ἡ φαντασία.
Einbildungskraft, die, ἡ δύναμις τῆς φαντασίας, ἡ φαντασία.
Einbinden, v. a. δένω μέσα. ein Buch, δένω ἕνα βιβλίον. einem etwas — νουθετῶ τινὰ καλὰ νὰ κάμῃ τι. v. n. von Taufpathen) δίδω ἕνα δῶρον (ὡς νουνός) εἰς τὸ παιδὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη.
Einblasen, v. a. φυσσῶ μέσα. (ins Ohr). ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί.
Einbläuen, v. a. ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός τι μὲ πολὺν κόπον.
Einböckeln, s. Einpökeln.
Einbrechen, v. a. τζακίζω. (mit Gewalt in ein Zimmer), τζακίζω τὴν θύραν ἑνὸς ὀνδᾶ. v. n. (im Eise) βυθίζομαι, πίπτω εἰς τὸ νερὸν, ἀφ' οὗ τζακισθῇ ὁ πάγος. (als der Feind), ἐφορμῶ, ὁρμῶ μέσα (ὡς ὁ ἐχθρός). die Nacht bricht ein, ἡ νύκτα πλησιάζει, νυκτιάζει.
Einbrennen, v. a. καίω μέσα, ἐντυπώνω μὲ σίδηρον πυρωμένον.
Einbringen, v. a. φέρω (φέρνω) μέσα (οἷον· τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι). (μεταφ.) φέρω κέρδος. das Versäumte —, ξανακάμνω, (κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀμέλησα πρῶτα).
Einbrocken, v. a. τρίβω (ψωμὶ κ.τ. ε.) διὰ σοῦπαν κ.τ.ε.

Einbruch, der, τὸ τζάκισμα. (eines Diebes), τὸ κλέψιμον (ὁποῦ γίνεται τζακίζωντας θύραν κ.τ.ε.) — der Nacht, τὸ νυκτίαμα. — des Feindes, ἡ ὁρμὴ, εἰσδρομὴ τοῦ ἐχθροῦ.

Einbuße, die, ἡ ζημία, τὸ χάσιμον, ἡ χαμοῦρα.

Einbüßen, v. a. χάνω, τραβῶ ζημίαν.

Eincassiren, v. a. βάνω εἰς τὴν κάσσαν, καζαντίζω.

Eindingen, v. a. περιλαμβάνω, περικλείω εἰς τὴν συμφωνίαν, τὴν συνθήκην.

Eindorren, v. a. ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα.

Eindrängen, sich — στρημώνομαι μέσα, ἐμβαίνω εἰς τὴν στρημοῦραν; (μεταφ.) ἐμβαίνω μὲ βίαν ἢ ἀδίκως.

Eindringen, v. a. διαπερνῶ, ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα (οἷον σουγλὶ κ.τ.ε.). ἐμβαίνω μὲ βίαν, ἀπερνῶ μέσα μὲ βίαν. (μεταφ). διαπερνῶ (μὲ τὸν νοῦν, μὲ τὴν ἀγχίνοιαν).

Eindruck, der, ἡ ἐντύπωσις. ἡ ἐνέργεια.

Eindrücken, v. a. τζακίζω ζουλήγωντας. ἐντυπώνω.

Eindrucken, v. a. ἐντυπώνω.

Eimer, der, ἡ μονὰς, μονάδα.

Einerley, a. indecl. μιᾶς λογῆς. es ist—, εἶναι ὅλον ἕνα.

Einfach, a. ἁπλοῦς, ἁπλός.

Einfachheit, die, ἡ ἁπλότης.

Einfädeln, v. a. ἀπερνῶ τὴν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης. eine Sache —, (μεταφ.) διατάσσω, κάμνω ἀρχὴν μιᾶς ὑποθέσεως.

Einfahren, v. n. πηγαίνω μέσα μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ τὸ καράβι. v. a. φέρω μέσα μὲ τὰ ἁμάξι (οἷον σιτάρια). Pferde,— συνηθίζω τὰ ἄλογα νὰ τραβοῦν τὸ ἁμάξι. (entzweyfahren), τζακίζω κτυπῶντας μὲ τὸ ἁμάξι (οἷον μίαν θύραν).

Einfahrt, die, ἡ εἴσοδος, ἡ μεγάλη πόρτα διὰ τὰ ἁμάξια. ὁ τόπος ὅπου ἐμβαίνουν ἁμάξια ἢ καράβια.

Einfall, der, ὁ στοχασμὸς, ἡ ἰδέα (ὁποῦ ἔρχεται αἰφνιδίως εἰς τὸν νοῦν). (feindlicher—), ἡ ἐφορμὴ, εἰσδρομὴ τοῦ ἐχθροῦ. (Einsturz), τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός.

Einfallen, v. n. πέπτω μέσα, ξεπίπτω, χαλνῶμαι. in ein Land —, κάμνω ὁρμὴν, εἰσδρομὴν εἰς ἕνα τόπον, ἐφορμῶ. es fällt mir ein, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται ὁ στοχασμός. ἐνθυμοῦμαι. sich einfallen lassen, στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον ἢ ἄδικον). es fällt ein (ereignet sich), γίνεται, συμβαίνει, τυχαίνει.

Einfalt, die, ἡ ἁπλότης. (Dummheit) ἡ ἁπλότης τοῦ νοός, ἡ ἀνοησία, μωρία.

Einfältig, a. ἁπλοῦς, ἁπλός. (Dumm), ἁπλὸς, ἀνόητος, μωρὸς, (ἀχμάκης).

Einfärbig, a. μονοχρώματος.

Einfassen, v. a. περιτριγυρίζω, περιβάλλω, περικυκλώνω. (in Gold 2c), βάνω εἰς χρυσὸν κ.τ.ε. δένω (διαμάντι κ.τ.ε.) μὲ χρυσὸν κ. τ. ε. (säumen), πιμπιλώνω.

Einfassung, die, ἡ περικύκλωσις, τὸ περιτριγύρισμα. τὸ πιμπίλωμα. τὸ δέσιμον μὲ χρυσόν κ.τ.ε.

Einfehmen, v. a. die Schweine, βάνω τὰ γουρούνια εἰς τὸ δάσος, νὰ φάγουν βαλάνια.

Einfeilen, v. a. κάμνω σχισμάδα εἰς τι μὲ τὸ ῥινί.

Einfinden, sich, ἔρχομαι, παῤῥησιάζομαι.

Einflechten, v. a. ἐμπλέκω.
Einflicken, v. a. βάνω μέσα μπαλώνοντας (οἷον· ἕνα κομμάτι πανὶ, πετζὶ κ. τ. ε.). ein Wort —, βάνω μίαν λέξιν (εἰς ἕνα ποίημα κ. τ. ε.) ὁποῦ δὲν ἁρμόζει. sich —, ἀνακατώνομαι εἴς τι ὅπου δὲν ἔπρεπε.
Einfließen, v. n. ῥέω, τρέχω μέσα, εἰςρέω. — lassen (ein Wort u. s. w.) λέγω μεταξὺ εἰς τὰ ἄλλα ἕναν λόγον κ. τ. ε.
Einflößen, v. a. χύνω μέσα. (μεταφ.) ἐντυπώνω (εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν καρδίαν).
Einfluß, der, ἡ εἰςροὴ, ἐνέργεια, ἐντύπωσις.
Einfordern, v. a. ζητῶ (ἕνα χρέος, μίαν πληρωμήν).
Einförmig, a. μονοειδὴς, ὁποῦ μένει πάντοτε τὸ ἴδιον. ἄνοστος.
Einförmigkeit, die, τὸ μονοειδὲς (καὶ διὰ τοῦτο ἄνοστον).
Einfressen, v. a. et n. τρώγω, καταβιβρώσκω, ἐμβαίνω τρώγοντας (οἷον· τὸ ἀσημόνερον κ. τ. ε.). Staub —, καταπίνω, τρώγω κονιορτόν. einen Schimpf —, ὑποφέρω ἥσυχα μίαν ὕβριν.
Einfriedigen, s. Einfügen.
Einfrieren, v. n. παγώνω, (περικυκλώνομαι μὲ πάγον).
Einfügen, v. a. προσαρμόζω, συνάπτω, βάνω μέσα (οἷον· ἕνα σανίδι εἴς τι).
Einfuhr, die, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξένων πραγμάτων.
Einführen, v. a. εἰσάγω (εἰς ἕνα τόπον), πηγαίνω ἢ ὁδηγῶ μέσα. Sitten, Gebräuche —, εἰσάγω συνήθειαν.
Einführung, die, ἡ εἰσαγωγή.

Einfüllen, v. a. χύνω μέσα. γεμίζω.
Eingang, der, ὁ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα.
Eingeben, v. a. (als Arzeneien), δίδω (τινὸς ἰατρικὸν). (als ein Schreiben rc.), παραδίδω μίαν γραφὴν κ. τ. ε. (in den Sinn), ἐμπνέω (ἰδέαν κ. τ. ε.).
Eingebildet, v. φανταστικός.
Eingebinde, das, τὸ δῶρον ὁποῦ δίδει ὁ νοννὸς εἰς τὸ παιδὶ μετὰ τὸ βάπτισμα.
Eingeboren, a. γεννημένος εἰς τὸν τόπον, ἐντόπιος. der eingeborene Sohn (in der Bibel), ὁ μονογενὴς υἱός.
Eingebrachte, das, ἡ προῖκα, (τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ γυναῖκα εἰς καιρὸν ὁποῦ ὑπανδρεύεται).
Eingebung, die, ἡ ἔμπνευσις (εἰς τὸν νοῦν).
Eingedenk, — seyn, v. n. στοχάζομαι, ἐνθυμοῦμαι, δὲν ἀλησμονῶ.
Eingefallen, a. ξεπεσμένος, χαλασμένος. λιγνός.
Eingefleischt, a. ἐνσαρκωμένος. ein eingefleischter Teufel, ἀληθινὸς διάβολος, διάβολος εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, κάκιστος ἄνθρωπος.
Eingehen, v. n. ἐμβαίνω μέσα. (von Pflanzen), χαλνῶμαι, μαραίνομαι. etwas —, v. a. συμφωνῶ, δέχομαι, στέργω.
Eingelegt, a. ποικιλωμένος μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων. s. Einlegen.
Eingenommen, a. παρμένος. für etwas — seyn, ἔχω πρόληψιν, καλὴν γνώμην διὰ ἕνα πρᾶγμα.
Eingepflanzt, a. ἐμφυτευμένος (ἀπὸ τὴν φύσιν).
Eingeschränkt, a. περιωρισμένος.

Eingesessen, a. ἔχων ὀσπήτιον εἰς ἕνα τόπον.
Eingeständniß, das, ἡ ὁμολογία (σφάλματος).
Eingestehen, v. a. ὁμολογῶ (σφάλμα).
Eingeweide, das, τὰ ἐντόσθια, τὰ σπλάγχνα.
Eingezogen, a. μέτριος, μονήρης, χωρισμένος ἀπὸ τὸν κόσμον.
Eingezogenheit, die, ἡ μοναξία, ἀναχώρησις ἀπὸ τὸν κόσμον.
Eingießen, v. a. χύνω μέσα. κερνῶ.
Eingraben, v. a. (in die Erde), χώνω μέσα εἰς τὴν γῆν, παραχώνω. (in Stein, Metall), ἐγχαράττω, χαρακώνω, γλύφω.
Eingreifen, v. a. (als Räder in einander), πιάνω, πιάνομαι (λέγεται διὰ τὰ δόντια δύο τροχῶν ὁποῦ πιάνονται τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο). in jemandes Rechte, — ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός. ἀδικῶ.
Eingriff, der, ἡ ἔγγιξις τῶν δικαίων τινός, ἡ ἀδικία, ἄδικος ἰδιοποίησις.
Einguß, der, τὸ χύσιμον μέσα. τὸ κέρασμα.
Einhägen, v. a. περικλείω, περικυκλώνω μὲ φράκτην.
Einhaken, Einhäkeln, v. a. βάνω εἰς τὸ τζιγκέλι, συνδένω μὲ τζιγκέλι.
Einhällig, a. σύμφωνος, ὁμόγνωμος. ad. ὁμοθυμαδὸν, ὅλοι μαζὺ συμφώνως.
Einhälligkeit, die, ἡ συμφωνια, ὁμογνωμία.
Einhalten, v. a. κρατῶ ὀπίσω. ἐμποδίζω, παύω.
Einhandeln, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω. v. n. γίνομαι χρεοκόπος, (γίνομαι μουφλούζης, μουφλουζεύω).

Einhändig, a. μονόχειρ, ὁποῦ ἔχει ἕνα χέρι μόνον.
Einhändigen, v. a. ἐγχειρίζω, παραδίδω.
Einhändigung, die, ἡ ἐγχείρισις, παράδοσις.
Einhängen, v. a. βάνω (θύραν, παράθυρον κ. τ. ε.) εἰς τὸ στροφίδι.
Einhauchen, v. a. ἐμπνέω.
Einhauen, v. a. κόπτω, ἐγχαράττω κόπτωντας, χαρακώνω. v. n. (im Kriege), πλακώνω μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι.
Einheben, v. a. βάνω μέσα (βαρὺ πρᾶγμα). (eine Thüre rc.), βάνω (θύραν, παράθυρον κ. τ. ε.) εἰς τὸ στροφίδι.
Einheften, v. a. ῥάπτω μέσα (οἷον· ἕνα φύλλον εἰς ἕνα βιβλίον κ. τ. ε.).
Einheimisch, a. ἐντόπιος.
Einheit, die, ἡ μονὰς, μονάδα.
Einheizen, v. a. ζεσταίνω, ἀνάπτω τὴν σόμπαν.
Einhelfen, v. a. βοηθῶ, λέγω εἰς τὸ αὐτὶ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει τις νὰ εἰπῇ.
Einhellig, s. Einhällig.
Einhemmen, v. a. ἐμποδίζω, δένω τὸν τροχὸν τοῦ ἀμαξιοῦ νὰ μὴν γυρίζῃ.
Einhergehen, Einhertreten, v. a. περιπατῶ (μὲ παράταξιν, μὲ ὑπερηφάνειαν).
Einhetzen, v. a. μαθαίνω (οἷον· ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι). Soldaten —, γυμνάζω στρατιώτας εἰς πολεμικὰ ἔργα.
Einholen, v. a. φθάνω (ἐκεῖνον ὁποῦ τρέχει). (einem entgegen gehen), πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν (μάλιστα μὲ παράταξιν). Bericht, Befehl —, ζητῶ, γυρεύω εἴδησιν, προσταγήν. das

Versäumte, ξανακάμνω (αὐτὰ ὅπου ἀμέλησα), αὐξάνω τὴν ἐπιμέλειάν μου.
Einholung, die, τὸ φθάσιμον, ἡ συνάντησις μὲ παράταξιν, ἡ ζήτησις τῆς εἰδήσεως, τῆς προσταγῆς. f. Einholen.
Einhorn, das, ὁ μονόκερως, (ζῶον).
Einhufig, a. μονώνυξ, ὁποῦ ἔχει ἕνα ὀνύχι μόνον ὡσὰν τὰ ἄλογα.
Einhüllen, v. a. περιτυλίγω, σκεπάζω.
Einhüllung, die, τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα.
Einjagen, v. a. διώχνω μέσα. Furcht —, Schrecken —, προξενῶ φόβον, τρόμον.
Einjährig, a. ἑνὸς χρόνου.
Einig, a. μόνος, μοναχός. (einstimmend), σύμφωνος, συμφωνημένος, ὁμόνους. einig werden, συμφωνῶ.
Einiger — e, es, a. μερικὸς, — ἡ, — ὀν. einige, μερικοὶ, (*ἔνιοι).
Einigermaßen, a. μὲ τρόπον τινὰ, μὲ κάποιον τρόπον.
Einigkeit, die, ἡ συμφωνία, ὁμόνοια.
Einimpfen, v. a. ἐμφυλλίζω, ἐμπολιάζω.
Einimpfung, die, τὸ ἐμφύλλισμα, ἐμπολίασμα.
Einkauen, v. a. μεταλέγω (τί τινι) περισσαῖς φοραῖς νὰ τὸ μάθῃ.
Einkauf, der, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος.
Einkaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω).
Einkäufer, der, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής.
Einkehr, die, ἡ κόνευσις, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κονεύουν, τὸ ξενοδοχεῖον.
Einkehren, v. a. κονεύω.
Einkeilen, v. a. σφηνώνω, ἐμπήγω σφῆνα.
Einkerben, v. a. κάμνω ἕνα σημεῖον εἰς ἕνα ξύλον κόπτωντας μὲ τὸ μαχαίρι.
Einkerkern, v. a. φυλακώνω.
Einkerkerung, die, ἡ φυλάκωσις.
Einkitten, v. a. κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, μὲ μαστίχι.
Einkleiden, v. a. (einen Mönch, eine Nonne), δίδω τὰ μοναστικὰ φορέματα (εἰς καλόγερον, εἰς καλογρηάν). eingekleidet werden, γίνομαι καλόγερος, καλογρηὰ, καλογερεύω, καλογρηάζω. (μεταφ.) παρασταίνω, σχηματίζω, διατάσσω.
Einkleidung, die, τὸ καλογέρευμα. ὁ καλογρηασμός. — ἡ παράστασις, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὕφους.
Einklemmen, v. a. σφίγγω, ζουλήγω.
Einklinken, v. a. et n. σφαλίζω τὸ μάνδαλον.
Einknicken, v. a. τζακίζω ὀλίγον (οἷον καλάμι, λεπτὸν ξύλον κ. τ. ε.).
Einknüpfen, v. a. δένω μέσα, κουβοδένω μέσα. einem etwas, νουθετῶ τινὰ νὰ μὴν ἀλησμονήσῃ.
Einkochen, v. n. σμικρύνομαι, ὀλιγοστεύω βράζωντας.
Einkommen, v. a. ἐμβαίνω μέσα, ἔρχομαι μέσα. (vom Gelde), ἐμβαίνω (ἐννοῶντας τὰ ἄσπρα). es kommt mir ein, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται ὁ στοχασμὸς, στοχάζομαι. gerichtlich einkommen, παραδίδω εἰς τὸ κριτήριον μίαν παρακάλεσιν, μίαν ἐγκάλεσιν. sich einkommen lassen, στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον ἢ αὔθαδες).
Einkommen, das, τὰ εἰσοδήματα.
Einkriechen, v. a. ἐμβαίνω ἑρπίζωντας, σύρομαι μέσα. — μαζώνομαι, στενώνομαι.
Einkünfte, die, τὰ εἰσοδήματα.

Einladen, *v. a.* φορτώνω, βάνω εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ καράβι. (einen), καλῶ τινα (εἰς τὸ γεῦμα κ. τ. ε.).
Einladung, die, ἡ φόρτωσις. τὸ κάλεσμα.
Einlage, die, το περικλεισμένον (εἰς τὴν γραφὴν). τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς λοταρίαν κ. τ. ε.
Einländisch, s. Inländisch.
Einlaß, der, ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις, ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα. (kleine Thüre), μία μικρὴ θύρα.
Einlassen, *v. a.* ἀφήνω τινὰ νὰ ἔμβῃ. mit Bley ꝛc. —, γεμίζω μὲ μολύβι ἀναλυμένον. sich —, in etwas, ἀνακατώνομαι εἴς τι.
Einlassung, die, ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις.
Einlauf, der, ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα, φθάσιμον.
Einlaufen, *v. a.* ἐμβαίνω. (als Tuch ꝛc.), μαζώνομαι, στενώνομαι.
Einlaugen, *v. a.* βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν.
Einläuten, *v. a.* σημειώνω τὴν ἀρχὴν (τῆς πανηγύρεως, τῆς ἑορτῆς) κουδουνίζωντας τὴν καμπάναν.
Einlegemesser, das, μικρὸν μαχαίρι τοῦ ὁποίου ἡ λάμα ἀνοίγει καὶ σφαλνᾶ.
Einlegen, *v. a.* βάνω μέσα. (mit Holz ꝛc.), στολίζω μὲ ποικιλοχρώματα ξύλα. die Waaren —, μαζώνω τὰ πράγματα. eine Bitte —, παραδίδω μίαν παρακάλεσιν, παρακαλῶ. Ehre —, ἐβγάζω, ἀποκτῶ τιμὴν, δόξαν.
Einleger, der, (Messer), s. Einlegemesser.
Einleimen, *v. a.* κολλῶ μέσα εἰς...
Einleiten, *v. a.* εἰσάγω, κάμνω εἰσαγωγὴν, προετοιμάζω.
Einleitung, die, ἡ προετοιμασία. ἡ εἰσαγωγή.
Einlenken, *v. a.* γυρίζω πρὸς τὰ μέσα. *v. n.* (im Reden), κλίνω, ἐπιστρέφω, γυρίζω πάλιν εἰς αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ λόγος μου.
Einleuchten, *v. n.* εἶμαι φανερὸς, σαφής.
Einleuchtend, *a.* φανερὸς, σαφὴς, ὁποῦ καθένας πρέπει νὰ καταλάβῃ.
Einliefern, *v. a.* παραδίδω (τὸ προστεταγμένον).
Einlieferung, die, ἡ παράδοσις.
Einlogiren, *v. a.* βάνω τινὰ εἰς κατοικίαν, (εἰς κονάκι). sich —, πέρνω, τὴν κατοικίαν (τὸ κονάκι) μου.
Einlösen, *v. a.* λαμβάνω ὀπίσω τὸ ἐνέχυρον (τὸ ἀμανέτι) πληρώνωντας τὰ δανεισμένα ἄσπρα, ξαναγοράζω.
Einlösung, die, ἡ ξαναγόρασις, s. Einlösen.
Einlöthen, *v. a.* κολλῶ μέσα (μέταλλα).
Einmachen, *v. a.* βάνω μέσα. die Ohrringe —, βάνω τὰ σκωλαρύκια. Früchte, ἀρτύνω πωρικὰ βράζωντάς τα μὲ ζάχαρην, ζαχαρώνω. eingemachte Früchte, ζαχαρωμένα πωρικά.
Einmahl, *ad.* μίαν φορὰν, (*ἅπαξ). (einst), μίαν φορὰν, ποτέ. auf einmahl, ἀπὸ μιᾶς, ἔξαφνα, ἐξαίφνης. nicht einmahl, μήτε καί.
Einmahleins, das, ὁ πίναξ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ὁ πυθαγόρειος πίναξ.
Einmahlig, *a.* ὁποῦ γίνεται μίαν φοράν.
Einmahnen, *v. a.* ζητῶ τὴν πληρωμὴν ἑνὸς χρέους.
Einmahnung, die, ἡ ζήτησις τῆς πληρωμῆς.
Einmännisch, *a.* ein einmännisches Bett, κρεββάτι διʼ ἕναν ἄνθρωπον μόνον.

Einmarschiren, v. a. ἐμβαίνω (λέγεται διὰ στράτευμα).
Einmauern, v. a. σφαλίζω μέσα εἰς τοῖχον, περικυκλώνω μὲ τοῖχον.
Einmengen, v. a. ἀνακατώνω μέσα.
Einmessen, v. a. βάνω μέσα μετρῶντας (οἷον· σιτάρι εἰς ἕνα σακκί. (am Maaße verkürzen, μετρῶ ὀλιγότερον ἀπὸ τὸ πρέπον.
Einmiethen, v. a. νοικιάζω, πέρνω μὲ τὸ νοίκι.
Einmiether, der, ὁ νοικιαστὴς, ὁποῦ πέρνει μὲ τὸ νοίκι.
Einmünzen, v. a. μεταβάλλω (χρυσὸν, ἀσήμι) εἰς μονέδαν.
Einmüthig, a. σύμφωνος, ὁμόθυμος. ad. ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως, ὅλοι μαζύ.
Einmüthigkeit, die, ἡ συμφωνία, ὁμοθυμία, ὁμόνοια.
Einnähen, v. a. ῥάπτω μέσα. κάμνω στενώτερον (ῥάπτωντας).
Einnahme, die, (eines Platzes), ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον. (am Gelde ꝛc.), ἡ ἀπολαβὴ, τὸ εἰσόδημα.
Einnehmen, v. a. (feste Plätze), πέρνω (κάστρα κ. τ. ε.). Raum, πέρνω τόπον, χωρῶ. das Herz —, θέλγω, πέρνω τὴν καρδίαν. Geld —, λαμβάνω, πέρνω ἄσπρα.
Einnehmend, a. θελκτικός, ἑλκυστικός.
Einnehmer, der, ὁ εἰσπράκτωρ, (λογοθέτης).
Einnehmung, die, ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον.
Einniethen, v. a. στερεώνω μὲ καρφιά.
Einnisten, einnisteln, v. n. auch: sich einnisten, v. r. φωλεύω, κάμνω τὴν φωλεάν εἰς ἕναν τόπον.
Einnöthigen, einem etwas, v. n. ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι.

Einöde, die, ἡ ἐρημία.
Einöhlen, v. a. ἀλείφω μὲ λάδι.
Einpacken, v. a. μαζώνω, βάνω εἰς σεντοῦκι.
Einpassen, v. a. προσαρμόζω. v. n. ἁρμόζω, εἶμαι ἁρμόδιος.
Einpfarren, v. a. προσθέτω ἕνα χωρίον κ. τ. ε. εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἑνὸς ἐφημερίου.
Einpflanzen, v. a. ἐμφυτεύω, φυτεύω μέσα.
Einpfropfen, v. a. ἐμπολιάζω, μπολιάζω.
Einpfropfung, die, τὸ ἐμπόλιασμα.
Einpichen, v. a. στερεώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν.
Einpökeln, v. a. ἁλατίζω, βάνω εἰς τὴν ἁλμυράδα.
Einprägen, v. a. ἐντυπώνω, ἐγχαράττω. (einem etwas) ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός.
Einprägung, die, ἡ ἐντύπωσις.
Einpredigen, v. a. νουθετῶ συχνά.
Einpressen, v. a. σφίγγω, ζουλήγω μέσα.
Einpudern, v. a. ἀσπρίζω (τὰ μαλλιὰ) μὲ σκόνην.
Einquartieren, v. a. βάνω διαμοιράζω, (στρατιώτας) εἰς τὰ κονάκια.
Einquartierung, die, ἡ διαμοίρασις εἰς τὰ κονάκια. οἱ στρατιῶται εὑρισκόμενοι εἰς τὰ κονάκια.
Einquellen, v. a. μουσκεύω (φασούλια κ. τ. ε.) διὰ νὰ φουσκώσουν.
Einrammen, (einrammeln), ἐμπήγω (παλούκια).
Einräumen, v. a. (hineinräumen), βάνω μέσα (οἷον· τὰ σκεύη εἰς τὸν ὀνδᾶν). (weichen), παραχωρῶ, δίδω τόπον, ἀφίνω. (etwas zugestehen), χαρίζω, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν γνώμην τοῦ

ἄλλου. (erlauben), συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν.
Einräumung, die, ἡ παραχώρησις. συγχώρησις. s. Einräumen.
Einrechnen, v. a. περιλαμβάνω, περικλείω εἰς λογαριασμόν.
Einrede, die, ἡ ἀντιλογία, ὁ ἐνάντιος λόγος.
Einreden, v. a. ἐναντιώνομαι. (einem etwas), καταπείθω τινὰ νὰ πιστεύσῃ τι.
Einreiben, v. a. τρίβω μέσα, τρίβω εἰς. — (οἷον. βάλσαμον εἰς τὸ δέρμα.
Einreibung, die, ἡ τρίψις, τὸ τρίψιμον, s. Einreiben.
Einreichen, v. a. παραδίδω (γραφὴν εἰς τὸ κριτήριον).
Einreißen, v. a. σχίζω, κάμνω σχισμάδαν. (niederreißen), χαλνῶ (ἕνα σπῆτι κ. τ. ε.) v. n. σχίζομαι. der Mißbrauch reißt ein, ἡ κακὴ συνήθεια εἰσάγεται, αὐξάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Einreiten, v. n. ἐμβαίνω ἱππεύων τας, (καβάλα). v. a. τζακίζω ὁρμῶντας μὲ τὸ ἄλογον.
Einrenken, v. a. ξαναρθρόω, βάνω εἰς τὸν τόπον του ἕνα χέρι ἢ ποδάρι ξετοπισμένον.
Einrennen, v. a. τζακίζω (οἷον· τὴν θύραν) τρέχωντας κατ' ἐπάνω μὲ ὁρμήν.
Einrichten, v. a. (ein verrenktes Glied), ξαναρθρόω, s. Einrenken. (ordnen), διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ἑτοιμάζω, κατασκευάζω.
Einrichtung, die, ἡ διάταξις, κατασκευή.
Einriegeln, v. a. σφαλίζω μὲ σύρτην.
Einritt, der, ἡ εἴσοδος τοῦ ἱππέος, s. Einreiten.

Einrosten, v. n. σκουριάζω, προσκολλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριὰν (οἷον· τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι).
Einrücken, v. a. βάνω μέσα (εἰς ἕνα βιβλίον, εἰς ἐφημερίδα). (eine Zeile —, βάνω μίαν ἀράδαν ὀλίγον παρέκει εἰς τὴν δεξιάν. v. n. ἐμβαίνω, (λέγεται διὰ τὸ στράτευμα).
Einrühren, v. a. ἀνακατώνω (οἷον· αὐγὰ εἰς ἕνα φαγὶ κ. τ. ε.).
Eins, nu. ἕν, ἕνα. (einig, einstimmig), σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος.
Einsaat, die, τὰ σπαρτά.
Einsacken, v. a. βάνω εἰς σακκί.
Einsäen, v. a. σπέρνω.
Einsalben, v. a. ἀλείφω μὲ (μυριστικὴν) ἀλειφήν.
Einsalzen, ἀλατίζω.
Einsalzung, die, Einsalzen, das, τὸ ἀλάτισμα.
Einsam, a. μονήρης, μόνος, μοναχός.
Einsamkeit, die, ἡ μοναξία.
Einsammeln, v. a. μαζώνω, συνάζω.
Einsammlung, die, ἡ μάζωξις, σύναξις.
Einsatz, der, κάθε πρᾶγμα μέσα βαλμένον εἴς τι. τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι.
Einsäuern, v. a. κάμνω ξυνὸν, ξυνίζω.
Einsaugen, v. a. βυζάνω (οἷον· τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν).
Einschalig, a. einschalige Schnecke, κοχλιὸς μὲ ἕνα ὄστρακον.
Einschalten, v. a. βάνω μέσα, ἐμβάλλω, προσθέτω. — βάνω μίαν ἡμέραν περισσότερον εἰς τὸν χρόνον, κάμνω δίσεκτον χρόνον.
Einschaltung, die, ἡ πρόσθεσις. ὁ ἐμβολισμός.

Einschärfen, v. a. einem etwas, νουθετῶ τινὰ καλὰ διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ τι.
Einscharren, v. a. παραχώνω. θάπτω.
Einscharrung, die, τὸ παραχώσιμον. θάψιμον.
Einschattig, a. ἑτερόσκιος (εἰς τὴν γεωγραφίαν).
Einschenken, v. a. κερνῶ.
Einschicken, v. a. στέλλω (τὸ ζητημένον).
Einschickung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.
Einschieben, v. a. βάνω μέσα, (οἷον τὸ συρτάριον, τὰ ψωμιὰ εἰς τὸν φοῦρνον). βάνω ἀνάμεσα.
Einschiebung, die, ἡ πρόσθεσις ἀνάμεσα εἴς τι, ἡ ἐμβολή.
Einschießen, a. a. (das Brod in den Backofen), βάνω τὸ ψωμὶ εἰς τὸν φοῦρνον. (entzweyschießen), χαλνῶ μὲ κανονιαῖς. ein Gewehr —, δοκιμάζω ἕνα τουφέκι, μίαν πιστόλαν ῥίπτοντας μερικαῖς φοραῖς.
Einschiffen, v. a. βάνω μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρω. sich —, ἐμβαίνω εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρομαι.
Einschiffung, die, τὸ ἔμβασμα εἰς τὸ καράβι, ἐμβαρκάρισμα.
Einschlafen, v. a. ἀποκοιμοῦμαι. (von Gliedern), μουδιάζω, αἱμωδιάζω.
Einschläferig, a. s. Einmännisch.
Einschläfern, v. a. ἀποκοιμίζω.
Einschlag, der, (bey den Webern), τὸ ὑφάδιον (φάδι). Rath (im gemeinen Leben), ἡ συμβουλή. (das Eingeschlagene), τὸ περικλεισμένον. (in Weinfässern), τὸ θειάφι, ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ βουτζιὰ διὰ τὸ κρασί.
Einschlagen, (hineinschlagen), v. a. ἐμπήγω μέσα κτυπῶντας (ἕνα καρφὶ κ. τ. ε.) (bey den Webern), διάζω. (entzweyschlagen), τζακίζω κτυπῶντας. (einwickeln), τυλίγω. ein Kleid —, κάμνω στενώτερον ἕνα φόρεμα μὲ τὸ νὰ τὸ διπλώσω. einen Weg, πέρνω, πηγαίνω ἕναν δρόμον. v. n. (als Zeichen der Einwilligung), δίδω τὸ χέρι ὡς σημεῖον συμφωνίας. (vom Blitze), πίπτει κεραυνὸς, πίπτει ἀστροπελέκι. in eine Wissenschaft, eine Kunst —, ἀνήκει εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην, εἶναι τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, (gelingen), ἐπιτυχαίνω καλά.
Einschleichen, sich, v. a. ἐμβαίνω κρυφίως.
Einschließen, v. a. σφαλίζω, σφαλνῶ μέσα. einen Brief ꝛc. —, περικλείω μίαν γραφὴν κ. τ. ε. (umringen), περικυκλώνω.
Einschließung, die, ὁ σφαλισμός. ὁ περικλεισμὸς, ἡ περικύκλωσις.
Einschlucken, v. a. καταπίνω.
Einschlummern, v. a. ἀποκοιμοῦμαι (ὀλίγον μόνον).
Einschlürfen, v. a. ῥοφῶ, καταροφῶ.
Einschluß, der, τὸ περικλεισμένον. mit —, περικλείωντας μαζὺ, μαζὺ περιλαμβανόμενον.
Einschmeicheln, sich, v. r. ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινος μὲ κολακείαις.
Einschmeißen, v. a. τζακίζω κτυπῶντας ἢ ῥίπτωντας πέτραις.
Einschmelzen, v. a. ἀναλύω (μονέδαις κ. τ. ε.).
Einschmieren, v. a. ἀλείφω (μάλιστα μὲ λάδι, μὲ κατράνι).
Einschnallen, v. a. δένω μὲ βοῦκλαν, βουκλώνω, θηλυκώνω.
Einschneiden, v. a. κόπτω, κάμνω χαραγματιὰν κόπτωντας. ἐγχαράττω, χαρακώνω. v. n. ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ, (οἷον ἕνα σχοινὶ πολλὰ σφιγμένον κ. τ. ε.).

Einschnitt, der, ἡ χαραγματιὰ, διακοπὴ, τομή.
Einschnüren, v. a. θηλυκώνω, (σφίγγω πολὺ μὲ σχοινί).
Einschöpfen, v. a. γεμίζω ἕνα ἀγγεῖον ἐβγάζωντας νερὸν κ. τ. ε. μὲ αὐτό.
Einschränken, v. a. περιορίζω. — sich —, περιορίζομαι (μάλιστα εἰς τὰ ἔξοδα).
Einschränkung, die, ὁ περιορισμός.
Einschrauben, v. a. σφίγγω, συσφίγγω μὲ βίδαν.
Einschreiben, v. a. γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κ. τ. ε.).
Einschreibung, die, ἡ καταγραφή.
Einschrumpfen, v. a. μαζώνομαι, ξηραίνομαι, ζαρώνομαι.
Einschütten, v. a. χύνω μέσα (οἷον· σιτάρι, ἀλεύρι, κ. τ. ε.).
Einschwatzen, einem etwas, καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ πιστεύσῃ τι.
Einsegnen, v.a. εὐλογῶ, δίδω τὴν εὐλογίαν.
Einsegnung, die, ὁ εὐλογισμὸς, ἡ εὐλογία.
Einsehen, v. a. καταλαμβάνω.
Einsehen, das, ἡ κατάληψις.
Einseifen, v. a. σαπουνίζω.
Einseitig, a. ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μόνον ἐπιθεωρούμενος. einseitiges Urtheil, ἡ κρίσις ἐκείνου ὅστις ἐπιθεωρεῖ τι μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος.
Einsenden, v. a. στέλλω (τὸ ζητημένον, τὸ προσταγμένον).
Einsendung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.
Einsenken, v. a. βυθίζω, κατηβάζω εἰς (λάκκον, εἰς τάφον).
Einsenkung, die, ὁ κατηβασμός. τὸ θάψιμον.
Einsetzen, als Pflanzen, v.a. βάνω μέσα. βάνω εἰς τὴν γῆν (φυτὰ), φυτεύω. Gesetze ꝛc. —, δίδω νόμους κ. τ. ε. διορίζω· διατάσσω. einen — (ins Gefängniß), βάνω τινὰ εἰς φυλακὴν, φυλακώνω.
Einsetzung, die, (τὸ μέσα βάλσιμον), ἡ φύτευσις. ὁ διορισμὸς (νόμου κ. τ. ε.). ἡ φυλάκωσις.
Einsicht, die, ἡ γνῶσις, στόχασις.
Einsichtsvoll, a. γνωστικὸς, στοχαστικός.
Einsiedeley, die, τὸ ἀσκητήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἐρημίτου.
Einsiedler, der, ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής.
Einsiedlerhütte, die, ἡ καλύβα τοῦ ἐρημίτου, τοῦ ἀσκητοῦ.
Einsiedlerisch, a. ἐρημιτικὸς, ἀσκητικός.
Einsiegeln, v. a. περιτυλίγω καὶ βουλλώνω.
Einsingen, v. a. ein Kind, ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ τραγούδια.
Einsinken, v. a. βυθίζομαι (εἰς λάσπαις κ. τ. ε.). καταχάθομαι, πίπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Einsitzen, v. a. κάθομαι μέσα, ἐμβαίνω (εἰς τὸ ἀμάξι).
Einsitzig, a. ὁποῦ ἔχει μόνον ἕνα κάθισμα.
Einspannen, v. a. (in den Rahmen), ἐξαπλώνω, τεντώνω (οἷον· εἰς τὸν ἐργαλειόν). Pferde —, ζεύγω, βάνω τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἀμάξι.
Einspännig, a. (ἀμάξι) δι' ἕνα ἄλογον μόνον.
Einsperren, v. a. σφαλίζω, φυλακώνω.
Einsperrung, die, ὁ σφαλισμὸς, ἡ φυλάκωσις.
Einspinnen, v. a. βάνω μέσα κλώθωντας, περιτυλίγω κλώθωντας. sich —, περιτυλίγομαι τὸ κουκούλι (λέγεται διὰ ταῖς κάμπιαις).
Einsprechen, v. a. Muth —, ἐγκαρ-

διώνω, θαῤῥύνω. v. n. ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν.
Einsprengen, v. a. βρέχω ῥαντίζωντας.
Einspringen, v. a. πηδῶ μέσα.
Einspritzen, v. n. ἐγχύνω μὲ σύριγγα. Gefäße — (bey den Anatomen), ἐγχύνω κηρὶ εἰς τὰς φλέβας καὶ ἀρτηρίας τοῦ νεκροῦ σώματος.
Einspruch, der, ἡ ἐναντίωσις (τὸ προτέστο) μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμποδίζει τις τὴν στεφάνωσιν τοῦ νυμφίου ἢ τῆς νύμφης.
Einst, ad. μίαν φορὰν, ποτὲ (λέγεται δὲ ἀπερασμένον καὶ διὰ μέλλοντα καιρόν).
Einstallen, v. a. βάνω εἰς τὸν σταῦλον, εἰς τὸ ἀχοῦρι.
Einstampfen, v. a. κτυπῶ ἢ πατῶ χῶμα διὰ νὰ γένῃ πυκτώτερον. (entzweystampfen), τζακίζω κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι.
Einstechen, v. a. ἐμπήγω (οἷον· βελόνην, ἀγκίδαν).
Einstecken, v. a. βάνω μέσα, βάνω εἰς τὴν τζέπην. den Degen —, βάνω τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι. einen —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω. einen Schimpf —, (μεταφ.) ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν μίαν ὕβριν.
Einsteigen, v. a. ἐμβαίνω. (εἰς ἁμάξι κ. τ. ε.).
Einstellen, v. a. βάνω μέσα, (unterlassen, aufschieben), διακόπτω, παύω, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν. sich —, παῤῥησιάζομαι.
Einstimmen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης.
Einstimmig, a. σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος. ad. ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως, ὅλοι μαζύ.
Einstopfen, v. a. γεμίζω, βάνω μέσα (μαλλὶ, βαμβάκι κ. τ. ε.).
Einstoßen, v. a. (hineinstoßen), ἐμπήγω. (entzweystoßen), τζακίζω σπρώχνωντας, ἀμπώθωντας.
Einstreichen, v. a. ἀλείφω, τρίβω μὲ λάδι κ. τ. ε. Geld —, παίρνω ἄσπρα, τὰ μαζώνω ἀπὸ τὴν τράπεζαν.
Einstreuen, v. a. ῥίπτω μέσα (ἄμμον, σκόνην κ. τ. ε.).
Einsturz, der, ὁ χαλασμὸς, τὸ πέσιμον.
Einstürzen, v. a. πίπτω, κατακρημνίζομαι, χαλνῶμαι.
Einstweilen, ad. ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, κατὰ τὸ παρὸν μόνον.
Eins ums andere, τὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλο, ἀμοιβαίως.
Einsylbig, a. μονοσύλλαβος.
Eintägig, a. μονοήμερος.
Eintauchen, v. a. βουτῶ.
Eintauschen, v. a. λαμβάνω διὰ μέσου ἀλλαγῆς, λαμβάνω ἀλλάζωντας.
Eintauschung, die, ἡ ἀλλαγὴ, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγήν.
Eintheilen, v. a. διαιρῶ, διαμοιράζω.
Eintheilung, die, ἡ διαίρεσις, διαμοίρασις, ὁ διαμοιρασμός.
Einthun, v. a. βάνω μέσα. (einschließen), σφαλίζω, σφαλνῶ.
Eintönig, a. μονότονος.
Eintönigkeit, ὁ μονοτονία.
Eintracht, die, ἡ ὁμόνοια.
Einträchtig, a. ὁμόνους, ὁμόθυμος.
Eintrag, der, (Schaden, Nachtheil), ἡ ζημία, βλάβη. (bey den Webern), τὸ ὑφάδιον, (φάδι).
Eintragen, v. a. φέρω (φέρνω) μέσα, μαζώνω. (einbringen, an Gewinn), φέρω κέρδος, φέρω εἰσόδημα.

Einträglich, a. πολυκερδής, κερδιστικός, ὁποῦ φέρει κέρδος.
Eintreffen, v. n. (an einem Orte), φθάνω (εἰς ἕνα τόπον). (zusammen stimmen), συμφωνῶ (οἷον δύο λογαριασμοί). (in Erfüllung gehen), ἀληθεύομαι.
Eintreiben, v. a. (hineintreiben). ἐμπήγω μὲ βίαν. (Geld, Schulden rc.), συνάζω, (μαζώνω ἄσπρα, χρέη). (einen), νικῶ (τινὰ) εἰς φιλονεικίαν, τὸν ἀναγκάζω νὰ σιωπήσῃ.
Eintreibung, die, ἡ ἔμπηξις. ἡ σύναξις, μάζωξις. s. Eintreiben.
Eintreten, v. a. ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα. (sich ereignen), ἐμβαίνει, γίνεται, συμβαίνει. die Kälte tritt ein), ἔρχεται τὸ κρύον, ἐμβαίνει τὸ κρύον. v. a. (entzweytreten), τζακίζω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι.
Eintrichtern, v. a. χύνω μέσα μὲ τὸ χῶνί. (μεταφ.) ἐντυπώνω (εἰς τὸν νοῦν τινός τι).
Eintritt, der, ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα. ἡ ἀρχὴ (τῆς νύκτας, τοῦ χειμῶνος τῆς ἐκλείψεως κ. τ. ε.).
Eintrocknen, v. a. ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα.
Eintröpfeln, v. a. ἐνστάζω, ἐγχύνω μὲ σταλαγματιαῖς.
Eintunken, v. a. βουτῶ.
Einverleiben, v. a. ἑνώνω (μάλιστα μίαν ἐπαρχίαν μὲ ἕνα βασίλειον).
Einverleibung, die, ἡ ἕνωσις.
Einverstanden, a. σύμφωνος, ὁμόθυμος.
Einverständniß, das, ἡ (κρυφὴ) συμφωνία. gutes —, ἡ ἕνωσις, φιλία.
Einverstehen, sich, v. r. συμφωνῶ (μὲ τινα κρυφίως διὰ μίαν ὑπόθεσιν).
Einwägen, v. a. βάνω μέσα ἀφ' οὗ ζυγιάσω πρῶτα. sich —, χάνω ἀπὸ τὸ ζύγι, ἀπὸ τὸ βάρος.
Einwand, der, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις.
Einwandern, v. n. ἐμβαίνω εἰς ἕνα τόπον (διὰ νὰ κατοικήσω ἐκεῖ).
Einwärts, ad. πρὸς τὰ ἔνδον.
Einwässern, v. a. βάνω εἰς τὸ νερὸν, μουσκεύω.
Einweben, v. a. ὑφαίνω μέσα εἰς....
(μεταφ.) ἀνακατώνω, βάνω μέσα.
Einwechseln, v. a. ἀλλάζω, λαμβάνω ἀλλάζωντας (μονέδαις).
Einwechselung, die, ἡ ἀλλαγὴ (εἰς μονέδαις).
Einweichen, v. a. μουσκεύω.
Einweihen, v. a. ἀφιερώνω. einen in ein Geheimniß —, εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα μυστικὸν, τὸν κάμνω συγκοινωνὸν τοῦ μυστικοῦ.
Einweihung, die, ἡ ἀφιέρωσις.
Einweisen, v. a. (einen in ein Amt), εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, εἰς ἕνα ἀξίωμα, κατασταίνω τινα εἰς τὸ ἀξίωμα. (einen in den Besitz eines Gutes), εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα ὑποστατικὸν ὡς νοικοκύρην.
Einweisung, die, ἡ εἰσαγωγή.
Einwenden, v. a. ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι, κάμνω ἀντιλογίαν.
Einwendung, die, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις.
Einwerfen, v. a. ῥίπτω μέσα. (zerschlagen), τζακίζω ῥίπτωντας πέτραις κ. τ. ε. (Einwürfe machen), ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι.
Einwickeln, v. a. περιτυλίγω. ein Kind —, φασκιώνω τὸ μικρὸν παιδί, σπαργανώνω.

Einwickelung, die, τὰ περιτύλιγμα, τὸ σπαργάνωμα.
Einwiegen, s. Einwägen.
Einwiegen, v. a. ein Kind, ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ κουνῶντάς το.
Einwilligen, v. a. συμφωνῶ, στέργω, συγκατανεύω, καταδέχομαι.
Einwilligung, die, ἡ συμφώνησις, στέρξις, (τὸ στέρξιμον), ἡ συγκατάνευσις.
Einwindeln, v. a. φασκιώνω (ἕνα μικρὸν παιδὶ), σπαργανώνω.
Einwirken, v. a. ἐνεργῶ εἴς τι. (ein Weben), ὑφαίνω μέσα εἰς...
Einwirkung, die, ἡ ἐνέργεια εἴς τι.
Einwohner, der, ὁ ἐγκάτοικος, κάτοικος.
Einwohnerin, die, ἡ ἐγκάτοικος, ἡ κάτοικος, (ἡ ἐγκάτοικη).
Einwurf, der, ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις.
Einwurzeln, v. a. ῥιζώνω, πιάνω ῥίζαν.
Einzählen, v. a. βάνω μέσα (οἷον· μῆλα, καρύδια κ. τ. ε.) μετρῶντας.
Einzapfen, v. a. ἁρμόζω (ἕνα ξύλον εἰς τὴν χαραγματιὰν τοῦ ἄλλου).
Einzäunen, v. a. περικυκλώνω μὲ φράκτην.
Einzäunung, die, ἡ περικύκλωσις μὲ φράκτην. ἡ φράκτη.
Einzeichnen, v. a. σχεδιάζω (ζωγραφίζω) μέσα. — καταγράφω.
Einzeichnung, die, ἡ καταγραφή.
Einzeln, a. μόνος, μοναχὸς, ξεχωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. (unverheirathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος. ad. ἕνας ἀπὸ ἕνα, μία ἀπὸ μίαν, ἕνα ἕνα.
Einziehen, v. a. (einen Faden ꝛc.), ἀπερνῶ (μίαν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης κ. τ. ε.). jemanden —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω. ein Kleid —, κάμνω στενώτερον ἕνα φόρεμα κ. τ. ε.). die Segel —, μαζώνω τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ. (einsaugen), βυζάνω (ὡσὰν τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν). Nachricht —, πέρνω, λαμβάνω εἴδησιν. v. n. ἐμβαίνω μέσα (μὲ παράταξιν). in ein Haus —, ἐμβαίνω εἰς ἕνα ὀσπῆτι, εἰς τὸ κονάκι μου.
Einziehung, die, τὸ ἀπέρασμα τῆς κλωστῆς κ. τ. ε. ἡ φυλάκωσις. s. Einziehen.
Einzig, a. μόνος, ὁ μόνος.
Einzug, der, ἡ εἴσοδος (ὁ ἐρχομὸς) μὲ παράταξιν. einen Einzug halten, εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω μὲ παράταξιν. — in ein Haus, ἡ εἴσοδος εἰς ἕνα ὀσπῆτι, εἰς τὸ κονάκι μου.
Einzwängen, v. a. σφίγγω μέσα, ζουλήγω μέσα.
Einzwingen, v. a. (einem etwas —), ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι.
Eis, das, ὁ πάγος.
Eisbär, der, ἡ βόρειος ἀρκοῦδα, ἄσπρη ἀρκοῦδα.
Eisberg, der, βουνὸν ἀπὸ πάγον.
Eisbock, der, ξύλον πλαγίως βαλμένον εἰς τὸν ποταμὸν, διὰ νὰ τζακίζηται ὁ πάγος ἐκεῖ, ὅταν ξεπαγώνει.
Eisbruch, der, τὸ τζάκισμα τοῦ πάγου, ἡ ξεπαγωσιά.
Eisen, das, ὁ σίδηρος, τὸ σίδηρον.
Eisenarbeit, die, κάθε πρᾶγμα κατασκευασμένον ἀπὸ σίδηρον.
Eisenbergwerk, das, μεταλλεῖον (τουρκ. λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν σίδηρον.
Eisenblech, das, ὁ σιδηρένιος τενεκές.
Eisendraht, der, σιδηρένιον σύρμα.
Eisenerde, die, χῶμα περιέχον σίδηρον.

Eisenerz, das, μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) περιέχον σίδηρον.
Eisenfarbe, die, τὸ χρῶμα σιδήρου.
Eisenfeil, (Eisenfeilicht), das, die Eisenfeilspäne, (pl.) τὰ ῥινίσματα σιδήρου.
Eisenfresser, der, (σιδηροφάγος) καυχητής, καυχησιάρης, ὅστις καυχᾶται πῶς εἶναι ἀνδρειότατος.
Eisengrube, die, s. Eisenbergwerk.
Eisenhaltig, a. περιέχων σίδηρον.
Eisenhammer, der, κατασκευὴ (φαμπρίκα), μὲ ἕνα σφυρὶ πολλὰ μεγάλον κινούμενον ἀπὸ τὸ νερὸν, ὁποῦ σφυροκοπεῖ τὸ σίδηρον.
Eisenhandel, der, πραγμάτεια μὲ σιδηρικά.
Eisenhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ σιδηρικά.
Eisenhandlung, die, ἐργαστῆρι διὰ πούλησιν σιδηρικῶν, πραγμάτεια μὲ σιδηρικά.
Eisenhütchen, das, τὸ ἀκόνιτον, (ψιάκι), φαρμακερὸν φυτόν.
Eisenhütte, die, ὀσπήτιον ἔνθα δουλεύουν τὸ σίδηρον, (τὸ ἐβγάζουν ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα).
Eisenkram, der, κάθε λογῆς σιδηρένια πράγματα. ἡ πραγμάτεια μὲ σιδηρικά.
Eisenkuchen, der, ὁ λοκμᾶς, πῆτα πολλὰ λεπτὴ ψημένη μεταξὺ εἰς δύο πλάκας σιδήρου.
Eisenschlacke, die, ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου ὁποῦ πίπτει ὅταν τὸ σφυροκοποῦν.
Eisenstein, der, ἡ σιδηρόπετρα, πέτρα περιέχουσα σίδηρον.
Eisenwaare, die, τὸ σιδηρικὸν, σιδηρένιον πρᾶγμα.
Eisenwasser, das, νερὸν περιέχον σίδηρον.
Eisenwerk, das, κάθε πρᾶγμα σιδηρένιον. (eiserne Waaren), τὰ σιδηρικὰ, σιδηρένια πράγματα διὰ πούλησιν. (Eisenhütte), s. Eisenhütte.
Eisern, a. σιδηρένιος, σιδηροῦς. (μεταφ.) σκληρός. ἄσπλαγχνος.
Eisgang, der, τὸ σπάσιμον τοῦ πάγου εἰς τὸν ποταμὸν ὅταν ξεπαγώνει.
Eisgrau, a. ὅλο ἄσπρος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ τῶν γερόντων).
Eisgrube, die, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν πάγον.
Eiskeller, der, s. Eisgrube.
Eiskluft, die, σχισμάδα δένδρου ἀπὸ τὴν παγωσιάν.
Eismeer, das, ἡ παγωμένη θάλασσα.
Eispfahl, der, παλούκι εἰς ἕνα ποταμὸν εἰς τὸ ὁποῖον τζακίζεται ὁ πάγος.
Eisscholle, die, (μεγάλον) κομμάτι πάγου.
Eisschuh, der, παποῦτζι μὲ καρφιὰ ὑποκάτω διὰ νὰ μὴ γλυστρήσῃ τις εἰς τὸν πάγον.
Eisvogel, der, ὁ ἀλκυὼν, (πουλί τι εἰς τὰ βόρεια μέρη).
Eiszacken, Eiszapfen, der, λεπτὸν καὶ μακρὸν κομμάτι πάγου (ὁποῦ κρέμεται ἀπὸ τὴν στέγην).
Eitel, a. μάταιος. (eingebildet), μάταιος, ματαιόφρων, φανταστικὸς, κενόδοξος. (bloß, lauter), μόνος. eitel Brod, μόνον ψωμί (χωρὶς ἄλλο τίποτες).
Eitelkeit, die, ἡ ματαιότης, ἡ ματαία φαντασία, ἡ ματαιοφροσύνη, κενοδοξία.
Eiter, der, τὸ ἔμπυον.
Eiterbeule, die, ἀπόστημα μὲ ἔμπυον.

Eiterig, *a.* ἐμπυώδης, γεμάτος ἔμπυον.
Eitern, *v. n.* ἐβγάζω ἔμπυον, ἐμπυάζω.
Eiterstock, der, ἡ ῥίζα τοῦ ἐμπύου, τὸ ἔμπυον εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς πληγῆς.
Eiterung, die, τὸ ἐμπύασμα.
Ekel, der, ἡ ἀναγοῦλα, τὸ ἀναγούλιασμα, ἡ ἀηδία, ἀνορεξία.
Ekel, *a.* ὁποῦ ἀηδιάζει, ἀποστρέφεται.
Ekelhaft, Ekelig, *a.* ἀναγουλιαστικὸς, ἀηδὴς, ὁποῦ προξενεῖ ἀναγοῦλαν.
Ekeln, sich, *v. n.* ἀναγουλιάζω, ἀηδιάζω, ἀποστρέφομαι. es ekelt mir, ἔχω ἀναγοῦλαν, ἀηδίαν, σιχαίνομαι.
Ekelnahme, der, παρανόμιον περιπαικτικόν.
Elasticität, die, ἡ ἐλαστικότης.
Elastisch, *a.* ἐλαστικός.
Elbogen, der, ὁ ἀγκῶνας (* ἀγκών).
Elektricität, die, ὁ ἠλεκτρισμός ἡ ἠλεκτρικότης, ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις.
Elektrisch, *a.* ἠλεκτρικός.
Elektrisiren, *v. a.* ἠλεκτρίζω.
Elektrisir=Maschine, die, ἡ ἠλεκτρικὴ μηχανή.
Element, das, τὸ στοιχεῖον. die Elemente einer Wissenschaft, s. Anfangsgründe.
Elementarbuch, das, βιβλίον περιέχον τὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐπιστήμης.
Elementarisch, *a.* στοιχειώδης.
Elen, (Elend), Elenthier, das, ζῶον τι εἰς τὰ βόρεια μέρη ὅμοιον μὲ τὸ ἐλάφι.
Elend, das, ἡ ταλαιπωρία, δυστυχία. in das Elend schicken, ἐξορίζω τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον.
Elend, *a.* ταλαίπωρος, δυστυχὴς, ἄθλιος. (schlecht), ἀχαμνὸς, φαῦλος. (krank) ἄῤῥωστος.
Elensleder, das, πετζὶ ἀπὸ τὸ ζῶον Elen λεγόμενον. ἰδὲ Elen.
Elephant, der, ὁ ἐλέφας. (τουρκ. τὸ φίλι).
Elfenbein, das, τὸ ἐλεφάντινον, (τουρκ. τὸ φίλτισι).
Elfenbeinern, *a.* ἐλεφάντινος, ἀπὸ δόντι ἐλέφαντος κατασκευασμένος.
Elle, die, ἡ πήχη.
Eller, s. Erle.
Els, (Alose), die, ἡ θρίσσα, εἶδος ὀψαρίου.
Elsebeere, die, τὸ σοῦρβον.
Elsebeerenbaum, der, ἡ σουρβιά.
Elster, (Aelster), ἡ κίσσα, καρακάξα.
Eltern (Aeltern), die, (*pl.*(οἱ γονεῖς.
Email, die, ὁ σμάλτος.
Emailliren, *v. n.* σμαλτώνω, στολίζω μὲ σμάλτον.
Embargo, das, ἐμπόδιον, ἀπαγόρευσις γινομένη εἰς ἕνα καράβι νὰ μὴν μισεύσῃ.
Emigrant, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παραιτεῖ τὴν πατρίδα του, ὁποῦ μεταβαίνει εἰς ξένον τόπον, φυγὰς ἀπὸ τὴν πατρίδα.
Eminent, s. Vorzüglich.
Eminenz, die, ἡ ἐξοχή. Ew. (Eure), Eminenz, ἡ ἐξοχή σας, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς καρδιναλέους.
Emmerling, der, ὁ συκοφὰς, (πουλί).
Empfang, der, ἡ περιλαβὴ, ἡ ὑποδοχὴ, τὸ δέξιμον, ἡ φιλοδεξίωσις.
Empfangen, *v. a.* λαμβάνω, περιλαμβάνω. δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν. (schwanger werden), συλλαμβάνω.
Empfänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει, περιλαμβάνει.
Empfänglich, *a.* δεκτικὸς, ἱκανὸς νὰ

δεχθῇ. (μεταφ.) ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ.
Empfänglichkeit, die, ἡ ἱκανότης νὰ καταλάβῃ τις τι.
Empfängniß, die, ἡ σύλληψις.
Empfangschein, der, ἡ ὁμολογία ἢ μαρτυρία τῆς περιλαβῆς.
Empfehl, der, ἡ προσκύνησις, ὁ χαιρετισμός, (τὸ κομπλιμέντο).
Empfehlen, v. a. συσταίνω. sich —, συσταίνομαι, προσκυνῶ, χαιρετῶ.
Empfehlung, die, ἡ σύστησις.
Empfehlungsschreiben, das, συστατικὸν γράμμα.
Empfindbar, a. αἰσθητός, ὁποῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ αἰσθάνηται.
Empfindeley, die, ἡ παραπολλὴ αἰσθητικότης, ἡ ὑποκρινομένη αἰσθαντικότης, ὑποκρινομένη τρυφερότης τῆς καρδίας.
Empfindeln, v. n. ὑποκρίνομαι παραπολλὴν αἰσθητικότητα, παραπολλὴν τρυφερότητα τῆς καρδίας.
Empfinden, v. a. αἰσθάνομαι.
Empfindlich, a. αἰσθητός. (reizbar), ὅστις εὔκολα πέρνει τι εἰς κακόν.
Empfindlichkeit, die, ἡ αἰσθητικότης, τὸ αἰσθητικόν. ἡ κλίσις τινὸς νὰ πέρνῃ τι εἰς κακόν.
Empfindsam, a. αἰσθητικὸς, τρυφερὸς εἰς τὴν καρδίαν, ὁποῦ εὔκολα κινεῖται εἰς συλλύπησιν.
Empfindsamkeit, die, ἡ αἰσθητικότης, τρυφερότης τῆς καρδίας, κλίσις εἰς εὐσπλαγχνίαν.
Emfipndung, die, ἡ αἴσθησις, αἴσθανσις.
Empfindungslos, a. ἀναίσθητος, χωρὶς αἴσθησιν.
Empfindungslosigkeit, die, ἡ ἀναισθησία.

Empor, ad. ἐπάνω, εἰς τὰ ἐπάνω.
Empor bleiben, μένω ἐπάνω. (μεταφ.) νικῶ, μένω νικητής.
Empor bringen, σηκώνω, ἀναβιβάζω.
Empor helfen, βοηθῶ τινα νὰ σηκωθῇ.
Empor kommen, ἀναβαίνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Empor schwimmen, πλέω, κολυμβῶ ἐπάνω. (μεταφ.) νικῶ.
Empor schwingen, sich, ἀναβαίνω εἰς τὸν ἀέρα. (μεταφ.) ἀναβαίνω, ἀποκτῶ δόξαν, πλοῦτον.
Empor steigen, ἀναβαίνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Empor streben, Empor wollen, πασχίζω νὰ ἀνέβω, νὰ ἀποκτήσω τιμὴν κ. τ. ε.
Empor tragen, φέρω τι ὑψωμένον, σηκωμένον. die Nase empor tragen, (μεταφ.) ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ.
Empören, v. a. διεγείρω, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν. παρακινῶ εἰς θυμόν. sich —, ἐπαναστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν.
Empörend, a. ὁποῦ παρακινεῖ εἰς θυμὸν, ἀδικώτατος.
Empörer, der, ὁ ἐπαναστάτης, ἀποστάτης.
Emporkirche, die, τόπος ὑψηλὸς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις διὰ τοὺς ψάλτας καὶ ὁμοίως διὰ τοὺς ἄλλους.
Empörung, die, ἡ ἐπανάστασις, ἀποστασία.
Emsig, a. ἀκούραστος, ἐπιμελής.
Emsigkeit, die, ἡ ἐπιμέλεια, ἀκουρασία.
Ende, das, τὸ τέλος. ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον.
Enden, Endigen, v. a. τελειώνω. sich —, v. r. τελειώνω, τελειώνομαι. (von Wörtern), λήγω.

Endigung, die, ἡ τελείωσις. (von Wörtern), ἡ κατάληξις.
Endivie, die, ἐνδίβια, εἶδος πικραλίδας.
Endlich, ad. τελευταῖον, εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων.
Endlich, a. τελικὸς, τελευταῖος. πεπερασμένος, περιορισμένος, ὄχι ἄπειρος.
Endlichkeit, die, τὸ τελικὸν, τὸ πέπερασμένον.
Endlos, a. ἀτελείωτος, ὁποῦ δὲν ἔχει τέλος, ἄπειρος.
Endreim, der, ὁμοιοκατάληξις, ῥίμα.
Endschaft, die, τὸ τέλος.
Endsylbe, die, ἡ λήγουσα.
Endung, die, ἡ κατάληξις.
Endursache, die, ἡ τελικὴ αἰτία, ὁ σκοπός.
Endurtheil, das, ἡ τελευταία κρίσις.
Endzweck, der, ὁ σκοπός.
Engbrüstig, a. ἀσθματικός.
Engbrüstigkeit, die, τὸ ἄσθμα, ἡ στενοχωρία τῆς ἀναπνοῆς.
Enge, a. πυκνὸς, σφικτός. στενός.
Enge, die, ἡ στενότης.
Engel, der, ὁ ἄγγελος.
Engelrein, a. καθαρὸς ὡς ἄγγελος.
Engerling, der, σκωλήκι εἰς τὸ στομάχι τῶν βοδιῶν καὶ τῶν ἀλόγων.
Englisch, a. ἀγγελικός.
Enkel, der, ὁ ἔγγονος, τὸ ἐγγόνι.
Enkelin, die, ἡ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη.
Entadeln, v. a. ἐξευγενίζω, ὑστερῶ τὴν εὐγένειαν.
Entäußern, sich, v. r. ὑστεροῦμαι μόνος μου τι.
Entäußerung, die, ἡ ὑστέρησις, στέρησις.
Entbehren, v. a. εἶμαι ὑστερημένος, δὲν ἔχω.
Entbehrlich, a. περιττὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λείπῃ.
Entbehrung, die, ἡ ὑστέρησις, στέρησις.
Entbieten, v. a. μηνύω, φανερώνω. einen Gruß —, λέγω χαιρετισμὸν, χαιρετῶ.
Entbinden, v. a. ἀπολύω, ἐλευθερώνω, ἀποφασίζω νὰ ἐλευθερωθῇ τις ἀπό τι. (eine Gebährende —), μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γένναν. entbunden werden, γεννῶ. sie ist von einem Knaben, einem Mädchen entbunden worden, αὐτὴ ἐγέννησεν ἕνα παιδὶ, ἕνα κορίτζι.
Entbindung, die, ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις. ἡ γέννα.
Entblättern, v. a. ξεφυλλίζω, ὑστερῶ τὰ φύλλα.
Entblöden, sich nicht, v. r. δὲν ἐντρέπομαι, τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην.
Entblößen, v. a. γυμνώνω.
Entblößung, die, ἡ γύμνωσις.
Entbrechen, sich, v. r. ich kann mich nicht entbrechen, δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴν...., δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφύγω.
Entbrennen, v. n. ἀνάπτω. von Liebe —, ἀνάπτω ἀπὸ ἔρωτα, ἐρωτεύομαι.
Entdecken, v. a. ξεσκεπάζω, εὑρίσκω, ἀνακαλύπτω.
Entdecker, der, ὁ ξεσκεπαστὴς, εὑρετής.
Entdeckung, die, τὸ ξεσκέπασμα, ἡ ἀνακάλυψις, τὸ εὕρημα.
Ente, die, ἡ πάπια, νῆσσα.
Entehren, v. a. ἀτιμάζω. ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω.
Entehrend, a. ἄτιμος, ὁποῦ ἀτιμάζει.
Entehrung, die, τὸ ἀτίμασμα. τὸ ξεπαρθένευμα, ἡ ξεπαρθένευσις.

Enterben, *v. a.* ξεκληρώνω, ὑστερῶ τῆς κληρονομίας.
Enterbung, die, ἡ ἀκληρία, ξεκλήρωσις, ὑστέρησις τῆς κληρονομίας.
Enterich, der, τὸ ἀρσενικὸν τῆς πάπιας, τῆς νήσσης.
Enterhaken, der, ἀγκίστρι μεγάλον τὸ ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὸ ἐχθρικὸν καράβι νὰ τὸ κρατήσουν.
Entern, *v. a.* πιάνω ἐχθρικὸν καράβι μὲ ἀγκίστρι διὰ νὰ ὁρμήσω ἐπ' αὐτό.
Entfahren, *v. n.* das Wort ist mir entfahren, (αὐτὸς ὁ λόγος ἔφυγεν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν μου), εἶπα τὸν λόγον ἀστόχαστα, χωρὶς νὰ θελήσω.
Entfallen, *v. n.* ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν. es ist mir entfallen, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου, ἀλησμόνησα.
Entfalten, *v. a.* ξεδιπλώνω. sich —, ξεδιπλώνομαι. (von Blüthen), ἀνοίγω (ὡς τὰ ἄνθη).
Entfärben, sich, (ἀλλάζω τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου). κοκκινίζω. κιτρινίζω.
Entfernen, *v. a.* ἀπομακρύνω. sich —, ἀπομακρύνομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω.
Entfernung, die, ἡ ἀπομάκρυνσις. (Abstand), τὸ διάστημα, ἡ ἀπόστασις.
Entfesseln, *v. a.* λύω ἀπὸ τὰ σίδηρα.
Entflammen, *v. a.* ἀνάπτω. (μεταφ.) ἐγκαρδιώνω, θαῤῥύνω, ἀνάπτω.
Entfliegen, *v. a.* φεύγω, πετῶ.
Entfliehen, *v. n.* φεύγω. γλυτώνω.
Entfließen, *v. n.* τρέχω, ῥέω ἔξω.
Entführen, *v. a.* ἁρπάζω (μάλιστα μίαν κόρην).
Entführung, die, ὁ ἁρπαγμὸς (μιᾶς κόρης).
Entgegen, *ad. et prp.* ἐναντίον. εἰς ἀπάντησιν.
Entgegen, gehen, πηγαίνω ἐναντίον. πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν.
Entgegengesetzt, *a.* ἐναντία θεμένος, ἐνάντιος.
Entgegenhalten, κρατῶ ἐναντίον τινος (οἷον σπάθι, λόγχην). (vergleichen), παραβάλλω, συγκρίνω.
Entgegen laufen, τρέχω ἐναντίον, τρέχω εἰς ἀπάντησιν. — εἶναι ἐναντίον.
Entgegen nehmen, λαμβάνω, περιλαμβάνω.
Entgegen schicken, στέλλω ἐναντίον. — στέλλω εἰς ἀπάντησιν.
Entgegen sehen, einem, einer Sache, προσμένω.
Entgegen setzen, stellen, βάνω ἐναντίον, ἐναντιώνω.
Entgegen seyn, εἶμαι ἐνάντιος.
Entgehen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω.
Entgeld, das, ἡ ἀνταμειβή. ohne —, χωρὶς πληρωμὴν, χωρὶς νὰ ζητήσω πληρωμήν.
Entgelten, *v. n.* παιδεύομαι (δι' αἰτίαν ἑνὸς ἄλλου).
Entglimmen, *v. n.* ἀνάπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Enthalten, *v. a.* περιέχω. sich —, einer Sache, ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα.
Enthaltsam, *a.* ἐγκρατής.
Enthaltsamkeit, die, ἡ ἐγκράτεια.
Enthaltung, die, ἡ ἀποχή.
Enthaupten, *v. a.* ἀποκεφαλίζω.
Enthauptung, die, ὁ ἀποκεφαλισμὸς, τὸ ἀποκεφάλισμα.
Entheben, *v. a.* einen einer Pflicht, ἐξαιρῶ τινὰ ἀπὸ ἕνα χρέος τοῦ νόμου.
Entheiligen, *v. a.* βεβηλώνω, μολύνω.
Entheiligung, die, ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις (ἁγίου πράγματος).
Enthüllen, *v. a.* ἀνακαλύπτω, ξεσκε-

πάζω, ἐβγάζω τὸ σκέπασμα. (μεταφ.) ἀνακαλύπτω, φανερώνω.
Enthüllung, die, ἡ ἀνακάλυψις, τὸ ξεσκέπασμα, ἡ φανέρωσις.
Enthusiasmus, der, ὁ ἐνθουσιασμός.
Enthusiast, der, ὁ ἐνθουσιαστής.
Enthusiastisch, a. ἐνθουσιαστικός.
Entjungfern, v. a. ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω.
Entkleiden, v. n. ἐκδύνω, ξενδύνω. γυμνώνω.
Entkleidung, die, ἡ ἔκδυσις. γύμνωσις.
Entkommen, v. n. φεύγω, ἀποφεύγω, γλυτώνω.
Entkräften, v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν.
Entkräftet, a. ἀδύνατος, ἀδυνατισμένος.
Entkräftung, die, ἡ ἀδυναμία.
Entladen, v. a. ξεφορτώνω. (befreyen), ἐλευθερώνω, ἐξοφλίζω. sich des Zorns, der Galle —, φανερώνω, δείχνω τὸν θυμὸν (τὴν χολήν) μου.
Entladung, die, τὸ ξεφόρτωμα. ἡ ἐλευθέρωσις, ἐξόφλισις.
Entlang, prp. κατὰ τὸ μάκρος, κοντὰ εἰς. dem Ufer entlang, κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι πλέωντας.
Entlarven, v. a. ἐβγάζω τὸ προσωπίδι τινός. (μεταφ.) ξεσκεπάζω, φανερώνω τινὰ κατὰ ὅλα τὰ ἤθη του.
Entlassen, v. a. ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, ἀπὸ τὴν φυλακήν.
Entlassung, die, ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν, ἀπὸ τὴν φυλακήν.
Entlasten, v. a. ξεφορτώνω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸ βάρος.
Entlaufen, v. a. φεύγω (ἀπὸ τὴν δούλευσιν, ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἀπὸ πόλεμον κ. τ. ε.), γλυτώνω.
Entledigen, v. a. ἐλευθερώνω (ἀπὸ ἕνα χρέος, ἕνα βάρος). sich eines Versprechens —, ἀποπληρώνω, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου.
Entledigung, die, ἡ ἐλευθέρωσις (ἀπὸ βάρος κ. τ. ε.).
Entlegen, a. ἀπομακρυσμένος, μακρύς.
Entlegenheit, die, ὁ ἀπομακρυσμὸς, τὸ πολὺ διάστημα.
Entlehnen, v. a. δανείζομαι.
Entlehnung, die, τὸ δάνεισμα.
Entleiben, v. a. φονεύω, σκοτώνω. sich —, σκοτώνομαι, (μόνος μου).
Entleibung, die, ὁ φόνος, τὸ σκότωμα.
Entlocken, v. a. ἐβγάζω (μὲ κολακείαις, ἢ μὲ πανουργίαν). Thränen entlocken, ἐβγάζω δάκρυα ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά τινος.
Entmannen, v. a. μουνουχίζω. (μεταφ.) κόπτω τὸ θάῤῥος, κόπτω τὴν καρδίαν.
Entmannung, die, τὸ μουνούχισμα. τὸ κόψιμον τοῦ θάῤῥους.
Entmasten, v. a. χαλνῶ τὰ κατάρτια τοῦ καραβίου (μὲ κανονιαῖς, μὲ ἀνεμοζάλην κ. τ. ε.).
Entmastet, a. χωρὶς κατάρτια.
Entnehmen, v. a. πέρνω, δανείζομαι. auf jemanden —, τραβῶ βεξήλιον ἐπάνω τινός.
Entnerven, v. a. ξενευρώνω, ἀδυνατίζω.
Entnervung, die, τὸ ξενεύρωμα, ἀδυνάτισμα.
Entrathen, v. a. entrathen können, δὲν ἔχω χρείαν, δὲν χρειάζομαι.
Enträthseln, v. a. εὑρίσκω τὸ αἴνιγμα. (μεταφ.) καταλαμβάνω, εὑρίσκω.
Entreißen, v. a. einem etwas, ἁρπάζω τι ἀπό τινα.

Entrich, (Enterich), der, τὸ ἀρσενικὸν τῆς πάπιας, τῆς νήσσης.
Entrichten, v. a. πληρώνω (μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον, τὸ τελώνιον κ. τ. ε.).
Entrichtung, die, ἡ πληρωμή.
Entrinnen, v. a. φεύγω, γλυτώνω (ἀπὸ κίνδυνον).
Entrollen, v. a. (ποιητικῶς) ξετυλίγω.
Entrücken, v. a. ἁρπάζω, ἀφαρπάζω αἰφνιδίως.
Entrunzeln, v. a. ξεζαρώνω.
Entrüsten, v. a. παροξύνω, ἐρεθίζω, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις. sich —, θυμώνω.
Entsagen, v. n. παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν.
Entsagung, die, ἡ παραίτησις.
Entsatz, der, ἡ βοήθεια εἰς ἐλευθέρωσιν ἀπὸ πολιορκίαν.
Entschädigen, v. a. ξεζημιώνω, πληρώνω τὴν ζημίαν, κάμνω ἀμοιβὴν τῆς ζημίας.
Entschädigung, die, ἡ πληρωμὴ τῆς ζημίας, αμοιβὴ διὰ μίαν ζημίαν.
Entscheiden, v. a. ἀποφασίζω, διακρίνω, διαλύω.
Entscheidend, a. ἀποφασιστικὸς, διαλυτικός.
Entscheidung, die, ἡ ἀπόφασις, διάκρισις, διάλυσις.
Entschlafen, v. n. ἀποκοιμοῦμαι. (μεταφ.) ἀποθνήσκω.
Entschlagen, sich einer Sache, δὲν στοχάζομαι, δὲν ἐνοχλοῦμαι πλέον δι' ἕνα πρᾶγμα, παραιτῶ.
Entschleyern, v. a. ἐβγάζω τὸ σκέπασμα ἢ κάλυμμα τοῦ προσώπου.
Entschließen, sich, ἀποφασίζω.
Entschließung, die, Entschluß, der, ἡ ἀπόφασις.
Entschlossen, a. ἀποφασισμένος.
Entschlossenheit, die, ἡ ἀπόφασις, ἡ σταθερότης εἰς τὴν ἀπόφασιν.
Entschlummern, v. n. ἀποκοιμοῦμαι (μεταφ.) ἀποθνήσκω.
Entschlüpfung, v. n. φεύγω γλυστρῶντας, φεύγω ἢ γλυτώνω πολλὰ ὀγλήγωρα.
Entschuldigen, v. a. δικαιολογῶ, ἀπολογοῦμαι (ὑπέρ τινος). sich —, δικαιολογοῦμαι, ἀπολογοῦμαι, προφασίζομαι.
Entschuldigung, die, ἡ δικαιολογία, πρόφασις.
Entschwingen, sich, πετῶ, φεύγω πετῶντας.
Entseelt, a. ἀποθαμένος, νεκρός.
Entsetzen, v. a. eine Festung, ἐλευθερώνω ἕνα φρούριον (ἕνα κάστρον) ἀπὸ τὴν πολιορκίαν. einen des Amts —, καθαιρῶ, καταβιβάζω, (ἐβγάζω) τινὰ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα. sich —, τρομάζω, σκιάζομαι, ξηπάζομαι.
Entsetzen, das, ὁ τρόμος, (σκιαχμὸς, ξηπασμὸς).
Entsetzlich, a. τρομερὸς, φοβερὸς, τρομακτικός.
Entsetzung, die, ἡ ἐλευθέρωσις ἑνὸς φρουρίου ἀπὸ τὴν πολιορκίαν. ὁ καταβιβασμὸς (τὸ ἔβγαλμα) ἀπὸ τὸ ἀξίωμα.
Entsiegeln, v. a. ξεβουλλώνω.
Entsiegelung, die, τὸ ξεβούλλωμα.
Entsinnen, sich, v. r. ἐνθυμοῦμαι.
Entspinnen, sich —, γίνομαι, ἀρχίζω, (λέγεται διὰ πόλεμον, συνωμοσίαν κ. τ. ε.).
Entsprechen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι ἁρμόδιος. es entspricht der Erwartung, συμφωνεῖ μὲ ἐκεῖνο ὁποῦ ἤλπισα, εἶναι τοιοῦτον καθὼς τὰ ἤλπισα.

Entſprießen, *v. n.* βλαστάνω. (μεταφ.) κατάγομαι (ἀπὸ ἕνα γένος).

Entſpringen, *v. n.* πηδῶ ἔξω, φεύγω, γλυτώνω (ἀπὸ φυλακήν). (von Quellen), ἀναβρύω, ἔχω ἀρχήν. (entſtehen, herkommen), γίνομαι, προέρχομαι.

Entſtehen, *v. n.* γίνομαι, λαμβάνω τὴν ἀρχήν, προέρχομαι.

Entſtehung, die, Entſtehen, das, ἡ ἀρχή, ὁ τρόπος πῶς ἔγινε τι.

Entſtellen, *v. a.* χαλνῶ τὸ σχῆμα, ἀσχημώνω, ἀσχημίζω, κάμνω ἄσχημον.

Entſtellung, die, ὁ χαλασμὸς τοῦ σχήματος, ὁ ἀσχημισμός.

Entthronen, *v. a.* ξεθρονιάζω.

Entthronung, die, ὁ ξεθρονιασμός.

Entübrigen, *v. a.* entübrigen können, δὲν ἔχω χρείαν, ἠμπορῶ νὰ ἀφήσω.

Entübrigt, ſeyn, *v. n.* δὲν ἔχω, εἶμαι χωρίς τι. εἶμαι ἐλευθερωμένος, ἀπολυμένος, ἀπολυμένος (ἀπό τι).

Entvölkern, *v. a.* ἐρημώνω ἀπὸ λαὸν, ἀπὸ ἀνθρώπους.

Entvölkerung, die, ἐρήμωσις λαοῦ.

Entwachſen, *v. n.* γίνομαι μεγαλήτερος. der Ruthe entwachſen, γίνομαι μεγαλήτερος ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποῖαν δέρνουν τὰ παιδία μὲ βέργαις.

Entwaffnen, *v. a.* ἐξοπλίζω, ἐξαρματώνω.

Entwaffnung, die, τὸ ἐξόπλισμα, ἡ ἐξόπλισις; ἐξαρμάτωσις, τὸ ἐξαρμάτωμα.

Entweder, entweder — oder, ἢ — ἢ. ἤτοι — ἤτοι, (ἤτε — ἤτε).

Entweichen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω (κρυφίως).

Entweichung, die, ἡ (κρυφὴ) φυγή.

Entweihen, *v. a.* βεβηλώνω, μολύνω. einen Prieſter —, καθαιρῶ ἕναν ἱερέα ἀπὸ τὸ ἀξίωμα του, (ξεπαπαδεύω).

Entweihung, die, ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις.

Entwenden, *v. a.* κλέπτω (κρυφίως).

Entwendung, die, ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον.

Entwerfen, *v. a.* σχεδιάζω.

Entwickeln, *v. a.* ξετυλίγω. (μεταφ.) ἀνακαλύπτω, διαλύω, ξεκαθαρίζω, φανερώνω.

Entwickelung, die, τὸ ξετύλιγμα. ἡ ἀνακάλυψις, διάλυσις, ὁ ξεκαθαρισμός. ἡ λύσις (τοῦ δράματος).

Entwinden, ſich, *v. r.* ξεκολλοῦμαι, φεύγω, γλυτώνω.

Entwiſchen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω.

Entwöhnen, *v. a.* ξεσυνηθίζω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν συνήθειαν. ein Kind —, ἀπογαλακτίζω, ξεκόπτω τὸ βυζὶ ἀπὸ τὸ νήπιον. ſich —, ξεσυνηθίζω, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν.

Entwöhnung, die, τὸ ξεσυνήθισμα. τὸ ἀπογαλάκτισμα.

Entwurf, der, τὸ σχεδίασμα, ὁ σχεδιασμός.

Entwurzeln, *v. a.* ξεριζώνω.

Entziehen, *v. a.* einem etwas, ὑστερῶ τινὰ τινός. ſich —, einer Sache, τραβειοῦμαι ὀπίσω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, δὲν ἀνακατώνομαι εἰς αὐτό. ſich etwas entziehen, ὑστεροῦμαι τινός μόνος μου, παραιτῶ, ἀφίνω.

Entziehung, die, ἡ ὑστέρησις.

Entziffern, *v. a.* ἐξηγῶ (κυρίως γράμματα γεγραμμένα μὲ κρυφὰ σημεῖα).

Entzifferung, die, ἡ ἐξήγησις.

Entzücken, das, ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά.
Entzücken, v. a. προξενῶ ἔκστασιν, εὐφραίνω, χαροποιῶ.
Entzückend, a. ὁποῦ προξενεῖ ἔκστασιν, χαροποιός.
Entzückt, a. ἐκστατικός.
Entzückung, die, ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά.
Entzündbar, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ, νὰ φλογισθῇ.
Entzündbarkeit, die, ἡ διάθεσις τοῦ πράγματος εἰς τὸ νὰ ἀνάψῃ.
Entzünden, v. a. ἀνάπτω. φλογίζω. sich —, ἀνάπτω, πιάνω φωτίαν. φλογίζομαι.
Entzündung, die, ἡ ἄναψις. ἡ φλόγωσις (μιᾶς πληγῆς κ. τ. ε.).
Entzwey, indecl. τζακισμένος.
Entzwey brechen, τζακίζω.
Entzweyen, v. a. βάνω (δύο ἢ περισσοτέρους) νὰ μαλώσουν, βάνω ἔχθραν, ἀνάπτω ἔχθραν. sich —, μαλώνω, ἐχθρεύομαι.
Entzwey gehen, τζακίζομαι, χαλνοῦμαι.
Entzwey reißen, ξεσχίζω. ξεσχίζομαι.
Entzwey schlagen, τζακίζω κτυπῶντας.
Enzian, der, ἡ γεντιανή, (φυτόν).
Epheu, der, ὁ κισσὸς, (φυτόν).
Epidemie, die, ἡ ἐπιδημία, κολλητικὴ ἀῤῥωστία.
Epidemisch, a. ἐπιδημικός.
Epigramm, das, τὸ ἐπίγραμμα, (ὀλίγοι στίχοι σατυρικοί).
Epigrammatist, der, ὁ ἐπιγραμματιστής.
Epistel, die, ἡ ἐπιστολὴ, γραφή.
Epoche, die, ἡ ἐποχή. Epoche machen, κάμνω ἐποχὴν, κάμνω τι ἀξιόλογον καὶ ἔνδοξον.

Eppich, s. Aeppich.
Er, pron. ἐκεῖνος, αὐτός.
Erachten, v. a. νομίζω, στοχάζομαι.
Erachten, das, ἡ γνώμη.
Erarbeiten, v. a. ἀποκτῶ μὲ δουλειάν.
Erbarmen, sich, ἐλεῶ, εὐσπλαγχνοῦμαι, συλλυποῦμαι.
Erbarmen, das, Erbarmung, die, τὸ ἔλεος, ἡ εὐσπλαγχνία, σύλλύπησις.
Erbarmer, der, ὁ ἐλεήμων (μάλιστα ὁ Θεός).
Erbärmlich, a. ἐλεεινός, ταλαίπωρος, (schlecht), ἀχαμνὸς, ἀχρεῖος.
Erbärmlichkeit, die, ἡ ταλαιπωρία. ἡ ἀχαμνότης, ἀχρειότης.
Erbarmungswürdig, a. ἄξιος συλλυπήσεως.
Erbauen, v. a. κτίζω. (geistlich —), οἰκοδομῶ, παρακινῶ εἰς εὐλάβειαν. sich —, οἰκοδομοῦμαι, ἔχω εὐλάβειαν.
Erbaulich, a. οἰκοδομῶν, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς εὐλάβειαν.
Erbauung, die, τὸ κτίσιμον. ἡ οἰκοδομία (πνευματικὴ), εὐλάβεια.
Erbbegräbniß, das, μνῆμα ἀνῆκον εἰς μίαν φαμιλίαν.
Erbe, der, ὁ κληρονόμος, διάδοχος.
Erbe, das, ἡ κληρονομία.
Erbeben, v. n. τρέμω, ταράττομαι.
Erbeigen, a. ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένον.
Erben, v. a. κληρονομῶ.
Erbethen, (erbeten), v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου προσευχῆς.
Erbetteln, v. a. ἀποκτῶ ζητῶντας ἐλεημοσύνην. ἀποκτῶ παρακαλῶντας ταπεινὰ ὡσὰν ζήτουλας.
Erbeuten, v. a. λαφυραγωγῶ, κερδαίνω λαφυραγωγῶντας, (κουρσεύωντας).

Erbfall, der, θάνατος τινὸς μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχει τις νὰ κληρονομήσῃ.
Erbfeind, der, ἀσπιλίωτος ἐχθρὸς, (τοῦ ὁποίου ἡ ἔχθρα μεταβαίνει εἰς τοὺς υἱοὺς ὡς κληρονομία).
Erbfolge, die, ἡ διαδοχὴ, κληρονομία (τοῦ θρόνου).
Erbfrau, die, εὐγενικὴ κυρία ὁποῦ ἔχει ὑποστατικὸν ἐκ κληρονομίας.
Erbfürst, der, πρίγγιπας, ἡγεμὼν (ἐκ κληρονομίας, ἐκ διαδοχῆς).
Erbgenoß, der, ὁ συγκληρονόμος.
Erbgerichtsherr, der, ὁ αὐθέντης, κύριος ὑποστατικοῦ καὶ κριτηρίου (ἐκ διαδοχῆς).
Erbgrind, der, κασίδα ὁποῦ δυσκολώτατα ἰατρεύεται.
Erbgut, das, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν (εὐγενικὴν) φαμιλίαν.
Erbieten, sich, προσφέρομαι, ὑπόσχομαι δούλευσίν μου εἴς τι.
Erbieten, das, τὸ προσφερόμενον, ἡ ὑπόσχεσις βοηθείας, δουλεύσεως.
Erbin, die, ἡ κληρονόμισσα, ἡ διάδοχος.
Erbitten, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου παρακαλέσεων. sich erbitten lassen, εἰσακούω τὴν παρακάλεσιν, συγκατανεύω, στέργω.
Erbittern, v. a. παροξύνω, ἐρεθίζω, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις.
Erbitterung, die, ὁ ἐρεθισμός εἰς θυμόν· ὁ θυμὸς ἡ ἔχθρα.
Erbkrankheit, die, s. Erbübel.
Erblassen, v. n. (Erbleichen), κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος (ἀπὸ φόβον κ. τ. ε.) (sterben), ἀποθνήσκω.
Erblasser, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀφίνει κληρονομίαν ἢ διαθήκην.
Erbleute, die, (pl.) δοῦλοι, σκλάβοι (τοὺς ὁποίους λαμβάνει τις ἐκ κληρονομίας).
Erblich, a. κατὰ κληρονομίαν, ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένος.
Erblicken, v. a. βλέπω (αἰφνιδίως ἢ κατὰ τύχην).
Erblickung, die, ἡ πρᾶξις τοῦ βλέπειν.
Erblinden, v. n. γίνομαι τυφλός.
Erblos, a. ξεκληρωμένος, ὑστερημένος τῆς κληρονομίας.
Erbmann, der, δοῦλος, σκλάβος (τὸν ὁποῖον λαμβάνει τις κατὰ κληρονομίαν).
Erbnehmer, der, ὁ περιλαμβάνων τὴν κληρονομίαν, ὁ κληρονόμος.
Erborgen, v. a. δανείζομαι.
Erborgt, a. δανεισμένος. (falsch, unecht), ψεύστικος, ὄχι ἀληθινός.
Erboßen, v. a. παροξύνω εἰς θυμόν. sich —, θυμώνω πολύ.
Erbötig, a. ἕτοιμος, πρόθυμος.
Erbpacht, der, ἡ ἐμφύτευσις, τὸ πολυχρόνιον νοικίασμα.
Erbpachter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον εἰς πολλὰ χρόνια.
Erbprinz, der, ὁ διάδοχος (ἡγεμῶνος).
Erbprinzessin, die, ἡ διάδοχος (ἡγεμῶνος), ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου.
Erbrechen, v. a. (eine Thüre), τζακίζω, ἀνοίγω τζακίζωντας (μίαν θύραν). einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν. sich —, ξερνῶ.
Erbrecht, das, τὸ δίκαιον τῆς κληρονομίας.
Erbregister, das, κατάστιχον περιέχον τοὺς κληρονόμους.
Erbreich, das, βασίλειον τοῦ ὁποίου ὁ

βασιλεὺς ἐμβαίνει εἰς τὸν θρόνον κατὰ διαδοχήν.
Erbschaft, die, ἡ κληρονομία.
Erbschicht, die, ἡ διαίρεσις τῆς κληρονομίας.
Erbse, die, τὸ πίσον, ὁ ἀρακὰς, τὸ πιζέλι, (ὁ γκρόχος, τὸ ῥοβίθι).
Erbsenbaum, der, εἶδος δένδρου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς ὁμοιάζει μὲ τὸ ῥοβίθι.
Erbsensuppe, die, ἡ σοῦπα μὲ πιζέλια, μὲ ἀρακὰν, (μὲ γκρόχον, μὲ ῥοβίθια).
Erbstück, das, ἕνα πρᾶγμα τὰ ὁποῖον ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν.
Erbsünde, die, ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία.
Erbtheil, das, μέρος τῆς κληρονομίας.
Erbübel, das, κακὸν, πάθος κληρονομικὸν, ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ παιδία.
Erbuhlen, v. a. ἀποκτῶ κολακεύωντας γυναῖκα. ἀποκτῶ κολακεύωντας ἄνδρα τινα (ἐκ μέρους μιᾶς γυναικός).
Erbverbrüderung, die, συμφωνία, συνθήκη δι' ἀμοιβαῖαν διαδοχήν.
Erbvermächtniß, das, ἡ διαθήκη μὲ τὴν ὁποῖαν ἀφίνει τίς τι εἴς τινα.
Erbvertrag, Erbvergleich, der, συμφωνία, συνθήκη διὰ κληρονομίαν, διὰ διαδοχήν.
Erbzins, der, χρονικὴ πληρωμὴ χωριάτου, διὰ τὸ ὑποστατικόν του, εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ χωρίου.
Erdachse, die, ὁ ἄξων τῆς γῆς.
Erdacht, a. ἐφευρημένος, πεπλασμένος.
Erdapfel, der, τὸ μῆλον τῆς γῆς (καρτόφελον).
Erdart, die, εἶδος χώματος.
Erdball, der, ἡ σφαῖρα τῆς γῆς.
Erdbeben, das, ὁ σεισμὸς τῆς γῆς.
Erdbeere, die, τὸ χαμοκέρασον, (φράουλον).
Erdbeerpflanze, die, ἡ χαμοκερασιά.
Erdbeschreiber, der, ὁ γεωγράφος.
Erdbeschreibung, die, ἡ γεωγραφία.
Erdbirn, die, εἶδος γογγύλης λευκῆς, (φυτόν τι).
Erdboden, der, τὸ ἔδαφος. ἡ γῆ, ἡ οἰκουμένη.
Erdbrand, der, καῦσις εἰς ὑπογήϊνα μέρη.
Erde, die, ἡ γῆ. τὸ χῶμα.
Erdenge, die, τὸ στενὸν τῆς γῆς, ὁ ἰσθμός.
Erdenken, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ.
Erdenklich, a. ἐπινοητός, ὁποῦ δύναταί τις νὰ ἐπινοήσῃ.
Erschütterung, die, s. Erdbeben.
Erdfall, der, κατακάθισμα γῆς.
Erdfarbe, die, χρῶμα τῆς γῆς, χρῶμα ὡσὰν ἀπὸ χῶμα, χρῶμα μελαγχρινόν. χωματένιον χρῶμα διὰ ζωγραφίαν.
Erdfloh, der, ἡ ὀρσοδάκη, (εἶδος ψύλλου).
Erdgürtel, der, s. Erdstrich.
Erdhaltig, a. ὁποῦ περιέχει χῶμα.
Erdharz, das, ἄσφαλτος.
Erdichten, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ (μύθους κ. τ. ε.).
Erdichtung, die, πεπλασμένον τι, παραμύθιον, ψεῦμα.
Erdig, a. χωματένιος.
Erdkloß, der, s. Erdscholle, die.
Erdkörper, der, ἡ σφαῖρα τῆς γῆς.
Erdkreis, der, ἡ οἰκουμένη, ὁ κόσμος.
Erdkugel, die, ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, ἡ γῆ. (Globus), τεχνικὴ σφαῖρα παρασταίνουσα τὴν γῆν, σφαῖρα τῆς γῆς).
Erdkunde, die, ἡ γεωγραφία.
Erdmesser, der, ὁ γεωμέτρης.

Erdmeßkunst, Erdmeßkunde, die, ἡ γεωμετρία.
Erdmesser, der, ὁ γεωμέτρης.
Erdrauch, der, τὸ καπνίον (φυτόν τι).
Erdreich, das, ἡ γῆ, τὸ χῶμα.
Erdreisten, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, ἔχω τὸ θάῤῥος.
Erdrosseln, v. a. πνίγω (μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ ἕνα σχοινί).
Erdrücken, v. a. πνίγω σφίγγωντας ἢ ζουλήγωντας.
Erdschicht, die, στεῖβα ἀπὸ χῶμα.
Erdscholle, die, βῶλος γῆς, κομμάτι χῶμα.
Erdschwamm, der, τὸ μανιτάρι, ὁ μύκης.
Erdspitze, die, ἄκρα γῆς, ἀκρωτήριον.
Erdstrich, der, ζώνη τῆς γῆς. der heiße —, ἡ κεκαυμένη ζώνη. die gemäßigten Erdstriche, αἱ μέτριαι ζῶναι. die kalten Erdstriche, αἱ πεπαγωμέναι ζῶναι.
Erdulden, v. a. ὑποφέρω.
Erduldung, die, τὸ ὑποφέρειν.
Erdzirkel, der, κύκλος γῆς, κύκλος τριγύρου εἰς τὴν γῆν. s. Erdstrich.
Erdzunge, die, γλῶσσα τῆς γῆς.
Ereifern, sich, v. n. θυμώνω, γίνομαι ζηλωτής.
Ereignen, v. r. συμβαίνει, γίνεται.
Ereigniß, das, τὸ συμβεβηκὸς, συμβάν.
Ereilen, v. a. φθάνω (τινα) εἰς τὸν δρόμον. πλακώνω.
Eremit, s. Einsiedler.
Ererben, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου κληρονομίας.
Erfahren, v. a. μανθάνω, ἀκούω, δοκιμάζω.
Erfahren, a. δοκιμασμένος, ἔμπειρος.
Erfahrenheit, die, ἡ ἐμπειρία, πολλὴ πεῖρα.
Erfahrung, die, ἡ πεῖρα, δοκιμή.
Erfechten, v. a. ἀποκτῶ πολεμῶντας.
Erfinden, v. a. ἐφευρίσκω.
Erfinder, der, ὁ ἐφευρετής.
Erfinderisch, Erfindsam, a. ἐπιτήδειος εἰς ἐφεύρησιν, ἐφευρετικός.
Erfindung, die, ἡ ἐφεύρησις, τὸ ἐφεύρημα.
Erflehen, v. a. ἀποκτῶ, μὲ ταπεινὰς παρακαλέσεις, ἀποκτῶ ἱκετεύωντας.
Erfolg, der, ἡ ἔκβασις, τὸ ἑπόμενον, τὸ ἀκόλουθον.
Erfolgen, v. n. ἀκολουθῶ, γίνομαι (μετὰ ταῦτα).
Erforderlich, a. ἀπαιτούμενος, χρειαζόμενος, ἀναγκαῖος.
Erfordern, v. a. ἀπαιτῶ, χρειάζομαι, εἶναι χρεία.
Erforderniß, das, Erforderung, die, τὸ ἀπαιτούμενον, χρειαζόμενον, ἡ χρεία.
Erforschen, v. a. ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
Erforschung, die, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις, ἔρευνα.
Erfragen, v. a. μανθάνω μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω.
Erfrechen, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, τὴν αὐθάδειαν.
Erfreuen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ. sich —, εὐφραίνομαι, χαίρομαι.
Erfreulich, a. χαροποιὸς, ὁποῦ προξενεῖ χαράν.
Erfrieren, v. a. παγώνω, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν παγωσιάν.
Erfrischen, v. a. δροσίζω, καταψυχραίνω. ἐνδυναμώνω πάλιν, ἀναψύχω.
Erfrischung, die, τὸ δρόσισμα. κάθε ἐνδυναμωτικὸν, φαγὶ καὶ πιοτόν.
Erfroren, a. παγωμένος, χαλασμένος ἀπὸ τὴν παγωσιάν.
Erfüllen, v. a. ἀποπληρώνω, ἀναπληρώνω, ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ. erfüllt

werden (als eine Vorherverkündigung), ἀληθεύομαι.
Erfüllung, die, ἡ ἀποπλήρωσις, ἀναπλήρωσις, ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις.
Ergänzen, v. a. ἐκπληρῶ, ἀναπληρῶ, προσθέτω ἐκεῖνο ὁποῦ λείπει.
Ergänzung, die, ἡ ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις. προσθήκη τοῦ λείποντος.
Ergattern, v. a. (im gem. Leben), εὑρίσκω (γυρεύωντας παντοῦ).
Ergeben, sich, v. r. παραδίδομαι (εἰς ἐχθρὸν, εἰς τὴν σπουδὴν, εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ κ. τ. ε.) es ergiebt sich, v. i. φαίνεται, φανερώνεται.
Ergeben, a. δεδομένος. ὑποτεταγμένος.
Ergebenheit, die, ἡ ὑποταγή.
Ergebenst, a. ὑποκλεινέστατος, ταπεινότατος.
Ergebung, die, ἡ παράδοσις. ἡ ὑποταγή (εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ).
Ergehen, v. n. (als ein Befehl der Regierung ꝛc.), ἐβγαίνει, φανερώνεται, ἐκδίδεται (μία προσταγὴ τῆς διοικήσεως κ. τ. ε.). es ergeht mir (wohl, übel), πηγαίνω καλὰ ἢ ἀχαμνά.
Ergeizen, v. a. ἀποκτῶ, κερδαίνω μὲ φιλαργυρίαν, μὲ φειδωλάιητα.
Ergetzen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ, (τουρκ. ἐγλεντίζω).
Ergetzend, Ergetzlich, a. εὐφραντικὸς, χαροποιός. (τουρκ. ἐγλεντιστικός).
Ergetzlichkeit, die, ἡ χαρά. (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Ergiebig, a. ὁποῦ δίδει πολὺ, πλουσιοπάροχος.
Ergießen, v. n. χύνω, ξεχύνω. sein Herz —, ἐχύνω, φανερώνω τὴν καρδιάν μου. sich —, χύνομαι, ἐμβαίνω (οἷον· ποταμὸς εἰς ἄλλον ἢ εἰς τὴν θάλασσαν). (austreten), ξεχειλίζω, πλημμυρίζω.
Ergießung, die, ἡ χύσις. ἡ πλημμύρα. — des Herzens, ἡ φανέρωσις τῆς καρδίας.
Ergötzen, Ergötzlichkeit, s. Ergötzen.
Ergreifen, v. a. πιάνω, πέρνω.
Ergrimmen, v. a. θυμώνω, ἀγριώνομαι.
Ergrübeln, v. a. εὑρίσκω μὲ βαθεῖαν ἐξέταξιν, μὲ πολλοὺς συλλογισμούς.
Ergründen, v. a. ἐξετάζω ἕως εἰς τὸ θεμέλιον, ἐξετάζω κατ' ἀκρίβειαν, εὑρίσκω ἐξετάζωντας (κατ' ἀκρίβειαν).
Ergründung, die, ἡ θεμελιώδης ἐξέταξις.
Erhaben, a. ὑψωμένος. ὑψηλός (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Erhabenheit, die, τὸ ὑψηλὸν, τὸ ὕψος, (μεταφ.).
Erhalten, v. a. διατηρῶ, φυλάγω (ἀπὸ φθοράν). (bekommen), λαμβάνω.
Erhalter, der, ὁ διατηρητής.
Erhaltung, die, ἡ διατήρησις.
Erhandeln, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω. ἀποκτῶ, κερδαίνω μὲ τὴν πραγμάτειαν.
Erharten, v. n. σκληρύνωμαι, γίνομαι στερεὸς καὶ σκληρός.
Erhärten, v. a. ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω, βεβαιώνω.
Erhärtung, die, ἡ ἀπόδειξις, βεβαίωσις.
Erhaschen, v. a. πιάνω (κατὰ τυχὴν ἢ αἰφνιδίως).
Erheben, v. a. σηκώνω. (μεταφ.) ὑψώνω (τινὰ) ἀναβιβάζω (εἰς ἀξίωμα κ. τ. ε.). (preisen), ὑψώνω, ἐπαινῶ, δοξάζω. sich —, ὑψώνομαι. (stolz seyn), ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ.

Erheblich, a. ἀξιόλογος, λόγου ἄξιος.
Erheblichkeit, die, τὸ ἀξιόλογον.
Erhebung, die, ἡ ὕψωσις. ὁ ἀναβιβασμός. ὁ ἔπαινος.
Erheischen, v. a. ἀπαιτῶ, χρειάζομαι.
Erheitern, v. a. ἱλαρύνω, κάμνω ἱλαρόν. sich —, γίνομαι ἱλαρός. (vom Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός.
Erheizen, v. a. ζεσταίνω (κυρίως· μὲ κόπον).
Erhellen, v. a. φωτίζω, κάμνω φωτεινόν. v. n. φαίνομαι, φανερώνομαι, εἶμαι φανερός.
Erhenken, v. a. κρεμῶ, κρεμνῶ.
Erheucheln, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ὑποκρίσεως.
Erheurathen, (Erheirathen), v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ὑπανδρείας.
Erhitzen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω. (μεταφ.) ἐρεθίζω, παρακινῶ εἰς θυμόν. sich —, ζεσταίνομαι. (μεταφ.) θυμώνω.
Erhitzt, a. ζεσταμένος, ἀναμμένος. θυμωμένος.
Erhitzung, die, ἡ θέρμανσις, ζέστανσις.
Erhöhen, v. a. ὑψώνω, κάμνω ὑψηλότερον. (μεταφ.) ὑψώνω, ἀναβιβάζω (τινά). (loben, preisen), ἐπαινῶ, δοξάζω. (vermehren), αὐξάνω, μεγαλύνω.
Erhöhung, die, ἡ ὕψωσις. ὁ ἀναβιβασμός. (Anhöhe), τὸ ὕψωμα, ὕψος.
Erhohlen, sich, v. a. (von einer Krankheit), ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν). (ausruhen), ἀναπαύομαι, ξαναλαμβάνω δύναμιν. sich seines Schadens —, ξαναποκτῶ τὴν ζημίαν μου. sich Raths —, ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι.

Erhohlung, die, ἡ ξαναλαβή. ἡ ἀνάπαυσις.
Erholungsstunde, die, ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως.
Erhören, v. a. εἰσακούω.
Erhörung, die, τὸ εἰσάκουσμα.
Erjagen, v. a. ἀποκτῶ (μὲ τὸ κυνῆγι, μὲ κόπον).
Erinnerlich, a. es ist mir —, ἐνθυμοῦμαι.
Erinnern, v. a. ἐνθυμίζω. νουθετῶ. sich —, ἐνθυμοῦμαι.
Erinnerung, die, ἡ ἐνθύμησις. ἡ νουθεσία.
Erkalten, v. n. ψυχραίνω, κρυώνω, γίνομαι ψυχρός.
Erkälten, v. a. κάμνω ψυχρὸν, κρύον. sich —, κρυώνω (δηλαδή· πάσχω ἀπὸ τὸ κρύον).
Erkältung, die, ἡ κρύωσις, τὸ ψύχραμα.
Erkämpfen, v. a. ἀποκτῶ πολεμῶντας.
Erkargen, v. a. ἀποκτῶ, μαζώνω μὲ φειδωλότητα.
Erkaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω. (bestechen), φθείρω (μὲ δῶρα) πληρώνω τινὰ νὰ κάμῃ τι κακόν.
Erkaufung, die, ἡ ἀγόρασις, τὸ ἀγόρασμα, ψώνισμα. ἡ διαφθορὰ (μὲ δῶρα).
Erkennen, v. a. γνωρίζω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ. (anerkennen), ἀναγνωρίζω. etwas mit Dank —, εὐχαριστῶ.
Erkenntlich, a. (erkennbar), γνωριστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ. (dankbar), εὐχάριστος.
Erkenntlichkeit, die, ἡ εὐχαριστία.
Erkenntniß, die, ἡ γνῶσις, ὁ γνωρισμός.
Erker, der, ἔξεχον μέρος ὁσπητίου μὲ παράθυρον.

Erkiesen, (veraltet), s. Erwählen.
Erklärbar, a. ἐξηγητὸς, ὁποῦ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ.
Erklären, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω. sich —, λέγω; φανερώνω τὴν γνώμην μου, τὴν ἀπόφασίν μου.
Erklärung, die, ἡ ἐξήγησις. ἡ φανέρωσις τῆς γνώμης, τῆς ἀποφάσεως.
Erklecken, (veraltet), v. n. ὠφελῶ. φθάνω, εἶμαι ἀρκετός.
Erklecklich, a. ἀρκετὸς, ἱκανός.
Erklettern, Erklimmen, v. a. ἀναβαίνω.
Erklingen, v. n. ἠχῶ, ἀναδίδω ἦχον.
Erklopfen, v. a. ἐξυπνῶ (τινα) κάμνοντας κτύπον.
Erkoren, a. ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός.
Erkranken, v. n. ἀῤῥωστῶ.
Erkühnen, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην.
Erkundigen, sich, v. r. ἐρωτῶ, ζητῶ εἴδησιν.
Erkundigung, die, ἡ ζήτησις, εἰδήσεως.
Erkünsteln, v. a. παρασταίνω μὲ παραπολλὴν τέχνην, μιμοῦμαι (μὲ παραφύσικον τρόπον).
Erlahmen, v. n. γίνομαι χωλὸς, (κουτζός).
Erlangen, v. a. φθάνω (μὲ τὸ χέρι). ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω.
Erlangung, die, ἡ ἀπόκτησις.
Erlaß, der, ἡ ἄφεσις (πληρωμῆς, χρέους).
Erlassen, v. a. (einem etwas), ἀφίνω (τινὸς τι, οἷον· πληρωμὴν χρέους κ. τ. ε.) die Strafe —, συγχωρῶ, ἀπολύω ἀπὸ τὴν παιδίαν. (ergehen lassen), ἐκδίδω, φανερώνω προσταγήν).
Erläßlich, a. συγχωρητικός.
Erlassung, die, ἡ ἄφεσις. ἡ συγχώρησις. ἡ φανέρωσις (προσταγῆς).
Erlauben, v. a. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν).
Erlaubniß, die, ἡ ἄδεια.
Erlaubt, a. συγχωρημένος.
Erlaucht, a. γαληνότατος.
Erlaucht, Ew. (Eure) Erlaucht, ἡ γαληνότης σας.
Erlauern, v. a. εὑρίσκω, ξεσκεπάζω μὲ τὸ νὰ παραμογεύσω.
Erlaufen, v. a. φθάνω τρέχωντας.
Erläutern, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω.
Erläuterung, die, ἡ ἐξήγησις.
Erle, die, ἡ κλῆθρα (δένδρον τι).
Erleben, v. a. βλέπω εἰς καιρὸν ζωῆς μου, ζῶ ἕως νὰ ἰδῶ.
Erledigen, v. a. (einen eines Geschäfts), ἐλευθερώνω, ἀπολύω τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειάν.
Erledigt, a. ἄδειος.
Erledigung, die, τὸ νὰ γένῃ ἄδειον ἕνα ἐπάγγελμα.
Erlegen, v. a. (tödten), σκοτώνω. (bezahlen), πληρώνω.
Erlegung, die, ἡ σκότωσις. ἡ πληρωμή.
Erleichtern, v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω. εὐκολύνω.
Erleichterung, die, ἡ ἐλάφρωσις. εὐκόλυνσις.
Erleiden, v. a. ὑποφέρω, πάσχω.
Erleidlich, a. ὑπόφερτος.
Erlen, a. ἀπὸ κλῆθραν. s. Erle.
Erlenholz, das, τὸ ξύλον τῆς κλῆθρας. s. Erle.
Erlernen, v. a. μανθάνω (καλὰ, σωστά).
Erlernung, die, ἡ μάθησις.
Erlesen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω.
Erleuchten, v. a. φωτίζω, κάμνω φωτεινόν. (illuminiren), χρωματίζω (οἷον χάρταις γεωγραφικαῖς κ. τ. ε.)
Erleuchtung, die, ὁ φωτισμός. feuerliche —, ἡ φωτοχυσία. τὸ χρωμάτισμα.

Erliegen, v. n. νικῶμαι.
Erlogen, a. ψευδὴς, πεπλασμένος ἀπὸ ψεύστην.
Erlöschen, v. n. σβύνομαι (λέγεται διὰ φωτίαν καὶ διὰ τὰ γεγραμμένα). (aussterben), σβύνομαι, ἀφανίζομαι (οἷον ἕνα γένος). (als ein Vorrecht), ἀφανίζομαι, χάνομαι (οἷον ἕνα πρωτέρημα).
Erlöschung, die, ἡ σβύσις, τὸ σβίσιμον, ὁ ἀφανισμός.
Erlösen, v. a. λυτρώνω, ἐλευθερώνω.
Erlöser, der, ὁ σωτὴρ, ὁ λυτρωτὴς, ἐλευθερωτής.
Erlösung, die, ἡ σωτηρία, λύτρωσις, ἐλευθέρωσις.
Erlustigen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ.
Erlustigung, die, ἡ χαροποίησις.
Ermahnen, v. a. προτρέπω, παραινῶ (λέγω τινὸς νὰ κάμῃ τι).
Ermahnung, die, ἡ προτροπὴ, παραίνεσις.
Ermangeln, v. n. λείπω. ich werde nicht ermangeln, δὲν θέλω λείψει.
Ermangelung, die, ἡ ἔλλειψις. in —, εἰς ἔλλειψιν, λείπωντας.
Ermannen, sich, ξαναθαῤῥῶ, ἐγκαρδιώνομαι.
Ermatten, v. n. κουράζομαι, ἀποσταίνω, ἀδυνατίζομαι.
Ermattung, die, ὁ κουρασμὸς, ἡ ἀδυναμία.
Ermel, s. Aermel.
Ermessen, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι, κρίνω.
Ermessen, das, ὁ στοχασμὸς, ἡ γνώμη, κρίσις.
Ermorden, v. n. φονεύω, σκοτώνω.
Ermordung, die, ὁ φόνος, ἡ σκότωσις.
Ermüden, v. a. κουράζω, κοπιάζω. ἐνοχλῶ. v. n. κουράζομαι, ἀποσταίνω.
Ermüdet, a. κουρασμένος, κοπιασμένος.
Ermüdung, die, ὁ κουρασμός.
Ermuntern, v. a. (aus dem Schlafe), ἐξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον. (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω.
Ermunterung, die, ἡ ἐξύπνησις. ἡ ἐγκαρδίωσις.
Ernähren, v. a. τρέφω.
Ernährer, der, ὁ τροφεὺς, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέφει.
Ernährung, die, τὸ θρέψιμον, ἡ τροφή.
Ernennen, v. a. ὀνομάζω, διορίζω.
Ernennung, die, ἡ ὀνόμασις, ὁ διορισμός.
Erneuen, Erneuern, v. a. ἀνανεώνω. ξανανεώνω, ξανακαινουριώνω.
Erneuerung, die, ἡ ἀνανέωσις, ξανανέωσις.
Erniedrigen, v. a. χαμηλώνω, κάμνω χαμηλότερον. (μεταφ.) ταπεινώνω. sich —, ταπεινώνομαι.
Erniedrigung, die, ἡ χαμήλωσις, ἡ ταπείνωσις.
Ernst, der, ἡ σοβαρότης. (Eifer) ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία. (Strenge), ἡ αὐστηρότης. im Ernst, μὲ τὰ σωστά μου, μὲ τὰ σωστά σου κ. τ. ε.
Ernst, a. (σοβαρὸς), ὁποῦ κάμνει τις μὲ τὰ σωστά του. der ernste Wille, τὸ ἀληθινὸν θέλημα χωρὶς ἄλλο.
Ernsthaft, a. σοβαρὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ ἀστεΐζεται (νὰ χωρατεύῃ).
Ernsthaftigkeit, die, ἡ σοβαρότης.
Ernte rc., s. Aernte rc.
Eroberer, der, νικητὴς ὅστις πέρνει εἰς πόλεμον τόπους, πόλεις.
Erobern, v. a. πέρνω (τόπους, πόλεις) εἰς τὸν πόλεμον. (μεταφ.) πέρνω, κερδαίνω (τὴν καρδίαν).

Eroberung, die, ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον. ὁ τόπος παρμένος εἰς πόλεμον.
Eröffnen, v. a. ἀνοίγω. einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν. (entdecken), ἀνοίγω, φανερώνω.
Eröffnung, die, τὸ ἄνοιγμα, ὁ ἀνοιγμός. ἡ φανέρωσις.
Erörtern, v. a. σαφηνίζω.
Erörterung, die, τὸ σαφήνισμα.
Erpicht, a. (auf etwas), ὁποῦ ἔχει πολλὴν ἐπιθυμίαν. erpicht seyn, ἐπιθυμῶ πολλὰ (νὰ λάβω τι). ἐπιμελοῦμαι πολλὰ (εἴς τι).
Erpressen, v. a. ἐβγάζω (ἄσπρα κ. τ. ε. ἀπὸ τινὰ) μὲ βίαν ἢ στενοχωρῶντάς τον. ein Geständniß erpressen, ἐβγάζω τὴν ὁμολογίαν τοῦ κακουργήματος διὰ μέσου τῶν βασάνων.
Erpressung, die, τὸ ἔβγαλμα μὲ βίαν κ. τ. ε. s. Erpressen. Erpressungen, die, (pl.) (im Kriege), λαφυραγωγία, κούρσευμα.
Erproben, v. a. δοκιμάζω, εὑρίσκω μὲ τὴν δοκιμήν.
Erquicken, v. a. δροσίζω, ἐνδυναμώνω, ἀναψύχω.
Erquickend, a. δροσιστικὸς, ἐνδυναμωτικὸς, ἀναψυκτικός.
Erquickung, die, τὸ δρόσισμα, ἡ ἐνδυνάμωσις, ἀνάψυξις.
Errathen, v. a. καταλαμβάνω, εὑρίσκω διὰ μέσου συμπερασμάτων.
Erregen, v. a. κινῶ, σηκώνω, ἐρεθίζω.
Erregung, die, τὸ κίνημα, σήκωμα, ἐρέθισμα.
Erreichen, v. a. φθάνω (μὲ τὸ χέρι, εἰς τὸν δρόμον). (erlangen), ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω.
Erretten, v. a. σώζω, ἐλευθερώνω (ἀπὸ κίνδυνον).
Erretter, der, ὁ σωτὴρ, ὁ ἐλευθερωτής.
Errettung, die, ἡ σωτηρία, ἡ ἐλευθέρωσις (ἀπὸ κίνδυνον).
Errichten, v. a. σταίνω, σηκώνω, κτίζω, θεμελιώνω.
Errichtung, die, τὸ σήκωμα, κτίσιμον, ἡ θεμελίωσις.
Erringen, v. a. ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω μὲ κόπον.
Erringung, die, ἡ ἀπόκτησις μὲ κόπον.
Erröthen, v. n. κοκκινίζω.
Errufen, v. a. einen φωνάζω ἕως νὰ μὲ ἀκούσῃ τις ὁποῦ εἶναι μακρά.
Ersättigen, v. a. χορτάζω, κάμνω νὰ χορτάσῃ τις.
Ersatz, der, ἡ ἀντιπληρωμὴ ζημίας, ἡ ἀνταμειβὴ διὰ τὸ χαμένον.
Ersaufen, v. n. πνίγομαι (εἰς τὸ νερόν).
Ersäufen, v. n. πνίγω (εἰς τὸ νερόν).
Erschaffen, v. a. πλάττω, πλάζω (λέγεται κυρίως περὶ τοῦ θεοῦ).
Erschaffung, die, ἡ πλάσις, κτίσις.
Erschallen, v. n. ἠχῶ, ἐξαπλώνομαι, ἐκτείνομαι (δηλαδὴ ὁ ἦχος).
Erscheinen, v. a. φαίνομαι, δείχνομαι. vor Gericht —, παῤῥησιάζομαι εἰς τὸ κριτήριον.
Erscheinung, die, τὸ φαινόμενον, ὁ ἐμφανισμός. — vor Gericht, ὁ παῤῥησιασμὸς εἰς τὸ κριτήριον. Erscheinung Christi, (Fest), τὰ θεοφάνεια.
Erschießen, v. a. θανατώνω, σκοτώνω (μὲ σαΐτταν, μὲ τουφεκιὰν κ. τ. ε.)
Erschinden, v. a. ἀποκτῶ μὲ ἁρπαγμὸν (μάλιστα τῶν πτωχῶν).
Erschlaffen, v. a. ξετεντώνομαι, ἀχαμνίζομαι. ἀδυνατίζομαι, χάνω τὴν δύναμίν μου.
Erschlaffung, die, ἡ ξετέντωσις. τὸ ἀδυνάτισμα. ἡ ἀδυναμία.

Erschlagen, v. a. θανατώνω, σκοτώνω (μὲ κτύπημα).
Erschleichen, v. a. ἀποκτῶ μὲ (κακὰ) μηχανεύματα.
Erschmeicheln, v. a. ἀποκτῶ μὲ κολακεῖαις.
Erschnappen, v. a. πιάνω, ἐπιτυχαίνω νὰ πιάσω (κυρίως μὲ τὸ στόμα.)
Erschöpfen, v. a. ἐξαντλῶ, ἐβγάζω ὅλο τὸ νερόν. (μεταφ.) ἀδυνατίζω, κόπτω ὅλας τὰς δυνάμεις.
Erschöpfung, die, ἡ ἐξάντλησις. ἡ ἀδυναμία.
Erschrecken, v. a. τρομάζω, σκιάζω, ξηπάζω. v. n. ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, ξηπάζομαι.
Erschrecken, das, ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, ἡ ἔκπληξις.
Erschrecklich, a. τρομερὸς, τρομακτικὸς, φοβερός.
Erschreiben, v. a. κερδαίνω μὲ τὸ γράψιμον (γράφωντας βιβλία).
Erschrocken, a. τρομασμένος, τεταραγμένος (σκιαγμένος).
Erschrockenheit, die, ὁ τρόμος, ἡ ἔκπληξις.
Erschüttern, v. a. ταράζω.
Erschütterung, die, ἡ ταραχὴ, τὸ τάραγμα.
Erschweren, v. a. βαρύνω, κάμνω βαρύ. κάμνω δύσκολον.
Erschwerung, die, τὸ βάρυμα.
Erschwingen, v. a. ἀποκτῶ μὲ πολὺν κόπον.
Ersehen, v. a. βλέπω. (ausersehen), διαλέγω, ἐκλέγω.
Ersetzen, v. a. ἀντιπληρώνω ζημίαν, ἀνταμείβω δι' ἐκεῖνο ὁποῦ ἐχάθη, βάνω ἄλλο εἰς τὸν τόπον ἐκείνου ὁποῦ λείπει, ἀποκαθισταίνω. die Kräfte —, ἐξανανεώνω, ἀνακαινίζω τὰς δυνάμεις, ξαναδίδω νέας δυνάμεις.
Ersetzlich, a. τρομερὸς, φοβερός.
Ersetzung, die, (des Schadens), ἡ ἀντιπληρωμὴ τῆς ζημίας. (der Kräfte), ἡ ἐξανανέωσις τῶν δυνάμεων.
Erseufzen, v. n. ἀναστενάζω.
Erseufzet, a. περιπόθητος (μὲ ἀναστεναγμοὺς ποθούμενος).
Ersinnen, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ.
Ersinnlich, n. ἐπινοητὸς, τό τι δύναταί τις νὰ στοχασθῇ, νὰ ἐπινοήσῃ.
Ersparen, v. a. μαζώνω φειδόμενος, οἰκονομῶντας, φείδομαι, οἰκονομῶ.
Ersparung, die, ἡ μάζωξις διὰ μέσου οἰκονομίας.
Ersparniß, (das), τὸ ἀποκτημένον μὲ οἰκονομίαν.
Erspielen, v. a. ἀποκτῶ μὲ τὸ παιγνίδι.
Ersprießen, v. n. ὠφελῶ.
Ersprießlich, a. ὠφέλιμος.
Erst, ad. πρῶτα, πρωτήτερα. (nur eben), μόνον τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν.
Erstarren, v. n. μένω ἀκίνητος. (vor Kälte), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸ κρύον, παγώνω. (vor Schrecken), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸν τρόμον, μένω ἔκθαμβος, θαμβωμένος.
Erstarrt, a. ἀκίνητος (ἀπὸ κρύον, ἀπὸ τρόμον). παγωμένος. ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος.
Erstarrung, die, ἡ ἀκινησία (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ τὸν τρόμον).
Erstatten, v. a. (einen Schaden), ἀντιπληρώνω μίαν ζημίαν. Bericht —, δίδω εἴδησιν (κατὰ ζήτησιν, κατὰ προσταγήν).
Erstattung, die, ἡ ἀντιπληρωμὴ τῆς ζη-

μίας. — des Berichts, ἡ παράδοσις τῆς εἰδήσεως.
Erstaunen, v. n. θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, μένω ἔκθαμβος.
Erstaunen, das, ὁ θαυμασμὸς, ἡ ἔκπληξις.
Erstaunlich, a. θαυμαστός.
Erstaunt, a. ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος.
Erste, der, die das, ὁ πρῶτος, ἡ πρώτη, τὸ πρῶτον.
Erstechen, v. a. θανατώνω, σκοτώνω (τρυπῶντας μὲ σπαθὶ, μὲ μαχαίρι κ. τ. ε.), τρυπῶ.
Erstehen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω εἰς δημιοπρασίαν.
Erstehen, v. n. ἀνίσταμαι (ἀνασταίνομαι) ἐκ νεκρῶν.
Erstehung, die, ἡ ἀγόρασις εἰς δημιοπρασίαν.
Ersteigen, v. a. ἀναβαίνω (εἰς κορυφὴν βουνοῦ, εἰς τὰ τείχη τοῦ πολιορκημένου κάστρου κ. τ. ε.).
Erstens, ad. πρῶτον.
Ersterben, v. n. (in Unterschriften an Große), μένω ἕως θανάτου.
Erstgeboren, a. πρωτότοκος, πρωτογέννητος.
Erstgeburt, die, τὸ πρωτογεννημένον. τὰ πρωτοτοκεῖα.
Ersticken, v. a. πνίγω (μὲ τὸ νὰ ὑστερήσω τὸν ἀέρα). v. n. πνίγομαι (ἀπὸ ἔλλειψιν ἀέρος, ἀπὸ κακὸν ἀέρα, ἀπὸ καπνόν).
Erstickung, die, ἡ πνίξις, τὸ πνίξιμον.
Erstlich, ad. πρῶτον, κατὰ πρῶτον.
Erstling, der, τὸ πρωτογέννητον, ὁ πρῶτος καρπός. ἡ ἀπαρχὴ, πρωτολαβία.
Erstrecken, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. sich —, ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι.
Erstürmen, v. a. παίρνω (πόλιν, φρούριον) μὲ ὁρμὴν, μὲ προσβολὴν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι.
Erstummen, s. Verstummen.
Erstunken, es ist erstunken und erlogen, (gem.). εἶναι τὸ πλέον μεγαλήτερον ψεῦμα, βρωμερὸν ψεῦμα).
Ersuchen, v. a. ζητῶ, παρακαλῶ.
Ertappen, v. a. πιάνω τινὰ ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, πλακώνω.
Ertheilen, v. a. δίδω, χαρίζω.
Ertheilung, die, ἡ δόσις, τὸ δόσιμον.
Ertönen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ.
Ertrag, der, τὸ κέρδος, τὸ εἰσόδημα.
Ertragen, v. a. ὑποφέρω.
Erträglich, a. ὑπόφερτος.
Erträglichkeit, die, τὸ ὑπόφερτον.
Ertragsam, a. κερδιστικὸς, ὁποῦ φέρει κέρδος.
Ertragung, die, ἡ ὑπομονὴ, τὸ ὑποφέρειν.
Ertränken, v. n. πνίγω εἰς τὸ νερόν.
Ertrinken, v. n. πνίγομαι εἰς τὸ νερόν.
Ertrotzen, v. a. ἀποκτῶ, ἐπιτυχαίνω μὲ τὸ νὰ βάλω πεῖσμα.
Erübrigen, v. a. μαζώνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ τὸ νὰ οἰκονομήσω.
Erwachen, ἐξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον.
Erwachen, das, τὸ ἐξύπνημα.
Erwachsen, v. n. αὐξάνω, γίνομαι μεγάλος, φθάνω εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν. (entstehen), προέρχομαι.
Erwachsen, a. μεγάλος, ἔφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν.
Erwägen, v. a. συλλογίζομαι, ἐξετάζω, στοχάζομαι.
Erwägung, die, ἡ ἐξέτασις, στόχασις.
Erwählen, v. a. διαλέγω, ἐκλέγω.
Erwählung, die, ἡ ἐκλογή.

Erwähnen, v. a. ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν, μνημονεύω.
Erwähnt, a. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος.
Erwähnung, die, ἡ ἀναφορὰ (εἰς τὴν ὁμιλίαν), μνημόνευσις.
Erwärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω. sich —, ζεσταίνομαι.
Erwärmung, die, ἡ θέρμανσις, τὸ ζέσταμα.
Erwarten, v. a. προσμένω. ἐλπίζω.
Erwartung, die, ἡ προσμονή. ἡ ἐλπὶς, (ἐλπίδα).
Erwecken, v. n. (aufwecken), ἐξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον. (erregen), διεγείρω, σηκώνω, ἐρεθίζω. (ermuntern), ἐγκαρδιώνω.
Erweckung, die, ἡ ἐξύπνησις. ὁ ἐρεθισμός. ἡ ἐγκαρδίωσις.
Erwehren, sich, v. r. διαφεντεύομαι ἀπὸ τι. sich des Lachens ꝛc. nicht erwehren können, δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ γελάσω κ.τ.ε.
Erweichen, v. a. ἀπαλύνω, μαλακώνω μοσχεύωντας. (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν) εἰς λύπην.
Erweichend, a. ὁποῦ ἀπαλύνει, μαλακώνει.
Erweichung, die, ἡ ἀπάλυνσις, μαλάκωσις.
Erweis, der, ἡ ἀπόδειξις.
Erweisen, v. a. (erzeigen), δείχνω, κάμνω. Ehre —, κάμνω τιμὴν, τιμῶ. einen Dienst —, κάμνω δούλευσιν, δουλεύω. (beweisen), ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω.
Erweislich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ.
Erweitern, v. a. (weiter machen), πλατύνω, φαρδύνω. (vergrößern), μεγαλύνω, μεγαλειώνω, κάμνω μεγαλήτερον, ἐξαπλώνω, ἐκτείνω.
Erweiterung, die, τὸ φάρδυμα. ἡ μεγαλείωσις, ἔκτανσις.
Erwerb, der, ἡ ἀπόκτησις. τὸ κέρδος, ἀπόκτημα.
Erwerben, v. a. ἀποκτῶ, κερδαίνω.
Erwerbung, die, ἡ ἀπόκτησις.
Erwiedern, v. n. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω. (antworten), ἀποκρίνομαι.
Erwiederung, die, ἡ ἀνταμειβὴ, ἀνταπόδοσις.
Erwischen, v. a. πιάνω, ἐπιτυχαίνω νὰ πιάσω.
Erwuchern, v. a. κερδαίνω μὲ τοκοληψίαν.
Erwünscht, a. περιπόθητος, εὐχητός.
Erwürgen, v. a. πνίγω (πιάνωντάς τινα ἀπὸ τὸν λαιμὸν, ἢ μὲ σχοινί). θανατώνω, σκοτώνω.
Erwürgung, die, ἡ πνίξις, τὸ πνίξιμον.
Erz, (nur in Zusammensetzungen), ἀρχι —
Erz, das, τὸ μεταλλεῖον, ἡ πέτρα περιέχουσα μέταλλον (ματέμι, τουρκ.). ὁ χαλκὸς, (ὁ μπρούντζος).
Erzader, die, φλέβα μετάλλου.
Erzähler, der, ὁ διηγητής.
Erzählung, die, ἡ διήγησις.
Erzart, die, εἶδος μεταλλείου. s. Erz.
Erzbetrüger, der, ὁ πλέον μεγαλήτερος ἀπατεὼν ἢ ψεύστης.
Erzbischof, der, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μητροπολίτης.
Erzbischöflich, a. τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου.
Erzbisthum, das, ἐπαρχία τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου.
Erzbösewicht, der, ὁ πλέον μεγαλήτερος κακοῦργος.

Erzdieb, der, (ἀρχικλέπτης), ὁ πλέον μεγαλήτερος κλέπτης.
Erzdummkopf, der, βούβαλος, πολλὰ ἀνόητος.
Erzeigen, v. a. δεικνύω, δείχνω, κάμνω. Ehre —, κάμνω τιμὴν, τιμῶ. eine Gefälligkeit —, κάμνω χάριν.
Erzeigung, die, ἡ δεῖξις, ἀπόδειξις (οἷον· τιμῆς, χάριτος κ. τ. ε.).
Erzen, a. ἀπὸ μεταλλεῖον. (s. Erz), χαλκέιιος. μπρουντζένιος.
Erzen, v. a. jemanden, (gem.), λέγω τινὸς er εἰς τὰ γερμανικὰ, ὁποῦ δηλοῖ μικροτέραν τιμὴν ἀπὸ τὸ Sie.
Erzengel, der, ὁ ἀρχάγγελος.
Erzeugen, v. a. γεννῶ, φύω. κάμνω, προξενῶ.
Erzeugniß, das, τὸ γενόμενον (ἐκ φύσεως ἢ ἐκ τέχνης).
Erzeugung, die, ἡ γέννησις.
Erzgebirge, das, τὰ βουνὰ (τῆς Σαξωνίας) εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται μέταλλα.
Erzgrube, die, μεταλλεῖον, (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται μέταλλα.
Erzhaltig, a. ὁποῦ περιέχει μεταλλεῖον (ματέμι).
Erzherzog, der, ὁ ἀρχιδοῦκας (τῆς Αουστρίας).
Erzherzogin, die, ἡ ἀρχιδούκησσα.
Erzherzoglich, a. τοῦ ἀρχιδοῦκα.
Erzherzogthum, das, ἐπαρχία τοῦ ἀρχιδοῦκα (δηλαδὴ ἡ Αουστρία).
Erziehen, v. a. ἀνατρέφω, παιδεύω.
Erzieher, der, ὁ ἀνατρέφων. ὁ παιδαγωγός.
Erzieherin, die, ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα.
Erziehung, die, ἡ ἀνατροφὴ, παιδεία, παιδαγωγία.
Erziehungsanstalt, die, τὸ παιδαγώγιον, σχολεῖον.
Erzielen, v. a. γεννῶ (παιδία).
Erzittern, v. a. τρέμω, ταράζομαι.
Erzkämmerer, der, ὁ ἀρχικαμαράρης (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου).
Erzkanzler, der, ὁ ἀρχικαγγελάριος.
Erzknauser, Erzknicker, der, ἕνας φιλαργυρώτατος.
Erzlügner, der, μεγάλος ψεύστης.
Erzmarschall, der, ὁ ἀρχιμαρεσιάλλος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου).
Erznarre, der, μεγάλος μωρὸς, μεγάλος τρελός.
Erzpriester, der, ὁ πρωτοπαπᾶς.
Erzsäufer, der, μεγάλος οἰνοπότης.
Erzschelm, der, μεγάλος ἀπατεὼν, μεγάλος ψεύστης.
Erzschenke, der, ὁ ἀρχιοινοχόος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου).
Erzspitzbube, der, πρῶτος κλέπτης, μεγάλος κλέπτης.
Erzstift, das, ἐπαρχία ἀρχιεπισκόπου, μητρόπολις.
Erzstufe, die, κομμάτι μεταλλείου, κομμάτι πέτρας ὁποῦ περιέχει μέταλλον.
Erztruchseß, der, ὁ ἀρχιτρίκλινος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου).
Erzürnen, v. a. παροργίζω, ἐρεθίζω εἰ θυμόν. sich —, θυμώνω.
Erzvater, der, ὁ πατριάρχης (εἰς τοὺ παλαιοὺς καιρούς).
Erzwingen, v. a. ἐπιτυγχάνω μὲ βίαν βιάζω, ἀναγκάζω.
Erzwürde, die, πρῶτον ἀξίωμα (εἰ τὸ παλαιὸν γερμανικὸν βασίλειον).
Es, pron. αὐτό.
Esche, s. Aesche.
Esel, der, ὁ ὄνος, γαΐδαρος, γάδαρο τὸ γαϊδοῦρι, (γομάρι),

Eseley, die, (μεταφ.) ἡ ἀνοησία, μωρία.
Eselhaft, a. γαϊδουρίσιος, ὅμοιος μὲ γαΐδαρον.
Eselin, die, ἡ γαϊδοῦρα.
Eselsarbeit, die, (δουλεία ὄνου), πολλὰ βαρεῖα δουλεία.
Eselsfüllen, das, τὸ πωλάρι τοῦ γαϊδάρου.
Eselsgrau, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ γαϊδάρου.
Eselskopf, der, τὸ κεφάλι τοῦ γαϊδάρου. (μεταφ.) (ὀνοκέφαλος), βούβαλος, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Eselsmilch, die, τὸ γάλα τῆς γαϊδοῦρας.
Eselsohr, das, αὐτὶ γαϊδάρου. (in Büchern), διπλωμένη γωνία φύλλου (εἰς ἕνα βιβλίον).
Eseltreiber, der, ὁ ὀνολάτης, γαϊδουρολάτης.
Esche, s. Asche.
Eßbar, a. φαγώσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ φάγῃ.
Esse, die, τὸ καπνοδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ οὐτζάκι, τουρκ.).
Essen, v. a. τρώγω.
Essen, das, τὸ φαγὶ, τὰ φαγητά.
Essenz, die, ἡ οὐσία. eine Essenz, ἀρωματικὸν λάδι ἐβγαλμένον ἀπὸ φυτά.
Esser, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει.
Essig, der, τὸ ξύδι.
Essigbrauer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ξύδι.
Essiggurke, die, ἀγγούρι βαλμένον ἢ φυλαγμένον εἰς τὸ ξύδι.
Essigsauer, a. ξυνὸς ὡσὰν ξύδι. (im gem. Leben), πολλὰ κοπιαστικός.
Eßlust, die, ἡ ὄρεξις (διὰ τὸ φαγί).
Eßsaal, der, ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν γευματίζουν καὶ δειπνοῦν.
Eßwaare, die κάθε πρᾶγμα καλὸν διὰ φαγί.
Estrich, s. Aestrich.
Etliche, a. μερικοὶ, κάμποσοι.
Etwa, ad. ἴσως.
Etwas, pron. τι, κάτι τι. (ein wenig), ἕνα ὀλίγον, ἕνα κομμάτι.
Euch, pron. σᾶς, ἐσᾶς.
Euer, —re, —er, ἐδικός (ἰδικός) σας, ἐδική σας, ἐδικόν σας.
Eule, die, ἡ κουκουβάγια, ὁ μποῦφος, (ἡ * γλαῦξ).
Eurige, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) σας, ἡ ἐδική σας, τὸ ἐδικόν σας.
Euter, das, τὸ βυζὶ (τῆς ἀγελάδας).
Evangelisch, a. εὐαγγελικός.
Evangelist, der, ὁ εὐαγγελιστής.
Evangelium, das, τὸ εὐαγγέλιον.
Ewig, a. αἰώνιος.
Ewigkeit, die, τὸ αἰώνιον, ἡ αἰωνιότης.
Examen, das, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις.
Examiniren, v. a. ἐξετάζω.
Excellenz, — die, ἡ ἐκλαμπρότης. Ihre Excellenz, ἡ ἐκλαμπρότης σας.
Exempel, das, τὸ παράδειγμα.
Exemplar, das, σῶμα βιβλίου τυπωμένον.
Exemplarisch, a. παραδειγματικός.
Exerziren, v. a. γυμνάζω. v. n. κάμνω πολεμικὰ γυμνάσματα.
Exil, (die Verweisung), das, ὁ ἐξορισμός.
Exiliren, (Verweisen), v. a. ἐξορίζω.
Expediren, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, ἐξοφλίζω.
Expedit, a. ταχὺς, γρήγορος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.
Expedition, die, ὀνδὺς, εἰς τον ὁποῖον κάθονται οἱ γραμματικοὶ (οἷον· τῆς

πόστας, τῶν ἐφημερίδων κ. τ. ε.) (im Kriege), ἡ στρατεία, ἐκστρατεία.
Experiment, das, τὸ πείραμα.
Experimental, a. τῶν πειραμάτων, πειραματικός.
Expresser, der, ὁ ἀπεσταλμένος διὰ ξεχωριστὸν σκοπόν.
Extract, der, ζουμὶ ἐβγαλμένον ἀπὸ ἰατρικὸν φυτόν. — ἐπιτομὴ βιβλίου.
Extrahiren, s. Ausziehen.
Extra-Post, die ξεχωριστὴ πόστα (τὴν ὁποῖαν πέρνει τις διὰ λόγου του μόνον).
Exulant, der, (ein Verwiesener), ὁ ἐξορισμένος.
Ey! i. εὖγε!
Ey, das, τὸ αὐγὸν, (*ὠόν).
Eyer legen, γεννῶ αὐγά.
Eyerdotter, Eydotter, das, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ.
Eyerkuchen, der, φαγὶ ἀπὸ αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα μὲ ἀλεύρι.
Eyerschaale, die, τὸ τζεφλίον τοῦ αὐγοῦ.
Eyerstock, der, ὁ ὠότοπος, ὁ τόπος τῶν αὐγῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν πουλιῶν.
Eyförmig, Eyrund, a. ὠοειδής, αὐγοειδής.
Eyweiß, das, τὸ ἄσπρον τοῦ αὐγοῦ.

F.

Fabel, die, ὁ μῦθος.
Fabeldichter, der, ὁ μυθογράφος.
Fabelhaft, a. μυθικός.
Fabelhans, der, ἄνθρωπος ὁποῦ λέγει πολλὰ (ἄνοστα) παραμύθια.
Fabellehre, die, ἡ μυθολογία.
Fabeln, v. n. λέγω (ἄνοστα) παραμύθια.
Fabrik, die, ἡ φαμπρίκα.
Fabrikant, der, ὁ φαμπρικάνος.
Fach, das, μέρος χωρισμένον εἰς ἕνα σεντοῦκι ἢ εἰς ἕνα δουλάπι. (Geschäft, Theil eines Geschäfts), δουλειά, ὑπόθεσις, ἐπάγγελμα. das ist nicht mein Fach, schlägt nicht in mein Fach ein, αὐτὴ δὲν εἶναι δουλειά μου, δὲν ἔχω γνῶσιν δι' αὐτό.
Fachbogen, der, δοξάρι (τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον χωρίζουν καὶ κτυποῦν οἱ καπελοποιοὶ τὰς τρίχας).
Fachen, v. a. (bey den Hutmachern), χωρίζω καὶ κτυπῶ τὰς τρίχας.
Fächer, der, τὸ ἀνεμιστῆρι, μυϊαστῆρι.
Fächern, Fächeln, v. a. et n. ἀνεμίζω.
Fächser, der (im Weinbau), ἡ καταβολάδα.
Fachwerk, das, τοῖχος κτισμένος ἀπὸ τετράγωνα ξύλινα γεμισμένα μὲ τοῦβλα ἢ μὲ χῶμα μόνον.
Facit, das, ἡ σοῦμα (τοῦ λογαριασμοῦ).
Fackel, die, ἡ λαμπάδα (μεγάλη).
Fackeln, v. n. φλογίζω, κινοῦμαι, ταράζομαι (λέγεται διὰ τὴν φλόγα τοῦ κηριοῦ κ. τ. ε.). nicht lange fackeln,

ἀποφασίζω χωρὶς νὰ ἀργοπορήσω, παιδεύω χωρὶς πολλὴν ἀργοπορίαν.
Fackeltanz, der, χορὸς μὲ λαμπάδαις εἰς τὰ χέρια.
Fackelträger, der, ὁ λαμπαδοφόρος, δᾳδοῦχος.
Factor, der, ὁ ἐπίτροπος, αὐτὸς ὁποῦ κυβερνεῖ μίαν ὑπόθεσιν. ἐπιστάτης τυπογραφίας.
Factorey, die, ἡ ἐπιτροπία. ἐπιτροπία πραγματείας εἰς ξένον τόπον (μάλιστα εἰς τὴν Ἰνδίαν).
Factur, die, ἡ φαττοῦρα.
Factur-Buch, das, τὸ κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφουν ταῖς φαττούραις.
Facultät, die, τὸ σύστημα τῶν διδασκάλων μιᾶς ἐπιστήμης εἰς μίαν ἀκαδημίαν. die theologische Facultät, οἱ θεολόγοι, διδάσκαλοι τῆς θεολογίας εἰς μίαν ἀκαδημίαν. die juristische Facultät, οἱ νομοδιδάσκαλοι μιᾶς ἀκαδημίας. die medicinische Facultät, οἱ διδάσκαλοι τῆς ἰατρικῆς μιᾶς ἀκαδημίας.
Faden, der, ἡ κλωστή. (Klafter), ἡ ὀργυιὰ, μέτρον ἀπὸ ἓξ πόδας, ἢ τρεῖς πήχαις.
Fadennackend, a. ὅλο γυμνός.
Fadennudeln, die, ὁ φιδὲς, (φαγί).
Fadenrecht, a. κατακάθετος.
Fadenwurm, der, σκωλῆκι τι λεπτὸν ὡσὰν κλωστήν.
Fagott, der, (der), ὄργανόν τι μουσικὸν ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον.
Fahen, (veralt.), s. Fangen.
Fähig, a. ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἄξιος.
Fähigkeit, die, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης.
Fahl, a. ἀνοικτο-κίτρινος.
Fähndrich, s. Fähnrich.
Fahne, die, ὁ σημαῖα, τὸ φλάμπουρον, (τουρκ. τὸ μπαϊράκι).
Fahnenfutter, das, ἡ θήκη τῆς σημαίας, τὸ φηκάρι τοῦ φλαμπούρου.
Fahnenjunker, der, ὁ ὑποσημαιοφόρος, (ὑποφλαμπουράρης).
Fahnenschmid, s. Fahnschmid.
Fahnenstock, der, τὸ ξύλον τῆς σημαίας, (ξύλον τοῦ φλαμπούρου).
Fahnenwache, die, ἡ φυλακὴ (βίγλα) ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου.
Fähnrich, der, ὁ σημαιοφόρος, (φλαμπουράρης).
Fahnschmid, der, ὁ χαλκεὺς (χαλκειὰς) ἑνὸς τάγματος στρατιωτικοῦ.
Fähre, die, τὸ πορθμεῖον, ἡ σχεδία, (βάρκα εἰς τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦν ἀμάξια κ. τ. ε. ἀπὸ ἕναν ποταμόν).
Fahren, v. n. πηγαίνω μὲ τὸ ἀμάξι, μὲ τὸ καράβι. (zur See —), ταξιδεύω, πλέω. (schnell bewegen), κινῶ ταχέως. einem in die Haare —, πιάνω τινὰ (ταχέως) ἀπὸ τὰ μαλλιά. in die Tasche —, βάνω (ταχέως) τὸ χέρι εἰς τὴν τζέπην. fahren lassen, ἀφίνω ἀπὸ τὸ χέρι, δὲν κρατῶ περισσότερον. v. a. κυβερνῶ τὸ ἀμάξι, τὴν βάρκαν.
Fährgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα ποταμόν.
Fahrlässig, a. ἀμελὴς, ἀργός.
Fahrlässigkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Fahrseil, das, σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν μίαν βάρκαν.
Fahrt, die, τὸ νὰ πηγαίνῃ τις μὲ τὸ ἀμάξι ἢ μὲ τὸ καράβι, τὸ ταξίδι.
Fährte, die, τὸ ἴχνος (τοῦ ζώου).
Fahrwasser, das, νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πλέουν καράβια.
Fahrweg, der, ἡ στράτα διὰ τὰ ἀμάξια.

Fahrzeug, das, τὸ πλοῖον, τὸ καράβι (μικρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον).
Falb, a. ἀνοικτο-κίτρινος. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα.
Falbel, die, κράσπεδον μεταξωτὸν καὶ διπλωμένον εἰς τὰ φορέματα τῶν γυναικῶν.
Falke, der, τὸ ἱεράκι, γιεράκι.
Falkenbeize, Falkenjagd, die, κυνῆγι μὲ τὸ ἱεράκι.
Falkenier, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὰ ἱεράκια διὰ τὸ κυνῆγι.
Falknerey, die, Falkenierkunst, die, ἡ τέχνη τοῦ μανθάνειν τὰ ἱεράκια.
Fall, der, τὸ πέσιμον. (Abnahme), ἡ ὀλιγόστευσις. (Vorfall, Zufall), τὸ συμβὰν, συμβεβηκός.
Fallbaum, der, ὁ καταράκτης εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων, μοχλὸς τὸν ὁποῖον σηκώνουν καὶ κατηβάζουν.
Fallbrücke, die, σηκωτὸν γεφύρι.
Falle, die, ἡ παγίδα. (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλή.
Fallen, v. n. πίπτω, (πέφτω). (abnehmen), ὀλιγοστεύω. (im Preise), καταβαίνει, πίπτει (ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος). (sich ereignen), συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ. (geworfen werden, von einigen Thieren), γεννῶμαι (λέγεται διὰ τὰ πωλάρια μάλιστα). (crepiren), ψοφῶ. fallen lassen, ἀφίνω νὰ πέσῃ. einen —, (μεταφ.) ἀφίνω τινὰ, δὲν τὸν βοηθῶ περισσότερον. einem in die Haare fallen, πιάνω τινὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά. ins Wort fallen, κόπτω τὸν λόγον τινός. in die Augen fallen, φαίνομαι.
Fällen, v. a. Bäume, κόπτω δένδρα. ein wildes Thier —, σκοτώνω ἕνα θηρίον. ein Urtheil, κάμνω κρίσιν, κρίνω.
Fallgatter, das, σηκωτὸς μοχλὸς μὲ σουγλιὰ εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως.
Fallhuth, der, σκούφια ἀσταρισμένη μὲ βαμβάκι διὰ μικρὰ παιδία.
Fällig, a. νὰ πληρωθῇ. der Wechsel ist —, τὸ βέξηλον πρέπει τώρα νὰ πληρωθῇ, ἡ διορία ἐτελείωσε.
Falliment, das, ἡ χρεοκοπία (κοινῶς· τὸ μουφλούζευμα).
Falliren, v. n. γίνομαι χρεοκόπος, (γίνομαι μουφλούζης, μουφλουζέυω).
Falls, i. ἂν τύχῃ νὰ...
Fallstrick, der, ἡ παγίδα (δηλαδὴ· μὲ σχοινία). (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ δόλος.
Fallthüre, die, σηκωτὴ θύρα, σηκωτὴ πόρτα.
Falsch, a. ψεύστικος, ὄχι ἀληθινός. ὑποκριτικός.
Fälschen, v. a. δολώνω. s. Verfälschen.
Falschgläubig, a. ψευδόδοξος.
Falschheit, die, ἡ ψευδιὰ, τὸ ψεῦδος. ἡ ὑποκρισία.
Fälschlich, ad. ψευδῶς, μὲ ψεῦδος.
Falsett, das, Falsettstimme, die, φωνὴ λεπτὴ καὶ βιασμένη παρὰ φύσιν (εἰς ψάλτην, εἰς τραγουδιστήν).
Falte, die, Fältchen, das, ἡ διπλωμάδα. ζαρωμάδα.
Falten, v. a. διπλώνω. die Hände —, σμίγω τὰ χέρια, τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν.
Faltenmagen, der, s. Blättermagen.
Faltig, a. γεμάτος διπλωμάδαις, ζαρωμένος.
Falz, der, ἡ διπλωμάδα. (in einem Brete), ἡ χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι νὰ ἔμβῃ ἄλλο.
Falzbein, das, τὸ κόκκαλον μὲ τὸ ὁποῖον διπλώνουν τὸ χαρτί.
Falzen, (in Falten brechen), v. a. δι-

πλώνω. (Falze einschneiden), κάμνω χαραγματιαῖς εἰς σανίδια κ. τ. ε. (abschaben, bey den Gärbern), ξύω τὰ ὠμὰ δέρματα.

Falzhobel, der, ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν ταῖς δούγιαις.

Familiär, a. οἰκεῖος, συνήθης. ad. οἰκείως, (χωρὶς τζερεμόνιαις), ὡσὰν μὲ φίλον γνώριμον.

Familie, die, ἡ φαμιλία.

Familiengut, das, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν εὐγενικὴν φαμιλίαν.

Familienvater, s. Hausvater.

Fanatiker, der, ὁ ἐνθουσιασμένος ἐκ δεισιδαιμονίας.

Fanatisch, a. ἐνθουσιασμένος ἀπὸ δεισιδαιμονίαν, ἔνζηλος διὰ δεισιδαιμονίαν.

Fanatismus, der, ὁ ζῆλος διὰ δεισιμονίαν, διὰ δεισιμονικὰς γνώμας.

Fang, der, ἡ λαβὴ, τὸ πιάσιμον.

Fänge, die, (pl.), τὰ μεγάλα ὀδόντια τοῦ ἀγρίου γουρουνιοῦ. τὰ νύχια τοῦ ἀετοῦ, τοῦ ἱερακιοῦ κ. τ. ε.

Fangeball, der, ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, (τὸ τόπι).

Fangegeld, das, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνονται εἰς τὸν φυλακάτωρα διὰ τὸ φυλάκωμα.

Fangen, v. a. πιάνω. (abfangen ein wildes Schwein), σκοτώνω ἕνα ἄγριον γουροῦνι μὲ τὴν σοῦβλαν. Feuer fangen, πιάνω φωτίαν, ἀνάπτω. (μεταφ.) ἐρωτεύομαι. — ἐνθουσιάζομαι. — θυμώνω.

Fangmesser, das, μεγάλη μάχαιρα. διὰ τὸ κυνῆγι.

Fantasie, die, ἡ φαντασία.

Fantasiren, v. n. φαντάζομαι, ἔχω φαντασίαις. (als im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω παράξεναις φαντασίαις. (auf einem musikalischen Instrumente), παίζω κατὰ τὴν φαντασίαν μου εἰς ἕνα μουσικὸν ὄργανον, κάμνω μουσικαῖς φαντασίαις.

Fantast, der, φαντασιώδης ἄνθρωπος, παράξενος, ἀλλόκοτος.

Fantastisch, a. φαντασιώδης, φανταστικὸς, παράξενος.

Farbe, die, τὸ χρῶμα, (τουρκ. ἡ μποϊά).

Färbeholz, das, ξύλον διὰ βαφήν.

Färbekunst, die, ἡ βαφικὴ, τέχνη τοῦ βαφέως, (τοῦ βαφιᾶ).

Färben, v. a. βάφω, χρωματίζω.

Farbengebung, die, ὁ χρωματισμὸς (τῆς ζωγραφίας).

Farbenkasten, der, κουτὶ μὲ χρώματα.

Farbenmischung, die, ἡ σμίξις τῶν χρωμάτων.

Farbenreiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει τὰ χρώματα (διὰ ζωγράφους).

Farbenstein, der, ἡ πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν τρίβουν τὰ χρώματα.

Farbenstift, der, γραφεῖον φκιασμένον ἀπὸ χρῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ζωγραφίζουν, (ἰταλ. παστέλλο).

Färber, der, ὁ βαφεὺς (βαφιὰς, τουρκ. μποϊαντζῆς).

Färberey, die, ἡ τέχνη τοῦ βαφιᾶ. ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάφουν (τὰ ῥοῦχα).

Färbekessel, der, τὸ καζάνι τοῦ βαφέως (βαφιᾶ).

Färberröthe, die, τὸ ἐρυθρόδανον (ῥίζα τις διὰ βαφήν).

Farbig, a. χρωματισμένος, ποικιλοχρώματος.

Farinzucker, der, ζάχαρη κοινωτέρα εἰς σχῆμα ἀλευριοῦ.

Farnkraut, das, ἡ δρυοπτερὶς, φτερίδα, (χόρτον τι).

Farre, der (veralt.), τὸ βόδι.
Fasan, der, ὁ φασιανὸς, τὸ φασί, (πουλί).
Fasanerie, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φασιάνους.
Fasanenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν τροφὴν τῶν φασιανῶν.
Fasanenwärter, der, ὁ φασιανοτρόφος, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει τὴν τροφὴν εἰς τοὺς φασιανούς.
Fasanhenne, die, τὸ θηλυκὸν τοῦ φασιανοῦ, ἡ φάσσα.
Faschine, die, die, δεμάτι ἀπὸ κλαδιὰ (τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὸν πόλεμον νὰ γεμίσουν τοὺς λάκκους κ. τ. ε.).
Fasching, der, s. Fastnacht.
Fase, die, s. Fasen.
Fasel, der, (junge Vögel), νέα πουλιά. (Hühner), ὀρνιθόπουλα. (Fischbrut), τὰ νέα ψαράκια. (Zucht von Thieren), ἡ ἀνατροφὴ κάθε λογῆς μικρῶν ζώων. (Art Gattung), τὸ εἶδος, γένος ζώων). (Federvieh), τὸ ὀσπητικὰ πουλιά.
Faseley, die, ἡ ἀνοησία, παραζάλη, ἀστοχασία.
Faselhaft, Faselig, a. ἐλαφρόγνωμος, ἀστόχαστος, ξεμυαλισμένος.
Faseln, v. n. παίζω τρελούτζικα, κάμνω τι μὲ ἀστοχασίαν, χωρὶς προσοχήν. (irre reden), παραλαλῶ. (erzeugen), γεννᾷ (λέγεται διὰ σπητικὰ ζῶα, καὶ μάλιστα διὰ γουρούνια). (zunehmen, einbringen), αὐξάνω, φέρνω κέρδος.
Faseln, v. a. ξεφτίζω, ἐβγάζω ταῖς κλωσταῖς ἀπὸ πανὶ κ. τ. ε. sich —, ξεφτίζομαι, σχίζομαι.
Fasen, der, λεπτὴ κλωστὴ (ἐβγαλμένη ἀπὸ πανὶ κ τ ε.).
Fasen, v. a. ξεφτίζω, ἐβγάζω ταῖς κλωσταῖς ἀπὸ πανὶ κ. τ. ε. sich —, ξεφτίζομαι, σχίζομαι.
Fasennackend, s. Fadennackend.
Faser, die, Fäserchen, das, ἡ ἴνα (τοῦ σώματος).
Faserig, a. ἰνώδης.
Fasern, s. Fasen.
Fasig, a. ξεφτισμένος.
Faß, das, τὸ βουτζὶ, βαρέλι.
Faßbinder, der, ὁ βουτζᾶς, βαρελάς.
Fäßchen, das, τὸ βουτζάκι, βαρελάκι.
Faßdaube, die, ἡ δούγια τοῦ βουτζιοῦ.
Fassen, v. a. πιάνω (μὲ τὸ χέρι), κρατῶ. Steine in Gold rc., δένω πολύτιμον πέτραν μὲ χρυσὸν κ. τ. ε. (in sich fassen, enthalten), περιέχω. (begreifen), καταλαμβάνω. Muth, (Herz) fassen, λαμβάνω θάῤῥος. einen Widerwillen fassen, δυσαρεστῶ, ἔχω δυσαρέσκειαν, ἀηδίαν, συχαίνομαι. sich —, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, λαμβάνω θάῤῥος, ἡσυχάζω.
Faßlich, a. εὐκατάληπτος.
Faßlichkeit, die, τὸ εὐκατάληπτον.
Faßreif, der, στεφάνι βουτζιοῦ.
Fassung, die, (eines Steins in Gold rc.), τὸ δέσιμον (μιᾶς πολυτίμου πέτρας μὲ χρυσὸν κ. τ. ε.). (der Seele), ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς. ἡ ἡσυχία, ἀταραξία (τῆς καρδίας).
Faßwerk, das, τὰ βουτζιὰ, τὰ βαρέλια.
Fast, ad. σχεδόν.
Fasten, v. n. νηστεύω.
Fasten, das, ἡ νηστεία.
Fasten, die, ὁ καιρὸς νηστείας. — ἡ μεγάλη σαρακοστή.
Fastenspeise, die, σαρακοστινὸν φαγί.

Fastenzeit, die, ὁ καιρὸς τῆς σαρακοστῆς.

Fastnacht, das, ἡ ἀπόκρεας. τὸ καρναβάλι.

Fastnachtsschmaus, der, συμπόσιον εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ.

Fastnachtsnarr, der, μασκαρᾶς εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ.

Fasttag, der, ἡμέρα νηστείας.

Fatal, a. δυστυχὴς, ὁποῦ φέρει δυστυχίαν. (unangenehm), δυσάρεστος. μισητός.

Fatalität, die, ἡ δυστυχία, τὸ δυστύχημα.

Faul, a. (faulend), σάπιος. (faul zur Arbeit), ὀκνηρὸς, (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης).

Faulbaum, der, ἡ κλημαξίδα, (δένδρον τι).

Faulbett, das, κρεββάτι δι' ἀνάπαυσιν. ὁ σοφάς.

Fäule, Fäulniß, die, τὸ σάπισμα, σάπημα.

Faulen, v. n. σήπομαι, σαπίζω, σαπαίνω.

Faulenzen, v. n. εἶμαι ὀκνηρός, ὀκνεύω. (χαΐνεύω).

Faulenzer, der, ὁ ὀκνηρὸς, (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης).

Faulenzerey, die, ἡ ὀκνηρία.

Faulfieber, das, σαπρὰ (σάπια) θέρμη.

Faulheit, die, ἡ ὀκνηρία.

Faulthier, das, ὁ βραδύπους, (ζῶον τι πολλὰ ἀργὸν τῆς Ἀμερικῆς).

Fäumen, s. Schäumen.

Faust, die, ὁ γρόθος, ἡ πυγμή.

Fäustel, der, (im Bergbaue), τὸ σφυρὶ ἐκείνων ὁποῦ σκάπτουν τὰ μέταλλα.

Fausthandschuh, der, μεγάλον χειρόκτι (ὁποῦ δὲν ἔχει χωρισμένα τὰ δάκτυλα).

Faustrecht, das, (τὸ δίκαιον τοῦ γρόθου) τὸ δίκαιον ὁποῦ ζητεῖ τις μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ἡ βία.

Faustschlag, der, ἡ γροθιά.

Favorit, der, s. Günstling.

Februar, der, ὁ φεβρουάριος (μήν).

Fechtboden, der, Fechtschule, die, ἡ σάλα, εἰς τὴν ὁποῖαν παίζουν τὸ σπαθί.

Fechtdegen, der, s. Rapier.

Fechten, (kämpfen), v. n. πολεμῶ, μάχομαι. (kunstmäßig fechten), παίζω τὸ σπαθὶ, γυμνάζομαι νὰ πολεμῶ μὲ τὸ σπαθί. (streiten, disputiren), πολεμῶ, φιλονεικῶ. fechten gehen, ζητῶ ἐλεημοσύνην.

Fechter, der, ὁ πολεμητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ (τεχνικὰ) μὲ τὸ σπαθὶ, ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί.

Fechtmeister, der, ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν πολεμικὴν (μὲ τὸ σπαθί).

Fechtplatz, der, Fechtschule, s. Fechtboden.

Feder, die, τὸ πτερὸν, (φτερόν). (zum Schreiben), τὸ κονδύλι. (von Stahl), τὸ ἐλατήριον.

Federball, der, σφαῖρα (τόπι) μὲ πτερὰ (διὰ παιγνίδι).

Federbesen, der, σκοῦπα ἀπὸ πτερά.

Federbett, das, πάπλωμα, προσκέφαλον γεμισμένον μὲ πτερά.

Federbüchse, die, κουτὶ διὰ τὰ κονδύλια.

Federbusch, der, πτερὸν διὰ στολισμὸν τοῦ καπέλου.

Federfechter, der, (Federfuchser), ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ μόνον μὲ τὸ κονδύλι (μάλιστα ἀβουκάτος, μὲ καταφρόνησιν).

Federhändler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πω-

λεῖ πτερά. ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ κονδύλια.
Federhart, a. ἐλαστικός.
Federharz, das, κομμίδι ἐλαστικόν.
Federhuth, der, καπέλο στολισμένον μὲ πτερά.
Federig, a. γεμάτος πτερά.
Federkiel, der, τὸ καλάμι τοῦ κονδυλιοῦ.
Federkraft, die, ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, ἐλαστικότης.
Federkrieg, der, πόλεμος μὲ τὰ κονδύλια, φιλονεικία μεταξὺ συγγραφέων.
Federlesen, das, (im gem. Leben) nicht viel Federlesens machen, δὲν ἀργοπορῶ πολὺ, παιδεύω (τινα) εὐθύς.
Federlos, a. ἄπτερος.
Federmesser, das, τὸ κονδυλομάχαιρον.
Federn, v. n. χάνω τὰ πτερὰ, ἀλλάζω τὰ πτερά.
Federnelken, die, εἶδος γαροφύλλου.
Federpose, s. Federspule.
Federschmücker, ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει τὰ καπέλα μὲ πτερά.
Federspiel, das, σχῆμα πουλίου φκιασμένον διὰ νὰ μάθουν μὲ αὐτὸ τὰ ἱεράκια. σχῆμα πουλίου ἢ κρεμασμένα πτερὰ διὰ φόβιστρον τῶν πουλιῶν.
Federspule, Federpose, die, καλάμι κονδυλιοῦ, κονδύλι (ἀδούλευτον).
Federstaub, der, τὸ χνοῦδι.
Federstäuber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πτερὰ, (χνοῦδι).
Federvieh, das, τὰ οἰκειακὰ (σπητικὰ) πουλιὰ (μάλιστα· χῆναις, ὀρνίθια, πάπιαις, μισίρκια).
Federwildpret, das, τὰ ἄγρια πουλιὰ, τὸ ἀγρίμι, (οἷον· πέρδικαις, ὀρτύκια κ. τ. ε.).
Fee, die, ἡ ἐξωτικὴ (ἡμίθεα τις ἢ μάγισσα κατὰ τὰ παραμύθια τῶν ποιητῶν).
Feenmährchen, das, παραμύθιον διʼ ἐξωτικάς. (s. Fee).
Feerey, die, μαγεία (γινομένη ἀπὸ ἐξωτικήν). s. Fee.
Fege, die, ἡ πάστρευσις, τὸ πάστρευμα. τὸ κόσκινον.
Fegefeuer, das, τὸ καθαρτήριον πῦρ.
Fehde, ὁ πόλεμος (μάλιστα εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Γερμανίας).
Fehdebrief, der, γραφὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνακηρύττουν πόλεμον.
Fehdehandschuh, der, χειρόκτι τὸ ὁποῖον ἔῤῥιπτον εἰς τὴν παλαιὰν Εὐρώπην) εἰς τοὺς πόδας ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐκαλοῦσαν εἰς μονομαχίαν.
Fehl, der, τὸ ἐλάττωμα.
Fehlbar, a. σφαλερός.
Fehlbitte, die, ἡ ματαία παρακάλεσις.
Fehlen, (nicht treffen), δὲν ἐπιτυχαίνω (ῥίπτωντας σαΐταν, τουφέκι). (mangeln), λείπω. (irren, sich täuschen), γελῶμαι, ἀπατῶμαι, ἁμαρτάνω. es fehlt mir etwas, δὲν εἶμαι καλά. was fehlt dir? τί ἔχεις; τί ἔπαθες;
Fehler, der, τὸ σφάλμα. (Mangel), ἡ ἔλλειψις, (Irrthum), τὸ λάθος, σφάλμα.
Fehlerfrey, a. ἀλάνθαστος, χωρὶς λάθος.
Fehlerhaft, a. σφαλερὸς, ἐσφαλμένος, ὁποῦ ἔχει λάθη, σφάλματα.
Fehlfahren, Fehlgehen, Fehlreiten, χάνω τὸν δρόμον (πηγαίνωντας μὲ ἁμάξι, πηγαίνωντας πεζὸς, πηγαίνωντας μὲ ἄλογον).
Fehlgreifen, v. n. ἀπατῶμαι πιάνωντας, πιάνω ἄλλο τι παρὰ ὁποῦ ἠθέλησα.
Fehlgriff, der, τὸ λάθος (κυρίως ἐκεί-

του ὁποῦ πιάνει ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει).
Fehlschießen, v. a. δὲν ἐπιτυχαίνω (ῥίπτωντας σαΐτταν, τουφέκι).
Fehlschlagen, v. n. δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας. (μεταφ.) δὲν ἐπιτυχαίνει.
Fehlschlag, Fehlschuß, Fehlstoß, Fehlstreich, der, τὸ κτύπημα, ἡ τουφεκιὰ κ. τ. ε. ὁποῦ λανθάνεται, δὲν ἐπιτυχαίνει, ich thue einen Fehlschlag, Fehlschuß ꝛc., δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας, ῥίπτωντας τουφέκι κ. τ. ε.
Fehlschließen, v. n. λανθάνομαι συλλογιζόμενος, δὲν ἐπιτυχαίνω μὲ τοὺς συλλογισμούς μου.
Fehlschuß, der, λανθαστικὸς συλλογισμὸς, λάθος εἰς τὸν συλλογισμόν.
Fehlstoßen, v. n. δὲν ἐπιτυχαίνω (κτυπῶντας μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κ. τ. ε.).
Fehltreten, v. n. ξεγλυστρῶ, γλυστρᾷ τὸ ποδάρι μου.
Fehltritt, der, τὸ γλύστρημα τοῦ ποδός, σφαλερὸν πάτημα. einen Fehltritt thun, ξεγλυστρῶ πατῶντας. μεταφ.) κάμνω ἕνα σφάλμα.
Fehlerfrey, v. n. δὲν ἐπιτυχαίνω ῥίπτωντας μὲ τὸ χέρι (οἷον· πέτραν.
Fehm, die, das Fehmgericht, κριτήριον μυστικὸν ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν).
Fehme, die, (Schweinemast), ἡ τροφὴ τῶν γουρουνιῶν μὲ βαλάνια.
Fehwamme, die, ἡ γοῦνα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς σιβηρινῆς βερβερίτζας.
Feifel, die, αἱ χοιράδες (πρίσμα τι) εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων.
Feige, die, τὸ σῦκον.
Feige, a. δειλὸς, ἄκαρδος, φοβούμενος.
Feigenbaum, der, ἡ συκέα, συκιά.
Feigheit, die, ἡ ἀκαρδία, δειλία.
Feigherzig, a. ἄκαρδος, δειλός, ὀλιγόψυχος.
Feigherzigkeit, die, ἡ ἀκαρδία, δειλία, ὀλιγοψυχία.
Feigwarze, die, τὸ κονδύλωμα, πρίσμα τι κοντὰ εἰς τὸν κῶλον.
Feil, a. πωλητὸς, ὁποῦ πωλεῖται. feil seyn, πωλοῦμαι. (μεταφ.) μισθωτὸς, ὅστις κάμνει ὅλα (καὶ τὰ πλέον χειρότερα) διὰ πληρωμήν.
Feile, die, τὸ ῥινί.
Feilen, v. a. et n. ῥινίζω.
Feilenhauer, der, ὁ ῥινοποιός.
Feiligt, das, τὰ ῥινίσματα.
Feilschen, v. a. ἐρωτῶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμήν.
Feilspäne, die, Feilstaub, der, τὰ ῥινίσματα.
Fein, a. λεπτὸς, φῖνος. (μεταφ.) ἀγχίνους, πανοῦργος, (ὅστις καταλαμβάνει εὐθὺς κάθε μηχάνευμα).
Feind, der, ὁ ἐχθρὸς, (ὁ πολέμιος).
Feindin, die, ἡ ἔχθραινα.
Feind seyn, εἶμαι ἐχθρός. — werden, γίνομαι ἐχθρὸς, ἐχθραίνομαι, ἐχθρεύομαι.
Feindlich, a. ἐχθρικός.
Feindschaft, die, ἡ ἔχθρα.
Feindselig, a. ἐχθρικός.
Feindseligkeit, die, ἡ ἔχθρα, τὸ μῖσος. Feindseligkeiten, die, (pl.) αἱ ἐχθρικαὶ πράξεις, πολεμικὰ ἔργα, πόλεμος.
Feinheit, Feine, die, ἡ λεπτότης, φινότης.
Feist, a. παχύς.
Feiste, die, ἡ παχύτης, τὸ πάχος.
Feld, das, ὁ ἀγρὸς, τὸ χωράφι, ὁ κάμπος. auf das Feld, εἰς τὸν ἀγρόν,

εἰς το χωράφι. ins Feld, zu Felde, εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, εἰς τὸν πόλεμον. das steht noch im weiten Felde, αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ἀμφίβολον, αὐτὸ δὲν θὰ γένη τόσον ὀγλήγωρα.
Feldapotheke, die, ἀποθήκη (ἀποτέκα) εἰς τὸν κάμπον.
Feldarbeit, die, δουλειὰ εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰς τὸ χωράφι.
Feld=Artillerie, die, τὰ κανόνια τοῦ κάμπου (δηλαδή· τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς μάχην, ὄχι εἰς πολιορκίαν).
Feldbäcker, der, ψωμᾶς στρατεύματος.
Feldbäckerey, die, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ψήσιμον ψωμιοῦ διὰ τὸ στράτευμα.
Feldbau, der, ἡ γεωργία, τὸ γεώργημα. ἡ γεωργική.
Feldbett, das, κρεββάτι διὰ στρατιώτας εἰς τὸν κάμπον.
Feldbinde, die, ὁ ζωστὴρ, ζωνάρι ὁποῦ φοροῦν οἱ ὀφφικιάλοι εἰς τὸν πόλεμον.
Feldflasche, die, ἡ φιάλα (τὸ μπουτέλι) τοῦ στρατιώτου εἰς τὸν κάμπον.
Feldfrucht, die, ὁ καρπὸς τοῦ ἀγροῦ, τὸ γέννημα.
Feldgehäge, das, τόπος περιφραγμένος διὰ βασιλικὸν κυνῆγι.
Feldgeräth, das, τὰ σκεύη διὰ τὸ γεώργημα (οἷον· ἀλέτρι, λισγάρι κ. τ. ε. (zum Kriege), τὰ σκεύη (τοῦ ὀφφικιάλου) εἰς τὸν πόλεμον.
Feldgeschrey, das, τὸ σύνθημα, ἡ κραυγὴ, ἕνας λόγος συμφωνημένος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται μεταξύ των.
Feldgrille, die, ἡ ἀκρίδα, (ὁ ζίζιγας, τζίτζιγας).
Feldherr, der, ὁ στρατηγός.
Feldhuhn, das, ἡ πέρδικα.
Feldhüther, der, ὁ ἀγροφύλαξ.
Feldhütte, die, καλύβα εἰς τὸν ἀγρόν. καλύβα εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου.
Feldjäger, der, (πολεμικὸς κυνηγὸς) στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι κοντόν.
Feldkeller, der, ποτροῦμι εἰς τὸν κάμπον.
Feldkümmel, der, ὁ ἄγριος κύμινος.
Feldlager, das, ὁ κάμπος, τὸ στρατόπεδον.
Feldmarschall, der, ὁ ἀρχιστράτηγος.
Feldmaus, die, τὸ ποντίκι εἰς τὰ χωράφια.
Feldmessen, das, τὸ μέτρημα τῶν ἀγρῶν (κατὰ γεωμετρίαν).
Feldmesser, der, ὁ μετρητὴς ἀγρῶν (μὲ γεωμετρικὸν τρόπον).
Feldmeßkunst, die, ἡ τέχνη τοῦ μετρεῖν τοὺς ἀγροὺς, (μέρος γεωμετρίας).
Feldprediger, der, ὁ παπᾶς εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου.
Feldrose, die, Feldröschen, das, ἡ ἀγρία ἀνεμώνη, (λουλοῦδι).
Feldscherer, der, ὁ χειρουργὸς ἑνὸς μικροῦ τάγματος στρατιωτῶν (ἀπὸ 100 ἕως 200 στρατιώτας).
Feldschlacht, die, ἡ μάχη, (μπατάλια).
Feldschlange, die, εἶδος κανονίου μακροτέρου ἀπὸ τὰ ἄλλα.
Feldschmiede, die, ἐργαστήριον τοῦ χαλκιᾶ εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου.
Feldsoldat, der, στρατιώτης (δουλεύων εἰς τὸν πόλεμον).
Feldstein, der, κοινὴ πέτρα εἰς τὰ χωράφια.
Feldstuhl, der, εἶδος σκαμνιοῦ διὰ τοὺς ὀφφικιάλους εἰς τὸν κάμπον.
Feldwache, die, ὁ φύλαξ, (φυλακά-

τωρας) εἰς τὸν κάμπον, εἰς τὸ στρατόπεδον.
Feldwachtmeister, der, ὁ Μαΐόρος (μάλιστα· εἰς τὸ ἱππικόν).
Feldwasser, das, νερὸν εἰς τὸ χωράφι.
Feldwebel, der, ὁ πρῶτος τῶν κατωτέρων ὀφφικιάλων.
Feldweg, der, μονοπάτη (διὰ μέσου χωραφιῶν).
Feldzeichen, das, σημεῖον στρατιώτου (μάλιστα. ἐκεῖνο ὁποῦ φοροῦν εἰς τὰ καπέλα).
Feldzeugmeister, der, ὁ πρῶτος ἐπιστάτης τῆς ἀρτιλλερίας, (τῶν τοπντζήδων).
Feldzug, der, ἡ ἐκστρατεία εἰς τὸν πόλεμον.
Felge, die, ἡ ἁψὶς τοῦ τροχοῦ, ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ.
Felgen, v. a. βάνω τὰς ἁψῖδας εἰς τὸν τροχόν.
Fell, das, τὸ δέρμα, τὸ πετζί.
Felleisen, das, τὸ δισάκκι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ ταχυδρόμοι ταῖς γραφαῖς. δισάκκι ταξιδιώτου.
Felsen, Fels, der, ἡ ἀπότομος πέτρα, ὁ βράχος.
Felsenkluft, die, σχισμάδα εἰς βράχον.
Felsenwand, die, βράχος ὁποῦ στέκεται ὀρθὰ ὡς τοῖχος.
Felsig, a. βραχώδης, πετρώδης.
Felsstein, der, πέτρα ἀπὸ βράχον.
Femerstange, die, ἕνα μακρὸν ξύλον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ δύο τοῦ ἁμαξιοῦ μεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα ζεύγουν ἕνα ἄλογον μόνον.
Fenchel, der, τὸ μάραθρον, (μάλαθρον) (φυτόν).
Fenchelholz, das, s. Sassafraß.
Fenster, das, τὸ παράθυρον, παραθύρι.
Fensterbeschlag, der, Fensterbeschläge, das, τὸ στροφίδι τοῦ παραθύρου.
Fensterbley, das, μολύβι διὰ παράθυρα.
Fensterchen, das, μικρὸν παράθυρον.
Fensterflügel, der, κανάτι παραθύρου.
Fenstergeld, das, δασμὸς ἀπὸ τὰ παράθυρα.
Fenstergitter, das, κάγγελλα παραθύρου.
Fensterglas, das, γυαλὶ διὰ παράθυρα.
Fensterkreuz, das, τὸ ξύλον τοῦ παραθυρίου, τὸ περιθώρι τοῦ παραθυρίου.
Fensterladen, der, τὸ ἔξω σανιδένιον ἀντιπαράθυρον.
Fensterrahmen, der, τὸ ξύλινον τετράγωνον ὁποῦ περικλείει τὸ παράθυρον.
Fenstersäule, die, ὁ τοῖχος ἀνάμεσα εἰς δύο παράθυρα.
Fensterscheibe, die, ἕνα γυαλὶ διὰ παράθυρον.
Fensterwerk, das, τὰ παράθυρα.
Ferien, die, αἱ ἑορταὶ, αἱ ἀργίαι, (εἰς κριτήριον, εἰς σχολεῖον).
Ferkel, Ferkelchen, das, το γουρουνόπουλον.
Ferkeln, v. n. γεννῶ γουρουνόπουλα.
Fern, ad. μακρὰ, μακρυά. a. μακρὺς, ἀπομακρυσμένος.
Fernambuk, der, ξύλον τι ἀπὸ τὴν Βρασιλίαν μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα.
Ferne, die, τὸ μάκρος, μακρὸν διάστημα.
Fernen, v. n. φαίνομαι εὔμορφας ἀπὸ μακρυά.
Ferner, ad. πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἀπάνω.
Fernerhin, ad. εἰς τὰ ἑξῆς. μετὰ ταῦτα.

Fernglas, das, γυαλὶ μὲ τὸ ὁποῖον ὁ κοντόφθαλμος βλέπει μακρυά. (Fernrohr), τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνι).
Fernrohr, das, τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνι).
Ferse, die, ἡ πτέρνα, (φτέρνα).
Fertig, a. (bereit), ἕτοιμος. (behend), ταχὺς, ὀγλήγωρος. (geschickt), ἐπιτήδειος.
Fertigen, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, κάμνω.
Fertigkeit die, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης.
Fessel, die, (gewöhnl.) die Fesseln, (pl.) οἱ σιδηρένιοι δεσμοὶ (διὰ τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια). einen in Fesseln legen, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα.
Fessel, der, (u. die), τὸ κάτω μέρος τοῦ ποδαριοῦ τῶν ἀλόγων, τὸ μεσοκύνιον.
Fesseln, v. a. σιδηροδένω, βάνω εἰς τὰ σίδηρα. (ein Pferd), δένω τὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου εἰς τὴν βοσκήν. (einnehmen), θέλγω, μαγεύω τὴν (καρδίαν).
Fest, das, (der Festtag), ἡ ἑορτή. (Festlichkeit), ἡ πανήγυρις, παράταξις. (Schmaus), τὸ συμπόσιον, ἡ ξεφάντωσις.
Fest, a. στερεός.
Festabend, der, ἡ παραμονὴ μιᾶς ἑορτῆς.
Festigkeit, die, ἡ στερεότης.
Festkleid, das, ἑορτάσιμον φόρεμα.
Festlich, a. ἑορτάσιμος.
Festlichkeit, die, ἡ πανήγυρις, παράταξις.
Festsitzen, v. a. εἶμαι στερεός, στερεωμένος. (im Gefängnisse), κάθομαι εἰς τὴν φυλακήν.
Feststehen, v. a. στέκομαι στερεὰ, δὲν κουνοῦμαι.
Festtag, der, ἡ ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἡ ἑορτή.
Festung, die, τὸ φρούριον, (καστέλι).
Festungsbau, der, ἡ κτίσις φρουρίου, (καστελιοῦ). (Festungsarbeit), δουλειὰ εἰς τὰ φρούρια (μάλιστα διὰ κακοποιούς).
Festungswerk, das, τὸ περιτείχισμα, ὀχύρωμα.
Fett, das, τὸ πάχος.
Fett, a. παχύς. (μεταφ.) πολύκερδος, κερδιστικός.
Fettammer, der, ὁ συκοφᾶς, (πουλὶ).
Fettflecken, der, λέρα ἀπὸ πάχος.
Fettgans, die, εἶδος πουλίου θαλασσίου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ χῆνα καὶ εἶναι πολλὰ παχύ.
Fetthaut, die, τὰ δέρμα παριέχον τὸ πάχος (εἰς τὸ σῶμα).
Fettig, a. ἀλειμμένος ἢ λερωμένος μὲ πάχος.
Fettigkeit, die, ἡ παχύτης.
Fettkram, der, ἡ πραγματεία τοῦ ἀλλαντοπώλου, (ἰδὲ Fettkrämer).
Fettkrämer, der, ὁ ἀλλαντοπώλης, (ὅστις πωλεῖ λαρδὶ, χοιρομέρια, λουκάνικα κ. τ. ε.).
Fettmagen, der, τὸ τελευταῖον ἢ κατώτερον στομάχι εἰς τὰ ζῶα τὰ αναμασσοῦντα.
Fettschwanz, der, οὐρὰ παχεῖα (εἰς μερικὰ εἴδη προβάτων).
Fettwaare, die, τὰ πράγματα τοῦ ἀλλαντοπώλου. (ἰδὲ Fettkrämer).
Fetzen, der, ἕνα κομμάτι σχισμένον ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον κ. τ. ε.
Feucht, a. ὑγρός.
Feuchten, v. n. ὑγραίνομαι, γίνομαι ὑγρός. v. a. ὑγραίνω, κάμνω ὑγρόν.
Feuchtigkeit, die, ἡ ὑγρότης, ὑγράδα.
Feuchtigkeitsmesser, der, τὸ ὑγρόμετρον.

Feuer, das, ἡ φωτία, φωτιὰ, το πῦρ. (Feuerbrunst), ἡ πυρκαϊὰ, ὁ καῦμός. (Hitze, Lebhaftigkeit), ἡ ζωηρότης, θερμότης, φωτία.

Feueranstalt, die, ἡ κατασκευὴ διὰ σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Feuerbake, die, φανάρι μεγάλον εἰς τοὺς λιμένας.

Feuerbecken, das, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι.

Feuerberg, der, πυροβόλον βουνόν.

Feuerbeständig, a. ἄκαυστος, ὁποῦ δὲν χαλνᾶ εἰς τὴν φωτίαν.

Feuerbock, der, ἡ πυροστιά.

Feuerbrand, der, ὁ δαυλὸς, τὸ δαυλί.

Feuereimer, der, ὁ κουβὰς (μὲ τὸν ὁποῖον φέρουν (νερὸν διὰ σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς).

Feueresse, die, τὸ καπνοδοχεῖον, ὁ καπνοδόχος, (τουρκ. τὸ οὐτζάκι).

Feuerfächer, der, ἀνεμιστῆρι διὰ ἄναψιν τῆς φωτίας.

Feuerfarbe, die, χρῶμα φωτιᾶς.

Feuerfarben, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς φωτιᾶς.

Feuerfaß, das, s. Sturmfaß.

Feuerfest, a. ἀπὸ πέτραν κτισμένος, ὁποῦ δὲν ἀνάπτει.

Feuerflamme, s. Flamme.

Feuergeräth, das, τὰ ἀνήκοντα διὰ τὴν σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Feuergeschrey, das, ἡ κραυγὴ· φωτιά.

Feuergewehr, das, ὅπλον (ἅρμα) φωτιᾶς.

Feuerglocke, die, ἡ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν ὡς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊά.

Feuergott, der, ὁ θεὸς τῆς φωτίας, ὁ Ἥφαιστος, (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας).

Feuerhaken, der, ἀγκρίφι μὲ τὸ ὁποῖον χαλοῦν τὸ σπῆτι (εἰς καιρὸν τῆς πυρκαϊᾶς).

Feuerherd, der, ἡ ἑστία, ὁ τόπος τοῦ μαγειρίου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάπτουν τὴν φωτίαν.

Feuerhimmel, der, ὁ πύρινος οὐρανὸς (κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν παλαιῶν ἀστρονόμων).

Feuerholz, s. Brennholz.

Feuerkasse, die, ἡ κάσσα ὁποῦ ἀντιπληρώνει τὰς ζημίας ἀπὸ πυρκαϊάν.

Feuerknecht, der, ἐργάτης διωρισμένος νὰ σβύνῃ πυρκαϊαῖς.

Feuerkugel, die, πύρινος σφαῖρα (ἐνίοτε φαινομένη εἰς τὸν ἀέρα). (Bombe), ἡ μπόμπα.

Feuerlärm, der, ὁ θόρυβος, ἡ βοὴ εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς.

Feuerleiter, die, σκάλα μεγάλη σηκωτὴ διὰ πυρκαϊάν.

Feuermahl, das, (von einer Brandwunde), σημεῖον πληγῆς ἀπὸ καύσιμον, (angebornes —), σημεῖον φυσικὸν εἰς τὸ σῶμα κόκκινον, ὁποῦ φαίνεται ὡσὰν σημεῖον ἀπὸ καῦσιν.

Feuermaschine, die, μηχανὴ κινουμένη ἀπὸ ἀτμοὺς βράζοντος νεροῦ.

Feuermaterie, die, ἡ ὕλη τοῦ πυρός, τὸ πῦρ.

Feuermauer, die, ὁ καπνοδόχος, τὸ καπνοδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ οὐτζάκι).

Feuermörser, der, τὸ μορτάριον, εἶδος κανονίου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μπόμπαις.

Feuern, u. n. (heizen), ζεσταίνω, κάμνω φωτίαν, ἀνάπτω τὴν σόμπαν. (schießen), ῥίπτω τουφέκι ἢ πιστόλαν. (Hitze verursachen), προξενῶ καῦσιν. die Wunde feuert mich, αἰσθάνομαι καῦσιν εἰς την πληγήν.

Feuerordnung, die, ἡ τάξις διωρισμένη διὰ σβύσιν πυρκαϊᾶς.
Feuerpfanne, die, τὸ τηγάνι. ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι.
Feuerprobe, die, ἡ δοκιμὴ τῆς ἀθοώτητος διὰ μέσου πυρὸς (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Εὐρώπης). (bey Metallen), ἡ δοκιμὴ τῶν μετάλλων διὰ μέσου τῆς φωτίας.
Feuerrad, das, πύρινος τροχὸς, (τροχὸς μὲ φυσσέκια ἀναμμένα).
Feuerregen, der, πύρινος βροχή.
Feuerrohr, das, ἄρμα φωτίας. τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα.
Feuerroth, a. κόκκινος ὡσὰν τὴν φωτίαν.
Feuersäule, die, πύρινος στύλος.
Feuersbrunst, die, ἡ πυρκαϊὰ, ὁ καϋμός.
Feuerschaden, der, ζημία γενομένη διὰ μέσου πυρκαϊᾶς.
Feuerschaufel, die, φτυάρι διὰ τὴν φωτίαν.
Feuerschein, der, ἡ λάμψις τῆς φωτίας, τῆς πυρκαϊᾶς.
Feuerscheu, n. ὁποῦ φοβεῖται τὴν φωτίαν. (μεταφ.) δειλὸς, ἄκαρδος, ὁποῦ φοβεῖται ἀπὸ τὰ τουφέκια εἰς τὸν πόλεμον.
Feuerschiff, das, s. Brander.
Feuerschirm, der, παραπέτασμα κατὰ τῆς φωτίας.
Feuersgefahr, die, κίνδυνος πυρκαϊᾶς.
Feuersnoth, die, ἡ θλίψις ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν. ἡ πυρκαϊά.
Feuerspeyender Berg, πυροβόλον βουνὸν, (ὁποῦ ῥίπτει φωτίαν).
Feuerspritze, die, ἡ ἀντλία ἢ μηχανὴ μὲ τὴν ὁποῖαν ῥίπτουν νερὸν εἰς τὴν πυρκαϊάν.
Feuerstahl, der, τὸ τζακμάκι.
Feuerstätte, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάηκεν ἕνα σπῆτι. (Herd), ἡ ἑστία, ὁ τόπος τῆς φωτίας εἰς τὸ μαγειρεῖον.
Feuerstein, der, ἡ πυροβολόπερα, τζακμακόπετρα.
Feuerung, die, ἡ ζέστανσις, τὸ ζέσταμα. — τὰ ξύλα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ μαγειρεῖον, εἰς τὴν σόμπαν.
Feuerwerk, das, ἡ τεχνικὴ φωτία, (οἷον φυσσέκια κ. τ. ε.).
Feuerwerker, der, ὁ πυροτεχνίτης, ὅστις φκιάνει φυσσέκια κ. τ. ε.
Feuerwerkskunst, die, ἡ πυροτέχνη, πυροτεχνία.
Feuerzange, die, ἡ πυράγρα.
Feuerzeug, das, τὸ τζακμάκι, (κάθε κατασκευὴ δι' ἄναψιν φωτίας).
Feurig, a. πύρινος, φλογώδης, ὁποῦ καίει, (lebhaft, hitzig), πύρινος, ζωηρός.
Feyer, die, ὁ ἑορτασμός. (Feyertag). ἡ ἑορτή. (Ruhe), ἡ ἀνάπαυσις, ἡσυχία.
Feyerabend, der, ἡ ἀνάπαυσις ἀπὸ τὴν δουλείαν (εἰς τὸ βράδυ).
Feyerkleid, das, ἑορτάσιμον φόρεμα.
Feyerlich, a. ἑορτάσιμος.
Feyerlichkeit, die, ἡ παράταξις, τὸ ἑορτάσιμον, ὁ ἑορτασμός.
Feyern, v. a. (ein Fest), ἑορτάζω. (ausruhen, mäßig seyn), ἀναπαύομαι ἀπὸ τὴν δουλείαν. στέκομαι ἀργός.
Feyerstunde, die, ἡ ὥρα τῆς ἀργίας.
Feyertag, der, ἡ ἑορτή.
Feyerung, die, ὁ ἑορτασμός.
Fibel, die, βιβλίδιον περιέχον τὸ ἀλφάβητον.
Fiber, die, ἡ ἶνα (τοῦ σώματος).
Fichte, die, Fichtenbaum, der, ἡ πεύκη, κουκουναριὰ, πίτυς, πιτυά.

Fichten, *a.* ἀπὸ πεύκην ἢ κουκουναριάν.
Fichtenwald, der, δάσος ἀπὸ πεύκαις, ἀπὸ κουκουναριαῖς, ἀπὸ πιτυαῖς.
Ficke, (gem.), s. Tasche.
Fieber, das, ἡ θέρμη, πυρετός.
Fieberfrost, der, ἡ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην.
Fieberhaft, *a.* ἀπὸ θέρμην, ἀπὸ πυρετόν.
Fieberhitze, die, ἡ καῦσις εἰς τὴν θέρμην.
Fiebermaterie, die, ἡ ὕλη ἢ ἡ αἰτία τῆς θέρμης εὑρισκομένη εἰς τὸ σῶμα.
Fieberpatient, der, ὁ θερμαινόμενος, ἄῤῥωστος ἀπὸ θέρμην.
Fieberrinde, die, China, ἡ κινακίνα, ἰατρικὸν διὰ τὴν θέρμην.
Fiebertag, der, ἡμέρα τῆς θέρμης.
Fiedel, die, ἀχαμνὸν βιολί. (ein Werkzeug der Strafe), σανίδι μὲ τρύπαν εἰς τὴν μέσην εἰς τὴν ὁποῖαν σφαλίζουν τὸν λαιμὸν τοῦ κακοποιοῦ.
Fiedelbogen, der, τὸ δοξάρι μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί.
Fiedeler, der, ἀχαμνὸς βιολιντζής.
Fiedeln, *v. n.* παίζω (ἀχαμνὰ) τὸ βιολί.
Fiedern, s. Befiedern.
Figur, die, τὸ σχῆμα. τὸ εἰκόνισμα. rhetorische —, τρόπος ῥητορικός.
Figürlich, *a.* μεταφορικὸς, ἀλληγορικός.
Filee, das, (Filet), εἶδος ὑφάσματος λεπτοῦ ὅμοιον ὡσὰν δίκτυον.
Filial, das, ἐκκλησία χωρίου, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐφημέριον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ ὁ ἐφημέριος μιᾶς ἄλλης ἐκκλησίας.
Filtriren, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω.
Filtrirsack, der, τὸ σακκελιστῆρι.
Filtrirstein, der, πέτρα τις μὲ τὴν ὁποίαν στραγγίζουν νερόν.
Filtrirtuch, das, λεπτὸν πανὶ διὰ στράγγισμα, διὰ σακκέλισμα.
Filz, der, ὕλη πυκτὴ ἀπὸ τρίχες, τὸ κέντρουκλον, ὁ πῖλος (ἀπὸ τὸν ὁποῖον φκιάνουν τὰ καπέλα). (ein Geiziger), ἕνας φιλάργυρος, φειδωλός. (ein derber Verweis), ἔλεγχος σκληρός.
Filzen, *v. a.* ἀνακατώνω τρίχες, κατασκευάζω τὴν ὕλην πυκτὴν (τὸν πῖλον) διὰ καπέλα. (ausschmälen), μαλώνω τινα σκληρά. sich —, ἀνακατώνομαι (λέγεται διὰ μαλλιὰ, διὰ τρίχες).
Filzhuth, der, καπέλο ἀπὸ κοιναῖς τρίχες.
Filzig, *a.* πυκτὸς, ἀνακατωμένος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά). (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Filzigkeit, die, ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία.
Filzlaus, die, εἶδος ψείρας εἰς ταῖς τρίχες τῶν αἰδοίων τοῦ ἀνθρώπου.
Filzmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κέντουκλον, πῖλον. s. Filz.
Filzschuh, der, παποῦτζι ἀπὸ πῖλον. s. Filz.
Fimmel, der, μεγάλον σφυρί.
Finalstock, der, (in der Druckerey), στολισμός τις εἰς τὸν τύπον εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἢ βιβλίων.
Finanzen, die, τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς βασιλείου. — τὰ εἰσοδήματα, τὰ ἄσπρα (ὁποῦ ἔχει τις).
Finanz-Collegium, das, Finanzkammer, die, τὸ κολλέγιον, ἔχον τὴν ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων.
Finanz-Wesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων.
Finanzwissenschaft, die, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων.

Flagge, die, ἡ μπαντιέρα (τοῦ καραβιοῦ).
Flaggen, v. n. σηκώνω ἢ ἀνηβάζω ταῖς μπαντιέραις (εἰς σημεῖον χαρᾶς).
Flamme, die, ἡ φλόγα.
Flammen, v. n. φλογίζω, κάμνω φλόγα, ῥίχνω φλόγα.
Flammicht, (geflammt), a. εἰς σχῆμα φλόγας καμωμένος, μὲ βέργαις χρωματισμέναις εἰς σχῆμα φλόγας.
Flanell, der, ἡ φλανέλα.
Flanke, die, τὸ πλάγιον, τὸ πλευρὸν (τοῦ στρατεύματος).
Flankiren, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Flasche, die, Fläschchen, das, ἡ φιάλα (τὸ φιάσκο, μπουτέλι).
Flaschenfutter, das, Flaschenkeller, der, σεντοῦκι διὰ μπουτέλια.
Flaschenkürbiß, der, εἶδος κολοκύνθης ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν φιάλαις.
Flaschenzug, der, τὸ καρούλι.
Flaschinett, das, εἶδος αὐλοῦ, φλογιέρας.
Flatterer, Flattergeist, der, ὁ ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος.
Flatterhaft, a. ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους.
Flatterhaftigkeit, die, ἡ ἐλαφρογνωμία.
Flattermine, die, μικρὸν λαγοῦμι.
Flattern, v. n. (von Vögeln), πτερουγιάζω, κινῶ τὰ πτερὰ, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. (als eine Fahne), ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι εἰς τὸν ἀέρα. (flatterhaft seyn), εἶμαι ἐλαφρόγνωμος.
Flau, a. ἀδύνατος, ἀγαμνός. es ist mir flau, εἶμαι ἀγαμνὰ, μοὶ ἔρχεται λειποθυμία. die Waare ist flau, τὸ πρᾶγμα δὲν ζητεῖται, δὲν πουλεῖται καλά.
Flaumfeder, die, τὸ χνοῦδι, τὰ λεπτὰ πτερὰ εἰς τὸ στῆθος τῆς χῆνας.
Flausch, der, ἕνα τζουλοῦφι (μαλλιά).
Flechse, die, τὸ νεῦρον.
Flechte, die, (Haarflechte), ὁ πλόκαμος, ἡ πλεξοῦδα. (Hürde), φράκτη, πλεγμένη ἀπὸ βέργαις. (auf der Haut), ἡ λειχῆνα (εἰς τὸ δέρμα).
Flechten, v. a. πλέκω (πλεξοῦδαν, καλάθια κ. τ. ε.).
Flechtwerk, das, κάθε πλεγμένον πρᾶγμα (ἀπὸ βέργαις).
Fleck, der, ἕνα κομμάτι, ἕνα μέρος κομμένον (ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον κ.τ.ε.). (Stelle), τόπος.
Flecken, der, (Marktflecken), κωμόπολις, μικρὰ πόλις.
Flecken, der, (Fleck, der), ἡ λέρα, τὸ λέρωμα. ἕνα σημεῖον (οἷον· εἰς τὸ δέρμα τοῦ λεοπάρδου).
Flecken, v. n. κάμνω λέραν, λερώνω. (von Arbeiten), die Arbeit fleckt, ἡ δουλειὰ γίνεται ἐγλήγωρα, πηγαίνει καλά.
Fleckfieber, das, ἡ θέρμη λοιμική.
Fleckig, a. (gefleckt), ποικιλοχρώματος, παρδαλός. (beschmuzt), λερωμένος.
Fleckkugel, die, χῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς λέραις ἀπὸ τὸ φορέματα.
Fledermaus, die, ἡ νυκτερίδα.
Flederwisch, der, σκοῦπα ἀπὸ πτερὰ φκιασμένη. πτερὸν χῆνας (ὁποῦ μεταχειρίζονται ὡς σκοῦπαν).
Flegel, der, ὁ κόπανος μὲ τὸν ὁποῖον κτυποῦν τὰ σιτάρια. (als Schimpfwort), χονδροειδέστατος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος.
Flegeley, die, ἡ ἀπολιτευσία, χονδροσύνη, χωριατοσύνη.
Flegelhaft, a. χονδροειδέστατος, βάρβαρος εἰς τὰ ἤθη του.

Flehen, v. n. ἱκετεύω, παρακαλῶ ταπεινά.
Flehen, das, ἡ ἱκεσία, ταπεινὴ παράκλησις.
Flehentlich, a. eine flehentliche Bitte, ταπεινὴ παρακάλεσις. ad. ταπεινῶς παρακαλῶντας.
Fleisch, das, τὸ κρέας. (μεταφ.) ἡ σάρξ, (τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου). Fleisch und Blut, σὰρξ καὶ αἷμα (αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ἀνθρώπου). alles Fleisch, πᾶσα σάρξ (δηλαδή· ὅλοι οἱ ἄνθρωποι).
Fleischbank, die, τὸ μακελλεῖον, κρεωπωλεῖον.
Fleischbrühe, die, τὸ ζουμὶ ἀπὸ βρασμένον κρέας.
Fleischer, der, ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης.)
Fleischergewicht, das, τὸ ζύγι τῶν μακελλάρων.
Fleischerhund, der, σκυλὶ (μεγάλον) μακελλάρου.
Fleischerknecht, der, δοῦλος μακελλάρου.
Fleischern, a. ἀπὸ κρέας, τοῦ κρέατος.
Fleischeslust, die, ἡ σαρκικὴ ἡδονή. ἡ σαρκικὴ ὄρεξις.
Fleischessen, das, ἡ κρεωφαγία.
Fleischfarbe, die, χρῶμα σαρκός.
Fleischfarben, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα σαρκός.
Fleischfressig, Fleischfressend, a. κρεοφάγος, σαρκοφάγος.
Fleischgewächs, das, τὸ σάρκωμα, πρίσμα περιέχον κρέας.
Fleischgabel, die, μεγάλον πηροῦνι διὰ τὸ μαγειρεῖον.
Fleischig, a. πολύσαρκος, εὔσαρκος.
Fleischklößchen, das, βῶλος κρέατος κοπανισμένου. (nach türkischer Art), κεφτέδες.
Fleischlich, a. σαρκικός.
Fleischspeise, die, φαγὶ ἀπὸ κρέας.
Fleischsteuer, die, ὁ δασμὸς, τὰ δοσίματα ἀπὸ τὸ κρέας.
Fleischsuppe, die, σοῦπα μὲ κρέας.
Fleischtag, der, ἡμέρα κρεωφαγίας.
Fleischtopf, der, τὸ τζουκάλι διὰ κρέας.
Fleischwage, die, ἡ ζυγαριὰ διὰ κρέας.
Fleischwunde, die, πληγὴ εἰς τὸ κρέας.
Fleiß, der, ἡ ἐπιμέλεια.
Fleißig, a. ἐπιμελής.
Fletschen, v. a. (die Zähne), τρίζω ἢ δείχνω τὰ δόντια. (hämmern), σφυροκοπῶ.
Flicken, v. a. μπαλώνω.
Flicken, das, τὸ μπάλωμα.
Flicker, der, ὁ μπαλωτὴς, μπαλωματάς.
Flickerey, die, τὸ μπάλωμα, τὰ μπαλωμένα πράγματα.
Flickerlohn, das, πληρωμὴ διὰ μπάλωμα.
Flickwerk, das, μπαλωμένον πρᾶγμα.
Flieder, der, ἡ κουφοξυλιά, σάμψυχος.
Fliederthee, der, τεϊ ἀπὸ τὰ ἄνθη τῆς κουφοξυλιᾶς.
Fliedermus, das, συροῦπον ἀπὸ τὰ πωρικὰ τῆς κουφοξυλιᾶς.
Fliege, die, ἡ μυῖα, μύγια, μύγα.
Fliegen, πετῶ v. n. (als eine Fahne, Haare), ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἀέρα.
Fliegengarn, Fliegennetz, das, σκέπασμα τῶν ἀλόγων, ὁποῦ τὰ φυλάττει ἀπὸ ταῖς μύγιαις.
Fliegengift, der, Fliegenpulver, das, φαρμάκι ἢ σκόνη διὰ ταῖς μυῖαις.
Fliegenklappe, die, ξεμυγιαστῆρι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν ταῖς μύγιαις.
Fliegenschnäpper, der, ὁ ἐρυθεὺς (πουλὶ μικρὸν μὲ κόκκινον στῆθος, ὁποῦ πιάνει μύγαις).
Fliegenschrank, der, ντουλάπι εἰς τὸ

ὁποῖον φυλάγουν κρέας, σκεπασμένον μὲ δίκτυα νὰ μὴν ἔμβουν ἡ μύγαις.
Fliegenschwamm, der, μανιτάρι φαρμακερὸν μὲ τὸ ὁποῖον φαρμακώνουν ταῖς μύγαις.
Fliegenschwarm, der, πλῆθος ἀπὸ μύγαις.
Fliegenwedel, der, τὸ μυγιαστῆρι, ξεμυγιαστῆρι.
Fliehen, v. n. φεύγω. (dahin —), φεύγω, χάνομαι, ἀπερνῶ (οἷον· ὁ καιρός). (zu jemanden), φεύγω εἴς τινα, καταφεύγω.
Fliese, die, πλίνθος διὰ στρώσιμον.
Fließ, das, nur: das goldene Fließ, τὸ χρυσοῦν δέρας (εἰς τὴν μυθολογίαν, ὁμοίως καὶ τάγμα ἱππικόν).
Fließen, v. n. ῥέω, τρέχω. (schmelzen), λύομαι. (daher —, daher kommen), προέρχομαι. das Papier fließt, τὸ χαρτὶ πίνει τὴν μελάνην.
Fließend, a. ῥευστὸς, ὁποῦ τρέχει (ὡσὰν τὸ νερὸν), τρεχούμενος.
Fließpapier, s. Löschpapier.
Fließwasser, das, τρεχούμενον νερὸν, ποταμίσιον νερόν.
Fliete, die, s. Lanzette.
Flimmern, v. n. γυαλίζω, λάμπω, σπινθηροβολῶ.
Flink, a. ταχὺς, ὀγλήγωρος, ζωηρός.
Flinte, die, τὸ τουφέκι.
Flintenkolbe, die, τὸ ξύλον, ἡ οὐρὰ τοῦ τουφεκιοῦ.
Flintenkugel, die, ἡ μπάλλα, τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ.
Flintenlauf, der, ἡ λάμα τοῦ τουφεκιοῦ.
Flintenschloß, das, ἡ πλάκα μὲ τὸν λύκον κ. τ. ε. τοῦ τουφεκιοῦ.
Flintenschuh, der, πετζένιον φηκάρι διὰ τὸ τουφέκι.
Flintenschuß, der, ἡ τουφεκια.
Flintenstein, der, ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ.
Flistern, Flispern, v. n. ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὰ αὐτί.
Flitter, der, und die, Flitterchen, das πέταλον χρυσοῦν (ἢ ἀσημένιον) διὰ στολισμόν.
Flittergold, das, πέταλον χάλκινον χρυσωμένον.
Flittersand, der, ἄμμος μὲ χρυσᾶ πέταλα ἀνακατωμένος.
Flitterstaat, der, μάταιος στολισμὸς, περιττὸς στολισμός.
Flitterwerk, das, στολίδια ἀπὸ χρυσᾶ πέταλα.
Flitterwochen, die, αἱ ἑβδομάδες τῆς χαρᾶς (αἱ πρῶται ἑβδομάδες τῶν νεοϋπανδρευμένων).
Flitzbogen, der, εἶδος τόξου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐταις.
Flocke, die, Flocken, der, Flöckchen, das, τὸ στουπὶ, μικρὴ φοῦντα. (Schneeflocke), ἕνα στουπὶ χιόνι.
Flocken, v. a. ἀνακατώνω τρίχες ἢ μαλλιὰ καὶ κάμνω πλοκαῖς ἢ μικρὰ τζουλούφια. v. n. χιονίζει, πίπτουν στουπιὰ χιόνι.
Flockig, a. μοιρασμένος εἰς τζουλούφια, ξεφτισμένος.
Flockseide, s. Floretseide.
Floh, der, ὁ ψύλλος.
Flöhen, v. a. ψυλλίζω.
Flöhkraut, das, τὸ ψυλλοβότανον.
Flöhpfeffer, der, τὸ ὑδροπιπέρι.
Flohr, s. Flor (Flohr).
Flohstich, der, τὸ δάγκασμα τοῦ ψύλλου.
Flor, der, (Blüthe), τὸ ἄνθος. (Blüthenzeit), τὸ ἄνθισμα, καιρὸς τῶν

ἀνθῶν. (blühender Zustand), ἄνθος, ἀνθηρὴ κατάστασις.

Flor, (Flohr) der, εἶδος πανιοῦ μαλλίνου λεπτοῦ (ὁποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ σκέπασμα προσώπου κ. τ. ε.).

Floret, das, s. Pappier.

Floretband, das, κορδέλλα ἀπὸ μετάξι καὶ νῆμα.

Floretseide, die, κροκίδια ἀπὸ μετάξι.

Floriren, v. n. blühen, ἀνθῶ, εἶμαι εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν.

Floß, das, ἡ σχεδία, πλωτὴ, πλοῖον ἀπὸ γρενταῖς συνδεμέναις.

Flöße, die, τὸ πλεύσιμον, ἡ ἀγωγὴ ἐπάνω εἰς τὸ νερόν. — ἡ σχεδία. s. Floß.

Flößen, v. a. Holz —, ῥίχνω ξύλα εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του.

Floßfeder, die, τὸ πτερὸν τοῦ ψαριοῦ.

Floßgraben, der, κανάλι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίχνουν ξύλα διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νερὸν εἰς ἕναν τόπον.

Floßholz, das, τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του εἰς ἕναν τόπον.

Floßmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς τὸ νερόν.

Floßplatz, der, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στέκονται τὰ ξύλα τὰ ἐβγαλμένα ἀπὸ τὸ νερόν.

Flößung, die, ἡ ἀγωγὴ (τῶν ξύλων) μὲ τὸ νερόν.

Flöte, die, ἡ φλαοῦτα, ὁ αὐλός.

Flöten, v. n. λαλῶ τὴν φλαοῦτα, αὐλῶ. flöten gehen (im Scherz), πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, χάνομαι.

Flötenfutter, das, ἡ θήκη τῆς φλαοῦτας.

Flötenspieler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν φλαοῦταν, ὁ αὐλητής.

Flötenwerk, das, μηχανὴ ἢ ὄργανον μουσικὸν μὲ φλαοῦταις.

Flott, a. ὁποῦ πλέει, ὁποῦ στέκεται ἐπάνω εἰς τὸ νερόν. — seyn, πλέω (ὡσὰν τὸ πλοῖον). — werden, ξεκολλοῦμαι (οἷον ἀπὸ σκόπελον) καὶ πλέω πάλιν. — machen, ξεκολλῶ (τὸ πλοῖον ἀπὸ σκόπελον κ. τ. ε.) καὶ κάμνω νὰ πλέῃ πάλιν. — leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ, ξεφαντώνω.

Flotte, die, ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα, (φλότα).

Flottille, die, μικρὸς στόλος.

Flötz, der, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ὁριζόντειον.

Fluch, der, ἡ κατάρα.

Fluchen, v. n. καταρῶμαι.

Flucht, die, ἡ φυγή. (Spielraum), τόπος διὰ κίνησιν (εἰς τὰς μηχανὰς, διὰ τοὺς τροχοὺς κ. τ. ε.). die Flucht nehmen, φεύγω, τρέπομαι εἰς φυγήν. in die Flucht schlagen, νικῶ, κτυπῶ, τρέπω εἰς φυγήν.

Flüchten, v. n. φεύγω (ὡς φυγὰς ἢ διὰ κίνδυνον).

Flüchtig, a. φυγὰς, φυγάτος. (schnell vergehend), ἀπεραστικός. (in der Chemie), ὁποῦ διαλύεται εἰς ἀτμίδαις. (leicht, schnell), ἐλαφρὸς, ταχὺς εἰς τὸν δρόμον. (leichtsinnig), ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους. (oberflächlich), ἐπιπόλαιος, ἀμελής.

Flüchtigkeit, die, ἡ ταχύτης. τὸ ἀπεραστικόν.

Flüchtling, der, ὁ φυγὰς, φευγάτος. (μεταφ.) ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος.

Flück, Flügge, a. ὁποῦ ἔχει πτερά. — werden, ἐβγάζω πτερά.

Flug, der, τὸ πέτασμα. ein Flug Vögel, ἕνα πλῆθος πουλιὰ ὁποῦ πετοῦν μαζύ.

Flügel, der, τὸ πτερύγιον, πτερὸν (τοῦ πουλιοῦ). (einer Thüre), τὸ κανάτι μιᾶς θύρας. (eines Hauses), ἕνα πλευρὸν ἑνὸς ὀσπητιοῦ. (musikalisches Instrument), εἶδος κλαβιριοῦ.
Flügeladjutant, der, ὑπουργὸς τοῦ στρατηγοῦ.
Flügeldecke, die, σκέπασμα τῶν πτερῶν τοῦ κανθάρου (τοῦ ἀσκαθάρου), τὸ ἔλυτρον.
Flügelmann, der, ο πρῶτος εἰς τὴν δεξιὰν μιᾶς ἀράδας στρατιωτῶν.
Flügelwerk, das, τὰ πουλιὰ διὰ τὸ μαγειρεῖον.
Flugs, ad. ταχέως, ὀγλήγωρα.
Flugsand, der, κινητὸς ἄμμος.
Flinder, der, (Fisch), ἡ γλῶσσα, εἶδος ψαριοῦ.
Flur, die, τὸ πεδίον, χωράφι, ὁ ἀγρός. τὸ λιβάδι. (im Hause), ὁ πρόδομος, τὸ προαύλιον τοῦ ὀσπητίου.
Flurbuch, das, τὸ κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ χωράφια κ. τ. ε. ἀνήκοντα εἰς ἕνα ὑποστατικόν.
Flurschütze, der, ὁ φύλακας τῶν ἀγρῶν.
Fluß, der, ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι. (in Gliedern), τὸ ῥεῦμα, ὁ ῥευματισμός. (das Schmelzen), ἡ ἀνάλυσις. in Fluß kommen, ἀναλύομαι.
Flußfieber, das, ῥευματικὴ θέρμη.
Flußgalle, die, ὑδατῶδες πρίσμα τι εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου.
Flüssig, a. ῥευστὸς, τρεχούμενος. ἀναλυμένος.
Flüssigkeit, die, τὸ ῥευστόν.
Flußpferd, das, s. Nilpferd.
Flußschiff, das, ποταμίσιον πλοῖον.
Flußspath, der, λίθος τις τὸν ὁποῖον τρίβουν καὶ ἀνακατώνουν μὲ τὰ μέταλλα νὰ ἀναλυθοῦν εὐκολώτερα.
Flußwasser, das, ποταμίσιον νερόν.
Fluth, die, (Wasserfluth), ἡ πλημμύρα, Fluth und Ebbe, ἡ κίνησις, καὶ ἀντικίνησις τῆς θαλάσσης. (Fluth nach der Ebbe), ἡ ῥοὴ τῆς θαλάσσης (ὕστερα ἀπὸ τὴν παλίῤῥοιαν). Fluthen, (pl.) τὰ κύματα, τὸ νερόν.
Fluthzeit, die, ὁ καιρὸς τῆς ῥοῆς τῆς θαλάσσης.
Focke, die, Focksegel, das, τὸ μεσσαῖον πανὶ τοῦ καραβιοῦ.
Fockmast, der, τὸ μεσσαῖον κατάρτι.
Fohlen, s. Füllen.
Fohlen, v. n. γεννῶ πωλάρια.
Fohre, Föhre, die, s. Fichte.
Fohre, s. Forelle.
Folge, die, ἡ ἀκολουθία, τὸ ἀκόλουθον, ἑπόμενον· in der Folge, μετὰ ταῦτα. (Reihe), ἀράδα, σειρά.
Folgen, v. n. ἀκολουθῶ, ἕπομαι. (gehorchen), ὑπακούω, πείθομαι.
Folgend, a. ἀκόλουθος, ἑπόμενος.
Folgends, ad. (nachher), μετὰ ταῦτα. (folglich), ἀκολούθως, ἑπομένως.
Folgern, v. a. συλλογίζομαι, συμπεραίνω.
Folgerung, die, ὁ συλλογισμὸς, τὸ συμπέρασμα.
Folgezeit, die, ὁ ἐρχόμενος καιρός.
Folglich, ad. ἀκολούθως, ἑπομένως.
Folgsam, a. ὑπήκοος, εὐπειθής.
Folgsamkeit, die, ἡ ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Foliant, der, βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας.
Folie, die, φύλλον ἢ πέταλον ὁποῦ βάνουν ὑποκάτω εἰς μίαν πολύτιμην πέτραν, διὰ νὰ φανῇ εὐμορφοτέρα.
Folio, in Folio, εἰς φύλλον τῆς κόλλας.
Folter, die, τὸ βάσανον, τὰ βάσανα.
Folterbank, die, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βασανίζουν. (μεταφ.) τὰ βάσανα.

Folterkammer, die, ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον βασανίζουν τοὺς κακοποιούς.
Foltern, v. a. βασανίζω.
Fontäne, die, s. Springbrunnen.
Fontanell, das, ἡ φοντανέλα.
Foppen, v. a. (im gem. Leben), πειράζω, περιγελῶ, περιπαίζω.
Fordern, v. a. ζητῶ.
Fördern, v. a. (Erze zu Tage), — ἐβγάζω μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν. (befördern), βοηθῶ εἰς προχώρησιν.
Fördersamst, ad. (veralt.) ὅσον τάχιστα.
Förderung, die, ἡ ζήτησις.
Förderung, die, ἡ βοήθεια εἰς προχώρησιν.
Forelle, die, ἡ θράσσα, τὸ χριστόψαρον.
Form, die, ἡ μορφὴ, τὸ σχῆμα. — τὸ καλοῦπι.
Formalien, die, ἡ τρόποι συνηθισμένοι (εἰς νομικὰ γράμματα, οἷον· διαθήκην κ. τ. ε.).
Format, das, τὸ σχῆμα τοῦ βιβλίου.
Formel, die, φράσις συνηθισμένη ἢ διωρισμένη, (εἰς ἀπόφασιν κριτηρίου, εἰς προσευχὰς κ. τ. ε.). — (Arzneyformel), ῥετζέτα. algebraische, τύπος ἀλγεβραϊκός.
Formen, v. a. σχηματίζω, μορφώνω.
Formenschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καλούπια. ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει εἰκόνας εἰς ξύλον.
Formiren, v. a. σχηματίζω. sich —, σχηματίζομαι. die Truppen formiren sich, οἱ στρατιῶται βάνονται εἰς τάξιν.
Förmlich, a. ῥητὸς, θετὸς, νόμιμος.
Förmlichkeit, die, ἡ συνηθισμένη τάξις (εἰς νόμιμα γράμματα, οἷον· εἰς διαθήκην κ. τ. ε.).
Formular, das, σχῆμα διωρισμένον, φράσεις διωρισμέναι διὰ νόμιμα γράμματα, διὰ προσευχάς.
Forschen, v. n. ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
Forscher, der, ὁ ἐξεταστής.
Forschung, die, ἡ ἐξέτασις, ἔρευνα.
Forst, der, τὸ δάσος, ὁ λόγγος (τουρκ. τὸ ὁρμάνι).
Forstamt, das, ἐπιτροπία διὰ τὰ δάση.
Forstbeamte, Forstbediente, der, ἀξιωματικὸς εἰς ἐπιτροπίαν διὰ τὰ δάση.
Forsten, der, ἡ κορυφὴ τῆς στέγης.
Förster, der, ὁ ἐπιστάτης ἔχων τὴν ἐπιτροπίαν εἰς ἕνα δάσος. ὁ κυνηγός.
Försterey, die, δάσος ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τοῦ Förster, ἰδὲ Förster. — τὸ ὀσπήτιον τοῦ Förster.
Forstlich, a. τοῦ δάσους.
Forstmeister, der, ὁ πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐπιτροπίαν ἑνὸς δάσους.
Forstrecht, das, οἱ νόμοι ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν.
Forstwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν.
Forstwissenschaft, die, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν δασῶν.
Fort, i. φεῦγα, ἄπαγε, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ. — ταχέως, ὀγλήγωρα, μὴν ἀργεῖς.
Fortan, ad. εἰς τὸ ἑξῆς.
Fortarbeiten, v. n. ἀκολουθῶ νὰ δουλεύω.
Fortbringen, v. a. φέρω ἔξω, φέρω ἀλλοῦ. sich —, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, προχωρῶ.
Fortdauer, die, ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις, ἀκολούθησις.
Fortdauern, v. n. ἐπικρατῶ, μένω, βαστῶ, ἀκολουθῶ.
Fortdauernd, a. ἐπικρατῶν, ὁποῦ μένει,

ὁποῦ βαστᾷ. παντοτεινὸς, ἀκατάπαυστος.

Forttreiben, v. n. φεύγω ταχέως, φεύγω ὀγλήγωρα.

Fortfahren, v. n. μισεύω μὲ τὸ καράβι. (mit etwas), ἀκολουθῶ (νὰ κάμνω τι), ἀκολουθῶ (εἰς τὴν ὁμιλίαν).

Fortfliegen, v. n. πετῶ ἔξω, φεύγω πετῶντας.

Fortführen, v. a. ὁδηγῶ ἔξω, πηγαίνω (τινα) ἔξω. ἀφαρπάζω. (ein Geschäft ꝛc.), ἀκολουθῶ μίαν ὑπόθεσιν (οἷον· πραγμάτειαν).

Fortgang, der, ἡ ἀναχώρησις, ὁ μισευμός. — ἡ ἀκολούθησις (μιᾶς ὑποθέσεως). (Fortschritt), ἡ προχώρησις, προκοπή.

Fortgehen, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ, μισεύω. — ἀκολουθῶ.

Forthelfen, v. n. βοηθῶ τινα νὰ φύγῃ. — βοηθῶ τινὰ νὰ προχωρέσῃ, νὰ προκόψῃ.

Forthin, ad. μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ἑξῆς.

Fortjagen, v. a., ἀποδιώχνω.

Fortkommen, v. n. φεύγω, γλυτώνω. (weiter kommen), προχωρῶ, προκόπτω. (als Pflanzen ꝛc.), πιάνω, αὐξάνω καλὰ (ὁμιλῶντας περὶ φυτῶν). (seinen Unterhalt finden), εὑρίσκω τὸ ψωμί μου, κερδαίνω τὸ ψωμί μου.

Fortkommen, das, ὁ τρόπος πῶς νὰ εὕρῃ τις τὸ ψωμί του.

Fortkönnen, v. n. ἠμπορῶ νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω.

Fortkriechen, v. n. ἐβγαίνω ἑρπίζωντας, ἑρπίζω πλέον ἐμπρῶς.

Fortlassen, v. a. ἀφήνω τινα νὰ φύγῃ, νὰ ἀναχωρήσῃ.

Fortlaufen, v. n. φεύγω, γλυτώνω. — ἀκολουθῶ νὰ τρέχω.

Fortlesen, v. a. et n. ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω.

Fortmachen, v. n. βιάζομαι, κάμνω ὀγλήγωρα, δὲν ἀργοπορῶ. sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, γλυτώνω.

Fortmüssen, v. n. πρέπει νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω.— πρέπει νὰ ἀποθάνω.

Fortpacken, sich, — φεύγω. pack dich fort! κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ!

Fortpflanzen, v. a. αὐξάνω, πληθύνω φυτὰ (μὲ τὸ νὰ τὰ φυτεύσω). πληθύνω ζῶα. (μεταφ.) παραδίδω εἰς ἄλλους μίαν γνώμην, εἴδησιν κ. τ. ε. sich —, πληθύνομαι (μὲ τὸ νὰ γεννήσω παιδία).

Fortpflanzung, die, ἡ πλήθυνσις τοῦ γένους. ἡ παράδοσις γνώμης, εἰδήσεως κ. τ. ε. εἰς ἄλλους.

Fortreden, v. n. ἀκολουθῶ νὰ ὁμιλῶ.

Fortreisen, v. n. φεύγω, μισεύω. — ἀκολουθῶ τὸ ταξίδι μου.

Fortreißen, v. a. ἀφαρπάζω, ἁρπάζω μαζύ μου.

Fortreiten, v. n. φεύγω, μισεύω ἔφιππος (μισεύω καβάλα). — ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω.

Fortrücken, v. a. κινοῦμαι πλέον ἐμπρῶς. (μεταφ.) προχωρῶ, προκόπτω.

Fortrudern, v. n. φεύγω κωπηλατῶντας. — ἀκολουθῶ νὰ κωπηλατῶ.

Fortschaffen, v. a. φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα τόπον.

Fortschaffung, die, τὸ φέρσιμον (ἔξω), τὸ ἔβγαλμα ἀπὸ ἕνα τόπον.

Fortschicken, v. a. στέλλω ἔξω, στέλλω ἀλλοῦ. — einen Bedienten —, ἀποδιώχνω ἕνα δοῦλον, ἀπὸ τὴν δούλευσιν μου.

Fortschieben, v. a. σπρώχνω, ἀμπώθω πλέον ἐμπρῶς.

Fortschlafen, v. n. ἀκολουθῶ νὰ κοιμοῦμαι, δὲν ἐξυπνῶ.
Fortschleichen, sich —, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ κρυφίως.
Fortschleppen, σύρνω ἔξω. sich —, πηγαίνω μὲ πολὺν κόπον, σύρνομαι. εὑρίσκω τὸ ψωμί μου μὲ κόπον, μὲ στενοχωρίαν.
Fortschreiben, v. n. et a. ἀκολουθῶ νὰ γράφω.
Fortschreiten, v. n. πηγαίνω ἐμπρῶς. (μεταφ.) μεταβαίνω. (Fortschritte machen), προχωρῶ, προκόπτω.
Fortschritt, der, ἡ προχώρησις, προκοπή.
Fortsegeln, v. n. μισεύω κάμνωντας πανιά. — ἀκολουθῶ νὰ κάμνω πανιά.
Fortsenden, s. Fortschicken.
Fortsetzen, v. a. ἀκολουθῶ μίαν ὑπόθεσιν, μίαν γραφὴν κ. τ. ε.
Fortsetzung, die, ἡ ἀκολούθησις.
Fortspielen, v. n. ἀκολουθῶ νὰ παίζω.
Fortstoßen, v. a. σπρώχνω, διώχνω πλέον ἐμπρῶς.
Forttragen, v. a. φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω ἔξω.
Forttreiben, v. a. ἀποδιώχνω. — ἀκολουθῶ νὰ διώχνω. (ein Geschäft), ἀκολουθῶ (μίαν ὑπόθεσιν, οἷον· τὴν πραγμάτειαν).
Fortwachsen, v. n. ἀκολουθῶ νὰ αὐξάνω.
Fortwähren, v. n. ἐπικρατῶ, βαστῶ, μένω, ἀκολουθῶ.
Fortwälzen, v. a. ἀποκυλίω, κυλίω πλέον ἐμπρῶς.
Fortwandern, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ πεζός. — ἀκολουθῶ νὰ πηγαίνω.
Fortweisen, v. a. ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω, δὲν δέχομαι.
Fortwollen, v. n. θέλω νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω.
Fortwurzeln, v. n. πιάνω περισσότεραις ῥίζαις, ἀκολουθῶ νὰ πιάνω ῥίζαις.
Fortziehen, v. a. σύρνω, τραβῶ πλέον ἐμπρῶς. v. n. ἀλλάζω τὴν κατοικίαν, ἀλλάζω τὸ κονάκι.
Fossil, das, τὸ ὀρυκτὸν, κάθε πρᾶγμα ξεσκαμμένον ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· μέταλλα, πέτραις κ. τ. ε.
Fracht, die, τὸ φόρτωμα (τοῦ ἁμαξίου, τοῦ καραβίου). (das Frachtgeld), τὸ ἀγώγι, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι.
Frachtbar, a. τοῦ φορτώματος, διὰ φόρτωμα.
Frachtbrief, der, τὸ γράμμα τοῦ ἀγωγιοῦ, τὸ ἀγωγιάτικον γράμμα, ἡ πόλιτζα.
Frachtgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι.
Frachtgut, das, κάθε πρᾶγμα φορτωμένον εἰς ἁμάξι κ. τ. ε.
Frachtschiff, das, πλοῖον φορτώματος, (καράβι φορτώματος).
Frachtwagen, der, ἁμάξι φορτωμένον μὲ πράγματα (διὰ πραγματευτάς).
Frack, der, κοντὸν φράγκικον φόρεμα, (τὸ φράκι).
Fractur, Fracturschrift, die, εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν πολλὰ ὁμοίων μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου.
Frage, die, ἡ ἐρώτησις, τὸ ἐρώτημα.
Fragen, v. a. ἐρωτῶ, nach etwas —, ἐρωτῶ διὰ τι. nichts darnach —, δὲν μὲ μέλει, δὲν κυτάζω.
Fragepunkt, der, Fragestück, das, ἡ ἐρώτησις, (ὁ ποῦγκτος τῆς ἐρωτήσεως).
Frageweise, ad. κατ᾽ ἐρώτησιν, μὲ τρόπον ἐρωτήσεως.

Fragezeichen, das, τὸ σημεῖον ἐρωτήσεως.
Fragment, das, Bruchstück, das, ἕνα κομμάτι (μάλιστα ὁποῦ ἀπέμεινε ἀπὸ σύγγραμμα παλαιοῦ συγγραφέως).
Franco, ad. ἐλεύθερα, χωρὶς πληρωμὴν τῆς πόστας.
Frankiren, v. a. πληρώνω τὴν πόσταν διὰ μίαν γραφὴν, καὶ τὸ σημειώνω εἰς τὸ ἔξω μέρος τῆς γραφῆς, διὰ νὰ μὴν πληρώσῃ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν γραφήν. (κοινῶς. φραγκίρω).
Franse, die, (Franze), ὁ κροσσός, φλόκος, ἡ φοῦντα.
Franzband, der, δέσιμον (βιβλίου) γαλλικὸν. (μὲ πετζί).
Franzbaum, der, μικρὸν καρποφόρον δένδρον.
Franzbrantwein, der, γαλλικὴ (φραντζέζικη) ῥακή.
Franzbrod, das, εἶδος μικροῦ ἄσπρου ψωμίου.
Franziscaner, der, ὁ φραγκισκάνος (ἱερομόναχος).
Franziscaner=Nonne, die, ἡ φραγκισκάνα (ἱερομονάχη).
Franzosen, die, (die Lustseuche), ἡ μαλαφράντζα. s. Lustseuche.
Franzosenholz, das, τὸ γουάϊακον, εἶδος ξύλου τῆς Ἀμερικῆς.
Franzwein, der, γαλλικὸν (φραντζέζικον) κρασί.
Fraß, der, τὸ φαγὶ (κυρίως διὰ ζῶα).
Fratze, die, τὰ μούτουρα, (τὸ πρόσωπον καταφρονητικῶς). τὸ μασκαραλίκι.
Fratzengesicht, das, ἄσχημον πρόσωπον, πρόσωπον μαϊμοῦς.
Frau, die, ἡ γυνὴ, γυναῖκα.
Frauenbruder, der, ὁ γυναικάδελφος.
Frauenkloster, s. Nonnenkloster.
Frauenschneider, der, ῥάπτης διὰ γυναῖκας.
Frauenschuh, der, γυναικίσιον παπούτζι.
Frauenschuster, der, παπουτζῆς διὰ γυναῖκας.
Frauenschwester, die, ἡ γυναικαδέλφη.
Frauensleute, die, (pl.) αἱ γυναῖκες.
Frauentag, der, παναγιωτικὴ ἑορτή.
Frauenzimmer, das, Frauensperson, die, γυναῖκα, γυναικεῖον ὑποκείμενον, (κορίτζι, γυνή).
Fräulein, das, ἡ ἀρχωντοποῦλα, εὐγενικὴ κόρη.
Fräuleinstift, das, μοναστῆρι διὰ εὐγενικὰ κοράσια.
Frech, a. ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Frechheit, die, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Fregatten, die, ἡ φρεγάδα, φεργάδα, (εἶδος πολεμικοῦ πλοίου).
Fremd, a. ξένος, ἀλλογενής. (unbekannt), ξένος, ἄγνωστος. (seltsam), παράξενος.
Fremdartig, a. ἑτερογενής.
Fremdartigkeit, die, τὸ ἑτερογενές.
Fremde, die, ὁ ξένος τόπος.
Fremde, Fremdling, der, ὁ ξένος.
Fresco, das, Fresco=Mahlerey, die ζωγραφία εἰς τοῖχον νεωστὶ ἀσβεστωμένον.
Freßbegierde, die, ἡ ἐπιθυμία διὰ τὸ φαγὶ (μάλιστα τοῦ ζώου).
Fresse, die, (gem.), τὸ (ἄσχημον) στόμα.
Fressen, v. a. τρώγω (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα, καὶ δι' ἀνθρώπους καταφρονητικῶς). (beizen, zerfressen), τρώγω, καταβιβρώσκω (οἷον· τὸ ἀσημόνερον).
Fresser, der, ὁ πολυφάγος, λαίμαργος.

Fresserey, die, ἡ πολυφαγία, λαιμαργία. (verächtl. ein Schmaus), ἕνα συμπόσιον (καταφρονητικῶς).
Freßfieber, das, Freßkrankheit, die, s. Heißhunger.
Freßgierig, s. Gefräßig.
Frettchen, Frett, das, Frette, die, ἡ βιβεδδίτζα, ζῶον τι μικρὸν ὁποῦ κυνηγεῖ τὰ κουνέλια.
Freude, die, ἡ χαρά.
Freudenbezeigung, die, ἡ ἀπόδειξις τῆς χαρᾶς.
Freudenfest, das, μία χαρὰ, ξεφάντωσις.
Freudenfeuer, das, φωτία ἀναμμένη εἰς σημεῖον χαρᾶς.
Freudengeschrey, das, κραυγὴ χαρᾶς.
Freudenlos, a. ἄχαρις, ὁποῦ δὲν ἔχει χαράν.
Freudenmädchen, das, ἡ ἑταίρα, πόρνη, πουτάνα (κατ' εὐφημισμόν).
Freudenmahl, das, συμπόσιον χαροποιόν.
Freudenreich, a. χαρούμενος, πλήρης χαρᾶς.
Freudenstörer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συγχίζει τὴν χαρὰν, ἐνοχλητὴς τῆς χαρᾶς.
Freudig, a. χαρούμενος, ὁποῦ χαίρεται.
Freudigkeit, die, ἡ ἱλαρότης, χαρουμένη διάθεσις τοῦ νόος.
Freuen, sich —, über etwas —, χαίρομαι δι' ἕνα πρᾶγμα.
Freund, der, ὁ φίλος. (Verwandter), ὁ συγγενής.
Freundin, die, ἡ φίλη, φιλενάδα. (Verwandte), ἡ συγγενὴς, συγγένησσα.
Freundlich, a. φιλικὸς, εὐπροσήγορος.
Freundlichkeit, die, ἡ εὐπροσηγορία. τὸ φιλικὸν φέρσιμον.
Freundschaft, die, ἡ φιλία.
Freundschaftlich, a. φιλικός.
Freundschaftsstück, das, φιλικὴ δούλευσις, χάρις.
Frevel, der, τὸ κακούργημα, κακὸν τόλμημα, ἀδιάντροπον κάμωμα.
Freveler, der, ὁ κακοῦργος, κακότροπος, ἀδιάντροπος.
Frevelhaft, a. κακότροπος, κακοποιὸς, ἀδιάντροπος.
Freveln, v. a. κάμνω κακόν τι, εἶμαι ἀδιάντροπος καὶ κακότροπος.
Frevelthat, die, τὸ τολμηρὸν κακούργημα, κακὸν τόλμημα.
Frevler, der, s. Freveler.
Frey, a. ἐλεύθερος.
Freybataillon, das, τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων.
Freybeuter, der, ὁ κουρσάρος, πειράτης.
Freybeuterey, die, τὸ κούρσευμα.
Freybrief, der, γράμμα ἀπολυτικόν. (zu Vorrechten), γράμμα βασιλικὸν ὁποῦ δίδει τινὸς πρωτέρημα.
Freycorps, das, s. Freyparthie.
Freydenker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας, ἄπιστος ὡς πρὸς θρησκείαν, ἄθρησκος.
Freydenkerey, die, ἡ ἀπιστία ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν.
Freydenkerisch, a. ἄπιστος εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὴν θρησκείαν.
Freyeigen, a. ein freyeigenes Gut, ἀσύνδοτον ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα.
Freyen, v. n. um ein Frauenzimmer, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, τὴν ζητῶ διὰ γυναῖκα, μνηστεύω. (heirathen), ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι.
Freyer, der, ὁ μνηστὴρ, ἐκεῖνος ὁποῦ

ζητεῖ μίαν κόρην διὰ γυναῖκα. (μεταφ.) ὁ ἀγαπητικός.
Freyerey, die, ἡ ζήτησις εἰς ὑπανδρίαν, ἡ μνηστεία.
Freyfrau, die, ἡ εὐγενικὴ κυρία, (μπαρόνησσα).
Freygebig, a. φιλόδωρος.
Freygebigkeit, die, ἡ φιλοδωρία.
Freygeist, Freygeisterey, s. Freydenker, Freydenkerey.
Freygelassen, a. ἀπελεύθερος, (δοῦλος ὁποῦ ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν).
Freygut, das, ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα.
Freyhafen, der, ἐλεύθερος λιμένας.
Freyhalten, v. a. κρατῶ τινα ἀνέξοδον, πληρώνω τὰ ἔξοδα διά τινα.
Freyheit, die, ἡ ἐλευθερία.
Freyheitsbrief, s. Freybrief.
Frey heraus, ad. ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς.
Freyherr, der, ὁ μπαρόνος, (ἐλεύθερος ἄρχων).
Freyherrlich, a. τοῦ μπαρόνου.
Freyherrschaft, die, ἡ μπαρονία, ἐπαρχία μπαρόνου.
Freyjäger, der, κυνηγὸς ὁποῦ δουλεύει ἑκουσίως εἰς τὸν πόλεμον.
Freylassen, v. a. ἀφίνω ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δουλείαν.
Freylassung, die, ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἢ ἀπὸ τὴν δουλείαν.
Freylich, ad. βέβαια, μάλιστα.
Freymachen, v. a. ἐλευθερώνω.
Freymachung, die, ἡ ἐλευθέρωσις.
Freymäurer, der, φραμμαζῶνος, φαρμαζῶνος.
Freymäurerey, die, ἡ φραμμαζωνία, φαρμαζωνία.
Freymüthig, a. ἐλεύθερος, εἰλικρινὴς, ὁποῦ λέγει τὴν γνώμην του ἐλευθέρως.
Freymüthigkeit, die, ἡ ἐλευθερία, εἰλικρίνεια.
Freyparthie, die, τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων.
Freyschütze, der, ἐλεύθερος κυνηγός, s. Freyjäger. ὁμοίως· κυνηγὸς μάγος.
Freysprechen, v. a. ἀπολύω, ἀποφασίζω ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν παιδείαν.
Freysprechung, die, ἡ ἀπόλυσις.
Freystaat, der, ἡ ἐλευθέρα πολιτεία, ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία.
Freystadt, die, ἐλευθέρα πόλις.
Freystätte, Freystatt, die, τόπος καταφυγῆς, τὸ ἄσυλον.
Freystellen, v. a. ἀφίνω εἰς τὴν θέλησίν τινος τι.
Freystunde, die, ἐλευθέρα ὥρα.
Freytag, der, ἡ παρασκευή.
Freytisch, der, φαγὶ ἐλεύθερον, χωρὶς πληρωμὴν (διωρισμένον καθ' ἑβδομάδα ἢ καθ' ἡμέραν εἰς τινὰ πτωχόν).
Freywerber, der, ὁ προξενητὴς τῆς ὑπανδρείας.
Freywerberey, die, προξένησις ὑπανδρείας.
Freywillig, a. θεληματικὸς, ἑκούσιος, ad. ἑκουσίως, ἐκ προαιρέσεως.
Freyzeitel, der, πάλιτζα μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τὸ πρᾶγμα ἐλεύθερον ἀπὸ δασμόν.
Fricassee, das, κρέας τζηγαρισμένον, φαγὶ ἀπὸ κατακομματιασμένα κρέατα.
Friede, Frieden, der, ἡ εἰρήνη. Frieden schließen, κάμνω εἰρήνην, κλείω εἰρήνην.
Friedensbruch, der, ὁ χαλασμὸς τῆς εἰρήνης.
Friedensbrüchig, a. ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην.

Friedens-Congreß, der, συνέλευσις πρεσβύων δι' ἀπόφασιν εἰρήνης.
Friedensfest, das, ἑορτὴ διὰ τὴν κλεισμένην εἰρήνην.
Friedensrichter, der, (κριτὴς εἰρήνης), κριτὴς διὰ τὰ μικρότερα ἐγκλήματα.
Friedensschluß, der, ἡ ἀπόφασις (κλεῖσις) τῆς εἰρήνης.
Friedensstifter, der, ὁ εἰρηνοποιητής.
Friedensstiftung, die, ἡ εἰρηνοποίησις.
Friedensstörer, der, ὁ συγχιστὴς, χαλαστὴς τῆς εἰρήνης.
Friedensunterhandlungen, die, (pl.) αἱ πραγματεῖαι διὰ τὴν εἰρήνην.
Friedensvorschlag, der, πρόβλημα διὰ εἰρήνην.
Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, εἰρηνικός.
Friedfertigkeit, Friedlichkeit, die, ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης.
Frieren, v. n. κρυώνω, ἔχω κρύον. (gefrieren), παγώνω. es friert, v. i. παγώνει.
Fries, der, (wollener Zeug), μαλλινόν τι πρᾶγμα πυκτόν. (in der Baukunst), τὸ μέρος μεταξὺ τοῦ ἀρχιδοκοῦ καὶ τῆς κορωνίδος. (ἀρχιτεκτ.).
Friesel, das, ἡ κόκκινη ἀσθένεια, θέρμη μὲ κόκκινα σπειριὰ εἰς τὸ σῶμα.
Frisch, a. (kühl), δροσερός, ψυχρὸς, ψυχρούτζικος. (neu), νέος, καινούριος. frisches Wasser, ταζέδικον νερόν. (munter, gesund), ὑγιής, εὔρωστος.
Frische, die, ἡ δροσερότης, ψύχρα.
Frischen, v. a. δροσίζω. (bey den Jägern), die Hunde frischen, δίδω καθαρτικὸν εἰς τὰ σκυλιά. (von Metallen), καθαρίζω (μέταλλα). v. n. γεννῶ ἄγρια γουρουνόπουλα.
Frischling, der, ἄγριον γουρουνόπουλον.
Friseur, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατζαρώνει τὰ μαλλιά.
Frisiren, v. a. κατζαρώνω τὰ μαλλιά.
Frisir-Kamm, der, κτένι διὰ τὸ κατζάρωμα.
Frist, die, ἡ διορία. (Zeit), καιρός.
Fristen, v. a. einem das Leben, διατηρῶ τὴν ζωήν τινος, (τὸν ἰατρεύω ἀπὸ βαρεῖαν ἀῤῥωστίαν).
Frisur, die, τὰ κατζαρωτὰ μαλλιά. (am Kleide), στολισμὸς γυναικείου φορέματος μὲ μεταξωτὰ κράσπεδα.
Froh, a. χαρούμενος, ἱλαρός.
Fröhlich, a. χαρούμενος.
Fröhlichkeit, die, ἡ χαρά.
Frohlocken, v. a. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἐβγάζω κραυγαῖς χαρᾶς.
Frohlocken, das, ἡ κραυγὴ χαρᾶς.
Frohn, der, δοῦλος κριτηρίου.
Frohnbar, a. ὑποκείμενος εἰς ἀγγαρείαν.
Frohnbauer, der, χωριάτης ὑποχρεωμένος εἰς ἀγγαρείαν.
Frohne, die, Frohndienst, der, ἡ ἀγγαρεία, ἡ ἀναγκασμένη δουλειὰ χωρὶς μισθόν.
Fröhnen, v. n. κάμνω ἀγγαρείαν, δουλεύω χωρὶς μισθόν.
Fröhner, der, χωριάτης ὁποῦ δουλεύει τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν.
Frohnfasten, ἡ νηστεία τῶν Κατολίκων κάθε τρεῖς μῆνας γινομένη.
Frohnfuhre, die, ἀγγαρεία ὁποῦ γίνεται μὲ τὸ ἀμάξι.
Frohngeld, das, πληρωμὴ τοῦ χωριάτου εἰς τὸν αὐθέντην του εἰς τόπον τῆς δουλείας.
Frohnleichnam, der, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.
Frohnleichnamsfest, das, ἡ ἑορτὴ τοῦ

σώματος τοῦ Χριστοῦ (εἰς τοὺς καθολίκους).
Frohntag, der, ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ χωριάτης δουλεύει τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν.
Frohsinn, der, χαρούμενη διάθεσις τοῦ νοός, ἱλαρότης.
Fromm, a. εὐσεβὴς, θεοσεβής. (sanft), ἥμερος.
Frömmeley, die, ὑποκρινομένη εὐσέβεια.
Frommen, v. n. ὠφελῶ.
Frömmigkeit, die, ἡ εὐσέβεια, θεοσέβεια.
Frömmling, der, Frömmler, ὁ ὑποκρινόμενος εὐσεβής.
Fronte, die, τὸ μέτωπον (ἐμπροσθινὸν μέρος) ὁσπητίου. ὁμοίως τοῦ στρατεύματος.
Frosch, der, ὁ βάτραχος, (ὁ μπάκακας). (am Fiedelbogen), ξύλον μικρὸν μὲ τὸ ὁποῖον τεντώνουν ταῖς τρίχες εἰς τὸ δοξάρι τοῦ βιολιοῦ. (Pferdekrankheit), φλόγωσις εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου.
Froschlache, die, βατραχότοπος, νερὸν μὲ βατράχους.
Froschleich, das, ὁ σπόρος τῶν βατράχων.
Frost, der, ἡ παγωσιὰ, ψύχρα, κρυάδα (μὲ πάγον). (Fieberfrost), ὁ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην.
Frostbeule, die, πρισμάδα ὁποῦ γίνεται εἰς ἕνα μέλος παγωμένον, τὸ χείμεθλον.
Frösteln, v. i. mich fröstelt, ἀνατριχιάζω, (τζιτζιρίζω, τουρτουρίζω).
Frostig, a. κρύος, ψυχρός. (gem. auch: frostrig), ὅστις εὔκολα αἰσθάνεται κρύον, ὅστις φοβεῖται ἀπὸ τὸ κρύον.
Fröstling, der, ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα κρυώνει, ὁποῦ δύσκολα ὑποφέρει τὸ κρύον.
Frucht, die, ὁ καρπός. (Baumfrucht), τὸ πωρικόν.
Fruchtbar, a. καρποφόρος.
Fruchtbarkeit, die, ἡ καρποφορία.
Fruchtbaum, der, καρποφόρον δένδρον.
Fruchtboden, τὸ σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι.
Fruchtbringend, a. καρποφόρος. (μεταφ.) ὠφέλιμος.
Fruchten, v. n. ὠφελῶ. es fruchtet, ὠφελεῖ, εἶναι ὠφέλιμον.
Fruchthandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά.
Fruchthändler, πραγματευτὴς μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά.
Fruchtkorb, der, καλάθι μὲ πωρικά.
Fruchtlos, a. ἀνωφελὴς, μάταιος.
Fruchtmangel, der, ἡ ἔλλειψις τῶν καρπῶν, ἀκαρπία.
Fruchtsperre, die, ἐμπόδιον τῆς πουλήσεως τῶν καρπῶν, μάλιστα τῶν γεννημάτων.
Fruchtstück, das, ζωγραφία παρασταίνουσα διαφόρων λογιῶν καρπούς.
Fruchtzins, der, δασμὸς, δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται εἰς καρπούς.
Früh, ad. πρωΐ, πουρνό. (zeitig), ἐνωρίς. a. πρωϊνός. πρώϊμος.
Frühe, die, τὸ πρωΐ, τὸ πουρνὸ, ἡ ταχυνή.
Frühgebeth, s. Morgengebeth.
Frühjahr, das, ἡ ἄνοιξις.
Frühling, der, ἡ ἄνοιξις, τὸ ἔαρ.
Frühlingsfieber, das, θέρμη εἰς καιρὸν ἀνοίξεως.
Frühlingsfliege, die, μυῖα τις ὁποῦ φαίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως.
Frühlingsluft, die, ἀέρας τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς ἀήρ.

Frühlingszeichen, die, (*pl.*) τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἄνοιξιν.
Frühlingszeit, die, ὁ καιρὸς τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς καιρός.
Frühmette, die, ὁ ὄρθρος.
Früh Morgens, *ad.* τὸ πρωΐ, τὸ πουρνό.
Frühpredigt, die, ἡ διδαχὴ, ὁ λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ πρωΐ γινόμενος.
Frühreif, *a.* πρώϊμος, ὁποῦ φθάνει ἢ ὡριμάζει ταχέως.
Frühstück, das, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτό).
Frühstücken, *v. n.* τρώγω πρόγευμα.
Frühstunde, die, ὥρα εἰς τὸ πρωΐ, ὥρα πρὸ τοῦ γεύματος.
Frühzeitig, *a.* πρώϊμος. ταχὺς, ὀγλήγωρος.
Fuchs, der, ἡ ἀλωποῦ, ἀλεποῦ (*ἀλώπηξ). (der Balg), ἡ ἀλωπόγουνα, ἀλωποῦ. (ein Pferd), ἄλογον κοκκινούτζικον ἢ ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἀλωποῦς. (auf dem Billiard), (εἰς τὸ μπιλιάρδο) μία μπάλλα ῥιμμένη εἰς τὴν τρύπαν κατὰ τύχην μόνον. (neuer Schüler, neuer Student, im Scherz, und als Schimpfwort), ἀρχάριος μαθητὴς, ἀρχάριος στουδέντος. ein schlauer Fuchs, ἕνας πανουργούτζικος, διαβολικός.
Fuchsbalg, der, ἡ ἀλωπόγουνα.
Fuchseisen, das, παγίδα σιδηρένια διὰ τὴν ἀλωποῦ.
Fuchsjagd, die, τὸ κυνῆγι τῆς ἀλωποῦς.
Fuchsicht, *a.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα ἢ τὴν βρώμαν τῆς ἀλωποῦς.
Fuchsloch, das, Fuchshöle, die, ἡ φωλεὰ (τρύπα) τῆς ἀλωποῦς.
Fuchspelz, der, γοῦνα φκιασμένη ἀπὸ δέρματα ἀλωπῶν.
Fuchsroth, *a.* ξανθοκόκκινος, πυῤῥὸς (ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ).
Fuchsschwanz, der, ἡ οὐρὰ τῆς ἀλωποῦς. den Fuchsschwanz streichen, s. Fuchsschwänzen.
Fuchsschwänzen, *v. n.* κολακεύω. (ταπεινά).
Fuchsschwänzer, der, ὁ (ταπεινὸς) κόλαξ, κόλακας.
Fuchsschwänzerey, die, ἡ (ταπεινὴ) κολακεία.
Fuchtel, die, ἕνα σπαθὶ μὲ λάμαν πλατεῖαν. (Schläge), κτυπήματα μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ.
Fuchteln, *v. a.* κτυπῶ, δέρνω μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ.
Fuder, das, ἡ ἁμαξιὰ, τὸ φόρτωμα ἁμαξιοῦ.
Fug, der, τὸ δίκαιον. (mit Fug und Recht), μὲ δίκαιον, μὲ πολὺ δίκαιον.
Fuge, die, χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι, διὰ νὰ ἔμβη ἄλλο. (in der Musik), ἡ φοῦγα, εἶδος τεχνικοῦ μουσικοῦ κομματίου.
Fügebank, die, τὸ σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ σανίδι, ὅταν θέλουν κάμῃ χαραγματιὰν εἰς αὐτό.
Fügehobel, der, τὸ ῥουκάνι ὁποῦ κάμνει χαραγματιαῖς εἰς τὰ σανίδια.
Fügen, *v. a.* συναρμόζω, σμίγω μαζὺ (σανίδια μάλιστα). (ordnen, einrichten), διατάσσω, διορίζω (λέγεται διὰ τὴν εἱμαρμένην καὶ διὰ τὸν θεόν). sich —, προσαρμόζομαι. (sich ereignen), συμβαίνει, τυχαίνει, ἀκολουθεῖ. (sich in sein Schicksal —), ὑποτάσσομαι εἰς τὴν τύχην μου, ὑποφέρω τὰ τῆς τύχης.
Fügewort, das, (Bindewort), ὁ σύνδεσμος (εἰς τὴν γραμματικήν).

Füglich, a. ἁρμόδιος. ad. ἁρμοδίως, πρεπόντως.
Füglichkeit, die, ἡ ἁρμοδιότης, τὰ ἁρμόδιον.
Fügung, die, ἡ συνάρμοσις. (Gottes—), ἡ διάταξις, ὁ προδιορισμὸς τοῦ Θεοῦ.
Fühlbar, a. αἰσθητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ αἰσθανθῇ.
Fühlen, v. a. αἰσθάνομαι. (betasten), ψηλαφῶ.
Fühlfaden, der, s. Fühlspitze.
Fühlhorn, das, die Fühlhörner, (pl.) τὰ λεπτὰ κεράτια μερικῶν ζωϋφίων.
Fühllos, a. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει αἴσθησιν. — σκληρὸς, ἄσπλαγχνος.
Fühllosigkeit, die, ἡ ἀναισθησία. — ἀσπλαγχνιά.
Fühlspitze, die, λεπτὴ κλωστὴ ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ κεφάλια μερικῶν ζωϋφιῶν.
Führband, das, s. Gängelband.
Fuhre, die, τὸ κουβάλισμα μὲ τὸ ἁμάξι. eine Fuhre, (Wagenladung), μία ἁμαξιὰ, φόρτωμα ἁμαξιοῦ.
Führen, v. a. ὁδηγῶ, πηγαίνω (τινά). (zu Wagen), φέρω, κουβαλῶ μὲ τὸ ἁμάξι. (verwalten), κυβερνῶ, διοικῶ. (anführen), ὁδηγῶ ὡς στρατηγός. (Waaren —, damit handeln), ἔχω πρᾶγμα νὰ πωλῶ. bey sich —, σύρνω ἢ τραβῶ μαζύ μου.
Führer, der, ὁ ὁδηγός. (μεταφ.) ὁ παιδαγωγός.
Fuhrlohn, das, τὸ ἀγωγιάτικον.
Fuhrmann, der, ὁ ἁμαξᾶς (ὁποῦ κουβαλεῖ βαρειὰ πράγματα μὲ τὸ ἁμάξι).
Führung, die, ἡ ὁδηγία, ὁδήγησις. ἡ κυβέρνησις, διοίκησις.
Fuhrweg, der, ὁ δρόμος, ἡ στράτα διὰ τὰ ἁμάξια.
Fuhrwerk, das, κάθε ἁμάξι, μεγάλον ἢ μικρόν.
Fuhrwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κουβάλισμα μὲ ἁμάξια. τὰ ἁμάξια ἀνήκοντα εἰς ἕνα στράτευμα.
Fülle, die, τὸ πλήρωμα, ἡ γέμωσια, δαψίλεια, τὸ πλῆθος. (Füllsel), τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ τριμμένον ψωμὶ καὶ αὐγὰ, ὁποῦ βάνουν εἰς ψημέναις χῆναις κ.τ.ε.
Füllen, v. a. γεμίζω.
Füllen, Fohlen, v. n. γεννῶ πωλάρια.
Füllen, das, τὸ πωλάρι.
Füllerde, die, χῶμα διὰ γέμισμα.
Füllhaare, die, τρίχες διὰ γέμισμα (προσκεφάλου κ. τ. ε.)
Füllhorn, das, τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας, (κέρας γεμάτον καρποὺς ὡς σημεῖον τοῦ πλούτου).
Füllmund, der, τὸ θεμέλιον ἑνὸς ὀσπητίου.
Füllsel, das, τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ αὐγὰ καὶ τριμμένον ψωμὶ ἢ ἀπὸ κατακομματιασμένον κρέας μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν ψημένα περιστέρια κ. τ. ε.
Füllung, die, ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα.
Fund, der, τὸ εὕρημα, ἕνα πρᾶγμα εὑρημένον.
Fundament, das, τὸ θεμέλιον.
Fündling, (Findling), μικρὸν παιδὶ ἐκθεμένον ἀπὸ τὴν μητέρα εἰς τὸν δρόμον, εὑρεσίμιον παιδί.
Fünf, nu. πέντε.
Fünfeck, das, τὸ πεντάγωνον.
Fünfeckig, a. πεντάγωνος.
Fünferley, a. indecl. πέντε λογιῶν.
Fünffach, Fünffältig, a. πενταπλοῦς, πενταπλάσιος.
Fünffingerkraut, das, τὸ πεντάφυλλον, (χόρτον τι).

Fünfhundert, *nu.* πεντακόσιοι, — αι (αις), — α.
Fünfhundertste, *a.* πεντακοσιοστός. Einhundert und erste, zweyte ꝛc., πεντακοσιοστὸς πρῶτος, δεύτερος κ. τ. ε.
Fünfjährig, *a.* πενταετὴς, πεντάχρονος.
Fünfmahl, *ad.* πέντε φοραῖς, πεντάκις.
Fünfmonatlich, *a.* πεντεμηνιαῖος, πέντε μηνῶν.
Fünftägig, *a.* πεντήμερος, πέντε ἡμερῶν.
Fünftausend, *nu.* πέντε χιλιάδες.
Fünfte, πέμπτος.
Fünftehalb, *a.* τέσσαρες ἥμισυ, τέσσαρα ἥμισυ.
Fünftel, das, τὸ πέμπτον, πεμπτημόριον.
Fünftens, *ad.* πέμπτον.
Funfzehn, *nu.* δεκαπέντε.
Funfzehnhundert, *nu.* χίλιοι πεντακόσιοι.
Funfzehnte, *a.* δέκατος πέμπτος.
Funfzig, *nu.* πενῆντα, (*πεντήκοντα).
Funfziger, der, ἄνθρωπος πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον.
Funfzigerin, die, γυναῖκα πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον.
Funfzigjährig, *a.* πεντηκονταετής, πενῆντα χρόνων.
Funfzigste, *a.* πεντηκοστός.
Funke, Funken, der, Fünkchen, das, ὁ σπινθὴρ, ἡ σπινθῆρα.
Funkeln, *v. n.* σπινθηροβολῶ, γυαλίζω.
Funkelneu, (Funkelnagelneu), *a.* ὅλο νέος, ὅλο καινούργιος.
Für, *prp.* ἀντὶς διὰ, διά.
Für und für, *ad.* πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως.
Fürbitte, die, ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον (μάλιστα νὰ τὸν συγχωρήσῃ τις), ἡ μεσιτεία.
Fürbitten, *v. n.* παρακαλῶ τινὰ δι' ἄλλον (νὰ τὸν συγχωρήσῃ), μεσιτεύω.
Fürbitter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παρακαλεῖ δι' ἄλλον, ὁ μεσίτης.
Furche, die, τὸ αὐλάκι τοῦ ἀλετριοῦ. ἡ χαραγματιά. (Runzel), ἡ ζαρωματιά.
Furchen, *v. n. et a.* αὐλακώνω, κάμνω αὐλάκια (μὲ τὸ ἀλέτρι). κάμνω χαραγματιαῖς.
Furcht, die, ὁ φόβος.
Furchtbar, *a.* φοβερός.
Furchtbarkeit, die, τὸ φοβερὸν, ἡ φοβερότης.
Fürchten, *v. a.* (einen, etwas) sich —, (vor einem, vor etwas), φοβοῦμαι ἀπό τι).
Fürchterlich, *a.* φοβερός.
Furchtlos, *a.* ἄφοβος.
Furchtlosigkeit, die, ἡ ἀφοβία.
Furchtsam, *a.* δειλὸς, ὁποῦ φοβεῖται, φοβιτζιάρης.
Furchtsamkeit, die, ἡ δειλία.
Furie, die, ἡ Ἐριννὺς, (μεταφ.) ὁ θυμὸς, ἡ μανία. — γυναῖκα ὁποῦ εὔκολα θυμώνει καὶ μαλώνει.
Furier, (Fourier), der, ὀφφικιάλος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια διὰ τοὺς στρατιώτας.
Furierschütz, der, ὁ βοηθὸς τοῦ Furier, ἰδέ. Furier.
Fürlieb, nehmen, mit etwas, εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος μέ τι.
Furnier, das, ξύλα διαφόρων χρωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα στολίζουν τραπέζια, σκαμνιὰ κ. τ. ε.
Furnieren, *v. a.* στολίζω μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων.

Fürsprache, die, ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον, ἡ μεσιτεία.
Fürsprecher, der, ὁ παρακαλῶν δι' ἄλλον τινὰ, ὁ μεσίτης.
Fürst, der, ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών.
Fürstenstand, der, ἡ στάσις, κατάστασις πρίγγιπος.
Fürstenthum, das, ἡ ἡγεμονεία, ἐπαρχία πρίγγιπος.
Fürstin, die, ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα.
Fürstlich, a. ἡγεμονικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πρίγγιπα.
Furt, die, ὁ πόρος, μέρος ποταμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπεράσῃ πεζός.
Fürwahr, ad. ἀληθινὰ, ἐπ' ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ.
Fürwort, das, ἡ μεσιτεία. — ἡ ἀντωνυμία (εἰς τὴν γραμματικήν).
Fusel, der, ἀχαμνὴ ῥακή.
Füselier, der, ὁ τουφεκντζῆς, στρατιώτης μὲ τουφέκι.
Fuß, der, τὸ ποδάρι. ὁ ποῦς.
Fußangel, der, ὁ τρίβελος, σίδηρον μὲ τέσσαρα σουγλιά ὁποῦ ῥίπτουν ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐχθρικὸν ἱππικὸν ἔχει νὰ ἀπεράσῃ.
Fußbad, das, λουτρὸν τῶν ποδῶν.
Fußballen, der, τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδὸς ὀπίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλα.
Fußblatt, das, ἡ πατοῦνα τοῦ ποδός.
Fußboden, der, τὸ ἔδαφος.
Fußbret, das, τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός. — σανίδι τοῦ κρεββατιοῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν ποδῶν.
Fußeisen, das, ἡ πέδη, σιδηρένιος δεσμὸς διὰ τὰ ποδάρια.
Fußen, v. n. βάνω τὰ ποδάρια (εἴς τι). — (μεταφ.) ἐμπιστεύομαι, θεμελιώνομαι εἴς τι.
Fußfall, der, ἡ γονυκλυσία, τὸ προσκύνημα.
Fußfällig, ad. γονυκλιτά. ταπεινότατα.
Fußgänger, der, ὁ πεζὸς, ἐκεῖνος ὁπου πηγαίνει πεζός.
Fußgestell, das, τὸ βάθρον, ἡ βάσις τοῦ στύλου ἢ ἀγάλματος. κάθε σανίδι διωρισμένον νὰ βάλῃ τις τὰ ποδάρια εἰς αὐτό.
Fußgicht, die, ἡ ποδάγρα.
Fußknecht, der, στρατιώτης πεζός.
Fußkuß, der, τὸ φίλημα τοῦ ποδὸς (μάλιστα τοῦ πάπα).
Füßling, der, τὸ κάτω μέρος τοῦ τζουραπιοῦ.
Fußpfad, der, s. Fußsteig.
Fußsack, der, σακκὶ διὰ τὰ ποδάρια.
Fußschämel, der, Fußbank, die, τὸ ὑποπόδιον, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβᾷ τις τὰ ποδάρια.
Fußsohle, die, ἡ πατοῦνα τοῦ ποδός.
Fußstapfen, der, τὸ ἴχνος.
Fußsteig, der, ἡ μονοπάτη.
Fußtritt, der, τὸ πάτημα τοῦ ποδός. (Stoß mit dem Fuße), κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι. (Fußstapfen), τὸ ἴχνος. (am Wagen), ἡ σκάλα (μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τις εἰς τὸ ἁμάξι).
Fußvolk, das, οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν.
Fußwaschen, das, τὸ νίψιμον, λούσιμον τῶν ποδῶν.
Fußwerk, das, τὸ ποδάρι ἢ τὰ ποδάρια.
Fußzehe, die, τὸ δάκτυλον τοῦ ποδός.
Futter, das, (Unterfutter), τὸ ἐσώπανον, ἐσωπάνι, ἀστάρι. (Viehfutter), ἡ τροφὴ διὰ τὰ ζῶα. (Futteral, Scheide), ἡ θήκη, τὸ φηκάρι.

Futteral, das, ἡ θήκη, τὸ θηκάρι, φηκάρι.
Futteralmacher, der, ὁ θηκαρᾶς, φηκαρᾶς.
Futterbank, die, σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον κατακομματίαζουν τὰ ἄχυρα (διὰ τροφὴν τῶν ζώων).
Futterhemd, das, τὸ γιελέκι, γιποῦνι.
Futterkasten, der, σεντοῦκι μὲ τὴν τροφὴν (μάλιστα τὸ βρῶμι) διὰ τὸ ἄλογον.
Futterklinge, die, ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον κατακομματιάζουν τὰ ἄχυρα.
Futterknecht, der, ὁ δοῦλος ὁποῦ δίδει τροφὴν εἰς τὰ ζῶα.
Futterleinwand, die, πανὶ διὰ ἀστάρι.
Futtermauer, die, τοῖχος κτισμένος διὰ σκέπασμα ἢ δι' ἀκουμβίσμα, τὸ ὑποτοίχισμα.
Füttern, v. n. (Kleider), βάνω ἐσώπανον, ἀστάρι, ἀσταρίζω. (das Vieh), τρέφω τὰ ζῶα, δίδω τροφήν.
Futtersack, der, σακκὶ μὲ βρῶμι διὰ τὰ ἄλογα.
Futterschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατακομματιάζει τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων.
Futterschwinge, die, καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον λιγνίζουν τὸ βρῶμι διὰ τὰ ἄλογα.
Futterstroh, das, τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων.
Fütterung, die, τὸ θρέψιμον, ἡ τροφή.
Futterzeug, das, τὸ πανὶ, μετάξι, κ. τ. ε. δι' ἀστάρισμα.

G.

Gabe, die, ἡ δόσις, τὸ δόσιμον. (Geschenk), τὸ δῶρον. (Naturgabe), φυσικὸν χάρισμα, χάρισμα.
Gabel, die, τὸ πηροῦνι.
Gabelanker, der, ἡ διπλῆ ἄγκυρα.
Gabeldeichsel, die, τὸ διπλὸν τιμόνι, τιμόνι εἰς σχῆμα δικράνας.
Gabelförmig, a. ὁποῦ ἔχει σχῆμα πηρουνιοῦ.
Gabelgehörn, das, κέρατον ἐλαφίου σχηματισμένον ὡσὰν πηροῦνι.
Gabelhirch, der, ἐλάφι μὲ τὰ πρῶτα κέρατά του, ὁποῦ ἔχουν σχῆμα ὡσὰν πηροῦνι.
Gabelicht, s. Gabelförmig.
Gabelwagen, der, ἁμάξι μὲ διπλὸν τιμόνι, σχηματισμένον ὡσὰν πηροῦνι.
Gackern, v. n. κακαρίζω, φωνάζω (λέγεται διὰ τὴν φωνὴν τῆς ὄρνιθας).
Gaffen, v. n. κυτάζω μὲ περιέργειαν, μὲ χάσκον στόμα.
Gaffer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κυτάζει μὲ χάσκον στόμα.
Gagath, der, τὸ μαρκάσι.
Gäh, s. Jäh.
Gähnen, das, v. n. χασμῶμαι, χασμουριάζω.
Gahre, die, τὸ ἔργασμα τῶν δερμάτων (εἰς τὸν ταμπάκην).
Gähren, v. n. βράζω, (καθὼς ὁ μοῦστος, ἡ πίβα).
Gährung, die, ἡ βράσις (τοῦ μούστου κ. τ. ε.). (μεταφ.) ταραχὴ, ἀνησυχία, σύγχισις.

Galan, der, (Liebhaber), ὁ ἀγαπητικός.
Galant, a. πολιτικὸς (μάλιστα πρὸς γυναῖκας), φιλέγυνος, ἐρωτικός. στολισμένος.
Galanterie, die, τὸ πολιτικὸν (πρὸς γυναῖκας), ἡ χάρις (καμωμένη εἰς γυναῖκα). ἡ φιλογυνία.
Galanterie=Degen, der, σπαθὶ ὁποῦ φοροῦν διὰ στολισμόν.
Galanterie=Waare, die, πρᾶγμα διὰ στολισμὸν, πρᾶγμα τῆς μόδας (οἷον· ταμπακέραις, δακτυλίδια).
Galeere, die, τὸ κάτεργον.
Galeeren=Sclave, der, ὁ κατεργάρης.
Galgant, der, ἡ γαλάγγα, τὸ γάλγαντον, (ῥίζα τις).
Galgen, der, ἡ κρεμαστεριά.
Galgendieb, der, κλέπτης ἄξιος νὰ κρεμασθῇ.
Galgenfrist, die, ὀλίγη διορία, μικρὴ ἀναβολή.
Galgenschelm, der, Galgenstrick, Galgenvogel, der, s. Galgendieb.
Galimatias, das, φλυαρίαις, μωρολογίαις.
Galla, die, ἡ λαμπρότης. in Galla seyn, εἶμαι λαμπροφορεμένος.
Gallapfel, der, τὸ κηκίδι.
Gallatag, der, ἡμέρα παρατάξεως εἰς βασιλικὴν αὐλήν.
Galle, die, ἡ χολή. (bey Pferden), πρισμάδα ὑποκάτω εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀλόγου.* (in der Kanone), τὸ μέρος εἰς τὸ κανόνι, εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι.
Gallen, v. a. κατασκευάζω μὲ κηκίδια. (einen Fisch —), ἐβγάζω τὴν χολὴν ἀπὸ τὸ ψάρι.
Gällen, (gellen), v. n. βοῶ. die Ohren gällen mir, τὰ αὐτιά μου βομβίζουν.
Gallenbitter, a. πικρὸς ὡσὰν τὴν χολήν.
Gallenblase, die, ἡ φοῦσκα τῆς χολῆς.
Gallenfieber, das, θέρμη χολική.
Gallerie, die, ἡ γαλερία, στοά.
Gallerte, die, ἡ πηκτή, φαγὶ ἀπὸ πηκτὸν ζουμὶ κρέατος.
Gallinsect, das, ἡ μύγα ὁποῦ κάμνει τὸ κηκίδι.
Gallione, die, τὸ γαλιοῦνι, εἶδος καραβιοῦ.
Galloschen, die, (pl.) εἶδος παπουτζιῶν ὁποῦ φοροῦν ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἄλλα παπούτζια.
Galmey, der, ἡ καδμία, εἶδος ἡμιμετάλλου.
Galopp, der, τὸ καλόπι, τὸ πλέον ταχύτερον τρέξιμον τοῦ ἀλόγου.
Galopiren, v. n. βάνω τὸ ἄλογον εἰς τὸ καλόπι, νὰ τρέχῃ ταχύτατα.
Gamaschen, die, τὰ χολέβια, τὰ ἐπικνημίδια.
Gang, der, τὸ περιπάτημα. (der Weg), ὁ δρόμος. (in einem Hause), ἡ γαλερία, στενὸς καὶ μακρὸς δρόμος εἰς τὸ σπῆτι. (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅσα βάνουν μαζὺ εἰς τὴν τράπεζαν. (in der Mühle), ἡ μυλόπετρα μαζὺ μὲ τὰ ἀνήκοντα. im Gange seyn, εἶμαι εἰς κίνησιν, κινοῦμαι.
Gangbar, a. eine gangbare Straße, στράτα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπερνοῦν πολλοί.
Gängelband, das, τὰ δέματα μὲ τὰ ὁποῖα βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν ἀρχίζουν νὰ περιπατῶσι.
Gängeln, v. a. ein Kind, μανθάνω τὸ μικρὸν παιδὶ νὰ περιπατήσῃ. (μεταφ.) ὁδηγῶ, κυβερνῶ.
Gängelwagen, der, ἁμαξάκι μὲ τὸ ὁ-

ποῖον τὰ μικρὰ παιδία μανθάνουν νὰ περιπατήσουν.
Gans, die, ἡ χῆνα. eine dumme Gans, ἀνόητη γυναῖκα, μωρή.
Gänschen, das, τὸ χηνόπουλον.
Gänseaugen, die, (pl.) ἡ μηνίσκοι (εἰς τὸν τύπον).
Gänseblume, die, μικρὸν τι λουλούδι εἰς τὰ λιβάδια.
Gänsefett, das, Gänseschmalz, das, πάχος τῆς χῆνας.
Gänsegekröse, das, τὰ ἐντόσθια τῆς σφαγμένης χῆνας.
Gänsehaut, die, τὸ δέρμα τῆς χῆνας.
Gänsehirt, der, ὁ χηνοβοσκός.
Gänserich, der, τὸ ἀρσενικὸν τῆς χῆνας.
Gänsewein, der, (im Scherz), τὸ νερόν, (κρασὶ τῆς χῆνας).
Gant, die, s. Auction, Versteigerung.
Ganz, a. ὅλος. (völlig), ὁλόκληρος.
Gänzlich, ad. ὁλοτελῶς.
Ganze, das, τὸ ὅλον.
Gar, a. ἀρκετὰ ψημένος ἢ βρασμένος. (vom Leder). κατασκευασμένος, δουλευμένος (ἀπὸ τὸν ταμπάκην).
Gar, ad. πολλά. gar groß, πολλὰ μεγάλος. — καὶ πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἐπάνω. — ich dachte gar! τέτοια πράγματα.
Garaus, das, τὸ τέλος. den Garaus machen, τελειώνω, ἀφανίζω.
Garbe, die, δεμάτι ἀστάχυα.
Gärben, v. a. ἐργάζω, δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὸ βαλανίδι, βυρσοδεψῶ. (prügeln), δέρνω καλά, μοσκεύω.
Gärber, der, ὁ βυρσοδέψης, ταμπάκης.
Gärberey, die, ἡ βυρσοδεψία, τὸ ἔργασμα τοῦ τομαριοῦ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ βυρσοδέψου, (τοῦ ταμπάκη).
Gärberlohn, das, ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποῖαν ἐργάζουν τὰ τομάρια.
Gärberstahl, s. Brunierstahl.
Garde, die, οἱ σωματοφύλακες.
Gardine, die, τὸ καταπέτασμα, (τουρκ. ὁ περδές).
Gardinenpredigt, die, (im Scherz), μάλωμα τῆς γυναικὸς μὲ τὸν ἄνδρα της (ὀπίσω ἀπὸ τὸν περδὲν τοῦ κρεββατιοῦ).
Gardist, der, ὁ σωματοφύλαξ.
Gare, die, τὸ σωστὸν ἔργασμα τοῦ τομαριοῦ.
Garkoch, der, ὁ μάγειρος ὁποῦ πωλεῖ φαγητά, κοινὸς μάγειρος.
Garküche, die, τὸ κοινὸν μαγειρεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν φαγητά.
Garn, das, τὸ νῆμα. (Netz), τὸ δίκτυον.
Garnhaspel, die, τὸ τυλιγάδι.
Garnison, die, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως, τοῦ φρουρίου, (δηλαδὴ οἱ στρατιῶται ὁποῦ τὴν φυλάγουν).
Garnitur, die, τὰ ὅσα ἀνήκουν διὰ τέλειον στολισμὸν ἑνὸς πράγματος. eine Garnitur Knöpfe, τόσα κομβιὰ ὅσα χρειάζονται δι' ἕνα φόρεμα.
Garnwinde, die, τὸ τυλιγάδι.
Garstig, a. ἄσχημος. κακός, κακότροπος.
Garten, der, (dim. das Gärtchen), ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι, (τουρκ. ὁ μπαχτζές).
Gartenarbeit, die, ἡ δουλειὰ εἰς τὸν κῆπον.
Gartenbau, der, ἡ καλλιέργεια τοῦ κήπου.
Gartenerde, die, μαῦρον χῶμα καλὸν διὰ τὰ φυτά.
Gartengewächs, das, φυτὸν τοῦ κήπου.

Gartenhaus, das, δαπήτιον εἰς κῆπον, (τουρκ. τὸ κιόσκι).
Gartenkunst, die, ἡ τέχνη τοῦ στολίζειν τὰ περιβόλια.
Gartenmesser, das, τὸ κλαδευτήριον.
Gärtner, der, κηπουρὸς, περιβολάρης, (τουρκ. μπαχτζεβάνος).
Gärtnerey, die, ἡ τέχνη τοῦ κηπουροῦ, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργείας τῶν περιβολιῶν.
Gäschen, v. n. ἀφρίζω, (λέγεται μάλιστα διὰ τὴν πίβαν, καὶ διὰ τὸ σαπουνόνερον).
Gäscht, der, ὁ ἀφρὸς (τῆς πίβας κ. τ. ε.).
Gäßchen, das, μικρὸν σοκκάκι, ὁ στενωπός.
Gasse, die, ἡ πλατεῖα, στράτα, (τουρκ. τὸ σοκκάκι).
Gassenjunge, der, παιδὶ ὁποῦ περιφέρεται ἀργὸν εἰς ταῖς στράταις.
Gassenkehrer, der, ὁ σκουπιστὴς, παστρευτὴς τῆς στράτας.
Gassenkoth, der, ἡ λάσπη εἰς τὴν στράταν.
Gassenlaufen, das, τιμωρία ἐκείνου ὁποῦ ἀπερνᾷ γυμνὸς ἀπὸ δύο ἀράδας στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ βέργαις.
Gassenlied, der, Gassenhauer, der, τραγοῦδι κοινὸν, ὁποῦ τραγουδοῦν εἰς ταῖς στράταις.
Gast, der, ὁ ξένος ὁποῦ φιλεύεται, (τουρκ. μουσαφίρης).
Gastbette, das, κρεββάτι διωρισμένον διὰ ξένους.
Gasterey, die, μεγάλον συμπόσιον, ξεφάντωσις.
Gastfreund, der, ὁ ξένος ὁποῦ κονεύει εἰς φίλον του.
Gastfreundschaft, die, s. Gastfreyheit.
Gastfrey, a. φιλόξενος.
Gastfreyheit, die, ἡ φιλοξενία.
Gastgeber, der, s. Gastwirth.
Gastgeboth, das, s. Gastmahl.
Gastherr, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει συμπόσιον, ὁποῦ φιλεύει.
Gasthof, der, Gasthaus, das, τὸ ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, (κοινῶς· τὰ βίρτι).
Gastiren, v. n. κονεύω εἰς τινα. — v. a. φιλεύω, κάμνω συμπόσιον.
Gastmahl, das, τὸ συμπόσιον, ξεφάντωσις.
Gaststube, die, Gastzimmer, das, ὁ ὀνδὰς διὰ τοὺς ξένους.
Gasttisch, der, ἡ κοινὴ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποῖαν πολλοὶ ξένοι τρώγουν μαζύ.
Gastwirth, der, ὁ πανδοχεὺς, ξενοδόχος, (κοινῶς· ὁ βίρτης).
Gät:n, s. Jäten.
Gatte, der, ὁ σύζυγος, συμβίος.
Gatten, a. a. ἑνώνω. sich —, ἑνώνομαι, ζευγαρώνομαι; συνουριάζω.
Gatter, das, τὰ κάγκελλα.
Gatterthor, das, πόρτα μὲ κάγκελλα.
Gatterwerk, das, κατασκευὴ μὲ κάγκελλα.
Gattin, die, ἡ σύζυγος, συμβία.
Gattung, die, τὸ εἶδος, γένος.
Gauche, die, νερὸν μὲ κοπριάν.
Gaudieb, der, ὁ ψεύστης, κλέπτης.
Gaukeley, die, Gaukelwerk, Gaukelspiel, das, παιγνίδι τοῦ ἀγύρτου, ἀπάτη τῶν ὀμματιῶν, (τουρκ. χαμπαζλίκια). — ψευδιαῖς.
Gaukelhaft, Gaukelicht, a. ἀπατηλὸς, ὁποῦ ἀπατᾷ τὰ ὀμμάτια, ψευδής.
Gaukeln, v. n. παίζω καὶ ἀπατῶ τὰ ὀμμάτια, (κάμνω χαμπαζλίκια). παίζω.

Gaukelmännchen, das, εἶδος κοῦκλας ὁποῦ πάντοτε σηκώνεται πάλιν ἂν τις τὴν ἀναποδογυρίσῃ.
Gaukeltasche, die, ἡ τζέπη τοῦ ἀγύρτου, s. Gaukler.
Gaukler, der, ὁ ἀγύρτης, ὅστις παίζει τεχνικὰ πράγματα, ὁποῦ φαίνονται ὡς μαγικὰ (ὁποῦ κάμνει χαμπαζλίκια). ὁ ψεύστης, ἀπατεών.
Gauklerisch, s. Gaukelhaft.
Gaul, der, τὸ ἄλογον, μάλιστα τοῦ χωριάτου, τοῦ ἀμαξᾶ).
Gaumen, der, ὁ οὐρανίσκος (εἰς τὸ στόμα).
Gauner, der, ὁ ψεύστης, ἀπατεών.
Gautschen, v. n. βάνω τὸ ὑγρὸν φύλλον χαρτὶ εἰς τὸ σανίδι (εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτιοῦ).
Gaze, die, ὕφασμα λεπτὸν καὶ ἀραιὸν ὡσὰν τὸ δίκτυον.
Gazelle, die, εἶδος ζαρκαδιοῦ εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς τόπους.
Geäder, das, αἱ φλέβαι.
Geartet, a. ὁποῦ ἔχει τὸν τρόπον, ὁποῦ ὁμοιάζει.
Gebäck, das, τὰ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένα, οἷον· ψωμὶ κ. τ. ε.
Gebackene, das, τὸ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένον, μάλιστα· πήταις.
Gebälk, das, οἱ δοκοὶ (αἱ γρενταῖς) τοῦ κτιρείου.
Gebären, v. a. γεννῶ.
Gebärerin, die, ἐκείνη ὁποῦ ἐγέννησε, ἡ λεχοῦσα.
Gebärmutter, (Bärmutter), die, ἡ ὑστέρα, (ἡ μάνα).
Gebäude, das, τὸ κτίρειον.
Gebe, (nur:) gäng und gebe, τρεχούμενος, συνηθισμένος.
Gebein, das, τὰ κόκκαλα.
Gebelfer, τὸ γαύγισμα τῶν μικρῶν σκυλιῶν.
Gebell, das, τὸ γαύγισμα.
Geben, v. a. δίδω. sich —, δίδομαι. (nachgeben), ὑποτάσσομαι, ὑποχωρῶ, εὐχαριστοῦμαι. (vergehen, vorübergehen), ἀπερνᾷ (οἷον· ὁ πόνος κ.τ.ε.) es gibt, εἶναι, εὑρίσκεται.
Geber, der, ὁ δοτήρ, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει.
Geberde, die, τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν).
Geberden, sich, κάμνω σχήματα προσώπου κ. τ. ε. φέρνομαι.
Gebeth, (Gebet), das, ἡ προσευχή.
Gebethbuch, das, βιβλίον προσευχῆς.
Gebett, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κλίνην, πάπλωμα, προσκέφαλον κ. τ. ε.
Gebettel, das, ἀκατάπαυστος παρακάλεσις τοῦ ζήτουλα.
Gebiet, das, ἡ ἐπαρχία, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν τινός.
Gebieten, v. a. προστάζω, κελεύω, ὁρίζω.
Gebietend, a. προστακτικός.
Gebieter, der, ὁ ἐξουσιαστής.
Gebieterin, die, ἡ ἐξουσιάστρια, ἡ κυρία, (μεταφ.) ἡ ἐξουσιάστρια τῆς καρδίας, ἡ ἀγαπητική.
Gebieterisch, a. προστακτικὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ προστάζῃ.
Gebinde, das, κουβάρι, ποσότης τις ἀπὸ νήματα.
Gebirge, das, τὰ βουνὰ, ἀράδα βουνῶν.
Gebirgig, a. βουνώδης.
Gebirgisch, a. εἰς τὰ βουνὰ εὑρισκόμενος.
Gebiß, das, τὸ στόμιον τοῦ χαλινοῦ.
Gebläse, das, τὰ φυσσούνια (τοῦ χαλκέως).

Geblöke, das, τὸ βλήχημα, βέλασμα.
Geblümt, a. ὑφασμένος μὲ τεχνικὰ λουλούδια, πλουμιστός.
Geblüte, das, τὸ αἷμα. (Blutsverwandtschaft), ἡ συγγένεια.
Gebogen, a. λυγισμένος, καμπύλος.
Geboren, a. γεννημένος. ein geborener Grieche ꝛc., Ἕλλην κ. τ. ε. τὸ γένος.
Geboren werden, v. p. γεννῶμαι.
Geborgen, a. ἐλευθερωμένος ἀπὸ κίνδυνον, ἀσφαλής.
Geboth, (Gebot), das, ἡ προσταγή. (göttliches), ἡ προσταγὴ, ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. die zehn Gebothe, αἱ δέκα ἐντολαί. (Angeboth), τόσα ὅσα θέλει τινὰς νὰ δώσῃ (πραγματεύωντας δι' ἕνα πρᾶγμα).
Gebräme, das, τὸ πιμπίλωμα (μάλιστα μὲ γοῦναν).
Gebratene, das, τὸ ψητόν.
Gebrauch, der, ἡ μεταχείρισις, χρῆσις. — ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος, ἔθιμον.
Gebrauchen, v. a. μεταχειρίζομαι.
Gebräuchlich, a. συνηθισμένος, ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν.
Gebräude, das, ποσότης πίβας ὅση φκιάνεται ἀπὸ μιᾶς.
Gebrause, das, ἡ βοὴ, ὁ κτύπος (οἷον τῶν κυμάτων).
Gebrechen, das, τὸ ἐλάττωμα.
Gebrechlich, a. ἀδύνατος, ἀσθενής. — ὁμοίως· καμπούρης ἢ κουτζός.
Gebrechlichkeit, die, ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια.
Gebrüder, die, (pl.) οἱ αὐτάδελφοι.
Gebrüll, das, τὸ μούγκρισμα (τοῦ λέοντος, τοῦ βοδιοῦ).
Gebrumme, das, τὸ μούγκρισμα (τῆς ἀρκοῦδας). — τὸ μουρμούρισμα, γόγγυσμα.
Gebühr, die, τὸ ἀνῆκον. (Zahlung), ἡ πληρωμὴ (διωρισμένη μὲ νόμον).
Gebühren, sich, v. i. πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές.
Gebührlich, a. πρέπων, εὐπρεπής.
Gebund, das, τὸ δέμα, δεμάτι. (οἷον ἄχυρα, κονδύλια κ. τ. ε.).
Geburt, die, ἡ γέννησις. — τὸ γεννημένον. — τὸ γένος. ein Deutscher von Geburt, Γερμανὸς τὸ γένος.
Gebürtig, a. aus —, γεννημένος εἰς —.
Geburtsbrief, der, μαρτυρία γεννήσεως.
Geburtsglied, das, ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, (ἡ ψωλή).
Geburtshelfer, der, ὁ μάμμος, ἰατρὸς ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γένναν.
Geburtshülfe, die, ἡ μαμμεία, βοήθεια εἰς τὴν γένναν.
Geburtsjahr, das, ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως.
Geburtsort, der, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα.
Geburtsschmerzen, die, οἱ πόνοι τῆς γέννας, ὠδῖνες.
Geburtsstunde, die, ἡ ὥρα τῆς γεννήσεως.
Geburtstag, der, Geburtsfest, das, τὰ γενέθλια, ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως.
Gebüsch, das, τὸ δῦσος.
Geck, der, ὁ ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Geckenhaft, a. μὲ ἀνόητον καὶ ἀναίσχυντον τρόπον.
Gedachter, a. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος.
Gedächtniß, das, τὸ ἐνθυμητικὸν, ἡ ἐνθύμησις, μνήμη.
Gedächtnißmünze, die, μονέδα εἰς ἐνθύμησίν τινος.
Gedächtnißtag, der, ἡμέρα μνήμης.

Gedanke, der, Gedanken, ὁ στοχασμός.
Gedankenleer, Gedankenlos, a. χωρὶς στοχασμοὺς, ἀστόχαστος.
Gedankenlosigkeit, die, ἡ ἀστοχασία.
Gedankenstrich, der, γραμμὴ ὡς σημεῖον ἀποσιωπήσεως στοχασμοῦ τινος.
Gedärm, das, τὰ ἔντερα.
Gedeck, das, τὸ πινάκι (ταλέρι) μαζῦ μὲ μαχαίρι, πηροῦνι, χουλιάρι καὶ τὸ χειρόμακτρον (τὴν σαλβιέτα).
Gedeihen, (am Leibe zunehmen), v. n. παχαίνω, γίνομαι παχύς. (glücklich gehen), εὐτυχῶ, ἔχω εὐτυχίαν, προκόπτω. (von Pflanzen), πιάνω, γίνομαι ἢ αὐξάνω καλά.
Gedeihlich, a. ὠφέλιμος εἰς προχώρησιν, εἰς προκοπήν.
Gedenken, v. n. (gesonnen seyn), στοχάζομαι, ἔχω κατὰ νοῦν. (sich erinnern), στοχάζομαι, ἐνθυμοῦμαι. (einem etwas), μνησικακῶ, ἔχω σκοπὸν νὰ ἐκδικηθῶ.
Gedicht, das, τὸ ποίημα. — τὸ πεπλασμένον, ψευδές.
Gediegen, a. ἀπὸ φύσιν. gediegenes Gold, καθαρὸς χρυσὸς ἀπὸ φύσιν, ἐκ φύσεως καθαρὸς χρυσός.
Gedoppelt, a. διπλοῦς, διπλός.
Gedränge, das, ἡ στρημοῦρα.
Gedritt, a. der gedritte Schein (der Planeten), τὸ διάστημα τῶν πλανητῶν ὅταν ἀπέχει ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἕνα τριτημόριον τοῦ κύκλου.
Geduckt, a. σκυμμένος, σκυπτός.
Geduld, die, ἡ ὑπομονή.
Gedulden, sich, v. r. ἔχω ὑπομονήν.
Geduldig, a. ὑπομονητικός.
Gedunsen, a. φουσκωμένος (μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον).

Geest, die, Geestland, das, τόπος ὑψηλὸς καὶ ἀμμώδης.
Gefahr, die, ὁ κίνδυνος.
Gefährlich, a. κινδυνώδης.
Gefährte, der, ὁ συνοδοιπόρος. ὁ σύντροφος.
Gefährtin, die, ἡ συνοδοιπόρη, συντρόφισσα. — ἡ σύζυγος.
Gefälle, das, (eines Flusses), ὁ κατήφορος τοῦ ποταμοῦ.
Gefälle, die, (pl.) τὰ εἰσοδήματα (μάλιστα τὰ βασιλικά).
Gefallen, v. n. ἀρέσκω, ἀρέζω.
Gefallen, das, ἡ ἀρέσκεια.
Gefällig, a. ἀρεστὸς, εὐάρεστος. (dienstfertig), πρόθυμος εἰς δούλευσιν.
Gefälligkeit, die, ἡ ἀρέσκεια, χάρις.
Gefangen, a. φυλακωμένος. (kriegsgefangen), αἰχμάλωτος, σκλαβωμένος (εἰς πόλεμον).
Gefangene, der, ὁ φυλακωμένος. ὁ αἰχμάλωτος.
Gefangennehmung, die, ἡ φυλάκωσις. ἡ ἅλωσις, σκλάβωσις (εἰς πόλεμον).
Gefangenschaft, die, ἡ φυλακὴ, τὸ νὰ εἶναι τις εἰς φυλακήν. ἡ αἰχμαλωσία.
Gefangenwärter, der, ὁ φυλακάτωρας, (ὅστις φυλάγει τοὺς φυλακωμένους).
Gefänglich, a. φυλακωμένος. gefänglich einziehen, φυλακώνω, βάνω εἰς φυλακήν.
Gefängniß, das, ἡ φυλακή.
Gefäß, das, τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος. (Degengefäß), τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ.
Gefaßt, a. πιασμένος. (μεταφ.) ἥσυχος, ἀτάρακτος, ἀποφασισμένος.
Gefecht, das, ἡ μάχη, ὁ πόλεμος.
Gefieder, das, τὰ πτερὰ (τοῦ πουλιοῦ), (Federvieh), τὰ σπητικὰ πουλιά.
Gefiedert, a. πτερωτός.

Gefilde, das, ὁ κάμπος, τὰ χωράφια, ἡ χώρα.
Geflammt, a. καμωμένος εἰς σχῆμα κυμάτων, βεργωμένος.
Gefleckt, a. παρδαλὸς (ὡς ἡ τίγρις).
Geflissen, a. ὁποῦ ἔχει φροντίδα, ἐπιμελούμενος.
Geflissenheit, die, ἡ ἐπιμελὴς φροντίδα.
Geflissentlich, a. ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταυτοῦ.
Geflister, das, τὸ ψιθύρισμα.
Gefluche, das, ἡ (παντοτινὴ) ἐκφώνησις κατάρας.
Geflügel, das, τὰ (σπητικὰ) πουλιά.
Geflügelt, a. πτερωτός.
Gefolge, das, ἡ συνοδία, ἐκεῖνοι ὁποῦ συνοδεύουν ἕνα πρίγγιπα, πρέσβυν, κ. τ. ε.
Gefrage, das, ἡ παντοτινὴ ἐρώτησις.
Gefräß, das, ἡ τροφὴ τοῦ ζώου. (Maul den Thieren), τὸ στόμα τοῦ ζώου.
Gefräßig, a. πολυφάγος.
Gefräßigkeit, die, ἡ πολυφαγία.
Gefreyte, der, ein Gefreyter, στρατιώτης ἐξηρημένος ἀπὸ τὸ νὰ κάμνῃ φυλακήν.
Gefrieren, v. n. παγώνω.
Gefrierpunkt, der, τὸ σημεῖον (ποῦγκτον) τῆς παγωσιᾶς.
Gefrorne, das, Gefrornes, γλυκίσματα παγωμένα.
Gefüge, Gefügig, a. εὐλύγιστος.
Gefühl, das, ἡ αἴσθησις. (der Sinn des Gefühls), ἡ ἀφὴ, ἡ αἴσθησις τῆς ἀφῆς.
Gefühllos, a. ἀναίσθητος, — ἄσπλαγχνος, σκληρός.
Gefühllosigkeit, die, ἡ ἀναισθησία. — ἡ ἀσπλαγχνία, σκληράτης.
Gefühlvoll, a. ὁποῦ ἔχει πολλὴν αἴσθησιν, ὁποῦ συλλυπεῖται, εὔσπλαγχνος.
Gefürstet, a. ἀναβιβασμένος εἰς ἀξίαν πρίγγιπος.
Gegen, prp. πρός. — ἐναντίον εἰς..., κατά.
Gegenabsicht, die, ὁ ἐναντίος σκοπός.
Gegenanstalt, die, ἡ ἐναντία κατασκευή.
Gegenantwort, die, ἡ ἀνταπόκρισις.
Gegenbatterie, die, ἡ ἐναντία μπαταρία. s. Batterie.
Gegenbefehl, der, ἡ ἐναντία προσταγή.
Gegenbericht, der, ἡ ἐναντία εἴδησις.
Gegenbescheinigung, die, ἡ ἀμοιβαῖα μαρτυρία (διὰ γράμματος).
Gegenbesuch, der, ἡ ἀντεπίσκεψις.
Gegenbeweis, der, ἡ ἀνταπόδειξις, ἐναντία ἀπόδειξις.
Gegenbild, das, τὸ ἀντίτυπον.
Gegenbürge, der, ὁ ἀντεγγυητής.
Gegenbürgschaft, die, ἡ ἀντεγγυησία. ἀμοιβαία ἐγγύησις.
Gegend, die, ὁ τόπος, ἡ χώρα, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ.
Gegendienst, der, ἡ ἀντιδούλευσις.
Gegendruck, der, ἡ ἀντενέργεια βάρους τινός.
Gegeneinander, ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ ἕνας ἐναντίον εἰς τὸν ἄλλον. (gegenüber), ἀντικρύ.
Gegeneinander halten, v. a. συγκρίνω. παραβάλλω.
Gegenerklärung, die, ἡ ἀμοιβαία φανέρωσις, ἀμοιβαία μήνυσις.
Gegenfalls, ad. ἐξ ἐναντίας.
Gegenforderung, die, ἡ ἀντιζήτησις.
Gegenfüßler, der, ὁ ἀντίπους. die Gegenfüßler, οἱ ἀντίποδες.
Gegengeschenk, das, τὸ ἀμοιβαῖον δῶρον.

Gegengewicht, das, τὸ ἀντισήκωμα, ἀντιζύγι. ἀντιστάθμιον.
Gegengift, das, τὸ ἀντιφάρμακον.
Gegengrund, der, τὸ ἐνάντιον αἴτιον.
Gegengunst, die, ἡ ἀμοιβαία εὔνοια.
Gegenklage, die, τὸ ζήτημα ἐναντίον ἐκείνου ὁποῦ πρότερον ἐζήτησέ τι. εἰς τὸ κριτήριον.
Gegenkläger, der, ὁ ἀντιζητητής, ὅστις ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον ἐκεῖνον ὁποῦ πρότερον ἐγκάλεσεν αὐτόν.
Gegenlicht, das, τὸ ἀνταναχλασμένον φῶς. τὸ φῶς ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος.
Gegenliebe, die, ἡ ἀνταγάπη, ἀμοιβαία ἀγάπη.
Gegenlist, die, ἡ ἀντιπανουργία.
Gegenmacht, die, ἡ ἀντιδύναμις, ἐναντία δύναμις.
Gegenmauer, die, τὸ ἀντιτειχισμα.
Gegenmine, die, τὸ ἀντιλαγούμι, λαγούμι ἐναντίον ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐχθρός.
Gegenmittel, das, τὸ ἰατρικὸν (ἐναντίον τινὸς κακοῦ).
Gegenpabst, der, ὁ ἀντίπαπας, (πάπας ἐκλελεγμένος ἐναντίον ἑνὸς ἄλλο).
Gegenpart, der, τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κρισολόγημα).
Gegenrechnung, die, ὁ ἀντιλογαριασμός.
Gegenrede, die, ἡ ἀντιλογία. ἡ ἀνταπόκρισις.
Gegensatz, der, ἡ ἀντίθεσις.
Gegenschein, der, ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτός. — zweyer Planeten (die Opposition), ἡ ἀντίθεσις δύο πλανητῶν (ὅταν ὁ ἕνας ἀνατέλλει εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁποῦ βασιλεύει (δύει) ὁ ἄλλος).
Gegenschreiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατέχει τὴν καταγραφὴν (εἰς κριτήρια κ. τ. ε.).
Gegenschuld, die, τὸ ἀμοιβαῖον χρέος.
Gegenseite, die, τὸ ἐναντίον μέρος. (die verkehrte Seite), τὸ ἀνάποδον μέρος.
Gegenseitig, a. ἀμοιβαῖος.
Gegensiegel, das, ἡ ἀντικρὺ βαλμένη βοῦλλα.
Gegenstand, der, τὸ ἀντικείμενον, ὑποκείμενον. ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁμιλίας.
Gegenstoß, der, τὸ ἀντικτύπημα.
Gegenstück, das, ζωγραφία παρασταίνουσα ὅμοιόν τι με μίαν ἄλλην.
Gegentheil, das, τὸ ἐναντίον. im Gegentheil, ἐξ ἐναντίας.
Gegentheil, der, τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κρισολόγημα), ὁ ἀντίδικος.
Gegenüber, prp. ἀντικρύ.
Gegenvermächtniß, das, ἡ ἀντιδιαθήκη, ἀμοιβαία διαθήκη.
Gegenverschreibung, die, ἡ ἀμοιβαῖα ὁμολογία ἢ ἐγγύησις.
Gegenversprechen, das, ἡ ἀντυπόσχεσις, ἀμοιβαία ὑπόσχεσις.
Gegen=Visite, die, s. Gegenbesuch.
Gegenvorstellung, die, ἡ ἐναντία παράστασις, ἐναντία ζήτησις.
Gegenwall, der, τὸ ἀντιοχύρωμα. ὀχύρωμα ἐναντίον βαλμένον.
Gegenwart, die, ἡ παρουσία.
Gegenwärtig, (jetzig), a. παρών, παροῦσα, παρόν. die gegenwärtige Zeit, das Präsens (in der Sprachlehre), ὁ ἐνεστὼς (εἰς τὴν γραμματικήν).
Gegenwärtig, ad. κατὰ τὸ παρόν.
Gegenwehr, die, ἡ ἀντιπολέμησις, διαφέντευσις.

Gegenzeuge, der, ὁ μάρτυς τοῦ ἐναντίου.
Gegitter, das, τὰ κάγκελλα.
Gegner, der, ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος, ἀνταγωνιστής.
Gehaben, sich, εὑρίσκομαι (εἰς τὴν ὑγίειαν μου). gehabt euch wohl, ὑγιαίνετε.
Gehäge, das, τόπος περιφραγμένος εἰς ἕνα δάσος. einem in das Gehäge gehen, — kommen, (μεταφ.) ἀγαπῶ ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾶ ἕνας ἄλλος, ζητῶ νὰ κερδήσω τὴν ἀγάπην ἐκείνης τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾶ ὁ ἄλλος.
Gehalt, der, περιεχόμενον, ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου περιεχομένου εἰς μίαν μονέδαν. (Besoldung), ὁ μισθὸς, ἡ χρονικὴ πληρωμή.
Gehalten, a. ὑποχρεωμένος.
Gehänge, das, κάθε πρᾶγμα κρεμάμενον. (Hängeohren), κρεμάμενα αὐτία σκύλου. (Geschlinge) τὰ γλυκάδια τῶν ζώων.
Geharnischt, a. ὁπλισμένος μὲ σιδηροφορεσίαν, σιδηροφορεμένος.
Gehässig, a. μισητός. ὁποῦ μισεῖ. einem gehässig seyn, μισῶ τινα.
Gehäuse, das, (Uhrgehäuse), ἡ θήκη (τὸ κυτὶ) τοῦ ὡρολογίου. (bey Früchten), ἡ κάψα, ἡ σποροθήκη τῶν φυτῶν.
Geheck, das, φωλεὰ μὲ νέα πουλιά.
Gehege, s. Gehäge.
Geheim, a. κρυφὸς, μυστικός.
Geheimhaltung, die, ἡ κρύψις μυστικοῦ τινος.
Geheimniß, das, τὸ μυστικὸν, τὸ κρυφόν.
Geheimnißvoll, a. μυστηριώδης, μυστικός. (der geheimnißvoll thut), μυστηριώδης, ὅστις καμώνεται ὡσὰν νὰ ἐξεύρῃ πολλὰ μυστικά.
Geheimschreiber, der, ὁ γραμματικὸς, σεκρετάριος.
Geheiß, das, ἡ προσταγή.
Gehen, v. n. πηγαίνω. περιπατῶ. gehen, (in Kleidern), φορῶ. schwarz gehen, μαυροφορῶ, φορῶ μαῦρα. wie geht es Ihnen? πῶς πηγαίνετε; πῶς ἔχετε; an etwas —, πηγαίνω εἰς ἔργον, ἐπιχειρίζομαι. es geht auf eins, zwey ꝛc., εἶναι ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα ὥρα κ. τ. ε. es geht in das zehnte ꝛc. Jahr, εἶναι σχεδὸν δέκα χρόνια.
Gehen, das, τὸ περιπάτημα.
Gehenk, das, ὁ ζωστὴρ, ἡ ζώνη ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κρέμαται τὸ σπαθί.
Gehenkte, der, ein Gehenkter, ὁ κρεμασμένος (εἰς τὴν κρεμάστεριαν).
Geheul, das, τὸ οὐρλίασμα. ἡ βοὴ, κραυγή. τὸ κλαύσιμον.
Gehirn, das, ὁ ἐγκέφαλος.
Gehöfte, das, ἡ αὐλὴ (μάλιστα εἰς ἕνα ὑποστατικόν).
Gehölz, das, τὸ δάσος.
Gehör, das, ἡ ἀκοή. (Audienz), ἡ ἀκρόασις. Gehör geben, ἀκροάζομαι.
Gehorchen, v. n. ὑπακούω, πείθομαι.
Gehören, v. n. ἀνήκω. es gehört mir, ἀνήκει εἰς ἐμὲ, εἶναι ἐδικόν μου. sich —, πρέπει, εἶναι πρέπον.
Gehörig, a. ἀνήκων, ὁποῦ ἀνήκει. πρέπων, εὐπρεπής.
Gehörlos, a. κωφός (κουφός).
Gehörlosigkeit, die, ἡ κωφότης.
Gehörn, das, τὰ κέρατα (τινῶν ζώων).
Gehörnt, a. ὁποῦ ἔχει κέρατα.
Gehorsam, a. ὑπήκοος, εὐπειθής.
Gehorsam, der, ἡ ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Gehorsamen, v. n. ὑπακούω, πείθομαι.

Gehren, das, κομμάτι 'πανὶ τρίγωνον εἰς τὸ κάτω μέρος εἰς τὰ γυναικεῖα ὑποκάμισα.
Gehülfe, der, ὁ βοηθός.
Gehwerk, das, οἱ τροχοὶ καὶ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ.
Gejauchze, das, κραυγαὶ χαρᾶς.
Geifer, der, τὰ σάλια.
Geiferícht, a. σαλιάρης, ὁποῦ ἐβγάζει σάλια.
Geifern, v. n. ἐβγάζω σάλια.
Geifertuch, Geiferlätzchen, das, τὸ σαλιόπανον.
Geige, die, τὸ βιολί.
Geigen, v. a. παίζω το βιολί.
Geigenbogen, der, τὸ δοξάρι μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί.
Geigenfutter, das, ἡ θήκη τοῦ βιολιοῦ.
Geigenharz, das, τὸ κολοφώνιον, εἶδος ῥετζίνης μὲ τὴν ὁποῖαν τρίβουν ταῖς τρίχες τοῦ δοξαριοῦ διὰ τὸ βιολί.
Geigensteg, Geigensattel, der, ὁ μαγὰς, τὸ μαγάδιον τοῦ βιολιοῦ.
Geiger, der, ὁ βιολιστὴς, (βιολιντζῆς).
Geil, a. ἀσελγὴς, ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν. geiler Boden, παχὺ χῶμα.
Geilen, die, (pl.) τὰ ὀρχίδια, (ἀρχίδια).
Geilheit, die, ἡ ἀσέλγεια.
Geiß, die, Ziege, ἡ γίδα. (αἰγίδα, ἡ * αἶξ).
Geißblatt, das, τὸ περικλύμενον, ἁγιόκλημα (δενδράκι).
Geißbock, der, Ziegenbock, ὁ τράγος.
Geißel, der, ὁ ὅμηρος, (ἄνθρωπος παραδωμένος εἰς τὸν ἐχθρὸν ὡς ἐνέχυρον διὰ μίαν συνθήκην.
Geißel, die, τὸ φραγέλλιον, ὁ μάστιξ (τῶν ἀσκητῶν).
Geißeln, v. a. μαστιγώνω, δέρνω μὲ μάστιγα ἢ μὲ βέργαις.
Geißelung, die, τὸ μαστίγωμα.
Geißfuß, der, (τὸ ποδάρι τῆς γίδας), τὸ αἰγοπόδιον (φυτόν τι). ὁ μοχλὸς, (διὰ σήκωσιν).
Geist, der, τὸ πνεῦμα.
Geisterlehre, die, ἡ πνευματολογία.
Geisterwelt, die, (ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων), τὰ πνεύματα.
Geisteskraft, die, ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος.
Geistig, a. πνευματικὸς, πνευματώδης τοῦ πνεύματος. geistige Getränke, πνευματώδη πιοτὰ (οἷον· κρασί, ῥακή).
Geistlich, a. πνευματικὸς, ἐκκλησιαστικός.
Geistliche, der, ein Geistlicher, ὁ ἐκκλησιαστικὸς, κληρικὸς, ἱερεὺς, παπᾶς, πνευματικός.
Geistlichkeit, die, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, ὁ κλῆρος.
Geistlos, a. χωρὶς πνεῦμα, ἄνοστος.
Geistlosigkeit, die, τὸ ἄνοστον, ἡ ἔλλειψις τοῦ πνεύματος.
Geistreich, a. πλήρης πνεύματος, πολύνους, ἀγχίνους.
Geiz, der, ἡ φιλαργυρία, φειδωλότης.
Geizen, v. n. φείδομαι, εἶμαι φειδωλὸς, φιλάργυρος. nach etwas —, ἐπιθυμῶ, ζητῶ μὲ ζῆλον.
Geizhals, der, ἕνας φιλάργυρος.
Geizig, a. φιλάργυρος, φειδωλός.
Gekläffe, das, τὸ (παντοτινὸν) γαύγισμα (μικρῶν σκυλιῶν).
Geklapper, das, τὸ (παντοτινὸν) κτύπημα ἢ κρότημα (ξύλων, πετρῶν).
Geklatsche, das, ὁ (παντοτινὸς) κρότος τῶν χειρῶν ἢ καὶ μὲ χαμτζίκια). (Geschwätz), αἱ (παντοτιναὶ) φλυαρίαι.

Geklimper, das, ὁ κτύπος, κρότος (γυαλιῶν ὁποῦ τζακίζονται). (μεταφ.) ἀχαμνὴ μουσική.
Geklingel, das, τὸ (παντοτινὸν) κουδούνισμα.
Geklirre, das, ὁ κρότος ἢ κτύπος (σπαθιῶν ὁποῦ κτυποῦνται, ἀλύσων κ. τ. ε.).
Gekrache, das, ὁ κρότος ἢ κτύπος (ξύλων ὁποῦ τζακίζονται κ. τ. ε.)
Gekratze, das, τὸ (παντοτινὸν) γρατζούνιασμα.
Gekrätz, das, τὰ ἀποξύσματα, ῥινίσματα.
Gekritzel, das, ἡ κακογραφία, τὸ ἀχαμνὸν γράψιμον.
Gekröse, das, τὸ μεσεντέριον, μεσέντερον. — τὰ ἔντερα.
Gekünstelt, a. βιασμένος, παραβιασμένος, ὄχι φυσικός.
Gelache, das, τὰ (παντοτινὰ) γέλοια.
Gelächter, das, τὸ γέλοιον, τὰ γέλοια.
Gelag, das, τὸ συμπόσιον. ins Gelag hinein reden, (gem.), λέγω ἄλλα τῶν ἄλλων, φλυαρῶ.
Gelähmt, a. παραλυτικὸς, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη.
Gelahrtheit, die, s. Gelehrsamkeit.
Geländer, das, τὰ κάγκελλα (τοῦ γεφυριοῦ, τῆς σκάλας κ. τ. ε.)
Gelangen, v. n. φθάνω (εἰς ἕνα τόπον). φθάνω νὰ ἀποκτήσω. — lassen, στέλλω.
Gelaß, der, τόπος ἁρμόδιος (εἰς ἕνα κονάκι).
Gelassen, a. ἥσυχος, ὁποῦ δὲν θυμώνει.
Gelassenheit, die, ἡ ἡσυχία.
Gelaufe, das, τὸ (παντοτινὸν) τρέξιμον.
Geläufig, a. εὔκολος, εὐκίνητος. eine geläufige Zunge, εὐκίνητη γλῶσσα. eine Sprache geläufig reden, ὁμιλῶ μίαν γλῶσσαν εὔκολα καὶ ἐλεύθερα.
Geläufigkeit, die, ἡ εὐκολία, εὐκινησία. s. geläufig.
Gelause, das, (gem.), τὸ ξεψείρισμα. (μεταφ.) ἡ δυσάρεστη ἀργοπορία.
Geläut, das, τὸ κουδούνισμα.
Gelb, a. κίτρινος (κίτερνος).
Gelbe, das, τὸ κίτρινον. (im Ey), τὸ κίτρινον τοῦ αὐγοῦ, τὸ κρόκον.
Gelben, v. n. κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος.
Gelbgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἀγγεῖα ἀπὸ κίτρινον χαλκόν.
Gelbgrün, a. κιτρινοπράσινος.
Gelbholz, das, τὸ κιτρινόξυλον (διὰ βαφήν).
Gelblich, a. κιτρινούτζικος.
Gelbreif, der, κίτρινος ἀπὸ ὡριμότητα.
Gelbroth, a. κιτρινοκόκκινος.
Gelbschecke, die, ἄλογον κοκκινόλευκον.
Gelbschnabel, der, τὸ χηνόπουλον. (μεταφ.) νέος ἀναίσχυντος, νέος ἀδίαντροπος.
Gelbsucht, die, ὁ ἴκτερος, ἡ κιτρινάδα (ἀῤῥωστία).
Gelbsüchtig, a. ἰκτερικὸς, ὁποῦ ἔχει κιτρινάδα.
Geld, das, τὰ ἄσπρα.
Geldbeutel, Geldsack, der, ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί.
Geldbuße, die, χρηματικὴ τιμωρία, πληρωμὴ διωρισμένη ὡς παιδεία (τουρκ. ὁ ντζερεμές).
Geldgierig, a. ὁποῦ ζητεῖ νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ ἄσπρα, φιλάργυρος.
Geldgier, die, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία διὰ τὰ ἄσπρα, ἡ φιλαργυρία.
Geldkasten, der, σεντοῦκι διὰ ἄσπρα.
Geldkatze, die, πετζένιον σακκί διὰ τὰ

ἄσπρα τὸ ὁποῖον περιζώνουν ὡσὰν ζωνάρι.
Geldklemm, a. μὴ ἔχων ἄσπρα, ἀνάργυρος.
Geldmangel, der, ἡ ἔλλειψις τῶν ἀσπρῶν.
Geldmäkler, der, ὁ μεσίτης δι' ἄσπρα, (σενσάλης).
Geldsack, der, ἡ σακκοῦλα διὰ τὰ ἄσπρα. ἡ σακκοῦλα μὲ ἄσπρα.
Geldschuld, die, χρέος εἰς ἄσπρα.
Geldstrafe, die, s. Geldbuße.
Geldsumme, die, ἡ ποσότης ἀσπρῶν.
Geldwechsler, s. Wechsler,
Gelee, das, πηκτὸν ζουμὶ ἀπὸ κρέας.
Gelegen, a. κείμενος, εὑρισκόμενος. (bequem, passend), ἁρμόδιος. (angenehm, gefällig), ἀρεστὸς, εὐάρεστος.
Gelegenheit, die, ἡ εὐκαιρία, ὁ ἁρμόδιος καιρὸς, ὁ ἁρμόδιος τρόπος. (Zimmer), ὁ ὀνδᾶς, ἁρμόδιος ὀνδᾶς.
Gelegentlich, a. ὁποῦ γίνεται κατ' εὐκαιρίαν. ad. μὲ εὐκαιρίαν, ἂν τύχῃ ἡ εὐκαιρία.
Gelehrig, a. εὐμάθητος, καλομάθητος.
Gelehrigkeit, die, ἡ εὐμαθησία.
Gelehrsamkeit, die, ἡ μάθησις (εἰς ἐπιστήμας), σοφία.
Gelehrt, μαθημένος, προκομμένος, πεπαιδευμένος, σοφός.
Geleise, das, τὸ αὐλάκι ὁποῦ κάμνουν οἱ τροχοὶ τοῦ ἁμαξίου εἰς τὴν γῆν, ἡ ἁρματροχία.
Geleit, das, ἡ συνοδία. — (Wegegeld), πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα.
Geleiten, v. a. συνοδεύω.
Geleitsamt, das, ἡ ἐπιτροπία διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀσπρῶν διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα τόπον.
Geleitsbrief, der, γράμμα ἀσφαλείας, ὁποῦ δίδει ἄδειαν διὰ πέρασμα ἀσφαλές.
Geleitseinnahme, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πέρνουν τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα.
Geleitseinnehmer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα.
Geleitszeichen, das, Geleitszettel, der, πόλιτζα ὁποῦ μαρτυρεῖ τὴν γενομένην πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα.
Gelenk, das, ὁ ἁρμὸς, ἡ κλείδωσις.
Gelenk, Gelenksam, a. εὐλύγιστος. (μεταφ.) ὑπήκοος, εὐπειθής.
Gelenkigkeit, die, τὸ εὐλύγιστον, ἡ ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Gelfern, v. n. γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά).
Gelichter, das, κακοὶ, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα.
Gelieben, v. n. θέλω, ἀγαπῶ. geliebt es Gott, ἂν θέλῃ ὁ θεός.
Geliebte, die, ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητική.
Geliebte, der, ὁ ἠγαπημένος.
Gelinde, a. ἐλαφρὸς, μέτριος, ὄχι σκληρός. gelinde Wärme, μετρία ζέστα. gelindes Wetter, μέτριος καιρὸς, μὲ μετρίαν ζέσταν.
Gelindigkeit, die, ἡ ἐλαφρότης, μετριότης.
Gelingen, v. n. ἐπιτυχαίνω. es ist mir gelungen, ἐπέτυχα.
Gellspel, das, τὸ ψιθύρισμα.
Gellen, s. Gällen.
Geloben, v. a. ὑπόσχομαι, τάζω, κάμνω τάγμα.
Gelt, i. δὲν εἶναι ἔτζι; δὲν σοὶ τὸ εἶπα;
Gelt, a. στεῖρα, ὁποῦ δὲν γεννᾷ (λέγεται μάλιστα δι' ἀγελάδας).

Gelte, die, ἀγγεῖον ξύλινον διὰ νερὸν, (μάλιστα διὰ τὸ ἄπαστρον νερὸν εἰς τὰ μαγειρεῖα).
Gelten, v. n. ἀξίζω, ἔχω (τόσην ἢ τόσην) τιμήν.
Gelübde, das, τὸ τάγμα, ἡ ὑπόσχεσις. ich thue ein Gelübde, κάμνω τάγμα.
Gelust, das, ἡ (μεγάλη καὶ παράξενη) ὄρεξις (μάλιστα μιᾶς ἐγγαστρωμένης).
Gelüsten, v. i. es gelüstet mir, ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ.
Gemach, das, ὁ θάλαμος, (κοινῶς)· ὁ ὀνδᾶς). das heimliche Gemach, τὸ ἀναγκαῖον.
Gemach, ad. ἥσυχα, ὄχι τόσον ὀγλήγωρα, ἀγάλ' ἀγάλια.
Gemächlich, a. ἥσυχος, ὄχι ὀγλήγωρος.
Gemächlichkeit, die, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις.
Gemächt, das, τὰ αἰδοῖα, (τὰ ὀρχίδια καὶ ἡ ψωλή).
Gemahl, der, ὁ σύζυγος, συμβίος.
Gemahlin, die, ἡ σύζυγος, συμβία.
Gemählde, das, ἡ ζωγραφία.
Gemahnen, v. i. es gemahnt mich, μοὶ (μὲ) φαίνεται.
Gemantsche, das, (gem.), τὸ μουρδάρευμα, λέρωμα, τὸ ἀνακάτωμα μὲ λάσπην.
Gemäß, das, τὸ μέτρον.
Gemäß, a. ἁρμόδιος. ad. ἁρμοδίως, κατά.
Gemäßheit, die, ἡ ἁρμοδιότης.
Gemäßigt, a. μέτριος.
Gemein, a. κοινός. das gemeine Leben, ἡ κοινὴ ζωὴ, ἡ καθημερινὴ συναναστροφή.
Gemeinde, Gemeine, die, οἱ κοινότης. οἱ ἐγκάτοικοι ἑνὸς χωρίου, ἢ καὶ μιᾶς πόλεως. ἡ ἐνορία.
Gemeiner, (ein gemeiner Soldat), der Gemeine, κοινὸς στρατιώτης.
Gemeine Wesen, das, ἡ κοινότης, τὸ κοινόν, τὸ δημόσιον.
Gemeingeist, der, τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὁ ζῆλος διὰ τὸ κοινὸν αλόν.
Gemeinheit, die, ἡ κοινότης.
Gemeiniglich, ad. κοινῶς, κατὰ συνήθειαν.
Gemeinnützig, a. κοινωφελής.
Gemeinochs, der, ὁ ταῦρος διωρισμένος διὰ ταῖς ἀγελάδαις ἑνὸς χωρίου.
Gemeinschaft, die, ἡ κοινωνία.
Gemeinschaftlich, a. κοινὸς, ὁποῦ ἔχει κοινωνίαν.
Gemeintrift, die, ἡ κοινὴ βοσκή.
Gemenge, das, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία.
Gemesse, das, τὸ μέτρημα.
Gemetzel, das, ἡ αἱματοχυσία.
Gemisch, das, τὸ ἀνακάτωμα, μίγμα.
Gemodelt, a. σχηματισμένος. στολισμένος μὲ βέργαις κ. τ. ε. (ὡς μερικαῖς τζόχαις).
Gemse, die, ἡ ἀγριόγιδα.
Gemüll, das, ἀνακατωμένα πετράκια τζακισμένα καὶ ἄμμος (οἷον· ἀπὸ ὀσπήτια χαλασμένα κ. τ. ε.).
Gemurmel, das, τὸ μουρμούρισμα.
Gemurre, das, τὸ γόγγυσμα.
Gemüse, das, τὰ λαχανικά. τὰ ὄσπρια.
Gemüßigt, a. (im Kanzleystile), ἀναγκασμένος, βιασμένος.
Gemüth, das, ὁ νοῦς. ἡ καρδία, ψυχή.
Gemüthlich, a. καλόκαρδος. ἀρεστὸς, εὐάρεστος.
Gemüthsart, die, ὁ τρόπος ἢ ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τῆς ψυχῆς.

Gemüthsbewegung, die, ἡ κίνησις τῆς ψυχῆς.
Gemüthskrankheit, die, ψυχικὴ ἀῤῥωστία, (μάλιστα μανία).
Gemüthsneigung, die, ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς.
Gemüthsruhe, die, ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς.
Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung, die, Gemüthszustand, der, ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, (τουρκ. τὸ κέφι).
Gen, ad. πρός. gen Himmel, πρὸς τὸν οὐρανόν.
Genäschig, s. Näschig.
Genau, a. ἐξηκριβωμένος. der genaueste Preis, ἡ πλέον κατωτέρα τιμὴ (τοῦ πράγματος). (geizig), ἀκριβὸς, φειδωλός.
Genauigkeit, die, ἡ ἀκρίβεια, ἐξηκριβότης.
Genehm, a. nur: etwas genehm halten, συμφωνῶ εἴς τι, εὐχαριστοῦμαι, στέργω, δέχομαι.
Genehmhaltung, die, τὸ στέρξιμον, ἡ στέρξις.
Genehmigen, genehm halten, v. a. συμφωνῶ, εἶμαι εὐχαριστημένος, στέργω, δέχομαι.
Geneigt, a. κλιτὸς, κατήφορος. (μεταφ.) ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ εὔνοιαν.
Geneigtheit, die, ἡ κλίσις, εὔνοια.
General, der, ὁ στρατηγὸς, (γενεράλης).
General-Adjutant, der, ὁ πρῶτος βοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ.
General-Baß, der, ὁ κυριεύων βαρύτονος, τοῦτ' ἔστι οἱ θεμελιώδεις μουσικοὶ κανόνες τῆς ἁρμονίας.
General-Feldmarschall ὁ ἀρχιστράτηγος.
General-Gewaltiger, der, ὁ πρῶτος στρατιωτικὸς κριτής.
Generalin, die, ἡ γυναῖκα τοῦ στρατηγοῦ.
Generalität, die, οἱ στρατηγοὶ, (γενεραλέοι), ἡ συνέλευσις τῶν στρατηγῶν.
Generallieutenant, der, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ στρατηγοῦ. τίτλος στρατηγοῦ μεγαλητέρου ὅμως κατωτέρου ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον.
General-Major, der, ὁ ὑποστράτηγος.
General-Marsch, der, ἐκεῖνο τὸ κτύπημα τῶν τυμπάνων ὁποῦ σημαίνει τὴν κίνησιν ὅλου τοῦ στρατεύματος.
General-Stab, der, οἱ μεγάλοι καὶ πρῶτοι ὀφφικιάλοι ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος.
Generalswürde, die, ἡ ἀξία τοῦ στρατηγοῦ.
Genesen, v. a. ξαναλαμβάνω, (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), ξανυγιαίνω.
Genesung, die, ἡ ξαναλαβή.
Genick, das, ὁ τράχηλος, σβέρκος.
Genickfang, der, κτύπημα εἰς τὸν σβέρκον (μὲ τὸ μαχαίρι).
Genickfänger, der, μεγάλον μαχαίρι κυνηγοῦ.
Genie, das, (franz.) τὸ πνεῦμα, ἡ φυσικὴ ἐπιτηδειότης.
Genießbar, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπολαύσῃ.
Genießen, v. a. ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω.
Geniste, das, (gem.), παλαιὰ σπήτια ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσουν.
Geniste, die, τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι).
Genitiv, der, ἡ γενικὴ, (εἰς τὴν γραμματικήν).
Genoß, der, ὁ σύντροφος.
Genossin, die, ἡ συντρόφησσα.
Genug, ad. ἀρκετὰ, ἱκανῶς.
Genüge, die, τὸ ἀρκετὸν, ἱκανόν. Ge-

nüge thun, leisten, εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον. zur Genüge haben, ἔχω ἀρκετὰ, ἐχόρτασα.
Genügen, v. i. ἀρκεῖ, φθάνει. sich genügen lassen, εἶμαι εὐχαριστημένος, μοὶ (μὲ) φθάνει.
Genüglich, Genugsam, a. ἀρκετός. ὅσον φθάνει.
Genügsam, a. μέτριος, εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα.
Genugsamkeit, die, τὸ ἀρκετόν.
Genügsamkeit, die, ἡ μετριότης, εὐχαρίστησις εἰς ὀλίγα.
Genugthun, v. a. εὐχαριστῶ, ἱκανοποιῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον.
Genugthuung, die, ἡ εὐχαρίστησις, ἱκανοποίησις.
Genuß, der, ἡ ἀπόλαυσις.
Geograph, der, s. Erdbeschreiber.
Geographie, die, s. Erdbeschreibung.
Geometer, der, ὁ γεωμέτρης.
Geometrie, die, ἡ γεωμετρία.
Geometrisch, a. γεωμετρικός.
Gepäck, das, τὰ σκεύη (τὰ ῥοῦχα) τινός. τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος.
Geplapper, Geplauder, das, αἱ πολυλογίαι, φλυαρίαι, (ἡ φλυαρίαις).
Geplärr, das, αἱ κραυγαὶ, (ἡ κραυγαῖς).
Gepolter, das, ὁ θόρυβος, κτύπος, (κυρίως· ἀπὸ ξύλα ἢ ἀγγεῖα ὁποῦ πίπτουν κ. τ. ε.).
Gepräge, das, τὸ ἐντύπωμα, (τῆς μονέδας).
Gepränge, das, ἡ μεγαλοπρέπεια, παράταξις, λαμπρότης.
Geprassel, das, ὁ κτύπος, θόρυβος, (κυρίως ἀπὸ πέτραις ὁποῦ πίπτουν ἡ μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ ξύλα ὁποῦ τζακίζονται κ. τ. ε.).
Gerade, a. ὀρθὸς, εὐθύς. eine gerade Linie, εὐθεῖα γραμμή. (von Zahlen), ἄρτιος, (ζευγάρι). (aufrichtig, redlich), εἰλικρινὴς, χωρὶς πανουργίαν, χωρὶς ψευδιάν.
Gerade, die, Geradheit, ἡ ὀρθότης, εὐθύτης. ἡ εἰλικρίνεια.
Gerade zu, ad. ὀρθὰ, κατ' εὐθεῖαν.
Geradheit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Geradlinig, a. εὐθύγραμμος.
Gerassel, das, ὁ θόρυβος, κτύπος, (οἷον· τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξιοῦ, τῶν ἁλυσίδων κ. τ. ε.).
Geräth, das, τὴ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα.
Gerathen, v. n. καταντῶ, τυχαίνω. v. i. (gelingen), ἐπιτυχαίνω. an einander —, einander in die Haare —, πιάνομαι —, πιάνομαι (μέ τινα) ἀπὸ τὰ μαλλιά.
Gerathewohl, das, ἡ τύχη. auf ein—, aufs —, ὅπως τύχῃ, (τουρκ. κουτουροῦ).
Geräthschaft, die, (gewöhnlich): Geräthschaften, die, τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα.
Geraum, a. εὐρύχωρος. geraume Zeit, πολὺς καιρός.
Geräumig, a. εὐρύχωρος, φαρδύς.
Geräumigkeit, die, ἡ εὐρυχωρία.
Geräusch, das, ὁ κτύπος, θόρυβος.
Gerben, Gerber, s. Gärben, Gärber.
Gerecht, a. δίκαιος.
Gerechtigkeit, die, ἡ δικαιοσύνη. (Vorrecht), τὸ δίκαιον, πρωτέρημα.
Gerechtsame, die, (pl.) τὰ δίκαια, πρωτερήματα, πρωτεῖα.
Gerede, das, ἡ (παντοτινὴ καὶ ἄνοστη) ὁμιλία, ἡ φλυαρία. (ein Gerücht), ἡ φήμη, ἕνας λόγος ὁποῦ τρέχει.
Gereichen, v. n. (χρησιμεύω). es gereicht mir zur Ehre, μοῦ φέρει τιμήν.

es gereicht mir zum Schaden, *μοῦ φέρει ζημίαν.*
Gereiße, das, *ἡ πολλὴ βία.* Sie hat das Gereiße, (im gemeinen Leben), *ἔχει πολλοὺς ὁποῦ τὴν ζητοῦν εἰς ὑπανδρίαν.*
Gereuen, *i.* es gereuet mich, *μεταμέλει μοι, μετανοῶ.*
Gergel, der, *ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ βαρελάδες χαρακώνουν ταῖς δούγιαις.*
Gergeln, *v. n. χαρακώνω ταῖς δούγιαις.*
Gericht, das, *τὸ κριτήριον. ἡ κρίσις, παιδεία.*
Gericht, das, (Speise), *τὸ φαγί.*
Gerichtlich, *a. κριτηριακός.*
Gerichtsbarkeit, die, *ἐξουσία κριτηρίου.*
Gerichtsbothe, der, *ὁ ἀποστελλάρης τοῦ κριτηρίου, (ἄγγελος τοῦ κριτηρίου).*
Gerichtsdiener, der, *ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου.*
Gerichtshalter, der, *κριτὴς, διοικητὴς τοῦ κριτηρίου, μάλιστα εἰς τὰ χωρία.*
Gerichtshandel, der, s. Rechtshandel.
Gerichtsherr, der, *αὐθέντης χωρίου ὁποῦ ἔχει ὁμοίως καὶ ἐξουσίαν κριτοῦ.*
Gerichtshof, der, *τὸ κριτήριον.*
Gerichtsperson, die, *ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτής.*
Gerichtssache, die, *ὑπόθεσις κριτηρίου.*
Gerichtsschreiber, der, *γραμματικὸς κριτηρίου.*
Gerichtsstand, der, *ἐξουσία κριτηρίου.*
Gerichtsstatt, die, *τόπος κριτηρίου.*
Gerichtsstube, die, *ὀνδὰς κριτηρίου.*
Gerichtstag, der, *ἡμέρα κριτηρίου.*
Gerichtsverwalter, der, Gerichtsvogt, der, *κριτὴς, διοικητὴς κριτηρίου (μάλιστα εἰς τὰ χωρία).*
Gerichtszwang, der, *κριτηριακὴ ἐξουσία.*
Geringe, *a. ὀλίγος, μικρός.*
Geringfügig, *a. ποδαπὸς, ὁποῦ δὲν ἀξίζει πολὺ, μικρός.*
Geringfügigkeit, die, *ἡ ὀλίγη τιμὴ, ὀλίγη ἀξία.*
Geringhaltig, *a. μεταλλεῖον, (τουρκ. ματέμι) περιέχον ὀλίγον μέταλλον.*
Geringschätzig, *a. καταφρονητικός.*
Geringschätzigkeit, die, *ἡ καταφρόνησις.*
Geringschätzung, die, *τὸ καταφρόνημα, ἡ καταφρόνησις.*
Gerinne, das, *τὸ χανάλι εἰς τὸ ὁποῖον τρέχει τὸ νερὸν τοῦ μύλου.*
Gerinnen, *v. n. πήζω, (ὡσὰν τὸ γάλα, τὸ αἷμα).*
Gerippe, das, *τὸ σκέλετρον.*
Gern, *a. μετὰ χαρᾶς, (*ἀσμένως).* (absichtlich), *ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταυτοῦ.*
Geröhrig, Geröhr, das, *τὰ καλάμια.*
Geronnen, *a. πηκτὸς, πηγμένος.*
Gersch, der, *ἡ ἀγρία ἀγγελικὴ, (φυτόν τι).*
Gerste, die, *τὸ κριθάρι.*
Gersten, *a. κριθαρινὸς, κριθαρένιος.*
Gerstengraupen, die, (*pl.*) *ξεφλουδισμένα κριθάρια.*
Gerstenkorn, das, *σπειρὶ κριθαριοῦ.* (am Auge), *κριθάρι τοῦ ὀμματιοῦ.*
Gerstensaft, der, (*τὸ ζουμὶ τοῦ κριθαριοῦ*), *ὁ ζύθος, ἡ πίβα, μπίῤῥα.*
Gerstenschleim, der, *ζουμὶ πηκτὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια.*
Gerstentrank, der, Gerstenwasser, das, *νερὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια.*
Gerstenzucker, der, *κριθαροζάχαρη, ζάχαρη βρασμένη μὲ κριθάρι.*

Gerte, die, ἡ ῥάβδος, βέργα (μάλιστα τοῦ ἱππέος).
Geruch, der, ἡ μυρωδία, ὀσμή. (der Sinn des Geruchs), ἡ ὄσφρανσις, ὄσφρησις.
Geruchlos, a. ὁποῦ δὲν μυρίζει, ὁποῦ δὲν βρωμᾶ.
Gerücht, das, ἡ φήμη, ὁ λόγος.
Geruhen, v. a. στέργω, συγκατανεύω.
Geruhig, (Geruhsam), s. Ruhig.
Gerülle, Gerümpel, das, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα.
Gerumpel, das, ὁ κτύπος (οἷον· ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξιῶν).
Gerüste, das, τὸ σανίδωμα.
Gesage, das, τὰ λόγια τῶν ἀνθρώπων, αἱ φλυαρίαι.
Gesäme, das, τὰ σπέρματα, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν).
Gesammt, a. ὅλος μαζῦ, (*ἅπας, *ἅπασα, *ἅπαν).
Gesandte, der, ὁ πρέσβυς, (τουρκ. ἐλντζῆς).
Gesandtin, die, ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβυος. — ἡ ἀπεσταλμένη.
Gesandtschaft, die, ἡ πρεσβεία.
Gesang, der, (geistlicher), ἡ ψαλμωδία, ὁ ψαλμός. (weltlicher), τὸ τραγοῦδι.
Gesangbuch, das, βιβλίον ψαλμῳδιῶν, ψαλτικὸν βιβλίον.
Gesangvogel, der, πουλὶ ὁποῦ κηλαδεῖ.
Gesäß, das, (der Hintere), τὸ κάθισμα (ὁ κῶλος).
Gesause, das, ἡ βοὴ (οἷον· ἀπὸ ἀέρα).
Gesäusel, das, ὁ συριγμὸς (οἷον· τοῦ ἀέρος εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων).
Geschäft, das, ἡ ὑπόθεσις, ὑπηρεσία, δουλεία.
Geschäftig, a. καταγινόμενος εἴς τι, φιλόπονος, ὁποῦ δουλεύει πολύ.
Geschäftigkeit, die, ἡ ἀσχολία, φιλοπονία, πολλὴ δουλειά.
Geschäftsträger, der, ὁ πληρεξούσιος. ὁ πρέσβυς.
Geschehen, v. n. γίνεται, ἀκολουθεῖ, συμβαίνει. es ist um mich geschehen, ἐχάθηκα, ἀπόλωλα.
Gescheidt, a. γνωστικὸς, φρόνιμος.
Geschenk, das, τὸ δῶρον, χάρισμα.
Gescheut, s. Gescheidt.
Geschichte, die, ἡ ἱστορία. (Begebenheit), τὸ συμβεβηκὸς, συμβάν. (Erzählung), ἡ διήγησις, ἱστορία. eine schöne (saubere) Geschichte, καλὴ δουλειά (εἰρωνικῶς).
Geschichtkunde, die, ἡ ἱστορία, ἐπιστήμη τῆς ἱστορίας.
Geschichtkundiger, der, ὁ ἱστορικὸς, ὁ μαθημένος εἰς τὴν ἱστορίαν.
Geschichtschreiber, der, ὁ ἱστοριογράφος.
Geschick, das, ἡ ἐπιτηδειότης. (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα.
Geschicklich, s. Geschick.
Geschicklichkeit, die, ἡ ἐπιτηδειότης.
Geschickt, a. ἐπιτήδειος.
Geschieden, a. χωρισμένος, διαχωρισμένος.
Geschirr, das, τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος. (Pferdegeschirr), τὰ λουριὰ δι' ἄλογον ἁμαξιοῦ. (Wagen), ἁμάξια (μάλιστα διὰ τὸ ἀγώγιον).
Geschirrmeister, s. Schirrmeister.
Geschlecht, das, τὸ γένος, ἡ γενεὰ, εἶδος. das schöne —, τὸ εὔμορφον γένος, (δηλαδή· αἱ γυναῖκες).
Geschlechtlos, a. ὁποῦ δὲν εἶναι μήτε ἀρσενικοῦ μήτε θηλυκοῦ γένους (ὡσὰν μερικὰ μυρμήγκια).

Geschlechtsfolge, die, ἡ ἀκολουθία τῶν γενῶν.
Geschlechtskunde, die, ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὴ ἐπιστήμη.
Geschlechtsregister, das, ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὸς πίναξ.
Geschlechtstrieb, der, ἡ σαρκικὴ ὄρεξις, ἐπιθυμία τῆς συνουσίας.
Geschlechtswapen, das, σημεῖον (βοῦλλα) ἀνῆκον εἰς ἕνα (εὐγενικὸν) γένος. s. Wapen.
Geschlechtswort, das, τὸ ἄρθρον (εἰς τὴν γραμματικήν).
Geschlinge, das, ὁ λάρυγξ μὲ τὸ πνευμόνι, τὸ σηκότι καὶ τὴν καρδίαν (τοῦ σφαγμένου ζώου).
Geschmack, der, ἡ γεῦσις, νοστιμάδα.
Geschmacklos, a. ἄνοστος (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Geschmacklosigkeit, die, τὸ ἄνοστον.
Geschmackvoll, a. νόστιμος, ὡραῖος.
Geschmause, das, ἡ παντοτεινὴ ξεφάντωσις.
Geschmeide, das, τὰ στολίδια ἀπὸ πολυτίμους λίθους, (δακτυλίδια, περιδέραια κ. τ. ε.), τὰ τζοβαερικά. (Fesseln), τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου).
Geschmeidig, a. εὐλύγιστος, ἁπαλός (μεταφ.) ταπεινὸς, πρόθυμος εἰς ταπεινὴν δούλευσιν.
Geschmeidigkeit, die, ἡ εὐλυγισία, ἁπαλότης. ἡ προθυμία εἰς ταπεινὴν δούλευσιν.
Geschmeiß, das, (Unrath von Fliegen ꝛc.), τὰ μυϊοχέσματα, ὁ κόπρος τῶν μυϊῶν. (Ungeziefer), μικρὰ ζωΰφια ἢ σκωλήκια. (Gesindel), διαβολόσπορα, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι.
Geschmiere, das, τὸ λέρωμα, μουρδάρευμα. τὸ ἀχαμνὸν γράψιμον.
Geschnarche, das, τὸ ῥουχάλισμα.
Geschnatter, das, τὸ φώνασμα τῆς χήνας ἢ τῆς νήσσης (πάπιας). τὸ φλυάρημα.
Geschöpf, das, τὸ πλάσμα.
Geschoß, das, (κάθε ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτομεν) τὸ τόξον, τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα. (Stockwerk), τὸ πάτωμα.
Geschrey, das, ἡ κραυγή. αἱ (ἡ) κραυγαῖς, φωναῖς. (Gerücht), ἡ φήμη, ὁ λόγος (ὁποῦ τρέχει εἰς τὸν κόσμον).
Geschrot, das, τὰ ὀρχίδια, (ἀρχίδια).
Geschuhe, Geschühde, das, τὰ παπούτζια.
Geschütz, das, τὰ κανόνια, (τόπια).
Geschützkunst, die, ἡ πυροβολικὴ τέχνη, (ἡ τέχνη τοῦ τοπτζῆ).
Geschwader, das, ἡ ἀρμάδα, ὁ στόλος. — στρατιωτικὸν τάγμα ἱππέων.
Geschwätz, das, ἡ φλυαρία.
Geschwätzig, a. πολύλογος, ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλὰ, φλύαρος.
Geschwätzigkeit, die, ἡ πολυλογία, ἀγάπη τῆς φλυαρίας.
Geschweige, ad. νὰ ἀποσιωπήσω, νὰ μὴν ἀναφέρω, νὰ μὴν εἰπῶ.
Geschweigen, s. Schweigen.
Geschwind, a. ταχὺς, γλήγωρος. ad. ταχέως, γλήγωρα.
Geschwindigkeit, die, ἡ ταχύτης, γληγωράδα.
Geschwindschreibekunst, die, ἡ ταχυγραφία.
Geschwindschreiber, der, ὁ ταχυγράφος.
Geschwister, das, τὰ ἀδέλφια, (οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί).
Geschwisterkind, ἐξάδελφος, ἐξαδέλφη. Geschwisterkinder, τὰ ἐξαδέλφια.
Geschwollen, a. πρισμένος, φουσκωμένος.

Geschworengericht, das, ἡ κρίσις τῶν ἐνόρκων.
Geschworner, ein, ὁρκισμένος, ἔνορκος, ὑποῦ ἔκαμεν ὅρκον.
Geschwulst, die, ἡ πρισμάδα, τὸ πρίσμα.
Geschwür, das, τὸ ἀπόστημα, ἕλκος.
Gesell, der, ὁ δοῦλος τεχνίτου (οἷον ῥάπτου, παπουτζῆ κ. τ. ε.) junger Gesell, νέος ἄνθρωπος.
Gesellen, v. a. συντροφεύω, βάνω σύντροφον.
Gesellig, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν.
Geselligkeit, die, ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς.
Gesellschaft, die, ἡ συναναστροφή. ἡ συντροφία, ἑταιρία.
Gesellschafter, der, ὁ σύντροφος. ein guter —, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος διὰ συναναστροφήν.
Gesellschafterin, die, ἡ συντρόφισσα.
Gesellschaftlich, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν. ἑταιρικός. s. Gesellig.
Gesellschaftlichkeit, die, s. Geselligkeit.
Gesenke, das, (im Bergbaue), τὰ βάθη (εἰς τὰ λαγούμια τῶν μετάλλων).
Gesetz, das, ὁ νόμος.
Gesetzbuch, das, βιβλίον περιέχον νόμους, ὁ κώδηξ.
Gesetzgeber, der, ὁ νομοθέτης.
Gesetzgebung, die, ἡ νομοθεσία.
Gesetzlich, a. νόμιμος.
Gesetzlos, a. ἄνομος, χωρὶς νόμον.
Gesetzlosigkeit, die, ἡ ἀνομία, κατάστασις πολιτείας χωρὶς νόμους.
Gesetzmäßig, a. νόμιμος, σύμφωνος μὲ τὸν νόμον.
Gesetzmäßigkeit, die, ἡ νομιμότης.
Gesetzt, a. θέμενος, διωρισμένος. (ernsthaft), σοβαρὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ ἀστεϊσμὸν, (χωρατάδες).
Gesetztafel, die, πίναξ νόμων, πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι γεγραμμένοι νόμοι.
Gesetzwidrig, a. παράνομος, ἐναντίος τοῦ νόμου.
Geseufze, das, οἱ ἀναστεναγμοί.
Gesicht, das, (die Fähigkeit zu sehen), ἡ ὄψις, τὸ βλέψιμον. (Angesicht), τὸ πρόσωπον.
Gesichtsbildung, die, τὸ σχῆμα ἢ ἡ μορφὴ τοῦ προσώπου.
Gesichtsfarbe, die, τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου.
Gesichtskreis, der, ὁ ὁρίζων.
Gesichtskunde, die, ἡ φυσιογνωμική.
Gesichtskundiger, der, ὁ φυσιογνώμων.
Gesichtslinie, die, σχῆμα προσώπου.
Gesichtspunkt, der, τὸ μέρος ἀπὸ τὰ ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ τίς τι.
Gesichtzug, der, —züge, die, τὰ σχήματα τοῦ προσώπου.
Gesims, das, ἡ κορωνὶς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν).
Gesinde, das, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δουλεύτραις.
Gesindel, das, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα.
Gesindelohn, der, ὁ μισθὸς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν.
Gesindestube, die, ὁ ὀνδὰς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν.
Gesinge, das, τὸ (ἀκατάπαυστον καὶ ἄνοστον) τραγούδημα.
Gesinnet, seyn, ἔχω διάθεσιν νοός. gut —, φέρω εὔνοιαν.
Gesinnung, die, ἡ διάθεσις τοῦ νοός, ἢ γνώμη.
Gesittet, a. καλοήθης.

Gesöff, das, ἀχαμνὸν ποτόν.
Gesonnen, a. ich bin gesonnen, ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπόν.
Gesottenes, βραστὸν, βρασμένον (κρέας).
Gespann, das, τὸ ζεῦγος, ζευγάρι (ἄλογα, βόδια).
Gespannschaft, die, ἐπαρχία (εἰς τὴν Οὐγγαρίαν).
Gespenst, das, τὸ φάντασμα.
Gespenstererscheinung, die, ἐμφανισμὸς φαντάσματος.
Gesperre, das, ἡ γρεντὰ ὁποῦ βαστᾷ τὴν στέγην.
Gespiele, das, τὸ (ἀκατάπαυστον) παίξιμον.
Gespiele, der, ὁ σύντροφας, φίλος (μάλιστα εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν).
Gespielin, die, ἡ συντρόφισσα, φιλενάδα, (μάλιστα εἰς τὴν πρώτην νεότητα).
Gespinst, das, τὸ ὕφαμα. (einer Spinne), ἡ ἀράχνη, τὸ ἀράχνιον, (παγιαγκάσπητον).
Gespött, das, ἡ περίπαιξις, τὸ περιγέλασμα.
Gespräch, das, ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος. ὁ διάλογος.
Gesprächig, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλεῖ.
Gesprächigkeit, die, ἡ ἀγάπη εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ τινάς.
Gesprächweise, ad. μὲ τρόπον διαλόγου.
Gesprenkelt, a. παρδαλὸς, πολυποίκιλος, μὲ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων.
Gestade, das, τὸ περιγιάλι.
Gestalt, die, ἡ μορφὴ, τὸ σχῆμα, εἶδος.
Gestaltet, a. σχηματισμένος.
Geständig seyn, einer Sache, ὁμολογῶ (ὅτι ἔκαμα τι).
Geständniß, das, ἡ ὁμολογία (ὅτι τις ἔκαμε τι).
Gestank, der, ἡ βρῶμα.
Gestatten, v. a. συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν.
Gestattung, die, ἡ ἄδεια.
Gestäude, das, μικρὰ δενδράκια.
Gesteck, das, ἡ θήκη, τὸ φηκάρι (μάλιστα διὰ μαχαίρι, πηροῦνι καὶ χουλιάρι).
Gestehen, v. a. ὁμολογῶ. v. n. (gerinnen), πήζω.
Gestein, das, αἱ πέτραι, ἡ πέτραις.
Gestell, das, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ χρησιμεύει ὡς ἀκουμβιστῆρι, οἷον· τὰ ποδάρια τῆς τραπέζης, οἱ τροχοὶ καὶ τὰ ἄλλα ξύλα ὁποῦ βαστοῦν τὸ ἁμάξι κ. τ. ε.
Gestellmacher, der, ὁ ἁμαξοποιός.
Gestern, ad. χθὲς, ἐχθές.
Gestiefelt, a. ὁποῦ φορεῖ ὑποδήματα.
Gestift, s. Stift.
Gestirn, das, (Stern), τὸ ἄστρον. (Sternbild), ἡ συνάστρισις.
Gestirnt, a. ἀστερωτὸς, ἐξαστερωτός. der Himmel ist gestirnt, εἶναι ἐξαστεριὰ, (ξαστεριά).
Gestöber, Gestüber, das, τὸ χιόνισμα.
Gesträuch, das, τὸ δενδράκι. τὰ δενδράκια.
Gestreift, a. βεργωμένος, ἀραδωτός.
Gestreng, a. σοβαρὸς, αὐστηρός.
Gestrick, das, τὸ πλέξιμον. (μὲ βελόναις), τὸ πλεγμένον πρᾶγμα.
Gestrig, a. χθεσινὸς, ἐχθεσινός.
Gestübe, das, στουμπισμένα κάρβουνα, σκόνη ἀπὸ κάρβουνα.
Gestüt, das, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἄτια καὶ φοράδαις νὰ καρποφορήσουν.

Gesuch, das, τὸ ζήτημα, ἡ ζήτησις, παρακάλεσις.
Gesumse, das, ὁ συριγμὸς (οἷον, ἀπὸ μελίσσια, σφῆκες κ. τ. ε.).
Gesund, a. ὑγιής. ὑγιεινός, ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγίειαν.
Gesundbrunnen, der, πηγὴ μὲ ἰατρικὸν νερόν.
Gesundheit, die, ἡ ὑγίεια, ὑγεία.
Getäfel, s. Täfelwerk.
Getigert, a. παρδαλὸς ὡς ἡ τίγρις.
Getön, das, τὸ ἤχημα, ὁ ἦχος.
Getöse, das, ὁ κτύπος, ἡ βοὴ (οἷον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ κτυποῦνται, ἀπὸ φωναῖς, ἀπὸ τροχοὺς ἁμαξιῶν κ. τ. ε.).
Getrampel, das, τὸ συχνοκτύπημα τῶν ποδῶν εἰς τὴν γῆν.
Getränk, das, τὸ πιοτόν.
Getrauen, sich, v. n. τολμῶ, ἔχω τὸ θάῤῥος.
Getreide, das, ὁ σῖτος, τὰ γεννήματα, (δηλαδή· σιτάρι, βρίζα, κριθάρι κ. τ. ε.).
Getreideboden, der, τὸ σιτοφυλάκιον, (ἀμπάρι).
Getreidehandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ σῖτον, μὲ γεννήματα.
Getreidehändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ σῖτον, μὲ γεννήματα, σιτοπώλης.
Getreu, n. πιστὸς, ἔμπιστος.
Getreulich, ad. πιστῶς, ἐμπίστως.
Getriebe, das, οἱ τροχοὶ καὶ ὅλα ὅσα χρησιμεύουν εἰς τὴν κίνησιν μιᾶς μηχανῆς.
Getrost, a. θαῤῥαλέος, ὁποῦ ἔχει θάῤῥος, ἄφοβος.
Getrösten, sich, v. r. ἐλπίζω, παρηγοροῦμαι μὲ τ ν ἐλπίδα.

Getümmel, das, ὁ κτύπος, θόρυβος (ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων).
Geübt, a. γυμνασμένος, μαθημένος.
Gevatter, der, ὁ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρος).
Gevatterin, die, ἡ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρα).
Gevatterschaft, die, ἡ συγγένεια (πνευματικὴ) τοῦ συντέκνου (νουνοῦ) καὶ τῶν γονέων τοῦ παιδίου, ἡ κουμπαρία.
Geviert, a. τετράγωνος. εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένος. gevierte Schein, der, s. Quadratur.
Gevierte, das, τὸ τετράγωνον.
Gevögel, das, τὰ μικρὰ ἄγρια πουλιά. (οἷον· πέρδικες, ὀρτύκια κ. τ. ε.).
Gevollmächtigen, s. Bevollmächtigen.
Gewächs, das, (Pflanze), τὸ φυτόν. κάθε πρᾶγμα ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ φυτόν. (am Körper), ἡ ὑπερσάρκωσις.
Gewachsen, a. ὁποῦ ἔγινε εἰς φυτά. ὁποῦ αὔξησε, s. (Wachsen), gewachsen, seyn, einem, εἶμαι ὅμοιος εἰς τὴν δύναμιν μὲ τινα, εἶμαι ἱκανὸς νὰ τὸν πολεμήσω. einer Sache gewachsen seyn, ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ἐξακολουθήσω μίαν ὑπόθεσιν.
Gewächshaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ἀπὸ τὸ κρύον, τὸ φυτοφυλάκιον.
Gewahr werden, βλέπω, καταλάμβάνω (κατὰ τύχην).
Gewähr, die, ἡ ἐγγύησις, ἐγγυησία. Gewähr leisten, ἐγγυοῦμαι, μένω ἐγγυητής.
Gewähren, v. a. στέργω, συγκατανεύω. eine Bitte —, στέργω, εἰσακούω τὴν παρακάλεσιν. (verschaffen), προξενῶ

δίδω. einen gewähren lassen, ἀφίνω (τινα) νὰ κάμῃ τὸ ὅτι θέλει.
Gewährsmann, der, ὁ ἐγγυητής.
Gewahrsam, der, τόπος ὅπου φυλάγουν ἕνα πρᾶγμα. ἡ φυλακή.
Gewährschaft, Gewährleistung, die, ἡ ἐγγυησία.
Gewährung, die, ἡ στέρξις, συγκατάνευσις. ἡ προξένησις.
Gewalt, die, ἡ ἐξουσία. (Kraft), ἡ δύναμις. (Gewaltthätigkeit), ἡ βία. mit Gewalt, μὲ βίαν. μὲ ὁρμήν.
Gewaltig, a. δυνατός. ad. δυνατὰ, σφοδρὰ, ὁρμητικά.
Gewaltiger, der, ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (εἰς τοὺς στρατιώτας).
Gewaltsam, a. ὁρμητικὴς, σφοδρός, βίαιος, βιαστικός.
Gewaltthätig, a. βίαιος, βιαστικὸς, ὁποῦ βιάζει.
Gewaltthätigkeit, die, ἡ βία, ὁ βιασμὸς, βιαστικὴ πρᾶξις.
Gewand, das, τὸ φόρεμα, ἔνδυμα.
Gewandsweise, ad. μὲ τρόπον τινα, διὰ πρόφασιν μόνον.
Gewandt, a. εὐκίνητος. ἐπιτήδειος καὶ ταχὺς εἰς τὰς ὑποθέσεις του.
Gewandtheit, die, ἡ εὐκινησία. ἡ ἐπιτηδειότης.
Gewarten, Gewärtig seyn, v. n. προσμένω.
Gewäsch, das, ἡ φλυαρία, αἱ φλυαρίαι, (ἡ φλυαρίαις).
Gewässer, das, τὰ νερά.
Gewebe, das, τὸ ὕφαμα, ὕφασμα. (μεταφ.) τὸ μηχάνευμα, ἡ περιπλοκή.
Gewehr, das, τὸ ὅπλον, ἄρμα. (Flinte), τὸ τουφέκι.
Gewehrfabrik, die, φαμπρίκα διὰ τουφέκια, πιστόλαις, σπαθιὰ κ. τ. ε.
Geweih, das, τὰ κέρατα, (τοῦ ἐλαφιοῦ).
Gewerbe, das, ἡ ὑπηρεσία, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη (μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του).
Gewerk, das, ἡ ἑταιρία (συνέλευσις) τῶν τεχνιτῶν.
Gewerke, der, ὁ τεχνίτης. ὁ κτίστης, τέκτων. ὁ μέτοχος εἰς μεταλλεῖον.
Gewicht, das, (Wichtigkeit), τὸ ζύγι. τὸ βάρος, ἀξιόλογον.
Gewimmel, das, ὁ θόρυβος (ἀνθρώπων), ἡ στρημοῦρα.
Gewinde, das, ἡ στρόφιγξ, (ἐκεῖνο τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον γυρνᾷ τὸ σκέπασμα τῆς ταμπακιέρας κ. τ. ε.). οἱ γυρισμοὶ τῆς βίδας.
Gewinn, Gewinnst, der, τὸ κέρδος.
Gewinnen, v. a. κερδαίνω, κερδίζω. ἀποκτῶ.
Gewinner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κερδαίνει.
Gewinnsucht, die, ἡ φιλοκερδία.
Gewinnsüchtig, a. φιλοκερδος.
Gewinsel, das, ὁ θρῆνος, τὸ βάγισμα.
Gewinnst, der, s. Gewinn.
Gewirk, das, τὸ ὕφασμα.
Gewirre, das, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσιὰ, ἐμπερδευσία.
Gewiß, a. βέβαιος. ein gewisser, ἕνας κάποιος, τις.
Gewissen, das, ἡ συνείδησις, τὸ συνειδός.
Gewissenhaft, a. εὐσυνείδητος, ὁποῦ κάμνει κάθε πρᾶγμα κατὰ τὴν συνείδησίν του, τρυφερὸς εἰς τὴν συνείδησίν του.
Gewissenhaftigkeit, die, ἡ τρυφερότης τῆς συνειδήσεως.

Gewissenlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει συνείδησιν. ad. χωρὶς συνείδησιν.
Gewissenlosigkeit, die, ἡ ἔλλειψις τῆς συνειδήσεως.
Gewissensangst, die, ἡ στενοχωρία τῆς συνειδήσεως.
Gewissenbiß, der, τὸ δάγκασμα (ἀνησυχία) τῆς συνειδήσεως.
Gewissensfrage, die, ἐρώτησις τὴν ὁποίαν πρέπει τις νὰ ἀποκριθῇ κατὰ τὴν συνείδησίν του.
Gewissensfreyheit, die, ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως.
Gewissensrath, der, ὁ πνευματικὸς, ἐξομολογητής.
Gewissenszwang, der, ὁ βιασμὸς τῆς συνειδήσεως.
Gewitter, das, ἡ κακοκαιρία μὲ βρονταῖς.
Gewitterregen, der, βροχὴ μὲ βρονταῖς.
Gewitterwolke die, βροντερὸν σύννεφον.
Gewitziget, a. σωφρονισμένος, γνωστικότερος διὰ μέσου τῆς πείρας.
Gewogen, a. ὁποῦ φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ ἀγαπᾷ, εὐνοϊκός.
Gewogenheit, die, ἡ εὔνοια, ἀγάπη.
Gewohnen, v. n. συνηθίζω, προσαρμόζομαι εἰς συνήθειαν.
Gewöhnen, v. a. συνηθίζω, κάμνω νὰ συνηθίζῃ τις. ein Kind —, s. Entwöhnen.
Gewohnheit, die, ἡ συνήθεια.
Gewöhnlich, a. συνηθισμένος. ad. κατὰ συνήθειαν, κοινῶς.
Gewöhnung, die, ὁ συνηθισμός.
Gewölbe, das, ἡ καμάρα, τὸ καμαρωτὸν, δοξαρωτόν. (Kaufmannsgewölbe), τὸ ἐργαστῆρι (πραγματευτοῦ).
Gewölbt, a. καμαρωτὸς, δοξαρωτός.
Gewölk, das, τὸ σύννεφον. τὰ σύννεφα.
Gewühl, das, ὁ θόρυβος, ὄχλος, ἡ στρημοῦρα.
Gewürfelt, a. σταυρωτὰ βεργωμένος, σταυρωτὰ ἀραδωτός.
Gewürm, das, τὰ σκωλήκια.
Gewürz, das, τὰ ἀρώματα, ἀρωματικὰ πράγματα (οἷον· πιπέρι, κανέλα κ. τ. ε.).
Gewürzhaft, a. ἀρωματικός.
Gewürzhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ καφὲν, ζάχαρην, τζάϊ, πιπέρι, κανέλα κ.τ.ε.
Gewürzhändler, Gewürzkrämer, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ καφὲν, ζάχαρην, κ. τ. ε.
Gewürzladen, der, ἐργαστῆρι εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν καφὲν, ζάχαρην κ.τ.ε.
Gewürznägelein, das, die Gewürznelke, τὸ μοσχοκάρφι.
Geyer, der, ὁ γὺψ, γύπας, (ἁρπακτικὸν πουλί).
Geyerfalk, der, εἶδος γιερακίου.
Gezähnt, a. δοντιασμένος.
Gezänk, das, τὸ μάλωμα, ὁ καυγάς.
Gezelt, s. Zelt.
Geziemen, v. n. πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές.
Geziemend, a. πρέπων, εὐπρεπὴς, πρεπούμενος.
Geziere, das, τρόπος ἐπιτηδευτός (τῆς ὁμιλίας, τοῦ φερσίματος).
Geziert, a. στολισμένος. (affectirt), ἐπιτηδευτός.
Gezische, das, τὸ σύριγμα, ὁ συριγμός.
Gezücht, das, τὰ διαβολόσπορα, σατανόσπορα.
Gezwungen, a. βιασμένος, ἀναγκασμένος. (affectirt), ἐπιτηδευτός.

Gicht, die, ἡ ἀρθρῖτις, ὁ πόνος εἰς τὰ χέρια καὶ ποδάρια πρισμένα.
Gichtbrüchig, a. παραλυτικός.
Gichtisch, a. ἀρθριτικὸς, ῥευματικός.
Gichtrose, die, s. Päonie.
Giebel, der, ἡ κορυφὴ τοῦ ὀσπητίου.
Giebeldach, das, σκέπη ὁποῦ ἔχει κατήφορον ἀπὸ τὰ δύο μέρη.
Gier, Gierde, die, s. Begierde.
Gierig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν.
Gießbach, der, τὸ ῥυάκι, ὁ χείμαῤῥος.
Gießbad, das, λουτρὸν εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν νερὸν ἀπ' ἐπάνω εἰς τὸν λουόμενον.
Gießbecken, das, λεκάνη διὰ νίψιμον.
Gießen, v. a. χύνω. (von Metallen), χωνεύω (μέταλλα).
Gießer, der, ὁ χωνευτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ χωνεύει μέταλλα.
Gießerey, die, τὰ χωνευτήριον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χωνεύουν μέταλλα.
Gießform, die, τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα ἀναλυμένα).
Gießhaus, das, s. Gießerey.
Gießkanne, die, ἡ ποτίστρα.
Gift, das, τὸ φαρμάκι.
Giftbissen, der, κομμάτι ψωμὶ ἢ κρέας φαρμακωμένον.
Giftig, a. φαρμακερός. (erbittert, boshaft), ἀγριωμένος, θυμωμένος.
Giftmehl, das, τὸ ἀρσενικὸν, (φαρμάκι).
Giftmischer, der, ὁ φαρμακωτὴς, φαρμακευτής.
Giftmischerey, die, ἡ φαρμάκωσις, φαρμάκευσις, τὸ φαρμάκωμα.
Gifttrank, der, φαρμακωμένον πιοτόν.
Gilde, die, κοινότης (ἑταιρία) τεχνιτῶν.
Gimpel, der, ὁ πυῤῥούλας (πουλί). (einfältiger Mensch), ἕνας ἀνόητος, ἁπλὸς, (ἀχμάκης).
Ginster, (Genister), der, τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι).
Gipfel, der, ἡ κορυφὴ (τοῦ βουνοῦ, τοῦ δένδρου).
Giriren, v. a. ὀπισθογράφω μίαν καμπιάλην (ἕνα βεξήλιον), βάνω τὸ τζίρο.
Giro, das, τὸ τζίρο.
Giro-Bank, die, μπάγκος (κοινὸν θησαυροφυλάκιον) εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πραγματευταὶ καταθέτουν τὰ ἄσπρα των καὶ λαμβάνουν πόλιτζαις ταῖς ὁποῖαις μεταχειρίζονται ὡς τὰ μετρητά.
Girren, v. n. γουργουρίζω, φωνάζω ὡσὰν τὴν περιστεράν. (μεταφ.) ἀναστενάζω.
Gitter, das, τὰ κάγγελλα.
Gitterfenster, das, παράθυρον μὲ κάγγελλα.
Gitterwerk, das, τὰ κάγγελλα, κάθε πρᾶγμα σφαλισμένον ἢ περιτριγυρισμένον μὲ κάγγελλα.
Glacis, der, περιτείχισμα κατήφορον, ὁποῦ περικυκλώνει τὸ κάστρον ἀπ' ἔξω.
Glanz, der, ἡ λάμψις, τὸ γυάλισμα.
Glänzen, v. n. λάμπω. γυαλίζω.
Glanzleinwand, die, πανὶ κηρωμένον καὶ γυαλισμένον.
Glas, das, τὸ γυαλί. (zum Trinken), τὸ ποτῆρι.
Glasartig, a. γυαλοειδής.
Glasauge, das, ὀμμάτι γυαλένιον. (bey Pferden), τυφλὸν ὀμμάτι καὶ ἄσπρον (τοῦ ἀλόγου).
Glasbürste, die, βοῦρτζα μὲ τὴν ὁποῖαν παστρεύουν τὰ γυαλιά.

Gläser, der, ἡ γυαλᾶς.
Gläsern, a. γυαλένιος, γυαλίτικος, γυαλινὸς, (*ὑαλινός).
Glasfenster, das, γυαλένιον παράθυρον.
Glasglocke, die, γυαλένια καμπάνα.
Glashandel, der, ἡ πραγματεία μὲ γυαλιὰ, μὲ γυαλένια πράγματα.
Glashonig, das, μέλι καθαρὸν καὶ διαφανὲς ὡσὰν τὸ γυαλί.
Glashütte, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν (φκιάνουν) τὰ γυαλιά.
Glasigt, s. Glasartig.
Glaskasten, der, σεντοῦκι μὲ γυαλιά.
Glaskirsche, die, εἶδος κερασιῶν γλυκῶν.
Glaskoralle, die, γυαλένιον κοράλλιον, κοράλλιον μιμούμενον ἀπὸ γυαλί.
Glaskugel, die, σφαῖρα γυαλινή.
Glasmacher, der, ὁ γυαλοποιός.
Glasmahler, ἐκεῖνος ὁποῦ ζωγραφίζει ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί.
Glasmahlerey, die, ἡ ζωγραφία ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί.
Glasofen, der, ὁ φοῦρνος τοῦ γυαλοποιοῦ.
Glasperle, die, μαργαριτάρι μιμούμενον ἀπὸ γυαλί.
Glasscheibe, die, ἕνα γυαλί διὰ τὰ παράθυρα.
Glasschleifer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γυαλίζει τὰ ὀμματογύαλα.
Glasschmelzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναλύει τὰ γυαλί.
Glasschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει σχήματα εἰς τὸ γυαλί, ὑαλογλύπτης.
Glasschrank, der, ντουλάπι μὲ γυαλιά. ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ποτήρια κ.τ.ε.
Glastafel, die, γυαλινὴ πλάκα.
Glasthüre, die, θύρα μὲ γυαλιά.
Glastropfen, der, s. Springglas.
Glasur, die, τὸ βερνίκι (διὰ τζουκάλια).
Glasuren, Glasiren, v. a. βερνικώνω (τζουκάλια).
Glaswaare, die, γυαλινὸν πρᾶγμα.
Glaswerk, das, τὰ γυαλινὰ πράγματα.
Glätscher, s. Gletscher.
Glatt, a. ἴσιος, ὁμαλὸς, λεῖος. (geglättet), γυαλισμένος. (schlüpfrig), γλυστερός.
Glätte, die, τὸ ἴσιον, ὁμαλὸν, λεῖον. τὸ γλυστερόν. (Silberglätte), τὸ λιθαργύριον, ὁ λιθάργυρος (τὸ μουρτασάγκι, τουρκ.).
Glatteis, das, πάχνη, ψυχάλα ὁποῦ εὐθὺς παγώνει.
Glatteisen, v. i. es glatteiset, ψυχαλίζει καὶ παγώνει ἐν ταὐτῷ.
Glätten, v. n. ἰσιάζω, ὁμαλῶ. λειώνω, γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν.
Glätter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λειώνει, γυαλίζει (μάλιστα τὰ πανιά).
Glättholz, das, ξύλον διὰ γυάλισμα, διὰ λείωσιν.
Glättstahl, der, τζελίκι διὰ γυάλισμα.
Glättstein, der, πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν λειώνουν.
Glättzahn, der, δόντι μὲ τὸ ὁποῖον λειώνουν τὸ χαρτί.
Glatze, die, ἡ φαλακρύδα, κεφάλι φαλακρόν.
Glatzig, a. φαλακρός.
Glatzkopf, der, ὁ φαλακροκέφαλος.
Glaube, der, ἡ πίστις.
Glauben, v. a. et n. πιστεύω. (meinen, denken), νομίζω, στοχάζομαι.

Glaubensartikel, der, ἄρθρον τῆς πίστεως.
Glaubensbekenntniß, das, ὁμολογία πίστεως.
Glaubensgenoß, der, ἕνας ὁμόπιστος.
Glaubenslehre, die, δόγμα πίστεως.
Glaubhaft, a. ἀξιόπιστος.
Gläubig, a. πιστὸς, ὁποῦ πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας.
Gläubige, der, ὁ πιστὸς, εὐλαβής.
Gläubiger, der, ὁ δανειστὴς, κρεδιτόρος.
Glaublich, a. ἀξιόπιστος, πιθανός.
Glaublichkeit, die, ἡ πιθανότης.
Glaubwürdig, a. ἀξιόπιστος, ἀξιοπίστευτος.
Glaubwürdigkeit, die, τὸ ἀξιόπιστον, ἀξιοπίστευτον.
Gleich, a. ἴσος. (ähnlich), ὅμοιος.
Gleich, ad. εὐθύς.
Gleichartig, a. ὁμοειδὴς, ὁμογενής.
Gleichbedeutend, a. ὁμοιοσήμαντος, ταυτοσήμαντος, συνώνυμος.
Gleiche, die, ἡ ἰσότης, ὁμοιότης.
Gleichen, v. n. ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος (μὲ τινα, μὲ τι).
Gleichen, v. a. ὁμαλῶ, ἰσιάζω.
Gleichergestalt, gleichermaßen, παρομοίως, μὲ τὸν ὅμοιον τρόπον.
Gleichfalls, ad. παρομοίως, ὡσαύτως.
Gleichförmig, a. ὁμοειδὴς, ὁμογενὴς. ὅμοιος.
Gleichförmigkeit, die, τὸ ὁμοειδὲς, ὁμογενές· ἡ ὁμοιότης.
Gleichgesinnt, a. ὁμόγνωμος, ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης.
Gleichgewicht, das, τὸ ἰσοζύγι, ἡ ἰσοσταθμία.
Gleichgültig, a. ἀδιάφορος, (von gleichem Werthe), ὅμοιος εἰς τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἀξίζει τὸ ἴδιον.
Gleichgültigkeit, die, ἡ ἀδιαφορία.
Gleichheit, die, ἡ ἰσότης, ὁμοιότης.
Gleichlaufend, a. παράλληλος.
Gleichlaut, der, ἡ ὁμοφωνία, ὁμοιότης τῆς φωνῆς, τοῦ τόνου.
Gleichlautend, a. ὁμόφωνος, ὅμοιος εἰς τὴν φωνὴν, εἰς τὸν τόνον, εἰς τὴν προφοράν.
Gleichmachen, v. a. κάμνω ἴσον, κάμνω ὅμοιον.
Gleichmaß, das, ἡ συμμετρία.
Gleichmäßig, a. σύμμετρος. ad. συμμέτρως. — παρομοίως.
Gleichmuth, die, ἡ ἡσυχία τῆς καρδίας, ἀταραξία.
Gleichnamig, a. ὁμώνυμος.
Gleichniß, das, ὁ παρομοιασμός. ἡ παραβολή.
Gleichnißrede, die, ἡ παραβολή.
Gleichnißweise, ad. κατὰ παραβολὴν, μὲ τρόπον παραβολῆς.
Gleichsam, ad. ὡσὰν, νὰ εἰπῶ οὕτως.
Gleichschenkelig, a. ἰσοσκελὴς, (γεωμετρ).
Gleichseitig, a. ἰσόπλευρος, (γεωμετρ.).
Gleichstellen, v. a. βάνω ὀρθόν. βάνω ὅμοιον τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. sich —, παρομοιάζομαι, γίνομαι ὅμοιος (μὲ τινα, μὲ τι).
Gleichstimmig, a. σύμφωνος (εἰς τὸν τόνον).
Gleichung, die, ἡ ἐξίσωσις εἰς τοὺς λογαριασμούς.
Gleichviel, ad. ὅλον ἕνα, τὸ ἴδιον, τὰ αὐτό.
Gleichwie, ad. ὡσάν.
Gleichwohl, ad. μὲ ὅλον τοῦτο.
Gleichzeitig, a. ὁμόχρονος.
Gleis, (Geleise), das, τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἁμαξιοῦ.

Gleißen, *v. n.* γυαλίζω, εἶμαι γυαλιστός.
Gleißner, der, ὁ ὑποκριτής.
Gleißnerey, die, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία.
Gleißnerisch, *a.* ὑποκριτικός.
Gleiten, *v. n.* γλυστρῶ.
Gletscher, der, βουνὸν ἀπο πάγον, ἢ σκεπασμένον ἀπὸ πάγον.
Glied, das, τὸ μέλος. (Reihe Soldaten), ἀράδα στρατιωτῶν. (Kettenglied), κρικέλλα ἀλύσου.
Gliederlahm, *a.* παραλυτικὸς, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη.
Gliedermann, der, ἄνθρωπος ξύλινος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι.
Gliederweh, das, πόνος εἰς τὰ μέλη, ἡ ἀρθρῖτις.
Gliederweise, Gliedweise, κατὰ μέλη. κατ' ἀράδας.
Gliedmaß, das, τὸ μέλος τοῦ σώματος.
Gliedschwamm, der, ἐπίφυσις ἀρθριτικὴ εἰς τὰ μέλη.
Gliedwasser, das, ἡ λύμφη, ἡ ὑδροειδὴς ὑγρότης εἰς τὰ μέλη.
Glimmen, *v. a.* καίω ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, καίω χωρὶς φλόγα (ὡσὰν ἡ ὕσκνα).
Glimmer, der, ὁ μυκήτης, λίθος τις.
Glimmern, *v. n.* γυαλίζω (ὀλίγον μόνον).
Glimpf, der, ἡ πραότης, μετριότης.
Glimpflich, *a.* πρᾶος, μέτριος.
Glitschen, *s.* Gleiten.
Glöckchen, das, τὸ κωδώνιον, (κουδοῦνι).
Glocke, die, ἡ καμπάνα.
Glockenblume, die, ἡ κλιματῖτις.
Glockenförmig, *a.* καμπανοειδής.
Glockengießer, der, ὁ καμπανοποιός.
Glockenschlag, der, τὸ κτύπημα τῆς καμπάνας (εἰς τὴν ὥραν).
Glockenschwengel, Glockenklöppel, der, ὁ κόπανος τῆς καμπάνας.
Glockengut, das, ἡ ὕλη ἀναλυμένη ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν τὴν καμπάναν.
Glockenspiel, das, μουσικὴ μὲ καμπάναις, μουσικὸν κουδούνισμα.
Glockenstuhl, der, τὸ ξύλον ὁποῦ κρατεῖ τὴν καμπάναν.
Glockenthurm, der, τὸ καμπαναρειόν.
Glockentreter, Glockenläuter, Glockenzieher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κουδουνίζει τὴν καμπάναν (πατῶντας μὲ τὸ ποδάρι ἢ τραβῶντας μὲ σχοινί).
Glöckner, der, ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας.
Glorie, die, ἡ δόξα. (Heiligenschein), φωτεινὸς στέφανος τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων.
Glorreich, *a.* ἔνδοξος.
Glorwürdig, *a.* ἄξιος τῆς δόξας, ἔνδοξος.
Glosse, die, τὸ σχόλιον, ἡ ἐξήγησις, σημείωσις.
Glotzen, *v. n.* κυτάζω μὲ ἀκίνητα ὀμμάτια καὶ μὲ ἀνόητον τρόπον.
Gluchzen, *v. n.* φωνάζω, (λέγεται διὰ τὴν φωνὴν τῆς ὄρνιθας ὅταν κλωσσᾷ).
Gluchzen, das, ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας ὅταν κλωσσᾷ.
Glück, das, ἡ τύχη. ἡ καλὴ τύχη, εὐτυχία. zum Glück, κατ' εὐτυχίαν, εὐτυχῶς.
Glucke, *s.* Gluckhenne.
Glücken, *v. n.* es glückt mir, ἐπιτυχαίνω. es ist mir geglückt, ἐπέτυχα, μου ἐπέτυχε.

Glucken, s. Gluchzen.
Gluckhenne, die, ἡ κλωσσοῦ, ὄρνιθα ὁποῦ κλωσσᾷ.
Glücklich, a. εὐτυχὴς, εὐτυχισμένος.
Glücksball, der, παιγνίδι τῆς τύχης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει πότε καλὴν τύχην πότε κακήν.
Glücksbude, die, παιγνίδι εἰς σχῆμα λοταρίας εἰς τὸ ὁποῖαν τὰ κέρδη εἶναι διάφορα ἀσημένια καὶ ἄλλα πράγματα.
Glückselig, a. εὐτυχὴς, εὐτυχισμένος, εὐδαίμων.
Glückseligkeit, die, ἡ εὐτυχία, εὐδαιμονία, εὐτυχισμένη κατάστασις.
Glucksen, s. Gluchzen.
Glücksfall, der, τὸ εὐτυχισμένον συμβάν.
Glückskind, das, (παιδὶ τῆς τύχης) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει καλὴν τύχην εἰς κάθε πρᾶγμα.
Glücksrad, das, ὁ τροχὸς τῆς τύχης. (in der Lotterie), τὸ σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ νούμερα καὶ τὰ κέρδη τῆς λοταρίας.
Glücksritter, der, ἄνθρωπος ὁποῦ γυρεύει τὴν τύχην του μὲ τολμηρὰ ἐπιχειρήματα. (Betrüger), ψεύστης, ἀπατεών.
Glücksspiel, das, παιγνίδι τύχης, ὁποῦ κρέμεται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην.
Glücksstern, der, τὸ ἄστρον τῆς εὐτυχίας.
Glückstopf, der, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ κέρδη μιᾶς λοταρίας.
Glücksumstände, die, αἱ περιστάσεις, ἡ κατάστασις (τινός). ἡ εὐτυχισμένη κατάστασις, εὐτυχία.
Glückswunsch, der, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας.
Glückwünschen, v. a. εὔχομαι εὐτυχίαν, συγχαίρω.
Glühen, v. n. καίω, εἶμαι πυρωμένος, κεκαυμένος, (ὡσὰν τὸ σίδηρον εἰς τὴν φωτίαν, τὰ κάρβουνα). im Gesichte glühen, τὸ πρόσωπόν μου καίει, εἶναι πολλὰ ζεστόν.
Glühend, a. πυρωμένος, κεκαυμένος. s. Glühen.
Glupen, (gem.), στραβοκυτάζω, κυτάζω τινὰ πλαγίως καὶ μὲ τὰ ὀμμάτια μισοανοικτά.
Gluth, die, ἡ καῦσις. — τὰ κάρβουνα ἀναμμένα.
Gluthpfanne, die, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι.
Gnade, die, ἡ χάρις, ἡ εὔνοια. (Begnadigung), ἡ συγχώρησις (πταίσματος). (als Titel): Ew. (Eure) Gnaden, ἡ εὐγενεία σας.
Gnadenbezeigung, die, ἡ ἀπόδειξις τῆς χάριτος, τῆς εὐνοίας.
Gnadenbild, das, εἰκόνα θαυματουργή.
Gnadenbrod, das, τροφὴ διδομένη ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν. das Gnadenbrod essen, τρέφομαι ἀπό τινα μόνον δι' εὐσπλαγχνίαν.
Gnadengehalt, der, χρονικὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς παλαιὸν ἀξιωματικὸν ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ δουλεύσῃ.
Gnadengeld, das, s. Gnadengehalt.
Gnadenjahr, das, ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ χήρα ἑνὸς ἀξιωματικοῦ λαμβάνει ἀκόμη τὴν χρονικὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπεθαμένου ἀνδρός της.
Gnadenreich, a. πλήρης χάριτος.
Gnadenreich, das, ἡ βασιλεία τῆς θείας χάριτος.
Gnadenstoß, der, τὸ θανάσιμον κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον τελειώνουν τὰ

Gottesleugner, der, ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν.
Gottesleugnung, die, ὁ ἀθεϊσμός.
Gottesurtheil, das, εἶδος δοκιμῆς τῆς ἀθωώτητος τὴν ὁποῖαν ἔκαμναν οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι εἰς τοὺς ἐγκαλεσμένους.
Gottesverächter, der, ὁ καταφρονῶν τὸν θεὸν, ἄθεος.
Gottesvergessen, a. ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὸν θεὸν, ἄθεος, ἀσεβής.
Gottheit, die, ἡ θεότης. τὸ θεῖον, ὁ θεός.
Göttin, die, ἡ θεά.
Göttlich, a. θεῖος, θεϊκός.
Göttlichkeit, die, ἡ θεότης.
Gottlos, a. ἀσεβής.
Gottlosigkeit, die, ἡ ἀσέβεια.
Gottmensch, der, ὁ θεάνθρωπος.
Gottselig, a. εὐσεβής.
Gottseligkeit, die, ἡ εὐσέβεια.
Götze, der, Götzenbild, das, τὸ εἴδωλον.
Götzendiener, der, ὁ εἰδωλολάτρης.
Götzendienst, der, ἡ εἰδωλολατρεία.
Grab, das, ὁ τάφος, μνῆμα.
Grabbeln, v. a. (gem.), ξύω (οἷον· τὸ κεφάλι) μὲ τὰ νύχια.
Graben, v. a. σκάπτω, (σκάφτω). (in Stein, Metall), γλύφω, χαρακώνω χαράττω (εἰς πέτραν, εἰς μέταλλον).
Grabhügel, der, τὸ μνῆμα, τὸ χῶμα ὑψωμένον ἐπάνω εἰς τὸν τάφον.
Grabmahl, das, τὸ μνῆμα, μνημεῖον (κτισμένον ἀπὸ πέτραν).
Grabscheit, das, τὸ λισγάρι, τζαπί.
Grabschrift, die, ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ἐπιτάφιον.
Grabstätte, die, ὁ τόπος τῆς ταφῆς.
Grabstichel, der, ἡ γλυφὶς, τὸ σκαλιστῆρι τοῦ χαλκογράφου.
Grad, der, ὁ βαθμός. die Grade eines Kreises, αἱ μοῖραι τοῦ κύκλου.
Gradiren, v. a. (in Salzwerken), καθαρίζω τὸ ἁλμυρὸν νερὸν πρὸ τοῦ νὰ ἐβγάλω τὸ ἅλας.
Gradierhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον καθαρίζεται τὸ ἁλμυρὸν νερόν.
Gradierung, die, ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἁλμυροῦ νεροῦ.
Graduirt, a. ὁποῦ ἔλαβε βαθμόν τινα τιμῆς.
Graf, der, ὁ κόμης, κόντης.
Grafenstand, der, ἡ ἀξία κόμητος.
Gräfin, die, ἡ κόμησσα, κόντησσα.
Gräflich, a. τοῦ κόμητος.
Grafschaft, die, ἐπαρχία κόμητος.
Gram, der, ἡ λύπη, μεγάλη λύπη, θλίψις.
Gram, a. gram seyn, einem, μισῶ.
Grämen, sich, v. r. λυποῦμαι, λυποῦμαι πολὺ, θλίβομαι.
Grämlich, a. σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι).
Grammatik, die, ἡ γραμματική.
Grammatiker, der, ὁ γραμματικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει ἢ παραδίδει τὴν γραμματικήν.
Grammatisch, a. γραμματικὸς, σύμφωνος μὲ τὴν γραμματικήν.
Gran, der, s. Granne.
Gran, das, (der Gran), τὸ πλέον μικρότερον ζύγι (ὡσὰν σπειρὶ κριθαρίου).
Grän, das, τὸ τρίτον μέρος τοῦ Gran. ἰδέ· Gran, das.
Granadier, der, ὁ γρανατίρος, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει γρανάταις.
Granadier-Mütze, die, ἡ σκούφια τοῦ γρανατίρου. s. Granadier.
Granat, der, τὸ γρανάτι, λίθος πολύτιμος.

Granatapfel, der, τὸ ῥοΐδι, ῥόδι.
Granatapfelbaum, der, ἡ ῥοϊδιά, ῥοδιά.
Granate, die, ἡ γρανάτα, σφαῖρα σιδηρένια γεμισμένη μὲ μπαρούτι τὴν ὁποῖαν ῥίπτουν μάλιστα εἰς τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ.
Grand, der, ὁ χονδρὸς ἄμμος.
Grandig, a. ὁποῦ περιέχει χονδρὸν ἄμμον.
Granit, der, μάρμαρον κοκκωτὸν, λίθος κοκκωτός.
Granne, die, ἡ ἀθέρα τοῦ ἀσταχυοῦ.
Granulieren, v. a. τρίβω (εἰς σπειριὰ τὰ μέταλλα).
Gränze, die, τὸ σύνορον, ὁ ὅρος.
Gränzen, v. n. συνορεύω.
Gränzenlos, a. ἄπειρος, ἀπεριόριστος.
Gränzfestung, die, φρούριον (καστέλι) κοντὰ εἰς τὰ σύνορα.
Gränzmesser, das, Gränzscheider, der, ὁ γεωμέτρης ὁποῦ μετρᾷ τὰ σύνορα.
Gränzscheidung, die, τὸ μέτρημα καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν συνόρων. (die Gränze), τὰ σύνορα.
Gränzstadt, die, πόλις κοντὰ εἰς τὰ σύνορα.
Gränzstein, der, τὸ ὅριον, ἡ πέτρα ὁποῦ εἶναι σημεῖον τῶν συνόρων.
Grapp, der, s. Färberröthe.
Gras, das, τὰ χόρτα.
Grasbank, die, σκαμνὶ ἀπὸ χόρτα.
Grasemagd, die, s. Grasmagd.
Grasen, v. n. τρώγω τὰ χόρτα (λέγεται διὰ τὰ ζῶα). κόπτω τὰ χόρτα.
Grasgarten, der, περιβόλι εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται μόνον χόρτα.
Grasgrün, a. πράσινος ὡσὰν τὰ χόρτα.
Grashüpfer, der, ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίτζιγας, ζίζιγας.

Grasmagd, die, δουλεύτρα ὁποῦ κόπτει τὰ χόρτα.
Grasmücke, die, ἡ ποταμίδα, ὑπολαΐδα, (πουλί τι ὁποῦ κηλαδεῖ νόστιμα).
Grasplatz, der, Grasstück, das, τόπος μὲ χόρτα.
Grasreich, a. ὁποῦ ἔχει πολλὰ χόρτα.
Grassiren, v. n. κυριεύω. die Pest grassirt da, ἡ πανοῦκλα κυριεύει (εἶναι) ἐκεῖ.
Gräßlich, a. τρομερὸς, φοβερὸς, βδελυρός.
Gräte, die, τὸ ψαροκόκκαλον, ἀκάνθι (ἀγκάθι) τοῦ ψαριοῦ.
Gratial, das, τὸ δῶρον, χάρισμα, (τουρκ. πεσκέσι).
Gratulation, die, ο συγχαρμὸς, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας.
Gratuliren, (einem zu einer Sache), v. a. συγχαίρω, εὔχομαι εὐτυχίαν.
Grau, a. λευκόφαιος, ψαρὸς, (* πολιός).
Graubart, der, ὁ ἀσπρογένης.
Gräuel, der, τὸ βδέλυγμα, βδελυρὸν πρᾶγμα.
Gräuelthat, die, τὸ βδελυρὸν κάμωμα, ἀπάνθρωπον κάμωμα.
Grauen, v. i. (es grauet mir), ἀνατριχιάζομαι, ἀνατριχιάζουν τὰ μαλλιά μου. der Tag grauet, ξημερώνει.
Graukopf, der, ὁ ἀσπροκέφαλος, ἀσπρομάλλης.
Graulich, a. ὀλίγον ψαρὸς, ὀλίγον ἄσπρος, (ὡσὰν τὰ μαλλιὰ ἐκείνων ὁποῦ ἀρχίζουν νὰ γηράζουν). (furchtsam), δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαρδος. (fürchterlich), φοβερὸς, τρομερός.
Gräulich, a. βδελυρὸς, βδελυκτὸς, φοβερὸς, τρομερός.
Graupe, die, βρόμι ἢ κριθάρι ξεφλουδισμένον.

Graupeln, v. i. es graupelt, πίπτει μικρὸν χαλάζι.

Graus, der, ὁ ἀνατριχιασμός.

Graus, a. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερός.

Grausam, a. σκληρὸς, ἀπάνθρωπος, ἄσπλαγχνος. (schrecklich), φοβερὸς, τρομερός.

Grausamkeit, die, ἡ σκληρότης, ἀπανθρωπία, ἀσπλαγχνία.

Grauschimmel, der, ἄλογον λευκόφαιον ἢ ψαρόν. (μεταφ.) ὁ γαϊδαρος.

Grausen, das, ὁ ἀνατριχιασμὸς, φόβος.

Grauwerk, das, τὸ ζιντζάπι, δέρμα τῆς σιβηρικῆς βερβερίτζας.

Grazie, die, ἡ Χάρις, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης). ἡ χάρις, νοστιμάδα.

Greif, der, (der Greifgeyer), γὺψ, (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλέον μεγαλήτερον ἁρπακτικὸν πουλί. (der fabelhafte), ὁ γρύφος (μυθικὸν πουλὶ, μισὸς αετὸς καὶ μισὸς λέων).

Greifen, v. a. et n. πιάνω (tappen), ψηλαφῶ, πασπατῶ.

Greifgeyer, der, ὁ γὺψ (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς. s. Greif.

Greimen, v. n. θρηνῶ, κλαίω.

Greis, der, ὁ γέρων ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος.

Greisen, v. n. γίνομαι, ἄσπρος, γίνομαι ψαρὸς (πολιὸς), γηράζω.

Grell, a. παραπολλὰ, φωτεινὸς, παραπολλὰ ἐνάντιος (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ χρώματα).

Grenze &c., s. Gränze &c.

Gricklich, s. Kricklich.

Griebe, die Grieben, (Griefen), κομματάκια πάχους ψημένα.

Griebs, der, ἡ μέση τοῦ μήλου (ὁποῦ ἔχει τὰ σπειριά).

Gries, der, (Sand), ὁ ἄμμος (ἀνακατωμένος μὲ μικραῖς πέτραις). (zur Speise), ξεφλουδισμένον λεπτὸν κριθάρι ἢ σιτάρι. (in den Nieren der Harnblase), ὁ ἄμμος εἰς τὰ νεφρὰ ἢ εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου.

Grieseln, v. i. es grieselt, ψυχαλίζει.

Griesig, a. ἀμμώδης.

Griff, der, τὸ πιάσιμον. (Stiel), τὸ μανίκι. (Klaue), τὸ νύχι (τοῦ ἁρπακτικοῦ ζώου ἢ πουλιοῦ). (Kunstgriff), τὸ μηχάνευμα, τέχνευμα.

Griffbrett, das, τὸ μέρος τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν μὲ τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

Griffel, der, τὸ γραφεῖον, μολυβοκόνδυλον.

Grille, die, (das Insekt), ὁ γρύλλος, τζίντζιρας. (Einbildung), ματαία φαντασία, παράξενος στοχασμός.

Grillenfänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ματαίας φαντασίας.

Grillenhaft, a. φανταστικὸς, παράξενος.

Grillig, a. μελαγχολικὸς, παράξενος εἰς τὸ κέφι.

Grimasse, die, παράξενον σχῆμα {προσώπου.

Grimm, der, ὁ ἄκρος θυμὸς, ἡ λύσσα.

Grimmdarm, der, τὸ κῶλον, ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντερα.

Grimmen, v. i. es grimmt mich im Leibe, ἔχω πόνους εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον.

Grimmig, a. ἄκρον θυμωμένος, λυσσιασμένος.

Grind, der, (Krätze), ἡ ψώρα. (auf dem Kopfe), ἡ φλοῦδα ἐπάνω εἰς τὴν πληγήν.

Grindig, a. ψωριασμένος. ὁποῦ ἔχει κασσίδαν.

Grindkopf, der, ὁ κασσιδιάρης.
Grinsen, v. n. δείχνω τὰ δόντια γελῶντας ἢ κλαίωντας.
Grob, a. χονδρὸς (ὄχι λεπτός). (unhöflich), χονδροειδὴς, ἀπολίτευτος.
Grobheit, die, ἡ χονδροσύνη, ἀπολιτευσία.
Grobian, der, ὁ χονδροειδέστατος, ἀγροικότατος, ἀπολίτευτος.
Gröblich, a. ὀλίγον τι χονδρὸς, ὄχι πολλὰ λεπτός.
Gröbs, der, s. Griebs, der.
Grobschmid, der, ὁ χαλκεὺς, χαλκειάς.
Groll, der, τὸ (κρυφὸν) μῖσος, ἡ μνησικακία.
Groschen, der, τὸ γρόσσιζι.
Gros, das, δώδεκα δοτζίναις.
Groß, a. μέγας, μεγάλος.
Großältern, (Großeltern), die, ὁ πάππος καὶ ἡ μαμμὴ (βαβά). οἱ προγενέστεροι.
Großäugig, a. ὁποῦ ἔχει τὰ ὀμμάτια μεγάλα.
Größe, die, τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον.
Großenkel, der, ὁ ἀπέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου.
Großenkelin, die, ἡ ἀπεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου.
Großfürst, der, ὁ μέγας πρίγγιψ, μέγας ἡγεμών.
Großfürstin, die, ἡ μεγάλη πριγγίπησσα, μεγάλη ἡγεμώνησσα.
Großfürstenthum, das, ἐπαρχία μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großfürstlich, a. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großhändler, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ ὄχι λιανά.
Großherr, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Großherrlich, a. τοῦ Σουλτάνου τῶν Τούρκων.
Großherzog, der, ὁ μέγας Δοῦκας.
Großherzogin, die, ἡ μεγάλη Δούκησσα.
Großherzogthum, das, ἐπαρχία τοῦ μεγάλου Δοῦκα.
Großkanzler, der, ὁ μέγας καγγελλάριος.
Großknecht, der, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς χωριάτην.
Großmächtig, a. πολλὰ δυνατός.
Großmächtigst, a. κραταιότατος. Großmächtigster König, κραταιότατε βασιλεῦ.
Großmaul, das, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ στόμα μεγάλον. (Prahler), καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großmeister, der, προεστὼς ἱππικοῦ τάγματος.
Großmuth, die, ἡ μεγαλοψυχία, μεγαλοκαρδία, γενναιοκαρδία.
Großmüthig, a. μεγαλόψυχος, μεγαλόκαρδος, γενναιόκαρδος.
Großmutter, die, ἡ βαβὰ, γιαγιά.
Großmütterlich, a. τῆς βαβᾶς.
Großoctav, das, μεγάλον ὄγδοον σχῆμα βιβλίου.
Großsprecher, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großsprecherey, die, ἡ καύχησις, μεγαληγορία.
Großsprecherisch, a. καυχητικὸς, μεγαλήγορος.
Groß-Sultan, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Größtentheils, ad. τὸ μεγαλήτερον μέρος.
Großthun, v. n. καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.

Graupeln, v. i. es graupelt, πίπτει μικρὸν χαλάζι.
Graus, der, ὁ ἀνατριχιασμός.
Graus, a. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερός.
Grausam, a. σκληρὸς, ἀπάνθρωπος, ἄσπλαγχνος. (schrecklich), φοβερὸς, τρομερός.
Grausamkeit, die, ἡ σκληρότης, ἀπανθρωπία, ἀσπλαγχνία.
Grauschimmel, der, ἄλογον λευκόφαιον ἢ ψαρόν. (μεταφ.) ὁ γαϊδαρος.
Grausen, das, ὁ ἀνατριχιασμὸς, φόβος.
Grauwerk, das, τὸ ζιντζάπι, δέρμα τῆς σιβηρικῆς βερβερίτζας.
Grazie, die, ἡ Χάρις, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης). ἡ χάρις, νοστιμάδα.
Greif, der, (der Greifgeyer), γὺψ, (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλέον μεγαλήτερον ἁρπακτικὸν πουλί. (der fabelhafte), ὁ γρύφος (μυθικὸν πουλὶ, μισὸς αετὸς καὶ μισὸς λέων).
Greifen, v. a. et n. πιάνω (tappen), ψηλαφῶ, πασπατῶ.
Greifgeyer, der, ὁ γὺψ (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς. s. Greif.
Greimen, v. n. θρηνῶ, κλαίω.
Greis, der, ὁ γέρων ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος.
Greisen, v. n. γίνομαι, ἄσπρος, γίνομαι ψαρὸς (πολιὸς), γηράζω.
Grell, a. παραπολλὰ, φωτεινὸς, παραπολλὰ ἐνάντιος (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ χρώματα).
Grenze 2c., s. Gränze 2c.
Gricklich, s. Kricklich.
Griebe, die Grieben, (Griefen), κομματάκια πάχους ψημένα.
Griebs, der, ἡ μέση τοῦ μήλου (ὁποῦ ἔχει τὰ σπειριά).
Gries, der, (Sand), ὁ ἄμμος (ἀνακατωμένος μὲ μικραῖς πέτραις). (zur Speise), ξεφλουδισμένον λεπτὸν κριθάρι ἢ σιτάρι. (in den Nieren der Harnblase), ὁ ἄμμος εἰς τὰ νεφρὰ ἢ εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου.
Grieseln, v. i. es grieselt, ψυχαλίζει.
Griesig, a. ἀμμώδης.
Griff, der, τὸ πιάσιμον. (Stiel), τὸ μανίκι. (Klaue), τὸ νύχι (τοῦ ἁρπακτικοῦ ζώου ἢ πουλιοῦ). (Kunstgriff), τὸ μηχάνευμα, τέχνευμα.
Griffbrett, das, τὸ μέρος τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν μὲ τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρός.
Griffel, der, τὸ γραφεῖον, μολυβοκόνδυλον.
Grille, die, (das Insekt), ὁ γρύλλος, τζίντζιρας. (Einbildung), ματαία φαντασία, παράξενος στοχασμός.
Grillenfänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ματαίας φαντασίας.
Grillenhaft, a. φανταστικὸς, παράξενος.
Grillig, a. μελαγχολικὸς, παράξενος εἰς τὸ κέφι.
Grimasse, die, παράξενον σχῆμα προσώπου.
Grimm, der, ὁ ἄκρος θυμὸς, ἡ λύσσα.
Grimmdarm, der, τὸ κῶλον, ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντερα.
Grimmen, v. i. es grimmt mich im Leibe, ἔχω πόνους εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον.
Grimmig, a. ἄκρον θυμωμένος, λυσσιασμένος.
Grind, der, (Krätze), ἡ ψώρα. (auf dem Kopfe), ἡ φλοῦδα ἐπάνω εἰς τὴν πληγήν.
Grindig, a. ψωριασμένος. ὁποῦ ἔχει κασσίδαν.

Grindkopf, der, ὁ κασσιδιάρης.
Grinsen, v. n. δείχνω τὰ δόντια γελῶντας ἢ κλαίωντας.
Grob, a. χονδρὸς (ὄχι λεπτός). (unhöflich), χονδροειδὴς, ἀπολίτευτος.
Grobheit, die, ἡ χονδροσύνη, ἀπολιτευσία.
Grobian, der, ὁ χονδροειδέστατος, ἀγροικότατος, ἀπολίτευτος.
Gröblich, a. ὀλίγον τι χονδρὸς, ὄχι πολλὰ λεπτός.
Gröbs, der, s. Griebs, der.
Grobschmid, der, ὁ χαλκεὺς, χαλκειάς.
Groll, der, τὸ (κρυφὸν) μῖσος, ἡ μνησικακία.
Groschen, der, τὸ γροσσίκι.
Gros, das, δώδεκα δοτζίναις.
Groß, a. μέγας, μεγάλος.
Großältern, (Großeltern), die, ὁ πάππος καὶ ἡ μαμμὴ (βαβά). οἱ προγενέστεροι.
Großäugig, a. ὁποῦ ἔχει τὰ ὀμμάτια μεγάλα.
Größe, die, τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον.
Großenkel, der, ὁ ἀπέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου.
Großenkelin, die, ἡ ἀπεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου.
Großfürst, der, ὁ μέγας πρίγγιψ, μέγας ἡγεμών.
Großfürstin, die, ἡ μεγάλη πριγγίπησσα, μεγάλη ἡγεμώνησσα.
Großfürstenthum, das, ἐπαρχία μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großfürstlich, a. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großhändler, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ ὄχι λιανά.
Großherr, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Großherrlich, a. τοῦ Σουλτάνου τῶν Τούρκων.
Großherzog, der, ὁ μέγας Δοῦκας.
Großherzogin, die, ἡ μεγάλη Δούκησσα.
Großherzogthum, das, ἐπαρχία τοῦ μεγάλου Δοῦκα.
Großkanzler, der, ὁ μέγας καγγελλάριος.
Großknecht, der, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς χωριάτην.
Großmächtig, a. πολλὰ δυνατός.
Großmächtigst, a. κραταιότατος. Großmächtigster König, κραταιότατε βασιλεῦ.
Großmaul, das, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ στόμα μεγάλον. (Prahler), καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großmeister, der, προεστὼς ἱππικοῦ τάγματος.
Großmuth, die, ἡ μεγαλοψυχία, μεγαλοκαρδία, γενναιοκαρδία.
Großmüthig, a. μεγαλόψυχος, μεγαλόκαρδος, γενναιόκαρδος.
Großmutter, die, ἡ βαβὰ, γιαγιά.
Großmütterlich, a. τῆς βαβᾶς.
Großoctav, das, μεγάλον ὄγδοον σχῆμα βιβλίου.
Großsprecher, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großsprecherey, die, ἡ καύχησις, μεγαληγορία.
Großsprecherisch, a. καυχητικὸς, μεγαλήγορος.
Groß-Sultan, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Größtentheils, ad. τὸ μεγαλήτερον μέρος.
Großthun, v. n. καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.

Großthuer, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großvater, der, ὁ πάππος.
Großväterlich, a. τοῦ πάππου.
Großvaterstuhl, der, σκαμνὶ μεγάλον δι' ἐκείνους ὁποῦ νυστάζουν.
Großvezier, der, ὁ μέγας βεζίρης.
Grotesk, a. παράξενος, μὲ παράξενον τρόπον σχηματισμένος (εἰς ζωγραφίαις).
Grotte, die, τὸ σπήλαιον (μάλιστα τεχνικῶς στολισμένον μὲ πέτραις κ. τ. ε.).
Grübchen, das, τὸ βαθούλωμα εἰς τὰ μάγουλα (ἐκείνου ὁποῦ γελᾷ).
Grube, die, ὁ λάκκος. (Bergwerk), τὸ μέταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα.
Grübeley, die, ὁ ψιλὸς συλλογισμὸς, ψιλὴ ἐξέταξις, ψιλολογία.
Grübeln, v. n. συλλογίζομαι ψιλὰ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ κατ' ἀκρίβειαν.
Grubenwasser, die, τὰ νερὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγούμια).
Grübler, der, ὁ ψιλὰ συλλογιζόμενος, ὁ ἐξετάζων ἢ ἐρευνῶν κατ' ἀκρίβειαν.
Gruft, die, ὁ τάφος.
Grummet, das, τὸ ὄψιμα κομμένα χόρτα, τὰ χόρτα ὁποῦ κόπτουν κοντὰ εἰς τὸ φθινόπωρον.
Grün, a. πράσινος. (im gem. Leben), einem nicht grün seyn, δὲν ἀγαπῶ τινὰ, δὲν τὸν φέρω ἀγάπην.
Grün, das, τὸ πράσινον, ἡ πρασινάδα.
Grund, der, τὸ θεμέλιον. (eines Flusses 2c.), ὁ πάτος τοῦ ποταμοῦ κ. τ. ε. (eines Gemähldes, Zeuges 2c.), ἡ βάσις (τῆς ζωγραφίας, τῆς τζόχας κ. τ. ε.). (Boden, Land), ὁ πάτος, τὸ ἔδαφος. (Ursache), τὸ αἴτιον, ἡ αἰτία. von Grund des Herzens, — der Seele, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. aus dem Grunde verstehen 2c., ἠξεύρω θεμελιωδῶς, ἠξεύρω σωστά. zu Grunde richten, ἀφανίζω, χαλῶ. die ersten Gründe einer Wissenschaft, αἱ πρῶται ἀρχαὶ μιᾶς ἐπιστήμης. liegende Gründe, ἀκίνητα καλὰ (οἷον· ὀσπήτια, χωράφια).
Grundbau, der, τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου.
Grundbegriff, der, ἡ θεμελιώδης ἰδέα.
Grundböse, a. πολλὰ κακὸς, ὅλο κακός.
Grundeis, das, ὁ πάγος τὸν ὁποῖον φέρει μαζύ του ὁ ποταμὸς ὅταν ἀρχίζει νὰ παγώνῃ.
Gründen, v. a. θεμελιώνω.
Grundfalsch, a. ὅλο ψευδής.
Grundfeste, die, τὸ στερεὸν θεμέλιον.
Grundfläche, die, ἡ βάσις τῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, (οἷον· τοῦ κυλίνδρου, τοῦ κώνου).
Grundgelehrt, a. πολλὰ προκομμένος εἰς τὰς ἐπιστήμας, σοφώτατος.
Grundgesetz, das, θεμελιώδης νόμος.
Grundherr, Grundbesitzer, ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἕνα ὀσπῆτι κ. τ. ε.
Grundlage, die, τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις.
Grundlegung, die, ἡ θεμελίωσις.
Gründlich, a. θεμελιώδης.
Gründlichkeit, die, τὸ θεμελιῶδες.
Gründling, der, ὁ γωβιὸς, (ψάρι τι).
Grundlinie, die, ἡ βάσις (τριγώνου, τετραγώνου κ. τ. ε.).
Grundlos, a. ἀθεμελίωτος, ὁποῦ δὲν ἔχει θεμέλιον.
Grundlosigkeit, die, τὸ ἀθεμελίωτον.

Grundmauer, die, ὁ τοῖχος τοῦ θεμελίου.
Grundpfahl, der, παλοῦκι ἐμπηγμένον εἰς τὸ θεμέλιον.
Grundregel, die, ὁ θεμελιώδης κανών.
Grundriß, der, ἡ ἰχνογραφία (ὁσπητίου, πόλεως).
Grundsatz, der, ἡ ἀρχὴ, γνώμη (ὁποῦ εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὴν πρᾶξιν ἑνὸς ἀνθρώπου).
Grundsäule, die, στύλος τοῦ θεμελίου.
Grundsprache, die, γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην. ὁμοίως ἡ γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον τὸ πρωτότυπον.
Grundstein, der, ἡ πρώτη πέτρα βαλμένη εἰς τὸ θεμέλιον.
Grundstoff, der, τὸ στοιχεῖον.
Grundstück, das, ἀκίνητον καλὸν, (οἷον ὁσπήτιον, χωράφι, κῆπος).
Grundsuppe, die, τὸ κατακάθισμα, ἡ ἀπαστρίαις ὁποῦ μνήσκουν εἰς τὸν πάτον.
Grundtext, der, τὸ ῥητὸν τοῦ πρωτοτύπου.
Gründung, die, ἡ θεμελίωσις.
Grundzahl, die, πρωτότυπος ἀριθμός.
Grundzins, der, χρονικὴ πληρωμὴ τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον.
Grüne, die, ἡ πρασινάδα.
Grünen, v. n. πρασινίζω.
Grünkraut, das, τὰ λαχανικά.
Grünlich, a. ὀλίγον πράσινος, πρασινούτζικος.
Grünspan, der, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, (τουρκ. τὸ τζεγκιάρι).
Grünspecht, der, ὁ δρυοκολάπτης, (πουλί τι εἰς τὰ δάση).
Grunzen, v. n. γρυλλίζω, (φωνάζω ὡσὰν τὸ γουροῦνι).
Gruppe, die, σύναξις πολλῶν ὑποκειμένων ὁποῦ στέκονται μαζὺ ἢ ὁποῦ παρασταίνονται μαζὺ εἰς ζωγραφίαν.
Gruppiren, v. a. συνθέτω, παρασταίνω μαζὺ πολλὰ ὑποκείμενα εἰς ζωγραφίαν.
Gruß, der, ὁ χαιρετισμός.
Grüßen, v. a. χαιρετῶ.
Grütze, die, κριθάρι ἢ βρόμι ξεφλουδισμένον. (μεταφ.) ἀγχίνοια, φρόνησις.
Grützkopf, der, ἕνας ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Guardian, der, ὁ φύλαξ (εἰς τὰ μοναστήρια).
Gucken, v. n. κυτάζω (μὲ περιέργειαν).
Guckkasten, der, σεντοῦκι μὲ γυαλιὰ εἰς τὸ ὁποῖον παρασταίνουν πόλεις κ. τ. ε.
Gukuk, der, ὁ κόκκυξ, (κούκους).
Gulden, der, τὸ φιορίνι.
Gülte, die, s. Zins.
Gültbauer, s. Zinsbauer.
Gültig, a. ὁποῦ ἀξίζει, καλὸς, ἄξιος.
Gültigkeit, die, ἡ ἀξία, ἀξιότης.
Gummi, das, τὸ κόμμι, κομμίδι.
Gummicht, a. κομμιδοειδής.
Gummigutta, εἶδος τι ἀπὸ κόμμι.
Gummiren, v. a. ἀλείφω μὲ κόμμι, μὲ κομμίδι.
Gunst, die, ἡ εὔνοια, χάρις.
Günster, der, τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι).
Günstig, a. εὐνοϊκὸς, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν. ὠφέλιμος, συμβοηθητικός.
Günstling, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν εὔνοιάν τινος, ὁ ἠγαπημένος.
Gurgel, die, ὁ λάρυγξ, (γούργουρας).
Gurgeln, sich, γαργαρίζομαι.

βάνασα τοῦ καταδίκου. μάλιστα ἐκείνου τοῦ ὁποίου τὰ χέρια καὶ ποδάρια τζακίζουν μὲ τὸν τροχόν.
Gnadenstuhl, der, τὸ ἱλαστήριον, (τὸ σκέπασμα τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν.
Gnadenwahl, die, ὁ θεῖος προορισμός.
Gnädig, a. εὐμενὴς, καλοκάγαθος, εὐνοϊκός. gnädiger Herr, εὐμενέστατε κύριε.
Gold, das, ὁ χρυσὸς, τὸ χρυσίον, τὸ μάλαγμα.
Goldader, die, φλέβα χρυσοῦ εἰς τὴν γῆν.
Goldadler, der, ὁ χρυσοαετός.
Goldammer, die, ὁ ἀσπάραν δος, ἡ χλωρίδα, τὸ χλωρίδι, (πουλί).
Goldamsel, Golddrossel, die, ὁ χρυσοκόσσυφος, (πουλί).
Goldarbeit, die, ἡ χρυσοχοϊκὴ, κάθε δουλειά εἰς χρυσόν.
Goldarbeiter, der, ὁ χρυσοχόος, χρυσικός.
Goldbarre, die, κομμάτι χρυσοῦ στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον.
Goldbergwerk, das, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν.
Goldblättchen, das, πέταλον, φύλλον λεπτὸν ἀπὸ χρυσόν.
Golden, a. χρυσοῦς, μαλαγματένιος.
Goldene (güldene) Ader, die, αἱ αἱμοῤῥοΐδες, (ζοχάδες).
Golderz, das, τὸ μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) περιέχον χρυσόν.
Goldfaden, der, χρυσῆ κλωστή.
Goldfarbe, die, χρῶμα χρυσοῦ.
Goldfarben, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ.
Goldfinger, der, ὁ τέταρτος δάκτυλος (κοντὰ εἰς τὸν μικρόν).
Goldfink, der, ὁ χρυσοῦς σπῖνος, (πουλί).
Goldfliege, die, ἡ χρυσομήλη, (εἶδος μυΐας).
Goldgelb, a. κίτρινος ὡσὰν τὸ χρυσίον.
Goldgrube, die, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν. (μεταφ.) κάθε πρᾶγμα ὁποῦ φέρει πολὺ κέρδος.
Goldgulden, der, χρυσοῦν φιορίνι, (μονέδα χρυσῆ τις).
Goldhähnchen, das, πουλί τι μικρὸν ὁποῦ κηλαδεῖ νόστιμα.
Goldhaltig, a. ὁποῦ περιέχει χρυσόν.
Goldkäfer, der, ὁ χρυσοκάνθαρος, (ζωΰφιόν τι).
Goldlahn, der, χρυσοῦν φύλλον, χρυσοῦν πέταλον, χρυσάφι.
Goldmacher, der, ὁ χρυσοποιὸς, ἀλχυμικός.
Goldmacherey, Goldmacherkunst, die, Goldmachen, das, ἡ χρυσοποιΐα, ἀλχυμία.
Goldmünze, die, χρυσῆ μονέδα, μαλαγματένια μονέδα.
Goldpapier, das, χρυσωμένον χαρτί.
Goldsand, der, χρυσοῦς ἄμμος ὁποῦ περιέχει σπειρία χρυσοῦ.
Goldschaum, der, φύλλ. λεπτὰ χρυσοῦ.
Goldscheider, der, ὁ καθαριστὴς τοῦ χρυσοῦ.
Goldschläger, der, ὁ χρυσοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ λεπτύνει τὸ χρυσίον εἰς λεπτὰ φύλλα.
Goldschlägerhaut, die, λεπτὸν πετζὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ὁ χρυσοκόπος λεπτύνει τὸ χρυσίον.
Goldschmied, der, ὁ χρυσοχόος, χρυσάφης.

Goldspinner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει χρυσαῖς κλωσταῖς, ὁ χρυσαφοποιός.
Goldstaub, der, χρυσῆ σκόνη.
Goldsticker, der, — in, die, ἐκεῖνος (ἡ ἐκείνη) ὁποῦ κεντᾷ μὲ χρυσάφι.
Goldstoff, der, χρυσῆ τζόχα, τζόχα ὑφαμένη μὲ χρυσάφι.
Goldstück, das, (Goldbarre), χρυσοῦν κομμάτι. s. Goldbarre. (Goldmünze), χρυσῆ (μονέδα). (Goldstoff), χρυσῆ τζόχα.
Goldtinktur, die, ἰατρικὸν πιοτὸν ἐβγαλμένον ἀπὸ χρυσίον.
Goldwage, die, ἡ ζυγαριὰ διὰ ταῖς χρυσαῖς μονέδαις. die Worte auf die Goldwage legen, (im gem. Leben), ὁμιλῶ μὲ πολλὴν προσοχὴν, ζυγιάζω κάθε λόγον μου).
Goldwäsche, die, πλύσιμον τοῦ χρυσοῦ ἄμμου, μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ σπειρία τοῦ χρυσοῦ.
Goldwäscher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πλύνει τὸν χρυσοῦν ἄμμον.
Goldwasser, das, ῥακὴ μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ.
Golf, der, ὁ κόλπος τῆς θαλάσσης.
Golkrabe, (Kolkrabe), der, ὁ (μεγάλος) κόραξ.
Gondel, die, ἡ γόνδολα, βάρκα.
Gondelier, der, ὁ γονδολάρης, βαρκάρης.
Gönnen, v. a. einem etwas, δὲν φθονῶ (τινός τι). nicht gönnen, φθονῶ.
Gönner, der, ὁ ἔχων εὔνοιαν εἴς τινα, ὁ ὑπερασπιστής.
Gönnerin, die, ἡ ὑπερασπίστρια.
Göpel, der, τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ μεταλλεῖα (τὰ ματέμια) ἀπὸ τὴν γῆν.
Gosse, die, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνουν τὰ ἄπαστρα νερὰ ἀπὸ τὰ ὀσπήτια.
Gott, ὁ θεός. (δηλαδὴ ὁ ἀληθινὸς θεός). Gott Lob! Gott sey Dank! δόξα τῷ θεῷ. Gott gebe! νὰ δώσῃ ὁ θεός. Gott behüte, bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ. Mit Gott, μὲ τὸν θεόν. der Gott der Dichtkunst ꝛc., ὁ θεὸς τῆς ποιητικῆς κ. τ. ε. (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους).
Götterlehre, die, ἡ μυθολογία, (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων).
Götterspeise, die, ἡ ἀμβροσία, τὸ φαγὶ τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν.
Götterspruch, der, ἡ ἀπόφασις τῶν θεῶν, ὁ χρησμός.
Göttertrank, der, τὸ νέκταρ, τὸ πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν.
Gottesacker, der, τὸ κοιμητήριον, ὁ τόπος ὅπου θάπτουν τοὺς νεκρούς.
Gottesdienst, der, ἡ λατρεία, θεολατρεία.
Gottesdienstlich, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν θεολατρείαν.
Gottesfurcht, die, ὁ φόβος τοῦ θεοῦ, ἡ εὐσέβεια.
Gottesfürchtig, a. ὁποῦ φοβεῖται τὸν θεὸν, εὐσεβής.
Gottesgelahrtheit, Gottesgelehrsamkeit, die, ἡ θεολογία.
Gottesgelehrte, der, ein Gottesgelehrter, ὁ θεολόγος.
Gotteshaus, das, ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ, ἡ ἐκκλησία, ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.
Gotteskasten, der, τὸ κουτὶ τῆς ἐλεημοσύνης εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Gotteslästerer, der, ὁ βλάσφημος.
Gotteslästerlich, a. βλάσφημος, βλασφημικός.
Gotteslästerung, die, ἡ βλασφημία.

Gottesleugner, der, ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν.
Gottesleugnung, die, ὁ ἀθεϊσμός.
Gottesurtheil, das, εἶδος δοκιμῆς τῆς ἀθωώτητος τὴν ὁποῖαν ἔκαμναν οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι εἰς τοὺς ἐγκαλεσμένους.
Gottesverächter, der, ὁ καταφρονῶν τὸν θεὸν, ἄθεος.
Gottesvergessen, a. ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὸν θεὸν, ἄθεος, ἀσεβής.
Gottheit, die, ἡ θεότης. τὸ θεῖον, ὁ θεός.
Göttin, die, ἡ θεά.
Göttlich, a. θεῖος, θεϊκός.
Göttlichkeit, die, ἡ θεότης.
Gottlos, a. ἀσεβής.
Gottlosigkeit, die, ἡ ἀσέβεια.
Gottmensch, der, ὁ θεάνθρωπος.
Gottselig, a. εὐσεβής.
Gottseligkeit, die, ἡ εὐσέβεια.
Götze, der, Götzenbild, das, τὸ εἴδωλον.
Götzendiener, der, ὁ εἰδωλολάτρης.
Götzendienst, der, ἡ εἰδωλολατρεία.
Grab, das, ὁ τάφος, μνῆμα.
Grabbeln, v. a. (gem.), ξύω (οἷον τὸ κεφάλι) μὲ τὰ νύχια.
Graben, v. a. σκάπτω, (σκάφτω). (in Stein, Metall), γλύφω, χαρακώνω χαράττω (εἰς πέτραν, εἰς μέταλλον).
Grabhügel, der, τὸ μνῆμα, τὸ χῶμα ὑψωμένον ἐπάνω εἰς τὸν τάφον.
Grabmahl, das, τὸ μνῆμα, μνημεῖον (κτισμένον ἀπὸ πέτραν).
Grabscheit, das, τὸ λισγάρι, τζαπί.
Grabschrift, die, ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ἐπιτάφιον.
Grabstätte, die, ὁ τόπος τῆς ταφῆς.
Grabstichel, der, ἡ γλυφὶς, τὸ σκαλιστῆρι τοῦ χαλκογράφου.
Grad, der, ὁ βαθμός. die Grade eines Kreises, αἱ μοῖραι τοῦ κύκλου.
Gradiren, v. a. (in Salzwerken), καθαρίζω τὸ ἁλμυρὸν νερὸν πρὸ τοῦ νὰ ἐβγάλω τὸ ἅλας.
Gradierhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον καθαρίζεται τὸ ἁλμυρὸν νερόν.
Gradierung, die, ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἁλμυροῦ νεροῦ.
Graduirt, a. ὁποῦ ἔλαβε βαθμόν τινα τιμῆς.
Graf, der, ὁ κόμης, κόντης.
Grafenstand, der, ἡ ἀξία κόμητος.
Gräfin, die, ἡ κόμησσα, κόντησσα.
Gräflich, a. τοῦ κόμητος.
Grafschaft, die, ἐπαρχία κόμητος.
Gram, der, ἡ λύπη, μεγάλη λύπη, θλῖψις.
Gram, a. gram seyn, einem, μισῶ.
Grämen, sich, v. r. λυποῦμαι, λυποῦμαι πολὺ, θλίβομαι.
Grämlich, a. σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι).
Grammatik, die, ἡ γραμματική.
Grammatiker, der, ὁ γραμματικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει ἢ παραδίδει τὴν γραμματικήν.
Grammatisch, a. γραμματικὸς, σύμφωνος μὲ τὴν γραμματικήν.
Gran, der, s. Granne.
Gran, das, (der Gran), τὸ πλέον μικρότερον ζύγι (ὡσὰν σπειρὶ κριθαρίου).
Grän, das, τὸ τρίτον μέρος τοῦ Gran. ἰδὲ Gran, das.
Granadier, der, ὁ γρανατιέρος, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει γρανάταις.
Granadier-Mütze, die, ἡ σκούφια τοῦ γρανατιέρου. s. Granadier.
Granat, der, τὸ γρανάτι, λίθος πολύτιμος.

Granatapfel, der, τὸ ῥοΐδι, ῥόδι.
Granatapfelbaum, der, ἡ ῥοϊδιά, ῥοδιά.
Granate, die, ἡ γρανάτα, σφαῖρα σιδηρένια γεμισμένη μὲ μπαρούτι τὴν ὁποῖαν ῥίπτουν μάλιστα εἰς τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ.
Grand, der, ὁ χονδρὸς ἄμμος.
Grandig, a. ὁποῦ περιέχει χονδρὸν ἄμμον.
Granit, der, μάρμαρον κοκκωτὸν, λίθος κοκκωτός.
Granne, die, ἡ ἀθέρα τοῦ ἀσταχυοῦ.
Granulieren, v. a. τρίβω (εἰς σπειριὰ τὰ μέταλλα).
Gränze, die, τὸ σύνορον, ὁ ὅρος.
Gränzen, v. n. συνορεύω.
Gränzenlos, a. ἄπειρος, ἀπεριόριστος.
Gränzfestung, die, φρούριον (καστέλι) κοντὰ εἰς τὰ σύνορα.
Gränzmesser, das, Gränzscheider, der, ὁ γεωμέτρης ὁποῦ μετρᾷ τὰ σύνορα.
Gränzscheidung, die, τὸ μέτρημα καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν συνόρων. (die Gränze), τὰ σύνορα.
Gränzstadt, die, πόλις κοντὰ εἰς τὰ σύνορα.
Gränzstein, der, τὸ ὅριον, ἡ πέτρα ὁποῦ εἶναι σημεῖον τῶν συνόρων.
Grapp, der, s. Färberröthe.
Gras, das, τὰ χόρτα.
Grasbank, die, σκαμνὶ ἀπὸ χόρτα.
Grasemagd, die, s. Grasmagd.
Grasen, v. n. τρώγω τὰ χόρτα (λέγεται διὰ τὰ ζῶα). κόπτω τὰ χόρτα.
Grasgarten, der, περιβόλι εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται μόνον χόρτα.
Grasgrün, a. πράσινος ὡσὰν τὰ χόρτα.
Grashüpfer, der, ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίτζιγας, ζίζιγας.
Grasmagd, die, δουλεύτρα ὁποῦ κόπτει τὰ χόρτα.
Grasmücke, die, ἡ ποταμίδα, ὑπολαΐδα, (πουλί τι ὁποῦ κηλαδεῖ νόστιμα).
Grasplatz, der, Grasstück, das, τόπος μὲ χόρτα.
Grasreich, a. ὁποῦ ἔχει πολλὰ χόρτα.
Grassiren, v. n. κυριεύω. die Pest grassirt da, ἡ πανοῦκλα κυριεύει (εἶναι) ἐκεῖ.
Gräßlich, a. τρομερὸς, φοβερὸς, βδελυρός.
Gräte, die, τὸ ψαροκόκκαλον, ἀκάνθι (ἀγκάθι) τοῦ ψαριοῦ.
Gratial, das, τὸ δῶρον, χάρισμα, (τουρκ. πεσκέσι).
Gratulation, die, ὁ συγχαρμὸς, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας.
Gratuliren, (einem zu einer Sache), v. a. συγχαίρω, εὔχομαι εὐτυχίαν.
Grau, a. λευκόφαιος, ψαρὸς, (* πολιός).
Graubart, der, ὁ ἀσπρογένης.
Gräuel, der, τὸ βδέλυγμα, βδελυρὸν πρᾶγμα.
Gräuelthat, die, τὸ βδελυρὸν κάμωμα, ἀπάνθρωπον κάμωμα.
Grauen, v. i. (es grauet mir), ἀνατριχιάζομαι, ἀνατριχιάζουν τὰ μαλλιά μου. der Tag grauet, ξημερώνει.
Graukopf, der, ὁ ἀσπροκέφαλος, ἀσπρομάλλης.
Graulich, a. ὀλίγον ψαρὸς, ὀλίγον ἄσπρος, (ὡσὰν τὰ μαλλιὰ ἐκείνων ὁποῦ ἀρχίζουν νὰ γηράζουν). (furchtsam), δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαρδος. (fürchterlich), φοβερὸς, τρομερός.
Gräulich, a. βδελυρὸς, βδελυκτὸς, φοβερὸς, τρομερός.
Graupe, die, βρόμι ἢ κριθάρι ξεφλουδισμένον.

Graupeln, *v. i.* es graupelt, *πίπτει μικρὸν χαλάζι.*
Graus, der, *ὁ ἀνατριχιασμός.*
Graus, *a.* *ἀνατριχιαστικὸς, τρομερός.*
Grausam, *a.* *σκληρὸς, ἀπάνθρωπος, ἄσπλαγχνος.* (schrecklich), *φοβερὸς, τρομερός.*
Grausamkeit, die, *ἡ σκληρότης, ἀπανθρωπία, ἀσπλαγχνία.*
Grauschimmel, der, *ἄλογον λευκόφαιον ἢ ψαρόν.* (*μεταφ.*) *ὁ γαΐδαρος.*
Grausen, das, *ὁ ἀνατριχιασμὸς, φόβος.*
Grauwerk, das, *τὸ ζεντζάπι, δέρμα τῆς σιβηρικῆς βερβερίτζας.*
Grazie, die, *ἡ Χάρις,* (*μία ἀπὸ τὰς τρεῖς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης*). *ἡ χάρις, νοστιμάδα.*
Greif, der, (der Greifgeyer), *γὺψ,* (*γύπας*) *τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλέον μεγαλήτερον ἁρπακτικὸν πουλί.* (der fabelhafte), *ὁ γρύφος* (*μυθικὸν πουλὶ, μισὸς αετὸς καὶ μισὸς λέων*).
Greifen, *v. a. et n.* *πιάνω* (tappen), *ψηλαφῶ, πασπατῶ.*
Greifgeyer, der, *ὁ γύψ* (*γύπας*) *τῆς Ἀμερικῆς.* s. Greif.
Greinen, *v. n.* *θρηνῶ, κλαίω.*
Greis, der, *ὁ γέρων ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος.*
Greisen, *v. n.* *γίνομαι, ἄσπρος, γίνομαι ψαρὸς* (*πολιὸς*), *γηράζω.*
Grell, *a.* *παραπολλὰ, φωτεινὸς, παραπολλὰ ἐνάντιος* (*λέγεται μάλιστα διὰ τὰ χρώματα*).
Grenze rc., s. Gränze rc.
Gricklich, s. Kricklich.
Griebe, die Grieben, (Griefen), *κομματάκια πάχους ψημένα.*
Griebs, der, *ἡ μέση τοῦ μήλου* (*ὁποῦ ἔχει τὰ σπειριά*).
Gries, der, (Sand), *ὁ ἄμμος* (*ἀνακατωμένος μὲ μικραῖς πέτραις*). (zur Speise), *ξεφλουδισμένον λεπτὸν κριθάρι ἢ σιτάρι.* (in den Nieren der Harnblase), *ὁ ἄμμος εἰς τὰ νεφρὰ ἢ εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου.*
Grieseln, *v. i.* es grieselt, *ψυχαλίζει.*
Griesig, *a.* *ἀμμώδης.*
Griff, der, *τὸ πιάσιμον.* (Stiel), *τὸ μανίκι.* (Klaue), *τὸ νύχι* (*τοῦ ἁρπακτικοῦ ζώου ἢ πουλιοῦ*). (Kunstgriff), *τὸ μηχάνευμα, τέχνευμα.*
Griffbrett, das, *τὸ μέρος τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν μὲ τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρός.*
Griffel, der, *τὸ γραφεῖον, μολυβοκόνδυλον.*
Grille, die, (das Insekt), *ὁ γρύλλος, τζίντζιρας.* (Einbildung), *ματαία φαντασία, παράξενος σιοχασμός.*
Grillenfänger, der, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ματαίας φαντασίας.*
Grillenhaft, *a.* *φανταστικὸς, παράξενος.*
Grillig, *a.* *μελαγχολικὸς, παράξενος εἰς τὸ κέφι.*
Grimasse, die, *παράξενον σχῆμα* (*προσώπου.*
Grimm, der, *ὁ ἄκρος θυμὸς, ἡ λύσσα.*
Grimmdarm, der, *τὸ κῶλον, ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντερα.*
Grimmen, *v. i.* es grimmt mich im Leibe, *ἔχω πόνους εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον.*
Grimmig, *a.* *ἄκρον θυμωμένος, λυσσιασμένος.*
Grind, der, (Krätze), *ἡ ψώρα.* (auf dem Kopfe), *ἡ φλοῦδα ἐπάνω εἰς τὴν πληγήν.*
Grindig, *a.* *ψωριασμένος. ὁποῦ ἔχει κασσίδαν.*

Grindkopf, der, ὁ κασσιδιάρης.
Grinsen, v. n. δείχνω τὰ δόντια γελῶντας ἢ κλαίωντας.
Grob, a. χονδρὸς (ὄχι λεπτός). (unhöflich), χονδροειδὴς, ἀπολίτευτος.
Grobheit, die, ἡ χονδροσύνη, ἀπολιτευσία.
Grobian, der, ὁ χονδροειδέστατος, ἀγροικότατος, ἀπολίτευτος.
Gröblich, a. ὀλίγον τι χονδρὸς, ὄχι πολλὰ λεπτός.
Gröbs, der, s. Griebs, der.
Grobschmid, der, ὁ χαλκεὺς, χαλκειάς.
Groll, der, τὸ (κρυφὸν) μῖσος, ἡ μνησικακία.
Groschen, der, τὸ γροσσίκι.
Gros, das, δώδεκα δοτζίναις.
Groß, a. μέγας, μεγάλος.
Großältern, (Großeltern), die, ὁ πάππος καὶ ἡ μαμμὴ (βαβά). οἱ προγενέστεροι.
Großäugig, a. ὁποῦ ἔχει τὰ ὀμμάτια μεγάλα.
Größe, die, τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον.
Großenkel, der, ὁ ἀπέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου.
Großenkelin, die, ἡ ἀπεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου.
Großfürst, der, ὁ μέγας πρίγγιψ, μέγας ἡγεμών.
Großfürstin, die, ἡ μεγάλη πριγγίπησσα, μεγάλη ἡγεμώνησσα.
Großfürstenthum, das, ἐπαρχία μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großfürstlich, a. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος.
Großhändler, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ ὄχι λιανά.
Großherr, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Großherrlich, a. τοῦ Σουλτάνου τῶν Τούρκων.
Großherzog, der, ὁ μέγας Δοῦκας.
Großherzogin, die, ἡ μεγάλη Δούκησσα.
Großherzogthum, das, ἐπαρχία τοῦ μεγάλου Δοῦκα.
Großkanzler, der, ὁ μέγας καγγελλάριος.
Großknecht, der, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς χωριάτην.
Großmächtig, a. πολλὰ δυνατός.
Großmächtigst, a. κραταιότατος. Großmächtigster König, κραταιότατε βασιλεῦ.
Großmaul, das, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ στόμα μεγάλον. (Prahler), καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großmeister, der, προεστὼς ἱππικοῦ τάγματος.
Großmuth, die, ἡ μεγαλοψυχία, μεγαλοκαρδία, γενναιοκαρδία.
Großmüthig, a. μεγαλόψυχος, μεγαλόκαρδος, γενναιόκαρδος.
Großmutter, die, ἡ βαβὰ, γιαγιά.
Großmütterlich, a. τῆς βαβᾶς.
Großoctav, das, μεγάλον ὄγδοον σχῆμα βιβλίου.
Großsprecher, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großsprecherey, die, ἡ καύχησις, μεγαληγορία.
Großsprecherisch, a. καυχητικὸς, μεγαλήγορος.
Groß-Sultan, der, ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων.
Größtentheils, ad. τὸ μεγαλήτερον μέρος.
Großthun, v. n. καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.

Großthuer, der, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Großvater, der, ὁ πάππος.
Großväterlich, a. τοῦ πάππου.
Großvaterstuhl, der, σκαμνὶ μεγάλον δι' ἐκείνους ὁποῦ νυστάζουν.
Großvezier, der, ὁ μέγας βεζίρης.
Grotesk, a. παράξενος, μὲ παράξενον τρόπον σχηματισμένος (εἰς ζωγραφίαις).
Grotte, die, τὸ σπήλαιον (μάλιστα τεχνικῶς στολισμένον μὲ πέτραις κ. τ. ε.).
Grübchen, das, τὸ βαθούλωμα εἰς τὰ μάγουλα (ἐκείνου ὁποῦ γελᾷ).
Grube, die, ὁ λάκκος. (Bergwerk), τὸ μέταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα.
Grübelen, die, ὁ ψιλὸς συλλογισμὸς, ψιλὴ ἐξέταξις, ψιλολογία.
Grübeln, v. n. συλλογίζομαι ψιλὰ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ κατ' ἀκρίβειαν.
Grubenwasser, die, τὰ νερὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγούμια).
Grübler, der, ὁ ψιλὰ συλλογιζόμενος, ὁ ἐξετάζων ἢ ἐρευνῶν κατ' ἀκρίβειαν.
Gruft, die, ὁ τάφος.
Grummet, das, τὸ ὄψιμα κομμένα χόρτα, τὰ χόρτα ὁποῦ κόπτουν κοντὰ εἰς τὸ φθινόπωρον.
Grün, a. πράσινος. (im gem. Leben), einem nicht grün seyn, δὲν ἀγαπῶ τινὰ, δὲν τὸν φέρω ἀγάπην.
Grün, das, τὸ πράσινον, ἡ πρασινάδα.
Grund, der, τὸ θεμέλιον. (eines Flusses 2c.), ὁ πάτος τοῦ ποταμοῦ κ. τ. ε. (eines Gemähldes, Zeuges 2c.), ἡ βάσις (τῆς ζωγραφίας, τῆς τζόχας κ. τ. ε.). (Boden, Land), ὁ πάτος, τὸ ἔδαφος. (Ursache), τὸ αἴτιον, ἡ αἰτία. von Grund des Herzens, — der Seele, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. aus dem Grunde verstehen 2c., ἠξεύρω θεμελιωδῶς, ἠξεύρω σωστά. zu Grunde richten, ἀφανίζω, χαλῶ. die ersten Gründe einer Wissenschaft, αἱ πρῶται ἀρχαὶ μιᾶς ἐπιστήμης. liegende Gründe, ἀκίνητα καλὰ (οἷον· ὀσπήτια, χωράφια).
Grundbau, der, τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου.
Grundbegriff, der, ἡ θεμελιώδης ἰδέα.
Grundböse, a. πολλὰ κακὸς, ὅλο κακός.
Grundeis, das, ὁ πάγος τὸν ὁποῖον φέρει μαζύ του ὁ ποταμὸς ὅταν ἀρχίζει νὰ παγώνῃ.
Gründen, v. a. θεμελιώνω.
Grundfalsch, a. ὅλο ψευδής.
Grundfeste, die, τὸ στερεὸν θεμέλιον.
Grundfläche, die, ἡ βάσις τῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, (οἷον· τοῦ κυλίνδρου, τοῦ κώνου).
Grundgelehrt, a. πολλὰ προκομμένος εἰς τὰς ἐπιστήμας, σοφώτατος.
Grundgesetz, das, θεμελιώδης νόμος.
Grundherr, Grundbesitzer, ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἕνα ὀσπῆτι κ. τ. ε.
Grundlage, die, τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις.
Grundlegung, die, ἡ θεμελίωσις.
Gründlich, a. θεμελιώδης.
Gründlichkeit, die, τὸ θεμελιῶδες.
Gründling, der, ὁ γωβιὸς, (ψάρι τι).
Grundlinie, die, ἡ βάσις (τριγώνου, τετραγώνου κ. τ. ε.).
Grundlos, a. ἀθεμελίωτος, ὁποῦ δὲν ἔχει θεμέλιον.
Grundlosigkeit, die, τὸ ἀθεμελίωτον.

Grundmauer, die, ὁ τοῖχος τοῦ θεμελίου.
Grundpfahl, der, παλοῦκι ἐμπηγμένον εἰς τὸ θεμέλιον.
Grundregel, die, ὁ θεμελιώδης κανών.
Grundriß, der, ἡ ἰχνογραφία (ὁσπητίου, πόλεως).
Grundsatz, der, ἡ ἀρχὴ, γνώμη (ὁποῦ εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὴν πρᾶξιν ἑνὸς ἀνθρώπου).
Grundsäule, die, στύλος τοῦ θεμελίου.
Grundsprache, die, γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην. ὁμοίως· ἡ γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον τὸ πρωτότυπον.
Grundstein, der, ἡ πρώτη πέτρα βαλμένη εἰς τὸ θεμέλιον.
Grundstoff, der, τὸ στοιχεῖον.
Grundstück, das, ἀκίνητον καλὸν, (οἷον· ὁσπήτιον, χωράφι, κῆπος).
Grundsuppe, die, τὸ κατακάθισμα, ἡ ἀπαστρίαις ὁποῦ μνήσκουν εἰς τὸν πάτον.
Grundtext, der, τὸ ῥητὸν τοῦ πρωτοτύπου.
Gründung, die, ἡ θεμελίωσις.
Grundzahl, die, πρωτότυπος ἀριθμός.
Grundzins, der, χρονικὴ πληρωμὴ τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμη ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον.
Grüne, die, ἡ πρασινάδα.
Grünen, v. n. πρασινίζω.
Grünkraut, das, τὰ λαχανικά.
Grünlich, a. ὀλίγον πράσινος, πρασινούτζικος.
Grünspan, der, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, (τουρκ. τὸ τζεγκιάρι).
Grünspecht, der, ὁ δρυοκολάπτης, (πουλί τι εἰς τὰ δάση).
Grunzen, v. n. γρυλλίζω, (φωνάζω ὡσὰν τὸ γουροῦνι).
Gruppe, die, σύναξις πολλῶν ὑποκειμένων ὁποῦ στέκονται μαζὺ ἢ ὁποῦ παρασταίνονται μαζὺ εἰς ζωγραφίαν.
Gruppiren, v. a. συνθέτω, παρασταίνω μαζὺ πολλὰ ὑποκείμενα εἰς ζωγραφίαν.
Gruß, der, ὁ χαιρετισμός.
Grüßen, v. a. χαιρετῶ.
Grütze, die, κριθάρι ἢ βρόμι ξεφλουδισμένον. (μεταφ.) ἀγχίνοια, φρόνησις.
Grützkopf, der, ἕνας ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Guardian, der, ὁ φύλαξ (εἰς τὰ μοναστήρια).
Gucken, v. n. κυτάζω (μὲ περιέργειαν).
Guckkasten, der, σεντοῦκι μὲ γυαλιὰ εἰς τὸ ὁποῖον παρασταίνουν πόλεις κ. τ. ε.
Gukuk, der, ὁ κόκκυξ, (κούκους).
Gulden, der, τὸ φιορίνι.
Gülte, die, s. Zins.
Gültbauer, s. Zinsbauer.
Gültig, a. ὁποῦ ἀξίζει, καλὸς, ἄξιος.
Gültigkeit, die, ἡ ἀξία, ἀξιότης.
Gummi, das, τὸ κόμμι, κομμίδι.
Gummicht, a. κομμιδοειδής.
Gummigutta, εἶδος τι ἀπὸ κόμμι.
Gummiren, v. a. ἀλείφω μὲ κόμμι, μὲ κομμίδι.
Gunst, die, ἡ εὔνοια, χάρις.
Günster, der, τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι).
Günstig, a. εὐνοϊκὸς, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν. ὠφέλιμος, συμβοηθητικός.
Günstling, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν εὔνοιάν τινος, ὁ ἠγαπημένος.
Gurgel, die, ὁ λάρυγξ, (γούργουρας).
Gurgeln, sich, γαργαρίζομαι.

Gurgelwasser, das, τὸ νερὸν διὰ γαργάρισμα.
Gurke, die, τὸ ἀγγοῦρι.
Gurkenmahler, der, ἀχαμνὸς ζωγράφος.
Gurkensalat, der, σαλάτα ἀπὸ ἀγγούρια.
Gurt, der, ἡ ζώνη, τὸ ζωνάρι.
Gürtel, der, τὸ ζωνάρι.
Gürten, v. a. ζώνω, περιζώνω.
Gürtler, der, ὁ ζωναρᾶς.
Guß, der, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον. (Regenguß), μεγάλη βροχὴ, αἰφνίδιος βροχή.
Gußeisen, das, σίδηρον ἀναλυμένον καὶ χυμένον εἰς καλοῦπι.
Gut, a. καλός. ad. καλὰ, καλῶς. für gut halten, ἔχω εὔλογον, νομίζω εὔλογον. einem etwas zu gute halten, συγχωρῶ τινός τι. es gut haben, εὑρίσκομαι εἰς καλὴν κατάστασιν. etwas bey einem gut haben, ἔχω τι νὰ ζητήσω, νὰ λάβω ἀπό τινα. einem gut seyn, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ. gut sagen, gut seyn für etwas, στέκομαι καλὸς, ἐγγυοῦμαι. etwas gut seyn lassen, ἀφίνω τι νὰ εἶναι ὅπως θέλει. sich etwas zu gute thun, ἀπερνῶ καλὰ, τρώγω καὶ πίνω καλά. sich etwas darauf zu gute thun, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι διά τι. kurz und gut, κοντολογῆς, μὲ ἕναν λόγον, χωρὶς ἄλλο. im Guten, μὲ φιλίαν, χωρὶς μάλωμαι.
Gut, das, τὸ καλόν. ein Gut, (Landgut), ἕνα ὑποστατικόν. die Güter, τὰ καλὰ, τὰ ὑποστατικά. — (Waaren), τὰ πράγματα (πραγματευτοῦ).
Gutachten, das, ἡ γνώμη.
Gutartig, a. καλοήθης. von Fiebern, Blattern ɪc.), ἐλαφρὸς, ὁποῦ δὲν φέρει κίνδυνον ζωῆς.
Gutbefinden, das, ἡ γνώμη.
Gutdünken, das, ἡ γνώμη. nach Gutdünken, κατὰ τὴν ἀρέσκειαν, ὅπως εἶναι ἀρεστόν.
Güte, die, ἡ καλοσύνη. ἡ καλοκαγαθία. in der Güte, μὲ φιλίαν, μὲ φιλικὸν τρόπον, (χωρὶς καυγάδες), haben Sie die Güte, λάβετε τὴν καλοσύνην, κάμετέ μοι τὴν χάριν.
Gut heißen, v. a. ἐπαινῶ, λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, κρίνω εὔλογον.
Gutherzig, a. καλοκάγαθος, πρόθυμος νὰ βοηθήσῃ ἄλλους.
Gutherzigkeit, die, ἡ καλοκαγαθία.
Gütig, a. καλὸς, εὐνοϊκὸς, καλοκάγαθος. seyn Sie so gütig, λάβετε τὴν καλοσύνην.
Gütigkeit, die, ἡ καλοκαγαθία.
Gütlich, a. nur: sich gütlich thun, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, ξεφαντώνω.
Gutmüthig, a. καλὸς, ὁποῦ εὔκολα παρακινεῖται νὰ κάμῃ χάριν, καλοκάγαθος.
Gutmüthigkeit, die, ἡ καλοκαγαθία.
Gut sagen, für etwas, für einen —, ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλός.
Gut seyn, einem, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ. für einen, s. Gut sagen.
Gutsherr, der, ὁ αὐθέντης ἑνὸς ὑποστατικοῦ.
Gutthat, die, τὸ εὐεργέτημα.
Gutthäter, der, ὁ εὐεργέτης.
Gutthätig, a. εὐεργετικός.
Gutthätigkeit, die, ἡ εὐεργεσία.
Gut thun, κάμνω καλά. ὑπακούω, πείθομαι.
Gutwillig, a. θεληματικὸς, ἑκούσιος, πρόθυμος εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν.

Gutwilligkeit, die, ἡ προθυμία εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν.
Gymnasium, das, τὸ γυμνάσιον, σχολεῖον.
Gymnasiast, der, ὁ γυμνασιαστής, μαθητὴς εἰς γυμνάσιον, εἰς σχολεῖον.
Gyps, der, ὁ γύψος.
Gypsdecke, die, ταβάνι ἀπὸ γύψον φκιασμένον.
Gypsen, v. a. γυψώνω.

H.

Ha! Ἄ! (μπρὲ), φωνὴ θυμοῦ καὶ θαυμασμοῦ.
Haar, das, ἡ τρίχα. (— das Kopfhaar), τὰ μαλλιά. bey einem Haare, ὀλίγον ἔλλειπε. auf ein Haar, πολλὰ ἐξηκριβωμένως, σωστά. sie liegen einander in den Haaren, μαλώνουν, ἔχουν καυγάδες.
Haarband, das, δέσιμον, κορδέλλα διὰ τὰ μαλλιά.
Haarbeutel, der, σακκοῦλα διὰ τὰ μαλλιά.
Haarbürste, die, βοῦρτζα διὰ τὰ μαλλιά.
Haaren, sich, v. r. χάνω ταῖς τρίχες, ἀλλάζω ταῖς τρίχες.
Haarflechte, die, ἡ πλεξοῦδα.
Haarförmig, a. τριχοειδής.
Haaricht, a. τριχώδης, ὅμοιος μὲ τρίχες.
Haarig, a. τριχερὸς, μαλλιαρός.
Haarklein, a. καταλεπτός, πολλὰ ἐξηκριβωμένος.
Haarkräusler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατζαρώνει τὰ μαλλιά.
Haarlocke, die, ὁ βόστρυχος, κατζαρὰ μαλλιά.
Haarnadel, die, βελόνη διὰ τὰ μαλλιά.
Haarpuder, der, σκόνη διὰ τὰ μαλλιά.
Haarputz, Haarschmuck, der, στολισμὸς τῶν μαλλιῶν.
Haarsalbe, die, ἀλειφὴ διὰ τὰ μαλλιά.
Haarschlächtig, s. Herzschlächtig.
Haarseil, das, σχοινὶ φκιασμένον ἀπὸ τρίχες.
Haarsieb, das, κόσκινον ἀπὸ τρίχες, κέντουκλον.
Haar-Tour, die, ἡ ψευδοκόμη, ψεύστικα μαλλιὰ ὁποῦ βάνει ὁ φαλακρὸς καὶ τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν μὲ τὰ φυσικὰ μαλλιά.
Haartuch, das, τὸ τριχίνιον, τρίχινον πανί.
Haarwachs, das, ἀλειφὴ (ἀπὸ κηρὶ φκιασμένη) διὰ τὰ μαλλιά. (Sehne, Flechse), τὸ νεῦρον, ὁ τένων.
Haarwickel, der, κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὰ μαλλιά.
Haarwuchs, der, ἡ αὔξησις τῶν μαλλιῶν.
Haarwulst, die, τύλιγμα μαλλιῶν ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες διὰ στολισμόν.
Haarzirkel, der, διαβήτης μὲ λεπτοτάταις μύταις.
Haarzopf, der, ἡ πλεξοῦδα ἀπὸ μαλλιά.
Habe, die, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχει τις. (Handhabe), τὸ χεροῦλι.

Haben, *v. a.* ἔχω. es hat nichts auf sich, δὲν κάμνει τίποτες. gut haben, s. Gut.
Haber, s. Hafer.
Haberecht, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φιλονεικεῖ εἰς ὅλα, (ὁποῦ θέλει νὰ ἔχῃ δίκαιον εἰς ὅλα).
Habhaft, *a.* nur: habhaft werden, πιάνω, καταπιάνω.
Habicht, der, τὸ ἱεράκι, γιεράκι.
Habichtsnase, die, μύτη ἀγκύλη, ὁμοία ὡσὰν τοῦ ἀετοῦ.
Habit, der, s. Kleid, Kleidung.
Habschaft, s. Habseligkeit.
Habseligkeit, die, gewöhnlich: die Habseligkeiten, (*pl.*) τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ὅλα ὅσα ἔχει τις.
Habsucht, die, ἡ πλεονεξία, φιλαργυρία.
Habsüchtig, *a.* πλεονέκτης, ὁποῦ ζητεῖ πάντοτε περισσότερα, φιλάργυρος.
Hackbret, das, σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον κατακομματιάζουν τὸ κρέας. (musikalisches Instrument), μουσικόν τι ὄργανον μὲ χόρδαις ταῖς ὁποίαις κτυποῦν μὲ δύο λεπτὰ ξύλα, τὸ κύμβαλον.
Hacke, die, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι. (am Schuhe), ἡ πτέρνα (φτέρνα) τοῦ παπουτζιοῦ.
Hacken, *v. a.* κόπτω (ξύλα κ. τ. ε.) μὲ τζεκοῦρι. (von den Vögeln), κτυπῶ ἢ τζιμπῶ μὲ τὴν μύτην, (ὡσὰν τὰ πουλιά).
Häckerling, der, ἄχυρα κατακομματιασμένα (διὰ φαγὶ τῶν ζώων).
Hackmesser, das, μαχαίρι μεγάλον μὲ τὸ ὁποῖον λιανίζουν τὸ κρέας.
Hacksch, der, ὁ χοῖρος. s. Eber, (μεταφ.) ἄνθρωπος ἄπαστρος, γουροῦνι ἀληθινόν.
Hader, der, (Streit), τὸ μάλωμα, ἡ διχόνοια.
Hader, der, (Lappen), παλαιόπανον, τζάντζαλον, (τὸ *ῥάκος).
Haderer, der, ὁ μαλωτής, (καυγαντζῆς).
Haderlump, der, (gem.), ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει τὰ παλαιόπανα.
Hadern, das, τὸ μάλωμα.
Hafen, der, ὁ λιμένας. (Topf), τὸ τζακάλι.
Hafer, der, τὸ βρόμι. (ὁ *αἰγίλωψ).
Hafergrütze, die, βρόμι ξεφλουδισμένον.
Haferey, die, βλάβη εἰς ἕνα καράβι ἢ εἰς ταῖς πραγματείαις ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτό.
Hafermehl, das, ἀλεύρι ἀπὸ βρόμι.
Haferschleim, der, ζουμὶ ἀπὸ βρόμι.
Haferstroh, das, τὰ ἄχυρα ἀπὸ βρόμι.
Hafner, der, (Töpfer), ὁ τζουκαλᾶς.
Haft, die, ἡ φυλάκωσις, φυλακή. zur Haft bringen, φυλακώνω, βάνω εἰς τὴν φυλακήν.
Häftel, der, τὸ τζιγκέλι, ἡ θηλειά.
Haften, *v. n.* πιάνω, κολλῶ, μένω κολλημένος. für etwas, ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς διά τι.
Hag, der, s. das Gehäge.
Hagebuche, die, ὁ κάρφος, (εἶδος δένδρου εἰς τὰ δάση).
Hagebutte, die, τὸ ἄγριον τριαντάφυλλον. τὸ πωρικὸν τῆς ἀγρίας τριανταφυλλιᾶς.
Hagedorn, der, ἡ λευκάκανθα, τὸ ἀσπραγκάθι.
Hagel, der, ἡ χάλαζα, τὸ χαλάζι. (Schrot), τὰ σατζιμάδια.
Hageln, *v. i.* es hagelt, χαλαζώνει. πίπτει χαλάζι.
Hagelwetter, das, κακοκαιρία μὲ χαλάζι.

Hägen, v. a. τρέφω (μάλιστα ἀγρίμνια εἰς τὰ δάση). Freundschaft, Liebe —, τρέφω ἢ ἔχω φιλίαν, ἀγάπην.
Hägereiter, Hägebereiter, der, ὁ φύλακας τοῦ δάσους.
Hagestolz, der, ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, ἀνύπανδρος, μισογύνης.
Hägung, die, τὸ θρέψιμον.
Häher, der, ὁ κορακίας, ἡ γάϊλα, (πουλί).
Hahn, der, ὁ πετεινὸς (ὁ *ἀλέκτωρ) (an der Flinte), ὁ λύκος εἰς τὸ τουφέκι. (am Fasse), τὸ ἐπιστόμιον εἰς τὸ βουτζὶ, τὸ σιφοῦνι.
Hahnbuche, Hahnbutte, s. Hagebuche, Hagebutte.
Hahnenfuß, der, τὸ βατράχιον, (φυτόν τι).
Hahnenkamm, der, τὰ κάλλαια τοῦ πετεινοῦ) τὸ χαρχάλι, κορέλι. (Blume), τὸ ἀμαράνθι, (φυτὸν καὶ λουλοῦδι).
Hahnensporn, der, τὸ πτερνιστήριον τοῦ πετεινοῦ.
Hahnentritt, der, ἐκεῖνο τὸ ἄσπρον ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ κροκοῦ τοῦ αὐγοῦ.
Hahnrey, der, ὁ κερατάς.
Hain, der, τὸ (μικρὸν, ὁμοίως καὶ ἱερὸν) δάσος.
Hainbuche, s. Hagebuche.
Häkchen, das, μικρὸν τζιγκέλι.
Häkelig, a. ἀγκιστρωτός. (μεταφ.) δύσκολος, κινδυνώδης.
Häkeln, v. a. et n. δένω, συνδένω μὲ τζιγκέλι. (von Katzen), κτυπῶ μὲ τὰ νύχια (ὡς ἡ γάτα).
Haken, der, τὸ ἀγκίστρι, ἀγκρίφι. τζιγκέλι. (im gem. Leben), das Ding hat einen Haken, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἔχει δυσκολίαν, εἶναι ἀμφίβολη.
Haken, v. a. πιάνω ἢ κρατῶ, μὲ τζιγκέλι.
Hakenpflug, der, εἶδος ἀλετριοῦ χωρὶς τροχούς.
Hakse, die, ἡ κλείδωσις εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου.
Halb, a. μισὸς, ἥμισυς.
Halbbier, das, μισὴ πίβα.
Halbbruder, der, ἀδελφὸς μόνον ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρός.
Halbbürtig, a. ὁποῦ εἶναι ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός.
Halben, Halber, prp. διὰ, χάριν, ἕνεκα.
Halbfenster, das, μισὸν παράθυρον.
Halbgott, der, ὁ ἡμίθεος.
Halbinsel, die, ἡ χερσόνησος.
Halbieren, v. a. διαμοιράζω εἰς δύο μέρη.
Halbjahr, das, ὁ μισὸς χρόνος, τὸ ἑξαμήνον.
Halbjährig, a. ἑξαμηνιαῖος, ἓξ μηνῶν.
Halbkreis, der, τὸ ἡμικύκλιον.
Halbkugel, die, τὸ ἡμισφαίριον.
Halblaken, das, s. Halbtuch.
Halbmesser, das, ἡ ἡμιδιάμετρος.
Halbmetall, das, τὸ ἡμιμέταλλον.
Halbmond, der, ἡ μισὴ σελήνη, (τὸ μισὸν φεγγάρι).
Halbscheid, Halbschied, die, τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν.
Halbschwester, die, ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός.
Halbseiden, a. μισο-μεταξωτός.
Halbstiefel, der, κοντὸν ὑπόδημα.
Halbtuch, das, εἶδος λεπτοῦ ῥούχου.
Halbzirkel, der, τὸ ἡμικύκλιον.
Hälfte, die, τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν.
Halfter, die, τὸ καπίστρι. (Pistolen=

halfter), φηκάρι διὰ τὴν πιστόλαν κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν.
Halftern, v. a. καπιστρώνω.
Hall, der, ὁ ἦχος.
Halle, die, ἡ στοὰ, τὸ προαύλιον. (Salzwerk), τὸ ἁλατοπήγιον.
Hallen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ.
Haller, der, ὁ ἁλατοπήκτης, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ἅλας.
Halm, der, τὸ καλάμι τοῦ σιταριοῦ κ. τ. ε. ὁ στέλεχος.
Hälmchen, das, ἕνα καλαμάκι, ἀχυράκι.
Hals, der, ὁ λαιμὸς, (τοῦ ἀνθρώπου κ. τ. ε. ὁμοίως καὶ τῆς φιάλας). (die Kehle), ὁ λάρυγξ, λαιμός. über Hals und Kopf, μὲ πολλὴν βίαν, ὀγληγωρότατα.
Halsband, das, (der Frauenzimmer), τὸ περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κ. τ. ε. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ. (der Hunde), πετζένιος ἢ σιδηρένιος δεσμὸς τοῦ λαιμοῦ (τῶν σκύλων), τὸ μανιάκι.
Halsbinde, die, τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν).
Halsbrechend, a. πολλὰ κινδυνώδης.
Halseisen, das, δεσμὸς σιδηρένιος, κρικέλλα, μὲ τὴν ὁποῖαν δένουν τὸν λαιμὸν τοῦ καταδίκου.
Halsgericht, das, τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου. ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον.
Halskette, die, ἅλυσίδα διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ.
Halskragen, der, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τοῦ λαιμοῦ. (τουρκ. ὁ γιακᾶς).
Halskrause, die, λαιμομάνδυλον μὲ δίπλαις, μέρλαις.
Halssache, die, ὑπόθεσις δι' ἔγκλημα ἄξιον θανάτου.
Halsschmuck, der, ὁ στολισμὸς τοῦ λαιμοῦ (ἀπὸ μαργαριτάρια, διαμάντια κ. τ. ε.).
Halsschnur, die, περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κ. τ. ε. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ.
Halsstarrig, a. σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων, πεισματικός.
Halsstarrigkeit, die, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα.
Halstuch, das, τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν).
Halsweh, das, ὁ πόνος τοῦ λαιμοῦ.
Halt, der, ἡ στερεότης. keinen Halt haben, δὲν εἶναι στερεὸν, δὲν βαστᾷ πολλὴν καιρόν.
Halt, i. στάσου!
Haltbar, a. στερεὸς, ὁποῦ ἐπικρατεῖ, ὁποῦ δὲν χαλνᾷ.
Halten, v. a. mit den Händen, κρατῶ. Soldaten, Bediente, Pferde ꝛc., ἔχω, τρέφω (στρατιώτας, δούλους, ἄλογα κ. τ. ε.). (Gesetze, Regeln ꝛc. —), κρατῶ, παρατηρῶ, φυλάγω (νόμους, κανόνας κ. τ. ε.). (aufhalten, anhalten), κρατῶ, ἐμποδίζω. (meinen, denken, schätzen), νομίζω, στοχάζομαι. (bewahren, erhalten), διατηρῶ, φυλάγω. (enthalten, in sich fassen), περιέχω. eine Rede —, κάμνω ἢ βάνω ἕναν λόγον. es mit einem halten, στέκομαι ἀπὸ τὰ μέρος τινὸς, εἶμαι σύμφωνος μὲ τινα. viel auf einen, auf etwas halten, ἔχω καλὴν γνώμην δι' ἕναν ἢ δι' ἕνα πρᾶγμα, τιμῶ. (anhalten, Halt machen), στέκομαι, δὲν κινῶ παρέκει. es hält schwer, hart, εἶναι δύσκολον, ἔχει δυσκολίαν. sich —, an etwas, κρατοῦμαι, πιά-

νομαι ἀπό τι. (dauern), μένω, βαστῶ, δὲν χαλνῶ. (im Gefecht), διαφεντεύομαι καλὰ, ἀνδρείως.

Halter, der, τὸ ἀκουμβιστῆρι.

Haltung, die, ἡ κράτησις, τὸ κράτημα. (des Körpers), ὁ τρόπος τῆς κινήσεως ἢ στάσεως τοῦ σώματος. (in der Mahlerey), ἡ τέχνη τοῦ ζωγράφου νὰ παρασταίνῃ τὸ διάστημα τῶν πραγμάτων συμφώνως μὲ τὴν φύσιν.

Halunke, der, ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, κακότροπος.

Hamen, der, εἶδος δικτύου διὰ ψάρευμα.

Hämisch, a. κακὸς, κακόκτροπος, χαιρέκακος.

Hammel, der, τὸ μουνουχισμένον κριάρι.

Hammelfleisch, das, τὸ κριαρίσιον κρέας.

Hammeln, v. a. μουνουχίζω (κριάρια).

Hammer, der, τὸ σφυρί.

Hammerherr, der, ὁ αὐθέντης μιᾶς φαμπρίκας διὰ σιδηρικά.

Hämmern, v. a. σφυροκοπῶ.

Hammerschlag, der, τὸ κτύπημα τοῦ σφυριοῦ. (Schlacken), ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου εἰς καιρὸν ὁποῦ σφυροκοπεῖται.

Hammerwerk, das, φαμπρίκα διὰ σιδηρικά.

Hamster, der, εἶδος μεγάλου ποντικοῦ εἰς τὰ χωράφια (μάλιστα τῆς Γερμανίας).

Hand, die, ἡ χεὶρ, τὸ χέρι. vor der Hand, κατὰ τὸ παρόν. unter der Hand, κρυφίως, χωρὶς νὰ καταλάβουν ἄλλοι.

Handarbeit, die, τὸ ἐργόχειρον, ἔργον τῶν χειρῶν.

Handarbeiter, der, ὁ ἐργάτης, (ὁποῦ δουλεύει μὲ τὰ χέρια του).

Handballen, der, τὸ παχὺ μέρος τῆς παλάμης ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον.

Handbecken, das, ἡ λεκάνη διὰ νίψιμον.

Handbeil, das, τζεκοῦρι μικρόν.

Handbuch, das, τὸ ἐγχειρίδιον, μικρὸν βιβλίον.

Händchen, das, τὸ χεράκι.

Händeklatschen, das, ὁ κρότος τῶν χεριῶν.

Handel, der, ἡ πραγμάτεια, ἐμπορία. (ein Handel, eine Rechtssache), μία λογοτριβὴ, ἕνα κρισολόγημα.

Händel, die, (pl.) μαλώματα, (καυγάδες).

Handeln, v. a. πραγματεύω. (unterhandeln), πραγματεύομαι, ἔχω συνομιλίαις. (von einer Sache), πραγματεύομαι, διαλαμβάνω. (verfahren), πράττω, μεταχειρίζομαι.

Handelsbediente, der, s. Handelsdiener.

Handelsbuch, das, κατάστιχον πραγματευτοῦ.

Handelschaft, die, ἡ πραγμάτεια.

Handelsdiener, der, δοῦλος πραγματευτοῦ.

Handelsfrau, die, ἡ πραγματεύτρια.

Handelsgeist, der, πραγματευτικὸν πνεῦμα.

Handelsgenoß, der, σύντροφος πραγματείας.

Handelsgesellschaft, die, πραγματευτικὴ συντροφία.

Handelsgewicht, das, πραγματευτικὸν ζύγι.

Handelshaus, das, πραγματευτικὸν ὁσπῆτι, πραγματεία.

Handelsherr, der, αὐθέντης πραγμα-

τευτικοῦ ὀσπητίου, πραγματευτὴς, ἔμπορος.

Handelsmann, der, (μικρὸς) πραγματευτής.

Handelsleute, die, οἱ πραγματευταί.

Handelsplatz, der, τόπος πραγματείας, πραγματευτικὸς τόπος.

Handelsstadt, die, πραγματευτικὴ πόλις.

Handfesseln, die, ἡ σιδηρένιοι δεσμοὶ διὰ τὰ χέρια, ἡ χειροπέδαις.

Handfest, a. δυνατὸς, ἰσχυρός.

Handfeste, die, τὸ δίκαιον τῆς ἀποκτήσεως, γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις αὐτὸ τὸ δίκαιον.

Handgeld, das, ὁ ἀῤῥαβῶνας ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὅστις γίνεται στρατιώτης. (bey Verkäufern), τὰ πρῶτα ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνει τις πωλῶντας πρᾶγμα.

Handgemein werden, ἔρχομαι εἰς τὰ χέρια, πολεμῶ, κτυπειοῦμαι, πιάνομαι μὲ τὸν ἐχθρόν.

Handgemenge, das, ἡ μάχη, ὁ πόλεμος (ὅταν πιάνονται ἀπὸ κοντά).

Handgeschmeide, das, τὰ ψέλλια, περιβραχιόνια, σταλίδια τῶν χειρῶν. — ἡ χειροπέδη.

Handgewehr, das, s. Flinte.

Handgreiflich, a. ὀφθαλμοφανὴς, (τόσον φανερὸς ὥστε ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιάσῃ μὲ τὰ χέρια).

Handgriff, der, τὸ χεροῦλι, τὸ μανίκι. (Art etwas anzugreifen), ὁ τρόπος νὰ κάμῃ τις τι, νὰ πιάσῃ τις τι μὲ τὸ χέρι.

Handhabe, die, τὸ χεροῦλι.

Handhaben, v. a. μεταχειρίζομαι, πιάνω μὲ τὸ χέρι. die Gerechtigkeit —, ἐξακολουθῶ τὴν δικαιοσύνην.

Handkauf, der, ὁ ψοῦνος, ἡ ἀγόρασις μικροῦ πράγματος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πρώτου νοικοκύρου.

Handkorb, der, μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστάζουν μὲ τὰ χέρια.

Handkrause, die, ἀκροπρεπίδιον, λεπτὸν πανὶ μὲ μέρλαις εἰς τὰ ἄκρον τοῦ μανικιοῦ εἰς τὸ ὑποκάμισον.

Handkuß, der, τὸ φίλημα τῆς χειρός.

Handlangen, v. a. βοηθῶ (δίδωντας τινός τι μὲ τὸ χέρι, οἷον πέτραις, ξύλα κ. τ. ε. διὰ κτίσιμον).

Handlanger, der, ὁ ἐργάτης, βοηθὸς τοῦ τοιχοκτίστου.

Handleitung, die, ἡ διδασκάλευσις, ὁδηγία.

Händler, der, nur in Zusammensetzungen, als: Buchhändler, βιβλιοπώλης, Weinhändler, κρασοπουλητὴς, οἰνοπώλης κ. τ. ε.

Handleuchter, der, λυχνάρι ὁποῦ βαστοῦν μὲ τὸ χέρι.

Handlich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ μεταχειρισθῇ μὲ τὸ χέρι, ἥμερος.

Handlung, die, ἡ πρᾶξις, μεταχείρισις. — πραγματεία, ὀσπῆτι πραγματείας.

Handmühle, die, ὁ χειρόμυλος, τὸ χειρόμυλον.

Handpferd, das, τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν ζευγμένον.

Handquehle, die, s. Handtuch.

Handramme, die, ξύλον χονδρὸν μὲ σίδηρον εἰς τὴν ἄκραν μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν ταῖς πέτραις εἰς τὴν γῆν.

Handreichung, die, βοήθεια (ὁποῦ γίνεται, ἁπλώνοντάς τι μὲ τὸ χέρι).

Handsäge, die, πριόνι μικρόν.

Handschelle, die, ἡ χειροπέδη, σιδηρένιος δεσμὸς διὰ τὸ χέρι.

Handschlag, der, ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν κάμνει τις δίδωντας τὸ χέρι. den

Handschlag geben, δίδω τὸ χέρι μου εἰς σημεῖον ὑποσχέσεως.
Handschreiben, das, ἰδιόχειρος γραφὴ (βασιλέως ἢ ἡγεμόνος).
Handschrift, die, τὸ χέρι, τὸ γράψιμόν τινος. (Geschriebenes, Manuscript), το χειρόγραφον, τὸ γράμμα. (Verschreibung, ἡ ὁμολογία (χρέους).
Handschuh, der, τὸ χειρόκτι (ἡ *χειροθήκη).
Handthieren, s. Hanthieren.
Handtuch, das, τὸ χειρομάνδυλον, χειρόμακτρον.
Handvoll, die, μία φοῦχτα, μία χοῦφτα. (μεταφ.) ὀλίγον.
Handwerk, das, ἡ χειροτέχνη. (Zunft), ἡ ἑταιρία, συνέλευσις τῶν τεχνιτῶν.
Handwerker, Handwerksmann, ὁ τεχνίτης, χειροτεχνίτης.
Handwerksbursch, Handwerksgesell, der, δοῦλος τεχνίτου.
Handwerksjunge, der, ἀρχάριος εἰς τεχνίτην.
Handwerksleute, die, οἱ τεχνῖται, χειροτεχνῖται.
Handwerkszeug, das, τὰ ἐργαλεῖα τοῦ τεχνίτου.
Handwurzel, die, ὁ καρπὸς τῆς χειρός.
Handzeichnung, die, σχεδίασμα μὲ τὸ χέρι γινόμενον, ζωγραφία μὲ μολυβοκόνδυλον.
Handzug, der, σχῆμα μὲ τὸ κονδύλι, κονδυλιὰ, μονοκονδυλιά.
Hanf, der, τὸ καννάβι.
Hanfacker, der, Hanffeld, das, ἀγρὸς σπαρμένος μὲ καννάβι.
Hanfbreche, die, κόπανος διὰ καννάβι.
Hanfdarre, die, τόπος (φοῦρνος) εἰς τὸν ὁποῖον στεγνώνουν τὸ καννάβι.
Hänfen, a. καννάβινος, καννάβιτικος.
Hänfling, der, ὁ στραγαλλιανὸς, (πουλί).
Hanföhl, das, τὸ καννάβολαδον.
Hanfsamen, der, τὸ καννάβοσπορον.
Hang, der, (Abhang), ὁ κατήφορος. (Neigung), ἡ κλίσις, ὄρεξις, προθυμία.
Hangeleuchter, Hängeleuchter, der, τὸ πολυκάνδηλον.
Hangematte, Hängematte, die, κρεβάτι κρεμασμένον ἀπὸ τὸ ταβάνι (μάλιστα εἰς τὰ καράβια).
Hangen, Hängen, v. n. κρέμαμαι, κρέμομαι. (schief —, sich neigen), γυρνῶ, κλίνω εἰς ἕνα μέρος. an etwas —, εἶμαι προσκολλημένος εἴς τι. ἀγαπῶ πολλά.
Hängen, v. a. κρεμῶ, κρεμάζω, κρεμνῶ.
Hängeschloß, das, κλειδαριὰ κινητὴ, κλειδαρία κρεμαμένη.
Hangriemen, der, τὸ λουρὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ ἁμάξι.
Hansa, Hanse, die, ἡ ἄνσα, ὁ πραγματευτικὸς σύνδεσμος μερικῶν πόλεων τῆς βορειατικῆς Γερμανίας.
Hanseatisch, a. ἀνσεατικὸς, δηλαδὴ μετέχων εἰς τὸν πραγματευτικὸν σύνδεσμον λεγόμενον ἄνσα.
Hansestadt, die, ἀνσεατικὴ πόλις, πόλις μετέχουσα εἰς τὴν ἄνσαν, s. Hanse.
Hänseln, v. a. δέχομαι (ἕναν ἀρχάριον εἰς πραγματεῖαν, μαθητὴν κ. τ. ε.) μὲ παράξεναις τζεριμόνιαις, καὶ παιδεύωντάς τον μὲ διαφόρους τρόπους.
Hanswurst, Harlekin, der, ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς).
Hanthieren, v. n. δουλεύω, κάμνω

δουλειαῖς. — θορυβῶ, κάμνω κτύπον.
Hanthierung, die, ἡ δουλειά.
Hapern, v. i. es hapert, δὲν πηγαίνει, δὲν εἶναι τρόπος.
Hären, a. τρίχινος, ἀπὸ τρίχες φκιασμένος.
Hären, Haaren, sich, v. r. χάνω ἢ ἀλλάζω ταῖς τρίχες.
Harfe, die, ἡ ἅρπα, μουσικὸν ὄργανον μὲ χόρδαις τὰς ὁποίας τζιμποῦν μὲ τὰ δάκτυλα.
Harfenist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὴν ἅρπαν, s. Harfe.
Häring, der, ἡ ἀρίγγα (θαλάσσιον ψάρι).
Häringsbrühe, Häringslake, die, ἡ ἁλμυράδα εἰς τὴν ὁποίαν φυλάγουν ταῖς ἀρίγγαις, s. Häring.
Häringsbude, die, ἐργαστῆρι εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν ἀρίγγαις, s. Häring.
Häringsbüse, die, Häringsjäger, der, καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ ψάρευμα τῶν ἀρίγγων, s. Häring.
Häringssalat, der, σαλάτα μὲ λιανισμένην ἀρίγγα, s. Häring.
Häringstonne, die, βουτζὶ μὲ ἀρίγγαις, s. Häring.
Harke, die, ἡ τζουγκράνα, τζουγκριά.
Harken, v. a. μαζώνω ἢ ξύω μὲ τὴν τζουγκράναν.
Harlekin, der, ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς).
Harm, der, ἡ λύπη, θλίψις.
Härmen, sich, λυποῦμαι, θλίβομαι.
Harmlos, a. ἀλύπητος. ἀθῶος, εἰλικρινὴς, ὁποῦ δὲν πειράζει κανέναν.
Harmonie, die, ἡ ἁρμονία.
Harmoniren, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος.
Harmonisch, a. ἁρμονικός.
Harn, der, τὸ οὖρον, κάτουρον.
Harnblase, die, ἡ φοῦσκα τοῦ κατούρου.
Harnen, v. n. κατουρῶ.
Harngang, der, s. Harnröhre.
Harnglas, das, τὸ κατουρολάγηνον.
Harnisch, der, ὁ θώραξ, ἡ σιδηροφορεσία.
Harnröhre, die, ἡ οὐρήθρα.
Harnstrenge, die, ἡ στραγγουρία, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατουρήσῃ.
Harntreibend, a. διουρητικὸς, ὁποῦ κινεῖ τὸ κάτουρον.
Harpune, die, καμάκι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν τὰ κήτη.
Harpunirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τὸ καμάκι εἰς τὸ κῆτος, ὁ καμακιστής.
Harren, v. n. προσμένω, καρτερῶ.
Harsch, a. σκληρός. αὐστηρός.
Hart, a. σκληρὸς (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Härte, die, ἡ σκληρότης.
Härten, v. a. σκληρύνω, σκληρώνω, κάμνω σκληρὸν. Eisen —, βάφω τὸ σίδηρον.
Hartherzig, a. σκληρόκαρδος, ἄσπλαγχνος.
Hartherzigkeit, die, ἡ σκληροκαρδία, ἀσπλαγχνία.
Harthörig, a. ὁποῦ δὲν ἀκούει καλὰ, μισοκουφός.
Hartköpfig, a. σκληροκέφαλος, ἰσχυρόγνωμος.
Hartlehrig, a. δυσκολομάθητος, ὁποῦ μανθάνει μὲ δυσκολίαν.
Hartleibig, a. ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν κοιλίας.
Hartleibigkeit, die, ἡ ἔμφραξις τῆς κοιλίας.
Härtlich, a. ὀλίγον σκληρός.

Hartmäulig, a. σκληρόστομος, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Hartmäuligkeit, die, ἡ σκληροστομία.
Hartnäckig, a. σκληροτράχηλος, ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός.
Hartnäckigkeit, die, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα.
Härtung, die, ἡ σκλήρυνσις, τὸ σκλήρωμα.
Harz, das, ἡ ῥετζίνη.
Harzbaum, der, δένδρον ἀποῦ ἔχει ῥετζίνην.
Harzen, v. a. (Harz sammeln), μαζώνω ῥετζίνην. v. n. (Harz geben), ἐβγάζω ῥετζίνην, δίδω ῥετζίνην.
Harzig, a. ῥετζινώδης.
Haschen, v. a. πιάνω (ἔξαφνα, οἷον μύϊαις), πιάνω (τρέχωντας κατόπιν).
Häscher, der, ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου.
Hase, der, ὁ λαγωὸς, λαγός. (μεταφ.) ἕνας δειλὸς, ἄκαρδος, φοβιτζιάρης.
Haselhuhn, das, ἡ ἀγριόκοτα, (πουλί).
Haselmaus, die, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κοιμᾶται ὅλον τὸν χειμῶνα.
Haselnuß, die, τὸ λεπτόκαρον, λεπτοκάρυδον.
Haselstaude, die, ἡ λεπτοκαριὰ, λεπτοκαρυδιά.
Haselwurz, die, τὸ ἄσαρον, (χόρτον τι).
Hasenbalg, der, Hasenfell, das, τὸ δέρμα τοῦ λαγωοῦ.
Hasenfuß, der, ποδάρι λαγωοῦ. (μεταφ.) φανταστικὸς καὶ ἄνοστος ἄνθρωπος, (μασκαράς).
Hasenjagd, die, τὸ κυνῆγι τῶν λαγωῶν.
Hasenklee, der, τὸ τριφύλλι, (χόρτον).
Hasenpanier, das, — ergreifen, φεύγω, τρέπομαι (δίδομαι) εἰς φυγὴν (ἀπὸ τὸν φόβον).
Hasenpfeffer, der, Hasenschwarz, Hasenklein, das, τὰ ποδάρια καὶ τὰ ἐντόσθια τοῦ λαγωοῦ μαγειρευμένα.
Hasenscharte, die, τὸ ἀνώτερον χεῖλος σχισμένον.
Häsin, die, τὸ θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ.
Haspe, (Häspe), die, der Haspen, ἀγκίστρι, στροφίδι τῆς θύρας.
Haspel, der, τὸ τυλιγάδι.
Haspeln, v. a. τυλιγαδιάζω.
Haß, der, τὸ μῖσος.
Hassen, v. a. μισῶ.
Hasser, der, ὁ μισῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ.
Häßlich, a. ἄσχημος.
Häßlichkeit, die, ἡ ἀσχημία, ἀσχημάδα.
Hastig, a. πολλὰ ὀγλήγωρος, βιαστικός.
Hastigkeit, die, ἡ πολλὴ ὀγληγωράδα, πολλὴ βία.
Hätscheln, v. a. κολακεύω, χαδεύω, περιποιοῦμαι.
Hatze, Hatz, die, τὸ κυνῆγι.
Haube, die, ἡ σκούφια (τῶν γυναικῶν). (Federbusch bey Vögeln), ὁ λόφος, τὸ τζουλοῦφι μερικῶν πουλιῶν.
Haubenlerche, die, εἶδος κορυδαλοῦ μὲ τζουλοῦφι.
Haubenmacherin, die, ἐκείνη ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις.
Haubenstock, der, ξύλινον κεφάλι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ταῖς σκούφιαις.
Haubitze, die, εἶδος κοντοῦ κανονιοῦ διὰ μικραῖς μπόμπαις.
Hauch, der, ἡ ἀναπνοὴ, τὸ φύσσημα τῆς ἀναπνοῆς.
Hauchen, v. n. ἐκπνέω, φυσσῶ τὴν ἀναπνοὴν εἴς τι.
Haudegen, der, σπαθὶ διὰ κόψιμον. (μεταφ.) ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, καλὸς πολεμητής.
Haue, die, ἡ δίκελλα.

Hauen, v. a. κτυπῶ (μὲ σπαθὶ, τζεκοῦρι, καμτζίκι, βέργαις). in Stein hauen, χαρακώνω, χαράττω εἰς πέτραν.
Hauer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ. (wildes Schwein), τὸ ἄγριον γουροῦνι, ὁ ἄγριος χοῖρος. (Hauzahn), τὸ μεγάλον δόντι τοῦ ἀγρίου γουρουνιοῦ.
Häufeln, v. a. ἐπισωρεύω (μὲ χῶμα μάλιστα).
Haufen, der, ὁ σωρός. (Menge), τὸ πλῆθος.
Häufen, v. a. ἐπισωρεύω. sich —, ἐπισωρεύομαι, αὐξάνω, πληθύνομαι.
Häufig, a. συχνός. ad. συχνά, συχνάκες.
Häufung, die, ἡ ἐπισώρευσις.
Haupt, das, ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλη. (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει· κυριώτερος, κορυφαῖος, πρῶτος κ. τ. ε.).
Hauptabsicht, die, ὁ κύριος σκοπὸς, πρῶτος σκοπός.
Hauptaltar, der, τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα.
Hauptartikel, der, κύριον ἄρθρον.
Hauptarzney, die, ἰατρικὸν διὰ τὸ κεφάλι. κύριον ἰατρικόν.
Hauptbericht, der, ἡ κυρία εἴδησις, ἡ πλέον ἀξιωτέρα εἴδησις, ἡ εἴδησις ὁποῦ περιέχει ὅλα.
Hauptbinde, die, δεσμὸς τῆς κεφαλῆς, περιτύλιγμα. — τὸ διάδημα.
Hauptbeweis, der, ἡ κυρία ἢ ἐξοχωτέρα ἀπόδειξις.
Hauptbuch, das, τὸ μεγάλον κατάστιχον (εἰς πραγματευτήν). τὸ πρῶτον ἢ κορυφαῖον βιβλίον εἰς μίαν ἐπιστήμην.
Häupteln, sich, γίνομαι πηκτὸς, ὡσὰν ἡ καρδία εἰς τὰ μαρούλια κ. τ. ε.
Haupterbe, der, ὁ κυριώτερος κληρονόμος, ὁ πρῶτος κληρονόμος.
Hauptfehler, der, τὸ κύριον σφάλμα.
Hauptgebäude, das, τὸ κορυφαῖον κτίρειον, τὸ κτίρειον εἰς τὴν μέσην.
Haupthaar, das, τὰ μαλλιὰ εἰς τὸ κεφάλι.
Hauptinhalt, der, τὸ κύριον περιεχόμενον.
Hauptkirche, die, ἡ πρώτη ἐκκλησία. ἡ μητρόπολη.
Hauptkissen, das, τὸ προσκέφαλον.
Häuptling, der, ὁ προεστὼς, ἀρχηγὸς, ἡγεμών.
Hauptmann, der, ὁ καπιτάνος.
Hauptmannschaft, die, τὸ ἀξίωμα τοῦ καπιτάνου.
Hauptmast, der, τὸ μεγάλον κατάρτι.
Hauptperson, die, τὸ κύριον ἢ ἐξοχώτερον ὑποκείμενον.
Hauptpunct, der, τὸ κύριον ἄρθρον, τὸ πλέον ἀξιολογώτερον ἄρθρον.
Hauptquartier, das, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κάθεται ὁ στρατηγὸς τοῦ στρατεύματος.
Hauptregel, die, ὁ κύριος κανὼν, πρῶτος κανών.
Hauptsache, die, ἡ κυρία ὑπόθεσις, κορυφαία ὑπόθεσις.
Hauptsächlich, a. κύριος. ad. κυρίως, μάλιστα.
Hauptsatz, der, ἡ κορυφαία θέσις, κυριωτέρα θέσις.
Hauptschlüssel, der, τὸ ἀντικλείδι, τὸ κλειδὶ ὁποῦ ἀνοίγει πολλαῖς κλειδωνιαῖς.
Hauptschmerz, der, ὁ πονοκέφαλος. ὁ κύριος πόνος, ὁ μεγαλήτερος πόνος.
Hauptschmuck, der, ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς.
Hauptschuldner, der, ὁ πρῶτος ἢ ὁ μεγαλήτερος χρεώστης.
Hauptsitz, der, ὁ κύριος τόπος τῆς κατοικίας (ἑνὸς γένους).

Hauptsprache, die, γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν παράγεται ἀπὸ ἄλλην. — ἡ κορυφαῖα γλῶσσα, ἡ κυριεύουσα γλῶσσα εἰς ἕνα τόπον).
Hauptstadt, die, ἡ βασιλεύουσα (πόλις), ἡ μητρόπολις.
Hauptstraße, die, ἡ μεγάλη στράτα. ἡ μεγαλήτερη πλατεῖα, (τὸ μεγαλήτερον σοκκάκι).
Hauptstuhl, der, (das Capital), τὸ καπιτάλι.
Hauptstück, das, τὸ κυριώτερον μέρος. ὁμοίως· τὸ κεφάλαιον.
Hauptsumme, die, ἡ κυριωτέρα ἢ μεγαλητέρα σοῦμμα.
Haupturſache, die, ἡ κυρία ἢ πρώτη αἰτία.
Hauptwache, die, ὁ τόπος τῆς φυλακῆς τῶν στρατιωτῶν.
Hauptwall, der, τὸ μεγαλήτερον περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα.
Hauptweh, das, ὁ πονοκέφαλος.
Hauptwerk, das, τὸ κυριώτερον ἔργον. τὸ κυριώτερον σύγγραμμα.
Hauptwort, das, (in der Sprachlehre), τὸ οὐσιαστικὸν ὄνομα.
Hauptzahl, die, (Kardinalzahl, Grundzahl), πρωτότυπος ἀριθμὸς, (οἷον· εἷς, δύο, τρεῖς κ. τ. ε.).
Hauptzweck, der, ὁ κύριος σκοπὸς, ὁ πρῶτος σκοπός.
Haus, das, τὸ ὁσπήτιον, (ὁσπῆτι, σπῆτι), ἡ οἰκία, ὁ οἶκος. zu Hause, nach Hause, εἰς τὸ σπῆτι.
Hausarme, der, πτωχὸς ὁποῦ λαμβάνει ἐλεημοσύνην εἰς ἕνα διωρισμέναν σπῆτι, ὁποῦ δὲν πηγαίνει καὶ ζητεῖ.
Hausarrest, der, φυλάκωσις εἰς τὸ σπῆτι.
Hausbackenbrod, das, ψωμὶ ψημένον εἰς τὸ σπῆτι.
Hausbesitzer, der, ὁ νοικοκύρης, ὁποῦ ἔχει ὁσπῆτι ἐδικόν του.
Hausbewohner, der, ὁ ἐγκάτοικος εἰς ἕνα ὁσπῆτι.
Häuschen, das, τὸ σπητάκι. (gem.) τὸ ἀναγκαῖον.
Hausdieb, der, κλέπτης εὑρισκόμενος εἰς τὸ σπῆτι.
Hausehre, die, (im Scherz), ἡ γυναῖκα, κυρία, κυρά.
Hausen, v. n. κατοικῶ. (toben, lärmen), θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κάμνω κτύπον. übel —, κακομεταχειρίζομαι. κουρσεύω.
Hausen, der, ἡ μουροῦνα, (τὸ μερσίνι, σιρίφι), μεγάλον ψάρι ποταμίσιον.
Hausenblase, die, ἡ φοῦσκα τῆς μουροῦνας. ἡ ψαρόκολλα. s. Hausen.
Hausflur, die, τὸ προαύλιον τοῦ ὁσπητίου.
Hausfrau, die, ἡ κυρία, κυρὰ, νοικοκυρά.
Hausfreund, der, οἰκειακὸς φίλος.
Hausgebacken, s. Hausbacken.
Hausgenosse, der, ὁ συγκάτοικος εἰς ἕνα ὁσπῆτι.
Hausgeräth, das, τὸ σπητικὰ σκεύη, τὰ κινητὰ (οἷον· τραπέζια, σκαμνιὰ κ. τ. ε.).
Hausgesinde, das, οἱ σπητικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτραις.
Hausgrille, die, ὁ σπητικὸς γρύλλος ἢ ζίζιγας, (ζωΰφιον).
Haushalten, v. n. κυβερνῶ τὸ σπῆτι. οἰκονομῶ.
Haushälter, der, ὁ οἰκονόμος.
Haushälterin, die, ἡ οἰκονόμησσα, κυβερνήτρια τοῦ ὁσπητίου.
Haushälterisch, Haushältig, a. οἰκονόμος, φειδωλός.
Haushaltung, die, ἡ οἰκονομία.

Hausherr, der, ὁ αὐθέντης τοῦ ὁσπητίου, νοικοκύρης, οἰκοδεσπότης.
Haushofmeister, der, ὁ οἰκονόμος, κυβερνήτης τοῦ ὁσπητίου.
Haushund, der, τὸ σπητικὸν σκυλὶ ὁποῦ φυλάγει τὸ σπῆτι.
Hausiren, *v. n.* πηγαίνω εἰς τὰ ὁσπήτια νὰ πουλήσω πράγματα. (für: Hausen), θορυβῶ, κάμνω κτύπον.
Hausirer, der, ὁ λιανοπουλητὴς ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὰ ὁσπήτια διὰ νὰ πουλήσῃ ἐκεῖ τὰ πράγματα του.
Hausjungfer, die, ἡ ἐξοδεύτρια, κορίτζι ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπιστασίαν εἰς τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ ὁσπητίου.
Hauskatze, die, σπητικὴ γάτα.
Hauskleid, das, σπητικὸν φόρεμα.
Hauskleidung, die, σπητικὴ φορεσία.
Hausknecht, der, ὁ δοῦλος τοῦ ὁσπητίου (ὁποῦ παστρεύει τὸ σπῆτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κ. τ. ε.).
Hauskreuz, das, δυστυχήματα εἰς μίαν φαμιλίαν. mein Hauskreuz (im Scherz), ἡ γυναῖκα μου.
Hauslaub, das, Hauslauch, der, τὸ ἀείζωον, (φυτόν τι).
Hauslehrer, der, σπητικὸς διδάσκαλος.
Hausleinewand, die, κοινὸν πανὶ διὰ σπητικὴν χρῆσιν.
Häuslich, *a.* σπητικὸς, οἰκειακός. (haushälterisch), οἰκονόμος, φειδωλός. sich häuslich an einem Orte niederlassen, πηγαίνω εἰς ἕναν τόπον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ.
Hausmagd, die, ἡ σπητικὴ δουλεύτρα.
Hausmann, der, ὁ δοῦλος τοῦ ὁσπητίου (ὁποῦ παστρεύει τὸ σπῆτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κ. τ. ε.). (Hausbewohner), ἐγκάτοικος εἰς ἕνα σπῆτι. die Hausleute, οἱ ἐγκάτοικοι εἰς ἕνα σπῆτι.
Hausmannskost, die, κοινὸν ἢ καθημερινὸν φαγὶ, (ὁποῦ δὲν εἶναι πολύτιμον).
Hausmaus, die, σπητικὸν ποντίκι.
Hausmiethe, die, s. Hauszins.
Hausmittel, das, σπητικὸν ἰατρικόν.
Hausrath, der, s. Hausgeräth.
Hausschlüssel, der, τὸ κλειδὶ τοῦ ὁσπητίου.
Haussorgen, die, αἱ σπητικαὶ φροντίδες.
Haussuchung, die, ἡ γύρευσις εἰς τὰ σπήτια (οἷον· διὰ κλέψιμον ὁποῦ ἔγινε κ. τ. ε.).
Hausthier, das, σπητικὸν ζῶον.
Hausthüre, die, ἡ θύρα (πόρτα) τοῦ ὁσπητίου.
Haustrank, der, κοινὸν, καθημερινὸν πιοτόν.
Hausvater, der, ὁ πατέρας τῆς φαμιλίας, οἰκοδεσπότης.
Hauswesen, das, ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τῶν σπητικῶν ὑποθέσεων. αἱ σπητικαὶ ὑποθέσεις.
Hauswirth, der, ὁ αὐθέντης τοῦ ὁσπητίου, νοικοκύρης. ein guter —, καλὸς οἰκονόμος.
Hauswirthin, die, ἡ κυρία τοῦ ὁσπητίου, νοικοκυρά. eine gute —, καλὴ οἰκονόμησσα.
Hauswirthschaft, die, ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τοῦ ὁσπητίου. αἱ σπητικαὶ ὑποθέσεις.
Hauszins, der, τὸ ἐνοίκιον, νοίκι.
Haut, die, τὸ δέρμα, πετζί. ἡ μεμβράνα. eine ehrliche Haut (im gem. Leben), καλὸς ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν γελᾷ κανέναν.
Hautbois, das, s. Hoboe, Hoboist.
Häutchen, das, τὸ δερμάτιον, δερματάκι, μικρὸν πετζί.
Häuten, *v. a.* ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρ-

νω. sich —, ἀλλάζω τὸ δέρμα (ὡς τὰ ὀφίδια κ. τ. ε.).
Häutig, a. ὅμοιος μὲ πετζί. ἀπὸ πετζί.
Hauzähne, die, τὰ μεγάλα δόντια τοῦ χοίρου.
Haverey, s. Haferey.
Hay, Hayfisch, der, τὸ σκυλόψαρον, (θαλάσσιον ψάρι ἁρπακτικόν).
He! Hey! i. ἕ! ἄκουσαι!
Hebamme, die, ἡ μαμὴ, μαῖα, ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γένναν.
Hebebaum, der, ὁ μοχλὸς (διὰ σήκωμα βαρειῶν πραγμάτων).
Heben, v. a. σηκώνω. Geld —, μαζώνω ἄσπρα, λαμβάνω ἄσπρα. einen Zweifel —, λύω μίαν ἀμφιβολίαν.
Heber, der, ὁ σίφων, τὸ σιφώνιον, σιφοῦνι.
Hebewinde, die, ἐργαλεῖον τῶν ἁμαξάδων μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὸ ἁμάξι.
Hebezeug, das, τὰ ἐργαλεῖα (μάλιστα τοῦ ἁμαξᾶ) διὰ σήκωσιν.
Hebung, die, ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα. s. Heben.
Hechel, die, ἡ λανάρα, τὸ κτένι μὲ τὸ ὁποῖον λαναρίζουν τὸ καννάβι ἢ τὸ λινάρι. einen durch die Hechel ziehen, περιπαίζω, περιγελῶ.
Hecheln, v. a. λαναρίζω. (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ.
Hecht, der, ὁ λούκιος, ἡ στοῦκα, (ψάρι).
Hecke, die, ἡ φράκτη (ἀπὸ πράσινα δενδράκια). (von manchen Thieren und Vögeln), ἡ φωλεὰ, νέα πουλιὰ, σκυλάκια, γατάκια κ. τ. ε. (Vogelhaus), μεγάλον κλωβίον διὰ πουλία.
Hecken, v. a. (von Vögeln), κάμνω φωλεὰν καὶ ἐβγάζω νέα πουλιά. (von Katzen, Hunden rc.), γεννῶ, (λέγεται μάλιστα διὰ σκύλαις, γάταις, ποντίκια κ. τ. ε.).
Heckgroschen, Heckthaler, Heckpfennig, der, μαγικὸν γροσσίκι, μαγικὸν ταλήριον κ. τ. ε. ὁποῦ φέρει κέρδος (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιδαίμονες).
Heede, die, s. Werg.
Heer, das, τὸ στράτευμα.
Heerbiene, die, s. Raubbiene.
Heerde, die, τὸ κοπάδι, (ἡ * ἀγέλη).
Heerdenweise, ad. κατὰ κοπάδια, πλῆθος.
Heerflüchtig, a. λειποτάκτης, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὸ στράτευμα.
Heerführer, der, ὁ στρατηγός.
Heergeräth, das, τὰ σκεύη τοῦ πολέμου, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν πόλεμον (μάλιστα τοῦ ὀφφικιάλου).
Heerpauke, die, τὸ τύμπανον στρατιωτικόν.
Heerschaar, die, κοπάδι στρατιωτῶν.
Heerstraße, die, ἡ μεγάλη στράτα.
Hefen, die, ἡ τρυγιὰ, τὸ κατακάθισμα τῆς πίβας, ἡ λάσπαις.
Hefig, a. γεμάτος τρυγιὰν, ὁποῦ ἔχει ἀκόμη τὴν τρυγιάν.
Heft, der, (Stiel), τὸ μανίκι (ἀπὸ μαχαίρι κ. τ. ε.).
Heft, das, (der), τὸ τετράδι.
Heften, v. a. ῥάπτω (μόνον χονδρικῶς). ein Buch —, ῥάπτω ἕνα βιβλίον (χωρὶς δέσιμον). die Augen auf etwas —, γυρίζω, προσηλώνω τὰ ὀμμάτια εἴς τι.
Heftig, a. σφοδρὸς, ὁρμητικὸς, δυνατός. (hitzig, auffahrend), ἀράθυμος, εὔχολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ.
Heftigkeit, die, ἡ σφοδρότης, ὁρμή.
Heftlade, die, ἡ μηχανὴ τοῦ βιβλιοδέτου εἰς τὴν ὁποίαν ῥάπτει τὰ βιβλία.

Heftpflaster, das, ἔμπλαστρον ὁποῦ κολλᾷ, ἔμπλαστρον μόνον διὰ κόλλησιν.
Hegen, v. a. τρέφω (μάλιστα ἐλάφια, ἄγρια γουρούνια εἰς τὸ δάσος). Haß, Liebe —, τρέφω ἢ ἔχω μῖσος, ἀγάπην.
Hegereiter, der, s. Hägereiter.
Hegung, die, ἡ θρέψις, τὸ θρέψιμον.
Hehler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κρύπτει τὴν κλεψιὰν ἢ τοὺς κλέπτας.
Hehr, a. ὑψηλὸς, σεμνὸς, μεγαλοπρεπής.
Heide, der, ὁ ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης.
Heide, die, τόπος ἀγεώργητος μὲ ἄκαρπα δενδράκια.
Heidegrütze, die, Heidekorn, das, τὸ καραμποσίτι, (εἶδος γεννήματος).
Heidelbeere, die, ἡ μυρσίνη, (δενδρουλάκι τι ὁποῦ ἔχει μικρὰ μαῦρα κουκούτζια).
Heidelerche, die, εἶδος κορυδαλοῦ εἰς τὰ δάσυ. s. Lerche.
Heidenthum, das, ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν, εἰδωλολατρεία.
Heidnisch, a. ἐθνικὸς, εἰδωλολατρικός.
Heiduck, der, ὁ χαϊδοῦκος, πεζὸς στρατιώτης οὔγγρικος. δοῦλος ἄρχοντος οὔγγρικα φορεμένος.
Heil, das, ἡ σωτηρία. ἡ εὐτυχία, τὸ καλόν.
Heil, a. μὴ πληγωμένος. ἰατρευμένος. (λέγεται διὰ πληγάς).
Heiland, der, ὁ σωτὴρ, ὁ Χριστός.
Heilbar, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ.
Heilen, v. a. ἰατρεύω. v. n. ἰατρεύομαι, (λέγεται διὰ πληγάς).
Heilig, a. ἅγιος, ἱερός.
Heiligen, v. a. ἁγιάζω.
Heilige, der, ein Heiliger, ἕνας ἅγιος.
Heiligkeit, die, ἡ ἁγιότης, ἁγιοσύνη.
Heiligmacher, der, ὁ ἁγιάζων, ἁγιαστής.
Heiligsprechung, die, ἡ ἁγιοποίησις, συναρίθμησίς τινος μὲ τοὺς ἁγίους.
Heiligthum, das, τὸ ἅγιον πρᾶγμα, τὸ ἅγιον.
Heiligung, die, ὁ ἁγιασμός.
Heilkraft, die, ἰατρευτικὴ δύναμις.
Heilkunde, Heilkunst, die, ἡ ἰατρική.
Heillos, a. ἀσεβὴς, ἄθεος, ἀχρεῖος.
Heillosigkeit, die, ἡ ἀσέβεια.
Heilmittel, das, τὸ ἰατρικόν.
Heilsam, a. ὠφέλιμος διὰ τὴν ὑγίειαν, ὑγιεινός.
Heilsamkeit, ἡ ὠφέλεια διὰ τὴν ὑγίειαν.
Heilsordnung, die, ἡ τάξις τῆς σωτηρίας. ἡ κατήχησις, χριστιανικὴ διδασκαλία.
Heilung, die, ἡ ἰάτρευσις.
Heim, ad. εἰς τὸ σπῆτι. εἰς τὴν πατρίδα.
Heimath, die, ἡ πατρίδα.
Heime, die, Heimchen, das, ὁ γρύλλος, τζίντζιρας (εἰς τὰ σπήτια).
Heimfall, der, ἡ ξαναπόκτησις ἑνὸς ὑποστατικοῦ κ. τ. ε. ἰδὲ· Heimfallen.
Heimfallen, v. n. γυρίζω ὀπίσω εἰς απόκτησίν τινος, (οἷον· ἕνα ὑποστατικὸν, μία ἐπαρχία ὁποῦ πίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν τινος (πρίγγιπος μάλιστα) μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὰ ἔλαβαν πρῶτα ἀπὸ αὐτόν).
Heimkehr, Heimkunft, die, ὁ γυρισμὸς εἰς τὴν πατρίδα.
Heimlich, a. κρυφὸς, μυστικός. ad. κρυφὰ, κρυφίως, σιγὰ, σιγανὰ, ψιθυρίζωντας εἰς τὸ αὐτί.
Heimlichkeit, die, τὸ κρυφὸν, μυστικόν.
Heimreise, die, τὸ ταξίδι ὀπίσω εἰς τὴν πατρίδα.
Heimstellen, v. a. ἀφίνω εἰς τὴν θέλησίν τινος.

Heimsuchen, *v. a.* (besuchen), ἐπισκέπτομαι. (züchtigen), παιδεύω, τιμωρῶ.
Heimsuchung, die, ἡ ἐπίσκεψις. ἡ παιδεία, τιμωρία. — Mariä, ἡ ἑορτὴ τῆς ἐπισκέψεως τῆς παναγίας.
Heimtücke, die, κρυφὴ κακία, κακοτροπία.
Heimtückisch, *a.* κακότροπος, πονηρὸς καὶ κακὸς, ἐπιβουλευτικός.
Heimweg, der, ὁ γυρισμὸς εἰς τὸ σπῆτι ἢ εἰς τὴν πατρίδα.
Heimweh, das, ὑπέρμετρος πόθος τῆς πατρίδος.
Heirath, Heirathen, f. Heurath, Heurathen.
Heisch, f. Heiser.
Heischen, *v. a.* ζητῶ, ἀπαιτῶ.
Heiser, *a.* βραχνός.
Heiserkeit, die, ἡ βραχνάδα, τὸ βραχνίασμα.
Heiß, *a.* πολλὰ θερμὸς, πολλὰ ζεστός.
Heißen, *v. a.* (nennen), ὀνομάζω. (befehlen), προστάζω. *v. n.* (genannt werden), ὀνομάζομαι. wie heißt das? πῶς ὀνομάζεται αὐτό; (bedeuten), σημαίνω. was soll das heißen? τί θὰ 'πῆ αὐτὸ;
Heißhunger, der, ὑπερβολικὴ πεῖνα.
Heißhungerig, *a.* ὁποῦ ἔχει ὑπερβολικὴν πεῖναν.
Heiter, *a.* γαληνός. (μεταφ.) ἱλαρὸς, χαρούμενος, (ὁποῦ ἔχει καλὸν κέφι).
Heiterkeit, die, ἡ γαληνότης, γαληνία (τοῦ οὐρανοῦ). ἡ ἱλαρότης τοῦ πνεύματος, (τὸ καλὸν κέφι).
Heizen, *v. a.* ζεσταίνω, ἀνάπτω τὴν σόμπαν.
Heizung, die, τὸ ζέσταμα. τὰ ξύλα διὰ τὸ ζέσταμα.
Held, der, ὁ ἥρως, ἥρωας, (τὸ παλλικάρι).
Heldengedicht, das, ἐπικὸν ποίημα.
Heldenmäßig, Heldenhaft, *a.* ἡρωϊκός.
Heldenmuth, der, ὁ ἡρωϊσμός. ἡ ἀφοβία, ἀνδρεία.
Heldenmüthig, *a.* ἡρωϊκὸς, ἄφοβος, ἀνδρεῖος.
Heldenthat, die, ἡρωϊκὸν ἔργον, ἡρωϊκὸν κάμωμα, ὁ ἡρωϊσμός.
Heldin, die, ἡ ἡρώϊσσα.
Helfen, *v. a.* βοηθῶ.
Helfenbein, f. Elfenbein.
Helfer, der, ὁ βοηθός.
Hell, *a.* φωτεινός. καθαρός.
Hellblau, *a.* ἀνοικτο — γαλάζιος.
Helle, die, τὸ φωτεινὸν, καθαρόν.
Hellebarde, die, εἶδος λόγχης. κοντάρι τοῦ καποράλου.
Hellgelb, *a.* ἀνοικτο-κίτρινος.
Hellgrün, *a.* ἀνοικτο-πράσινος.
Hellroth, *a.* ἀνοικτο-κόκκινος.
Helm, der, ἡ περικεφαλαία. (einer Distillirblase), ὁ ἀλαμβίκος.
Hemd, das, τὸ ὑποκάμισον.
Hemmen, *v. a.* ἐμποδίζω. ein Rad —, δένω ἕνα τροχὸν (τοῦ ἁμαξιοῦ).
Hemmkette, die, ἡ ἅλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τοὺς τροχούς.
Hemmschuh, der, ξύλον τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἁμαξιοῦ, νὰ μὴ γυρίσουν.
Hemmung, die, τὸ ἐμπόδισμα, ἐμπόδιον.
Hengst, der, τὸ ἀκέραιον ἄλογον, τὸ τὸ ἄτι.
Hengstfüllen, das, πωλάρι ἀρσενικόν.
Henkel, der, τὸ χεροῦλι (ἀγγείου).
Henkelkorb, Hebekorb, der, καλάθι μὲ δύο χεροῦλια.
Henkeln, *v. a.* βάνω χεροῦλι.
Henkeltasse, die, ἕνα φιλντζάνι μὲ χεροῦλι.

Henkeltopf, der, ἕνα τζουκάλι μὲ χεροῦλι ἀπ' ἐπάνω.
Henken, v. a. κρεμῶ, κρεμνῶ, κρεμάζω.
Henker, der, ὁ δήμιος, (τουρκ. ὁ τζιλάτης).
Henne, die, ἡ ὄρνιθα.
Her, ad. ἐδῶ, πρὸς τὰ ἐδῶ.
Herab, ad. ἐδῶ κάτω.
Herab bringen, v. a. φέρω κάτω. (μεταφ.) ἀχαμνίζω, χαλνῶ.
Herabfahren, v. a. καταβαίνω μὲ ἁμάξι. καταβαίνω μὲ ὁρμήν.
Herabfallen, v. n. πίπτω κάτω.
Herab fließen, v. n. ῥέω κάτω, τρέχω κάτω.
Herabführen, v. a. ὁδηγῶ κάτω, καθοδηγῶ.
Herabgehen, v. n. πηγαίνω κάτω, καταβαίνω.
Herab hängen, v. n. κρέμομαι κάτω.
Herabkommen, v. n. ἔρχομαι κάτω.
Herab lassen, v. a. κατηβάζω (μάλιστα μὲ ἕνα σχοινί). sich —, καταβαίνω (οἷον· μὲ ἕνα σχοινί). (μεταφ.) συγκαταβαίνω.
Herablassend, a. συγκαταβατικὸς, εὐμενής.
Herablassung, die, ἡ συγκατάβασις.
Herab nehmen, v. a. πέρνω κάτω, ἐβγάζω.
Herab sehen, v. n. βλέπω κάτω. (μεταφ.) καταφρονῶ.
Herab senden, v. a. στέλλω κάτω.
Herabsetzen, v. a. βάνω κάτω, κατηβάζω. (den Preis), κατηβάζω τὴν τιμὴν (ἑνὸς πράγματος). einen —, ταπεινώνω, καταφρονῶ.
Herabspringen, v. n. πηδῶ κάτω, καταπηδῶ.
Herabstimmen, v. a. κατηβάζω τὸν τόνον (ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου).
Herabstoßen, v. a. σπρώχνω κάτω.
Herabstürzen, v. a. κρημνίζω, ῥίχνω κάτω. v. n. πίπτω κάτω.
Herabträufen, v. n. στάζω, καταστάζω.
Herabwälzen, v. a. κυλίω κάτω, κατακυλίω.
Herabwerfen, ῥίπτω (ῥίχνω) κάτω.
Herabwürdigen, v. a. ταπεινώνω, καταφρονῶ.
Herabziehen, v. a. σύρνω κάτω, τραβῶ κάτω, ἐβγάζω.
Heraldik, die, ἡ σημειωτικὴ ἐπιστήμη. s. Wapenkunst.
Heran, ad. ἐδῶ κοντά.
Heran kommen, v. n. ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω.
Heran nahen, sich, v. r. πλησιάζω.
Herannahung, die, ὁ πλησιασμός.
Heranrücken, v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα.
Heranwachsen, v. n. αὐξάνω, τρανεύω.
Herauf, ad. ἐδῶ ἐπάνω.
Heraufgehen, — kommen, — steigen, — treten, v. n. πηγαίνω ἐπάνω, ἔρχομαι ἐπάνω, ἀναβαίνω.
Heraufziehen, v. a. σύρνω ἐπάνω, τραβῶ ἐπάνω.
Heraus, ad. ἐδῶ ἔξω.
Herausbekommen, v. a. λαμβάνω ὀπίσω, λαμβάνω (ἀλλάζωντας ἄσπρα).
Herausbringen, v. a. φέρω ἔξω, ἐβγάζω.
Herausfahren, v. n. ἐβγαίνω μὲ ἁμάξι, μὲ καράβι. ἐβγαίνω μὲ ὁρμήν.
Herausfallen, v. n. πίπτω ἔξω, ξεπίπτω.
Herausfinden, v. a. εὑρίσκω μὲ τὸ νὰ γυρεύσω, ἐβγάζω.

Herausfordern, *v. a.* προκαλῶ εἰς μάχην, προκαλῶ εἰς μονομαχίαν.
Herausforderung, die, ἡ πρόκλησις εἰς μονομαχίαν.
Herausgabe, die, ἡ ἔκδοσις.
Herausgeben, *v. a.* δίδω ἔξω, δίδω ὀπίσω (ἀλλάζωντας ἄσπρα). ein Buch —, ἐκδίδω (ἕνα βιβλίον).
Herausgeber, der, ὁ ἐκδότης (βιβλίου).
Herausgehen, *v. n.* ἐβγαίνω ἔξω.
Heraushelfen, *v. a.* βοηθῶ τινὰ νὰ ἔβγῃ (ἀπὸ τόπον, ἀπὸ στενοχωρίαν).
Herausholen, *v. a.* ἐβγάζω ἔξω. s. Holen.
Herausjagen, *v. a.* διώχνω.
Herauskommen, *v. n.* ἐβγαίνω ἔξω, ἐξέρχομαι. (von Büchern), ἐβγαίνει (τὸ βιβλίον). (bekannt werden), ἐβγαίνει εἰς τὸ κοινὸν, γίνεται γνωστόν. dabey kommt nichts heraus, μὲ αὐτὸ δὲν ἐβγαίνει κέρδος, αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ. es kömmt auf eins heraus, εἶναι ὅλον ἕνα, εἶναι τὸ ἴδιον.
Herauskriechen, *v. n.* ἑρπίζω, σύρνομαι ἔξω.
Herauskriegen, *v. a.* (im gem. Leben), ἐπιτυχαίνω νὰ ἐβγάλω. (Geld) s. Herausbekommen.
Herauslassen, *v. a.* ἀφίνω νὰ ἔβγῃ, ἀφίνω ἔξω.
Heraus laufen, *v. n.* τρέχω ἔξω, ἐβγαίνω.
Herauslocken, *v. a.* ἐβγάζω μὲ πανουργίαν, μὲ κολακείαις (οἷον· ἕνα μυστικόν).
Herausmüssen, *v. n.* es muß heraus, πρέπει νὰ ἔβγῃ. ὁμοίως· πρέπει νὰ τὸ εἰπῶ χωρὶς ἄλλο.
Herausnehmen, *v. a.* πέρνω ἔξω, ἐβγάζω. sich etwas herausnehmen, (μεταφ). εἶμαι τολμηρὸς, ὁμιλῶ αὐθαδῶς, λαμβάνω πολλὴν ἐλευθερίαν.
Herausplatzen, *v. n.* (mit etwas), λέγω τι ἀστόχαστα, φανερώνω.
Herausreißen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ βίαν ἢ ἁρπάζωντας.
Herausrecken, *v. a.* ἐκτείνω, ἐξαπλώνω ἔξω, ἐβγάζω ἔξω.
Herausrinnen, *v. n.* ῥέω (τρέχω) ἔξω, ἐβγαίνω.
Herausrücken, *v. a.* ἐβγάζω ἔξω, κινῶ ἔξω (οἷον· σεντοῦκι κ. τ. ε. (*v. n.* ἐβγαίνω ἔξω (εἰς τὸν κάμπον). mit etwas —, λέγω τι, φανερώνω τι (ὡς βιασμένος).
Heraussagen, *v. a.* λέγω φανερὰ, χωρὶς ἄλλο.
Herausschütteln, *v. a.* τινάζω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τινάζω.
Heraussenn, *v. n.* εἶμαι ἔξω (ἀπὸ τὸ κρεββάτι) ἐσηκώθηκα. εἶναι ἐβγαλμένον (οἷον· ἕνα καρφί, ἕνα δόντι). (bekannt seyn), εἶναι φανερωμένον, εἶναι γνωστόν.
Herausspringen, *v. a.* πηδῶ ἔξω, ἐκπηδῶ.
Herausstehen, *v. a.* ἐξέχω, ἐβγαίνω, (οἷον· ἕνα καρφὶ ἀπὸ ἕνα σανίδι κ. τ. ε.)
Herausstoßen, *v. a.* σπρώχνω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ σπρώξω. Worte, Reden —, ἐβγάζω λόγους, λέγω (μὲ θυμόν).
Herausstreichen, *v. a.* ἐπαινῶ πολλά.
Heraustragen, *v. a.* φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω.
Heraustreiben, *v. a.* διώχνω ἔξω.
Herauswerfen, *v. a.* ῥίπτω (ῥίχνω) ἔξω.
Herauswickeln, *v. a.* ξετυλίγω, ἐβγάζω

ξετυλίγωντας, ξεμπερδεύω. sich —, ξεμπερδεύομαι ἀπὸ στενοχωρίαν.
Herauswollen, v. n. θέλω νὰ ἔβγω. nicht herauswollen mit der Sprache, δὲν θέλω νὰ φανερώσω.
Herausziehen, v. a. ἐβγάζω, τραβῶ ἔξω. sich —, ξεμπερδεύομαι (ἀπὸ στενοχωρίαν).
Herbe, a. στυφὸς, ξυνὸς, (ὡσὰν πωρικὰ ὁποῦ δὲν εἶναι φθασμένα).
Herbe, die, ἡ στυφάδα, ξυνάδα.
Herberge, die, τὸ ξενοδοχεῖον, τόπος ὅπου κονεύουν ξένοι. ἡ κατοικία.
Herbergen, v. a. δέχομαι (ξένον) εἰς τὸ ὀσπῆτι, δίδω κονάκι.
Herbestellen, Herbescheiden, v. a. διορίζω (τινα) νὰ ἔλθῃ.
Herbethen, v. a. λέγω προσευχὴν ἀπ' ἔξω. eine Rede, ein Gedicht ꝛc. —, λέγω ἀπ' ἔξω ἕναν λόγον, ἕνα ποίημα κ. τ. ε. μὲ ἄνοστον τρόπον.
Herbey, ad. ἐδῶ κοντὰ, πρὸς τὰ ἐδῶ. i. ἔλα ἐδῶ! ἐλᾶτε ἐδῶ!
Herbeybringen, v. a. φέρω πλησίον, φέρω κοντά.
Herbeyfliegen, v. n. πετῶ πλησίον, πετῶ κοντά.
Herbeyführen, v. a. ὁδηγῶ πλησίον, ὁδηγῶ κοντά. zu Wagen —, φέρω πλησίον, φέρω κοντὰ μὲ ἁμάξι.
Herbeyholen, v. a. πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ.
Herbeykommen, v. n. ἔρχομαι κοντὰ, πλησιάζω.
Herbeyrufen, v. a. κράζω τινὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ.
Herbeyschaffen, v. a. φέρω κοντὰ, κουβαλῶ κοντά. προξενῶ.
Herbeyziehen, v. a. σύρνω κοντὰ, τραβῶ κοντά.
Herbitten, v. a. καλῶ τινα (εἰς ἐπίσκεψιν, εἰς γεῦμα κ. τ. ε.)
Herbringen, φέρω ἐδῶ.
Herbst, der, τὸ φθινόπωρον.
Herbstlich, a. φθινοπωρινός.
Herbstluft, die, φθινοπωρινὸς ἀέρας.
Herbstmonath, der, ὁ Σεπτέμβριος, (μήν).
Herbstrose, die, s. Malve.
Herbstwetter, das, φθινοπωρινὸς καιρὸς (τοιοῦτος καιρὸς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φθινόπωρον).
Herbstzeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ φθινοπώρου.
Herd, der, ἡ ἑστία, παρεστιὰ, τόπος τῆς φωτίας εἰς τὸ μαγειρεῖον.
Herde, s. Heerde.
Herein, ad. ἐσω μέσα. i. ἔλα μέσα. ἐλᾶτε μέσα.
Hereinbringen, v. a. φέρω μέσα.
Hereingehen, kommen, treten, v. n. ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα.
Hereinlassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ.
Hereinnöthigen, v. a. ἀναγκάζω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ (παρακαλῶντάς τον δηλαδή).
Herfließen, v. n. ῥέω (τρέχω) πρὸς τὰ ἐδῶ. (μεταφ). προέρχομαι.
Herführen, v. a. ὁδηγῶ ἐδῶ.
Hergeben, v. a. δίδω (τι διὰ μίαν χρῆσιν, (οἷον· ἄσπρα διὰ ψοῦνον κ. τ. ε.)
Hergehen, v. n. πηγαίνω ἐδῶ. — es geht lustig her, εἶναι πολλὴ χαρὰ, εἶναι ξεφάντωσις. es geht darüber her, ἔχαμα πλέον ἀρχὴν (τῆς δουλειᾶς μου). es geht über mich her, ὁμιλοῦν δι' ἐμὲ, μὲ περιγελοῦν.
Herhalten, v. a. ἁπλώνω (οἷον· τὸ χέρι). — müssen, πρέπει νὰ πληρώ-

σω. πρέπει νὰ ὑποφέρω τὴν παιδείαν.
Herholen, v. a. πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ. πηγαίνω νὰ κράξω (τινα).
Herkommen, v. n. ἔρχομαι ἐδῶ. προέρχομαι, παράγομαι, κατάγομαι.
Herkommen, das, ἡ παραγωγή. s. Herkunft. (Gewohnheit), ἡ παλαιὰ συνήθεια (μάλιστα εἰς νόμους).
Herkunft, die, τὸ γένος, ἡ καταγωγὴ ἀπὸ γένος τι.
Herlangen, v. a. ἁπλώνω, δίδω.
Herlassen, v. a. ἀφήνω τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐδῶ.
Herlegen, v. a. βάνω ἐδῶ.
Herleihen, v. a. δανείζω.
Herleiten, v. a. παράγω, κατάγω.
Herleitung, die, ἡ παραγωγή, καταγωγή.
Herlesen, v. a. ἀναγινώσκω, διαβάζω ἔμπροσθέν τινος.
Hermachen, v. a. einem etwas, λέγω τινὸς ψεύματα. sich —, v. r. über etwas, ῥίπτομαι (ῥίχνομαι) εἰς τι, ἀρχηνῶ, βάνω χέρι. über einen —, περιγελῶ, περιπαίζω τινά. δέρνω τινά.
Hermaphrodit, der, s. Zwitter.
Hermelin, das, τὸ κακοῦμι, (ζῶόν τι).
Hermelinpelz, der, γοῦνα ἀπὸ κακοῦμια.
Hernach, ad. μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα.
Hernehmen, v. a. πέρνω ἐδῶ. βάνω χέρι, ἀρχηνῶ μίαν δουλειάν, einen —, νουθετῶ τινὰ καλά. μαλώνω. περιπαίζω.
Hernieder, ad. κάτω, πρὸς τὰ κάτω.
Hernieder fahren, kommen, v. n. καταβαίνω.
Heroisch, a. ἡρωϊκός.
Heroismus, der, ὁ ἡρωϊσμός.
Herold, der, ὁ κήρυξ (πολέμου καὶ εἰρήνης).
Heroldsstab, der, ἡ ῥάβδος τοῦ κήρυκος.
Herplappern, v. a. (λέγω (προσευχὴν, λόγον κ. τ. ε.) χωρὶς στοχασμὸν, (μὲ τρόπον παπαγάλλου).
Herr, der, ὁ κύριος, αὐθέντης. (Hausherr), ὁ νοικοκύρης. (Landesherr), ὁ ἡγεμὼν, πρίγγιψ, ἐξουσιαστής. vornehmer Herr, μεγάλος αὐθέντης, ἄρχων, (ἄρχωντας). der Herr, Gott der Herr, ὁ κύριος, ὁ Θεός. Herr seyn über etwas, κυριεύω, ἐξουσιάζω. sein eigner Herr seyn, εἶμαι αὐτεξούσιος, ἀνεξάρτητος.
Herrechnen, v. a. λογαριάζω τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο.
Herreichen, v. a. ἁπλώνω ἐδῶ, παραδίδω, δίδω.
Herreise, die, τὸ ταξίδι δι' ἐδῶ.
Herreisen, v. a. ταξιδεύω ἐδῶ.
Herrendienst, der, δουλεία, δούλευσις εἰς αὐθέντην.
Herrengunst, die, εὔνοια μεγάλου ἄρχοντος.
Herrenhaus, das, τὸ ὀσπήτιον, ἡ κατοικία τοῦ αὐθέντου ἑνὸς ὑποστατικοῦ.
Herrenhuter, Herrnhuther, der, Χεργχουτιανὸς, ἐγκάτοικος τῆς πολιτείας Χέργχουτ εἰς τὴν Σαξωνίαν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τῶν Χεργχουτιανῶν εἰς τὴν θρησκείαν.
Herrenleben, das, ἀρχοντικὴ ζωὴ, λαμπρὰ ζωή.
Herrenlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει κύριον ἢ ἐξουσιαστήν. ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν.
Herrisch, a. αὐθεντικὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ προστάζῃ.

Herrlich, *a.* λαμπρὸς, ἐξαίρετος, μεγαλοπρεπής.
Herrlichkeit, die, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια.
Herrschaft, die, ἡ ἐξουσία. (eine Herrschaft), μιὰ μικρὴ ἐπαρχία ὑποκειμένη εἰς ξεχωριστὸν αὐθέντην ἢ ἄρχωντα. (in Beziehung auf die Dienerschaft), ὁ αὐθέντης ἢ ἡ κυρία.
Herrschaftlich, *a.* ἀρχοντικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐξουσιαστὴν μιᾶς ἐπαρχίας.
Herrschen, *v. n.* κυριεύω, ἐξουσιάζω, βασιλεύω.
Herrscher, der, ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ βασιλεύς.
Herrscherin, die, ἡ ἐξουσιάστρια, ἡ βασίλισσα.
Herrschsucht, die, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξουσίας, τῆς τυραννίας.
Herrschsüchtig, *a.* ὁποῦ ἐπιθυμῇ νὰ κυριεύῃ, καὶ βασιλεύῃ.
Herrücken, *v. a.* βάνω ἢ κινῶ πλησιέστερα (οἷον· τράπεζαν, σεντοῦκι κ. τ. ε.) *v. n.* πλησιάζω.
Herrühren, *v. n.* προέρχομαι.
Hersagen, *v. a.* λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω.
Herschaffen, *v. a.* φέρω ἐδῶ, κυβαλῶ ἐδῶ, προξενῶ.
Herschicken, Hersenden, *v. a.* στέλλω ἐδῶ.
Herschieben, *v. a.* κινῶ πλησιέστερα (σπρώχνωντας, οἷον· τράπεζαν, σεντοῦκι, ντουλάπι κ. τ. ε.)
Herschießen, *v. a. et n.* ῥίχνω πρὸς τὰ ἐδῶ (μὲ σαΐτταν, μὲ τουφέκι κ. τ. ε.) Geld —, δανείζω ἄσπρα (διὰ μίαν ἐπιχείρησιν). *v. n.* ῥίπτομαι, ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐδῶ.
Herschleichen, *v. n.* πηγαίνω ἐδῶ κρυφίως ἢ σιγά.
Herschleppen, *v. a.* σύρω ἐδῶ, τραβῶ ἐδῶ.
Herschreiben, *v. n.* γράφω πρὸς τὸν ἐδῶ τόπον. sich von etwas —, προέρχομαι, κατάγομαι.
Hersehen, *v. n.* βλέπω πρὸς τὰ ἐδῶ, γυρίζω τὰ ὀμμάτια ἐδῶ.
Hersetzen, *v. a.* βάνω ἐδῶ. sich —, κάθομαι ἐδῶ, καθίζω ἐδῶ.
Herstammen, *v. n.* κατάγομαι (ἀπὸ ἕνα γένος). παράγομαι (οἷον· μία λέξις).
Herstammung, die, ἡ καταγωγὴ, ἡ παραγωγή.
Herstellen, *v. a.* βάνω ἐδῶ. ἰατρεύω.
Herstellung, die, ἡ ἰάτρευσις, ξαναλαβή.
Hertragen, *v. a.* φέρω ἐδῶ.
Hertreten, *v. n.* πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα.
Herüber, *ad.* ἀπὸ πέρα πρὸς τὰ ἐδῶ.
Herum, *ad.* τριγύρω, τριγύρου.
Herum bringen, *v. a.* φέρω τριγύρου. einen —, καταπείθω τινὰ (μάλιστα μὲ πανουργίαν).
Herum drehen, *v. a.* γυρίζω τριγύρου.
Herum fahren, *v. a.* πηγαίνω τριγύρω (μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι), πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum fliegen, *v. n.* πετῶ τριγύρω, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum führen, *v. a.* ὁδηγῶ (πηγαίνω) τινὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum gehen, *v. n.* πηγαίνω τριγύρου, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. περιπατῶ.
Herum holen, *v. a.* einen, περιπαίζω, πειράζω τινὰ μὲ λόγους.
Herum hüpfen, *v. n.* πηδῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πηδῶ τριγύρου.
Herum irren, *v. n.* περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Herum laufen, v. n. τρέχω τριγύρου, τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι.
Herum liegen, v. n. die Kleider liegen herum, τὰ φορέματα εἶναι ῥιμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum reisen, v. n. ταξιδεύω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum reiten, v. n. πηγαίνω μὲ ἄλογον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum schlendern, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. s. Herumspazieren.
Herum setzen, v. a. βάνω (διάφορα πράγματα) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum spazieren, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν (κοινῶς· π. σεργιάνι) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum streichen, v. a. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum treiben, v. a. διώχνω τριγύρου. κινῶ τριγύρου (οἷον· τροχὸν κ. τ. ε.). sich —, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herum ziehen, v. n. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Herunter, ad. ἐδῶ κάτω, πρὸς τὰ κάτω.
Herunter bringen, v. a. φέρω κάτω. (in Verfall bringen), βάνω (μίαν πραγμάτειαν κ. τ. ε.) εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, χαλνῶ.
Herunter fallen, v. n. πίπτω κάτω.
Herunter gehen, v. n. πηγαίνω κάτω, καταβαίνω.
Herunter kommen, v. n. ἔρχομαι κάτω. πηγαίνω κάτω. καταβαίνω. (in Verfall kommen), καταντῶ εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, χαλνῶμαι.
Herunter lassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ κατέβῃ. κατηβάζω (τι μὲ σχοινὶ κ. τ. ε.).
Herunter machen, v. a. (einen), μαλώνω (τινὰ) καλά. (eine Sache), κατηγορῶ (ἕνα πρᾶγμα), καταφρονῶ.
Herunter nehmen, v. a. πέρνω κάτω, ἐβγάζω.
Herunter reißen, v. a. ἁρπάζω κάτω. (μεταφ.) μαλώνω, ὑβρίζω.
Herunter schlagen, v. a. κτυπῶ κάτω, ἀφαιρῶ κτυπῶντας.
Herunter steigen, v. a. καταβαίνω.
Herunterwärts, ad. εἰς τὸν κατήφορον.
Herunterwerfen, v. a. ῥίπτω (ῥίχνω) κάτω.
Herunterziehen, v. a. σύρνω κάτω, ἐβγάζω.
Hervor, ad. ἔξω, (ἀπὸ μέσα πρὸς τὰ ἔξω).
Hervor blicken, v. n. κυτάζω ἔξω. (μεταφ.) φαίνομαι, δείχνομαι.
Hervor bringen, v. a. γεννῶ, φύω (οἷον· ἡ γῆ τὰ φυτά).
Hervor gehen, v. a. πηγαίνω ἔξω, πηγαίνω εἰς τὸ φανερόν. (μεταφ.) προέρχομαι.
Hervor keimen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.
Hervor kommen, v. n. ἐβγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω εἰς τὸ φανερόν.
Hervorlocken, v. n. ἐβγάζω (μὲ κολακείαις).
Hervor ragen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω οἷον· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον κ. τ. ε.).
Hervorsprossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, ἐβγαίνω (ἀπὸ τὴν γῆν).
Hervor stehen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (οἷον· μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κ. τ. ε.).
Hervor thun, sich —, ἐβγάζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, δείχνομαι ἀνδρεῖος.
Hervorziehen, v. a. ἐβγάζω ἔξω. (μεταφ.) προτιμῶ.
Herwärts, ad. πρὸς τὰ ἐδῶ.

Herweg, der, ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐδῶ. ὁ γυρισμός.

Herz, das, ἡ καρδία, (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς). von Herzen, von ganzem Herzen, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου.

Herzählen, v. a. μετρῶ, ἀριθμῶ τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο.

Herzblatt, das, τὸ στέρνον, κόκκαλον ὁποῦ σκεπάζει τὴν καρδίαν. (μεταφ.) ὁ ἠγαπημένος, ἠγαπητὸς, ἡ ἠγαπημένη.

Herzbrechend, a. ὁποῦ κινεῖ τὴν καρδίαν, ἐλεεινός.

Herzchen, das, (ἡ καρδίτζα). mein Herzchen! μάτια μου, ψυχή μου.

Herzeleid, das, ἡ λύπη τῆς καρδίας, μεγάλη λύπη.

Herzen, v. a. ἀγκαλιάζω καὶ φιλῶ.

Herzensangst, die, ἡ στενοχωρία τῆς καρδίας.

Herzensfreund, der, ἐγκαρδιακὸς φίλος, οἰκειότατος φίλος.

Herzenslust, die, χαρὰ τῆς καρδίας, μεγάλη χαρά.

Herzgespann, das, ἡ καρδιαλγία, ὁ καρδιόπονος.

Herzgrube, die, τὸ μέρος τοῦ στήθους, ὑποκάτω εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ καρδία.

Herzhaft, a. ἄφοβος, θαῤῥαλέος, ἀνδρεῖος.

Herzhaftigkeit, die, ἡ ἀφοβία, τὸ θάῤῥος, ἡ ἀνδρεία.

Herziehen, v. a. σύρω ἐδῶ, τραβῶ ἐδῶ. — v. n. ἔρχομαι ἐδῶ νὰ κατοικήσω, ἐμβαίνω εἰς τὸ κονάκι ἐδῶ. — πηγαίνω ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Herzkirsche, die, εἶδος μεγάλου γλυκοῦ κερασιοῦ.

Herzklopfen, das, ὁ κτύπος τῆς καρδίας, καρδιόκτυπος.

Herzlich, a. ἐγκαρδιακὸς, φιλικός. ad. ἐκ καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.

Herzog, der, ὁ ἡγεμών. ὁ Δοῦκας.

Herzogin, die, ἡ ἡγεμόνησσα. ἡ Δούκισσα.

Herzoglich, a. ἡγεμονικός.

Herzogthum, das, ἐπαρχία ἐξουσιασμένη ἀπὸ ἡγεμόνα, ἀπὸ Δοῦκαν, (τὸ Δουκάτο, ἰταλ.).

Herzschlächtich, (haarschlächtig), a. ἀσθματικὸς, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).

Herzspann, s. Herzgespann.

Herzstärkend, a. ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὴν καρδίαν.

Herzstärkung, die, τὸ ἐνδυναμωτικόν.

Herzstoß, der, κτύπημα εἰς τὴν καρδίαν, θανάσιμον κτύπημα. (μεταφ.) ὑπερβολικὴ λύπη.

Herzu, ad. ἐδῶ κοντὰ, πρὸς τὰ ἐδῶ.

Herzu eilen, v. n. βιάζομαι ἐδῶ.

Herzu nahen, treten, πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον.

Herzweh, das, ἡ καρδιαλγία, ὁ πόνος τῆς καρδίας.

Hetze, die, τὸ κυνῆγι (μὲ τὰ σκυλιά). — ἡ θηριομαχία.

Hetzen, v. a. κυνηγῶ (μὲ τὰ σκυλιά). die Hunde —. s. Anhetzen.

Hetzhund, der, σκυλὶ ὁποῦ κυνηγᾷ τὰ ἄγρια ζῶα.

Hetzpeitsche, die, κάμτζίκι κυνηγοῦ.

Heu, das, τὰ ξηρὰ χόρτα (διὰ τροφὴν τῶν ζώων), (τὸ σανόν).

Heuärnte, die, ἡ χορτοκοπία, τὸ κόσσισμα τῶν χόρτων.

Heubaum, der, τὸ μεγάλον δένδρον ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα τὰ φορτωμένα εἰς τὸ ἁμάξι.

Heuboden, der, τὸ χορτοφυλάκιον, (ἀμπάρι).

Heubund, das, δεμάτι χόρτα.

Heuchelen, die, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία.

Heucheln, v. n. ὑποκρίνομαι.
Heuchler, der, ὁ ὑποκριτής.
Heuchlerin, die, ἡ ὑποκρίτησσα.
Heuchlerisch, a. ὑποκριτικὸς, ὑποκρινόμενος.
Heuer, ad. ἐφέτος, φέτο.
Heuerig, a. ἐφετινὸς, φετινός.
Heuern, v. a. νοικιάζω. s. Miethen.
Heuernte, s. Heuärnte.
Heugabel, die, τὸ δικράνι (μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ χόρτα).
Heulen, v. n. ουρλιάζω. φωνάζω. κλαίω.
Heumonath, der, ὁ Ἰούλιος, (μήν).
Heupferd, das, ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίντζιρας (ζωΰφιον).
Heurath, die, ἡ ὑπανδρεία.
Heurathen, v. n. ὑπανδρεύομαι. νυμφεύομαι.
Heuschober, der, σωρὸς ἀπὸ ξηρὰ χόρτα.
Heuschrecke, die, ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίντζιρας.
Heute, ad. σήμερον, σήμερα.
Heutig, a. σημερινός.
Heuwage, die, ἡ ζυγαριὰ διὰ τὰ (ξηρὰ) χόρτα.
Hexe, die, ἡ μάγισσα.
Hexen, v. n. μαγεύω, κάμνω μαγίαις.
Hexerey, die, ἡ μαγεία.
Heyda! Heysa! εὖγε! χαρά! ἂς χαροῦμεν!
Hie, s. Hier.
Hieb, der, τὸ κτύπημα (μὲ σπαθὶ, μὲ καμτζίκι κ. τ. ε.). (kleiner Rausch), ὀλίγη μέθη.
Hiefhorn, das, τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ.
Hier, ad. ἐδῶ. hier und da, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Hieran, ad. ἐδῶ κοντά. — εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτὴν, εἰς αὐτὸ, εἰς αὐτοὺς κ.τ.ε.
Hierauf, ad. ἐδῶ ἐπάνω. — ἐπάνω εἰς αὐτό. — μετὰ ταῦτα, ἔπειτα.
Hieraus, ad. ἐδῶ ἔξω. — ἔξω ἀπὸ αὐτὸ, ἀπ' αὐτὸ, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου.
Hierbey, ad. κοντὰ εἰς τοῦτο μαζὺ μὲ αὐτό.
Hierdurch, ad. ἀπ' ἐδῶ (ἀπερνῶντας). — διὰ μέσου τούτου.
Hierein, ad. ἐδῶ μέσα — μέσα εἰς αὐτό.
Hiergegen, ad. ἐναντίον εἰς αὐτό.
Hierher, ad. ἐδῶ, εἰς τοῦτο τὸ μέρος.
Hierhin, ad. ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.
Hierin, ad. εἰς τοῦτο.
Hiermit, ad. μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ αὐτό.
Hiernach, ad. μετὰ τοῦτο, μετὰ ταῦτα. κατὰ τοῦτο.
Hiernächst, ad. κοντὰ εἰς αὐτό. ἔξω ἀπὸ τοῦτο.
Hierneben, ad. κοντὰ εἰς αὐτό. ἐδῶ πλησίον.
Hiernieden, (hienieden), ad. ἐδῶ κάτω. ἐδῶ εἰς τὴν γῆν.
Hierselbst, (hieselbst), ad. ἐδῶ.
Hierseyn, das, ἡ παρουσία ἐδῶ. s. Anwesenheit, Beyseyn.
Hierüber, ad. ἐπάνω εἰς τοῦτο. — ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις.
Hierunten, ad. ἐδῶ κάτω.
Hiunnter, ad. ὑποκάτω εἰς τοῦτο.
Hiervon, ad. ἀπὸ τοῦτο ἀπ' αὐτό. περὶ τούτου.
Hierwider, ad. ἐναντίον εἰς αὐτό.
Hierzu, ad. πρὸς τοῦτο, πρὸς τούτοις.
Hiesig, a. ἐντόπιος.
Hifthorn, s. Hiefhorn.
Himbeere, die, τὸ σμέουρον, βάτζινον.
Himbeerstrauch, der, ἡ βατζινιὰ, (βάτος ἰδαῖος).
Himmel, der, ὁ οὐρανός.
Himmelan, ad. πρὸς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν οὐρανόν.

Himmelbett, das, κρεββάτι μὲ οὐρανόν.
Himmelblau, a. οὐρανογαλάζιος.
Himmelfahrt, die, (Christi), ἡ ἀνάληψις (τοῦ Χριστοῦ). Mariä Himmelfahrt, ἡ κοίμησις τῆς Παναγίας.
Himmelreich, das, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Himmelschreyend, a. ὁποῦ φωνάζει εἰς τὸν οὐρανὸν δι' ἐκδίκησιν, ἀδικώτατος.
Himmelskörper, der, ἐπουράνιον σῶμα (ἥλιος, πλανήτης, ἄστρον).
Himmelskugel, die, (τεχνικὴ) σφαῖρα τοῦ οὐρανοῦ.
Himmelsschlüssel, der, s. Schlüsselblume.
Himmelsstrich, der, ἡ ζώνη (τῆς γῆς), τὸ κλίμα.
Himmelweit, ad. πολλὰ μακρὺς, μακρύτατος.
Himmlisch, a. οὐράνιος, ἐπουράνιος.
Hin, ad. ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. —seyn, es ist hin, ἐχάθηκε, ἐπῆγεν εἰς τὰ χαμένα. ἀπέρασε.
Hinab, ad. ἐκεῖ κάτω.
Hinab gehen, hinab steigen, v. n. καταβαίνω.
Hinab lassen, v. a. κατηβάζω (μάλιστα μὲ ἕνα σχοινί).
Hinab stürzen, v. a. κρημνίζω κάτω. v. n. κρημνίζομαι, ῥίπτομαι κάτω.
Hinabwärts, ad. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον.
Hinauf, ad. ἐκεῖ ἐπάνω, πρὸς τὰ ἐπάνω, εἰς τὸν ἀνήφορον.
Hinauf gehen, — steigen, ἀναβαίνω.
Hinauf heben, v. a. σηκώνω ἐπάνω εἰς —, ἀνηβάζω.
Hinaus, ad. ἔξω, ἐκεῖ ἔξω.
Hinaus gehen, v. n. πηγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω.
Hinaus lassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔβγῃ.
Hinauswerfen, v. a. ῥίπτω ἔξω.
Hinaus wollen, v. n. θέλω νὰ ἔβγω. (μεταφ.) ἔχω σκοπὸν εἴς τι.
Hinbringen, v. a. φέρω ἐκεῖ. die Zeit —, ἀπερνῶ τὸν καιρόν.
Hinderlich, a. ἐμποδιστικός.
Hindern, v. a. ἐμποδίζω.
Hinderniß, das, τὸ ἐμπόδιον.
Hinderung, die, τὸ ἐμπόδισμα, ὁ ἐμποδισμός.
Hindin, die, ἡ ἐλάφηνα, (λάφηνα).
Hindurch, ad. πέρα πέρα.
Hinein, ad. μέσα, ἐκεῖ μέσα.
Hinein bringen, v. a. φέρω μέσα, βάνω μέσα.
Hinein gehen, v. a. ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι. (Platz haben), χωρῶ.
Hinein schlagen, v. a. κτυπῶ μέσα, ἐμπήγω.
Hineinschleichen v. n. und sich —, v. r. ἐμβαίνω κρυφίως.
Hinein setzen, v. a. βάνω μέσα.
Hinein sinken, v. a. βυθίζομαι μέσα (εἰς λάσπαις κ. τ. ε.).
Hinein stoßen, v. a. σπρώχνω μέσα.
Hinein tragen, v. a. φέρω μέσα, κουβαλῶ μέσα.
Hinein ziehen, v. a. σύρω μέσα, τραβῶ μέσα.
Hinfahren, v. a. φέρω ἐκεῖ (μὲ ἁμάξι). v. n. πηγαίνω ἐκεῖ μὲ ἁμάξι, ἢ μὲ καράβι.
Hinfallen, v. n. πίπτω κατὰ γῆς.
Hinfällig, a. ἀδύνατος, ἀσθενής.
Hinfälligkeit, die, ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια.
Hinfliegen, v. n. πετῶ ἐκεῖ.
Hinfliehen, v. n. φεύγω ἐκεῖ.
Hinfließen, v. n. ῥέω (τρέχω) ἐκεῖ.
Hinfort, hinfüro (veralt.), εἰς τὸ ἑξῆς.
Hinführen, v. n. ὁδηγῶ (πηγαίνω τινὰ) ἐκεῖ.

Hingang, der, τὸ νὰ πηγαίνῃ τις ἐκεῖ. ὁ μισευμὸς δι' ἐκεῖ.
Hingeben, v. a. δίδω, ἀφίνω, παραιτῶ (εἰς ἄλλον).
Hingegen, ad. ἐξ ἐναντίας.
Hingehen, v. n. πηγαίνω ἐκεῖ. etwas hingehen lassen, ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάξω. es wird dir nicht so hingehen, δὲν θέλεις μείνῃ ἀπαίδευτος, θέλεις παιδευθῇ.
Hingerathen, v. n. καταντῶ εἰς . . .
Hinhalten, v. a. ἁπλώνω (τὸ χέρι κ. τ. ε.). einen mit leeren Hoffnungen —, κάμνω τινὸς ματαίας ἐλπίδας, ὑπόσχομαι πάντοτε καὶ δὲν δίδω.
Hinhängen, v. a. κρεμῶ ἐκεῖ. etwas hinhängen lassen, ἀναβάλλω ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ἀμελῶ.
Hinhelfen, v. n. βοηθῶ τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ. (zum Verderben), ἀφανίζω, χαλνῶ (τινα).
Hinken, v. n. εἶμαι χωλὸς, κουτζαίνω.
Hinkend, a. χωλὸς, κουτζός.
Hinkommen, v. n. ἔρχομαι ἐκεῖ, πηγαίνω ἐκεῖ.
Hinkriechen, v. n. ἑρπίζω ἐκεῖ.
Hinlangen, v. n. φθάνω (μὲ τὸ χέρι). — φθάνει, εἶναι ἀρκετόν.
Hinlänglich, a. ἀρκετὸς, ὁποῦ φθάνει.
Hinlänglichkeit, die, τὸ ἀρκετόν.
Hinlassen, v. a. ἀφίνω (τινα) νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ.
Hinlaufen, v. n. τρέχω ἐκεῖ.
Hinlegen, v. a. βάνω ἐκεῖ. sich —, πλαγιάζω ἐκεῖ. (krank werden), ἀρρωστῶ.
Hinnehmen, v. n. πέρνω.
Hinraffen, v. a. ἀφαρπάζω (οἷον· ὁ θάνατος τοὺς ἀνθρώπους).
Hinrecken, v. a. ἁπλώνω. s. Recken.
Hinreichen, v. a. φθάνω (μὲ τὸ χέρι). — φθάνει, εἶναι ἀρκετόν.
Hinreichend, s. Hinlänglich.
Hinreise, die, ὁ μισευμὸς (δι' ἐκεῖ).
Hinreisen, v. n. μισεύω (δι' ἐκεῖ).
Hinreißen, v. a. ἀφαρπάζω, ἁρπάζω. (entzücken), ἀναρπάζω εἰς χαρὰν, εἰς ἔκστασιν, μαγεύω.
Hinrichten, v. a. θανατώνω, βάνω εἰς θάνατον (τὸν κατάδικον). ein Kleidungsstück (im gem. Leben), χαλνῶ ἕνα φόρεμα.
Hinrichtung, die, τὸ καθανάτωμα, ἡ θανάτωσις τοῦ καταδίκου.
Hinrücken, v. a. βάνω πλησιέστερα, κινῶ πλησιέστερα, (οἷον· τράπεζαν, σκαμνὶ κ. τ. ε.). v. n. πλησιάζω (μὲ τὸ σκαμνί μου).
Hinschaffen, v. a. φέρω ἐκεῖ, κουβαλῶ ἐκεῖ.
Hinscheren, sich, v. n. du kannst dich hinscheren, νὰ πηγαίνῃς ἐκεῖ σὲ λέγω χωρὶς ἄλλο.
Hinschicken, Hinsenden, v. a. στέλλω ἐκεῖ.
Hinschieben, v. a. κινῶ ἐκεῖ (οἷον· τράπεζαν, σκαμνὶ κ. τ. ε.).
Hinschießen, v. a. et n. ῥίπτω (τουφέκι, σαΐτταν) ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.
Hinschiffen, v. n. πηγαίνω ἐκεῖ μὲ καράβι.
Hinschleppen, v. a. σύρνω ἐκεῖ (κατὰ γῆς). sich —, ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου στενόχωρα, μὲ πολὺν κόπον.
Hinschreiben, v. a. γράφω δι' ἐκεῖ, δι' ἐκεῖνον τὸν τόπον. — γράφω.
Hinsehen, v. a. βλέπω, κυτάζω.
Hinsehnen, sich, ποθῶ νὰ εἶμαι ἐκεῖ.
Hinsetzen, v. a. βάνω ἐκεῖ. sich —, κάθομαι, καθίζω ἐκεῖ. — καθίζω.
Hinsicht, die, ἡ ἀπόβλεψις, ἀναφορά.

in Hinſicht auf . . ., ἀποβλέπωντας εἰς . . .
Hinſinken, v. a. πίπτω κάτω ἀγάλ' ἀγάλια.
Hinſtellen, v. a. βάνω ἐκεῖ, παρασταίνω.
Hinſtrecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω (κατὰ γῆς).
Hinſtürzen, v. a. ῥίπτω (κατὰ γῆς). v. n. πίπτω κατὰ γῆς ἀπὸ μιᾶς.
Hintan, ad. ὀπίσω.
Hintanſetzen, v. a. ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ.
Hintanſetzung, die, ἡ ἀμέλεια, τὸ ὀλιγοψήφημα.
Hinten, ad. ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπίσω μέρος.
Hinten drein, ad. κατόπιν.
Hinten nach, ad. κατόπιν. μετὰ ταῦτα, ὕστερα.
Hinter, prp. ὀπίσω εἰς . . ., ὀπίσω ἀπὸ . . .
Hintere, der, die, das, Hinterſte, ad. ὀπισινός.
Hinterbacke, die, die Hinterbacken, τὰ κωλομέρια.
Hinterblieben, a. ὁποῦ ὑπερέζησε, ἐπιζῶν μετὰ τὸν θάνατον (τῶν γονέων).
Hinterbringen, (part. hintergebracht), v. a. φέρω ὀπίσω, φέρω εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος.
Hinterbringen, (part. hinterbracht), v. a. φέρω, δίδω τινὸς εἴδησιν κρυφίως.
Hinterdrein, ad. κατόπιν. — μετὰ ταῦτα, ὕστερα.
Hintere, der, ὁ κῶλος, (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν).
Hinter einander, ad. τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κατόπιν εἰς τὸν ἄλλον κ. τ. ε.
Hinterflügel, der, ὀπισινὸν πτερὸν (μερικῶν ζωΰφίων, οἷον· πεταλοῦδαις).
Hinterfuß, der, τὸ ὀπισινὸν ποδάρι.
Hintergebäude, das, τὸ ὄπισθεν κτίρειον.
Hintergehen (part. hintergegangen), v. n. πηγαίνω ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος (ἑνὸς ὁσπητιοῦ κ. τ. ε.).
Hintergehen, (part. hintergangen), v. a. γελῶ, ἀπατῶ.
Hintergehung, die, τὸ γέλασμα, ἡ ἀπάτη.
Hinterglied, das, (eines Satzes), ἡ ἐλάσσων τοῦ συλλογισμοῦ, (φιλοσ.). (bey den Soldaten), ἡ ὀπισινὴ ἀράδα τῶν στρατιωτῶν.
Hintergrund, der, τὸ ὀπισινὸν μέρος (τοῦ θεάτρου). τὰ ὀπισινὰ μέρη (εἰς τὴν ζωγραφιάν).
Hinterhalt, der, ἡ ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ (εἰς τὸν πόλεμον).
Hinterhand, die, τὸ μετακάρπιον, ἡ ῥίζα τῆς χειρός. die Hinterhand haben, in der Hinterhand ſeyn, (im Kartenſpiel): παίζω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον (ὅταν παίζουν τὰ χαρτιά).
Hinterhaupt, das, τὸ ὀπισινὸν μέρος τῆς κεφαλῆς.
Hinterhaus, das, τὸ ὀπισινὸν ὁσπῆτι.
Hinterlage, die, ἡ παρακαταθήκη.
Hinterlaſſen, (part. hintergelaſſen), v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ πηγαίνῃ ὀπίσω (εἰς τράπεζαν κ. τ. ε.).
Hinterlaſſen, (part. hinterlaſſen), v. a. ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀφίνω κληρονομίαν.
Hinterlaſſenſchaft, die, ſ. Verlaſſenſchaft.
Hinterlauf, der, (bey den Jägern), τὸ ὀπισινὸν ποδάρι (τοῦ ἐλαφιοῦ κ. τ. ε.).
Hinterleder, das, τὸ πετζὶ τοῦ παπουτζιοῦ τριγύρου τῆς πτέρνας.

Hinterlegen, (*part.* hintergelegt), *v. a.* βάνω ὀπίσω.
Hinterlegen, (*part.* hinterlegt), *v. a.* βάνω εἰς παρακαταθήκην.
Hinterlist, die, ἡ πανουργία, πονηρία, ἐπιβουλή.
Hinterlistig, *a.* πανοῦργος, πονηρὸς, ἐπιβουλευτικός.
Hinterquartier, das, s. Hinterleder.
Hinterrücks, *ad.* ἀπ' ὀπίσω. hinterrücks gehen, ἀναχωρῶ ὀπίσω, ὀπισθοπηγαίνω.
Hintertheil, das, τὸ ὄπισθεν, τὸ ὀπισινὸν μέρος. (des Schiffes), ἡ πρύμνη (τοῦ καραβιοῦ).
Hinterthüre, die, ἡ ὀπισινὴ θύρα.
Hintertreffen, das, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος, ἡ ὀπισθοφυλακή.
Hintertreiben (*part.* hintertrieben), *v. a.* ἐμποδίζω, ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω.
Hinthun, *v. a.* βάνω ἐκεῖ, βάνω.
Hintragen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ, φέρω (εἰς ἄλλον τόπον).
Hintreten, *v. n.* πατῶ, στέκομαι (εἰς ἕνα μέρος), πλησιάζω.
Hintritt, der, ἡ τελευτὴ, ὁ θάνατος.
Hinüber, *ad.* ἐκεῖ πέρα, πρὸς τὰ ἐκεῖ πέρα.
Hinüber bringen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ πέρα.
Hinüber gehen, *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ πέρα, περνῶ, ἀπερνῶ.
Hinüber springen, *v. n.* πηδῶ, ἀπερνῶ πηδῶντας.
Hinüber werfen, *v. a.* ῥίπτω ἐκεῖ πέρα.
Hinum, *ad.* τριγύρω, τριγύρου.
Hin und her, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. — gehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαίνω ἐμπρῶς καὶ ὀπίσω.
Hinunter, *ad.* ἐκεῖ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον.
Hinunter fallen, *v. a.* πίπτω κάτω.
Hinunter gehen, *v. n.* πηγαίνω κάτω, καταβαίνω.
Hinunter lassen, *v. a.* κατηβάζω (μάλιστα μὲ σχοινί).
Hinunter springen, *v. n.* πηδῶ κάτω.
Hinunter stürzen, *v. a.* ῥίπτω κάτω. *v. n.* ῥίπτομαι, πίπτω κάτω.
Hinunterwärts, *ad.* εἰς τὸν κατήφορον.
Hinwärts, *ad.* πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν τόπον.
Hinweg, der, ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἄλλον τόπον.
Hinweg, *ad.* ἔξω, πρὸς ἄλλο μέρος. *i.* ἄπαγε, φεύγα. σήκωσαι τὸ ἀπ' ἐδῶ.
Hinweg begeben, sich, *v. r.* ἀναχωρῶ, φεύγω (ἀπὸ ἕναν τόπον).
Hinweg bringen, *v. a.* πέρνω μαζύ μου, φέρω ἀλλοῦ.
Hinweg gehen, *v. n.* φεύγω, πηγαίνω ἀλλοῦ.
Hinweg fliegen, *v. n.* πετῶ ἀλλοῦ.
Hinweg führen, *v. a.* πέρνω μαζύ μου, ἀφαρπάζω (οἷον· ὁ ἀέρας).
Hinweg setzen, *v. a.* βάνω ἀλλοῦ. sich über etwas —, δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω.
Hinweisen, *v. a.* δείχνω τινὸς τὸν δρόμον. (μεταφ.) δείχνω, ἀναφέρω.
Hinwerfen, *v. a.* ῥίπτω (τι εἰς κανένα μέρος). (μεταφ.) κάμνω ἀμελῶς, χωρὶς πολλὴν προσοχήν.
Hinwieder, *ad.* πάλιν, τὸ ἀνάπαλιν.
Hinzählen, *v. a.* μετρῶ (ἄσπρα) ἔμπροσθέν τινος.
Hinziehen, *v. a.* σύρω, τραβῶ ἐκεῖ ἢ πρὸς ἕνα μέρος. *v. n.* ἐμβαίνω εἰς κονάκι. — πηγαίνω ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου.
Hinzu, *ad.* κοντὰ, πλησίον. (εἰς τὰ σύνθετα· πρός).
Hinzufügen, *v. a.* προσθέτω.

Hinzufügung, die, ἡ πρόσθεσις, προσθήκη.
Hinzu kommen, v. n. προσέρχομαι. προσθέτομαι.
Hinzu lassen, v. a. ἀφίνω νὰ προσέλθῃ.
Hinzu schreiben, v. a. προσγράφω, προσθέτω εἰς γραφήν.
Hinzu setzen, hinzu thun, v. a. προσέρχομαι, πλησιάζω.
Hinzuthun, das, ἡ πρόσθεσις. ohne mein Hinzuthun, χωρὶς τὴν βοήθειάν μου.
Hinzu treten, v. n. προσέρχομαι, πλησιάζω.
Hippe, die, τὸ κλαδευτήριον.
Hirn, das, ὁ ἐγκέφαλος, τὰ μυελά.
Hirnbohrer, der, τὸ τρέπανον.
Hirngespinst, das, ματαία φαντασία.
Hirnhaut, die, Hirnhäutchen, das, περικράνιος μήνιγξ, τὸ δέρμα ὁποῦ περιτυλίγει τὸν ἐγκέφαλον.
Hirnlos, a. χωρὶς μυελὰ, ἀστόχαστος, ἀνόητος.
Hirnschädel, der, Hirnschale, die, τὸ κρανίον.
Hirnwurst, die, λουκάνικον γεμισμένον μὲ κατακομματιασμένα κρέατα καὶ καπνισμένον.
Hirnwuth, die, ἡ φρενῖτις, παραφροσύνη.
Hirsch, der, τὸ ἐλάφι, (λάφι), ὁ ἔλαφος.
Hirschbock, der, τὸ ἀρσενικὸν ἐλάφι.
Hirschbrunst, die, ἡ ὄρεξις τοῦ ἐλαφιοῦ εἰς σμίξιν. ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν ἐλαφιῶν.
Hirschfänger, der, σπαθὶ κοντὸν τοῦ κυνηγοῦ.
Hirschgeweih, das, τὰ κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ.
Hirschhaut, die, τὸ δέρμα τοῦ ἐλαφιοῦ.
Hirschhorn, das, σκόνη ἀπὸ ῥινισμένα κέρατα ἐλαφιῶν.
Hirschkäfer, der, ὁ κάνθαρος.
Hirschkalb, das, τὸ ἐλαφόπουλον.
Hirschkuh, die, ἡ ἐλάφηνα (λάφηνα), ἡ ἔλαφος.
Hirschleder, das, πετζὶ ἐλαφίσιον.
Hirschwildbret, das, ἐλαφίσιον κρέας.
Hirse, die, τὸ κεγχρὶ (κιχρί).
Hirsekorn, das, ἕνα σπειρὶ ἀπὸ τὸ κεγχρί.
Hirt, der, ὁ ποιμὴν, βοσκός. (Schafhirt), προβατοβοσκὸς, τζουπάνος.
Hirtenbrief, der, ποιμενικὸν γράμμα, (δηλαδὴ ἐπισκόπου ἢ μητροπολίτου).
Hirtenflöte, die, ὁ αὐλὸς (ἡ φλαοῦτα) τοῦ βοσκοῦ, (τοῦ τζουπάνου).
Hirtenhaus, das, καλύβα τοῦ βοσκοῦ, (τοῦ τζουπάνου).
Hirtenhund, der, σκυλὶ ποιμενικὸν, (σκυλὶ τζουπάνου).
Hirtenleben, das, ἡ ποιμενικὴ ζωὴ, βουκολικὴ ζωή.
Hirtenstab, der, ποιμαντικὴ ῥάβδος. ματζοῦκα τοῦ τζουπάνου.
Hirtentasche, die, τὸ δισάκκι τοῦ βοσκοῦ, (ὁ τουρβάς).
Hirtin, die, ἡ ποιμένισσα, ἡ βοσκὸς (ἡ βοσκοῦ, τζουπάνα).
Hissen, v. a. (bey den Schiffern), ἀνηβάζω τὰ πανιὰ (εἰς τὰ καράβια).
Hißtau, das, τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνηβάζουν τὰ πανιὰ (εἰς τὰ καράβια).
Historie, die, ἡ ἱστορία. μία διήγησις.
Historisch, a. ἱστορικός.
Hitzblatter, die, Hitzblase, die, ἕνα σπειρὶ (εἰς τὸ πρόσωπον κ. τ. ε.) ἀπὸ ζέσιν.
Hitze, die, ἡ καῦσις, ἡ ζέσις, ζέστα. (μεταφ.) ὁ ζῆλος, ἡ θερμότης. — ὁ θυμός.

Hitzen, v. n. ζεσταίνω, κάμνω ζέστα.
Hitzig, a. ζεστὸς, θερμός. — ἔνζηλος. — ἀράθυμος, εὔκολος εἰς θυμόν. — ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν.
Hobel, der, τὸ ῥουκάνι.
Hobelbank, die, σκαμνὶ διὰ ῥουκάνισμα.
Hobeln, v. a. ῥουκανίζω.
Hobelspäne, die, τὰ ῥουκανίσματα.
Hoboe, das, εἶδος αὐλοῦ μουσικοῦ ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον.
Hoboist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ Hoboe. ἴδε· Hoboe.
Hoch, a. ὑψηλός. (erhaben, vornehm), ὑψηλὸς, μεγάλος.
Hochachtbar, a. πολλὰ τιμημένος, τιμιώτατος.
Hochachtung, die, τὸ σέβας, ἡ τιμὴ (προσφερομένη εἴς τινα).
Hochaltar, der, ὁ πρῶτος βωμὸς, τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα (μιᾶς ἐκκλησίας.
Hochamt, das, ἡ λειτουργία. das — halten, διαβάζω τὴν λειτουργίαν, λειτουργῶ.
Hochbeinig, a. ὁποῦ ἔχει ὑψηλὰ τὰ ποδάρια.
Hochberühmt, a. ἐνδοξώτατος.
Hochdeutsch, a. (ὑψηλο-γερμανικὸς), καθαρὰ γερμανικὸς (καθὼς εὑρίσκεται εἰς τὰ συγγράμματα τῶν καλῶν συγγραφέων).
Hochedel, Hochedelgeboren, τιμιώτατος. (τίτλος διδόμενος εἰς τεχνίτας). Ew. (Eure) Hochedelgeboren, ἡ τιμιότης σας.
Hochehrwürdig, a. πανοσιώτατος. Ew. (Eure) Hochehrwürden, ἡ πανοσιότης σας.
Hochfürstlich, a. ἡγεμονικός. Ew. (Eure) Hochfürstliche Durchlaucht, ἡ γαληνότης σας.
Hochgeboren, a. ἐκλαμπρότατος. Ew. (Eure) Hochgeboren, ἡ ἐκλαμπρότης σας (τίτλος διδόμενος εἰς κόμητας).
Hochgeehrt, a. τίμιος, τιμημένος, τιμιώτατος, ἐντιμώτατος.
Hochgelehrt, (hochgelahrt) a. λογιώτατος, ἐλλογιμώτατος.
Hochgericht, das, ὁ τόπος τῆς καταδίκης. ἡ κρεμαστεριά.
Höchlich, ad. ἐνθέρμως. höchlich bitten, παρακαλῶ ἐνθέρμως, θερμότατα.
Hochmeister, der, ὁ προεστὼς ἱππικοῦ (καβαλερικοῦ) τάγματος.
Hochmögend, a. δυνατώτατος, (τίτλος τῆς πρὸ τοῦ κυβερνήσεως τῆς Ὀλλάνδας).
Hochmuth, der, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη.
Hochmüthig, a. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων.
Hochroth, a. ἀνοικτο-κόκκινος.
Hochschätzung, die, τὸ σέβας, ἡ τιμὴ (προσφερομένη εἴς τινα).
Hochschwanger, a. ἐγγαστρωμένη πλησίον εἰς τὴν γένναν.
Hochstämmig, a. ὁποῦ ἔχει τὸν κορμὸν ὑψηλόν.
Höchste, der, die, das, ὑψηλότατος, -οτάτη, -ότατον. der Höchste (Gott), ὁ Ὕψιστος, (ὁ θεός).
Höchstens, ad. τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
Hochstift, das, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ, τὸ ἀρχιεπισκοπάτο.
Hochtrabend, a. φουσκωμένος (εἰς τὰ λόγια). ὑψηλόφρων, καυχητικός.
Hochverrath, der, μεγάλη προδοσία, προδοσία τῆς πατρίδος, προδοσία κατὰ τοῦ βασιλέως.
Hochverräther, der, μεγάλος προδότης, προδότης τῆς πατρίδος ἢ κατὰ τοῦ βασιλέως.
Hochwild, Hochwildbret, das, τὰ μεγάλα ἀγρίμια, δηλαδὴ ἐλάφια, ἄ-

γρια γουρούνια, πέρδικες, φασιανοὶ κ. τ. ε.).
Hochwohledel, a. τίμιος, τιμημένος. (τίτλος τις συνηθισμένος μόνον εἰς γράμματα κριτηρίου, καὶ κατώτερος ἀπὸ τὸ Hochedelgeboren).
Hochwohlgeboren, a. εὐγενέστατος. Ew. (Eure) Hochwohlgeboren, ἡ εὐγενεία σας, (τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς εὐγενεῖς).
Hochwürden, Ew. (Eure) Hochwürden, ἡ πανιερότης σας, (ὁμοίως καί· ἡ πανοσιότης σας).
Hochwürdig, a. πανιερώτατος, (ὁμοίως καί· πανοσιώτατος).
Hochwürdige, das, τὸ σεβασμιώτατον ἄζυμον (εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν, εἰς τοὺς Κατολίκους).
Hochzeit, die, ὁ γάμος.
Hochzeitgast, der, ὁ καλεσμένος εἰς τὸν γάμον.
Hochzeitgedicht, das, τὸ ἐπιθαλάμιον, (ποίημα εἰς γάμον τινός).
Hochzeitlich, a. τοῦ γάμου, ἀνήκων εἰς γάμον.
Hochzeitvater, der, ὁ πατέρας τῆς νύμφης, (τῆς νεοϋπανδρευμένης).
Hochzuehrend, s. Hochgeehrt.
Hocke, die, s. Bündel.
Hocken, v. a. (gem.), πέρνω ἢ βαστῶ τινὰ ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην ἢ εἰς τοὺς ὤμους. zu Hause —, v. n. κάθομαι πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι.
Höcker, der, ἡ καμποῦρα.
Höckerig, a. ἄνισος, ἀνώμαλος, (οἷον· ὁ δρόμος). — καμπούρης.
Hode, der, (die), τὸ ὀρχίδι, ἀρχίδι.
Hodensack, der, τὸ σακκουλάκι μὲ τὰ ὀρχίδια, ὁ ὄσχεός.
Hof, der, ἡ αὐλὴ (τοῦ ὀσπητίου καὶ τοῦ βασιλέως).
Hofamt, das, αὐλικὸν ἐπάγγελμα.
Hofbediente, der, αὐλικὸς ὑπηρέτης, αὐλικὸς δοῦλος.
Hofcapelle, die, αὐλικὸν παρακλήσιον. — ὁμοίως· οἱ αὐλικοὶ μουσικοί.
Hofdame, die, μία αὐλική, γυναῖκα ἢ θυγατέρα ἄρχοντος δουλεύουσα εἰς αὐλὴν βασιλικήν.
Hoffart, die, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη.
Hoffärtig, a. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων.
Hoffen, v. a. et n. ἐλπίζω.
Hoffentlich, ad. πιθανῶς, καθὼς ἐλπίζω.
Hoffnung, die, ἡ ἐλπίς, (ἐλπίδα).
Hoffnungslos, a. ἀπελπισμένος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐλπίδα.
Hoffnungslosigkeit, die, ἡ ἀπελπισία.
Hoffnungsvoll, a. πλήρης ἐλπίδος, ὁποῦ δίδει ἐλπίδα.
Hofkourier, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια τῶν αὐλικῶν τοῦ βασιλέως.
Hoffräulein, das, ἀρχωντοποῦλα αὐλική.
Hofgericht, das, αὐλικὸν κριτήριον.
Hofgesinde, das, αὐλικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτραις.
Hofgut, das, αὐλικὸν ὑποστατικόν.
Hofhaltung, die, ἡ αὐλή, δηλαδή· ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς βασιλικὴν αὐλήν.
Hofhund, der, σκυλὶ ὁποῦ φυλάγει τὴν αὐτὴν τοῦ ὀσπητίου, αὐλικὸν σκυλί.
Hofieren, v. n. einem —, κολακεύω μὲ ὑποκριτικὸν τρόπον. (gem.), κάμνω τὸ ἀναγκαῖον μου, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον.
Hofjäger, der, αὐλικὸς κυνηγός.
Hofkanzelley, die, αὐλικὴ καγγελλαρία.
Hofkirche, die, αὐλικὴ ἐκκλησία.
Hofküche, die, αὐλικὸν μαγειρεῖον.
Hofleben, das, αὐλικὴ ζωή.

Hofleute, οἱ αὐλικοὶ (βασιλικοί). (Hofgesinde), ἡ ἄνθρωποι δουλεύοντες εἰς τὴν αὐλὴν ἑνὸς ὑποστατικοῦ.
Höflich, a. πολιτικος (εἰς τὰ ἤθη).
Höflichkeit, die, τὸ πολιτικόν.
Höfling, der, ὁ αὐλικὸς, κόλαξ αὐλικός.
Hofmann, der, ὁ αὐλικὸς, ἄνθρωπος βασιλικῆς αὐλῆς.
Hofmännisch, a. αὐλικὸς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν αὐλικῶν.
Hofmarschall, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς ταῖς τζερεμόνιαις τῆς αὐλῆς.
Hofmeister, der, ὁ παιδαγωγός.
Hofmeisterin, die, ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα.
Hofmeistern, v. a. ἐλέγχω, νουθετῶ.
Hofnarr, der, μπουφοῦνος, μασκαρᾶς αὐλικός.
Hofrath, der, αὐλικὸς συμβουλάτωρας.
Hofraum, der, ὁ τόπος τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλὴ (τοῦ ὁσπητίου).
Hofschranze, der, ὁ αὐλικὸς, (ὁμιλῶντας μὲ καταφρόνησιν), αὐλικὸς ὑποκριτὴς ἢ ταπεινὸς κόλαξ.
Hofsprache, die, ἡ γλῶσσα τῆς (βασιλικῆς) αὐλῆς.
Hofstaat, der, ἡ αὐλὴ, ὅλοι οἱ αὐλικοὶ ἑνὸς βασιλέως.
Hoftag, der, ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ χωριάται δουλεύουν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐθέντου τοῦ χωρίου.
Höhe, die, τὸ ὕψος, (Anhöhe), τὸ ὕψωμα, ὑψηλὸς τόπος.
Hoheit, die, ἡ ὑψηλότης, μεγαλοπρέπεια. (als Titel): Ew. (Eure) Hoheit, ἡ ὑψηλότης σας.
Hohelied, das, τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων.
Hohepriester, der, ὁ ἀρχιερεὺς (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν).
Hohepriesterlich, a. ἀρχιερατικός.
Hohepriesterthum, das, ἡ ἀρχιερωσύνη.
Höher, a. (comp. von hoch), ὑψηλότερος. die Höhern, ὑψηλότεροι, οἱ ἀνώτεροι, οἱ μεγάλοι.
Hohl, a. κοῖλος, κούφιος. βαθουλός. hohle Augen, βουλιασμένα ὀμμάτια.
Hohlbohrer, der, τὸ τριβέλι.
Höhle, die, ἡ τρύπα, τὸ σπήλαιον, ἄντρον.
Höhlen, v. a. βαθουλώνω, κάμνω βαθουλόν.
Hohlen, v. a. πηγαίνω καὶ πέρνω μαζύ μου, πηγαίνω νὰ πάρω, νὰ φέρω ἐδῶ.
Hohlgeschliffen, a. κοῖλος, ἔγκοιλος, βαθουλὸς, (λέγεται διὰ γυαλιά).
Hohlglas, das, γυαλὶ ἔγκοιλον, βαθουλόν.
Hohlkehle, die, αὐλάκι εἰς στύλον ἢ εἰς τὸ ταβάνι.
Hohlmeißel, der, τὸ σμιλάριον διὰ βαθούλωμα.
Hohlspiegel, der, κοῖλος καθρέπτης, ἔγκοιλος ἢ βαθουλὸς καθρέπτης.
Hohlunder, der, ἡ σάμψυχος, κουφοξυλιά.
Höhlung, die, (das Höhlen), τὸ βαθούλωμα. (eine Höhlung), μία τρύπα, ἕνα μέρος βαθουλωμένον, τὸ βαθουλόν.
Hohlweg, der, δρόμος βαθουλὸς, δρόμος βαθὺς, λάκκος.
Hohlziegel, der, κοῖλον ἢ βαθουλὸν κεραμίδι.
Hohlzirkel, der, σφαιρικὸς διαβήτης.
Hohn, der, τὸ περιγέλοιον, ἡ περίπαιξις, τὸ περιπαίγνιον.
Höhnen, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω.
Hohngelächter, das, περιπαικτικὸν γέλοιον.
Höhnisch, a. περιπαικτικὸς, περιγελαστικός.

Hohnlache, die, s. Hohngelächter.
Hohnlächeln, v. n. μειδιῶ (χαμογελῶ) μὲ περιπαικτικὸν τρόπον.
Hohnnecken, v. a. πειράζω (τινὰ) νὰ τὸν περιγελάσω.
Hohnneckerey, die, ἡ πείραξις.
Hohnsprecher, der, ὁ περιγελαστὴς, περιπαίκτης.
Höke, die, Höker, der, ὁ μεταπουλητῆς, ξαναπουλητὴς, (ὁ ματραπάζης).
Höken, Hökern, v. n. μεταπουλῶ, ξαναπουλῶ, (εἶμαι ματραπάζης).
Hökin, Hökerin, die, ἡ μεταπουλήτρια, ξαναπουλήτρια.
Hökerey, die, Hökerkram, der, ἡ μεταπούλησις, ξαναπούλησις.
Hold, a. εὐνοϊκὸς, ὁποῦ φέρει εὔνοιαν. — χαριτωμένος.
Holder, s. Hohlunder.
Holdselig, a. χαριτωμένος.
Holdseligkeit, die, ἡ χάρις.
Holen, s. Hohlen.
Holfter, die, Pistolenholfter, φηκάρι πιστόλας κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου.
Holla! i. στάσου! ἄκουσαι, ἀκούσατε!
Holländerey, die, χωρικοὶ αὐλὴ εἰς τὴν ὁποῖαν τρέφουν ζῶα.
Hölle, die, ἡ κόλασις, ὁ ᾅδης.
Höllenangst, die, ὑπερβολικὴ στενοχωρία.
Höllenbrand, der, ἄνθρωπος ἄξιος τῆς κολάσεως, ἀχρειότατος.
Höllenfahrt, die, ἡ κατάβασις εἰς τὸν ᾅδην.
Höllenstein, der, λίθος καυστικὸς (τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ χειρουργοί).
Höllisch, a. τοῦ ᾅδου, τῆς κολάσεως.
Holm, der, τὸ νησὶ (μάλιστα εἰς τὴν βαλτικὴν θάλασσαν).
Holper, der, κάθε πρᾶγμα ἄνισον, οἷον· βῶλος ἀπὸ χῶμα, πέτρα κ. τ. ε.
Holperig, a. ἄνισος, ἀνώμαλος, γεμάτος βώλους χώματος, γεμάτος πέτραις κ. τ. ε. (μεταφ.) ἄνισος, ἀσύμφωνος, κακόφωνος.
Holunke (Halunke), der, ἕνας οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος.
Holz, das, τὸ ξύλον. (Brennholz), τὰ ξύλα διὰ καύσιμον.
Holzamt, das, ἡ ἐπιτροπία διὰ τὴν πούλησιν τῶν ξύλων.
Holzapfel, der, ἄγριον (ξυνὸν) μῆλον, ἀγριόμηλον.
Holzart, die, ἡ ἀξίνη, τὸ τζεκοῦρι.
Holzbirn, die, ἄγριον (ξυνὸν) ἀπίδι.
Holzbock, der, ἡ ξυλόμυγα, (ζωΰφιον ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα). (Sägebock) s. Sägebock. (μεταφ.) ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, ὁποῦ ὑποφέρει κάθε κόπον μὲ εὐκολίαν.
Holzboden, der, ἀμπάρι διὰ ξύλα.
Hölzchen, das, (kleines Gehölz), μικρὸν δάσος. (kleines Stück Holz), μικρὸν ξύλον, ξυλαράκι.
Holzen, v. a. κόπτω δένδρα εἰς τὸ δάσος.
Hölzern, a. ξύλινος, ξυλένιος.
Holzflöße, die, πλεύσιμον ξύλον εἰς τὸ νερόν. (ein Floß), ἡ σχεδία, πλωτή. s. Floß.
Holzhacker, der, ὁ ξυλοσχίστης. (ein Vogel), ὁ δρυοκολάπτης (πουλί).
Holzhäher, der, ὁ κορακίας, ἡ γάϊλα, (πουλί).
Holzhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ ξύλα.
Holzhändler, der, πραγματευτὴς μὲ ξύλα, ξυλοπώλης.
Holzhau, der, τὸ μέρος τοῦ δάσους ὁποῦ πρέπει νὰ κοπῇ, ἢ ὁποῦ κόπτεται ἀπὸ μιᾶς.

Holzhauer, der, ξυλοκόπος, δενδροκόπος.
Holzhaufen, der, σωρὸς ξύλων.
Holzicht, a. ξυλώδης, ὅμοιος μὲ ξύλον, σκληρὸς ὡσὰν ξύλον.
Holzkirsche, die, τὸ ἀγριοκέρασον.
Holzmesser, der, ὁ μετρητὴς τῶν ξύλων.
Holzplatz, der, τόπος διὰ ξύλα, τόπος τῶν ξύλων.
Holzschlag, der, τὸ κόψιμον τῶν ξύλων.
Holzschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰκόναις κ. τ. ε. εἰς ξύλιναις πλάκαις, ὁ ξυλογλύφος.
Holzschnitt, der, εἰκόνα χαρακωμένη εἰς ξύλινην πλάκαν.
Holzschuh, der, ξύλινον παποῦτζι.
Holzspan, der, ξυλαράκι σχισμένον μικρόν.
Holzstall, der, ξυλοφυλάκιον, ἀμπάρι διὰ ξύλα.
Holztrank, der, πιοτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ ξύλα.
Holzung, die, τὸ δάσος.
Holzwaare, die, κάθε ξύλινον πρᾶγμα, οἷον· βουτζιὰ κ. τ. ε.
Holzwerk, das, τὰ ξύλα εἰς τὸ κτίρειον.
Holzwurm, der, ἡ κάμπουρα, ὁ σκόρος, σκωλῆκι τι ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα.
Honig, der, (das), τὸ μέλι.
Honigbau, der, ἡ μελισσοτροφία.
Honigkuchen, der, πῆτα ψημένη μὲ μέλι.
Honigscheibe, die, κηρύθρα μέλιτος, μελόπητα.
Honigseim, der, μέλι καθαρόν.
Honigsüß, a. γλυκὺς ὡσὰν τὸ μέλι, μελοειδής.
Honorar, das, ἡ πληρωμὴ (τοῦ βιβλιοπώλου εἰς τὸν συγγραφέα διὰ τὸ σύγγραμμά του).
Hop, i. ἐλαδὰ, κάμε. (ἐκφώνησις σημαίνουσα σήκωσίν τινος πράγματος).
Hopfen, der, ἡ χούμελη, φυτόν τι ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν μαύρην πίβαν.
Hopfen, v. a. βάνω χούμελην εἰς τὴν πίβαν. ἰδέ· Hopfen.
Hopfengarten, der, περιβόλι μὲ χούμελην. ἰδέ· Hopfen.
Hopfenkeimchen, das, βλαστάριον τῆς χούμελης. ἰδέ· Hopfen.
Hopfenstange, die, μακρὸν ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὸ φυτὸν τῆς χούμελης. ἰδέ· Hopfen.
Hörbar, a. ἀκουστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀκούσῃ.
Horchen, v. n. ἀκούω κρυφίως, προσέχω τὸ αὐτί.
Horcher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προσέχει τὸ αὐτὶ (κρυφίως).
Horde, die, κοπάδι (μάλιστα βαρβάρων στρατιωτῶν). γένος (μάλιστα εἰς τὴν Ταταρίαν). für: Hürde, s. Hürde.
Hören, v. a. et n. ἀκούω. (gehorchen), ὑπακούω.
Hörensagen, das, ἡ φήμη. ich habe es vom Hörensagen, ἤκουσα αὐτὸ ἀπὸ ἄλλους ὁποῦ τὸ εἶπαν.
Hörer, der, ὁ ἀκούων, ἀκροατής.
Horizont, der, ὁ ὁρίζων.
Horizontal, a. ὁριζόντειος.
Horn, das, τὸ κέρας, κέρατον (ζώου καὶ μουσικὸν ὄργανον).
Hornarbeiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ βοϊδοκέρατα.
Hornband, der, δέσιμον βιβλίου μὲ πετζὶ σκληρὸν ὡσὰν κέρατον.
Horndrechsler, der, ὁ τορνευτὴς ὁποῦ κάμνει διάφορα πράγματα ἀπὸ τὰ βοϊδοκέρατα.
Hörnern, a. κερατένιος.

Hörnerträger, der, s. Hahnrey.
Horneule, die, κουκουβάγια μὲ κέρατα.
Hornhaut, die, (im Auge), τὸ πρῶτον ἢ κερατοειδὲς πετζὶ τοῦ ὀμματίου. (an Händen oder Füßen), τύλος, σκληρὸν πετζὶ εἰς τὰ χέρια καὶ ποδάρια τῶν ἐργατῶν.
Hornicht, a. κερατοειδής.
Hornig, a. ὁποῦ ἔχει κέρατα, κερατωμένος.
Horniß, die, ἡ ἀνθρίνη, εἶδος μεγάλης σφῆκας.
Hornung, der, ὁ Φεβρουάριος (μήν).
Hornvieh, das, ζῶα μὲ κέρατα, μάλιστα βοΐδια καὶ ἀγελάδαις.
Hornwerk, das, εἶδος ὀχυρώματος ἢ περιτειχίσματος.
Hörrohr, das, κέρατον ὁποῦ μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἀκούουν καλά.
Hörsaal, der, τὸ ἀκροατήριον.
Horst, der, (Dickicht), πυκνὸν δάσος. (Nest), φωλεὰ ἀετοῦ ἢ γιερακιοῦ.
Horsten, v. n. κάμνω ἢ ἔχω φωλεὰς, (λέγεται διὰ ἀετοὺς, γιεράκια κ. τ. ε.).
Hort, der, (veralt.), ὁ ὑπερασπιστής.
Hose, die, ἕνα καδὶ (μάλιστα διὰ βούτυρον).
Hosen, die, (pl.) τὸ βρακί. ein paar Hosen, ἕνα βρακί.
Hosenband, das, ἡ βρακοδέτη. ἡ καλτζοδέτη.
Hosenbund, der, τὸ ζωνάρι τοῦ βρακιοῦ, ἡ βρακοζώνη.
Hosenhebe, die, ἡ βρακοζώνη εἰς τὰ φράγκικα βρακιὰ, ὁποῦ ἀπερνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὤμους.
Hosenklappe, die, Hosenlatz, der, τὸ ἐμπροσθινὸν σκέπασμα τοῦ βρακιοῦ.
Hosenschlitz, der, ἡ ἐμπροσθινὴ σχισμάδα τοῦ βρακιοῦ.
Hosentasche, die, τζέπη τοῦ βρακιοῦ.
Hosenträger, der, s. Hosenhebe.
Hospital, das, τὸ νοσοδοχεῖον, νοσοκομεῖον, ὁσπιτάλι.
Hostie, die, τὸ ἄζυμον ὁποῦ μεταχειρίζεται ἡ δυτικὴ (λατινικὴ) ἐκκλησία, εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν.
Hott, i. φωνὴ τῶν ἀμαξάδων ὅταν θέλουν νὰ γυρίσουν τὰ ἄλογα εἰς τὸ δεξιὸν μέρος.
Hub, der, ἡ σήκωσις. (μεταφ.) τὸ πλέον καλλήτερον πρᾶγμα.
Hübel, der, Hübelchen, das, μικρὸν ὕψωμα. — σπειρὶ εἰς τὸ πρόσωπον.
Hübsch, a. εὔμορφος, ὡραῖος.
Hudeler, der, s. Pfuscher.
Hudeley, die, ἡ πείραξις, ἐνόχλησις. s. Pfuscherey.
Hudeln, v. a. πειράζω, ἐνοχλῶ. v. n. δουλεύω ἀχαμνὰ, κάμνω ἀχαμνὴν δουλειάν.
Huf, der, τὸ ὀνύχι εἰς τὸ ποδάρι τοῦ ἀλόγου.
Hufe, die, μέτρον τι ἀγροῦ.
Hufeisen, das, τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου.
Hufnagel, der, καρφὶ διὰ τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου.
Hufschlag, der, τὰ κτυπήματα τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου. τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου.
Hufschmidt, der, χαλκεὺς ὁποῦ βάνει τὰ πέταλα.
Hüfte, die, τὸ ἰσχίον, ὁ γόφος.
Hüftenlahm, a. κουτζὸς, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Hüfthorn, s. Hiefhorn.
Hüftweh, das, ἡ ἰσχιὰς, πόνος εἰς τὰ ἰσχία, εἰς τοὺς γόφους.
Hügel, der, ὁ λόφος, μικρὸν βουνόν.
Hügelig, a. γεμάτος λόφους.
Huhn, das, τὸ ὀρνίθι.
Hühnchen, das, τὸ ὀρνιθόπουλον.

Hühnerauge, das, ὁ τύλος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, ὁ ῥόζος, τὸ κότζι.
Hühnerey, das, αὐγὸν ὄρνιθας.
Hühnergeyer, Hühnerweihe, der, ὁ ἰκτῖνος, πουλὶ ὁποῦ ἁρπάζει τὰ ὀρνίθια.
Hühnerhaus, das, ὁ ὀρνιθὼν, τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ὀρνίθια.
Hühnerhof, der, αὐλὴ εἰς τὴν ὁποῖαν εὑρίσκονται τὰ ὀρνίθια.
Hühnerhund, der, σκυλὶ διὰ κυνῆγι εἰς ταῖς πέρδικες.
Hühnersteige, die, σκάλα διὰ τὰ ὀρνίθια.
Hui! i. ἐλαδὰ, κάμε ὀγλήγωρα. in einem Hui, εἰς μίαν στιγμὴν, εὐθύς.
Huld, die, ἡ χάρις, εὔνοια.
Huldigen, v. n. κάμνω τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα. (μεταφ.) σέβομαι, τιμῶ.
Huldigung, die, ἡ παράταξις μὲ τὴν ὁποῖαν κάμνουν οἱ ὑποκείμενοι τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα των. (μεταφ.) τὸ σέβας; ἡ τιμὴ προσφερομένη εἴς τινα.
Huldigungseid, der, ὁ ὅρκος τῆς ὑποταγῆς.
Huldgöttinnen, die, αἱ (τρεῖς) Χάριτες.
Hülfe, die, ἡ βοήθεια. Hülfe leisten, φέρω βοήθειαν, βοηθῶ.
Hülfleistung, die, ἡ ἐξακολούθησις τῆς βοηθείας, ἡ βοήθεια.
Hülflich, a. βοηθητικός.
Hülflos, a. ἀβοήθητος.
Hülflosigkeit, die, ἡ ἀβοηθησία.
Hülfreich, a. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ.
Hülfsgelder, die, ἄσπρα διδομένα εἰς βοήθειαν (μάλιστα διὰ πόλεμον).
Hülfsmittel, das, βοηθητικὸν μέσον.
Hülfsquelle, die, τρόπος βοηθείας.
Hülfstruppen, Hülfsvölker, die, (pl.) βοηθητικὰ στρατεύματα.
Hülfswort, das, βοηθητικὸν ῥῆμα.
Hülle, die, τὸ σκέπασμα, περιτύλιγμα.
Hüllen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω.
Hülse, die, τὸ τζέφλιον τῶν ὀσπρίων.
Hülsen, v. a. ἐβγάζω τὸ τζέφλιον, ξεφλουδίζω.
Hülsenfrucht, die, τὸ ὄσπριον.
Hummel, die, ὁ κηφὴν, ἡ ἀγριομέλισσα.
Hummer, der, ὁ ἀστακὸς, κάβουρας.
Humor, der, ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, (τουρκ. τὸ κέφι).
Humpe, Humpen, der, μεγάλον ποτῆρι (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν).
Hund, der, ὁ σκύλος, τὸ σκυλὶ, ὁ κύων.
Hündchen, das, τὸ σκυλάκι.
Hundehaus, das, Hundehütte, die, Hundestall, der, καλύβα τοῦ σκυλιοῦ.
Hundeloch, das, τρύπα ἢ καλύβα δι' ἕνα σκυλί. (Gefängniß), φυλακὴ (στενὴ καὶ σκοτεινή).
Hundert, nu. ἑκατόν.
Hundertfältig, Hundertfach, a. ἑκατονταπλάσιος.
Hundertjährig, a. ἑκατονταετὴς, ἑκατὸν χρόνων.
Hundertste, a. ἑκατοστός.
Hündin, die, ἡ σκύλα.
Hündisch, a. σκυλικὸς, κυνικός.
Hundsfott, der, ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρειώτατος, ψεύστης, σκύλος.
Hundsfötterey, die, ἡ ψευδιά. — μικρὸν καὶ οὐτιδανὸν πρᾶγμα.
Hundsföttisch, a. οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύστικος.
Hundshunger, der, ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα.
Hundstage, die, αἱ κυνικαὶ ἡμέραι, τὸ κυνόκαυμα, εἰς τὴν μέσην τοῦ καλοκαιριοῦ.

Hüne, der, (veralt.) ὁ γίγας.
Hunger, der, ἡ πεῖνα, ὁ λιμός.
Hungerig, a. ὁποῦ πεινᾷ, πεινασμένος. ich bin —, πεινῶ.
Hungern, v. n. πεινῶ, ὑποφέρω τὴν πεῖναν. es hungert mich, πεινῶ, ἔχω πεῖναν (τώρα).
Hungersnoth, die, ὁ λιμὸς, ἡ πεῖνα, ἔλλειψις τῆς τροφῆς.
Hüpfen, v. n. πηδῶ, ἀγαλλιάζω.
Hürde, die, τὸ περίφραγμα (μάλιστα διὰ πρόβατα).
Hürden, v. a. κάμνω περίφραγμα, περικυκλώνω μὲ περίφραγμα.
Hürdenschlag, der, ἡ περικύκλωσις μὲ περίφραγμα.
Hure, die, ἡ πόρνη, (πουτάνα).
Huren, v. n. πορνεύω.
Hurenhaus, das, τὸ πορνοβοσκεῖον, (πουτανόσπητον).
Hurenwirth, der, ὁ πορνοβοσκὸς, μαστρωπὸς, (πεζεβέγκης, τουρκ.).
Hurenwirthin, die, ἡ πορνοβόσκησσα, (πεζεβέγκη).
Hurer, der, ὁ πόρνος, πορνευτής.
Hurerey, die, ἡ πορνεία.
Hurkind, das, παιδὶ πόρνης. ὁ νόθος, μπάσταρδος.
Hurtig, a. ταχὺς, ὀγλήγωρος.
Hurtigkeit, die, ἡ ταχύτης, ὀγληγωράδα.
Husar, der, ὁ οὐσσάρος, ἱππεὺς (στρατιώτης) οὔγγρος ἢ φορεμένος κατὰ τὸν οὐγγρικον τρόπον.
Husten, der, ὁ βῆχας.
Husten, v. n. βήχω.
Hut, der, τὸ σκιάδιον, τὸ καπέλο.
Hut, die, ἡ προσοχὴ, προφύλαξις. auf der Hut seyn, προφυλάγομαι, προσέχω.
Hüten, v. a. φυλάγω. Vieh —, βόσκω ζῶα. sich —, φυλάγομαι, προφυλάγομαι.
Hüter, der, ὁ φύλαξ, φύλακας.
Hutfeder, die, πτερὸν] ἐπάνω εἰς τὸ καπέλο.
Hutfutter, das, τὸ ἐσώπανον τοῦ καπέλου.
Hutfutteral, das, φηκάρι ἢ κουτὶ διὰ καπέλο.
Hutkopf, der, τὸ κεφάλι τοῦ καπέλου.
Hutkrempe, die, τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Hutmacher, der, ὁ καπελᾶς, καπελοποιός.
Hutschen, v. n. γλυστρῶ καθήμενος, σύρνομαι κατὰ γῆς (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία).
Hutschleife, die, θηλειὰ ἢ σημεῖον ὁποῦ φοραῦν εἰς τὸ καπέλο (μάλιστα οἱ στρατιῶται).
Hütsche, die, τὸ ὑποπόδιον, σκαμνάκι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὰ ποδάρια.
Hutstaffirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει ἢ σχηματίζει τὰ καπέλα.
Hutstülpe, die, s. Hutkrempe, die.
Hütte, die, ἡ καλύβα. (beym Bergwesen), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλύουν τὰ μέταλλα τὰ ἐβγαλμένα ἀπὸ τὴν γῆν.
Hüttenarbeiter, der, ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων.
Hüttenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων.
Hüttenrauch, der, τὸ ἀρσενικὸν, (φαρμάκι).
Hüttenwerk, das, κατασκευὴ διὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων.
Hyacinth, der, ὁ ὑάκινθος, λίθος πολύτιμος.
Hyacinthe, die, ἡ ὑάκινθος, τὸ ζουμπούλι, (λουλοῦδι).
Hydraulik, die, ἡ ὑδραυλική.

Hydrostatik, die, ἡ ὑδροστατική.
Hymne, die, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία.
Hyperbel, die, ἡ ὑπερβολὴ (εἶδος καμπύλης γραμμῆς). — ἡ ὑπερβολὴ, ὑπερβολικὴ φράσις.
Hypochondrie, ἡ ὑποχονδρία, μελαγχολία.
Hypochondrisch, a. ὑποχονδριακὸς, μελαγχολικός.
Hypochondrist, ἕνας ὑποχονδριακὸς, μελαγχολικός.
Hypothek, die, ἡ ὑποθήκη, ἀκίνητον καλὸν θεμένον εἰς ἐνέχυρον χρέους.
Hysterik, die, τὸ ὑστερικὸν πάθος τῶν γυναικῶν.
Hysterisch, a. ὑστερικὴ (ὁποῦ ἔχει πάθος εἰς τὴν μήτραν).

J.

Der Selbstlauter (τὸ Ι φωνῆεν).

Ibe, s. Eibe.
Ibisch, s. Eibisch.
Ich, pron. ἐγώ.
Idee, die, ἡ ἰδέα.
Igel, der, ὁ ἐχῖνος, σκαντζόχοιρος.
Ihm, pron. αὐτῷ, ἐκείνῳ, εἰς αὐτὸν, εἰς ἐκεῖνον, εἰς αὐτὸ, εἰς ἐκεῖνο.
Ihn, pron. αὐτὸν, ἐκεῖνον.
Ihnen, pron. αὐτοῖς, αὐταῖς, εἰς αὐτοὺς, εἰς ἐκείνους, εἰς αὐτὰς, εἰς ἐκείνας, εἰς αὐτὰ, εἰς ἐκεῖνα. — σᾶς, εἰς τοῦ λόγου σας.
Ihr, pron. σεῖς, ἐσεῖς. — αὐτῇ, ἐκείνῃ, εἰς αὐτὴν, εἰς ἐκείνην.
Ihrer, pron. αὐτῶν, ἐκείνων.
Ihrethalben, Ihretwegen, Ihretwillen, pron. δι' αὐτὴν, δι' αὐτοὺς, δι' αὐταῖς, δι' αὐτὰ, διὰ τὸ χατῆρι τῶν. — διὰ τοῦ λόγου σας. διὰ τὸ χατῆρι σας.
Ihrige, der, die, das, Ihrer, —e, —es, pron. ὁ ἐδικός των. — ὁ ἐδικός σας, ἡ ἐδική σας, τὸ ἐδικόν σας.
Ihro, pron. ἐδικός σας, ἐδικός τις.
Ihro Majestät, ἡ κραταιότης σας, ἡ κραταιότης της.
Illumination, die, ἡ φωτοχυσία. — ὁ χρωματισμός.
Illuminiren, v. a. κάμνω φωτοχυσίαν. — χρωματίζω.
Iltiß, der, ζῶον τι ὅμοιον μὲ τὸν μοσχοπόντικον.
Im, In dem, εἰς τὸν, εἰς τό.
Imbiß, der, (veralt.) τὸ πρόγευμα. τὸ φαγί.
Immatriculiren, v. a. καταγράφω, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον (μάλιστα τοὺς μαθητὰς εἰς ἀκαδημίαν).
Immer, ad. πάντοτε, ἀεί.
Immerdar, ad. διὰ πάντοτε.
Immerfort, ad. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως.
Immerhin, ad. πάντοτε, χωρὶς διακοπήν. — ἂς εἶναι, ἂς γένῃ, δὲν με μέλει.
Immerwährend, a. παντοτινὸς, αἰώνιος.
Immittelst, ad. ἐν τῷ μεταξὺ, ὡς τόσον.

Imperativ, der, ἡ προστακτικὴ (εἰς τὴν γραμματικήν).
Imperial, der, τὸ ἰμπεριάλι, μονέδα χρυσῆ τῆς Ῥωσσίας.
Imperial-Folio, das, τὸ πλέον μεγαλήτερον σχῆμα βιβλίου.
Imperial-Papier, das, τὸ πλέον μεγαλήτερον χαρτί.
Impfen, v. a. ἐμπολιάζω, φιλιάζω.
Impfung, die, τὸ ἐμπολίασμα, φιλίασμα.
In, prp. εἰς, ἐν.
Inbegriff, der, τὸ περιέχον, περιεχόμενον. ἡ ἐπιτομὴ (βιβλίου).
Inbrunst, Inbrünstigkeit, die, ἡ προθυμία, θερμότης.
Inbrünstig, a. πρόθυμιος, ἔνζηλος, ἔνθερμος.
Indem, c. ἐν ᾧ, ἀφ' οὗ, εἰς καιρὸν ὅπου.
Indessen, ad. ἐν τῷ μεταξὺ, εἰς καιρὸν ὅπου.
Indicativ, der, ἡ ὁριστικὴ (εἰς τὴν γραμματικήν).
Indig, Indigo, der, τὸ λουλάκι.
Indigenat, das, τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας.
Infanterie, die, ὁ πεζὸς στρατὸς, τὸ πεζὸν στράτευμα.
Infanterist, der, πεζὸς στρατιώτης.
Infel, Inful, die, ἡ μίτρα ἐπισκόπου, μητροπολίτου.
Infinitiv, der, τὸ ἀπαρέμφατον, ἡ ἀπαρέμφατος, (εἰς τὴν γραμματικήν).
Ingenieur, der, ὁ μηχανικὸς ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ὀχυρώματα εἰς τὸν πόλεμον.
Ingleichen, ad. ὁμοίως, παρομοίως.
Ingrimm, der, θυμὸς κρυμμένος εἰς τὴν καρδίαν.
Ingwer, Ingber, der, ἡ ζιγγίβερις, τὸ τζίντζεβρον.
Inhaber, der, ὁ ἔχων. der — des Wechsels, ὁ ἔχων εἰς χεῖρας τὴν καμβιάλην (τὸ βεξήλιον).
Inhalt, der, τὸ περιεχόμενον. auch: Inhaltsverzeichniß, πίναξ βιβλίου.
Inländer, der, ὁ ἐντόπιος.
Inländisch, a. ἐντόπιος.
Inliegend, a. περικεκλεισμένος, περικλεισμένος.
Inne haben, v. a. ἔχω, ἐξουσιάζω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου.
Inne halten, v. n. παύω, διακόπτω τὸν λόγον μου, τὴν δουλειάν μου.
Inne werden, v. a. καταλαμβάνω, ἐννοῶ.
Innen, ad. μέσα, ἔνδον.
Innere, (der, die, das,) ἐσωτερικός.
Innerhalb, prp. et ad. μέσα εἰς, ἐντός.
Innerlich, a. ἐσωτερικός.
Innig, a. ἔνθερμος, πρόθυμος.
Innigkeit, die, ἡ ἐνθερμότης, προθυμία.
Innung, die, κοινότης, ἕνωσις τεχνιτῶν.
Inoculation, die, s. Impfung.
Inoculiren, s. Impfen.
Inquisit, der, ὁ ἐγκαλεσμένος καὶ ἐξεταζόμενος ἀπὸ τὸν κριτήν.
Insbesondere, ad. ξεχωριστὰ, μάλιστα, ἐξόχως.
Inschlitt, das, τὸ ὀξύγγι, ἀξύγγι.
Inschrift, die, ἡ ἐπιγραφὴ, τὸ ἐπίγραμμα (εἰς μνημεῖον κ. τ. ε.).
Insect (Insekt), das, τὸ ζωΰφιον, μαμούδι.
Insel, die, τὸ νησί, ἡ νῆσος.
Insgeheim, ad. κρυφίως, εἰς τὸ κρυφόν.
Insgemein, a. κοινῶς, γενικῶς.
Insgesammt, a. indecl. ὅλοι μαζύ.
Insiegel, das, ἡ βοῦλλα, σφραγίς.
Insignien, die, (pl.) τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, οἷον· ἡ κορώνα, τὸ

σκῆπτρον κ. τ. ε. ὁμοίως καὶ ἄλλα σημεῖα ἀλληγορικά.

Insolvent, *a.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ, (μουφλούζης).

Insolvenz, die, ἡ ἀδυναμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, (τὸ μουφλούζευμα).

Insonderheit, *ad.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά.

Inständig, *a.* ἔνθερμος. inständig bitten, παρακαλῶ ἐνθέρμως, ἱκετεύω.

Instanz, die, κριτήριον. die letzte (höchste) Instanz, τὸ τελευταῖον (ὕψιστον) κριτήριον, (ὁποῦ κάμνει τὴν τελευταίαν κρίσιν).

Instehend, *a.* μέλλων, ἐρχόμενος (μετ' ὀλίγον).

Inster, das, τὸ μεσεντέριον (διὰ φαγί).

Instinct, der, ἡ φυσικὴ ὁρμὴ (τοῦ ζώου μάλιστα, οἷον· εἰς τὸ νὰ γυρεύῃ τὴν τροφήν του, νὰ κάμνῃ φωλεὰν κ. τ. ε.)

Instrument, das, τὸ ἐργαλεῖον. (musikalisches), μουσικὸν ὄργανον, (σήμαρμα).

Insulaner, der, ὁ νησιώτης.

Interessant, *a.* περίεργος, (δηλαδή· ὁποῦ κινεῖ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου).

Interesse, das, τὸ ὄφελος, κέρδος. — ἡ περιέργεια, τὸ περίεργον.

Interessen, die, (*pl.*) τὸ διάφορον. Geld auf Interessen geben, δανείζω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον.

Interessiren, *v. a.* κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχήν.

Interessirt, *a.* φιλοκερδής. — μέτοχος.

Interjection, die, ἡ παρένθεσις, ἐκφώνησις, (εἰς τὴν γραμματικήν).

Invalide, der, στρατιώτης ἀδύναμος διὰ πόλεμον (διὰ πληγὰς μάλιστα).

Invalidenhaus, das, ὁσπιτάλι διὰ τοὺς στρατιώτας ὁποῦ ἔγιναν ἀδύναμοι διὰ πόλεμον.

Inventarium, das, ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὑπαρχόντων τινὸς, τῶν πραγμάτων ἑνὸς πραγματευτοῦ κ. τ. ε.

Inventiren, *v. a.* ἀπογράφω τὰ ὑπάρχοντα τινὸς, τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ κ. τ. ε.

Inventur, die, ἡ ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων τοῦ πραγματευτοῦ.

Inwendig, *a.* ἐσωτερικός. *ad.* μέσα, ἀπὸ μέσα.

Inzwischen, *ad.* ἐν τῷ μεταξὺ, ὡς τόσον.

Irden, *a.* χωματένιος, πήλινος.

Irdisch, *a.* γήϊνος, ἐπίγειος.

Irgend, *ad.* ἴσως.

Irgend einer, — -e, — -es, κάποιος τις.

Irgendwo, *ad.* εἰς κανένα μέρος.

Irre, *a. indecl.* λανθασμένος, συγχισμένος.

Irre gehen, *v. n.* χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι.

Irre werden, *v. n.* συγχίζομαι, χάνω τὸ νόημα, δὲν καταλαμβάνω.

Irre, die, ἡ πλάνη. in der Irre herumgehen, περιπλανῶμαι.

Irregulär, *a.* ἀνώμαλος, ἀκανόνιστος.

Irren, *v. n.* πλανῶμαι. sich —, *v. r.* λανθάνομαι, κάμνω λάθος. herum irren, περιπλανῶμαι.

Irrgang, der, λαβυρινθικὸς δρόμος.

Irrgarten, der, ὁ λαβύρινθος, λαβυρινθικὸς κῆπος (μὲ δρόμους περιπλεγμένους ὥστε νὰ πλανεθῇ τις εἰς αὐτούς).

Irrgeist, der, ἄνθρωπος ἄπιστος ἢ ἄθρησκος.

Irrgläubig, *a.* ἑτερόδοξος, ὁποῦ πιστεύει ψευδῆ δόγματα.

Irrgläubigkeit, die, ἡ ἑτεροδοξία.

Irrig, a. λανθασμένος, λανθαστικὸς, ψευδής.
Irrlehre, die, ἡ ψευδὴς διδασκαλία, τὸ ψευδὲς δόγμα, ἡ αἵρεσις.
Irrlehrer, der, ὁ ψευδοδιδάσκαλος, αἱρετικός.
Irrlicht, das, Irrwisch, der, ἐξάτμισις φλογώδης εἰς βαλτώδεις τόπους, (τὸ στοιχιό).
Irrstern, der, s. Planet, Wandelstern.
Irrthum, der, ἡ πλάνη, τὸ λάθος.
Irrung, die, τὸ λάθος, σφάλμα. (Zwist), διχόνοια, διαφορά.
Irrwahn, der, μία ψευδὴς γνώμη, ψευδοδοξία.
Irrweg, der, ὁ ψευδὴς δρόμος.
Irrwisch, der, s. Irrlicht.
Isabell-Farbe, die, ἡ κοῦλα, χρῶμα μεταξὺ τοῦ ἄσπρου καὶ κιτρίνου.
Isegrimm, der, (im Scherz), ἄνθρωπος ὁποῦ πάντοτε μαλώνει, αὐστηρότατος ἄνθρωπος.
Isopp, der, ὁ ὕσσωπος, χόρτον ἀρωματικόν.
Itzt, s. Jetzt.

J.

Der Mitlauter (τὸ I σύμφωνον).

Ja, ad. ναὶ, ναίσκι, μάλιστα. ja sogar, ναὶ μάλιστα.
Jah, s. Jäh.
Jacht, die, ἡ σαεττία, καράβι μὲ πανιὰ καὶ κουπιά.
Jacke, die, τὸ γιελέκι, καμζόλα μὲ μανίκια.
Jacobs-Stab, der, (Meßinstrument), ἀστρολάβιον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ ὕψος τῶν ἄστρων.
Jagd, die, τὸ κυνῆγι. Jagd machen, auf etwas, κυνηγῶ.
Jagdbar, a. καλὸς διὰ κυνῆγι.
Jagdflinte, die, τουφέκι διὰ τὸ κυνῆγι.
Jagdgerecht, a. μαθημένος εἰς τὸ κυνῆγι.
Jagdgerechtigkeit, die, τὸ δίκαιον τοῦ κυνηγίου.
Jagdhorn, das, κέρατον κυνηγοῦ.
Jagdhund, der, σκυλὶ διὰ κυνῆγι.
Jagdspieß, der, σοῦβλα διὰ κυνῆγι.
Jagdtasche, die, ἡ σακκοῦλα τοῦ κυνηγοῦ.
Jagdwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κυνῆγι (τὸ βασιλικὸν μάλιστα).
Jagen, v. a. κυνηγῶ. v. n. τρέχω πολύ. πηλαλῶ. (μεταφ.) βιάζομαι πολύ.
Jäger, der, ὁ κυνηγός.
Jägerey, die, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ. — οἱ κυνηγοὶ (μάλιστα εἰς δούλευσιν βασιλέως).
Jägerhorn, das, s. Jagdhorn.
Jägerkunst, die, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ.
Jägermeister, der, ὁ κυνηγὸς, ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν.
Jägerzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα (μάλιστα τὰ πανιὰ καὶ δίκτυα) διὰ τὸ κυνῆγι.
Jähe, a. (schnell), ταχὺς, γλήγωρος. (plötzlich), αἰφνίδιος, ἔξαφνος. (steil), κρημνώδης, ἔγκρημνος.
Jähe, die, κρημνώδης τόπος.

Jähling, a. αἰφνίδιος, ἔξαφνος, ἀνέλπιστος.
Jahr, das, τὸ ἔτος, ὁ χρόνος.
Jahrbuch, das, τὸ χρονικόν. gewöhnl.: die Jahrbücher, τὰ χρονικά.
Jahrgang, der, ἀκέραιον ἔτος ἐφημερίδων ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων.
Jahrgedächtniß, das, τὸ κατ᾽ ἔτος μνημονευτικὸν, ἡ κατ᾽ ἔτος ἐνθύμησις.
Jahrgeld, das, χρονικὴ πληρωμὴ, χρονικὸς μισθός.
Jahrhundert, das, ἡ ἑκατονταετηρὶς, ἑκατὸν χρόνια, ὁ αἰών.
Jährig, a. ἑνὸς χρόνου.
Jährlich, a. κατ᾽ ἔτος γινόμενος, κάθε χρόνον γινόμενος.
Jährling, der, πωλάρι ἢ ἀρνὶ ἑνὸς χρόνου.
Jahrmarkt, der, ἡ πανήγυρις, τὸ πανηγύρι, (τουρκ. τὸ μπαζάρι).
Jahrrechnung, die, ὁ χρονικὸς λογαριασμός. — ὁ τρόπος τοῦ μετρεῖν τὰ ἔτη (οἷον· ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ κ. τ. ε.)
Jahrstag, der, ἡμέρα ἐπιστρέφουσα κάθε χρόνον, (οἷον· τὰ γενέθλια τινὸς, ὁ ἅγιος συνονόματος κ. τ. ε.).
Jahrszeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ χρόνου.
Jahrtausend, das, χιλιάδα χρόνων, χίλιοι χρόνοι, ἡ χιλιετία.
Jahrwechsel, Jahreswechsel, der, τὸ νέον ἔτος.
Jahrzahl, die, ὁ χρόνος (ὁποῦ γράφεται ἢ λογαριάζεται).
Jähzorn, der, ἡ ἀραθυμία, εὐκολία εἰς θυμὸν, ὁ αἰφνίδιος θυμός.
Jähzornig, a. ἀράθυμος, εὔκολος εἰς θυμὸν, ὁποῦ εὐθὺς θυμώνει.
Jalappe, die, ἡ γιαλάπα, φυτὸν ἰατρικόν.
Jammer, der, ὁ θρῆνος, παράπονος. ἡ λύπη. θλίψις. ἡ δυστυχία, ἀθλιότης, ταλαιπωρία. (die fallende Sucht), ἡ ἐπιληψία, τὰ καλάτου.
Jammergeschrey, das, φωνὴ θρηνητική.
Jämmerlich, a. θρηνητικὸς, λυπηρός. ἄθλιος, ταλαίπωρος.
Jammern, v. n. θρηνῶ, παραπονοῦμαι. es jammert mich, ἐλεῶ, ἔχω συλλύπησιν, λυποῦμαι.
Jammervoll, a. θρηνώδης, λυπηρός. ἀθλιώτατος, δυστυχέστατος.
Janitschar, der, ὁ γιανιτζάρος.
Januar, Jänner, der, ὁ Ἰανουάριος (μήν).
Jasmin, der, τὸ γιασουμὶ, (δενδράκι καὶ λουλούδι).
Jaspis, der, ὁ ἴασπις, ἡ ἰασπίδα, (λίθος).
Jäten, v. n. σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἀχαμνὰ χόρτα.
Jäter, der, ὁ σκαλευτής.
Jäthaue, Jäthacke, die, τὸ σκαλευτῆρι, σκαλιστῆρι.
Jauchzen, v. n. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἀγαλλιάζομαι, ἀγαλλιῶμαι.
Jauchzen, das, αἱ κραυγαὶ (ἡ φωναῖς) τῆς χαρᾶς, τὸ ἀγαλλίασμα.
Jawort, das, τὸ ναὶ, ἡ στέρξις (μιᾶς κόρης τὴν ὁποῖαν ζητεῖ τῆς διὰ γυναῖκα).
Je! i. εὖγε! (φωνὴ θαυμασμοῦ).
Je, ad. je — je, je — desto, ὅσον — τόσον. je zuweilen, ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, πότε καὶ πότε. je zwey, je drey ꝛc., ἀπὸ δύο, ἀπὸ τρεῖς κ. τ. ε. je nachdem —, κατὰ —, ἀποβλέποντας εἰς —.
Jedennoch, s. Dennoch.
Jeder, — e, — es, ἕκαστος, ἑκάστη,

ἕκαστον, καθεὶς (καθένας), καθεμία, καθὲν (καθένα).
Jedermann, κάθε ἄνθρωπος, πᾶς τις.
Jederzeit, Jedesmal, κάθε καιρὸν, κάθε φοράν.
Jedesmalig, a. ὁποῦ γίνεται κάθε φοράν.
Jedoch, c. μὲ ὅλον τοῦτο.
Jedweder, Jeglicher, s. Jeder.
Jeher, von Jeher, ad. ἀπὸ πάλαι, ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, πάντοτε.
Je länger, je lieber, das, (Pflanze), τὸ περικλύμενον, ἁγιόκλημα, (φυτόν).
Jemals, ad. ποτέ.
Jemand, pron. τις, τινάς.
Jener, Jene, Jenes, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
Jenner, s. Januar.
Jenseit, prp. πέραν.
Jenseitig, a. εἰς τὸ πέραν μέρος εὑρισκόμενος.
Jenseits, ad. πέρα, εἰς τὸ πέραν μέρος.
Jesuit, der, ὁ Γιεσουίτης, καλόγηρος τοῦ τάγματος τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ.
Jetzig, a. τωρινός.
Jetzt, a. τώρα, νῦν.
Joch, das, ὁ ζυγός. (einer Brücke), ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι τοῦ γεφυριοῦ.
Johannisbeere, die, τὸ φραγκοστάφυλον.
Johannisbeerstrauch, der, ἡ φραγκοσταφυλιά.
Johannis=Brod, das, τὸ ξυλοκέρατον.
Johannisfest, das, ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τὰ ἁγιογιαννίτικα.
Johanniswürmchen, das, ἡ κωλοφωτιὰ, (ζωΰφιον).
Jonquille, die, (franz.), λουλοῦδι τὸ μυριστικόν.
Jubel, der, τὸ ἀγαλλίασμα, μεγάλη χαρά.
Jubelbraut, die, γυναῖκα ὁποῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν τῆς ὑπανδρείας τῆς μετὰ πενῆντα χρόνους.
Jubelbräutigam, der, ἄνδρας ὁποῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του μετὰ πενῆντα χρόνους.
Jubelfest, das, Jubelfeyer, die, ὁ Ἰωβιλαῖος, ἑορτὴ γινομένη κάθε ἑκατὸν χρόνους (ἢ καὶ κάθε πενῆντα χρόνους).
Jubelgeschrey, das, φωναῖς μεγάλης χαρᾶς.
Jubelhochzeit, die, ὁ ἑορτασμὸς τοῦ γάμου πάλιν μετὰ πενῆντα χρόνους.
Jubeljahr, Jubiläum, das, ὁ ἰωβιλαῖος χρόνος. ἑορτὴ ὁποῦ γίνεται κάθε ἑκατὸν χρόνους.
Jubiliren, v. n. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἀγαλλιῶμαι. v. a. (einen Beamten, einen Diener), ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν ἕναν ἀξιωματικὸν, ἕναν δοῦλον κ. τ. ε. διορίζωντάς τον μίαν χρονικὴν πληρωμήν.
Juchart, Juchert, die, μέτρον τι τοῦ ἀγροῦ περιέχον ἑκατὸν ἢ καὶ περισσοτέρας ὀργυιὰς τετραγωνικάς.
Juchten, Juften, der, πετζὶ κόκκινον τῆς Ῥωσσίας.
Jucken, das, ὁ κνησμὸς, ἡ φαγοῦρα.
Jucken, v. n. κνήζω, προξενῶ φαγοῦραν, (τζούζω).
Juchs, (gem.), s. Schmutz.
Jude, der, ὁ ἑβραῖος, Ἰουδαῖος.
Judenkirsche, die, τὸ ἀγγραβάνι, ἀλικάκαβον.

Judenpech, das, ἡ ἄσφαλτος.
Judenschule, die, (σχολεῖον τῶν Ἑβραί-ων). ἡ συναγωγή.
Judenthum, das, ἡ Ἑβραϊκὴ θρησκεία, ὁ ἰουδαϊσμός.
Jüdin, die, ἡ Ἑβραία, Ἰουδαία.
Jüdisch, a. ἑβραϊκὸς, ἰουδαϊκός.
Jugend, die, ἡ νεότης, νεαρὴ ἡλικία. (junge Leute), οἱ νέοι ἄνθρωποι.
Jugendlich, a. νέος, νεαρός. ὅμοιος μὲ νέον.
Julius, der, ὁ Ἰούλιος (μήν).
Jung, a. νέος.
Junge, der, τὸ παιδὶ (μικρὸν καὶ ἕως δώδεκα χρόνων). (Lehrling), ἀρχά-ριος (εἰς τεχνίτην).
Jünger, der, ὁ μαθητὴς (μάλιστα τοῦ Χριστοῦ).
Jungfer, die, ἡ παρθένος, παρθενο-κόρη.
Jüngferlich, s. Jungfräulich.
Jungfernhonig, der, τὸ πλέον καθαρό-τερον μέλι.
Jungfernglas, s. Marienglas.
Jungfernkind, das, ὁ νόθος, μπάσταρδος.
Jungfernkloster, das, μοναστῆρι διὰ καλογρηαῖς.
Jungfernknecht, der, ὁ φιλογύνης, τρυ-φερὸς καὶ γυναικίσιος ἄνθρωπος.
Jungfernkranz, der, ὁ στέφανος μιᾶς παρθένου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της. (μεταφ.) ἡ παρθενία.
Jungfernöhl, das, τὸ πλέον καθαρότε-ρον λάδι.
Jungfernstand, der, ἡ παρθενικὴ κατά-στασις, παρθενία.
Jungfernwachs, das, τὸ πλέον καθα-ρότερον κηρί.
Jungferschaft, die, ἡ παρθενία. die Jungferschaft nehmen, ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω.

Jungfrau, die, ἡ παρθένος. die heili-ge Jungfrau, ἡ Παναγία.
Jungfräulich, a. παρθενικός.
Jungfrauschaft, (Jungferschaft), die, ἡ παρθενία.
Junggesell, der, ὁ νέος παρθένος, νέος ἀνύπανδρος.
Junggesellenschaft, die, Junggesellen-stand, der, ἡ παρθενία τῶν νέων ἀνθρώπων.
Jüngling, der, ὁ νέος, νεανίσκος.
Jünglingsjahre, die, Jünglingsalter, das, ἡ ἡλικία τοῦ νέου ἀπὸ δέκα τέσσαρες ἕως εἴκοσι πέντε χρόνους.
Jüngste, der, die, das, νεώτατος, ὁ πλέον νεώτερος. der jüngste Bruder, ὁ μικρότερος ἀδελφός. der jüngste Tag, das jüngste Gericht, ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ.
Jüngst, ad. πρὸ ὀλίγου.
Junius, der, ὁ Ἰούνιος (μήν).
Junker, der, τὸ ἀρχωντόπουλον, ὁ νέος εὐγενής.
Jurisdiction, die, ἡ ἐξουσία τοῦ κριτη-ρίου, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἕνα κρι-τήριον.
Jurisprudenz, s. Rechtsgelehrsamkeit.
Jurist, der, ὁ νομικὸς, ὅστις ἠξεύρει τοὺς νόμους.
Juristisch, a. νομικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων.
Just, ad. ἴσια, κατ' εὐθεῖαν.
Justiren, v. a. ἐξισάζω, διορθώνω, βά-νω εἰς τάξιν (μάλιστα ἐργαλεῖα, μέτρα, οἷον· ταῖς πήχαις κ. τ. ε.)
Justiz, die, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐξακολού-θησις τῆς δικαιοσύνης.
Juwel, das, πολύτιμος λίθος, τὸ τζο-βαερικόν.
Juwelier, der, ὁ τζοβαερτζῆς.

K.

Kabel, die, σχοινὶ ναυτικόν.
Kabeljau, der, τὸ ὀνόψαρον, γαϊδαρόψαρον.
Kachel, die, τετράγωνον πήλινον διὰ σόμπαις ἢ φούρνους.
Kachelofen, der, φοῦρνος, σόμπα συνθεμένη ἀπὸ τετράγωνα πήλινα.
Käfer, der, ὁ κάνθαρος, ἀσκάθαρος.
Kaff, das, s. Spreu.
Kaffee, der, ὁ καφές.
Kaffeebaum, der, τὸ δένδρον τοῦ καφέ.
Kaffeebohne, die, ἕνα σπειρὶ τοῦ καφέ.
Kaffeebret, das, πινάκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸν καφέν.
Kaffeehaus, das, ὁ κοφιανές.
Kaffeekanne, die, ἀγγεῖον τοῦ καφέ (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κερνοῦν τὸν καφέν).
Kaffeekessel, der, καζάνι διὰ καφέν.
Kaffeekocher, der, τέντζερες διὰ καφέν.
Kaffeelöffel, der, μικρὸν χουλιάρι διὰ καφέν.
Kaffeemühle, die, χειρόμυλος διὰ καφέν.
Kaffeetasse, die, φιλτζάνι διὰ καφέν.
Kaffeeschälchen, das, s. Kaffeetasse.
Kaffeetisch, der, τραπέζι διὰ καφέν.
Kaffeeschank, der, ὁ κοφιαντζῆς, ὁποῦ ἔχει κοφιανέν.
Käfich, der, τὸ κλωβίον, κλουβίον.
Kahl, a. φαλακρός. (μεταφ.) γυμνωμένος, ὑστερημένος ἀπὸ χόρτα, ἀπὸ δένδρα. eine kahle Entschuldigung, ματαία πρόφασις, ψευδὴς πρόφασις.
Kahlkopf, der, ὁ φαλακρός.
Kahm, der, ἡ μοῦχλα ἐπάνω εἰς τὸ κρασί.
Kahmen, v. n. μουχλιάζω (λέγεται διὰ τὸ κρασί).
Kahmig, a. μουχλιασμένος.
Kahn, der, ἡ βάρκα, τὸ καΐκι, ψαράδικον πλοῖον.
Kai, der, περιγιάλι λιθόστρωτον εἰς τὸ ὁποῖον φορτώνουν καὶ ξεφορτώνουν τὰ καράβια.
Kaiser, der, ὁ αὐτοκράτωρ, βασιλεύς.
Kaiserin, die, ἡ αὐτοκρατόρισσα, βασίλισσα.
Kaiserkrone, die, ἡ αὐτοκρατορικὴ κορώνα. — ὁμοίως· φυτόν τι.
Kaiserlich, a. αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Kaiserschnitt, der, ἡ ὑστεροτομία, χειρουργικὴ τομὴ τῆς μήτρας μιᾶς γυναικὸς ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ ἐβγάλουν τὸ ἔμβρυον ζωντανόν.
Kaiserthum, das, βασίλειον αὐτοκράτορος.
Kajüte, die, ὁ ὀνδᾶς τοῦ καπιτάνου εἰς τὸ καράβι.
Kalb, das, τὸ μοσχάρι. das Kalb in die Augen schlagen, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ λέγωντας τὴν ἀλήθειαν. ein Kalb machen, (im Scherz, gem.), ξερνῶ.
Kalben, v. a. γεννῶ μοσχάρι.
Kälberbraten, s. Kalbsbraten.
Kälbergekröse, das, τὰ ἔντερα τοῦ μοσχαριοῦ.
Kälbern, v. n. γεννῶ μοσχάρι. (Possen treiben), κάμνω τρέλαις. (speyen), ξερνῶ.
Kälberstoß, der, τὸ μηρὶ τοῦ μοσχαριοῦ.

Kalbfell, das, τὸ δέρμα (πετζί) τοῦ μοσχαριοῦ. dem Kalbfell folgen, (μεταφ.) γίνομαι στρατιώτης.
Kalbfleisch, das, μοσχαρίσιον κρέας.
Kalbkopf, der, κεφάλι μοσχαριοῦ.
Kalbleder, das, μοσχαρίσιον πετζί.
Kalbsbraten, der, μοσχαρίσιον ψητόν.
Kaldaunen, die, τὰ ἔντερα.
Kalender, der, τὸ καλενδάριον.
Kalesche, die, ἁμάξι ἐλαφρὸν (διὰ σεργιάνι καὶ διὰ ταξίδια).
Kalfatern, v. a. καλαφατίζω.
Kalfaterer, der, ὁ καλαφατιστής.
Kalk, der, ὁ ἄσβεστος, ἀσβέστης, (ἡ ἀσβέστη).
Kalkartig, a. ἀσβεστοειδής.
Kalkbrennen, das, τὸ καύσιμον (ψήσιμον) τοῦ ἀσβέστου.
Kalkbrenner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ καίει τὸν ἀσβέστην.
Kalken, v. a. ἀνακατώνω ἀσβέστην καὶ ἄμμον. βάνω ἀσβέστην.
Kalkofen, der, ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον καίουν τὸν ἀσβέστην.
Kalkstein, der, ἡ ἀσβεστόπετρα.
Kalkwasser, das, τὸ ἀσβεστόνερον.
Kalmank (Calmank), der, εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί.
Kalmäuser, der, ἄνθρωπος βυθισμένος εἰς στοχασμοὺς, σιωπηλὸς, κατηφής.
Kalmus, der, καλάμι ἀρωματικόν.
Kalt, a. ψυχρὸς, κρύος.
Kaltblütig, a. ψυχρὸς, ὁποῦ ἔχει ψυχρὸν αἷμα, ἀναίσθητος.
Kaltblütigkeit, die, τὸ ψυχρὸν αἷμα, ἡ ἀναισθησία.
Kälte, die, ἡ ψύχρα, κρυάδα, τὸ κρύον.
Kälten, v. a. κρυώνω, προξενῶ κρύον.
Kaltsinnig, a. ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἀναίσθητος, ἀδιάφορος.
Kaltsinnigkeit, die, Kaltsinn, der, ἡ ψυχρότης, ἀναισθησία, ἀπαθία, ἀδιαφορία.
Kamaschen, die, τὸ χολέβια, ἐπικνημίδια.
Kameel, das, ἡ καμῆλα, ὁ κάμηλος.
Kameelgarn, das, νῆμα ἀπὸ τρίχες γίδας.
Kameelhaar, das, τρίχες καμήλου.
Kameelparder, der, ὁ καμηλοπάρδαλις, (ζῶον τῆς Ἀφρικῆς).
Kameeltreiber, der, ὁ καμηλολάτης.
Kamelot, (Camelot), der, τὸ καμελότο, εἶδος τζόχας ἀπὸ τρίχες γίδας καὶ μετάξι.
Kamerad, der, ὁ σύντροφος, (συστρατιώτης).
Kamille, die, τὸ χαμαίμυλον, (φυτόν).
Kamin, der, ὁ κάμινος, τὸ καμίνι (οὐτζάκι).
Kaminfeger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ οὐτζάκια.
Kamisol, das, ἡ καμιζόλα.
Kamm, der, τὸ κτένι (Hahnenkamm), τὸ κορέλι τοῦ πετεινοῦ. (des Pferdes, die Kammhaare), ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη.
Kämmen, v. a. κτενίζω.
Kammer, die, ἡ κάμερα, ὁ κοιτών. (Finanzkammer), ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων. (der Kanone), τὸ κοίλωμα τοῦ κανονιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι.
Kammer-Collegium, das, ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων.
Kammerdiener, der, ὁ καμεριέρης, δοῦλος ὁποῦ ἐνδύνει τὸν αὐθέντην κ. τ. ε.
Kämmerer, der, ὁ καμεριέρης, ἐπιστάτης εἰς τὰ βασιλικὰ εἰσοδήματα.

Kämmerey, die, ἡ ἐπιτροπία εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον.
Kammerfrau, die, ἡ καμεριέρα, γυναῖκα ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας.
Kammerfräulein, das, ἀρχωντοποῦλα δουλεύουσα εἰς βασίλισσαν.
Kammergericht, das, τὸ ὕψιστον κριτήριον (κυρίως· εἰς ὑποθέσεις τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων).
Kammergut, das, βασιλικὸν ὑποστατικόν.
Kammerherr, der, ὁ καμεράρης, εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως.
Kammerjungfer, die, ἡ καμεριέρα, κορίτζι ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας.
Kammerjunker, der, εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως (μικρότερος ἀπὸ Kammerherr).
Kammerlakey, der, δοῦλος αὐλικός.
Kammermagd, die, δούλη ὁποῦ πατστρεύει τὸν ὀνδὰν κ. τ. ε.
Kammermädchen, das, καμεριέρα, δούλη εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας.
Kammerrath, der, συμβουλάτωρας τῆς βασιλικῆς κάμερας.
Kammertrauer, die, πένθιμα φορέματα τὰ ὁποῖα φοροῦν μόνον οἱ αὐλικοὶ διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ξένου πρίγγιπος.
Kammertuch, das, εἶδος πολλὰ λεπτοῦ καὶ καλοῦ πανιοῦ.
Kammfutter, Kammfutteral, das, τὸ φηκάρι τοῦ κτενιοῦ.
Kammhaar, das, ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη.
Kammmacher, der, ὁ κτενοποιός.
Kammrad, das, τροχὸς μὲ δόντια κατὰ τρόπον κτενιοῦ.
Kampf, der, ὁ πόλεμος, ἡ μάχη.
Kämpfen, v. n. πολεμῶ, μάχομαι.
Kämpfer, der, ὁ πολεμητής, μαχητής.
Kampfplatz, der, ὁ τόπος τῆς μάχης.
Kampfer, s. Campher.
Kanarienvogel, s. Canarienvogel.
Kanefaß, s. Canneva ß.
Kaninchen, das, τὸ κουνέλι.
Kaninchenbau, der, τρύπα τοῦ κουνελιοῦ εἰς τὴν γῆν.
Kanker, der, s. Spinne.
Kankergespinst, das, s. Spinnewebe.
Kanne, die, τὸ ἰμπρίκι διὰ καφὲν, τζάϊ κ. τ. ε. ὁμοίως· ὁ κουβάς).
Kannengießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἰμπρίκια (ἀπὸ καλάϊ ἢ χαλκόν.
Kannenkraut, das, ἡ ἵππουρις, (φυτόν τι).
Kanonade, die, κανονάδα, πόλεμος μὲ κανόνια μόνον.
Kanone, die, τὸ κανόνι, (τουρκ. τὸ τόπι).
Kanonenkugel, die, βόλι διὰ κανόνια.
Kanonenschuß, der, ἡ κανονιά.
Kanonier, der, ὁ κανονιέρης, (τουρκ. τοπτζῆς).
Kanonieren, v. a. et n. ῥίπτω κανόνια, πολεμῶ μὲ κανόνια.
Kante, die ἡ ἄκρα, ἡ γωνία. Kanten, (Spitzen), τζίπκαις, μέρλα.
Kanthaken, der, ἀγκίστρι μεγάλον, ἀγκρούφι.
Kanzel, die, ὁ ἄμβων, (ἄμβωνας).
Kanzelberedsamkeit, die, ἡ εὐγλωττία εἰς λόγους ἐκκλησιαστικούς.
Kanzelley, (Canzley), die, ἡ καγγελλαρία.
Kanzelleyschreiber, Kanzellist, der, γραμματικὸς εἰς τὴν καγγελλαρίαν.
Kanzelleyschrift, die, εἶδος γραμμάτων

γερμανικῶν ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου.
Kanzelleystyl, der, τὸ ὕφος συνηθισμένον εἰς τὴν καγγελλαρίαν καὶ εἰς τὰ κριτήρια.
Kanzelredner, der, ὁ ἱεροκήρυξ, ὁποῦ κάμνει λόγους εἰς τὸν ἄμβωνα.
Kanzler, der, ὁ καγγελλάριος.
Kapaun, der, τὸ καπώνι, καπούνι.
Kapellan, Kapelle, s. Capellan ꝛc.
Kaper, der, ὁ κουρσάρος. (δηλαδὴ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν διοίκησιν νὰ πιάσῃ ἐχθρικὰ καράβια).
Kaper, die, ἡ κάππαρις, τὸ καππάριον.
Kappe, die, (Kleid), τὸ γιουπποῦνι, φόρεμα ἕως τὰ ποδάρια. (Kopfbedeckung), μικρὴ σκούφια.
Kappen, v. a. κόπτω (κυρίως· τὰ σχοινιὰ τῆς ἄγκυρας). (einen Hahn), μουνουχίζω πετεινόν.
Kappfenster, das, ὁ φεγγίτης, μικρὸν παράθυρον εἰς τὴν στέγην.
Kappzaum, der, χαλινάρι διὰ ἄλογα ἀκαταδάμαστα.
Kapsel, die, ἡ κάψα, θήκη, τὸ κουτί.
Karat, das, τὸ καράτι τοῦ χρυσίου.
Karausche, die, εἶδος ὀψαριοῦ μικροῦ εἰς τὰ ποτάμια.
Karbatsche, die, τὸ καμτζίκι, τὸ βούνευρον.
Karbatschen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι, μὲ βούνευρον.
Kardetsche, die, ἡ λανάρα.
Kardetschen, v. a. λαναρίζω.
Karfunkel, s. Carbunkel.
Karg, a. φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Kargen, v. n. φείδομαι, λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, εἶμαι φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Kargheit, die, ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία.
Kärglich, a. ὀλίγος, μόλις τόσον ὅσον φθάνει.
Karner, der, ἁμαξᾶς, ἀγωγιάτης.
Karnies, das, ἡ κορωνὶς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν).
Karpfen, (Karpen), der, τὸ σαζάνι, (ψάρι).
Karre, die, ἁμαξάκι μὲ ἕναν τροχόν.
Karren, der, ἁμάξι μὲ δύω τροχοὺς δι' ἀγώγι.
Karren, v. n. τραβῶ, σύρνω ἕνα ἁμάξακι.
Karrengaul, der, ἄλογον ἁμαξᾶ, ἄλογον ἀγωγιάτου.
Karrenschieber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾶ τὸ μονότροχον ἁμαξάκι.
Karst, der, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι.
Karsten, v. a. σκάπτω, σκαλίζω μὲ δικέλλι.
Kartätsche, die, δεμάτι μὲ καρφιὰ καὶ μολύβια ὁποῦ ῥίπτουν ἀπὸ τὸ κανόνι.
Karte, die, τὸ χαρτὶ (διὰ παιγνίδι). ὁμοίως· γεωγραφικὴ χάρτα.
Karten, v. a. διατάσσω, ἑτοιμάζω (μὲ κακὸν σκοπόν).
Kartenblatt, das, ἕνα χαρτὶ (διὰ παιγνίδι).
Kartenmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει χαρτιὰ διὰ παιγνίδι.
Kartenpapier, das, χαρτὶ χονδρότερον καὶ πυκνότερον.
Kartenspiel, das, τὸ παιγνίδι μὲ τὰ χαρτιά.
Kartenspieler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ χαρτιά.
Karthaune, die, τὸ πλέον μεγαλήτερον εἶδος τῶν κανονιῶν.
Kartoffel, die, μῆλον τῆς γῆς, καρτόφελον.
Käse, der, τὸ τυρί.
Käseform, die, καλοῦπι διὰ τυριά.

Käsehaus, das, τὸ σπητάκι εἰς τὸ ὁποῖον στεγνώνουν τὰ τυριά.
Käsekuchen, der, πῆτα μὲ τυρί.
Käsemade, die, σκωλῆκι εἰς τὸ τυρί.
Käsemilbe, die, s. Milbe.
Käsen, v. n. πήζω, γίνομαι πηκτόγαλον.
Käsicht, a. ὅμοιος ὡσὰν τυρί.
Kastanie, die, τὸ κάστανον.
Kastanienbaum, der, ἡ καστανιά.
Kastanienbraun, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστάνου.
Kastanienwald, der, ὁ καστανότοπος.
Kästchen, das, τὸ κιβώτιον, σεντουκάκι, κουτί.
Kasten, der, τὸ σεντούκι. der Kasten Noah's, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ.
Kasteyen, v. a. ἀπονεκρώνω μὲ νηστείαν, σκληραγωγίαν κ. τ. ε.
Kasteyung, die, ἡ ἀπονέκρωσις.
Kastrol, das, s. Casserolle.
Katarrh, der, ὁ κατάῤῥος, τὸ κατάῤῥο, τὸ συνάχι μὲ βραχνάδα.
Katarrhal-Fieber, das, θέρμη ἀπὸ κατάῤῥον.
Katechet, der, ὁ κατηχητής.
Katechetisch, a. κατηχητικός.
Katechisation, die, ἡ κατήχησις, τὰ κατήχισμα.
Katechisiren, das, κατηχίζω, (ἐξετάζω τὰ παιδία εἰς τὰ ἀνήκοντα τῆς θρησκείας).
Katechismus, der, ἡ κατήχησις, ὁ κατηχισμός, (βιβλίδιον περιέχον τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεως ἢ καὶ μιᾶς ἐπιστήμης κατ' ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.
Kater, der, ὁ γάτος, (* αἴλουρος).
Katheder, das, ἡ καθέδρα.
Kathedral-Kirche, die, ἡ μητρόπολις (ἐκκλησία).
Katheter, der, ὁ καθητὴρ, (ἐργαλεῖον χειρουργικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κάτουρον ἀπὸ τὴν φοῦσκαν ἑνὸς ἀῤῥώστου).
Katholik, der, ὁ Κατόλικος, Κατολίκος.
Katholisch, a. κατόλικος.
Kattun, der, πανὶ βαμβακινὸν καὶ χρωματισμένον.
Kätzchen, das, τὸ γατόπουλον, γατί.
Katzbalgen, sich —, δέρνομαι, κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον.
Katzbalgerey, die, ὁ δαρμὸς μεταξὺ μερικῶν ὁποῦ μαλώνουν.
Katze, die, ἡ γάτα. (Geldkatze), σακκοῦλα πετζένια διὰ ἄσπρα την ὁποίαν περιζώνουν ὡς ζωνάρι. (in einer Festung), ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα εἰς τὸ ὁποῖον σταίκουν κανόνια.
Katzenauge, das, (ὀμμάτι γάτας) τὸ ὀπάλι, πολύτιμος λίθος.
Katzengold, das, εἶδος ἡμιμετάλλου κιτρίνου ὡσὰν τὸ χρυσίον.
Katzensilber, das, εἶδος ἡμιμετάλλου ἄσπρου ὡσὰν τὸ ἀσῆμι.
Kauderwälsch, a. διεφθαρμένος, ἀνακατωμένος (ὁμιλῶντας διὰ διάλεκτον).
Kauderwälsch, das, διεφθαρμένη διάλεκτος, ἀνακατωμένη καὶ διεφθαρμένη γλῶσσα.
Kauen, Käuen, v. a. μασσῶ, μασσειῶ.
Kauern, v. n. κατακάθομαι διπλοπόδης, (μαζωγμένος).
Kauf, der, ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος.
Kaufbrief, der, γράμμα ἀγορᾶς, μαρτυρία ἀγορᾶς.
Kaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω).
Käufer, der, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής.
Kauffahrdeyflotte, die, στόλος (ἀρμάδα) πραγματευτικῶν πλοίων.
Kauffahrdeyschiff, das, Kauffahrer, der, πραγματευτικὸν πλοῖον (πρ. καράβι).

Kaufhandel, der, ἡ πραγμάτεια, τὸ ἐμπόριον.
Kaufhaus, das, τὸ δημόσιον πραγματοφυλάκιον, (μαγαζίον).
Kaufleute, die, οἱ πραγματευταὶ, ἔμποροι.
Käuflich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ, νὰ ψωνισθῇ. käuflich an sich bringen, ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω).
Kauflustig, a. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀγοράσῃ.
Kaufmann, der, ὁ πραγματευτὴς, ἔμπορος. — ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής. s. Käufer.
Kaufmännisch, a. πραγματευτικὸς, ἐμπορικός.
Kaufmannschaft, die, οἱ πραγματευταὶ, οἱ ἔμποροι.
Kaufmannsbursche, der, παιδὶ πραγματευτοῦ, ἀργάριος εἰς τὴν πραγμάτειαν.
Kaufmannsdiener, der, δοῦλος πραγματευτοῦ.
Kaufmannsgut, das, πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς πραγματευτήν.
Kaufschilling, der, ὁ ἀῤῥαβῶνας (διδόμενος εἰς ψοῦνον).
Kaularsch, der, (gem.) ὄρνιθα μὲ κολοβωμένην οὐράν.
Kaulbarsch, der, ὁ κωβιὸς, τὸ λιλίγγι, (ψάρι).
Kaum, ad. μόλις, μετὰ βίας.
Kauz, der, Käuzchen, das, ὁ (μικρὸς) μποῦφος, ἡ (μικρὴ) κουκουβάγια. ein reicher Kauz, ἕνας πλούσιος. ein närrischer Kauz, παράξενος ἄνθρωπος.
Kaviar (Caviar), der, τὸ χαβιάρι.
Kebsehe, die, ἡ συνουσία μὲ παλλακίδα.
Kebsweib, das, ἡ παλλακὶς, (παλλακίδα).
Keck, a. τολμηρὸς, αὐθάδης. — ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Keckheit, die, ἡ τολμηρία, αὐθάδεια. — ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Kegel, der, ὁ πασσαλίσκος, ξυλάριον. Kegel spielen, παίζω τοὺς πασσαλίσκους. (ἰδὲ Kegelspiel). — (in der Mathematik), ὁ κῶνος.
Kegelbahn, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον παίζουν τοὺς πασσαλίσκους. (ἰδὲ Kegelspiel).
Kegelförmig, a. κωνοειδὴς, κωνικός.
Kegeln, v. n. παίζω τοὺς πασσαλίσκους. (ἰδὲ Kegelspiel).
Kegelschnitt, der, ἡ κωνικὴ τομή.
Kegelschub, der, s. Kegelbahn.
Kegelspiel, das, τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων, (εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐννέα ξυλάρια μαζὺ σταιμένα εἰς σχῆμα τετραγώνου καὶ ῥίπτουν εἰς αὐτὰ μίαν ξυλίνην σφαῖραν).
Kehle, die, ὁ λάρυγξ, (λάρυγγας). (Hohlkehle), s. Hohlkehle).
Kehlen, v. a. κάμνω αὐλάκια εἰς στύλον κ. τ. ε.
Kehlhobel, der, ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν αὐλάκια εἰς στύλους κ. τ. ε.
Kehlziegel, der, καμπύλον κεραμίδι, βαθουλὸν κεραμίδι.
Kehrbesen, der, ἡ σκοῦπα, τὸ φροκάλλι, (φεροκάλλι).
Kehrbürste, die, ἡ βοῦρτζα.
Kehren, v. a. (fegen), σαρώνω, σκουπίζω, φροκαλλίζω, (φλοκαλλίζω).
Kehren, v. a. (wenden), στρέφω, γυρίζω. sich —, στρέφομαι, γυρίζω, (γυρίζομαι). — nicht an etwas, δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω.
Kehricht, das, τὰ σκουπίσματα, σκουπίδια, σαρώματα.
Kehrmann, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σκουπίζει τὴν αὐλὴν τοῦ ὀσπητίου.
Kehrwisch, der, σκοῦπα φκιασμένη ἀπὸ πτερά.

Keichen, *v. n.* ἀνασαίνω, ἀναπνέω πυκνὰ, μὲ δυσκολίαν.
Keichhusten, der, ὁ γαδαρόβηχας, βῆχάς τις πολλὰ βαρύς.
Keifen, *v. n.* μαλώνω, γογγύζω.
Keil, der, ἡ σφῆνα.
Keilen, *v. a.* κτυπῶ δυνατὰ ἐπάνω εἰς ἕνα καρφὶ κ. τ. ε. διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς μίαν τρύπαν. (μεταφ.) δέρνω καλά.
Keiler, der, ὁ ἄγριος χοῖρος.
Keilförmig, *a.* σφηνοειδής.
Keilhaue, die, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι.
Keim, der, ὁ βλαστὸς, (δηλαδὴ ὁ πρῶτος βλαστὸς ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν σπόρον). (μεταφ.) ἡ πρώτη ἀρχή, πηγή.
Keimen, *v. n.* βλασταίνω, φυτρώνω.
Kein, keine, kein, Keiner, keine, keines, κανεὶς (κανένας), καμμία, κανὲν (κανένα), οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν.
Keinerley, *ad. indecl.* καμμιᾶς λογῆς (μὲ ἄρνησιν).
Keineswegeß, *ad.* μὲ κανένον τρόπον, οὐδαμῶς, οὐδόλως.
Keinmahl, *ad.* καμμίαν φορὰν (μὲ ἄρνησιν).
Kelch, der, τὸ ποτήριον (μάλιστα εἰς τὴν μετάληψιν). (an Blumen), ἡ κάλυξ τῶν ἀνθῶν.
Kelle, die, τὸ μουστρὶ, παχτρί. ἡ χουλιάρα.
Keller, der, τὸ κατώγαιον, κελλάρι, (ποτροῦμι).
Kellerey, die, ἡ ἐπιτροπία εἰς (βασιλικὸν) κελλάρι, οἱ ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπίαν.
Kellerhals, der, (Eingang des Kellers), ἡ εἴσοδος εἰς τὸ κελλάρι. (eine Pflanze), ἡ κληματίδα, χαμαιδάφνη, (φυτόν).
Kellerloch, das, τρύπα τοῦ κελλαριοῦ.
Kellermeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς κελλάρι.
Kellerwurm, der, ὄνος ὁ πολύπους, ζωΰφιον μικρὸν μὲ πολλὰ ποδάρια.
Kellner, der, ὁ δοῦλος εἰς κρασοπουλητήν. δοῦλος εἰς κοφιανέν.
Kelter, die, τὸ πιεστήριον, (μὲ τὸ ὁποῖον πιέζουν τὰ σταφύλια).
Keltern, *v. a.* στύφω, θλίβω, πιέζω (τὰ σταφύλια).
Kennbar, Kenntlich, *a.* γνωστὸς, εὐγνώριστος.
Kennen, *v. a.* γινώσκω, γνωρίζω.
Kenner, der, ὁ γνωριστής.
Kennerin, die, ἡ γνωρίστρια.
Kenntniß, die, ἡ γνῶσις, εἴδησις.
Kennung, die, τὸ πρῶτον σημεῖον τῶν ὀδοντιῶν εἰς τὸ ἄλογον.
Kennzeichen, das, τὸ σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζεται ἕνα πρᾶγμα).
Kerbe, die, ἡ χαραγματιὰ, σημεῖον ἐγχαραγμένον εἰς ξύλον κ. τ. ε.
Kerbel, der, τὸ χαιρέφυλλον. (ἰταλ. τζερφόλιο), φυτόν.
Kerben, *v. a.* κάμνω χαραγματιαῖς, ἐγχαράττω σημεῖα (εἰς ἕνα ξύλον κ. τ. ε.)
Kerbholz, das, τὸ ῥαβοῦσι, ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνει τις σημεῖα.
Kerker, der, ἡ φυλακή.
Kerkermeister, der, ὁ φυλακάτωρας.
Kerl, der, ὁ ἄνθρωπος (μάλιστα ταπεινῆς καταστάσεως, λαμβάνεται ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. ein braver, rechtschaffener Kerl, καλὸς, τιμημένος ἄνθρωπος. ein schlechter Kerl, οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύστης. mein Kerl, ὁ δοῦλος μου.
Kermes, der, τὸ κρεμέζι, πρινοκόκκι.
Kern, der, τὸ κουκοῦτζι (ἀπὸ καρύδια, ἀμύγδαλα κ. τ. ε.), ἡ πέτρα, (ἀπὸ κεράσια, δαμάσκηνα κ. τ. ε.).

Kernbeißer, der, πουλί τι όπου τρώγει λεπτόχαρα.
Kernen, v. a. s. Körnen.
Kernhaft, a. δυνατὸς, ἰσχυρός.
Kernig, a. ὅπου ἔχει πολλὰ κουκούτζια. (derb, dicht), δυνατὸς, ἰσχυρὸς, πυκνός. (von Reden), δυνατὸς, ἐνεργητικὸς, ἐμφατικός.
Kernobst, das, πωρικὰ μὲ κουκούτζια μέσα, (οἷον· καρύδια, ῥοδάκινα κ. τ. ε.).
Kernschuß, der, (in der Artillerie), ἡ κανονιὰ ὁριζοντείως γινομένη.
Kernspruch, der, τὸ ἀπόφθεγμα, λόγος ἐξαίρετος καὶ ἄξιος.
Kerze, die, τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα.
Kessel, der, τὸ καζάνι, (ὁ *λέβης). (Abgrund), τὸ βάραθρον, βαθὺ μέρος μεταξὺ ὑψηλῶν βουνῶν.
Kesselmacher, Kesselflicker, der, ὁ καζακτζῆς.
Kesselhaken, der, ἡ κρεμάθρα, (σίδηρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρεμνοῦν τὰ καζάνια).
Kette, die, ἡ ἅλυσος, ἀλυσίδα.
Kettel, die, ἀγκίστρι ἢ μικρὴ ἀλυσίδα διὰ σφαλισμὸν τῆς θύρας ἀπὸ μέσα.
Ketten, v. a. ἀλυσιδώνω, δένω μὲ ἀλυσίδαν. (μεταφ.) ἑνώνω, συνδένω.
Kettenhund, der, σκυλὶ ὁποῦ βάνουν εἰς ἀλυσίδαν.
Kettenkugel, die, βόλι συνδεμένον μὲ ἄλλο διὰ μέσου ἀλυσίδας, τὰ ὁποῖα ῥίπτονται ἀπὸ κανόνια.
Kettennaht, die, ῥαφὴ εἰς σχῆμα ἀλύσου.
Ketzer, der, ὁ αἱρετικός.
Ketzerey, die, ἡ αἵρεσις.
Ketzergericht, das, τὸ κριτήριον τῶν αἱρέσεων (εἰς μερικοὺς τόπους τῶν Κατολίκων).
Ketzerisch, a. αἱρετικός.
Keuchen, s. Keichen.
Keule, die, τὸ ῥόπαλον, (ἡ ματζοῦκα). (von Vieh), τὸ ὀπισινὸν μηρὶ (βοδίου, γουρουνιοῦ κ. τ. ε.).
Keuler, s. Keiler.
Keusch, a. ἁγνὸς, ἐγκρατὴς εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας.
Keuschbaum, der, ἡ ἀλυγαριά. (δενδράκι).
Keuschheit, die, ἡ ἁγνότης, ἐγκράτεια.
Kibitz, der, πουλί τι.
Kichererbse, die, Kicher, τὸ ῥεβίθι, ῥοβίθι.
Kicks, der, (im Scherz), τὸ σφάλμα (μάλιστα ὅταν τις δὲν ἐπιτύχῃ νὰ κτυπήσῃ κ. τ. ε.).
Kiefer, die, (der Baum), ἡ πεύκη, κουκουναριά.
Kiefer, der, (Kinnbacken), τὸ κατασάγουνον, (ἡ σιαγών). (an Fischen), τὰ σπάραχνα, βρόγχια (τοῦ ψαριοῦ).
Kiel, der, (Schiffskiel), ἡ μεγάλη γρεντὰ εἰς τὸν πάτον τοῦ καραβιοῦ. (Federkiel), τὸ κονδύλι ἀδούλευτον.
Kielen, v. a. βάνω κονδύλια (ἀδούλευτα) εἰς τὸ κλαβίρι.
Kiemen, die, (pl. f.) τὰ σπάραχνα, βρόγχια (τοῦ ψαριοῦ).
Kien, der, τὸ δαδί.
Kienruß, der, καπνιὰ ἀπὸ δαδί.
Kiepe, die, καλάθι μεγάλον.
Kies, der, χονδρὰς ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ χαλίκια.
Kiesel, Kieselstein, der, τὸ χαλίκι, (πέτρα).
Kiesen, v. a. (veralt.), ἐκλέγω. s. Wählen.
Kiesig, a. ἀμμώδης, ὁποῦ ἔχει χονδρὸν ἄμμον.
Kietze, die, ἡ γάτα, (δηλαδή· τὸ θηλυκὸν μόνον).
Kimme, die, ἡ χαραγματιὰ εἰς τὸν πά-

τον τοῦ βουτζιοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν ἡ δούγιαις.
Kind, das, τὸ (μικρὸν) παιδὶ, βρέφος, νήπιον.
Kindbett, das, τὸ κρεββάτι τῆς λεχούσης. ins — kommen, γεννῶ.
Kindbetterin, die, ἡ λεχοῦσα.
Kinderblattern, die, αἱ εὐλογιαῖς.
Kinderey, die, παιδιακίσιον πρᾶγμα. οὐτιδανὸν πρᾶγμα, (μασκαραλίκι).
Kinderhaft, s. Kindisch.
Kinderklapper, die, τὸ κρόταλον, μικρὸν κόκκαλον μὲ κουδούνια διὰ παιγνίδι τῶν νηπίων.
Kinderlehre, die, ἡ κατήχησις (τῶν μικρῶν παιδίων).
Kinderlehrer, der, διδάσκαλος μικρῶν παιδίων.
Kinderlos, a. ἄτεκνος, ὁποῦ δὲν ἔχει παιδία.
Kinderlosigkeit, die, ἡ ἀτεκνία.
Kindermord, der, ἡ παιδοκτονία, παιδοφονία.
Kindermörder, der, ὁ παιδοκτόνος.
Kindermörderin, Kindesmörderin, die, παιδοκτόνη, (μάλιστα ἐκείνη ὁποῦ φονεύει τὸ ἐδικόν της παιδί).
Kindern, v. n. παίζω ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία.
Kinderpossen, die, (pl. m.) παιδιακίσια πράγματα, (μασκαραλίκια).
Kinderspiel, das, παιγνίδι νηπίων, μικρῶν παιδίων.
Kinderwärterin, die, δουλεύτρα διὰ τὰ νήπια, διὰ τὰ μικρὰ παιδία.
Kinderzucht, die, ἡ ἀνατροφὴ, παιδαγωγία.
Kindesbeine, nur: (von Kindesbeinen an), παιδιόθεν, ἀπὸ τὴν πρώτην νεότητα.
Kindeskind, das, ὁ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη. Kindeskinder, τὰ ἐγγόνια.
Kindesnöthen, nur: in Kindesnöthen seyn, ἔχω τὰς ὠδῖνας, εἶμαι κοντὰ νὰ γεννήσω.
Kindheit, die, ἡ νηπιότης, παιδικὴ ἡλικία.
Kindisch, a. παιδιακίσιος.
Kindlich, a. παιδικός. kindlicher Gehorsam, παιδικὴ ὑπακοή.
Kindtaufe, die, τὸ βάπτισμα μικροῦ παιδίου.
Kinn, das, τὸ πηγοῦνι.
Kinnbacken, der, τὸ κατασάγουνον, (ἡ * σιαγών).
Kinnkette, die, τὸ ψέλλιον τοῦ χαλινοῦ, ἡ μικρὴ ἀλυσίδα ὑποκάτω ἀπὸ τὸ κατασάγουνον τοῦ ἀλόγου.
Kinnlade, die, s. Kinnbacken.
Kippen, v. n. κλίνω τόσον ὥστε να πέσω, κουνοῦμαι καὶ εἶμαι κοντὰ να πέσω. - v. a. κόπτω (μάλιστα τὴν μύτην τοῦ κονδυλιοῦ).
Kipper, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις τῶν φλουριῶν κ. τ. ε.
Kipperey, die, ἡ ψευδιὰ ἐκείνων ὁποῦ χωρίζουν ταῖς ἄκραις τῶν φλουριῶν.
Kirche, die, ἡ ἐκκλησία.
Kirchenälteste, der, ὁ προεστὼς τῆς ἐκκλησίας.
Kirchenamt, das, ἐπάγγελμα ἐκκλησιαστικόν.
Kirchenbann, der, ὁ ἀφορισμός.
Kirchenbuch, das, τὸ κατάστιχον τῆς ἐκκλησίας (εἰς τὸ ὁποῖον σημειώνουν τὰ βαπτισμένα παιδία κ. τ. ε.).
Kirchenbuße, die, μετάνοια ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Kirchendieb, der, ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ κλέπτει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν.

Kirchendiebstahl, der, κλεψιὰ γενομένη εἰς ἐκκλησίαν.
Kirchendiener, der, ὑπηρέτης ἐκκλησίας.
Kirchendienst, der, ὑπηρεσία ἐκκλησιαστική.
Kirchenfest, das, ἐκκλησιαστικὴ ἑορτή.
Kirchengänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Kirchengeräth, das, τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας.
Kirchengesang, der, τὸ ψάλσιμον. s. auch: Kirchenlied.
Kirchengeschichte, die, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.
Kirchenlied, das, ᾆσμα ἐκκλησιαστικὸν, ψαλμῳδία.
Kirchenpfleger, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς μίαν ἐκκλησίαν.
Kirchenraub, der, ἡ ἱεροσυλία.
Kirchenräuber, der, ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ μὲ βίαν ἁρπάζει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν.
Kirchenrechnung, die, ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰσοδημάτων μιᾶς ἐκκλησίας.
Kirchenrecht, das, ἡ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες.
Kirchenschmuck, der, ὁ ἐκκλησιαστικὸς στολισμός. τὰ ἱερατικά.
Kirchenstaat, der, ἡ ἐπαρχία τοῦ πάπα.
Kirchenstuhl, der, τὸ στασίδι.
Kirchenväter, die, οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας.
Kirchenversammlung, die, ἡ (ἐκκλησιαστικὴ) σύνοδος.
Kirchenvorsteher, der, ὁ ἐπιστάτης ἢ προεστὼς μιᾶς ἐκκλησίας.
Kirchgang, der, αἱ εὐχαὶ ἢ ὁ σαραντισμὸς τῶν γυναικῶν ὁποῦ ἐγέννησαν.
Kirchhof, der, τὸ κοιμητήριον.
Kirchlich, a. ἐκκλησιαστικός.
Kirchmesse, die, χρονικὴ ἑορτὴ τῆς ἀφιερώσεως μιᾶς ἐκκλησίας. s. auch: Kirmeß.
Kirchner, der, ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ σκευοφύλαξ, ἐκκλησιάρχης.
Kirchspiel, das, ἡ παροικία, ἐνορία.
Kirchsprengel, der, ἡ διοίκησις, ἐπαρχία ἐπισκόπου.
Kirchthüre, die, ἡ θύρα τῆς ἐκκλησίας.
Kirchthurm, der, ὁ πύργος μιᾶς ἐκκλησίας, τὸ καμπαναρειόν.
Kirchweihe, die, ἡ ἀφιέρωσις μιᾶς ἐκκλησίας. ἡ χρονικὴ ἑορτὴ τῆς ἀφιερώσεως.
Kirmeß, die, χρονικὴ πανήγυρις εἰς τὰ χωρία, εἰς τὴν ὁποίαν ξεφαντώνουν.
Kirre, a. ἥμερος, συνηθισμένος εἰς τὸν ἄνθρωπον.
Kirren, v. a. ἡμερώνω (ἕνα ζῶον, ἕνα πουλὶ, ὥστε νὰ συνηθίζῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον).
Kirschbaum, der, ἡ κερασιά.
Kirschbrantwein, der, ῥακὴ ἀπὸ κεράσια.
Kirsche, die, τὸ κέρασον, κεράσι.
Kirschkern, der, πέτρα κερασιοῦ.
Kissen, das, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι.
Kiste, die, ἡ κίστη, τὸ σεντοῦκι.
Kitt, der, ἡ πετρόκολλα.
Kittel, der, ἐπανωφόρεμα ἀπὸ χονδρὸν πανὶ (τῶν ἁμαξάδων κ. τ. ε.).
Kitten, v. a. κολλῶ μὲ πετρόκολλαν.
Kitzel, der, τὸ γαργάλισμα.
Kitzelig, a. γαργαλιστικός. kitzelig seyn, δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω τὸ γαργάλισμα. (schwierig), δύσκολος, κινδυνώδης.
Kitzeln, v. a. γαργαλίζω.
Kladde, die, τὰ καθημερινὸν κατάστιχον τοῦ πραγματευτοῦ.
Klaffen, v. n. εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν σφαλεῖ καλά.

Kläffen, v. n. γαυγίζω συχνὰ (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά).
Klafter, die, ἡ ὀργυιὰ, μέτρον ἀπὸ τρεῖς πήχαις.
Klagbar, a. ὁποῦ ἐγκαλεῖ τινα εἰς κριτήριον. klagbar werden, ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκλαίω.
Klage, die, τὸ παραπόνημα, ὁ παράπονος. (vor Gericht), ἡ ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον, πρόσκλαυσις.
Klagelied, das, ἡ θρηνῳδία. (μεταφ.) τὸ παραπόνημα.
Klagen, v. n. παραπονοῦμαι. (vor Gericht), ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκλαίω, παραδίδω παράπονον εἰς τὸ κριτήριον. sich —, παραπονοῦμαι, εὑρίσκομαι ἀγαμνά.
Kläger, der, ὁ ἐγκαλεστὴς, ὁ προσκλαίων, ὁ κατήγορος.
Klaggedicht, das, ὁ ἔλεγος, τὸ ἐλεγεῖον.
Kläglich, a. παραπονητικός. ἐλεεινὸς, θρηνητικὸς, ταλαίπωρος.
Klagschrift, die, γράμμα παραπονητικόν. γράμμα ἐγκαλέσεως εἰς κριτήριον.
Klamm, a. στενοχωρημένος. — σπάνιος, δυσκολοαπόκτητος.
Klammer, die, ἡ περόνη, σίδηρον ἀγκιστρωτὸν διὰ στερέωσίν τινος πράγματος. — ὁμοίως ξύλον σχισμένον μὲ τὸ ὁποῖον στερεώνουν τὰ πλυμένα πανιὰ κρεμασμένα εἰς σχοινί.
Klammern, v. a. στερεώνω μὲ περόνην. s. Klammer.
Klang, der, ὁ ἦχος, τόνος.
Klappe, die, σκέπασμα σηκωτὸν (οἷον εἰς ταῖς τρύπαις μερικῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνέμου). (Fallthüre), σηκωτὴ θύρα.
Klappen, v. n. κροτῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν ξύλα ὁποῦ κτυποῦνται).
Klapper, die, τὸ κρόταλον.
Klapperjagd, die, κυνῆγι μὲ κρόταλα.
Klappermühle, die, ὁ μύλος (ὁποῦ κάμνει πάντοτε κτύπον). (μεταφ.) φλύαρη, ὁποῦ δὲν παύει ποτὲ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν.
Klappern, v. n. κροτῶ, κάμνω κρότον, κτύπον, (ὡς ὁ μύλος κ. τ. ε.).
Klapperschlange, die, τὸ κροταλόφιδον, (ὀφίδι τῆς Ἀμερικῆς).
Klapperstorch, der, ὁ πελαργὸς, λέλεκας, τὸ λελέκι.
Klapps, der, κτύπημα (ἐλαφρὸν) μὲ τὸ χέρι.
Klapptisch, der, τράπεζα μὲ σανίδια εἰς τὰ δύο μέρη ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ τὰ σηκώσουν καὶ νὰ τὰ κατηβάσουν.
Klar, a. καθαρός. σαφής.
Klären, v. a. καθαρίζω. sich —, καθαρίζομαι. es klärt sich (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός.
Klatsch, der, κτύπημα (σφοδρὸν) μὲ τὸ χέρι. κρότος ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον κτύπημα. — (μεταφ.) φλυαρίαις.
Klatsche, die, ξύλον μὲ πετζὶ εἰς τὴν ἄκραν, μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν ταῖς μυῖαις.
Klätscher, der, Klätscherin, die, ἕνας φλύαρος, μία φλύαρη.
Klatschen, v. a. κτυπῶ μὲ τὸ χέρι, μὲ τὴν παλάμην. v. n. κροτῶ, κτυπῶ τὰ χέρια. (ausschwatzen), φανερώνω φλυαρῶντας, λέγω κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἴδα ἢ ἤκουσα.
Klätscher, der, ὁ φλίαρος, ὁποῦ φανερώνει (κρυφόν τι) φλυαρῶντας, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε.
Klatscherey, die, φλυαρίαις.
Klatschhaft, a. φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει ὅλα, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε.
Klauben, v. a. ξεφλουδίζω, ἐβγάζω μὲ

τὰ νύχια τὸ τζέφλιον ἀπὸ ὄσπρια, τὸ κρέας ἀπὸ κύκκαλα κ. τ. ε.
Klaue, die, τὸ ὀνύχι, νύχι τῶν ἁρπακτικῶν ζώων καὶ πουλιῶν.
Klause, die, τὸ ἀσκητήριον, κατοικία ἀσκητοῦ.
Klausner, der, ὁ ἀσκητὴς, ἐρημίτης.
Kleben, v. a. et n. κολλῶ.
Kleberig, a. κολλητικὸς, γλίσχρος, ἰξώδης.
Kleck, der, τὸ λέρωμα, (μουρτζούλωμα).
Klecken, v. n. λερώνω, μουρδαρεύω, (οἷον· χύνωντας λάδι, μελάνη κ. τ. ε.). (gem.) es kleckt, προχωρεῖ, πηγαίνει καλὰ ἡ δουλειά.
Klee, der, τὸ τρίφυλλον, τριφύλλι.
Kleeblatt, das, ἕνα τριφύλλι, φύλλον τοῦ τριφύλλου.
Kleiben, s. Kleben.
Kleid, das, τὸ φόρεμα.
Kleiden, v. a. ἐνδύνω, βάνω φόρεμα (εἰς ἄλλον). (μεταφ.) πρέπει καλὰ, εἶναι εὐπρεπές.
Kleiderbürste, die, ἡ βοῦρτζα διὰ φορέματα.
Kleiderkammer, die, τὸ φορεματοφυλάκιον, ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ φορέματα.
Kleiderkrämer, der, ὁ μεταπουλητὴς φορεμάτων.
Kleidermotte, die, ἡ βότρυδα, μόλτζα.
Kleiderordnung, die, ἡ τάξις διὰ τὴν φορεσίαν, οἱ νόμοι διὰ τὴν φορεσίαν.
Kleiderpracht, die, ἡ πολυτέλεια, λαμπρότης εἰς τὰ φορέματα.
Kleiderschrank, der, ντουλάπι διὰ φορέματα.
Kleidertracht, die, ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ φορεσία.
Kleidertrödler, s. Kleiderkrämer.
Kleidung, die, τὰ φορέματα, ἡ φορεσία, τὸ ἔνδυμα.
Klein, a. μικρός.
Kleinfügig, s. Geringfügig.
Kleingläubig, a. ὀλιγόπιστος.
Kleingläubigkeit, die, ἡ ὀλιγοπιστία.
Kleinheit, die, ἡ μικρότης.
Kleinigkeit, die, μικρὸν πρᾶγμα, (μπαγατέλα).
Kleinkrämer, der, ὁ λιανοπουλητής.
Kleinlaut, a. ἀποκαρδιωμένος, ὁποῦ ἔχασε τὸ θάῤῥος.
Kleinlich, a. μικρούτζικος. — μικροπρεπὴς, ἀνάξιος τιμημένου ἀνθρώπου.
Kleinmuth, der, Kleinmüthigkeit, die, ἡ ὀλιγοψυχία, μικροψυχία.
Kleinmüthig, a. ὀλιγόψυχος, μικρόψυχος.
Kleinod, das, ἕνα πολύτιμον πρᾶγμα (οἷον· διαμάντι, μαργαριτάρι), τὸ τζοβαερικόν.
Kleinodien, die, (pl.) s. Reichskleinodien.
Kleinschmidt, der, s. Schlosser.
Kleinstädter, der, ἐγκάτοικος μικρῆς πόλεως, κωμοπολίτης.
Kleinstädtisch, a. κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μικρῶν πόλεων.
Kleister, der, ἡ ἀλευρόκολλα.
Kleistern, v. a. κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν.
Klemme, die, ἡ στενοχωρία. (in der Klemme seyn), εἶμαι εἰς στενοχωρίαν, στενοχωροῦμαι.
Klemmen, v. a. ζουλήγω, σφίγγω.
Klempner, der, τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει τὸν τενεκέν.
Klepper, der, μικρὸν ἄλογον.
Klette, die, τὸ ξάνθιον, ἡ κωλιτζίδα, (φυτόν τι).
Klettern, v. n. ἀναβαίνω πιάνωντας μὲ χέρια καὶ ποδάρια.
Kleye, die, τὰ πίτυρα.
Kleyig, s. Lehmig, Thonig.

Klima, das, τὸ κλίμα.
Klimmen, v. n. (poet.) s. Klettern.
Klimpern, v. a. κουδουνίζω, κάμνω κτύπον (ὡσὰν ἄσπρα, κλειδιὰ κ. τ. ε.). παίζω ὀλίγον τὸ κλαβίρι, τὴν κιθάραν.
Klinge, die, ἡ λάμα. — τὸ σπαθί.
Klingel, die, τὸ κουδοῦνι.
Klingelbeutel, der, σακκοῦλα μὲ κουδούνιον, εἰς τὴν ὁποίαν μαζώνουν ἐλεημοσύναις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Klingeln, v. n. κουδουνίζω (μὲ κουδοῦνι).
Klingen, v. n. ἠχῶ, ἀναδίδω ἦχον.
Klinke, die, τὸ μάνδαλον.
Klippe, die, ὁ σκόπελος, βράχος, τὸ σκόπελον, ἡ (μεγάλη) πέτρα.
Klipper, der, s. Klempner.
Klippern, v. n. κτυπῶ μὲ σφυρί, κάμνω κτύπον κτυπῶντας μὲ σφυρί.
Klippig, a. γεμάτος σκοπέλους.
Klippkrämer, s. Kleinkrämer.
Klirren, v. n. βοῶ, κάμνω κτύπον (ὡς γυαλιά, σπαθιά, ἅλυσοι, ὁποῦ κτυποῦνται).
Klitsch, der, κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κῶλον).
Klitschen, v. a. κτυπῶ μὲ τὴν παλάμην (μάλιστα ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς τὸν κῶλον).
Kloben, der, τὸ καρούλι.
Klöpfel (Klöppel), der, ὁ κόπανος (τῆς καμπάνας).
Klopfen, v. a. κτυπῶ (οἷον τὸ κρέας διὰ νὰ τὸ ἁπαλύνω κ. τ. ε.). v. n. an die Thüre —, κτυπῶ εἰς τὴν θύραν. das Herz klopft, ἡ καρδία κτυπᾶ.
Klopfer, der, τὸ σήμαντρον τῆς θύρας.
Klopffechter, der, ὁ ἀθλητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί.
Klopfhengst, der, ἄτι μουνουχισμένον τοῦ ὁποίου ἐστριφογύρισαν τὰ ὀρχίδια.
Klopfholz, das, ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κοπανίζουν.
Klopfjagen, das, κυνῆγι εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ μικρὰ δάση, διὰ νὰ ἔβγουν τὰ θηρία.
Klöppel, der, ἕνα ξύλον στρόγγυλον καὶ μακρόν. ἡ ματζοῦκα. ὁ κόπανος.
Klöppeln, Klöpfeln, v. a. Spitzen —, πλέκω μέρλαις, (σιρίτια, τζίπκα) μὲ ξυλαράκια φκιασμένα δι' αὐτὴν τὴν δουλειάν.
Kloß, der, βῶλος ἀπὸ χῶμα. (eine Speise), βῶλος ἀπὸ κοπανισμένον κρέας, ἀπὸ ἀλεύρι, ἀπὸ ῥύζι κ. τ. ε.
Kloster, das, τὸ μοναστήριον.
Klosterbruder, der, ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος.
Klosterfrau, die, ἡ καλογρηά.
Klösterlich, a. μοναστικός.
Klotz, der, χονδρὸν καὶ ἀδούλευτον κομμάτι ξύλον, τὸ κούτζουρον. (μεταφ.) βούβαλος, (ἀχμάκης, κούτζουρον).
Kluft, die, ἡ σχισμάδα (εἰς βουνὸν, πέτραν). τὸ σπήλαιον.
Klüftig, a. σχισμένος.
Klug, a. γνωστικὸς, φρόνιμος. nicht klug werden aus einer Sache, aus einem, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω ἕνα πρᾶγμα, δὲν ἠξεύρω τί νὰ στοχασθῶ δι' ἕνα πρᾶγμα, ἢ διά τινα.
Klügler, der, ὁ σοφιστής.
Klügeln, v. n. ψιλολογῶ, φιλοσοφῶ παραπολλὰ ψιλὰ, σοφίζομαι.
Klügeley, die, ἡ ψιλολογία, ψιλὴ φιλοσοφία, τὸ σόφισμα.
Klugheit, die, ἡ γνῶσις, φρόνησις, φρονιμάδα.
Klüglich, ad. γνωστικὰ, φρόνιμα.
Klümpchen, das, μικρὸς βῶλος. ἕνα ὀλιγάκι.

Klumpen, der, ὁ βῶλος, κάθε κομμάτι μεγάλον (ἀπὸ χῶμα, μέταλλον, πέτραν κ. τ. ε.).

Klümpern, sich, μαζώνομαι εἰς θρόμβους, κολλῶ καὶ γίνομαι μικρὰ σπειριὰ (ὡσὰν τὸ ὑγρὸν ἀλεύρι). πήζω (ὡσὰν τὸ γάλα).

Klümperig, a. θρομβώδης, κολλημένος μαζὺ, πηγμένος.

Klunker, die, λάσπη προσκολλημένη (εἰς φόρεμα κ. τ. ε.). ἡ φοῦντα (καταφρονητικῶς).

Klystier, das, τὸ κλυστῆρι, ἐγκλυστῆρι.

Klystieren, v. a. βάνω κλυστῆρι, κλύζω.

Klystierspritze, die, σύριγξ (συρίγγα) διὰ κλυστῆρι.

Knabe, der, τὸ παιδὶ (ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ἕως δώδεκα ἢ δεκατέσσαρα).

Knack, i. φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁποῦ ἐβγάζει ἕνα ξύλον ὅταν τζακίζεται.

Knack, der, τὸ τζάκισμα.

Knacken, v. a. τζακίζω (μάλιστα μὲ τὰ δόντια).

Knackwurst, die, λουκάνικον λεπτὸν καπνισμένον.

Knall, der, ὁ κρότος, ἡ βοὴ, ὁ ἦχος σφοδρὸς καὶ αἰφνίδιος (ὡσὰν τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ κανονιοῦ κ. τ. ε.).

Knallen, v. n. βροντῶ, ἐβγάζω κρότον, βοὴν μεγάλην καὶ αἰφνιδίαν (οἷον· τὸ κανόνι, τὸ τουφέκι κ. τ. ε.).

Knallgold, das, ὁ βροντῶν χρυσός. (χυμικόν τι πρᾶγμα).

Knapp, a. στενὸς, σφικτός. (wenig), ὀλίγος. sich knapp behelfen, ἀπερνῶ μὲ ὀλίγα, ἀπερνῶ στενόχωρα.

Knappe, der, δοῦλος ἱππέως εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς. — δοῦλος εἰς τὰ μεταλλεῖα. δοῦλος εἰς μυλωνάρην.

Knarpeln, v. n. κρατζανίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν κόκκαλα ὁποῦ τζακίζονται μὲ τὰ δόντια κ. τ. ε.

Knarre, die, τὸ κρόταλον, ξύλον τι ὁποῦ ἐβγάζει κρότον (ὁποῦ ἔχουν οἱ νυκτοφύλακες κ. τ. ε.).

Knarren, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν θύρα ὁποῦ κινεῖται μὲ δυσκολίαν.

Knaster, der, εἶδος καπνοῦ (τουτουνιοῦ) καλοῦ.

Knasterbart, der, (im gem. Leben): ein alter —, ἕνας γέρων (μὲ γένεια σκληρά).

Knastern, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον ὅταν τινὰς πατεῖ τὸν ἄμμον.

Knäuel, der, τὸ κουβάρι (ἀπὸ νῆμα).

Knauf, der, τὸ ἐπιστύλιον, κουμβίον ἐπάνω εἰς ἕναν στύλον.

Knaupeln, v. a. et n. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια ἢ μὲ τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα κ. τ. ε.).

Knauser, der, ὁ φιλάργυρος, φειδωλός.

Knauserey, die, ἡ φιλαργυρία, φειδωλότης.

Knauserig, a. φειδωλὸς, φιλάργυρος.

Knausern, v. n. εἶμαι φιλάργυρος, φείδομαι.

Knebel, der, ξύλον ὁποῦ βάνουν (οἱ κλέπται μάλιστα) εἰς τὸ στόμα τινὸς, νὰ μὴν φωνάξῃ. ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν ἕνα σχοινί.

Knebelbart, der, τὰ μουστάκια.

Knebeln, v. a. σφικτοδένω. βάνω ἕνα ξύλον εἰς τὸ στόμα τινός, νὰ μὴν φωνάξῃ.

Knecht, der, ὁ δοῦλος, σκλάβος.

Knechtisch, a. δουλικὸς, σκλαβικός.

Knechtschaft, die, ἡ δουλεία, σκλαβία.

Kneif, der, στραβὸν μαχαίρι (μάλιστα τῶν παπουτζίδων).

Kneifen, v. a. τζιμπῶ μὲ τὰ δάκτυλα, ἢ μὲ τὰ νύχια.

Kneipe, die, (Zange), τὸ τζιμπίδι. (gem., eine schlechte Schenke), ἀχαμνὸν καπηλεῖον, (εἰς τὸ ὁποῖον πηγαίνει μόνον τὸ κοινὸν πλῆθος).
Kneipen, s. Kneifen.
Kneipzange, die, τὸ τζιμπίδι (μάλιστα διὰ καρφιά).
Kneten, v. a. ζυμώνω.
Knick, der, τὸ (μικρὸν) τζάκισμα, τὸ ῥάϊσμα.
Knicken, v. a. τζακίζω ὀλίγον μόνον (οἷον· ἕνα καλάμι). v. n. τζακίζομαι, ῥαΐζομαι.
Knicker, der, ὁ φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Knickerey, die, ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία.
Knickerig, a. φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Knickern, v. a. φείδομαι, εἶμαι φιλάργυρος, λυποῦμαι τὰ ἄσπρα.
Knicks, der, τὸ τζάκισμα, ῥάϊσμα. (Kniebeugung), τὸ πρὸσκύνημα, ὑπόκλισις τοῦ γόνατος διὰ χαιρετισμόν.
Knie, das, τὸ γόνυ, γόνατον.
Knieband, das, ἡ καλτζοδέτα.
Kniebeuge, die, κλίσις ἐσωτερικὴ τοῦ γόνατος, ἡ κόξα.
Kniebeugung, die, ἡ γονυκλισία.
Kniebügel, der, s. Knieriemen.
Knien, v. n. γονατίζω.
Kniegürtel, der, τὸ δέσιμον τοῦ (φραγκικοῦ) βρακιοῦ εἰς τὰ γόνατα.
Kniekehle, die, s. Kniebeuge.
Knieriemen, der, τὸ ὑπογονάτιον, λουρὶ ὁποῦ βάνει ὁ παπουτζῆς ὑπὸ τὰ γόνατα.
Kniff, der, τὸ τζίμπημα. (μεταφ.) ἡ πανουργία, τὸ πανούργημα, μηχάνευμα.
Knippchen, das, Knips, der, ὁ κονδυλισμὸς, κρύτος με τὰ δάκτυλα.

Knirps, der, ἄνθρωπος κοντὸς, (τζουτζές, τουρκ.).
Knirschen, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος). die Zähne —, mit den Zähnen —, τρίζω τὰ δόντια.
Knirschen, das, ὁ τρισμός.
Knistergold, das, πέταλα ἢ λεπτὰ φύλλα χρυσίου.
Knistern, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος, ξύλα ὁποῦ καίουν κ. τ. ε.).
Knittern, s. Knüllen.
Knoblauch, der, τὸ σκόρδον, σκόροδον.
Knöchel, der, τὸ ἄρθρον, τὸ κόκκαλον ὁποῦ ἐξέχει εἰς τὴν κλείδωσιν (οἷον· εἰς τὸ ποδάρι).
Knochen, der, τὸ κόκκαλον, (*ὀστέον, *ὀστοῦν).
Knochendreher, der, τορνευτὴς ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον.
Knochengebäude, das, Knochenbau, der, ἡ σύνθεσις τῶν κοκκάλων τοῦ ἀνθρώπου, τὸ σκέλετρον.
Knochenfraß, der, ἡ σαπρότης (τὸ σάπημα) τῶν κοκκάλων, (ἀῤῥωστία).
Knochenhart, a. σκληρὸς ὡσὰν κόκκαλα.
Knochenlehre, die, ἡ ὀστεολογία.
Knöchern, a. κοκκαλένιος.
Knochig, a. ὁποῦ ἔχει κόκκαλα. σκληρὸς ὡσὰν τὰ κόκκαλα.
Knollen, der, βῶλος ἀπὸ χῶμα. τὸ φῦμα, φούσκωμα (μάλιστα εἰς ἕνα κόκκαλον). ὁ ῥόζος.
Knollig, a. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους.
Knopf, der, τὸ κομβίον, κουμβί.
Knöpfchen, das, τὸ μικρὸν κουμβί.
Knöpfen, v. a. θηλυκώνω, κομβώνω, (κουμβώνω).
Knopfgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μεταλλένια κομβιά.
Knopfloch, das, τὸ θηλυκωτῆρι τῶν κομβιῶν, ἡ τρύπα διὰ τὸ κομβί.

Knopfmacher, der, ὁ κομβοποιός, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει μεταξωτὰ κομβιά.
Knopper, s. Gallapfel.
Knorpel, der, ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν.
Knorpelich, a. ὁποῦ ἔχει χόνδρον, ἢ τραγανόν. ὀλίγον σκληρός.
Knorren, der, ὁ κόμβος, ῥόζος εἰς τὸ ξύλον.
Knorrig, a. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους.
Knospe, die, τὸ μάτι τοῦ δένδρου, (τὸ μπουμπούκι).
Knöteln, v. a. κάμνω κόμβους, δένω κόμβους.
Knoten, der, (dim. das Knötchen), ὁ κόμβος. (im Holze), ὁ ῥόζος. (μεταφ.) τὸ ἐμπόδιον, ἡ δυσκολία.
Knotenperücke, die, περοῦκα μὲ κόμβους μαλλιῶν ὁποῦ κρέμονται εἰς τοὺς ὤμους.
Knotig, a. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους.
Knotenstock, der, ῥάβδος μὲ ῥόζους, ματζοῦκα.
Knüllen, v. a. ζουλήγω, χαλνῶ ζουλήγωντας (οἷον χαρτί, πανί, μεταξωτά).
Knüpfen, v. a. κομβοδένω, δένω.
Knurren, v. n. μουρμουρίζω, γογγύζω.
Knüttel, der, χονδρὸν ξύλον, τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα.
Knüttelverse, die, στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι χωρὶς μέτρον. ἄχαμνοι στίχοι.
Kobalt, der, ὁ κόβαλτος, ἡμιμέταλλόν τι.
Koben, das, ὁ γουρουνόσταυλος, σταῦλος διὰ γουροῦνια.
Kober, der, μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστοῦν εἰς τὸν ὦμον οἱ χωριάται κ. τ. ε.
Kobold, der, τὸ στοιχειόν. νομιζόμενον πνεῦμα τι ὑπογήϊνον.
Koch, der, ὁ μάγειρος, μάγειρας.
Köcher, der, ἡ φαρέτρα, βελοθήκη, (φηκάρι διὰ σαΐτταις).
Köchin, die, ἡ μαγείρισσα.
Kochkunst, die, ἡ μαγειρευτική, τὸ μαγείρευμα.
Kochlöffel, der, ἡ (μεγάλη ξυλίνη) χουλιάρα.
Kochsalz, das, τὸ κοινὸν ἅλας.
Kochtopf, der, (thönerner), τὸ τζουκάλι. (metallener), ὁ τέντζερες.
Köder, der, ἡ ἀπάτη, τὸ ἕλκυσμα, (* δέλεαρ), φαγὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀπατοῦν πουλιὰ, ψάρια κ. τ. ε.).
Ködern, v. a. ἀπατῶ (πουλιὰ, ψάρια κ. τ. ε.) μὲ φαγὶ, (μὲ ἕλκυσμα, μὲ δέλεαρ).
Kofent, der, μιαὴ πίβα.
Koffer, der, τὸ σεπέτι, κούφφαρον.
Kohl, der, τὸ λάχανον, (μαυρολάχανον), ἡ κράμβη.
Kohle, die, τὸ κάρβουνον.
Kohlenbrenner, der, ὁ καρβουνάρης.
Kohlendampf, der, ἡ ἀτμίδες ἀπὸ κάρβουνα ἀναμμένα.
Kohlenfeuer, das, κάρβουνα ἀναμμένα. μαγκάλι μὲ κάρβουνα ἀναμμένα.
Kohlenkorb, der, καλάθι διὰ κάρβουνα, καλάθι μὲ κάρβουνα.
Kohlenmeiler, der, στεῖβα ἀπὸ ξύλα τὴν ὁποίαν ἀνάπτει ὁ καρβουνάρης.
Kohlenstaub, der, σκόνη ἀπὸ κάρβουνα στουμπισμένα.
Köhler, s. Kohlenbrenner.
Kohlfeuer, s. Kohlfeuer.
Kohlgarten, der, περιβόλι μὲ λάχανα.
Kohlgärtner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύει λάχανα.
Kohlkopf, der, ἕνα ἀκέραιον λάχανον.
Kohlmeise, die, ὁ μαυρούτζικος αἰγιθαλός. s. Meise.
Kohlrabe, s. Golkrabe.
Kohlrabi, der, ἡ ῥαπανογογγύλη, φυτόν.

Kohlschwarz, a. (μαῦρος ὡσὰν κάρβουνα) ὁλο-μαῦρος, μαυρότατος.
Kohlstrunk, der, κοτζάνι ἀπὸ λάχανον.
Kolbe, die, Kolben, der, (Flintenkolbe), τὸ κοντάκι τοῦ τουφεκιοῦ. (Keule), τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα. (Destillierkolben), ὁ ἀλαμβῖκος, (τὸ ῥεμπίκι). (Rohr), τὸ καλάμι.
Kolbig, a. χονδρὸς εἰς τὴν ἄκραν, ὅμοιος μὲ ῥόπαλον. s. Kolbe.
Kolibri, der, τὸ κόλιβρι, τὸ πλέον μικρότερον πουλὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ εἰς τὴν γῆν.
Kolik, die, ὁ κωλικόπονος.
Kolkrabe, (Golkrabe), der, ὁ κόραξ, κόρακας.
Koller, der, (lederner), καμιζόλα πετζένια. (der Pferde), ἡ ζάλη τῶν ἀλόγων.
Kollerig, a. ζαλισμένος, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Kollern, v. a. κυλίω. v. n. κυλίομαι. (wie Truthüner), φωνάζω (ὡσὰν τὰ μισίρκια). (im Bauche), βορβορύζω (εἰς τὴν κοιλίαν). (von Pferden), ζαλίζομαι, ἔχω ζάλην.
Kolon, das, ἡ μισοστιγμὴ (δηλαδὴ τὸ (:) εἰς τὰς γλῶσσας τῆς Εὐρώπης, καὶ (·) εἰς τὰ Ἑλληνικά).
Koloß, der, ὁ κολοσσός.
Kolossal, Kolossalisch, a. κολοσσαῖος, ὑπερβολικὰ μεγάλος.
Komet, der, ὁ κομήτης.
Komiker, der, ὁ κωμικὸς (ποιητὴς καὶ κωμῳδός).
Komisch, a. κωμικὸς, γελοιώδης.
Komma, das, ἡ ὑποδιαστολὴ, δηλαδὴ τὸ (,).
Kommen, v. n. ἔρχομαι. davon —, γλυτώνω. hinter etwas —, καταλαμβάνω, μανθάνω (τι κρυφόν). um etwas —, χάνω. zu etwas —, ἀποκτῶ, λαμβάνω. (kosten), κοστίζω, κοστάρω, ἔρχομαι.
Komödiant, der, ὁ κωμῳδὸς, (κουμεδιάνος).
Komödiantin, die, ἡ κωμῳδὸς, (κουμεδιάνα).
Komödie, die, ἡ κωμῳδία, (κουμέδια).
Komödienhaus, das, τὸ θέατρον (δηλαδὴ τὸ ὀσπήτιον).
Komödienzettel, der, τὸ χαρτὶ περιέχον τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος.
König, der, ὁ βασιλεὺς, ὁ ῥῆγας.
Königin, die, ἡ βασίλισσα.
Königlich, a. βασιλικός.
Königreich, das, ἡ βασιλεία, τὸ βασίλειον.
Königskrone, die, ἡ βασιλικὴ κορώνα.
Königswasser, das, τὸ ἀσημόνερον.
Königswürde, die, Königthum, das, ἡ βασιλικὴ ἀξία.
Können, v. n. δύναμαι, ἠμπορῶ, ἐμπορῶ.
Kopal, der, τὸ κοπάλι, κόμμι τι μυριστικὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Kopf, der, ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλι. (μεταφ.) πνεῦμα.
Kopfarbeit, die, δουλειὰ τοῦ πνεύματος.
Kopfbinde, die, δέσιμον τοῦ κεφαλιοῦ. (königliche), διάδημα βασιλικόν.
Kopfbrechen, das, (τζάκισμα κεφαλιοῦ) κόπος πολὺς διὰ τὸ κεφάλι.
Kopfbrechend, a. ὁποῦ τζακίζει τὸ κεφάλι, κοπιαστικὸς καὶ δύσκολος.
Köpfen, v. a. ἀποκεφαλίζω.
Kopfgeld, das, Kopfsteuer, die, δόσιμον κεφαλικόν. (εἰς τὴν Τουρκίαν χαράτζι).
Kopfhänger, der, ὁ ὑποκριτὴς, ὑποκρινόμενος εὐλαβής.

Kopfhängerey, die, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρινομένη εὐλάβεια.
Kopfkohl, der, τὸ κομβολάχανον, εἶδος λαχάνου.
Kopfküssen, (Kopfkissen), das, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι.
Kopfnicken, das, τὸ νεῦμα τῆς κεφαλῆς.
Kopfputz, der, ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς.
Kopfsalat, der, τὸ φυτὸν τῆς σαλάτας.
Kopfschütteln, das, τὸ τίναγμα τοῦ κεφαλιοῦ.
Kopfschmerz, der, ὁ πονοκέφαλος.
Kopfstück, das, τὸ εἰκοσάρι, (μονέδα).
Kopfzeug, das, ἡ σκούφια (τῶν γυναικῶν).
Koppel, die, δύο ἢ περισσότερα σκυλία μαζῦ δεμένα.
Koppeln, v. a. δένω μαζῦ (μάλιστα σκυλία).
Koppelriemen, der, τὸ λουρὶ διὰ δέσιμον (τῶν σκυλιῶν).
Koppelweide, die, κοινὴ βοσκή.
Koppen, v. a. κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων. v. n. (von Pferden), δαγκάνω τὴν φάτνην.
Koralle, die, τὸ κοράλλιον.
Korallenfischer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει κοράλλια.
Korallenfischerey, die, τὸ ψάρευμα τῶν κοραλλιῶν.
Korb, der, τὸ καλάθι. (μεταφ.) ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις. einen Korb geben, den Korb geben, ἀνανεύω, ἀποβάλλω τὴν παρακάλεσιν (μάλιστα τὴν ζήτησιν εἰς ὑπανδρείαν).
Körbchen, das, τὸ καλαθάκι.
Korbmacher, der, ὁ καλαθᾶς, καλαθοποιός.
Koriander, der, τὸ κορίανδρον, ὁ κορίανδρος, (φυτόν).
Korinthe, die, κορινθικὴ σταφίδα, κουραντί.
Kork, der, ὁ φελλός.
Korkstöpsel, der, τὸ στρούμπωμα (ἀπὸ φελλόν).
Korksohle, die, πατοῦνα ἀπὸ φελλόν.
Korkzieher, der, τὸ ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στούμπωμα ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον.
Korn, (ein Korn), ἕνα σπειρί. (Getreide), τὰ γεννήματα. (Roggen), ἡ βρίζα. (Visier), τὸ κανευτήριον (εἰς μερικὰ τουφέκια). (bey Münzen), ἡ ποσότης τοῦ ἀσημιοῦ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ μία μονέδα.
Kornähre, die, τὸ ἀστάχυ.
Kornblume, die, ὁ κύανος, γαλάζιον λουλοῦδι γινόμενον μεταξὺ τῶν σιταριῶν.
Kornboden, der, τὸ σιτοφυλάκιον, σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι.
Kornbrand, der, ἡ ἐρυσίβη, φθορὰ τοῦ σίτου ὅταν φαίνονται τὰ σπειριὰ μαῦρα καὶ ὡσὰν κεκαυμένα.
Kornbrantwein, der, ῥακὴ ἐβγαλμένη ἀπὸ βρίζαν.
Kornelkirsche, die, τὸ ξυλοκέρατον.
Kornelkirschenbaum, ἡ ξυλοκερατιά.
Körnen, v. a. μεταβάλλω εἰς σπειριὰ (οἷον· τὸ μπαροῦτι).
Kornhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ γεννήματα (μάλιστα μὲ σιτάρια καὶ βρίζαν).
Kornhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ γεννήματα, ὁ σιταροπουλητής.
Körnicht, a. ὁποῦ ἔχει σχῆμα σπειριοῦ.
Körnig, a. ὁποῦ ἔχει σπειριὰ, ὁποῦ δὲν εἶναι κούφιον. (μεταφ.) καλὸς. ἐνεργητικός.
Kornjude, der, s. Kornwucherer.
Kornwucherer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πω-

lei πολλὰ ἀκριβὰ τὰ σιτάρια ἢ τὴν βρίζαν (μάλιστα ὅταν εἶναι ἔλλειψις εἰς αὐτά).
Kornwurm, der, σκωλῆκι ὁποῦ τρώγει τὰ σιτάρια.
Körper, der, τὸ σῶμα, τὸ κορμί.
Körperkraft, die, σωματικὴ δύναμις.
Körperlich, a. σωματικός.
Körperwelt, die, ὁ σωματικὸς ἢ ὑλικὸς κόσμος.
Kosen, v. n. συνομιλῶ (μέ τινα φιλικῶς).
Kost, die, ἡ τροφὴ, τὸ φαγί. ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν τροφὴν, διὰ τὸ φάγι.
Kostbar, a. πολύτιμος.
Kostbarkeit, die, τὸ πολύτιμον. ἕνα πολύτιμον πρᾶγμα.
Kosten, die, τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη.
Kosten, v. n. κοστάρω, κοστίζω.
Kosten, v. a. γεύομαι, δοκιμάζω, (τὸ φαγὶ ἢ τὸ πιοτόν).
Kostenfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα.
Kostfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί.
Kostgänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πληρώνει μίαν διωρισμένην ποσότητα διὰ τὸ φαγί.
Kostgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ φαγὶ (κάθε ἑβδομάδα, κάθε μῆνα κ. τ. ε.).
Köstlich, a. ἐξαίρετος, λαμπρός.
Kostspielig, a. ἀκριβὸς, ὁποῦ κοστάρει πολύ.
Kostverächter, der, nur: er ist kein —, αὐτὸς εἶναι εὐχαριστημένος μὲ κάθε φαγὶ, εἶναι πολυφάγος.
Koth, der, ἡ λάσπη. ἡ λέρα. (τὰ σκατὰ, ὁμιλῶντας μὲ τιμήν).
Köthe, die, ἡ κλείδωσις κάτω εἰς τὸ ποδάρι τοῦ ἀλόγου. (der Schrank), s. Schrank.
Kothig, a. λασπώδης, γεμάτος λάσπαις. ἄπαστρος, λερωμένος.
Kotzen, (gem.), βήχω. — ξερνῶ.
Krabbe, die, ὁ κάβουρας, τζαγανός.
Krabbeln, v. a. ξύω μὲ τὰ δάκτυλα χαδεύωντας.
Krach, der, ὁ κρότος, ὁ ἦχος (ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται).
Krachen, v. n. τρίζω, ἐβγάζω κρότον (οἷον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται, ἀπὸ μεγάλαις πέτραις ὁποῦ πίπτουν κ. τ. ε.).
Krachmandel, die, ἀμύγδαλον μὲ τὸ τζέφλιον.
Krächzen, v. n. ἀναστενάζω βαρέως (μάλιστα ἀπὸ ἔλλειψιν ἀναπνοῆς). (von Raben), κρώζω, φωνάζω (ὡς ὁ κόραξ).
Krächzen, das, ὁ βαρὺς ἀναστεναγμός. ὁ κρωγμὸς, (τὸ κρώξιμον).
Kracke, die, ἀχρεῖον ἄλογον.
Krackeel, der, s. Zank.
Kraft, die, ἡ δύναμις, ἰσχύς.
Kräftig, a. δυνατὸς, ἰσχυρός. (nährend, stärkend), ἐνδυναμωτικός, θρεπτικός.
Kraftlos, a. ἀδύναμος, ἀδύνατος.
Kraftlosigkeit, die, ἡ ἀδυναμία, ἔλλειψις τῶν δυνάμεων.
Kraftmehl, das, τὸ ἄμυλον, ὁ καταστατός.
Kraftvoll, a. δυνατὸς, ἰσχυρός.
Kragen, der, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου εἰς τὸν λαιμόν, (τουρκ. ὁ γιακᾶς).
Krähe, die, ἡ κορώνη, κουροῦνα, καρακάξα.
Krähen, v. n. φωνάζω, (ὡς ὁ πετεινός).
Krähenauge, das, (ὀμμάτι κορώνης). καρύδι τι φαρμακερόν.
Krahn, der, τὸ γεράνιον, μακρὸν τι

ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ καράβι.
Kralle, die, τὸ ὀνύχι, νύχι (μικρῶν ζώων καὶ πουλιῶν, οἷον· τοῦ γάτου κ. τ. ε.).
Krällen, v. a. γρατζουνιάζω, λαβώνω μὲ τὸ νύχι.
Kram, der, ἡ πραγμάτεια (λιανοπουλητοῦ). (Sachen), τὰ πράγματα.
Krambude, die, ἐργαστῆρι (ξύλινον) λιανοπουλητοῦ.
Kramen, v. n. ἀνακατώνω γυρεύωντας τι, γυρεύω. (handeln), πραγματεύω, πωλῶ λιανά.
Krämer, der, ὁ λιανοπουλητής.
Krämeren, die, ἡ λιανοπούλησις.
Krämergewicht, das, τὸ πραγματευτικὸν ζύγι. s. Handelsgewicht.
Kramladen, der, ἐργαστῆρι λιανοπουλητοῦ.
Krammetsvogel, der, ἡ κίχλα, (πουλί).
Krampe, die, ἀγκίστρι μεγάλον σιδηρένιον.
Krämpe, die, τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Krämpel, die, ἡ λανάρα.
Krämpeln, v. a. λαναρίζω.
Krampf, der, ὁ σπαραγμὸς (εἰς τὰ μέλη).
Krampfader, die, ὁ κιρσὸς, φούσκωμα φλέβας.
Krampfen, v. a. συσφίγγω (μὲ σπαραγμόν). sich —, συσφίγγομαι ἀπὸ σπαραγμόν.
Krampfartig, a. ὅμοιος μὲ σπαραγμόν.
Krampfig, a. σπαρακτικός.
Kranich, der, ὁ γερανὸς (πουλί).
Krank, a. ἄῤῥωστος.
Kränkeln, v. n. εἶμαι ἀσθενὴς, (εἶμαι ζαΐφης).
Kranken, v. n. εἶμαι ἄῤῥωστος.
Kränken, v. a. λυπῶ, προξενῶ λύπην, θλίβω, ἐγγίζω.
Krankenbett, Krankenlager, das, ἡ κλίνη τοῦ ἀῤῥώστου.
Krankenhaus, das, τὸ νοσοκομεῖον, νοσοδοχεῖον.
Krankenstube, die, ὀνδᾶς ἀῤῥώστου ἢ ἀῤῥώστων.
Krankenwarter, der, ὁ νοσοκόμος, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὸν ἄῤῥωστον.
Kranker, ein, der Kranke, ὁ ἄῤῥωστος.
Krankheit, die, ἡ ἀῤῥωστία, νόσος.
Kränklich, a. ἀσθενὴς, (ζαΐφης).
Kränkung, die, ἡ ἔγγιξις. s. Kränken.
Kranz, der, ὁ στέφανος, τὸ στεφάνι, (ἀπὸ κλαδιὰ ἢ λουλούδια).
Kränzchen, das, μικρὸς στέφανος. (eine Gesellschaft), συναναστροφὴ, συμπόσιον.
Kränzen, v. a. στεφανώνω, βάνω στέφανον. στολίζω μὲ στέφανον.
Krapp, der, τὸ ἐρυθρόδανον, ῥιζάρι (μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα).
Kratzbürste, die, ξύστρα, βοῦρτζα σκληρή.
Krätze, die, (zum Tuch), ἡ λανάρα.
Krätze, die, (Krankheit), ἡ ψώρα. (Feilicht), τὰ ῥινίσματα.
Kratzen, v. a. ξύνω, τζουκριανίζω, γρατζουνιάζω.
Krätzer, der, (schlechter Wein), ἀχαμνὸν (ξυνὸν) κρασί.
Kratzfuß, der, χαιρετισμὸς ὁποῦ γίνεται ξύωντας τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι.
Krätzig, a. ψωριασμένος.
Kraus, a. κατζαρός.
Krause, die, (der Haare), τὸ κατζάρωμα (τῶν μαλλιῶν). (Halskrause), τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν).
Kräuseln, v. a. κατζαρώνω.
Krausemünze, die, ἡ κατζαρὴ μίνθη (ἀρωματικὸν φυτόν).

Kraushaarig, *a.* ὁποῦ ἔχει κατζαρὰ τὰ μαλλιά.
Krauskopf, der, ὁ κατζαρομάλλης.
Kraut, das, τὸ χόρτον, τὸ βότανον. (Weißkohl), τὸ ἀσπρολάχανον.
Kräuterbuch, das, βιβλίον περιέχον διάφορα χόρτα.
Kräuterfrau, die, γυναῖκα ὁποῦ πωλεῖ διάφορα χόρτα.
Kräuterkäse, der, τυρὶ μὲ ἀρωματικὰ χόρτα.
Kräuterkenner, der, ὁ βοτανιστής, ὁποῦ ἠξεύρει τὰ διάφορα χόρτα.
Kräuterkissen, Kräutersäckchen, das, σακκοῦλα μὲ χόρτα ἰατρικά.
Kräuterkunde, die, ἡ βοτανική, ἐπιστήμη τῶν διαφόρων χόρτων.
Kräuterkundige, der, ὁ βοτανιστής. s. Kräuterkenner.
Kräutertrank, der, πιοτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ χόρτα.
Kräuterwein, der, κρασὶ μὲ ἰατρικὰ χόρτα.
Krautgarten, der, κῆπος μὲ λαχανικά.
Krautjunker, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ χωρικὸς εἰς τὰ ἤθη του).
Kreatur, s. Creatur.
Krebs, der, ἡ καραβίδα. (ein Geschwür). ὁ καρκῖνος, ἡ φάγουσα, (πάθος). (Sternbild und Zeichen des Thierkreises), ὁ καρκῖνος (ἄστρον καὶ ζώδιον τοῦ ζωδιακοῦ).
Krebsartig, *a.* καρκινώδης, ὅμοιος μὲ τὸ πάθος καρκῖνος λεγόμενον.
Krebsaugen, die, (*pl. n.*) ὀμμάτια καραβίδας.
Krebsen, *v. n.* πιάνω καραβίδαις.
Krebsgang, der, τὸ περιπάτημα τῆς καραβίδας. den Krebsgang gehen, πηγαίνω ἀνάποδα, κάμνω προκοπὴν ὡσὰν τὸν κάβουραν.
Krebsschere, die, ἡ φοῦχτα τῆς καραβίδας.
Kreide, die, τὸ ἄσπρον χῶμα ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ γράψιμον, τὸ τεμπεσῆρι, ἡ κρέδα. mit doppelter Kreide schreiben, ἀπερνῶ περισσότερα ἀπὸ τὸ πρέπον εἰς τὸν λογαριασμόν. (in oder an) die Kreide kommen, κάμνω χρέη, γίνομαι χρεώστης. auf die Kreide zehren, τρώγω καὶ πίνω χωρὶς νὰ πληρώσω.
Kreiden, *v. a.* τρίβω μὲ τὸ τεμπεσῆρι. s. Kreide.
Kreidenweiß, *a.* ἄσπρος ὡσὰν τὸ τεμπεσῆρι. s. Kreide.
Kreis, der, ὁ κύκλος. (eines Landes), ἐπαρχία.
Kreisförmig, *a.* κυκλοειδής.
Kreischen, *v. n.* φωνάζω δυνατὰ μὲ ψιλὴν φωνήν.
Kreisel, der, ὁ βέμβιξ, στρόμβος, ἡ φοῦρλα.
Kreiseln, *v. a.* γυρίζω εἰς κύκλον. παίζω τὴν φοῦρλαν.
Kreislauf, der, ἡ κυκλοφορία, ὁ γυρισμὸς εἰς κύκλον.
Kreißen, *v. n.* ἔχω τὰς ὠδῖνας, τοὺς πόνους τῆς γέννας.
Kreisstadt, die, ἡ πρώτη πόλις μιᾶς ἐπαρχίας.
Krempe, s. Krämpe.
Krempeln, s. Krämpeln.
Krepieren, *v. n.* ψοφῶ.
Krepp, der, Kreppe, die, εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαλλίνου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μαύρου.
Kresse, die, (Fisch), ὁ κωβιός, γωβιός, (ψάρι).

Kresse, die, (Pflanze), ὁ κάρδαμος, ἡ καρδαμίνη, (φυτόν).
Kreuz, das, ὁ σταυρός. (an Thieren), τὰ ὀπίσθια τῶν ζώων. (an Menschen), ἡ ῥάχη μαζὺ μὲ τὰ πλευρά. (Noth, Trübsal), ἡ θλίψις. στενοχωρία, δυστυχία.
Kreuzbrav, a. πολλὰ καλὸς, τιμημένος.
Kreuzdorn, der, ἡ ἀγριοδαμασκηνιά.
Kreuzen, v. n. κάμνω τὸν σταυρόν. (von Schiffen), τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (μὲ καράβια διὰ νὰ εὕρω τὸν ἐχθρὸν κ. τ. ε.). v. a. σταυρώνω, βάνω σταυρωτά.
Kreuzer, der, (eine Münze), τὸ κραϋτζάριον. (Schiff), καράβι ὁποῦ περιτρέχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἐχθρὸν κ. τ. ε.
Kreuzfahne, die, ἡ σημαῖα τοῦ σταυροῦ.
Kreuzfahrer, der, ὁ σταυροφόρος (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν). s. Kreuzzug.
Kreuzgang, der, τὸ σταυροδρόμι, στοὰ σταυρωτὴ (εἰς τὰ μοναστήρια).
Kreuzigen, v. a. σταυρώνω, βάνω εἰς τὸν σταυρόν. das Fleisch —, ἀπονεκρώνω τὸ σῶμα μου (μὲ νηστείαν κ. τ. ε.). sich —, κάμνω τὸν σταυρόν.
Kreuzigung, die, ἡ σταύρωσις.
Kreuzlahm, a. ξεγκουφιασμένος.
Kreuzschnabel, Kreuzvogel, der, πουλλὶ ὁποῦ ἔχει τὰ δύο μέρη τῆς μύτης τοῦ σταυρωτά.
Kreuzspinne, die, εἶδος ἀράχνου (παγιάγκου) ὁποῦ κάμνει τὰ ὕφαμά του εἰς σχῆμα τροχοῦ.
Kreuzträger, der, ὁ σταυροφόρος (εἰς παράταξιν). (μεταφ.) ὁ δυστυχὴς, στενοχωρημένος.
Kreuzweg, der, τὸ σταυροδρόμιον.
Kreuzweise, ad. σταυρωτὰ, εἰς σχῆμα σταυροῦ.
Kreuzzug, der, ἡ ἐκστρατεία τῶν σταυροφόρων (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, διὰ νὰ πάρουν τὴν Ἱερουσαλήμ).
Kricklich, a. ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, ὁποῦ ἔχει ἀμφιβολίαις εἰς κάθε πρᾶγμα. (schwierig, bedenklich), δύσκολος, ἀμφίβολος.
Kriebelkrankheit, die, ἀῤῥωστία τις μὲ πολλοὺς σπαραγμούς.
Kriebeln, v. n. εἶναι γεμάτον (σκωλήκια κ. τ. ε.). (jucken), τρώγω, προξενῶ φαγούραν, (τζούζω).
Kriechen, v. n. ἕρπω, ἑρπίζω, σέρνομαι κατὰ γῆς.
Kriechen, das, τὸ ἕρπισμα.
Kriechente, ἡ κερκιθαλίδα, εἶδος πάπιας.
Krieg, der, ὁ πόλεμος.
Kriegen, v. n. πολεμῶ, κάμνω πόλεμον.
Kriegen, v. a. λαμβάνω. ἀποκτῶ.
Krieger, der, ὁ πολεμητὴς, στρατιώτης.
Kriegerisch, a. πολεμικός.
Kriegsbaukunst, die, ἡ ἐπιστήμη τῆς ὀχυρώσεως.
Kriegsbaumeister, der, ὁ ὀχυρωτὴς, ὁποῦ ἠξεύρει νὰ ὀχυρώνῃ τὰ κάστρα. (ὁ ἰντζενίρος).
Kriegsbedürfnisse, die, (pl. n.) τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου.
Kriegscamerad, (—kamerad, der, ὁ συστρατιώτης.
Kriegscasse, die, τὸ πολεμικὸν θησαυροφυλάκιον, ἡ κάσσα πολεμική.
Kriegsdienst, der, ἡ δούλευσις εἰς τὸν πόλεμον.
Kriegserklärung, die, ἡ μήνυσις τοῦ πολέμου, ἀποκήρυξις τοῦ πολέμου.

Kriegsfeuer, das, (τὸ πῦρ τοῦ πολέμου) ὁ πόλεμος (μεταφ.)
Kriegsflotte, die, πολεμικὸς στόλος, πολεμικὴ ἀρμάδα.
Kriegsgebrauch, der, συνήθεια πολέμου.
Kriegsgefangen, a. αἰχμάλωτος, (σκλαβωμένος εἰς τὸν πόλεμον).
Kriegsgeräth, das, τὰ σκεύη τοῦ πολέμου.
Kriegsgericht, das, τὸ πολεμικὸν ἢ στρατιωτικὸν κριτήριον.
Kriegsgott, der, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας).
Kriegsheer, das, τὸ στράτευμα, ὁ στρατός.
Kriegsknecht, der, (veralt.), ὁ στρατιώτης.
Kriegsheld, der, ὁ ἥρως εἰς πόλεμον, (τὸ παλλικάρι).
Kriegskunst, die, ἡ πολεμικὴ τέχνη.
Kriegsleute, die, οἱ στρατιῶται.
Kriegslist, die, τὸ στρατήγημα, πολεμικὸν μηχάνευμα ἢ τέχνευμα.
Kriegsmacht, die, πολεμικὴ δύναμις.
Kriegsmann, der, ὁ στρατιώτης.
Kriegsoperation, die, πολεμικὸν ἐπιχείρημα.
Kriegsrath, der, πολεμικὸν συμβουλευτήριον, συνέλευσις στρατηγῶν διὰ νὰ συμβουλευθῶσι διὰ πολεμικὰς ὑποθέσεις. (eine Würde), πολεμικὸς συμβουλάτωρας.
Kriegsrecht, das, οἱ πολεμικοὶ νόμοι. ἡ πολεμικὴ κρίσις.
Kriegsrüstung, die, ἡ ἑτοιμασία εἰς πόλεμον.
Kriegsschiff, das, πολεμικὸν πλοῖον, πολεμικὸν καράβι.
Kriegssteuer, die, δόσιμον διὰ πόλεμον.
Kriegsvolk, das, οἱ στρατιῶται.
Kriegswesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν πόλεμον, αἱ πολεμικαὶ ὑποθέσεις.
Kriegszucht, die, ἡ στρατιωτικὴ τάξις, στρατιωτικὴ παιδεία.
Krimpen, v. a. μοσκεύω (τὸ ῥοῦχον) διὰ νὰ μαζωχθῇ. v. n. μαζώνομαι.
Kringel, der, s. Brezel.
Krinne, die, ἡ σχισμάδα, χαραγματιά.
Krippe, die, ἡ φάτνη, τὸ παχνί.
Krippenbeißer, der, ἄλογον ὁποῦ δαγκάνει τὴν φάτνην.
Kritik, die, ἡ κριτική, κρίσις εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας.
Kritisiren, v. a. et n. κρίνω, κάμνω κρίσιν (εἰς τέχνας ἢ ἐπιστήμας). ἐλέγχω, ψέγω.
Kritteln, v. n. κρίνω μὲ μικροπρεπῆ τρόπον, ἐλέγχω κάθε παραμικρὸν πρᾶγμα.
Krittler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κρίνει μικροπρεπῶς.
Krittlich, s. Kricklich.
Kritzeln, v. a. et n. γράφω ἀχαμνὰ καὶ δυσκολοδιάβαστα. die Feder kritzelt, τὸ κονδύλι τζουγκριανίζει, γράφει ἀχαμνά.
Krokodill, das, (der), ὁ κροκόδειλος.
Krone, die, ἡ (βασιλικὴ) κορώνα.
Krönen, v. a. κορωνιάζω, κορωνάρω.
Krongold, das, τὸ ἀχαμνότερον χρυσίον, τῆς κατωτέρας τιμῆς.
Kronleuchter, der, τὸ πολυκάνδηλον.
Kronprinz, der, ὁ βασιλικὸς διάδοχος, διάδοχος τοῦ βασιλείου.
Kronprinzessin, die, ἡ σύζυγος τοῦ βα-

σιλικοῦ διαδόχου. ἡ διάδοχος τοῦ βασιλείου.
Kronsbeere, die, s. Preißelbeere.
Krönung, die, ὁ κορωνιασμὸς, τὸ κορωνάρισμα.
Kropf, der, (bey Vögeln), ὁ πρόλοβος, ἡ γκοῦσα τῶν πουλιῶν. (bey Menschen), τὸ γελωνάκι, οἱ χοιράδες, ἡ βρογχοκήλη, πρίσμα τοῦ λαιμοῦ.
Kropfgans, die, ὁ πελεκάνος, (πουλίον).
Kropfig, a. ὁποῦ ἔχει γελωνάκι κ. τ. ε. (ἰδὲ Kropf).
Kropftaube, die, περιστερὰ μὲ πρόλοβον, μὲ γκοῦσαν.
Kröbs, s. Griebs.
Kröte, die, ὁ φρῦνος, φύσαλος, κούβακας, ἡ ζάμπα, μπράσκα.
Krücke, die, ἡ βακτηρία, πατερίτζα. (Ofenkrücke), τὸ κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὰ κάρβουνα.
Krug, der, ἡ στάμνια, ὑδρία, τὸ ἰμπρίκι. (Schenke), τὸ καπηλεῖον.
Krüger, der, ὁ κάπηλος, (ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ, πίβαν, ῥακήν).
Krume, die, Krümchen, das, ἡ ψίχα.
Krümelig, a. ὁποῦ εὔκολα τρίβεται. τριμμένος.
Krümeln, v. n. τρίβω (ψωμὶ κ. τ. ε.), κάμνω ψίχαις.
Krumm, a. στραβός. καμπύλος, λυγισμένος.
Krummbeinig, a. στραβοπόδαρος.
Krümme, Krümmung, die, ἡ στραβότης, τὸ στράβωμα, καμπύλωμα, λύγισμα.
Krümmen, v. a. στραβώνω, καμπυλώνω, λυγῶ.
Krummholzöhl, (Krumbholzöhl), das, λάδι ἀπὸ τὴν ἀγρίαν πεύκην, ἀπὸ τὴν ἀγριοκουκουναριάν.
Krummstroh, das, τὰ μικρὰ ἄχυρα.
Krüppel, der, ὁ κολοβωμένος. χωλὸς, κουτζός.
Kruste, die, ἡ φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ καὶ εἰς πληγὴν σφαλισμένην).
Krystall, der, τὸ κρύσταλλον.
Krystallen, a. κρυστάλλινος, κρυσταλλένιος.
Krystallinisch, a. κρυσταλλοειδής.
Krystall-Linse, die, τὸ κρυστάλλινον ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Krystallisiren, v. a. κρυσταλλώνω. v. n. κρυσταλλώνομαι.
Kübel, der, τὸ καδὶ, βουτζί.
Kubikwurzel, die, ἡ κυβικὴ ῥίζα.
Kubikzahl, die, ὁ κύβος, κυβικὸς ἀριθμός.
Kubisch, a. κυβικός.
Küche, die, μαγειρεῖον. — τὸ μαγείρευμα.
Kuchen, der, ἡ πήτα, τὸ πλακούντιον.
Kuchenbäcker, der, ὁ ψωμᾶς ὁποῦ κάμνει πήταις.
Küchengarten, der, περιβόλι μὲ λαχανικά.
Küchengeschirr, Küchengeräth, das, ἀγγεῖον τοῦ μαγειρείου. — τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρείου.
Küchengewächs, das, φυτὸν ἢ χόρτον τοῦ μαγειρείου, λαχανικόν.
Küchenjunge, der, παιδὶ ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ μαγειρεῖον.
Küchenmeister, der, ὁ πρωτομάγειρος.
Küchensalz, das, s. Kochsalz.
Küchenschrank, der, ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά.
Küchenzettel, der, ὁ κατάλογος τῶν μαγειρευμένων φαγητῶν.

Küchlein, das, (veralt.), *τὸ ὀρνιθόπουλον.*
Kuckuck, s. Guckuck.
Kufe, die, *τὸ καδὶ, βουτζί.* (am Schlitten), s. Schlittenkufe.
Küfer, s. Böttcher.
Kugel, die, *ἡ σφαῖρα.* (Kanonenkugel), *τὸ βόλι διὰ τὰ κανόνια.* (Flintenkugel), *ἡ μπάλλα τοῦ τουφεκιοῦ.*
Kugelbahn, die, s. Kegelbahn.
Kugelbüchse, die, *τουφέκι τοῦ ὁποίου τὸ καλάμι εἶναι ἀπὸ μέσα σκαλισμένον.*
Kugelförmig, *a. σφαιρικὸς, σφαιροειδής.*
Kugellack, das, *κόκκινον χρῶμά τι εἰς βώλους φκιασμένον.*
Kugellehr, das, *τὸ καλοῦπι διὰ τὰ βόλια.*
Kugeln, *v. a. κυλίω. v. n. κυλίομαι, κυλιοῦμαι.* (kegeln), *παίζω τοὺς πασσαλίσκους.* s. Kegeln.
Kegelrund, *a. σφαιρικὸς, στρόγγυλος ὡσὰν σφαῖραν.*
Kugelzieher, der, *ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὴν μπάλλαν.*
Kuh, die, *ἡ ἀγελάδα.*
Kuheuter, das, *τὰ βυζὶ τῆς ἀγελάδας.*
Kuhfladen, Kuhmist, der, *κοπριὰ ἀγελάδας.*
Kuhfleisch, das, *ἀγελαδινὸν κρέας.*
Kuhhaut, die, *ἀγελαδινὸν δέρμα.*
Kuhhirt, der, *ὁ ἀγελαδοβοσκὸς, βουκόλος.*
Kuhkäse, die, *ἀγελαδινὸν τυρί.*
Kühl, *a. ψυχρὸς, ψυχρούτζικος, δροσερός.*
Kühle, die, *ἡ ψύχρα, δροσιά.*
Kühlen, *v. a. καταψυχραίνω, δροσίζω.*
Kühlfaß, das, *τὸ δροσιστικὸν ἀγγεῖον (διὰ ῥακήν).*
Kühlung, die, *τὸ καταψύχραμα, δρόσισμα.*
Kuhmilch, die, *ἀγελαδινὸν γάλα.*
Kühn, *a. τολμηρὸς, αὐθάδης.*
Kühnheit, die, *ἡ τόλμη, τολμηρία, αὐθάδεια.*
Kühnlich, *ad. τολμηρὰ, αὐθαδῶς.*
Kuhpocken, s. Schutzblattern.
Kuhschwanz, der, *οὐρὰ ἀγελάδας.*
Kuhstall, der, *σταῦλος δι' ἀγελάδαις.*
Kuhweizen, der, *τὸ μελάμπυρον, φυτόν τι ὁποῦ τρώγουν αἱ ἀγελάδαις.*
Kümmel, der, *τὸ κύμινον.*
Kummer, der, *ἡ λύπη, θλίψις.*
Kümmerlich, *ad. θλιβερὸς, στενοχωρημένος, ταλαίπωρος.*
Kummerlos, *a. ἀλύπητος.*
Kümmern, sich, *λυποῦμαι.* (sorgen), *φροντίζω.*
Kümmerniß, die, *ἡ λύπη, θλίψις.*
Kummervoll, *a. λυπηρὸς, θλιβερός.*
Kummet, das, *εἶδος ζυγοῦ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων τὰ ὁποῖα τραβοῦν φορτωμένα ἁμάξια.*
Kumpf, (Klumpfen), der, *εἶδος λεκάνης.*
Kund, Kundbar, *a. γνωστὸς, γνωρισμένος.*
Kunde, die, Kundmann, der, *ὁ ἀγοραστὴς, (τουρκ. μουστερής).*
Kunde, die, *ἡ εἴδησις, γνῶσις.*
Kundig, *a. μαθημένος, ἐπιστήμων, ὁποῦ ἔχει εἴδησιν, γνῶσιν.*
Kundmann, s. Kunde.
Kundschaft, die, *ἡ εἴδησις.* (im Handel), *οἱ ἀγορασταὶ, (τουρκ. οἱ μουστερῆδες).* (bey Handwerkern), *τὸ μαρτυρικὸν γράμμα ὁποῦ λαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ τεχνίτου ὅτι ἠξεύρει τὴν τέχνην του.*

Kundschafter, der, ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος).
Künftig, a. μέλλων, ἐρχόμενος. ins künftige, εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, εἰς τὸ ἑξῆς.
Kunkel, die, ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον.
Kunst, die, ἡ τέχνη. die schwarze Kunst, ἡ μαγεία. — ὁμοίως· εἶδος τι χαλκογραφίας.
Kunstdrechsler, der, ὁ τεχνικὸς τορνευτὴς, (ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον).
Künsteley, die, ἡ μεγάλη λεπτομέρεια. s. Künsteln.
Künsteln, v. n. λεπτομερῶ, κάμνω τι μὲ παραπολλὴν καὶ ἄνοστην τέχνην.
Kunstfeuer, das, τεχνικαῖς φωτιαῖς (οἷον· φυσσέκι κ. τ. ε.).
Kunstfleiß, der, ἡ ἐπιμέλεια εἰς τὰς τέχνας, ἡ ἐπιδεξιότης.
Kunstgriff, der, τὸ τέχνασμα, τέχνευμα, μηχάνευμα.
Kunsthandel, der, πραγμάτεια μὲ ζωγραφίαις καὶ χαλκογραμμέναις εἰκόνες.
Kunsthändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ ζωγραφίαις κ. τ. ε.
Kunstkammer, die, συλλογὴ περιέργων (τεχνικῶν) πραγμάτων, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τὰ φυλάγουν.
Künstler, der, ὁ ἐλεύθερος τεχνίτης, οἷον· ζωγράφος, μουσικὸς κ. τ. ε.
Künstlich, a. τεχνικός.
Kunstmäßig, a. τεχνικὸς, κατὰ τοὺς νόμους.
Kunstmeister, drr, ὁ ἐπιστάτης εἰς μίαν ὑδραυλικὴν μηχανήν.
Kunstreich, a. πολύτεχνος, πολλὰ ἐπιτήδειος.
Kunstrichter, der, ὁ κριτὴς εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας.
Kunststück, das, τεχνικὸν ἔργον. (Taschenspielerkunststück), μία τέχνη, ἕνα τέχνασμα.
Kunstwerk, das, πολύτεχνον ἔργον (δηλαδή· ζωγραφία, ἄγαλμα κ. τ. ε.)
Kunstwort, das, τεχνικὸς λόγος, τεχνικὴ φράσις.
Kupfer, das, ὁ χαλκὸς, (τουρκ. τὸ μπακῖρι, μπακοῦρι). (Kupferstich), τὸ ἐκτύπωμα, ἡ χαλκογραμμένη εἰκόνα.
Kupferbergwerk, das, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) χαλκοῦ.
Kupferdrucker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει τὰς χαλκογραμμένας εἰκόνας.
Kupfergeld, das, χαλκένιαις μονέδαις.
Kupfergrün, das, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, τὸ γιῶμα.
Kupferhammer, der, χαλκεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σφυροκοπεῖται ὁ χαλκός.
Kupferhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ χαλκόν. (Kupferstichhandel), πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόνες.
Kupferhändler, s. Kupferstichhändler.
Kupferig, a. χαλκοειδής. (vom Gesicht), κόκκινος (εἰς τὸ πρόσωπον) ἀπὸ πολλὰ σπειριά.
Kupfericht, a. χαλκοειδὴς, ὅμοιος μὲ χαλκόν.
Kupferplatte, die, ἡ χαλκινὴ (χαλκένια) πλάκα.
Kupferroth, a. κόκκινος ὡσὰν τὸν χαλκόν.
Kupferschmidt, der, ὁ χαλκεὺς, χαλκειὰς (ὁποῦ δουλεύει τὸν χαλκόν).
Kupferstecher, der, ὁ χαλκογράφος.
Kupferstecherkunst, die, ἡ χαλκογραφία.
Kupferstich, der, χαλκογραμμένη εἰκόνα, ἐκτυπωμένη ἀπὸ χαλκένιαν πλάκαν.
Kupferstichhandel, der, πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόνες.

Kupferſtichhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόναις, εἰκονοπώλης.
Kupferwaſſer, das, ὁ χάλκανθος, ἡ καραμπογιά.
Kuppe, die, ἡ ἄκρα. (Fingerkuppe), ἡ ἄκρα τοῦ δακτύλου. (Nadelkuppe), τὸ κομβὶ τῆς καρφοβελόνης.
Kuppel, die, ὁ θόλος, (τουρκ. ὁ κουμπές).
Kuppeley, die, ἡ μαστρωπία, (προξένησις πορνείας).
Kuppeln, v. a. συνδένω, ἑνώνω. (als Kuppler), μαστρωπεύω, κάμνω τὸν μαστρωπόν.
Kuppelpelz, der, (im Scherz), τὸ χάρισμα ὁποῦ λαμβάνει τις διὰ τὴν προξένησιν μιᾶς ὑπανδρείας.
Kuppler, der, ὁ μαστρωπὸς, (τουρκ. πεζεβέγκης).
Kupplerin, die, ἡ μαστρωπὴ, (τουρκ. πεζεβέγκησσα).
Küraß, der, ὁ (σιδηρένιος) θώραξ.
Kurbel, die, τὸ χέρουλι μὲ τὸ ὁποῖον γυρίζουν ἕναν τροχὸν κ. τ. ε.
Küraſſier, Küraſſirer, der, ὁ θωρακοφόρος ἱππεύς.
Kürbiß, der, ὁ κολοκύνθη, τὸ κολοκύνθι.
Kürbißflaſche, die, φλασκὶ ἐκ κολυκύνθης.
Kürſchner, der, ὁ γούναρης.
Kürſchnerhandwerk, das, ἡ τέχνη τοῦ γούναρη, (γούναρου).
Kurz, a. βραχὺς, κοντός. kurz angebunden, ἀράθυμος, ὁποῦ εὔκολα θυμώνει. zu kurz kommen, χάνω, ἔχω ζημίαν. kurze Waaren, μικρὰ πράγματα, (οἷον· ταμπακέραις, δακτυλίδια, μαχαίρια, ψαλίδια κ. τ. ε.) kurz und gut, kurz um, κοντολογῆς; μὲ ἕναν λόγον.
Kürze, die, ἡ βραχύτης.
Kurzgewehr, das, τὸ σπαθὶ τοῦ κοινοῦ στρατιώτου.
Kurzlich, ad. πρὸ ὀλίγου, νεωστί.
Kurzſichtig, a. κοντόφθαλμος.
Kurzſichtigkeit, die, ἡ κοντοφθαλμία.
Kurzweile, die, τὸ διασκέδασμα, ἡ διατριβὴ καιροῦ, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Kurzweilen, v. a. ἀστεΐζομαι, κάμνω ἀστεϊσμοὺς, (κάμνω χωρατάδες), (τουρκ. ἐγλεντίζομαι).
Kurzweilig, a. νόστιμος, ἀστεῖος, (τουρκ. ἐγλεντιστικός).
Kuß, der, τὸ φίλημα.
Küſſen, v. a. φιλῶ.
Küſſen, das, τὸ φιλεῖν, τὰ φιλήματα.
Küſſen, (Kiſſen), das, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι.
Küſſenziehe, Küſſenzieche, die, τὸ περιτύλιγμα τοῦ προσκεφάλου.
Küſte, die, τὸ περιγιάλι, τὸ παραθαλάσσιον.
Küſtenfahrer, der, καράβι διὰ ταξίδι παραθαλάσσιον.
Küſter, der, ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησιάρχης.
Kutſche, die, ἁμάξι (μὲ παράθυρα καὶ κλεισμένον).
Kutſchenhimmel, der, ἡ σκέπη τοῦ ἁμαξιοῦ.
Kutſchenkaſten, der, τὸ κλεισμένον μέρος τοῦ ἁμαξιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ καθίσματα.
Kutſchenriemen, der, τὸ λουρὶ, ζιγκὶ τοῦ ἁμαξιοῦ.
Kutſchenſchlag, der, ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ.
Kutſcher, der, ὁ ἁμαξᾶς.
Kutſcherbock, der, τὸ κάθισμα τοῦ ἁ-

Kutſchiren, *v. a. et n.* πηγαίνω μὲ ἁμάξι.
Kutſchpferd, das, ἄλογον ἁμαξιοῦ.
Kütt, ſ. Kitt.
Kutte, die, τὸ ῥάσον τῶν καλογέρων.
Kuttel, die, Kutteln, (*pl.*) τὰ ἔντερα (ἑνὸς σφαγμένου ζώου).
Kuttelflecke, die, φαγὶ ἀπὸ ἔντερα σφαγμένου ζώου.
Kux, der, μέρος ἀπὸ ἕνα μεταλλεῖον (λαγοῦμι μεταλλοφόρον).
Kuxkränzler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τὰ μέρη λεγόμενα Kux. ἴδε· Kux.

L.

Lab, das, ἡ πητυὰ, μαγιά.
Labberdan, der, τὸ ὀνόψαρον (γαϊδαρόψαρον) ἁλατισμένον.
Labbern, (gem.), *v. n.* φλυαρῶ.
Laben, *v. a.* (Milch), πήζω τὸ γάλα.
Laben, *v. a.* (erquicken), ἀναψύχω, δροσίζω, ἐνδυναμώνω. εὐφραίνω, τέρπω.
Labet, das, τὸ χάσιμον (εἰς μερικὰ παιγνίδια). — werden, χάνω τὸ παιγνίδι.
Labkraut, das, φυτόν τι ὁποῦ πήζει τὸ γάλα.
Laborant, der, ὁ χυμικός. ὁ ἀλχυμικός.
Laboratorium, das, τὸ ἐργαστήριον χυμικόν.
Labſal, das, τὸ δρόσισμα, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐνδυναμώνει.
Labung, die, ἡ ἐνδυνάμωσις, τὸ δρόσισμα.
Labyrinth, das, ὁ λαβύρινθος.
Lache, die, (Pfütze), ὁ βάλτος, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερὸν, (μάλιστα ἀπὸ βροχήν).
Lache, die, (Art des Lachens), τὸ γέλοιον, ὁ τρόπος τοῦ γέλωτος.
Lache, die, (an Bäumen), σημεῖον ἢ χαραγματιὰ εἰς δένδρον.
Lächeln, das, τὸ χαμογέλασμα, μειδίασμα.
Lächeln, *v. n.* χαμογελῶ, μειδιῶ.
Lachen, *v. a.* (einen Baum), σημειώνω ἕνα δένδρον κάμνωντας χαραγματιάν.
Lachen, *v. n.* γελῶ.
Lachen, das, τὸ γέλοιον.
Lacher, der, ὁ γελῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ γελᾷ.
Lächerlich, *a.* γελοιώδης.
Lächern, *v. i.* es lächert mich, μοῦ ἔρχεται νὰ γελάσω, μοὶ φαίνεται γελοιῶδες.
Lachs, der, σαλαμόν ψάρι.
Lachsfang, der, τὸ ψάρευμα τῶν σαλαμῶν ψαριῶν.
Lachsforelle, die, εἶδος ἀπὸ θράσσαν ἢ χριστόψαρον.
Lachtaube, die, τὸ ἰνδικὸν τρυγώνι.
Lachter, die, (das), ἡ ὀργυϊὰ, μέτρον ἓξ ποδῶν.
Lack, der, (Blume), τὸ κίτρενον λευκοῖον, μανουσάκι (λουλοῦδι).
Lack, der, τὸ βερνίκι (γυαλιστόν). das —, (Siegellack), τὸ βουλλοκέρι.
Lackey, der, ὁ δοῦλος. (μάλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς).
Lackiren, *v. a.* βερνικώνω.
Lackirer, der, ὁ βερνικωτής.
Lackirung, die, τὸ βερνίκωμα.
Lackmuß, das, γαλάζιον χρῶμα ἐβγαλμένον ἀπὸ ἡλιοτρόπιον.
Lade, die, τὸ σεντοῦκι (μάλιστα διὰ ὑποκάμισα κ. τ. ε.).

Laden, der, (Fensterladen), σανιδένιον ἀντιπαράθυρον. (Gewölbe), ἐργαστήριον πραγματευτοῦ.

Laden, v. a. φορτώνω. (ein Gewehr), γεμίζω (ἕνα τουφέκι). (einladen), καλῶ (εἰς γεῦμα, εἰς δεῖπνον κ. τ. ε.).

Ladendiener, (Ladengesell), der, δοῦλος πραγματευτοῦ (ὁποῦ στέκεται εἰς τὸ ἐργαστῆρι).

Ladeschaufel, die, ἡ χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν γεμίζουν τὰ κανόνια.

Ladestock, der, τὸ ξύλον ἢ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον στουμπώνουν τὴν μπάλλαν εἰς τὸ τουφέκι.

Ladung, die, ἡ φόρτωσις. τὸ φόρτωμα. (eines Gewehrs), τὸ γέμισμα (τοῦ τουφεκιοῦ, τῆς πιστόλας, τοῦ κανονιοῦ).

Laffe, der, ἕνας ἀνόητος, ἄνοστος.

Läffeln, v. n. κολακεύω (γυναῖκα, μὲ ἄνοστον τρόπον).

Läffeley, die, ἡ (ἄνοστη) κολακεία.

Laffete, die, τὸ ὑποπόδιον ἢ τὸ ἁμάξι τοῦ κανονιοῦ.

Lage, die, ἡ θέσις. τοποθεσία. (Schicht), ἡ στείβα. (von Kanonenschüssen), ἡ βολὴ, τὸ ῥίψιμον ὅλων τῶν κανονιῶν ὁποῦ στέκονται εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ καραβιοῦ. (Papier), ἕνα τετράδι, (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἓξ κόλλαις μαζύ).

Lägel, das, ἡ λαγῆνα, τὸ ἰμπρίκι.

Lager, das, τόπος ὅπου κεῖται ὁ λαγωὸς, τὸ ἐλάφι, τὸ ἄγριον γουροῦνι κ. τ. ε. (Feldlager), τὸ στρατόπεδον, ὁ κάμπος. (Schicht), μία στίβα. (Bett), ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι). (Waarenlager), τὸ μαγαζίον, τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζίον. (Bodensatz), τὸ κατακάθισμα ὑγροῦ τινος. (Krankheit), ἀῤῥωστία (βαρεῖα).

Lagerbier, das, πίβα φυλαγμένη εἰς τὸ κελλάρι, (ποτροῦμι).

Lagerbuch, das, κατάστιχον τῶν χωραφιῶν ἑνὸς ὑποστατικοῦ. κατάστιχον τῶν πραγμάτων εἰς ἕνα μαγαζίον.

Lagerholz, das, τὰ ξύλα εἰς τὸ ὁποῖα βάνουν τὰ βουτζιὰ εἰς τὸ κελλάρι.

Lagern, v. a. βάνω κατὰ γῆς. sich —, βάνω στρατόπεδον, στρατοπεδεύω.

Lagerstatt, Lagerstätte, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πλαγιάζει τις, ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι.

Lagerzins, der, τὸ νοίκι δι' ἕνα μαγαζίον.

Lahm, a. χωλὸς, κουτζός.

Lähmen, v. a. κάμνω χωλὸν, κάμνω κουτζόν. — προξενῶ παράλυσιν.

Lähmung, die, ἡ παράλυσις.

Lahn, der, λεπτὰ πέταλα ἢ φύλλα μετάλλου, οἷον· χρυσίου, ἀσημιοῦ.

Laib, s. Brod.

Laich, s. Leich.

Laie, der, ὁ λαϊκός. (μεταφ.) ἀμάθητος.

Laienbruder, der, καλόγηρος ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ ἱερατεῖον καὶ δουλεύει τοὺς ἄλλους.

Laienschwester, die, καλογρηὰ ὁποῦ δὲν ἔκαμε τὸ τάγμα καὶ δουλεύει ταῖς ἄλλαις.

Lake, die, ἡ ἁλμυράδα.

Laken, das, τὸ ῥοῦχον. — τὸ πανὶ (τζιαρτζιάφι).

Lakonisch, a. λακωνικός.

Lakritze, die, ἡ γλυκοῤῥίζα.

Lakritzensaft, der, τὸ ζουμὶ τῆς γλυκοῤῥίζης.

Lallen, v. n. τραυλίζω, τζευδίζω.

Lambertsnuß, die, λεπτόκαρον ἰταλικόν.

Lamm, das, Lämmchen, das, τὸ ἀρνί, ἀρνάκι.
Lammen, Lämmern, v. n. γεννῶ ἀρνιά.
Lammfleisch, das, ἀρνίσιον κρέας.
Lammsbraten, der, ἀρνίσιον ψητόν.
Lampe, die, Lämpchen, das, ἡ κανδήλα, τὸ κανδηλάκι, κανδηλέρι.
Lamprete, die, ὁ τυφλῖνος, ἡ μύραινα, (ψάρι).
Land, das, ὁ τόπος. — ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος. — ἡ χῶρα, τὸ βασίλειον. ἡ ἐπαρχία. (Dorf), τὸ χωρίον. (im Gegensatz der See), ἡ ξηρά, ἡ στερεά. zu Lande, διὰ ξηρᾶς, διὰ στερεᾶς.
Landadel, der, οἱ εὐγενεῖς εἰς τὰ χωρία.
Landbau, der, ἡ γεωργική.
Landcharte, s. Landkarte.
Landedelmann, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον.
Landen, v. n. ἀράζω, φθάνω εἰς τὴν γῆν.
Landenge, die, τὸ στενὸν τῆς γῆς. ὁ ἰσθμός.
Länderey, die, τόπος, χωράφια, χωρία.
Landesart, die, ἡ συνήθεια τοῦ τόπου.
Landesfürst, Landesherr, der, ὁ ἐξουσιαστὴς τοῦ τόπου, ἡγεμὼν, βασιλεύς.
Landesgesetz, das, ὁ νόμος τοῦ τόπου.
Landesherrlich, a. τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἑνὸς τόπου, ἡγεμονικὸς, βασιλικός.
Landesherrschaft, die, ἡ ἐξουσία εἰς ἕναν τόπον. — ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα.
Landeshoheit, die, ἡ ὑψηλοτέρα ἐξουσία (οἷον· βασιλέως εἰς ἄλλον ἡγεμόνα κατώτερον).
Landesmutter, die, ἡ ἡγεμόνισσα, βασίλισσα.
Landesregierung, die, ἡ διοίκησις τοῦ τόπου.
Landesschuld, die, χρέος ἑνὸς βασιλείου ἢ μιᾶς ἐπαρχίας.
Landessprache, die, ἡ γλῶσσα τοῦ τόπου.
Landesvater, der, ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος, (βασιλεύς).
Landesverweisung, die, ὁ ἐξορισμός.
Landesflüchtig, a. φυγὰς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ ἕναν τόπον.
Landfriede, der, ἡ δημοσία εἰρήνη, κοινὴ εἰρήνη.
Landgericht, das, κριτήριον ἐπαρχίας.
Landgraf, der, ὁ λανδγράφιος, ἀξία μερικῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας.
Landgräfin, die, ἡ σύζυγος τοῦ λανδγραφίου. ἰδὲ· Landgraf.
Landgrafschaft, die, ἐπαρχία, τόπος ἐξουσιασμένος ἀπὸ λανδγράφιον. ἰδὲ· Landgraf.
Landgut, das, τὸ ὑποστατικόν.
Landhandel, der, ἡ πραγματεία διὰ ξηρᾶς.
Landhaus, das, ὀσπήτιον εἰς ὑποστατικόν.
Landjunker, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον.
Landkarte, die, ἡ γεωγραφικὴ χάρτα, ὁ γεωγραφικὸς πίναξ.
Landkutsche, die, ἀμάξι πόστας μὲ τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν οἱ ταξιδιῶται.
Landläufer, der, ἕνας περιπλανωμένος εἰς τὸν τόπον.
Landleben, das, ἡ χωρικὴ ζωὴ, ζωὴ εἰς τὸ χωρίον.
Landleute, die, οἱ χωρικοὶ, χωριάται.
Ländlich, a. χωρικός. ländlich sittlich, (Sprichw.), κάθε τόπος ἔχει τὴν συνήθειάν του.
Landmacht, die, τὸ στράτευμα διὰ ξηρᾶς. — δύναμις διὰ ξηρᾶς (καὶ οὐχὶ διὰ θαλάσσης).
Landmann, der, ὁ χωρικὸς, χωριάτης.

Landmesser, der, γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ τὸν τόπον.
Land=Miliz, die, στράτευμα συναθροισμένον εἰς ἕναν τόπον εἰς καιρὸν ἀνάγκης μόνον διὰ τὴν διαφέντευσιν τοῦ τόπου.
Landmünze, die, ἡ μονέδα ἑνὸς τόπου.
Landpfarrer, der, ἐφημέριος εἰς χωρίον.
Landpfleger, der, κυβερνήτης ἑνὸς τόπου.
Landplage, die, κοινὸν κακὸν εἰς ἕναν τόπον (οἷον· πεῖνα, πανοῦκλα κ. τ. ε.).
Landrath, der, συμβουλάτωρας ἐπαρχίας.
Landrecht, das, οἱ νόμοι ἑνὸς τόπου.
Landregen, der, βροχὴ εἰς πολλὰ μέρη καὶ ἐπικρατοῦσα.
Landreise, die, ταξίδι διὰ ξηρᾶς.
Landrichter, der, κριτὴς ἐπαρχίας.
Landschaft, die, ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία. (Landstände), οἱ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰς πολιτείας ἑνὸς τόπου. ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει χωρία, δάση κ. τ. ε.
Landschaftsmahler, der, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει τόπους μὲ χωρία, βουνὰ, δάση κ. τ. ε.
Landscheide, die, s. Gränze.
Landschule, die, σχολεῖον μιᾶς ἐπαρχίας. — σχολεῖον χωρίου.
Landschulmeister, der, ὁ διδάσκαλος χωρικοῦ σχολείου.
Landsee, der, ἡ λίμνη.
Landsitz, der, τὸ ὑποστατικὸν, (μάλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς).
Landskind, das, ἕνας ἐντόπιος.
Landsknecht, der, (veralt.) στρατιώτης.
Landsmann, der, ὁ συμπατριώτης, συντοπίτης.
Landsmännin, die, ἡ συμπατριώτισσα, συντοπίτισσα.
Landsmannschaft, die, ἑταιρία συντοπιτῶν, συμπατριωτῶν.
Landstadt, die, πόλις εἰς ἐπαρχίαν.
Landstand, der, ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος εἰς τὴν συνέλευσιν μιᾶς ἐπαρχίας ἢ ἑνὸς βασιλείου.
Landstraße, die, ἡ μεγάλη στράτα.
Landstreicher, der, ὁ περιπλανώμενος εἰς ἕναν τόπον.
Landstrich, der, μέρος τόπου, τόπος.
Landtag, der, ἡ συνάθροισις ἢ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰς πόλεις ἑνὸς τόπου.
Landtrauer, die, μαυροφορεσία (διὰ θάνατον τοῦ βασιλέως) εἰς ἕνα ὁλόκληρον βασίλειον.
Landüblich, a. συνηθισμένος εἰς τὸν τόπον.
Landung, die, τὸ ἄραγμα, φθάσιμον εἰς τὴν γῆν.
Landverderblich, a. ὀλέθριος δι' ὁλόκληρον τόπον.
Landvogt, der, ὁ κυβερνήτης τοῦ τόπου.
Landvolk, das, οἱ χωρικοὶ, χωριάται.
Landwärts, ad. πρὸς τὴν ξηρὰν, πρὸς τὸ περιγιάλι.
Landwehr, die, στράτευμα συναγμένον μόνον εἰς καιρὸν πολέμου.
Landwein, der, κρασὶ τοῦ τόπου.
Landwirth, der, ὁ γεωργὸς, οἰκονόμος εἰς χωρίον.
Landwirthschaft, die, ἡ γεωργικὴ, χωρικὴ οἰκονομία.
Landzoll, der, τελώνιον (γιεμπρούκι, τουρκ.) διὰ πράγματα ὁποῦ πηγαίνουν διὰ ξηρᾶς.
Lang, a. μακρός. (vom Körper), μεγάλος, ὑψηλὸς, τρανὸς (τὸ ἀνάστημα). (von der Zeit), μακρὺς, πολύς, (περὶ τοῦ καιροῦ).
Langbärtig, a. μακρογένης.
Langbeinig, a. μακροπόδαρος, μακροπόδης.
Lange, ad. πολὺν καιρόν. lange nicht so groß rc., οὐδόλως τόσον μεγάλος κ. τ. ε.

Länge, die, τὸ μάκρος, ἡ ἔκτασις εἰς τὸ μάκρος. (in der Erdbeschreibung und Sternkunde), τὸ μῆκος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν).

Langen, v. a. ἁπλώνω, δίδω εἰς τὸ χέρι. v. n. (reichen), φθάνω μὲ τὸ χέρι. (hinreichend seyn), φθάνει, εἶναι ἀρκετόν. (mit etwas), μὲ φθάνει, ἔχω ἀρκετόν.

Lange Weile, die, ἡ ἀηδία, (τουρκ. τὸ σεκλέτι).

Langhals, der, ὁποῦ ἔχει τὸν λαιμὸν μακρύν.

Langhärig, a. μακρομάλλης, μακρότριχος.

Länglich, a. παραμήκης, περισσότερον ἐκτεταμμένος εἰς τὸ μάκρος παρὰ εἰς τὸ πλάτος.

Langmuth, Langmüthigkeit, die, ἡ μακροθυμία, ὑπομονή.

Langmüthig, a. μακρόθυμος, ὑπομονητικός.

Langohr, das, (im Scherz), ὁ γαΐδαρος, τὸ γαϊδοῦρι.

Langöhrig, a. ὁποῦ ἔχει τὰ αὐτιὰ μεγάλα.

Langsam, a. ἀργός, ὁποῦ ἀργεῖ, βραδύς.

Langsamkeit, die, ἡ ἀργία, βραδύτης.

Langschläfer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται πολὺν καιρόν.

Langsichtig, a. ἐκεῖνος ὁποῦ βλέπει μακρυά.

Längs, prp. κατὰ τὸ μάκρος. längs dem Flusse, κατὰ τὸ μάκρος τοῦ ποταμοῦ, κοντὰ εἰς τὸν ποταμὸν ἀκολουθῶντας τὸν δρόμον του.

Längst, ad. πρὸ πολλοῦ. (für: längs), s. Längst.

Längstens, ad. τὸ πλέον ἀργότερον, ὄχι ἀργότερα παρὰ —.

Langweilig, a. ἀηδής, (τουρκ. σεκλετιστικός).

Langweilen, v. a. προξενῶ ἀηδίαν, (τουρκ. σεκλετίζω). sich —, ἀηδίζομαι, (τουρκ. σεκλετίζομαι).

Langwierig, a. πολυκαιρινός, ὁποῦ βαστᾷ πολὺν καιρόν.

Langwierigkeit, die, ἡ πολυκαιρία.

Lanze, die, ἡ λόγχη, τὸ δόρυ, κοντάρι.

Lanzette, die, τὸ φλεβότομον.

Lappalie, die, s. Lapperey.

Lappen, der, τὸ ῥάκος, κομμάτι πανὶ ξεσχισμένον, τζάντζαλον.

Lappen, v. a. μπαλώνω.

Lapperey, die, μικρὸν πρᾶγμα, (μπαγατέλλα ἰταλ.).

Läppern, v. n. μαζώνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον. nach etwas —, γλείφω τὰ χείλη ἀπὸ τὴν μεγάλην ὄρεξιν δι' ἕνα πρᾶγμα.

Läpperschuld, die, μικρὸν χρέος (ὁποῦ ἔγινε ὀλίγον κατ' ὀλίγον).

Lappig, a. ξεσχισμένος. — gehen, ἔχω φορέματα ξεσχισμένα.

Läppisch, a. ἄνοστος, παιδιακίσιος.

Lärche, die, Lärchenbaum, der, ἡ ἀγριοπιτυά, (δένδρον).

Lärchenschwamm, der, τὸ ἀγαρικόν, εἶδος μανιταρίου.

Lärm, Lärmen, der, ὁ θόρυβος, κτύπος. Lärm schlagen, κτυπῶ τὰ τύμπανα εἰς σημεῖον πυρκαϊᾶς ἢ τοῦ πλησιασμοῦ τῶν ἐχθρῶν.

Lärmen, v. n. θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον.

Lärmglocke, die, ἡ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν ὅταν εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅταν πλησιάσῃ ὁ ἐχθρός.

Larve, die, ἡ προσωπίδα. (von Insecten), ἡ κάμπια καὶ κάθε σκωλῆκι ὁποῦ μεταβάλλεται εἰς πετούμενον ζωΰφιον.

Lasche, die, (am Schuhe), τὰ λουριὰ τοῦ παπουτζιοῦ. (Kerbe), ἡ χαραγματιά.
Lase, (Lahse), die, τὸ ἰμπρίκι.
Laß, a. κουρασμένος.
Laßeisen, das, τὸ φλεβότομον.
Lassen, v. a. ἀφίνω. (veranlassen, als:) machen lassen, φκιάνω (δηλαδή· βάνω τινὰ νὰ μοὶ φκιάσῃ). schreiben lassen ꝛc., βάνω τινὰ νὰ μοὶ γράψῃ κ. τ. ε. Ader lassen, φλεβοτομῶ καὶ φλεβοτομοῦμαι. es läßt sich machen ꝛc., εἶναι τρόπος, ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κάμῃ. es läßt ihm gut, τὸν πρέπει καλά. das läßt nicht, δὲν πρέπει, δὲν εἶναι πρέπον, εἶναι ἀπρεπές. es läßt als ob, — φαίνεται ὠσὰν νὰ —.
Lässig, a. ἀμελὴς, ὀκνηρὸς, (τουρκ. τεμπέλης).
Lässigkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Läßlich, a. ἀφετὸς, συγχωρητικός.
Laßreis, das, δενδράκι τοῦ δάσους ὁποῦ ἀφίνεται νὰ αὐξήσῃ.
Last, die, τὸ βάρος, φόρτωμα. einem etwas zur Last legen, κατηγορῶ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα. zur Last fallen, βαρύνω, ἐνοχλῶ. bürgerliche Lasten, τὰ δοσίματα τῶν πολιτῶν.
Lastbar, a. τοῦ φορτώματος. lastbare Thiere, ζῶα φορτώματος.
Lasten, v. n. εἶμαι βαρὺς, ἔχω πολὺ βάρος.
Laster, das, ἡ κακία, τὸ κακόν.
Lästerer, der, ὁ βλάσφημος.
Lasterhaft, a. κακὸς, κακότροπος.
Lasterhaftigkeit, die, ἡ κακία, κακοτροπία.
Lästerlich, a. βλασφημικός.
Lästermaul, das, ὁ κατήγορος, δυσφημιστής.
Lästern, v. a. βλασφημῶ, κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω.
Lästerschrift, die, δυσφημιστικὸν σύγγραμμα.
Lasterthat, die, τὸ κακούργημα.
Lästerung, die, ἡ βλασφημία. ἡ κατηγορία, κακολογία, δυσφημία.
Lästig, a. βαρὺς, βαρετὸς, ἐνοχλητικός.
Lästigkeit, die, τὸ ἐνοχλητικόν.
Lastpferd, das, ἄλογον φορτώματος.
Lastschiff, das, καράβι φορτώματος.
Lastthier, das, ζῶον φορτώματος.
Lastträger, der, ὁ χαμάλης, βαστάζος.
Lastwagen, der, ἁμάξι φορτώματος, ἁμάξι φορτωμένον.
Lasur, Lasurstein, der, πέτρα τις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν ἕνα οὐρανογαλάζιον χρῶμα.
Lasurblau, a. οὐρανογαλάζιος.
Latein, das, ἡ λατινικὴ γλῶσσα, τὰ λατινικά.
Lateiner, der, ὁ λατῖνος.
Lateinisch, a. λατινικός.
Laterne, die, τὸ φανάρι.
Laternenmacher, der, ὁ φαναρᾶς, φαναροποιός.
Laternenpfahl, der, παλοῦκι διὰ φανάρι.
Laternenträger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾷ φανάρι. (ein Insect), κάνθαρός τις τῆς Ἀμερικῆς ὁποῦ φέγγει τὴν νύκτα (σχεδὸν ὠσὰν κωλοφωτιά).
Latte, die, τὸ πέταυρον (σανίδι λεπτὸν, στενὸν καὶ μακρόν).
Lattenwerk, das, κάθε πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ πέταυρα, οἷον· κάγγελλα κ. τ. ε. s. Latte.
Lattich, der, τὸ φυτὸν τῆς σαλάτας.
Lattwerge, die, τὸ ἔκλειγμα, ἰατρικὸν ἀνακατωμένον μὲ συροῦπι, διὰ γλείψιμον.
Latz, der, τὸ γιλέκι, καμιζόλα χωρὶς μανίκια. (an den Beinkleidern), τὸ

ἐμπροσθινον σκέπασμα εἰς τὸ φράγκικον βρακί.
Lau, a. χλιαρὸς, χλιός. (μεταφ.) ἀμελής.
Laub, das, τὰ φῦλλα τοῦ δένδρου ἢ τῶν δένδρων.
Laube, die, καλύβα κληματικὴ εἰς τὰ περιβόλια.
Lauberhütte, die, ἡ σκηνὴ, καλύβα κληματικὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοποιΐας.
Lauberhüttenfest, das, ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοποιΐας (εἰς τοὺς Ἑβραίους).
Laubfrosch, der, ὁ πράσινος βάτραχος (ὁποῦ κάθεται εἰς τὰ δένδρα).
Laubholz, das, ξύλα ἀπὸ τοιαῦτα δένδρα ὁποῦ ἔχουν φαρδυὰ φύλλα. δένδρα μὲ φαρδυὰ φύλλα (οἷον· ἡ δρῦς, ἡ λεύκη, καστανιὰ κ. τ. ε.).
Laubig, a. ὁποῦ ἔχει φύλλα.
Laubwerk, das, στολισμὸς μὲ φύλλα, τὸ πλούμισμα, τὰ πλουμιστά.
Lauch, der, τὸ πρᾶσον, (φυτόν).
Lauer, die, ἡ προσμονή. auf der Lauer stehen, στέκομαι καὶ πρόσμένω. παραμονεύω.
Lauerer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παραμονεύει.
Lauern, v. n. auf einen, auf etwas, παραμονεύω.
Lauf, der, ὁ δρόμος, τὸ τρέξιμον. (an Flinten, Pistolen), τὸ λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ πιστολιοῦ. (bey den Jägern), τὸ ποδάρι τοῦ ἐλαφιοῦ.
Laufbahn, die, τὸ στάδιον, ὁ δρόμος.
Laufbank, die, σκαμνὶ μὲ τροχοὺς εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ νήπια διὰ νὰ μάθουν νὰ περιπατήσουν.
Laufen, v. n. τρέχω. (fließen), ῥέω, τρέχω. (läufisch seyn), ζητῶ τὴν σμίξιν μὲ τὸ θηλυκόν (λέγεται διὰ τὰ ζῶα). das läuft wider —, αὐτὸ εἶναι ἐναντίον εἰς —, εἶναι ἀσύμφωνον μὲ —.
Laufen, das, τὸ τρέξιμον.
Laufer, Läufer, der, ὁ ταχυδρόμος, δρομεύς. (in der Musik), ταχεῖα ἀκολουθεία τῶν ἐφεξῆς τόνων. (in der Mühle), ἡ ἄνω μυλόπετρα ὁποῦ περιστρέφεται. (im Schachspiel), τὸ παιδὶ (εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σαντράτζ).
Lauffeuer, das, ῥίψιμον τῶν τουφεκιῶν κατ' ἀράδαν τοῦ ἑνὸς κατόπιν τοῦ ἄλλου.
Laufgraben, der, τὸ χανδάκι (τῶν πολιορκητῶν).
Laufhund, der, σκυλὶ διὰ κυνῆγι.
Läufig, Läufisch, a. ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ θηλυκοῦ, ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ ἀρσενικοῦ, (λέγεται διὰ τὰ σκυλιὰ μάλιστα).
Laufwagen, der, εἶδος μικροῦ ἁμαξιοῦ διὰ τὰ νήπια μὲ τὰ ὁποῖα μανθάνουν νὰ περιπατοῦν.
Laufzettel, der, ἡ ἀποπομπὴ, ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν.
Lauge, die, ἡ ἀλισίβα, τὸ στακτόνερον.
Laugen, v. a. βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν.
Laugenartig, a. ἀλκαλινὸς, ὅμοιος μὲ ἀλισίβαν.
Laugenasche, die, ἡ στάκτη διὰ τὴν ἀλισίβαν.
Laugensalz, das, τὸ ἄλκαλι (χυμικὴ λέξις).
Läugnen, s. Leugnen.
Lauigkeit, Laulichkeit, die, ἡ χλιότης, χλιαρότης. (μεταφ.) ἡ ἀμέλεια.
Laulich, a. ὀλίγον χλιαρός.
Laune, die, ἡ διάθεσις τοῦ νοός, (τουρκ. τὸ κέφι). ποιητικὴ φαντασία. bey Laune seyn, ἔχω κέφι, εἶμαι ἱλαρός. Launen, (pl.) παράξεναις φαντασίαις, τὸ πεῖσμα.

Launig, a. ἀστεῖος, νόστιμος, ὁποῦ ἔχει πνεῦμα.
Launisch, a. πεισματικὸς, φαντασπικὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι).
Laurer, s. Lauerer.
Laus, die, ἡ ψεῖρα, (* φθεὶρ).
Lausche, die, ἡ παραμονὴ, τὸ παραμόνευμα.
Lauschen, v. n. παραμονεύω, παρατηρῶ κρυφίως, προσέχω τὸ αὐτί.
Läusekamm, der, κτένι στενὸν διὰ τὸ ψείρισμα.
Lausekerl, der, (gem.), ὁ ψειριάρης. (μεταφ.) ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος.
Läusekrankheit, s. Läusesucht.
Läusekraut, das, ἡ σταφὶς ἀγρία, (φυτόν τι ὁποῦ χαλνᾶ ταῖς ψεῖραις).
Lausen, v. a. (gem.), ψειρίζω, ξεψειρίζω. (μεταφ.) ἀργοπορῶ.
Lauser, der, (gem.), ἕνας φιλάργυρος, φειδωλός.
Läusepulver, das, σκόνη ὁποῦ χαλνᾶ ταῖς ψεῖραις.
Lauserey (gem.), die, πολλὴ ἀργοπορία.
Läusesalbe, die, ἄλειφη ὁποῦ χαλνᾶ ταῖς ψεῖραις.
Läusesucht, die, ἡ φθειρίασις, τὸ ψειρίασμα, (ἀῤῥωστία).
Lausewenzel, der, (gem.), ὁ ψειριάρης. (schlechter Tabak), ἀχαμνὸς καπνὸς, (ἀχαμνὸν τουτοῦνι).
Lausig, a. ὁποῦ ἔχει ψεῖραις, ψειριάρης. (knickerig), φειδωλὸς, φιλάργυρος. (elend, schlecht), ἀχαμνὸς, οὐτιδανός.
Laut, der, ὁ ἦχος, τόνος, ἡ φωνή.
Laut, ὁποῦ γίνεται μὲ μεγάλην φωνήν. ad. μεγαλοφόνως, ὄχι σιγά.
Lautbar, a. φανερωμένος. lautbar werden, φανερώνομαι (εἰς τὸν κόσμον).
Laute, die, τὸ λαοῦτο, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ κιθάραν.
Lauten, v. n. ἠχῶ, ἐβγάζω ἦχον. (von Schriften), περιέχει, διαλαμβάνει (τὸ γράμμα).
Läuten, v. n. κουδουνίζω τὴν καμπάναν.
Lautenist, Lautenschläger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ λαοῦτο. ἰδὲ Laute.
Lauter, a. καθαρὸς, χωρὶς ἀνακάτωσιν. ad. καθαρά. μόνον.
Lauterkeit, die, ἡ καθαρότης.
Läutern, v. a. καθαρίζω, καθαρύνω.
Läuterung, die, ὁ καθαρισμός.
Lauwarm, s. Lau.
Lauwine, die, μεγάλος σωρὸς χιονιοῦ ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνά.
Lavendel, der, ἡ νάρδος, (φυτὸν μυριστικόν).
Lavette, s. Lafette.
Lavieren, v. n. λοξοδρομῶ, βολτεζάρω. (μεταφ.) πηγαίνω μὲ προσοχὴν, προσμένω τὸν ἁρμόδιον καιρόν.
Lavieren, v. a. ζωγραφίζω μὲ τὸ μαῦρον τῆς Κίνας.
Laxiren, v. a. δίδω καθαρτικόν. προξενῶ κίνησιν τῆς κοιλίας. zu — einnehmen, πέρνω καθαρτικόν.
Laxir-Mittel, das, (Laxanz, die), τὸ καθαρτικόν.
Lazareth, das, τὸ νοσοκομεῖον, ὁσπητάκι, (λαζαρέτο).
Leben, v. n. ζῶ, ἀπερνῶ (τὴν ζωήν). das Leben lang, mein Leben lang, δι' ὅλην τὴν ζωὴν, δι' ὅλην τὴν ζωήν μου.
Leben, das, ἡ ζωή. ὁ βίος. (Lebhaftigkeit), ἡ ζωηρότης.
Lebendig, Lebend, a. ζωντανός. (lebhaft), ζωηρός.
Leben lang, s. Leben.

Lebensart, die, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, ὁ βίος — τὸ πολιτικόν.
Lebensbalsam, der, ζωοποιὸν βάλσαμον.
Lebensbeschreibung, die, ἡ βιογραφία, περιγραφὴ τῆς ζωῆς (τινος).
Lebensdauer, die, ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅσον καιρὸν βαστᾷ ἡ ζωή.
Lebensgefahr, die, κίνδυνος ζωῆς.
Lebensgeister, die, τὸ ζωτικὰ πνεύματα.
Lebensgeschichte, die, s. Lebensbeschreibung.
Lebensgröße, die, τὸ φυσικὸν ἀνάστημα. ein Bildniß in —, μία εἰκόνα εἰς τὸ φυσικὸν ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου.
Lebenskraft, die, ἡ ζωτικὴ δύναμις.
Lebenslang, ad. εἰς καιρὸν ζωῆς.
Lebenslauf, der, ἡ ζωὴ, ὁ βίος. ἡ περιγραφὴ τῆς ζωῆς, βιογραφία.
Lebenslicht, das, τὸ φῶς τῆς ζωῆς. einem das — ausblasen, φονεύω, σκοτώνω.
Lebensmittel, das, gewöhnlicher: die Lebensmittel, (pl.) ἡ ζωοτροφία, τροφή.
Lebensordnung, die, ἡ δίαιτα.
Lebensregel, die, ὁ κανὼν τῆς ζωῆς, κανὼν τῆς διαίτης.
Lebenssaft, s. Lebensgeister.
Lebensstrafe, die, ἡ καταδίκη, τιμωρία ἢ ποινὴ θανάτου.
Lebenswandel, der, ἡ ζωὴ, τὸ φέρσιμον.
Lebenszeit, die, ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς.
Leber, die, τὸ σηκότι, (τὸ ἧπαρ).
Leberfarben, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ σηκοτιοῦ.
Leberflecken, der, κόκκινον σημεῖον εἰς τὸ πρόσωπον ἀπὸ ἀῤῥωστίαν εἰς τὸ σηκότι.
Leberreim, der, στίχος κωμικὸς διὰ τὸ σηκότι.
Leberwurst, die, λουκάνικον μὲ σηκότι.
Lebewohl, das, τὸ ἀποχαιρέτημα. einem Lebewohl sagen, ἀποχαιρετοῦμαι.
Lebhaft, a. ζωηρός.
Lebhaftigkeit, die, ἡ ζωηρότης.
Lebkuchen, der, ἡ μελόπητα, πῆτα μὲ μέλι.
Lebküchner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μελόπηταις.
Leblos, a. ἄψυχος.
Leblosigkeit, die, ἡ ἀψυχία, τὸ ἄψυχον.
Lechzen, v. a. διψῶ. (μεταφ.) ποθῶ, ἔχω ἄκρον πόθον.
Leck, a. χαλασμένος, τρυπημένος, ὅπου ἐμβαίνει νερόν.
Leck, der, ἡ τρύπα (εἰς ἕνα καράβι) ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει νερόν.
Leckasie, die, ἡ ζημία προερχομένη ἀπὸ τὸ στάλαγμα τοῦ κρασιοῦ κ. τ. ε. ἀπὸ τὰ βουτζιά.
Lecken, v. n. στάζω. ἐμβαίνει νερόν.
Lecken, v. a. γλείφω.
Lecker, a. πολλὰ νόστιμος. — ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ νόστιμα φαγητὰ, λαίμαργος.
Lecker, der, ὁ λαίμαργος. — μεγάλη ὄρεξις (μάλιστα μιᾶς ἐγγαστρωμένης).
Leckerbissen, der, νόστιμον φαγὶ, ἐξαίρετον φαγί.
Leckerey, die, ἡ λαιμαργία. Leckereyen, νόστιμα, ἐξαιρετὰ, φαγητά.
Leckerhaft, a. λαίμαργος. — νόστιμος, ἐξαίρετος.
Leckerhaftigkeit, die, ἡ λαιμαργία.
Leckermaul, das, ὁ λαίμαργος.
Leckwein, der, κρασὶ ὁποῦ χάνεται ἀπὸ τὸ βουτζὶ μὲ τὸ στάλαγμα.
Lection, die, τὸ μάθημα.
Leder, das, τὸ πετζί.
Lederband, der, δέσιμον (βιβλίου) μὲ πετζί.
Lederbereiter, der, ὁ ταμπάκης, βυρσοδέψης.

Lederhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ πετζί.
Lederhändler, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ πετζί.
Ledern, a. πετζένιος.
Ledig, a. (leer, erledigt), ἄδειος. (unverheitathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος.
Ledigkeit, die, τὸ ἄδειον. — ἡ ἀγαμία, ἀνυπανδρία.
Lediglich, ad. μόνον, μοναχά.
Leede, s. Lehde.
Leer, a. ἄδειος, κούφιος. (erledigt, nicht besetzt), ἄδειος, ὄχι παρμένος. leer ausgehen, δὲν λαμβάνω τίποτες.
Leere, die, τὸ ἄδειον.
Leeren, v. a. ἀδειάζω, κάμνω ἄδειον.
Lefze, die, τὸ χεῖλος.
Legat, das, δωρεὰ διωρισμένη εἴς τινα διὰ μέσου διαθήκης.
Legations=Rath, der, συμβουλάτωρας εἰς πρεσβείαν.
Legations=Secretär, der, γραμματικὸς εἰς πρεσβείαν.
Legen, v. a. βάνω, πλαγιάζω, ἐξαπλώνω. Eyer —, γεννῶ αὐγά. einen Hengst —, μουνουχίζω ἕνα ἄτι. sich —, πλαγιάζω, ἐξαπλώνομαι. — (μεταφ.) ἀῤῥωστῶ καὶ πλαγιάζω εἰς τὸ κρεββάτι. (aufhören, still werden), παύω, ἀπερνῶ.
Legende, die, τὸ συναξάριον. βιογραφία ἁγίου τινός.
Legestachel, der, σουγλὶ μερικῶν ζωϋφίων μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν μίαν τρύπαν διὰ νὰ βάλουν τὸν σπόρον των εἰς αὐτήν.
Legion, die, ὁ λεγεὼν, στρατιωτικὸν τάγμα.
Legiren, v. a. (Metalle), συμμίγω (μέταλλα, οἷον χρυσίον μὲ ἀσήμι, ἀσήμι μὲ χαλκόν).
Legirung, die, ἡ σύμμιξις, σμίξις (μετάλλων), s. Legiren.
Lehde, die, τόπος ἀγεώργητος.
Lehen, das, τὸ φέουδον.
Lehen, die, (pl.) ἡ παράδοσις τοῦ φεούδου ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστὴν αὐτοῦ. die Lehen nehmen, λαμβάνω ἕνα φέουδον ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστήν του καὶ κάμνω δι' αὐτὸ τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς ἐκεῖνον.
Lehenbar, Lehnbar, a. ὑποκείμενος εἰς τὰ δίκαια τῶν φεούδων, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ λάβῃ ὡς φέουδον.
Lehenbrief, Lehnbrief, Lehnsbrief, der, γράμμα μαρτυρικὸν διὰ τὴν παράδοσιν ἑνὸς φεούδου εἴς τινα.
Lehenfrau, Lehnsfrau, die, ἐκείνη ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον.
Lehenherr, Lehensherr, der, ὁ ἐξουσιαστὴς ὁποῦ παραδίδει τὸ φέουδον εἴς τινα κατώτερόν του.
Lehensmann, der, ὁ ὑποτελὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον ἀπό τινα ἀνώτερόν του.
Lehenrecht, Lehnrecht, das, οἱ νόμοι τῶν φεούδων.
Lehenträger, der, ὁ ὑποτελὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει γεγραμμένον εἰς τὸ ὄνομά του ἕνα φέουδον (τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν ἔχει ἄλλος τις).
Lehenwaare, die, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει ὁ ὑποτελὴς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβε.
Lehenzins, der, χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ ὑποτελοῦς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου.
Lehm, der, πηλὸς, κίτρινον παχὺ χῶμα (ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τοῦβλα καὶ κεραμίδια).
Lehmern, a. ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα. s. Lehm.

Lehmgrube, die, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκουν τὸ κίτρινον παχὺ χῶμα. s. Lehm.
Lehmig, a. πηλώδης, ὁποῦ ἔχει κίτρινον παχὺ χῶμα. s. Lehm.
Lehmwand, die, τοῖχος ἀπὸ πηλὸν, ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα. s. Lehm.
Lehmwerk, das, κάθε πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ πηλόν. s. Lehm.
Lehne, die, τὸ ἀκουμβιστῆρι (τοῦ σκαμνιοῦ). (der Abhang), ὁ κατήφορος τόπος.
Lehnen, v. a. ἀκουμβῶ (οἷον· ἕνα σανίδι εἰς τὸν τοῖχον κ. τ. ε.). sich —, ἀκουμβῶ (εἴς τι).
Lehnen, s. Leihen.
Lehnlakey, s. Lohnlakey.
Lehnpferd, das, s. Miethpferd.
Lehnstuhl, Lehnsessel, der, σκαμνὶ μὲ ἀκουμβιστῆρι.
Lehr, der, τὸ καλοῦπι.
Lehramt, das, ἐπάγγελμα διδασκάλου.
Lehrart, die, τρόπος τῆς παραδόσεως μιᾶς ἐπιστήμης.
Lehrbegierde, die, ἡ φιλομάθεια.
Lehrbegierig, a. φιλομαθής.
Lehrbegriff, der, τὸ σύστημα (ἐπιστήμης).
Lehrbrief, der, μαρτυρικὸν γράμμα διδόμενον εἰς τὸν ἀρχάριον μιᾶς τέχνης, ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς του.
Lehrbursch, der, ὁ ἀρχάριος εἰς μίαν τέχνην, παιδὶ ὁποῦ μανθάνει μίαν τέχνην (ἢ καὶ τὴν πραγμάτειαν).
Lehre, die, ἡ διδασκαλία. ἡ παράδοσις μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης. (Modell), τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα κ. τ. ε.).
Lehren, einem (einen) etwas, διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην ἢ τέχνην.
Lehrer, der, ὁ διδάσκαλος.
Lehrerin, die, ἡ διδασκάλισσα.
Lehrgebäude, das, τὸ σύστημα (ἐπιστήμης).
Lehrgedicht, das, διδασκαλικὸν ποίημα.
Lehrgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν παράδοσιν (μιᾶς τέχνης), πληρωμὴ τοῦ ἀρχαρίου εἰς τὸν αὐθέντην μιᾶς πραγματείας. τὸ διδασκαλιάτικον.
Lehrherr, der, ὁ αὐθέντης μιᾶς πραγματείας ὁποῦ μανθάνει ἕναν ἀρχάριον.
Lehrjahre, die, (pl. n.) τὰ χρόνια τῆς μαθήσεως (τοῦ ἀρχαρίου εἰς τέχνην, εἰς πραγμάτειαν).
Lehrjunge, der, ὁ ἀρχάριος (εἰς τεχνίτην, οἷον· εἰς ῥάπτην, παπουτζῆν).
Lehrling, der, ὁ ἀρχάριος, μαθητής.
Lehrmeinung, die, δόγμα φιλοσοφικόν.
Lehrmeister, der, ὁ διδάσκαλος.
Lehrmeisterin, die, ἡ διδασκάλισσα.
Lehrreich, a. διδακτικὸς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ μάθῃ πολλά.
Lehrsaal, der, τὸ ἀκροατήριον (ἀκαδημικοῦ διδασκάλου).
Lehrsatz, der, τὸ δόγμα, ἡ γνώμη. (in der Mathematik), τὸ θεώρημα.
Lehrstand, der, στάσις διδασκάλου. οἱ διδάσκαλοι (οἱ παπάδες καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων).
Lehrstuhl, der, καθέδρα διδασκάλου. (μεταφ.) ἐπάγγελμα διδασκάλου.
Lehrstunde, die, ὥρα παραδόσεως (ἐπιστήμης).
Leib, der, τὸ κορμὶ, τὸ σῶμα.
Leibarzt, der, πρῶτος ἰατρὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως.
Leibbinde, die, τὸ ζωνάρι (μάλιστα τῶν ὀφφικιάλων).
Leibchen, das, τὸ γιελέκι, ἡ καμιζόλα (γυναικῶν).
Leib=Compagnie, die, ἡ πρώτη ἑκατον-

ταξία ἑνὸς τάγματος στρατιωτῶν ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὸν στρατηγόν.
Leibeigen, *a.* ὑποδουλωμένος, σκλάβος.
Leibeigenschaft, die, ἡ δουλεία, σκλαβία.
Leibesbeschaffenheit, die, ἡ κατάστασις τοῦ σώματος.
Leibesbürde, die, s. Leibesfrucht.
Leibeserbe, der, ὁ διάδοχος, κληρονόμος (δηλαδὴ υἱὸς ἢ θυγατέρα).
Leibesfrucht, die, τὸ ἔμβρυον, (παιδὶ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός).
Leibesgaben, die, (*pl.*) τὰ σωματικὰ χαρίσματα.
Leibesgebrechen, das, σωματικὸν ἐλάττωμα.
Leibesgestalt, die, ἡ μορφὴ τοῦ σώματος, τὸ σχῆμα τοῦ σώματος.
Leibeskraft, die, ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς.
Leibesleben, das, (nur): bey Leibesleben, εἰς καιρὸν ζωῆς.
Leibessen, das, τὸ πλέον ἠγαπητότερον φαγί.
Leibesstärke, die, ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς.
Leibesstrafe, die, σωματικὴ τιμωρία, (οἷον· ξυλιαῖς).
Leibesübung, die, σωματικὴ γύμνασις.
Leibesfarbe, die, τὸ πλέον ἀρεστότερον χρῶμα.
Leibgarde, die, οἱ σωματοφύλακες, τὸ τάγμα τῶν σωματοφυλάκων.
Leibgedinge, das, ἡ ἀντιπροῖκα, (αὐτὰ ὁποῦ διορίζει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα του, νὰ τὰ ἀπολαύσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του).
Leibgürtel, der, τὸ ζωνάρι.
Leibhaft, Leibhaftig, *a.* σωστὸς, ἀληθινός.
Leibjäger, der, κυνηγὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως.
Leibkutscher, der, ἁμαξᾶς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως.
Leiblich, *a.* σωματικός. — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος.
Leib-Medicus, s. Leibarzt.
Leib-Regiment, das, στρατιωτικὸν τάγμα ἡγεμόνος ἢ βασιλέως.
Leibrente, die, εἰσόδημα χρονικὸν ἀπὸ καπιτάλι διδόμενον μὲ διάφορον διὰ καιρὸν ζωῆς.
Leibschmerzen, die, (*pl. m.*) οἱ πόνοι τῆς κοιλίας.
Leibschneiden, das, κοιλιόπονος, κωλικόπονος σφοδρός.
Leibstuhl, der, τὸ ἀναγκαῖον (δηλαδὴ· σκαμνὶ μὲ λαγῆναν).
Leibwache, die, οἱ σωματοφύλακες.
Leich, der, τὰ αὐγὰ μαζὺ μὲ τὸν σπόρον (τῶν βατράχων, τῶν ψαριῶν).
Leichdorn, der, ὁ τύλος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, τὸ κότζι.
Leiche, die, (der Fische), ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια ἀφινουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά.
Leiche, die, (ein todter Körper), νεκρὸν σῶμα, λείψανον.
Leichen, *v. n.* ῥίχνω τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγὰ, (λέγεται διὰ τὰ ψάρια).
Leichenbegängniß, das, ὁ ἐνταφιασμός.
Leichenbegleitung, die, ἡ συνοδία εἰς ἐνταφιασμόν.
Leichenbitter, der, ὁ προσκαλῶν εἰς ἐνταφιασμόν.
Leichengerüst, das, ἐπιτάφιον κτίριον, μαυσωλεῖον.
Leichenpredigt, die, ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Leichenrede, die, ἐπιτάφιος λόγος (κοντὰ εἰς τὸν τάφον).
Leichenstein, der, ἐπιτάφιος λίθος, πέτρα ἐπάνω εἰς τὸν τάφον.

Leichenträger, der, ὁ νεκροφόρος, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον.
Leichentuch, das, ἐπιτάφιον πανὶ, (μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τὸ νεκροκρέββατον).
Leichenwagen, der, ἐπιτάφιον ἁμάξι, (μὲ τὸ ὁποῖον κομίζουν τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον).
Leichenzug, der, ἡ παράταξις τοῦ ἐνταφιασμοῦ.
Leichnam, der, τὸ νεκρὸν σῶμα, λείψανον, ὁ νεκρός.
Leicht, a. (nicht schwer von Gewicht), ἐλαφρός. (nicht schwer zu machen), εὔκολος.
Leichtfertig, a. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ πειράξῃ ἄλλους, πειρακτικός.
Leichtfertigkeit, die, ἡ προθυμία εἰς πείραξιν.
Leichtgläubig, a. ὁποῦ εὔκολα πιστεύει, μωρόπιστος.
Leichtgläubigkeit, die, ἡ μωροπιστία. s. Leichtgläubig.
Leichtigkeit, die, ἡ ἐλαφρότης. — ἡ εὐκολία. s. Leicht.
Leichtsinn, der, Leichtsinnigkeit, die, ἡ ἐλαφρογνωμία.
Leichtsinnig, a. ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους.
Leichzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια καὶ οἱ βάτραχοι ῥίχνουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά των.
Leid, ad. es thut mir —, es ist mir —, μοὶ (μοῦ, μὲ) κακοφαίνεται, λυποῦμαι.
Leid, das, ἡ λύπη. (Trauer), τὰ πένθιμα φορέματα.
Leiden, v. a. πάσχω, παθαίνω, ὑποφέρω.
Leiden, das, τὸ πάθος, πάθημα.
Leidend, a. πάσχων: παθητικός.
Leidenschaft, die, τὸ πάθος (τῆς ψυχῆς, οἷον· ἡ λύπη, χαρὰ, ὁ θυμὸς κ. τ. ε.).
Leidenschaftlich, a. κυριευόμενος ἀπὸ πάθη. ad. μὲ πολὺ πάθος, ἐνθέρμως.
Leidentlich, ad. sich — verhalten, ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν, δὲν ἐναντιώνομαι.
Leiden! i. ἀλοίμονον, ἀλλοίμονον.
Leidig, a. δυσάρεστος. κακοῤῥίζικος. βδελυρός.
Leidlich, a. ὑπόφερτος.
Leidtragend, a. πένθιμα φορέματα φορῶν.
Leidwesen, das, ἡ λύπη, θλίψις.
Leihen, v. a. δανείζω.
Leihhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα εἰς ἐνέχυρα.
Leilaken, das, s. Bettuch.
Leim, der, ἡ κόλλα (διὰ τὴν κόλλησιν).
Leimen, v. a. κολλῶ, (κολνῶ).
Leimen, s. Lehmern.
Leimigt, a. ὁποῦ κολλᾷ, γλίσχρος, γλοιώδης.
Leimruthe, die, ἡ ἰξόβεργα.
Leimtiegel, der, τηγανάκι διὰ κόλλαν.
Leimwasser, das, τὸ κολλόνερον.
Lein, der, τὸ λινάρι.
Leine, die, τὸ σχοινί.
Leinen, a. λιναρικός.
Leinkraut, das, τὸ ἄγριον λινάρι.
Leinkuchen, der, βῶλος ἀπὸ στραγγισμένα λιναρόσπορα μαζωγμένος.
Leinöhl, das, τὸ λιναρόλαδον.
Leinsamen, der, τὸ λιναρόσπορον.
Leinwand, die, τὸ πανί.
Leinwanden, a. ἀπὸ πανὶ φκιασμένος.
Leinwandhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ πανί.
Leinwandhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ πανί.

Leinweber, der, ὁ ὑφαντής.
Leise, a. ἐλαφρός. eine leise Stimme, χαμηλὴ φωνή. ein leises Gehör, λεπτὴ ἀκοή. leise reden, ὁμιλῶ χαμηλὰ, μὲ χαμηλὴν φωνήν.
Leisetreter, der, ὑποκριτὴς προσεκτικὸς εἰς τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, κρυφὸς κατάσκοπος.
Leiste, die, λεπτὸν σανίδι (ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν ἄκραν τῆς τραπέζης, τῆς θύρας κ. τ. ε. διὰ στολισμόν). (Tuchleiste), ἡ ἄκρα τοῦ ῥαύχου. (am menschlichen Körper), τὸ ῥιζομέρι.
Leisten, der, τὸ καλοῦπι τοῦ παπουτζῆ.
Leisten, v. a. ἐκτελῶ, κάμνω. Folge leisten, πείθομαι, ὑπακούω. Dienste —, κάμνω δούλευσιν. Gesellschaft —, κάμνω συναναστροφὴν, συναναστρέφομαι. einen Eid —, κάμνω ὅρκον.
Leistenbruch, der, βουβωνοκήλη, σπασμὸς εἰς τὸ ῥιζομέρι.
Leistenhobel, der, ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον ῥουκανίζουν τὰ λεπτὰ σανίδια λεγόμενα Leiste. ἰδέ Leiste.
Leistenschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ καλούπια διὰ τὸν παπουτζῆν.
Leistung, die, ἡ ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις, s. Leisten, v. a.
Leitband, das, τὸ δέμα μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν νὰ περιπατήσουν.
Leiten, v. a. ὁδηγῶ, φέρω, πηγαινω (τινα). (μεταφ.) κυβερνῶ, διοικῶ.
Leiter, s. Führer.
Leiter, die, ἡ σηκωτὴ σκάλα.
Leiterbaum, der, τὸ μεγάλον ξύλον ὁποῦ βαστᾷ τὰ κάγκελλα ἑνὸς ἁμαξιοῦ διὰ φόρτωμα.
Leitersprosse, die, τὸ σκαλοῦνι, ἡ σκαλοπάτη τῆς σηκωτῆς σκάλας.
Leiterwagen, der, ἁμάξι μὲ κάγγελλα, χωρικὸν ἁμάξι, ἁμάξι διὰ φόρτωμα.
Leitfaden, der, (μεταφ.) ὁ ὁδηγὸς, ἡ ὁδηγία (εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην).
Leithammel, der, τὸ κριάρι ὁποῦ βαστᾷ τὸ κουδοῦνι.
Leithund, der, σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὸ ἴχνος τῶν θηρίων.
Leitstern, der, ἄστρον κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ναῦται κυβερνοῦν τὸν δρόμον των.
Leitung, die, ἡ ὁδηγία. ἡ κυβέρνησις, διοίκησις.
Lende, die, τὸ νεφρὸν, τὸ ἄνω μέρος τῶν μηρίων.
Lendenlahm, a. ξενεφριασμένος, ἀδύνατος εἰς τὰ νεφρά.
Lendenweh, das, πόνος εἰς τὰ νεφρά.
Lenken, v. a. γυρίζω, κυβερνῶ (ἄλογον, ἁμάξι, καράβι).
Lenksam, a. εὐπειθὴς, ὑπήκοος.
Lenksamkeit, die, ἡ εὐπείθεια.
Lenkseil, das, τὸ σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον κυβερνοῦν τὰ ἄλογα τοῦ ἁμαξιοῦ.
Lenkung, die, τὸ γύρισμα, ἡ κυβέρνησις. s. Lenken.
Lenz, der, τὸ ἔαρ, ἡ ἄνοιξις.
Lerche, die, ὁ κορυδαλὸς, τζουτζουλιάνος, (πουλί).
Lerchenbaum, der, s. Lerche.
Lerchenfalk, der, γιεράκι ὁποῦ κυνηγᾷ τοὺς τζουτζουλιάνους.
Lerchenfang, der, Lerchenstreichen, das, τὸ πιάσιμον τῶν κορυδαλῶν, τῶν τζουτζουλιάνων.
Lerchengarn, das, δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν τοὺς κορυδαλοὺς, (τοὺς τζουτζουλιάνους).
Lerchenschwamm, s. Lärchenschwamm.
Lernbegierde, die, ἡ φιλομάθεια.

Lernbegierig, *a.* φιλομαθής.
Lernen, *v. a.* μανθάνω, (μαθαίνω).
Lese, die, s. Weinlese.
Lesebuch, das, βιβλίον δι' ἀνάγνωσιν (μάλιστα εἰς σχολεῖα).
Lesen, *v. a.* (sammeln) συλλέγω, μαζώνω. (reinigen, aussuchen), καθαρίζω, παστρεύω (οἷον· τὴν σαλάτα, τὰ λαχανικά). Aehren lesen, σταχολογῶ.
Lesen, *v. a. et n.* ἀναγινώσκω, διαβάζω.
Lesepult, das, τὸ ἀναλόγιον, λογεῖον.
Leser, der, ὁ ἀναγνώστης (βιβλίου). (Weinleser), s. Weinlese.
Leserin, die, ἡ ἀναγνώστρια.
Leserlich, *a.* εὐανάγνωστος, εὐκολοδιάβαστος.
Lesezeit, s. Weinlese.
Letten, der, παχὺ χῶμα.
Letzt, *a.* ὑστερινὸς, ἔσχατος.
Letztens, Letzthin, *ad.* πρὸ ὀλίγου.
Leuchte, die, (poet.), τὸ φανάρι. ὁ φωστήρ.
Leuchten, *v. n.* λάμπω. einen —, φέγγω.
Leuchter, der, τὸ κηροπήγιον, ἡ λυχνία, τὸ λυχνάρι.
Leuchterstuhl, der, τὸ κηροσκάμνι, ὁ λυχνοστάτης.
Leuchtkugel, die, σφαῖρα μὲ μπαροῦτι ἀναμμένη ὁποῦ ῥίχνεται εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ φέγξῃ.
Leuchtthurm, der, ὁ φανὸς, πύργος μὲ φανάρι εἰς τὸν λιμένα.
Leugnen, *v. a.* ἀρνοῦμαι, δὲν ὁμολογῶ.
Leugnen, das, ἡ ἄρνησις.
Leumund, der, (veralt.), ἡ φήμη, τὸ ὄνομα. bösen — machen, δυσφημίζω, κατηγορῶ, κακολογῶ.
Leute, die, (*pl.*) οἱ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος.
Leuteschen, *a.* δειλὸς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων.
Leutselig, *a.* φιλάνθρωπος, εὐπροσήγορος.
Leutseligkeit, die, ἡ φιλανθρωπία, εὐπροσηγορία.
Leutnant, (franz. Lieutenant), der, ὁ ὑποεκατόνταρχος, (ὀφφικιάλος κατώτερος ἀπὸ τὸν καπιτάνον).
Levit, der, ὁ Λευΐτης (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἰσραηλῖτας). einem den Leviten lesen, (μεταφ.) μαλώνω, ἐλέγχω.
Levkoje, die, τὸ μανουσάκι, λευκοῖον, (λουλοῦδι).
Levkojen=Stock, der, ἡ μανουσακιά.
Lexicon, (Lexikon), das, s. Wörterbuch.
Leyer, die, μουσικὸν ὄργανον ἔχον αὐλοὺς εἰς ἕνα σεντοῦκι τὸ ὁποῖον παίζουν γυρίζωντας ἕνα μανίκι. ἡ λύρα (τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων). es ist die alte Leyer, (μεταφ.) εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιον, εἶναι ὅλα κατὰ τὸν παλαιὸν (ἄνοστον) τρόπον.
Leyermann, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ ὄργανον Leyer. ἰδὲ· Leyer.
Leyermädchen, das, κορίτζι ὁποῦ παίζει τὸ ὄργανον Leyer, ἰδὲ· Leyer.
Leyern, *v. n.* παίζω τὸ ὄργανον Leyer (ἰδὲ· Leyer). (μεταφ.) ἀργῶ, ἀργοπορῶ.
Licent, der, τὸ τελώνιον, κουμέρκι, (γιεμπροῦκι).
Licentiat, der, ἀξία τις ἀκαδημικὴ κατωτέρα ἀπὸ ἐκείνην τοῦ δόκτωρος.
Licht, das, τὸ φῶς. (Kerze), τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα. (Talglicht), τὸ ἀξουγγοκέρι. einen hinter das Licht führen, ἀπατῶ, γελῶ (τινα). einem im Lichte stehen, ἐμποδίζω τὴν προχώρησίν τινος.
Licht, *a.* φωτεινός. (von Farben), ἀνοικτός. (nicht dicht), ἀραιός.
Lichtarbeit, die, ἡ δουλειὰ μὲ τὸ κηρί.

Lichtblau, *a.* ἀνοικτο-γαλάζιος.
Lichtbraun, *a.* ἀνοικτο-μελανός. s. Braun.
Lichten, im Lichten, τὸ ἀνοικτὸν μέρος. das Fenster hat vier Fuß im Lichten. τὸ ἀνοικτὸν μέρος τοῦ παραθύρου ἔχει τέσσαρας πόδας εἰς τὸ πλάτος.
Lichten, *v. a.* den Anker, σηκώνω τὴν ἄγκυραν. ein Schiff —, ξεφορτώνω ἕνα καράβι.
Lichter, der, βάρκα διὰ ξεφόρτωμα τῶν μεγάλων καραβιῶν.
Lichterloh, *ad.* μὲ μεγάλην φλόγα.
Lichtform, die, καλοῦπι διὰ κηριά.
Lichtfuchs, der, ἄλογον ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀλωποῦς ἀνοικτόν.
Lichtgelb, *a.* ἀνοικτο-κίτρινος.
Lichtgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κηριά (ἡ ἀξουγγοκέρια) μὲ καλοῦπι.
Lichtgrau, *a.* ἀνοικτο-ψαρός. s. Grau.
Lichthut, der, τὸ σβυστῆρι, χωνὶ μὲ τὸ ὁποῖον σβύνουν τὸ κηρί.
Lichtknecht, der, τὸ κηροδοχεῖον, (μικρὴ πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν βάνουν τὰ ἀπομένοντα μικρὰ μέρη τῶν κηριῶν).
Lichtmesse, die, ἡ ὑποπαντή.
Lichtputze, Lichtscheere, die, τὸ ψαλιδοκέρι.
Lichtputzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ξεφτιλίζει (μάλιστα εἰς τὰ θέατρα).
Lichtroth, *a.* ἀνοικτο-κόκκινος.
Lichtscheu, *a.* ὁποῦ φοβεῖται τὰ φῶς.
Lichtschirm, der, τὸ παραπέτασμα κατὰ τοῦ κηριοῦ.
Lichtschnuppe, die, ἡ ἄκρα κεκαυμένη τοῦ φτιλιοῦ. τὰ ξεφτιλίσματα.
Lichtstrahl, der, ἡ ἀκτῖνα τοῦ φωτός.
Lichtvoll, *a.* φωτεινός. σαφής.
Lieb, *a.* ἠγαπημένος. es ist mir lieb, χαίρομαι. lieb haben, ἀγαπῶ.
Liebäugeln, *v. n.* ῥίχνω ἐρωτικὰ βλέμματα.
Liebchen, das, ἡ ἠγαπημένη.
Liebden, Ew. (Eure) Liebden, (ἡ ἀγάπη σας) τίτλος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ συγγενεῖς ἑνὸς βασιλέως μεταξύ των.
Liebe, die, ἡ ἀγάπη. ὁ ἔρως.
Liebeln, *v. n.* ἀγαπῶ μὲ ἔρωτα ἀκατάστατον.
Lieben, *v. a.* ἀγαπῶ.
Liebenswürdig, *a.* ἀξιοαγάπητος ἀξιοέραστος.
Liebenswürdigkeit, die, τὸ ἀξιοαγάπητον, ἀξιοέραστον.
Lieber, *ad.* καλλήτερα. ich will lieber, ἀγαπῶ καλλήτερα.
Liebesblick, der, ἐρωτικὸν βλέμμα.
Liebesbrief, der, ἐρωτικὸν γράμμα.
Liebesdienst, der, χάρις (γινομένη δι' ἀγάπην τινός).
Liebesfieber, das, (ἡ ἐρωτικὴ θέρμη), ἡ ἐρωτικὴ μανία, ὁ ἔρως.
Liebesgeschichte, die, ἐρωτικὴ ἱστορία.
Liebesgott, der, ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος, ὁ Ἔρως.
Liebesgöttin, die, ἡ θεὰ τοῦ ἔρωτος, ἡ Ἀφροδίτη.
Liebeshandel, der, ἐρωτικὴ ὑπόθεσις.
Liebeskrankheit, die, ἐρωτικὴ ἀῤῥωστία.
Liebesmahl, das, ἀγάπη, δηλαδὴ γεῦμα κοινὸν εἰς τοὺς πρώτους Χριστιανούς, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πλουσιώτεροι ἐφίλευον τοὺς πτωχούς.
Liebeswerk, das, ἔργον ἀγάπης.
Liebgewinnen, *v. a.* ἀρχηνῶ νὰ ἀγαπῶ, εὑρίσκω ἄξιον ἀγάπης.
Lieb haben, *v. a.* ἀγαπῶ, φέρω ἢ τρέφω ἀγάπην.
Liebhaber, der, ὁ ἀγαπητικός. (einer

Sache), ὁ ἐραστὴς, φίλος (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην).
Liebhaberey, die, ἡ ξεχωριστὴ ἀγάπη, (διὰ τέχνην, δι' ἐπιστήμην, διὰ ζωγραφίας, τζοβαεριχὰ κ. τ. ε.).
Liebhaberin, die, ἡ ἀγαπητικὴ, ἡ ἐράστρια, φίλη (εἰς τέχνην ἐπιστήμην κ. τ. ε.).
Liebkosen, v. a. κολακεύω, χαδεύω.
Liebkosung, die, ἡ κολακεία, τὸ χάδευμα, τὰ χάδια, χαϊδα.
Lieblich, a. γλυκὺς, νόστιμος. εὐάρεστος.
Lieblichkeit, die, ἡ γλυκύτης, νοστιμάδα, εὐαρέσκεια.
Liebling, der, ὁ ἠγαπημένος, ἠγαπητός.
Lieblos, a. χωρὶς ἀγάπην, ἀφιλάνθρωπος, ἄσπλαγχνος.
Lieblosigkeit, die, ἡ ἀσπλαγχνία.
Liebreich, a. πλήρης ἀγάπης, φιλάνθρωπος, φιλικός.
Liebreiz, der, τὰ θέλγητρα ἐρωτικὰ, θέλγητρα (ὡραιότης) ὁποῦ προξενοῦν ἔρωτα.
Liebreizend, ad. θελκτικὸς, ὡραῖος, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς ἔρωτα.
Liebschaft, die, ἔρως. ἐρωτικὴ συναναστροφή.
Liebste, die, ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητική. die Frau Liebste, ἡ σύζυγος.
Liebste, der, ein Liebster, ὁ ἀγαπητικός. der Herr Liebste, ὁ σύζυγος.
Lied, das, τὸ ᾆσμα. (geistliches), ἡ ψαλμῳδία. (weltliches), τὸ τραγοῦδι.
Liedchen, das, τὸ τραγουδάκι.
Liederbuch, das, βιβλίον μὲ τραγούδια.
Liederdichter, der, ποιητὴς ψαλμῳδιῶν ἢ τραγουδιῶν.
Liederlich, a. ἄτακτος, ἄσωτος, ἀσελγής. (schlecht, gering), ἀχαμνὸς, οὐτιδανός. (faul, nachlässig), ἀμελὴς, ὀκνηρός.
Liederlichkeit, die, ἡ ἀταξία, ἀσωτία, ἀσέλγεια.
Liefern, v. a. προξενῶ.
Lieferant, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προξενεῖ τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕνα στράτευμα.
Lieferung, die, ἡ προξένησις, ἡ παράδοσις. τόσα ὅσα παραδίδονται μαζύ.
Liegen, v. n. κεῖμαι, κοίτομαι. εἶμαι πλαγιασμένος. über den Büchern rc. liegen, ἐπιμελοῦμαι ἀδιάκοπα εἰς τὰ βιβλία κ. τ. ε. liegen lassen, ἀφίνω, δὲν σηκώνω, δὲν πέρνω. ἀφίνω ἀτελείωτον. es liegt an —, μὲ μέλει διὰ —. es liegt nicht an mir, dir rc., δὲν εἶναι ἐδικόν μου, ἐδικόν σου κ. τ. ε. σφάλμα, ἐγὼ δὲν εἶμαι αἴτιος κ. τ. ε.
Lieutenant, der, s. Leutnant.
Lilie, die, τὸ κρῖνον, ζαμπάκι, (λουλοῦδι).
Lilienweiß, a. ἄσπρος ὡσὰν τὰ κρῖνα.
Limonade, die, ἡ λεμονάδα.
Limonie, Limone, die, τὸ λεμόνι.
Limonien=Baum, der, λεμονιά.
Linde, die, ἡ φίλυρα, φιλουριὰ, τὸ φλαμοῦρι.
Lindenbast, der, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῆς φιλύρας.
Lindenblüthe, die, ἄνθος φιλύρας.
Lindern, v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω.
Linderung, die, ἡ ἐλάφρωσις.
Lindwurm, der, ὁ δράκων, δράκος.
Lineamente, die, (pl. n.) τὰ (φυσικὰ) σχήματα τοῦ προσώπου.
Lineal, das, τὸ λινίρι, ὁ κανών.
Linie, die, ἡ γραμμή.
Linienblatt, das, φύλλον χαρτὶ μὲ χονδραῖς μαῦραις γραμμαῖς.

Linienschiff, das, καράβι τῆς λίνιας, μεγάλον πολεμικὸν καράβι.
Liniren, v. a. κάμνω γραμμαῖς, (λινίρω).
Link, a. ἀριστερὸς, (τουρκ. ζερβός). linke (unrechte) Seite eines Zeuges, τὸ ἀνάποδον μέρος μιᾶς τζόχας.
Links, ad. εἰς τὴν ἀριστεράν. — seyn, εἶμαι ζερβοχέρης.
Linse, die, ἡ φακή. ὁμοίως· κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει σχῆμα φακῆς.
Linsenförmig, a. φακοειδής.
Lippe, die, τὸ χεῖλος. die Lippen, τὰ χείλη.
Lippenlaut, der, γράμμα προφερόμενον μὲ τὰ χείλη, (ὡσὰν τὸ β, π. μ, φ).
Lispeln, v. n. ψιθυρίζω.
Lispeln, das, τὸ ψιθύρισμα.
List, die, ἡ πανουργία, πονηρία.
Liste, die, ὁ κατάλογος (ὀνομάτων ὁμοίως καὶ διὰ τὰ νούμερα ὁποῦ ἐβγαίνουν εἰς τὴν λοταρίαν).
Listig, a. πανοῦργος, πονηρός.
Litaney, die, ἡ λιτανεία, (εἶδος ψαλμῳδίας).
Liturgie, die, ἡ λειτουργία. ἡ τάξις τῆς λατρείας.
Litze, die, γαϊτάνι, κορδέλλα (διὰ στολισμὸν εἰς φορέματα τῶν ὀφφικιάλων).
Livree, die, φόρεμα δούλου (ἀρχοντικοῦ).
Lob, das, ὁ ἔπαινος.
Loben, v. a. ἐπαινῶ.
Lobenswürdig, a. ἄξιος ἐπαίνου, ἀξιοεπαίνετος.
Lobeserhebung, die, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον.
Lobgedicht, das, ποίημα εἰς ἔπαινόν τινος, ἐγκωμιαστικὸν ποίημα, ἐγκώμιον.
Lobgesang, der, Loblied, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία.
Löblich, a. ἀξιοεπαίνετος, ἐπαινετός.
Lobrede, die, λόγος εἰς ἔπαινόν τινος, πανηγυρικός.
Lobredner, der, ὁ πανηγυριστής.
Lobsingen, v. a. ᾄδω τοὺς ἐπαίνους τινὸς, ὑμνολογῶ, ὑμνῳδῶ.
Lobspruch, der, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον.
Loch, das, ἡ τρύπα.
Löchelchen, das, μικρὴ τρύπα, τρυπίτζα.
Lochen, v. a. τρυπῶ, κάμνω τρύπαν.
Löcherig, a. τρυπημένος, ὁποῦ ἔχει τρύπαις.
Lochsäge, die, μικρὸν πριόνι (εἰς σχῆμα ῥινιοῦ).
Locke, die, ὁ πλόκαμος, μαλλιὰ σγουρὰ καὶ στριφογυρισμένα.
Locken, v. a. δελεάζω, ἑλκύζω μὲ ἀπάτην, καὶ κολακείαις. κράζω (ὀρνίθια, περιστέρια κ. τ. ε.).
Locken, v. a. (kräuseln), κατζαρώνω στριφογυρίζω τὰ μαλλιὰ νὰ γένουν σγουρὰ καὶ κρικωτά.
Locker, a. ἐλαφρὸς, ἁπαλὸς, ὄχι σφιχτὸς, ἀραιός. (μεταφ.) ἄτακτος, ἄσωτος.
Lockig, a. κατζαρὸς, στριφογυρισμένος, σγουρός, κρικωτός.
Lockpfeife, die, αὐλὸς δι' ἀπάτην τῶν πουλιῶν.
Lockspeise, die, τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη (διὰ τὰ πουλιά).
Lockvogel, der, τὸ πουλὶ ὁποῦ ἕλκει τὰ ἄλλα διὰ νὰ πέσουν εἰς τὴν παγίδα, ὁ κράχτης.
Lodern, v. n. καίω μὲ μεγάλην φλόγα, ἀναβαίνει ἡ φλόγα.
Löffel, der, τὸ χουλιάρι.

Löffelente, die, εἶδος πάπιας μὲ φαρδυὰν μύτην.
Löffeley, s. Läffeley.
Löffelgans, die, ὁ πελεκάνος, (πουλί).
Löffelkraut, das, ἡ χουλιαριά, (φυτόν).
Löffeln, v. n. τρώγω μὲ τὸ χουλιάρι.
Löffeln, s. Läffeln.
Logik, die, ἡ λογική.
Logisch, a. λογικὸς, κατὰ τὴν λογικήν.
Lohe, die, ἡ (μεγάλη) φλόγα. (Gärberlohe), σκόνη βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζουν τὰ τομάρια.
Lohen, v. a. δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ.
Lohgar, a. ἐργασμένος μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ.
Lohgärber, der, ὁ ταμπάκης, βυρσοδέψης.
Lohgrube, die, ὁ λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ταμπάκηδες ἐργάζουν τὰ τομάρια.
Lohmühle, die, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ (διὰ τὸ ἔργασμα τῶν τομαριῶν).
Lohn, der, ὁ μισθὸς, ἡ ἀνταμειβή.
Lohnarbeiter, der, μισθωτὸς ἐργάτης.
Lohnen, v. a. μισθώνω, δίδω μισθὸν, ἀνταμείβω.
Lohnkutsche, die, ἁμάξι διὰ νοίκιασμα.
Lohnkutscher, der, ἁμαξᾶς διὰ νοίκιασμα.
Lohnlakey, der, δοῦλος διὰ νοίκιασμα.
Löhnung, die, ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν).
Lombard, s. Leihhaus.
Loos, das, ὁ κλῆρος, λαχνός. (μεταφ.) ἡ τύχη, μοῖρα. (in der Lotterie), ἕνα νούμερο, μπιλέτο εἰς τὴν λοταρίαν.
Loosen, v. a. ῥίχνω τὸν λαχνόν.
Loosung, s. Losung.
Lorbeerbaum, der, ἡ δάφνη.
Lorbeerblatt, das, φύλλον δάφνης.
Lorbeere, die, ἡ δαφνὶς, (τὸ δαφνίδι, (καρπὸς τῆς δάφνης).
Lorbeerkranz, der, στέφανος ἀπὸ δάφνην.
Lorbeerzweig, der, κλωνάρι ἀπὸ δάφνην.
Los, a. λυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι δεμένος. (frey), ἐλεύθερος.
Losbinden, v. a. λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεμένον).
Losbrechen, v. a. ἐβγάζω τζακίζωντας. v. n. ῥίχνομαι ἐπάνω εἴς τι, ὁρμῶ.
Losbrennen, v. a. ῥίπτω κανόνι, δίδω φωτιὰν εἰς τὸ κανόνι.
Löschen, v. a. σβύνω (κηρί, φωτίαν). den Durst —, σβύνω τὴν δίψαν.
Löschhorn, das, τὸ σβυστῆρι χωνὶ μὲ τὸ ὁποῖον σβύνουν τὸ κηρί.
Löschpapier, das, χαρτὶ ὁποῦ πίνει τὸ μελάνι.
Losdrücken, v. a. (das Gewehr), ῥίπτω τουφέκι ἢ πιστόλαν (τραβῶντας τὸ σκάνδαλον).
Lose, a. ξεκολλημένος, ὁποῦ δὲν εἶναι στερεόν. (schelmisch), πανοῦργος, διαβολικὸς, πειρακτικός.
Lösegeld, das, τὰ λύτρον, ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγοράσεως ἑνὸς αἰχμαλώτου.
Lösen, v. a. λύω. (auflösen, vernichten), χαλνῶ, ἀφανίζω. (loskaufen), λυτρώνω, ἐξαγοράζω, Geld —, κερδαίνω ἄσπρα (πωλῶντάς τι). eine Kanone —, ῥίπτω κανόνι.
Losgeben, v. a. δίδω τὴν ἐλευθερίαν (εἰς σκλάβον).
Losgehen, v. n. ξεκολλοῦμαι, πίπτω. (von Gewehren), ῥίπτομαι, πέρνω φωτιὰν (ὡς τὸ τουφέκι ὅταν ῥιφθῇ ἀπὸ ἀπροσεξίαν). auf einen —, πηγαίνω κατ' ἐπάνω τινός.

Loskaufen, v. a. ἐξαγοράζω (σκλάβον, αἰχμάλωτον).
Loskommen, v. n. γλυτώνω, ξεμπερδεύομαι. (aus dem Gefängniß), ἀφίνομαι ἀπὸ τὴν φυλακήν.
Loslassen, v. a. ἀφίνω ἐλεύθερον, ἐλευθερώνω. den Hund auf einen —, ἀφίνω τὸ σκυλὶ κατ' ἐπάνω τινός.
Loslassung, die, ἡ ἄφεσις (ἀπὸ τὴν φυλακὴν), ἐλευθέρωσις.
Losmachen, v. a. ξεκολλῶ, ἐβγάζω αὐτὸ ὁποῦ εἶναι κολλημένον ἢ καρφωμένον.
Losschlagen, v. a. ἐβγάζω κτυπῶντας, ξεκολλῶ κτυπῶντας. v. n. κτυπῶ ὁ πρῶτος, κτυπῶ, δέρνω. (von Waaren), πωλῶ μὲ κάθε τιμήν.
Losschließen, v. a. λύω ἀπὸ τὰ σίδηρα, ἀπὸ τοὺς δεσμούς.
Losschneiden, v. a. ἐβγάζω κόπτωντας ἢ χωρίζωντας (ἕνα πρᾶγμα δεμένον).
Lossprechen, v. a. ἀπολύω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν παιδείαν, ἀποφασίζω ἐλεύθερον. einen Lehrling —, (bey Handwerkern), δίδω τὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν ἀρχάριον ὅτι ἐτελείωσαν τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς του.
Lossprechung, die, ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις ἀπὸ τὴν παιδείαν. s. Lossprechen.
Lostrennen, s. Abtrennen.
Losung, die, ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, ὁ συμφωνημένος λόγος ἢ ἄλλο τι σημεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται μεταξύ των.
Lösung, die, ἡ λύσις. (des Geschützes), τὸ ῥίψιμον τῶν κανονιῶν. (Loskaufung), ἡ λύτρωσις, ἐξαγόρασις (σκλάβου, αἰχμαλώτου).
Loswerden, v. a. γλυτώνω ἀπὸ τινα ἢ ἀπό τι. eine Waare —, πωλῶ, ἐπιτυγχαίνω νὰ πωλήσω.
Losziehen, v. a. ἐβγάζω ἢ ξεκολλῶ τραβῶντας. v. n. auf einen —, κατηγορῶ, καταλαλῶ, κακολογῶ.
Loth, das, τὸ λότι, ἡ μισὴ οὐγγιά. (Bleyloth), τὸ μολίβι διὰ μέτρημα. (zum Löthen), ἡ χρυσόκολλα.
Löthe, Löthung, die, τὸ κόλλημα τῶν μετάλλων.
Löthen, v. a. κολλῶ μέταλλα.
Löthig, a. ὁποῦ ζυγιάζει μισὴν οὐγγιάν. löthiges Gold, καθαρὸν χρυσίον.
Löthkolben, der, σίδηρον πυρωμένον ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσίου καὶ ἀσημίου.
Lothrecht, a. κατακάθετος.
Löthrohr, das, μασοῦρι ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσίου.
Lothse, Lothsmann, der, ὁδηγὸς τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα.
Lothsgeld, das, ὁ μισθὸς τοῦ ὁδηγοῦ τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα.
Lotterbube, der, ἀχρεῖος ἄνθρωπος, οὐτιδανὸς, ψεύστης.
Lotterie, die, ἡ λοταρία.
Lotterieloos, das, πόλιτζα, μπιλέτο τῆς λοταρίας.
Löwe, der, τὸ λεοντάρι, ὁ λέων.
Löwenhündchen, das, μικρὸν σκυλὶ μὲ μακραῖς τρίχες εἰς τὸν λαιμόν.
Löwenzahn, der, λεόντοδον, (φυτόν τι).
Löwin, die, ἡ λέαινα.
Luchs, der, ὁ λύγξ, ζῶον ὁποῦ παρομοιάζει τὸν ἀγριόγατον.
Luchsaugen, die, ὀμμάτια λυγκὸς, ὀμμάτια ὀξυδερκέστατα.
Lücke, die, ἡ σχισμάδα, χαραγματιά. τὸ χάσμα. — τόπος εἰς ἕνα σύγγραμμα ὅπου λείπει τι.

Lückenbüßer, der, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ βάνουν εἰς τόπον ἄλλου τινὸς ὁποῦ λείπει. (in Versen), λέξις περιττὴ εἰς στίχον (τὴν ὁποίαν βάνουν μόνον διὰ νὰ ἀναπληρώσουν τὸ μέτρον τοῦ στίχου).
Lückig, a. ἐλλειπὴς, ὁποῦ ἔχει σχισμάδαις, χάσματα.
Luder, das, τὸ ψοφίμι. (von Pferden), τὸ κρέας (τοῦ ζωντανοῦ ἀλόγου). (Köder), τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη, τὸ κρέας βαλμένον εἰς ἀπάτην ἀγρίου ζώου. (gem. eine Hure), μιὰ πόρνη, πουτάνα. im Luder liegen, (gem.), ἀπερνῶ ἄσωτα, κάμνω ἀταξίαις, ἀσωτίαις.
Ludern, v. n. (gem.), ἀπερνῶ ἄσωτα, ἄτακτα, κάμνω ἀταξίαις, ἀσωτίαις, πηγαίνω εἰς πόρναις κ. τ. ε.
Luft, die, ὁ ἀέρας, ἀήρ.
Luftball, (Luftballon), der, σφαῖρα ἀεροστατικὴ, σφαῖρα ὁποῦ ἀναβαίνει εἰς τὸν ἀέρα.
Lüftchen, das, μικρὸς ἀέρας.
Lüften, v. a. ἀερίζω, βάνω εἰς τὸν ἀέρα. λύω ὀλίγον (τὸ σφικτὰ δεμένον).
Lufterscheinung, die, τὸ ἀερικὸν φαινόμενον.
Lufthimmel, der, s. Luftkreis.
Luftig, a. ἀερικὸς, ἀερώδης. (μεταφ.) ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους.
Luftkreis, der, ἡ ἀτμοσφαῖρα.
Luftkugel, die, ὁ αἰολοπίλος, σφαῖρα ἀπὸ μέταλλον μὲ μίαν τρύπαν τὴν ὁποίαν γεμίζουν μὲ νερὸν τοῦ ὁποίου οἱ ἀτμοὶ (ὅταν βράσῃ τὸ νερὸν) ὡσὰν ἀέρας ἐβγαίνουν ἀπὸ τὴν τρύπαν.
Luftkunde, die, ἡ ἀερολογία.
Luftleer, a. ἄδειος ἀπὸ ἀέρα.
Luftloch, das, ὁ φεγγίτης (εἰς ποτροῦμι).
Luftmesser, der, τὸ ἀερόμετρον.
Luftpumpe, die, ἡ πνευματικὴ ἀντλία.
Luftraum, der, ἀερικὸν διάστημα, ἡ ἀτμοσφαῖρα.
Luftreise, die, ταξίδι εἰς τὸν ἀέρα (μὲ σφαῖραν ἀεροστατικήν).
Luftröhre, die, κανάλι διὰ τὸν ἀέρα. (im Körper), ἡ τραχεῖα ἀρτηρία.
Luftsäure, die, τὸ ἀερικὸν ὀξὺ, τὸ ἀερόξυδον, (χυμ.).
Luftschiff, das, ἀερικὸν πλοῖον, ὁ ἀεροστάτης, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἀναβαίνομεν εἰς τὸν ἀέρα.
Luftschiffer, der, ὁ ἀεροναύτης.
Luftschiffahrt, die, ἡ ἀεροναυτική.
Luftschloß, das, (καστέλι εἰς τὸν ἀέρα), ματαία φαντασία.
Luftspringer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τεχνικὰ πηδήματα (κοινῶς· πεχλιβάνος).
Luftsprung, der, μεγάλον ἢ ὑψηλὸν πήδημα.
Luftstreich, der, κτύπημα εἰς τὸν ἀέρα, μάταιον κτύπημα.
Luftzeichen, das, τὸ μετέωρον, ἀερικὸν φαινόμενον.
Luftzieher, der, τὸ ἀνεμιστῆρι, τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει ἀέρας εἰς τόπον σφαλισμένον.
Luftzug, der, τὸ τράβηγμα τοῦ ἀέρος.
Lug, der, τὸ ψεῦδος.
Lüge, die, τὸ ψεῦμα, ψεῦδος.
Lügen, v. a. ψεύδομαι, ψευματῶ.
Lügenhaft, a. ψευδὴς. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ψεύδεται.
Lügenmaul, das, ὁ ψευδολόγος, ὁποῦ λέγει πολλὰ ψεύματα.
Lügner, der, ὁ ψεύστης, ὁποῦ ψεύδεται.
Lügnerin, die, ἡ ψεύστρια.
Lügnerisch, a. πρόθυμος εἰς τὰ νὰ ψεύδεται.

Luke, die, ὁ φεγγίτης.
Lümmel, der, ὁ ἀπολίτευτος. ἀπαίδευτος, χονδροειδέστατος, βοΐβαλος.
Lump, der, ὁ πάμπτωχος, ζήτουλας, (καταφρονητικῶς). (Knicker), ὁ φιλάργυρος, φειδωλός.
Lumpen, der, τὸ παλαιόπανον, ξεσχισμένον πανὶ, τζάντζαλον.
Lumpen, v. a. (κατηγορῶ ὡς φειδωλόν). er läßt sich nicht lumpen, (gem.), δὲν εἶναι φειδωλὸς, εἶναι ἐλευθέριος.
Lumpengesindel, das, διαβολόσπορα, πάμπτωχοι καὶ οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι.
Lumpensammler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει τὰ παλαιόπανα εἰς τὴν στράταν.
Lumpenzucker, der, ζάχαρη ἀδούλευτη.
Lumperey, die, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.
Lumpicht, a. οὐτιδανὸς, ἀνάξιος. ταλαίπωρος, πτωχούτζικος.
Lumpig, a. ξεσχισμένος, (ὁμιλῶντας διὰ πανιὰ καὶ φορέματα).
Lunge, die, τὸ πνευμόνι, πλημόνι (ὁ * πνεύμων).
Lungenentzündung, die, ἡ φλόγωσις τοῦ πνεύμονος.
Lungengeschwür, das, ἀπόστημα εἰς τὸ πλημόνι.
Lungenhieb, der, (im Scherz), ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις. ὁ ψόγος.
Lungenkraut, das, ἡ πνευμονιὰς (φυτόν τι).
Lungenmoos, das, λιχῆνα (τῶν δένδρων) ἰατρικὴ διὰ τὸ πλημόνι.
Lungenmuß, das, φαγὶ ἀπὸ κατακομματιασμένα (μοσχαρίσια) πλημόνια.
Lungensucht, die, ἡ φθίσις, ὁ ὄχτηκας.
Lungensüchtig, a. φθισικὸς, ὀχτηκιάρης.
Lünse, die, τὸ καρφὶ ὁποῦ ἐμποδίζει τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ νὰ μὴν ἔβγῃ.
Lunte, die, τὸ φιτίλι, φιτίλι (τοῦ τοπτζῆ). Lunte riechen (gem.), καταλαμβάνω τι κρυφὸν, μίαν κρυφὴν ἐπιβουλήν.
Lust, die, ἡ χαρὰ, τέρψις. (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές). (Neigung), ἡ ὄρεξις, ἐπιθυμία, προθυμία.
Lustbarkeit, die, ἡ χαρὰ, ξεφάντωσις.
Lustdirne, die, ἡ πόρνη (κατ' εὐφημισμόν).
Lüsten, v. i. es lüstet mich, ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν, πόθον.
Lüstern, a. ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν, ὁποῦ ἐπιθυμεῖ.
Lüsternheit, die, ἡ μεγάλη ἐπιθυμία, μεγάλη ὄρεξις.
Lustfahrt, die, περιδιάβασις (σεργιάνι) μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι.
Lustfeuer, das, φωτιὰ χαρᾶς.
Lustgarten, der, κῆπος διὰ χαρὰν, διὰ περιδιάβασιν, (διὰ σεργιάνι).
Lusthaus, das, ὁσπήτιον διὰ εὐφρανσιν, (δι' ἐγλεντζέν), τουρκ. τὸ κιόσκι.
Lustig, a. χαρούμενος. (ergötzend), χαροποιὸς, εὐφραντικός.
Lustigkeit, die, ἡ χαρὰ, ἱλαρότης.
Lustigmacher, der, ὁ ἀστεϊζόμενος, ὁποῦ χωρατεύει. — ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος.
Lustreise, die, ταξίδι διὰ τέρψιν, (διὰ σεργιάνι).
Lustschloß, das, παλάτιον διὰ τέρψιν (διὰ σεργιάνι).
Lustseuche, die, τὰ ἀφροδίσια, τὸ ἀφροδισιακὸν κακὸν, (κοινῶς ἡ μαλαφράντζα).
Lustspiel, das, ἡ κωμῳδία.
Lustspieldichter, der, ὁ κωμῳδοποιός.
Lustwald, der, δάσος διὰ τέρψιν, (διὰ σεργιάνι).
Lustwandeln, v. n. πηγαίνω εἰς περι-

διάβασιν, (κάμνω σεργιάνι, πηγαίνω σεργιάνι).
Lutheraner, ὁ λουτεράνος.
Lutherisch, a. λουτεράνος, λουτερανικός.
Lyrisch, a. λυρικός.

M.

Maal, Maaß, s. Mahl, Maß.
Mache, die, ἡ δουλειά. ὁ τρόπος. in die Mache nehmen, (gem.), βάνω χέρι, ἀρχηνῶ νὰ δουλεύω.
Machen, v. a. κάμνω, φκιάνω, ποιῶ, κατασκευάζω. Geld —, κάμνω, φκιάνω μονέδαις. (μεταφ.) κερδαίνω, ἀποκτῶ ἄσπρα. den Kaufmann, den Herrn ꝛc. —, κάμνω τὸν πραγματευτὴν, τὸν ἄρχοντα κ. τ. ε. sich —, γίνομαι, φκιάνομαι, κατασκευάζομαι. an einen —, γυρίζω εἴς τινα, ἐπιστρέφομαι εἴς τινα. über etwas —, βάνω χέρι, ἀρχηνῶ νὰ δουλεύω. davon —, φεύγω (κρυφίως). sich nichts daraus —, δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω, δὲν μοὶ μέλει.
Macherey, die, ἡ δουλειὰ, (καταφρονητικῶς).
Macherlohn, das, ὁ μισθὸς διὰ τὴν δουλειὰν (μάλιστα τοῦ ῥάπτου, τοῦ παπουτζῆ).
Macht, die, ἡ δύναμις. ἡ ἐξουσία.
Machthaber, der, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν, ἐξουσιαστής.
Mächtig, a. δυνατὸς, ὁποῦ ἔχει δύναμιν.
Machtspruch, der, ἀναντίῤῥητος ἀπόφασις, προσταγή.
Machtwort, das, ἐμφατικὸς λόγος, ἐνεργητικὸς λόγος.
Machwerk, das, ἡ δουλειὰ, (καταφρονητικῶς).
Maculatur, das, (die), ἄχρηστον χαρτὶ, (μάλιστα ἀπὸ παλαιὰ βιβλία).
Mädchen, das, τὸ κοράσιον, κορίτζι.
Made, die, τὸ μικρὸν σκωλῆκι.
Madig, a. γεμάτος ἀπὸ μικρὰ σκωλήκια.
Magazin, das, τὸ μαγαζίον, μαγαζί.
Magd, die, ἡ δούλη, δουλεύτρα.
Magen, der, τὸ στομάχι.
Magendrücken, das, βάρος εἰς τὸ στομάχι.
Magenhusten, der, βῆχας στομαχικός.
Magenkrampf, der, ὁ σπαραγμὸς εἰς τὸ στομάχι.
Magenkratzer, der, (im gem. Leben), ἀχαμνὸν καὶ ξυνὸν κρασί.
Magenmund, der, τὸ στόμα τοῦ στομαχιοῦ, (ἡ ἀνοιγμάδα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνει τὸ φαγί).
Magenpflaster, das, ἔμπλαστρον διὰ τὸ στομάχι.
Magenpulver, das, σκόνη (ἰατρικὴ διὰ τὸ στομάχι.
Magensaft, der, ὁ χυλὸς εἰς τὸ στομάχι.
Magenstärkend, a. ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὸ στομάχι.
Magentrank, der, ἰατρικὸν πιοτὸν διὰ τὸ στομάχι.
Magentropfen, die, σταλαγματιαὶ διὰ τὸ στομάχι.
Magenwasser, das, στομαχικὸν νερὸν, εἶδος ῥακῆς.

Magenwurst, die, λουκάνικον ἀπὸ γουρουνίσιον στομάχι.
Mager, a. λιγνὸς, ἄσαρκος, ξεραγκιανός. (ärmlich), ὀλίγος, πτωχούτζικος.
Magerkeit, die, ἡ λιγνότης, λιγνάδα.
Magister, der, ὁ μαγίστρος, (ἀκαδημικὴ ἀξία κυρίως σημαίνουσα διδάσκαλον φιλοσοφίας).
Magistrat, der, οἱ κριταὶ, τὸ κριτήριον.
Magnaten, die, οἱ μεγιστάνες, μεγιστάνοι.
Magnet, der, ὁ μαγνήτης.
Magnetisch, a. μαγνητικός.
Magnetisiren, v. a. μαγνητίζω.
Magnetismus, der, ὁ μαγνητισμός.
Magsamen, s. Mohn.
Mähen, v. a. κοσσίζω, κόπτω τὰ χόρτα.
Mähen, das, τὸ κόσσισμα.
Mäher, Mähder, der, ὁ κοσσιστής.
Mahl, das, (Gastmahl), τὸ γεῦμα, τὸ συμπόσιον. (Zeichen), τὸ σημεῖον. (auf der Haut), ἡ ἐλιὰ, σημεῖον εἰς τὸ δέρμα. ein Mahl, (ein Mal, einmal), μία φορὰ, μίαν φοράν. zwey Mahl, (zwey Mal, zweymal), δύο φοραῖς, drey Mahl, τρεῖς φοραῖς κ. τ. ε.
Mahlen, v. a. (part. gemahlen), (Getreide), ἀλέθω.
Mahlen, v. a. (part. gemahlet), ζωγραφίζω.
Mahler, der, ὁ ζωγράφος.
Mahlerey, die, ἡ ζωγραφία.
Mahlerisch, a. ζωγραφικός.
Mahlerkunst, die, ἡ ζωγραφικὴ, ζωγραφία.
Mahlgast, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει σιτάρι κ. τ. ε. εἰς τὸν μύλον, διὰ νὰ τὸ ἀλέσουν.
Mahlgeld, das, Mahlgroschen, der, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἄλεσμα.
Mahlschatz, der, ἡ προῖκα.
Mahlzeit, die, τὸ γεῦμα. τὸ δεῖπνον. gesegnete Mahlzeit, μετὰ τῆς ὑγιείας σας τὸ γεῦμα (ἢ τὸ δεῖπνον).
Mähne, die, ἡ χαίτη, αἱ μεγάλαι τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ λέοντος καὶ τοῦ ἀλόγου.
Mahnen, v. a. ζητῶ τὴν πληρωμὴν, νουθετῶ τινὰ νὰ πληρώσῃ.
Mahner, der, ὁ ζητητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ τὴν πληρωμήν.
Mahometaner, s. Mohamedaner.
Mährchen, das, τὸ παραμύθιον.
Mähre, die, ἀχαμνὸν ἄλογον. — τὸ ἄλογον.
Mai, der, ὁ Μάϊος (μήν). s. auch May.
Maier, s. Meier.
Majestät, die, ἡ μεγαλοπρέπεια. Ew. (Eure) Majestät, ἡ μεγαλειότης σας, κραταιότης σας.
Majestätsverbrechen, das, ἔγκλημα βαρὺ κατὰ τοῦ βασιλέως.
Majestätsverbrecher, der, ἔνοχος ἐγκλήματος κατὰ τοῦ βασιλέως.
Majestätisch, a. μεγαλοπρεπής.
Major, der, ὁ μαϊόρος, (στρατιωτικὸν ἀξίωμα).
Majoran, der, τὸ ἀμάρακον, σιάψυχον, ἡ πέρσα, μαντζουράνα, (φυτόν).
Majorenn, a. ἔφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν.
Majorennität, die, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν γίνεταί τις αὐτεξούσιος.
Maitresse, die, ἡ παλλακὶς, παλλακίδα, ἀγαπητική.
Makel, der, τὸ ἐλάττωμα.
Mäkeln, v. a. (tadeln), ἐλέγχω, κατηγορῶ, ψεγαδιάζω. v. n. (als Mäk=

ler), κάμνω τὸν μεσίτην ἐμπορίου, εἶμαι σενσάλης.
Mäkler, der, ὁ μεσίτης ἐμπορίου, σενσάλης.
Mäklerlohn, der, Mäklergebühren, die, ἡ πληρωμὴ τοῦ μεσίτου, τοῦ σενσάλου, τὰ σενσαλιάτικα.
Makrele, die, τὸ σγομβρί, (ψάρι).
Makrone, die, μεγάλον κάστανον.
Mal, s. Mahl.
Malachit, der, ὁ μαλαχίτης, εἶδος λίθου.
Malaga, der, κρασὶ ἀπὸ τὸ Μάλαγα εἰς τὴν Ἰσπανίαν.
Malter, das, μέτρον τι μεγάλον διὰ σιτάρια.
Malvasier, der, ἡ μαλβαζία, κρασὶ μονεμβασιάτικον.
Malve, die, ἡ μολόχα, μαλάχη.
Malz, das, κριθάρι προετοιμασμένον διὰ πίβαν, (διὰ ζύθον).
Malzdarre, die, τόπος (φοῦρνος) εἰς τὸν ὁποῖον ξηραίνουν τὸ κριθάρι τὸ προετοιμασμένον διὰ πίβαν.
Malzen, v. a. προετοιμάζω τὸ κριθάρι διὰ τὴν πίβαν.
Malzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὸ κριθάρι διὰ τὴν πίβαν.
Malztenne, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ κριθάρι ὁποῦ προετοιμάζεται διὰ πίβαν.
Mama, die, ἡ μάνα, μητέρα.
Mämme, die, feige —, ἕνας δειλὸς, ἄκαρδος, φοβιτζιάρης.
Mammeluck, der, ὁ μαμελοῦκος (εἰς τὴν Αἴγυπτον). (Abtrünniger), ἀποστάτης.
Mammon, der, ὁ μαμμὼν, τὰ πλοῦτη.
Man, pron. τις, τινάς. man sagt, λέγεται, λέγουν οἱ ἄνθρωποι.
Mancher, —e, —es, pron. μερικὸς, —ή, —όν. Mancher Mensch, μερικοὶ ἄνθρωποι.
Mancherley, a. indecl. διαφόρων λογιῶν.
Manchmahl, ad. ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς.
Mandat, das, ἡ προσταγὴ (βασιλική).
Mandel, das, (die), ἡ δεκαπενταριά.
Mandel, die, τὸ ἀμύγδαλον. (am Halse), τὰ χοιρίδια εἰς τὸν λαιμόν.
Mandelbaum, der, ἡ ἀμυγδαλιά.
Mandelholz, Mandel, die, s. Mangelholz, Mangel.
Mandeln, v. n. βάνω τὰ δέματα τῶν γεννημάτων κατὰ δεκαπενταριαῖς.
Mandelmilch, die, ὁ θιάσος, πιοτὸν ἀπὸ ζουληγμένα ἀμύγδαλα.
Mangel, der, ἡ ἔλλειψις. (Fehler), τὸ ἐλάττωμα.
Mangel, die, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν πιέζουν καὶ γυαλίζουν τὰ πανιά.
Mangelhaft, a. ἐλλειπής. ὁποῦ ἔχει ἐλαττώματα.
Mangelhaftigkeit, die, τὸ ἐλλειπές,
Mangelholz, das, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον πιέζουν καὶ γυαλίζουν τὰ πανιά.
Mangeln, v. a. πιέζω καὶ γυαλίζω τὰ πανιά.
Mangeln, v. a. λείπω.
Mangkorn, das, σιτάρι καὶ βρίζα ἀνακατωμένα.
Manichäer, der, ὁ Μανιχαῖος, (αἵρεσις τις). (im Scherz), ὁ ζητητὴς τῆς πληρωμῆς. s. Mahner.
Manier, die, ὁ τρόπος. — νόστιμος τρόπος. πολιτικὸν φέρσιμον.
Manierlich, a. νόστιμος, πολιτικός.
Manifest, das, ἡ φανέρωσις, δηλωτικὸν γράμμα (βασιλέως).
Mann, der, ὁ ἀνήρ, ἄνδρας. — ἄνθρωπος.

Ω

Manna, das, τὸ μάννα, ῥετζίνη τις ἰατρική.
Mannbar, a. ἀνδρεῖος, ἰσχυρός. (von Mädchen), ἁρμοδία διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ.
Mannbarkeit, die, ἡ ἀνδρεία, ἰσχὺς, δύναμις. — ἡ ἡλικιὰ εἰς τὴν ὁποῖαν μία κόρη δύναται νὰ ὑπανδρευθῇ.
Männchen, das, τὸ ἀνθρωπάριον. liebes Männchen, ἠγαπητέ μου ἄνδρα. (von kleinen Thieren),, den Vögeln ꝛc., τὸ ἀρσενικὸν εἰς μικρὰ ζῶα, πουλιὰ κ. τ. ε.
Mannhaft, a. ἀνδρεῖος, δυνατὸς, ἰσχυρός.
Mannhaftigkeit, die, ἡ ἀνδρεία.
Mannheit, die, ἡ ἀνδρότης.
Mannigfaltig, a. διάφορος, διαφορετικὸς, πολυποίκιλος.
Mannigfaltigkeit, die, ἡ διαφορετικότης, πολυποικιλία.
Männiglich, a. indecl. (veralt.), ὅλοι, ἅπαντες.
Männin, die, (in der Bibel), ἡ γυνὴ, γυναῖκα.
Männlich, a. ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Männlichkeit, die, ἡ ἀνδρότης. ἀνδρεία.
Mannschaft, die, οἱ στρατιῶται. οἱ ναῦται εἰς ἕνα καράβι.
Mannsbild, das, ἀρσενικὸν ὑποκείμενον.
Mannskleid, das, φόρεμα ἀνδρὸς, ἀνδρικὸν φόρεμα.
Mannsleute, die, οἱ ἄνδρες.
Mannsnahme, der, ὄνομα ἀνδρός.
Mannsperson, die, ἀρσενικὸν ὑποκείμενον.
Mannsschneider, der, ῥάπτης διὰ φορέματα ἀνδρῶν.
Mannsschuster, der, παπουτζῆς ἢ ὑποδηματᾶς διὰ ἄνδρας.
Mannsucht, die, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία (μιᾶς κόρης) διὰ τοὺς ἄνδρας, ἡ νυμφομανία.
Mannsüchtig, a. ὁποῦ ἔχει μεγάλον πόθον διὰ ἄνδρα, νυμφομανής.
Mannszucht, die, ἡ εὐταξία εἰς τοὺς στρατιώτας.
Manntoll, s. Mannsüchtig.
Manschen, v. n. ἀνακατώνω ἄπαστρον νερὸν, ἀνακατώνω λάσπην, βρέχομαι ἀνακατώνωντας νερόν.
Manschette, die, ἀκροπρεπίδιον, πανὶ μὲ μέρλαις (μὲ τζίπκαις) τριγύρου εἰς τὸ χέρι.
Mantel, der, τὸ ἐπανοφώρι, (τουρκ. ὁ γιεπαντζές, ἰταλ. τὸ μαντέλον).
Mantelsack, der, πετζένιον δισάκκι.
Manufactur, die, τὸ ἐργόχειρον, ἡ φαμπρίκα.
Manuscript, das, τὸ χειρόγραφον, (μάλιστα τὸ διωρισμένον διὰ τὸν τύπον).
Marder, der, τὸ κουνάβι.
Märe, s. Mähre.
Märgel, der, χῶμα τι παχὺ μὲ τὸ ὁποῖον κοπρίζουν τοὺς ἀγρούς.
Marienbad, das, ἀναβραστὸν νερὸν ἢ ἄμμος ζεστὸς εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν οἱ χυμικοὶ ἕνα ἀγγεῖον διὰ νὰ βράσῃ αὐτὸ ὁποῦ περιέχει.
Marienglas, das, ὁ κατοπτρικὸς λίθος. πέτρα τις διαφανής.
Mark, das, ὁ μυελὸς εἰς τὰ κόκκαλα.
Mark, die, ὁ ὅρος, τὸ σύνορον. (ein Gewicht), ζύγι τι (μισὸν φοῦντι) μάλιστα διὰ χρυσίον καὶ ἀργύριον.
Marke, die, τὸ σημεῖον, ἡ μάρκα.
Marken, v. a. σημειώνω, βάνω σημεῖον.

Marketender, der, ὀψοπώλης εἰς τὸ στράτευμα, (ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κ. τ. ε.).
Markgraf, der, ὁ μαρκγράφιος, ὄνομα ἀξίας μερικῶν ἡγεμόνων εἰς τὴν Γερμανίαν.
Markgräfin, die, ἡ σύζυγος τοῦ μαρκγραφίου, ἰδὲ Markgraf.
Markgrafschaft, die, τόπος τὸν ὁποῖον ὁρίζει ὁ μαρκγράφιος. ἰδὲ Markgraf.
Markig, a. μυελώδης.
Markscheidekunst, die, ἡ γεωμετρικὴ ἐπιστήμη τοῦ λεγομένου Markscheider.
Markscheider, der, γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ ὑπογήϊνα μεταλλεῖα.
Markstein, der, πέτρα θεμένη εἰς τὰ σύνορα.
Markt, der, ἡ ἀγορὰ, (τουρκ. τὸ μπαζάρι). (der Platz), ἡ ἀγορὰ, (ἰταλ. ἡ πιάτζα).
Marktflecken, der, ἡ κωμόπολις, μικρὴ πολιτεία.
Marktmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀγοράν. s. Markt.
Marktplatz, der, ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, (ἰταλ. ἡ πιάτζα).
Marktpreis, der, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ἀγοράν, (εἰς τὸ μπαζάρι).
Marktschiff, das, βάρκα ὁποῦ φέρει πράγματα διὰ τὴν ἀγορὰν, (διὰ τὸ μπαζάρι).
Marktschreyer, der, ὁ ἀγύρτης, τζαρλατάνος, (μάλιστα κοινὸς ἰατρὸς, ὁποῦ πωλεῖ ἰατρικὰ εἰς τὸ μπαζάρι).
Marktschreyerey, die, ἡ ἀγυρτία, τζαρλατανία. ἰδὲ Marktschreyer.
Markttag, der, ἡμέρα ἀγορᾶς, (ἡμέρα μπαζαριοῦ).

Marmor, der, τὸ μάρμαρον.
Marmorband, das, δέσιμον βιβλίου μαρμαρωμένον.
Marmorbruch, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν μάρμαρον.
Marmorieren, v. a. μαρμαρώνω, χρωματίζω ὡσὰν μάρμαρον.
Marmorn, a. μαρμαρινὸς, μαρμαρένιος.
Marode, a. (franz.) κουρασμένος, ἀδύναμος.
Marodeur, der, (franz.), ὁ λεηλατῶν (κουρσεύων) χωρὶς ἄδειαν.
Marodiren, v. n. λεηλατῶ (κουρσεύω) χωρὶς ἄδειαν τοῦ στρατηγοῦ.
Marsch, der, τὸ κίνημα τοῦ στρατεύματος, ἡ πορεία τοῦ στρατεύματος. (auf der Trommel, in Musik), σημεῖον τῆς πορείας ὁποῦ δίδουν κτυπῶντας τὰ τύμπανα, μουσικὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὴν πορείαν.
Marschall, der, ὁ πρωτοστράτωρ, ἀξίατις μερικῶν ὑψηλοτέρων στρατηγῶν.
Marschfertig, a. ἕτοιμος διὰ τὸ κίνημα, διὰ τὴν πορείαν.
Marschiren, v. n. κινῶ, (λέγεται διὰ στρατεύματα).
Marschland, das, τόπος ὑγρὸς καὶ βαλτώδης.
Marschsegel, das, τὸ μεγάλον πανὶ εἰς τὸ μεγάλον κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, (ἡ μαέστρα).
Marstall, der, τὸ ἀχοῦρι (βασιλικὸν ἢ καὶ δημόσιον).
Marter, die, τὸ βάσανον, τὸ βάσανα.
Marterbank, die, τὸ σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὸν κατάδικον ὅταν τὸν βασανίζουν, τὸ βασανιστήριον
Martern, v. a. βασανίζω.
Märterthum, das, s. Märtyrerthum.
Märtertod, der, s. Märtyrertod.

Marterwoche, die, ἡ μεγάλη ἑβδομάδα.
Martialisch, a. πολεμικὸς, ἀνδρεῖος.
Märtyrer, der, ὁ μάρτυς, μάρτυρας (διὰ τὴν πίστιν).
Märtyrerthum, das, τὸ μαρτύριον (διὰ τὴν πίστιν).
Märtyrertod, der, θάνατος μάρτυρας, τὸ μαρτύριον.
Märtyrin, die, ἡ μαρτύρησσα (διὰ τὴν πίστιν).
März, der, ὁ Μάρτιος (μὴν).
Märzen, v. a. ἀποχωρίζω, βάνω κατὰ μέρος, (κυρίως λέγεται διὰ τὰ πρόβατα, τὰ ὁποῖα ἀποχωρίζουν εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα).
Marzipan, der, ὁ μαρσαπὰς, γλύκυσμά τι ἀπὸ ἀμύγδαλα κοπανισμένα καὶ ζάχαρην.
Masche, die, ἕνας κρίκος ἢ μία τρύπα εἰς δίκτυον, (ὁμοίως· εἰς τὸ πλέξιμον τῶν τζουραπιῶν).
Maschine, die, ἡ μηχανὴ, (μηχανικὴ κατασκευή).
Maschinenmäßig, a. μηχανικὸς, μὲ τρόπον μηχανικόν.
Maschinenmeister, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπιτροπίαν διὰ τὰς μηχανὰς εἰς τὸ θέατρον.
Maser, die, (im Holze), βέργα ἢ ἀράδα χρωματισμένη εἰς ξύλον.
Maserícht, a. βεργωμένος, ἀραδωτός, (λέγεται διὰ ξύλα).
Masern, die, (Krankheit), ἡ Νεραις, ἡ κοκκίνη ἀῤῥωστία (τῶν μικρῶν παιδιῶν).
Maske, die, ἡ προσωπίδα, τὸ προσωπίδι.
Maskenball, der, μπάλος (χορὸς) μὲ προσωπίδια.
Maskiren, v. a. βα ω προσωπίδι. (μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω.

Maß, das, τὸ μέτρον.
Maßen, (veralt.), prp. ἐπειδή.
Maßgabe, Maßgebung, die, nur: nach Maßgabe, κατὰ, ἀναλόγως εἰς.
Maßholder, Maßerle, die, εἶδος ἀσφενδάνου ἢ σφενδάμνου (δένδρον εἰς τὰ δάση).
Mäßig, a. μέτριος. — ἐγκρατής.
Mäßigen, v. a. μετριάζω.
Mäßigkeit, die, ἡ μετριότης. — ἡ ἐγκράτεια.
Mäßigung, die, τὸ μετρίασμα, ὁ μετριασμός. — ἡ μετριότης, μετριοφροσύνη.
Maßlieben, die, εἶδος λουλουδιοῦ.
Maßregel, die, τὸ μέτρον. ich nehme meine Maßregeln, πέρνω τὰ μέτρα μου, κάμνω διατάξεις.
Maßstab, der, τὸ μέτρον (διὰ μέτρημα).
Masse, die, ἡ ὕλη. ἕνας σωρὸς, ἕνα μεγάλον ἀδούλευτον κομμάτι.
Massiv, a. ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην κατασκευασμένος., ὁλόκληρος. — massives Gold, καθαρὸν χρυσίον. ein massives Haus, στερεὸν σπῆτι, ὅλο κτισμένον ἀπὸ πέτραις.
Mast, Mastbaum, der, τὸ κατάρτι.
Mast, Mastung, die, ἡ τροφὴ (τῶν ζώων διὰ νὰ παχαίνουν).
Mastdarm, der, τὸ ὀρθὸν ἔντερον, ἔντερον τοῦ κώλου.
Mästen, v. a. παχύνω, κάμνω παχύν.
Mastix, der, ἡ μαστίχη.
Mastix-Baum, der, τὸ δένδρον τῆς μαστίχης.
Mastkorb, der, τὸ καρχήσιον, ἡ γάμπια, τὸ χαπάσι.
Mastlos, a. χωρὶς κατάρτια.
Mastochse, der, βόδι παχύ.
Mastung, die, s. Mast.

Mastvieh, das, ζῶα παχυὰ ἢ ὁποῦ παχαίνουν.

Matador, der, ὁ ματαδόρος εἰς τὸ παιγνίδι τῆς ὄμβρας. (μεταφ.) ἕνας πλουσιώτατος.

Material, das, ἡ ὕλη (ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν ἕνα πρᾶγμα).

Materialien, die, ((pl.) ἡ ὕλη διὰ τὸ κτίσιμον τῶν ὀσπητιῶν, οἷον· πέτραις, ξύλα κ. τ. ε. ἡ ὕλη τὴν ὁποίαν συνάζει τις δι' ἕνα σύγγραμμα.

Materialismus, der, ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ νομίζουν ὅτι δὲν εἶναι ψυχὴ καὶ πνεῦμα, ἀλλὰ ὅτι ὅλα εἶναι ὑλικά.

Materialist, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ καφὲν, ζάχαρην, τζάϊ, ῥύζι κ. τ. ε. φιλόσοφος ὁποῦ ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς.

Materialwaaren, die, πράγματα διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, οἷον· καφὲς, τζάϊ, ζάχαρη, πιπέρι κ. τ. ε.

Materie, die, ἡ ὕλη. — ἡ ὑπόθεσις ἑνὸς λόγου, ποιήματος, συγγράμματος. (Eiter), τὸ ἔμπυον.

Mathematik, die, ἡ μαθηματικὴ, τὰ μαθηματικά.

Mathematiker, der, ὁ μαθηματικός.

Mathematisch, a. μαθηματικός.

Matraße, die, τὸ στρῶμα.

Matrikel, die, κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν εἰς μίαν ἀκαδημίαν.

Matrize, die, τὸ μικρὸν καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν τὰ ψηφία τοῦ τύπου.

Matrone, die, τιμημένη γυναῖκα (μάλιστα παλαιά).

Matrose, der, ὁ ναύτης, δοῦλος εἰς καράβι.

Matsch, der, τὸ χάσιμον τοῦ παιγνιδιοῦ (εἰς τὸ μπιλιάρδο). τὸ ῥίξιμον ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκων (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων).

Matschen, v. a. κερδαίνω, νικῶ σωστὰ (εἰς τὸ μπιλιάρδο). ῥίπτω ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκους.

Matt, a. κουρασμένος, ἀδυνατισμένος, ἀδύναμος, ἀδύνατος. (vom Glase, Gold, Silber ꝛc.) γιωμένος, ὁποῦ δὲν γυαλίζει. mattes Wasser, χλιαρὸν νερὸν, ὁποῦ δὲν εἶναι ταζέδικον. matter Wein, ἀχαμνὸν κρασί, χωρὶς φωτιάν. (im Schachspiele), μὰτ, ὅταν πιασθῇ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ σαντράτζι.

Matte, die, ἡ ψάθα.

Mattigkeit, die, ὁ κουρασμὸς, ἡ ἀδυναμία.

Mauen, v. n. μιουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος).

Mauen, das, τὸ μιούρισμα, νιαούρισμα.

Mauer, die, ὁ τοῖχος, τὸ τεῖχος.

Mauerbrecher, der, ὁ κριὸς, μηχανὴ τῶν παλαιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαλνοῦσαν τὰ τείχη εἰς τὸν πόλεμον.

Mauerkelle, die, τὸ μουστρὶ, παχτρί.

Mauerkraut, das, ἡ ποτηροπλύταις, δηρίταις, τὸ ἐλξίνι, (φυτόν).

Mauerkrone, die, στέφανος τειχικὸς (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους).

Mauermeister, der, μάστορας τῶν τοιχοκτίστων.

Mauern, v. a. κτίζω τοῖχον.

Mauerschwalbe, die, χελιδῶνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλέαν εἰς τὸν τοῖχον.

Mauerstein, der, τὸ τοῦβλον.

Mauerwerk, das, τὰ κτίσματα ἀπὸ πέτραις, οἱ τοῖχοι.

Mauerziegel, s. Mauerstein.

Mauke, die, πάθος ἀλόγου εἰς τὸ ὁ-

ποῖον εἶναι σχισμένα τὰ γόνατά του καὶ ἐβγάζουν ἔμπυον.
Maul, das, τὸ στόμα. ein großes Maul haben, ἔχω μεγάλον στόμα. (μεταφ.) καυχῶμαι, μεγαληγορῶ. sich kein Blatt vor das Maul nehmen, ὁμιλῶ ἐλεύθερα καὶ χωρὶς φόβον. das Maul halten, σιωπῶ.
Maulaffe, der, ὁ χάχας, ὁποῦ στέκεται μὲ χάσκον στόμα.
Maulbeerbaum, der, ἡ συκαμινιά.
Maulbeere, die, τὸ συκάμινον.
Mäulchen, das, τὸ στοματάκι. (Kuß), τὸ φίλημα.
Maulchrist, der, ὑποκριτὴς, ὑποκρινόμενος χριστιανός.
Maulen, v. n. μουλώνω, σιωπῶ διὰ πεῖσμα.
Maulesel, der, τὸ μουλάρι.
Mauleselin, die, ἡ μουλάρα.
Mauleseltreiber, der, ὁ βουρδουνάρης.
Maulheld, der, καυχητὴς, καυχησιάρης, ὁποῦ λέγει μόνον ὅτι εἶναι ἀνδρεῖος.
Maulkorb, der, ὁ φιμὸς, σκέπασμα σιδηρένιον ἢ χαλκένιον ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στόμα τῶν ἀλόγων νὰ μὴ δαγκάσουν.
Maulmacher, der, φλύαρος, ματαιολόγος.
Maulschelle, die, τὸ ῥάπισμα, ὁ πᾶτζος.
Maulthier, das, τὸ μουλάρι.
Maultrommel, die, ἡ μιαμβῶ (ἐργανόν τι τζελικένιον εἰς σχῆμα λύρας, ὁποῦ πιάνουν μὲ τὰ δόντια καὶ κτυποῦν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ γλωσσίδι ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν μέσην).
Maulwerk, das, ἡ ὁμιλία. ein gutes Maulwerk haben, ὁμιλῶ πολὺ, ὁμιλῶ ἐλεύθερα καὶ αὐθαδῶς.
Maulwurf, der, ὁ τυφλοπόντικος, τὸ τυφλοπόντικον.
Maulwurfshaufen, Maulwurfshügel, der, σωρὸς χῶμα τὸν ὁποῖον σηκώνει τὸ τυφλοπόντικον.
Maurer, der, ὁ τοιχοκτίστης, (τουρκ. τοβαρντζῆς).
Maus, die, τὸ ποντίκι, ὁ ποντικός.
Mauschel, (gem.), ὁ Ἑβραῖος.
Mause, die, τὸ ἄλλαγμα τῶν πτερῶν εἰς τὰ πουλιά.
Mäusedorn, ἡ μυάκανθα, μυρτάγκαθα, (φυτόν).
Mäusedreck, der, (gem.), ἡ κοπριὰ τῶν ποντικῶν.
Mausefalle, die, ἡ ξυλόγατα διὰ ποντίκια.
Mäusefahl, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ποντικιοῦ.
Mausefarbe, die, χρῶμα ποντικιοῦ.
Mäusegift, das, φαρμάκι διὰ ποντίκια, τὸ ἀρσενικόν.
Mausekatze, die, γάτος ἢ γάτα ὁποῦ πιάνει πολλὰ ποντίκια.
Mauseloch, das, τρύπα ποντικιοῦ.
Mausen, v. a. πιάνω ποντίκια (λέγεται διὰ γάτους). (stehlen), κλέπτω (κρυφίως).
Mausen, sich, v. r. ἀλλάζω τὰ πτερά. (λέγεται διὰ τὰ πουλιά.)
Mäusenest, das, φωλεὰ ποντικῶν.
Mäuseöhrchen, das, ἡ μυοσώτη, μυοσωτὶς, (χόρτον τι).
Mausetodt, a. σωστὰ ἀπεθαμένος, ὅλο νεκρός.
Mausig machen, sich, (gem.), εἶμαι τολμηρὸς, αὐθάδης, πέρνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν.
Mauth, die, τὸ τελώνιον, κουμέρκι, (τουρκ. γιεμπροῦκι).

Mauthbeamte, der, ὁ τελώνης, κουμερκιάρης.
May, (Mai), der, ὁ Μάϊος (μήν).
Mayblume, die, Mayblümchen, das, τὸ ἐφήμερον, μικρὸν ἄσπρον λουλοῦδι εἰς τὸν Μάϊον.
Maybutter, die, βούτυρον εἰς τὸν Μάϊον.
Mayfisch, der, ἡ θρῆσσα, (ψάρι).
Maykäfer, der, ὁ κάνθαρος, ἀσκάθαρος (εἰς τὸν Μάϊον).
Mechanik, die, ἡ μηχανική.
Mechaniker, der, ὁ μηχανικός.
Mechanisch, a. μηχανικός.
Mechanismus, der, ὁ μηχανισμός.
Meckern, v. n. φωνάζω (ὡσὰν γίδα).
Medaille, die, τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα εἰς τιμήν τινος φκιασμένη.
Medianoktav, das, μεγάλον ὄγδοον σχῆμα (βιβλίου).
Medicin, die, ἡ ἰατρική.
Mediciner, der, ὁποῦ σπουδάζει τὴν ἰατρικὴν, ἰατρός.
Mediciniren, v. n. πέρνω ἰατρικά.
Medicinisch, a. ἰατρικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν ἰατρικήν.
Medicus, der, s. Arzt.
Meditation, die, ἡ μελέτη.
Meditiren, v. n. et a. μελετῶ.
Meer, das, ἡ θάλασσα.
Meeradler, der, θαλάσσιος ἀετός.
Meerbusen, der, κόλπος θαλάσσης.
Meerenge, die, στενὸν θαλάσσης.
Meeresgrund, der, πάτος θαλάσσης.
Meeresstille, die, ἡσυχία θαλάσσης.
Meereswoge, Meereswelle, die, κῦμα θαλάσσης.
Meerfenchel, der, ἡ βατὶς, παραθαλάσσιον φυτόν τι.
Meerfrau, die, Meerfräulein, das, θαλασσία γυναῖκα, σειρῆνα, (εἰς τὰ παραμύθια.)
Meergott, der, ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης, ὁ Ποσειδῶν, (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας).
Meergras, das, τὸ φῦκος, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν.
Meergrün, a. πράσινος ὡσὰν τὴν θάλασσαν.
Meerkalb, s. Seekalb.
Meerkatze, die, μαϊμοῦ μὲ μεγάλην οὐρὰν, ὁ κερκοπίθηκος.
Meerlinse, die, φακὴ βαλτώδης, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς βαλτώδη νερά.
Meerlöwe, der, s. Seelöwe.
Meermann, Meermensch, der, θαλάσσιος ἄνθρωπος (εἰς τὰ παραμύθια).
Meerrettig, der, τὸ χρένον, (ῥίζα τις πολλὰ δριμεῖα).
Meerschaum, der, ἀφρὸς θαλάσσης. χῶμα τι διὰ λουλέδες.
Meerschaumen, a. ἀπὸ τὸ χῶμα λεγόμενον ἀφρὸς θαλάσσης).
Meerschwein, das, ὁ δελφῖνος, τὸ δελφῖνι, (ψάρι).
Meerschweinchen, das, ἰνδικὸν γουρουνάκι, (ζῶον τι, κυρίως εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ γαυροῦνι κατὰ τὸ σχῆμα).
Meerstrudel, der, θαλάσσιος στρόβιλος.
Meerufer, das, τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης.
Meerweib, das, θαλασσία γυναῖκα, (εἰς τὰ παραμύθια).
Meerwunder, das, θαλάσσιον τέρας.
Meerzwiebel, die, τὸ σκυλοκρόμμυον.
Mehl, das, τὸ ἀλεῦρι.
Mehlbeere, die, κουκί τι κόκκινον ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση.

Mehlbrey, der, φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἀλεῦρι διὰ μικρὰ παιδία, κουρκοῦτι.
Mehlhändler, der, ὁ ἀλευροπώλης.
Mehlig, a. ἀλευρώδης.
Mehlkasten, der, σεντοῦκι δι' ἀλεῦρι.
Mehlkleister, der, ἡ ἀλευρόκολλα.
Mehlkloß, der, βῶλος ἀπὸ ἀλεῦρι, (φαγί).
Mehlmus, das, s. Mehlbrey.
Mehlsack, der, σακκὶ δι' ἀλεῦρι. σακκὶ μὲ ἀλεῦρι.
Mehlspeise, die, τὸ ζυμαρικόν.
Mehlstaub, der, κονιορτὸς ἀπὸ ἀλεῦρι. σκόνη (ἄσπρη) διὰ τὰ μαλλιά.
Mehlthau, der, ἡ ἐρυσίβη, τὸ μελερίασμα, φθορὰ τοῦ σίτου.
Mehlwurm, der, σκωλῆκι τοῦ ἀλευριοῦ.
Mehr, ad. περισσότερον, πλεῖον, πλέον.
Mehren, s. Vermehren.
Mehrentheils, ad. τὸ περισσότερον μέρον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
Mehrere, a. (pl.) περισσότεροι.
Mehrheit, die, οἱ περισσότεροι.
Mehrmahlig, a. ὁποῦ γίνεται περισσότεραις φοραῖς.
Mehrmahls, ad. περισσότεραις φοραῖς.
Meiden, v. a. ἀποφεύγω, ἐκκλίνω.
Meier, der, ἐπίτροπος εἰς ἕνα ὑποστατικόν.
Meierey, die, Meierhof, der, ὑποστατικὸν ὁποῦ κυβερνεῖται ἀπὸ ἐπίτροπον. ὀσπήτιον εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἔχουν ἀγελάδαις καὶ πωλοῦν γάλα.
Meile, die, τὸ μίλι.
Meilensäule, die, στύλος σταιμένος διὰ σημεῖον τοῦ μιλιοῦ.
Meilenzeiger, der, στύλος ὁποῦ δείχνει πόσα μίλια εἶναι τὸ διάστημα εἰς διαφόρους τόπους. — πίναξ ὁποῦ γράφει τὸ διάστημα διαφόρων τόπων.

Meiler, der, σωρὸς ἀπὸ ξύλα σκεπασμένος μὲ χῶμα, τὸν ὁποῖον ἀνάπτουν διὰ νὰ γένουν κάρβουνα τὰ ξύλα.
Mein, meine, mein, pron. μου, ἐδικὸς (ἰδικός) μου, ἐδική μου, ἐδικόν μου.
Meineid, der, ἡ ψευδορκία.
Meineidig, a. ψεύδορκος.
Meinen, v. a. νομίζω, στοχάζομαι, εἶμαι τῆς γνώμης.
Meinethalben, Meinetwegen, δι' ἐμὲ, ἐμοῦ χάριν, (διὰ τὸ χατῆρι μου). ὁμοίως· δὲν μοὶ μέλει, ἂς εἶναι.
Meinige, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) μου, ἡ ἐδική μου, τὸ ἐδικόν μου.
Meinung, die, ἡ γνώμη, ὁ στοχασμός.
Meischen, v. a. χύνω βραστὸν νερὸν εἰς τὸ κριθάρι τὸ προετοιμασμένον διὰ τὴν πίβαν.
Meise, die, ὁ μελαγκόρυφος, αἰγιθαλὸς, μελισσοφάγος, (πουλί τι).
Meisenkasten, der, παγίδα διὰ τοὺς αἰγιθαλούς. s. Meise.
Meißel, der, τὸ γλυφεῖον, ἡ σμίλα, (σμίγλα), τὸ σμιλάριον.
Meißeln, v. a. δουλεύω μὲ τὸ σμιλάριον.
Meist, a. πλεῖστος. die meisten, οἱ πλεῖστοι, οἱ περισσότεροι.
Meistbietend, a. ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον. den Meistbietenden etwas verkaufen, πωλῶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον, πωλῶ εἰς δημιοπρασίαν.
Meistens, Meistentheils, ad. τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
Meister, der, ὁ μάστορας, μαστόρης.
Meisterhaft, a. μαστορικός.
Meisterhand, die, μαστορικὸν χέρι, ἐπιτηδειότατον χέρι.
Meistern, v. a. κρίνω, ἐλέγχω. ψέγω.

Meisterrecht, das, τὸ δίκαιον τοῦ μαστόρου.
Meistersänger, der, ποιητὴς εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας τῆς Γερμανίας.
Meisterschaft, die, ἀξία μαστορική.
Meisterstreich, der, μαστορικὸν κτύπημα (ἐκείνου ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί). (μεταφ.) ἐξαιρετὸν πολιτικὸν μηχάνευμα.
Meisterstück, das, μαστορικὸν ἔργον. ἐντελέστατον ἔργον.
Melancholie, die, ἡ μελαγχολία.
Melancholisch, a. μελαγχολικός.
Melde, die, ἡ ἀτράφαξις, τὸ χρυσολάχανον, (φυτόν.)
Melden, v. a. μηνύω, φανερώνω. sich —, παρασταίνομαι, παῤῥησιάζομαι.
Meldung, die, τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις.
Meliren, s. Mengen, Mischen.
Melisse, die, τὸ μελισσόχορτον, μελισσόφυλλον.
Melk, a. eine melke Kuh, ἀγελάδα ὁποῦ δίδει γάλα.
Melken, v. a. ἀρμέγω, ἀμέλγω.
Melker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀρμέγει.
Melkfaß, das, ἀγγεῖον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀρμέγουν τὴν ἀγελάδαν.
Melkkuh, die, ἀγελάδα ὁποῦ δίδει γάλα.
Melodie, die, ἡ μελῳδία.
Melodisch, a. μελῳδικός.
Melone, die, τὸ πεπόνι.
Melonenbeet, das, ὁ πεπονότοπος.
Melonenkern, der, σπειρί, σπόρος πεπονιοῦ.
Melonenschale, die, πεπονόφλουδον.
Memorial, das, γράμμα περιέχουν ζήτησιν εἰς κριτήριον.
Memoriren, v. a. ἐκστηθίζω, μανθάνω ἀπ' ἔξω.
Menge, die, τὸ πλῆθος.
Mengen, v. a. ἀνακατώνω, συμμίγω σμίγω. sich —, in etwas, ἀνακατώνομαι εἴς τι.
Mengsel, das, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία, σύμμιξις, σμίξις.
Mennig, der, κόκκινόν τι χρῶμα μεταλλικόν. (τουρκ. σιλκίεν).
Mensch, der, ὁ ἄνθρωπος.
Mensch, das, γυναῖκα ταπεινῆς καταστάσεως. ἡ δούλη, δουλεύτρα. ἡ πόρνη, πουτάνα.
Menschenalter, das, αἰὼν ἀνθρώπου, γενεὰ ἀνθρώπων.
Menschenfeind, der, ὁ μισάνθρωπος.
Menschenfeindlich, a. μισάνθρωπος, μισανθρωπικός.
Menschenfresser, der, ἀνθρωποφάγος.
Menschenfreund, der, ὁ φιλάνθρωπος.
Menschenfreundlich, a. φιλάνθρωπος, φιλανθρωπικός.
Menschenfurcht, die, ὁ φόβος τῶν ἀνθρώπων.
Menschenhand, die, ἀνθρώπινον χέρι.
Menschenhaß, der, ἡ μισανθρωπία.
Menschenkind, das, παιδὶ ἀνθρώπου, ἄνθρωπος.
Menschenliebe, die, ἡ φιλανθρωπία.
Menschenmöglich, a. δυνατὸς δι' ἄνθρωπον.
Menschensatzung, die, ἀνθρώπινον (μάταιον) δόγμα.
Menschenscheu, a. ὁποῦ φοβεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρωποὺς, ὁποῦ ἀποφεύγει τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων.
Menschenverstand, der, ἀνθρώπινος νοῦς, ἀνθρώπινον νόημα, τὸ νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου.
Menschensohn, der, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Menschenwerk, das, ἔργον ἀνθρώπων.
Menschheit, die, ἡ ἀνθρωπότης.

Menschlich, a. ἀνθρώπινος. — φιλάνθρωπος, εὔσπλαγχνος.
Menschlichkeit, die, ἡ φιλανθρωπία, εὐπλαγχνία.
Menschwerdung, die, ἡ σάρκωσις (τοῦ Χριστοῦ).
Mergel, s. Märgel.
Merken, v. a. (bezeichnen), σημειώνω (τὰ βουτζιὰ, ντέγγια κ. τ. ε.) (bemerken), παρατηρῶ, καταλαμβάνω, ἐννοῶ.
Merklich, Merkbar, a. αἰσθητὸς, ὁποῦ φαίνεται.
Merkmahl, das, τὸ σημεῖον.
Merkwürdig, a. ἀξιοσημείωτος, ἀξιοενθύμητος, ἀξιομνημόνευτος.
Merkwürdigkeit, die, τὸ ἀξιοσημείωτον, ἀξιοενθύμητον.
Merle, s. Amsel.
Merz, s. März.
Merzen, s. Märzen.
Meßamt, das, ἡ λειτουργία.
Meßbar, a. μετρητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ.
Meßbuch, das, βιβλίον περιέχον τὴν λειτουργίαν.
Messe, die, (in der Kirche), ἡ λειτουργία, (im Handel), ἡ πανήγυρις, τὸ πανηγύρι, (τουρκ. μπαζάρι).
Messen, v. a. μετρῶ.
Messer, das, τὸ μαχαίρι.
Messer, der, ὁ μετρητής.
Messerbesteck, das, θήκη (φηκάρι) μὲ μαχαίρι καὶ πηροῦνι.
Messerheft, das, τὸ μανίκι τοῦ μαχαιριοῦ.
Messerklinge, die, ἡ λάμα μοῦ μαχαιριοῦ.
Messerrücken, der, ἡ ῥάχη τοῦ μαχαιριοῦ.
Messerschmidt, der, ὁ μαχαιρᾶς, μαχαιροποιός.
Messerspitze, die, ἡ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ.
Meßfreyheit, die, ἐλευθερία πανηγύρεως, (ἐλ. μπαζαριοῦ).
Meßgewant, das, τὸ φελώνιον, φόρεμα ὁποῦ βάνει ὁ παπᾶς ὅταν λειτουργεῖ.
Meßgut, das, πρᾶγμα ὁποῦ φέρουν εἰς πανήγυριν (εἰς μπαζάρι).
Messing, das, ὁ κίτρινος χαλκὸς, πάφυλας.
Messingdraht, der, σύρμα ἀπὸ πάφυλαν.
Messingen, a. ἀπὸ πάφυλαν κατασκευασμένος.
Meßkette, die, ἀλυσίδα διὰ μέτρησιν (τοῦ γεωμέτρου).
Meßkunst, Meßkunde, die, ἡ γεωμετρία.
Meßner, der, ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησιάρχης.
Meßopfer, das, ἡ λειτουργία.
Meßruthe, die, ὀργυιὰ διὰ μέτρησιν (τοῦ γεωμέτρου).
Meßtisch, der, Meßtischchen, das, τραπεζάκι τοῦ γεωμέτρου.
Meßwoche, die, ἑβδομάδα πανηγύρεως, (μπαζαριοῦ).
Metall, das, τὸ μέταλλον.
Metallarbeiter, der, τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει μέταλλα. μεταλλουργός.
Metallen, a. μεταλλινός.
Metallisch, a. μεταλλικὸς, μεταλλοειδής.
Metallurgie, die, ἡ μεταλλουργία, (ἐπιστήμη ἢ γνῶσις τῶν μετάλλων).
Metapher, die, ἡ μεταφορά.
Metaphorisch, a. μεταφορικός.
Metaphysik, die, ἡ μεταφυσική, τὰ μεταφυσικά.

Metaphysiker, der, ὁ μεταφυσικὸς φιλόσοφος.
Metaphysisch, a. μεταφυσικός.
Meth, der, τὸ ὑδρόμελι.
Methode, die, ἡ μέθοδος.
Mette, die, ὁ ὄρθρος.
Mettwurst, die, καπνισμένον λουκάνικον.
Metze, die, μέτρον τι διὰ σιτάρια, βρίζαν κ. τ. ε. τὸ τέταρτον μέρος τοῦ μέτρου λεγομένου Scheffel. (schlechtes Weib), ἀχρεῖα γυναῖκα, πόρνη, πουτάνα.
Metzeley, die, ἡ σφαγὴ, αἱματοχυσία, ὁ κτόνος, σκοτωμός.
Metzeln, v. a. σκοτώνω (πολλοὺς εἰς τὴν μάχην).
Metzgen, s. Schlachten.
Metzen, v. a. πέρνω ἕνα μέρος διωρισμένον ἀπὸ τὸ σιτάρι κ. τ. ε. ὡς μισθὸν διὰ τὸ ἄλεσμα.
Metzger, der, ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης).
Metzig, die, s. Fleischbank.
Meuchelmord, der, ὁ φόνος, ἡ δολοφονιά.
Meuchelmörder, der, ὁ φονεὺς, δολοφόνος.
Meuchelmörderisch, a. δολοφονικὸς, ὁποῦ φονεύει μὲ δόλον.
Meute, die, κοπάδι ἀπὸ κυνηγητικὰ σκυλία.
Meuterey, die, ἡ ἐπανάστασις, συνομωσία.
Meutmacher, der, ὁ αἴτιος ἐπαναστάσεως, ἐπαναστάτης, συνομώτης.
Mewe, die, ὁ λάρος, πουλὶ θαλάσσιον.
Miauen, v. n. μιαουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος).
Mich, pron. μὲ, ἐμὲ, ἐμένα.

Mieder, das, τὸ γιελέκι, κοντὴ καμιζόλα γυναικῶν.
Miene, die, σχῆμα προσώπου, νεῦμα.
Miethe, die, τὸ ἐνοίκιον, νοίκι.
Miethen, v. a. νοικιάζω, πέρνω μὲ τὸ νοίκι.
Miethgeld, das, ὁ ἀῤῥαβῶνας (διδόμενος εἰς δούλους ἢ δουλεύτραις ὅταν τοὺς πέρνουν εἰς δούλευσιν).
Miethkutsche, die, ἁμάξι διὰ νοικίασμα.
Miethkutscher, der, ἁμαξᾶς διὰ νοικίασμα.
Miethmann, der, ὁ νοικιαστὴς, νοικάτωρας.
Miethpferd, das, ἄλογον διὰ νοικίασμα.
Miethzins, der, τὸ ἐνοίκιον, νοίκι, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ νοίκι.
Milbe, die, μικρότατον ζωΰφιον ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ τυρί.
Milch, die, τὸ γάλα.
Milchasch, der, μεγάλον πινάκιον, (μεσοῦρα) διὰ γάλα.
Milchbart, der, τὸ χνοῦδι, τὰ πρῶτα γένεια. — νεὸς ὁποῦ ἔχει τὰ πρῶτα γένεια.
Milchbrey, der, φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὺ βρασμένον, κουρκοῦτι.
Milchbruder, der, ἀδελφὸς συγγάλακτος, ὁμογάλακτος.
Milchcur, die, μεταχείρισις γάλακτος διὰ ἰάτρευσιν.
Milchfarbe, die, χρῶμα γάλακτος.
Milchfrau, die, Milchmädchen, das, γυναῖκα ἢ κορίτζι ὁποῦ πωλεῖ γάλα.
Milchgefäß, das, ἀγγεῖον διὰ γάλα.
Milchig, a. γαλατινὸς, ὅμοιος μὲ τὸ γάλα.
Milchkanne, die, ἰμπρίκι διὰ γάλα.
Milchkeller, der, κελλάρι (μποτροῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ γάλα.

Milchkübel, der, καδὶ διὰ γάλα.
Milchmus, das, s. Milchbrey.
Milchnapf, der, πινάκιον (μεσοῦρα) διὰ γάλα.
Milchner, der, ψάρι ὁποῦ ἔχει γαλακτίδα.
Milchrahm, der, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον, (τουρκ. καϊμάκι).
Milchsaft, der, ὁ χυλός.
Milchsauger, der, s. Nachtschwalbe.
Milchschwester, die, ἀδελφὴ συγγάλακτος, ἀδελφὴ ὁμογάλακτος.
Milchspeise, die, φαγὶ ἀπὸ γάλα.
Milchsuppe, die, σοῦπα μὲ γάλα.
Milchstraße, die, ὁ γαλαξίας (εἰς τὸν οὐρανόν).
Milchzahn, der, die Milchzähne, τὰ πρῶτα δόντια ὁποῦ ἔρχονται εἰς τὰ παιδία.
Milde, a. (weich, zart), ἁπαλὸς, τρυφερός. (still, sanft), ἥμερος, πρᾶος. (nicht streng), εὐμενὴς, ὁποῦ δὲν εἶναι αὐστηρός. (freundlich), φιλικὸς, εὐπροσήγορος. (wohlthätig), εὐεργετικός. milde Luft, χλιαρὸς ἀέρας, μήτε κρύος, μήτε ζεστός.
Milde, die, ἡ ἁπαλότης. ἡ πραότης.
Mildern, v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω, μετριάζω.
Milderung, die, ἡ ἐλάφρωσις, μετρίασις.
Mildthätig, a. εὐεργετικός.
Mildthätigkeit, die, ἡ εὐεργεσία.
Militär, das, οἱ στρατιῶται.
Militärisch, a. στρατιωτικός.
Miliz, die, τὸ στράτευμα. (μάλιστα· συναγμένον μόνον εἰς καιρὸν πολέμου).
Million, die, τὸ μιλλιοῦνι.
Millionär, der, πλούσιος ὁποῦ ἔχει ἕνα μιλλιοῦνι ἢ καὶ περισσότερα.

Milz, die, ἡ σπλῆνα.
Milzsucht, die, ἡ ὑποχονδρία, τὸ ὑποχονδρικὸν, τὸ ὑποχονδριακὸν κακόν.
Milzsüchtig, a. ὑποχονδριακός.
Minder, a. ὀλιγώτερος. ad. ὀλιγώτερον.
Minderjährig, a. ἀνήλικος.
Minderjährigkeit, die, ἡ ἡλικία τοῦ ἀνηλίκου.
Mindestens, ad. τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον.
Mine, die, ὁ ὑπόνομος, (κοινῶς· τὸ λαγοῦμι, τουρκ.)
Mineral, das, τὸ ὀρυκτὸν, (οἷον· πέτρα, μέταλλον κ. τ. ε.).
Mineralisch, a. ὀρυκτός.
Mineralog, der, ὁ ὀρυκτογνώστης, ὀρυκτολόγος.
Mineralogie, die, ἡ ὀρυκτολογία.
Mineral=Reich, das, τὰ ὀρυκτὰ, ὅλα ὅσα ἐβγάζουν ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· πέτραις, μέταλλα κ. τ. ε.
Mineralwasser, das, νερὸν ὁποῦ ἔχει μέρη μετάλλων, θειάφι κ. τ. ε.
Miniatur, die, μικρὴ ζωγραφία, μικρὴ εἰκόνα, (μικρωτέρα ἀπὸ τὸ φυσικόν).
Miniaturmahler, der, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει μικραῖς εἰκόναις.
Miniren, v. a. σκάπτω ὑπονόμους, (σκ. λαγούμια).
Minirer, der, ὁ ὑπορυγὰς, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸν ὑπόνομον, (τὸ λαγοῦμι) καὶ τὸν ἀνάπτει, (ὁ λαγουμιντζῆς, τουρκ.).
Minister, der, ὁ ὑπουργὸς, (κοινῶς· μινίστρος).
Ministerium, das, οἱ ὑπουργοί, (μινίστροι).
Minne, die, ὁ ἔρως.
Minnesänger, der, ἐρωτικὸς ποιητὴς

(εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Γερμανίας).
Minute, die, λεπτὸν πρῶτον (ἑξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας), κοινῶς· μινοῦτον.
Minutenzeiger, der, ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει τὰ λεπτὰ πρῶτα εἰς τὸ ὡρολόγιον. s. Minute.
Mir, pron. μοὶ, ἐμοὶ, εἰς ἐμὲ, εἰς ἐμένα.
Mischbar, a. μικτὸς, σμικτὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ σμιχθῇ.
Mischen, v. a. ἀνακατώνω, συμμίγω, σμίγω. sich —, ἀνακατώνομαι, σμίγομαι. — in eine Sache, ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν.
Mischmasch, der, ἡ ἀνακατωσιὰ, ἐμπερδευσία, σύγχυσις.
Mischung, die, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ μῖξις, σμῖξις.
Mispel, die, τὸ μέσπιλον, (νέσπουρον).
Mispelbaum, der, ἡ μεσπιλιά, (νεσπουριά).
Mißbieten, v. a. προσφέρω τιμὴν κατωτέραν ἀπὸ τὸ πρέπον, (πραγματεύωντας διʼ ἕνα πρᾶγμα).
Mißbilligen, v. a. ὑποδοκιμάζω, δὲν ἐπαινῶ, κατηγορῶ.
Mißbilligung, die, ἡ ἀποδοκίμασις.
Mißbrauch, der, ἡ κατάχρησις, μεταχείρισις εἰς κακόν.
Mißbrauchen, v. a. καταχρῶμαι, μεταχειρίζομαι εἰς κακόν.
Mißcredit, der, ἡ ἔλλειψις τῆς ἐμπιστοσύνης. in Mißcredit kommen, δυσφημίζομαι, ἔχω κακὸν ὄνομα.
Mißdeuten, v. a. παρεξηγῶ, ἐξηγῶ στραβὰ, ἀχαμνὰ, ἀνάποδα.
Mißdeutung, die, ἡ παρεξήγησις.
Missen, v. a. λείπω ἀπὸ τι, δὲν ἔχω. etwas missen können, ἠμπορῶ νὰ ἀπεράσω χωρὶς τι, δὲν ἔχω χρείαν ἀπὸ αὐτό.
Missethat, die, τὸ κακούργημα.
Missethäter, der, ὁ κακοῦργος, κακοποιός.
Mißfallen, v. n. δυσαρεστῶ, δὲν ἀρέσκω.
Misfallen, das, ἡ δυσαρέσκεια.
Mißfällig, a. δυσάρεστος.
Mißgebären, v. n. γεννῶ παράκαιρα, ἀποβρίπτω, ἀποβάλλω τὸ παιδί.
Mißgeboth, das, τιμὴ ὀλίγη προσφερομένη διʼ ἕνα πρᾶγμα. ein Mißgeboth thun, προσφέρω τιμὴν κατωτέραν παρὰ ὁποῦ ἀξίζει τὸ πρᾶγμα.
Mißgeburt, die, τὸ τέρας, τεράστιον, (παιδὶ παρὰ φύσιν γεννημένον).
Mißgeschick, das, ἡ δυστυχία, κακὴ μοῖρα.
Mißgeschöpf, das, τὸ τέρας, πλάσμα ἄσχημον καὶ παραφύσικον.
Mißgestalt, die, ἄσχημη μορφὴ, στραβωμένη μορφή.
Mißglücken, v. i. ἀποτυχαίνει, δὲν ἐπιτυχαίνει.
Mißgönnen, v. a. φθονῶ.
Mißgreifen, v. n. λανθάνομαι πιάνωντας, πιάνω ἄλλο παρὰ ὁποῦ ἠθέλησα. — λανθάνομαι, κάμνω λάθος.
Mißgriff, der, τὸ λάθος.
Mißgunst, die, ὁ φθόνος.
Mißgünstig, a. φθονερός.
Mißhällig, a. ἀσύμφωνος, διχόνους.
Mißhälligkeit, die, ἡ ἀσυμφωνία, διχόνοια.
Mißhandeln, v. a. κακομεταχειρίζομαι. ἀδικῶ, βλάπτω.
Mißhandlung, die, ἡ κακομεταχείρισις.
Mißhellig, s. Mißhällig.
Mißheurath, die, ὑπανδρεία μὲ ὑ-

ποκείμηνον κατωτέρας καταστάσεως.
Mißjahr, das, χρόνος ἄκαρπος, ἀκαρπία.
Mißkennen, s. Verkennen.
Mißklang, Mißlaut, der, ἡ κακοφωνία.
Mißlautend, a. κακόφωνος.
Mißleiten, v. a. παροδηγῶ, ὁδηγῶ εἰς κακὸν δρόμον, (μάλιστα μεταφ.)
Mißlich, a. a. δύσκολος, ἀμφίβολος, κινδυνώδης.
Mißlichkeit, die, ὁ δυσκολία, ἀμφιβολία, τὸ κινδυνῶδες.
Mißlingen, v. n. es mißlingt mir, v. i. δὲν ἐπιτυχαίνω, ἀποτυχαίνω.
Mißmuth, der, ἡ σκυθρωπία, (τὸ κακὸν κέφι, χαλασμένον κέφι).
Mißmüthig, a. σκυθρωπὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον κέφι).
Mißrathen, v. n. δὲν γίνομαι καλὰ, δὲν ἐπιτυχαίνω.
Mißrathen, v. a. ξεσυμβουλεύω.
Mißton, der, ἡ κακοφωνία, ἀσυμφωνία (εἰς μουσικήν).
Mißtönen, v. n. ἔχω κακοφωνίαν, ἀσυμφωνίαν, εἶναι ἀσύμφωνον (μουσ.)
Mißtrauen, das, ἡ δυσπιστία, ὑποψεία.
Mißtrauisch, a. δύσπιστος, ὕποπτος, ὁποῦ δὲν πιστεύει τινα.
Mißvergnügen, das, ἡ ἀπαρέσκεια, ἀνευχαρίστησις, τὸ κέφι χαλασμένον.
Mißvergnügt, a. ἀνευχάριστος, δυσευχάριστος.
Mißverstand, der, Mißverständniß, das, τὸ λάθος, (ὅταν τις δὲν καταλαμβάνει καλὰ τὸ νόημα, καὶ ὅταν δὲν καταλαμβάνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. (Zwist), ἡ διχόνοια.
Mißverstehen, v. a. δὲν καταλαμβάνω καλὰ, καταλαμβάνω ἀνάποδα, λανθάνομαι εἰς τὸ νόημα.
Mißwachs, der, ἡ ἀκαρπία.
Mist, der, ἡ κοπριά.
Mistbeet, das, πρασιὰ μὲ κοπριὰν, χῶμα ἀνακατωμένον διὰ φύτευσιν μερικῶν φυτῶν.
Mistel, die, ὁ ἰξός.
Misten, v. n. κοπρίζω, χέζω (ὁμιλῶντας διὰ ζῶα.)
Mistgabel, die, τρικράνι (δικράνι) διὰ τὴν κοπριάν.
Mistgauche, die, νερὸν κοπριᾶς, νερὸν κοπρισμένον.
Mistgrube, die, ὁ λάκκος διὰ τὴν κοπριάν.
Misthaufen, der, σωρὸς κοπριᾶς.
Mistkäfer, der, κάνθαρος (ἀσκάθαρος) εἰς τὴν κοπριάν.
Mistpfütze, die, λάκκος ἢ αὐλάκι μὲ νερὸν κοπριᾶς.
Mistwagen, Mistkarren, der, ἁμάξι φορτωμένον μὲ κοπριάν.
Mit, prp. μετὰ, μὲ, (σύν). ad. μαζύ.
Mitarbeiter, der, σύντροφος εἰς μίαν δουλειάν.
Mitbegriffen, μαζὺ περιλαμβανόμενος. ad. μαζὺ περιλαμβάνωντας.
Mitbelehnte, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μαζὺ μὲ ἄλλον λαμβάνει ἕνα φέουδον.
Mitbelehnung, die, παράδοσις φεούδου εἰς τινα μαζὺ μὲ ἄλλον.
Mitbesitzer, der, ὁ συνοικοκύρης.
Mitbevollmächtigter, der, ὁ συμπληρεξούσιος.
Mitbewerber, der, ὁ συνάμιλλος, ὅστις ζητεῖ ἀξίωμα μαζὺ μὲ ἄλλον.
Mitbringen, v. a. φέρω μαζύ.
Mitbruder, der, ὁ συνάδελφος, σύντροφος.
Mitbuhler, der, s. Nebenbuhler.

Mitbürger, der, ὁ συμπολίτης.
Mitchrist, der, ὁ συγχριστιανός.
Miteigenthümer, s. Mitbesitzer.
Miteinander, a. indecl. ὁ ἕνας μαζὺ μὲ τὸν ἄλλον. ad. μαζύ.
Mitempfindung, die, s. Mitgefühl.
Miterbe, der, ὁ συγκληρονόμος.
Mitessen, v. a. et n. τρώγω μαζύ.
Mitesser, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει μαζύ. — σκωλῆκι τι λεπτότατον εἰς τὸ δέρμα τῶν μικρῶν παιδιῶν.
Mitfahren, v. n. einem übel —, κακομεταχειρίζομαι.
Mitfolgen, v. n. ἀκολουθῶ μαζύ.
Mitfühlend, a. συμπαθητικός.
Mitgabe, die, ἡ προῖκα.
Mitgeben, v. a. δίδω μαζὺ, δίδω νὰ πάρῃ τις μαζύ του. — δίδω προῖκα.
Mitgefühl, das, ἡ συμπαθία, συμπαθητικὴ αἴσθησις.
Mitgehen, v. n. πηγαίνω μαζύ. etwas mitgehen heißen, κλέπτω τι κρυφίως.
Mitgehülfe, der, ὁ συμβοηθός.
Mitgenoß, der, ὁ σύντροφος.
Mitgenossin, die, ἡ συντρόφισσα.
Mitgesell, der, σύνδουλος εἰς τεχνίτην.
Mitgift, die, s. Mitgabe.
Mitglied, das, τὸ μέλος μιᾶς συντροφίας, ἑταιρίας, ἀκαδημίας κ. τ. ε.
Mithalten, v. a. κρατῶ μαζύ. ἔχω εἰς συντροφίαν μὲ ἄλλον ἢ μὲ ἄλλους.
Mithelfer, der, ὁ συμβοηθός.
Mithin, ad. ἀκολούθως, ἑπομένως.
Mithridat, der, εἶδος θηριακῆς, ἀντιφάρμακον.
Mitknecht, der, ὁ σύνδουλος.
Mitkommen, v. n. ἔρχομαι μαζὺ, πηγαίνω μαζύ.
Mitlaufen, v. n. τρέχω μαζύ.

Mitlauter, Mitlaut, der, τὸ σύμφωνον (εἰς τὴν γραμματικήν).
Mitleid, Mitleiden, das, ἡ συλλύπησις, συμπόνεσις, τὸ συμπάθειον.
Mitleidenheit, die, πάθος, πάθημα μαζὺ μὲ ἄλλον.
Mitleidenswürdig, Mitleidenswerth, ad. ἄξιος συλλυπήσεως.
Mitleidig, a. ὁποῦ συλλυπεῖται, εὔσπλαγχνος.
Mitmachen, v. a. κάμνω μαζύ. v. n. (μεταφ.) ἀσωτεύω, ἀσελγῶ μαζὺ μὲ ἄλλους. πορνεύω.
Mitmeister, der, ὁ συμμάστωρας.
Mitmensch, der, ὁ πλησίον.
Mitnehmen, v. a. πέρνω μαζύ. (entkräften), ἀδυνατίζω.
Mitnichten, ad. οὐδ' ὅλως, οὐδαμῶς, τελείως — δὲν, καθ' ὅλου δέν.
Mitrechnen, v. a. λογαριάζω μαζὺ, περιλαμβάνω εἰς τὸν λογαριασμόν.
Mitregent, der, ὁ συνδιοικητὴς (βασιλείου).
Mitregentschaft, die, ἡ συνδιοίκησις.
Mitreisen, v. n. ταξιδεύω μαζύ.
Mitreisende, der, ein Mitreisender, ὁ συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης.
Mitschuldig, a. συνένοχος, συμπταίστης.
Mitschuldner, der, ὁ συγχρεώστης.
Mitschüler, der, ὁ συμμαθητής.
Mitsingen, v. a. et n. ψάλλω μαζύ. τραγουδῶ μαζύ.
Mitspeisen, v. a. συγγευματίζω. συνδειπνῶ.
Mitspielen, v. a. παίζω μαζύ. einem —, κακομεταχειρίζομαι.
Mittag, der, τὸ μεσημέρι. (Süden), ἡ μεσημβρία, ὁ νότος. zu Mittag essen, γευματίζω.
Mittägig, a. μεσημερινός. μεσημβριακὸς, νότειος.

Mittagsessen, Mittagsbrod, das, τὸ γεῦμα.
Mittagskreis, der, ὁ μεσημβρινὸς, μεσημβριακὸς κύκλος.
Mittagslinie, die, ἡ μεσημβρινὴ γραμμή.
Mittagsmahl, das, Mittagsmahlzeit, die, s. Mittagsessen.
Mittagsruhe, die, Mittagsschlaf, der, ὕπνος μετὰ τὸ γεῦμα. Mittagsruhe halten, κοιμῶμαι μετὰ τὸ γεῦμα.
Mittagsseite, die, τὸ μεσημβρινὸν μέρος, τὸ νότειον μέρος.
Mittagssonne, die, ὁ ἥλιος εἰς τὸ μεσημέρι. ὁ ἥλιος μεσημβρινός.
Mittagsstunde, die, ὥρα μεσημεριινή.
Mittagstisch, der, τὸ γεῦμα. den Mittagstisch haben bei jemandem, γευματίζω κάθε ἡμέραν εἴς τινα, ἔχω γεῦμα ἐλεύθερον κάθε ἡμέραν.
Mittagswärts, ad. πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον.
Mittagswind, der, ὁ μεσημβρινὸς ἄνεμος, νότειος ἄνεμος, νότειος ἀέρας.
Mitte, die, ἡ μέση, τὸ μέσον μέρος.
Mittel, das, τὸ μέσον. τὸ ἰατρικόν. (Mitte), ἡ μέση. s. Mitte.
Mittelalter, das, ὁ μέσος αἰὼν, μεσαῖος αἰὼν, (εἰς τὴν ἱστορίαν). — ἡ μέση ἢ μεσσαία ἡλικία (τοῦ ἀνθρώπου).
Mittelbar, a. ἔμμεσος. ad. ἐμμέσως, διὰ μέσου ἄλλου τινὸς, διὰ μεσίτου.
Mittelfell, das, τὸ διάφραγμα. s. Zwerchfell.
Mittelfinger, der, ὁ μέσος δάκτυλος.
Mittelfleisch, das, ὁ περίναιος, τὸ περίναιον, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ κώλου καὶ τῶν αἰδοίων.
Mittelgattung, die, μέσον εἶδος, μεσσαῖον εἶδος.
Mittelgröße, die, μέσον ἢ μεσσαῖον μέγεθος, μέτριον μέγεθος.
Mittelländisch, a. μεσόγειος.
Mittelmann, der, ἄνθρωπος μετρίας καταστάσεως.
Mittelmäßig, a. μεσσαῖος, μέτριος.
Mittelmäßigkeit, die, ἡ μετριότης.
Mittelmast, der, τὸ μεσσαῖον κατάρτι, εἰς τὴν μέσην τοῦ καραβιοῦ.
Mittelmehl, das, μεσσαῖον ἀλεύρι (σμικτὸν ἀπὸ σιτάρι καὶ βρίζαν).
Mittelpunkt, der, τὸ κέντρον (τοῦ κύκλου, τῆς σφαίρας κ. τ. ε.).
Mittelsalz, das, μεσσαῖον ἅλας (εἰς τὴν χυμικήν).
Mittelschlag, der, s. Mittelgattung.
Mittelsmann, der, Mittelsperson, die, ὁ μεσίτης.
Mittelsorte, die, μεσσαῖον εἶδος, (μεσσαίον σόρτο).
Mittelst, prp. διὰ μέσου.
Mittelstand, der, ἡ μεσσαῖα κατάστασις, μετρία κατάστασις.
Mittelste, der, die, das, ὁ μέσος, ἡ μέση, τὸ μέσον.
Mittelstimme, die, ἡ μεσσαία φωνὴ (δηλαδὴ μεταξὺ τοῦ βαρυτόνου καὶ τῆς ὑψηλῆς φωνῆς).
Mittelstraße, die, ὁ μέσος δρόμος. (μεταφ.) ἡ μετριότης.
Mittelstück, das, τὸ μέσον κομμάτι, μέσον μέρος.
Mitteltreffen, das, ἡ μέση τοῦ στρατεύματος (τοῦ τεταγμένου διὰ τὴν μάχην).
Mitteltuch, das, μεσσαῖον ἢ μέτριον δοῦχον.
Mittelwand, die, τὸ μεσότοιχον, τοῖχος μεταξὺ δύο ὀσπητιῶν κ. τ. ε.

Mittelweg, der, ὁ μέσος δρόμος, ἡ μέση ὁδός.
Mittelwort, das, ἡ μετοχή.
Mitten, ad. εἰς τὴν μέσην, μέσα. mitten durch, διὰ μέσου, καθ' εὐθεῖαν. πέρα πέρα.
Mitternacht, die, τὰ μεσάνυκτα, τὸ μεσονύκτιον. (Norden), τὰ μεσάνυκτα, ὁ βορέας.
Mitternächtig, Mitternächtlich, a. μεσονύκτιος.
Mitternachtsstunde, die, ὥρα τοῦ μεσονυκτίου.
Mitternachtswind, der, s. Nordwind.
Mitternachtszeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ μεσονυκτίου.
Mittheilen, v. a. συγκοινωνῶ, μεταδίδω.
Mittheilung, die, ἡ συγκοινωνία, μετάδοσις.
Mittler, der, ὁ μεσίτης. (μάλιστα· ὁ σωτήρ, ὁ Χριστός).
Mittler, —e, —es, a. μέσος, μέση, μέσον.
Mittler Weile, adv. ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ ἀναμεταξύ.
Mittwoche, die, (Mittwoch, der), ἡ τετράδη.
Mitunter, adv. ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα. ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς.
Mitursache, die, ἡ συναιτία, τὸ συναίτιον.
Mitverbrecher, der, ὁ συνένοχος, συμπταίστης, μέτοχος εἰς τὸ κακούργημα.
Mitverschworne, der, ein Mitverschworner, ὁ συνομώτης.
Mitweinen, v. n. κλαίω μαζὺ, συγκλαίω.
Mitwirken, v. n. συνεργῶ.
Mitwirkung, die, ἡ συνέργεια.
Mitwissen, das, εἴδησις (μυστικοῦ τινὰς) μαζὺ μὲ ἄλλους. ohne mein —, χωρὶς τὴν γνῶσιν μου, χωρὶς εἴδησίν μου.
Mitziehen, v. n. πηγαίνω μαζὺ μὲ ἄλλους (εἰς ἄλλο κονάκι, εἰς ἄλλην πόλιν κ. τ. ε.)
Mixtur, die, τὸ μίγμα, ἡ σύμμιξις, σμίξις. τὸ σμίξιμον.
Mobilien, die, τὰ κινητὰ καλὰ, τὰ σκεύη τοῦ ὀσπητίου.
Mode, die, ἡ μόδα, συνήθεια.
Model, der, τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα κ. τ. ε.)
Modell, das, τὸ παράδειγμα, πρωτότυπον.
Modeln, v. a. σχηματίζω, δίδω σχῆμα, μορφώνω.
Modeltuch, das, μανδύλι μὲ παραδείγματα διὰ τὸ κέντημα.
Modenarr, der, ἄνθρωπος ὁποῦ μιμεῖται κάθε μόδαν (μάλιστα μὲ παράξενον τρόπον).
Moder, der, τὸ σάπημα. ἡ μοῦχλα.
Moderig, a. σάπιος. μουχλιασμένος.
Modern, v. n. σαπίζω, μουχλιάζω.
Modern, a. νεώτερος, νεωτερικός.
Modesucht, die, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία τῆς νέας μόδας.
Modetracht, die, φορεσία κατὰ τὴν μόδαν.
Modisch, a. τῆς μόδας, ὁποῦ εἶναι ἢ γίνεται κατὰ τὴν μόδαν.
Mögen, v. n. ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ, θέλω. — δύναμαι, ἠμπορῶ.
Möglich, a. δυνατὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ.
Möglichkeit, die, τὸ δυνατόν.
Mohammedaner, der, μαομετάνος.
Mohammedanisch, a. μαομετάνικος.
Mohn, der, ἡ παπαροῦνα, ὁ μήκων.

Mohnsaft, der, ζουμὶ παπαροῦνας. τὸ ὄπιον, ἀφιόνι.
Mohnsamen, der, ὁ σπόρος τῆς παπαροῦνας.
Mohr, der, ὁ ἀράπης.
Mohr, der, (ein Zeug), εἶδος μεταξωτοῦ.
Möhre, die, τὸ δαυκίον, (ῥίζα).
Mohrenkopf, der, ἄλογον μὲ μαῦρον κεφάλι.
Mohrin, die, ἡ ἀράπισσα.
Mohrisch, a. ἀράπικος.
Mohrrübe, s. Möhre.
Molch, der, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουστερίτζας.
Molken, die, (pl.) ὁ ὀῤῥὸς τοῦ γάλακτος.
Molkencur, die, ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ ὀῤῥοῦ τοῦ γάλακτος.
Molkendieb, der, ἡ πεταλοῦδα.
Molkig, a. ὀῤῥώδης.
Monarch, der, ὁ μονάρχης, μόναρχος.
Monarchie, die, ἡ μοναρχία.
Monarchin, die, ἡ μονάρχησσα.
Monarchisch, a. μοναρχικός.
Monath, (Monat), der, ὁ μὴν, μῆνας.
Monathlich, a. μηνιαῖος. ad. κάθε μῆνα.
Monathsfluß, der, monathliche Reinigung, die, τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, ἡ τάξις τῶν γυναικῶν.
Monathsschrift, die, μηνιαία ἐφημερὶς, περιοδικὸν σύγγραμμα ὁποῦ ἐβγαίνει κάθε μῆνα.
Monathsrose, die, εἶδος τριανταφύλλου ὁποῦ ἀνθεῖ κάθε μῆνα.
Mönch, der, ὁ καλόγηρος, ἱερομόναχος.
Möncherey, die, καλογηρικαὶ ὑποθέσεις.
Mönchskappe, die, ἡ κουκοῦλα τοῦ καλογήρου.
Mönchskloster, das, μοναστῆρι καλογήρων.
Mönchskutte, die, τὸ ῥάσον.
Mönchsleben, das, ἡ καλογηρικὴ ζωή.
Mönchsorden, der, καλογηρικὸν τάγμα.
Mönchsschrift, die, τὰ γοτθικὰ ψηφία, (τὰ ψηφία τῶν καλογήρων τῆς Γερμανίας εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας).
Mönchsstand, der, ἡ καλογηρικὴ στάσις, καλογηρικὴ κατάστασις.
Mönchswesen, das, ἡ κατάστασις καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν καλογήρων.
Mond, der, ἡ σελήνη, τὸ φεγγάρι.
Mondjahr, das, σεληνιακὸς χρόνος (περιέχων 354 ἡμέραις).
Mondenmonath, der, σεληνιακὸς μὴν ἀπὸ μίαν νουμηνίαν ἕως τὴν ἄλλην.
Mondsfinsterniß, die, ἔκλειψις σελήνης.
Mondirung, s. Montur.
Mondkalb, das, s. Monkalb.
Mondlicht, Mondenlicht, das, Mondschein, der, τὸ φῶς τῆς σελήνης, (τοῦ φεγγαριοῦ).
Mondsbrüche, s. Mondsveränderung, die.
Mondsüchtig, a. σεληνιακὸς, σεληνιαζόμενος, ὑπνοβάτης, νυκτοβάτης.
Mondsveränderung, die, ἡ φάσις τῆς σελήνης, μεταβολὴ τῆς σελήνης.
Mondsviertel, das, τὸ τέταρτον τῆς σελήνης.
Monkalb, das, τὸ ψευδοέμβρυον, κομμάτι κρέας ἀσχημάτιστον ὁποῦ γεννοῦν ἐνίοτε αἱ γυναῖκες.
Monstranz, die, τὸ ἀρτοφόριον, κιβώριον, (εἰς τὴν ἐκκλησίαν).
Montag, der, ἡ δευτέρα.
Montiren, v. a. προβλέπω τοὺς στρατιώτας μὲ φορέματα.
Montur, die, στρατιωτικὸν φόρεμα.
Moor, das, ὁ βάλτος, βαλτώδης τόπος.

Moorig, a. βαλτώδης.
Moos, das, τὸ βρύον, ἡ μοῦσκλα (εἰς τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων).
Moosbeere, die, φυτόν τι.
Moosblume, die, ἄνθος τι.
Moosig, a. σκεπασμένον μὲ βρῦον, μὲ μοῦσκλαν.
Mops, der, Möpschen, das, μικρὸν σκυλλ. μὲ κουτζομύτην.
Mopsgesicht, das, πρόσωπον ὅμοιον μὲ τὴν μούρην τοῦ σκυλίου λεγομένου Mops.
Mopsnase, die, κουτζομύτη, ζουληγμένη μύτη.
Moral, die, ἡ ἠθική.
Moralisch, a. ἠθικός.
Moralisiren, v. n. φιλοσοφῶ ἠθικῶς ἢ διὰ ἠθικὰς ὑποθέσεις.
Moralist, der, ὁ ἠθικὸς φιλόσοφος, ἠθικὸς διδάσκαλος.
Morast, der, ὁ βάλτος. ἡ λάσπη, λούνη.
Morastig, a. βαλτώδης. λασπώδης.
Morgel, die, εἶδος μανιταριοῦ μαύρου μικροῦ.
Mordbrenner, der, ὁ ἀνάπτης, ὁποῦ ἀνάπτει ὀσπήτια.
Mordbrennerey, die, ἡ ἄναψις ὀσπητιῶν.
Mordbrand, der, πυρκαϊὰ ἀναμμένη ἀπὸ ἀνάπτην.
Morden, v. a. et n. φονεύω, σκοτώνω.
Mörder, der, ὁ φονεὺς, φονευτής.
Mörderin, die, ἡ φονεύτρια.
Mördergrube, die, κρυψάνα φονέων, τόπος ὅπου κρύπτονται φονεῖς.
Mörderisch, a. φονευτικὸς, μὲ τρόπον φονέως.
Mörderlich, a. ὑπερβολικός. ein mörderliches Geschrey, ὑπερβολικὴ κραυγὴ (ὥσαν νὰ σκοτωθῇ τις).
Mordgeschichte, die, ἱστορία φόνου.
Mordgeschrey, das, κραυγὴ μεγάλη, (ὥσὰν νὰ πλακωθῇ τις ἀπὸ φονέα).
Mordgeselle, der, βοηθὸς φονέος.
Mordgewehr, das, θανατηφόρον ὅπλον (ἄρμα).
Mordkeller, der, Mordgrube, die, (Casematte), die, ὑπόγειον μὲ κανόνια ὁποῦ διαφεντεύουν τὸν λάκκον ἑνὸς κάστρου.
Mordnest, das, s. Mördergrube.
Mordthat, die, ὁ φόνος.
Mordweg, der, (im gem. Leben), πολλὰ ἀχαμνὸς καὶ λασπώδης δρόμος.
Morgen, der, τὸ πρωΐ, πουρνό. (Osten), ἡ ἀνατολή.
Morgen, ad. αὔριον.
Morgenandacht, die, s. Morgengebeth.
Morgenbrod, das, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτό).
Morgend, a. αὐριανός.
Morgendämmerung, die, ἡ χαραγὴ τῆς ἡμέρας.
Morgendlich, a. τοῦ πρωΐ, τοῦ πουρνοῦ.
Morgengabe, die, τὸ δῶρον τοῦ νέου ὑπανδρευμένου εἰς τὴν γυναῖκα του τὸ πρωΐ μετὰ τὸν γάμον.
Morgengebeth, das, Morgensegen, der, ἡ προσευχὴ εἰς τὸ πρωΐ.
Morgengesang, der, s. Morgenlied.
Morgenland, das, ἀνατολικὸς τόπος, ἡ ἀνατολή.
Morgenländer, der, ἐγκάτοικος ἀνατολικοῦ τόπου.
Morgenländisch, a. ἀνατολικός.
Morgenlied, das, ψαλμῳδία τὰ πρωΐ.
Morgenluft, die, ἀέρας εἰς τὸ πρωΐ, εἰς τὸ πουρνό.
Morgenroth, das, Morgenröthe, die, ἡ αὐγή, ἠώς.
Morgenschlaf, der, ὕπνος τὸ πρωΐ.
Morgensegen, der, s. Morgengebeth.

Morgenseite, die, τὸ ἀνατολικὸν μέρος.
Morgensonne, die, ὁ ἥλιος τὸ πρωΐ. ὁ ἀνατολικὸς ἥλιος.
Morgenstern, der, ὁ αὐγερινός.
Morgenstunde, die, ὥρα τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ.
Morgenthau, der, δροσιὰ εἰς τὸ πρωΐ.
Morgentraum, der, ὄνειρον εἰς τὸ πρωΐ.
Morgenwärts, ad. πρὸς τὴν ἀνατολήν.
Morgenwind, der, ἀνατολικὸς ἄνεμος, ἀνατολικὸς ἀέρας.
Morgenzeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ.
Morsch, εὔθραυστος, μισοσάπιος, ὁποῦ τζακίζεται ἢ συντρίβεται εὔκολα (ὡσὰν τὰ παλαιὰ ξύλα).
Morselle, die, μικρὴ πλάκα ἀπὸ ζάχαρην καὶ ἰατρικόν τι κατασκευασμένη.
Mörsel, der, τὸ γουδίον, γουδί.
Mörselkeule, die, κόπανος διὰ τὸ γουδί.
Mörser, der, (Feuermörser), μορτάριον, κανόνι κοντὸν μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μπόμπαις.
Mörtel, der, ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ ἀσβέστην.
Mörtelkelle, die, τὸ μουστρί, παχτρί.
Mosaische Arbeit, s. Musiv.
Moschee, die, τὸ ντζαμί.
Moschus, der, ὁ μόσχος (ὁποῦ μυρίζει).
Moschusratte, die, Moschusthier, s. Bisamratte, Bisamthier.
Most, der, ὁ μοῦστος.
Möstricht, s. Senf.
Motion, die, ἡ κίνησις. — πρόβλημα διὰ νόμον κ. τ. ε. εἰς τὸ παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας.
Motette, die, ᾆσμα τι ἐκ διαφόρων φωνῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Motte, die, ἡ βάτρυδα, μόλτζα.
Mottenfressig, a. φαγωμένος ἀπὸ βότρυδαις.
Mucke, die, κρυφὸν πεῖσμα, κρυφὴ κακία.
Mücke, die, τὸ κουνοῦπι, ὁ κώνωψ.
Mucken, v. n. βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός. — Mucke nicht! σιώπα, μὴ λέγεις μήτε γρύ. v. i. es muckt, πονεῖ ὀλίγον.
Mucker, der, ψευδοευλαβής, ὑποκριτής. πεισματικός.
Muckisch, a. πεισματικός, ὁποῦ βάνει πεῖσμα καὶ σιωπᾷ.
Mucksen, v. n. nicht mucksen, σιωπῶ, δὲν λέγω μήτε γρύ.
Müde, a. κοπιασμένος, κουρασμένος. müde werden, κουράζομαι, ἀποσταίνω. einer Sache müde werden, βαρύνομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα. ich bin es müde, ἐβαρέθηκα.
Müdigkeit, die, ὁ κουρασμὸς, τὸ κούρασμα.
Muff, der, μεγάλον χειρόκτι, (γοῦνα εἰς τὴν ὁποίαν κρύπτουν τὰ χέρια εἰς τὸν χειμῶνα).
Muffel, der, σκυλὶ μεγάλον μὲ τὰ χείλη κρεμάμενα. — ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει τὸ πρόσωπον ὅμοιον μὲ αὐτὸ τὸ σκυλί.
Muffel, die, τὸ σκέπασμα τοῦ χωνευτηρίου (εἰς τὴν χυμικήν).
Muffeln, v. n. μασσῶ, μὲ τὸ χείλη κλεισμένα (μάλιστα χωρὶς δόντια).
Muffen, Müffen, v. n. βρωμῶ (λέγεται μάλιστα διὰ κρέας μισοσάπιον).
Müffig, a. βρωμερός.
Mühe, die, ὁ κόπος.
Mühevoll, a. κοπιαστικός.
Mühle, die, ὁ μύλος. (das Mühlenspiel), τὸ τριόδι, (παιγνίδι).
Mühlgast, s. Mahlgast.

Mühlknappe, Mühlbursche, der, βοηθὸς ἢ δοῦλος τοῦ μυλωνᾶ.
Mühlrad, das, τροχὸς μύλου.
Mühlstein, der, ἡ μυλόπετρα.
Muhme, die, ἡ θεία. ὁμοίως· ἡ ἐξαδέλφη. (Kinderwärterin), δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδία).
Mühsam, a. κοπιαστικός.
Mühselig, a. κοπιαστικός, ὅπου ἔχει πολλοὺς κόπους. ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Mühseligkeit, die, ὑπερβολικὸς κόπος, ταλαιπωρία.
Mühwaltung, die, ὁ κόπος (εἰς ἐπιτροπίαν μιᾶς ὑποθέσεως).
Mulde, die, ἀγγεῖον ξύλινον βαθουλόν. ὁ τεχνές.
Müller, der, ὁ μυλωνᾶς, (μυλωνάρης).
Mulm, der, συντριμμένον χῶμα, συντριμμέναις πέτραις.
Mulmig, a. τριμμένος, συντριμμένος, (λέγεται διὰ χῶμα, πέτραις κ. τ. ε.).
Multiplication, die, ὁ πολλαπλασιασμός.
Multiplicator, der, ὁ πολλαπλασιαστής.
Multipliciren, v. a. πολλαπλασιάζω.
Mumie, die, ἡ μούμια.
Mumme, die, εἶδος πίβας πολλὰ δυνατῆς καὶ γλυκῆς.
Mummerey, die, ἡ περιτύλιξις, σκέπασις, (μὲ τρόπον νὰ μὴ γνωρισθῇ τις). μεταφ.) ἡ προσποίησις, πρόφασις.
Mummeschanz, der, (veralt.) ἡ μασκαράδα, χορὸς μὲ προσωπεῖα.
Mund, der, τὸ στόμα.
Mundart, die, ἡ διάλεκτος.
Mündel, der, ὀρφανὸς ὑποτεταγμένος εἰς ἐπίτροπον.
Mündel, die, (pl.) ὀρφανὴ ὑποτεταγμένη εἰς ἐπίτροπον.
Mündig, a. ἔφηβος, ὁποῦ ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν νὰ γένῃ αὐτεξούσιος.
Mündigkeit, die, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία. s. Mündig.
Mundkoch, der, ὁ πρωτομάγειρος.
Mundleim, der, κόλλα τὴν ὁποίαν βρέχουν μόνον μὲ τὸ στόμα.
Mündlich, a. ὁποῦ γίνεται διὰ στόματος. ad. ἐκ στόματος.
Mundloch, das, (an der Kanone), τὸ στόμα τοῦ κανονιοῦ.
Mundpomade, die, ἀλειφὴ μυριστικὴ διὰ τὰ χείλη.
Mundportion, die, μερίδιον φαγητοῦ (ὅσον τρώγει τις ἀπὸ μιᾶς).
Mundschenk, der, ὁ οἰνοχόος (βασιλέως, ἡγεμόνος).
Mundstück, das, τὸ στόμιον (εἰς μουσικὸν ὀργανὸν ἀνέμου, εἰς τζιμποῦκι). — am Gebisse, στόμιον τοῦ χαλινοῦ, τὸ σίδηρον ὁποῦ ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀλόγου.
Mündung, die, τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδα. eines Flusses, στόμα ποταμοῦ, (μπογάζι, τουρκ.) (einer Kanone), στόμα κανονιοῦ.
Mundvoll, ein, ἕνα στόμα γεμάτον.
Mundwerk, das, ein gutes Mundwerk haben, ὁμιλῶ πολλά, ὁμ. ἐλεύθερα, φλυαρῶ.
Munkeln, v. n. μουρμουρίζω, ὁμιλῶ σιγά.
Munition, die, τὰ ἀναγκαῖα διὰ πόλεμον, (μάλιστα τὸ μπαροῦτι, τὰ βόλια καὶ μολύβια).
Münster, der, ἡ μητρόπολη, ἐκκλησία μητροπόλεως.
Munter, a. ἔξυπνος. ζωηρός.
Munterkeit, die, ἡ ἐξυπνάδα. ἡ ζωηρότης.

Münz=Cabinet, das, συλλογὴ σπανίων νομισμάτων (μονέδων).
Münze, die, τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα. ὁ τόπος ὅπου κόπτουν μονέδαις. (ein Kraut), ἡ μίνθη, ἡδύοσμος, (χόρτον).
Münzen, v. a. κόπτω (φκιάνω) νόμισμα (μονέδαν). es ist auf mich, dich ꝛc. gemünzt, ἔχουν (ἢ ἔχει) σκόπον νὰ ἐγγίζουν (νὰ ἐγγίζῃ) ἐμὲ, ἐσὲ κ. τ. ε. ὁ λόγος ἀποβλέπει εἰς ἐμὲ, εἰς ἐσὲ κ. τ. ε.
Münzer, der, ἀργυροκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει (φκιάνει) νομίσματα, (μονέδαις).
Münzfuß, der, ὁ νόμος ὁποῦ διορίζει πόσον ἄργυρον (ἀσῆμι) πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ νόμισμα, (ἡ μονέδα).
Münzkenner, der, ὁ νομισματολόγος, γνωριστὴς νομισμάτων (μονέδων).
Münzkenntniß, die, ἡ νομισματολογία, γνῶσις τῶν νομισμάτων, (μονέδων).
Münzwardein, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δοκιμάζει τὸ νόμισμα, (τὴν μονέδαν).
Münzwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν νομισμάτων, (μονέδων).
Münzwissenschaft, die, ἡ νομισματολογία, νομισματικὴ ἐπιστήμη. s. Münze.
Mürbe, a. ἀπαλὸς (ὡς τὸ κρέας, τὰ πωρικὰ, σάπια ξύλα); εὔθραυστος. (μεταφ.) ταπεινωμένος, καταδαμασμένος.
Murmeln, v. n. μουρμουρίζω. — ψιθυρίζω.
Murmelthier, das, ἡ μαρμότα, εἶδος ποντικοῦ χονδροῦ εἰς τὰ βουνὰ (μάλιστα εἰς τοὺς Ἄλπες).
Murren, v. n. μουρμουρίζω, γογγύζω.
Mürrisch, a. ὁποῦ γογγύζει, αὐστηρὸς, σκυθρωπός. mürrisches Wesen, ἡ αὐστηρότης. σκυθρωπότης.
Mus, s. Muß.
Muschel, die, ἡ κογχύλη, ὁ κογχλιὸς, ἡ ἀχυβάδα.
Muschelförmig, a. κογχλιοειδὴς, ὅμοιος μὲ ἀχυβάδαν.
Muschelschale, die, τὸ τζέφλιον τοῦ κογχλιοῦ.
Muschelwerk, das, στολισμὸς (σπηλαίου κ. τ. ε.) μὲ τζέφλια κογχλιῶν.
Muse, die, ἡ Μοῦσα.
Musenberg, der, τὸ βουνὸν τῶν Μουσῶν, ὁ Παρνασσός.
Musensohn, der, υἱὸς τῶν Μουσῶν. μεταφ.) ποιητής. — μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν.
Muselmann, der, ὁ μουσουλμάνος.
Musiciren, v. n. παίζω τὰ μούσικα, κάμνω μουσικήν.
Musikalisch, a. μουσικός.
Musikant, der, ὁ μουσικὸς, (μάλιστα ὁ κοινὸς, ὁποῦ παίζει εἰς τὰ χωρία).
Musiker, (Musicus), der, ὁ μουσικός.
Musiv=Arbeit, die, δουλειὰ μετὰ μουσείου χρυσοῦ ἢ μετὰ ψηφίδων.
Muskate, die, τὰ μοσχοκάρυδα.
Muskateller, der, εἶδος τι σταφυλιῶν, (μοσχοστάφυλα).
Muskateller=Birn, die, τὸ μοσχάπιδον, εἶδος ἀπιδιῶν.
Muskatenbaum, der, ἡ μοσχοκαρυδιά.
Muskaten=Blume, die, ἄνθος τοῦ μοσχοκαρυδιοῦ.
Muskaten=Nuß, die, τὸ μοσχοκάρυδον.
Muskatwein, der, s. Muskateller.
Muskel, der, ὁ μυὼν, τὸ ποντικάκι (εἰς τὸ σῶμα.)
Muskete, die, τὸ μουσκέτο, εἶδος παλαιοῦ τουφεκιοῦ.

Musketier, der, στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι.
Muskus, s. Bisam, Moschus.
Muß, (Mus), das, φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὺ βρασμένον, ἀπὸ ῥίζι καὶ γάλα κ. τ. ε. τὸ κουρκοῦτι.
Muß, das, ἡ ἀνάγκη.
Muße, die, ἡ ἄδεια, σχολὴ, καιρὸς ἐλεύθερος ἀπὸ δουλειάν.
Müssen, v. n. πρέπει, εἶμαι ἀναγκασμένος.
Müßig, a. ἀργὸς, ὁποῦ εἶναι χωρὶς δουλειάν.
Müßiggang, der, ἡ ἀργία, ὀκνηρία.
Müßiggänger, der, ὁ ἀργὸς, ὀκνηρός.
Muster, das, (Beyspiel), τὸ παράδειγμα. (von Tuch, Zeug ꝛc.), ἡ μόστρα (ἀπὸ ῥοῦχα, μεταξωτὰ κ. τ. ε.).
Musterkarte, die, ἡ μόστραις, βιβλίον μὲ μόστραις.
Musterhaft, a. παραδειγματικός.
Mustern, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ. die Soldaten —, ἀναθεωρῶ τὸ στράτευμα.
Musterrolle, die, κατάστιχον ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν.
Musterschreiber, der, ὁ γραμματικὸς εἰς ἕνα στρατιωτικὸν τάγμα.
Musterung, die, ἡ ἀναθεώρησις τοῦ στρατεύματος.
Muth, der, τὸ θάῤῥος, ἡ ἀφοβία. wohl zu Muthe seyn, δὲν φοβοῦμαι, εἶμαι ἥσυχος, ἱλαρός. nicht wohl zu Muthe seyn, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, εἶμαι ἀνήσυχος. wie ist dir zu Muthe? πῶς εἶσαι; ἔχεις θάῤῥος ἢ φόβον;
Muthig, a. θαῤῥαλέος, ἄφοβος.
Muthlos, a. ἄκαρδος, ὁποῦ φοβεῖται, δειλός.
Muthlosigkeit, die, ἡ δειλία, ἀκαρδία.
Muthmaßen, v. n. συμπεραίνω, στοχάζομαι.
Muthmaßlich, a. πιθανὸς, νομιζόμενος.
Muthmaßung, die, τὸ συμπέρασμα.
Muthwille, der, ἡ ἀποκοτία, σερπετιὰ. προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πειράζῃ ἄλλους.
Muthwillig, a. ἀπόκοτος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους. ad. ἀπόκοτα. (vorsätzlich), ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, μὲ σκοπόν.
Mutter, die, ἡ μήτηρ, μητέρα. (Gebärmutter), ἡ μήτρα. (Schraubenmutter), τὸ θηλυκὸν τῆς βίδας. (Hefen), ἡ τρυγιαῖς.
Mutterbeschwerung, die, τὸ ὑστερικὸν πάθος, τὰ μητρικὰ πάθη.
Mutterbiene, die, ἡ μητέρα (βασίλισσα) τῶν μελισσῶν.
Mutterbruder, der, ὁ μητράδελφος, θεῖος.
Mütterchen, das, καλὴ μητέρα (κολακευτικῶς). altes —, μία γρηά.
Muttererde, die, γῆ καρποφόρος, χῶμα καλὸν δια φυτά.
Mutterfüllen, das, θηλυκὸν πωλάρι, νέα φοράδα.
Mutterherz, das, μητρικὴ καρδία.
Mutterkalb, das, μοσχάρι θηλυκὸν, νέα ἀγελάδα.
Mutterkind, das, παιδί μητρὸς, ἄνθρωπος.
Mutterkirche, die, πρώτη ἢ κορυφαία ἐκκλησία εἰς τὴν ἐνορίαν.
Mutterkorn, das, σιτάρι ἢ ἄλλο γέννημα χαλασμένον καὶ μαῦρον.
Mutterkrebs, der, καραβίδα ὁποῦ ἄλλαξε τὸ τζέφλιον. (Krankheit), καρκῖνος τῆς μήτρας, (πάθος).
Mutterkuchen, s. Nachgeburt.

Mutterlamm, das, ἀρνὶ θηλυκόν.
Mutterlamm, das, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα.
Mutterleib, der, ἡ κοιλία τῆς μητρός.
Mutterliebe, die, μητρικὴ ἀγάπη.
Mütterlich, a. μητρικός.
Mutterlos, a. ὀρφανὸς ὁποῦ δὲν ἔχει πλέον μητέρα.
Muttermahl, das, ἡ ἐλαιὰ, σημεῖον ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός.
Muttermilch, die, τὸ γάλα τῆς μητρός.
Muttermord, der, ἡ μητροκτονία, μητροφονία.
Muttermörder, der, ὁ μητροκτόνος, μητροφόνος.
Mutternackend, a. ὅλο γυμνός.
Mutterpfennige, die, (ἄσπρα ὁποῦ ἔλαβέ τις ἀπὸ τὴν μητέρα του). er hat Mutterpfennige, ἔχει ἄσπρα ἀρκετά.
Mutterpferd, das, ἡ φοράδα, (μάλιστα ὁποῦ ἐγέννησε πωλάρι).
Mutterschaf, das, θηλυκὸν τοῦ προβάτου, προβατίνα, (μάλιστα ὁποῦ ἐγέννησε ἀρνί).
Mutterschaft, die, τὸ νὰ εἶναι μητέρα.
Mutterscheide, die, ὁ λαιμὸς τῆς μήτρας. τὸ κτένι τοῦ γυναικείου μορίου.
Mutterschwein, das, ἡ γουροῦνα, σκρόφα.
Mutterschwester, die, ἡ μητραδέλφη, θεία.
Muttersöhnchen, das, παιδὶ χαλασμένον ἀπὸ τὴν πολλὴν τρυφερότητα τῆς μητρός.
Muttersprache, die, ἡ μητρικὴ γλῶσσα.
Muttertheil, das, κληρονομία ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μητρός.
Mutterwitz, der, φυσικὴ ἀγχίνοια, φυσικὸν πνεῦμα.
Mutterwuth, die, ἡ νυμφομανία (ὑπερβολικὴ ὄρεξις γυναῖκας διὰ συνουσίαν).
Mütze, die, (dim. das Mützchen), ἡ σκούφια. τὸ καλπάκι.
Mützenmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις ἢ καλπάκια.
Myriade, die, ἡ μυριὰς, μυριάδα.
Myrrhe, die, ἡ μύῤῥα, σμύρνη.
Myrthe, die, ὁ μύρτος.
Myrthenkranz, der, στέφανος ἀπὸ μύρτον.
Mystiker, der, ὁ μυστικὸς, ὅστις ζητεῖ μυστικὰ νοήματα εἰς τὴν θείαν γραφήν.
Mystik, die, (der Mysticismus), ἡ μυστικὴ, τὰ δόγματα τῶν μυστικῶν. s. Mystiker.
Mystisch, a. μυστικός.
Mytholog, der, ὁ μυθολόγος.
Mythologie, die, ἡ μυθολογία.
Mythologisch, a. μυθολογικός.

N.

Nabe, die, ἡ πλήμνη (ἡ μέση) τοῦ τροχοῦ.
Nabel, der, ὁ ὀμφαλός.
Nabelbruch, der, ἡ ὀμφαλοκήλη, σπάσιμον εἰς τὸν ὀμφαλόν.
Nabelschnur, die, σχοινίον ὀμφαλοῦ.

Nach, prp. μετὰ, ὕστερα ἀπὸ —. κατά. — εἰς, πρός. adv. ἔπειτα, ὕστερα.
Nachäffen, v. a. μιμοῦμαι (μὲ ἄνοστον τρόπον).
Nachäffung, die, ἡ μίμησις (μὲ ἄνοστον τρόπον).
Nachahmen, v. a. einem oder etwas, μιμοῦμαι.
Nachahmer, der, ὁ μιμητής.
Nachahmlich, a. μιμητός.
Nachahmung, die, ἡ μίμησις.
Nachärnte, die, δεύτερον θέρος, ὑστερινὸν θέρος.
Nacharbeiten, v. a. einem, δουλεύω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, διορθώνω τὴν δουλειὰν τοῦ ἄλλου.
Nacharten, v. n. γίνομαι ὅμοιος μὲ —, ὁμοιάζω.
Nachbar, der, ὁ γείτων, γείτονας.
Nachbarin, die, ἡ γειτόνισσα.
Nachbarlich, a. γειτονικός.
Nachbarschaft, die, ἡ γειτονία.
Nachbethen, v. a. λέγω μίαν προσευχὴν τὴν ὁποίαν ἕνας ἄλλος εἶπε πρῶτα. (μεταφ.) μεταλέγω, λέγω (χωρὶς στόχασιν) τὸ ἴδιον ὁποῦ εἶπεν ἄλλος τις.
Nachbether, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει (χωρὶς στόχασιν) τὰ ἴδια ὁποῦ εἶπεν ἄλλος τις. ὀπαδὸς ἀνόητος.
Nachbier, das, ἡ δευτέρα (ἀχαμνότερη) πίρα.
Nachbild, das, τὸ ἴσον, εἰκόνα ὁμοία μὲ ἄλλην φκιασμένη.
Nachbilden, v. a. σχηματίζω τι κατὰ ἕνα πρωτότυπον, μιμοῦμαι.
Nachbildung, die, ἡ μίμησις (πρωτοτύπου τινός).
Nachbleiben, v. n. ἀπομένω. — die Uhr bleibt nach, τὸ ὡρολόγιον (ἡ ὥρα) πηγαίνει ὀπίσω ἢ ἀργά.
Nachbrechen, v. n. τζακίζομαι πάλιν ὕστερα.
Nachbringen, v. a. φέρω ὕστερα ἢ μετὰ ταῦτα.
Nachdem, ad. μετὰ ταῦτα, ὕστερα. c. ἀφ᾽ οὗ. ἀποβλέπωντας εἰς —.
Nachdenken, das, ἡ στόχασις, σκέψις, μελέτη.
Nachdenkend, a. στοχαστικὸς, ὁποῦ συλλογίζεται, μελετᾷ.
Nachdenklich, a. ἄξιος στοχάσεως ἢ σκέψεως, ἄξιος μελέτης. κριτικός.
Nachdruck, der, ἡ ἔμφασις, ἐνέργεια. (— der Bücher), ἡ ἄδικος μετατύπωσις βιβλίων.
Nachdrucken, v. a. μετατυπώνω (ἕνα βιβλίον) ἀδίκως.
Nachdrucker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μετατυπώνει βιβλίον ἀδίκως.
Nachdrücklich, a. ἐμφατικὸς, ἐνεργητικός.
Nacheifer, der, ζῆλος εἰς μίμησιν, μίμησις μὲ ζῆλον.
Nacheifern, v. a. einem, μιμοῦμαι μὲ ζῆλον.
Nacheiferung, die, μίμησις μὲ ζῆλον, ἅμιλλα.
Nacheilen, v. n. einem, τρέχω κατόπιν τινός.
Nacheinander, ad. ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἡ μία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλην κ. τ. ε.
Nachen, der, ἡ βάρκα, τὸ καΐκι.
Nachernte, s. Nachärnte.
Nachessen, v. a. τρώγω μετά τι, ὕστερα ἀπό τι.
Nachessen, das, τὰ τρωγάλια, ἐπιφορήματα, φαγὶ τὸ ὁποῖον φέρουν εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος.
Nachfallen, v. n. πίπτω ὕστερα ἀπό τι, κατόπιν εἴς τι.

Nachfliegen, v. n. πετῶ κατόπιν εἰς —.
Nachfolge, die, ἡ μίμησις. (in der Regierung ꝛc.), ἡ διαδοχή.
Nachfolgen, v. a. ἀκολουθῶ. μιμοῦμαι. (in der Regierung ꝛc.), ἀκολουθῶ εἰς τὴν διοίκησιν κ. τ. ε. εἶμαι διάδοχος.
Nachfolger, der, ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός. — ὁ διάδοχος.
Nachforschen, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω.
Nachforschung, die, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις.
Nachfrage, die, ἡ ἐρώτησις, ζήτησις.
Nachfragen, v. a. ἐρωτῶ, ζητῶ.
Nachgeben, v. a. δίδω ἔπειτα, δίδω πρὸς τὰ ἄλλα. (einem andern), ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν γνώμην τινός. (einwilligen), δέχομαι, στέργω, συγκατανεύω.
Nachgeben, das, Nachgebung, die, ἡ στέρξις, συγκατάνευσις.
Nachgeburt, die, τὸ χόριον, τὰ πετζιὰ εἰς τὰ ὁποῖα τὸ βρέφος ἦτον τυλιγμένον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός.
Nachgehen, v. a. πηγαίνω κατόπιν, ἀκολουθῶ. (Geschäften ꝛc.), ἀκολουθῶ τὰς ὑποθέσεις, καταγίνομαι εἰς τὰς ὑποθέσεις κ. τ. ε. (dem Spiele, dem Trunke ꝛc.), εἶμαι δεδομένος εἰς τὸ παιγνίδι, εἰς τὴν μέθην κ. τ. ε.
Nachgehends, ad. μετὰ ταῦτα, ὕστερα, ἔπειτα.
Nachgeschmack, der, ἀνοστία, ἀχαμνὴ γεῦσις τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἕνα πιοτὸν ἢ ἕνα φαγὶ εἰς τὸ στόμα.
Nachgiebig, a. ὁποῦ εὔκολα συγκατανεύει, στέργει.
Nachgiebigkeit, die, ἡ εὐκολία τινὸς εἰς τὸ νὰ συγκατανεύσῃ.
Nachgraben, v. a. σκάπτω διὰ νὰ εὕρω (οἷον· παραχωμένα πράγματα, μέταλλα κ. τ. ε.).
Nachgrübeln, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω συλλογιζόμενος.
Nachhall, der, ἡ ἀντιβοή, ἠχώ.
Nachhallen, v. n. ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ.
Nachhängen, v. n. δίδομαι εἰς —, ἔχω κλίσιν εἰς —, καταγίνομαι εἰς —.
Nachhauen, v. a. (im Fechten), κτυπῶ μὲ τὸ σπαθὶ ἐμποδίζωντας πρῶτα τὸ κτύπημα τοῦ ἐναντίου. (von der Reiterei), κατατρέχω τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι.
Nachhelfen, v. n. βοηθῶ εἰς τὴν προκοπήν, εἰς τὴν προχώρησιν.
Nachher, ad. ἔπειτα, μετὰ ταῦτα.
Nachherbst, der, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου.
Nachhohlen, v. a. πηγαίνω νὰ πάρω (τι ὕστερα ἀπὸ ἄλλο τι ὁποῦ ἐπῆρα πρῶτα). (das Versäumte), ἀναπληρώνω, διορθώνω, κάμνω (αὐτὸ ὁποῦ ἀμέλησα πρῶτα).
Nachjagen, v. a. κυνηγῶ· (φυσικῶς καὶ μεταφ.)
Nachklang, der, ἡ ἀντιβοή, ἀντηχὼ (ἀπὸ καμπάναν, χόρδαν).
Nachklingen, v. n. ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ.
Nachkomme, der, ὁ μεταγενέστερος.
Nachkommen, v. n. ἔρχομαι ὕστερα. (einem Befehle), ἀκολουθῶ μίαν προστάγην.
Nachkommenschaft, die, οἱ μεταγενέστεροι.
Nachkömmling, der, ὁ μεταγενέστερος.
Nachlaß, der, τὰ ὑπάρχοντα, ὁποῦ ἀφίνει τις μετὰ τὸν θάνατόν του. ἡ κληρονομία.
Nachlassen, v. a. ἀφίνω ὀπίσω μου. ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀφήνω κληρονομίαν. (etwas gespanntes), ξετεντώνω, ἀφίνω, ἀχαμνίζω. (am

Preiſe), ἀφίνω, κατηβάζω, ξεπέφτω (ἀπὸ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος).
Nachlaſſenſchaft, ſ. Nachlaß.
Nachläſſig, a. ἀμελής.
Nachläſſigkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Nachlaufen, v. n. τρέχω κατόπιν, κυνηγῶ.
Nachleben, v. n. (einem Befehle ꝛc.), ἐξακολουθῶ μίαν προσταγήν.
Nachlebend, a. die Nachlebenden, οἱ ὑπερζῶντες, οἱ ἀπομένοντες ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν τινος.
Nachleſe, die, τὸ σταχολόγημα.
Nachleſen, v. a. σταχολογῶ.
Nachmachen, v. a. μιμοῦμαι (τὸ ἔργον, τὴν τέχνην τινός).
Nachmahlen, v. a. ἀντιγράφω ζωγραφίαν.
Nachmahlig, a. ὕστερα γινόμενος.
Nachmahls, ad. μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα.
Nachmeſſen, v. a. ξαναμετρῶ.
Nachmittag, der, τὸ ἀπόγευμα, ὁ καιρὸς μετὰ τὸ μεσημέρι.
Nachmittägig, a. ὁποῦ γίνεται μετὰ τὸ μεσημέρι.
Nachmittags, ad. μετὰ τὸ μεσημέρι, τὸ ἀπόγευμα.
Nachräumen, a. a. einem etwas, βάνω εἰς τάξιν τὰ ἀφιμένα εἰς ἀταξίαν ἀπὸ ἄλλον τινα.
Nachrechnen, v. a. ξαναλογαριάζω.
Nachrede, die, (üble —), ἡ δυσφημία, κακὴ φήμη, κατηγορία.
Nachreden, v. a. μεταλέγω, λέγω αὐτὰ ὁποῦ μοι εἶπε τις. einem übel —, κακοφημίζω, δυσφημίζω, κατηγορῶ.
Nachreiſen, v. n. ἀκολουθῶ τινὰ εἰς τὸ ταξίδι.
Nachreiten, v. n. ἀκολουθῶ ἱππεύωντας, ἀκολουθῶ μὲ ἄλογον.
Nachrennen, v. n. τρέχω κατόπιν, ἀκολουθῶ τρέχωντας.
Nachreue, die, ἡ ἀργὴ μεταμέλεια, ἀργὴ μετάνοια.
Nachricht, die, ἡ εἴδησις.
Nachrichter, der, ὁ δήμιος, (τουρκ. τζιλάτης).
Nachrichtlich, ad. zur Nachricht, εἰς εἴδησιν.
Nachrücken, v. n. ἀκολουθῶ (μὲ στράτευμα).
Nachruf, der, ἀποχαιρετισμὸς εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐμίσευσε. φήμη, ὄνομα ὁποῦ ἔχει τις μετὰ τὸν θάνατόν του.
Nachruhm, der, ἡ δόξα (ἐπιμένουσα μετὰ τὸν θάνατόν τινος).
Nachrühmen, v. a. einem etwas, ἐπαινῶ τι εἴς τινα ὁποῦ ἐμίσευσε ἢ ἀπέθανε.
Nachſagen, v. a. μεταλέγω, ξαναλέγω. — λέγω διὰ τινά τι.
Nachſatz, der, τὸ ἑπόμενον (εἰς ἕναν λόγον). ἡ ἐλάσσων εἰς τὸν συλλογισμὸν, (φιλοσ.).
Nachſchallen, v. n. ἀντιβοῶ, ἠχολογῶ.
Nachſchicken, v. a. στέλλω ὕστερα, στ. μετὰ ταῦτα. στέλλω κατόπιν τινός.
Nachſchießen, v. a. προσθέτω. (Geld), δίδω πάλιν ἄσπρα. — ὁμοίως ξαναμετρῶ τὰ ἄσπρα. — v. n. ῥίπτω κατόπιν τινὸς τουφέκι κ. τ. ε. — πίπτω κατόπιν τινός.
Nachſchlagen, v. a. Geld, φκιάνω μονέδαν κατὰ τὸν τύπον μιᾶς ἄλλης. in einem Buche, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον.
Nachſchleichen, v. n. πηγαίνω κρυφίως ἢ σιγὰ κατόπιν τινός.
Nachſchleppen, v. a. σύρνω, τραβῶ κατόπιν.
Nachſchlüſſel, der, τὸ ἀντικλειδι.

Nachschmecken, *v. n.* ἀφίνει (τὸ πιοτὸν κ. τ. ε.) μίαν ἀχαμνὴν γεῦσιν εἰς τὸ στόμα.

Nachschreiben, *v. a.* γράφω αὐτὰ ὁποῦ ὑπαγορεύει τις.

Nachschreyen, *v. n.* φωνάζω κατόπιν τινός.

Nachschrift, die, προσθήκη εἰς τὸ τέλος μιᾶς γραφῆς.

Nachschuß, der, ἡ προσθήκη εἰς μίαν ποσότητα ἀσπρῶν.

Nachsegeln, *v. a.* ἀκολουθῶ μὲ καράβι.

Nachsehen, *v. a.* κυτάζω (etwas durchsehen), ἐξετάζω (ἕνα σύγγραμμα, τὴν δουλειάν τινος κ. τ. ε.). *v. n.* einem —, παραβλέπω, δὲν ἐλέγχω.

Nachsenden, *v. a.* στέλλω ὕστερα. στέλλω κατόπιν.

Nachsetzen, *v. a.* ψηφῶ ὀλιγώτερον, δὲν ψηφῶ τόσον ὅσον ἄλλο τι, νομίζω κατώτερον. *v. n.* einem, κυνηγῶ, τρέχω κατόπιν.

Nachsicht, die, ἡ παράβλεψις, συγκατάβασις.

Nachsichtig, *a.* ὁποῦ παραβλέπει τὰ σφάλματά τινος, συγκαταβατικός.

Nachsinnen, *v. n.* μελετῶ, σκέπτομαι, ἐρευνῶ, ἐξετάζω.

Nachsinnen, das, ἡ σκέψις, μελέτη, ἔρευνα.

Nachsommer, der, τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ.

Nachspiel, das, μικρωτέρα κωμῳδία τὴν ὁποίαν παίζουν ὕστερα ἀπὸ μίαν ἄλλην.

Nachspotten, *v. n.* μιμοῦμαι τοὺς λόγους τινὸς μὲ περιγελαστικὸν τρόπον.

Nachsprechen, *v. n.* μεταλέγω τὰ λόγιά τινος, λέγω πάλιν αὐτὰ ὁποῦ μοι λέγει τις, νὰ τὰ μάθω κ. τ. ε.

Nachspringen, *v. n.* πηδῶ κατόπιν.

Nachspüren, *v. n.* ἐρευνῶ, ἐξετάζω, γυρεύω.

Nächst, *a.* πλησιέστατος, ὁ πλέον συμμώτερος. der nächste Preis, ἡ πλέον κατωτέρα τιμή.

Nächst, *ad.* μετ' ὀλίγον καιρόν. *prp.* ὕστερα ἀπό —.

Nachstand, s. Rückstand.

Nächste, der, die, das, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον. mein Nächster, ὁ πλησίον μου.

Nachstechen, *v. a.* ἀντιγράφω μίαν χαλκογραμμένην εἰκόνα.

Nachstehen, *v. n.* ἀπομένω, μένω ἐπίλοιπον. einem —, εἶμαι κατώτερος ἀπό τινα.

Nachstehend, *a.* ἀκόλουθος, ὁ, ἡ, τὸ ἑξῆς, ἐφεξῆς.

Nachstellen, *v. n.* ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλήν.

Nachstellung, die, ἡ ἐπιβουλή.

Nächstens, *ad.* μετ' ὀλίγον καιρόν.

Nachsteuer, die, προσθήκη εἰς τὸν δασμὸν, δεύτερος δασμὸς ὕστερα ἀπὸ ἄλλον.

Nachsteuern, *v. a.* πληρώνω πάλιν δασμὸν ὕστερα ἀπὸ ἄλλον.

Nachstich, der, ἡ κόπια μιᾶς χαλκογραμμένης εἰκόνας.

Nachstoppeln, *v. a.* σταχολογῶ (ὀλίγα μόνον).

Nachstreben, *v. n.* προσπαθῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω.

Nachstreben, das, Nachstrebung, die, ἡ προσπάθησις, πάσχισις.

Nachsuchen, *v. a.* ζητῶ. ἐρευνῶ, γυρεύω.

Nachsuchung, die, ἡ ζήτησις. ἡ ἔρευνα.

Nacht, die, ἡ νὺξ, νύκτα. gute Nacht, καλὴ νύκτα σου. bey Nacht, τὴν νύκτα.

Nachtarbeit, die, ἡ δουλειὰ εἰς τὴν νύκτα.

Nachtarbeiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδειάζει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν νύκτα.
Nachten, v. i. νυκτιάζει.
Nachtessen, das, τὸ δεῖπνον.
Nachteule, die, ἡ κουκουβάγια, ὁ μποῦφος, (ἡ *γλαύξ).
Nachtfalter, der, s. Nachtvogel.
Nachtfrost, der, ψύχρα (παγωσιὰ) γινομένη τὴν νύκτα.
Nachtgeschirr, das, τὸ κατουρολάγηνον.
Nachthaube, die, νυκτερινὴ σκούφια.
Nachtheil, der, ἡ ζημία, βλάβη.
Nachtheilig, a. ζημιώδης, βλαβερὸς, ἐπιζήμιος.
Nachtherberge, die, s. Nachtlager, das.
Nachthun, v. a. μιμοῦμαι (τὰς πράξεις τινός).
Nachtigall, die, τὸ ἀηδόνι.
Nachtisch, der, τὰ τρωγάλια, ἐπιφορήματα, πωρικὰ καὶ γλυκίσματα. ὁποῦ τρώγουν εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου.
Nachtkleid, das, νυκτερινὸν φόρεμα.
Nachtlager, das, κατάλυμα νυκτὸς διὰ τοὺς ὁδοιπόρους, κονάκι εἰς τὸ ὁποῖον κοιμᾶται ὁ ὁδοιπόρος.
Nachtlampe, die, νυκτερινὴ κανδῆλα.
Nächtlich, a. νυκτερινός.
Nachtlicht, das, νυκτερινὸν κηρί.
Nachtmahl, das, τὸ κυριακὸν δεῖπνον, ἡ ἁγία εὐχαριστία.
Nachtmütze, die, τὸ νυκτερινὸν καλπάκι.
Nachtquartier, das, s. Nachtlager.
Nachtrab, der, ἡ ὀπισθοφυλακὴ, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος.
Nachtrabe, der, s. Nachtschwalbe.
Nachtrachten, s. Nachstreben.
Nachtrag, der, προσθήκη εἰς σύγγραμμα. — πληρωμὴ χρέους ὁποῦ ἀπέμεινε.
Nachtragen, v. a. einem etwas, φέρω τι κατόπιν τινός. (μεταφ.) μνησικακῶ, ἔχω μνησικακίαν. — (ergänzen), προσθέτω τι εἰς ἕνα σύγγραμμα, ἀναπληρῶ τὰ ἐλλειπῆ μέρη.
Nachtreten, v. n. ἀκολουθῶ (ὡς ὁ δοῦλος τὸν αὐθέντην).
Nachtschatten, der, ὁ στρύχνος, (φυτόν).
Nachtschwalbe, die, ὁ αἰγοθήλης, (πουλί τι νυκτερινόν).
Nachtschwärmer, der, ὁποῦ ἀπερνᾷ τὴν νύκτα μὲ συμπόσια, ὁποῦ περιφέρεται τὴν νύκτα εἰς τοὺς δρόμους.
Nachtschweiß, der, νυκτερινὸς ἵδρωτας.
Nachtsitzen, das, τὸ κάθισμα εἰς τὴν δουλειὰν τὴν νύκτα, ἡ ἀγρυπνία.
Nachtstück, das, ζωγραφία παρασταίνουσα νυκτερινὴν ὑπόθεσιν.
Nachtstuhl, der, τὸ ἀναγκαῖον (κινητόν).
Nachttisch, der, τραπεζάκι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν στολισμὸν τῶν γυναικῶν.
Nachttopf, der, s. Nachtgeschirr.
Nachtviole, die, νυκτερινὸν ἴον, (νυκτερινὸν ἴτζιον, λουλοῦδι).
Nachtvogel, der, νυκτερινὸν πουλί. — ὁμοίως· νυκτερινὴ πεταλοῦδα, νυκτερινὴ φαρφάλα.
Nachtwache, die, ἡ ἀγρυπνία, — φυλακάτωρες στρατιῶται ὁποῦ περιπατοῦν τὴν νύκτα.
Nachtwächter, der, ὁ νυκτοφύλαξ, νυκτερινὸς φύλαξ.
Nachtwandler, der, ὁ ὑπνοβάτης, ἄνθρωπος ὁποῦ περιπατεῖ κοιμώμενος.
Nachtwandrer, der, νυκτερινὸς ὁδοιπόρος.
Nachtzeit, die, ὁ καιρὸς τῆς νυκτὸς, νυκτερινὸς καιρός.
Nachtzeug, das, τὰ νυκτερινὰ φορέματα.

Nachwachsen, v. n. αὐξάνω ὕστερα πάλιν, ξαναβλασταίνω.
Nachwägen, Nachwiegen, v. a. ζυγιάζω πάλιν, ξαναζυγιάζω.
Nachwandeln, v. n. ἀκολουθῶ, πηγαίνω κατόπιν. (μεταφ.) ἀκολουθῶ τὰς προσταγάς τινος, τὰς νουθεσίας τινός.
Nachweh, das, Nachwehen, die, οἱ πόνοι (ὠδῖναι) ὕστερα ἀπὸ τὴν γένναν. —τὰ πάθη ὁποῦ ἀφίνει μία ἀῤῥωστία ἀφ' οὗ ἀπέρασε. (μεταφ.) ἡ ἀργὴ μεταμέλεια.
Nachweisen, v. a. δεικνύω, δείχνω.
Nachwelt, die, οἱ μεταγενέστεροι.
Nachwerfen, v. a. ῥίπτω κατόπιν τινός. sich einem —, (μεταφ.) προσκολλοῦμαι εἴς τινα (ἀπὸ τυφλὸν ἔρωτα).
Nachwinter, der, δεύτερος χειμῶνας, κρύον καὶ παγωσιὰ εἰς τὴν ἄνοιξιν.
Nachwünschen, v. a. εὔχομαι (εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔφυγε, ὁποῦ ἐμίσευσε, ὁποῦ ἀπέθανε).
Nachzahlen, v. a. πληρώνω ὕστερα, πληρώνω μετ' ἔπειτα.
Nachzählen, v. a. ἀριθμῶ πάλιν, ξαναριθμῶ.
Nachzeichnen, v. a. σχεδιάζω ζωγραφίαν κατὰ ἕνα πρωτότυπον, ἀντιγράφω ζωγραφίαν.
Nachziehen, v. a. σύρνω, τραβῶ κατόπιν μου ἢ μαζύ μου. v. n. πηγαίνω κατόπιν (λέγεται διὰ στράτευμα).
Nachzug, Nachtrab, der, ἡ ὀπισθοφυλακὴ, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος.
Nachzügler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ ἕνα στράτευμα μόνον διὰ νὰ λεηλατήσῃ (νὰ κουρσεύσῃ).
Nacken, der, ὁ τράχηλος, σβέρκος. einem auf dem Nacken seyn, (μεταφ.) κυτάζω σοβαρὰ ὅλα ὅσα κάμνει τις, δὲν τὸν ἀφίνω πολλὴν ἐλευθερίαν.
Nackenschlag, der, Nackenschläge, die, κατηγορίαι, κακολογίαι, κακαὶ ὁμιλίαι.
Nacket, Nackt, Nackend, (Nackig), a. γυμνός.
Nacktheit, die, ἡ γυμνότης.
Nadel, die, (Stecknadel), ἡ βελόνη, ἡ κομβοβελόνη, καρφίτζα. (Nähnadel), ἡ βελόνη (διὰ ῥάψιμον). (an Bäumen), τὰ στενὰ φύλλα τῆς ἐλάτης, τῆς πιτυᾶς.
Nadelbüchse, die, ἡ βελονοθήκη.
Nadelgeld, das, δῶρον ὁποῦ δίδει τινὰς κάθε χρόνον εἰς τὴν γυναῖκα του διὰ στολισμόν της.
Nadelholz, das, δένδρα μὲ στενὰ φύλλα, (οἷον· ἡ ἐλάτη, ἡ πιτυά).
Nadelkopf, der, τὸ κομβὶ τῆς βελόνης.
Nadelküssen, das, προσκεφαλάκι διὰ βελόναις.
Nadelöhr, das, ἡ τρύπα τῆς βελόνης.
Nadelspitze, die, ἡ μύτη τῆς βελόνης.
Nadler, der, ὁ βελονᾶς, βελονοποιός.
Nagel, der, (von Eisen), τὸ καρφί. (an den Fingern und Zehen), τὸ ὀνύχι, νύχι (εἰς τὰ δάκτυλα).
Nägelein, s. Gewürznägelein.
Nagelfest, a. στερεωμένος μὲ καρφιὰ, καρφωμένος.
Nagelgeschwür, das, ἡ παρονυχίδα, ἀπόστημα εἰς τὸ ὀνύχι τοῦ δακτύλου.
Nagelkopf, der, τὸ κομβὶ τοῦ καρφιοῦ.
Nageln, v. a. καρφώνω.
Nagelneu, a. ὅλο καινούριος.
Nagelschmidt, der, ὁ καρφᾶς, καρφοποιός.
Nagen, v. a. τρώγω, ἀποτρώγω (μὲ τὰ δόντια).
Nahe, ad. πλησίον, κοντὰ, σιμμά.

Nähe, die, ἡ πλησιότης, τὸ ὀλίγον διάστημα.
Nahen, v. n. sich —, v. r. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον.
Nähen, v. a. ῥάπτω.
Nähen, das, τὸ ῥάψιμον.
Näher, a. πλησιέστερος, συμμώτερος. ad. πλησιέστερα, συμμώτερα.
Näherkauf, der, Näherrecht, das, τὸ δίκαιον τῆς πρώτης ἀγοράσεως, τὸ προνόμιον νὰ ἀγοράσῃ τις τι πρωτήτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον.
Nähern, v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα, συμμώτερα. sich —, v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα.
Näherung, die, ὁ πλησιασμὸς, τὸ πλησίασμα.
Nähkissen, das, προσκεφαλάκι διὰ ῥάψιμον.
Nahme, der, τὸ ὄνομα.
Nahmenlos, a. ἀνονόμαστος. ἀνώνυμος. — ἄπειρος.
Nahmenregister, das, κατάλογος ὀνομάτων.
Nahmenstag, der, ὁ ἅγιος συνονόματος.
Nahmensvetter, der, (im gem. Leben), ὁποῦ ἔχει τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ ἄλλόν τινα.
Nahmentlich, ad. ὀνομαστὶ, μὲ τὸ ὄνομα.
Nahmhaft, a. μεγάλος, ἀξιόλογος. nahmhaft machen, ὀνομάζω, φανερώνω.
Nähmlich, (nämlich, nehmlich), δηλαδὴ, τοῦτ᾽ ἔστι.
Nähnadel, die, ἡ βελόνη διὰ ῥάψιμον.
Nähpult, das, σεντουκάκι (εἰς σχῆμα ἀναλογίου) διὰ τὸ ῥάψιμον.
Nährahm, der, ὁ μάγγανος διὰ ῥάψιμον.
Nähren, v. a. τρέφω.
Nahrhaft, a. θρεπτικός.
Nahrhaftigkeit, die, τὸ θρεπτικόν.
Nahrlos, a. ἄτροφος, ὁποῦ δὲν τρέφει. nahrlose Zeit, καιρὸς δύσκολος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι δύσκολα εὑρίσκουν τὸ ψωμί των.
Nahrlosigkeit, die, ἡ ἀτροφία. δυσκολία, στενοχωρία.
Nährstand, der, (ἡ τρέφουσα κατάστασις) αἱ χωριάται καὶ τεχνῖται.
Nahrung, die, ἡ τροφή. ἡ ζωοτροφία.
Nahrungsmittel, das, τὸ μέσον τροφῆς, ἡ τροφὴ, ζωοτροφία.
Nahrungssaft, der, θρεπτικὸν ζουμί. ὁ χυλός.
Nahrungssorge, die, φροντίδα διὰ τὴν τροφὴν, διὰ τὸν τρόπον πῶς νὰ ἐβγάλῃ τις τὸ ψωμί του.
Nähschule, die, σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κορίτζια μανθάνουν νὰ ῥάπτουν.
Nähseide, die, μετάξι διὰ ῥάψιμον.
Naht, die, ἡ ῥαφή.
Nähterey, die, τὸ ῥάψιμον.
Nähterin, die, ἡ ῥάπτισσα.
Nähtisch, der, τραπέζι διὰ ῥάψιμον.
Nähzeug, das, τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸ ῥάψιμον.
Name, s. Nahme.
Nämlich, s. Nähmlich.
Napf, der, τὸ τρυβλίον, βαθουλωτὸν πιάτο.
Naphta, der, ἡ νάφθα, εἶδος ἀσφάλτου.
Narbe, die, ἡ οὐλὴ, τὸ σημάδι ὁποῦ μνήσκει ἀπὸ μίαν πληγήν. (bey den Gärbern), τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζιοῦ.
Narben, v. n. σφαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ πετζὶ (λέγεται διὰ πληγάς). v. a. (bey den Gärbern), ξύω ταῖς τρίχες ἀπὸ τὸ πετζί.
Narbenseite, die, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζιοῦ (εἰς τὸ ὁποῖον ἦταν ἡ τρίχες).

Narbig, *a.* ὁποῦ ἔχει σελλὰς (ἢ σημάδια ἀπὸ πληγάς).
Narcisse, s. Narzisse.
Narr, der, ὁ μωρὸς, τρελὸς, ζουρλὸς, παλαβός. (Spaßmacher), ὁ γελωτοποιὸς, μπουφοῖνος, μασκαράς. sich einen Narren an einer Sache gefressen haben, τρελαίνομαι ἐπάνω εἰς ἕνα πρᾶγμα, ἀγαπῶ ἕως τὴν τρελάδα.
Narren, *v. n.* κάμνω τὸν τρελὸν, φέρνομαι ὡς τρελός. *v. a.* περιπαίζω, περιγελῶ.
Narrenhaus, das, ὁσπιτάλι διὰ τοὺς μωροὺς, (τρελοὺς, παλαβούς).
Narrenkappe, die, σκούφια γελωτοποιοῦ (μπουφοῦνου).
Narrenkolbe, die, ῥαβδὶ (μπαστοῦνι) τοῦ γελωτοποιοῦ, (τοῦ μπουφοῦνου).
Narrenposse, die, τρελὸν πρᾶγμα, τρέλα (μασκαραλίκι, τουρκ.)
Narrentheidung, die, μωρολογία, τρελὰ λόγια.
Narrheit, die, ἡ μωρία, τρέλα, τρελάδα.
Närrin, die, ἡ μωρὴ, τρελή.
Närrisch, *a.* μωρὸς, τρελὸς, παλαβός. — παράξενος, γελοιώδης. närrisch werden, γίνομαι μωρὸς, τρελὸς, μωραίνομαι, τρελαίνομαι.
Narwal, der, ὁ θαλάσσιος μονόκερως, εἶδος κήτους.
Narzisse, die, ὁ νάρκισσος, τὸ ματζικόροδον, (λουλοῦδι).
Naschen, *v. a. et n.* τρώγω κρυφίως (κλεφτάτα), κλέπτω φαγητὰ, (ἀπὸ λαιμαργίαν).
Näscher, der, ὁ λαίμαργος.
Näscherey, die, ἡ λαιμαργία. — φαγητὸν νόστιμον (διὰ λαίμαργον).
Naschhaftigkeit, die, ἡ λαιμαργία.
Naschig, Naschhaft, *a.* λαίμαργος.
Naschwerk, das, νόστιμα φαγητὰ (διὰ λαιμάργους), γλυκίσματα.
Nase, die, ἡ μύτη. (μεταφ.) σκληρὸς ἔλεγχος. sich die Nase begießen, (gem.), μεθύω, μεθῶ. einem eine Nase drehen, ἀπατῶ ἢ γελῶ τινα λέγωντάς τον ψεύματα.
Nasehorn, das, ὁ ῥινόκερως.
Nasenbein, das, τὸ κόκκαλον τῆς μύτης.
Nasenbluten, das, αἱμοῤῥαγία τῆς μύτης. Nasenbluten haben, ἡ μύτη μου ἐβγάζει αἷμα.
Nasengeschwür, das, ἀπόστημα εἰς τὴν μύτην, ἡ ὄζαινα.
Nasengewächs, das, πολύπους (κομμάτι κρέας ὁποῦ γίνεται) εἰς τὰ ῥουθούνια.
Nasenloch, das, τὸ ῥουθοῦνι.
Nasenquetsche, die, νεκροσέντουκον μὲ χαμηλὸν σκέπασμα.
Nasenrümpfen, das, τὸ ζάρωμα τῆς μύτης. σήκωμα τοῦ χείλους (ἀπὸ καταφρόνησιν).
Nasenstüber, der, ὁ κονδυλισμὸς, ἡ σκορδομυτιά.
Nasentuch, s. Schnupftuch.
Naseweis, *a.* πολλὰ περίεργος, ἀδιάντρωπος, ἀναίσχυντος.
Naseweisheit, die, ἡ παραπολλὴ περιέργεια, ἀδιαντροπία.
Nashorn, s. Nasehorn.
Naß, *a.* βρεγμένος, βρεμμένος, ὑγρός.
Nässe, die, ἡ ὑγρότης, ὑγράδα.
Nässen, *v. n.* εἶναι ὑγρὸν, ἐβγάνει ὑγράδα.
Näßlich, *a.* ὀλίγον ὑγρὸς, ὑγρούτζικος.
Nation, die, τὸ γένος, ἔθνος.
National, *a.* ἀνήκων εἰς ἕνα γένος, τοῦ γένους, τοῦ ἔθνους.
Nativität, die, τὸ ὡροσκόπιον, (ἡ στά—

σις τῶν πλανητῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς γεννήσεώς τινος). einem die Nativität stellen, βάνω τὸ ὡροσκόπιόν τινος, μαντεύω ἀπὸ τὸ ὡροσκόπιόν του.

Natter, die, ἡ ἀσπίδα, εἶδος ὀφιδιοῦ φαρμακεροῦ.

Natterzunge, die, γλῶσσα ὀφιδιοῦ. (μεταφ.) κακὴ γλῶσσα, ὁποῦ κατηγορεῖ.

Natur, die, ἡ φύσις. (Leibesbeschaffenheit), τὸ φυσικὸν, ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος.

Naturalien, die, περίεργα πράγματα τῆς φύσεως.

Naturalien-Cabinet, das, συλλογὴ περιέργων πραγμάτων φυσικῶν.

Naturalisiren, v. a. δίδω εἴς τινα τὸ προνόμια τῶν ἐντοπίων.

Naturalist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει θεὸν ἀλλὰ δὲν δέχεται τὴν θείαν γραφήν.

Naturell, das, ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος, τὸ φυσικόν.

Naturbegebenheit, die, φυσικὸν συμβεβηκὸς, φυσικὸν φαινόμενον.

Naturforscher, Naturkundige, der, ὁ φυσικὸς, γνωριστὴς τῆς φύσεως.

Naturgeschichte, die, ἡ φυσικὴ ἱστορία.

Naturgesetz, das, ὁ νόμος τῆς φύσεως, φυσικὸς νόμος.

Naturkind, das, s. Naturmensch.

Naturkraft, die, ἡ δύναμις τῆς φύσεως.

Naturkunde, Naturkenntniß, Naturlehre, die, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη.

Natürlich, a. φυσικός. ein natürliches Kind, νόθος, μπάσταρδος.

Naturmensch, der, ἄνθρωπος τῆς φύσεως, ὁποῦ εἶναι τοιοῦτος καθὼς τὸν γεννᾷ ἡ φύσις.

Naturrecht, das, τὰ φυσικὰ δίκαια, φυσικὰ νομικά.

Naturreich, das, ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν φύσιν (δηλαδή· τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, ὀρυκτά).

Naturspiegel, der, παιγνίδι τῆς φύσεως.

Naturtrieb, der, φυσικὴ ὁρμὴ, φυσικὴ ὄρεξις.

Naturwissenschaft, die, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη.

Nebel, der, ἡ καταχνιὰ, κατηχνιὰ, ὀμίχλη.

Nebelig, a. καταχνιώδης.

Nebelkrähe, die, ἡ κορώνη, καρακάξα.

Nebeln, v. i. κάμνει καταχνιάν.

Neben, prp. κοντὰ, συμμὰ εἰς...

Neben an, ad. πλησίον, κοντὰ, συμμά.

Nebenabsicht, die, ξεχωριστὸς σκοπὸς, κρυμμένος σκοπός.

Nebenallee, die, δρόμος μὲ δένδρα κοντὰ εἰς ἄλλον.

Nebenarbeit, die, τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς ἄλλο.

Nebenbegriff, der, συνακόλουθος ἰδέα.

Nebenbuhler, der, ὁ ἀντίζηλος, ἀντεραστὴς, συνεραστής.

Nebenbuhlerin, die, ἡ ἀντίζηλος, (ἀντίζηλη), ἀντεράστρια, συνεράστρια.

Nebending, das, s. Nebensache.

Nebeneinander, ad. τὰ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κόντα εἰς τὸν ἄλλον κ. τ. ε.

Nebenfrage, die, ἡ συνακόλουθος ἐρώτησις, ὁποῦ γίνεται κατ' εὐκαιρίαν μὲ μίαν ἄλλην.

Nebengang, der, δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον.

Nebengebäude, das, κτίρειον στεκόμενον κατὰ μέρος ἢ κοντὰ εἰς ἕνα μεγαλήτερον.

Nebengeschöpf, das, πλάσμα μαζὺ μὲ ἄλλα κτισμένον.
Nebenher, ad. κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα.
Nebenlinie, die, γραμμὴ κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην. — ἡ κατὰ μέρος σειρὰ (ἀράδα) τῆς γενεᾶς (οἷον· οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ἀδελφοῦ κ. τ. ε.)
Nebenmensch, der, ὁ πλησίον.
Nebenperson, die, κατώτερον ὑποκείμενον, ὄχι τὸ κορυφαῖον.
Nebenrolle, die, κατώτερον πρόσωπον (ὄχι τὸ πλέον ἐξοχώτερον) ὁποῦ ἔχει τις νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ θέατρον.
Nebenmond, der, ἡ παρασελήνη, (εἰκόνα τῆς σελήνης φαινομένη εἰς τὰ σύννεφα ἐνίοτε κοντὰ εἰς τὴν ἀληθινὴν σελήνην).
Nebensache, die, κατωτέρα ὑπόθεσις, ὄχι ἡ κυρία ὑπόθεσις.
Nebensonne, die, ὁ παρήλιος, (εἰκόνα ἡλίου φαινομένη ἐνίοτε κοντὰ εἰς τὸν ἀληθινὸν ἥλιον).
Nebenstraße, die, στράτα εὑρισκομένη κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην.
Nebenstube, die, ὀνδὰς εὑρισκόμενος κοντὰ εἰς ἄλλον.
Nebenstunde, die, ἐλευθέρα ὥρα, ἄδειος καιρὸς.
Nebenthür, die, θύρα εὑρισκομένη κοντὰ εἰς ἄλλην. — κρυφὴ θύρα.
Nebenumstand, der, μία ἄλλη περίστασις, συνακόλουθος περίστασις.
Nebenursache, die, ἡ συνακόλουθος αἰτία, αἰτία εὑρισκομένη μαζὺ μὲ ἄλλην, ὄχι ἡ κυρία αἰτία.
Nebenweg, der, δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον.
Nebenwerk, das, τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται μαζὺ μὲ ἄλλο.
Nebenwort, das, τὸ ἐπίῤῥημα (εἰς τὴν γραμματικήν).
Nebenzimmer, das, s. Nebenstube.
Nebst, prp. μαζὺ μέ.
Necken, v. a. πειράζω. ἐνοχλῶ.
Neckerey, die, τὸ πείρασμα, ἡ πεῖραξις.
Neckisch, a. γελοιώδης, ἀστεῖος, χωρατευτικός.
Neffe, der, ὁ ἀνεψιός.
Neger, der, ὁ μαῦρος (ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, μαυρότερος ἀπὸ Ἀράπην).
Negerin, die, ἡ μαύρη (ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν).
Nehmen, v. a. πέρνω. sich die Mühe nehmen, λαμβάνω τὸν κόπον. übel nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται.
Nehmlich, s. Nähmlich.
Neid, der, ὁ φθόνος.
Neiden, s. Beneiden.
Neider, der, ὁ φθονῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ φθονεῖ.
Neidhart, der, ἄνθρωπος πολλὰ φθονερός.
Neidisch, a. φθονερὸς, ὁποῦ φθονεῖ.
Neidnagel, der, ἡ ἀντζίδα (μικρὸν πετζὶ χωρισμένον κοντὰ εἰς τὸ νύχι τοῦ δακτύλου).
Neige, die, ὀλίγον φαγὶ ἢ πιοτὸν ἐπίλοιπον. es geht auf die Neige, εἶναι κοντὰ νὰ τελειώσῃ, νὰ σωθῇ.
Neigen, v. a. κλίνω, λυγίζω, βάνω πλαγίως. sich —, κλίνω, σκύπτω, κάμνω προσκύνησιν. — ἔχω κλίσιν, κλίνω εἰς...
Neigung, die, ἡ κλίσις, πλαγία στάσις. (μεταφ.) ἡ κλίσις, ὄρεξις, ἐπιθυμία.
Nein, ad. ὄχι.

Nektar, der, τὰ νέκταρ (πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν.)
Nelke, die, τὸ καρυόφυλλον, γαρόφυλλον. (Würznelke), s. Würznelke.
Nelkenflor, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνθοῦν τὰ καρυόφυλλα. — συλλογὴ ἀνθούντων καρυοφύλλων.
Nelkenöhl, das, λάδι ἀπὸ καρυόφυλλα.
Nelkenstock, der, ἡ καρυοφυλλιά, (γαροφυλλιά).
Nennen, v. a. ὀνομάζω.
Nenner, der, (in der Rechenkunst), ὁ παρονομαστὴς (εἰς τὴν ἀριθμητικήν).
Nennwort, das, τὸ ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικήν).
Nerve, die, τὸ νεῦρον.
Nervenfieber, das, νευρώδης θέρμη.
Nervenkrankheit, der, νευρώδης ἀῤῥωστία.
Nerven-System, das, τὸ νευρῶδες σύστημα.
Nervig, a. νευρώδης. δυνατὸς, ἰσχυρός.
Nessel, die, ἡ τζικνίδα, τζουκνίδα.
Nesselfieber, das, Nesselsucht, die, ἡ λοιμικὴ θέρμη.
Nesseltuch, das, das, ἡ μουσσελίνα.
Nest, das, ἡ φωλεά.
Nestel, die, (der), ἡ κορδέλλα, τὸ γαϊτάνι.
Nestey, das, τὸ πρόσφωλον, πρόσαυγον.
Nestküchlein, das, τὸ τελευταῖον ὀρνιθόπουλον τὸ ὁποῖον ἐβγῆκε. (μεταφ.) (auch Nesthäkchen), τελευταῖον (ἠγαπημένον) παιδάκι.
Nestling, der, μικρὸν πουλὶ εἰς τὴν φωλεάν.
Nett, a. ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος.
Nettigkeit, die, ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, νοστιμότης.
Netz, das, τὸ δίκτυον. (im Bauche), τὸ ἐπίπλοον (εἰς τὴν κοιλίαν).
Netzbruch, der, ἐπιπλοοκήλη, σπασμὸς τοῦ ἐπιπλόου.
Netzen, v. a. βρέχω.
Netzförmig, a. δικτυοειδής.
Netzhaut, die, ἡ δικτυοειδὴς χιτὼν, τὸ λεπτὸν πετζὶ εἰς τὸ πλέον ἐνδότερον μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Neu, a. νέος, καινούριος.
Neubacken, a. νεοψημένος. neubackenes Brod, σύνωρον ψωμί.
Neubruch, der, γῆ νεο-ἐργασμένη.
Neuerer, der, ὁ νεωτεριστής.
Neuerlich, ad. νεωστὶ, πρὸ ὀλίγου.
Neuerung, die, ὁ νεωτερισμὸς, καινούρια μεταβολὴ (ἀλλ' ὄχι καλή).
Neuerungssucht, die, ἡ ἐπιθυμία διὰ νεωτερισμόν.
Neugeboren, a. νεογεννημένος, νεογέννητος.
Neugier, Neugierde, die, ἡ περιέργεια.
Neugierig, a. περίεργος.
Neuheit, die, τὸ νέον, τὸ καινούριον.
Neujahr, das, τὸ νέον ἔτος.
Neuigkeit, die, τὸ νέον, ἡ νέα εἴδησις.
Neulich, ad. νεωστὶ, πρὸ ὀλίγου.
Neuling, der, ὁ ἀρχάριος, ἀμαθής.
Neumodisch, a. κατὰ τὴν νέαν μόδαν κατασκευασμένος.
Neumond, der, ἡ νεομηνία, τὸ νέον φεγγάρι.
Neun, nu. ἐννέα, (ἐννεά).
Neunauge, die, ὁ τυφλῖνος, ἡ μύραινα, (ψάρι).
Neunerley, a. indecl. ἐννέα λογιῶν.
Neunfach, a. ἐννεαπλάσιος.
Neunhundert, nu. ἐννεακόσιοι, —αι (αις), —α.
Neunjährig, a. ἐννεαετὴς, ἐννέα χρόνων.

Neunmahl, *ad.* ἐννέα φοραῖς.
Neunmahlig, *a.* ὁποῦ γίνεται ἐννέα φοραῖς.
Neunmonathlich, *a.* ἐννεάμηνος, ἐννέα μηνῶν.
Neuntägig, *a.* ἐννεαήμερος, ἐννέα ἡμερῶν.
Neuntausend, *nu.* ἐννέα χιλιάδες.
Neunte, *a.* ἔννατος.
Neuntehalb, *a. indecl.* ὀκτὼ ἥμισυ, ὀκτὼ καὶ μισόν.
Neuntel, das, τὸ ἔννατον (μέρος), ἐννατημόριον.
Neunzehn, *nu.* δεκαεννέα, (δεκαεννεά).
Neunzig, *nu.* ἐννενήκοντα, ἐννενῆντα.
Neunziger, der, ἐννενηνταετὴς, ἐννενῆντα χρόνων ἄνθρωπος.
Neunzigste, *a.* ἐννενηκοστός.
Neutral, *a.* οὐδέτερος, ἀδιάφορος (εἰς τὸν πόλεμον δύο δυνάμεων).
Neutralität, die, ἡ οὐδετεράτης.
Nicht, *ad.* δέν. nicht nur — sondern auch, ὄχι μόνον — ἀλλὰ καί.
Nicht, das, στάκτη ἀντιμωνίου θηλυκοῦ, τουτία, (σκόνη τις ἰατρική).
Nichtachtung, die, ἡ ἀμέλεια. ἡ καταφρόνησις.
Nichtarzt, der, ὁ μὴ ὢν ἰατρὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἰατρός.
Nichtbefolgung, die, ἡ μὴ γενομένη ἐξακολούθησις.
Nichte, die, ἡ ἀνεψιά.
Nichterfüllung, die, ἡ μὴ γενομένη ἐκτέλεσις ἢ ἀποπλήρωσις.
Nichtig, *a.* οὐδετιποτένιος, μάταιος, ἄκυρος.
Nichtigkeit, die, ἡ οὐδένεια. τὸ μάταιον.
Nichts, τίποτες — δὲν, οὐδέν.
Nichts desto weniger, *c.* (οὐδὲν ἧττον), μὲ ὅλον τοῦτο.
Nichtseyn, das, τὸ μὴ ὑπάρχειν, τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τι.
Nichtsnützig, *a.* ἀνωφελής.
Nichtswürdig, *a.* οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός.
Nichtswürdigkeit, die, τὸ οὐτιδανόν.
Nickel, der, (gem.), ἀχρεῖα πόρνη.
Nickel, der, (ein Halbmetall), ἡμιμέταλλόν τι περιέχον ἀρσενικόν.
Nicken, *v. n.* νεύω (μὲ τὸ κεφάλι). (schlummern), νυστάζω.
Nie, *ad.* οὐδέποτε, καμμίαν φοράν.
Nieder, *ad.* κάτω, κατὰ γῆς.
Niederbeugen, *v. a.* λυγίζω, λυγῶ κατὰ γῆς. (μεταφ.) θλίβω, συνθλίβω, κόπτω τὴν καρδίαν.
Niederbrechen, *v. a.* χαλνῶ τζακίζωντας, τζακίζω καὶ ῥίπτω κατὰ γῆς.
Niederbrennen, *v. a.* κατακαίω ἕως τὸ θεμέλιον. *v. n.* κατάκαιομαι.
Niederbücken, sich, *v. n.* σκύπτω κάτω.
Niederdrücken, *v. a.* καταθλίβω, σφίγγω κάτω. (μεταφ.) συνθλίβω, κόπτω τὴν καρδίαν.
Niedere, *a.* χαμηλός. ταπεινός.
Niederfahren, *v. n.* καταβαίνω μὲ ὁρμήν.
Niederfallen, *v. n.* πίπτω κάτω. auf die Knie —, πίπτω εἰς τὸ γόνατα.
Niedergang, der, ἡ δύσις (τοῦ ἡλίου κ. τ. ε.), τὸ δυτικὸν μέρος.
Niedergericht, das, τὸ κατώτερον κριτήριον.
Niedergeschlagen, *a.* λυπημένος, συντεθλιμμένος, μελαγχολικός.
Niedergeschlagenheit, die, ἡ λύπη, θλῖψις.
Niederhauen, *v. a.* κόπτω κάτω (οἷον δένδρα). σκοτώνω κόπτωντας μὲ σπαθί.
Niederhocken, *v. n.* κάθομαι διπλοπόδης.

Niederknien, v. n. γονατίζω.
Niederkommen, v. n. γεννῶ. mit einem Kinde —, γεννῶ ἕνα παιδί.
Niederkunft, die, ἡ γέννα.
Niederlage, die, (eines Heeres), ἡ ἧττα, ὁ χαλασμὸς ἑνὸς στρατεύματος. (von Waaren), τὸ μαγαζίον, μαγαζί.
Niederlassen, v. a. ἀφήνω κάτω, κατηβάζω (οἷον· ἕναν περδέν). sich —, καταβαίνω.— στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον.
Niederlassung, die, ἡ κατήβασις. ἡ κατάβασις. ἡ στερέωσις κατοικίας εἰς ἕναν τόπον. ἡ ἀποικία.
Niederlegen, v. a. βάνω κάτω, βάνω κατὰ γῆς. βάνω εἰς παρακαταθήκην. ein Amt —, παραιτῶ ἕνα ἐπάγγελμα. sich —, v. r. πλαγιάζω.
Niederlegung, die, τὸ νὰ βάνῃ τίς τι κάτω. ἡ παράδοσις εἰς φύλαξιν, εἰς παρακαταθήκην. — des Amtes, ἡ παραίτησις τοῦ ἐπαγγέλματος.
Niedermachen, v. a. σκοτώνω (εἰς τὸν πόλεμον μάλιστα).
Niedermetzeln, v. a. σκοτώνω, ἀφανίζω (εἰς τὸν πόλεμον).
Niederreißen, v. a. ῥίπτω κάτω, χαλνῶ (οἷον· ἕνα ὁσπήτιον).
Niederreißung, die, Niederreißen, das, χαλασμὸς (ὁσπητίου κ. τ. ε.).
Niederreiten, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχωντας μὲ τὸ ἄλογον κατ' ἐπάνω.
Niederrennen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω.
Niedersäbeln, v. a. σκοτώνω κάπτωντας μὲ τὸ σπαθί.
Niederschießen, v. a. σκοτώνω μὲ τουφεκιάν, μὲ σαΐτταν κ. τ. ε. Mauern ꝛc. —, χαλνῶ μὲ κανονιαῖς. v. n. ῥίπτομαι κάτω, καταβαίνω μὲ ὁρμὴν (οἷον· ἕνα πουλὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα).
Niederschlag, der, ἡ κατακρήμνισις, καταβύθισις, τὸ κατακάθισμα τῶν μεταλλικῶν μορίων εἰς ἕνα ὑγρὸν κ. τ. ε.
Niederschlagen, v. a. κτυπῶ κάτω. κατηβάζω. (μεταφ.) θλίβω, πνίζω, κόπτω τὴν καρδίαν. (die Hitze, die Wallung), κόπτω τὴν βράσιν τοῦ αἵματος, καταπραΰνω. (in der Chemie), καταβυθίζω, κάμνω νὰ κατακαθίσουν τὰ μεταλλικὰ μόρια εἰς ἕνα ὑγρόν. v. n. πίπτω κατὰ γῆς μὲ ὁρμήν.
Niederschreiben, v. a. καταγράφω.
Niedersetzen, v. a. βάνω κάτω, βάνω κατὰ γῆς. sich —, καθίζω.
Niedersinken, v. n. πίπτω κάτω (ἀγαλ' ἀγάλια).
Niederstoßen, v. a. σπρώχνω κάτω, σπρώχνω κατὰ γῆς. — σκοτώνω τρυπῶντας μὲ σπαθὶ κ. τ. ε.
Niederstrecken, v. a. ἐξαπλώνω (τινὰ) κατὰ γῆς, (μάλιστα σκοτώνωντάς τον).
Niederstürzen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς. v. n. ῥίπτομαι, πίπτω κατὰ γῆς (μὲ ὁρμήν).
Niederträchtig, a. οὐτιδανὸς, ποταπὸς, ἀχρεῖος.
Niederträchtigkeit, die, ἡ οὐτιδανότης, ἀχρειότης.
Niedertreten, v. a. καταπατῶ. die Schuhe —, στραβοπατῶ τὰ παπούτζια, χαλνῶ τὰ παπαύτζια εἰς τὴν πτέρναν.
Niedertrinken, v. a. einen, πίνω μαζὺ μέ τινα ἕως νὰ μεθύσῃ ὁ ἄλλος.
Niederung, die, χαμηλὸς τόπος.
Niederwärts, ad. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον.

Niederwerfen, *v. a.* ῥίπτω κάτω, ῥίπτω κατὰ γῆς.
Niedlich, *a.* ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος, (λέγεται κυρίως διὰ μικρὰ πράγματα).
Niedlichkeit, die, ἡ ὡραιότης, νοστιμότης.
Niedrig, *a.* χαμηλός. (μεταφ.) ταπεινὸς, οὐτιδανός.
Niedrigkeit, die, ἡ χαμηλότης. ἡ ταπεινότης, οὐτιδανότης.
Niemahls, s. Nie.
Niemand, οὐδεὶς, κανεὶς (κανένας) — δέν.
Niere, die, τὸ νεφρόν.
Nierenbraten, der, Nierenstück, das, ψητὸν μὲ τὸ νεφρόν.
Nieseln, *v. n.* ὁμιλῶ μὲ τὴν μύτην.
Niesen, *v. n.* πταρνίζομαι.
Nieswurz, die, ὁ ἐλλέβορος, ἡ σκάρφη.
Nießbrauch, der, ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ, ὀσπητίου κ. τ. ε. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλόν τινα.
Niete, die, καρφὶ μικρόν. (in der Lotterie), ἄδειον νούμερον, ὁποῦ χάνει (εἰς τὴν λοταρίαν).
Nieten, *v. a.* στερεώνω μὲ μικρὰ καρφιά.
Nietnagel, s. Neidnagel.
Nimmer, Nimmermehr, *ad.* οὐδέποτε, οὐδοπώποτε, καμμίαν φορὰν — δέν.
Nippen, *v. a. et. n.* συχνορουφῶ, πίνω ὀλίγον μόνον.
Nirgend, Nirgends, *ad.* πουθενὰ — δὲν, εἰς κανέναν τόπον, εἰς κανένα μέρος — δέν.
Nisse, die, ἡ κόνιδα τῶν ψειρῶν.
Nisten, *v. n.* φωλεύω, κάμνω φωλεάν.
Nix, der, τὸ στοιχιὸν, πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ποτάμια.
Nixe, die, γυναικεῖον πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ποτάμια.
Noch, *c.* ἀκόμη, ἀκόμα, ἔτι. weder —, s. Weder.
Nochmahlig, *a.* ὁποῦ γίνεται πάλιν.
Nochmahls, *ad.* πάλιν, ἀκόμη μίαν φορὰν, ἄλλην μίαν φοράν.
Nonne, die, ἡ καλογρηὰ, (ἱερομονάχη).
Nonnenkloster, das, μοναστήριον καλογρηῶν.
Noppen, *v. a.* κουρεύω ταῖς ἄκραις τρίχες εἰς τὸ ῥοῦχον.
Nord, Norden, der, ὁ βορέας, τὸ βόρειον μέρος, ἡ ἄρκτος.
Nordlich, *a.* βόρειος, βορειάτικος.
Nordisch, *a.* βόρειος. die nordischen Mächte, αἱ δυνάμεις εἰς τὸν βορέαν, (ἐννοοῦνται ἡ Ῥωσσία, ἡ Σουηκία καὶ ἡ Δανεμάρκα).
Nordlicht, das, Nordschein, der, φαινόμενόν τι φωτεινὸν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν βορέαν ὅμοιον μὲ τὴν χαραγὴν τῆς ἡμέρας.
Nordost, der, τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος. ὁ ἀνατολικο-βόρειος ἀέρας.
Nordöstlich, *a.* ἀνατολικο-βόρειος.
Nordpol, der, ὁ ἀρκτικὸς πόλος, βόρειος πόλος.
Nordsee, die, ἡ βόρειος θάλασσα, ἡ γερμανικὴ θάλασσα.
Nordseite, die, τὸ βόρειον μέρος.
Nordstern, der, τὸ ἄστρον τοῦ (ἀρκτικοῦ) πόλου.
Nordwest, der, τὸ δυτικο-βόρειον μέρος. ὁ δυτικοβόρειος ἀέρας.
Nordwestlich, *a.* δυτικοβόρειος.
Nordwind, der, ὁ βορέας, ὁ βόρειος ἀέρας.
Nörz, der, ἡ νοῦρκα, (ζῶον ὁμοιάζον μὲ κουνάβι).
Nößel, das, μέτρον τι διὰ ὑγρὰ (περιέχον μισὴν ὀκκά).
Notarius, Notar, der, ὁ νοτάριος.

Note, die, ἡ σημείωσις, τὸ σχόλιον. (Musiknote), νότα μουσική.
Notenbuch, das, βιβλίον μουσικὸν μὲ νόταις.
Notenpapier, das, χαρτὶ διὰ νόταις μουσικαῖς.
Notenschreiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀντιγράφει μουσικὰ κομμάτια μὲ νόταις.
Noth, die, ἡ ἀνάγκη. (Bedrängniß), ἡ στενοχωρία, θλίψις.
Nothanker, der, ἄγκυρα τὴν ὁποίαν ῥίπτουν εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
Nothbrunnen, der, νεροφυλάκιον διὰ καιρὸν πυρκαϊᾶς.
Nothdringend, a. πολλὰ ἀναγκαῖος.
Nothdurft, die, ἡ ἀνάγκη, τὰ ἀναγκαῖα, ἡ χρεία. seine Nothdurft verrichten, κάμνω τὸ ἀναγκαῖον μου, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν).
Nothdürftig, a. τόσον ὅσον χρειάζεται, ὅσον εἶναι ἀνάγκη. πτωχός, s. Dürftig.
Nothfall, der, nur: im Nothfall, εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
Nothhelfer, der, βοηθὸς εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
Nothhülfe, die, βοήθεια εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
Nöthig, a. ἀναγκαῖος.
Nöthigen, v. a. ἀναγκάζω. zum Essen —, βιάζω τινὰ νὰ φάγῃ (δηλαδὴ μὲ παρακαλέσεις).
Nöthigung, die, ὁ ἀναγκασμός.
Nothleidend, a. στενοχωρημένος, εὑρισκόμενος εἰς στενοχωρίαν. πτωχός.
Nothlüge, die, ψεῦμα εἰς καιρὸν ἀνάγκης ἢ στενοχωρίας.
Nothpeinlich, a. das nothpeinliche Halsgericht, ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον ἑνὸς κακοποιοῦ.
Nothpfennig, der, ἄσπρα φυλαγμένα διὰ καιρὸν ἀνάγκης.
Nothschuß, der, κανονιὰ εἰς σημεῖον ἄκρου κινδύνου.
Nothstall, der, μηχανή τις εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ ἄλογα ὅταν τὰ καλιγώνουν.
Nothtaufe, die, βάπτισμα παιδιοῦ ὁποῦ γίνεται ἀπὸ λαϊκὸν εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
Nothwehr, die, ἡ διαφέντευσις ἀναγκαῖα εἰς κίνδυνον ζωῆς.
Nothwendig, a. ἀναγκαῖος.
Nothwendigkeit, die, ἡ ἀνάγκη.
Nothwerk, das, ἔργον ἀνάγκης.
Nothzucht, Nothzüchtigung, die, ἡ βία, διαφθορὰ κόρης ἢ γυναῖκας μὲ βίαν.
Nothzüchtigen, v. a. κάμνω βίαν εἰς κόρην ἢ γυναῖκα, τὴν βιάζω εἰς συνουσίαν.
Notiren, v. a. σημειώνω.
Notiz, die, ἡ εἴδησις. Notiz nehmen, (von einer Sache), προσέχω (εἰς ἕνα πράγμα). κάμνω σημείωσιν (δι' ἕνα πρ.).
Notorisch, a. φανερὸς, γνωστός.
November, der, ὁ Νοέμβριος (μήν).
Nu, im Nu, εἰς μίαν στιγμὴν, εἰς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ.
Nüchtern, a. νηστικὸς, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔφαγε. (nicht betrunken), ἀμέθυστος, ὁποῦ δὲν εἶναι μεθυσμένος.
Nüchternheit, die, ἡ κατάστασις ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔφαγε. ἡ ἀμεθυσία.
Nudel, die, ὁ φιδές, (φαγί).
Nudelholz, das, ξύλον ἢ κύλινδρος διὰ φιδέν.
Nudeln, v. a. Gänse, παχύνω χῆναις βιάζωντάς ταις νὰ καταπιοῦν βώλους ἀπὸ ἀλεύρι.

Null, die, τὸ μηδενικὸν (σημεῖον ἀριθμητικὸν), (ἡ νοῦλλα).
Nummer, die, ὁ ἀριθμὸς, τὸ νούμερον.
Nummeriren, v. a. ἀριθμῶ.
Nun, ad. τώρα, νῦν. i. ἔλα, κάμε.
Nunmehr, ad. τώρα, κατὰ τὸ παρόν.
Nur, ad. μόνον.
Nuß, die, τὸ καρύδι.
Nußbaum, der, ἡ καρυδιά.
Nußbaumen, —bäumen, ad. ἀπὸ ξύλον τῆς καρυδιᾶς.
Nußfarben, Nußbraun, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ξύλου τῆς καρυδιᾶς.
Nußknacker, der, τζιμπίδι τι μὲ τὸ ὁποῖον τζακίζουν καρύδια.
Nußöhl, das, τὸ καρυδόλαδον.
Nußschale, die, τὸ καρυδότζεφλον.
Nuth, die, χαραγματιὰ εἰς σανίδι διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὴν ἄλλο σανίδι.
Nutzanwendung, die, ἡ ἠθικὴ ἐφαρμογή.
Nutzbar, a. εὔχρηστος, χρήσιμος, καλὸς εἰς χρῆσιν.
Nutzen, Nützen, v. n. ὠφελῶ. v. a. ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν μου.
Nutzen, der, τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια, χρῆσις.
Nutzholz, das, ξύλον διὰ κτίσιμον.
Nützlich, a. ὠφέλιμος.
Nützlichkeit, die, ἡ ὠφελιμότης.
Nutzlos, a. ἀνωφελὴς, ἄχρηστος.
Nutznießung, die, ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ, ὁσπητίου κ. τ. ε. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον.
Nutzung, die, ἡ χρῆσις, μεταχείρισις.
Nymphe, die, ἡ νύμφη, (ἡμιθέα εἰς τὰ δάση ἢ εἰς τὰ νερὰ, κατὰ τὴν μυθολογίαν).

O.

O! ὦ!.
Ob, c. ἄν.
Obacht, die, ἡ προσοχή. in Obacht nehmen, προσέχω, παρατηρῶ.
Obbemeldet, a. ἄνω εἰρημένος, προειρημένος.
Obdach, das, ἡ σκέπη. κάθε τόπος σκεπασμένος. κονάκι.
Obelisk, das, ὁ ὀβελίσκος, στύλος ὑψηλὸς τετραγωνικός.
Oben, ad. ἄνω, ἐπάνω.
Obenein, Obendrein, ad. παραπάνω, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις.
Obenhin, ad. κατ' ἐπιφάνειαν. ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν.
Obere, a. ἀνώτερος. die Obern, ἀνώτεροι, προεστῶτες.
Oberalte, Oberälteste, der, προεστὼς εἰς συντροφίαν τεχνιτῶν.
Oberamt, das, ἀνώτερον κριτήριον τοῦ ὁποίου ὁ κριτὴς εἶναι ὁ λεγόμενος Oberamtmann.
Oberamtmann, der, πρῶτος ἐπίτροπος βασιλικὸς καὶ κριτὴς εἰς μίαν ἐπαρχίαν.
Oberaufseher, der, πρῶτος ἐπιστάτης.
Oberaufsicht, die, πρώτη ἐπιστασία.
Oberbefehl, der, ἡ ἡγεμονία, ἀρχιστρατηγία.

Oberbefehlshaber, der, ὁ ἡγεμὼν, ἀρχιστράτηγος. ὁ κυβερνήτης ἐπαρχίας.
Oberbein, s. Ueberbein.
Obere, der, ὁ ἀνώτερος, προεστὼς, ἐπιστάτης.
Obereinnehmer, der, πρῶτος εἰσπράκτωρ (λογοθέτης) τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων.
Oberfläche, die, ἡ ἐπιφάνεια, ἐπιπολή.
Oberflächlich, a. ἐπιπόλαιος, κατ' ἐπιφάνειαν. ad. ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν.
Oberförster, der, πρῶτος ἐπιστάτης εἰς ἕνα δάσος καὶ εἰς τὸ κυνήγια.
Oberforstmeister, der, πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ κυνήγια μιᾶς ἐπαρχίας.
Obergericht, das, πρῶτον κριτήριον. die Obergerichte, τὸ δίκαιον τῆς κρίσεως ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου.
Obergewehr, das, τὰ ἄνωθεν ὅπλα, δηλαδή· τὸ τουφέκι, ἡ λόγχη.
Oberhalb, prp. εἰς τὸ ἄνω μέρος, παραπάνω ἀπὸ...
Oberhand, die, τὸ ἔξω μέρος τῆς χειρός. (Uebergewicht, Vorzug), ἡ ὑπεροχή. die Oberhand behalten, νικῶ, μένω νικητής.
Oberhaupt, das, ὁ πρῶτος, ἡγεμὼν, κυβερνητής, ἀρχηγός.
Oberhaus, das, τὸ ἄνω μέρας τοῦ ὀσπητίου. (in England), ἡ συνέλευσις τῶν ἀρχόντων, τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας.
Oberhemd, das, φινώτερον ὑποκάμισον, ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο τὸ κοινότερον.
Oberherr, der, ὁ ἡγεμὼν, ἀνώτερος ἐξουσιαστὴς, μονάρχης.
Oberherrschaft, die, ἡ ἡγεμονία, ἀνωτέρα ἐξουσία.
Oberhofmeister, der, πρῶτος ἐπίτροπος ὀσπητίου.
Oberhofprediger, der, πρῶτος ἱεροκήρυξ (πρῶτος παπᾶς) τῆς αὐλῆς.
Oberhofrichter, der, πρῶτος αὐλικὸς κριτής.
Oberjägermeister, der, πρῶτος ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν.
Oberkleid, das, τὸ ἐπανωφόρεμα.
Oberküchenmeister, der, πρῶτος ἐπιστάτης τῶν (αὐλικῶν) μαγείρων.
Oberland, das, ὁ ἀνώτερος, ὑψηλότερος τόπος.
Oberländer, der, ἐγκάτοικος ὑψηλοτέρου τόπου.
Oberleder, das, τὸ ἄνω πετζὶ τοῦ παπουτζιοῦ.
Oberlefze, Oberlippe, die, τὸ ἄνω χεῖλος.
Oberleib, der, τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος.
Ober-Offizier, der, ἀνώτερος ὀφφικιάλος.
Oberparlament, das, s. Oberhaus.
Oberpfarrer, Oberpriester, der, ὁ πρωτόπαπας.
Oberrichter, der, πρῶτος κριτής.
Oberrinde, die, ἡ ἄνω φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ).
Oberrock, der, τὸ ἐπανωφόρεμα.
Oberschwelle, die, τὸ ἀνώφλιον.
Obersitz, der, ὁ τιμιώτερος τόπος (μεταξὺ ἀνθρώπων ὁποῦ κάθονται).
Oberste, a. ἀνώτερος, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν.
Oberste, (Obrist), der, ὁ χιλίαρχος, ταγματάρχης, (κολονέλος).
Oberstlieutnant, Oberstleutnant, der, ὑποχιλίαρχος, ὑποταγματάρχης.
Oberstwachtmeister, der, ὁ μαϊόρος εἰς τὸ ἱππικόν.
Obertheil, der, τὸ ἄνω μέρος.
Obervormund, der, πρῶτος ἐπίτροπος (εἰς ὀρφανόν).

Obererwähnt, a. ἄνω εἰρημένος, προειρημένος.
Oberwärts, ad. ἀπ᾽ ἐπάνω, ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος.
Oberwelt, die, ἡ οἰκουμένη, ἡ γῆ (εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ὑποχθονίου τόπου).
Oberzahn, der, ἀνώτερον δόντι. die Oberzähne, τὰ ἄνω δόντια.
Obgedacht, Obgemeldet, Obgenannt, a. ἄνω εἰρημένος, προειρημένος.
Obgleich, Obschon, Obwohl, Obzwar, c. μὲ ὅλον ὅτι, (μὲ ὅλον ὁποῦ), ἀγκαλὰ καὶ, καίπερ.
Obhut, die, ἡ ὑπεράσπισις, σκέπασις.
Obig, a. ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ἄνω εἰρημένος, προειρημένος.
Oblate, die, τὸ βουλλίνι, μπολλίνι.
Obliegen, v. n. (einer Sache), καταγίνομαι, ἐπιμελοῦμαι (εἰς μίαν ὑπόθεσιν). es liegt mir, dir ꝛc. ob, εἶναι χρέος μου, χρέος σου κ. τ. ε.
Obliegenheit, die, τὸ χρέος, τὸ καθῆκον.
Obligation, die, s. Schuldverschreibung, Schuldschein.
Obrigkeit, die, τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξουσιάζει μίαν πόλιν.
Obrigkeitlich, a. τοῦ κριτηρίου, τῶν ἐξουσιαστῶν.
Obrist, s. Oberste, der.
Obschon, s. Obgleich.
Obsicht, s. Aufsicht, die.
Obsiegen, v. n. νικῶ, μένω νικητής.
Obst, das, τὰ πωρικὰ, (ὀπωρικά).
Obstbaum, der, δένδρον καρποφόρον.
Obstgarten, der, περιβόλι μὲ δένδρα καρποφόρα.
Obsthändler, der, ἐκεῖνας ὁποῦ πωλεῖ πωρικά.
Obsthöke, der, μεταπουλητὴς πωρικῶν.
Obstjahr, das, ein gutes —, χρόνος καρποφόρος εἰς πωρικά.
Obstwein, der, ἡ σίκερα, πιοτὸν ἐβγαλμένον ἀπὸ μῆλα καὶ ἀπίδια.
Obwalten, v. n. εὑρίσκομαι, ὑπάρχω.
Obwaltend, a. εὑρισκόμενος.
Ocean, der, ὁ ὠκεανὸς, ἡ μεγάλη θάλασσα.
Ocher, der, ἡ ὤχρα. χρῶμα τι κίτρινον.
Ochs, (Ochse), der, τὸ βοΐδι, βόδι.
Ochsenfleisch, das, βόδιον κρέας.
Ochsenhaut, die, βόδιον δέρμα.
Ochsenhirt, der, ὁ βουκόλος, βουδοβοσκός.
Ochsenkopf, der, κεφάλι βοϊδιοῦ. (μεταφ.) βούβαλος, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Ochsenmäßig, a. πολλὰ ἀνόητος, ὡς βούβαλος. χονδροειδής.
Ochsenpost, die, πόστα μὲ βόδια. mit der Ochsenpost fahren, (μεταφ). πηγαίνω ἀργὰ, ἀργοπορῶ.
Ochsenstall, der, ὁ βοϊδόσταυλος.
Ochsenziemer, der, τὸ βούνευρον, βουδάνευρον.
Ochsenzunge, die, γλῶσσα βοδιοῦ. (ein Kraut), τὸ βούγλωσσον, βαϊδύγλωσσον, (χόρτον τι).
Octav, das, Octav-Band, der, βιβλίον εἰς σχῆμα ὀγδοόν.
Octave, die, ἡ ὀγδόη, οἱ βαθμοὶ διὰ πασῶν, τὸ ἑπτάφωνον (εἰς τὴν μουσικήν).
October, der, ὁ Ὀκτώβριος (μήν).
Oculieren, s. Impfen.
Oculist, der, ἰατρὸς διὰ τὰ πάθη τῶν ὀμματίων.
Oede, die, ἡ ἐρημία.
Oede, a. ἔρημος.
Odem, s. Athem.
Oder, c. ἤ, ἤτοι, εἴτε (ἤτε).

Ofen, der, ἡ σόμπα. (Backofen, Ziegelofen), ὁ φοῦρνος.
Ofenbank, die, σκαμνὶ κοντὰ εἰς τὴν σόμπαν.
Ofengabel, die, κοντάρι (μὲ διχράνι εἰς τὴν ἄκραν) μὲ τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν τὰ κάρβουνα εἰς τὸν φοῦρνον.
Ofenloch, das, ἡ τρύπα τοῦ φούρνου ἢ τῆς σόμπας.
Ofenrohr, das, Ofenröhre, die, ὁ σωλὴν, τὸ μασσοῦρι τῆς σόμπας, ὁ καπνοδόχος τῆς σόμπας.
Ofenthür, die, ἡ θύρα τῆς σόμπας.
Ofenwisch, der, τὸ φουρνόπανον, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸν φοῦρνον.
Offen, a. ἀνοικτός. (aufrichtig), εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του.
Offenbar, a. φανερός.
Offenbaren, v. a. φανερώνω. ἀποκαλύπτω.
Offenbarung, die, ἡ φανέρωσις. göttliche —, θεῖα ἀποκάλυψις.
Offenheit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Offenherzig, a. εἰλικρινὴς, ὁποῦ δὲν κρύπτει τίποτες, ὁποῦ ὁμιλεῖ ἐλεύθερα.
Offenherzigkeit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Oeffentlich, a. δημόσιος, κοινὸς εἰς ὅλους, ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ φανερόν.
Oeffentlichkeit, die, τὸ νὰ εἶναι τι κοινὸν εἰς ὅλους, τὸ νὰ γένῃ τι εἰς τὸ φανερόν.
Offizier, der, ὁ ὀφφικιάλος.
Offizin, die, τὸ ἐργαστήριον, μάλιστα ἡ τυπογραφία, τὸ βιβλιοπωλεῖον, τὸ φαρμακοπωλεῖον, (ἡ ἀποτέκα).
Oeffnen, v. a. ἀνοίγω.
Oeffnung, die, τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδα. ἡ τρύπα. Oeffnung haben, ἔχω τὸ ἀναγκαῖον μου, ἠμπορῶ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον.
Oft, ad. συχνὰ, συχνάκις, πολλάκις.
Oefter, a. συχνὸς, συχνότερος. ad. συχνότερα.
Oefters, ad. συχνὰ, περισσαῖς φοραῖς.
Oheim, der, ὁ θεῖος, (ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός).
Oehl, das, τὸ λάδι, (ἔλαιον).
Oehlbaum, der, ἡ ἐλαιὰ, τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας.
Oehlbeere, die, ἡ ἐλαία, ἐλαιά.
Oehlberg, der, ὁ ἐλαιὼν, τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
Oehlen, v. a. ἀλείφω μὲ λάδι.
Oehlfarbe, die, χρῶμα ἀνακατωμένον μὲ λάδι, βερνίκι.
Oehlflecken, Oehlfleck, der, ἡ λαδιὰ, λέρα ἀπὸ λάδι.
Oehlgarten, der, ὁ ἐλαιότοπος, περιβόλι μὲ ἐλαιαῖς.
Oehlgötze, der, ὁ βούβαλος, ἀνόητος, ὅμοιος μὲ εἴδωλον ἄψυχον.
Oehlhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ λάδι.
Oehlhändler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ λάδι, ὁ λαδοπωλητής, ἐλαιοπώλης.
Oehlig, a. λαδερὸς, ἐλαιώδης.
Oehlkuchen, der, πήτα μὲ ἐλαιαῖς (aus der Mühle), βῶλος ἀπὸ τὰ τζέφλια τῶν ἐλαιῶν ἢ ἄλλων φυτῶν λαδερῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔβγαλαν τὸ λάδι.
Oehlmühle, die, μύλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν λάδι ἀπὸ ἐλαιαῖς, ἢ ἀπὸ ἄλλα φυτὰ λαδερὰ, ὁ ἐλαιόμυλος.
Oehlmüller, Oehlschläger, der, ὁ μυλωνὰς εἰς ἐλαιόμυλον. s. Oehlmühle.
Oehlung, die, τὸ ἄλειμμα μὲ λάδι. letzte —, τὸ εὐχέλαιον (εἰς τοὺς καθολίκους).
Ohne, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ.
Ohnerachtet, Ohngeachtet, s. Ungeachtet.

Ohngefähr, s. Ungefähr.
Ohnmacht, die, ἡ λειποθυμία, λιγοθυμία. (Schwäche), ἡ ἀδυναμία. in Ohnmacht liegen, εἶμαι εἰς λειποθυμίαν. in Ohnmacht fallen, πίπτω εἰς λειποθυμίαν, λειποθυμῶ.
Ohnmächtig, a. λειποθυμημένος. (schwach), ἀδύνατος, ἀδύναμος. ohnmächtig werden, s. in Ohnmacht fallen.
Oehr, das, ἡ τρύπα (μάλιστα τῆς βελόνης), βελονότρυπα.
Ohr, das, τὸ αὐτὶ, ὠτίον. sich etwas hinter die Ohren schreiben, σημειώνω τι, ἐνθυμαῦμαι. er hat es hinter den Ohren, εἶναι πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός.
Ohrband, s. Ortband.
Ohrenbeichte, die, ἡ ἐξομολόγησις.
Ohrenbläser, der, (ὁ ψιθυριστής), ἐκεῖνος ὁποῦ κρυφίως φέρει εἴδησιν, (μάλιστα μὲ σκοπὸν κατηγορίας).
Ohrenbrausen, das, ἡ βοὴ ἢ ὁ συριγμὸς τοῦ αὐτιοῦ.
Ohrengehenk, Ohrengehänge, das, τὸ σκωλαρίκι.
Ohrenklingen, das, τὸ βόμβισμα, κουδούνισμα τοῦ αὐτιοῦ.
Ohrenzwang, der, ὁ πόνος εἰς τὸ αὐτὶ, ἡ ὠταλγία.
Ohreule, die, s. Uhu.
Ohrfeige, die, τὸ ῥάπισμα, ὁ πάτζος.
Ohrfinger, der, ὁ μικρὸς δάκτυλος, τὸ μικρὸν δάκτυλον.
Ohrläppchen, das, ἡ ἄκρα τοῦ αὐτιοῦ.
Ohrling, der, s. Ohrwurm.
Ohrlöffel, der, ἡ ὠτογλυφίδα (τὸ χιλάλι, τουρκ.).
Ohrring, der, τὸ σκωλαρίκι.
Ohrwurm, Oehrling, der, ζωΰφιόν τι ὅμοιον μὲ μυρμῆγκι, ὁποῦ ἐνίοτε ἐμβαίνει εἰς τὸ αὐτί.

Oekonom, der, ὁ οἰκονόμος, γεωργός.
Oekonomie, die, ἡ οἰκονομία, γεωργική.
Oekonomisch, a. οἰκονομικὸς, γεωργικός.
Olive, die, ἡ ἐλαία, ἐλαιά.
Olivenfarbe, die, χρῶμα ἐλαιᾶς.
Olivenfarbig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλαιᾶς.
Olivenkern, der, πέτρα ἐλαιᾶς.
Onyx, Onyxstein, der, ὁ ὄνυξ, (τουρκ. τὸ σουλειμάνι). λίθος τις πολύτιμος.
Opal, der, τὸ ὀπάλι, λίθος τις πολύτιμος πολυχρώματος.
Oper, die, δρᾶμα μουσικὸν, (κωμῳδία ἢ τραγῳδία μὲ τραγούδια).
Operist, der, s. Opernsänger.
Operngucker, der, τουρμπίνι μικρὸν διὰ τὸ θέατρον.
Opernhaus, das, τὸ θέατρον (κυρίως διὰ δράματα μουσικά).
Opernsänger, der, τραγουδιστὴς εἰς δράματα μουσικά.
Opernsängerin, die, τραγουδίστρια εἰς δράματα μούσικα.
Operment, das, ἀρσενικὸν κίτρινον.
Opfer, das, ἡ θυσία.
Opferaltar, das, βωμὸς διὰ θυσίας, τὸ θυσιαστήριον.
Opfergeld, das, ἡ προσφορὰ, (ἄσπρα διδόμενα εἰς τὴν ἐκκλησίαν).
Opfern, v. a. θυσιάζω.
Opfern, das, Opferung, die, τὸ θυσίασμα, ὁ θυσιασμός.
Opferpriester, der, ὁ ἱερεὺς ὁποῦ θυσιάζει, θύτης, θυσιαστής.
Opferschale, die, κρατὴρ διὰ θυσίαν.
Opferthier, das, ζῶον διωρισμένον εἰς θυσίαν.
Opium, das, τὸ ὄπιον, ἀφιόνι.
Optik, die, ἡ ὀπτικὴ ἐπιστήμη.

Optikus, der, μηχανικὸς καταγινόμενος εἰς τὴν ὀπτικήν.
Optisch, a. ὀπτικός.
Orakel, das, ὁ χρησμὸς, τὸ μαντεῖον.
Orange, die, (franz.), τὸ νεράντζι.
Orangenbaum, der, ἡ νεραντζιά.
Orangenfarben, Orangengelb, a. κίτρινος ὡσὰν τὰ νεράντζια.
Orangerie, die, τόπος ὅπου φυλάγουν νεραντζιαῖς. ἡ νεραντζιαῖς.
Oratorium, das, μουσικόν τι κομμάτι ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orchester, das, ἡ ὀρχήστρα, τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὸ θέατρον. οἱ μουσικοὶ ὁποῦ παίζουν ἐκεῖ.
Orden, der, τὸ τάγμα (ἱππικὸν ἢ μοναστικόν).
Ordensband, das, κορδέλλα τάγματος ἱππικοῦ.
Ordensbruder, der, ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος.
Ordensgeistliche, der, παπᾶς καὶ ἱερομόναχος.
Ordensgelübde, das, μοναστικὸν τάγμα.
Ordenskette, die, ἁλυσίδα (χρυσῆ) ἱππικοῦ τάγματος.
Ordenskreuz, das, σταυρὸς ἱππικοῦ τάγματος.
Ordensmeister, der, προεστὼς, ἐπιστάτης ἱππικοῦ τάγματος.
Ordensregel, die, κανὼν μοναστικοῦ (ἢ καὶ ἱππικοῦ) τάγματος.
Ordensritter, der, ἱππεὺς (καβαλέρης) ἑνὸς ἱππικοῦ τάγματος.
Ordensschwester, die, ἡ ἱερομονάχη, καλογρηά.
Ordenszeichen, das, σημεῖον τάγματος ἱππικοῦ.
Ordentlich, a. τακτικὸς, διατεταγμένος. (gewöhnlich), συνηθισμένος.
Ordinanz, die, στρατιώτης ὁποῦ ὑπηρετεῖ τὸν στρατηγὸν εἰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις.
Ordiniren, v. a. διατάσσω. (einen Geistlichen), χειροτονῶ.
Ordinirung, Ordination, die, ἡ χειροτονία.
Ordnen, v. a. διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν.
Ordnung, die, ἡ τάξις. — ἡ διάταξις.
Organ, das, τὸ ὄργανον (τοῦ σώματος μάλιστα).
Organisation, die, ὁ ὀργανισμός.
Organisiren, v. a. ὀργανίζω, διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν.
Organisch, a. ὀργανικός.
Organist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orgel, die, τὰ ὄργανα (μουσικὰ) εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orgelbauer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orgeln, v. n. παίζω τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orgelpfeife, die, αὐλὸς εἰς τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Orient, der, ἡ ἀνατολὴ, οἱ τόποι τῆς ἀνατολῆς.
Orientalisch, a. ἀνατολικός.
Orientiren, v. n. sich —, καταλαμβάνω, λαμβάνω καθαρὰν ἰδέαν διὰ μίαν ὑπόθεσιν.
Original, das, τὸ πρωτότυπον.
Orkan, der, ἡ θύελλα, ἀνεμοζάλη, φουρτοῦνα.
Orlogsschiff, s. Kriegsschiff.
Ornat, der, φορέματα διὰ παράταξιν. (von Geistlichen), τὰ ἱερατικὰ, φορέ-

ματα ὁποῦ βάνει ὁ παπᾶς ὅταν λειτουργεῖ κ. τ. ε.
Ort, der, ὁ τόπος.
Ortband, das, τὸ σίδηρον ἢ ἄλλο τι εἰς τὴν μύτην τοῦ φηκαριοῦ.
Ortbeschreibung, die, ἡ τοπογραφία.
Orthodox, s. Rechtgläubig.
Orthographie, die, s. Rechtschreibung.
Oertlich, a. τοπικός.
Ortolan, der, ὁ συκοφᾶς, (πουλί).
Ortschaft, die, ὁ τόπος. τὸ χωρίον.
Ortscheit, das, τὸ ξύλον τοῦ ἁμαξιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται τὰ λουριὰ τῶν ἀλόγων.
Ost, Osten, der, ἡ ἀνατολή, τὸ ἀνατολικὸν μέρος.
Osterabend, der, ἡ παραμονὴ τοῦ πάσχα.
Osterdienstag, der, ἡ τρίτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα.
Osterey, das, αὐγὸν πασχαλιάτικον.
Osterfest, das, τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα, τὰ λαμπρὰ, λαμπρόσχολα.
Osterfladen, der, πήτα διὰ τὰ πάσχα.
Osterlamm, das, ἀρνὶ ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ παλαιοὶ Ἰσραηλῖται εἰς τὸ πάσχα.
Oesterlich, a. τοῦ πάσχα, πασχαλιάτικος.
Osterluzey, die, ἡ ἀριστολοχία, (φυτόν τι).
Ostermontag, der, ἡ δευτέρα ἑορτὴ τοῦ πάσχα.
Ostern, die, τὸ πάσχα, τὰ λαμπρά.
Ostersonntag, der, ἡ κυριακὴ τοῦ πάσχα, πρώτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα.
Ostertag, der, ἡμέρα τοῦ πάσχα.
Osterwoche, die, ἡ ἑβδομάδα τοῦ πάσχα, (εἰς τὴν ὁποῖαν ἀρχηνᾷ τὸ πάσχα).
Oestlich, a. ἀνατολικός.
Ostwärts, ad. πρὸς τὴν ἀνατολήν.
Ostwind, der, ἀνατολικὸς ἀέρας.
Otter, die, (Fischotter), ἡ ἐνυδρὶς, λόντρα (ζῶον ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ κουνάβι). (eine Schlangenart), ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα), εἶδος ὀφιδιοῦ.
Oval, (Eyrund), a. ὠοειδής.
Oxhoft, das, μέτρον τι διὰ κρασὶ, βουτζὶ μεγάλον (περιέχον ἕως 60 ὀκάδες).

P.

Paar, das, τὸ ζευγάρι. (Ehepaar), τὸ ἀνδρόγυνον. ein Paar, ἕνα ζευγάρι, ὁμοίως· ὀλίγοι, μερικοί. zu Paaren treiben, καταδαμάζω, νικῶ.
Paaren, v. a. ζευγαριάζω, κάμνω ζευγάρι. sich —, σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται διὰ τὰ πουλιὰ μάλιστα).
Paarweise, ad. κατὰ ζευγάρια.
Pabst, der, ὁ πάπας.
Päbstler, s. Papist.
Päbstlich, a. τοῦ πάπα, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸν πάπαν.
Pabstthum, das, τὸ ἀξίωμα τοῦ πάπα. — ὁ παπισμός.
Pabstwahl, die, ἡ ἐκλογὴ τοῦ πάπα.
Pacht, der, νοικίασμα ὑποστατικοῦ (ἢ ὀσπητίου), τὸ πάκτωμα.
Pachtbauer, der, χωριάτης εἰς ἕνα χωρίον διδόμενον εἰς νοίκι.

Pachten, v. a. νοικιάζω, πέρνω εἰς νοίκι ἕνα ὑποστατικόν. πακτώνω.
Pachter, der, ὁ νοικιαστὴς ὑποστατικοῦ, (ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον μίαν διωρισμένην ποσότητα εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ ὑποστατικοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπολαμβάνει τὰ εἰσοδήματα).
Pachtgeld, das, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον ὁ νοικιαστὴς ἑνὸς ὑποστατικοῦ εἰς τὸν αὐθέντην ἐκείνου.
Pachtgut, das, ὑποστατικὸν νοικιασμένον.
Pachtlustig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ νοικιάσῃ ἕνα ὑποστατικόν.
Pachtschilling, der, s. Pachtgeld.
Pachtweise, ad. εἰς νοίκι, μὲ νοίκι.
Pack, der, τὸ δέμα, δεμάτι.
Pack, das, τὸ δέμα, δεμάτι. (von Menschen), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, οὐτιδανοὶ, ὁ ὄχλος.
Packen, (fassen), v. a. πιάνω, (μὲ τὸ χέρι, μὲ τὰ δόντια). (einpacken), μαζώνω, περιτυλίγω, βάνω εἰς σεντοῦκι, εἰς σεπέτι. sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ. pack dich! κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ.
Packer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει, ὁποῦ περιτυλίγει τὸ πρᾶγμα.
Packet, Päckchen, das, τὸ δεμάτι, δεματάκι.
Packetboot, das, καράβι ὁποῦ φέρει γράμματα.
Packhaus, das, τὸ ἀμπάρι, μαγαζίον.
Packhof, der, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φέρουν τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ κουμέρκι, (γιεμπροῦκι).
Packknecht, der, δοῦλος ἀμαξᾶ ὁποῦ φορτώνει πρᾶγμα.
Packleinwand, die, χονδρὸν πανὶ διὰ περιτύλιγμα.
Packnadel, die, ἡ σακκοράφα.
Packpapier, das, χονδρὸν χαρτὶ διὰ περιτύλιγμα.
Packpferd, das, ἄλογον φορτώματος.
Packsattel, der, τὸ σαγμάρι, σαμμάρι.
Packstock, der, ῥόπαλον (ματζοῦκα) μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὰ σχοινιὰ τῶν δεμάτων.
Packtuch, das, s. Packleinwand.
Packwagen, der, ἀμάξι φορτωμένον.
Pact, der, (Pactum), s. Vertrag.
Page, der, (franz.) ἀρχωντόπουλον, δουλεῦον εἰς βασιλέα. (τουρκ. ἰτζογλάνι).
Pagode, die, ναὸς εἰδώλων εἰς τὴν Ἰνδίαν. μικρὸν ἄγαλμα μὲ κεφάλι κινητόν.
Paladin, der, ἱππεὺς (καβαλλέρης) εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας.
Palatin, der, ὁ παλατῖνος, κυβερνήτης βασιλικὸς εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. — (für Frauenzimmer), δέσιμον ἀπὸ γοῦναν ὁποῦ φοροῦν αἱ γυναῖκες τριγύρου τοῦ λαιμοῦ.
Pallasch, der, τὸ σπαθὶ (τῶν κοινῶν στρατιωτῶν).
Pallast, der, τὸ παλάτιον.
Pallisade, die, παλοῦκι, διὰ περίφραγμα κάστρου εἰς πόλεμον.
Palmbaum, der, Palme, die, ἡ φοινικιὰ, (χουρμαδιά).
Palme, die, Palmzweig, der, κλαδὶ τῆς φοινικιᾶς, (τῆς χουρμαδιᾶς). τὸ βάϊον.
Palme, die, Palmkätzchen, das, τὰ μάτια τοῦ ἀμπελιοῦ. μερικὰ ἄνθη φυτῶν ὁποῦ ἔχουν ἁπαλαῖς τρίχες ὡς ἡ οὐρὰ τοῦ γάτου.
Palmsonntag, der, ἡ κυριακὴ τῶν βαΐων.
Palmzweig, der, κλαδὶ φοίνικος, βάϊον.

Panacee, die, (griech.) ἡ πανακεία, ἰατρικὸν διὰ πολλὰ πάθη κοινόν.
Pandore, die, εἶδος κιθάρας μεγάλης.
Panele, die, Panelwerk, das, σκέπασμα τοῦ τοίχου μὲ σανίδια, τὸ ταβάνωμα.
Panier, das, ἡ σημαία, (τουρκ. τὸ μπαϊράκι).
Panster, Pansterrad, das, μεγάλος τροχὸς μύλου.
Panther, Pantherthier, ἡ πανθήρα, ὁ πάνθηρ (ζῶον ἄγριον).
Pantoffel, der, τὸ παπούτζι (ἐλαφρὸν ὁποῦ φοροῦν μόνον εἰς τὸ σπῆτι).
Pantoffelholz, das, ὁ φελλός.
Pantomime, die, ἡ παντόμιμος, παράστασις (δράματος) μὲ σχήματα μόνον.
Panzer, der, ὁ θώραξ, ἡ σιδηροφορεσία.
Panzerhandschuh, der, σιδηρένιον χειρόχτι.
Panzerhemd, das, τὸ σιδηρυποκάμισον, ἀλυσίχροτον.
Panzerkette, die, ἀλυσίδα ἀπὸ μικρὰ κρικέλια (διὰ στολισμόν).
Panzern, v. a. ὁπλίζω μὲ θώρακα, βάνω σιδηροφορεσίαν.
Panzerthier, das, ζῶον τι τετράποδον τῆς Ἀμερικῆς σκεπασμένον μὲ σκληρὰ λέπια.
Päonie, die, ἡ παιωνία, (χόρτον).
Papa, der, ὁ πατὴρ, πατέρας, (λέξις τῶν νηπίων).
Papagey, der, ὁ παπαγάλλος.
Papern, v. n. φλυαρῶ.
Papier, das, τὸ χαρτί.
Papieren, a. ἀπὸ χαρτί.
Papiergeld, das, μονέδα ἀπὸ χαρτὶ, χαρτὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τόπον μονέδας.
Papierhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ χαρτί.
Papierhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ χαρτὶ, χαρτοπώλης.
Papierlaus, die, ζωΰφιόν τι ὅμοιον μὲ ψεῖραν ὁποῦ τρώγει τὸ χαρτί.
Papiermacher, der, ὁ χαρτοποιός.
Papiermühle, die, ὁ χαρτόμυλος, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ χαρτί.
Papiermüller, der, ὁ χαρτομυλονᾶς, χαρτοποιός.
Papierscheere, die, τὸ ψαλίδι διὰ χαρτί.
Papist, der, ὁ παπιστάνος.
Papistisch, a. παπιστάνικος.
Pappe, die, (Brey), τὸ κουρκοῦτι.
Pappe, die, χαρτὶ χονδρὸν καὶ δυνατόν.
Pappel, die, Pappelbaum, der, ἡ λεύκη. ἡ αἴγειρος, (δένδρον).
Pappen, v. n. τρώγω, (λέξις τῶν νηπίων).
Pappen, v. a. κολλῶ μαζὺ χαρτί.
Pappen, a. ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτί.
Pappendeckel, der, σκέπασμα ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτί.
Pappenkasten, der, Pappenschachtel, die, κουτὶ ἀπὸ χονδρὸν χαρτί.
Pappenstiel, der, πολλὰ μικρὴ τιμὴ (πράγματος).
Papst rc., s. Pabst rc.
Par, Paren, s. Paar, Paaren.
Parade, die, ἡ ἐπίδειξις. παράταξις. ἡ μεγαλοπρέπεια, λαμπρότης. (Wachparade), τὸ ἀλλάγιον, ἡ ἀλλαγὴ τῶν στρατιωτῶν φυλακῶν ὁποῦ γίνεται μὲ παράταξιν.
Parade-Pferd, das, ἄλογον δι' ἐπίδειξιν.
Parade-Platz, der, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζονται οἱ στρατιῶται διὰ τὸ ἀλλάγιον. s. Parade.

Parade=Zimmer, das, ὀνδᾶς λαμπρὸς δι' ἐπίδειξιν.
Paradies, das, ὁ παράδεισος. (im Schauspielhause), ὁ πλέον ὑψηλότερος τόπος εἰς τὸ θέατρον διὰ τὸ κοινὸν πλῆθος.
Paradies=Apfel, εἶδος μήλου κοκκίνου.
Paradiesvogel, der, ὄρνεον παραδείσου, πουλί τι τῆς Ἰνδίας.
Paradiren, v. n. κάμνω ἐπίδειξιν. die Soldaten paradiren, οἱ στρατιῶται στέκονται εἰς ἀράδαις τακτικαῖς διὰ παράταξιν. ein Pferd paradiren lassen, βάνω τὸ ἄλογον νὰ κάμῃ μικρὰ πηδήματα δι' ἐπίδειξιν.
Parce, die, ἡ μοῖρα, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς μοίρας εἰς τὴν μυθολογίαν).
Parallel, a. παράλληλος.
Parallellinie, die, ἡ παράλληλος γραμμή.
Parallellinial, das, λινίρι διὰ παραλλήλους γραμμάς.
Parasol, das, s. Sonnenschirm.
Parchent, s. Barchent.
Parder, s. Panther.
Pardon, der, ἡ ἄδεια ἢ συγχώρησις διδομένη εἰς κατάδικον. ἄδεια ζωῆς διδομένη εἰς αἰχμάλωτον.
Pardoniren, v. a. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν ζωῆς.
Parentation, die, ὁ ἐπιτάφιος λόγος.
Parenthese, die, ἡ παρένθεσις. τὸ σημεῖον τῆς παρενθέσεως.
Pariren, v. a. (auspariren), διαφεντεύομαι ἀπὸ ἕνα κτύπημα, ἐμποδίζω ἕνα κτύπημα μὲ τὸ σπαθί. v. n. (gehorchen), ὑποτάσσομαι, πείθομαι, ὑπακούω. (wetten), βάνω στίχημα.
Parlament, das, τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας. εἶδος κριτηρίων πρὸ τοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν.
Parmesankäse, der, εἶδος τυριοῦ Ἰταλικοῦ, (κυρίως τῆς Πάρμας).
Parole, die, ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, (λέξις συμφωνημένη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ στρατιῶται γνωρίζονται μεταξύ των).
Part, der, (bey Processen), τὸ μέρος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κρισολόγημα.
Partey, (Parthey), die, τὸ μέρος, ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης. ἡ φατρία. τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων.
Parteygänger, der, ὀπαδὸς μιᾶς φατρίας. στρατιώτης ἀπὸ ἕνα τάγμα ἑκούσιον.
Parteyisch, Parteylich, a. προσωπολήπτης, ὁποῦ προτιμᾷ τὸ ἕνα μέρος ἀδίκως.
Parteylichkeit, die, ἡ προσωποληψία, (κοινῶς τὸ χατῆρι).
Parteylos, s. Unparteyisch.
Partie, (Parthie), die, τὸ μέρος, μερίδιον. ἡ παρτίδα (εἰς πράγματα, εἰς παιγνίδια). ἡ ὑπανδρεία.
Partisan, der, ὁ ὀπαδὸς, ἀκόλουθος.
Partisane, die, εἶδος λόγχης ἢ κονταριοῦ. s. Hellebarde.
Partitur, die, σύνθεσις μουσικὴ ὁποῦ περιέχει ὅλας τὰς φωνὰς, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς ἕνα μουσικὸν κομμάτι.
Pasch, der, ῥίψιμον τῶν ζαριῶν ὅταν ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀριθμόν.
Paschen, v. n. ῥίπτω (ῥίχνω) ἢ παίζω τὰ ζάρια. (von Waaren), ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα.
Pasquill, das, σύγγραμμα ὑβριστικόν.
Pasquillant, der, συγγραφεὺς συγγράμματος ὑβριστικοῦ.
Paß, der, τὸ πασαπόρτον, διαβητήριον γράμμα. enger Paß, στενὸν πέρασμα (μεταξὺ βουνῶν). (von Pfer=

den), περιπάτημα τοῦ ἀλόγου πολλὰ ἥσυχον, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ).

Passagier, der, ὁ διαβάτης, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει μὲ ἀμάξι ἢ μὲ καράβι.

Passatwind, der, ἄνεμός τις εἰς τὴν ἰνδικὴν θάλασσαν, ὁποῦ φυσσᾷ τὸν μισὸν χρόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸν μισὸν ἀπὸ ἄλλο μέρος.

Passen, v. n. (im Spiele), δὲν παίζω, κάθομαι χωρὶς νὰ παίζω. (warten), προσμένω. (sich schicken), ἁρμόζω.

Paßgang, der, περιπάτημα ἥσυχον τοῦ ἀλόγου, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ).

Paßgänger, der, ἄλογον ὁποῦ κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ.

Passieren, v. n. περνῶ, ἀπερνῶ. (erträglich seyn), εἶναι ὑπόφερτον, εἶναι ἀρκετὰ καλόν. (sich zutragen), γίνεται, συμβαίνει.

Passierzettel, der, χαρτὶ ὁποῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ περάσῃ ἕνα πρᾶγμα ἀνενόχλητον.

Passion, die, τὸ πάθος (ψυχικὸν, οἷον ἡ χαρὰ, λύπη κ. τ. ε.). (für Leiden überhaupt), τὸ πάθος, πάθημα. s. Leiden.

Passions-Blume, die, (τὸ ἄνθος τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ), λουλοῦδι τι.

Paste, die, ψεύτικη πολύτιμη πέτρα κατασκευασμένη ἀπὸ γυαλί.

Pastell, der, τὸ παστέλι, κομμάτι χρώματος τῶν ζωγράφων σχηματισμένον ὡσὰν τὸ μολυβοκόνδυλον.

Pastell-Gemählde, das, ζωγραφία μὲ τὸ παστέλι. s. Pastell.

Pastellmahlerey, die, ἡ ζωγραφικὴ τέχνη μὲ τὰ παστέλια.

Pastete, die, ζυμαρικόν τι γεμισμένον μὲ λιανισμένον κρέας, τὸ παστέτζι.

Pastetenbäcker, der, ψωμᾶς ὁποῦ φκιάνει παστέτζια. s. Pastete.

Pastetenboden, der, τὸ κάτω μέρος τοῦ παστιτζιοῦ. s. Pastete.

Pastetendeckel, der, τὸ σκέπασμα τοῦ παστιτζιοῦ. s. Pastete.

Pastinake, die, τὸ καβούτζι, λαυνὸν λάχανον.

Pastor, der, ὁ ἐφημέριος εἰς ἐκκλησίαν, ὁ παπᾶς.

Pastorin, die, ἡ παπαδιά.

Patent, das, χρυσόβουλλον βασιλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις ἕνα προνόμιον.

Pater, der, ὁ παπᾶς. ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος.

Paternoster, das, τὸ πάτερ ἡμῶν. τὸ κομβολόγιον.

Pathe, der, ὁ ἀνάδοχος, νουνός. — τὸ ἀναδεξίμιον παιδί.

Pathe, die, ἡ ἀνάδοχος, νουνά. — τὸ ἀναδεξίμιον κορίτζι.

Pathengeld, Pathengeschenk, das, δῶρον τοῦ νουνοῦ ἢ τῆς νουνᾶς διδόμενον εἰς τὸ ἀναδεξίμι.

Pathetisch, a. παθητικὸς, ὁποῦ κινεῖ τὰ πάθη.

Patient, der, ὁ ἄῤῥωστος.

Patientin, die, ἡ ἄῤῥωστη.

Patriarch, der, ὁ πατριάρχης.

Patriarchalisch, a. πατριαρχικός.

Patriot, der, ὁ πατριώτης, φίλος τῆς πατρίδος.

Patriotisch, a. πατριωτικός.

Patritze, die, τὸ τζελίκι εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας.

Patrolle, Patrulle, (Patrouille, franz),

ἡ νυκτερινὴ περιπατοῦσα φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν, οἱ περίπολοι.

Patrolliren, v. n. περιπατῶ τὴν νύκτα, (λέγεται διὰ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν).

Patron, der, ὁ πάτρων. — προστάτης, ὑπερασπιστής. eines Schiffs, s. Schiffspatron. — ein sauberer Patron, (im gem. Leben), παστρικὸς ἄνθρωπος (εἰρωνικῶς).

Patronat, das, τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τις τὸν ἐφημέριον διὰ μίαν ἐκκλησίαν.

Patrone, die, τὸ καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα. λεπτὸν σανίδι τρυπημένον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου χρωματίζουν τὰ χαρτιὰ κ. τ. ε. (der Soldaten) τὸ χαρτὶ ὁποῦ περιέχει τὸ μπαροῦτι καὶ τὸ μολύβι διὰ γέμισμα τοῦ τουφεκιοῦ. τὸ φυσέκι.

Patronin, die, ἡ προστάτισσα, ὑπερασπίστρια.

Patrontasche, die, ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν (εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν τὰ χαρτιὰ μὲ τὸ μπαροῦτι κ. τ. ε.)

Patsche, die, λάσπαις πολλαῖς. (μεταφ.) μεγάλη στενοχωρία, ζημία.

Patsche, die, Patschhändchen, Patschchen, das, τὸ χεράκι (κολακευτικὰ ὁμιλῶντας).

Patschen, v. n. περιπατῶ εἰς πολλαῖς λάσπαις.

Patzig, a. ἀδιάντροπος καὶ ἀπολίτευτος.

Pauke, die, τὸ τύμπανον, (τουρκ. τὸ τουμπουλέκι).

Pauken, v. n. κτυπῶ τὰ τύμπανα, (τὰ τουμπουλέκια). v. a. (μεταφ.), κτυπῶ, δέρνω.

Pauker, der, ὁ τυμπανιστής, (τουρκ. τουμπουλεκντζής).

Pauschen, s. Bauschen.

Pause, die, ἡ παῦσις (εἰς τὴν μουσικήν).

Pausiren, v. n. κάμνω παῦσιν εἰς τὴν μουσικήν.

Pavian, s. Bavian.

Pech, das, ἡ πίσσα.

Pechbaum, der, δένδρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν πίσσαν, οἷον ἡ πεύκη.

Pechdraht, der, τὸ κηρωμένον νῆμα ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ παπουτζῆδες.

Pechen, s. Pichen.

Pechfackel, die, λαμπάδα ἀπὸ πίσσαν.

Pechhütte, die, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὴν πίσσαν.

Pechkappe, Pechhaube, die, καλπάκι μὲ πίσσαν ἀλειμμένον.

Pechkranz, der, δεμάτι ἄχυρα μὲ πίσσαν ἀλειμμένον.

Pechnelke, die, εἶδος καρυοφύλλου γλισχροῦ.

Pechschwarz, a. ὅλο μαῦρος.

Pechtanne, die, ἡ πεύκη, κουκουναριά, (δένδρον).

Pedal, das, τὸ πεδάλι τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (τὸ μέρος ὁποῦ πατεῖ ὁ ὀργανιστὴς μὲ τὰ ποδάρια).

Pedant, der, παιδαγωγὸς ἢ διδάσκαλος σχολείου αὐστηρὸς καὶ σοβαρός. σοφὸς ἄνοστος καὶ παράξενος.

Pedanterey, die, ἄνοστος τρόπος διδασκαλίας.

Pedantisch, a. ἄνοστος καὶ σοβαρὸς εἰς μικροπρεπῆ πράγματα.

Pedell, der, ὑπηρέτης ἀκαδημικὸς (μάλιστα εἰς ὑποθέσεις κριτηρίου).

Pein, die, ὁ μεγάλος πόνος, τὸ βάσανον.

Peinigen, v. a. βασανίζω, τυραννῶ.

Peiniger, der, ὁ βασανιστής.

Peinigung, die, τὸ βασάνισμα, ὁ βασανισμός.

Peinlich, a. ὁποῦ πονεῖ πολλὰ, βασανιστικὸς, ἀνυπόφερτος. das peinliche Gericht, τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου. die peinliche Frage, τὰ βάσανα τοῦ καταδίκου. peinlich befragen, βασανίζω ἕναν κατάδικον, τὸν ἐξετάζω εἰς τὰ βάσανα.

Peitsche, die, τὸ καμτζίκι.

Peitschen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις.

Pelican, der, ὁ πελεκὰν, πελεκάνος, (πουλί). (bey den Zahnärzten), εἶδος δοντάγρας.

Pelz, der, ἡ γοῦνα.

Pelzen, v. a. ἐγκεντρώνω, ἐμφυλλίζω. (gem.), δέρνω.

Pelzmütze, die, καλπάκι ἢ σκούφια μὲ γοῦναν.

Pelzstiefel, der, ὑπόδημα μὲ γοῦναν.

Pendel, der, τὸ ἐκκρεμές. — ἡ σιδηρένια στάγγα εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια ὁποῦ κινεῖται ἀκατάπαυστα.

*Pennal, das, ἡ καλαμοθήκη, κουτὶ διὰ τὰ κονδύλια.

Peonie, s. Päonie.

Pergament, das, ἡ μεμβράνα, περγαμηνὴ, τὸ χαρτάρι.

Pergamenten, a. ἀπὸ μεμβράναν, ἀπὸ περγαμηνήν.

Pergamentmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰς περγαμηνάς.

Perle, die, τὸ μαργαριτάρι.

Perlenfang, der, Perlenfischerey, die, τὸ ψάρευμα τῶν μαργαριταριῶν.

Perlenfarbe, die, χρῶμα μαργαριταριῶν.

Perlenfischer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει μαργαριτάρια.

Perlenmuschel, die, τὸ κογχύλιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαργαριτάρια.

Perlenmutter, die, τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ κογχυλίου εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαργαριτάρια, τὸ συνδέφι.

Perlenfarbig, a. ἄσπρος ὡσὰν τὰ μαργαριτάρια.

Perlgerste, Perlengraupe, die, ξεφλουδισμένον κριθάρι εἰς σχῆμα μικρῶν μαργαριταριῶν.

Perlhirse, die, τὸ λιθόσπερμα, (φυτόν τι).

Perlhuhn, das, ἡ μελεαγρίδα, εἶδος ὄρνιθας.

Peroriren, v. n. κάμνω λόγον (μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα διὰ γύμνασιν).

Perpendikel, der, ἡ κάθετος γραμμή. (an der Uhr), s. Pendel.

Perpendikular, a. κάθετος, ὀρθός.

Person, die, τὸ πρόσωπον, ὑποκείμενον. die Personen, τὰ ὑποκείμενα, (οἱ ὀνομάτοι.)

Personalien, die, αἱ προσωπικαὶ περιστάσεις.

Persönlich, a. προσωπικός. ad. αὐτοπροσώπως.

Persönlichkeit, die, τὸ προσωπικόν. Persönlichkeiten, προσωπικαὶ εἰρωνεῖαι, προσωπικαὶ κατηγορίαι.

Perspectiv, das, τὸ τηλεσκόπιον, τουρμπίνι.

Perspective, die, τὸ μέρος τῆς ὀπτικῆς, ὁποῦ παρασταίνει τὰ ὑποκείμενα τοιαῦτα καθὼς φαίνονται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα.

Perspectivisch, a. ὁποῦ παρασταίνεται οὕτως καθὼς φαίνεται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα.

Perucke, Perücke, die, ἡ περοῦκα, ψευδοκόμη.

Peruckenkopf, Peruckenstock, der, ξύ-

λον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν περοῦκαν.
Perückenmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει περοῦκαις, ὁ τριχοκοσμητὴς, φενακιστής.
Pest, Pestilenz, die, ἡ πανώλη, πανοῦκλα, (σκουρδοῦλα).
Pestarzt, der, ἰατρὸς εἰς καιρὸν πανώλης.
Pestbeule, die, ἡ θανατουλίδα, τὸ μαυροτήγανον.
Pestessig, der, ξύδι ἀρωματικὸν διὰ προφύλαξιν ἀπὸ τὴν πανώλην.
Pesthaus, das, ὁσπιτάλι διὰ τοὺς πανουκλιασμένους.
Pestilenzialisch, a. τῆς πανώλης, τῆς πανοῦκλας.
Petarde, die, μηχανή τις γεμισμένη μὲ μπαροῦτι, μὲ τὴν ὁποίαν χαλνοῦν τὰς πόρτας τοῦ κάστρου.
Petersilie, die, τὸ πετροσέλινον, μακεδονίσι, (χόρτον).
Petschaft, Petschier, das, ἡ βοῦλλα.
Petschaftstecher, Petschierstecher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει ταῖς βοῦλλαις.
Petschieren, v. a. βουλλώνω.
Petschierring, der, δακτυλίδι μὲ βοῦλλαν.
Petz, der, ὄνομα ὁποῦ δίδουν εἰς τὰς ἀρκοῦδας.
Petze, die, ἡ σκύλα.
Pfad, der, ἡ μονοπάτη, ὁ δρόμος.
Pfaff, der, ὁ (ἀχαμνὸς, ἀνάξιος) παπᾶς.
Pfaffenbaum, der, Pfaffenholz, Pfaffenhütchen, das, ὁ ἀνώνυμος, (δενδράκι).
Pfafferey, die, παπαδικαὶ ἢ καλογηρικαὶ ὑπόθεσεις.
Pfahl, der, τὸ παλοῦκι.
Pfahlbau, der, παλούκια ἐμπηγμένα εἰς τὴν γῆν.
Pfählen, v. a. ἐμπήγω παλούκια, περιφράζω μὲ παλούκια. (spießen), παλουκώνω.
Pfahlwerk, das, περίφραγμα κάστρου μὲ παλούκια.
Pfalzgraf, der, ὁ παλατῖνος κόμης, ἀξία τις γερμανικῶν ἡγεμόνων.
Pfalzgrafschaft, die, ἐπαρχία ἐξουσιαζομένη ἀπὸ παλατῖνον κόμητα. s. Pfalzgraf.
Pfand, das, τὸ ἐνέχυρον, (τουρκ. ἀμανέτι).
Pfandbrief, der, ὁμολογία ὑποθήκης, ὁμολογία μὲ τὴν ὁποίαν βάνει τις τὸ ὀσπῆτι του κ. τ. ε. εἰς ἐνέχυρον διὰ δανεισμένα ἄσπρα.
Pfänden, v. a. πέρνω (ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κριτηρίου) τὰ πράγματα τοῦ χρεώστου ὅταν δὲν πληρώσῃ.
Pfänderspiel, das, παιγνίδι τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχασε δίδει τι εἰς ἐνέχυρον.
Pfandhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα δι' ἐνέχυρον.
Pfändlich, a. ὁποῦ βάνεται εἰς ἐνέχυρον.
Pfandschilling, der, ἄσπρα δανεισμένα δι' ἐνέχυρον.
Pfandspiel, das, s. Pfänderspiel.
Pfandverschreibung, die, s. Pfandbrief.
Pfändung, die, τὸ πάρσιμον τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου κ. τ. ε. ἰδὲ Pfänden.
Pfanne, die, τὸ τηγάνι. (am Gewehr), ἡ φάλια.
Pfännchen, das, τὸ τηγανάκι.
Pfannenschmidt, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ τηγάνια.
Pfannenstiel, der, τὸ μανίκι τοῦ τηγανιοῦ.

Pfannkuchen, der, εἶδος πήτας τηγανισμένης.
Pfarre, die, ἐνορία. (Pfarrhaus), ἡ κατοικία τοῦ ἐφημερίου.
Pfarrer, der, ὁ ἐφημέριος (εἰς ἐκκλησίαν).
Pfarrgebühren, die, (pl.) τὰ ἀνήκοντα ὁποῦ ἔχουν οἱ ἐνορῖται νὰ δώσουν εἰς τὸν ἐφημέριόν των.
Pfarrgenoß, der, s. Pfarrkind.
Pfarrkind, das, ὁ ἐνορίτης, ἡ ἐνορίτησσα.
Pfarrhaus, das, τὸ ὁσπήτιον τοῦ ἐφημερίου.
Pfarrkirche, die, ἡ ἐκκλησία τῆς ἐνορίας.
Pfarrwohnung, die, s. Pfarrhaus.
Pfau, der, τὸ παῶνι, παγῶνι, ὁ ταὼς, (πουλί).
Pfauchen, v. n. (von Katzen), φυσσῶ μὲ θυμὸν (ὡς ὁ θυμουμένος γάτος).
Pfauenauge, das, ὀμμάτι παωνιοῦ. (ein Schmetterling), πεταλοῦδα τις ὁποῦ ἔχει εἰς τὰ πτερὰ σημεῖα ὅμοια ὡσὰν ἐκεῖνα εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ παωνιοῦ.
Pfauenfeder, die, πτερὸν παωνιοῦ.
Pfauenschwanz, der, οὐρὰ παωνιοῦ.
Pfauhenne, die, τὸ θηλυκὸν τοῦ παωνιοῦ.
Pfautaube, die, περιστερά τις μὲ πλατεῖαν οὐράν.
Pfeffer, der, τὸ πιπέρι.
Pfefferbaum, der, ἡ πιπεριὰ, τὸ πιπερόδενδρον.
Pfefferbüchse, die, κουτὶ διὰ πιπέρι, κουτὶ μὲ πιπέρι.
Pfeffergurke, die, ἀγγουράκι ξυδάτον.
Pfefferkraut, das, ἡ θρομβὴ, θύμβη, κόνυζα, (χόρτον τι).
Pfefferkuchen, der, τὸ μελοχόρικον, πήτα μὲ μέλι καὶ πιπέρι.
Pfeffermünze, die, ἡ πιπερινὴ μίνθη (χόρτον μυριστικόν).
Pfeffern, v. a. πιπερώνω, βάνω πιπέρι. gepfeffert, πιπερωμένος. (μεταφ.) πολλὰ ἀκριβός.
Pfeffernuß, die, μελοχόρικον εἰς σχῆμα καρυδιοῦ.
Pfeffervogel, Pfefferfresser, der, ὁ πιπεροφάγος, πουλὶ τῆς Ἀμερικῆς λεγόμενον τοῦκαν.
Pfeife, die, ὁ αὐλὸς, ἡ συρίστρα, σφυρίστρα. ἡ φλογέρα. (Tabakspfeife), τὸ τζιμποῦκι.
Pfeifen, v. n. αὐλῶ, συρίζω, σφυρίζω, λαλῶ τὴν φλογέραν.
Pfeifenkopf, der, ὁ λουλές.
Pfeifenräumer, der, σύρμα ἢ ἄλλο τι μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸ τζιμποῦκι.
Pfeifenrohr, das, τὸ τζιμποῦκι (χωρὶς τὸν λουλέν).
Pfeifenstopfer, der, στούμπωμα μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν τὸ τζιμποῦκι.
Pfeifer, der, ὁ αὐλητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν φλογέραν.
Pfeil, der, ἡ σαΐττα, τὸ βέλος.
Pfeiler, der, ἡ κολώνα, ὁ στύλος (τετράγωνος, ἑξάγωνος, ὀκτάγωνος κ. τ. ε.).
Pfennig, der, τὸ φέννιγκον, μικρὴ χαλκινὴ μανέδα, (ὁ παρᾶς, τουρκ.).
Pferch, der, ἡ κοπριὰ, (κυρίως τῶν προβάτων).
Pferche, die, περίφραγμα διὰ νὰ πρόβατα εἰς τὸν κάμπον.
Pferchen, v. n. κάμνω κοπριὰν, (χέζω, λέγεται διὰ τὰ ζῶα). v. a. σφαλῶ εἰς περίφραγμα (τὰ πρόβατα).
Pferd, das, τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος.

Pferdearzt, der, ὁ ἱππίατρος, ἰατρὸς διὰ τὰ ἄλογα.
Pferdedecke, die, τὸ χάσδιον, σκέπασμα δι' ἄλογον.
Pferdedieb, der, κλέπτης ὁποῦ ἔκλεψεν ἄλογον.
Pferdefleisch, das, ἀλογίσιον κρέας.
Pferdegeschirr, das, τὰ λουριὰ διὰ ἄλογον ἁμαξιοῦ.
Pferdehaar, das, ἡ ἀλογότριχα. ἡ ἀλογότριχες.
Pferdehandel, der, πραγματεία μὲ ἄλογα.
Pferdehändler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πραγματεύει μὲ ἄλογα, ἱπποπώλης.
Pferdehuf, der, τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου.
Pferdeknecht, der, ὁ ἱπποκόμος, σεήζης (τουρκ.).
Pferdekopf, der, κεφάλι ἀλόγου.
Pferdemarkt, der, ἀγορὰ (μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν ἄλογα.
Pferdemist, der, κοπριὰ ἀλόγου.
Pferdenuß, die, εἶδος καρυδιοῦ μεγάλου.
Pferdeschwanz, der, οὐρὰ ἀλόγου.
Pferdeschweif, der, s. Roßschweif.
Pferdeschwemme, die, τόπος ὅπου λούονται τὰ ἄλογα.
Pferdestall, der, τὸ ἀχοῦρι, ἱπποστάσιον.
Pferdeverleiher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ νοικιάζει (δίδει μὲ νοίκι) ἄλογα.
Pferdezeug, das, s. Pferdegeschirr.
Pferdezucht, die, ἡ ἱπποτροφία.
Pfetzen, v. a. s. Zwicken.
Pfiff, der, τὸ σύριγμα, σφύριγμα. (List), ἡ πανουργία, τὸ τέχνευμα, μηχάνευμα.
Pfifferling, der, μικρόν τι μανιτάρι.
Pfiffig, a. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός.
Pfingsten, die, ((pl.) Pfingstfest, das, ἡ πεντηκοστὴ, ἑορτὴ τῆς πεντηκοστῆς.
Pfingsttag, der, ἡμέρα πεντηκοστῆς.
Pfingstvogel, der, τὸ χλωρίον, (πουλί τι).
Pfipps, der, ἡ τζίφνα (εἰς ταῖς ὄρνιθαις).
Pfirsichbaum, der, ἡ ῥοδακινιά.
Pfirsichblüthe, die, τὸ ἄνθος τῆς ῥοδακινιᾶς.
Pfirsichbranntwein, der, ῥοζόλι ἀπὸ ῥοδακινοκούκουτζα.
Pfirsiche, Pfirsich, die, τὸ ῥοδάκινον.
Pfirsichkern, der, τὸ ῥοδακινοκούκουτζον.
Pflanze, die, τὸ φυτόν.
Pflanzen, v. a. φυτεύω.
Pflanzenreich, das, τὰ φυτά.
Pflanzer, der, ὁ φυτεύων, φυτευτής. ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην κ. τ. ε.
Pflanzschule, die, φύτευμα δένδρων. — (μεταφ.) φυτευτήριον, προετοιμαστήριον (διὰ διδασκάλους, διὰ στρατιώτας, διὰ μουσικοὺς κ. τ. ε.).
Pflanzstadt, die, ἡ ἀποικία, πόλις κτισμένη ἀπὸ ἀποίκους.
Pflanzung, die, κατασκευὴ διὰ φυτά. (μάλιστα τὰ χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην, καπνὸν κ. τ. ε.)
Pflaster, das, τὸ λιθόστρωμα, λιθόστρωτος τόπος, (τουρκ. τὸ καλντιρίμι). (auf Wunden), τὸ ἔμπλαστρον.
Pflasterer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στρώνει τὸν δρόμον μὲ πέτραις.
Pflastern, v. a. στρώνω μὲ πέτραις.
Pflasterstein, der, πέτρα διὰ στρώσιμον.
Pflastertreter, der, ἄνθρωπος ὁποῦ πα-

ριπατεῖ ἀργὸς εἰς τοὺς δρόμους. ὀκνηρὸς, ἀκάματας.
Pflaum, der, s. Flaumfeder.
Pflaume, die, τὸ δαμάσκηνον.
Pflaumenbaum, der, ἡ δαμασκηνιά.
Pflaumenkern, der, τὸ δαμασκηνοκούκουτζον.
Pflaumenmuß, das, φαγὶ ἀπὸ δαμάσκηνα βρασμένα καὶ συντριμμένα.
Pflege, die, ἡ φροντίδα ἢ ἐπιμέλεια δι' ἀῤῥώστους, διὰ μικρὰ παιδία, διὰ γέροντας ἀδυνάτους.
Pflegeältern, die, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀνατρέφουν ψυχοπαίδι, οἱ τροφεῖς.
Pflegekind, das, τρόφιμον παιδὶ, ψυχοπαίδι.
Pflegemutter, die, ἐκείνη ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαίδι, (ἡ ψυχομάνα).
Pflegen, v. n. συνηθίζω, εἶμαι συνηθισμένος. v. a. φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι. — διοικῶ. sich —, ἀναπαύομαι, τρώγω καὶ πίνω καλά.
Pfleger, der, ὁ ἐπίτροπος, διοικητής.
Pflegesohn, der, τὸ ψυχοπαίδι, παιδὶ ἀνατρεφόμενον ἀπό τινα.
Pflegetochter, die, κόρη ἀνατρεφομένη ἀπό τινα.
Pflegevater, der, ὁ τροφεὺς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαίδι.
Pflegling, der, παιδὶ ἀνατρεφόμενον.
Pflegung, die, ἡ ἀνατροφὴ, φροντίδα, ἐπιμέλεια. ἡ ἐπιτροπία, διοίκησις.
Pflicht, die, τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις.
Pflichtbar, Pflichtig, a. ὑποχρεωμένος.
Pflichtmäßig, a. ὁποῦ ἀπαιτεῖ τὸ χρέος. ad. κατὰ τὸ χρέος.
Pflichttheil, der, νόμιμον μέρος κληρονομίας.
Pflichtvergessen, a. ὁποῦ δὲν κάμνει τὸ χρέος του.
Pflock, der, ὁ πάσσαλος, τὸ ξύλινον καρφί.
Pflöcken, v. a. στερεώνω μὲ ξύλινα καρφιά.
Pflücken, v. a. (Blumen), ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια). — (Vögel), μαδειῶ, ἐβγάζω τὰ πτερὰ (τοῦ πουλιοῦ).
Pflug, der, τὸ ἀλέτρι, ἄροτρον.
Pflugeisen, Pflugmesser, das, τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ.
Pflügen, v. a. ἀροτρεύω.
Pflüger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀροτρεύει, ὁ γεωργός.
Pflugreute, die, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸ ἀλέτρι ὅταν γεμίσῃ ἀπὸ χῶμα.
Pflugschar, die, τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ.
Pflugsterze, die, τὸ μανίκι τοῦ ἀλετριοῦ.
Pforte, die, ἡ θύρα, πόρτα.
Pförtner, der, ὁ θυρωρὸς, πορτάρης.
Pfoste, die, χονδρὸν σανίδι. (Thürpfoste), ὁ παραστάτης τῆς θύρας.
Pfote, die, Pfötchen, das, τὸ ποδάρι (μικρῶν ζώων, οἷον τῶν σκυλιῶν, γάτων, λαγωῶν).
Pfriem, der, Pfrieme, die, τὸ σουβλὶ, σουγλὶ (τοῦ παπουτζῆ).
Pfriemenkraut, das, τὰ σπαρτίον, (φυτόν).
Pfropfen, Pfropf, der, τὸ στούμπωμα.
Pfropfen, v. a. ἐγκεντρώνω, ἐμφυλλίζω, φιλιάζω, ἐμβολιάζω, μπολιάζω.
Pfropfmesser, das, μαχαίρι διὰ τὸ μπολίασμα.
Pfropfreis, das, βλαστάρι ὁποῦ ἐμβολιάζουν.
Pfropfzieher, der, ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στούμπωμα.
Pfründe, die, εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν

ἀπὸ κανένα ὀφφίκιον, ὡς τῶν κανονικῶν.
Pfründner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει εἰσόδημα ἐκκλησιαστικόν.
Pfuchzen, v. n. φυσσῶ ἀπὸ θυμὸν (λέγεται διὰ τὸν γάτον).
Pfuhl, der, ὁ βάλτος.
Pfühl, der, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι.
Pfui, i. φεῦ, ἄπαγε, ὤφου.
Pfund, das, τὸ φοῦντι.
Pfünder, der, ζύγι ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι.
Pfündig, a. ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι.
Pfundleder, das, χονδρὸν πετζὶ (διὰ πατοῦναις τῶν παπουτζιῶν).
Pfundsohle, die, πατοῦνα ἀπὸ χονδρὸν πετζί.
Pfundweise, ad. κατὰ φούντια.
Pfuschen, v. n. δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ δίκαιον. δουλεύω ἀχαμνά.
Pfuscher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς μίαν τέχνην χωρὶς νὰ ἔχει τὸ δίκαιον. ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει ἀχαμνά.
Pfuscherey, die, ἀχαμνὴ δουλειὰ, ἀχαμνὰ δουλευμένον πρᾶγμα.
Pfütze, die, ὁ βόρβορος, βουρκότοπος. ἡ μπάρα, τόπος μὲ μαζωγμένον βροχόνερον.
Pfützenwasser, das, ἄπαστρον νερὸν (ἀπὸ βροχὴν μάλιστα).
Pfütznaß, a. ὅλο βρεγμένος.
Phänomen, das, τὸ φαινόμενον.
Phantasie 2c. s. Fantasie 2c.
Pharaons-Maus, die, ὁ ἰχνεύμων, ποντικός τις εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Pharisäer, der, ὁ Φαρισαῖος.
Philister, der, ὁ Φιλισταῖος. — (μεταφ.) κοινὸς πολίτης, τεχνίτης.
Philosoph, der, ὁ φιλόσοφος.
Philosophie, die, ἡ φιλοσοφία.
Philosophiren, v. n. φιλοσοφῶ.
Philosophisch, a. φιλοσοφικός.
Physik, die, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη.
Physikalisch, a. φυσικός.
Physiker, der, ὁ φυσικὸς, γνωριστὴς τῆς φύσεως.
Physiognom, der, ὁ φυσιογνώμων.
Physiognomie, die, ἡ φυσιογνωμία. — τὸ πρόσωπον, τὰ σχήματα τοῦ προσώπου.
Physiognomisch, a. φυσιογνωμικός.
Physisch, a. φυσικός.
Pichen, v. a. πισσώνω.
Pickelhering, der, ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς).
Pickelhaube, die, ἡ περικεφαλαία (κοινοῦ στρατιώτου).
Picken, v. a. et n. τζιμπῶ (ὡσὰν τὰ πουλιά).
Picknik, das, ὁ ἔρανος, συμπόσιον ἢ δεῖπνον εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἕνας πληρώνει τὸ μερίδιόν του.
Pietist, der, ἄνθρωπος πολλὰ εὐλαβής. — ὑποκρινάμενος εὐλαβής.
Pietisterey, die, ἡ ὑποκρινομένη εὐλάβεια.
Pik, (in der Karte), τὸ μπαστοῦνι (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι).
Pike, die, ἡ λόγχη, κοντάρι μακρόν.
Pikenier, der, ὁ λογχοφόρος.
Piket, das, ἱππεῖς (καβαλάροι) τεταγμένοι διὰ φύλαξιν ἑνὸς τόπου. — (ein Spiel), τὸ πικέτο, παιγνίδι τι εἰς τὰ χαρτιά.
Pilger, Pilgrim, der, ὁ προσκυνητὴς, χατζῆς.
Pilgerin, die, ἡ προσκυνήτρια, χατζήδενα.
Pilgerschaft, Pilgrimschaft, Pilgerfahrt,

die, ὁδοιπορία διὰ προσκύνημα εἰς ἅγιον τόπον, (τουρκ. τὸ χατζηλίκι).
Pilgerstab, der, ῥάβδος (μπασιοῦνι) τοῦ χατζῆ.
Pilgertasche, die, τουρβὰς τοῦ χατζῆ.
Pille, die, τὸ καταπότιον, χάπι.
Pilz, der, s. Bilz.
Pimpelmeise, die, ὁ γαλάζιος αἰγιθαλός, (πουλί). s. Meise.
Pimpernuß, die, τὸ πιστάκι, φιστῆκι.
Pimpernußbaum, der, ἡ πιστακιά. φιστηκιά.
Pimpinelle, (Pimpernelle), die, τὸ τεύκριον, ὁ χερήτης, (φυτόν τι).
Pinie, die, ἡ ἰταλικὴ πεύκη, ἰταλικὴ κουκουναριά.
Pinienkern, der, κουκκὶ τῆς ἰταλικῆς πεύκης.
Pinsel, der, ὁ ζωγραφικὸς κάλαμος, τὸ γραφεῖον, ἡ βοῦρτζα τοῦ ζωγράφου. (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, (ἀχμάκης).
Pinseln, v. a. χρωματίζω. v. n. κλαίω, θρηνῶ.
Pinselstiel, der, τὸ μανίκι τοῦ γραφείου, τῆς βοῦρτζας τῶν ζωγράφων).
Pinte, die, μέτρον τι (γαλλικὸν) διὰ τὰ ὑγρὰ, (μισὴ ὀκκά).
Pipe, die, βουτζὶ στενὸν καὶ κυλινδρικὸν διὰ κρασί.
Pipps, der, s. Pfipps.
Pique, s. Pike.
Piquet, s. Piket.
Pirolt, der, τὸ χλωρίον, (πουλί).
Pisse, die, τὸ κάτουρον.
Pissen, v. n. κατουρῶ.
Pißtopf, der, τὸ κατουρολάγηνον.
Pistazie, die, τὸ πιστάκι, φιστῆκι.
Pistazienbaum, der, ἡ πιστακιὰ, φιστηκιά.
Pistole, die, Pistol, das, ἡ πιστόλα, τὸ πιστόλι.
Pistole, die, (Münze), ἡ πιστόλα, χρυσὴ μονέδα).
Pistolenholfter, die, θήκη (φηκάρι) τῆς πιστόλας.
Pistolenschuß, der, ἡ πιστολιά.
Placat, das, γράμμα κολλημένον εἰς τὰς τριόδους εἰς εἴδησιν πάντων.
Placken, v. n. ῥίπτω τουφέκι ἄτακτα (καὶ ὄχι μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους στρατιώτας).
Placken, v. a. παιδεύω, τυραννῶ. sich —, παιδεύομαι, τραβῶ πολὺν κόπον.
Placker, der, (Flintenschuß), ἄτακτη τουφεκιά.
Placker, der, (Plager), ἐκεῖνος ὁποῦ θλίβει, τυραννεῖ.
Plackerey, die, ἡ θλίψις, ἐνόχλησις, τυραννία.
Plage, die, τὸ βάσανον, ὁ πολὺς κόπος. (Landplage), die, ἕνα κακὸν, ἕνα κοινὸν πάθος (οἷον γάλαζα, πλημμύρα, κ. τ. ε.).
Plagegeist, der, ὁ ἐνοχλητής.
Plagen, v. a. βασανίζω, παιδεύω, θλίβω, τυραννῶ, ἐνοχλῶ.
Plageteufel, Plager, der, s. Plagegeist, der.
Plan, der, ὁ σκοπὸς, πλάνος. — τὸ σχεδίασμα.
Plan, a. ἴσος, ἐπίπεδος. — φανερὸς, σαφής.
Pläne, die, s. Ebene, Fläche.
Planet, der, ὁ πλανήτης.
Planetenbahn, die, δρόμος πλανήτου.
Planieren, v. a. ἰσιώνω, ἰσιάζω. (bey den Buchbindern), βρέχω τὸ χαρτὶ μὲ κολλόνερον.
Planke, die, σανίδι μεγάλον καὶ στερεόν. (Verschlag, Wand), ὁ περδὲς, ἡ φράκτη ἀπὸ σανίδια.
Planschen, Plantschen, v. a. παίζω τα-

ῥάζωντας τὸ νερὸν (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία).
Plapperer, der, Plappermaul, das, Plappertasche, die, ὁ (παντοτεινὸς) φλύαρος.
Plapperey, die, ἡ φλυαρία.
Plapperhaft, a. φλύαρος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φλυαρῇ.
Plapperhaftigkeit, die, ἡ ἀγάπη τῆς φλυαρίας.
Plappern, v. n. φλυαρῶ.
Plärren, v. n. φωνάζω πολύ. — κλαίω, θρηνῶ.
Platina, die, ἡ πλάτινα, τὸ ἄσπρον χρυσίον. (μέταλλόν τι).
Plätschern, v. a. ταράζω τὰ νερόν. — μουρμουρίζω, (ὡς μία πηγή).
Platt, a. ἴσιος, πλατὺς, φαρδύς. — ἄνοστος.
Plattdeutsch, a. γερμανικὴ διάλεκτος τῆς κάτω Γερμανίας.
Platte, die, ἡ πλάκα. (geschorner Kopf), ἡ κουρὰ, κουρευμένον κεφάλι τῶν καλογήρων (εἰς τοὺς κατολίκους). (kahler Kopf), ἡ φαλακράδα.
Platteisen, das, Plätte, die, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον σιδηρώνουν τὰ πανιά.
Platteise, die, ὁ ῥόμβος, τὸ σιάκι, (ψάρι).
Platten, Plätten, v. a. ἰσιώνω, ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον. — σιδηρώνω τὰ πανιά. — δουλεύω τὰ μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις.
Platterdings, ad. ἐξάπαντος, χωρὶς ἄλλο.
Plattfisch, der, s. Platteise.
Plattlaus, s. Filzlaus.
Plättmühle, die, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν δουλεύουν μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις.
Plattnase, die, ζουληγμένη μύτη, ζουλομύτη.
Platz, der, ὁ τόπος. Platz machen, κάμνω τόπον. δίδω τόπον, ὑποχωρῶ.
Platz=Adjutant, der, ὑπουργὸς τοῦ κυβερνήτου ἑνὸς κάστρου.
Platzbüchse, die, κλειδὶ γεμισμένον μὲ μπαροῦτι, τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὰ παιδία εἰς μίμησιν τῆς πιστόλας.
Platzen, v. n. σκάζω, σκάνω. — ἐβγάζω κρότον.
Plätzer, der, κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κῶλον).
Plätzern, v. a. κτυπῶ μὲ τὴν πάλαμην (μάλιστα τὸν κῶλον).
Platzgold, s. Knallgold.
Platzhalter, der, ὁ τοποτηρητής.
Platz=Major, der, ὁ Μαϊόρος εἰς ἕνα κάστρον.
Platzregen, der, μεγάλη καὶ δυνατὴ βροχὴ, ἀψιὰ βροχή.
Plauderer, der, ὁ φλύαρος.
Plauderey, die, ἡ φλυαρία.
Plauderhaft, a. φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει τὰ κρυφὰ μὲ τὴν φλυαρίαν του.
Plauderhaftigkeit, ἡ ἀγάπη τῆς φλυαρίας.
Plaudermaul, das, s. Plauderer.
Plaudern, v. n. φλυαρῶ, φανερώνω τὰ κρυφὰ φλυαρῶντας.
Plaudertasche, die, ἕνας φλύαρος. μία φλύαρη.
Plötze, die, ὁ λευκίσκος μικρὸν ἄσπρον ψάρι εἰς τὰ ποτάμια.
Plötzlich, a. αἰφνίδιος, ἔξαφνος. ad αἰφνιδίως, ἔξαφνα.
Pluderhosen, die, (pl.) μακρὸν καὶ πολλὰ φαρδὺ βρακί.
Plump, i. φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁποῦ γίνεται ὅταν πέσῃ τι εἰς τὰ νερόν.
Plump, a. (grob), χονδρὸς, ἀκαλλώπιστος. ἀπολίτευτος.

Plumpen, v. n. ἐβγάζω ἦχον ἢ κρότον (ὡς πράγματα ὁποῦ πίπτουν εἰς τὸ νερόν). (gem. für pumpen), s. Pumpen.
Plumpheit, die, ἡ χονδρότης, χονδροσύνη. ἡ ἀπολιτευσία.
Plunder, der, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα.
Plunderkammer, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν τὰ παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα.
Plunderkram, der, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα.
Plündern, v. a. λεηλατῶ, κουρσεύω.
Plünderung, die, τὸ λεηλάτημα, κούρσευμα.
Plüsch, der, πράγμα τι μαλλινὸν ὅμοιον σχεδὸν μὲ κατηφέν.
Pöbel, der, ὁ ὄχλος, τὸ κοινὸν πλῆθος. οἱ χυδαῖοι.
Pöbelhaft, a. χυδαϊκὸς, κοινὸς, ἀχρεῖος.
Pöbelsprache, die, ἡ χυδαϊκὴ διάλεκτος, ἡ ὁμιλιὰ τοῦ κοινοῦ πλήθους.
Pöbelvolk, das, s. Pöbel.
Pochen, v. a. et n. κτυπῶ. τζακίζω κτυπῶντας, σιουμπίζω. auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ δι' ἕνα πραγμα, μεγαληγορῶ.
Pocher, der, (beym Bergbaue), ἐκεῖνος ὁποῦ στουμπίζει τὰ μεταλλεῖα, (τὰ ματέμια). (Prahler), μεγαλήγορος, ὑψηλόφρων, καυχησιάρης.
Pochmühle, die, Pochwerk, das, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν στουμπίζουν τὰ μεταλλεῖα.
Pocke, die, Pocken, αἱ (ἡ) εὐλογιαῖς.
Pockennarbe, Pockengrube, die, σημεῖον ἀπομένον ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς.
Pockennarbig, Pockengrübig, a. ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς.
Podagra, das, ἡ ποδάγρα.
Podagrisch, a. ποδαγρικὸς.
Podagrist, der, ὁ ποδαγρικὸς, ἄῤῥωστος ἀπὸ ποδάγραν.
Poesie, die, ἡ ποίησις, ποιητική.
Poet, der, ὁ ποιητής.
Poetik, die, ἡ ποιητική.
Poetisch, a. ποιητικός.
Pokal, der, τὸ (μεγάλον) ποτήριον (χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν).
Pökelfleisch, das, κρέας ἁλατισμένον, φυλαγμένον εἰς ἁλμύραν.
Pokuliren, (im gem. Leben), v. n. πίνω πολὺ κρασὶ (εἰς ἕνα συμπόσιον).
Pol, der, ὁ πόλος.
Polar-Kreis, Polar-Zirkel, der, ὁ πολικὸς κύκλος.
Polar-Stern, der, τὸ πολικὸν ἄστρον.
Poley, der, ὁ βλήχων, γλήχων, τὸ φλισκοῦνι, (χόρτον).
Polhöhe, die, τὸ ὕψος τοῦ πόλου.
Polieren, v. a. γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν (οἷον· μέταλλα, γυαλιὰ κ. τ. ε.).
Polierer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει γυαλιστὰ τὰ μέταλλα κ. τ. ε.
Polier-Stahl, der, τὸ γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα.
Polier-Zahn, der, δόντι διὰ γυάλισμα τοῦ χαρτιοῦ.
Polirung, Politur, die, τὸ γυάλισμα.
Politik, die, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη.
Politisch, a. πολιτικός. (μεταφ.) πανοῦργος, διαβολικός.
Polizey, die, ἡ ἐπιτροπία διὰ τὴν εὐταξίαν εἰς μίαν πόλιν, ἀστυνομία.
Polizey-Beamter, der, ἀξιωματικὸς, ὀφφικιάλος εἰς τὴν ἐπιτροπίαν διὰ τὴν εὐταξίαν.
Polizey-Bedienter, der, δοῦλος τῆς ἐπιτροπίας διὰ τὴν εὐταξίαν.
Polizey-Ordnung, die, ἡ τάξις τῆς ἀστυνομίας. (ἰδὲ· Polizey).

Polize, die, (bey den Kaufleuten), ἡ πόλιτζα.
Pollmehl, das, τὸ ἀλεῦρι ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πίτυρα.
Polster, das, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι (γεμισμένον ἀπὸ τρίχες καὶ ὄχι ἀπὸ πτερά).
Polstern, v. a. στρώνω, γεμίζω (ἀπὸ τρίχες, ἀπὸ μαλλὶ κ. τ. ε.).
Polterabend, der, ἡ παραμονὴ τοῦ γάμου.
Poltergeist, der, τὸ στοιχιὸν, πνεῦμα νομιζόμενον ὁποῦ ἐνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ σπήτια.
Polterkammer, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν κάθε χαλασμένον καὶ ἄχρηστον πρᾶγμα.
Poltern, v. n. κάμνω κτύπον. — γογγύζω, μαλώνω.
Polygamie, die, ἡ πολυγαμία.
Polyp, der, ὁ πολύπους, τὸ ὀκταπόδι. — πάθος τι, ἐπίφυσις κρέατος (εἰς τὰ ῥουθούνια, κοντὰ εἰς τὴν καρδίαν κ. τ. ε.).
Pomeranze, die, τὸ νεράντζι. süße —, τὸ πορτογάλλι.
Pomeranzenbaum, der, ἡ νεραντζιά. süßer —, ἡ πορτογαλλιά.
Pomeranzenschale, die, τὸ νεραντζότζεφλον.
Pomp, der, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια.
Pomphaft, a. λαμπρὸς, μεγαλοπρεπής.
Pommer, der, ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Πομερανίαν. εἶδος σκυλίου μεγάλου καὶ μαλλιαροῦ.
Popanz, der, ὁ μπαοῦς, βαμβακόγηρος, μαμοῦνας, (νομιζόμενον πνεῦμα ἢ τέρας μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία).
Pope, der, παπᾶς ῥοῦσσος.
Populär, a. δημόσιος, κοινός. ἀρεστὸς εἰς τὸ πλῆθος.
Popularität, die, ἡ εὔνοια ἢ ἀγάπη τοῦ πλήθους.
Porcellan, s. Porcellan.
Porphyr, der, ὁ πόρφυρος, εἶδος λίθου κοκκίνου.
Porphyren, a. πορφυροῦς, πορφυρένιος.
Port, der, s. Hafen.
Portal, das, ἡ ὡραία πύλη, μεγαλοπρεπὴς θύρα μὲ καλλωπίσματα. τὸ πρόσωπον μιᾶς ἐκκλησίας, ἑνὸς θεάτρου.
Porterchaise, die, (franz.), τὸ φορεῖον. s. Sänfte.
Porto, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ στάλσιμον τῶν γραμμάτων μὲ τὴν πόσταν.
Porträt, das, ἡ εἰκόνα (ζωγραφισμένη) ἀνθρώπου.
Porträt=Mahler, der, ζωγράφος ὁποῦ κάμνει εἰκόνες ἀνθρώπων, εἰκονογράφος.
Portulack, der, ἡ ἀνδράγνη, ἀνδράκλα, τὰ τρέβλα, ἡ γλυστρίδα, (χόρτον).
Porzellan, das, πορτζελάνα, τὸ φαρφουρὶ, φερφερί.
Porzellanen, a. φαρφουρένιος, φαρφουρίτικος.
Porzellan=Erde, die, τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ φαρφουρί.
Posament, das, τὸ σειρίτι.
Posamentirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ σειρίτια.
Posaune, die, ἡ σάλπιγξ (εἶδος τρουμπέτας).
Posaunen, v. n. σαλπίζω.
Posaunenbläser, Posauner, der, ὁ σαλπιγκτής.
Positiv, a. θετικός. — διωρισμένος. — καταφατικὸς (φιλοσ. καὶ μαθημ.).

Positiv, das, εἶδος μικροῦ ὀργάνου μουσικοῦ μὲ αὐλοὺς (ὅμοιον μὲ τὰ μεγάλα ὄργανα εἰς τὰς ἐκκλησίας).
Positur, die, s. Stellung.
Posse, die, γελοιώδης διήγησις. κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης.
Possen, der, τέχνευμα διὰ πείραξιν τινός. einem einen Possen spielen, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι.
Possenmacher, Possenreißer, der, ὁ γελωτοποιὸς, μπουφοῦνος, μασκαράς.
Possenspiel, das, παιγνίδι διὰ γέλοιον. κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης. — μασκαραλίκι.
Possierlich, a. γελοιώδης καὶ κόστιμος.
Possierlichkeit, die, τὸ γελοιῶδες καὶ νόστιμον.
Post, die, (Geldpost), μία ποσότης ἀσπρῶν.
Post, die, ἡ πόστα.
Postamt, das, ἡ ἐπιτροπία τῆς πόστας.
Postbeamte, Postbediente, der, ὑπηρέτης τῆς πόστας.
Postbedienung, die, ὑπηρεσία εἰς τὴν πόσταν.
Postbothe, der, ὁ ποστιλιόνος.
Postement, das, ἡ βάσις στύλου ἢ ἀγάλματος.
Posten, der, ὁ τόπος (φυλαγμένος ἀπὸ στρατιώτας), οἱ στρατιῶται ὁποῦ φυλάγουν ἕναν τόπον. — τὸ ἐπάγγελμα, ὀφφίκιον. (Geldposten), ποσότης ἀσπρῶν. (von Waaren), ποσότης (παρτίδα) πραγμάτων.
Postgeld, das, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν πόσταν. ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν κομιδὴν τῶν γραμμάτων.
Posthalter, der, s. Postmeister.
Posthaus, das, τὸ σπήτιον τῆς πόστας, ἡ πόστα.
Posthorn, das, τὸ κέρατον τοῦ ποστιλιόνου.
Postille, die, βιβλίον περιέχον διδαχὰς ἐκκλησιαστικάς.
Postillion, der, ὁ ποστιλιόνας.
Postkalesche, die, ἁμάξι ἐλαφρὸν τῆς πόστας.
Postkarte, die, (Landkarte), γεωγραφικὴ χάρτα παρασταίνουσα τοὺς δρόμους τῆς πόστας. (über die Briefe), τὸ χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ γράμματα εἰς τὴν πόσταν.
Postknecht, der, s. Postillion.
Postkutsche, die, ἁμάξι φορτωμένον τῆς πόστας.
Postmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ἁμάξια καὶ τὰ ἄλογα τῆς πόστας.
Postordnung, die, ἡ τάξις τῆς πόστας.
Postpapier, das, χαρτὶ καλὸν διὰ γράμματα, χαρτὶ τῆς πόστας.
Postpferd, das, ἄλογον τῆς πόστας.
Postsäule, die, στύλος ὁποῦ ἔχει γραμμένα τὰ διαστήματα τῶν τόπων.
Postschein, der, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς πόστας.
Postschiff, das, καράβι ὁποῦ κομίζει γράμματα.
Postschreiber, der, γραμματικὸς τῆς πόστας.
Postscript, das, προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς.
Post-Station, die, ὁ σταθμὸς τῆς πόστας, μία πόστα.
Post-Straße, die, ἡ στράτα τῆς πόστας.
Posttag, der, ἡμέρα τῆς πόστας.
Postverwalter, der, ὁ διοικητὴς τῆς πόστας.
Postwagen, der, ἁμάξι τῆς πόστας.
Postweg, der, s. Poststraße.

Postwesen, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα τῆς πόστας.
Potage, die, (franz.), ἡ σοῦπα.
Potagelöffel, der, χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν βάνουν τὴν σοῦπαν εἰς τὰ πιάτα.
Potentat, der, ὁ ἐξουσιαστὴς, μονάρχης.
Pottasche, die, ἡ ποτάσα, ἅλας τι ἀλκαλινόν.
Pottfisch, der, ὁ φυσητὴρ, εἶδος μεγάλου κήτους.
Potz! Potz tausend! (Potz Henker! Potz Wetter), ὢ τὸν διάβολον! ὢ νὰ χαθῇ! ὢ τοῦ θαύματος!
Präbende, die, εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ ἕνα ὀφφίκιον. s. Pfründe.
Pracher, der, (veralt.), ὁ πτωχὸς, ζήταυλας.
Prachern, s. Betteln.
Pracht, die, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια.
Prachthimmel, der, οὐρανὸς (σκέπη) ἐπάνω εἰς θρόνον βασιλικόν.
Prächtig, a. λαμπρὸς, μεγαλοπρεπής.
Prachtkegel, der, ὁ ὀβελίσκος.
Prachtzimmer, das, λαμπρὰ στολισμένος ὀνδᾶς.
Präcipitat, das, κατακρήμνισμα χυμικόν.
Präcipitiren, v. n. κατακρημνίζω, κάμνω νὰ κατακάθηται ἕνα μέταλλον ἀναλυμένον εἰς ἕνα ὑγρὸν, (χυμ.).
Practik, die, ἡ πρᾶξις. πρακτική.
Practiciren, v. a. βάνω εἰς πρᾶξιν, ἐξακολουθῶ. (als Arzt), εἶμαι ἰατρὸς, ἰατρεύω ἀῤῥώστους. (als Advocat), εἶμαι συνήγορος, πρόδικας, (ἀβουκάτος).
Practicus, der, ὁ πρακτικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὰ ἔργα ἀνήκοντα εἰς μίαν ἐπιστήμην. (Arzt), ἰατρὸς ὁποῦ ἰατρεύει ἀῤῥώστους.
Practisch, a. πρακτικός. ad. ἐμπράκτως, εἰς τὴν πρᾶξιν.
Prädestination, die, ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ).
Prädicat, das, τὸ κατηγορούμενον, ἡ (ποιότης τὴν ὁποίαν λέγομεν ὅτι τὴν ἔχει ἕνα πρᾶγμα).
Prädicant, der, s. Prediger.
Prägen, v. a. χαρακώνω, κόπτω μονέδαν. ins Gedächtniß prägen, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν.
Prägestock, der, Prägeeisen, das, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τὴν μονέδαν.
Prahlen, v. n. καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.
Prahler, der, ὁ καυχητὴς. καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Prahlerey, die, ἡ καύχησις, μεγαληγορία.
Prahlerisch, Prahlhaft, a. καυχητικὸς, μεγαλήγορος.
Prahlhans, der, (gem.) s. Prahler.
Prahlsucht, die, ἡ κλίσις εἰς καύχησιν, εἰς μεγαληγορίαν.
Prahm, der, τὸ πορθμεῖον, βάρκα μὲ τὴν ὁποίαν ἀπερναῦν ἁμάξια ἀπὸ ἕναν ποταμόν.
Prälat, der, μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς, οἷον· μητροπολίτης, ἐπίσκοπος, ἡγούμενος.
Prall, a. πολλὰ τεντωμένος, σφικτὰ γεμισμένος.
Prallen, v. n. ἀναπηδῶ, ῥίπτομαι ὀπίσω.
Prämie, die, τὸ βραβεῖον.
Prangen, v. n. κάμνω ἐπίδειξιν, δείχνομαι λαμπρὰ, εἶμαι στολισμένος.
Pranger, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον

δένουν ἕναν κατάδικον ἀπὸ τὸν λαιμὸν μὲ μίαν σιδηρένιαν κρικέλλαν.
Pränumerant, der, ὁ συνδρομητὴς (διὰ βιβλίον ὁποῦ τυπώνεται κ. τ. ε.) ὁποῦ πληρώνει πρωτήτερα.
Pränumeration, die, ἡ συνδρομὴ (διὰ βιβλίον κ. τ. ε.) ὁποῦ γίνεται πληρώνωντας πρωτήτερα.
Pränumeriren, v. a. ὑπογράφομαι (ὡς συνδρομητὴς) καὶ πληρώνω πρωτήτερα.
Präposition, die, s. Vorwort.
Präsent, das, s. Geschenk.
Präsentiren, v. a. (darbieten, überreichen), παρασταίνω, προσφέρω. das Gewehr präsentiren, κρατῶ τὸ τουφέκι ὀρθὸν (εἰς τιμὴν τινὸς μεγάλου).
Praser, der, ὁ πρᾶσος, εἶδος χρυσολίθου.
Präsident, der, ὁ πρόεδρος, προκάθεδρος.
Praß, der, τὰ ἀχαμνὰ ἢ ἄχρηστα πράγματα.
Prasselgold, das, s. Knallgold.
Prasseln, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν κλαδιὰ ὁποῦ τζακίζονται, ξύλα ὑγρὰ ὁποῦ καίουν κ. τ. ε. (γρατζανίζω).
Prassen, v. n. ἀπερνῶ λαμπρὰ, τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ καὶ ἄμετρα.
Prasser, der, ὁ ἄτακτος ὁποῦ δαπανᾷ πολὺ εἰς καλὰ φαγητὰ καὶ πιοτά.
Prästiren, v. a. s. Leisten.
Praxis, die, ἡ πρᾶξις.
Predigen, v. n. διδάσκω, κηρύττω τὸν θεῖον λόγον, κάμνω λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Prediger, der, ὁ ἱεροκήρυξ, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Predigt, die, ἡ διδαχὴ, ὁ (ἱερὸς) λόγος.
Predigtamt, das, ἐπάγγελμα ἱεροκήρυκος. s. Prediger.
Predigtbuch, das, βιβλίον περιέχον διδαχάς. s. Predigt.
Preis, der, ἡ τιμὴ (πράγματος διὰ πούλησιν). (Belohnung), τὸ βραβεῖον, ἡ ἀνταμειβή. (Lob), ὁ ἔπαινος.
Preis-Courant, der, (die Preis-Courante), χαρτὶ περιέχον τὰς τιμὰς διαφόρων πραγμάτων.
Preisfrage, die, ἐρώτησις προβαλμένη (ἀπὸ ἀκαδημίαν) διὰ λύσιν μὲ ὑπόσχεσιν βραβείου.
Preisen, v. a. ἐπαινῶ, δοξάζω.
Preiselbeere, die, κόκκινόν τι κουκούτζι ξυνὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση καὶ τρώγεται εἰς τόπον σαλάτας.
Preisgeben, v. a. ἀφήνω, παραδίδω (ὡς λάφυρα). sich —, παραδίδομαι (εἰς κατηγορίαν τῶν ἄλλων, ἢ εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀσώτων, ὡς μία πόρνη).
Preisschrift, die, σύγγραμμα ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα βραβεῖον ἀπὸ μίαν ἀκαδημίαν.
Preiswürdig, a. ἀξιοεπαίνετος.
Preißelbeere, s. Preiselbeere.
Prelle, die, Fuchsprelle, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν ἐπάνω ταῖς ἀλωπαῖς.
Prellen, v. a. ῥίπτω ἐπάνω (οἷον μίαν ἀλωποῦ μὲ ἕνα πανί). (μεταφ.) γελῶ, ἀπατῶ.
Preller, der, κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτεταί τι ὀπίσω.
Prellschuß, der, πήδημα βολιοῦ ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὸ κανόνι πλαγίως εἰς τὴν γῆν.
Presse, die, τὸ πιεστήριον (μάλιστα τοῦ τυπογράφου).
Pressen, v. a. πιέζω, σφίγγω. στραγγίζω.
Preßfreyheit, die, ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ

τυπώνῃ τις τὸ ὅτι θέλει, ἐλευθερία τοῦ τύπου.
Preßglanz, der, τὸ γυάλισμα τῶν ῥούχων καὶ τῶν μεταξωτῶν ὁποῦ λαμβάνουν ἀπὸ τὸ πιεστήριον.
Preßspäne, die, εἶδος χονδροῦ χαρτιοῦ μεταξὺ τοῦ ὁποίου σφίγγουν τὰ ῥοῦχα, διὰ νὰ γένουν γυαλιστά.
Prickeln, v. a. σουγλίζω (ὡς μικραῖς βελόναις).
Priester, der, ὁ ἱερεὺς, παπᾶς.
Priesteramt, das, ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱερέως (τοῦ παπᾶ).
Priesterin, die, ἡ ἱέρισσα, παπαδιά.
Priesterlich, a. ἱερατικὸς, παπαδικός.
Priesterrock, der, ἱερατικὸν φόρεμα, παπαδικὸν φόρεμα.
Priesterschaft, die, οἱ ἱερεῖς, οἱ παπάδες.
Priesterstand, der, ἡ στάσις ἱερέως, στάσις παπᾶ.
Priesterthum, das, ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἱερατεῖον, (ἐπάγγελμα τοῦ παπᾶ).
Priesterweihe, die, ἡ χειροτονία.
Primaner, der, μαθητὴς τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα.
Primas, der, ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος, πρῶτος μητροπολίτης.
Prime, die, (in Schulen), ἡ πρώτη τάξις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα. (im Fechten), τὸ πρῶτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὸ σπαθί.
Principal, der, ὁ αὐθέντης (μιᾶς πραγματείας μάλιστα).
Principalin, die, ἡ κυρία.
Prinz, der, ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών.
Prinzessin, die, ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα, (πριντζέζα).
Prinzessinsteuer, die, προῖκα πριγγιπίσσης.
Prinzlich, a. τοῦ πρίγγιπος, ἡγεμονικός.
Prinzmetall, das, σμίξις τις μεταλλικὴ φαινομένη ὡσὰν χρυσίον.
Prior, der, προεστὼς μοναστηρίου, (κατώτερος ἀπὸ ἡγούμενον).
Priorin, die, ἐπιστάτησσα μοναστηρίου καλογραιῶν, (κατωτέρα ἀπὸ ἡγουμένησσαν).
Prise, die, (Tabak), μία πρέζα ταμπάκου. (zur See), ἡ ἅλωσις, τὸ πιάσιμον (καραβιοῦ κ. τ. ε.).
Prisma, das, τὸ πρίσμα (μαθηματ.).
Prismatisch, a. πρισματικὸς, (μαθηματ.).
Pritsche, die, ξύλον πλατὺ εἰς σχῆμα σπαθιοῦ, ξύλινον σπαθί. — ξύλινον κρεββάτι στρατιωτῶν. s. auch Britsche.
Privat, a. ἰδιωτικὸς, κατ' ἰδίαν εὑρισκόμενος, μὴ δημόσιος. — ξεχωριστός.
Privatisiren, v. n. ἀπεργῶ χωρὶς δημόσιον ἐπάγγελμα.
Privatleben, das, ἡ κατ' ἰδίαν ζωὴ, ζωὴ ξεχωρισμένη ἀπὸ δημόσια ἐπαγγέλματα.
Privatmann, der, Privatperson, die, ὁ ἰδιώτης, ὁ μὴ ἔχων δημόσιον ἐπάγγελμα.
Privatstunde, die, ξεχωριστὴ ὥρα (μαθήματος).
Privatunterricht, der, ξεχωριστὸν μαθήτευμα, (εἰς τὸ ὀσπήτιον καὶ ὄχι εἰς τὸ σχολεῖον).
Privet, das, τὸ ἀναγκαῖον (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν).
Privilegiren, v. a. δίδω προνόμιον.
Privilegium, das, τὸ προνόμιον.
Probat, a. δοκιμασμένος, ἀποδεδειγμένος μὲ τὴν δοκιμὴν, δόκιμος.
Probe, die, ἡ δοκιμή. (von Tuch rc.), μία μόστρα ἀπὸ ῥοῦχα κ. τ. ε.

Probeblatt, das, φύλλον ἐκτυπωμένον διὰ δοκιμήν.
Probejahr, das, χρόνος δοκιμῆς ἐκείνου ὁποῦ θέλει γένῃ καλόγηρος, ἢ ἐκείνης ὁποῦ θέλει γένῃ καλογρηά.
Proben, v. a. δοκιμάζω.
Probepredigt, die, διδαχὴ γινομένη διὰ δοκιμήν.
Probesilber, das, δόκιμον ἀσήμι, καλὸν ἀσήμι.
Probestück, das, κομμάτι διὰ δοκιμήν. — ἡ δοκιμή.
Probieren, v. a. δοκιμάζω.
Probierer, der, ὁ δοκιμαστής.
Probiernadel, die, βελόνη δοκιμαστικὴ (διὰ χρυσίον).
Probierstein, der, πέτρα δοκιμῆς, (διὰ χρυσίον καὶ ἀσήμι).
Probierwage, die, ζυγαριὰ διὰ δοκιμὴν χρυσίου καὶ ἀσημιοῦ.
Problem, das, τὸ πρόβλημα. — ἀμφίβολον πρᾶγμα.
Problematisch, a. προβληματικός. — ἀμφίβολος.
Probst, der, προστάτης, προεστὼς ἐκκλησιαστικός.
Probstey, die, ἡ κατοικία τοῦ προστάτου. s. Probst.
Procent, das, ein, zwey Procent, ἕνα, δύω κ. τ. ε. τὰ ἑκατὸν διάφορον ἢ κέρδος.
Procediren, v. n. s. Verfahren.
Proceß, der, λογοτριβὴ εἰς κριτήριον, τὸ κρισολόγημα. chemischer —, χυμικὴ μεταχείρισις.
Procession, die, ἡ παράταξις, ἄνθρωποι ὁποῦ πηγαίνουν εἰς παράταξιν. — ἡ λιτανεία.
Processiren, v. n. ἔχω λογοτριβὴν ἢ κρισολόγημα.
Proclamation, die, ἡ φανέρωσις, μήνυσις.
Proclamator, der, (Auctionator), ἐπίτροπος εἰς δημοπρασίαν.
Proclamiren, v. a. φανερώνω, μηνύω εἰς τὸ κοινόν.
Procura, die, ἡ ἐπιτροπία διδομένη εἰς πληρεξούσιον.
Procurator, der, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν. ἐπιστάτης.
Procuriren, v. a. s. Verschaffen.
Produciren, v. a. s. Hervorbringen, Erzeugen.
Product, das, τὸ ἔργον, πρᾶγμα προερχόμενον ἀπὸ φύσιν ἢ ἀπὸ τέχνην ἀνθρώπου, τὸ προϊόν. — (in der Multiplication), τὸ παραγόμενον.
Product, der, κτυπήματα μὲ βέργαις εἰς τὸν κῶλον (τῶν μικρῶν παιδιῶν).
Profan, a. βέβηλος. λαϊκός, κοσμικός.
Profaniren, v. a. s. Entweihen.
Profeß, die, τὸ μοναστικὸν τάγμα, ὁ ὅρκος τῆς μοναστικῆς ζωῆς τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ καλόγηρος ἢ ἡ καλογρηά.
Profession, die, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη.
Professionist, der, ὁ χειροτεχνίτης, χειροτέχνης.
Professor, der, ὁ προφέσσωρ, ἀκαδημικὸς διδάσκαλος.
Professur, die, ἐπάγγελμα προφέσσωρος ἢ ἀκαδημικοῦ διδασκάλου.
Profil, das, ζωγραφία παρασταίνουσα τὸ πρόσωπόν τινος ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος (τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν).
Profit, der, τὸ κέρδος.
Profitiren, v. n. κερδαίνω, ὠφελοῦμαι.
Profoß, der, ὁ φυλακάτωρας καὶ δήμιος (τζιλάτης) τῶν στρατιωτῶν.
Programm, das, τὸ πρόγραμμα.
Progressen, die, (pl.) s. Fortschritt.

Progression, die, ἡ πρόοδος, (εἰς τὴν ἀριθμητικήν).
Project, das, s. Entwurf.
Projectmacher, der, ἄνθρωπος ὁποῦ βάνει σκοποὺς παραξένους καὶ φανταστικούς.
Promotion, die, ὁ ἀναβιβασμὸς εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα.
Promoviren, v. a. ἀναβιβάζω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα. v. n. ἀναβαίνω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα.
Prophet, der, ὁ προφήτης.
Prophetin, die, ἡ προφήτισσα.
Prophetisch, a. προφητικός.
Prophezeien, v. a. et n. προφητεύω.
Prophezeiung, die, ἡ προφητεία.
Proportion, die, ἡ ἀναλογία.
Proportionirt, Proportionirlich, a. ἀναλογικὸς, σύμμετρος.
Propst, s. Probst.
Prosa, die, πεζὸς λόγος.
Prosaiker, Prosaist, der, συγγραφεὺς εἰς πεζὸν λόγον, πεζογράφος.
Prosaisch, a. εἰς πεζὸν λόγον γεγραμμένος. (μεταφ.) καθημερινὸς, ἄνοστος.
Proselyt, der, ὁ προσήλυτος.
Prosodie, die, ἡ προσῳδία.
Prospect, der, ἡ θεωρία, τὸ θέαμα, ὅλα ὅσα βλέπει τις θεωρῶντας ἀπὸ ἕναν τόπον.
Prostituiren, s. Beschimpfen, Entehren.
Prostitution, die, s. Beschimpfung, Entehrung.
Protection, die, s. Schutz.
Protector, der, s. Beschützer.
Protegiren, s. Beschützen.
Protest, der, τὸ προτέστον.
Protestant, der, ὁ προτεστάντης, (ἐννοοῦνται οἱ Λουτεράνοι καὶ οἱ Ρεφορμάτοι).
Protestantisch, a. προτεστάντικος.
Protestiren, v. a. et n. ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω. — προτεστάρω (μίαν καμβιάλην).
Protokoll, das, τὸ πρωτόκολλον, ἡ καταγραφὴ τῶν πράξεων γενομένων εἰς κριτήριον.
Protokolliren, v. a. γράφω εἰς τὸ πρωτόκολλον.
Protzen, v. n. μουλώνω, χολιάζω. — v. a. ἐβγάζω τὸ κανόνι ἀπὸ τὸ ἀμάξι. s. Aufprotzen.
Protzig, a. πεισματικὸς καὶ ὑπερήφανος.
Protzkette, die, ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν τὸ κανόνι συνδένεται μὲ τὸ ἁμαξάκι.
Protznagel, der, καρφὶ ὁποῦ συνδένει τὸ κανόνι μὲ τὸ ἁμαξάκι.
Protzwagen, der, τὸ ἁμάξι τοῦ κανονιοῦ.
Proviant, der, ἡ ζωοτροφία (διὰ το στράτευμα εἰς τὸν πόλεμον).
Proviantḥaus, das, μαγαζίον διὰ τὴν ζωοτροφίαν.
Proviantmeister, Proviantverwalter, der, ἐπίτροπος εἰς τὴν ζωοτροφίαν.
Provinz, die, ἡ ἐπαρχία.
Provinzial, der, προεστὼς ὅλων τῶν μοναστηρίων μιᾶς ἐπαρχίας.
Provision, die, τὸ διάφορον ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγοράζει ἢ πουλεῖ τι διὰ λογαριασμόν τινος, τὸ προβιζιόνι.
Provisor, der, ἐπίτροπος εἰς φαρμακοπωλεῖον (εἰς ἀποτέκαν).
Prozeß, s. Proceß.
Prudel, der, ἀτμίδες ἀπὸ νερὸν ὁποῦ βράζει.
Prudeln, v. n. βράζω καὶ ἐβγάζω ἀτμίδες.
Prüfen, v. a. ἐξετάζω, δοκιμάζω.
Prüfung, die, ἡ ἐξέτασις, δοκιμή.
Prügel, der, ἕνα ξύλον χονδρὸν, μπα-

Digitized by Google

στοῦνι. die Prügel, (*pl.*) ἡ ξυλιαῖς. Prügel bekommen, τρώγω ξυλιαῖς, τρώγω ξύλον.
Prügeln, *v. a.* δέρνω.
Prünelle, die, εἶδος δαμασκήνου ξεφλουδισμένου καὶ στεγνωμένου.
Prunk, der, ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, ἐπίδειξις.
Prunken, *v. n.* κάμνω ἐπίδειξιν, δείχνομαι λαμπρά.
Psalm, der, ὁ ψαλμός.
Psalmist, der, ὁ ψαλμῳδός (δηλαδὴ ὁ Δαβίδ).
Psalter, der, Psalmbuch, das, τὸ ψαλτήριον, βιβλίον τῶν ψαλμῶν (τοῦ Δαβίδ).
Ptisane, die, ἡ πτισάνη, ἰατρικὸν πιοτόν.
Publication, die, ἡ φανέρωσις εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποίησις.
Publiciren, *v. a.* φανερώνω εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποιῶ.
Publicum, das, τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον. οἱ ἀναγνῶσται ἑνὸς βιβλίου. οἱ θεαταὶ ἑνὸς δράματος.
Pudding, der, εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ λιανισμένα κρέατα ἢ σταφίδαις.
Pudel, der, εἶδος σκυλιοῦ μὲ κατζαραῖς τρίχες ὡσὰν τὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου. (μεταφ.) τὸ σφάλμα.
Pudelmütze, die, σκούφια μὲ γοῦναν.
Pudeln, *v. n.* (im gem. Leben), κάμνω σφάλμα, λανθάνομαι.
Pudelnärrisch, *a.* πολλὰ γελοιώδης.
Puder, der, ἡ ἄσπρη σκόνη διὰ τὰ μαλλιά.
Puderbüchse, Puderschachtel, die, κουτὶ μὲ ἄσπρην σκόνην διὰ τὰ μαλλιά.
Pudermantel, der, περιτύλιγμα ἀπὸ πανὶ ἐκείνου ὁποῦ βάνει ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά του.
Pudern, *v. a.* βάνω ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά.
Puderquast, der, φοῦντα μὲ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν τὴν ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά.
Puff, *i.* φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὅταν ῥίπτει τις τουφέκι.
Puff, der, τὸ κτύπημα, ἡ γροθιά.
Puffen, *v. a.* κτυπῶ μὲ τὸν γρόθον, δίδω γροθιαῖς.
Puffer, der, μικρὴ πιστόλα.
Puls, der, ὁ σφυγμός.
Pulsader, die, ἡ ἀρτηρία.
Pulsschlag, der, ὁ σφυγμὸς, τὸ κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ.
Pult, das, τὸ λογεῖον, ἀναλόγιον. — τὸ σκριτόριον.
Pulver, das, (Schießpulver), τὸ μπαροῦτι. (zur Arzney, zum Räuchern ꝛc.), ἡ σκόνη.
Pulverflasche, die, φλασκὶ μὲ μπαροῦτι.
Pulverhorn, das, κέρατον μὲ μπαροῦτι.
Pulverisiren, Pulvern, *v. n.* μεταβάλλω εἰς σκόνην. (μεταφ.) ἀφανίζω ὁλοτελῶς.
Pulverkammer, die, (in der Mine), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι εἰς τὸ λαγοῦμι. (im Schiffe), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὸ μπαροῦτι εἰς τὸ καράβι.
Pulvermühle, die, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν μπαροῦτι.
Pulvermüller, der, μυλωνὰς ὁποῦ φκιάνει μπαροῦτι.
Pulverthurm, der, Pulvermagazin, das, μαγαζίον μπαρουτιοῦ.
Pulvertonne, die, Pulverfaß, das, βουτζὶ μὲ μπαροῦτι.
Pulverwagen, der, ἁμάξι διὰ μπαροῦτι ἢ μὲ μπαροῦτι.
Pulverwurst, die, τύλιγμα μακρὸν καὶ λεπτὸν μὲ μπαροῦτι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὸ λαγοῦμι.

Pumpe, die, ἡ ἀντλία, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕνα πηγάδι κ. τ. ε.
Pumpen, v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω νερὸν μὲ τὴν ἀντλίαν. s. Pumpe.
Pumpenschwengel, der, τὸ μανίκι τῆς ἀντλίας. s. Pumpe.
Pumpenstock, Pumpenstempel, der, ὁ ἔμβολος, σίδηρον ἢ ξύλον ὁποῦ κατηβάζουν καὶ σηκώνουν εἰς τὴν ἀντλίαν. s. Pumpe.
Pumpenwerk, das, κατασκευὴ μὲ ἀντλίαν, ἀντλία. s. Pumpe.
Pumpernickel, der, εἶδος τι μαύρου ψωμιοῦ.
Punkt, der, τὸ σημεῖον, ποῦγκτον. (im Schreiben), ἡ τελεία. (Artikel), τὸ ἄρθρον, ὁ ποῦγκτος.
Pünktlich, a. ἐξηκριβωμένος, ὁποῦ ἀποπληρώνει αὐτὸ ὁποῦ ὑπόσχεται.
Pünktlichkeit, die, ἡ ἀκρίβεια (εἰς τὴν ἀποπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων).
Punktiren, v. a. κάμνω σημεῖα ἢ ποῦγκτα, σημειώνω μὲ ποῦγκτα.
Punktur, die, ἡ σημείωσις μὲ ποῦγκτα.
Punsch, der, τὸ ποῦντζι, πιοτὸν ἀπὸ λεμόνια, ζάχαρην, τζάϊ καὶ ῥακήν.
Punschnapf, der, Punschschale, Punschterrine, die, ἀγγεῖον διὰ ποῦντζι. s. Punsch.
Puppe, die, ἡ κοῦκλα, τὸ νινίον. (von Schmetterlingen), ἡ χρυσαλίδα.
Puppenspiel, das, παιγνίδι μὲ κοῦκλαις. κωμῳδία ὁποῦ παρασταίνεται μὲ κοῦκλαις.
Purganz, die, τὸ καθαρτικόν.
Purgieren, v. a. δίδω καθαρτικόν. v. n. πέρνω καθαρτικόν.
Purgierend, a. καθαρτικός.
Purgierpulver, das, καθαρτικὴ σκόνη.
Purgiermittel, das, τὸ καθαρτικόν.
Purgiertrank, der, καθαρτικὸν πιοτόν.
Purpur, der, ἡ πορφύρα.
Purpurfarben, Purpurroth, Purpurn, a. πορφυροῦς, πορφυρένιος.
Purpurschnecke, die, ἡ πορφύρα, ὁ κοχλιὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπερναν οἱ παλαιοὶ τὸ πορφυροῦν χρῶμα.
Purzeln, s. Burzeln.
Püster, der, μικρὸν φυσσοῦνι, (μὲ τὸ ὁποῖον φυσσοῦν σκόνην εἴς τι).
Putz, der, ὁ στολισμός.
Putzen, v. a. παστρεύω. (schmücken), στολίζω. (das Licht), ξεφτιλίζω τὸ κηρί. den Bart —, μπαρμπερίζω.
Putzhändlerin, die, πραγματεύτρια μὲ σκούφιαις καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας.
Putzmacherin, die, ἐκείνη ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας.
Putzscheere, die, τὸ ψαλιδοκέρι.
Putztisch, der, τραπεζάκι διὰ στολισμὸν τῶν γυναικῶν.
Putzzimmer, das, ὀνδᾶς στολισμένος.
Pyrol, der, τὸ χλωρίον (πουλί).

Q.

Quaal, s. Qual.
Quabbe, s. Quappe.
Quabbeln, v. n. τρέμω (ὡς ἡ κοιλία ἑνὸς παχέως ἀνθρώπου ἢ καὶ ζώου).

Quackeln, v. n. εἶμαι ἀμφίβολος, εὑρίσκω δυσκολίαις εἰς κάθε πρᾶγμα, ἔχω πολλαῖς ἀμφιβολίαις.
Quacksalber, der, ἀγαμνὸς καὶ ἀμαθὴς ἰατρὸς, τζιαρλατάνος.
Quacksalberey, die, ἀγαμνὰ ἰατρικὰ ἀπὸ ἀμαθὴν ἰατρόν.
Quacksalbern, v. n. κάμνω τὸν ἰατρὸν χωρὶς καμμίαν γνῶσιν, δίδω ἢ πέρνω ἀγαμνὰ ἰατρικά.
Quader, Quaderstein, der, τετραγωνικὴ πέτρα μεγάλη.
Quadrant, der, τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου.
Quadrat, das, τὸ τετράγωνον.
Quadratur, die, ὁ τετραγωνισμός (γεωμετρ.) (von Planeten), διάστημα τῶν πλανητῶν, ὅταν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπέχει ἕνα τεταρτημόριον τοῦ ζωδιακοῦ.
Quadratwurzel, die, ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα.
Quadratzahl, die, τετραγωνικὸς ἀριθμὸς, τετράγωνον.
Quadriren, v. a. τετραγωνίζω.
Quadrupel, der, τὸ τετραπλοῦν, τετραπλάσιον.
Quakeln, v. n. φλυαρῶ, κάμνω πολυλογίαις.
Quaken, v. n. βοῶ, φωνάζω (ὡς οἱ βάτραχοι).
Quäken, v. n. γαυγίζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (ὡς τὰ μικρὰ σκυλία).
Quäker, der, Κουάκερος (Τρέμων, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικήν).
Qual, die, τὸ βάσανον, μαρτύριον.
Quälen, v. a. βασανίζω.
Quäler, Quälgeist, der, ὁ βασανιστὴς, ἐνοχλητής.
Qualm, der, πυκνὸς καπνός, πυκναῖς ἀτμίδες.
Qualmen, v. n. ἀναβαίνει πυκνὸς καπνός. v. a. κάμνω μεγάλον καπνὸν (τραβῶντας τζιμποῦκι).
Qualster, der, φλέγμα πηκτὸν, πτύσμα φλεγματῶδες.
Quantsweise, ad. προφασιστικὰ, κατὰ πρόφασιν.
Quappe, die, εἶδος ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια.
Quarantaine, die, τὸ σαρανταήμερον (ὁποῦ μνήσκει τις εἰς τὸ λαζαρέτον), ἡ καραντῖνα.
Quargkäse, der, τυρὶ ἁπαλὸν, ἀπὸ πηκτόγαλον.
Quark, (Quarg), der, τὸ πηκτόγαλον. (untaugliches Zeug), ἄχρηστον πρᾶγμα, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.
Quart, das, τὸ τέταρτον. — ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι).
Quartal, das, τὸ τρίμηνον.
Quartan-Fieber, das, θέρμη τεταρταῖος.
Quartant, der, βιβλίον εἰς τέταρτον.
Quartblatt, das, ἕνα φύλλον χαρτὶ εἰς τέταρτον, ἕνα τέταρτον τῆς κόλλας.
Quarte, die, (in der Musik), τὸ τετράφωνον, διὰ τεσσάρων. (im Fechten), τὸ τέταρτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὰ σπαθί.
Quartett, das, μουσικὴ τὴν ὁποῖον παίζουν τέσσαρες μαζύ. τραγοῦδι τὸ ὁποῖον τραγουδοῦν τέσσαρες.
Quartier, das, τὸ τεταρτημόριον (μιᾶς πόλεως), τουρκ. ὁ μαχαλᾶς. (ein Maaß), ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι). (am Schuh), τὸ πετζὶ ὁποῦ εἶναι τριγύρω τῆς πτέρνας τοῦ παπουτζιοῦ. (Wohnung), τὸ κονάκι. Quartier geben, συγχωρῶ, χαρίζω τὴν ζωὴν τοῦ αἰχμαλώτου.

Quartieren, v. a. δίδω κονάκια, διορίζω κονάκια (εἰς στρατιώτας).
Quartiermeister, der, ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν.
Quartierzettel, der, πόλιτζα διὰ κονάκι.
Quartseite, die, μία σελίδα, ἕνα κατηβατὸν εἰς τέταρτον.
Quarz, der, πέτρα τις σκληρή.
Quarzig, a. γεμάτος πέτραις λεγόμεναις Quarz.
Quast, der, Quaste, die, ἡ φοῦντα.
Quatember, der, νηστεία κάθε τρεῖς μῆνας (εἰς τοὺς Κατολίκους). δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται κάθε τρεῖς μῆνας εἰς μερικοὺς τόπους.
Quatschen, v. n. ἐβγάζω ἦχον τοιοῦτον ὡς πράγματα ὁποῦ πίπτουν εἰς τὴν λάσπην κ. τ. ε.
Quecke, die, Queckengras, das, τὸ πολύγωνον, (χόρτον τι).
Quecksilber, das, ὁ ὑδράργυρος, (διάργυρος).
Quehle, die, τὸ χερομάνδυλον, χειρόμακτρον.
Quelle, die, ἡ πηγή.
Quellen, v. n. ἀναβρύω, πηγάζω. — φουσκώνω ἀπὸ τὸ μόσχευμα (ὡς τὰ ῥοβίθια, φασούλια κ. τ. ε.). v. a. μοσχεύω (ῥοβίθι κ. τ. ε.) νὰ φουσκώσῃ.
Quellwasser, das, νερὸν ἀπὸ πηγήν.
Quendel, der, ἡ δεναΐδα φυτὸν, τὸ ἕρπυλλον.
Quentchen, das, τὸ τέταρτον τοῦ λοτιοῦ. s. Loth.
Quer, a. πλάγιος, ὁποῦ σταυρώνει ἄλλο τι.
Queraxt, die, δίστομον τζεκοῦρι, δίστομος πέλεκυς.
Querbalken, der, πλάγιος δοκὸς, πλαγία γρεντά.
Quere, die, τὸ πλάγιον. in die Quere, πλαγίως.
Querfeld, ad. πλαγίως, ἀπὸ τὰ πλάγια. (μεταφ.) ἐνάντια, ἀνάποδα.
Querflöte, die, ἡ φλαοῦτα (τὴν ὁποίαν λαλοῦν βάνωντάς τὴν πλαγίως εἰς τὰ χείλη).
Quergasse, die, πλαγία πλατεῖα, (πλάγιον σοκκάκι).
Querl, der, ξύλον μὲ καρφιὰ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν μερικὰ φαγητά.
Querlen, v. a. ἀνακατώνω ἕνα φαγὶ, (οἷον· τὸ ῥύζι) γυρίζωντας αὐτὸ τὸ ξύλον.
Querlinie, die, πλαγία γραμμὴ, (ὁποῦ σταυρώνει ἄλλην μίαν γραμμήν).
Querpfeife, die, μικρὴ (πλαγία) φλαοῦτα τῶν στρατιωτῶν.
Querpfeifer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν μικρὴν (πλαγίαν) φλαοῦταν, ὁ αὐλητής.
Quersack, der, τὸ δισάκκι.
Quersattel, der, σέλλα διὰ γυναῖκας.
Querstrich, der, πλαγία γραμμὴ, πλαγία κονδυλιά. (μεταφ.) ἐμπόδιον ἀπροσδόκητον.
Quer über, ad. πλαγίως. ἀντικρὺ, ἄντικρυ.
Quetsche, die, (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ζουλήγει). (μεταφ.) ἡ στενοχωρία.
Quetschen, v. a. ζουλίγω, σφίγγω, πιέζω.
Quetschung, die, πληγὴ ἀπὸ ζούληγμα.
Quieken, v. a. φωνάζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (οἷον· τὰ γουρουνόπουλα κ. τ. ε.).
Quinte, die, (in der Musik), τὸ πεντάφωνον, διὰ πέντε. Quinten, (μεταφ.) ψευδιαῖς.
Quintett, das, μουσικὴ, τὴν ὁποῖαν παίζουν πέντε μαζύ.
Quirl, s. Querl.
Quitt, a. indecl. quitt seyn, τεριάζομαι. wir sind quitt, ἐτεριάσθημεν

(ἐτεριασθήκαμεν), δὲν χρεωστοῦμεν τίποτες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.
Quitte, die, Quittenapfel, der, τὸ κυδώνιον.
Quittenbaum, der, ἡ κυδωνιά.
Quittengelb, a. (κίτρινος ὡς κυδώνιον) ὅλο κίτρινος.
Quittenlatwerge, die, τὸ κυδωνάτον (γλύκισμα).
Quittieren, v. a. einen —, ἐξοφλίζω, δίδω ὑπογραφὴν τῆς περιλαβῆς. etwas —, ἀφίνω, δὲν καταγίνομαι πλέον. den Dienst —, ἀφίνω την δούλευσιν, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν.
Quittung (Quittanz), die, γράμμα ἐξοφλιστικὸν, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς περιλαβῆς.
Quitze, s. Eberäsche.
Quodlibet, das, ζωγραφία παρασταίνουσα διάφορα πράγματα μαζὺ ἀνακατωμένα. (Mischmasch), μία ἀνακατωσιά.
Quotient, der, τὸ πηλίκον (εἰς τὴν διαίρεσιν ἀριθμητικήν).

R.

Raa, s. Rah.
Rabat, der, ὁ ξεπεσμὸς (ἀπὸ μίαν ποσότητα).
Rabatte, die, ἄκρα τοῦ φορέματος ἀναδιπλωμένη.
Rabbiner, der, ὁ Ῥαββὶ, Ῥαββίνος (τῶν Ἑβραίων).
Rabe, der, ὁ κόραξ, κόρακας.
Rabenaas, das, ψοφίμι (διὰ φαγὶ κοράκων).
Rabenkrähe, die, ἡ μαύρη κορώνη, μαύρη καρακάξα.
Rabenmutter, die, (κορακικὴ μητέρα), ἀχαμνὴ, ἄσπλαχνη μητέρα.
Rabenschwarz, a. (μαῦρος ὡς ὁ κόραξ) ὅλο μαῦρος.
Rabenstein, der, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς καταδίκους.
Rabenvater, der, (κορακικὸς πατέρας), ἀχαμνὸς, ἄσπλαγχνος πατέρας.
Rabulist, der, ψεύστης, μάλιστα πρόδικος (ἀβουκάτος) ὁποῦ κάμνει πολλαῖς ψευδιαῖς.
Rache, die, ἡ ἐκδίκησις.
Rächen, v. a. ἐκδικῶ. sich —, v. r. ἐκδικοῦμαι.
Rachen, der, τὸ στόμα (μερικῶν μεγάλων ἀγρίων ζώων καὶ ψαριῶν οἷον· τοῦ λέοντος κ. τ. ε.).
Rächer, der, ὁ ἐκδικητής.
Rächerin, die, ἡ ἐκδικήτρια.
Rachgier, Rachsucht, die, ἐπιθυμία τῆς ἐκδικήσεως, μνησικακία.
Rachgierig, Rachsüchtig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ ἐκδίκησιν, μνησίκακος.
Racker, der, ὁ γδάρτης. (Schimpfwort), σκύλος, σκυλὶ, κανάλια.
Rackete, die, τὸ φυσσέκι.
Racketenstab, Racketenstock, der, τὸ ξύλον τοῦ φυσσεκιοῦ.
Rad, das, ὁ τροχός.
Rädchen, das, ὁ τροχίσκος, μικρὸς τροχός.
Radebrechen, v. a. θανατώνω μὲ τὸν

τροχὸν (ἕναν κατάδικον). eine Sprache —, ὁμιλῶ ἄχαμνα ἢ στραβὰ μίαν διάλεκτον.
Radehaue, die, ἡ δίκελλα.
Rädeln, v. a. δένω σφικτά.
Rädelsführer, der, ὁ πρῶτος αἴτιος (εἰς ἐπανάστασιν μάλιστα).
Rademacher, der, ὁ ἁμαξοποιός.
Raden, der, τὸ μελάνθιον (φυτόν τι).
Rädern, v. a. θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἕναν κατάδικον).
Radfelge, Radefelge, die, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ.
Radieren, v. a. ξύω, ἀποξύω (γραμμένον τι μὲ τὸ κονδυλομάχαιρον). in Kupfer —, χαρακώνω εἰς τὸν χαλκὸν μὲ ἀσημόνερον.
Radiermesser, das, κονδυλομάχαιρον διὰ ξύσιμον.
Radiernadel, die, εἶδος βελόνης τῶν χαλκογράφων μὲ τὴν ὁποίαν χαρακώνουν εἰς τὸν χαλκόν., s. Radieren.
Radieß, der, Radießchen, das, τὸ ῥεπανάκι.
Radlinie, die, ἡ κυκλοΐς, κυκλοΐδα (εἰς τὴν ὑψηλὴν γεωμετρίαν).
Radschiene, die, σιδηρένιον δέσιμον τριγύρω τοῦ τροχοῦ.
Radspeiche, die, ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ.
Radsperre, die, ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ.
Radspur, die, τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ.
Räderwerk, das, οἱ τροχοὶ εἰς ἕνα ὡρολόγιον.
Raffel, die, εἶδος δικτύου διὰ ψάρευμα.
Raffen, v. a. ἁρπάζω, ἀφαρπάζω εἰς τὴν βίαν.
Raffinade, die, τὸ καθάρισμα τῆς ζάχαρης, καθαρισμένη ζάχαρη.
Raffinieren, v. a. (läutern), καθαρίζω. (μεταφ.) στοχάζομαι, συλλογίζομαι ψιλά.
Rah, die, (Segelstange), ἀντέννα τοῦ καραβιοῦ.
Rahm, der, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀνθόγαλον. (τουρκ. τὸ καϊμάκι).
Rahmen, der, τὸ περιβάσιον, περβάζι. (Stickrahmen), ὁ μάγγανος.
Rahmen, v. a. einen Hasen, πιάνω μόνον μερικαῖς τρίχες τοῦ λαγωοῦ μὲ τὰ δόντια, (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά).
Rahmen, v. a. abrahmen, ἐβγάζω τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος.
Rahnig, a. λεπτὸς καὶ τρανὸς (ὁμιλῶντας δι' ἄλογα).
Rahsegel, das, τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ μεσσαίου καταρτιοῦ.
Rain, der, τὰ πέρατα τοῦ ἀγροῦ, στενὴ ἀράδα μὲ χόρτα ὁποῦ χωρίζει τοὺς ἀγρούς.
Ralle, die, εἶδος ὀρτυκιοῦ.
Rammblock, der, Ramme, die, ὁ ὕπερος, τὸ κόπανον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ μεγάλα παλούκια εἰς τὴν γῆν.
Rammeln, v. n. (von Hasen ꝛc.), σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται μάλιστα διὰ λαγωούς). für rammen: s. Rammen.
Rammelzeit, die, ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν λαγωῶν.
Rammen, v. a. ἐμπήγω μὲ ἕνα βαρὺ κόπανον (μεγάλα πάλούκια εἰς τὴν γῆν).
Rammler, der, ὁ λαγωὸς, (τὸ ἀρσενικόν). — τὸ κριάρι — ὁ γάτος.
Rand, der, ἡ ἄκρα, τὸ χεῖλος. (in Büchern), τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου.
Rändern, v. a. κάμνω ἄκραν ὀδοντωτὴν (δοντιασμένην).

Rand-Glosse, die, σχόλιον εἰς τὸ περιθώριον ἑνὸς βιβλίου.
Rändig, a. gerändert, ὀδοντωτὸς, (δοντιασμένος), ὁποῦ ἔχει ἄκραν ὀδοντωτήν.
Ranft, der, ἄκρα κομμένη ἀπὸ ψωμί.
Rang, der, ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς, ἡ ἀξία.
Range, der, παιδὶ ἄτακτον καὶ ἀνυπήκοον.
Rangsucht, die, ἡ ἄμετρος φιλοτιμία.
Rank, a. λεπτὸς καὶ εὐλύγιστος.
Rank, der, κακὸν μηχάνευμα, διαβολιὰ, πανούργημα. einem einen Rank ablaufen, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι.
Ranken, der, λεπτὸν κλωνάρι.
Ranken, sich, v. r. περιτυλίγομαι, (λέγεται διὰ λεπτὰ κλωνάρια).
Rankevoll, a. πανοῦργος, ὁποῦ κάμνει κακὰ μηχανεύματα.
Ranunkel, die, τὸ βατράχιον (φυτόν τι).
Ranze, die, σκρόφα ὁποῦ ἐγέννησε.
Ränzel, Ranzen, der, τὸ δισάκκι, ὁ τουρβάς. Ranzen, (μεταφ.) ἡ κοιλία.
Ranzen, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (νὰ κάμω ἀταξίαις). — σμίγομαι, συνουσιάζω (ὁμιλῶντας διὰ σκυλιά).
Ranzig, a. ταγγός.
Ranzion, die, τὸ λύτρον, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἑνὸς αἰχμαλώτου.
Ranzioniren, v. a. ἐξαγοράζω (αἰχμάλωτον, σκλάβον).
Rappe, der, μαῦρον ἄλογον.
Rappe, die, πάθος τι εἰς τὰ γόνατα τῶν ἀλόγων.
Rappelköpfisch, a. (gem.), θυμουμένος.
Rappeln, εἶμαι κομμάτι τρελός.
Rappier, das, σπαθὶ μὲ ἕνα κομβίον εἰς τὴν ἄκραν καὶ ὁποῦ δὲν κόπτει, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς γύμνασιν.
Rappen, v. a. ἁρπάζω μὲ πολλὴν βίαν.
Rappuse, die, ἡ ἁρπαγή.
Rapunzel, der, λάχανόν τι διὰ σαλάταν.
Rar, a. (selten), σπάνιος.
Rarität, die, τὸ σπάνιον, ἕνα σπάνιον πρᾶγμα.
Rasch, a. ταχὺς, ὀγλήγωρος. ὁρμητικός.
Räsch, a. σκληρὸς (ἀπὸ ξηράδα). δριμύς.
Rasch, der, εἶδος μαλλινῆς τζόχας.
Raschheit, die, ἡ ταχύτης, ὀγληγωράδα. ἡ ὁρμητικότης.
Rasen, der, κομμάτι γῆς σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, ἡ πρασιά.
Rasen, v. n. μαίνομαι, λυσσῶ. (im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω φαντασίαις (εἰς τὴν θέρμην).
Rasenbank, die, σκαμνὶ ἀπὸ χῶμα σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα.
Rasenplatz, der, Rasenstück, das, τόπος σκεπασμένος μὲ πράσινα χόρτα.
Rasend, a. μανιακὸς, λυσσασμένος.
Raserey, die, ἡ μανία, λύσσα.
Rasiren, v. a. ξουραφίζω, μπαρμπερίζω. eine Festung —, χαλνῶ, κατεδαφίζω τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου.
Rasirmesser, das, τὸ ξυράφι, ξουράφι.
Raspel, die, ῥινὶ χονδρὸν δια ξύλα.
Raspelhaus, das, ὁσπήτιον παιδείας ἢ τιμωρίας.
Raspeln, v. a. ξύω, ῥινίζω (μάλιστα ξύλα).
Raspelspäne, die, τὰ ῥινίσματα (ἀπὸ ξύλα).
Rassel, die, τὸ κρόταλον, ξύλον ὁποῦ ταράζουν διὰ νὰ ἐβγάλῃ κρότον.

Rasseln, v. n. κροτῶ, κάμνω κρότον (ὡσὰν ἀλυσίδαις καὶ ἄλλα παρόμοια).
Rasseln, das, ὁ κρότος (ἀπὸ ἀλυσίδαις κ. τ. ε.)
Rast, die, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις.
Rasten, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι.
Rastlos, a. ἀκατάπαυστος, ἀκοπίαστος.
Rasttag, der, ἡμέρα ἀναπαύσεως (εἰς ταξίδι).
Rath, der, ἡ συμβουλή. (Hülfe), βοήθεια, τρόπος βοηθείας. (Rathsversammlung), τὸ συμβούλιον, συμβουλευτήριον. zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω.
Rath, der, (ein Rath), ὁ συμβουλευτής, συμβουλάτωρας.
Rathen, v. a. συμβουλεύω. v. n. συμπεραίνω, κάμνω συμπέρασμα.
Rathfragen, v. n. ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι.
Rathgeber, der, ὁ συμβουλεύων, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει συμβουλήν.
Rathhaus, das, τὸ κριτήριον, (δηλαδὴ τὸ ὁσπήτιον).
Räthin, die, γυναῖκα συμβουλάτωρος.
Rathmann, der, ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτής.
Rathsam, a. ὠφέλιμος. (sparsam), φειδωλός. rathsam umgehen mit etwas, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω.
Rathsamkeit, die, ἡ ὠφελιμότης.
Rathschlag, der, ἡ συμβουλή.
Rathschlagen, v. n. συμβουλεύομαι.
Rathschluß, der, ἡ ἀπόφασις. ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ).
Rathsbothe, der, ἀποστελλάρης κριτηρίου, δοῦλος κριτηρίου ὁποῦ ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον.
Rathsdiener, der, δοῦλος κριτηρίου.
Raths-Collegium, das, συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου.
Räthsel, das, τὸ αἴνιγμα.
Räthselhaft, a. αἰγνιματώδης, αἰγνιματικός.
Rathsglied, das, Rathsherr, der, Rathsperson, die, μέλος τοῦ κριτηρίου, κριτής.
Rathsschluß, der, ἀπόφασις κριτηρίου.
Rathsschreiber, der, γραμματικὸς κριτηρίου.
Rathsstube, die, ὁ ὀνδᾶς τοῦ κριτηρίου.
Rathsversammlung, die, συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου.
Rathswahl, die, ἡ ἐκλογὴ τῶν κριτῶν.
Rathswechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ τῶν κριτῶν.
Ratification, die, ἡ κύρωσις, ἐπικύρωσις.
Ratificiren, v. a. κυρῶ, ἐπικυρῶ.
Ration, die, τὸ μερίδιον τῆς ζωοτροφίας διὰ τὰ ἄλογα (τῶν στρατιωτῶν).
Ratze, Ratte, die, ὁ μεγάλος ποντικός.
Ratzenfalle, die, παγίδα διὰ μεγάλους ποντικούς.
Ratzenfänger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει τοὺς μεγάλους ποντικούς.
Ratzengift, Ratzenpulver, das, φαρμάκι διὰ μεγάλους ποντικούς.
Ratzennest, das, φωλεὰ μεγάλων ποντικῶν.
Ratzenschwanz, der, οὐρὰ μεγάλων ποντικῶν.
Raub, der, ἡ ἁρπαγὴ, κλεψιὰ μὲ βίαν γινομένη. (Beute), τὰ λάφυρα.
Raubbiene, die, ἀγριομέλισσα (ὁποῦ ἁρπάζει τὸ μέλι τῶν ἄλλων).
Rauben, v. a. ἁρπάζω, κλέπτω μὲ βίαν.
Rauben, das, ἡ ἁρπαγὴ, ὁ ἁρπαγμός.
Räuber, der, ὁ κλέπτης (εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ βουνά).

Räuberhöhle, die, s. Raubnest, das.
Räuberisch, a. ἁρπακτικός.
Raubfisch, der, ἁρπακτικὸν ψάρι.
Raubgier, Raubbegierde, Raubbegierigkeit, die, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς.
Raubgierig, a. ἁρπακτικὸς, ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ.
Raubhöhle, die, Raubnest, das, κρυψάνα κλεπτῶν, σπήλαιον κλεπτῶν.
Raubschiff, das, καράβι πειράτου, κουρσάρου.
Raubschloß, das, φρούριον (καστέλι) κλεπτῶν.
Raubsucht, die, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς.
Raubsüchtig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ, ἁρπακτικός.
Raubthier, das, ἁρπακτικὸν θηρίον.
Raubvogel, der, ἁρπακτικὸν πουλί.
Rauch, a. μαλλιαρὸς, σκεπασμένος μὲ τρίχες ἢ μὲ πτερά. das Rauche herauskehren, (im gem. Leben), μεταχειρίζομαι τινὰ μὲ αὐστηρότητα, δείχνομαι αὐστηρός.
Rauch, der, ὁ καπνός.
Rauchaltar, der, βωμὸς διὰ θυμιάματα.
Rauchen, v. n. καπνίζω. v. a. (Tabak), πίνω καπνὸν, τραβῶ καπνὸν, (τραβῶ τζιμποῦκι).
Raucher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πίνῃ καπνόν.
Räucherig, a. καπνισμένος, μαυρισμένος ἀπὸ καπνόν. — ὁποῦ βρομῇ ἀπὸ καπνόν.
Räucherkammer, die, καμάρα (κάμερα) εἰς τὴν ὁποίαν καπνίζουν κρέας καὶ λουκάνικα.
Räucherkerze, die, Räucherkerzchen, das, μικρὸν κηρὶ συνθεμένον ἀπὸ διάφορα ἀρώματα ὁποῦ ἐβγάζουν εὐώδη (μυριστικὸν) καπνόν.
Räuchern, v. a. καπνίζω, μαυρίζω μὲ καπνόν. — καπνίζω, στεγνώνω εἰς καπνόν. (mit Wohlgerüchen), εὐωδιάζω, καπνίζω, θυμιάζω.
Räucherpfanne, die, s. Rauchfaß.
Räucherpulver, das, εὐώδης σκόνη, σκόνη διὰ εὐώδη καπνισμόν.
Räucherwerk, das, κάθε λογῆς εὐώδη καπνίσματα. θυμιάματα.
Rauchfang, der, ὁ καπνοδόχος, (τουρκ. τὸ ουτζάκι).
Rauchfaß, das, τὸ θυμιατήριον.
Rauchfüßig, a. ὁποῦ ἔχει τὰ ποδάρια σκεπασμένα μὲ τρίχες.
Rauchgelb, a. κίτρινος ὡσὰν νὰ εἶναι ἀπὸ καπνόν.
Rauchhandel, der, ἡ πραγματεία μὲ γουναρικά.
Rauchhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ γουναρικὰ, γούναρης.
Rauchig, a. καπνώδης, καπνερός.
Rauchleder, das, τὸ σαχτιάνι.
Rauchloch, das, τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνει ὁ καπνός.
Rauchpfanne, die, τὸ θυμιατήριον.
Rauchtabak, der, ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι).
Rauchtopas, der, ἕνα τοπάζι καπνισμένον.
Rauchwerk, das, τὰ γουναρικά.
Raude, Räude, die, ἡ ψώρα (μάλιστα τῶν ζώων).
Räudig, a. ψωριασμένος.
Raufbold, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προκαλεῖ ἄλλους εἰς μονομαχίαν, φιλόμαχος.
Raufdegen, der, σπαθὶ μεγάλον.
Raufe, die, ἡ λανύρα. (im Pferdestalle), κάγκελλα εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὰ χορτάρια διὰ τὰ ἄλογα, εἰς τὸ ἀχοῦρι.

Räufeln, v. a. λαναρίζω (τὸ λινάρι).
Raufen, v. a. τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά. sich —, v. r. κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον.
Raufer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπειέται συχνὰ μὲ ἄλλους, φιλόμαχος.
Raufwolle, die, μαλλὶ ὁποῦ πίπτει μόνον του ἀπὸ τὰ πρόβατα.
Raufzange, die, μεγάλο τζιμπίδι.
Raugraf, der, ἀξία τις κομήτων εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν.
Rauh, a. (nicht glatt), τραχύς. ἄνισος καὶ σκληρός. (vom Wetter, Wind), ἀχρεῖος, δυσάρεστος, κρύος καὶ βροχερός. (von Menschen), αὐστηρὸς, σοβαρὸς, σκληρός. (heiser), βραχνός.
Rauhen, v. a. (Leder), δουλεύω τὸ πετζὶ νὰ γένη σαχτιάνι. (Tuch), λαναρίζω, ξαίνω τὸ ῥοῦχον.
Rauhfrost, der, s. Rauhreif.
Rauhfutter, das, τροφὴ τῶν ζώων, ἀπὸ ξηρὰ χορτὰ καὶ ἄχυρα.
Rauhigkeit, die, ἡ τραχύτης. σκληρότης. τὸ ἀχρεῖον, δυσάρεστον, κρύον. ἡ αὐστηρότης. βραχνάδα.
Rauhreif, der, ἡ πάχνη (κολλημένη εἰς τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων).
Rauke, die, ἡ ῥόκα, τὸ εὔζωμον, (φυτόν).
Raum, der, τὸ διάστημα. ὁ εὐρύχωρος τόπος, ὁ τόπος. (im Schiffe, s. Schiffsraum).
Räumen, v. a. βάνω εἰς τάξιν (ταῖς τράπεζαις κ. τ. ε.) ἀδειάζω (τὸν ὀνδᾶν), ἐβγάζω ταῖς τράπεζαις κ. τ. ε. (reinigen), καθαρίζω, παστρεύω. einen Ort —, ἀφίνω, παραιτῶ ἕναν τόπον (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον).
Räumen, das, Räumung, die, τὸ ἔβγαλμα. καθάρισμα, πάστρευμα. ἡ παραίτησις.
Räumlich, a. τοπικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διάστημα.
Räumnadel, die, βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κανονιέροι (τοπτζῆδες) παστρεύουν τὴν φάλιαν τοῦ κανονιοῦ.
Raunen, v. a. ψιθυρίζω.
Raupe, die, ἡ κάμπη, κάμπια.
Raupennest, das, φωλεὰ ἀπὸ κάμπιαις.
Raupentödter, der, σφῆκα τις ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις.
Rausch, der, ἡ μέθη.
Räuschchen, das, ὀλίγη μέθη.
Rauschen, v. n. βοῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἀέρα, νερὸν ὁποῦ πίπτει ἀπὸ ἕνα ὕψος κ. τ. ε.)
Rauschgelb, das, τὸ ἀρσενικὸν κόκκινον.
Rauschgold, das, πέταλον χάλκινον κίτρινον ὡσὰν τὸ χρυσίον.
Räuspern, sich, ξηροβήχω, βήχω πρὸ τοῦ νὰ φτύσω.
Raute, die, (Pflanze), τὸ πήγανον, (φυτόν). (Fensterglas), ἕνα γυαλὶ εἰς τὰ παράθυρα. (Rhombus), ὁ ῥόμβος (εἰς τὴν γεωμετρίαν).
Rautenförmig, a. ῥομβοειδής.
Rautenkranz, der, στέφανος ἀπὸ φύλλα πηγάνου.
Rebe, die, τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ.
Rebell, der, ὁ ἀποστάτης, ἐπαναστάτης.
Rebellion, die, ἡ ἀποστασία, ἐπανάστασις.
Rebelliren, v. n. ἀποστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν.
Rebellisch, a. ὁποῦ ἀποστατεῖ, ἀποστατῶν.
Rebenlaub, das, τὰ φύλλα τοῦ ἀμπελιοῦ.
Rebenmesser, Rebmesser, das, τὸ κλαδευτήριον.
Rebensaft, der, (μεταφ.) τὸ κρασὶ, ὁ οἶνος.

Rebenstock, s. Weinstock.

Rebenthräne, Rebthräne, die, δάκρυον τοῦ ἀμπελιοῦ.

Rebhuhn, das, ἡ πέρδικα, τὸ περδίκι.

Rebschoß, der, κλωνάρι εἰς τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ.

Recensent, der, ὁ κριτικὸς, ὁποῦ κρίνει ἢ λέγει τὴν γνώμην του διὰ βιβλία ὁποῦ ἐβγῆκαν.

Recension, die, ἡ κρίσις (βιβλίων ὁποῦ ἐβγῆκαν).

Recensiren, v. a. κρίνω ἕνα βιβλίον ὁποῦ ἐβγῆκε.

Recept, das, ἡ ῥετζέτα.

Receß, der, εἰρηνικὴ συμφωνία (μεταξὺ ἐκείνων ὁποῦ ἔχουν λογοτριβὴν εἰς κριτήριον).

Rechen, der, ἡ τζουγκράνα.

Rechen, v. a. μαζώνω μὲ τὴν τζουγκράναν.

Rechenbret, das, ὁ ἀβακὸς, τὸ ἀβάκιον.

Rechenbuch, das, βιβλίον ἀριθμητικὸν ὁποῦ παραδίδει τὴν ἀριθμητικὴν, τοὺς λογαριασμούς.

Rechenfehler, der, λάθος εἰς λογαριασμόν.

Rechenkunst, die, ἡ ἀριθμητικὴ, οἱ λογαριασμοί.

Rechenmeister, der, διδάσκαλος τῆς ἀριθμητικῆς, διδάσκαλος εἰς τοὺς λογαριασμούς.

Rechenpfennig, der, ψῆφος, ψηφίον, μικρὴ πλάκα σχηματισμένη ὡς μονέδα.

Rechenschaft, die, ἀπόκρισις ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται. zur — ziehen, ζητῶ ἀπόκρισιν, ζητῶ λογαριασμόν.

Rechenstab, der, ξυλαράκια ὁποῦ χρησιμεύουν διὰ τοὺς λογαριασμούς.

Rechentafel, die, πλάκα διὰ λογαριασμούς.

Rechnen, v. a. et n. λογαριάζω. auf etwas —, λογαριάζω εἴς τι, ἐλπίζω εἴς τι.

Rechner, der, ὁ λογαριαστής.

Rechnung, die, ὁ λογαριασμός.

Rechnungsführer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τοὺς λογαριασμοὺς, ὁ γραμματικὸς εἰς πραγμάτειαν κ. τ. ἑ.

Rechnungskammer, die, ἡ ἐπιτροπία εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων.

Rechnungswesen, das, ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς λογαριασμοῦς, οἱ λογαριασμοί.

Recht, a. δεξιός. die rechte Hand, τὸ δεξιὸν χέρι, ἡ δεξιά. (richtig, ὀρθὸς, ἀληθινὸς, σωστός. (gerecht), δίκαιος.

Recht, ad. ὀρθὰ, σωστά. — πολλὰ, σφοδρά.

Recht, das, τὸ δίκαιον. (Gesetze), οἱ νόμοι. (Rechtsgelehrsamkeit), ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων, τὰ νομικά. Sie haben Recht, ἔχετε δίκαιον. Recht sprechen, κρίνω, ἀποφασίζω εἰς κριτήριον. die Rechte studiren, σπουδάζω τὴν νομικὴν ἐπιστήμην.

Rechteck, das, παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, (γεωμετρ.)

Rechten, v. n. φιλονεικῶ. κάμνω λογοτριβήν.

Rechtfertigen, v. a. δικαιολογῶ, ἀπολογῶ.

Rechtfertigung, die, ἡ δικαιολογία, ἀπολογία.

Rechtgläubig, a. ὀρθόδοξος.

Rechtgläubigkeit, die, ἡ ὀρθοδοξία.

Rechthaberey, die, ἡ κλίσις εἰς φιλονει-

κίαν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἔχῃ τις δί-καιον εἰς κάθε πρᾶγμα.
Rechtlich, *a.* νόμιμος. — καλὸς, τιμημένος.
Rechtmäßig, *a.* νόμιμος.
Rechtmäßigkeit, die, ἡ νομιμότης.
Rechts, *ad.* δεξιόθεν, εἰς τὴν δεξιάν.
Rechtschaffen, *a.* καλὸς, ὀρθὸς, δίκαιος. τιμημένος.
Rechtschaffenheit, die, ἡ καλοσύνη, ὀρθότης, δικαιοσύνη.
Rechtschreibung, die, ἡ ὀρθογραφία.
Rechtsfall, der, ὑπόθεσις κρίσεως ἢ λογοτριβῆς, ἡ λογοτριβή.
Rechtsgang, der, τάξις τῶν νόμων εἰς τὰς λογοτριβάς.
Rechtsgelehrſamkeit, (Rechtsgelahrtheit), die, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη.
Rechtsgelehrter, der, ὁ νομικὸς, νομοδιδάσκαλος.
Rechtshandel, der, ὑπόθεσις κρίσεως νομικῆς, ἡ λογοτριβὴ, τὸ κρισολόγημα.
Rechtskräftig, Rechtsgültig, *a.* νόμιμος, ὁποῦ ἔχει κύρος εἰς τοὺς νόμους.
Rechtskraft, Rechtsgültigkeit, die, τὸ κύρος κατὰ τοὺς νόμους. ἡ νομιμότης.
Rechtsmittel, das, νόμιμον μέσον, νόμιμος τρόπος.
Rechtspflege, die, ἡ διοίκησις ἢ ἐξακολούθησις τῆς δικαιοσύνης.
Rechtſprechen, ſ. Recht, das.
Rechtssache, die, ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβὴ, τὸ κρισολόγημα, ἡ δίκη.
Rechtsſpruch, der, ἀπόφασις κριτοῦ.
Rechtsverſtändig, *a.* ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς νόμους, ἔμπειρος εἰς τοὺς νόμους.
Rechtwinkelig, *a.* ὀρθογώνιος.
Rechtswiſſenſchaft, die, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων.
Recidiv, das, ἡ ξαναῤῥώστησις.
Recipient, der, τὸ ἐκδοχεῖον, (εἰς τὴν χυμικήν).
Recitativ, das, εἶδος ἄσματος (μάλιστα εἰς τὰ μουσικὰ δράματα) μὴ ὑποκειμένου εἰς μέτρον, τὸ ῥετζιτατίβον.
Recken, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω. ſich —, ἐκτείνομαι (ὡς μετὰ τὸν ὕπνον).
Recrut, der, νεοσύλλεκτος στρατιώτης.
Recrutiren, *v. a.* συλλέγω ἢ συνάζω νέους στρατιώτας.
Rectificiren, *v. a.* διορθώνω. ἐπισταλάζω, ξαναλαμπικάρω, (χυμ.).
Rector, der, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης ἀκαδημίας ἢ σχολείου.
Rectorat, das, ἡ ἐπιστασία εἰς ἀκαδημίαν ἢ σχολεῖον.
Rede, die, ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος. (Gerücht), ἡ φήμη. eine Rede halten, κάμνω λόγον, βάνω λόγον. es geht die Rede, ᾄδεται ὁ λόγος, τρέχει ἡ φήμη, λέγεται.
Redekunſt, die, ἡ ῥητορική.
Reden, *v. a. et n.* ὁμιλῶ.
Reden, das, ἡ ὁμιλία.
Redensart, die, ἡ φράσις, τρόπος τῆς ὁμιλίας.
Redetheil, der, μέρος τοῦ λόγου, (γραμματ.).
Redeübung, die, γύμνασις ῥητορική.
Redlich, *a.* καλὸς, δίκαιος, τιμημένος, εἰλικρινής.
Redlichkeit, die, ἡ εἰλικρίνεια, δίκαιον φέρσιμον.
Redner, der, ὁ ῥήτωρ, (ῥήτωρας).
Redneriſch, *a.* ῥητορικός.
Rednerſtuhl, der, καθέδρα ῥήτορος.
Redſelig, *a.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ. πολύλογος.

Redseligkeit, die, ἡ ἀγάπη τινὸς εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ.
Reede, die, παραθαλάσσιον, περιγιάλι ὅπου ἠμποροῦν τὰ καράβια νὰ ἀράξουν.
Reeder, der, καραβοκύρης ὁποῦ ναυλώνει τὸ καράβι του εἴς τινα.
Reederey, die, τὸ ναύλωμα. — συντροφία διὰ τὸν λογαριασμὸν τῆς ὁποίας φορτώνεται ἕνα καράβι.
Refectorium, das, τὸ τραπεζαρεῖον (εἰς τὰ μοναστήρια).
Referendar, der, ὁ ῥεφερενδάριος, ἀναφορεύς.
Referiren, v. a. ἀναφέρω, δίδω εἴδησιν.
Reflectiren, v. a. ἀντανακλῶ τὸ φῶς. — v. n. συλλογίζομαι, σκέπτομαι.
Reflexion, die, (der Lichtstrahlen), ἡ ἀντανάκλασις. — (das Nachdenken), ἡ σκέψις.
Reform, die, ἡ διόρθωσις, μεταβολὴ διὰ διόρθωσιν.
Reformation, die, ἡ διόρθωσις τῆς πίστεως.
Reformiren, v. a. διορθώνω καὶ μεταβάλλω.
Refraction, die, s. Strahlenbrechung.
Regal, das, (pl. Regalien), προνόμιον βασιλέως.
Regal, das, (pl. Regale), σανίδα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν βιβλία ἢ ἄλλα πράγματα.
Regalien, die, (pl.) τὰ προνόμια τοῦ βασιλέως.
Regal=Papier, das, (βασιλικὸν χαρτὶ), πολλὰ μεγάλον χαρτί.
Rege, a. κινούμενος, ἐνεργητικὸς, ἔξυπνος. rege machen, κινῶ, βάνω εἰς κίνησιν.
Regel, die, ὁ κανὼν, κανώνας.
Regellos, a. ἀκανόνιστος, χωρὶς κανόνα.
Regellosigkeit, die, τὸ ἀκανόνιστον.
Regelmäßig, a. κανονικὸς, κατὰ τὸν κανόνα.
Regelmäßigkeit, die, τὸ κανονικόν.
Regen, v. a. κινῶ, βάνω εἰς κίνησιν.
Regen, der, ἡ βροχή.
Regenbach, der, ὁ χείμαῤῥος, ῥυάκι ἀπὸ βροχήν.
Regenbogen, der, τὸ τόξον τοῦ οὐρανοῦ, οὐράνιον τόξον, (ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ).
Regengalle, die, μέρος ἀτελείωτον οὐρανίου τόξου.
Regenguß, der, μεγάλη βροχὴ αἰφνίδιος καὶ ἀπεραστική.
Regenhaft, a. βροχερός.
Regenkleid, das, ἐπανωφόρεμα διὰ τὴν βροχήν.
Regenschauer, der, s. Regenguß.
Rrgenschirm, der, ἡ ὀμβρέλλα, σκιάδιον κατὰ τῆς βροχῆς.
Regent, der, ὁ ἐξουσιαστὴς, διοικητὴς, κυβερνητὴς, μονάρχης.
Regentropfen, der, σταλαγματιὰ βροχῆς.
Regentschaft, die, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις. ἡ ἐπιτροπία ἑνὸς βασιλείου εἰς καιρὸν ὁποῦ ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος.
Regenwasser, das, νερὸν ἀπὸ βροχὴν, βροχόνερον.
Regenwetter, das, βροχερὸς καιρὸς, βροχαῖς.
Regenwolke, die, βροχερὸν σύννεφον.
Regenwurm, der, σκωλῆκι ἄσπρον καὶ λεπτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν.
Regieren, v. a. κυβερνῶ, διοικῶ. βασιλεύω, εἶμαι βασιλεύς.
Regierer, s. Beherrscher.
Regierung, die, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις.

Regierungsart, Regierungsform, die, ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως.
Regierungsrath, der, συμβουλάτωρας τῆς διοικήσεως.
Regiment, das, ἡ κυβέρνησις. ein Regiment Soldaten, ἕνα τάγμα στρατιωτῶν (χιλίων ἢ περισσοτέρων).
Regiments-Feldscher, der, πρῶτος χειρουργὸς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν.
Regiments-Quartiermeister, der, ὁ πρῶτος ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν ἑνὸς τάγματος.
Regimentsstück, das, κανόνι ἐλαφρότερον τάγματος στρατιωτῶν.
Regiments-Tambour, der, ὁ πρῶτος τυμπανιστὴς ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος.
Register, das, πίναξ βιβλίου. ἕνα κατάστιχον. — γνώμων τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Register-Schiff, das, ἱσπανικὸν (σπανιόλικον) καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ βασιλικὴν ἄδειαν.
Registrator, der, γραμματεὺς (γραμματικὸς) κριτηρίου.
Registriren, v. a. γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κριτηρίου).
Regnen, v. i. es regnet, βρέχει.
Regnerisch, Regnigt, a. βροχερός.
Regreß, der, ἡ ζήτησις τῆς ἀντιπληρωμῆς. Regreß nehmen an einen, ξαναζητῶ ἀπό τινα τὴν ἀντιπλήρωσιν μιᾶς ζημίας.
Regulär, a. κανονικὸς, ὁμαλός.
Regulieren, v. a. βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω.
Regung, die, ἡ κίνησις (τῆς ψυχῆς, τῆς καρδίας).
Reh, das, τὸ ζορκάδι, ζαρκάδι.
Rehe, die, τὸ πιάσιμον τῶν ἀλόγων, (πάθος τι).
Rehfarben, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ζορκαδιοῦ.
Rehfuß, der, ποδάρι ζορκαδιοῦ.
Rehhaar, das, τρίχες ζορκαδιοῦ.
Rehkeule, die, μηρὶ ζορκαδιοῦ.
Rehziemer, der, τὸ ὀπισινὸν μέρος τῆς ῥάχης τοῦ ζορκαδιοῦ.
Reibe, die, Reibeisen, das, ἡ ξύστρα.
Reiben, v. a. τρίβω.
Reiben, das, Reibung, die, ἡ τρίψις, τὸ τρίψιμον.
Reibestein, der, πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ζωγράφοι τρίβουν τὰ χρώματα.
Reich, das, τὸ βασίλειον, ἡ βασιλεία.
Reich, a. πλούσιος.
Reichen, v. a. einem etwas, ἁπλώνω (εἰς) τινα τι. v. n. sich erstrecken, ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι. (genug seyn), φθάνει, εἶναι ἀρκετόν. v. a. ἔχω ἀρκετά.
Reichhaltig, a. ὁποῦ περιέχει πλῆθος, πλουσιοπάροχος.
Reichlich, a. πλουσιοπάροχος, εὑρισκόμενος εἰς πλῆθος.
Reichsabschied, der, ἀπόφασις γενομένη πρὸ τοῦ ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Γερμανίας.
Reichsacht, die, προγραφὴ γενομένη πρὸ τοῦ δι᾽ ἀποφάσεως τῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας.
Reichsadel, der, οἱ εὐγενεῖς τοῦ (πρὸ τοῦ) Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsadler, der, ὁ ἀετὸς (ὡς σημεῖον) τοῦ πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsapfel, der, ἡ σφαῖρα μὲ σταυρὸν (ὡς σημεῖον τῆς βασιλικῆς δυνάμεως).
Reichsfrey, a. ἐλεύθερος καὶ ὑποκείμενος μόνον εἰς τὸν (πρὸ τοῦ) βασιλέα τῆς Γερμανίας.

Reichsfürst, der, ἡγεμὼν τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsgeschichte, die, ἱστορία τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsgraf, der, κόμης τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsgulden, der, τὸ φιορίνι.
Reichshistorie, die, s. Reichsgeschichte.
Reichshofrath, der, αὐλικὸν βουλευτήριον τοῦ (πρὸ τοῦ) Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichskleinodien, die, τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς δυναμέως τοῦ (πρὸ τοῦ) βασιλέως τῆς Γερμανίας, (δηλαδή· τὸ σκῆπτρον, ἡ σφαῖρα, μὲ τὸν σταυρὸν κ. τ. ε.).
Reichskrieg, der, πόλεμος κοινὸς τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichspost, die, ἡ πόστα τοῦ Γερμανικοῦ βασιλείου.
Reichsstadt, die, (freye —), ἐλευθέρα πόλις τῆς Γερμανίας.
Reichsstand, der, ἕνα μέλος τοῦ βασιλείου (τοῦ Γερμανικοῦ μάλιστα).
Reichstag, der, συνάθροισις τῶν πρεσβίων ἀπὸ τὰ μέλη ἑνὸς βασιλείου.
Reichsthaler, der, τὸ ταλήριον, τάλαρον.
Reichsverfassung, die, ἡ διάταξις ἑνὸς βασιλείου.
Reichsverweser, der, ἐπίτροπος βασιλείου (εἰς καιρὸν ὅπου λείπει ὁ βασιλεύς).
Reichthum, der, ὁ πλοῦτος.
Reif, der, ἡ πάχνη.
Reif, Reifen, der, τὸ στεφάνι (σιδηρένιον ἢ ξύλινον).
Reif, a. ὥριμος, φθασμένος.
Reife, die, ἡ ὡριμότης.
Reifen, v. n. ὡριμάζω, φθάνω.
Reifen, v. i. es reift, κάμνει πάχνην, παχνίζει.
Reifen, Reifeln, v. a. χαρακώνω, κάμνω χαραγματιαῖς.
Reiflich, a. ἱκανὸς, σωστός. reifliche Ueberlegung, ἱκανὴ, σωστὴ σκέψις.
Reigen, s. Reihen.
Reihe, die, ἡ ἀράδα, σειρά. die Reihe ist an mir, dir ꝛc., ἡ ἀράδα εἶναι εἰς ἐμὲ, εἰς ἐσὲ κ. τ. ε. εἶναι ἡ ἀράδα μου, σου κ. τ. ε.
Reihen, Reigen, Reihentanz, der, ὁ χορὸς (εἰς ἀράδαις).
Reihen, v. a. βάνω κατ' ἀράδαις. Perlen —, ὁρμαθιάζω μαργαριτάρια.
Reiher, Reiger, der, ὁ ἐρωδιὸς, (πουλί).
Reiherbeize, die, κυνῆγι τοῦ ἐρωδιοῦ.
Reiherbusch, der, φοῦντα ἀπὸ πτερὰ ἐρωδιοῦ.
Reiherfeder, die, πτερὸν ἐρωδιοῦ.
Reim, der, ἡ ὁμοιοκατάληξις. ὁ ὁμοιοκατάληκτος στίχος, (ἰταλ. ῥίμα).
Reimen, v. a. κάμνω ὁμοιοκαταλήκτους στίχους. v. n. auch: sich —, ὁμοιοκαταλήγω.
Reimer, Reimschmid, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει ὁμοιοκαταλήκτους στίχους (ἀνόστους καὶ χωρὶς πνεῦμα ποιητικόν).
Reimfrey, Reimlos, a. χωρὶς ὁμοιοκατάληξιν.
Reimsylbe, die, ὁμοιοκατάληκτος συλλαβή.
Rein, a. καθαρός. παστρικός.
Reinheit, die, ἡ καθαρότης.
Reinigen, v. a. καθαρίζω. παστρεύω.
Reinigkeit, die, ἡ καθαρότης. παστρικότης.
Reinigung, die, ὁ καθαρισμὸς, τὸ κα-

θάρισμα. πάστρευμα, ἡ πάστρευσις. Mariä Reinigung, ἡ ὑπαπαντή.
Reinlich, a. παστρικός.
Reinlichkeit, die, ἡ παστρικότης.
Reis, der, s. Reiß.
Reis, Reischen, das, τὸ κλωνάρι, κλωναράκι.
Reisbund, Reisbündel, das, δεμάτι ξηρὰ κλωνάρια, δεμάτι κλαδιά.
Reise, die, ἡ ὁδοιπορία, τὸ ταξίδι. glückliche Reise! καλὸν κατευόδιον.
Reisebeschreiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει τὴν ἱστορίαν μιᾶς ὁδοιπορίας, ὁ περιηγητής.
Reisebeschreibung, die, ἡ περιγραφὴ ὁδοιπορίας, περιήγησις.
Reisebett, das, κρεββάτι δι' ὁδοιπορίαν.
Reisebuch, das, s. Reisebeschreibung.
Reisefertig, a. ἕτοιμος εἰς τὸ νὰ μισεύσῃ.
Reisegefährte, der, ὁ συνοδοιπόρος.
Reisegeld, das, ἄσπρα δι' ὁδοιπορίαν, διὰ ταξίδι.
Reisegeräth, das, τὰ σκεύη ἢ τὰ ἀναγκαῖα δι' ὁδοιπόρον.
Reisekarte, die, γεωγραφικὴ χάρτα δι' ὁδοιπόρους.
Reisekasten, der, κουτὶ περιέχον μερικὰ ἀναγκαῖα διὰ ταξίδι.
Reisekleid, das, ὁδοιπορικὸν φόρεμα.
Reisekosten, die, τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας, τοῦ ταξιδιοῦ.
Reisekutsche, die, ἁμάξι ὁδοιπορικόν.
Reisemantel, der, ἐπανωφόρεμα δι' ὁδοιπορίαν.
Reisen, v. n. ὁδοιπορῶ, ταξιδεύω, κάμνω τάξιδι.
Reisen, das, τὸ ὁδοιπόρημα, ταξίδευμα.
Reisende, der, ein Reisender, ὁ ὁδοιπόρος, ταξιδιώτης.
Reisepaß, der, τὸ πασσαπόρτο δι' ὁδοιπόρον, (πασσόσι).
Reiserock, der, ταξιδιωτικὸν φόρεμα.
Reisetasche, die, δισάκκι ὁδοιπόρου.
Reisewagen, der, s. Reisekutsche.
Reisholz, Reisig, das, ξηρὰ κλωνάρια, ξηρὰ κλαδάκια (διὰ καύσιμον).
Reiß, der, τὰ ῥύζι.
Reißbley, das, μολύβι διὰ μολυβοκόνδυλα.
Reißbret, das, σανίδι ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ χαρτὶ διὰ ζωγραφικὰ ἢ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα.
Reißbrey, der, φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ῥύζι.
Reißen, v. a. σχίζω, ξεσχίζω. (wegreißen, fortreißen), ἁρπάζω, ἀφαρπάζω. einen Hengst —, μουνουχίζω ἕνα ἄτι. (zeichnen), σχεδιάζω (μὲ μολυβοκόνδυλον κ. τ. ε.). v. n. σχίζομαι. v. i. es reißt, πονεῖ ἀπὸ ῥευματισμόν). es reißt mich in den Zähnen, πονοῦν τὰ δόντιά μου.
Reißen, das, τὸ ἅρπαγμα, ὁ ἀφαρπαγμός. (Zeichnen), τὸ σχεδίασμα. (in den Zähen, im Leibe), πόνος εἰς τὰ δόντια, εἰς τὴν κοιλίαν κ. τ. ε. ὁ ῥευματισμός.
Reißend, a. ἀφαρπακτικὸς, ὁρμητικός.
Reißfeder, die, εἶδος γραφείου διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα.
Reißke, die, Reizcher, der, εἶδος μανιταριοῦ νοστίμου.
Reißkohle, die, κάρβουνον διὰ σχεδιάσματα ζωγράφων.
Reißmuß, s. Reißbrey.
Reißzeug, das, κουτὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα.
Reitbahn, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ μανθάνουν νὰ ἱππεύουν, τὸ ἱπποδρόμιον.

Reiten, *v. n. et a.* ἱππεύω, καβαλικεύω, πηγαίνω καβάλα.

Reiten, das, τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα).

Reiter, der, ὁ ἱππεὺς, καβαλάρης.

Reiterey, die, τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα.) (Cavallerie), τὸ ἱππικὸν, (ἡ καβαλαρία).

Reitersalbe, die, ἄλειφὴ κατὰ τῆς ψώρας.

Reiterwache, die, ἱππεῖς (καβαλάροι) ὁποῦ φυλάγουν ἕναν τόπον.

Reitgerte, die, καμτζίκι μικρὸν ἢ βέργα τοῦ ἱππέως.

Reithaus, das, s. Reitbahn.

Reitknecht, der, ὁ ἱπποκόμος, σεήζης.

Reitkunst, die, ἡ ἱππευτικὴ, ἱππεία, (τὸ καβαλίκευμα).

Reitlings, *ad.* καβαλικευτά.

Reitpeitsche, die, καμτζίκι ἱππέως (καβαλάρου).

Reitpferd, das, ἄλογον τῆς σέλλας, ἄλογον διὰ καβαλίκευμα.

Reitrock, der, φόρεμα διὰ καβαλίκευμα.

Reitschule, die, γυμνάσιον διὰ τὸ καβαλίκευμα.

Reitstiefel, der, ὑπόδημα διὰ καβαλίκευμα.

Reitstall, der, ἀχοῦρι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ ἄλογα μὲ τὰ ὁποῖα γυμνάζονται οἱ ἀρχάριοι εἰς τὴν ἱππευτικήν. (für Reitbahn), s. Reitbahn.

Reitzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ καβαλίκευμα.

Reiz, der, (Erregung), τὸ ἐρέθισμα, ἡ παρακίνησις. (das Anziehende), τὸ θέλγητρον, τὸ ἑλκυστικόν.

Reizbar, *a.* εὐκολοερέθιστος, ὁποῦ εὔκολα ἐρεθίζεται. εὔκολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ.

Reizbarkeit, die, τὸ εὐκολοερέθιστον.

Reizen, *v. a.* (erregen), ἐρεθίζω, παρακινῶ. (anlocken), ἑλκύω, τραβῶ, (einnehmen), θέλγω, (μαγεύω τὴν καρδίαν).

Reizend, *a.* θελκτικὸς, ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος.

Reizlos, *a.* χωρὶς θέλγητρα, ἄγοστος.

Reizung, die, τὸ ἐρέθισμα, ὁ ἐρεθισμός.

Rejolen, s. Riolen.

Rekel, der, ἕνας ἀπολίτευτος, ἀπαίδευτας, χονδροειδέστατος.

Relegiren, *v. a.* ἐξορίζω (μάλιστα· μαθητὴν ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἢ ἀπὸ τὴν ἀκαδημίαν).

Religion, die, ἡ θρησκεία, ἡ πίστις.

Religionseifer, der, ὁ ζῆλος διὰ τὴν θρησκείαν.

Religionsfreyheit, die, ἐλευθερία τῆς θρησκείας, τῆς πίστεως.

Religionskrieg, der, πόλεμος διὰ τὴν θρησκείαν, διὰ τὴν πίστιν.

Religions-Parthey, die, μέρος ὁμόθρησκον ἢ ὁμόπιστον.

Religionsspötter, der, κατήγορος ἢ περιγελαστὴς τῆς πίστεως.

Religionsstreit, der, φιλονεικία ὑπὲρ θρησκείας ἢ πίστεως.

Religionsübung, die, ἡ λατρεία. ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν θρησκείαν.

Religionsverwandter, der, ὁμόθρησκος, ὁμόπιστος.

Religionszwang, der, ἐμπόδιον τῆς θρησκείας, ἐμποδισμένη ἐλευθερία τῆς πίστεως.

Religiös, *a.* εὐλαβὴς, εὐσεβής.

Religiosität, die, ἡ εὐλάβεια, εὐσέβεια.

Reliquie, die, λείψανον (μάλιστα ἁγίου τινός).

Reliquien-Kästchen, das, ἡ λειψανοθήκη.
Remise, die, s. Schuppen.
Remittiren, s. Uebersenden, Ueberschicken, Zurücksenden, Zurückschicken.
Renegat, der, ὁ ἀποστάτης (ἀπὸ τὴν πίστιν).
Renette, die, Renettenapfel, der, εἶδος μήλου.
Rennbahn, die, τὸ στάδιον, ἱπποδρόμιον.
Rennen, v. n. τρέχω. v. a. einem den Degen durch den Leib —, τρυπῶ τινα μὲ τὸ σπαθί.
Renner, der, ἄλογον ταχυδρόμον.
Rennschiff, das, πλοῖον ταχυδρόμον.
Rennschlitten, der, σάνια ὁποῦ κινεῖται ὀγλήγωρα, (σάνια διὰ σεργιάνι). s. Schlitten.
Rennstein, s. Rinnstein.
Rennthier, das, ὁ ἱππέλαφος, εἶδος ἐλαφιοῦ εἰς τὰ βόρεια μέρη.
Renomist, der, καυχησιάρης, ὁποῦ κάμνει ἐπίδειξιν (ὑποκρινομένου) ἡρωϊσμοῦ.
Rente, die, χρονικὸν εἰσόδημα (ἀπὸ καπιτάλι μὲ διάφορον).
Renteney, die, ἡ ἐπιτροπία τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων.
Renteniret, Rentirer, Rentner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χρονικὸν εἰσόδημα ἀπὸ διάφορον καπιταλιοῦ.
Rentkammer, die, s. Renterey.
Rentmeister, der, ὁ ἐπίτροπος τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων.
Reparatur, die, τὸ ἐπισκεύασμα, ἡ διόρθωσις.
Repariren, v. a. ἐπισκευάζω, διορθώνω, ξανακάμνω.
Repertorium, das, ἡ ἀπογραφή, ὁ πίναξ.
Repetent, der, διδάσκαλος ὁποῦ ἐπαναλαμβάνει μὲ τοὺς μαθητὰς τὰ μαθήματά των.
Repetiren, v. a. ἐπαναλαμβάνω, ξαναδευτερώνω.
Repetir-Uhr, die, ὡρολόγιον ὁποῦ κτυπᾷ τὰς ὥρας, (κοινῶς· ὡρ. μὲ τὸ ῥεπετίρι).
Replik, die, ἡ ἀνταπόκρισις.
Repositorium, das, σανίδι διὰ καλοθεσίαν βιβλίων.
Repphuhn, das, s. Rebhuhn.
Repressalien, die, ἐκδίκησις πολεμική, ἀντιλαφυραγωγία, ἀντικούρσευμα.
Republik, die, ἐλευθέρα πολιτεία, (ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία). κοινῶς· ῥεπούμπλικα.
Republikaner, der, ἄνθρωπος ἐλευθέρας πολιτείας, (ῥεπουμπλικάνος).
Republikanisch, a. ἀριστοκρατικὸς ἢ δημοκρατικὸς, (ῥεπουμπλικάνικος).
Rescript, das, ἀπόκρισις βασιλέως εἰς τὴν παρακάλεσιν ἑνὸς ὑποτακτικοῦ του.
Resident, der, ὁ ῥεζιδέντος, εἶδος πρέσβυος κατωτέρου.
Residenz, die, ἡ βασιλεύουσα, κατοικία τοῦ βασιλέως ἢ ἡγεμόνος.
Residiren, v. n. κατοικῶ, ἔχω τὴν κατοικίαν μου.
Resolut, s. Entschlossen.
Resolution, die, s. Entschluß, Beschluß.
Resolviren, s. Entschließen, Beschließen.
Resonanz, die, Resonanzboden, der, σανίδι λεπτὸν εἰς τὸ κλαβῦρι κ. τ. ε. ὁποῦ αὐξάνει τὸν τόνον.
Respect, der, τὸ σέβας.
Respectiren, v. a. σέβομαι, τιμῶ. einen Wechsel —, δέχομαι μίαν καμβιάλην (ἕνα βέξηλον).

Respect-Tag, der, ἡμέρα ἀναβολῆς (εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς καμβιάλης.
Respondent, der, ὁ ἀνταποκριτὴς (εἰς ἀκαδημικὰς φιλονεικίας).
Rest, der, τὸ ἐπίλοιπον, αὐτὸ ὁποῦ ἀπομένει. einem den Rest geben, προξενῶ θάνατον, σκοτώνω τινά. den Rest haben, εἶμαι ὅλο γαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν μου. εἶμαι ὅλο μεθυσμένος.
Restant, der, χρεώστης, ὁποῦ ἀπέμεινε χρεώστης.
Restiren, Resten, v. a. et n. μένω χρεώστης.
Retirade, die, ἀναχωρισμὸς (στρατεύματος νικημένου).
Retiriren, v. n. und: sich —, v. r. ἀναχωρῶ, τραβειοῦμαι ὀπίσω.
Retorte, die, ἀγγεῖον μὲ στενὸν λαιμὸν διὰ τὸ ἀλαμπικάρισμα.
Rette, die, ἀρσενικὸν σκυλὶ, σκύλος.
Retten, v. a. ἐλευθερώνω (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ θάνατον). λυτρώνω. sich —, ἐλευθερώνομαι, γλυτώνω.
Retter, der, ὁ ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Rettig, der, τὸ ῥάπανον, ῥαπάνι.
Rettung, die, ἡ ἐλευθέρωσις, λύτρωσις, γλύτωσις.
Reue, die, ἡ μεταμέλεια, μετάνοια.
Reuen, v. i. es reuet mich, μεταμέλει με, μετανοῶ.
Reuig, Reuevoll, a. ὁποῦ μετανοεῖ.
Reuse, die, εἶδος δικτύου πλεγμένου ἀπὸ βέργαις.
Reute, die, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, σκαλευτῆρι.
Reuten, v. a. σκαλεύω, ξεριζώνω.
Reuthaue, s. Reute.
Reuvoll, s. Reuig.
Reverenz, die, der, ταπεινὴ προσκύνησις.
Revers, der, ἡ ὑποχρέωσις, γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον ὑποχρεώνεταί τις. (einer Münze), τὸ ἐπισινὸν μέρος τοῦ νομίσματος, (τῆς μονέδας).
Reversiren, sich, v. r. ὑποχρεώνομαι διὰ γράμματος.
Revier, das, ἕνα μέρος ἑνὸς δάσους. ὁ τόπος, τὰ περίχωρα.
Revieren, v. n. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ εὕρω τὸ ἴχνος ἑνὸς θηρίου, (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά).
Rhabarber, der, τὸ ῥαμπάρμπαρον, ῥεβέντι.
Rhapontik, die, τὸ κενταύριον μέγα, (ῥίζα τις διὰ σαλάταν).
Rhede, s. Reede.
Rheinwein, der, κρασὶ ἀπὸ τὸ μέρη τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ.
Ribbe, s. Rippe.
Richtbeil, das, τὸ τζεκοῦρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τὸν κατάδικον.
Richtbley, das, ἡ στάθμη, μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινί.
Richten, v. a. σταίνω, διευθύνω, γυρίζω. empor —, σηκώνω. (urtheilen), κρίνω. etwas ins Werk —, βάνω εἰς πρᾶξιν, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ. einen —, (vom Scharfrichter), ἀποκεφαλίζω. sich — nach einem, προσαρμόζομαι εἰς τὴν θέλησίν τινος.
Richter, der, ὁ κριτής.
Richteramt, das, ἐπάγγελμα κριτοῦ.
Richterlich, a. τοῦ κριτοῦ. richterlicher Ausspruch, ἀπόφασις κριτοῦ.
Richtern, v. a. κρίνω ψιλὰ, μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν, μὲ μικροπρεπῆ τρόπον.
Richterstube, die, ὀνδᾶς τοῦ κριτηρίου.
Richterstuhl, der, καθέδρα κριτοῦ.
Richtig, a. ὀρθὸς, ἀληθινὸς, ὁποῦ δὲν ἔχει λάθος. ad. καλὰ, μάλιστα, καλὰ λέγεις.

Richtigkeit, die, τὸ ὀρθὸν, ἀληθινόν. es hat seine Richtigkeit, καλὸν εἶναι, ἔχει τὸν τόπον του.
Richtkeil, der, ἡ σφῆνα μὲ τὴν ὁποίαν σηκώνουν καὶ κατηβάζουν τὸ κανόνι.
Richtmaß, das, s. Eichmaß.
Richtplatz, der, ὁ τόπος τῆς καταδίκης.
Richtscheit, das, ὁ γνώμων, ὀρθογώνιον σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον οἱ τέκτονες βάνουν ὀρθὰ τὸν τοῖχον.
Richtschnur, die, σχοινὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ τέκτονες ὡς σταθμήν. (μεταφ.) κανὼν, κανώνας.
Richtschwert, das, σπαθὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τὸν κατάδικον.
Richtstatt, Richtstätte, die, s. Richtplatz, der.
Ricke, die, (bey den Jägern), τὸ θηλυκὸν τοῦ ζορκαδιοῦ.
Riechen, v. a. μυρίζω, αἰσθάνομαι μυρωδιὰν ἢ βρῶμαν, ὀσφραίνομαι. v. n. μυρίζω, ἀναδίδω μυρωδιὰν ἢ βρῶμαν. (für: stinken), βρομῶ.
Riechfläschchen, das, φιαλάκι μὲ μυρωδικά.
Riecher, der, (gem.), ἡ μύτη (ταπεινῶς καὶ καταφρονητικῶς).
Riefe, die, ἡ χαραγματιά.
Riefen, Riefeln, v. a. χαρακώνω, κάμνω χαραγματιαῖς.
Riegel, der, ὁ σύρτης.
Riegelschloß, das, κλειδωνιὰ μὲ σύρτην.
Riemen, der, τὸ λουρί.
Riemer, der, ὁ λουρᾶς.
Riese, der, ὁ γίγας, γίγαντας.
Rieseln, v. n. τρέχω, πίπτω μὲ μουρμούρισμα (ὡσὰν μία πηγὴ, κ. τ. ε.).
Riesenförmig, Riesenmäßig, a. γιγαντιαῖος, γιγαντικός.
Riesin, die, ἡ γιγάντισσα.
Rieß, das, ἕνα καδέρνον χαρτὶ, (εἴκοσι τεστέδες, 480 ἢ 500 κόλλαις).
Rieth, Riethgras, das, ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον, (φυτόν).
Rife, Riffel, die, ἡ λανάρα, τὸ κτένι διὰ τὸ καννάβι καὶ λινάρι.
Riffeln, v. a, λαναρίζω, κτενίζω (καννάβι καὶ λινάρι). einen —, (μεταφ.) ἐλέγχω, μαλώνω τινὰ σοβαρά.
Rind, das, τὸ βόδι ἢ ἡ ἀγελάδα.
Rinde, die, ἡ φλοῦδα.
Rinderbraten, Rindsbraten, der, βόδιον ψητόν.
Rindern, a. βόδιος, ἀγελαδινός.
Rindern, v. n. die Kuh rindert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον. — ὁμοίως εἶναι ἐγγαστρωμένη.
Rindfleisch, das, βόδιον κρέας.
Rindsleder, das, βόδιον πετζί.
Rindvieh, das, τὰ βόδια, ἡ ἀγελάδαις. ein —, ἕνας βούβαλος, ἀνόητος, κούτζουρον.
Ring, der, τὸ δακτυλίδι. (Reifen), τὸ στεφάνι. (an einer Kette), ἡ κρικέλλα.
Ringekunst, die, ἡ παλευτικὴ τέχνη, ἡ παλεύα, παλαίστρα.
Ringel, der, ἡ κρικέλλα, τὸ στεφανάκι.
Ringelblume, die, ἡ μαργαρίττα, λουλοῦδι.
Ringelig, a. στριφογυρισμένος.
Ringeln, v. a. στριφογυρίζω (τὰ μαλλιά).
Ringelreim, Ringelgedicht, das, ποίημά τι συνδεμένον ἀπὸ δεκατρεῖς στίχους.
Ringelrennen, s. Ringrennen.
Ringeltaube, die, εἶδος περιστερᾶς μελαχρινῆς μὲ ἄσπρον κύκλον τριγύρου τοῦ λαιμοῦ.
Ringen, v. n. παλαίω, παλεύω. v. a.

nasse Wäsche, στραγγίζω τὰ πλυμμένα πανιά.

Ringen, das, τὸ πάλευμα. — τὸ στράγγισμα.

Ringer, der, ὁ παλαιστής.

Ringfinger, der, ὁ τέταρτος δάκτυλος.

Ringförmig, a. στεφανοειδὴς, ὅμοιος μὲ στεφάνι.

Ringfutter, Ringkästchen, das, κουτὶ διὰ δακτυλίδι.

Ringkragen, der, πλάκα χρυσωμένη τὴν ὁποίαν φοροῦν εἰς τὸν λαιμὸν οἱ ὀφφικιάλοι τῆς πεζούρας.

Ringmauer, die, περίφραγμα μὲ τοῖχον, τοῖχος ὁποῦ περικλύει.

Ringrennen, das, τὸ στεφανοδρόμιον, παιγνίδι τι εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν μὲ λόγχαις ἕνα κρίκον κρεμάμενον.

Rings-herum, Rings umher, ad. τριγύρω, τριγύρου.

Rinne, die, (Dachrinne), αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην, τὸ κατάκλυστρον. (in einer Säule), χαραγματιὰ εἰς στύλον. (Gassenrinne), αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου ἐβγαίνει τὸ νερὸν τῆς βροχῆς ἀπὸ τὰ σοκκάκια, ὁ νεροχύτης.

Rinnen, v. a. ῥέω, τρέχω.

Rinnleiste, die, στολισμὸς τις εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ στύλου εἰς σχῆμα στεφανιοῦ.

Rinnstein, der, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι διὰ τὰ ἄπαστρα νερὰ εἰς τὸ σοκκάκι.

Riolen, v. a. κάμνω αὐλάκια εἰς τὴν γῆν.

Rippe, die, τὸ πλευρὸν (τοῦ σώματος, ὁμοίως τοῦ καραβιοῦ).

Rippeln, sich, (gem.) κινοῦμαι, σηκώνομαι.

Rippen, v. a. χαρακώνω, κάμνω χαραγματιαῖς.

Rippenbraten, der, μοσχαρίσια πλευράκια ψητά.

Rippenstoß, der, κτύπημα εἰς τὰ πλευρά.

Rippenstück, das, πλευρὸν ζώου (μάλιστα μοσχαριοῦ).

Risch, adv. (besser: rasch), ταχέως, ὀγλήγωρα.

Rispe, die, εἶδος ἀσταχυοῦ.

Riß, der, ἡ σχισμάδα. (Zeichnung), τὸ σχεδίασμα ζωγράφου, ἡ ἰχνογραφία.

Rissig, a. σχισμένος, γεμάτος σχισμάδαις.

Rist, der, (bey Pferden), τὸ πλατάρι τοῦ ἀλόγου. (an der Hand), ὁ καρπὸς, ἡ ῥίζα τῆς χειρός. (am Fuße), τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός.

Ritt, der, ἕνα ἵππευμα, ἕνα καβαλίκευμα, (ἕνα σεργιάνι ἢ ταξίδι ὁποῦ γίνεται καβάλα).

Ritter, der, ὁ ἱππεὺς, καβαλάρης, ἐκεῖνος ὁποῦ ἱππεύει, (καβαλικεύει). (eines Ordens), ἱππεὺς τάγματος, καβαλέρης.

Ritterakademie, die, ἀκαδημία ἢ σχολεῖον διὰ νέους εὐγενεῖς.

Rittergut, das, ὑποστατικὸν μεγάλον ἀρχοντικόν.

Ritterlich, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἱππέας, (εἰς καβαλέρην). (tapfer), ἀνδρεῖος.

Ritterorden, der, ἱππικὸν τάγμα, καβαλερικὸν τάγμα.

Ritterpferd, das, ἄλογον ἱππέως (εὐγενικοῦ). ὑποχρέωσις νὰ δουλεύῃ τις εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἄλογον ἐδικόν του, ἢ νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα.

Rittersaal, der, σάλα διὰ συνάθροισιν εὐγενῶν ἱππέων.

Ritterschaft, die, ἡ εὐγενεῖς ἱππεῖς, οἱ καβαλέροι.

Ritterschlag, der, ἀναβιβασμὸς εἰς ἀξίαν

ἱππέως (καβαλέρου) ὁποῦ γίνεται μὲ ἕνα ἐλαφρὸν κτύπημα τοῦ πλάτους τοῦ σπαθιοῦ εἰς ταῖς πλάταις.
Rittersitz, der, κατοικία εὐγενοῦς ἱππέως (καβαλέρου) εἰς ἕνα ὑποστατικόν,
Ritterspiel, das, παιγνίδι ἱππικὸν, ἱππομαχία, μάχη εὐγενῶν ἱππέων διὰ γύμνασιν.
Rittersporn, der, πτερνιστήριον ἱππέως, (μαχμούζι καβαλέρου). (eine Pflanze), τὸ δελφίνιον, (φυτόν τι).
Ritterstand, der, ἡ ἀξία εὐγενοῦς ἱππέως. οἱ εὐγενεῖς.
Ritterzug, der, ἐκστρατεία ἱππέως εὐγενοῦς εἰς τὸν πόλεμον.
Rittlings, s. Reitlings.
Rittmeister, der, καπιτάνος εἰς τὸ ἱππικὸν, (εἰς τὴν καβαλαρίαν).
Ritz, der, Ritze, die, ἡ σχισμάδα, χαραγματιά.
Ritzen, v. a. γρατζουνιάζω, τζουγκρανίζω.
Ritzig, a. ὁποῦ ἔχει σχισμάδαις.
Robbe, der, ἡ φωκὴ, φώκια.
Roche, der, (ein Fisch), ἡ βατὶς, τὸ σιάκι, ἡ ῥίνα, (ψάρι). (oder: Rochen, im Schachspiele), ὁ πύργος εἰς τὸ σαντράτζι.
Röcheln, v. n. ἀγκομαχῶ, ῥέγχω, ῥουχαλίζω (ὡς ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς ἀγωνίαν).
Röcheln, das, τὸ ἀγκομάχισμα, ῥουχάλισμα.
Rock, der, τὸ φόρεμα. (Weiberrock), τὸ φουστάνι.
Rocken, der, ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον.
Rocken, der, Roggen, der, ἡ βρίζα, σεκάλη.
Rockenbrod, das, ψωμὶ ἀπὸ βρίζαν.
Rockenmehl, das, ἀλεύρι ἀπὸ βρίζαν.
Rodeland, das, γῆ νεοεργασμένη.
Roden, s. Reuten.
Roden, der, (beim Rindvieh), τὸ τέταρτον στομάχι εἰς τὰ βόδια.
Rogen, der, τὰ αὐγὰ τῶν ψαριῶν.
Rogener, der, ψάρι ὁποῦ ἔχει αὐγά, θηλυκὸν τοῦ ψαριοῦ.
Roggen, s. Rocken (das zweyte).
Roh, a. (unbearbeitet), ἀδούλευτος. (ungekocht), ὠμός. (von Sitten), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, σκληρὸς, ἄγριος, βάρβαρος. rohe Bücher, βιβλία ἄδετα, σκέτα.
Roheisen, s. Gußeisen.
Rohheit, die, ἡ ὠμότης, σκληρότης, ἀγριότης, βαρβαρότης.
Rohr, das, τὸ καλάμι. — τὸ δεκανίκι, μπαστοῦνι.
Rohrdommel, die, εἶδος ἐρωδιοῦ, (πουλί).
Röhre, die, τὸ κανάλι, μασοῦρι, ὁ σωλήν.
Rohrflöte, die, αὐλὸς συνθεμένος ἀπὸ καλάμια.
Röhrkasten, der, νεροδοχεῖον, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνουν σωλῆνες (μασούρια) μὲ νερόν.
Röhrmeister, Röhrenmeister, der, ἐπιστάτης εἰς τοὺς ὑδραγωγούς.
Rohrpfeife, die, s. Rohrflöte.
Rohrsperling, der, σπουρίτι εὑρισκόμενον εἰς τὰ καλάμια.
Röhrwasser, das, νερὸν ὁποῦ ἔρχεται μὲ σωλῆνες, μὲ κανάλια.
Rollbett, das, κρεββάτι μὲ μικροὺς τροχοὺς, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους κινεῖται.
Rolle, die, τὸ καροῦλι. (Walze), ὁ κύλινδρος, ξύλον χανδρὸν καὶ στρογγυλον. (Wäsche zu rollen), πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον γυαλίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά. (von Papier, Tabak rc.), ἕνα τύλιγμα (ἀπὸ χαρτὶ, του-

τοῦνι κ. τ. ε.). (in einem Schauspiele), πρόσωπον ὁποῦ παρασταίνει τις εἰς τὸ θέατρον.
Rollen, v. n. κυλίομαι, κυλινδοῦμαι. der Donner rollt, ἡ βροντὴ ἠχολογεῖ, (κοινῶς· μπουμπουνίζει ὁ οὐρανός).
Rollen, v. a. κυλίω, κυλινδῶ. (Wäsche —), γυαλίζω νεοπλυμένα πανιὰ μὲ τὸ πιεστήριον. (zusammen rollen), τυλίγω, περιτυλίγω.
Rolltabak, der, τυλιγμένος εἰς τυλίγματα.
Rollholz, das, ξύλον χονδρὸν καὶ στρόγγυλον (εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγουν τὰ νεόπλυμένα πανιὰ ὅταν τὰ γυαλίζουν).
Rollkammer, die, ὁ τόπος ὅπου ἔχουν τὸ πιεστήριον διὰ τὰ νεοπλυμένα πανιά.
Rollstuhl, der, σκαμνὶ μὲ τροχοὺς ἀπὸ κάτω.
Rollwagen, der, ἁμαξάκι χωρὶς πάτον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν νὰ περιπατήσουν.
Rollzeit, die, s. Brunstzeit.
Roman, der, πεπλασμένη (ἐρωτικὴ) ἱστορία, κοινῶς· ῥομάντζα.
Romanenhaft, a. φανταστικὸς, μυθικός.
Romantisch, a. ἐξαίρετος, νόστιμος, (λέγεται διὰ τοποθεσίας μάλιστα).
Romanze, die, ποίημα περιέχον ἐρωτικόν τι συμβεβηκός.
Römer, der, εἶδος μεγάλου ποτηρίου διὰ κρασί.
Rose, die, dim. (das Röschen), τὸ τριαντάφυλλον. (Krankheit), τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἡ ἐρυσιπέλας.
Rosenblatt, das, φύλλον τριανταφύλλου.
Rosenbusch, der, πυκνὴ τριανταφυλλιά. ὁμοίως· μικρὸν δάσος ἀπὸ τριανταφυλλιαῖς.
Rosenessig, der, τὸ τριανταφυλλόξυδον.
Rosenfarbe, die, χρῶμα τριανταφύλλου.
Rosenfarben, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα τριανταφύλλου.
Rosenfest, das, ἑορτὴ εἰς τὴν ὁποίαν στολίζουν ἕνα κοράσιον μὲ τριαντάφυλλα εἰς ἀνταμειβὴν τῆς ἀρετῆς της.
Rosengarten, der, περιβόλι μὲ τριαντάφυλλα.
Rosenhecke, die, φράκτη ἀπὸ τριανταφυλλιαῖς.
Rosenholz, das, ξύλον τριανταφυλλιᾶς, ῥοδόξυλον.
Rosenhonig, der, (das), μέλι ἀπὸ τριαντάφυλλα. πολλὰ νόστιμον μέλι.
Rosenkranz, der, στέφανος ἀπὸ τριαντάφυλλα. (zum Bethen), τὸ κουμβολόγιον.
Rosenmonath, der, ὁ μῆνας τῶν τριανταφύλλων, ὁ Μάϊος καὶ ὁ Ἰούνιος.
Rosenöhl, das, τὸ τριανταφυλλόλαδον, ῥοδόλαδον.
Rosenroth, das, κόκκινος ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα.
Rosenstock, der, ἡ τριανταφυλλιά.
Rosenwange, die, (poet.), κόκκινον μάγουλον.
Rosenwasser, das, τριανταφυλλόνερον, ῥοδόνερον.
Rosig, a. (poet.), κόκκινος ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα.
Rosine, die, ἡ σταφίδα.
Rosinfarben, Rosenroth, a. κόκκινα ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα.
Rosmarin, Roßmarin, der, τὸ δενδρολίβανον, (φυτόν).
Roß, das, τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος.
Roßapfel, der, κοπριὰ ἀλόγου.
Roßarzney, die, ἰατρικὸν δι' ἄλογα.
Roßarzt, der, ἰατρὸς δι' ἄλογα, ἱππίατρος.

Rossen, v. n. ποθῶ τὴν σμίξιν μὲ τὸ ἄτι, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα).
Roßhaar, das, ἀλογότριχα.
Roßhändler, Roßkamm, der, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ ἄλογα, ἱπποπώλης.
Rossig, a. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ τὴν σμίξιν μὲ τὸ ἄτι, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα).
Roßkäfer, der, κάνθαρος (ἀσκάθαρος) εὑρισκόμενος εἰς τὴν κοπριάν.
Roßkastanie, die, τὸ ἀγριοκάστανον.
Roßmühle, die, μύλος κινούμενος ἀπὸ ἄλογα.
Roßschweif, der, οὐρὰ ἀλόγου, οὐρὰ ἵππου.
Roßtäuscher, s. Roßhändler.
Rost, der, (am Eisen), ἡ σκουριὰ, ὁ ἰὸς τοῦ σιδήρου. (zum Braten), ἡ ἐσχάρα.
Rostbraten, der, ψητὸν φκιασμένον ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν.
Röste, die, τόπος ὅπου μουσκεύουν τὸ λινάρι.
Rosten, v. n. σκουριάζω.
Rösten, v. a. Flachs, i. μοσκεύω λινάρι. — (Fleisch), ψήνω (κυρίως ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν).
Rostig, a. σκουριασμένος.
Rostral, das, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν ἀπὸ μιᾶς πέντε γραμμαῖς διὰ ταῖς νόταις ταῖς μουσικαῖς.
Roth, a. κόκκινος, ἐρυθρός.
Rothauge, die, εἶδος μικροῦ ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια.
Rothbäckig, a. ὁποῦ ἔχει κόκκινα μάγουλα.
Rothbart, der, κόκκινα γένεια.
Rothbärtig, a. κοκκινογένης.
Rothbraun, a. μαυροκόκκινος.
Rothbuche, Rothbüche, die, ἡ κοκκίνη ὀξύα, (δένδρον εἰς τὰ δάση).
Rothbüchen, a. ἀπὸ τὴν κοκκίνην ὀξύαν.
Röthe, die, τὸ κόκκινον, ἡ κοκκινάδα.
Röthel, der, κόκκινον χῶμα μὲ τὸ ὁποῖον γράφουν.
Rötheln, die, (pl.) ἡ κοκκίνα ὁποῦ ἐβγαίνει εἰς τὰ παιδιὰ, ἡ ἵλεϱη.
Röthen, v. a. κοκκινίζω, κάμνω κόκκινον.
Rothfeder, die, ὁ ἐρυθρῖνος, ἡ τριγλὴ, (ψάρι).
Rothfichte, die, s. Tanne.
Rothfink, s. Dompfaff.
Rothfleckig, a. ὁποῦ ἔχει κόκκινα σημεῖα, (οἷον· μερικὰ μῆλα).
Rothfuchs, der, ἄλογον ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀλωποῦς.
Rothgärber, der, ὁ βυρσοδέψης, ταμπάκης.
Rothgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἀγγεῖα ἀπὸ χαλκόν.
Rothhaarig, a. κοκκινομάλλης.
Rothkehlchen, das, ὁ ἐριθρεὺς, πετρίτης, (μικρὸν πουλὶ μὲ κόκκινον στῆθος).
Rothkopf, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κόκκινα μαλλιὰ, κοκκινομάλλης.
Rothlauf, der, τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσίπελας.
Röthlich, a. κοκκινούτζικος.
Rothschimmel, der, ἄλογον μὲ ἄσπραις καὶ κόκκιναις τρίχες ἀνακατωμέναις.
Rothschwanz, der, μικρὸν πουλί τι μὲ κόκκινην οὐράν.
Rothspecht, der, ὁ κόκκινος δρυοκολάπτης, (πουλί). s. Specht.
Rothstein, der, κόκκινον χῶμα. s. Röthel.
Rothtanne, die, ἡ ἀγριοκουκουναριὰ, κόκκινη ἐλάτη.
Rothwälsch, a. τὰ κορακιστικὰ, κορακιστικὴ ὁμιλία, γύφτικη ὁμιλία.
Rothwild, Rothwildbret, das, (τὰ κόκκινα θηρία), τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ἄγρια γουρούνια.

Rothwurst, die, λουκάνικον γεμισμένον μὲ πηκτὸν αἷμα.
Rotte, die, τὸ κοπάδι (κλεπτῶν μάλιστα. — (bey den Soldaten), τρεῖς στρατιῶται εἰς μίαν ἀράδαν.
Rotten, sich, Rottieren, sich, συναθροίζομαι (διὰ ἐπανάστασιν).
Rottenweise, ad. (bey den Soldaten), κατὰ ἀράδαις ἀπὸ τρεῖς στρατιώτας εἰς τὴν ἀράδα, ἀνὰ τρεῖς.
Rottierer, der, ὁ ἐπαναστάτης.
Rottierung, die, Rotten, das, ἡ συνάθροισις διὰ ἐπανάστασιν.
Rottmeister, der, ὁ καποράλης.
Rotz, der, ἡ μύξα. — ὁμοίως· πάθος τῶν ἀλόγων.
Rotzig, a. (ἄλογον) ὁποῦ παθαίνει ἀπὸ τὴν μύξαν.
Rotzlöffel, der, Rotznase, die, (gem.), ὁ μυξιάρης.
Rübe, die, ἡ γογγύλη, (ῥίζα καὶ φυτόν).
Rubel, der, τὸ ῥοῦβλον, μονέδα τῆς Ῥωσσίας.
Rübensaamen, der, ὁ σπόρος τῆς γογγύλης.
Rübesaamen, Rübsaamen, der, ἡ ἀγρία γογγύλη.
Rubin, der, τὸ ῥουμπίνι, (πολύτιμος λίθος).
Rubinfluß, der, ψεύτικον ῥουμπίνι φκιασμένον ἀπὸ γυαλί.
Rüböhl, das, λάδι ἀπὸ τὴν ἀγρίαν γογγύλην.
Rubriciren, v. a. σημειώνω μὲ ἐπανωγραφαῖς.
Rubrik, die, ἐπανωγραφὴ εἰς κεφάλαιον, παράγραφαν κ. τ. ε.
Ruchlos, a. ἀσεβὴς, ἄνομος, κακός.
Ruchlosigkeit, die, ἡ ἀσέβεια, ἀνομία, κακία.
Ruchtbar, a. φανερὸς, γνωστός. ruchtbar werden, φανερώνομαι εἰς τὸ κοινόν.
Ruck, der, τὸ (ἔξαφνον) τίναγμα, τράβηγμα, κτύπημα, σπρώξιμον.
Rückbürge, der, ὁ ἀντεγγυητὴς, ἐγγυητὴς διὰ τὸν ἐγγυητήν.
Rückbürgschaft, die, ἡ ἀντεγγυησία, ἐγγυησία διὰ τὸν ἐγγυητήν.
Rücken, der, (Rückgrat), ἡ ῥάχη, ὁ νῶτος. auf den Rücken, ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην. auf den Rücken oder hinter den Rücken, ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχην. hinter dem Rücken, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχην. (μεταφ.) εἰς τὴν ἀπουσίαν τινός.
Rücken, v. a. κινῶ (ὀλίγον, οἷον· μίαν τράπεζαν, ἕνα σκαμνί). v. n. κινῶ (ἀπὸ τὸν τόπον, οἷον· τὸ στράτευμα).
Rückenhalt, der, τὸ ἀκουμβιστῆρι. (μεταφ.) ἡ ἀσφάλεια, σιγουράδα.
Rückenlehne, Rücklehne, τὸ ἀκουμβιστῆρι τοῦ σκαμνιοῦ.
Rückenmark, das, ὁ μυελὸς τῆς ῥάχης.
Rückenschmerz, der, πόνος εἰς τὴν ῥάχην.
Rückfall, der, παλινδρομὴ ἀῤῥωστίας, ξαναῤῥώστησις.
Rückfällig, a. ὁποῦ γυρίζει ὀπίσω εἰς ἄλλον τινα (οἷον· μία κληρονομία).
Rückfracht, die, φόρτωμα ὁποῦ λαμβάνει ὁ ἀμαξᾶς γυρίζωντας ὀπίσω.
Rückgang, der, ὁ γυρισμός. ἡ παλινδρομή.
Rückgängig, a. ὁποῦ πηγαίνει ἀνάποδα, ὁποῦ δὲν προχωρεῖ. (s. auch rückläufig), rückgängig machen, ἐμποδίζω, κάμνω νὰ μὴ γένῃ. — werden, ἐμποδίζομαι, δὲν γίνομαι, δὲν ἐξακολουθοῦμαι.
Rückgrat, der, (das), ἡ ῥάχη, τὰ κόκκαλα τῆς ῥάχης.

Rückhalt, der, ἡ διαφύλαξις. ohne Rückhalt, (χωρὶς προφύλαξιν), χωρὶς ἐμπόδιον, ἀνεμποδίστως.

Rückkauf, der, ἡ ἀναγωγὴ, ἄδεια τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἀγοραστὴς νὰ μὴν δεχθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἔχει αἰτίαν τινὰ νόμιμον.

Rückkehr, Rückkunft, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.

Rückläufig, a. ὀπισθοπόρος, ὁποῦ πηγαίνει ὀπίσω.

Rücklings, ad. ὀπισθόκωλα, ἐπὶ πόδα. — (von hinten), ἀπὸ ὀπίσω.

Rückmarsch, der, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ (στρατεύματος).

Rückreise, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ (ταξιδιώτου).

Rückseite, die, τὸ ὄπισθεν, τὸ ὀπισινὸν μέρος.

Rücksicht, die, ἡ ἀπόβλεψις. in Rücksicht, ἀποβλέπωντας εἰς —. in dieser Rücksicht, ἀποβλέπωντας εἰς τοῦτο.

Rücksitz, der, τὸ ὀπισινὸν κάθισμα εἰς τὸ ἁμάξι. — ὁμοίως· τὸ ἐμπροσθινὸν κάθισμα, ὅπου κάθεται τις ἔχωντας τὴν ῥάχην του γυρισμένην πρὸς τὸν ἁμαξᾶν.

Rücksprache, die, ἡ συνομιλία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν). Rücksprache nehmen, συνομιλῶ (μέ τινα διὰ μίαν ὑπόθεσιν).

Rückstand, der, τὸ ἐπίλοιπον, χρέος ὁποῦ ἔμεινε ἀπλήρωτον.

Rückständig, a. ἐπίλοιπος, ἀπομένων, χρεωστούμενος.

Rückstellig, s. Rückgängig.

Rückwärts, (zurück), ad. ὀπισθόκωλα, ἐπὶ πόδα. Rückwärts gehen, πηγαίνω ὀπισθόκωλα, πηγαίνω ὀπίσω, ἀναχωρῶ.

Rückweg, der, ὁ δρόμος εἰς τὸν γυρισμον, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.

Rückzug, der, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ, ἡ ἀναχώρησις (νικημένου στρατεύματος).

Rüde, der, σκύλος μεγάλος.

Rudel, das, ἕνα κοπάδι (ἐλάφια, ζοςκάδια κ. τ. ε.).

Ruder, das, τὸ κωπίον, κουπί.

Ruderbank, die, τὸ σκαμνὶ τῶν κωπηλατῶν.

Ruderer, Ruderknecht, der, ὁ κωπηλάτης.

Rudermeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς κωπηλάτας.

Rudern, v. n. κωπηλατῶ.

Ruderschiff, das, καράβι μὲ κωπιὰ, κάτεργον.

Ruderschlag, der, τὸ κωπηλάτημα.

Ruderstange, die, τὸ κοντάρι τοῦ κωπιοῦ.

Ruf, der, ἡ φήμη, τὸ ὄνομα (ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸν κόσμον). (zu einem Amte), το κάλεσμα, ἡ κλῆσις εἰς ἕνα ἐπάγγελμα.

Rufen, v. a. κράζω, καλῶ. φωνάζω.

Rüge, die, ἡ ἐγκάλεσις (εἰς κριτήριον). (Untersuchung), ἡ ἐξέτασις (εἰς κριτήριον). (Tadel), ἔλεγχος σοβαρὸς, κατηγορία.

Rügen, v. a. ἐλέγχω, κατηγορῶ. (strafen), παιδεύω.

Ruhe, die, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις. (μεταφ.) ὁ ὕπνος. ὁ θάνατος.

Ruhebank, die, σκαμνὶ δι' ἀνάπαυσιν.

Ruhen, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι.

Ruheplatz, der, τόπος ἀναπαύσεως.

Ruhepunkt, der, τὸ ὑπομόχλιον. — τόπος ἢ στιγμὴ ἀναπαύσεως.

Ruhestätte, die, τόπος ἀναπαύσεως. (Grab), ὁ τάφος.

Ruhig, a. ἥσυχος.

Ruhm, der, ἡ δόξα.

Ruhmbegierde, Ruhmgier, die, ἡ φιλοδοξία.
Ruhmbegierig, Ruhmgierig, a. φιλόδοξος.
Rühmen, v. a. δοξάζω, ἐπαινῶ. sich —, καυχῶμαι.
Rühmlich, a. ἔνδοξος, ἐπαινετός.
Ruhmredig, a. μεγαλήγορος, καυχησιάρης.
Ruhmredigkeit, die, ἡ μεγαληγορία, καύχησις.
Ruhmsucht, die, ἡ (ἄμετρος) φιλοδοξία.
Ruhmsüchtig, a. (ἀμέτρως) φιλόδοξος.
Ruhmwürdig, a. ἀξιοδόξαστος, ἀξιοεπαίνετος, ἐπαινετός.
Ruhr, die, ἡ κίνησις (τῆς κοιλίας), λειεντερία. (rothe Ruhr), ἡ δυσεντερία, λειεντερία αἱματώδης.
Rühren, v. a. ἐγγίζω (μὲ τὸ χέρι κ. τ. ε.). (umrühren), ἀνακατώνω. (herrühren), προέρχομαι. (das Herz), κινῶ (τὴν καρδίαν). die Trommel rühren, κτυπῶ. sich rühren, κινοῦμαι. (μεταφ.) εἶμαι ἐπιμελὴς, δουλεύω πολύ. vom Blitze gerührt werden, ἀστροπελεκοῦμαι, κεραυνοῦμαι. vom Schlage gerührt werden, πιάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν, τυχαίνει ἀποπληξία.
Rührend, a. ὁποῦ κινεῖ (τὴν καρδίαν).
Rührey, das, αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα.
Rührkelle, die, Rührlöffel, der, ξύλινον χουλιάρι δι' ἀνακάτωμα τῶν φαγητῶν.
Rührung, die, ἡ ἔγγιξις (μὲ τὸ χέρι), ἡ κίνησις (τῆς καρδίας). (der Trommel), τὸ κτύπημα τοῦ τυμπάνου.
Ruin, der, ὁ χαλασμὸς, ἡ φθορὰ, ὁ ἀφανισμός.
Ruine, die, (gewöhnl. pl. die Ruinen), τὰ ἐρείπια, τὰ ἐπίλοιπα ἀπὸ χαλασμένα ὀσπήτια κ. τ. ε.
Rülps, der, ὁ ἐρευγμὸς, τὸ ῥεύξιμον.
Rülpsen, v. n. ῥεύγομαι.
Rummel, der, (Haufen), ὁ σωρός. (Plunder), σωρὸς ἀπὸ παλαιὰ ἄχρηστα πράγματα. (Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος. (im Piketspiele), ἀριθμὸς τις ἀπὸ πούντους εἰς τὸ παιγνίδι τῶν χαρτιῶν λεγόμενον πικέτο.
Rumor, der, ὁ θόρυβος, κτύπος.
Rumoren, v. n. θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον.
Rumpelkasten, der, σεντοῦκι διὰ φύλαξιν παλαιῶν καὶ χαλασμένων πραγμάτων. (μεταφ.) ἀχαμνὸν καὶ παλαιὸν ἁμάξι. ἀχαμνὸν καὶ χαλασμένον κλαβῆρι.
Rumpeln, v. n. κάμνω κτύπον ὅμοιον ὡσὰν οἱ τρόχοι ἑνὸς φορτωμένου ἁμαξιοῦ ἐπάνω εἰς πετρώδη δρόμον. (gem.), τρίβω. s. Reiben.
Rumpf, der, τὸ κορμὶ, τὸ σῶμα (καθ' αὐτὸ χωρὶς τὰ μέλη).
Rümpfen, v. a. die Nase —, στροφογυρίζω τὴν μύτην, κάμνω τὰ μοῦτρα, (ἀπὸ καταφρόνησιν).
Rund, a. στρόγγυλος.
Runde, die, τὸ στρόγγυλον, ἡ στρογγυλότης. (bey den Soldaten), ὁ περίπολος, ἡ φυλακὴ τῆς νυκτὸς ὁποῦ περιέρχεται τὴν νύκτα, τουρκ. τὸ κόλι.
Runden, v. a. κάμνω στρόγγυλον, στρογγυλώνω.
Rundgesang, der, τραγούδι ὁποῦ τραγουδοῦν περισσοὶ κατὰ τὴν ἀράδαν.
Rundieren, s. Runden.
Rundlich, a. ὀλίγον στρόγγυλος.
Rundsäule, die, (Cylinder), ὁ κύλινδρος.
Rundung, Ründung, die, ἡ στρογγυλότης. τὸ στρογγύλωμα.

Runkel, Runkelrübe, die, τὸ κοκκινογούλι, παντζάρι, (ῥίζα καὶ φυτόν).
Runzel, die, ἡ ζαρωμάδα, ζαρωματιά.
Runzelig, a. ζαρωμένος.
Runzeln, v. a. ζαρώνω.
Rupfen, v. a. μαδειῶ, μαδῶ.
Ruppig, a. ἀχαμνὸς, χαλασμένος, πτωχούτζικος.
Ruprecht, der, Knecht, νομιζόμενον φάντασμα μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία, ὁ καρκανάκος.
Ruß, der, ἡ καπνιά.
Rußbutte, die, κουτὶ μὲ καπνιάν.
Rußhütte, die, καλύβα ἢ ὀσπήτιον ὅπου φκιάνουν τὴν καπνιὰν (διὰ τὸ μαύρισμα τῶν ὑποδημάτων).
Rüssel, der, ὁ ῥύγχος, ἡ μούρη (τοῦ χοίρου). (des Elephanten), ἡ προβοσκίδα τοῦ ἐλέφαντος.
Rüsselkäfer, der, κάνθαρός τις μὲ μακρὰν μύτην.
Rußig, a. γεμάτος καπνιὰν, μαυρισμένος ἀπὸ καπνιάν.
Rüstbaum, der, μικρὸν ξύλον ἢ παλοῦκι διὰ σανίδωμα.
Rüsten, v. a. ὁπλίζω, ἀρματώνω — ἑτοιμάζω. sich —, ὁπλίζομαι. ἑτοιμάζομαι εἰς πόλεμον.
Rüste, die, (veralt.), ἡ ἀνάπαυσις.
Rüster, die, ἡ πτελέα, φτελιὰ, (δένδρον).
Rüstig, a. δυνατὸς, ἰσχυρός.
Rüstkammer, die, ὁπλοφυλάκιον, ἀρματοφυλάκιον.
Rüstigkeit, die, ἡ δύναμις, ἰσχύς.
Rüstloch, das, ἡ τρύπα εἰς τὸν τοῖχον εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν τὰ παλούκια ὁποῦ βαστοῦν τὸ σανίδωμα τῶν τοιχοκτίστων.
Rüsttag, der, ἡμέρα προετοιμασίας.
Rüstung, die, τὸ ὅπλισμα, ἀρμάτωμα. (eines Kriegers), ἡ ἀρματωσία, σιδηροφορεσία. (eine Art Bogengeschoß), εἶδος τόξου μεγάλου, μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτταις.
Rüstwagen, der, ἀμάξι φορτώματος διὰ στράτευμα.
Rüstzeug, das, μία μηχανή.
Ruthe, die, ἡ ῥάβδος, βέργα. einem Kinde die Ruthe geben, δέρνω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ βέργαις. (Längenmaß), ἡ ὀργυιὰ, μέτρον δέκα, δώδεκα ἢ καὶ δεκαπέντε ποδῶν. (Schwanz der Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου. (Zeugungsglied), ἡ σάρκα (τοῦ ἀνδρὸς), ἡ ψωλή. (λέγεται καὶ διὰ τὰ ζῶα).
Rutschen, v. n. γλυστρῶ, δὲν στέκομαι στερεά. κωλοσύρνομαι, σύρνομαι κατὰ γῆς.
Rüsseln, v. a. ταράζω, τινάζω.
Rütteln, das, τὸ τάραγμα, τίναγμα.
Rüttstroh, das, ἄχυρα συντετριμμένα.

S.

Saal, der, ἡ σάλα.
Saame, s. Same.
Saat, die, τὰ σπαρτά.
Saatfeld, das, χωράφι σπαρμένον.
Saatkorn, das, σιτάρι, βρίζα, κριθάρι κ. τ. ε. ὁποῦ σπέρνουν.
Saatkrähe, die, εἶδος κορώνης, (χαρακάξας).

Saatzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖοι σπέρνουν.
Sabbath, der, τὸ σάββατον (τῶν Ἑβραίων).
Sabbern, (gem.), v. n. ἐβγάζω τὶ σάλια.
Sabbertuch, das, πανὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ μικρὰ παιδία διὰ τὰ σάλια, ἡ προστέλα.
Säbel, der, τὸ (στραβὸν) σπαθί.
Säbelbohne, die, εἶδος ἀπὸ φασούλια.
Säbelklinge, die, ἡ λάμα τοῦ σπαθιοῦ.
Säbeln, v. a. κόπτω, κτυπῶ μὲ τὸ σπαθί.
Säbenbaum, der, ἡ σαβινιὰ, εἶδος δένδρου.
Sache, die, τὸ πρᾶγμα (Geschäft), ἡ ὑπόθεσις. (Rechtshandel), ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβὴ, κρισολόγημα. Sachen, (pl.) τὰ πράγματα, ῥοῦχα, φορέματα.
Sachfällig, a. ὁποῦ χάνει εἰς τὸ κρισολόγημα.
Sachkundige, s. Sachverständige.
Sachregister, das, πίναξ τῶν πραγμάτων περιεχομένων εἰς ἕνα βιβλίον.
Sacht, a. ἀργὸς, ὁποῦ πηγαίνει ἀγάλ' ἀγάλια. ad. ἀγάλ' ἀγάλια, ἀργὰ, σιγανά.
Sachverständige, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει σωστὰ ἕνα πρᾶγμα.
Sachwalter, der, ὁ πρόδικος, ἀβουκάτος.
Sack, der, τὸ σακκί. (Tasche, Beutel), ἡ σακκοῦλα, τζέπη.
Säckchen, das, ἡ σακκοῦλα, μικρὸν σακκί.
Säckel, s. Seckel.
Sacken, v. a. βάνω εἰς τὸ σακκί.
Sacken, sich, v. r. φουσκώνω, (ὡσὰν φορέματα φουσκωμένα). (vom Winde), πιάνομαι (ὡς ὁ ἀέρας εἰς ἕνα πανί).
Säcken, v. a. einen Missethäter, βάνω ἕνα κατάδικον εἰς ἕνα σακκὶ καὶ τὸν πνίγω εἰς τὸ νερόν.
Sackgarn, das, δίκτυον διὰ πιάσιμον πουλιῶν.
Sackgeige, die, μικρὸν βιολί.
Sackleinwand, die, χονδρὸν πανὶ διὰ σακκιά.
Sackpfeife, die, ἡ ἀσκοτζαμποῦνα, ὁ ἀσκαυλὸς, (ἡ γκάϊδα).
Sackträger, der, ὁ χαμάλης, βαστάζος.
Sackuhr, die, s. Taschenuhr, die.
Sacrament, das, τὸ ἅγιον μυστήριον.
Sacramentiren, (gem.), v. n. λέγω κατάραις, φωνάζω πολὺ, ὑβρίζω.
Sacramentlich, a. μυστηριώδης.
Sacristan, der, ὁ σκευοφύλαξ (τῆς ἐκκλησίας), ἐκκλησιάρχης.
Sacristey, die, τὸ ἱεροφυλάκιον, ἁγιαστήριον, ἄδυτον.
Säcularisiren, v. a. μεταβάλλω εἰς λαϊκόν.
Sadebaum, der, s. Säbenbaum.
Sadrach, der, (gem.), ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ μαλώνει πάντοτε.
Säemann, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει.
Säen, v. a. σπέρνω, σπείρω.
Säetuch, das, σακκὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν σπόρον ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει.
Saffian, der, τὸ σαχτιάνι.
Safflor, der, κρόκος νόθος, (φυτόν τι).
Safran, der, ὁ κρόκος, (ζαφοάς).
Safrangelb, a. κίτρινος ὡσὰν τὸν κρόκον.
Saft, der, τὸ ζουμὶ, ὁ χυλὸς, χυμός.
Saftfarbe, die, χρῶμα ἐβγαλμένον ἀπὸ φυτά.
Saftgrün, a. βαθὺ πράσινος.

Saftig, *a.* ζουμερὸς, ὁποῦ ἔχει ζουμί. (μεταφ.) ἀπρεπὴς, ἐναντίος εἰς τὰ καλὰ ἤθη, ἄτιμος.
Saftigkeit, die, τὸ ζουμερόν.
Saftlos, *a.* ὁποῦ δὲν ἔχει ζουμί. ἄγοστος.
Sage, die, ἡ φήμη, ὁ λόγος, μῦθος.
Säge, die, τὸ πριόνι.
Sägeblatt, das, ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ.
Sägebock, der, σταυρωτὰ ξύλα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν ἐκεῖνο τὸ ξύλον ὁποῦ πριονίζουν.
Sägefisch, der, τὸ πριόνιον, ψάρι μὲ μύτην δοντιασμένην ὡσὰν πριόνι.
Sägemühle, die, μύλος ὁποῦ πριονίζει σανίδια.
Sägen, *v. a.* πριονίζω.
Sägen, das, τὸ πριόνισμα.
Sagen, *v. a.* λέγω. man sagt, λέγεται. es hat nichts zu sagen, δὲν κάμνει τίποτες.
Säger, der, ὁ πριονιστής.
Sägeschmidt, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει πριόνια, ὁ πριονοποιός.
Sägespäne, die, τὰ πριονίσματα.
Sago, der, τὸ σάγο, (μυελὸς δένδρου ἰνδικοῦ τὸν ὁποῖον μεταχειριζόμεθα εἰς φαγί).
Sahl, s. Saal.
Sahlband, das, Sahlleiste, die, ἡ ἄκρα τοῦ ῥούχου ἢ πανιοῦ.
Sahlweide, die, εἶδος ἰτέας, (ἐτιᾶς).
Sahne, die, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι).
Sahnenbrezel, die, πῆτα μὲ καϊμάκι σχηματισμένη ὡς τὸ ψηφίον 8.
Sahnenkäse, der, τυρὶ ἀπὸ καϊμάκι.
Sahnenkuchen, der, πῆτα μὲ καϊμάκι φκιασμένη.
Saite, die, ἡ χόρδα, χορδή.
Saiten=Instrument, das, μουσικὸν ὄργανον μὲ χόρδαις (οἷον· τὸ κλαβῆρι, βιολὶ, ἡ κιθάρα).
Saitenspiel, das, ἡ μουσικὴ μὲ ὄργανα ὁποῦ ἔχουν χόρδαις.
Salamander, der, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουστερίτζας.
Salar, Salarium, das, ὁ χρονικὸς μισθός.
Salariren, *v. a.* μισθώνω, δίδω χρονικὸν μισθόν.
Salat, der, ἡ σαλάτα.
Salbader, der, ὁ φλύαρος, μωρολόγος.
Salbaderey, die, ἡ φλυαρία, μωρολογία.
Salband, s. Sahlband.
Salbe, die, ἡ ἀλειφὴ, τὸ ἄλειμμα.
Salben, *v. a.* ἀλείφω.
Salbey, die, ἡ ἀλισφακιὰ, φλασκομηλιά, (φυτόν).
Salböhl, das, τὸ ἱερὸν ἔλαιον.
Salbung, die, ἡ ἄλειψις. (μεταφ.) ζῆλος δι' εὐλάβειαν, εὐλάβεια.
Saldiren, *v. a.* πληρώνω ἕναν λογαριασμὸν, ξεπληρώνω.
Saldo, der, ἡ πληρωμὴ ἑνὸς λογαριασμοῦ.
Saline, die, s. Salzwerk, das.
Salm, der, σαλαμὸν ψάρι.
Salmiak, der, ὁ ἀμμονιακός, (τουρκ. τὸ νησσατῆρι).
Salmiakgeist, der, σπίριτον ἀμμονιακοῦ. s. Salmiak.
Salpeter, der, τὸ νίτρον.
Salpeterartig, *a.* νιτροειδής.
Salpetergeist, der, σπίριτον νίτρου.
Salpeterhütte, die, τόπος ὅπου φκιάνουν νίτρον.
Salpetersäure, die, τὸ ὀξὺ τοῦ νίτρου, νιτρόξυδον.
Salpetersieder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει νίτρον.
Salpetersiederey, die, s. Salpeterhütte.

Salpetrig, *a.* νιτρώδης.
Salse, die, ἡ ἁλμύρα, ἁρμύρα.
Salter (Psalter), der, τὸ τρίτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων.
Salve, die, ῥίψιμον τουφεκιῶν.
Salz, das, τὸ ἅλας.
Salzbrühe, die, ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα.
Salzen, *v. a.* ἁλατίζω.
Salzfaß, das, ἡ ἁλατοθήκη, ἁλατοκούτι.
Salzig, *a.* ἁλμυρὸς, ἁρμυρός.
Salzigkeit, die, τὸ ἁλμυρὸν, ἁρμυρόν.
Salzkorn, das, ἕνα σπειρὶ ἅλατος.
Salzkothe, die, ἡ ἁλικὴ, τὸ ἁλοπήγιον, τόπος ὅπου φκιάνουν ἅλας.
Salzkraut, das, ἁρμυρὸν φυτόν.
Salzlake, die, ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, ἁλμυράδα.
Salzschank, der, ἡ λιανοπούλησις τοῦ ἅλατος.
Salzschreiber, der, γραμματικὸς εἰς κατασκευὴν ἅλατος.
Salzsee, der, λίμνη μὲ ἁρμυρὸν νερόν.
Salzsieder, der, ὁ ἁλατοπήκτης, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἅλας.
Salzsiederey, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν ἅλας.
Salzsohle, die, τὸ ἁρμυρὸν νερὸν (εἰς πηγάδια).
Salzwage, die, κύλινδρος γυαλένιος μὲ τὸν ὁποῖον δοκιμάζουν τὸ ἁρμυρὸν νερόν.
Salzwasser, das, ἁρμυρὸν νερόν.
Salzwerk, das, κατασκευὴ διὰ νὰ ἐβγάλουν ἅλας ἀπὸ ἁρμυρὸν πηγαδίσιον νερόν, ἁλατοπήγιον.
Same, der, ὁ σπόρος. (die Saat), τὰ σπαρτά.
Samenfluß, der, ἡ γονόῤῥοια, (πάθος ἀφροδίσιον.)
Samengefäße, das, ἀγγεῖον σπερματικόν.
Samengehäuse, das, ἡ κάψη (τῶν φυτῶν) ὁποῦ περιέχει τὸν σπόρον.
Samenkelch, der, ὁ κάλυξ (τῶν φυτῶν) περιέχων τὸν σπόρον.
Samenkorn, das, ἕνα σπειρὶ ὁποῦ σπέρνουν.
Samenstaub, der, ἡ σπερματικὴ σκόνη, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν).
Samenthierchen, das, σπερματικὸν ζωΰφιον.
Sämerey, die, gewöhnl. *pl.* Sämereyen, σπόρος φυτῶν διαφόρων λογιῶν.
Sämisch, *a.* κατασκευασμένος ὡς σαχτιάνι.
Sämischgärber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ πετζὶ ὅμοιον ὡσὰν τὸ σαχτιάνι.
Sammeln, *v. a.* συνάζω, συλλέγω, συναθροίζω, μαζώνω. sich sammeln, συναθροίζομαι, μαζώνομαι. (sich fassen), ἡσυχάζω, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου.
Sammelplatz, der, τόπος συναθροίσεως.
Sammet, der, ὁ κατηφές.
Sammetartig, *a.* ὅμοιος μὲ κατηφέν.
Sammetband, das, κορδέλλα ἀπὸ κατηφέν.
Sammetbürste, die, βοῦρτζα διὰ κατηφέν.
Sammeten, *a.* κατηφένιος.
Sammler, der, ὁ συναθροιστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει, μαζώνει.
Sammlung, die, ἡ συνάθροισις, συλλογὴ, σύλλεξις.
Samstag, der, s. Sonnabend.
Samt, *prp.* μαζὺ μέ.
Sämmtlich, *a.* ὅλος μαζὺ, ἅπας. die sämmtlichen Werke Platons ꝛc., ἅπαντα τοῦ Πλάτωνος κ. τ. ἑ.
Sanct, *a. indecl.* ἅγιος.

Sand, der, ὁ ἄμμος.
Sandarach, der, ἡ σανδαράχη.
Sandart, der, s. Sander.
Sandbank, die, σωρὸς μεγάλος ἄμμου εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ ἄμμος, ἡ ξερές.
Sandbeere, die, φυτὸν τι στυπτικόν.
Sandberg, der, βουνὸν ἀπὸ ἄμμον.
Sandbüchse, die, ἡ ἀμμοθήκη, τὸ ἀμμοκούτι.
Sandel, der, Sandelholz, das, τὸ κοκκινόξυλον, (εὐῶδες ξύλον τῆς Ἰνδίας).
Sander, der, εἶδος λουκιοῦ ἢ στοῦκας, (ψάρι ποταμίσιον).
Sandgrube, die, λάκκος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν ἄμμον.
Sandgrund, der, θεμέλιον, ἔδαφος ἀμμῶδες.
Sandhase, der, ὁ ἄσπρος λαγωός.
Sandhaufen, der, σωρὸς ἄμμου.
Sandig, a. ἀμμώδης.
Sandkorn, das, ἕνα σπειρὶ ἄμμου.
Sandmann, der, ἄνθρωπος ὁποῦ πωλεῖ ἄμμον. der Sandmann kömmt, πλησιάζει ὁ ὕπνος, νυστάζω. (im Scherz), ὁ ὕπνος.
Sandreiter, der, (im Scherz), ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογόν του.
Sandstein, der, ἀμμώδης πέτρα.
Sanduhr, die, ὡρολόγιον ἐξ ἄμμου.
Sandwüste, die, ἀμμώδης ἐρημία.
Sanft, a. πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος. (weich, zart), ἁπαλὸς, τρυφερός.
Sänfte, die, τὸ φορεῖον, (εἶδος σκαμνιοῦ ἢ κρεββατιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται ἢ πλαγιάζει τις, καὶ τὸν βαστάζουν δύο ἢ καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι). (τουρκ. ταχτρεβάνι).
Sänftenträger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βαστάζει τὸ φορεῖον. (τουρκ. ταχτρεβανιζῆς).
Sanftmuth, die, ἡ πραότης, ἡμερότης.
Sanftmüthig, a. πρᾶος, ἥμερος.
Sanftmüthigkeit, die, s. Sanftmuth.
Sang, der, τὸ ᾆσμα.
Sänger, der, (in der Kirche), ὁ ψάλτης. (jeder andre Sänger), ὁ τραγουδιστής. (für: Dichter), ὁ ποιητής.
Sängerin, die, ἡ ψάλτρια. — ἡ τραγουδίστρια. — ἡ ποιήτρια.
Sanguinisch, a. (αἱματώδης), ζωηρὸς, πύρινος. ἀκατάστατος.
Sappe, die, (franz.), ὁ ὑπόνομος, τὸ λαγοῦμι.
Sappiren, v. a. σκάπτω, ξεσκάπτω.
Sapperment, (gem.), i. ὢ τὸν διάβολεν! ὢ νὰ χαθῇ! (μπρέ).
Sapphier, Saphier, der, ὁ σάπφειρος, τὸ ζαφίρι, λίθος πολύτιμος.
Sardelle, die, ἡ μαρίδα, σαρδέλλα, τὸ σαρδέλλι, (ψάρι).
Sarder, Sardonier, der, σαρδώνειος λίθος.
Sarg, der, τὸ νεκροκράββατον, νεκροσέντουκον.
Sarraß, der, (gem.), τὸ σπαθί.
Sarsaparille, die, ἡ σαπαρίνα, (φυτόν τι ἰατρικόν).
Sarsche, die, σάγηνον πανί.
Sarter, der, (im Schiffsbaue), παράδειγμα καραβιοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον φκιάνουν ἕνα καράβι.
Sassafraß, der, δένδρον τι τῆς Ἀμερικῆς.
Satan, der, ὁ σατανᾶς, διάβολος.
Satanisch, a. σατανικὸς, διαβολικός.
Satt, a. χορτάτος, χορτασμένος. ich bin eines Dinges satt, ἐβαρέθηκα ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα. sich satt essen, χορταίνω, τρώγω ἕως νὰ χορτάσω. sich nicht satt sehen, hören können rc., δὲν

ἠμπορῶ νὰ παύσω ἀπὸ τὸ νὰ κυτάξω, νὰ ἀκούσω κ. τ. ε.
Sattel, der, ἡ σέλλα.
Sattelbaum, Sattelbogen, der, τὸ ἐμπροσθινὸν καὶ ὀπισινὸν τόξον τῆς σέλλας, ἡ κούρβη.
Sattelgurt, der, τὸ ζωνάρι τῆς σέλλας.
Sattelknecht, der, ὁ δοῦλος εἰς τὸ ἀχοῦρι, σεήζης.
Sattelknopf, der, τὸ κουμβίον τῆς σέλλας.
Sattelküssen, das, μαξιλλάρι τῆς σέλλας.
Satteln, v. a. σελλώνω.
Sattelpferd, das, ἄλογον τῆς σέλλας. — ἄλογον ζευγμένον εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται ὁ ποστιλιόνος.
Satteltasche, die, σακκοῦλα κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν.
Sattelzeug, das, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σέλλωμα τοῦ ἀλόγου.
Sattheit, die, ἡ χόρτασις, χορτασία.
Sättigen, v. a. χορταίνω, κάμνω νὰ χορτάσῃ τις.
Sättigung, die, ἡ χόρτασις.
Sattler, der, ὁ σελλάρης.
Sattsam, a. ἀρκετός.
Sattsamkeit, die, τὸ ἀρκετόν.
Saturey, die, ἡ θροβὴ, θύμβη, κόνυζα, (χόρτον).
Satyr, der, ὁ σάτυρος.
Satyre, die, σατυρικὸν ποίημα.
Satyriker, der, σατυρικὸς ποιητής.
Satyrisch, a. σατυρικὸς, εἰρωνικός.
Satyrisiren, v. n. περιγελῶ, εἰρωνεύω.
Satz, der, (Sprung), τὸ πήδημα. (Bodensatz), τὸ κατακάθισμα οἷον ἀπὸ καφὲν κ. τ. ε. (Redesatz), ἡ θέσις, ὁ λόγος. (Einsatz im Spiele), τὰ ἄσπρα ὁποῦ βάνει τις εἰς τὸ παιγνίδι.
Satzung, die, τὸ δόγμα, ἡ γνώμη. ὁ κανὼν, νόμος.

Sau, die, ἡ γουροῦνα, σκρόφα. (μεταφ.) ἄπαστρη γυναῖκα, σκρόφα. — (Dintenfleck), ἡ μουντζοῦρα.
Sauber, a. καθαρὸς, παστρικός.
Sauberkeit, die, ἡ καθαρότης, παστρικότης.
Säubern, v. a. καθαρίζω, παστρεύω.
Säuberung, die, ὁ καθαρισμὸς, τὸ καθάρισμα, ἡ πάστρευσις.
Saubohne, die, ἄγριον φασοῦλι.
Sauborste, die, ἡ γουρουνότριχα.
Saubrod, das, γουρουνόψωμον, (φυτόν τι).
Saudistel, die, εἶδος ἀπὸ γομαράγκαθα.
Sauen, v. n. (gem.), λερώνω, μουρδαρεύω.
Sauer, a. ξυνός. (beschwerlich), δύσκολος, βαρετός. (mürrisch), σκυθρωπὸς, αὐστηρός. sauer sehen, κάμνω αὐστηρὸν πρόσωπον. sich es sauer werden lassen, κοπιάζω πολὺ, τραβῶ πολὺν κόπον.
Sauerampfer, der, ἡ ὀξαλὶς, ξυνίθρα, (χόρτον).
Sauerbraten, der, ξυνὸν ψητὸν, ψητὸν μὲ ξύδι.
Sauerbrunnen, der, ξυνὸν πηγαδίσιον νερὸν ἰατρικόν.
Sauerey, die, τὸ μουρδάρευμα.
Sauerklee, der, ξυνὸν τρίφυλλον.
Sauerkraut, das, ξυνὸν λάχανον, ξυνολάχανον.
Säuerlich, a. ὀλίγον ξυνὸς, ξυνούτζικος.
Sauern, v. n. ξυνίζω, γίνομαι ξυνὸς, ξυνίζομαι.
Säuern, v. a. ξυνίζω, κάμνω ξυνόν. — βάνω προζύμι.
Sauersichtig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ πρόσωπον αὐστηρόν.
Sauersüß, a. ξυνογλυκὺς, γλυκόξυνος.

Sauerteig, der, τὸ προζύμι.
Sauertöpfisch, s. Sauersichtig.
Sauertopf, der, (im gem. Leben), σκυθρωπὸς ἄνθρωπας, μελαγχολικὸς, αὐστηρός.
Sauerwasser, das, s. Sauerbrunnen.
Saufen, v. a. πίνω. (λέγεται διὰ τὰ ζῶα καὶ διὰ τοὺς μεθύστακας).
Saufen, das, ἡ ἀμετρία εἰς τὸ πίνειν.
Säufer, der, ὁ οἰνοπότης, κρασοπινὰς, μεθύστακας.
Saufgelag, das, συμπόσιον ἀμέτρων οἰνοποτῶν.
Säugamme, die, ἡ βυζάστρα, τιθήνη, τροφός.
Saugen, v. a. βυζάνω (τὸ γάλα).
Säugen, v. a. βυζάνω τὸ παιδὶ, δίδω τὸ βυζί.
Saugerüssel, der, προβοσκίδα μερικῶν ζωΰφιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν βυζάνουν τὰ ὑγρά.
Saugewerk, das, ἀντλία ὁποῦ τραβᾶ, ὁποῦ σύρνει, (καὶ ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ μὲ σπρώξιμον).
Säugling, der, τὸ βρέφος, νήπιον, (ὁποῦ ἀκόμι βυζάνει).
Sauhirt, der, s. Schweinhirt.
Sauhund, der, σκυλὶ διὰ κυνῆγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν. (μεταφ.) μουρδάρης. ἀσωτὸς, ἀσελγής.
Säuisch, a. ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης.
Saujagd, Sauhetze, die, κυνῆγι ἀγρίων γουρουνιῶν.
Säule, die, ὁ στύλος, ἡ κολώνα.
Sauleder, das, γουρουνίσιον πετζί. (als Schimpfwort), σκρόφα, μουρδάρισσα. ἀχρεῖα, πόρνη, παυτάνα.
Säulenfuß, der, τὰ ποδάρι τοῦ στύλου.
Säulengang, der, στοὰ μὲ στύλους. ἀράδα στύλων, κολωνάτα.
Säulenordnung, die, τάξις στύλων ἀρχιτεκτονική.
Säulenschaft, der, τὸ κορμὴ τοῦ στύλου.
Säulenstuhl, der, ἡ βάσις τοῦ στύλου, τὸ βάθρον.
Säulenweite, die, τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν στύλων.
Saum, der, ἡ ἄκρα, τὸ κράσπεδον.
Säumen, v. a. στρίπτω, πιπιλώνω.
Säumen, v. n. ἀργοπορῶ.
Säumig, a. ἀργὸς, ὁποῦ ἀργοπορεῖ.
Saumpferd, das, ἄλογον φορτώματος.
Saumsattel, der, τὸ σαγμάρι, σαμμάρι.
Saumselig, a. ἀργὸς, ὁποῦ ἀγοπορεῖ, ἀμελής.
Saumseligkeit, die, ἡ ἀργοπορία, ἀμέλεια.
Saumthier, das, ζῶον φορτώματος.
Säure, die, ἡ ξυνότης, ξυνάδα. τὸ ξυνόν.
Saurüssel, der, ὁ ῥύγχος, ἡ μούρη τοῦ γουρουνιοῦ.
Saus, der, nur: im Saus und Brause leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ, τρώγω καὶ πίνω καλά.
Sauschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μουνουχίζει τὰ γουρούνια.
Säuseln, v. n. μουρμουρίζω (ὡς ὁ ἐλαφρὸς ἀέρας εἰς τὰ δένδρα).
Sausen, v. a. βοῶ, ὡς ὁ σφοδρὸς ἀέρας).
Sausen, das, ἡ βοὴ τοῦ ἀέρος.
Sausewind, der, σφοδρὸς ἀέρας ὁποῦ βοᾷ. (μεταφ.) ἕνας ἐλαφρόγνωμος, ἀκατάστατος.
Sauspieß, der, τὸ προβόλιον, κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνει ὁ κυνηγὸς τὸ ἄγριον γουροῦνι.
Saustall, der, ὁ σταῦλος τῶν γουρουνιῶν, γουρουνόσταυλος.

Scapulier, das, ἡ ἐπωμὶς, τὸ ἐπώμιον τῶν καλογήρων.
Scepter, s. Zepter.
Schabe, die, (Insect), μικρὸν τι ζωΰφιον μὲ δεκατέσσαρα ποδάρια, ὁ σάρακας.
Schabe, die, (Werkzeug), ἡ ξύστρα.
Schabe, Krätze, die, ἡ ψώρα.
Schabemesser, das, μαχαίρι διὰ ξύσιμον.
Schaben, v. a. ξύω (μὲ μαχαίρι κ.τ.ε.).
Schabernack, der, παιγνίδι, πείραξις. einem einen — thun, παίζω τινὰ ἕνα (κακὸν) παιγνίδι.
Schäbig, a. ψωριασμένος.
Schabracke, die, σκέπασμα ἀλόγου, τὰ χάσδιον.
Schabsel, das, τὰ ἀποξύσματα.
Schach, der, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἢ ἄλλων ἀνατολικῶν τόπων.
Schach, das, s. Schachspiel.
Schachbret, das, ἡ τράπεζα τοῦ σαντρικιοῦ.
Schächer, der, ὁ λῃστὴς, κλέπτης. (armer Schlucker), ὁ δυστυχὴς, καϋμένος.
Schacher, der, ἡ λιανοπούλησις (τῶν Ἑβραίων μάλιστα).
Schachern, v. n. κάμνω λιανοπούλησιν, πραγματεύω μὲ μικρὰ καὶ παλαιὰ πράγματα, (ὡς οἱ πτωχοὶ Ἑβραῖοι).
Schachmatt, a. (im Schachspiele), μάτ, σιαχρούχ, (λέξις εἰς τὸ σαντράτζι ὁποῦ σημαίνει ὅτι ἐχάθη τὸ παιγνίδι). (sehr schwach), πολλὰ ἀδύνατος.
Schachspiel, das, τὸ σαντράτζι, σαντρίκι, (παιγνίδι).
Schachspieler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σαντράτζι.
Schacht, der, λάκκος ἐσκαμμένος κατακαθέτως εἰς τὴν γῆν, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καταβαίνουν εἰς τὸ μεταλλεῖον, (εἰς τὸ λαγοῦμι).
Schachtel, die, τὸ κουτὶ (ξύλινον. ἢ ἀπὸ χονδρὸν χαρτί).
Schachtelhalm, der, ἡ ἵππουρις, (φυτόν τι).
Schachtelmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει (ξύλινα κουτιά).
Schachteln, v. a. τρίβω ἢ γυαλίζω μὲ τὴν ἵππουριν.
Schächten, v. a. σφάζω. (λέγεται μόνον διὰ τοὺς μακελλάρους τῶν Ἑβραίων). (μεταφ.) γελῶ, ἀπατῶ.
Schächter, der, ὁ μακελλάρης, χασάπης τῶν Ἑβραίων.
Schäcke, die, s. Schecke.
Schadbar, s. Schadhaft.
Schade (Schaden), der, ἡ ζημία, βλάβη. (Wunde), μία πληγή. ἕνα πάθος. es ist —, εἶναι κρίμα.
Schaden, v. a. ζημιώνω, βλάπτω.
Schädel rc., s. Schedel rc.
Schadenfreude, die, ἡ χαιρεκακία.
Schadenfroh, a. χαιρέκακος.
Schadhaft, a. ζημιωμένος, χαλασμένος.
Schädlich, a. ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβὴς, βλαβερός.
Schädlichkeit, die, τὸ ἐπιζήμιον, βλαβερόν.
Schadlos, a. ἀζημίωτος, ἀβλαβής. einen schadlos halten, ξεζημιώνω, ἀντιπληρώνω τὴν ζημίαν τινός.
Schadloshaltung, die, ἡ ξεζημίωσις, ἀντιπληρωμὴ τῆς ζημίας.
Schadlosigkeit, die, ἡ ἀβλάβεια, ἐλευθερία ἀπὸ ζημίαν.
Schaf, das, τὸ πρόβατον.
Schafblattern, die, ἡ λύμη τῶν προβάτων.
Schafbock, der, τὸ κριάρι.
Schäfchen, das, τὸ προβατάκι. (an

Weiden ꝛc.), τὰ ἄνθη εἰς ταῖς ἐτιαῖς κ. τ. ε. ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων. er hat sein Schäfchen geschoren, er hat sein Schäfchen ins Trockne gebracht, αὐτὸς ἀπόκτησε ἀρκετὸν πλοῦτον.
Schäfer, der, ὁ προβατοβοσκὸς, (τζουπάνος).
Schäferey, die, κοπάδι προβάτων ὁποῦ βόσκει ἕνας προβατοβοσκός.
Schäfergedicht, das, ποίημα βουκολικὸν, εἰδύλλιον.
Schäferhund, der, σκυλὶ προβατοβοσκοῦ.
Schäferin, die, ἡ προβατοβοσκοῦ, τζουπάνα.
Schäferknecht, der, δοῦλος προβατοβοσκοῦ.
Schäferspiel, das, ποιμενικὸν ἢ βουκολικὸν δρᾶμα.
Schäferstab, der, ῥάβδος ποιμαντικὴ, ματζοῦκα τοῦ τζουπάνου.
Schäferstunde, die, ὥρα τῆς χαρᾶς τῶν ἐρωτευμένων.
Schäfertasche, die, τὸ δισάκκι τοῦ προβατοβοσκοῦ.
Schaffen, *v. a.* (*part.* geschaffet), φέρω, κουβαλῶ. einem etwas —, προξενῶ εἰς τινα τις, (οἷον· ἄσπρα, πρᾶγμα κ. τ. ε.). zu schaffen haben, mit einer Sache, mit einem, ἔχω δουλειὰν μὲ τινὰ, μὲ τι, καταγίνομαι εἴς τι.
Schaffen, *v. a.* (*part.* geschaffen), πλάττω, πλάζω.
Schaffleisch, das, προβατίσιον κρέας.
Schaffner, der, ὁ ἐπίτροπος εἰς ξενοδοχεῖον, εἰς ἁμάξια τῆς πόστας.
Schaffell, das, δέρμα προβάτου.
Schafgarbe, die, τὸ μυριόφυλλον, ἡ ἀχιλλεία, (χόρτον).
Schafhürde, der, περίφραγμα διὰ πρόβατα.
Schafhusten, der, βῆχας τῶν προβάτων.
Schafkameel, das, προβατοκαμήλα, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Schafkäse, der, τυρὶ ἀπὸ γάλα προβάτων.
Schaflamm, das, ἀρνὶ θηλυκόν.
Schaflaus, die, ἡ σκυλόμυγα ἢ προβατόμυγα.
Schaflecke, die, ἅλας κατασκευασμένον νὰ τὸ γλείψουν τὰ πρόβατα.
Schafleder, das, προβατίσιον πετζί.
Schaflorber, die, ἡ κοπριὰ τοῦ προβάτου.
Schafmutter, die, ἡ προβατίνα, θηλυκὸν πρόβατον ὁποῦ ἐγέννησε.
Schafpelz, der, ἡ προβατόγουνα, γοῦνα ἀπὸ πρόβατον.
Schafpocken, die, s. Schafblattern.
Schafschur, die, τὸ κούρευμα τῶν προβάτων.
Schafskopf, der, κεφάλι προβάτου. (von Menschen), ἕνας ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης). (ein Kartenspiel), παιγνίδι τι εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν τέσσαρες μαζύ.
Schafstall, der, ὁ σταῦλος τῶν προβάτων, ἡ μάνδρα.
Schaft, der, τὸ ξύλον (τῆς λόγχης, τοῦ τουφεκιοῦ). (am Stiefel), τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τῆς κνήμης. (einer Säule), τὸ κορμὶ τοῦ στύλου.
Schäften, *v. a.* (eine Flinte), βάνω τὸ κοντάκι εἰς τὸ τουφέκι.
Schafthalm, der, Schaftheu, das, ἡ ἱππουρὶς, (φυτόν).
Schafweide, die, ἡ βοσκὴ τῶν προβάτων.
Schafzäcke, die, s. Schaflaus, die.

Schäker, der, ὁ γελωτοποιὸς, ἀστεῖος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ χωρατεύῃ.
Schäkerey, die, ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατάς.
Schäkern, v. n. ἀστεΐζομαι, χωρατεύω.
Schal, a. ἄνοστος (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Schälchen, das, τὸ φιλντζάνι.
Schale, die, (von Bäumen, Früchten), ἡ φλοῦδα. (von Eyern, Schalthieren), τὸ τζέφλιον. (zum trinken), τὸ φιλντζάνι.
Schälen, v. a. ξεφλουδίζω.
Schalfisch, s. Schalthier.
Schälhengst, der, τὸ ἄτι (διωρισμένον μόνον διὰ ταῖς φοράδαις).
Schalk, der, ὁ πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, ψεύστης.
Schalkhaft, a. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός.
Schalkheit, die, ἡ πανουργία, διαβολιά.
Schalksknecht, der, s. Schalk.
Schalksnarr, der, ὁ γελωτοποιὸς, (μπουφοῦνος, μασκαράς).
Schall, der, ὁ ἦχος, τόνος.
Schallen, v. n. ἠχολογῶ, ἐβγάζω ἦχον ἢ τόνον.
Schallloch, das, παράθυρον εἰς τὸ καμπαναρειὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει ὁ ἦχος τῆς καμπάνας ὅταν τὴν κουδουνίζουν.
Schalmen, v. a. σημειώνω ἕνα δένδρον μὲ χαραγματιαῖς.
Schalmey, die, ἡ φλογέρα, ὁ αὐλὸς τοῦ τζουπάνου.
Schalmung, die, σημείωσις δένδρου μὲ χαραγματιαῖς.
Schalotte, die, τὸ σκορδόπρασον, εἶδος σκόρδου.
Schalten, v. a. διατάσσω, διοικῶ, κυβερνῶ.
Schalthier, das, τὸ ὄστρακον, κάθε ζῶον ὁποῦ ἔχει τζέφλιον ὡσὰν τὰ ὀστρίδια.
Schaltjahr, das, ὁ δίσεκτος χρόνος.
Schaltmonath, der, ἐμβολιμαῖος μῆνας.
Schalttag, der, ἐμβολιμαία ἡμέρα, (τὴν ὁποίαν προσθέτουν εἰς τὸν φεβρουάριον εἰς δισέκτους χρόνους).
Scham, die, ἡ ἐντροπὴ, αἰδώς. (Schamtheile), τὰ αἰδοῖα.
Schambein, das, τὸ κόκκαλον ἐπάνω ἀπὸ τὰ αἰδοῖα.
Schämel, der, τὸ ὑποπόδιον, μικρὸν σκαμνί.
Schämen, sich, v. r. ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι.
Schamhaft, a. ἐντροπαλός.
Schamhaftigkeit, die, ἡ αἰδὼς, τὸ ἐντροπαλόν.
Schamlefze, die, τὰ πτερυγώματα, ἡ μυρτοχειλίδες, δύο μικρὰ πτερίδια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ χείλη τῆς μήτρας.
Schamlos, a. ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Schamlosigkeit, die, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Schamroth, a. κοκκινισμένος ἀπὸ ἐντροπήν.
Schamröthe, die, τὸ κοκκίνισμα ἀπὸ ἐντροπήν.
Schandbube, der, ἕνας ἀχρειότατος, κακότροπος.
Schanddeckel, der, (σκέπασμα τῆς ἐντροπῆς. sie nimmt einen Mann nur zum Schanddeckel, αὐτὴ ἐπῆρε τὸν ἄνδρα μόνον διὰ νὰ κρύψῃ καλήτερα ταῖς αταξίαις της.
Schande, die, ἡ ἐντροπὴ, αἰσχύνη, ἀτιμία. ein Pferd zu Schanden reiten, χαλνῶ ἕνα ἄλογον καβαλικεύωντας. sich zu Schanden arbeiten, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν.
Schänden, v. a. ἀτιμάζω, ἐντροπιάζω.

(verunstalten), ἀσχημίζω. (ein Mädchen), ξεπαρθενεύω μίαν κόρην.
Schandfleck, der, λέρα μεγάλη. — ἡ ἐντροπὴ, αἰσχύνη, τὸ ὄνειδος.
Schandgeld, das, πληρωμὴ πολλὰ ὀλίγη προσφερομένη διὰ ἕνα πρᾶγμα.
-Schandhure, die, ἀχρεία πόρνη, ἀχρεία πουτάνα.
Schändlich, a. ἄτιμος, ἐντροπιαστικὸς, αἰσχρός.
Schändlichkeit, die, ἡ ἀτιμία, ἐντροπὴ, αἰσχρότης.
Schandmaul, das, δυσφημιστικὴ ἢ κατηγορικὴ γλῶσσα, ἀχρεία γλῶσσα κατηγόρου.
Schandpfahl, der, Schandsäule, die, στύλος ἀτιμίας (εἰς τὸν ὁποῖον δένουν τὸν κατάδικον ἀπὸ τὸν λαιμόν).
Schandschrift, die, δυσφημιστικὸν γράμμα.
Schandthat, die, αἰσχρὸν κάμωμα, κακούργημα.
Schändung, die, τὸ ἀτίμασμα, ἐντροπίασμα. (eines Mädchens), τὸ ξεπαρθένευμα.
Schank, der, ἡ λιανοπούλησις (εἰς κρασὶ, πίβαν, ῥακήν).
Schanze, die, τὸ χαράκωμα, ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα.
Schanzen, v. n. ξεσκάπτω, κάμνω ὀχυρώματα ἀπὸ χῶμα.
Schanzgräber, der, ἐκεῖνοι ὁποῦ σκάπτουν τὸ χῶμα διὰ τὰ ὀχυρώματα.
Schanzkleid, das, τὸ καστέλλωμα, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὸ κάτεργον εἰς καιρὸν τῆς μάχης, διὰ νὰ μὴν ἰδοῦν οἱ ἐχθροὶ τὶ γίνεται μέσα.
Schanzkorb, der, καλάθι μεγάλον γεμάτον ἀπὸ χῶμα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὰς πολιορκίας ὡς σκέπην διὰ τοὺς στρατιώτας.
Schanzzeug, das, τὰ ἐργαλεῖα ἐκείνων ὁποῦ κάμνουν ὀχυρώματα ἀπὸ χῶμα.
Schar, die, κοπάδι στρατιωτῶν.
Scharben, v. a. κατακομματιάζω, λιανίζω, ξύω.
Scharbock, der, τὸ σκορβοῦτον, (πάθος).
Scharf, a. ὁποῦ κόπτει καλὰ ἢ σουγλίζει, κοπτερὸς, μυτερός. (beizend, fressend), δριμὺς, ὁποῦ τζιμπᾷ, ὁποῦ τρώγει (οἷον τὸ ὀξύδι, τὸ ἀσημόνερον). (strenge), σοβαρὸς, αὐστηρός. (vom Verstande), ὀξύνους, ἀγχίνους. (von Tönen), δριμὺς, ὀξὺς, ψιλός. (genau), ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής.
Schärfe, die, τὸ κοπτερὸν, μυτερόν. (von Flüssigkeiten), ἡ δριμύτης, ποιότης τῶν ὑγρῶν ὁποῦ τζιμποῦν, ὁποῦ τρώγουν. (Strenge), ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης. (Genauigkeit), ἡ ἀκρίβεια, τὸ ἐξηκριβωμένον.
Schärfen, v. a. (wetzen), ἀκονῶ. (als: eine Strafe —), αὐξάνω μίαν τιμωρίαν, κάμνω σκληροτέραν τὴν τιμωρίαν.
Scharfrichter, der, ὁ δήμιος, (τουρκ. τζιλάτης).
Scharfschütz, der, πολεμικὸς κυνηγὸς ὁποῦ κανεύει ῥίπτωντας τουφέκι.
Scharfsichtig, a. ὀξυδερκὴς, ὁποῦ βλέπει καλά. (μεταφ.) ἀγχίνους.
Scharfsichtigkeit, die, ἡ ὀξυδέρκεια. (μεταφ.) ἀγχίνοια.
Scharfsinn, der, ἀγχίνοια, ὀξύτης τοῦ πνεύματος. πολὺ πνεῦμα, διαπεραστικὸν πνεῦμα.
Scharfsinnig, a. ἀγχίνους, ὁποῦ ἔχει πνεῦμα, ὁποῦ καταλαμβάνει εὔκολα.
Scharfsinnigkeit, die, s. Scharfsinn.
Schärfung, die, τὸ ἀκόνισμα. (der Strafe), ἡ αὔξησις τῆς τιμωρίας.

Scharlach, der, τὸ σκαρλάτο, χρῶμα κόκκινον ζωντανόν.
Scharlachbeere, die, τὸ κρεμέζι, πρινοκόκκι.
Scharlachen, a. σκαρλατένιος. s. Scharlach.
Scharlachfarbe, die, τὸ χρῶμα σκαρλάτου. s. Scharlach.
Scharlachfieber, das, ἡ σκαρλατίνα, πυρετὸς ὁποῦ ἔρχεται μὲ κόκκινα ἐξανθήματα.
Scharlachroth, a. σκαρλατινὸς, κόκκινος ὡσὰν σκαρλάτο.
Scharley, der, ἡ ἀγρία ἀλισφακιά.
Scharmützel, der, μικρὴ μάχη.
Scharmuziren, v. n. μάχομαι (λέγεται διὰ τὴν μάχην ὀλίγων ὁποῦ μάχονται μὲ τὸ σπαθὶ, μὲ πιστόλαις κ. τ. ε.).
Schärpe, die, ζωνάρι διὰ στολισμὸν (μάλιστα τῶν ὀφφικιάλων).
Scharre, die, ἐργαλεῖον διὰ ξύσιμον, ἡ ξύστρα.
Scharren, v. a. ξύω, ἀποξύω (μὲ ἕνα σίδηρον). zusammen —, μαζώνω (ἄσπρα μὲ φειδωλότητα).
Scharschmid, der, ὁ σιδηρᾶς.
Scharte, die, ἡ χαραγματιὰ εἰς τὴν ἀθέραν τοῦ μαχαιριοῦ ἢ τοῦ σπαθιοῦ. — ὁμοίως* φυτόν τι.
Scharteke, die, ἀχαμνὸν βιβλίδιον.
Schartig, a. ὁποῦ ἔχει χαραγματιαῖς ἢ δόντια. s. Scharte.
Scharwache, die, ἡ νυκτερικὴ φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ περιπατεῖ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Scharwächter, der, ἕνας ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν.
Scharweise, ad. κατὰ κοπάδια, ἀγεληδόν.
Schatten, der, ὁ ἴσκιος, ἡ σκιά.
Schattenbild, das, ἰσκιώδης εἰκόνα, ἴσκιος.
Schattenhut, der, τὸ σκιάδιον.
Schattenriß, der, μαύρη εἰκόνα σχεδιασμένη κατὰ τὸν ἴσκιον τοῦ προσώπου τινός.
Schattenspiel, das, εἶδος φαναριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον παρασταίνονται ἰσκιώδεις εἰκόνες εἰς τὸν τοῖχον, ἢ εἰς ἕνα πανί.
Schattieren, v. a. παρασταίνω τὸν ἴσκιον καὶ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῶν χρωμάτων εἰς τὴν ζωγραφίαν.
Schattierung, die, ἡ παράστασις τῶν ἰσκίων ἢ τῶν διαφόρων βαθμῶν τῶν χρωμάτων εἰς τὴν ζωγραφίαν.
Schattig, a. ἰσκιώδης.
Schatz, der, ὁ θησαυρός. mein Schatz, mein Schätzchen! ἠγαπημένε μου, ἠγαπημένη μου.
Schätzbar, a. ἀξιοτίμητος, πολύτιμος.
Schätzbarkeit, die, τὸ ἀξιοτίμητον, πολύτιμον.
Schätzen, v. a. τιμῶ, σέβομαι. (halten, meinen), νομίζω. — (den Preis bestimmen), διορίζω τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων.
Schätzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων.
Schatzgeld, das, ὁ δασμὸς, τὸ δόσιμον. — ἄσπρα φυλαγμένα ὡς θησαυρός.
Schatzgräber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει θησαυροὺς παραχωμένους εἰς τὴν γῆν.
Schatzkammer, die, τὸ θησαυροφυλάκιον.
Schatzmeister, der, ὁ θησαυροφύλαξ.
Schatzung, die, τὸ δόσιμον, ὁ δασμὸς, φόρος.
Schätzung, die, ἡ τίμησις. — ὁ διορισμὸς τῆς τιμῆς.
Schau, die, ἡ ἐπίδειξις. zur Schau, εἰς ἐπίδειξιν, νὰ τὸ ἰδῇ ὁ κόσμος.
Schaubhut, der, μεγάλον καπέλο ἀπὸ ἄχυρα.

Schaubrod, das, ὁ ἄρτος τῆς προθέσεως (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἑβραίους).
Schaubühne, die, τὸ θέατρον.
Schauder, der, ὁ ἀνατριχιασμὸς, ὁ τρόμος.
Schauderhaft, a. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερός.
Schaudern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω, φρίττω.
Schauen, v. a. βλέπω, κυτάζω.
Schauer, der, (Wagenschauer), τὸ ἁμαξοστάσιον, σκέπη ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποίαν φυλάγουν τὰ ἁμάξια.
Schauer, der, (vom Regen), βροχὴ αἰφνίδιος καὶ ἀπεραστική. (Schrecken), ὁ ἀνατριχιασμὸς, τρόμος. (vom Fieber), ἡ ἀνατριχίλλα εἰς τὴν θέρμην, τουρτοῦρα.
Schauer, der, (Seher), ὁ θεατής. s. Zuschauer.
Schauerig, a. ἀνατριχιαστικὸς, ὁποῦ προξενεῖ ἀνατριχιασμὸν ἢ φόβον. (weniger kalt), ὄχι τόσον κρύος, ὀλίγον ζεστότερος.
Schauern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω.
Schauervoll, a. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερὸς, φοβερός.
Schauessen, das, φαγὶ διʼ ἐπίδειξιν μόνον καὶ διὰ στολισμὸν τῆς τραπέζης.
Schaufel, die, τὸ φτυάρι.
Schaufeln, v. a. ἀνακατώνω μὲ τὸ φτυάρι, δουλεύω μὲ τὸ φτυάρι.
Schaugeld, das, s. Schaumünze.
Schaugerüst, das, σανίδωμα κτισμένον διὰ νὰ παραστήσουν τι εἰς αὐτὸ, θέατρον.
Schaukel, die, ἡ κούνια, (δηλαδὴ σανίδι ἢ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον κουνειοῦνται).
Schaukeln, v. a. κουνῶ. v. n. auch: sich schaukeln, κουνοῦμαι, κουνειοῦμαι.
Schaukeln, das, τὸ κούνημα.
Schaum, der, ὁ ἀφρός.
Schäumen, v. n. ἀφρίζω.
Schaumig, a. ἀφρώδης, ἀφρισμένος.
Schaumkelle, die, Schaumlöffel, der, ἡ χουλιάρα διὰ τὸ ἐξάφρισμα, τὸ τρυποχουλιάρι.
Schaumünze, die, νόμισμα (μονέδα) εἰς τιμήν τινος, ἢ εἰς ἐνθύμησιν ἑνὸς πράγματος.
Schauplatz, der, τὸ θέατρον, ἡ σκηνή.
Schauspiel, das, τὸ δρᾶμα, (ἡ κωμῳδία καὶ τραγῳδία). ἕνα δρᾶμα μέσον τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας.
Schauspieldichter, der, ποιητὴς δραματικὸς, δραματουργός.
Schauspieler, der, ὁ κωμῳδὸς, (κουμεδιάνος), ὑποκριτής.
Schauspielerin, die, ἡ κωμῳδὸς, (κουμεδιάνα).
Schauspielhaus, das, τὸ θέατρον, τὸ ὀσπήτιον περιέχον τὸ θέατρον.
Schauspielkunst, die, ἡ δραματικὴ τέχνη.
Schaustück, das, s. Schaumünze.
Schecke, die, ἄλογον ποικιλοχρώματον, μαῦρον καὶ ἄσπρον.
Scheckig, a. ποικιλοχρώματος, πολυποίκιλος, παρδαλός.
Schedel, der, τὸ κρανίον.
Schedelbohrer, der, τὸ τρύπανον (μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ τρυποῦν τὸ κρανίον).
Schedelstätte, die, (in der Bibel), τόπος κρανίων, Γολγαθὰ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Χριστός.
Scheffel, der, τὸ μόδιον, μέτρον τι διὰ σιτάρια.
Scheffeln, v. n. ἔχω πολλὰ σπειριά, (λέγεται διὰ τὰ σιτάρια).
Scheel, s. Schel.
Scheere, s. Schere.

Scheeren, s. Scheren rc.
Scheermesser, das, s. Schermesser.
Scheerwolle, s. Scherwolle.
Scheibe, die, ὁ δίσκος, τὸ δισκάριον.
Scheibenhonig, der, μέλι ἀπὸ κηρύθραν, ἀπὸ μελόπηταν.
Scheibenschießen, das, γύμνασις (τῶν πολιτῶν μάλιστα) ὁποῦ ῥίπτουν τουφέκι εἰς ἕνα δίσκον.
Scheibenschütz, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει εἰς ἕνα δίσκον διὰ γύμνασιν.
Scheide, die, (Gränze), τὰ σύνορον, τὰ σύνορα. (Messerscheide rc.), ἡ θήκη, τὸ φηκάρι (τοῦ μαχαιριοῦ κ. τ. ε.).
Scheidekunst, die, ἡ χυμικὴ, χημική.
Scheidekünstler, der, ὁ χυμικὸς, χημικός.
Scheidemünze, die, μικρὴ ἢ λιανὴ μάνέδα.
Scheiden, v. a. χωρίζω. Metalle —, χωρίζω μέταλλα μὲ τὸ νὰ τὰ ἀναλύσω. (Eheleute —), χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, διαζεύγω. v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ.
Scheiden, das, ὁ χωρισμός. ἡ ἀναχώρησις.
Scheidewand, die, τὸ μεσότοιχον, μεσοτοίχιον.
Scheidewasser, das, τὸ ἀσημόνερον.
Scheidung, die, ὁ χωρισμός. (Ehescheidung), χωρισμὸς τοῦ ἀνδρογύνου, τὸ διαζύγιον.
Schein, der, (Glanz), ἡ φέγξις, λάμψις, τὸ φῶς. (Anschein), τὸ φαινόμενον. (schriftlicher), ἡ ὁμολογία τῆς περιλαβῆς, ἢ τοῦ χρέους). nach dem Scheine, κατα τὸ φαινόμενον, καθὼς φαίνεται. zum Scheine, διὰ πρόφασιν.
Scheinbar, a. φαινόμενος. πιθανός.
Scheinbarkeit, die, τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης.
Scheinchrist, der, ὑποκρινόμενος χριστιανός.
Scheinen, v. n. (leuchten), φέγγω, λάμπω. (scheinbar seyn), φαίνομαι. es scheint mir, μοὶ (με) φαίνεται.
Scheinfreund, der, ὑποκρινόμενος ἢ ψευδὴς φίλος.
Scheingrund, der, ψευδὴς αἰτία, ψευδὴς ἀπόδειξις.
Scheinheilig, a. ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, ψευδοευλαβής. ein Scheinheiliger, ἕνας ὑποκριτής.
Scheinheiligkeit, die, ἡ ψευδοευλάβεια.
Scheinkauf, der, ψευδὴς ψοῦνος, ὁποῦ γίνεται μόνον διὰ πρόφασιν.
Scheintugend, die, ὑποκρινομένη ἀρετὴ, ψευδοαρετή.
Scheiße, die, (gem.), τὰ σκατά. τὸ χέσιμον.
Scheißen, v. a. et n. (gem.), χέζω.
Scheißerey, die, (gem.), τὸ χέσιμον. (μεταφ.) ἀχρεῖον, οὐτιδανὸν πρᾶγμα.
Scheißhaus, das, (gem.), s. Abtritt.
Scheißkerl, der, (gem.), ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.
Scheit, das, ἕνα ξύλον, κομμάτι ξύλου.
Scheitel, die, (der), ἡ κορυφὴ (τῆς κεφαλῆς).
Scheiteln, v. a. die Haare, χωρίζω τὰ μαλλιὰ εἰς τὴν μέσην.
Scheitelpunkt, der, ἡ κορυφὴ, τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ κατὰ κορυφῆς εὑρισκόμενον.
Scheitelrecht, a. κατακάθετος εἰς τὸν ὁρίζοντα.
Scheiterhaufen, der, ἡ πυρὰ, ὁ σωρὸς ξύλων ἀναμμένων.
Scheitern, v. n. τζακίζομαι, καραβοτζακίζομαι, ναυαγοῦμαι. (μεταφ.) δὲν ἐπιτυχαίνω.

Scheitholz, das, ξύλα σχισμένα διὰ καύσιμον.
Schel, (Scheel), a. στραβὸς. ein scheler Blick, στραβὸν βλέμμα διὰ φθόνον. schel sehen, βλέπω μὲ φθόνον, στραβοβλέπω ἀπὸ φθόνον.
Schelfe, die, τὸ τζέφλιον, ἡ φλοῦδα. ὁμοίως· κομμάτι λεπτὸν σχισμένον ἀπὸ πωρικὸν κ. τ. ε.
Schelfen, Schelfern, v. a. σχίζω εἰς κομμάτια. sich —, σχίζομαι.
Schelle, die, τὸ κουδούνιον, κουδοῦνι. — (Handschelle, Fußschelle), ἡ πέδη, χειροπέδη. (in der Karte), ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα εἴδη τῶν γερμανικῶν χαρτιῶν διὰ παιγνίδι, ὁποῦ λέγεται κουδούνια.
Schellen, v. a. κουδουνίζω, τραβῶ τὸ κουδοῦνι.
Schellengeläut, das, κουδούνια ὁποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων, μάλιστα ἐκείνων ὁποῦ τραβοῦν ταῖς σάνιας.
Schellenkappe, die, σκούφια μὲ κουδούνια ὁποῦ ἐφοροῦσαν οἱ γελωτοποιοί.
Schellenschlitten, der, μία σάνια μὲ κουδούνια. s. Schlitten.
Schellfisch, der, εἶδος σκομβρίου ἢ σγομβρίου, (ψάρι).
Schellkraut, das, ἡ χελιδονία, (φυτόν τι).
Schellack, der, εἶδος κόμμι.
Schelm, der, ὁ ψεύστης, οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος. loser Schelm, πανουργούτζικος, διαβολισμένος.
Schelmerey, die, ἡ ψευδιά. — ἡ πείραξις.
Schelmisch, a. ψεύστικος, διαβολισμένος. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους.
Schelmstreich, der, Schelmstück, das, μία ψευδιὰ, ἀχρεῖον, οὐτιδανὸν ἔργον.
Schelten, v. a. μαλώνω. ὑβρίζω.
Scheltwort, das, ὑβριστικὴ λέξις.
Schemel, s. Schämel.
Schenk, der, ὁ λιανοπουλητὴς ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κ. τ. ε.
Schenke, die, τὸ καπηλεῖον, καπηλειόν.
Schenkel, der, τὸ μηρίον, μηρί. (an Dreyecken), τὸ σκέλος (τοῦ τριγώνου, εἰς τὴν γεωμετρίαν).
Schenken, v. a. χαρίζω, δίδω δωρεάν. (eingießen), κερνῶ. (als Schenk), πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κ. τ. ε.
Schenkgerechtigkeit, die, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τὶς νὰ πωλῇ λιανὰ κρασὶ κ. τ. ε.
Schenktisch, der, τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν κερνοῦν τὸ κρασὶ, τὴν πίβαν κ. τ. ε.
Schenkung, die, τὸ χάρισμα.
Scherbe, die, κομμάτι τζακισμένον ἀπὸ τζουκάλι, πιάτο κ. τ. ε.
Scherben, der, τὸ τζουκάλι.
Schere, die, τὸ ψαλίδι.
Scheren, v. a. κουρεύω. den Bart —, ξουραφίζω, μπαρμπερίζω. einen —, (belästigen), ἐνοχλῶ, προξενῶ πολὺν κόπον. (durch Reden rc. —), πειράζω μὲ λόγια, περιπαίζω. sein Schäfchen scheren, κερδαίνω κρυφίως, κάμνω κέρδος εἰς τὰ κρυφάν. sich scheren, κουρεύομαι. sich den Bart scheren, ξουραφίζομαι μπαρμπερίζομαι. sich aus dem Wege (oder: seiner Wege, fort) scheren, (gem.), φεύγω, ἀναχωρῶ. schier dich fort, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ. es schiert mich, dich rc. nichts, (gem.), δὲν μὲ μέλει, δὲν σὲ μέλει κ. τ. ε. sich nichts um einen, um etwas scheren, (gem.), δὲν μὲ μέλει τιπότες διὰ τινα ἢ δι' ἕνα πρᾶγμα.

Scheren, das, τὸ κούρευμα. (μπαρμπέρισμα). — ἡ ἐνόχλησις, πείραξις.
Scherenschleifer, der, ὁ ἀκονιστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκονᾷ ψαλίδια, μαχαίρια κ. τ. ε.
Scherer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει.
Schererey, die, ἡ ἐνόχλησις, πείραξις.
Scherflein, das, ἡ πλέον μικροτέρα (παλαιὰ) μονέδα, ὁ ὀβολός. sein Scherflein beytragen, συμβοηθῶ ὀλίγον εἰς τι τόσον ὅσον ἠμπορῶ.
Scherge, der, ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου. — ὁμοίως· δοῦλος τυράννου, δήμιος, (τουρκ. τζιλάτης).
Schermesser, das, τὸ ξουράφι, ξυράφι.
Scherpe, s. Schärpe.
Scherwenzel, der, τὸ παιδὶ εἰς τὰ γερμανικὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι. (μεταφ.) ἄνθρωπος ἕτοιμος νὰ κάμνῃ καὶ ταῖς πλέον ταπεινότεραις δουλειαῖς.
Scherwolle, die, τὸ μαλλὶ κουρευμένον.
Scherz, der, ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς. im Scherz, zum Scherz, ἀστεϊζόμενος, χωρατεύωντας, διὰ χωρατᾶν.
Scherzen, v. n. ἀστεΐζομαι, χωρατεύω.
Scherzgedicht, das, κωμικὸν ποίημα.
Scherzhaft, a. ἀστεϊζόμενος, ὁποῦ χωρατεύει, ἀστεῖος, χωρατευτικός.
Scherzhaftigkeit, die, ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ χωρατεύῃ.
Scherzrede, die, ἀστεῖος λόγος, χωρατᾶς.
Scherzweise, a, ἀστείως, διὰ χωρατᾶν.
Schetter, der, εἶδος πανιοῦ κηρωμένου.
Scheu, a. δειλὸς, ὁποῦ φοβεῖται.
Scheu, die, ὁ φόβος. — ἡ ἀποστροφή. s. Abscheu.
Scheuchen, v. a. φοβίζω, κυνηγῶ, ἀποδιώχνω φοβίζωντας.
Scheuen, sich, v. r. φοβοῦμαι, ξηπάζομαι. — ἀποστρέφομαι, ἀναγουλιάζω, συχαίνομαι.
Scheuer, die, τὸ σιταροφυλάκιον, τὸ ἀμπάρι.
Scheuerfaß, das, καδὶ διὰ πλύσιμον (διὰ τὰ σκεύη τοῦ μαγειρίου).
Scheuerlappen, der, τὸ παλαιόπανον, ἡ πατζαβοῦρα.
Scheuern, v. a. πλύνω καὶ τρίβω μὲ ἄμμον.
Scheuersand, der, ἄμμος διὰ πλύσιμον.
Scheuerwisch, der, δεμάτι ἄχυρα διὰ πλύσιμον.
Scheuleder, das, πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ ὀμμάτια τῶν ἀλόγων τοῦ ἁμαξιοῦ.
Scheune, die, τὸ σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι.
Scheusal, das, τὸ βδέλυγμα, βδέλυκτρον, συχαμερὸν πρᾶγμα.
Scheußlich, a. βδελυρὸς, συχαμερὸς, ἀσχημότατος.
Scheußlichkeit, die, τὸ βδελυρὸν, ἡ πλέον μεγαλητέρα ἀσχημότης.
Scheve, (Schäbe), die, φρύγανον καναβιοῦ.
Schicht, die, ἡ ἀράδα, στεῖβα ἀπὸ χῶμα, πέτραις κ. τ. ε. (im Bergbau), ἡ δουλειὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Schichten, v. a. χωρίζω διαμοιράζω. (in Schichten legen), βάνω εἰς ἀράδαις, κατ' ἀράδαις, στειβάζω.
Schichtmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν καθημερινὴν δουλειὰν εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Schichtweise, κατ' ἀράδαις, κατὰ στεῖβας.
Schick, der, ἡ εὐπρέπεια.
Schicken, v. a. στέλλω, στέλνω. sich —, ἁρμόζω. sich zu etwas —, εἶμαι ἐπιτήδειος εἴς τι, εἰς μίαν δουλειάν, κ. τ. ε. (zu etwas sich bereiten), προετοιμάζομαι εἴς τι, εἰς μίαν δουλειάν.

(in einen), προσαρμόζομαι εἰς τὸ κέφι τινὸς, κάμνω τὸ ὅ τι θέλει. (in etwas), καταλαμβάνω πῶς ἔχω νὰ κάμω. (schicklich seyn), es schickt sich, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές.
Schicklich, a. ἁρμόδιος, πρέπων, εὐπρεπής.
Schicklichkeit, die, ἡ ἁρμοδιότης, τὸ πρέπον, ἡ εὐπρέπεια.
Schicksal, das, ἡ τύχη. ἡ μοῖρα, εἱμαρμένη.
Schickung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον. (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα. (Gottes), ὁ θεῖος προορισμός.
Schieben, v. a. κινῶ (οἷον ἕνα βαρὺ σεντοῦκι, ἁμάξι) σπρώχνωντας ἀπ' ὀπίσω. die Schuld auf einen schieben, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς τινα, κατηγορῶ. sich —, κινοῦμαι, στραβώνομαι.
Schieber, der, ὁ σύρτης. — μικρὴ πλάκα, μικρὸν σανίδι ὁποῦ ἀνοίγει ἢ σφαλεῖ σύρνωντας. — ἄνθρωπος ὁποῦ σπρώχνει τι ἀπ' ὀπίσω.
Schiebkarren, Schiebekarren, der, s. Schubkarren.
Schiedmauer, die, s. Scheidewand.
Schiedsmann, Schiedsrichter, der, ὁ μεσίτης, κριτὴς αἱρετὸς εἰς μίαν φιλονεικίαν.
Schiedsspruch, der, ἡ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ αἱρετοῦ.
Schief, a. πλάγιος, στραβὸς, στραβωμένος, λοξός.
Schiefe, die, τὸ πλάγιον, στραβὸν, ἡ λοξότης.
Schiefer, der, εἶδος πέτρας μαύρης τὴν ὁποίαν σχίζουν εἰς λεπταῖς πλάκαις, ἡ ἀρδωσία. (Splitter), ἡ ἀγκίδα, κομματάκι σχισμένον ἀπὸ ξύλον ἢ κόκκαλον.
Schieferblau, das, τὸ βαθὺ γαλάζιον.
Schieferbruch, der, τόπος ὅπου εὑρίσκουν τὴν ἀρδωσίαν. s. Schiefer.
Schieferdach, das, σκέπη ἀπὸ πλάκαις τῆς ἀρδωσίας. s. Schiefer.
Schieferdecker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει (τὰς ἐκκλησίας, τὰ καμπαναριὰ) μὲ πλάκαις ἀρδωσίας. s. Schiefer.
Schiefericht, a. ὁποῦ εὔκολα σχίζεται εἰς λεπταῖς πλάκαις.
Schieferig, a. τῆς ἀρδωσίας. s. Schiefer.
Schiefern, sich, v. r. σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς λεπταῖς πλάκαις.
Schieferplatte, Schiefertafel, die, πλάκα ἀρδωσίας. s. Schiefer.
Schieferschwarz, das, μαῦρον τι χρῶμα, μαῦρον ἀρδωσίας. s. Schiefer.
Schieferweiß, das, ἄσπρον τι χρῶμα, ψιμμύθιον, ἀσπράδι.
Schielen, v. n. στραβοβλέπω, εἶμαι ἀλλήθωρος.
Schielend, a. ἀλλήθωρος.
Schienbein, das, τὸ κόκκαλον τῆς κνήμης, (ὁποῦ εἶναι μεταξὺ τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδός).
Schiene, die, σανιδάκι λεπτὸν μὲ τὸ ὁποῖον δένουν οἱ χειρουργοὶ τὰ τζακισμένα χέρια ἢ ποδάρια, ὁ σκινδαλμός. (am Rade), σιδηρένιος στέφανος τριγύρω τοῦ τροχοῦ.
Schienen, v. a. (einen Arm, ein Bein), δένω ἕνα τζακισμένον χέρι ἢ ποδάρι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, (βάνω τοὺς σκινδαλμούς). (Räder), βάνω σιδηρένια στεφάνια εἰς τροχούς.
Schiennagel, der, καρφὶ διὰ τὰ σιδηρένια στεφάνια τῶν τροχῶν.
Schier, ad. σχεδόν.
Schier, a. καθαρὸς, παστρικὸς, ἴσιος.
Schierling, der, τὸ κώνειον, (φυτὸν φαρμακερόν).

Schießen, v. a. ῥίπτω (σαΐτταν, τουφέκι, πιστόλαν κ. τ. ε.) v. n. ῥίπτομαι, ὁρμῶ. — lassen, (als: den Zügel), ἀφίνω τὸ χαλινάρι.
Schießen, das, τὸ ῥίψιμον (τῶν τουφεκιῶν κ. τ. ε.)
Schießgewehr, das, τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα. τὸ τόξον.
Schießgraben, der, Schießhaus, das, τόπος (ἢ ὀσπήτιον) ὅπου ῥίπτουν τουφέκια ἢ σαΐτταις διὰ γύμνασιν ἢ διὰ παιγνίδι.
Schießloch, das, τρύπα εἰς τὸν τοῖχον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν τουφέκια εἰς τὸν ἐχθρόν.
Schießscharte, die, ἡ τρύπα εἰς τὸν τοῖχον ἢ εἰς τὰ ὀχυρώματα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ κανόνια.
Schießtasche, die, s. Jagdtasche.
Schiff, das, τὸ καράβι, πλοῖον. (einer Kirche), τὸ καράβι τῆς ἐκκλησίας, τὸ μέρος ἀπὸ τὴν θύραν ὡς εἰς τὸν τόπον τῶν ψαλτῶν. (Weberschiff), ἡ σαΐττα τῶν ὑφαντάδων.
Schiffbar, a. ναυσίπορος, πλεύσιμος, ὅπου ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν καράβια.
Schiffbau, der, τὸ κτίσιμον τῶν καραβιῶν, καραβοκτίσιμον, ἡ ναυπηγία.
Schiffbaukunst, die, ἡ τέχνη τῆς κτίσεως τῶν καραβιῶν, ἡ τέχνη τῆς ναυπηγίας.
Schiffbesen, der, σκοῦπα διὰ καράβι.
Schiffbruch, der, τὸ καραβοτζάκισμα, ναυάγιον.
Schiffbrüchig, a. καραβοτζακισμένος, ναυαγός.
Schiffbrücke, die, γεφύρι συνδεμένον ἀπὸ πλοῖα.
Schiffen, v. n. ταξιδεύω, πλέω, κάμνω πανιά.
Schiffer, der, ὁ ναύτης. — ὁ καραβοκύρης.
Schifferhosen, die, βρακὶ (φαρδὺ) ναύτου.
Schifferlohn, der, ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου.
Schifffahrer, der, ὁ ναύτης, ταξιδιώτης.
Schifffahrt, die, τὸ πλεύσιμον, ταξίδι, ἡ ναυτιλία.
Schifffracht, die, ὁ ναῦλος.
Schiffgeräthe, das, τὰ σκεύη τοῦ καραβιοῦ.
Schiffknecht, der, δοῦλος εἰς καράβι, κοινὸς ναύτης.
Schifflast, die, φόρτωμα καραβιοῦ ἀπὸ τέσσαρες χιλιάδες φούντια.
Schiffleute, die, οἱ ναύται.
Schiffkorb, der, s. Mastkorb.
Schiffmühle, die, μύλος στεκόμενος εἰς ἕνα καράβι.
Schiffmumme, die, εἶδος θρεπτικῆς καὶ γλυκῆς πίβας.
Schiffpfund, das, ἕνα ζύγι ἀπὸ τριακόσια φούντια.
Schiffpumpe, die, ἀντλία εἰς τὸ καράβι.
Schiffreich, a. ἀποῦ ἔχει πολλὰ καράβια.
Schiffrose, die, κύκλος ὁποῦ δείχνει τοὺς ἀνέμους (εἰς τὸν μπούσουλαν).
Schiffs-Capitain, der, καπιτάνος καραβιοῦ, ναύκληρος.
Schiffsflotte, die, ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα.
Schiffsladung, die, φόρτωμα καραβιοῦ.
Schiffspatron, der, τὸ αὐθέντης τοῦ καραβιοῦ, καραβοκύρης.
Schiffsraum, der, τὸ βαθύτερον μέρος τοῦ καραβιοῦ, ἡ καρίνα.
Schiffsschnabel, der, τὸ σπεροῦνι, ἡ μύτη τοῦ καραβιοῦ.

Schiffsspiegel, der, ἡ εἰκόνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πρύμνην τοῦ καραβιοῦ.
Schiffsvolk, das, οἱ ἄνθρωποι τοῦ καραβιοῦ.
Schiffswerft, das, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια.
Schiffszimmermann, der, ὁ τέκτων, ξυλοκόπος τοῦ καραβιοῦ.
Schiffszwieback, der, τὸ παξιμάδι.
Schifftheer, der, τὸ κατράνι.
Schiffwurm, der, σκωλῆκι τι ὁποῦ τρυπᾷ τὰ καράβια.
Schiffzoll, der, κουμέρκι (γιεμπραῦκι) ἀπὸ καράβια.
Schild, der, ἡ ἀσπὶς, σκέπασμα σιδηροῦν χαλκοῦν κ. τ. ε. ὁποῦ ἐφοροῦσαν οἱ παλαιοὶ διὰ προφύλαξιν. (μεταφ.) ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.
Schild, das, σημεῖον πραγματευτοῦ τεχνίτου κ. τ. ε. (ὁποῦ βάνουν εἰς τὰς θύρας τῶν ὀσπητιῶν).
Schilderey, die, ἡ ζωγραφία.
Schilderhaus, das, καλύβα διὰ τὸν φύλακα, (τὸν στρατιώτην ὁποῦ ἔχει τὴν φυλακήν).
Schildern, v. a. περιγράφω, παρασταίνω.
Schildern, v. n. ἔχω τὴν φυλακὴν, στέκομαι ὡς φύλαξ.
Schilderung, die, ἡ περιγραφὴ, παράστασις.
Schildhalter, der, ὁ ὑποστηρίζων τὴν ἀσπίδα. (λέγονται οὕτως τὰ ζῶα κ. τ. ε. ὁποῦ ζωγραφίζονται εἰς τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ ὡς κρατοῦντα αὐτὰ τὰ σημεῖα.)
Schildknapp, Schildträger, der, δοῦλος ἱππέως εὐγενοῦς εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἀσπιδοφόρος.
Schildkröte, die, ἡ χελώνη.
Schildkröten, a. ἀπὸ τὸ κόκκαλον ἢ τζίφλιον τῆς χελώνης.
Schildkrötenschale, die, τὸ τζίφλιον τῆς χελώνης.
Schildlaus, die, ζωΰφιόν τι ὅμοιον μὲ κόρυζαν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κρεμέζω.
Schildpadd, das, s. Schildkrötenschale.
Schildträger, der, s. Schildknapp.
Schildwache, die, ὁ φύλαξ, φύλακας, στρατιώτης ὁποῦ φυλάττει, (λατιν. ἰταλ. βιγλάτωρας). Schildwache stehen, στέκομαι ὡς φύλαξ, φυλάττω.
Schilldzapfen, der, ὁ στροφεὺς τοῦ κανονιοῦ (καρφὶ εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ κανόνι).
Schilf, das, τὸ καλάμι, τὰ καλάμια.
Schilfmeer, das, (in der Bibel), ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα.
Schilfrohr, das, s. Schilf.
Schillern, v. n. φαίνομαι μὲ διάφορα χρώματα, (λέγεται μάλιστα διὰ μεταξωτὰ ὁποῦ φαίνονται μὲ διάφορα χρώματα ὅταν τις τὰ κυτάξῃ πλαγίως).
Schillertaffet, der, ταφετὰς ὁποῦ φαίνεται μὲ διάφορα χρώματα. s. Schillern.
Schilling, der, τὸ σίλλιγγον, μονέδα τις εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.
Schimmel, der, (Pferd), ἄσπρον ἄλογον, λευκὸς ἵππος. — (auf Brod Fleisch ꝛc.,) ἡ μοῦχλα.
Schimmelig, a. μουχλιασμένος.
Schimmeln, v. n. μουχλιάζω.
Schimmer, der, ἡ φέγξις, λάμψις.
Schimmern, v. n. φέγγω, λάμπω. γυαλίζω, ἀστράπτω.
Schimmern, das, τὸ φέγξιμον. τὸ γυάλισμα.

Schimpf, der, ἡ ὕβρις, τὸ ὄνειδος, ἡ ἐντροπὴ, ἀτιμία.
Schimpfen, v. a. ὑβρίζω, ὀνειδίζω.
Schimpflich, a. ὑβριστικὸς, ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος.
Schimpfrede, die, ὑβριστικὴ ὁμιλία.
Schimpfwort, das, ὑβριστικὸς λόγος, ὑβριστικὴ λέξις.
Schindanger, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν καὶ παραχώνουν τὰ ψοφίμια.
Schindel, die, ὁ σχίδαξ, λεπτὸν σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τὰ σπήτια. (bey den Wundärzten), λεπτὸν σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ δένουν τὰ τζακισμένα χέρια ἢ ποδάρια, ὁ σκινδαλμός.
Schindeldach, das, σκέπη ἀπὸ σχίδακας, ἀπὸ λεπτὰ σανιδάκια.
Schindeln, v. a. δένω ἕνα τζακισμένον χέρι ἢ ποδάρι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, (μὲ σκινδαλμούς).
Schinden, v. a. γδέρνω.
Schinder, der, ὁ γδάρτης, ἐκεῖνος ὁποῦ γδέρνει τὰ ψοφίμια. — ὁ δήμιος, τζιλάτης, (καταφρονητικῶς). (Quäler, Peiniger), ὁ βασανιστὴς, τύραννος.
Schinderey, die, ὁ τόπος ὅπου γδέρνουν τὰ ψοφίμια. — τὸ βασάνισμα, ἡ τυραννία.
Schinderkarren, der, ὁμάξι τοῦ γδάρτου.
Schinderknecht, der, δοῦλος τοῦ γδάρτου, (τοῦ δημίου, τζιλάτου).
Schindmähre, die, ἄλογον ἀχαμνὸν, (καλὸν νὰ γδαρθῇ).
Schinken, der, τὸ χοιρομέρι.
Schippe, die, τὸ φτυάρι.
Schippen, v. a. ῥίπτω χῶμα κ. τ. ε. μὲ τὸ φτυάρι.

Schirm, der, τὸ παραπέτασμα, (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ σκεπάζει ἀπό τι). Sonnenschirm, Regenschirm), ἡ ὀμβρέλλα, ὀμπρέλλα. (Schutz), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.
Schirmdach, das, ἡ ἀνεμοσκέπη.
Schirmen, s. Beschirmen.
Schirmpalme, die, εἶδος φοινικιᾶς (χουρμαδιᾶς) μὲ πλατυὰ φύλλα.
Schirrkammer, die, ὁ τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ζεύξιμον τῶν ἀλόγων.
Schirrmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ φορτωμένα ἁμάξια τοῦ στρατεύματος.
Schlacht, die, ἡ μάχη, (μπατάλια, ἰταλ.)
Schlachtbank, die, τὸ μακελλεῖον. (μεταφ.) ἡ αἱματοχυσία, ὁ σκοτωμός.
Schlachten, v. a. σφάζω, σκοτώνω (ζῶα).
Schlächter, der, ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης).
Schlachtfeld, das, ὁ κάμπος τῆς μάχης, (τῆς μπατάλιας).
Schlachthaus, das, σπῆτι ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα, τὸ μακελλεῖον.
Schlachtmesser, das, μαχαίρι τοῦ μακελλάρου, (τοῦ χασάπη).
Schlachtopfer, das, τὰ θῦμα, ζῶον διωρισμένον εἰς θυσίαν.
Schlachtordnung, die, ἡ τάξις τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν μάχην.
Schlachtschwert, das, μεγάλον καὶ βαρὺ σπαθὶ, (ὁποῦ ἐμεταχειρίζοντο εἰς τὴν μάχην εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν).
Schlachtvieh, das, ζῶα διωρισμένα νὰ σφαχθοῦν.
Schlacke, die, ἡ σκουριὰ (ἀπὸ τὸ πυρωμένον σίδηρον ὅταν σφυροκοπεῖται).

Schlackig, a. ὁποῦ ἔχει σκουριαῖς. (naß, kothig), λασπώδης, βρεμμένος.
Schlackwurst, die, λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιανισμένα κρέατα.
Schlaf, der, ὁ ὕπνος.
Schläfe, die, τὰ μηλύγγια, ὁ κρόταφος.
Schlafen, v. a. κοιμῶμαι.
Schlafen, das, τὸ κοιμᾶσθαι, ὁ ὕπνος.
Schläfer, der, ὁ ὑπνιάρης. die —rin, ἡ ὑπνιάρησσα.
Schläfern, v. i. es schläfert mich, νυστάζω.
Schlaff, a. ἀπολυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι τεντωμένος. — ἀδύνατος, ἀδύναμος, ἀχαμνὸς.
Schlaffheit, die, τὸ ἀπολυμένον, τὸ μὴ τεντωμένον. — ἡ ἀδυναμία.
Schlafgeld, das, πληρωμὴ διὰ τὸ κονάκι εἰς μίαν νύκτα.
Schlafgemach, Schlafzimmer, das, Schlafkammer, die, ὁ κοιτὼν, ὁ ὀνδὰς ὅπου κοιμοῦνται.
Schlafgesell, Schlafkamerad, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται μαζὺ μέ τινα, ὁ συγκοιμητής.
Schlafkrankheit, die, s. Schlafsucht.
Schlaflos, a. ἄϋπνος.
Schlaflosigkeit, die, ἡ ἀϋπνία.
Schlafmütze, die, τὸ νυκτερινὸν καλπάκι. (von Menschen), ὁ ὑπνιάρης, ὀκνηρὸς, ἀμελής.
Schlafpelz, der, νυκτερινὸν φόρεμα μὲ γοῦναν.
Schlafratze, die, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κοιμᾶται τὸν χειμῶνα.
Schläfrig, Schlaferig, a. ὁποῦ νυστάζει. schläfrig seyn, νυστάζω.
Schläfrigkeit, Schläferigkeit, die, ἡ νύσταξις, τὸ νύσταγμα. — ἡ ἀμέλεια, ὀκνηρία.
Schlafrock, der, νυκτερινὸν φόρεμα, σπητικὸν φόρεμα.
Schlafstelle, die, τόπος ὅπου κοιμᾶταί τις.
Schlafsucht, die, ἡ ληθαργία, τὸ ἀποκάρωμα.
Schlaftrank, der, πιοτὸν ὑπνοφόρον, ὑπνωτικόν.
Schlaftrunk, der, ποτῆρι κρασὶ, πίβα κ. τ. ε. πρὸ τοῦ ὕπνου.
Schlaftrunken, a. ὁποῦ νυστάζει πολὺ, μισοκοιμωμένος.
Schlafzeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ ὕπνου.
Schlafzimmer, das, s. Schlafgemach.
Schlag, der, τὸ κτύπημα. (einer Münze), τὸ τύπωμα, ὁ τύπος (μιᾶς μονέδας). (Kutschenschlag), ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ. (der Nachtigall, Wachtel) ꝛc.), τὸ κηλάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ, τοῦ ὀρτυκιοῦ κ. τ. ε. (Art, Gattung), τὸ εἶδος, γένος. (Schlagfluß, ἡ ἀποπληξία. Schläge, (Prügel), κτυπήματα, ξυλιαῖς.
Schlagader, die, s. Pulsader.
Schlagbalsam, der, βάλσαμον διὰ τὴν ἀποπληξίαν.
Schlagbaum, der, μοχλὸς σηκωτὸς (μάλιστα κοντὰ εἰς πόρταν τῆς πόλεως).
Schlagbrücke, die, s. Zugbrücke.
Schläge, s. Schlag.
Schlägefaul, a. ὀκνηρότατος, ἀναίσθητος εἰς ξυλιαῖς, ὁποῦ δὲν διορθώνεται μὲ ξυλιαῖς.
Schlägel, der, ὁ κόπανος, σφυρὶ ξύλινον. (bey geschlachtetem Vieh), τὸ μηρὶ σφαγμένου ζωοῦ.
Schlagen, v. a. et n. κτυπῶ. (für: fallen, an etwas —), πίπτω μὲ ὁρμήν. (von der Nachtigall ꝛc.), κηλαδῶ (ὡς τὸ ἀηδόνι κ. τ. ε.) aus der Art —, ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, γίνομαι χει-

ρότερος. Geld —, κόπτω μονέδαν. den Feind —, κτυπῶ, νικῶ τὸν ἐχθρόν. (für: hauen), κόπτω. Holz schlagen, κόπτω δένδρα. etwas in den Wind —, sich etwas aus dem Sinne —, ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, ἀλησμονῶ. schlagen, (für: wickeln, winden), τυλίγω. in Papier schlagen, τυλίγω εἰς χαρτὶ, περιτυλίγω μὲ χαρτί. schlagen, (für: legen), βάνω. die Arme in einander —, σταυρώνω τὰ χέρια. schlagen, (für: hinzurechnen), προσθέτω (εἰς λογαριασμόν). die Kosten auf die Waaren schlagen, αὐξάνω τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος διὰ τὰ ἔξοδα, πωλῶ ἀκριβώτερα. sich —, κτυπειοῦμαι. μάχομαι. μονομαχῶ. zu einem —, στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινός. sich rechts, links —, γυρίζω εἰς τὴν δεξιὰν, εἰς τὴν ἀριστεράν.

Schlagen, das, τὸ κτύπημα (τὸ κτυπᾶν). τὸ κηλάδημα (τοῦ ἀηδονιοῦ κ. τ. ε.) s. Schlagen, v. a.

Schläger, der, ὁ φιλόμαχος.

Schlägerey, die, τὸ μάλωμα, ὁ καυγᾶς. ὅταν κτυπειοῦνται ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

Schlägeschatz, der, (Schlägelschatz), δόσιμον διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ κοψίματος τῆς μονέδας.

Schlagfaß, das, βουτζὶ διὰ καφὲν, ζάχαρην κ. τ. ε.

Schlagfluß, der, ὁ ἀποπληξία.

Schlaggold, das, φύλλα λεπτὰ χρυσίου σφυροκοπημένα.

Schlagholz, das, δένδρα διωρισμένα νὰ κοποῦν. (Schlägel), ὁ κόπανος.

Schlagloth, das, ἡ κόλλα διὰ μέταλλα, χρυσόκολλα.

Schlagregen, der, ῥαγδαῖα βροχή. s. Platzregen.

Schlagschatten, der, (in der Mahlerey), ὁ ἴσκιος, ἡ παράστασις τοῦ ἰσκίου εἰς τὴν ζωγραφίαν.

Schlagschatz, s. Schlägeschatz.

Schlagtaube, die, περιστέρι εἰς περιστερῶνα.

Schlaguhr, Schlageuhr, die, ὡρολόγιον ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις.

Schlagwerk, Schlagewerk, das, οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις.

Schlagwasser, das, σύγγρικον νερὸν, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς λειποθυμίας κ. τ. ε.

Schlamm, der, ἡ λάσπη, λούνη.

Schlammbeißer, Schlammbeißker, der, ὁ κωβιὸς, γωβιὸς, (ψάρι).

Schlämmen, v. n. ἐβγάζω τὴν λούνην ἀπὸ μίαν λίμνην.

Schlämmen, v. n. λαιμαργῶ, κοιλιοδουλῶ.

Schlämmer, der, ὁ λαίμαργος, κοιλιόδουλος.

Schlämmerey, die, ἡ λαιμαργία, κοιλιοδουλεία.

Schlammig, a. λασπώδης, λουνώδης.

Schlampampen, (gem.), s. Schlämmen.

Schlampe, die, ἄπαστρη γυναῖκα, βρομερὰ, ῥυπαρὴ, μουρδάρησσα.

Schlampen, v. n. εἶμαι ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης.

Schlange, die, τὸ ὀφίδιον, φίδι.

Schlängeln, sich, κινοῦμαι ὀφιδωτὰ, σύρνομαι ὡσὰν φίδι.

Schlangenbiß, Schlangenstich, der, τὸ ὀφιδοδάγκασμα.

Schlangenförmig, a. ὀφιδοειδὴς, ὀφιδωτός.

Schlangenhaar, das, ὀφίδια ἀντὶς διὰ μαλλιὰ (ὡς αἱ Ἐριννύες).

Schlangenhaut, die, Schlangenbalg, der, τὸ ὀφιδόδερμα.
Schlangenholz, das, τὸ ὀφιδόξυλον.
Schlangenkopf, der, κεφάλι ὀφιδιοῦ.
Schlangenlinie, die, ὀφιδωτὴ γραμμή.
Schlangenstein, der, ὁ ὀφίτης, εἶδος μαρμάρου.
Schlangenträger, Schlangenmann, der, (Sternbild), ὁ ὀφιοῦχος, (συνάστρισις).
Schlangenwurzel, die, ἡ ὀφιόῤῥιζα, (φυτόν τι).
Schlangenzunge, die, γλῶσσα ὀφιδιοῦ. — ὀφιόγλωσσον, (χόρτον).
Schlank, a. τρανὸς καὶ λεπτός.
Schlapp, s. Schlaff.
Schlappe, die, ἡ ἧττα, σκοτωμὸς πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην.
Schlappen, v. a. γλείφω.
Schlappen, v. n. κρέμομαι ἄτακτα (ὡς φορέματα).
Schlaraffe, der, ἀμελὴς ἄνθρωπος, ἀργὸς, (τεμπέλης).
Schlaraffengesicht, das, ἄσχημον πρόσωπον. (ἄσχημη μούρη).
Schlaraffenland, das, ἡ Οὐτοπία, τόπος πεπλασμένος, παράδεισος τῶν ὀκνηρῶν.
Schlarfen, v. n. περιπατῶ σύρνωντας τὸ ποδάρι κατὰ γῆς.
Schlau, a. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός.
Schlauch, der, ὁ ἀσκὸς, τὸ ἀσκί.
Schläuder ꝛc., s. Schleuder ꝛc.
Schlauheit, die, ἡ πανουργία, πονηρία.
Schlaukopf, der, ἕνας πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός.
Schlecht, a. (einfach), ἁπλὸς, ἀστόλιστος, ἀτέχνευτος. (nicht gut), ἀχαμνὸς, ἀχρεῖος.
Schlechterdings, ad. χωρὶς ἄλλο, ἐξάπαντος.
Schlechtweg, ad. ἁπλῶς, χωρὶς πολυλογίαν.
Schlecker, der, ὁ λαίμαργος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ νόστιμα φαγητά.
Schleckerey, die, ἡ λαιμαργία.
Schleckerhaft, a. λαίμαργος.
Schleckern, v. n. εἶμαι λαίμαργος.
Schlehe, die, τὸ ἀγριοδαμάσκηνον.
Schlehenbaum, Schlehendorn, der, ἡ ἀγριοδαμασκηνιά.
Schlehenwein, der, οἶνερα ἀπὸ ἀγριοδαμάσκηνα.
Schleichen, v. n. περιπατῶ σιγὰ καὶ ἀργά. sich —, ἐμβαίνω σιγὰ (χωρὶς νὰ με καταλάβῃ τις). v. a. Waaren —, ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα.
Schleichendes Fieber, das, ἀργὴ ἢ βραδεῖα θέρμη.
Schleicher, der, ὁ ὑποκριτὴς, κρυφὸς πανοῦργος.
Schleichhandel, der, τὸ κρυφὸν ἔμβασμα ἐμποδισμένων πραγμάτων.
Schleichhändler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει κρυφίως ἐμποδισμένα πράγματα.
Schleichweg, der, κρυφὸς δρόμος.
Schleifbank, die, τὸ σκαμνὶ τοῦ ἀκονιστοῦ μαζὺ μὲ τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ἀκόνισμα.
Schleife, die, ἡ θηλειά. (Hutschleife), θηλειὰ ἢ φοῦντα ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ καπέλο. (Waaren zu schleifen), εἶδος σάνιας μὲ τὴν ὁποίαν κομίζουν πρᾶγμα.
Schleifen, v. a. (part. geschleift), σύρνω, τραβῶ (κατὰ γῆς). (eine Festung ꝛc.), χαλνῶ τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου. (schlingen), τυλίγω, περι-

τυλίγω.' (in der Musik), Noten schleifen, συνδένω δύο τόνους, ἀπερνῶ ἀπὸ τὸν ἕναν τόνον εἰς τὸν ἄλλον μὲ νόστιμον τρόπον.

Schleiffen, v. a. (part. geschliffen), ἀκονῶ. — γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν.

Schleifer, der, ὁ ἀκονιστής.

Schleifkammer, die, μεγάλον ἀγγεῖον διὰ πίβαν, τὸ ἰμπρίκι.

Schleifmühle, die, μύλος ὁποῦ ἀκονᾷ, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ νερὸν γυρίζει τὰ μεγάλα ἀκόνια.

Schleifscheibe, die, δίσκος δι' ἀκόνισμα.

Schleiffel, das, Schleifspäne, die, τὰ ἀκονίσματα, τὰ ἀποτρίμματα ὁποῦ πίπτουν ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα ὁποῦ ἀκονοῦν.

Schleifstein, der, τὸ ἀκόνι.

Schleiftrog, der, καδὶ μὲ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ ἀκόνι.

Schleifweg, s. Schleichweg.

Schleiche, die, ὁ ψύλων, ἡ τίγκα, (μικρὸν ψάρι).

Schleim, der, τὸ φλέγμα.

Schleimdrüse, die, φλεγματώδης ἀδὴν, φλεγματῶδες βαλανίδιον.

Schleimen, v. n. κάμνω, ἐβγάζω φλέγμα. v. a. καθαρίζω, παστρεύω ἀπὸ τὸ φλέγμα.

Schleimig, a. φλεγματώδης.

Schleiße, die, κομμάτι ξύλον λεπτὸν σχισμένον.

Schleißen, v. a. σχίζω (ξύλα εἰς λεπτὰ κομμάτια). Federn —, σχίζω πτερὰ (διὰ τὰ προσκέφαλα).

Schlemmen, Schlemmer, s. Schlämmen, Schlämmer.

Schlender, der, φόρεμα γυναικεῖον ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, φόρεμα μὲ μεγάλην οὐράν.

Schlendergang, der, ἀργὸν καὶ ἀμελὲς περιπάτημα.

Schlendern, v. n. περιπατῶ ἀργὰ καὶ ἀμελῶς.

Schlendrian, Schlendergang, der, παλαιὰ καὶ ἀχαμνὴ συνήθεια.

Schlenkern, v. a. τινάζω (τὸ χέρι ἢ τὸ ποδάρι), ῥίπτω, ῥίχνω.

Schleppe, die, οὐρὰ εἰς (γυναικεῖον) φόρεμα, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς.

Schleppen, v. n. σύρνω, τραβῶ κατὰ γῆς. sich —, σύρνομαι μὲ κόπον.

Schleppenträger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾷ τὴν οὐρὰν τοῦ φορέματος μιᾶς βασιλίσσης κ. τ. ε.

Schleppkleid, das, φόρεμα (γυναικεῖον) μὲ οὐρὰν, φόρεμα ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς.

Schleppnetz, das, δίκτυον ὁποῦ σύρνουν κατὰ τὸ μακρὸς τοῦ ποταμοῦ.

Schlepptau, das, σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἕνα καράβι σύρνει κατόπιν τοῦ ἕνα ἄλλο.

Schleuder, die, ἡ σφενδόνη.

Schleuderer, der, ὁ σφενδονιστής. (von Kaufleuten), πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ τὸ πρᾶγμα του μὲ ζημίαν, μόνον διὰ νὰ λάβῃ ἄσπρα.

Schleudern, v. a. σφενδονίζω. ῥίπτω. v. n. (mit den Waaren), πωλῶ μὲ ζημίαν μόνον νὰ λάβω ἄσπρα. (mit der Arbeit), κάμνω τὴν δουλειάν μου ὀγλήγωρα καὶ ἀμελῶς.

Schleunig, a. ταχὺς, ὀγλήγωρος.

Schleuse, die, ὁ καταῤῥάκτης, περίφραγμα ποταμοῦ ὁποῦ ἀνοίγεται καὶ σφαλίζεται. — ὁμοίως· ὑπογήϊνος νερογύτης.

Schleusenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς καταῤῥάκτας. s. Schleuse.

Schleyer, der, τὸ κάλυμμα (τοῦ προσώπου διὰ γυναῖκας, τουρκ. ὁ μαχραμάς).
Schleyern, s. Verschleyern.
Schlich, der, Schlichte, die, (bey den Webern), ἡ κόλλα τῶν ὑφαντάδων.
Schlich, der, (im Bergbau), μεταλλεῖα (τουρκ. ματέμια) συντριμμένα ἀνακατωμένα μὲ νερόν.
Schliche, die, κρυφὰ περιπατήματα, κρυφοὶ δρόμοι. (μεταφ.) μηχανεύματα, πανουργίαις, διαβολιαῖς.
Schlicht, a. ἴσιος, ἁπλὸς, ἀτέχνευτος. der schlichte Menschenverstand, ὁ φυσικὸς (καὶ καλὸς) νοῦς τοῦ ἀνθρώπου.
Schlichte, die, (der Schlich), ἡ κόλλα τῶν ὑφαντάδων.
Schlichten, v. a. ἰσιώνω, ἰσάζω, κάμνω ἴσιον, καθομαλίζω. (einen Streit), τελειώνω μίαν λογοτριβὴν, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν.
Schlichthobel, der, ῥουκάνι (μὲ τὸ ὁποῖον ἰσιώνουν).
Schlichtung, die, ὁ ἰσασμός. — ἡ τελείωσις μιᾶς λογοτριβῆς, ἡ ξαναφιλίωσις.
Schlick, der, λάσπη χονδρὴ καὶ γλίσχρη.
Schliefen, v. n. γλυστρῶ, σύρνομαι κατὰ γῆς γλυστρῶντας (ὡς ὀφίδια, γουστερίτζαις κ. τ. ε.)
Schliefig, a. (vom Brod), λειψὸς, (ὅταν τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ ψημένον). (vom Käse), ἁπαλὸς καὶ παχὺς (λέγεται διὰ τὸ τυρί).
Schließen, v. a. κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω. (in Ketten), βάνω εἰς σίδηρα, σιδηροδένω. (enden), τελειώνω. (einen Vertrag, Frieden), κλείω, ἀποφασίζω μίαν συμφωνίαν, εἰρήνην. (zu Pferde), σφίγγω (τὸ ἄλογον) καλὰ μὲ τὰ γόνατα. (einen Schluß ziehen), συμπεραίνω, συλλογίζομαι. sich —, τελειώνω, ἔχω τέλος.
Schließer, der, ὁ φυλακάτωρας, (ὁποῦ σφαλίζει τὸν φυλακήν).
Schließgeld, das, ἄσπρα διδόμενα εἰς τὸν φυλακάτωρα ἀπὸ τὸν φυλακωμένον ὅταν τὸν ἀφίσῃ ἐλεύθερον.
Schließlich, ad. εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων.
Schließnagel, der, τὸ καρφὶ ὁποῦ συνδένει τοὺς ἐμπροσθινοὺς τροχοὺς μὲ τὸ ἁμάξι.
Schließung, die, τὸ κλείσιμον, σφάλισμα. s. Schließen.
Schlimm, a. κακὸς, ἀχαμνός. es ist mir schlimm (übel), ἔχω ἀναγοῦλαν, μοὶ ἔρχεται νὰ ξεράσω.
Schlingbaum, der, ἡ κλεμαξίδα, (δένδρον).
Schlinge, die, ἡ θηλειὰ, τὸ βρόχιον. (μεταφ.) ἡ παγίδα, ἐπιβουλή.
Schlingel, der, ὁ ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς, χονδροειδέστατος.
Schlingeley, die, χονδροειδέστατον φέρσιμον.
Schlingelhaft, a. ἀπολίτευτος, ἀπολίτευτος, χονδροειδέστατος.
Schlingen, v. a. καταπίνω.
Schlingen, (winden), v. a. τυλίγω, περιτυλίγω, περιπλέκω.
Schlingpflanze, die, κάθε φυτὸν ὁποῦ περιτυλίγεται τριγύρου τῶν δένδρων.
Schlitten, der, ἡ σάνια, ἁμάξι μὲ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τόπον τῶν τροχῶν, ὁποῦ σύρνεται ἐπάνω εἰς τὸν πάγον ἢ εἰς τὰ χιόνια.
Schlittenbahn, die, δρόμος καλὸς διὰ σάνιαις. s. Schlitten.
Schlittenbaum, der, die Schlittenbäu-

me, (*pl.*) τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τὰ ὁποῖα στέκεται ἡ σάνια. s. Schlitten.

Schlittenfahrt, die, σεργιάνι μὲ σάνιαις. s. Schlitten.

Schlittenkufe, die, s. Schlittenbaum.

Schlittschuh, der, εἶδος σιδηρενίων σανδαλιῶν μὲ τὰ ὁποῖα γλυστρᾶ τις ὀγληγωρότατα εἰς τὸν πάγον. Schlittschuh fahren, laufen, τρέχω ἢ γλυστρῶ εἰς τὸν πάγον μὲ ἐκεῖνα τὰ σιδηρένια σανδάλια.

Schlitz, der, ἡ σχισμάδα.

Schlitzen, *v. a.* σχίζω (οἷον· τὸ κονδύλι, ἕνα καλάμι κ. τ. ε.)

Schloß, das, (zum Schließen), ἡ κλειδωνιὰ, κλειδαριὰ, τὸ κλεῖστρον. (Gebäude), τὸ παλάτιον. τὸ φρούριον, καστέλι. (Flintenschloß), ἡ πλάκα μὲ τὸν λύκον καὶ τὸ τζακμάκι τοῦ τουφεκιοῦ, ὁ ταπαντζᾶς.

Schloße, die, μικρὸν χαλάζι.

Schloßen, *v. i.* χαλαζώνει.

Schloßenwetter, das, βροχὴ μὲ χαλάζι.

Schlösser, (Schlosser), der, ὁ κλειδαρᾶς, κλειδοποιός.

Schloßgarten, der, κῆπος ἑνὸς παλατίου.

Schloßhof, der, αὐλὴ εἰς παλάτιον.

Schloßnagel, der, καρφὶ τῆς κλειδαριᾶς. (am Wagen), s. Schließnagel.

Schloßriegel, der, ὁ σύρτης τῆς κλειδαριᾶς.

Schloßthurm, der, πύργος, (τουρώνι) εἰς παλάτιον. πύργος εἰς φρούριον, (εἰς καστέλι).

Schlot, der, ὁ καπνοδόχος, (τὸ ουτζάκι).

Schlotfeger, der, s. Schornsteinfeger.

Schlotterig, *a.* ἄπαστρος, ἀμελὴς (εἰς τὰ φορέματά του).

Schlottermilch, die, τὸ πηκτόγαλον.

Schlottern, *v. a.* κουνοῦμαι, κλονίζω, τρέμω.

Schlucht, die, s. Schluft.

Schluchzen, *v. n.* κλαίω σφοδρὰ, κλαίω μὲ διακεκομμένην φωνὴν, κόπτεται ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ κλαύσιμον, (ἀναλουκτουκιάζω).

Schluchzen, das, τὸ σφοδρὸν κλαύσιμον.

Schluchzen, der, s. Schlucken.

Schluck, der, μία ῥουφάτα.

Schlucker, der, armer —, ἕνας δυστυχὴς, καϊμένος.

Schluff, der, στενὸς δρόμος (διὰ ἄγρια ζῶα).

Schluft, die, στενὸς δρόμος μέσα εἰς τὰ βουνὰ, βαθουλὸς δρόμος, λάκκος.

Schlummer, der, ἐλαφρὸς ὕπνος, γλυκὺς ὕπνος.

Schlummern, *v. n.* κοιμοῦμαι ἐλαφρα, κοιμοῦμαι γλυκυά.

Schlumpe, die, ἄπαστρη, λερωμένη γυναῖκα. μουρδάρησσα.

Schlumpig, *a.* ἄπαστρος, λερωμένος, ἀμελὴς (εἰς τὴν φορεσίαν).

Schlund, der, ὁ λάρυγξ, λάρυγγας, φάρυγξ. (Feuerschlund), στόμα τοῦ κανονιοῦ. τὸ κανόνι. (Höhle, Abgrund, τὸ βάραθρον, βόθρον, ἡ ἄβυσσος.

Schlüpfen, Schlupfen, *v. n.* γλυστρῶ, ξεγλυστρῶ.

Schlupfloch, das, ἡ κρυψάνα, κρύπτρα.

Schlüpfrig, *a.* γλυστερός. (μεταφ.) κινδυνώδης. — ἀσελγὴς, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς ἀσέλγειαν, ὁποῦ ἀνάπτει τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας.

Schlüpfrigkeit, die, τὸ γλυστερόν. — τὸ κινδυνῶδες. ἡ ἀσέλγεια.

Schlupfwespe, die, εἶδος σφῆκας ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις.
Schlupfwinkel, der, κρυφὸς τόπος, ἡ κρύπτρα, κρυψάνα.
Schlurfen, Schlürfen, v. a. et n. ῥοφῶ. ῥουφῶ.
Schluß, der, (Ende), τὸ τέλος, ἡ τελείωσις. (aus Vernunftgründen), τὸ συμπέρασμα, ὁ συλλογισμός. (Beschluß, Entschluß), ἡ ἀπόφασις. (im Reiten), τὸ σφίξιμον. einen guten Schluß haben, σφίγγω καλὰ τὸ ἄλογον μὲ τὰ γόνατα.
Schlüssel, der, τὸ κλειδί.
Schlüsselbart, der, τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ.
Schlüsselbein, das, τὸ κατακλεῖδες (κόκκαλον ὁποῦ συνδένει τὸ στέρνον μὲ ταῖς πλάταις).
Schlüsselblume, die, μικρόν τι λουλούδι εἰς τὰ λιβάδια.
Schlüsselbüchse, die, κλειδὶ βαθουλὸν ὁποῦ μεταχειρίζονται τὰ παιδιὰ ὡς πιστόλαν διὰ παιγνίδια.
Schlüsselgeld, das, χάρισμα ὁποῦ δίδει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγόρασεν ἕνα ὀσπήτιον εἰς τὴν νοικοκυρὰν ἀφ' οὗ περιλάβῃ τὸ κλειδὶ τοῦ ὀσπητιοῦ.
Schlüsselloch, das, ἡ τρύπα τῆς κλειδαριᾶς διὰ τὸ κλειδί.
Schlüsselring, der, ἡ κρικέλλα τοῦ κλειδιοῦ.
Schlüsselrohr, das, ἡ λύμα τοῦ κλειδιοῦ.
Schlüssig, a. ἀποφασισμένος. ich bin schlüssig, ἀπεφάσισα.
Schlußpunct, der, ἡ στιγμὴ τελεία.
Schlußrede, die, ὁ ἐπίλογος. (Vernunftschluß), τὸ συμπέρασμα, ὁ συλλογισμός.
Schlußstein, der, ἡ πέτρα εἰς τὴν μέσην τοῦ θόλου, ὁποῦ κλείει τὸν θόλον.
Schmach, die, ἡ ἐντροπή, τὸ ὄνειδος, ἡ ὕβρις.
Schmachten, v. a. διψῶ. — ἔχω πολὺν πόθον. — πάσχω, ἀπερνῶ δυστυχῶς.
Schmachten, das, ἡ δίψα. — ὁ πολὺς πόθος. — τὸ πάθος, πάθημα.
Schmächtig, a. λιγνός. λεπτὸς εἰς τὴν μέσην.
Schmachtriemen, der, πλατὺ πετζένιον ζωνάρι τῶν ἀμαξάδων.
Schmack, der, s. Sumach.
Schmackhaft, a. νόστιμος (διὰ τὴν γεῦσιν).
Schmackhaftigkeit, die, τὸ νόστιμον, ἡ νοστιμότης.
Schmadern, v. n. γράφω ἄχαμνα, μουντζουρόνω.
Schmähen, v. a. ὑβρίζω, ὀνειδίζω, κατηγορῶ.
Schmähschrift, die, ὑβριστικὸν σύγγραμμα.
Schmähsucht, die, ἡ ἐπιθυμία νὰ κακολογῇ τις, ἡ κακολογία.
Schmähsüchtig, a. κακολόγος, κατήγορος.
Schmähwort, das, ὑβριστικὸς λόγος.
Schmal, a. στενός, (ὁποῦ δὲν εἶναι πλατύς). (μεταφ.) ὀλίγος.
Schmälen, v. n. μαλώνω, γογγύζω.
Schmälen, das, τὸ μάλωμα, γόγγυσμα.
Schmälern, v. a. ὀλιγοστεύω. die Ehre —, ὀλιγοστεύω τὴν τιμήν, ἀτιμάζω. die Rechte —, ἀδικῶ, ζημιώνω τὰ δίκαιά τινος.
Schmälerung, die, ἡ ὀλιγόστευσις. (der Ehre), ἡ ἀτιμία. — (der Rechte), ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα.
Schmalhans, der, (nur): bey ihm ist Schmalhans Küchenmeister, ἐκεῖνος

δὲν ἔχει ψωμὶ νὰ τρώγῃ, εἶναι πάμπτωχος, (ἑορτάζει τοὺς ἁγίους ἀναργύρους).
Schmälig, a. ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος. — δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Schmalsaat, die, (im Landbau), ὁ γρόγος, ἡ φακαῖς καὶ τὸ φασούλια.
Schmalte, die, s. Schmelz.
Schmalthier, das, (bey den Jägern), ἐλάφι ἑνὸς χρόνου.
Schmalvieh, das, (in der Landwirthschaft), τὰ πρόβατα.
Schmalz, das, ἀναλυμένον γουρουνίσιον πάχος.
Schmalzbirn, die, εἶδος ἀπιδιοῦ πολλὰ ζουμεροῦ.
Schmalzen, v. a. βάνω πάχος (εἰς τὸ φαγὶ), κατασκευάζω μὲ πάχος.
Schmant, der, s. Rahm, Sahne.
Schmaragd, der, τὸ σμαράγδι.
Schmaragden, a. σμαραγδινός.
Schmarotzen, v. n. κάμνω τὸν παράσιτον.
Schmarotzer, der, ὁ παράσιτος, ὁποῦ κολακεύει τινὰ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὸ φαγὶ ἀπ' αὐτόν.
Schmarotzerpflanze, die, παρασιτικὸν φυτὸν, (ὁποῦ γίνεται ἐπάνω εἰς ἄλλα φυτά).
Schmarre, die, λαβωματιὰ εἰς τὸ πρόσωπον, οὐλὴ ἀπὸ μίαν τέτοιαν λαβωματιάν.
Schmasche, die, κρίκος καὶ τρύπα τοῦ δικτίου καὶ τοῦ τζουραπιοῦ. (Lammsfell), ἀρνίσιον δέρμα.
Schmatz, der, τὸ φίλημα.
Schmatzen, v. a. (gem.), φιλῶ, δίδω φίλημα. v. n. τρώγω κάμνωντας κρότον μὲ τὰ χείλη καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν.
Schmauch, der, πυκνὸς καπνός.
Schmauchen, v. n. καπνίζω. v. n. πίνω καπνὸν, τραβῶ καπνὸν, (τζιμποῦκι).
Schmaucher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πίνῃ καπνόν.
Schmauchfeuer, das, φωτία μὲ πολὺν καπνόν.
Schmaus, der, γεῦμα ἢ δεῖπνον λαμπρὸν, συμπόσιον, (τουρκ. τὸ ζιαφέτι).
Schmausen, v. a. τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ, ξεφαντώνω, (τουρκ. κάμνω ζιαφέτι).
Schmauser, der, ὁ λαίμαργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ λαμπρά.
Schmauserey, die, ἡ λαιμαργία, ἀγάπη διὰ τὰ νόστιμα φαγητά. (der Schmaus), s. Schmaus.
Schmecken, v. a. γεύομαι, ἔχω τὴν γεῦσιν. v. n. wohl —, νοστιμεύω. nach etwas —, ἔχει (ἕνα πρᾶγμα) γεῦσιν ἀπό τι.
Schmeer, der, τὸ (γουρουνίσιον) πάχος.
Schmeerbauch, der, χονδρὴ κοιλία. (der Unterleib), ἡ κοιλία.
Schmeicheley, die, ἡ κολακεία.
Schmeichelhaft, a. κολακευτικός.
Schmeicheln, v. n. κολακεύω. sich —, κολακεύομαι, ἐλπίζω.
Schmeicheln, das, τὸ κολάκευμα.
Schmeichler, der, ὁ κόλαξ, κολακευτής.
Schmeidig, s. Geschmeidig.
Schmeißen, v. v. ῥίπτω, ῥίχνω. (von Pferden), κλωτζῶ, κλουτζῶ. (von Fliegen rc.), λερώνω μὲ τὰ χέσματα.
Schmeißfliege, die, εἶδος μεγάλης μυίας ὁποῦ βάνει σκωλήκια εἰς τὸ κρέας.
Schmelz, der, ὁ σμάλτος, (σμάγδος), τὸ ἔγκαυμα.
Schmelzbar, a. ὁποῦ δύναται νὰ ἀναλυθῇ.

Schmelzbutter, die, ἀναλυμένον βούτυρον.
Schmelzen, v. a. ἀναλύω (μέταλλα, κηρὶ βούτυρον κ.τ.ε.) v. n. ἀναλύομαι.
Schmelzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναλύει τὰ μέταλλα, χωνευτὴς τῶν μετάλλων.
Schmelzhütte, die, τόπος ὅπου χωνεύουν μέταλλα.
Schmelzkunst, die, ἡ χυμικὴ.
Schmelzmahler, der, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει εἰς τὸν σμάλτον.
Schmelzmahlerey, die, ἡ ζωγραφία εἰς τὸν σμάλτον.
Schmelzofen, der, ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον χωνεύουν τὰ μέταλλα.
Schmelztiegel, der, τὸ χωνευτήριον (διὰ μέταλλα).
Schmelzung, die, ἡ ἀνάλυσις, χώνευσις (τῶν μετάλλων).
Schmelzwerk, das, στολισμὸς μὲ σμάλτον.
Schmergel, der, τὸ σμερίλιον, λίθος τις μὲ τὸν ὁποῖον τρίβουν οἱ χρυσοχόοι τὰ μέταλλα.
Schmerle, die, ὁ κωβιὸς, γωβιὸς, (ποταμίσιον ψάρι).
Schmerz, der, ὁ πόνος.
Schmerzen, v. n. πονῶ. es schmerzt, πονεῖ.
Schmerzhaft, a. ὁποῦ πονεῖ, ἐπίπονος. — λυπηρός.
Schmerzlich, a. λυπηρός.
Schmerzlos, a. ἄπονος, χωρὶς πόνον.
Schmetterling, der, ἡ πεταλοῦδα.
Schmettern, v. n. ἐβγάζω δριμὺν ἦχον (οἷον ἡ σάλπιγξ). v. a. συντρίβω, τζακίζω, s. Zerschmettern.
Schmid, (Schmidt), der, ὁ χαλκεὺς, χαλκειάς, σιδηρᾶς.
Schmiede, die, τὸ χαλκεῖον, ἐργαστήρι τοῦ χαλκέως.
Schmiedebalg, der, τὸ φυσσοῦνι τοῦ χαλκέως.
Schmiedeesse, die, τὸ καμίνι (οὐτζάκι) τοῦ χαλκέως.
Schmiedehammer, der, τὸ σφυρὶ τοῦ χαλκέως.
Schmiedeknecht, der, ὁ δοῦλος τοῦ χαλκέως.
Schmiedekohle, die, κάρβουνον διὰ χάλκευμα.
Schmiedemeister, der, μάστορας χαλκεύς.
Schmieden, v. n. χαλκεύω, σφυροκοπῶ. in Ketten —, βάνω εἰς τὰ σίδηρα.
Schmiedezange, die, τὸ τζιμπίδι τοῦ χαλκέως.
Schmiege, die, τὸ πλάγιον, στραβωμένον. (Winkelmaß), ὁ γνώμων.
Schmiegen, v. a. λυγίζω, λυγῶ. sich —. λυγίζομαι. (μεταφ.) ταπεινώνομαι, ὑποτάσσομαι ταπεινά.
Schmiegung, die, τὸ λύγισμα, ὁ λυγισμός.
Schmiele, die, ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον.
Schmier, das, πάχος παλαιόν.
Schmierbüchse, die, κουτὶ μὲ κατράνι.
Schmiere, die, ἡ λέρα, τὸ λέρωμα. (Schuhschmiere), ἄλειφὴ διὰ μαύρισμα τῶν ὑποδημάτων.
Schmieren, v. a. ἀλείφω (μὲ λάδι, μὲ πάχος κ. τ. ε.). (Besudeln), λερώνω. den Wein —, δολώνω τὸ κρασί. einen, oder: einem die Hände —, κάμνω κρυφὸν χάρισμα, φθείρω μὲ χαρίσματα. (prügeln), δέρνω, μοσκεύω.
Schmierer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς. — οὐτιδανὸς συγγραφεύς.

Schmiereren, die, ἀχαμνὸν καὶ οὐτιδανὸν γράψιμον.
Schmierig, a. ἀλειμμένος μὲ πάχος, μὲ λάδι κ. τ. ε. — λερωμένος, ἄπαστρος.
Schmierkäse, die, ἀπαλὸν τυρί.
Schmiersalbe, die, ἡ ἀλειφή.
Schmierwolle, die, ἄπαστρον μαλλί.
Schminkbohne, die, τὸ φασοῦλι.
Schminke, die, τὸ φκιασίδι, (φτιασίδι).
Schminken, v. a. βάνω φκιασίδι, (φτιασίδι) (δηλαδή· εἰς ἄλλον ἢ ἄλλην. sich —, βάνω φκιασίδι (ἐγὼ μόνος μου).
Schminkfleckchen das, κομμάτι κατηφὲν μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ φκιασίδι.
Schminkpflästerchen, das, ἡ μοῦσσα (τὴν ὁποίαν βάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον).
Schmiß, der, τὸ κτύπημα.
Schmitze, die, τὸ ἄκρον τοῦ καμτζικιοῦ.
Schmollen, v. n. χολιάζω, κακιώνω, δὲν ὁμιλῶ διὰ κρυφὸν θυμὸν, (διὰ χαλασμένον κέφι).
Schmoren, v. a. ψήνω εἰς ἕνα τηγάνι σκεπασμένον. ψήνω μὲ βούτυρον.
Schmu, der, (gem.) κέρδος (ἀποκτημένον μὲ ψευδιαῖς).
Schmuck, der, ο στολισμὸς, τὰ στολίδια. — ὁμοίως· τὰ τζοβαερικά. (priesterlicher), τὰ ἱερατικά.
Schmuck, a. εὔμορφος, νόστιμος.
Schmücken, v. a. στολίζω.
Schmuckkästchen, das, κουτὶ μὲ τζοβαερικά.
Schmudeley, die, (gem.), ἡ λέρα, τὸ λέρωμα, ἡ ἀπαστρία.
Schmudelig, a. (gem.), λερωμένος, ἄπαστρος.
Schmuggeln, v. a. et n. ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα.
Schmuggler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα.
Schmunzeln, v. n. χαμογελῶ, μειδιῶ, (μὲ τρόπον τινα ἄνοστον).
Schmutz, der, ἡ λέρα, ἀπαστρία.
Schmutzen, v. n. λερώνομαι.
Schmutzig, a. λερωμένος, ἄπαστρος. (μεταφ.) αἰσχρὸς, ἄτιμος, ἀσελγής.
Schmutztitel, der, ξεχωριστὸς τίτλος εἰς την ἀρχὴν τῶν ξεχωριστῶν μερῶν ἑνὸς βιβλίου.
Schnabel, der, ὁ ῥύγχος, ἡ μύτη (τῶν πουλιῶν).
Schnabeliren, v. a. (im Scherz), τρώγω (μὲ καλὴν ὄρεξιν).
Schnäbeln, sich, φιλοῦμαι μὲ τὴν μύτην, (λέγεται διὰ τὰ περιστέρια κ. τ. ε.).
Schnake, die, (Insect), εἶδος κουνουπιοῦ μεγάλου.
Schnake, die, (ein Scherz), ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς.
Schnakisch, a. ἀστεῖος, γελοιώδης.
Schnalle, die, ἡ βοῦκλα, κόψα, τὸ θηλυκωτήριον (τῶν παπουτζιῶν κ. τ. ε.),
Schnallen, v. a. θηλυκώνω μὲ βοῦκλαν, μὲ κόψαν.
Schnallendorn, der, τὸ αγκάθι τῆς βοῦκλας. s. Schnalle.
Schnalzen, v. a. κροτῶ, ἐβγάζω κρότον μὲ τὴν γλῶσσαν.
Schnappen, v. n. ἐβγάζω κρότον (οἷον· μία κλειδαριά ὁποῦ σφαλνᾷ μὲ ὁρμήν). nach etwas —, ὁρμῶ εἰς τι μὲ τὸ στόμα ανοικτὸν, χάπτω.
Schnäpper, der, ὁ φλεβότομος, τὸ φλεβότομον. (eine Art Armbrust), εἶδος τόξου μικρωτέρου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτταις.

Schnapphahn, der, ὁ κλέφτης (μάλιστα εἰς τὰ δάση).
Schnapps, Schnapp, i. φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου τῆς κλειδαριᾶς ὁποῦ σφαλνᾶ μὲ ὁρμὴν κ. τ. ε.)
Schnapps, der, ἡ ῥακή.
Schnappsack, der, τὸ δισάκκι.
Schnappsen, v. n. πίνω ῥακήν.
Schnarchen, v. n. ῥέγχω, ῥουχανίζω, ῥουχαλίζω.
Schnarcher, der, ὁ ῥουχανιστής.
Schnarre, die, τὸ κρόταλον, ξύλον ὁποῦ ἐβγάζει δριμὺν τόνον ὅταν τὸ γυρίσουν ὀγλήγωρα.
Schnarren, v. n. κάμνω κρότον μὲ τὸ κρόταλον. s. Schnarre. (im Reden), ψελλίζω, δὲν προφέρω καθαρὰ τὸ ρ.
Schnarrwachtel, die, εἶδος τι ὀρτυκιοῦ.
Schnattern, v. n. φωνάζω (ὡς ἡ χῆνα, ἡ πάπια). — ὁμιλῶ ὀγλήγωρα, φλυαρῶ.
Schnauben, v. n. ἀνασαίνω, ἀναπνέω μὲ ὁρμὴν, φυσσῶ. v. a. die Nase —, ξεμυξίζω τὴν μύτην.
Schnauben, das, τὸ φύσσημα τῆς ἀναπνοῆς.
Schnaufen, v. n. ἀνασαίνω, ἀναπνέω βαρυά, φυσσῶ.
Schnauze, die, (dim. Schnäutzchen, das), τὸ στόμα, ἡ μούρη, τὸ μούτζουνον τῶν ζώων. (an Gefäßen), ἡ μύτη εἰς μερικὰ ἀγγεῖα.
Schnäuzen, v. a. (die Nase), ξεμυξίζω, ἐβγάζω την μύξαν. das Licht —, ξεφτιλίζω τὸ κηρί. einen —, (betrügen), γελῶ, ἀπατῶ.
Schnecke, die, ὁ σιάλιαγκος. ὁ κοχλίας, κοχλιός.
Schneckenberg, der, βουνὸν κοχλιοειδὲς, ἑλικοειδες.
Schneckengang, der, περπάτημα ἀργὸν, ἡ ἀργοπορία.
Schneckenhaus, das, τὸ τζέφλι τοῦ κοχλιοῦ.
Schneckenlinie, die, ἡ σπεῖρα, ἑλικοειδὴς γραμμὴ, (τυλιγμένη ωσαν το φιδι).
Schneckenpost, die, (ἡ πόστα τοῦ κοχλιοῦ). mit der Schneckenpost gehen. πηγαίνω πολλὰ ἀργά. ἀργοπορῶ.
Schneckentreppe, die, σκάλα κυκλοειδὴς ἢ κογχλιοειδής.
Schnee, der, τὸ χιόνι.
Schneeammer, die (der), συκοφᾶς ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν χειμῶνα.
Schneeball, der, βῶλος μαζωγμένος ἀπὸ χιόνι (Blume), ἄνθος τι ασπρον.
Schneebahn, s. Schlittenbahn.
Schneeflecke, die, σιουπι χιόνι.
Schneegebirge, das, βουνὰ σκεπασμένα μὲ χιόνι.
Schneegestöber, das, καιρὸς μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα.
Schneeglöckchen, das, τὸ λευκὸν ἴον, (ἄσπρον ἴτζιον). λουλοῦδι τι.
Schneehuhn, das, ἡ ἄσπρη πέρδικα.
Schneeig, a. χιονώδης, χιονερός.
Schneelauwine, die, σωρος χιόνι ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνά.
Schneeschuh, der, εἶδος ὑποδήματος, μὲ ἕνα φαρδὺ καὶ λεπτὸν σανίδι ὑποκάτω, μὲ τὸ ὁποῖον τρέχουν, (εἰς τοὺς βορείους τόπους) ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια.
Schneewasser, das, τὸ χιονόνερον.
Schneeweiß, a. ἄσπρος σὰν τὸ χιόνι.
Schneewetter, das, καιρος μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα.
Schneewolke, die, χιονῶδες σύννεφον.
Schneide, die, ἡ ἄθερα τοῦ μαχαιριοῦ, τοῦ σπαθιοῦ κ. τ. ε. (τὸ μέρος ὁποῦ κόπτει).

Schneidelade, die, σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον λιανίζουν τὰ ἄχυρα (διὰ τροφὴν τῶν ζώων).
Schneideln, Schneiteln, v. a. κόπτω τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, κλαδολογῶ.
Schneidemesser, das, μαχαίρι τῶν βουτζάδων μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουν τὰ ξύλα.
Schneidemühle, die, εἶδος μύλου ἢ μηχανῆς ὁποῦ πριονίζει σανίδια.
Schneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω. (in Holz, Stein ꝛc.), γλύφω, χαρακώνω, ἐγχαράττω. (verschneiden, Thiere), μουνουχίζω (ζῶα). (sägen), πριονίζω. (Bäume), κόπτω τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, κλαδολογῶ. Gras, Getreide —, κόπτω χόρτα, γεννήματα, θερίζω. es schneidet mich im Leibe, ἔχω πόνον εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον. jemanden schneiden, (ihn ums Geld bringen), γελῶ τινα, τὸν τρώγω τὰ ἄσπρα. sich eine Pfeife schneiden, (im gem. Leben), κερδαίνω (κρυφίως καὶ μὲ ἄδικον τρόπον).
Schneidend, a. ὁποῦ κόπτει. — δριμὺς, σφοδρός. schneidende Reden, δαγκαστικὰ λόγια.
Schneider, der, ὁ ῥάπτης, (ῥάφτης).
Schneiderey, die, ἡ ῥαπτικὴ τέχνη.
Schneidergeselle, der, δοῦλος ῥάπτου.
Schneidermeister, der, ὁ ῥάπτης μάστωρας.
Schneidern, v. n. κάμνω, (φκιάνω) φορέματα, εἶμαι ῥάπτης.
Schneidezahn, der, die Schneidezähne, pl.), τὰ κοπτερὰ δόντια.
Schneiteln, s. Schneideln.
Schnell, a. ταχὺς, ὀγλήγωρος.
Schnellen, v. a. ῥίπτω (διὰ μέσου ἐλαστικοῦ τινὸς πράγματος, οἷον· τοῦ τόξου, τοῦ δακτύλου λυγισμένου κ. τ. ε.) (betriegen), γελῶ, ἀπατῶ. — v. n. ῥίπτομαι, ξαναπηδῶ.
Schneller, der, τὸ ῥίψιμον. (ἰδὲ Schnellen). — ὁ κονδυλισμὸς, ἡ σκορδαμυτιά.
Schnellgalgen, der, εἶδος κρεμαστεριᾶς (μάλιστα διὰ τιμωρίαν στρατιωτῶν).
Schnelligkeit, die, ἡ ταχύτης, ὀγληγωρότης, ὀγληγωράδα.
Schnellkraft, die, ἡ ἐλαστικὴ δύναμις.
Schnellkugel, die, Schnellkügelchen, Schnellkäulchen, das, μικρὴ σφαῖρα ἀπὸ μάρμαρον ἢ πηλὸν (παιγνίδι τῶν μικρῶν παιδιῶν).
Schnellwage, die, ἡ στατῆρα, τὸ καντάρι.
Schnepfe, die, ὁ σκολόπαξ, ἡ ξυλόκοτα.
Schnepfendreck, der, κοπριὰ ξυλόκοτας.
Schneppe, die, (zur Trauer), κάλυμμα μαῦρον τρίγωνον ὁποῦ φορεῖ μία χήρα εἰς τὸ μέτωπον εἰς τὸν πρῶτον καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της. (an Gefäßen), μύτη εἰς τὰ ἀγγεῖα (οἷον· εἰς τὸ τζουκάλι κ. τ. ε.)
Schnepper, s. Schnäpper.
Schneyen, v. i. es schneyet, χιονίζει.
Schnickschnack, der, φλυαρίαις, μωρολογίαις.
Schnieben, s. Schnauben.
Schniffeln, s. Schnüffeln.
Schnippchen, das, ὁ κονδυλισμὸς, κρότος ὁποῦ γίνεται κτυπῶντας τὸν μέσον ἢ τὸν πρῶτον δάκτυλον εἰς τὸν μεγάλον.
Schippeln, Schnipfeln, Schnippern, v. a. κόπτω εἰς μικρὰ κομμάτια, κατακομματιάζω (πανὶ, χαρτὶ κ. τ. ε.)
Schnippen, v. n. (mit dem Finger),

κάμνω κονδυλισμὸν, ἐβγάζω κρότον κτυπῶντας τὸν πρῶτον ἢ τὸν μέσον δάκτυλον εἰς τὸν μεγάλον. (schnellen), ῥίπτω (κτυπῶντας μὲ τὸν δάκτυλον λυγισμένον). (zerschneiden), κατακομματιάζω.

Schnippisch, (Schnäppisch), a. ἀκατάδεκτος, δριμὺς εἰς τὴν ὁμιλίαν. eine schnippische Antwort, δαγκαστικὴ ἀπόκρισις, δριμεῖα ἀπόκρισις. ein schnippisches Mädchen, ἀκατάδεκτον κορίτζι, ὁποῦ δίδει δαγκαστικὴν ἀπόκρισιν.

Schnirkel, s. Schnörkel.

Schnitt, der, τὸ κόψιμον. πληγὴ ἀπὸ κόψιμον μαχαιριοῦ κ. τ. ε. (eines Buches), ἡ κόψις τοῦ βιβλίου. (abgeschnittenes Stück), ἕνα κομμάτι ἀποκομμένον. (μεταφ.) μικρὸν κέρδος (ἄδικον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον).

Schnitte, die, Schnittchen, ἕνα κομμάτι ἀποκομμένον, ἕνα φελί (κρέας, ψωμί).

Schnitter, der, ὁ θεριστής.

Schnitterin, die, ἡ θερίστρια.

Schnitthobel, der, εἶδος ῥουκανιοῦ τῶν βιβλιοδέτων.

Schnittlauch, der, τὸ πρᾶσον.

Schnittmesser, der, μεγάλον μαχαίρι δίστομον τῶν βουτζάδων.

Schnitz, der, ἀποκομμένον κομμάτι, φελί.

Schnitzbank, die, s. Schneidebank, die.

Schnitzel, die, (pl. m.) τὰ ἀποκόμματα (ἀπὸ ῥοῦχον, πανί, χαρτί κ. τ. ε.).

Schnitzeln, v. a. et n. κατακομματιάζω.

Schnitzen, v. a. σχηματίζω κόπτωντας (οἷον. ἕνα ξύλον), γλύφω. πλουμίζω.

Schnitzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει κόπτωντας, ὁ γλύπτης. (Fehler), τὸ σφάλμα, λάθος, (μάλιστα εἰς τὴν γλῶσσαν).

Schnitzern, v. n. κάμνω σφάλματα, κάμνω λάθη (εἰς τὴν γλῶσσαν).

Schnitzmesser, das, s. Schnittmesser.

Schnitzwerk, das, τὰ πλουμιστά.

Schnöde, a. ὑβριστικὸς, ἐγγικτικός. (schlecht), οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ἀνάξιος.

Schnödigkeit, die, τὸ ἐγγικτικόν. τὸ ἀνάξιον, ἡ ἀχρειότης.

Schnuffeln, Schnüffeln, v. n. ὀσφραίνομαι, μυρίζω, βάνω τὴν μύτην εἴς τι (ὡσὰν τὰ σκυλιά).

Schnupfen, der, τὸ συνάχι, ἡ συνάγχη.

Schnupfen, v. a. πέρνω ταμπάκον.

Schnupfer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πέρνῃ ταμπάκον.

Schnupftabak, der, ὁ ταμπάκος (τῆς μύτης).

Schnupftabaksdose, die, ἡ ταμπακέρα.

Schnupftuch, das, τὸ μανδύλι, μανδύλι τῆς μύτης.

Schnuppe, die, τὸ φτίλι κεκαυμένον τοῦ κηριοῦ. τὸ ξεφτίλισμα.

Schnur, die, (Schwiegertochter), ἡ νύμφη, ὡς πρὸς τὸν πενθερὸν καὶ πενθερὰν αὐτῆς.

Schnur, die, ἡ κορδέλλα, τὸ γαϊτάνι. τὸ (λεπτὸν) σχοινί.

Schnürband, das, γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ φουστάνι εἰς τὴν μέσην των.

Schnürbrust, die, (στηθόδεσμον) γιελέκι καμιζόλα χωρὶς μανίκια) μὲ ψαροκόκκαλα ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες (εἰς τὴν Εὐρώπην). (ἰταλ. ὁ μποῦστος).

Schnürchen, das, μικρὴ κορδέλλα, μικρὸν γαϊτάνι.
Schnüren, v. a. σφίγγω μὲ κορδέλλαν, μὲ σχοινὶ, δένω σφικτά.
Schnurgerade, a. et ad. ὀλορθός. κατ᾽ εὐθεῖαν
Schnürleib, der, s. Schnürbrust.
Schnürloch, das, τρύπα διὰ τὸ γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ γιελέκι.
Schnürnadel, die, βέλονη μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ἀπερνοῦν τὸ γαϊτάνι εἰς ταῖς τρύπαις τοῦ γιελεκιοῦ. s. Schnürbrust.
Schnürnestel, der, s. Schnürband.
Schnurrbart, der, τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια (μυστάκια.
Schnurre, die, (der Wächter, τὸ κρόταλον (τῶν νυκτοφυλάκων). (Nase und Mund), ἡ μύτη καὶ τὸ στόμα, ἡ μούρη, τὸ μούτζουνον. (scherzhafte Erzählung), γελοιώδης διήγησις, κωμικὴ διήγησις.
Schnurren, v. n. βομβίζω, μουρμουρίζω. (ὡς οἱ τροχοὶ διὰ γνέσιμον, οἱ κάνθαροι εἰς πέταγμα, ὁ γάτος κ. τ. ε) v. n. (gem.), ζητῶ ἐλεημοσύνην.
Schnurren, das, τὸ βόμβισμα. μουρμούρισμα.
Schnurrig, a. γελοιώδης, κωμικός.
Schnurrpfeiferey, Schnurrpfeife, die, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, πρᾶγμα ὀλίγης τιμῆς.
Schnursenkel, der, s. Schnürband.
Schnurstracks, ad. κατ᾽ εὐθεῖαν.
Schober, der, σωρὸς (ξηρὰ χόρτα)
Schobern, v. a. κάμνω σωροὺς, ἐπισωρεύω (ξηρὰ χόρτα).
Schock, das, μία ἑξηνταριά.
Schocken, v. v. εὐφορῶ, εὐκαρπῶ, ἔχω πολλὰ σπειριὰ, ἢ λέγεται διὰ τὰ γεννήματα).
Schockholz, das, ξηρὰ κλαδιὰ συνδεμένα κατὰ ἑξηνταριας.
Schokolade, die, τὸ τζοκολάτον.
Schokoladenkanne, die, ἀγγεῖον διὰ τζοκολάτον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κερνοῦν τὸ τζοκολάτον).
Schokoladensuppe, die, σοῦπα μὲ τζοκολάτον.
Schokoladentafel, die, μία πλάκα τζοκολάτου.
Schokoladentasse, die, φιλντζάνι διὰ τζοκολάτον.
Schofel, das, (der), (gem.), ἀχαμνὸν πρᾶγμα.
Schofelig, Schofel, a. ἀχαμνὸς, οὐτιδανος, ἄχρηστος.
Schöffe, s. Schöpfe.
Scholar, s. Schüler.
Scholarch, der, ὁ σχολάρχης, ἐπιστάτης σχολείου.
Scholastiker, der, ὁ σχολαστικός.
Scholastisch, a. σχολαστικός.
Scholiast, der, ὁ σχολιαστής.
Scholle, die, βῶλος γῆς, κομμάτι χῶμα. (Eisscholle), κομμάτι ἢ πλάκα ἀπὸ πάγον.
Scholle, die, (ein Fisch), ἡ γλῶσσα, (ψάρι).
Schon, ad. ἤδη, πλέον.
Schön a. ὡραῖος. εὔμορφος, καλός.
Schönblind, a. πάθος τι περιοδικὸν εἰς τὰ μάτια τῶν ἀλόγων.
Schöndruck, der, τὸ πρῶτον μέρος τῆς τυπωμένης κόλας.
Schöne, die, μία ὡραία, εὔμορφη, καλή. (Schönheit), ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, εὐμορφάδα.
Schonen, v. a. φείδομαι, δὲν δαπανῶ. δὲν βλάπτω, δὲν χαλνῶ.

Schönfahrsegel, das, τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ καταρτιοῦ.
Schönfärber, der, βαφεὺς (βαφειὰς) ὁποῦ βάφει μὲ διάφορα χρώματα.
Schönfleckchen, Schönpflaster, Schönpflästerchen, das, s. Schminkpflästerchen.
Schönheit, die, ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, εὐμορφάδα. (eine Schöne), μία ὡραία, εὔμορφη, καλή.
Schönheitsmittel, das, μέσον καλλωπιστικὸν, κοσμητικόν.
Schooß, der, τὰ γόνατα τοῦ καθημένου. etwas auf den Schooß legen, βάνω τι ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα. — (μεταφ.) ὁ κόλπος. (am Kleide) τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ σκεπάζει τὰ μηρία, ἡ ποδιὰ τοῦ φορέματος.
Schooßfell, das, s. Schurzfell.
Schooßhund, der, Schooßhündchen, das, μικρὸν σκυλὶ (μάλιστα τοιοῦτον ὁποῦ ἀγαποῦν αἱ γυναῖκες).
Schooßsünde, die, ἁμαρτία εἰς τὴν ὁποίαν κλίνει τις τὸ περισσότερον.
Schopf, der, ὁ λόφος (ἀπὸ μαλλιὰ ἢ ἀπὸ πτερὰ), τὸ τζουλοῦφι.
Schöpfbrunnen, der, τὸ πηγάδι (ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερὸν μὲ ἕναν κουβάν).
Schöpfe, die, μέρος τοῦ ποταμοῦ ὅπου ἐβγάζουν νερόν.
Schöpfen, v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω νερόν. Luft —, παίρνω ἀέρα, ἀναπνέω. Hoffnung —, λαμβάνω ἐλπίδα.
Schöpfer, der, ὁ πλάστης.
Schöpferisch, a. πλαστικὸς, ὁποῦ πλάττει.
Schöpfgelte, die, (μικρὸν) ἀγγεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερόν.
Schöpfkübel, der, καδὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν νερόν.
Schöpfrad, das, ἀντλητήριος τροχός. τροχὸς μὲ ἀγγεῖα εἰς τὴν περιφέρειάν του τὰ ὁποῖα ἐβγάζουν νερὸν ὅταν γυρίσῃ ὁ τροχός.
Schöpfschaufel, die, φτυάρι διὰ ἄντλημα νεροῦ.
Schöpfung, die, ἡ πλάσις (τοῦ κόσμου).
Schöppe, der, συγκάθεδρος κριτηρίου.
Schoppen, der, τὸ αμαξοστάσιον, ὁ ἁμαξών. (σκέπη υποκάτω τῆς ὁποίας βάνουν τὰ ἁμάξια).
Schöppenstube, die, ὀνδᾶς κριτηρίου.
Schöppenstuhl, der, κριτήριον ὁποῦ ἀποφασίζει τὰς μεγάλας ὑποθέσεις.
Schöps, der, κριάρι μουνουχισμένον. (μεταφ.) ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης).
Schöpsenbraten, der, κριαρίσιον ψητόν.
Schöpsenfleisch, das, κριαρίσιον κρέας.
Schorf, der, (auf einer Wunde), ἡ φλοῦδα (ἐπάνω εἰς πληγήν.) (Grind auf dem Kopfe), ἡ κασσίδα.
Schorfig, a. κασσιδιάρης.
Schörl, der, ὁ κυανίτης, εἶδος λίθου.
Schornstein, der, ὁ καπνοδόχος, (τὸ οὐτζάκι, τουρκ.)
Schornsteinfeger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τοὺς καπνοδόχους (τὰ οὐτζάκια).
Schoß, s. Schooß.
Schoß, der, (Schößling), ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι. (Stockwerk), τὸ πάτωμα. (Abgabe), τὸ δόσιμον.
Schoßbar, s. Schoßpflichtig.
Schoßbuch, das, τὸ κατάστιχον τῶν δοσιμάτων.
Schossen, v. n. βλαστάνω.
Schösser, der, ὁ εἰσπράκτωρ, ἐκεῖνος ὁποῦ περιλαμβάνει τὰ δοσίματα.
Schoßfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ δοσίματα.

Schößling, der, ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάριον.
Schoßpflichtig, a. ὑποχρεωμένος εἰς δοσίματα.
Schote, die, τὸ τζέφλιον τῶν ὀσπρίων.
Schotendorn, der, τὸ ἀληθινὸν ἀκάκιον, φυτὸν ὀσπριοφόρον.
Schotenerbsen, die, (pl. f.) τὸ πίσον, ὁ ἀρακᾶς (γκρόχος), τὸ πιζέλι.
Schraffieren, v. a. κάμνω σταυροειδεῖς γραμμὰς εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς εἰκόνας κ. τ. ε.
Schraffierung, die, αἱ σταυροειδεῖς γραμμαὶ εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς ζωγραφίας κ. τ. ε.
Schräge, a. πλάγιος, λοξὸς, ὄχι ὀρθός. ad. πλαγίως.
Schräge, die, τὸ πλάγιον, ἡ λοξάτης.
Schrägemaß, das, λινίρι διπλὸν μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν γραμμὰς πλαγίως τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην.
Schragen, der, (s. Gestell). ein Schragen Holz, τρεῖς στίβαις ξύλα ἡ μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην.
Schramme, die, οὐλὴ ἢ σημεῖον ἀπὸ πληγὴν, (μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον).
Schrammen, v. a. λαβώνω τὸ δέρμα ὀλίγον.
Schrammschuß, der, τουφεκιὰ ὁποῦ λαβώνει μόνον τὸ δέρμα.
Schrank, der, τὸ ἁρμάριον, δουλάπι.
Schranken, die, (pl. f.) περίφραγμα ἀπὸ κάγγελλα, (μεταφ.) ὁ περιορισμὸς, ὁ ὅρος.
Schränken, v. a. σταυρώνω, βάνω σταυρωτά.
Schrape, die, ἡ ξύστρα, σίδηρον διὰ ξύσιμον.
Schrapen, v. a. ξύω (μὲ ἕνα σίδηρον).
Schraube, die, ἡ βίδα. die Worte auf Schrauben setzen, ὁμιλῶ ἀμφιλόγως, μεταχειρίζομαι λόγους ἀμφιβόλους, ὁποῦ ἔχουν διπλὸν νόημα.
Schrauben, v. a. στερεώνω μὲ βίδαν, γυρίζω τὴν βίδαν. jemanden —, περιγελῶ, περιπαίζω.
Schraubenbohrer, der, τὸ τρυβέλι, ἡ ἀρίδα (μὲ τὴν ὁποίαν χαρακώνουν τὴν τρύπαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἡ βίδα).
Schraubenförmig, a. ὁποῦ ἔχει σχῆμα βίδας, στριφογυρισμένος ὡς ἡ βίδα.
Schraubengang, der, μία χαραγματιὰ εἰς τὴν βίδαν.
Schraubenmutter, die, ἡ τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἡ βίδα.
Schraubenzieher, der, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς μικραῖς βίδαις.
Schraubenzwinge, die, πιεστήριον μὲ βίδαν μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὰ σανίδια μαζὺ κολλημένα.
Schraubstock, der, ἐργαλεῖον σιδηρένιον τῶν τεχνιτῶν μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦν σφικτὰ τὰ σίδηρα ὁποῦ ῥινίζουν κ. τ. ε.
Schreck, der, τὸ σχίσιμον, ἡ σχισμάδα, τὸ ῥάϊσμα.
Schreckbild, das, τὸ φόβιστρον.
Schrecken, v. a. φοβίζω, τρομάζω, κάμνω φόβον.
Schrecken, der, (das), ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, ἡ ἔκπληξις.
Schreckhaft, a. δειλὸς, ὁποῦ εὔκολα φοβεῖται ἢ σκιάζεται.
Schrecklich, a. φοβερὸς, τρομερός.
Schrecklichkeit, die, τὸ φοβερὸν, τρομερόν.
SchrecknIß, die, s. Schrecken.
Schreckschuß, der, κανονιὰ ἢ τουφεκιὰ εἰς τὸν ἀέρα (μόνον νὰ κάμῃ φόβον).
Schreibart, die, ὁ τρόπος τοῦ γραψίματος, τὸ ὕφας.

Schreibebuch, das, βιβλίον διὰ γράψιμον (τοῦ ἀρχαρίου).
Schreibgebühr, die, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἀντιγραφήν.
Schreibekitzel, der, s. Schreibsucht.
Schreibekunst, die, ἡ τέχνη τοῦ γράφειν, τὸ γράψιμον.
Schreibemeister, der, διδάσκαλος εἰς τὸ γράψιμον.
Schreiben, v. a. et n. γράφω.
Schreiben, das, τὸ γράψιμον. — ἡ γραφὴ, τὸ γράμμα.
Schreibepult, das, τραπεζάκι (ἢ καὶ μικρὸν σεντοῦκι) κατασκευασμένον διὰ γράψιμον.
Schreiber, der, ὁ γραφεύς. (in Kanzeleyen ꝛc.), ὁ γραμματικὸς, γραμματεύς.
Schreiberey, die, τὸ γράψιμον, τὰ γραψίματα.
Schreibschrank, der, ντουλάπι περιέχον ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ γράψιμον.
Schreibetisch, der, s. Schreibtisch.
Schreibezeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ γράψιμον. — τὸ καλαμάρι.
Schreibfeder, die, τὸ κονδύλι.
Schreibfehler, der, λάθος εἰς τὸ γράψιμον.
Schreibpapier, das, χαρτὶ διὰ τὸ γράψιμον.
Schreibschule, die, σχολεῖον διὰ γράψιμον.
Schreibselig, a. πολυγράφος.
Schreibstube, die, ὁ ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πραγματευτὴς δουλεύει μὲ τοὺς γραμματικούς του, (ἰταλ. τὸ σκριττόριον, κοντόρι).
Schreibtafel, die, βιβλιάριον μὲ μεμβράνας διὰ σημείωσιν διαφόρων πραγμάτων. (Schiefertafel), πλάκα ἀπὸ ἀρδωσίαν. s. Schiefertafel.
Schreibtisch, der, τράπεζα διὰ γράψιμον.
Schreibzeug, das, s. Schreibezeug.
Schrein, der, s. Schrank.
Schreiner, der, s. Tischler.
Schreiten, v. n. κάμνω βήματα, πηγαίνω.
Schrey, der, ἡ κραυγή.
Schreyen, v. n. φωνάζω.
Schreyen, das, τὸ φώνασμα.
Schreyer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει.
Schreyhals, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει πολύ. — μικρὸν παιδὶ ὁποῦ κλαίει πολύ.
Schrift, die, τὸ γράψιμον. (ein Werk), τὸ σύγγραμμα, πόνημα. die heilige Schrift, ἡ θεία γραφὴ, ἁγία γραφή.
Schriften, die, (pl. f.) τὰ συγγράμματα, πονήματα. — οἱ χαρακτῆρες τυπογραφικοί.
Schriftgelehrte, der, ὁ γραμματεὺς, (ὁ μαθημένος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως).
Schriftgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, (ὁ τυποχύτης).
Schriftgießerey, die, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χύνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας. ἡ τέχνη τῆς χύσεως τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, (ἡ τυποχυσία).
Schriftkasten, der, τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες.
Schriftlich, a. γεγραμμένος, γραμμένος. ad. διὰ γράμματος.
Schriftmäßig, a. σύμφωνος μὲ τὴν θείαν γραφήν.

Schriftsetzer, der, ὁ στοιχειοθέτης, τυποθέτης.
Schriftsteller, der, ὁ συγγραφεύς.
Schriftstellerey, die, τὸ συγγράφειν βιβλία, ἡ βιβλιογραφία.
Schriftstellerisch, a. τοῦ συγγραφέως, συγγραφικός.
Schriftstellern, v. n. συγγράφω βιβλία, εἶμαι συγγραφεύς.
Schritt, der, τὸ βῆμα, πάτημα, ἡ πατημα[illegible]ιά.
Schrittschuh, s. Schlittschuh.
Schrittzähler, Schrittmesser, der, τὸ ὁδόμετρον, (ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον μετρεῖ πόσα βήματα κάμνει τις).
Schroff, a. κρημνώδης, ἔγκρημνος.
Schröpfen, v. a. βάνω βεντούζαις. (μεταφ.) ὑστερῶ τινὰ τὰ ἄσπρα. das Getreide —, κόπτω τὰ καλάμια τῶν σιταριῶν, ὅταν εἶναι παραπολλὰ πυκνά.
Schröpfkopf, der, Schröpfhorn, das, ἡ βεντούζα.
Schrot, der, τὰ σατζιμάδια, οἱ σατζαμάδες. (vom Getreide), γεννήματα χονδρικῶς ἀλεσμένα. (von Münzen), ἡ ποιότης τοῦ χρυσίου ἢ ἀσημιοῦ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ μία μονέδα. ein Mann von altem Schrot und Korn ἄνθρωπος καλὸς καὶ τιμημένος (κατὰ τὰ καλὰ ἤθη τῶν ἀρχαίων).
Schrotbeutel, der, σακκοῦλα με σατζιμάδια.
Schrotbüchse, die, τουφέκι γεμισμένον μὲ σατζιμάδια, (διὰ κυνῆγι μικρῶν ζώων ἢ πουλιῶν).
Schrote, die, ἡ ἄκρα τοῦ πανιοῦ ἢ ῥούχου.
Schroten, v. a. (auf der Mühle), ἀλέθω χονδρικῶς. (zerhacken, zersägen), κατακομματιάζω, πριονίζω. (Fässer ꝛc.), κατηβάζω βουτζιὰ κ. τ. ε. εἰς τὸ ποτροῦμι.
Schröter, ἐκεῖνος ὁποῦ κατηβάζει βουτζιὰ κ. τ. ε. εἰς τὸ ποτροῦμι. (Hirschkäfer), ὁ κάνθαρος, ἀσκάθαρος (μεγάλος ὁποῦ ἔχει κέρατα).
Schrotleiter, die, εἶδος σκάλας μὲ τὴν ὁποίαν ἀνηβάζουν βουτζιὰ κ. τ. ε. εἰς τὰ ἁμάξια καὶ τὰ κατηβάζουν.
Schrotmehl, das, ἀλεύρι χονδρ[illegible].
Schrotsäge, die, μεγάλον πριόνι.
Schrotschere, die, μεγάλη ψαλίδα.
Schrotwage, die, ἡ στάθμη. τὸ ἀλφάδι.
Schrubben, v. a. σαρώνω, φροκαλλίζω, σκουπίζω.
Schrumpfen, v. n. μαζώνομαι, ζαρώνομαι.
Schrumpfig, a. μαζωγμένος, ζαρωμένος.
Schrunde, die, χαραγματιὰ, σχάσμα (μάλιστα εἰς τὰ χείλη ἀπὸ τὸ κρύον).
Schub, der, τὸ σπρώξιμον, ἄμπωγμα. (bey den Bäckern): ein — Brode, τόσα ψωμιὰ ὅσα βάνουν μαζῦ εἰς τὸν φοῦρνον. (Kegelschub), τόπος ἔνθα παίζουν τοὺς πασσαλίσκους. s. Kegelschub.
Schubfenster, das, παράθυρον ὁποῦ κινεῖται εἰς χαραγματιὰν, συρτὸν παράθυρον.
Schubkarren, der, ἁμαξάκι μονότροχον ὁποῦ σπρώχνει ἕνας ἄνθρωπος ἔμπροσθέν του.
Schubkasten, der, Schubkästchen, das, Schublade, die, τὸ συρτάρι (εἰς ἕνα ντουλάπι).
Schubsack, der, ἡ τζέπη.
Schubut, s. Schufut.
Schüchtern, a. δειλὸς, ἄκαρδος, ὁποῦ φοβεῖται.
Schüchternheit, die, ἡ δειλία, ἀκαρδία, ὁ φόβος.

Schuft, der, ἕνας οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύστης.
Schufut, Schubut, der, ἡ μεγάλη κουκουβάγια, ὁ μεγάλος μποῦφος.
Schuh, der, τὸ παποῦτζι. (τὸ σιούγι φράγκικον). (als Maß), ὁ ποῦς, τὸ ποδάρι, (ὡς μέτρον).
Schuhahle, die, τὸ σουβλὶ, σουγλὶ τοῦ παπουτζῆ.
Schuhbürste, die, ἡ βοῦρτζα διὰ τὰ παπούτζια.
Schuhdraht, der, κηρωμένον νῆμα τῶν παπουτζήδων.
Schuhen, v. a. βάνω παπούτζια.
Schuhflicker, der, ὁ μπαλωματάς. (ὁποῦ μπαλώνει παπούτζια).
Schuhknecht, der, s. Schuhmachergeselle.
Schuhleisten, der, τὰ καλοῦπι τοῦ παπουτζῆ.
Schuhmacher, der, ὁ παπουτζῆς, ὑποδηματάς.
Schuhmachergeselle, der, δοῦλος τοῦ παπουτζῆ.
Schuhmaß, das, τὸ μέτρον τοῦ παπουτζῆ.
Schuhputzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ παπούτζια.
Schuhriemen, der, τὸ λουρὶ τοῦ παπουτζιοῦ.
Schuhschnalle, die, ἡ βοῦκλα (τὸ θηλυκατήριον) τοῦ παπουτζιοῦ.
Schuhschwärze, die, ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια.
Schuhsohle, die, ἡ πατοῦνα τοῦ παπουτζιοῦ.
Schuhwachs, das, s. Schuhschwärze.
Schulamt, das, Schulstelle, die, ἐπάγγελμα διδασκάλου εἰς ἕνα σχολεῖον.
Schulbuch, das, βιβλίον διὰ σχολεῖα.
Schuld, die, τὸ χρέος. (Vergehen), τὸ πταίσιμον, σφάλμα. in Schulden gerathen, Schulden machen, καταχρεώνομαι, κάμνω χρέη. — seyn an etwas, εἶμαι αἴτιος εἴς τι, εἶμαι πταίστης.
Schuldbrief, der, ἡ ὁμολογία (τοῦ χρέους).
Schuldenlast, die, βάρος ἀπὸ χρέη, πολλὰ χρέη.
Schuldforderung, die, ζήτησις χρέους. ὁποῦ ἔχει τις νὰ ζητήσῃ.
Schuldheiß, der, ὁ κριτὴς (εἰς μερικὰ μέρη).
Schuldherr, der, s. Gläubiger.
Schuldig, a. (eines Vergehens), πταίστης, ἔνοχος. (verbunden), ὑπόχρεος, ὑποχρεωμένος. (von Geldschulden rc.), χρεώστης.
Schuldigkeit, die, τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις.
Schuldlos, a. ἀθῷος.
Schuldmann, der, s. Schuldner.
Schuldner, der, ὁ χρεώστης, χρεοφειλέτης.
Schule, die, τὸ σχολεῖον. aus der — schwatzen (im gem. Leben), φανερώνω ἕνα κρυφὸν, ἐκφλυαρῶ.
Schüler, der, ὁ μαθητής.
Schülerin, die, ἡ μαθήτρια.
Schulfuchs, der, διδάσκαλος σχολείου αὐστηρὸς ἢ παράξενος εἰς τὰ ἤθη του. μαθητὴς (καταφρονητικῶς).
Schulgeld, das, τὸ διδασκαλιάτικον, (δασκαλιάτικον).
Schulgerecht, a. κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ σχολείου. schulgerechtes Pferd, μαθημένον ἄλογον.
Schulhalter, Schulmeister, der, διδάσκαλος σχολείου (μάλιστα χωρικοῦ).
Schulknabe, der, μικρὸν παιδὶ ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον.

Schulkrankheit, die, προφασισμένη ἀῤῥωστία.
Schulkamerad, der, ὁ συμμαθητής.
Schullehrer, der, διδάσκαλος εἰς (μεγάλον) σχολεῖον.
Schulmann, der, διδάσκαλος σχολείου, παιδαγωγός.
Schulordnung, die, τάξις τῶν σχολείων.
Schulpferd, das, μαθημένον ἄλογον, γυμνασμένον ἄλογον.
Schulstaub, der, (ὁ κονιορτὸς τῶν σχολείων). den — einschlucken (im gem. Leben), εἶμαι διδάσκαλος σχολείου, ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου μὲ παράδοσιν εἰς τὰ σχολεῖα.
Schulstube, die, ὁ ὀνδᾶς τοῦ σχολείου, σχολεῖον.
Schulter, die, ὁ ὦμος.
Schulterbein, das, τὸ κόκκαλον τοῦ ὤμου.
Schulterblatt, das, ἡ ὠμοπλάτη, πλάτη.
Schultergehenk, das, ὁ ζωστὴρ τοῦ σπαθιοῦ, (ζωνάρι ὁποῦ ἀπερνᾷ πλαγίως ἀπὸ τὸν ὦμον).
Schultern, v. n. βάνω εἰς τὸν ὦμον (μάλιστα τὸ τουφέκι).
Schultheiß, s. Schuldheiß.
Schulze, der, κριτὴς χωρικός.
Schund, der, (Unflath), ἡ κοπριὰ, (τὰ σκατά).
Schundfeger, Schundkönig, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδειάζει τοὺς κοπρῶνας.
Schundgrube, die, ὁ κοπρὼν, κοπρῶνας, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνεται ἡ κοπριά.
Schupp, der, s. Schub.
Schuppe, die, τὸ λέπι.
Schüppe, die, s. Schaufel.
Schüppen, die, (Pik in der Karte), τὰ μπαστούνια, (εἰς τὰ φραντζέζικα χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν).
Schuppen, v. a. σπρώχνω, ἀμπώθω, ἀμπώχνω. einen Fisch —, s. Abschuppen.
Schuppenotter, s. Nörz.
Schuppicht, a. ὅμοιος μὲ λέπια.
Schuppig, a. ὁποῦ ἔχει λέπια.
Schur, der, ἡ πείραξις. einem einen — thun, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι.
Schur, die, τὸ κούρευμα (τῶν προβάτων).
Schüreisen, das, s. Schürhaken, der.
Schüren, v. a. das Feuer, μαζώνω τὰ δαυλιὰ, τὰ κάρβουνα, νὰ ἀνάψουν καλήτερα.
Schürfen, v. a. ξύω μὲ ἕνα σίδηρον.— σκαλίζω νὰ εὕρω ἕνα μεταλλεῖον.
Schürhaken, der, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον μαζώνουν τὰ κάρβουνα κ. τ. ε. s. Schüren.
Schurigeln, v. a. πειράζω, ἐνοχλῶ, προξενῶ πολὺν κόπον.
Schurke, der, ὁ κακότροπος, ἀχρεῖος, οὐτιδανός, ψεύστης.
Schurkerey, die, Schurkenstreich, der, ἡ κακοτροπία, ἀχρειότης, οὐτιδανότης, ψευδιά.
Schurkisch, a. κακότροπος, ἀχρεῖος, οὐτιδανός, ὡσὰν ψεύστης.
Schurz, der, (am Kamin), τὸ στεφάνι τοῦ καμίνου, τὸ μέρος ὁποῦ ἐβγαίνει περισσότερον εἰς τὸν ὀνδάν.
Schürzband, das, τὸ γαϊτάνι μὲ τὴν ὁποίαν δένεται ἡ ποδιά.
Schürze, die, ἡ ποδιὰ (μάλιστα τῶν γυναικῶν).
Schürzen, v. a. ζώνω, περιζώνω. σηκώνω τὴν ἄκραν τῶν φορεμάτων.
Schurzfell, das, πετζὶ ὁποῦ περιζώνουν οἱ παπουτζῆδες κ. τ. ε., πετζένια ποδιά.

Schuß, der, τὸ ῥίψιμον μὲ τουφέκι, κανόνι, τόξον κ. τ. ε. ἡ τουφεκιά, κανονιά, σαΐττιά. (ein Schuß Pulver), τόσον μπαροῦτι ὅσον χρειάζεται εἰς μίαν τουφεκιὰν ἢ πιστολιάν. (Trieb von Pflanzen), ἡ αὔξησις, βλάστησις τῶν φυτῶν. (Knoten an Pflanzen), ὁ κόμβος εἰς τὰ καλάμια καὶ ἄλλα φυτά. (als des Wassers), ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ. (einen Schuß haben), εἶμαι κομμάτι τρελός.

Schüssel, die, τὸ (βαθὺ) πιάτο, τὸ πινάκιον, ἡ ἀπλάδα, τὸ τρυβλίον.

Schußfrey, a. ὁποῦ εἶναι τόσον μακρυὰ, ὅπου τὸ τουφέκι κ. τ. ε. δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ.

Schußgerecht, a. ἀρκετὰ πλησίον ὅπου φθάνει τὸ τουφέκι.

Schußwasser, das, νερὸν ἰατρικὸν διὰ πληγὰς ἀπὸ τουφεκιαῖς.

Schußwunde, die, πληγὴ ἀπὸ τουφεκιὰν, σαΐττιὰν κ. τ. ε.

Schuster, s. Schuhmacher.

Schusterkneif, der, τὸ (στραβὸν) μαχαίρι τοῦ παπουτζῆ.

Schustern, v. n. φκιάνω παπούτζια. μπαλώνω παπούτζια.

Schusterpech, das, ἡ πίσσα τοῦ παπουτζῆ.

Schusterschwärze, die, ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια (διὰ τὰ φράγκικα σιούγια).

Schusterzwecke, die, καρφὶ διὰ παπούτζια.

Schüte, die, εἶδος βάρκας (εἰς τὰ κανάλια τῆς Ὁλάνδας).

Schutt, der, τὰ κατακομματιασμένα πετράκια ἀπὸ ἕνα χαλασμένον σπῆτι.

Schütte, die, σωρὸς ἀπὸ ἄχυρα.

Schütteln, v. a. τινάζω, ταράζω.

Schütteln, das, τὸ τίναγμα, ἡ τάραξις.

Schütten, v. a. ῥίχνω, χύνω. (vom Getreide), ἔχω πολλὰ σπειριά.

Schüttern, v. n. τρέμω, σείομαι, ταράζομαι, κινοῦμαι.

Schutz, der, (an Mühlen), ὁ καταῤῥάκτης, τὸ σανίδι μὲ τὸ ὁποῖον ὁ μυλωνάρης κρατεῖ καὶ ἀφίνει τὸ νερόν. (Beschützung), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.

Schutzblattern, die, (pl. f.) ἡ δαμαλὶς, τὸ δαμαλικὸν, (ἔμπυον ἀπὸ τὸ βυζὶ τῶν ἀγελάδων, μὲ τὸ ὁποῖον ἐμφυλλίζουν τὰ παιδία διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς).

Schutzbret, das, τὸ σανίδι μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦν ἢ ἀφίνουν τὸ νερὸν εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου.

Schütze, der, ὁ τοξότης, ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τουφέκι ἢ σαΐτταν. — ὁμοίως· ὁ τοξότης (σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ συνάστρισις).

Schützen, v. a. σκεπάζω, ὑπερασπίζομαι, διαφεντεύω. das Wasser —, ἐμποδίζω τὸ νερὸν ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου.

Schutzengel, der, ὁ ἄγγελος φύλαξ.

Schützenhaus, das, ὀσπήτιον τοξοτῶν (ὁποῦ ῥίπτουν τουφέκι ἢ σαΐτταις διὰ γύμνασιν).

Schutzgatter, das, ὁ καταῤῥάκτης εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων.

Schutzgeist, der, πνεῦμα φυλακτικὸν, ἄγγελος φύλαξ.

Schutzgeld, das, δόσιμον χρονικὸν τῶν ἐγκατοίκων κατωτέρας καταστάσεως, (οἷον· ἐκείνων ὁποῦ φορτώνουν τὰ ἁμάξια, ὁποῦ σχίζουν ξύλα κ. τ. ε.).

Schutzgott, der, θεὸς φύλαξ, θεὸς ὑπερασπιστής.

Schutzgöttin, die, θεὰ φύλαξ, θεὰ ὑπερασπίστρια.

Schutzherr, der, ὁ ἄρχων ὑπερασπιστής.

Schutzjude, der, Ἑβραῖος ὁποῦ πληρώνει ἕνα δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν τῆς κατοικίας εἰς ἕνα τόπον.

Schutzrede, die, ἡ ἀπολογία, ἀπολογητικὸς λόγος.

Schutzschrift, die, ἀπολογητικὸν σύγγραμμα.

Schutzverwandte, der, ἐγκάτοικος κατωτέρας καταστάσεως ὁποῦ πληρώνει ἕνα χρονικὸν δόσιμον.

Schwabacher, Schwabacher Schrift, εἶδος τύπου γερμανικοῦ σχηματισμένου κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον.

Schwabe, der, εἶδος ἀσκαθάρου μαύρου εἰς τὸ ἀλεῦρι.

Schwach, a. ἀδύναμος, ἀδύνατος, ἀσθενής. (dünn), λεπτὸς, ὁποῦ δὲν εἶναι χονδρός.

Schwäche, die, ἡ ἀδυναμία (σωματικὴ καὶ ψυχική).

Schwächen, v. a. ἀδυνατίζω, ἀδυναμώνω. ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω μίαν κόρην.

Schwachheit, die, ἡ ἀδυναμία (ψυχική).

Schwachheitssünde, die, ἁμαρτία ἀπὸ ἀδυναμίαν ψυχικήν.

Schwächlich, a. ἀσθενὴς, φιλάῤῥωστος.

Schwächlichkeit, die, ἡ ἀσθένεια.

Schwachsinn, der, ἡ ἀδυναμία τοῦ νόος.

Schwachsinnig, a. ἀδύνατος εἰς τὸν νοῦν, (ἀχμάκης).

Schwächung, die, τὸ ἀδυνάτισμα. — τὸ ξεπαρθένευμα, ἡ ξεπαρθένευσις.

Schwaden, der, (Dunst), ἀτμὸς βλαβερὸς, ἀτμίδα βλαβερὴ (εἰς τὰ μεταλλεῖα). (beym Mähen), τὰ κομμένα χορτάρια (τόσα ὅσα κόπτονται ἀπὸ μιᾶς). (ein Kraut), φυτόν τι.

Schwadrone, die, λόχος (τάγμα ἀπὸ ἑκατὸν ἢ καὶ περισσότερον) ἱππέων (καβαλάρων).

Schwager, der, ὁ σύγγαμβρος, γαμβρός. (der Frauen Bruder), ὁ γυναικάδελφος. (der Schwester Mann, des Mannes Bruder), ὁ ἀνδράδελφος. (im gem. Leben, Postillion), ὁ ποστιλιόνος.

Schwägerin, die, ἡ σύγγαμβρη. (der Frauen Schwester), ἡ γυναικαδέλφη. (des Mannes Schwester, des Bruders Frau), ἡ ἀνδραδέλφη.

Schwägerschaft, die, ἡ συγγένεια μεταξὺ συγγάμβρων.

Schwäher, der, (veralt.), s. Schwiegervater.

Schwalbe, die, ἡ χελιδὼν, τὸ χελιδόνι.

Schwalbenkraut, das, τὸ χελιδόνιον, (χόρτον τι).

Schwalbennest, das, φωλεὰ χελιδῶνος.

Schwalbenschwanz, das, οὐρὰ χελιδῶνος. (in der Kriegsbaukunst), εἶδος ὀχυρώματος σχηματισμένου σχεδὸν ὡς ἡ οὐρὰ τῆς χελιδῶνος. (bey den Zimmerleuten), ἄκρα ξύλου χαρακωμένη διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς ἄλλο ξύλον. (ein Schmetterling), εἶδος πεταλούδας.

Schwalg, der, (bey den Glockengießern), ἡ τρύπα τοῦ φούρνου διὰ τῆς ὁποίας ἡ φλόγα κτυπᾷ τὸ μέταλλον ὁποῦ ἀναλύεται.

Schwall, der, μεγάλος σωρὸς, μεγάλον πλῆθος.

Schwamm, der, τὸ σφουγγάρι, σφογγάρι. (Pilz), τὸ μανιτάρι, ἀμανιτάριον, ὁ μύκης. (Feuerschwamm), ἡ ἴσκνα, ἰσχά.

Schwämmchen, das, τὸ σφουγγαράκι. (am Munde), αἱ ἄφθαι (πάθος εἰς τὸ στόμα τῶν νηπίων).

Schwämmen, s. Schwemmen.

Schwammicht, Schwammig, a. σπογ-

γώδης, φουσκωμένος καὶ ἁπαλὸς ὡσὰν σφουγγάρι.
Schwan, der, ὁ κύκνος.
Schwanen, s. Ahnden.
Schwanenboy, der, εἶδος βαμβακερῆς τζόχας πυκνῆς καὶ ἁπαλῆς.
Schwanenfell, das, τὸ δέρμα τοῦ κύκνου.
Schwanengesang, der, τὸ (νομιζόμενον) κηλάδημα τοῦ κύκνου.
Schwanenhals, der, ὁ λαιμὸς τοῦ κύκνου.
Schwanenkiel, der, κονδύλι ἀπὸ πτερὸν κύκνου.
Schwang, der, τὸ τάραγμα, κούνημα, ἀνέμισμα. im Schwange gehen, εἶναι ἡ συνήθεια, εἶναι ἡ (ἀγαπητὴ) μόδα.
Schwängel, der, (der Glocken), ὁ κόπανος τῆς καμπάνας. (des Brunnens), ὁ μοχλὸς τοῦ πηγαδιοῦ.
Schwanger, a. ἐγγαστρωμένη. mit einem Gedanken schwanger gehen, (μεταφ.) εἶμαι πλήρης ἀπὸ ἕνα στοχασμόν.
Schwängern, v. a. ἐγγαστρώνω. (in der Chemie), ἐμπληρῶ, γεμίζω (οἷον· τὸ νερὸν μὲ τόσον ἅλας ὅσον ἀναλύεται εἰς αὐτό).
Schwangerschaft, die, ἡ ἐγγαστριά.
Schwängerung, die, ἡ ἐγγάστρωσις. (chemische), ἡ ἐμπλήρωσις, γέμισις.
Schwank, a. λεπτὸς καὶ εὐλύγιστος (οἷον· μία λεπτὴ βέργα).
Schwank, der, ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς, μία γελοιώδης διήγησις. — μία διαβολιά, πανοῦργον κάμωμα.
Schwanken, v. n. κουνοῦμαι, ταράζομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. (μεταφ.) εἶμαι ἀμφίβολος, ἀναποφάσιστος, ἀβέβαιος.
Schwanken, das, τὸ κούνημα. — ἡ ἀμφιβολία, ἀβεβαιότης.
Schwänken, v. a. ἀνεμίζω, γυρίζω, ταράζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Schwänkkessel, der, καζάνι διὰ πλύσιμον τῶν ποτηριῶν.
Schwanz, der, ἡ οὐρά. (ὁμοίως· ἡ ψωλή).
Schwänzeln, v. n. κινῶ τὴν οὐρὰν, κολακεύω κινῶντας τὴν οὐρὰν (ὡσὰν τὰ σκυλιά).
Schwänzelpfennig, der, ἄσπρα ὁποῦ μαζώνει ὁ δοῦλος ἢ ἡ δούλη μὲ ψευδιαῖς εἰς τὸν ψοῦνον.
Schwänzen, v. n. herum —, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς δουλειάν. v. a. ein Pferd —, σηκώνω καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου. die Schule —, δὲν πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον.
Schwanzfeder, die, πτερὸν ἀπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ πουλιοῦ.
Schwanzflosse, die, οὐρὰ τοῦ ψαριοῦ.
Schwanzmeise, die, εἶδος αἰγιθαλοῦ μὲ μεγάλην οὐράν. s. Meise.
Schwanzperücke, die, περοῦκα μὲ οὐράν.
Schwanzriemen, der, λουρὶ ὑποκάτω τῆς οὐρᾶς τοῦ ἀλόγου.
Schwanzrübe, die, τὸ κόκκαλον εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου.
Schwanzschraube, die, ἡ βίδα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ τουφεκιοῦ.
Schwanzstern, der, ὁ κομήτης.
Schwär, der, τὸ ἀπόστημα, ἕλκος.
Schwären, v. n. ἐμπυάζω, ἐβγάζω ἔμπυον.
Schwarm, der, μεγάλον πλῆθος. (Bienen), τὸ σμῆνος, σύναξις μελισσιῶν. (Lärm), ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, σύγχυσις.
Schwärmen, v. n. (von Bienen), ἐβγαίνω εἰς σμῆνος. (λέγεται διὰ τὰ μελίσσια). (Lärmen), κάμνω θόρυβον, κτύπον, θορυβῶ. (herumschwär=

men), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (κάμνωντας ἀταξίαις). (schwelgen), ξεφαντώνω. ἀσελγῶ. s. schwelgen. (im Denken), παραφρονῶ, ἔχω παράξεναις φαντασίαις, (μάλιστα εἰς τὴν θρησκείαν).

Schwärmen, das, (der Bienen), τὸ πέταγμα τῶν μελισσῶν εἰς σμῆνος. (Lärm), τὸ θορύβημα, ὁ θόρυβος. (Schmausen), ἡ ξεφάντωσις. (Ausschweifung des Verstandes), ἡ παραφροσύνη.

Schwärmer, der, (bey den Feuerwerkern), τὸ φυσσέκι (ὁποῦ ῥίπτουν μὲ τὸ χέρι). (Schwelger), ὁ ἄμετρα πίνων καὶ τρώγων. (Fanatiker), ὁ φανατικὸς, παραφρονῶν (εἰς τὴν θρησκείαν).

Schwärmerey, die, ἡ παραφροσύνη, ὁ φανατισμὸς (εἰς τὴν θρησκείαν).

Schwärmerisch, a. ἐνθουσιασμένος. φανατικός.

Schwarte, die, τὸ (χονδρὸν) δέρμα τοῦ χοίρου. (Bret), σανίδι ἀποκομμένον ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ κορμοῦ.

Schwartenwurst, die, λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιανισμένον δέρμα χοίρου.

Schwartig, a. ὁποῦ ἔχει χονδρὸν δέρμα.

Schwarz, a. μαῦρος. (schmutzig), λερωμένος, ἄπαστρος. (scheußlich, gräßlich), μαῦρος, φοβερὸς, δεινός.

Schwarzbart, der, ὁ μαυρογένης.

Schwarzbraun, a. βαθὺ μελανὸς, ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστάνου. ἡλιοκαμμένος.

Schwarzdorn, der, ἡ ἀγριοδαμασκηνιά.

Schwarzdrossel, die, ὁ κόσσυφος, (πουλί).

Schwärze, die, τὸ μαῦρον, ἡ μαυράδα.

Schwärzen, v. a. μαυρίζω. (μεταφ.) καταλαλῶ, κατηγορῶ.

Schwärzen, das, τὸ μαύρισμα. ἡ κατηγορία.

Schwarzgelb, a. μαυροκίτρινος.

Schwarzgrau, a. λευκόφαιος, ψαρὸς ὁποῦ πλησιάζει εἰς τὸ μαῦρον. s. Grau.

Schwarzholz, das, ῥετζινῶδες ξύλον, δένδρα ῥετζινώδη, (πεῦκαις καὶ ἐλάταις).

Schwarzkopf, der, ὁ μαυρομάλλης.

Schwarzkümmel, der, τὸ μελάνθιον, (φυτόν τι).

Schwarzkunst, die, ἡ μαγεία.

Schwarzkünstler, der, ὁ μάγος.

Schwärzlich, a. μαυρηδερὸς, μελανὸς, μαυρούτζικος.

Schwarzrock, der, ὁ μαυροφορεμένος. — ὁ παπᾶς.

Schwarzroth, a. μαυροκόκκινος.

Schwärzung, die, τὸ μαύρισμα.

Schwarzwald, der, δάσος ἀπὸ πεῦκαις καὶ ἐλάταις.

Schwarzwild, das, τὰ μαῦρα ἀγρίμνια, τουτ' ἔστι ἄγρια γουρούνια, ἀρκοῦδαις.

Schwatzen, v. n. ὁμιλῶ (πολὺ), φλυαρῶ.

Schwatzen, das, ἡ (πολλὴ) ὁμιλία, φλυαρία.

Schwätzer, der, ὁ φλύαρος. die —rin, ἡ φλύαρη.

Schwatzhaft, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ, φλύαρος.

Schwatzhaftigkeit, die, ἡ προθυμία εἰς τὴν φλυαρίαν.

Schweben, v. n. στέκομαι κρεμάμενος εἰς τὸν ἀέρα (ὡς τὰ πουλιὰ ἐνίοτε, τὰ σύννεφα κ. τ. ε.).

Schwefel, der, τὸ θειάφι.

Schwefelblume, die, (pl. f.) τὰ ἄνθη τοῦ θειαφιοῦ (χυμ.).

Schwefeldampf, der, ἀτμὸς, ἀτμίδα ἀπὸ θειάφι.

Schwefelfaden, der, κλωστὴ ἀλειμμένη μὲ θειάφι.

Schwefelgelb, a. κίτρινος ὡσὰν τὸ θειάφι.
Schwefelhölzchen, das, τὸ θειαφοκέρι.
Schwefelhütte, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ θειάφι.
Schwefellicht, a. ὅμοιος μὲ θειάφι.
Schwefelig, a. θειαφώδης, ὁποῦ περιέχει θειάφι.
Schwefelkies, der, πυρίτης (λίθος τις) περιέχων θειάφι.
Schwefelleber, die, μίγμα ἀπὸ θειάφι καὶ ἀλκαλινὸν ἅλας, (χυμ.).
Schwefeln, v. a. καπνίζω μὲ θειάφι.
Schwefelsäure, die, τὸ θειόξυδον, (κοινῶς λάδι ἀπὸ βιτριόλι).
Schweif, der, ἡ οὐρά.
Schweifen, v. a. κάμνω καμπύλον, λυγίζω. (aushöhlen, ausschweifen), κάμνω βαθουλὸν, βαθουλώνω. v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Schweifstern, der, ὁ κομήτης.
Schweigen, v. n. σιωπῶ.
Schweigen, das, ἡ σιωπή.
Schwein, das, τὸ γουροῦνι, ὁ χοῖρος. (μεταφ.) ἕνας ἄπαστρος, μουρδάρης.
Schweinerey, die, ἡ γουρουνοσύνη, μεγάλη ἀπαστρία.
Schweinfleisch (Schweinefleisch), das, γουρουνίσιον κρέας.
Schweinhirt, der, ὁ γουρουνοβοσκὸς, χοιροβοσκός.
Schweinhund, der, σκύλος διὰ κυνῆγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν. (μεταφ.) ἕνας πολλὰ ἄπαστρος, μουρδάρης.
Schweinigel, der, ὁ ἐχῖνος, σκαντζόχοιρος. (μεταφ.) ἕνας ἄπαστρος, μουρδάρης.
Schweinisch, a. γουρουνίσιος. — πολλὰ ἄπαστρος, μουρδάρικος.
Schweinkoben, der, s. Schweinstall, der.
Schweinmutter, die, ἡ σκρόφα, γουροῦνα.
Schweinsblase, die, γουρουνίσια φοῦσκα.
Schweinsborste, die, ἡ γουρουνότριχα.
Schweinsbraten (Schweinebraten), der, γουρουνίσιον ψητόν.
Schweinschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μουνουχίζει τοὺς χοίρους.
Schweinstall, der, ὁ γουρουνόσταυλος, σταῦλος τῶν χοίρων.
Schweinswildbret, das, κρέας ἀπὸ ἄγρια γουρούνια.
Schweinstreiber, der, s. Schweinhirt.
Schweiß, der, ὁ ἵδρως, ἵδρωτας. (bey den Jägern), τὸ αἷμα τῶν ἀγρίων ζώων.
Schweißen, v. a. σφυροκοπῶ πυρωμένον σίδηρον. v. n. χάνω αἷμα. der Hirsch schweißt, τὸ (λαβωμένον) ἐλάφι χάνει αἷμα.
Schweißfuchs, der, ἄλογον κοκκινούτζικον μὲ ἄσπραις τρίχαις τοῦ λαιμοῦ.
Schweißig, a. ἱδρωμένος.
Schweißloch, das, die Schweißlöcher, οἱ πόροι (εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων).
Schweißtuch, das, μανδύλι διὰ τὸν ἵδρωτα. — τὸ σουδάριον.
Schweizer, der, ὁ σουίτζερος, ἐλβετὸς (τὸ γένος). ὁ θυρωρὸς, πορτάρης.
Schweizerbäcker, der, ψωμᾶς σουίτζερος, ὁποῦ φκιάνει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα.
Schweizerkäse, der, τυρὶ ἀπὸ τὴν Σουΐτζάριαν, (ἀπὸ τὴν Ἐλβετίαν).
Schwelen, v. n. καίω κρυφίως ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, ὡσὰν κάρβουνα ἀναμμένα. v. a. Theer —, ψήνω κατράνι.
Schwelgen, v. n. τρώγω καὶ πίνω λαμ-

πρὰ καὶ ἄμετρα, ξεφαντώνω. ἀσελγῶ, ἀσωτεύω.

Schwelger, der, ὁ τρώγων καὶ πίνων λαμπρὰ καὶ ἄμετρα, ὁ πολυφάγος, οἰνοπότης, κοιλιόδουλος, ἄσωτος.

Schwelgerey, die, ἡ πολυφαγία καὶ πολυποσία, κοιλιοδουλεία, ἀσωτία.

Schwelgerisch, a. πολυδάπανος εἰς φαγητὰ καὶ πιοτὰ, ἄσωτος, ἀσελγής. — ὁμοίως· πλουσιοπάροχος.

Schwelkenbaum, der, s. Wasserhohlunder.

Schwelle, die, τὸ κατώφλιον.

Schwellen, v. a. (part. geschwellt), φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώσῃ, (οἷον ὁ ἀέρας τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ).

Schwellen, v. n. (part. geschwollen), φουσκώνω, πρίσκομαι.

Schwemme, die, τόπος ποταμοῦ ἢ λίμνης εἰς τὸν ὁποῖον λούουν τὰ ἄλογα.

Schwemmen, v. a. πλύνω, λούω.

Schwenken v. a. γυρίζω, κινῶ, ἀνεμίζω. (οἷον· τὸ σπαθὶ, τὸ φλάμπουρον). sich —, γυρίζω, κάμνω γυρισμὸν, (ὡς οἱ στρατιῶται).

Schwenkung, die, ὁ γυρισμὸς, (μάλιστα τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ γυρίζουν τριγύρω).

Schweppe, s. Schmitze.

Schwer, a. (von Gewicht), βαρύς. (beschwerlich), βαρετὸς, βαρύς. (schwer zu machen), δύσκολος. (hart, als: Strafe), βαρὺς, σκληρός.

Schwere, die, τὸ βάρος.

Schwerdt, s. Schwert.

Schwerfällig, a. βαρὺς, δυσκίνητος.

Schwerfälligkeit, die, ἡ δυσκινησία, τὸ δυσκίνητον.

Schwerlich, ad. δυσκόλως, μὲ δυσκολίαν, μετὰ βίας.

Schwermuth, die, ἡ μελαγχολία.

Schwermüthig, a. μελαγχολικός.

Schwerpunkt, der, τὸ κέντρον τοῦ βάρους.

Schwert, das, τὸ σπαθὶ πλατὺ καὶ μεγάλον, ἡ ῥομφαία.

Schwertfeger, der, ὁ σπαθοποιὸς, ξιφοποιός.

Schwertfisch, der, ὁ ξιφίας, (ψάρι μὲ κέρατον ὅμοιον ὡσὰν σπαθὶ εἰς τὴν μύτην).

Schwertlilie, die, τὸ ξιφίον, (φυτόν τι).

Schwerthieb, Schwertschlag, Schwertstreich, der, κτύπημα μὲ τὸ σπαθί.

Schwertträger, der ὁ σπαθοφόρος.

Schwester, die, ἡ ἀδελφή.

Schwesterchen, das, (dim.) ἀδελφίτζα.

Schwesterkind, das, παιδὶ ἀδελφῆς, ἀνεψιὸς ἢ ἀνεψιά.

Schwesterlich, a. τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός.

Schwestermann, der, ὁ ἀνδράδελφος, ἄνδρας τῆς ἀδελφῆς.

Schwestersohn, der, ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιός.

Schwestertochter, die, ἡ θυγατέρα τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιά.

Schwibbogen, der, ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι (εἰς τοῖχον).

Schwiegereltern, die, ὁ πενθερὸς καὶ ἡ πενθερά.

Schwiegermutter, die, ἡ πενθερά.

Schwiegersohn, der, ὁ γαμβρὸς, (ἄνδρας τῆς θυγατέρας τινός).

Schwiegertochter, die, ἡ νύμφη, (γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τινος).

Schwiegervater, der, ὁ πενθερός.

Schwiele, die, ὁ τύλος, σκληρὸν πετζὶ εἰς τὰ χέρια ἢ ποδάρια. (von Schlägen), μελιομάδα ἀπὸ κτύπημα, σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα.

Schwierig, a. δύσκολος.

Schwierigkeit, die, ἡ δυσκολία.
Schwimmblase, die, ἡ φοῦσκα τῶν ψαριῶν.
Schwimmen, v. n. κολυμβῶ. πλέω.
Schwimmen, das, τὸ κολύμβημα. τὸ πλεύσιμον.
Schwimmer, der, ὁ κολυμβητής.
Schwimmfuß, der, ποδάρι ἐπιτήδειον διὰ κολύμβημα (ὡς τοῦ κάστωρος, τῆς φώκιας).
Schwinde, die, ἡ λειχῆνα εἰς τὸ δέρμα.
Schwindel, der, ἡ ζάλη, ἀντράλα, σκοτοῦρα, σκοτοδινίασις.
Schwindeler, der, ὁ ἐλαφρόγνωμος, ψεύστης.
Schwindelgeist, der, ἡ ἐλαφρογνωμία, προθυμία εἰς ψεύδιαις. ein —, s. Schwindeler.
Schwindelig, Schwindlich, a. ζαλισμένος, ἀντραλισμένος. — werden, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι.
Schwindelkörner, die, τὸ κορίανδρον, (φυτὸν), τὰ σπειριὰ τοῦ κοριάνδρου.
Schwindeln, v. n. mir schwindelt, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι, μοὶ ἔρχεται ἀντράλα, σκοτοῦρα. (μεταφ.) κάμνω ψεύδιαις.
Schwinden, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια. (vertrocknen), ξηραίνομαι.
Schwindflechte, die, Schwinde.
Schwindgrube, die, λάκκος ὑπόγειος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὴν κοπριὰν καὶ κάθε ἀκαθαρσίαν.
Schwindsucht, die, ἡ φθίσις, τὸ χτικιὸν, ὁ ὕγτικας.
Schwindsüchtig, a. φθισικὸς, χτικιάρης. χτικιασμένος.
Schwinge, die, (zu Flachs), ὁ λιναροκόπανος. (Futterschwinge), ὁ λικμὸς, εἶδος κοσκίνου διὰ σιτάρια, (τουρκ. γιάπᾶς). (Schwungfeder), τὸ πτερὸν, ὁ πτέρυξ.
Schwingen, v. a. γυρίζω τριγύρω, κινῶ εἰς τὸν ἀέρα. ἀνεμίζω. Flachs —, κοπανίζω τὸ λινάρι. Korn —, λικμίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι. sich —, ῥίπτομαι, πηδῶ. (sich emporschwingen), πετῶ εἰς τὸ ὕψος, σηκώνομαι.
Schwingfeder, die, s. Schwungfeder.
Schwingung, die, τὸ κίνημα εἰς τὸν ἀέρα, ἀνέμισμα. τὸ ῥίψιμον, πήδημα. (des Pendels), ὁ παλμὸς τοῦ ἐκκρεμοῦς, ἡ κίνησις τοῦ ἐκκρεμοῦς.
Schwirren, v. n. τρίζω, σφυρίζω, σφυρίζω, λιλιρίζω, (ὡς μία μπάλλα ὁποῦ ῥίπτεται, ὁ ζίζιγας κ. τ. ε.).
Schwitzbad, das, θερμὸν λουτρὸν διὰ ἵδρωτα.
Schwitzen, v. n. ich schwitze, es schwitzt mich, ἱδρώνω.
Schwitzen, das, τὸ ἵδρωμα.
Schwitzig, s. Schweißig.
Schwitzkasten, der, σεντοῦκι διὰ ἵδρωτα, (θερμὸν σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον σφαλίζουν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ἀφροδισιακὰ πάθη).
Schwören, v. a. ὀμνύω, ὀμώνω. einen Eid —, κάμνω ὅρκον.
Schwül, a. πολλὰ ζεστός.
Schwüle, die, μεγάλη ζέστα (ὁποῦ κόπτει τὴν ἀναπνοήν), τὸ συνιεφόκαμμα.
Schwulst, der, (die), τὸ φούσκωμα, ἡ πρισμάδα. (μεταφ.) φουσκωμένα λόγια.
Schwülstig, a. φουσκωμένος.
Schwungrad, das, μεγάλος τροχὸς ὁποῦ γυρίζει ἀκατάπαυστα (οἷον εἰς τὸν τόρνον).
Schwung, der, τὸ γύρισμα, ἀνέμισμα, κίνημα. (s. Schwingen). τὸ πέταγμα εἰς ὕψος, σήκωμα.

Schwungfeder, die, μεγάλον πτερὸν (εἰς τοὺς πτέρυγας τοῦ πουλιοῦ).
Schwur, der, ὁ ὅρκος.
Sclave, der, ὁ σκλάβος, δοῦλος.
Sclavenhandel, der, πραγμάτεια μὲ σκλάβους.
Sclaverey, die, ἡ σκλαβία, δουλεία.
Sclavin, die, ἡ σκλάβισσα, δούλη.
Sclavisch, a. σκλαβικὸς, δουλικός.
Scorbut, der, τὸ σκορβοῦτον, (πάθος, μάλιστα εἰς τοὺς ναύτας).
Scorbutisch, a. σκορβούτικος.
Scorpion, der, ὁ σκορπιός.
Scorpionöhl, das, λάδι σκορπιοῦ.
Scrupel, der, ἡ ἀπορία, ἀμφιβολία, ἀνησυχία τῆς συνειδήσεως.
Scrupel, das, (der), τὸ γραμμάριον, (τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ λοτιοῦ. s. Loth).
Sebenbaum, der, τὸ βράθυ, (δενδράκι).
Sech, das, τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ.
Sechs, nu. ἕξ, ἕξη.
Sechse, die, τὸ ψηφίον ἕξη (6), ἡ ἕξη εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ εἰς τὰ ζάρια.
Sechseck, das, τὸ ἑξάγωνον.
Sechseckig, a. ἑξάγωνος.
Sechser, der, μονέδα ἀπὸ ἕξ φέννιγγα, (ἢ δύο παράδες).
Sechserley, a. indecl. ἕξ λογιῶν.
Sechsfach, a. ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος.
Sechsfüßig, a. ἑξάποδος, ὁποῦ ἔχει ἕξ ποδάρια. — ὁποῦ ἔχει ἕξ πόδας εἰς τὸ μάκρος.
Sechshundert, nu. ἑξακόσιοι.
Sechshundertste, a. ἑξακοσιοστός.
Sechsjährig, a. ἑξαετὴς, ἑξάχρονος.
Sechsmahl, ad. ἕξ φοραῖς, ἑξάκις.
Sechsmonatlich, a. ἑξαμηνιαῖος.
Sechsspännig, a. μὲ ἕξ ἄλογα ζευγμένα.
Sechste, a. ἕκτος.
Sechsthalb, Sechstehalb, a. πέντε ἥμισυ, πέντε καὶ μισόν.
Sechstausend, nu. ἕξ χιλιάδες.
Sechstel, (Sechstheil), das, τὸ ἕκτον, ἑκτημόριον.
Sechstens, ad. ἕκτον, διὰ ἕκτον.
Sechswochen, die, (pl. f.) αἱ ἕξ ἑβδομάδες τῆς λεχούσης μετὰ τὴν γένναν.
Sechswöchnerin, die, ἡ λεχοῦσα.
Sechzehn (Sechszehn), nu. δεκάξη, δεκαέξ.
Sechzehnhundert, nu. χίλιοι ἑξακόσιοι.
Sechzehnlöthig, a. sechzehnlöthiges Silber, ἀσήμι καθαρὸν (ὁποῦ ἔχει σωστὰ δεκάξη λότια εἰς τὴν μάρκαν. s. Mark).
Sechzehnte, a. δέκατος ἕκτος.
Sechzig, nu. ἑξήκοντα, ἑξῆντα.
Sechziger, der, ἕνας ἄνθρωπος ὑπὲρ τὰ ἑξῆντα χρόνια. (im Piketspiele), τὸ πίκο εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ πικέτου (ὅταν μετρᾷ τις ἑξῆντα εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ ἔχει εἰς τὰ χέρι).
Sechzigjährig, a. ἑξηκονταετὴς, ἑξηντάχρονος.
Sechzigste, a. ἑξηκοστός.
Seckel, der, ὁ σίκλος, (βάρος καὶ μονέδα εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἐβραίους). (Geldbeutel), ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί.
Secret, das, (Geheimniß), τὸ μυστικὸν, κρυφόν. (Abtritt), τὸ ἀναγκαῖον (εἰς ἕνα σπῆτι).
Secretär, der, ὁ γραμματικὸς (εἰς πρίγγιπα, ἄρχοντα κ. τ. ε.). — ὁμοίως ντουλάπι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γράψιμον.
Sect, der, (Canariensect), κρασὶ ἀπὸ τὰ Κανάρια νησιά.
Secte, die, ἡ αἵρεσις.
Sectirer, der, ὁ αἱρετικός.

Secundant, der, ὁ συμβοηθὸς εἰς μονομαχίαν.
Secunde, die, τὸ λεπτὸν δεύτερον, (ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λεπτοῦ πρώτου). ſ. Minute.
Secundiren, v. a. βοηθῶ, (μάλιστα εἰς μονομαχίαν).
Sedezband, der, βιβλίον εἰς δέκατον ἕκτον σχῆμα.
See, der, ἡ λίμνη.
See, die, ἡ θάλασσα.
Seebär, der, ἡ θαλασσία ἀρκοῦδα, εἶδος φώκιας.
Seefahrer, der, ὁ ναύτης, ἐκεῖνος ὁποῦ ταξιδεύει εἰς τὴν θάλασσαν.
Seefahrt, die, ταξίδι εἰς τὴν θάλασσαν.
Seefiſch, der, θαλάσσιον ψάρι.
Seegefecht, das, ἡ ναυμαχία. — ἡ μάχη εἰς τὴν θάλασσαν.
Seegel ꝛc., ſ. Segel ꝛc.
Seegras, das, τὸ φῦκος, (φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν).
Seegrün, a. πράσινος ὡς τὸ θαλάσσιον νερόν.
Seehafen, der, θαλάσσιος λιμένας.
Seehandel, der, πραγματεία διὰ θαλάσσης.
Seehund, der, Seekalb, das, ἡ φώκη, φώκια.
Seekarte, die, θαλασσία χάρτα.
Seekrankheit, die, τὸ θαλάσσιον πάθος, ἡ θαλασσία ἀῤῥωστία.
Seekrebs, der, ὁ ἀστακὸς, κάβουρας.
Seekrieg, der, θαλάσσιος πόλεμος.
Seeküſte, die, τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης, τὸ παραθαλάσσιον.
Seele, die, ἡ ψυχή. (der Kanone), τὸ κοῖλον τοῦ κανονιοῦ. (der Schreibfeder), ἡ καρδιὰ, ὁ μυελὸς τοῦ κονδυλιοῦ.
Seelenamt, Seelamt, das, ἡ λειτουργία διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τινὸς ἀπεθαμένου.
Seelenangſt, die, στενοχωρία τῆς ψυχῆς.
Seelenhirt, der, ὁ ψυχικὸς ποιμὴν, ὁ πνευματικός.
Seelenlehre, die, ἡ ψυχολογία.
Seelenruhe, die, ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς.
Seelenverkäufer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀπάταις στιχίζει νέους εἰς τὰ καράβια ἢ εἰς τὸ στράτευμα.
Seelenwanderung, die, ἡ μετεμψύχωσις.
Seelmeſſe, die, λειτουργία διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ἑνὸς ἀπεθαμένου.
Seelöwe, der, τὸ θαλάσσιον λεωντάρι, εἶδος φώκιας.
Seelſorge, die, φροντίδα διὰ τὰς ψυχάς.
Seelſorger, der, ὁ ποιμὴν (τῶν ψυχῶν), πνευματικός.
Seeleute, die, οἱ ναῦται.
Seeluft, die, θαλάσσιος ἀέρας.
Seemacht, die, θαλασσία δύναμις, ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα.
Seemann, der, ὁ ναύτης.
Seeoffizier, der, ὀφφικιάλος εἰς πολεμικὸν καράβι.
Seeotter, die, ἡ θαλασσία ἐνυδρὶς, θαλασσία λόντρα.
Seepferd, das, θαλάσσιον ἄλογον, εἶδος φώκιας.
Seeräuber, der, ὁ πειράτης, κουρσάρος.
Seeräuberey, die, τὸ κούρσευμα εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ πειρατεία.
Seereiſe, die, ταξίδι διὰ θαλάσσης.
Seeſalz, das, θαλάσσιον ἅλας.
Seeſchlacht, die, Seetreffen, das, ἡ ναυμαχία, θαλασσία μάχη.
Seeſoldat, der, θαλάσσιος στρατιώτης, στρατιώτης διὰ θαλάσσης.
Seeſpinne, die, εἶδος ἀστακοῦ χωρὶς οὐράν.

Seestaat, der, βασίλειον ἢ πολιτεία ὁποῦ ἔχει θαλασσίαν δύναμιν.
Seestadt, die, παραθαλασσία πόλις.
Seestück, das, ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει παραθαλάσσιον τόπον, ναυμαχίαν κ. τ. ε.
Seesturm, der, φουρτοῦνα εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνεμοζάλη, τρικυμία.
Seethier, das, θαλάσσιον ζῶον.
Seetreffen, das, s. Seeschlacht.
Seeufer, das, τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης.
Seevogel, der, θαλάσσιον πουλί.
Seewärts, ad. πρὸς τὴν θάλασσαν.
Seewasser, das, θαλάσσιον νερόν.
Seewind, der, θαλάσσιος ἄνεμος.
Seewesen, das, ἡ ναυτικὴ, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν θάλασσαν, οἷον· ὁ στόλος, οἱ ναῦται κ. τ. ε.
Segel, das, τὸ πανὶ τοῦ καραβιοῦ, τὸ ἄρμενον, ἱστίον. unter — gehen, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν λιμένα. κάμνω πανιά.
Segelbaum, der, s. Mastbaum.
Segelfertig, a. ἕτοιμος νὰ κάμῃ πανιά.
Segeln, v. n. ἀρμενίζω, κάμνω πανιά. ein Fahrzeug in den Grund segeln, καταποντίζω, πνίγω ἕνα μικρὸν καράβι κάμνωντας πανιὰ κατ' ἐπάνω του.
Segelstange, die, ἡ ἀντέννα τοῦ καραβιοῦ.
Segeltuch, das, τὸ χονδρὸν πανὶ διὰ τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ.
Segelwerk das, τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ.
Segen, der, ἡ εὐλογία. (μεταφ.) ἡ εὐτυχία, τὰ πλοῦτη.
Segnen, v. a. εὐλογῶ.
Segnung, die, s. Segen.
Sehe, die, (gem. für Augenstern), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Sehen, v. a. et n. βλέπω. (ansehen, anblicken), θεωρῶ, κυτάζω. sehen lassen, δίδω (εἰς ἄλλον) νὰ ἰδῇ, δεικνύω. δείχνω. sich sehen lassen, (μεταφ.) κάμνω ἐπίδειξιν. (aussehen), φαίνομαι.
Sehen, das, τὸ βλέψιμον, ἡ ὄψις.
Sehenswürdig, a. ἀξιοθεώρητος.
Sehenswürdigkeit, die, τὸ ἀξιοθεώρητον.
Seher, der, ὁ προφήτης.
Seherohr, das, τὸ τηλεσκόπιον, τουρμπίνι.
Sehne, die, ὁ τένων, τὸ νεῦρον. eines Bogens), τὸ νεῦρον τοῦ τόξου. (in der Geometrie), ἡ χορδὴ (τοῦ τόξου εἰς τὸν κύκλον).
Sehnen, sich, nach etwas, ποθῶ, ἔχω πόθον.
Sehnen, das, ὁ πόθος.
Sehnig, a. νευρώδης.
Sehnlich, a. ἔνθερμος. ad. ἐνθέρμως, μὲ πόθον.
Sehnsucht, die, ὁ πόθος.
Sehr, ad. πολλὰ, σφοδρὰ, δυνατά.
Seiche, die, (gem.), s. Harn, Urin.
Seichen, (gem.), s. Pissen.
Seicht, a. ὁποῦ δὲν εἶναι βαθὺς, ῥηχός. (μεταφ.) ἀθεμελίωτος, ἀχαμνός.
Seichtigkeit, die, τὸ ὀλίγον βάθος. (μεταφ.) τὸ ἀθεμελίωτον, ἡ ἀδυναμία (συλλογισμοῦ κ. τ. ε.)
Seide, die, τὸ μετάξι. rohe —, ἀδούλευτον μετάξι.
Seidelbast, der, ἡ θυμελαία, χαμαδαφνη, (φυτόν τι).
Seiden, a. μεταξωτός.
Seidenbau, der, ἀνατροφὴ μεταξοσκωλυκιῶν.
Seidenen, das, τὸ κουκοῦλι τοῦ βόμβυκος.
Seidenfabrik, die, φαμπρίκα διὰ μεταξωτά

Seidenfaden, der, μεταξωτὴ κλωστή.
Seidenfärber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει τὸ μετάξι.
Seidenhandel, der, ἡ πραγματεία μὲ μετάξι ἢ μὲ μεταξωτά.
Seidenhändler, der, πραγματευτὴς μὲ μετάξι ἢ μὲ μεταξωτά. μεταξοπώλης.
Seidenhandlung, die, πραγματεία μὲ μετάξι ἢ μὲ μεταξωτὰ, ἐργαστῆρι ἔνθα πωλοῦν μεταξωτὰ ἢ μετάξι.
Seidenhase, der, λαγίδιον (κουνέλι) μὲ τρίχες ἁπαλαῖς ὡσὰν τὸ μετάξι.
Seidenraupe, die, s. Seidenwurm, der.
Seidenschwanz, der, εἶδος πουλιοῦ μικροῦ.
Seidensticker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κεντᾷ μεταξωτά.
Seidenwaare, die, τὸ μεταξωτόν.
Seidenweber, der, ὑφαντὴς μεταξωτῶν.
Seidenwurm, der, τὸ σκωλήκι τοῦ μεταξιοῦ, μεταξοσκώληκον, ὁ βόμβυξ.
Seidenzeug, das, (der), τὸ μεταξωτόν.
Seidenzucht, s. Seidenbau.
Seife, die, τὸ σαποῦνι.
Seifen, v. a. σαπουνίζω.
Seifenartig, a. σαπουνοειδής.
Seifenblase, die, φοῦσκα ἀπὸ σαπουνόνερον.
Seifenkugel, die, σφαῖρα ἀπὸ (μυριστικὸν) σαποῦνι.
Seifensieder, der, ὁ σαπουνὰς, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ σαποῦνι.
Seifensiederey, die, ὁ τόπος ὅπου φκιάνουν τὸ σαποῦνι. ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς τοῦ σαπουνιοῦ.
Seifenspiritus, der, σπίριτον σαπουνιοῦ.
Seifenstein, der, ὁ στεατίτης, ἡ σαπουνόπετρα.
Seifenwasser, das, τὸ σαπουνόνερον.
Seifig, a. σαπουνώδης.
Seigen, s. Seihen.
Seiger, a. (im Bergbaue), καταχάθετος.
Seiger, der, τὸ (μεγάλον) ὡρολόγιον.
Seigerer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὸ ἀσῆμι.
Seigerhütte, die, τόπος ὅπου καθαρίζουν τὸ ἀσῆμι.
Seigern, v. a. (im Bergbaue), καθαρίζω τὸ ἀσῆμι.
Seigerstunde, die, eine ganze —, (im gem. Leben), μία ὁλόκληρη ὥρα, μία ὥρα σωστά.
Seigerung, die, ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἀσημιοῦ.
Seihen, v. a. στραγγίζω, σακκελίζω.
Seihen, das, τὸ στράγγισμα, σακκέλισμα.
Seihetuch, das, τὸ στραγγιστήριον, σακκελιστήριον.
Seil, das, τὸ σχοινίον, σχοινί.
Seiler, der, ὁ σχοινοπλόκος, σχοινᾶς.
Seilerbahn, die, τόπος ὅπου φκιάνουν τὰ σχοινιά.
Seiltänzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χορεύει ἐπάνω εἰς τὸ σχοινὶ, ὁ σχοινοβάτης, (τουρκ. πεχλιβάνος).
Seim, der, (Honigseim), μέλι καθαρὸν, μέλι χωρισμένον ἀπὸ τὸ κηρί.
Seimen, v. a. καθαρίζω (μάλιστα τὸ μέλι).
Seimicht, a. πυκνὸς (ὡσὰν τὸ μέλι, τὸ συροῦπι).
Sein, seine sein, pron. του, ἐδικός (ἰδικός) του, ἐδική του, ἐδικόν του.
Seinethalben, Seinetwegen, Seinetwillen, ἐξ αἰτίας του, δι' αὐτὸν, διὰ τὸ χατῆρι του.
Seinige, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) του, ἡ ἐδική του, τὸ ἐδικόν του.
Seit, prp. ἀπὸ, (λέγεται μόνον διὰ καιρόν).

Seitdem, *ad.* ἀπὸ τότε, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρόν.
Seite, die, τὸ μέρος. (des Körpers), τὸ πλευρὸν, τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σώματος. (im Buche), ἡ σελίδα, τὸ κατεβατόν. bey — auf die, κατὰ μέρος. von der —, ἀπὸ τὸ πλάγιον, πλαγίως.
Seitenblick, der, πλάγιον βλέμμα.
Seitengebäude, das, κτίρειον εἰς τὸ πλάγιον, μικρότερον ὁσπῆτι κοντὰ εἰς ἕνα μεγάλον.
Seitengewehr, das, τὸ σπαθὶ (τοῦ κοινοῦ στρατιώτου).
Seitenlinie, die, οἱ μὴ κατ' εὐθεῖαν συγγενεῖς, (οἱ συγγενεῖς ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς, οἱ μεταγενέστεροι ἐκείνων).
Seitenstechen, das, ἡ πλευρῖτις, ὁ πόνος εἰς τὴν πλευράν.
Seitenstück, das, ζωγραφία, διήγησις κ. τ. ε. ὁμοία μὲ ἄλλην ζωγραφίαν κ. τ. ε., τὸ ἀντίτυπον.
Seitenthür, die, θύρα εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, θύρα κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην.
Seitenverwandte, der, συγγενὴς ἀπὸ τὸ πλάγιον μέρος, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ προπάτορος.
Seitenweg, der, πλάγιος δρόμος, δρόμος εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος.
Seitenwind, der, πλάγιος ἀέρας, πλάγιος ἄνεμος.
Seither, *ad.* ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἕως τώρα.
Seitwärts, *ad.* ἀπὸ τὸ πλάγιον μέρος, εἰς τὸ πλάγιον, πλαγίως.
Selb, Selbander, Selbzweite, μαζὺ μὲ ἕναν ἄλλον, δύο μαζύ.
Selber, *pron.* αὐτὸς, ἴδιος. s. Selbst.
Selbiger, selbige, selbiges, *pron.* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
Selbst, *pron.* αὐτὸς, ἴδιος. ich selbst, ἐγὼ αὐτὸς, ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐγὼ μόνος μου.
Selbstbefleckung, die, ἡ μαλακία. — treiben, κάμνω μαλακίαν.
Selbstbetrug, der, s. Selbsttäuschung.
Selbsteigen, *a.* ἴδιος. es ist mir selbsteigen, εἶναι ἴδιον ἐδικόν μου, ἀνήκει μόνον εἰς ἐμένα.
Selbsterhaltung, die, ἡ διατήρησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.
Selbsterkenntniß, die, ἡ γνῶσις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.
Selbstgefällig, *a.* ἀρεστὸς εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτόν. — φίλαυτος.
Selbstgefälligkeit, die, ἡ φιλαυτία.
Selbstgefühl, das, ἡ αἴσθησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αἴσθησις τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ὕπαρξίν του.
Selbstgeschoß, das, s. Selbstschuß.
Selbstgespräch, das, ὁ μονολόγος, ἡ ὁμιλία τινὸς μὲ τὸν ἑαυτόν του μόνον.
Selbstherrscher (Selbsthalter), der, ὁ αὐτοκράτωρ.
Selbstherrscherin, die, ἡ αὐτοκρατόρισσα.
Selbsthülfe, die, ἡ αὐτοβοήθεια.
Selbstklug, *a.* ματαιόφρων, ὁποῦ νομίζει ὅτι αὐτὸς μόνος εἶναι γνωστικός.
Selbstlaut, Selbstlauter, der, τὸ φωνῆεν.
Selbstliebe, die, ἡ ἀγάπη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, (ἡ φιλαυτία).
Selbstlob, das, ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.
Selbstmord, der, ἡ αὐτοφονία, αὐτοκτονία, αὐτοχειρία.
Selbstmörder, der, ὁ αὐτοφόνος, αὐτοκτόνος, αὐτόχειρ.
Selbstpeiniger, der, ὁ τιμωρητὴς τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του, (ἑαυτὸν τιμωρούμενος).

Selbstpeinigung, die, ἡ τιμωρία τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.

Selbstprüfung, die, ἡ ἐξέταξις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αὐτοδοκίμασις.

Selbstrache, die, ἡ αὐτεκδίκησις, ἡ ἐκδίκησις τὴν ὁποίαν κάμνει τις μόνος του.

Selbstruhm, der, s. Selbstlob.

Selbstschändung, die, s. Selbstbefleckung

Selbstschuß, der, τουφέκι κρυμμένον ὁποῦ ῥίπτει μόνον του εὐθὺς ὁποῦ τὸ ἐγγίξῃ τις.

Selbstschwächung, s. Selbstbefleckung.

Selbstständig (Selbständig), a. αὐτεξούσιος, ἀνεξήρτητος.

Selbstständigkeit, die, ἡ αὐτεξουσιότης.

Selbstsucht, die, ὁ ἐγωϊσμὸς, ἡ φιλαυτία.

Selbstsüchtig, a. φίλαυτος.

Selbsttäuschung, die, ἡ ἀπάτη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.

Selbstthätig, a. αὐτοενεργῶν.

Selbstthätigkeit, die, ἡ αὐτοενέργεια.

Selbstverläugnung, die, ἡ ἀπάρνησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἑκουσία παραίτησις.

Selbstzufrieden, a. εὐχαριστημένος μὲ τὸν ἑαυτόν του.

Selbstzufriedenheit, die, ἡ εὐχαρίστησις μὲ τὸν ἑαυτόν του.

Selig, a. μακάριος. εὐδαίμων, εὐτυχής. der Selige, ὁ μακαρίτης. selig sprechen, συναριθμῶ τινὰ μὲ τοὺς ἁγίους.

Seligkeit, die, ἡ μακαριότης. ἡ εὐδαιμονία, εὐτυχία.

Seligmacher, der, s. Heiland.

Seligsprechung, die, ἡ συναρίθμησις τινὸς μὲ τοὺς ἁγίους.

Sellerie, der, τὸ σέλινον, (χόρτον καὶ ῥίζα).

Selten, a. σπάνιος. ad. σπανίως.

Seltenheit, die, ἡ σπανιότης. — ἕνα σπάνιον πρᾶγμα.

Seltsam, a. παράξενος.

Seltsamkeit, die, τὸ παράξενον.

Semmel, die, μικρὸν ἄσπρον ψωμί.

Semmelmehl, das, ἄσπρον ἀλεύρι διὰ τὰ μικρὰ ψωμία.

Sendel, der, εἶδος ἀπὸ ταφετὰν (λεπτὸν καὶ τὸν πλέον κοινότερον).

Senden, v. a. στέλλω, στέλνω.

Sendschreiben, das, Sendbrief, der, ἡ ἐπιστολὴ, γραφή.

Sendung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.

Senesbaum, der, Senesblätter, die, (pl. n.) ἡ κολουτέα, τὰ φύλλα τῆς κολουτέας, (καθαρτικόν τι).

Senf, der, τὸ σινάπι.

Senfkorn, das, κόκκος σινάπεως, κουκὶ ἢ σπειρὶ σιναπιοῦ.

Senfpflaster, das, ἔμπλαστρον μὲ σινάπι.

Sengen, v. a. καψαλίζω. sengen und brennen, χαλνῶ καὶ κατακαίω (εἰς τὸν πόλεμον).

Senkbley, das, τὸ μολύβι (μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης).

Senkel, der, τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα (διὰ σφίξιμον τοῦ γιελεκιοῦ τῶν γυναικῶν).

Senken, v. a. κατηβάζω. βυθίζω. (Pflanzen), κάμνω καταβολάδαις, βάνω καταβολάδαις. s. Absenken.

Senkler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ γαϊτάνια λεγόμενα Senkel.

Senkung, die, τὸ κατήβασμα, βύθισμα, ὁ βυθισμός.

Senkrecht, a. κατακάθετος.

Senne, die, s. Sehne.

Senne, Senner, der, (in der Schweiz), βουκόλος ὁποῦ φκιάνει τυρί.

Sensal, der, s. Mäkler.

Sense, die, ἡ κόσσα.

Sensen, *v. a.* κοσσίζω.
Sensenschmidt, der, ὁ κοσσοποιὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κόσσαις.
Senserie, die, s. Mäklergebühren.
Sentenz, die, (der Sittenspruch), ἀπόφθεγμα ἠθικὸν ἢ φιλοσοφικόν. — (Richterspruch), ἀπόφασις κριτοῦ.
September, der, ὁ Σεπτέμβριος, (μήν).
Sequester, der, (Beschlag), τὸ ἀμάχευμα, ἐπιτροπία διωρισμένη ἀπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἐμουφλούζεψε κ. τ. ε. ὁμοίως· ὁ ἐπίτροπος διωρισμένος εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν.
Sequestriren, *v. a.* ἀμαχεύω, βάνω ἐπίτροπον εἰς τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἐμουφλούζεψε κ. τ. ε.
Serail, das, (franz.), τὸ σαράϊ, παλάτιον τοῦ τουρκικοῦ σουλτάνου.
Seraph, der, ὁ Σεραφεὶμ, (τάξις ἀγγέλων).
Serenate, die, ἡ σερενάτα, μουσικὴ εἰς τὴν νύκτα (μάλιστα ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα μιᾶς κόρης).
Serpentin, der, ἡ σερπεντίνα, (ὀφιδόπετρα), εἶδος μαρμάρου μὲ βέργαις παρδαλαῖς.
Serschant, der, (franz. Sergeant), ὁ σεργιέντης, κατώτερος ὀφφικιάλος ὅμως μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν καποράλην.
Serviette, die, τὸ χειρόμακτρον, (ἡ σαλφέτκα).
Servitut, das, ἡ ὑποχρέωσις (εἰς δουλείαν κ. τ. ε.).
Sesam, der, Sesamkraut, das, τὸ σησάμι.
Sessel, der, σκαμνὶ χωρὶς ἀκουμβιστῆρι.
Seßhaft, *a.* s. Ansässig.
Session, die, s. Sitzung.
Setzen, *v. a.* βάνω, βάζω, θέτω. Bäume ꝛc. —, φυτεύω δένδρα κ. τ. ε. fest setzen, διωρίζω, ἀποφασίζω. einen festsetzen, φυλακώνω τινά. (annehmen), ὑποθέτω. gesetzt, ἂς ὑποθέσωμεν. ins Geld setzen, πωλῶ. zur Rede setzen, ζητῶ ἀπόκρισιν ἀπό τινα, ἐξετάζω. aus den Augen setzen, ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ. den Kopf auf etwas setzen, βάνω πεῖσμα, θέλω τι χωρὶς ἄλλο. — sich setzen, *v. r.* καθίζω. setzen Sie sich, καθίσατε. (von (Flüssigkeiten), κατακάθομαι, καθαρίζομαι, ξεθολώνομαι. (von Ueberschwemmung), κατακάθομαι, πίπτω, καταβαίνω. (an einem Orte niederlassen), πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον. (von Gebäuden), κατακάθομαι, μαζώνομαι (ὡς τὰ νέα κτίρεια). (mit den Gläubigern ꝛc.), τεριάζομαι μὲ τοὺς δανειστάς μου (μὲ τοὺς κρεδιτόρους).
Setzer, der, ὁ στοιχειοθέτης, τυποθέτης.
Setzkasten, der, τὸ κουτὶ ὁποῦ ἔχει τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας.
Setzkolben, der, τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον στουμπώνουν τὸ βόλι εἰς τὸ κανόνι.
Setzling, der, βλαστὸς φυτευμένος. — νέον ψάρι βαλμένον εἰς μίαν λίμνην.
Setzung, die, τὸ βάλσιμον, ἡ θέσις, τὸ θέσιμον. s. Setzen.
Setzwage, die, ἡ στάθμη, τὸ ἀλφάδι.
Seuche, ἡ ἐπιδημία, κολλητικὴ ἀῤῥωστία. τὸ θανατικόν.
Seufzen, *v. n.* ἀναστενάζω.
Seufzer, der, ὁ ἀναστεναγμός.
Seyn, *v. n.* εἶμαι. ὑπάρχω.
Sich, *pron.* τὸν ἑαυτόν του, τὸν ἑαυτόν της, τὸν ἑαυτόν των.
Sichel, die, τὸ δρέπανον, δρεπάνι.
Sichelförmig, *a.* δρεπανοειδής.
Sicheln, *v. a.* κόπτω μὲ τὸ δρέπανον.

Sicher, a. (gefahrlos), ἀσφαλὴς, σίγουρος. (zuverlässig), βέβαιος, ἀναμφίβολος, σίγουρος. (ruhig), ἥσυχος, ἀφρόντιστος.
Sicherheit, die, ἡ ἀσφάλεια. σιγουράδα. βεβαιότης. ἡσυχία.
Sicherlich, ad. βέβαια.
Sichern, v. a. ἀσφαλίζω. βάνω εἰς ἀσφάλειαν, εἰς σιγουράδα. βεβαιώνω.
Sicht, die, (bey Wechseln), ἡ θεωρία. zahlbar auf Sicht, νὰ πληρωθῇ βλέπωντας, (εὐθὺς ὁποῦ παῤῥησιασθῇ ἡ χαμβιάλη).
Sichtbar, a. ὁρατός.
Sichtbarkeit, die, τὸ ὁρατόν.
Sichten, v. a. κοσκινίζω.
Sie, die, τὸ θηλυκὸν (τῶν μικρῶν πουλιῶν).
Sie, pron. ἐκείνη, αὐτή. ἐκείνην, αὐτήν. ἐκεῖνοι, αὐτοὶ, ἐκεῖναι, αὐταὶ, (ἐκεῖναις, αὐταῖς), ἐκεῖνα, αὐτά. ἐκείνους, αὐτοὺς, ἐκείνας, αὐτὰς, ἐκεῖνα, αὐτά. (als Anrede), ἐσεῖς, τοῦ λόγου σας, ἐσᾶς, σᾶς.
Sieb, das, τὸ κόσκινον.
Sieben, v. a. κοσκινίζω.
Sieben, nu. ἑπτὰ, (ἑφτά).
Sieben, die, τὰ ἑπτὰ (εἰς τὰ χαρτιά), τὸ ψηφίον ἑπτὰ (7). Eine böse Sieben (im Scherz), μία κακὴ γυναῖκα, ὁποῦ μαλώνει πάντοτε.
Siebeneck, das, τὸ ἑπτάγωνον.
Siebenerley, a. indecl. ἑπτὰ λογιῶν.
Siebenfach, (siebenfältig), a. ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος.
Siebenfingerkraut, das, τὸ ἑπτάφυλλον, (φυτόν τι).
Siebengestirn, das, αἱ πληϊάδες, (κοινῶς τὰ πούλια, συνάστρισις).
Siebenhundert, nu. ἑπτακόσιοι.
Siebenhundertste, a. ἑπτακοσιοστός.
Siebenjährig, a. ἑπταετὴς, ἑπτάχρονος.
Siebenmahl, ad. ἑπτὰ φοραῖς.
Siebenschläfer, der, εἶδος ἐλειοῦ (ποντικοῦ μεγάλου) ὁποῦ κοιμᾶται ἕως ἑπτὰ μῆνας τὸν χρόνον. (im Scherz), ὁ ὑπνιάρης, ὁποῦ κοιμᾶται παρὰ πολύ.
Siebenschläfer, die, (pl.) οἱ ἑπτὰ (ἅγιοι) κοιμηταί.
Siebentausend, nu. ἑπτὰ χιλιάδες.
Siebente, a. ἕβδομος.
Siebentel, das, τὸ ἕβδομον μέρος, ἕνα ἕβδομον.
Siebenthalb, a. ἓξ ἥμισυ, ἓξ καὶ μισόν.
Siebmacher, der, ὁ κοσκινοποιός.
Siebzehn, siebenzehn, nu. δεκαεπτὰ, (δέκα ἑφτὰ, δεκαφτά).
Siebzehnhundert, nu. χίλιοι ἑπτακόσιοι.
Siebzehntausend, nu. δεκαεπτὰ χιλιάδες.
Siebzig, siebenzig, nu. ἑβδομῆντα, ἑβδομήκοντα.
Siebziger, der, ὁ ἑβδομηκονταετὴς, ἄνθρωπος ὑπὲρ τοὺς ἑβδομῆντα χρόνους.
Siebenzigste, a. ἑβδομηκοστός.
Siebzigtausend, nu. ἑβδομῆντα χιλιάδες.
Siech, a. ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν.
Siechbette, das, (κλίνη ἀῤῥώστου), πολυχαιρινὴ ἀῤῥωστία.
Sieche, v. n. εἶμαι ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν.
Siechhaus, das, τὸ νοσοδοχεῖον, ὁσπιτάλι.
Siechkorb, der, μεγάλον καλάθι, εἰς τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν τοὺς ἀῤῥώστους εἰς τὰ νοσοδοχεῖον.
ieden, v. n. et a. βράζω.
Siedend, a. ὁποῦ βράζει, βραστός.
Siedpunkt, der, ὁ βαθμὸς τοῦ βράζοντος νεροῦ (εἰς τὸ θερμόμετρον).

Sieg, der, ἡ νίκη.
Siegel, das, ἡ βοῦλλα, σφραγίς.
Siegelbewahrer, der, ὁ φύλαξ τῆς βασιλικῆς βοῦλλας.
Siegelerde, die, ἡ λιμναῖα γῆ, χῶμα τι ἀντιφάρμακον.
Siegellack, der, τὸ βουλλοκέρι.
Siegeln, v. a. βουλλώνω, σφραγίζω.
Siegelwachs, das, κηρὶ διὰ βούλλωμα.
Siegen, v. n. νικῶ, εἶμαι νικητής.
Sieger, der, ὁ νικητής.
Siegesgepränge, das, ὁ θρίαμβος, ἡ παράταξις διὰ τὴν νίκην.
Siegeszeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς νίκης, τὸ τρόπαιον.
Siegreich, Sieghaft, a. νικῶν, νικηφόρος.
Siehe! siehe da! ἰδοὺ, ἴδε, ἰδέ.
Sickern, v. n. στάζω, σταλάζω.
Siele, die, (gewöhnl. pl.) τὰ λουριὰ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀλόγου ὅταν τὸ ζεύξουν.
Siegmarswurz, die, ἡ ἀλκαία, (φυτόν τι).
Signal, das, τὸ σημεῖον (ὁποῦ δίδουν μὲ τὸ φλάμπουρον, μὲ φυσσέκια, μὲ κανονιαῖς κ. τ. ε.)
Signalisiren, v. a. et n. δίδω σημεῖον (μὲ κανονιὰν κ. τ. ε.), σημειώνω. sich —, s. auszeichnen.
Signatur, die, ἡ ὑπογραφή. (In der Druckerey), τὸ ψηφίον μὲ τὸ ὁποῖον ὑποσημειώνεται ἡ τυπωμένη κόλλα.
Signiren, v. n. s. Bezeichnen, Unterzeichnen.
Silbe rc. s. Sylbe rc.
Silber, das, τὸ ἀργύριον, ὁ ἄργυρος, τὸ ἀσῆμι.
Silberarbeiter, der, ὁ ἀργυροχόος, ὁποῦ φκιάνει ἀσημικά.
Silberbarre, die, χυτὸν κομμάτι ἀσημιοῦ.
Silberbergwerk, das, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ἀσῆμι.
Silberblech, das, λεπτὴ ἀσημένια πλάκα.
Silberblättchen, das, λεπτὸν ἀσημένιον φύλλον.
Silberdiener, der, βασιλικὸς δοῦλος ὁποῦ φυλάγει τὰ ἀσημικὰ, ἀργυροφύλαξ.
Silberdraht, der, ἀσημένιον σύρμα.
Silbererz, das, μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι.
Silberfaden, der, ἀσημένια κλωστή.
Silberfarbe, die, χρῶμα ἀργυροῦν, χρῶμα ἀσημιοῦ.
Silberfarben, a. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀργυροῦν, ἀργυροχρώματος.
Silberflotte, die, ὁ στόλος ὁποῦ φέρει ἀσῆμι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς.
Silbergeld, das, ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀσημένιαις μονέδαις, ἀσημένια ἄσπρα.
Silbergehalt, der, τὸ ἀσῆμι περιεχόμενον (εἰς μονέδαν, εἰς ἀγγεῖον).
Silbergeräth, Silbergeschirr, das, τὰ ἀσημικὰ, ἀσημένια ἀγγεῖα.
Silberglätte, die, ὁ λιθάργυρος, (τουρκ. τὸ μουρτασάγκι).
Silbergroschen, der, μικρὸν γροσσίκι τῶν ὁποίων τὸ ταλήριον ἔχει τρίαντα.
Silbergrube, die, s. Silberbergwerk.
Silberhaar, das, τὰ ἄσπρα μαλλιὰ ἑνὸς τιμημένου γέροντος.
Silberhaltig, a. ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι.
Silberhell, a. καθαρὸς καὶ λαμπρὸς ὡσὰν τὸ ἀσῆμι.
Silberkammer, die, τὸ ἀργυροφυλάκειον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ ἀσημικά.
Silberklang, der, ὁ ἦχος, τόνος τοῦ ἀσημιοῦ, ἀργυροειδὴς τόνος.
Silberlahn, der, λεπτὰ φύλλα ἀσημιοῦ.
Silberling, der, μονέδα τις ἀσημένια τῶν παλαιῶν Ἑβραίων, ὁ σίκλος.

Silbermünze, die, νόμισμα ἀργυροῦν, ἀσημένια μονέδα.
Silbern, a. ἀργυροῦς (ἀργυρέος), ἀσημένιος.
Silberplatte, die, ἀσημένια πλάκα.
Silberprobe, die, ἡ δοκιμὴ τοῦ ἀσημιοῦ.
Silberquell, der, ἀργυρᾶ πηγὴ, πηγὴ καθαρὰ ὡσὰν τὸ ἀργύριον. (ποιητικῶς).
Silberreich, a. ὁποῦ ἔχει πολὺ ἀσῆμι.
Silbersand, der, ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ ἀσῆμι, ἄμμος ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι.
Silberschaum, der, s. Silberglätte.
Silberservis, (— service, franz.), das, τὰ ἀσημικὰ ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης, οἷον· πιάτα, χουλιάρια κ. τ. ε.
Silberspinner, der, ὁ ἀργυροκλώστης, ὁποῦ κλώθει ἢ γνέθει μὲ ἀσημένιαις κλωσταῖς.
Silberstimme, die, ἀργυρᾶ φωνὴ, νοστιμωτάτη φωνή (ὁμοία μὲ τὸν τόνον ἑνὸς ἀσημενίου κουδουνιοῦ).
Silberstoff, der, ἀσημικὴ στόφα.
Silberverwahrer, Silberwärter s. Silberdiener.
Silberton, der, ἀργυροῦς τόνος, ὡς ἀπὸ ἀσημένια κουδούνια.
Silberwäscher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πλυνει τὰ ἀσημικά.
Silberweiß, a. ἄσπρος ὡσὰν τὸ ἀσῆμι.
Simonie, die, ἡ σιμονία, ἀπόκτησις ἐκκλησιαστικῶν ἐπαγγελμάτων διὰ μέσου δώρων δεδομένων.
Simpel, a. ἁπλοῦς, ἁπλός. s. Einfach, Einfältig.
Simplicität, die, s. Einfachheit, Einfalt.
Sims, der, ἡ κορωνὶς, ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ τοίχου ὁποῦ ἐξέχει καὶ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ὁ. στύλος. — μέρος ἐξέχον τοῦ τοίχου εἰς τὸν ὀντὰν εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν διάφορα πράγματα, ὁ τοράς.
Singechor, der, χορὸς ψαλτῶν ἢ τραγουδιστῶν.
Singekunst, die, ἡ ψαλτική. ἡ τραγουδιστική.
Singen, a. n. (in der Kirche), ψάλλω. (von jedem andern Gesange), τραγουδῶ. (besingen, als Dichter), ᾄδω. (vom Gesang der Vögel), κηλαδῶ.
Singen, das, τὸ ψάλλειν. τὸ τραγούδημα. τὸ κηλάδημα.
Singspiel, das, δράμα μουσικὸν, (ἡ ὄπερα, ἰταλ.)
Singestimme, die, ψαλτικὴ φωνή. τραγουδιστικὴ φωνή.
Singestück, das, μουσικὸν κομμάτι ὁποῦ ψάλλουν ἢ ὁποῦ τραγουδοῦν. τὸ τραγοῦδι.
Singestunde, die, ὥρα ψαλτικὴ, ὥρα τραγουδιστική. Singestunden geben, διδάσκω τινὰ νὰ ψάλλῃ, νὰ τραγουδῇ.
Singrün, das, ἡ δαφνοειδὴς κλιματίδα, (φυτόν τι).
Singsang, der, ἀχαμνὸν τραγούδημα.
Singvogel, der, κηλαδιστικὸν πουλί.
Sinken, v. n. πίπτω ἀγάλι ἀγάλια. in Ohnmacht sinken, πίπτω εἰς λειποθυμίαν. (im Wasser 2c.), βυθίζομαι, καταποντίζομαι. (μεταφ.) χαλνοῦμαι, καταπίπτω, καταντῶ εἰς χειροτέραν κατάστασιν, χειροτερεύω. sinken lassen, κατηβάζω. den Muth sinken lassen, χάνω τὸ θάῤῥος, κόπτεται τὸ θάῤῥος μου, ἀπελπίζομαι.
Sinken, das, τὸ πέσιμον. ὁ βυθισμὸς, καταποντισμός.
Sinn, der, ἡ αἴσθησις. die fünf Sinne, αἱ πέντε αἰσθήσεις. (Verstand), ὁ νοῦς, τὸ νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου.

(Sinn einer Rede ꝛc.), τὸ νόημα. im Sinne haben, ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπόν. bey Sinnen seyn, εἶμαι εἰς τὰς φρένας μου. von Sinnen kommen, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου.

Sinnbild, das, τὸ ἔμβλημα, ἀλληγορικὴ εἰκόνα.

Sinnbildlich, *a.* ἐμβληματικός.

Sinnen, *v. n.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι.

Sinngedicht, das, τὸ ἐπίγραμμα.

Sinnlich, *a.* αἰσθητικὸς, ὁποῦ ὑπόκειται εἰς τὰς αἰσθήσεις. sinnliche Darstellung, παράστασις σαφὴς διὰ τὰς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου. sinnliches Vergnügen, ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων, ἡδονὴ διὰ τὰς αἰσθήσεις. σαρκικὴ ἡδονή.

Sinnlichkeit, die, ἡ αἰσθητικότης. ἡ ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων. ἡ σαρκικὴ ἡδονή.

Sinnlos, *a.* ἀνόητος, ὁποῦ δὲν ἔχει νόημα. (bewußtlos), ἀναίσθητος.

Sinnlosigkeit, die, ἡ ἀνοησία. ἡ ἀναισθησία.

Sinnreich, *a.* ἐπινοητικὸς, ἀγχίνους.

Sinnspruch, der, ἡ γνώμη, τὸ ἀπόφθεγμα.

Sintemahl, *c.* ἐπειδή. s. da, weil.

Sinter, der, (Hammerschlag), ἡ σκουριὰ τοῦ πυρωμένου σιδήρου ὁποῦ σφυροκοπεῖται. (Tropfstein), σταλακτίτης λίθος.

Sintern, *v. n.* στάζω, σταλάζω.

Sippschaft, die, ἡ συγγένεια. οἱ συγγενεῖς.

Sirene, die, ἡ σειρῆνα (εἰς τὴν μυθολογίαν). (μεταφ.) ἀπατηλὴ γυναῖκα.

Sitte, die, τὸ ἔθος, ἡ συνήθεια.

Sitten, die, (*pl.*) τὸ ἤθη.

Sittengesetz, das, ὁ ἠθικὸς νόμος.

Sittenlehre, die, ἡ ἠθική.

Sittenlehrer, der, ἠθικὸς διδάσκαλος.

Sittenlos, *a.* χωρὶς καλὰ ἤθη, κακοήθης.

Sittenlosigkeit, die, ἡ κακοήθεια.

Sittenrichter, der, ἠθικὸς κριτής.

Sittenspruch, der, ἠθικὴ γνώμη, ἠθικὸν ἀπόφθεγμα.

Sittenverderben, das, Sittenverderbniß, die, ὁ χαλασμὸς εἰς τὰ ἤθη, ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, ἡ κακοήθεια.

Sittlich, *a.* ἠθικός. — ἔθιμος, συνηθισμένος.

Sittlichkeit, die, τὸ ἠθικόν.

Sittsam, *a.* καλοήθης. ἐγκρατὴς, σώφρων.

Sittsamkeit, die, ἡ καλοήθεια. ἡ ἐγκράτεια, σωφροσύνη.

Sitz, der, τὸ κάθισμα. (Ort des Aufenthalts eines Fürsten), τὸ κάθισμα, ἡ κατοικία ἑνὸς πρίγγιπος. (überhaupt Ort, Stelle), ὁ τόπος.

Sitzen, *v. n.* κάθομαι (εἰς ἕνα σκαμνὶ, εἰς ἕνα κριτήριον, εἰς τὴν φυλακήν). (einen Ort haben), κάθομαι, εὑρίσκομαι (εἰς ἕναν τόπον). sitzen lassen, ἀφίνω νὰ καθίσῃ. (verlieren), χάνω (οἷον ἄσπρα εἰς τὸ παιγνίδι κ. τ. ε.). ein Mädchen sitzen lassen, ἀφίνω μίαν κόρην, δὲν τὴν παίρνω γυναῖκα. einen sitzen lassen, δὲν κρατῶ τὸν λόγον μου εἴς τινα. sitzen bleiben, μένω καθήμενος, δὲν σηκώνομαι ἀπὸ τὸ σκαμνί. (von einem Mädchen), μένω ἀνύπανδρη, δὲν εὑρίσκω ἄνδρα.

Sitzend, *a.* καθήμενος.

Sitzfleisch, das, ὁ κῶλος. kein Sitzfleisch haben, (im gem. Leben) δὲν ἀγαπῶ νὰ κάθομαι πολὺ (μάλιστα ἐπάνω εἰς τὸ μάθημα).

Sitzung, die, ἡ συνέλευσις (κριτηρίου, ἀκαδημικῆς ἑταιρίας κ. τ. ε.)
Skelett, das, τὸ σκέλετρον.
Skize, Skizze, die, τὸ σχεδίασμα, σχέδιον.
Smaragd, der, τὸ σμαράγδι, πολύτιμος λίθος.
Smaragden, a. σμαραγδινός.
So, pron. ὁποῦ.
So, ad. οὔτω, οὕτως, ἔτζι.
So bald als, c. εὐθὺς ὁποῦ, εὐθὺς ἀφ' οὗ.
So daß, c. ὥστε, ὥστε νά.
Socke, die, τζουράπι κοντὸν (ὁποῦ σκεπάζει μόνον τὸ ποδάρι).
Sodbrennen, das, Sod, der, ξυνάδα ἢ καῦσις εἰς τὸν λάρυγγα (ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ στομάχι).
Sodomit, der, ὁ σοδομίτης, παιδεραστής.
Sodomiterey, die, ἡ σοδομία, παιδεραστία.
So eben, ad. τώρα μόνον, εὐθὺς τώρα.
Soff, der, (Getränk, verächtlich), τὸ (ἀχαμνὸν) πιοτόν. (das Saufen), ἡ μέθη.
So gar, ad. προσέτι, καὶ πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἀπάνω.
So gleich, ad. εὐθύς.
So hin, ad. χωρὶς ἐπιμέλειαν, ἀμελῶς, ἔτζι ἔτζι.
Sohle, die, ἡ πατοῦνα.
Sohlleder, das, πετζὶ διὰ πατοῦναις.
Sohn, der, ὁ υἱός.
So lange, (als) τόσον καιρὸν, ὅσον —, ὅσον καιρόν.
Solcher, solche, solches, pron. τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο (— ον), τέτοιος, τέτοια, τέτοιον.
Solchergestalt, ad. τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον.
Solcherley, a. indecl. τοιαύτης λογῆς, τέτοιας λογῆς.
Sold, der, ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν).
Soldat, der, ὁ στρατιώτης.
Soldatenstand, der, ἡ στρατιωτικὴ στάσις, στρ. κατάστασις.
Soldatisch, a. στρατιωτικός.
Söldner, der, ὁ μισθωτός.
Sollen, v. n. πρέπει, εἶναι χρέος μου νὰ —.
Sommer, der, τὸ καλοκαίρι.
Sommerabend, der, καλοκαιρινὴ ἑσπέρα.
Sommerfleck, der, Sommersprosse, die, ἡ τζέπρα, πικνάδα, τὸ φάσκελον.
Sommerfleckig, a. τζεπρός.
Sommergerste, die, καλοκαιρινὸν κριθάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ).
Sommergetreide, das, καλοκαιρινὰ γεννήματα, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ).
Sommerhaft, Sommerlich, a. καλοκαιρινός.
Sommerhaus, das, καλοκαιρινὸν ὁσπήτιον, ὅπου κατοικεῖ τις μόνον εἰς τὸ καλοκαίρι.
Sommerhitze, die, καλοκαιρινὴ καῦσις.
Sommerkleid, das, καλοκαιρινὸν φόρεμα.
Sommerkorn, das, καλοκαιρινὴ βρίζα, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ).
Sommerlaube, die, καλοκαιρινὴ κληματαριά.
Sommerlehne, die, κατήφορος βουνοῦ πρὸς μεσημβρίαν.
Sommermonat, der, καλοκαιρινὸς μῆνας.
Sommern, v. i. es sommert, κάμνει καλοκαίρι.
Sömmern, v. a. s. Sonnen.
Sommerobst, das, καλοκαιρινὰ πωρικά.

Sommerroggen, s. Sommerkorn.
Sommertag, der, καλοκαιρινὴ ἡμέρα.
Sommervogel, der, ἡ πεταλοῦδα.
Sommerweizen, der, καλοκαιρινὸν σιτάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ).
Sommerwende, die, καλοκαιρινὸν ἡλιοστάσιον, καλοκαιρινὴ τροπὴ τοῦ ἡλίου.
Sommerwetter, das, Sommerwitterung, die, καλοκαιρινὸς καιρός.
Sommerzeichen, das, καλοκαιρινὸν σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, (λέγονται οὕτως· τὰ σημεῖα τοῦ καρκίνου, τοῦ λέοντος καὶ τῆς παρθένου).
Sonach, ad. κατὰ τοῦτο, λοιπὸν, ἀκολούθως.
Sonder, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ.
Sonderbar, a. παράξενος.
Sonderbarkeit, die, τὸ παράξενον.
Sonderlich, s. Besonders.
Sonderling, der, παράξενος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔχει παράξεναις συνήθειαις.
Sondern, c. ἀλλά.
Sonett, das, εἶδος ποιήματος ἀπὸ δεκατέσσαρας στίχους εἰς δύο τετράστιχα, καὶ εἰς δύο τρίστιχα.
Sonnabend, der, τὸ σάββατον.
Sonne, die, ὁ ἥλιος.
Sonnen, v. a. ἡλιάζω, βάνω εἰς τὸν ἥλιον.
Sonnenaufgang, der, ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου. (Osten), ἡ ἀνατολὴ, τὸ ἀνατολικὸν μέρος.
Sonnenbahn, die, ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου, ἡ ἐκλειπτική.
Sonnenblick, der, ἀκτῖνα ἡλίου ὁποῦ φαίνεται ἀπὸ τὰ σύννεφα.
Sonnenblume, die, τὸ ἡλιοτρόπιον, (φυτόν).
Sonnenfächer, der, τὸ ἀνεμιστῆρι.
Sonnenferne, die, (in der Sternkunde), τὸ ἀφήλιον, (εἰς τὴν ἀστρονομίαν).
Sonnenfinsterniß, die, ἔκλειψις ἡλίου.
Sonnenflecken, der, μαῦρον σημεῖον (ὁποῦ φαίνεται ἐνίοτε) εἰς τὸν ἥλιον.
Sonnenglanz, der, ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου.
Sonnenjahr, das, ὁ ἡλιακὸς χρόνος, (ὁποῦ ἔχει 365 ἡμέρας).
Sonnenklar, a. σαφέστατος, φανερώτατος.
Sonnenlicht, das, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.
Sonnenmonat, der, ἡλιακὸς μῆνας.
Sonnenregen, der, βροχὴ εἰς καιρὸν ὅπου λάμπει καὶ ὁ ἥλιος.
Sonnenreich, a. ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον.
Sonnenring, der, εἶδος ὡρολογίου ἡλιακοῦ, στεφάνι μὲ μίαν τρύπαν ὁποῦ δεικνύει τὰς ὥρας εἰς καιρὸν ὅπου λάμπει ὁ ἥλιος.
Sonnenscheibe, die, ὁ δίσκος, ἡ σφαῖρα τοῦ ἡλίου.
Sonnenschein, der, ὁ (λάμπων) ἥλιος. heute ist Sonnenschein, σήμερον εἶναι ἥλιος, ἔχομεν ἥλιον.
Sonnenschirm, der, ἡ ὀμβρέλλα (διὰ τὸν ἥλιον).
Sonnenschuß, der, Sonnenkoller, der, ζάλη τῶν ἀλόγων ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου.
Sonnenstich, der, φλόγωσις τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου.
Sonnenstaub, der, Sonnenstäubchen, das, λεπτότατος κονιορτὸς ὁποῦ φαίνεται ὅταν λάμπει ὁ ἥλιος. τὸ ἄτομον.
Sonnenstrahl, der, ἀκτῖνα ἡλίου.
Sonnenstraße, die, s. Sonnenbahn.
Sonnenuhr, die, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
Sonnenuntergang, der, ἡ δύσις (βασίλευσις) τοῦ ἡλίου. (Westen), ἡ δύσις, τὸ δυτικὸν μέρος.

Sonnenwende, die, τὸ ἡλιοστάσιον, ἡ τροπὴ τοῦ ἡλίου.
Sonnenzeiger, der, s. Sonnenuhr: (Zeiger an der Sonnenuhr), ὁ δείκτης, ἡ βελόνη εἰς τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον.
Sonnenzirkel, der, (in der Kalenderrechnung), ὁ ἡλιακὸς κύκλος, (μία περίοδος 28 χρόνων).
Sonnett, s. Sonett.
Sonnicht, a. ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον.
Sonntag, der, ἡ κυριακή.
Sonntägig, a. τῆς κυριακῆς, ὁποῦ γίνεται τὴν κυριακήν.
Sonntäglich, a. ὁποῦ γίνεται κάθε κυριακήν. ad. κάθε κυριακήν.
Sonntagsbuchstabe, der, τὸ γράμμα εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὁποῦ σημειώνει τὴν κυριακήν.
Sonntagskind, das, παιδὶ γεννημένον τὴν κυριακήν. (μεταφ.) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει καλὴν τύχην εἰς ὅλα.
Sonntagskleid, das, φόρεμα διὰ τὴν κυριακήν.
Sonst, ad. ἄλλοτε, ἀλλέως. (ehedem), πρὸ τοῦ (übrigens), τὸ ἐπίλοιπον.
Sonstig, a. ἄλλος, ἐπίλοιπος.
Sophist, der, ὁ σοφιστής.
Sophisterey, die, τὸ σόφισμα. τὰ σοφίσματα.
Sophistisch, a. σοφιστικός.
Sorge, die, ἡ φροντίς, φροντίδα.
Sorgen, v. n. φροντίζω.
Sorgenfrey, Sorgenlos, a. ἀφρόντιστος, ἐλεύθερος ἀπὸ φροντίδα.
Sorgenvoll, a. πλήρης φροντίδος, ὁποῦ ἔχει πολλὰς φροντίδας.
Sorgestuhl, der, μεγάλον σκαμνὶ δι' ἀνάπαυσιν.
Sorgfalt, die, ἡ ἐπιμέλεια, προσοχή.
Sorgfältig, a. ἐπιμελὴς, προσεκτικός. ad. μὲ ἐπιμέλειαν, μὲ προσοχήν.
Sorglich, s. Sorgsam.
Sorglos, a. ἀμελής.
Sorglosigkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Sorgsam, a. ὁποῦ φροντίζει καλὰ, προσεκτικὸς, ἐπιμελής.
Sorgsamkeit, die, ἡ προσοχὴ, ἐπιμέλεια.
Sorte, die, τὸ εἶδος, (σόρτον).
Sortiment, das, συλλογὴ πραγμάτων ὁποῦ ἁρμόζουν μαζύ.
Sortiren, v. n. ἐκλέγω, διαλέγω πράγματα ὁποῦ ἁρμόζουν μαζύ.
Sothanig, (veraltet), s. Solcher.
So sehr, so viel, ad. τόσον, τόσον πολύ.
Souverain, der, (franz.) s. Beherrscher, Herrscher.
Souverain, (franz.), a. ἀνεξήρτητος.
Souverainetät, die, (franz.) s. Oberherrschaft.
So wohl — als, c. τόσον — ὅσον.
Spadille, die, τὸ ἄσο (ὁ ἄσος) εἰς τὰ μπαστούνια (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι).
Spähen, v. n. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, παραμονεύω.
Späher, der, ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος, ἰταλ.)
Spalier, das, ἀράδα δένδρων τῶν ὁποίων τὰ κλωνάρια εἶναι ἐκτεταμένα εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ὀσπητιοῦ.
Spalieren, v. n. ἐκτείνω τὰ κλωνάρια ἑνὸς δένδρου ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ὀσπητιοῦ.
Spalt, der, Spalte, die, τὸ σχίσιμον, ἡ σχισμάδα. (auf der Seite eines Buches), σελίδα χωρισμένη εἰς δύο, τρία κ. τ. ε. μέρη.
Spalten, v. a. σχίζω, χωρίζω εἰς δύο v. n. auch sich —, v. n. σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς δύο.

Spaltig, *a.* σχισμένος, ὁποῦ ἔχει πολλαῖς σχισμάδαις.

Spaltung, die, τὸ σχίσιμον. (μεταφ.) ἡ διχόνοια. (in der Kirche), τὸ σχίσμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Spalze, die, λεπτωτάτη φλοῦδα (οἷον· ἀπὸ μερικὰ ὄσπρια ἢ γεννήματα).

Span, der, ἡ σχίδη, σχίζα, λεπτὸν κομμάτι ξύλου σχισμένον.

Spanbett, das, τὸ κρεββάτι (ξύλινον).

Spanferkel, das, τὸ γουρουνόπουλον.

Spange, die, τὸ θηλυκοτήριον, ἡ βοῦκλα. (Armspange), τὸ ψέλλιον, περιβραχιόνιον, στεφάνι διὰ στολισμὸν τοῦ χεριοῦ.

Spangrün, *a.* πράσινος ἀπὸ ἰὸν χαλκοῦ, ἀπὸ γιῶμα. s. Grünspan.

Spanisch, *a.* ἱσπανικὸς, (σπανιόλικος). es kommt ihm spanisch vor, τὸν φαίνεται παράξενον, ἀσυνήθιστον, δύσκολον. (eine spanische Wand), τὸ παραπέτασμα, ὁ περδές. spanische Reiter, τὸ παρκάνι, ξύλα σταυρωτὰ βαλμένα νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ. spanische Schritte machen, περιπατῶ ὑπερήφανα, μὲ ὑπερήφανον τρόπον.

Spannader, die, τὸ νεῦρον.

Spanndienst, der, ἀγγαρειά ὁποῦ γίνεται δουλεύωντας μὲ τὸ ἁμάξι.

Spanne, die, ἡ πιθαμὴ, σπιθαμή.

Spannen, *v. n.* auf etwas, προσέχω εἴς τι. *v. a.* τεντώνω, ἐκτείνω. Pferde —, ζεύγω ἄλογα. (von Schuhen, Stiefeln), θλίβω, σφίγγω, ζουλήγω. gespannt seyn mit einem, εἶμαι εἰς διχόνοιαν μέ τινα, ἔχω ἔχθραν, διαφοράν.

Spanner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τεντώνει τὰ τόξα (ὅταν ῥίπτουν εἰς ἕνα σημεῖον). ἐργαλεῖον διὰ τέντωσιν τῶν μεγάλων τόξων.

Spannkette, die, ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν βοσκήν.

Spannkraft, die, ἡ ἐλαστικὴ δύναμις.

Spannagel, der, ὁ πάσσαλος ὁποῦ συνάπτει τὸ τιμόνι καὶ τοὺς ἐμπροσθινοὺς τροχοὺς μὲ τὸ ἁμάξι.

Spannraupe, die, εἶδος κάμπιας (ὁποῦ μαζώνεται ὡσὰν ὀφίδι εἰς τὰς κινήσεις της).

Spannriemen, der, s. Knieriemen.

Spannstrick, der, σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν βοσκήν.

Sparbüchse, die, ἡ ἄρκλα, κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον μαζώνουν ἄσπρα διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἢ καὶ διὰ καιρὸν ἀνάγκης.

Sparen, *v. a.* φείδομαι, προφυλάγω, μαζώνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, οἰκονομῶ καλά. nicht sparen, nicht schonen (Geld, Mühe ꝛc.), δὲν φείδομαι, δὲν λυποῦμαι (τὰ ἄσπρα, τὸν κόπον κ. τ. ε.).

Sparer, der, ὁ φειδωλὸς, καλὸς οἰκονόμος.

Spargel, der, τὸ σπαράγγι, ὁ ἀσπάραγος.

Spargelbeet, das, πρασιὰ φυτευμένη μὲ σπαράγγια.

Spargelkohl, der, τὰ λαχανοβλάσταρα, κουνουπίδια.

Spärlich, *a.* ὀλίγος, μέτριος.

Sparren, der, μεγάλη γρεντὰ ὁποῦ ὑποστηρίζει τὴν στέγην. (im gem. Leben), er hat einen Sparren, er hat einen Sparren zu viel, εἶναι κομμάτι τρελὸς, δὲν εἶναι καλὰ εἰς τὰς φρένας του.

Sparrenkopf, der, ὁ πρόβολος, ἡ ἄκρα

τῆς γρεντᾶς ὁποῦ ἐβγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸν τοῖχον.
Sparrwerk, das, ὅλοι οἱ δοκοὶ (ὅλαις αἱ γρενταῖς) ὁποῦ βαστοῦν τὴν σκέπην.
Sparsam, *a.* φειδωλὸς, καλὸς οἰκονόμος, μέτριος εἰς τὰ ἔξοδά του.
Sparsamkeit die, ἡ φειδωλότης, καλὴ οἰκονομία.
Spaß, der, ὁ ἀστεϊσμὸς, τὸ μέτωρον, (ὁ χωρατᾶς, τουρκ.)
Spaßen, *v. n.* ἀστεΐζομαι, μετωρεύομαι, (χωρατεύω).
Spaßhaft, *a.* ἀστεῖος, γελοιώδης, (χωρατευτικός). πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀστεΐζηται.
Spaßhaftigkeit, die, ἡ ἀστειότης.
Spaßvogel, der, ἕνας ἀστεῖος, γελωτοποιός.
Spät, *a.* ἀργός. *ad.* ἀργά.
Spatel, der, κουτάλα ἁπλωτὴ (τοῦ ἀποθηκάρου).
Spaten, der, τὸ λισγάρι, τζαπί.
Spath, der, (Mineral), πέτρα τις μαύρη ὁποῦ εὔκολα τρίβεται.
Spath, der, (Pferdekrankheit), πρίσμα εἰς τὴν κλείδωσιν τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου.
Spätjahr, das, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου.
Spaz, der, τὸ σπουργίτι, σπουρίτι.
Spazieren, *v. n.* πηγαίνω. spazieren gehen, κάμνω περιδιάβασιν, πηγαίνω σεργιάνι. spazieren reiten, fahren, κάμνω σεργιάνι καβάλα, μὲ ἁμάξι.
Spazierfahrt, die, σεργιάνι μὲ ἁμάξι.
Spaziergang, der, ἡ περιδιάβασις, (τὸ σεργιάνι, τουρκ.)
Spazierreise, die, ταξίδι διὰ σεργιάνι.
Spazierritt, der, καβαλίκευμα διὰ σεργιάνι, σεργιάνι ὁποῦ γίνεται καβάλα.
Spazierstock, der, ἡ ῥάβδος, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι.
Specht, der, ὁ δρυοκολάπτης, καρυδοφάγος, (πουλί τι εἰς τὰ δάση).
Species, die, (lat.) τὸ εἶδος. die Species, (bey den Apotheckern), τὰ διάφορα εἴδη φυτῶν κ. τ. ε. ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἕνα ἰατρικόν. (in der Rechenkunst), die vier Species, τὰ τέσσαρα εἴδη τῆς ἀριθμητικῆς.
Speciesducaten, der, ἕνα φλουρί, φλωρίον, (τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα καὶ ὄχι μόνον ἡ τιμή).
Speciesthaler, der, ἕνα σπέτζιες, (μεγάλον ταλήριον ὁποῦ ἀξίζει ἕνα κοινὸν ταλήριον καὶ ὀκτὼ γροσσίκια).
Specification, die, s. Verzeichniß.
Specificiren, *v. a.* γράφω, καταγράφω, γράφω ἕνα ἀπὸ ἕνα.
Specifisch, (lat.) *a.* εἰδικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ εἶδος.
Specificum, das, (lat.) εἰδικὸν ἰατρικόν.
Speck, der, τὸ λαρδί, ὁ παστός.
Speckbauch, der, παχεῖα κοιλία.
Speckfett, *a.* πολλὰ παχὺς, παχύτατος.
Speckhals, der, παχὺς λαιμός.
Speckkuchen, der, πῆτα μὲ λαρδί, μὲ παστάν.
Speckschwarte, die, πετζὶ ἀπὸ τὸ λαρδί, ἀπὸ τὸν παστόν.
Speckseite, die, ἕνα ἀκέραιον κομμάτι λαρδί, (ἀπὸ τὴν πλάτην τοῦ γουρουνιοῦ ἕως τὸ μηρί).
Speckstein, der, ὁ στεατίτης, λίθος τις.
Spectakel, das, (Schauspiel), τὸ θέαμα. (im gem. Leben), der Spectakel, (für:

Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, φωναῖς, κραυγαῖς.
Speculant, der, ὁ ἔχων σκοπὸν νὰ κερδήσῃ, ὁ λογαριάζων τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ.
Speculation, die, ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις, ἔρευνα, θεώρησις. (kaufmännische Speculation), σκοπὸς ἢ πλάνος διὰ κέρδος, (κοινῶς· σπεκουλατζιόνι).
Speculativ, a. σκεπτικὸς, θεωρητικός. (bey Kaufleuten)), ὁποῦ στοχάζεται νὰ κερδήσῃ, ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ.
Speculiren, v. n. σκέπτομαι, ἐρευνῶ, συλλογίζομαι. (bey Kaufleuten), στοχάζομαι πῶς νὰ κερδήσω, κάμνω πλάνον διὰ κέρδος.
Spediren, v. a. στέλλω (πρᾶγμα).
Spediteur, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὸ στάλσιμον τοῦ πράγματος, (ὁ σπεδιτόρος, ἰταλ.)
Spedition, die, τὸ στάλσιμον (τῶν πραγμάτων).
Speer, der, ἡ λόγχη.
Speiche, die, ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ.
Speichel, der, τὸ σίαλον, σάλιον, τὰ σάλια.
Speichelcur, die, ὁ πτυαλισμὸς, ἰάτρευσις διὰ μέσου ἐκροῆς τοῦ σιάλου.
Speicheldrüse, die, ἀδὴν σιαλώδης, βαλανίδιον εἰς τὸ στόμα ὁποῦ ἐβγάζει τὰ σάλια.
Speichelfluß, der, ὁ πτυαλισμὸς, σιαλισμὸς, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ σάλια τρέχουν ἀκατάπαυστα).
Speicheln, v. n. σαλιώνω, ἐβγάζω πολλὰ σάλια ἀπὸ τὸ στόμα.
Speicher, der, τὸ σιτοφυλάκιον, τὸ ἀμπάρι.
Speise, die, τὸ φαγητὸν, φαγί.
Speisehaus, das, τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου γευματίζουν καὶ δειπνοῦν, (κοινῶς· τὸ βίρτι).
Speisemeister, der, ὁ πρωτομάγειρος.
Speisen, v. n. τρώγω. γευματίζω. δειπνῶ. v. a. ἔχω ξενοδοχεῖον, δίδω γεῦμα ἢ δεῖπνον διὰ μίαν διωρισμένην πληρωμήν. (ernähren), τρέφω.
Speiseröhre, die, ὁ οἰσοφάγος, (τὸ μέρος τοῦ λάρυγγος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τὸ φαγὶ ἐμβαίνει εἰς τὸ στομάχι).
Speisesaal, der, σάλα διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον.
Speiseschrank, der, ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά.
Speisewein, der, κοινὸν κρασὶ ὁποῦ βάνουν εἰς μερικὰ φαγητά.
Speisewirth, der, ὁ ξενοδόχος, εἰς τὸν ὁποῖον γευματίζουν καὶ δειπνοῦν μὲ διωρισμένην πληρωμὴν, (ὁ βίρτης).
Speisezimmer, das, ὀνδὰς διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον.
Spelz, der, εἶδος σίτου ὅμοιον μὲ τὸ βρόμι.
Spelze, s. Spalze.
Spende, die, ἡ ἐλεημοσύνη, διαμοίρασις τῆς ἐλεημοσύνης. τὸ χάρισμα, δῶρον.
Spenden, v. a. (poet.), χαρίζω.
Spendiren, v. a. χαρίζω. daran —, ἐξοδεύω.
Sperber, der, τὸ ἱεράκι, γιεράκι.
Sperberbaum, der, ἡ σουρβιὰ, (δενδράκι).
Sperberkraut, das, τὸ τεύκριον, (φυτόν τι).
Sperling, der, τὸ σπουργίτι, σπουργίτι.
Sperrbaum, der, s. Schlagbaum.
Sperre, die, τὸ ἐμπάδιον (νὰ μὴν ἐμ-

βη πρᾶγμα κ. τ. ε. εἰς ἕναν τόπον). (der Räder am Wagen), τὸ δέσιμον τῶν τροχῶν εἰς τὸ ἁμάξι.

Sperren, v. a. (aussperren), ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. (verschließen), κλείω, σφαλίζω. einen Weg —, ἐμποδίζω ἕναν δρόμον. (die Räder am Wagen), δένω τοὺς τροχοὺς εἰς τὸ ἁμάξι νὰ μὴ γυρίσουν, sich —, ἐναντιώνομαι, διαφεντεύομαι.

Sperren, das, Sperrung, die, τὸ σφάλισμα. τὸ ἐμπόδιον (μάλιστα τῶν ξένων πραγμάτων).

Sperrholz, das, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐκτείνεταί τι.

Sperrkette, die, s. Hemmkette.

Sperrig, a. ἐκτεταμμένος, ἐξαπλωμένος, πλατὺς, φαρδύς.

Sperrweit, ad. ὁλανοικτά.

Spesen, die, (pl. f.) τὰ ἔξοδα (τοῦ φορτώματος, τοῦ σταλσίματος κ. τ. ε. τῶν πραγμάτων).

Speyen, v. n. et a. πτύω, (φτυῶ). (sich erbrechen), ξερνῶ.

Speyen, das, τὸ πτύσιμον, (φτύσιμον). τὸ ξέρασμα.

Speyerling, Speyerbaum, der, ἡ σουρβιὰ (δενδράκι).

Spezerey, die, τὰ ἀρώματα, τὰ εὐώδη ἢ μυριστικὰ πράγματα.

Spezereyhändler, der, ὁ ἀρωματοπώλης, (μπακάλης).

Sphäre, die, ἡ σφαῖρα.

Sphärisch, a. σφαιρικός.

Spiauter, der, s. Zink.

Spicken, v. a. βάνω λαρδὶ, λαρδώνω. den Beutel —, γεμίζω τὴν σακκοῦλάν μου (μάλιστα μὲ ἄδικα κέρδη).

Spicknadel, die, βελόνη διὰ τὸ λάρδωμα.

Spiegel, der, ὁ καθρέπτης, (καθρέφτης), τὸ κάτοπτρον.

Spiegelfechten, das, ὑποκρινομένη μάχη. ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις.

Spiegelglas, das, γυαλὶ διὰ καθρέπτην.

Spiegelglatt, a. ἴσιος, γλυστερὸς ὡσὰν τὸν καθρέπτην.

Spiegelkunde, die, (Katoptrik), ἡ κατοπτρική.

Spiegelkunst, die, ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς τῶν καθρεπτῶν.

Spiegelmacher, der, ὁ καθρεπτοποιὸς, ἐκεῖνος ἀποῦ φκιάνει καθρέπτας.

Spiegeln, v. n. γυαλίζω. sich —, κατοπτρίζομαι, φαίνομαι εἰς τὸν καθρέπτην. (μεταφ.) λαμβάνω παράδειγμα, σωφρονίζομαι μὲ τὸ παράδειγμα τινός.

Spiegelrahmen, der, τὸ περιθώριον τοῦ καθρέπτου.

Spiegelscheibe, die, γυαλὶ γυαλιστὰν διὰ καθρέπτην ἢ διὰ παράθυρον.

Spiegelschimmel, der, ἄλογον παρδαλόν.

Spiegelstein, der, ὁ κατοπτρικὸς λίθος, (λίθος τις συνθεμένος ἀπὸ στρώματα λεπτὰ καὶ γυαλιστά).

Spiegelzimmer, das, ὀνδᾶς τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἶναι σκεπασμένοι μὲ καθρέπταις.

Spieke, die, ἡ νάρδος, (φυτον εὐῶδες).

Spiköhl, das, τὸ ναρδόλαδον.

Spiel, das, τὸ παιγνίδι. das Spiel rühren, (bey den Soldaten), κτυπῶ τὰ τύμπανα, (εἰς τοὺς στρατιώτας). mit klingendem Spiele, μὲ στρατιωτικὴν μουσικὴν, (παίζοντας τὰ μούσικα).

Spielart, die, τρόπος παιγνιδιοῦ. (von Thieren), διάφορον εἶδος, διαφορὰ εἰς ἕνα εἶδος (τῶν ζώων).

Spielcamerad, der, s. Spielgesell.
Spielen, v. a. et. n. παίζω (παιγνίδια καὶ ὁμοίως μουσικὰ ὄργανα).
Spielen, das, τὸ παίζειν, (τὸ παίξιμον).
Spielend, a. παίζωντας. χωρὶς κανέναν κόπον.
Spielerey, die, παιγνίδι, μικροπρεπὲς πρᾶγμα.
Spielgeld, das, ἄσπρα διὰ τὸ παιγνίδι. ἄσπρα ὁποῦ ἐκέρδησέ τις εἰς τὸ παιγνίδι.
Spielgesell, der, ὁ σύντροφος εἰς τὸ παιγνίδι.
Spielhaus, das, ὁσπήτιον ὁποῦ παίζουν χαρτιὰ κ. τ. ε.
Spielkarte, die, χαρτὶ διὰ παιγνίδι.
Spielmann, der, ὁ (κοινὸς) μουσικός. (Spielleute, die), (οἱ κοινοὶ) μουσικοί.
Spielraum, der, τόπος διὰ κίνησιν (μάλιστα τῶν τροχῶν μιᾶς μηχανῆς κ. τ. ε.)
Spielsache, die, πρᾶγμα διὰ παιγνίδι τῶν παιδιῶν, τὸ παιγνίδι.
Spielschuld, die, χρέος ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ παιγνίδι.
Spielstunde, die, ἡ ὥρα τοῦ παιγνιδιοῦ.
Spieltisch, der, τράπεζα διὰ παιγνίδι.
Spieluhr, die, ὥρα ὁποῦ παίζει μουσικὸν ὄργανον, (οἷον· φλαοῦταν κ. τ. ε).
Spielwerk, das, παιγνίδι, μικροπρεπὲς πρᾶγμα, εὐκολώτατον πρᾶγμα.
Spielzeug, das, τὰ πράγματα διὰ τὸ παιγνίδι τῶν μικρῶν παιδιῶν, τὰ παιγνίδια.
Spielzimmer, das, ὀνδᾶς ὅπου παίζουν τὰ χαρτιὰ κ. τ. ε.
Spieß, der, ἡ λόγχη, τὸ κοντάρι. (Bratspieß), ἡ σοῦβλα, σοῦγλα.
Spießbock, der, (bey den Jägern), τὸ ἀρσενικὸν τοῦ ζορκαδιοῦ (ζαρκαδιοῦ).
Spießbürger, der, πολίτης κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, πολίτης ἁπλὸς καὶ ἀκαλλώπιστος.
Spießen, v. a. τρυπῶ μὲ κοντάρι. (als Strafe), παλουκώνω.
Spießer, der, s. Spießhirsch.
Spießgerte, die, s. Spießruthe.
Spießgesell, der, (ὁ συστρατιώτης) ὁ σύντροφος (εἰς κλέπτας μάλιστα), συνένοχος.
Spießglas, das, Spießglanz, der, τὸ ἀντιμώνιον, στίμμι.
Spießhirsch, Spießer, der, (bey den Jägern), νέον ἐλάφι, ὁποῦ ἔχει τὰ πρῶτα κέρατα.
Spießruthe, Spießgerte, die, βέργα λεπτή. Spießruthen laufen, ἀπερνῶ ἀπὸ ταῖς βέργαις, τιμωρία ὅπου ὁ καταδικασμένος ἀπερνᾷ γυμνὸς μεταξὺ δύω ἀράδαις στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ βέργαις.
Spille, die, τὸ ἀδράκτι, ἀδράχτι, ἡ ῥόκα. (Wade), s. Wade.
Spilling, der, εἶδος ἀπὸ δαμάσκηνα κίτρινα.
Spillingsbaum, der, ἡ δαμασκηνιὰ ὁποῦ φέρει δαμάσκηνα κίτρινα.
Spinat, der, τὸ σπανάκι.
Spindel, die, τὸ ἀδράκτι, ἀδράχτι, ἡ ῥόκα. — στάγγα στρόγγυλη, ξύλον στρόγγυλον.
Spinell, der, εἶδος ῥουμπινιοῦ ἀνοικτοκοκκίνου.
Spinett, das, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ τὸ κλαβῆρι.
Spinne, die, ὁ ἀράχνης, πάγιαγκας.
Spinnefeind, a. ἐχθρὸς ἀφιλίωτος.
Spinnengewebe, das, ἡ ἀράχνη, ἀραχνιὰ, τὸ παγιαγκόσπητον.

Spinnen, *v. a. et n.* κλώθω, γνέθω.
Spinner, der, Spinnerin, die, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ὁποῦ κλώθει, ὁποῦ γνέθει.
Spinnerey, die, τὸ κλώσιμον, γνέσιμον.
Spinnegewebe, die, s. Spinnengewebe.
Spinnhaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον κλώθουν οἱ καταδικασμένοι, ὀσπήτιον παιδείας.
Spinnrad, das, τὸ μάγγανον διὰ γνέσιμον.
Spinnrocken, der, ἡ ῥόκα διὰ γνέσιμον, ἠλακάτη, τὸ ἀδράκτι.
Spinnstube, die, ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον γνέθουν (μάλιστα τὰ χωρικὰ κορίτζια).
Spion, der, ὁ κατάσκοπος, σπιοῦνος. — ὁ παραμονευτής.
Spioniren, *v. n.* κατασκοπεύω. παραμονεύω.
Spiritus, der, τὸ σπίριτον, εὐῶδες νερόν.
Spital, das, τὸ νοσοκομεῖον, ὀσπητάλι διὰ ἀῤῥώστους καὶ διὰ γέροντας).
Spitalbruder, der, γέρων εὑρισκόμενος εἰς τὸ ὀσπητάλι.
Spitz, *a.* μυτερός.
Spitz, der, (Hund), εἶδος σκυλίου μὲ μακραῖς τρίχες καὶ τὰ αὐτιὰ ὀρθὰ καὶ μυτερά. (kleiner Rausch), μικρὴ μέθη.
Spitzbube, der, ὁ ψεύστης. ὁ κλέπτης.
Spitzbubenstreich, der, κακία ψεύστου.
Spitzbüberey, die, ἡ ψευδιὰ, διαβολιά.
Spitzbübin, die, ἡ ψεύστρια. διαβόλισσα, πανουργούτζικη.
Spitzbübisch, *a.* ψεύστικος, ὅμοιος μὲ κλέπτην.
Spitze, die, ἡ μύτη (οἷον· βελόνης κ. τ. ε.). ἡ ἄκρα, κορυφὴ (οἷον· πύργου, βουνοῦ). Spitzen, (zu Kleidern), μέρλα, τζίπκα, σιρίτια.
Spitzen, *v. a.* ἀκονῶ, κάμνω μυτερόν. (die Ohren), σηκώνω τὰ αὐτιὰ (ὡς τὰ ἄλογον). (μεταφ.) προσέχω τὰ αὐτιά. sich —, auf etwas, (im gem. Leben), ἐλπίζω εἴς τι, ἔχω πολλὴν ἐλπίδα.
Spitzengrund, der, ὕφαμα λεπτὸν ὅμοιον μὲ δίκτυον, ὁποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ σκούφιαις κ. τ. ε.
Spitzenhändler, Spitzenkrämer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τζίπκαις, μέρλα.
Spitzenklöppel, der, ξυλαράκι μὲ τὸ ὁποῖον πλέκουν τὴν τζίπκα, τὰ σιρίτια.
Spitzenklöpplerin, die, ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζίπκα, μέρλα, σιρίτια.
Spitzfündig, *a.* ἀγχίνους, ψιλὰ συλλογιζόμενος, ψιλὰ ἐρευνῶν. — λεπτολόγος, μικρολόγος.
Spitzfündigkeit, die, ἡ ψιλὴ ἔρευνα. — ἡ λεπτολογία, μικρολογία.
Spitzglas, das, ποτῆρι διὰ κρασὶ ἢ διὰ ῥακήν.
Spitzhake, Spitzhaue, die, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι.
Spitzharfe, die, μικρὴ ἅρπα. s. Harfe.
Spitzig, *a.* μυτερὸς, σουβλερός. (μεταφ.) δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, σατυρικός.
Spitzkopf, der, ὁποῦ ἔχει τὸ κεφάλι λεπτόν. (μεταφ.) ἕνας πανοῦργος, διαβολικός.
Spitzmaus, die, ἡ μυγαλῆ, εἶδος ποντικοῦ.
Spitznahme, s. Spottnahme.
Spitznase, die, μυτερὴ μύτη.
Spitznäsig, *a.* ὁποῦ ἔχει μυτερὴν μύτην. μυτερομύτης.

Spitzruthe, s. s. Spießruthe.
Spitzsäule, die, ὁ ὀβελίσκος.
Spitzwinkelig, a. ὀξυγώνιος, (γεωμετρ.).
Spitzzahn, der, μυτερὸν δόντι.
Spleiße, die, ἡ σχίδα, σχίζα, λεπτὸν κομμάτι ξύλον σχισμένον.
Spleißen, v. a. σχίζω. v. n. σχίζομαι.
Splint, der, τὸ στέαρ, ἡ ἐσωφλοῦδα, λεπτὴ φλοῦδα τοῦ δένδρου μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς φλοῦδας καὶ τοῦ ξύλου.
Splitter, der, ἡ ἀγκίδα, τὸ ἀγκάθι, σχισμένον κομματάκι ξύλου.
Splitterig, a. ὁποῦ εὔκολα σχίζεται, σχισμένος εἰς μικρὰ μέρη.
Splittern, v. a σχίζω. v. n. σχίζομαι (εἰς μικρὰ μέρη).
Splitternackend, Splitternackt, a. ὁλογυμνός.
Splitterrichter, der, μικροπρεπὴς κριτής. ὁποῦ κρίνει πολλὰ ψιλά.
Sponton, der, τὸ κοντάρι τοῦ καποράλου.
Sponde, die, κρεββάτι ξύλινον.
Sporn, der, τὸ πτερνιστήριον. (τουρκ. μαχμοῦζι). (des Hahns), τὸ πτερνιστήριον (ἀγκάθι) εἰς τὸ ποδάρι τοῦ πετεινοῦ.
Spornen, v. a. κτυπῶ μὲ τὰ πτερνιστήρια, (μὲ τὰ μαχμούζια). (antreiben), παρακινῶ, ἐγκαρδιώνω.
Spornleder, das, τὸ πετζὶ τοῦ μαχμουζιοῦ.
Spornrädchen, das, ὁ ἀστερίσκος εἰς τὸ πτερνιστήριον (εἰς τὸ μαχμούζι).
Spornstreichs, Sporenstreichs, ad. μὲ ἄκραν βίαν, τόσον ὅσον ἠμπορεῖ νὰ τρέχῃ τὸ ἄλογον.
Sporteln, die, (pl.) τὰ τυχερὰ κέρδη εἰς ἕνα ἐπάγγελμα.
Spott, der, τὸ περίπαιγμα, περιπαίγνιον, περιγέλασμα, ἡ εἰρωνεία.
Spötteley, die, λεπτὸν ἢ κρυμμένον περιγέλασμα.
Spötteln, v. n. περιγελῶ, περιπαίζω ὀλίγον μόνον.
Spotten, v. n. περιγελῶ, περιπαίζω, χλευάζω.
Spötter, der, ὁ περιπαίκτης, περιγελαστής.
Spötterey, die, τὸ περιπαίγνιον, περιγέλασμα.
Spottgedicht, das, τὸ σατυρικὸν ποίημα, εἰρωνικὸν ποίημα.
Spottgeld, das, ὀλιγωτάτη τιμὴ (διδομένη δι' ἕνα πρᾶγμα).
Spöttisch, a. περιπαικτικὸς, περιγελαστικὸς, εἰρωνικός.
Spottnahme, der, περιγελαστικὸν παρανόμι, σατυρικὸν παρανόμι.
Spottschrift, die, περιγελαστικὸν σύγγραμμα, χλευαστικὸν σύγγραμμα.
Spottvogel, der, ἕνας σατυρικὸς, χλευαστὴς, περιγελαστής.
Spottwohlfeil, a. πολλὰ εὐθυνὸς, εὐθυνότατος.
Sprache, die, ἡ ὁμιλία, γλῶσσα, διάλεκτος.
Sprachfehler, der, λάθος τῆς γλώσσης, λάθος κατὰ τῆς γραμματικῆς.
Sprachfenster, Sprachgitter, das, παράθυρον μὲ κάγγελλα, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου αἱ καλογραὶ ὁμιλοῦν μὲ τοὺς ξένους.
Sprachforscher, der, ὁ ἐξεταστὴς τῆς γλώσσης ἢ τῶν γλωσσῶν, ὁ φιλολόγος.
Sprachgelehrte, der, ὁ φιλολόγος, ὅστις ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις.
Sprachkenntniß, die, ἡ γνῶσις τῶν ξένων γλωσσῶν.

Sprachkunde, die, ἡ γνῶσις τῶν ξένων γλωσσῶν, ἡ φιλολογία.
Sprachkundig, a. ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλῶσσαις, φιλολόγος.
Sprachkunst, Sprachlehre, die, ἡ γραμματική.
Sprachlehrer, der, ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης. ὁ γραμματικός.
Sprachlos, a. ἄλαλος, βουβός.
Sprachlosigkeit, die, ἡ ἀλαλία, βουβάδα.
Sprachmeister, der, ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης.
Sprachrohr, das, ἡ φωναστικὴ σάλπιγξ (μὲ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ φωνάξῃ μακρυά).
Sprachschnitzer, s. Sprachfehler.
Sprechart, die, ἡ διάλεκτος μιᾶς γλώσσης.
Sprechen, v. a. et n. ὁμιλῶ, λαλῶ, λέγω.
Sprecher, der, ὁ ὁμιλητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ μιλεῖ.
Spreitzen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω. sich —, v. r. ἐξαπλώνομαι. (sich sträuben), ἐναντιώνομαι. (sich brüsten), ὑπερηφανεύομαι.
Sprengel, der, τὸ ῥαντιστήριον. (Kirchsprengel), ἡ ἐνορία.
Sprengen, v. a. (bespritzen), ῥαντίζω. (zersprengen), σχίζω, τζακίζω, ἀνοίγω μὲ βίαν (μίαν θύραν κ. τ. ε.) mit Pulver), χαλνῶ (μὲ μπαροῦτι ἀναμμένον, οἷον· ἀνάπτωντας ἕνα λαγοῦμι).
Sprengen, das, τὸ ῥάντισμα. τὸ σχίσιμον, τζάκισμα. ὁ χαλασμάς. s. Sprengen.
Sprengkanne, die, ἡ ποτίστρα (διὰ φυτά).
Sprengkugel, die, ἡ μπόμπα.
Sprengwedel, der, τὸ ῥαντιστήριον.
Sprenkel, der, βρόχια, παγίδα μὲ τὴν ὁποίαν πιάνουν πουλία.
Sprenkeln, v. a. παρδαλώνω, κάμνω παρδαλὸν, (οἷον· χαρτί).
Sprenklig, a. παρδαλὸς, στιγματισμένος μὲ παρδαλὰ σημεῖα.
Spreu, die, τὰ ἀχυράκια λιανισμένα.
Sprichwort, das, ἡ παροιμία.
Sprichwörtlich, a. παροιμιακός. ad. μὲ παροιμίαν, κατὰ παροιμίαν.
Spriegel, der, δοξάρι (οἷον· ἀπὸ ἕνα λυγισμένον κλωνάρι κ. τ. ε.)
Sprießen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.
Springbrunnen, der, τὸ νεροπήδημα, (τουρκ. σαντριβάνι).
Springen, v. n. πηδῶ. (zerspringen), σκάζω. (losspringen), ξεκολλοῦμαι. die Miene springt, ὁ ὑπόνομος (τὸ λαγοῦμι) ἀνάπτεται, σκάζει. der Hengst springt, τὸ ἄτι σμίγεται μὲ τὴν φοράδαν. über die Klinge springen lassen (im Kriege), σκοτώνω, δὲν χαρίζω τὴν ζωήν.
Springen, das, τὸ πήδημα. τὸ σκάσιμον. s. das Vorige.
Springer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πηδᾷ, ὁποῦ κάμνει πηδήματα. (im Schachspiele), ὁ ἵππος, ἱππεὺς, καβαλάρης (εἰς τὸ σαντράτζι).
Springfeder, die, τὸ ἐλατήριον.
Springfluth, die, μεγάλη ῥοὴ τῆς θαλάσσης (μετὰ τὴν παλίῤῥοιαν).
Springglas, das, μικρὴ σφαῖρα ἀπὸ γυαλὶ ὁποῦ σκάνει εὐθὺς ὁποῦ χωρισθῇ ἡ μύτη του.
Springstock, der, ξύλον μακρὸν ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ πηδήματα μάλιστα ἐπάνω ἀπὸ τοὺς λάκκους.
Spritze, die, ἡ σύριγξ, συρίγγα, (διὰ

ἐγκλυστήρια, διὰ σβύσιν πυρκαϊᾶς κ. τ. ε).

Spritzen, v. a. ῥίπτω (νερὸν κ. τ. ε.) μὲ συρίγγα. ῥαντίζω. v. n. ῥίπτομαι (ὡς ἀπὸ συρίγγα).

Spritzenhaus, das, τὸ ὀσπήτιον ὅπου φυλάγουν τὰς συρίγγας διὰ τὴν σβύσιν τῶν πυρκαϊῶν.

Spritzenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰς συρίγγας διὰ τὴν πυρκαϊάν.

Spritzkuchen, der, εἶδος ζυμαρικοῦ λεπτοῦ.

Spröde, a. σκληρὸς καὶ ἀλύγιστος, ὁποῦ τζακίζεται καὶ δὲν λυγᾷ. (von Frauenzimmern), μία ἀκατάδεκτη, ψυχρή.

Sprödigkeit, die, ἡ ἀλυγισία, σκληρότης. — τὸ ἀκατάδεκτον, ἡ ψυχρότης.

Sprosse, der, βλαστὸς, τὸ βλαστάρι.

Sprosse, die, ἡ σκαλοπάτη (τῆς σηκωτῆς σκάλας).

Sprossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω.

Sprosser, der, ἀηδόνι ἀρσενικὸν (ὁποῦ κηλαδεῖ δι' ὅλην τὴν νύκτα.).

Sprößling, der, ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι.

Spruch, der, (Richterspruch), ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ). (Sinnspruch), τὸ ἀπόφθεγμα, ἡ γνώμη.

Sprüchwort, s. Sprichwort.

Sprudeln, v. n. ἀναβρύω μὲ ὁρμήν. — ὁμοίως· πτύω (φτυῶ) μὲ ὁρμὴν καὶ πολὺ, συχνοπτύω.

Sprühen, v. a. et n. ῥίπτω, ἐβγάζω (σπινθῆρας).

Sprung, der, τὸ πήδημα. (Riß), ἡ χαραγματιὰ, σκασματιὰ, τὸ ῥαΐσμα.

Sprungriemen, der, τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὸ κεφάλι τοῦ ἀλόγου διὰ νὰ τὸ κρατῇ εὔμορφα.

Spucke, die, τὸ σίαλον, τὰ σάλια, τὸ πτύσμα.

Spucken, v. a. et n. πτύω, (φτυῶ).

Spucknapf, Spuckkasten, der, ἀγγεῖον διὰ πτύσιμον.

Spuhle, s. Spule.

Spühlen, v. a. πλύνω. ξεπλύνω (οἷον ποτήρια, τὸ στόμα).

Spühlfaß, das, ἀγγεῖον διὰ πλύσιμον.

Spühlig, Spühlicht, der, τὰ πλύσματα.

Spühlkumpf, Spühlnapf, der, λεκάνη διὰ πλύσιμαν ποτηριῶν κ. τ. ε.

Spühlwasser, das, νερὸν διὰ πλύσιμον.

Spuk, der, τὸ φάντασμα, δαιμόνιον. (Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, ἡ ταραχὴ, σύγχυσις.

Spuken, v. n. es spukt, εὑρίσκονται ἢ περιφέρονται φαντάσματα, πνεύματα. spuken, spuken gehen, περιφέρομαι (ὡς φάντασμα).

Spule, die, τὸ ἀδράχτι, ἀδράχτι, καλάμι διὰ τύλιγμα. (Federspule), τὸ κονδύλι (ἀδούλευτον).

Spulen, v. a. μαζώνω (τὸ νῆμα) εἰς τὸ καλάμι.

Spülen, Spühlfaß rc., s. Spühlen, Spühlfaß.

Spulwurm, der, ἡ λεβίθα, σκωλῆκι λεπτὸν καὶ στρόγγυλον εἰς τὰ ἔντερα.

Spund, der, τὸ στούμπωμα τοῦ βουτζιοῦ, ὁ τάκος.

Spünden, v. a. στουμπώνω (τὸ βουτζί).

Spundgeld, das, κουμέρκι (γιεμπρoῦκι, τουρκ.) ἀπὸ βουτζιὰ μὲ κρασὶ ἢ μὲ πίβαν.

Spundloch, das, ἡ (μεγάλη) τρύπα εἰς τὴν μέσην τοῦ βουτζιοῦ.

Spur, die, τὸ ἴχνος (τῶν ποδῶν), ἰχνοπόδι. — τὸ ἴχνος, σημεῖον.

Spüren, v. a. ἀκολουθῶ ἢ γυρεύω τὸ

ἴχνος (τοῦ ζώου, ὡς τὸ σκυλί). (bemerken, empfinden), αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω.
Spürhund, der, σκυλὶ ὁποῦ γυρεύει τὸ ἴχνος τοῦ ζώου.
St! i. (ἐκφώνησις ὁποῦ σημαίνει σιωπήν). σιώπα!
Staab, s. Stab.
Staar, der, (im Auge), ὁ καταράκτης (πάθος τοῦ ὀμματίου). der graue Staar, ὁ λευκὸς καταράκτης (ὅταν ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ γίνεται ἄσπρη). der schwarze Staar, ἡ ἀμαύρωσις (ὅταν τὸ ὀμμάτι φαίνεται καλὸν καὶ μὲ ὅλον τοῦτο εἶναι τυφλόν).
Staar, (Vogel), s. Stahr.
Staat, der, (Pracht), ἡ μεγαλοπρέπεια, λαμπρότης. (Putz, Kleiderpracht), ὁ στολισμὸς, λαμπρὰ φορέματα. Staat machen, λαμπροφορῶ.
Staat, der, (pl. Staaten), ἡ πολιτεία (ἐννοῶντας βασίλειον, ἀριστοκρατίαν, δημοκρατίαν).
Staatengeschichte, die, ἡ ἱστορία τῶν ἐπισήμων πολιτειῶν (δηλαδή· βασιλειῶν, ἀριστοκρατιῶν, δημοκρατιῶν).
Staatsangelegenheit, die, πολιτικὴ ὑπόθεσις.
Staatsdame, die, εὐγενὴς κυρία δουλεύουσα τὴν βασίλισσαν.
Staatsgefangene, der, φυλακωμένος διὰ πολιτικὰς αἰτίας.
Staatsklugheit, Staatskunst, die, ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη ἢ τέχνη).
Staatsmann, der, ἕνας πολιτικὸς, ὁποῦ ἔχει πολιτικὰς ὑποθέσεις.
Staats-Minister, der, ὑπουργὸς (μινίστρος) τῆς πολιτείας.
Staatsrath, der, (ein Staatsrath), πολιτικὸς συμβουλάτωρας. (Versammlung), ἡ συνέλευσις τῶν ὑπουργῶν (μινίστρων) τῆς πολιτείας (τὸ ντιβάνι εἰς τοὺς Τούρκους).
Staatsrecht, das, οἱ πολιτικὴ νόμοι, οἱ νόμοι τοὺς ὁποίους φυλάγουν αἱ πολιτεῖαι ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην.
Staatswagen, der, Staatskutsche, die, λαμπρὸν ἁμάξι διὰ παράταξιν.
Staatswirthschaft, die, ἡ πολιτικὴ οἰκονομία.
Staatswissenschaft, die, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη.
Stab, der, ἡ ῥάβδος, (τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι). (beym Regimente), οἱ πρῶτοι ὀφφικιάλοι εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν.
Stabeisen, das, σίδηρον εἰς βέργαις.
Stäbeln, v. a. ὑποστηρίζω (φυτὰ) μὲ λεπτὰ ξύλα.
Stabholz, das, ξύλα διὰ βουτζιὰ, διὰ δούγιαις.
Stabs-Offizier, der, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὀφφικιάλους εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν.
Stabs-Quartier, das, τὸ κονάκι τοῦ στρατηγοῦ (εἰς τὸν πόλεμον).
Stabwurz, die, τὸ ἀβρότανον, (φυτόν).
Stachel, der, τὸ ἀγκάθι, κέντρον.
Stachelbeere, die, τὸ φραγκοστάφυλον (πράσινον).
Stachelbeerenstrauch, der, ἡ φραγκοσταφυλιὰ (μὲ ἀγκάθια).
Stachelig, a. ἀγκαθερὸς, ὁποῦ ἔχει ἀγκάθια.
Stacheln, v. a. σουβλίζω, σουγλίζω.
Stachelnuß, die, ὁ τρίβολος, ἀγριοκάστανον τοῦ νεροῦ.
Stachelschrift, die, s. Satyre.
Stachelschwein, das, ὁ χοιρόγρυλλος, σκαντζόχοιρος, ὁ ὕστριξ.
Stacket, s. Staket.

Stadt, die, ἡ πόλις, πολιτεία, τὸ κάστρον.
Städtchen, das, μικρὴ πόλις, κωμόπολις.
Städter, der, ἐγκάτοικος πόλεως, πολίτης.
Stadtgericht, das, τὸ κριτήριον τῆς πόλεως.
Stadtgraben, der, λάκκος περὶ τὴν πόλιν.
Stadthauptmann, der, καπιτάνος τῶν πολιτῶν.
Stadthaus, das, s. Rathhaus.
Städtisch, a. τῆς πόλεως, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πόλιν.
Stadtkind, das, γεννημένος εἰς μίαν πόλιν, ἐντόπιος.
Stadtknecht, der, δοῦλος κοινὸς τῆς πόλεως.
Stadtkundig, a. γνωστὸς εἰς ὅλην τὴν πόλιν.
Stadtmauer, die, τὸ τεῖχος, περιτείχισμα τῆς πόλεως.
Stadt=Physikus, der, ἰατρὸς τῆς πόλεως.
Stadtrath, der, τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξουσιάζει μίαν πόλιν.
Stadtrecht, das, τὰ δίκαια, προτερήματα μιᾶς πόλεως. οἱ νόμοι μιᾶς πόλεως.
Stadtrichter, der, ὁ κριτὴς τῆς πόλεως.
Stadtschreiber, der, ὁ γραμματικὸς τοῦ κριτηρίου μιᾶς πόλεως.
Stadtschule, die, τὸ σχολεῖον μιᾶς πόλεως.
Stadtsoldat, der, στρατιώτης μιᾶς πόλεως.
Staffel, die, ἡ σκαλοπάτη. (μεταφ.) ὁ βαθμός.
Staffeley, die, τὸ σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν οἱ ζωγράφοι τὴν εἰκόναν ὅταν τὴν ζωγραφίζουν.
Stafette, die, ὁ ταχυδρόμος. (ποστιλιόνος ὁποῦ κομίζει ἕνα ξεχωριστὸν γράμμα εἰς ἕναν διωρισμένον τόπον).
Staffiren, v. a. (ein Zimmer), προβλέπω τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕναν ὀνδάν. (einen Hut), σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου.
Stag, der, (bey den Schiffern), σχοινὶ χονδρὸν (εἰς τὰ καράβια).
Stagnol, (Stanjol), der, λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάϊ.
Stahl, der, ὁ χάλυψ, τὸ τζελίκι.
Stahlarbeit, die, δουλειὰ εἰς τζελίκι. πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ τζελίκι.
Stahlarbeiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς τζελίκι.
Stählen, v. a. τζελικώνω.
Stählern, a. τζελικένιος, χαλυβδινός.
Stahlfabrik, φαμπρίκα ἀπὸ τζελικένια πράγματα.
Stahlgrün, a. βαθὺ πράσινος.
Stahlhütte, die, s. Stahlfabrik.
Stahlschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰς τζελίκι, ὁ χαλυβογλύπτης.
Stahlwasser, das, νερὸν μὲ τζελίκι.
Stahr, der, ὁ ψάρος, τὸ μαυροποῦλι.
Stähr, der, τὸ κριάρι.
Stähren, v. n. σμίγομαι μὲ τὸ πρόβατον, (λέγεται διὰ τὸ κριάρι). ἐπιθυμῶ τὸ κριάρι, (λέγεται διὰ τὸ πρόβατον).
Staket, das, τὸ παλοῦκι. die Staketen, τὰ παλούκια, περίφραγμα ἀπὸ παλούκια, ἀπὸ κάγγελλα.
Stall, der, ὁ σταῦλος. (Pferdestall), τὸ ἀχοῦρι.
Stallbaum, der, ξύλον μακρὸν μεταξὺ τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ἀχοῦρι.
Stallen, v. n. κατουρῶ, (λέγεται διὰ

τὰ ἄλογα. zusammen —, (μεταφ.) κάθομαι ἥσυχα μεταξὺ μὲ ἄλλους, ἀπερνῶ ἥσυχα ἢ φιλικά.

Stallfütterung, τὸ θρέψιμον (τῶν βοδιῶν, ἀγελάδων κ. τ. ε.) εἰς τὸν σταῦλον.

Stallgeld, das, νοίκι τοῦ σταύλου.

Stallknecht, der, ὁ ἱπποκόμος, σεῖζης.

Stallmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὸ ἀχοῦρι.

Stallung, die, τὰ ἀχούρια, τόπος διὰ ἀχούρια.

Stamm, der, ὁ κορμὸς (τοῦ δένδρου). (μεταφ.). τὸ γένος, ἡ γενεά.

Stammältern, s. Stammeltern.

Stammbaum, der, γενεαλογία (εἰς σχῆμα δένδρου).

Stammbuch, das, βιβλίδιον εἰς ἐνθύμησιν τῶν φίλων, ἐνθυμητικὸν τῆς φιλίας.

Stämmeisen, das, εἶδος περόνης σιδηρᾶς.

Stammeln, v. n. ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδιζω.

Stammeln, das, τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα, τζεύδισμα.

Stammen, v. n. κατάγομαι (ἀπὸ ἕνα γένος).

Stämmen, ὑποστηρίζω, ἀκουμβῶ. einen Fluß —, σταματῶ ἕνα ποτάμι. sich —, ἀκουμβῶ (εἴς τι). (sich sträuben), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι.

Stammende, das, ἡ ἄκρα τοῦ κορμοῦ.

Stammerbe, der, ὁ ἐκ γένους κληρονόμος (δηλαδή· ὁ πλησιέστερος κατὰ τὸ γένος).

Stammfrey, a. (im Spiele), ἐλεύθερος ἀπὸ χάσιμον, ὁποῦ δὲν χάνει τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι.

Stämmgut, das, πατρικὸν ἢ προπατορικὸν ὑποστατικὸν, ὁποῦ ἀνήκει εἰς μίαν φαμιλίαν ὡς παντοτεινὸν ἀπόκτημα.

Stammhaft, a. στερεὸς, δυνατὸς, ἰσχυρός.

Stammhalter, der, ὑποστήριγμα μιᾶς φαμιλίας. (μάλιστα υἱὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλπίζουν τὴν αὔξησιν τῆς φαμιλίας).

Stammhaus, das, μία γενεὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι.

Stammholz, das, κορμοὶ δένδρων κομμένων.

Stämmig, a. στερεὸς, δυνατὸς, ἰσχυρός.

Stammler, der, ὁ ψελλὸς, τραυλὸς, τζευδός.

Stammregister, das, γενεαλογικὸν κατάστιχον.

Stammsylbe, die, ἡ συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου φυλαγομένη εἰς τὰ παράγωγα.

Stammtafel, die, γενεαλογικὸς πίναξ.

Stammvater, der, ὁ προπάτωρ, πρῶτος πατέρας μιᾶς γενεᾶς.

Stammwort, das, τὸ πρωτότυπον, λέξις πρωτότυπος.

Stämpel, der, (in Mörseln, Pumpen), ὁ κόπανος. (zum Stämpeln), τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν ταῖς μονέδαις, ἢ βασιλικὴ βοῦλλα εἰς τὸ χαρτί.

Stämpelbogen, der, βουλλωμένη (σφραγισμένη) κόλλα χαρτί.

Stämpelgeld, das, δόσιμον διὰ τὴν βοῦλλαν τοῦ χαρτιοῦ.

Stämpeln, v. a. βουλλώνω, (σφραγίζω) τὸ χαρτί.

Stämpelpapier, das, βουλλωμένον (σφραγισμένον) χαρτί.

Stämpelschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει τὴν βοῦλλαν διὰ τὸ χαρτὶ ἢ διὰ ταῖς μονέδαις.

Stampfe, die, ὁ κόπανος. τὸ γουδοχέρι.
Stampfe, die, (das Stampfen), τὸ κοπάνισμα, στούμπισμα.
Stampfen, v. a. κοπανίζω, στουμπίζω. v. n. mit dem Fuße —, κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι.
Stampfmühle, die, μύλος διὰ στούμπισμα (οἷον· ταμπάκου, ἐλαιῶν κ. τ. ε.).
Stand, der, ἡ στάσις. (Platz, Stelle), ὁ τόπος ὅπου στέκεταί τίς ἢ τι. (Zustand, Rang), ἡ στάσις, κατάστασις, ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας.
Standarte, die, ἡ σημαία (τουρκ. μπαϊράκι) τοῦ ἱππικοῦ.
Standartjunker, der, ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱππικοῦ.
Ständchen, das, μουσικὴ τὴν νύκτα εἰς τιμήν τινος ὑποκάτω εἰς τὸ παράθυρον, (ἰταλ. σερενάτα).
Stände, die, οἱ ἐπίτροποι τῶν πόλεων καὶ οἱ ἄρχοντες ἑνὸς βασιλείου συναθροισμένοι νὰ συμβουλευθῶσι μὲ τὸν βασιλέα.
Ständer, der, τὸ καδὶ (διὰ νερὸν εἰς τὸ μαγειρεῖον).
Standesgebühr, die, nur: nach Standesgebühr, κατὰ τὴν ἀξίαν, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας.
Standesmäßig, a. καθὼς πρέπει διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας τινός.
Standesperson, die, μεγάλον ὑποκείμενον, ἀρχοντικὸν, εὐγενικόν.
Ständeversammlung, die, ἡ συνέλευσις τῶν λεγομένων Stände. ἰδέ· Stände.
Standgeld, das, δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν νὰ ἐκθέσῃ τις τὰ πράγματά του διὰ πούλησιν.
Standhaft, a. σταθερὸς, ἀτάρακτος.
Standhaftigkeit, die, ἡ σταθερότης. ἀταραξία.
Ständisch, a. ἀνήκων εἰς τοὺς λεγομένους Stände. ἰδέ· Stände.
Standort, der, ὁ τόπος τῆς στάσεως, ὅπου στέκεταί τις.
Standpunct, der, ὁ τόπος τῆς στάσεως. ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ τις τι.
Standquartier, das, ὁ τόπος διωρισμένος διὰ κονάκι στρατιωτικοῦ τάγματος.
Standrecht, das, στρατιωτικὴ κρίσις γινομένη χωρὶς ἀργοπορίαν.
Standrede, die, ἐπιτάφιος λόγος (κοντὰ εἰς τὸν τάφον).
Stange, die, τὸ κοντάρι, κάθε μακρὸν ξύλον ἢ σίδηρον (ἡ στάγγα, βέργα).
Stängel, der, τὸ καλάμι, ὁ στέλεχος. (an einer Blume), τὸ κοτζάνι (τοῦ λουλουδιοῦ).
Stängeln, v. a. βάνω χαράκια εἰς ἀμπέλι ἢ καὶ εἰς ἄλλα φυτά.
Stangeneisen, das, σίδηρον εἰς βέργαις.
Stangenkugel, die, διπλὸν μολύβι, δίβολον.
Stangenpferd, das, ἄλογον ζευγμένον εἰς διπλὸν τιμόνι.
Stangensilber, das, ἀσῆμι εἰς βέργαις.
Stänker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ βρωμᾷ. (der alles durchsucht), ἕνας περίεργος ὁποῦ ἀνακατώνει ὅλα. (unruhiger Kopf), ἕνας φιλόνεικος, καυγαντζῆς, μαλωτής.
Stänkerey, die, ὁ καυγὰς, τὸ μάλωμα.
Stänkern, v. n. (Gestank machen), ἐβγάζω βρῶμαν. v. n. (durchwühlen), ἀνακατώνω ὅλα (γυρεύωντάς τι). (Uneinigkeit stiften), προξενῶ διχόνοιαν, καυγάδες, μαλώματα.
Stanniol, s. Stagnol.
Stapel, der, (Haufen, Schicht), ὁ σω-

ρὸς, ἡ στεῖβα. (Schiffswerft), ὁ τόπος ὅπου κτίζουν τὰ καράβια. (für Waaren), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους. vom Stapel laufen, καταβαίνω εἰς τὴν θάλασσαν (λέγεται διὰ νεοκτισμένον καράβι).

Stapeln, v. n. (im gem. Leben), περιπατῶ, πηγαίνω.

Stapeln, v. a. (aufstapeln), ἐπισωρεύω, μαζώνω εἰς σωρόν.

Stapelrecht, das, Stapelgerechtigkeit, die, προνόμιον, ὁποῦ ἔχει μία πόλις διὰ νὰ ἀποθέτουν ἐκεῖ τὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς ξένους τόπους ὁποῦ ἀπερνοῦν ἀπ' ἐκεῖ.

Stapelplatz, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους.

Stapelstadt, die, μία πόλις ὁποῦ ἔχει τὸ προνόμιον τὸ προειρημένον.

Stark, a. δυνατὸς, ἰσχυρός. (dick), χονδρός.

Stärke, die, ἡ δύναμις, ἰσχύς.

Stärke, die, (für die Wäsche), τὸ ἄμυλον, ὁ καταστατὸς, ἡ κόλλα ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ πανί.

Stärken, v. a. ἐνδυναμώνω. Wäsche —, βάνω κόλλαν εἰς τὸ πανί.

Stärkend, a. ἐνδυναμωτικός.

Stärkenmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ ἄμυλον, ὁποῦ φκιάνει τὴν κόλλαν διὰ τὸ πανί.

Stärkenmehl, das, τὸ ἄμυλον.

Stärkung, die, ἡ ἐνδυνάμωσις. τὸ ἐνδυναμωτικόν.

Starost, der, ὁ σταρόστης, ἄρχων ὁποῦ ἔχει ὑποστατικὸν εἰς τὴν Λεχίαν.

Starostey, die, ὑποστατικὸν ἀρχοντικὸν εἰς τὴν Λεχίαν.

Starr, a. ἀκίνητος (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ θαυμασμὸν, φόβον κ. τ. ε.).

Starrblind, a. ὁλο-τυφλός.

Starren, v. n. εἶμαι ἀκίνητος, ἀλύγιστος, σκληρός. v. n. (starr sehen), κυτάζω ἀσκαρδαμυκτεὶ, μὲ ἀκίνητα ὀμμάτα.

Starrkopf, der, ἕνας ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός.

Starrköpfig, Starrsinnig, a. ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός, σκληροτράχηλος.

Starrsinn, der, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα.

Stät, a. στερεός. ἀκατάπαυστος, παντοτεινός.

Stätig, a. (von Pferden), πεισματικὸς, ὁποῦ ὑποποδίζει, ἀναχατίζει, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα). (in der Mathematik), συνεχής.

Stätigkeit, die, τὸ πεῖσμα τῶν ἀλόγων.

Statik, die, ἡ στατικὴ ἐπιστήμη (μαθηματ.).

Station, die, (Poststation, ἡ στάσις, ὁ σταθμὸς (τὸ στατζιόνι) τῆς πόστας. (Stelle, Anstellung), τὸ ἐπάγγελμα.

Statistik, die, ἡ γνῶσις τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν, πολιτειῶν κ. τ. ε.

Statistisch, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν κ. τ. ε.

Stativ, das, ὑποστήριγμα (ἀκουμβιστῆρι) μεγάλου τηλεσκοπίου κ. τ. ε.)

Statt, Stätte, die, ὁ τόπος.

Statt, an Statt, prp. ἀντὶ, ἀντὶς διά.

Stättegeld, s. Standgeld.

Statthaft, a. συγχωρημένος ἀπὸ τὸν νόμον, ὁποῦ δὲν ἐμποδίζει ὁ νόμος.

Statthalter, der, ὁ κυβερνήτης, διοικητὴς (ἐπαρχίας).

Statthalterschaft, die, ἡ ἐπαρχία.
Stattlich, a. μεγαλοπρεπὴς, λαμπρός.
Statüe, die, τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς.
Statur, die, τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου, (τὸ μπόϊ).
Statut, das, ὁ θεσμός, νόμος ξεχωριστὸς μιᾶς πολιτείας.
Staub, der, ὁ κονιορτὸς, (κορνιακτός).
Staubbeutel, der, (in der Botanik), τὸ σακκουλάκι τοῦ ἄνθους περιέχον τὸν σπόρον τοῦ φυτοῦ.
Stauben, v. i. es staubt, κάμνει κονιορτὸν, (κάμνει κορνιακτόν).
Stäuben, v. a. σηκώνω κονιορτὸν, (κορνιακτόν). (abstäuben), ἐβγάζω τὸν κονιορτὸν (ἀπὸ φορέματα κ. τ. ε.)
Stäuber, der, σκυλὶ διὰ κυνῆγι ὁποῦ γυρεύει τὸ ἴχνος τοῦ ζώου.
Stäubern, v. a. et n. γυρεύω τὸ ἴχνος τοῦ ζώου (λέγεται διὰ τὸ σκυλί).
Staubfäden, die, (pl. m.) τὰ στήματα, τὰ ῥάμματα ὁποῦ ἐβγαίνουν ἀπὸ τὸ ἄνθος καὶ φέρουν τὴν σκόνην.
Staubig, a. κονιορτισμένος, (κορνιακτισμένος).
Staubmehl, das, τὸ πλέον λεπτότερον ἀλεῦρι.
Staubperle, die, τὸ πλέον μικρότερον μαργαριτάρι.
Staubregen, der, ἡ ψιχάλα, τὸ ψιχάλισμα.
Staubweg, der, τὸ θηλυκὸν ὄργανον τῶν φυτῶν, τὸ μέρος τοῦ ἄνθους τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν καρποφόρον σκόνην τῶν ἀρσενικῶν μερῶν τοῦ φυτοῦ.
Stauchen, v. a. κτυπῶ μὲ βίαν κατὰ γῆς (οἷον· ἕνα σακκὶ μὲ σιτάρια, διὰ νὰ μαζωχθοῦν αὐτά). das Wasser —, σταματῶ τὸ νερὸν, ἐμποδίζω τὸν δρόμον τοῦ νεροῦ. den Hanf —, στεγνώνω τὸ καννάβ.
Staude, die, τὸ δενδράκι, δενδρουλάκι. ὁμοίως· μικρὸν φυτὸν, οἷον· τοῦ λαχάνου, τῆς σαλάτας κ. τ. ε.
Stauen, v. a. σταματῶ, ἐμποδίζω τὸν δρόμον τοῦ νεροῦ.
Staunen, v. n. θαυμάζω, ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, μένω ἔκθαμβος.
Staupbesen, der, τὸ μαστίγωμα τῶν κακοποιῶν, βεργιαῖς ὁποῦ δίδουν τὸν κακοποιὸν εἰς τὸ φανερόν.
Staupe, die, ἡ ἐπιδημία, ἐπιδημικὴ (κολλητικὴ) ἀῤῥωστία.
Stäupen, v. a. δέρνω μὲ βέργαις (τὸν κακοποιόν).
Stechapfel, der, τὸ ἀγκαθόμηλον, φυτόν τι φαρμακερόν.
Stechbahn, die, τὸ στάδιον (τόπος περιφραγμένος κυρίως διὰ ἱππέας ὁποῦ πολεμοῦν διὰ παράταξιν μόνον).
Stechdorn, s. Wegdorn.
Stecheisen, das, τὸ σουβλί.
Stechen, v. a. σουβλίζω, σουγλίζω. (von Schlangen, Insecten ꝛc.), δαγκάνω, τζιμπῶ (ὡς τὰ ὀφίδια, τὰ κουνούπια). (in Kupfer, Metall), χαρακώνω, ἐγχαράττω (εἰς χαλκὸν ἢ ἄλλο μέταλλον). ein Schwein ꝛc. —, σφάζω, σκοτώνω ἕνα γουροῦνι κ. τ. ε. eine Karte —, πέρνω (ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι). (beym Würfeln), ῥίπτω ἐκ δευτέρου τὰ ζάρια. die Sonne sticht, ὁ ἥλιος καίει.
Stechen, das, τὸ σούβλισμα, σούγλισμα. τὸ δάγκασμα, τζίμπημα. τὸ χαράκωμα, ἡ χαλκογραφία. s. das Vorhergehende.
Stechfliege, die, μύγα ὁποῦ δαγκάνει, ὁποῦ τζιμπᾷ.
Stechginster, der, ἡ ὀξυάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν).

Stechkraut, das, ἡ λευκάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν).
Stechpalme, die, ἡ ὀξυμυρσίνη, (δενδρουλάκι τι).
Stechbrief, der, γράμμα κριτηρίου μὲ τὸ ὁποῖον ζητοῦν τὴν φυλάκωσίν τινος (κλέπτου κ. τ. ε.) ὁποῦ ἔφυγε, καὶ γράφουν τὰ σημεῖα ἀπὸ τὸ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ.
Stecken, der, ἡ ῥάβδος, τὸ ξύλον, ἡ βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι.
Stecken, v. a. βάνω. in die Tasche —, βάνω εἰς τὴν τζέπην. ἐμπήγω, ἐμπήχνω. v. n. εἶμαι ἐμπηγμένος, (ὡς ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον κ. τ. ε.) εἶμαι βυθισμένος (οἷον· εἰς ἕνα βάλτον). (seyn, verborgen seyn ꝛc.), εἶμαι κρυμμένος, κρύπτομαι. stecken bleiben, μένω ἐμπηγμένος, βυθισμένος. (μεταφ.) χάνω τὸν λόγον μου, μένω βουβός. sich —, βάνομαι. κρύπτομαι. sich in Schulden stecken, καταχρεώνομαι, κάμνω πολλὰ χρέη.
Steckenknecht, der, βοηθὸς τοῦ δημίου (τζιλάτου) εἰς τὸν πόλεμον.
Steckenpferd, das, ῥάβδος (μπαστοῦνι) μὲ ξύλινον κεφάλι ἀλόγου μὲ τὸ ὁποῖον καβαλικεύουν τὰ μικρὰ παιδία. (μεταφ.) τὸ πλέον ἠγαπητότερον πρᾶγμα, (ὁποῦ ἀγαπᾷ τις ἕως τὴν τρελάδα).
Steckfluß, der, ἡ ἀγχόνη, τὸ πνίξιμον (ἀπὸ πολὺ φλέγμα εἰς τὸ στῆθος).
Steckgarn, das, μεγάλον δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν πουλιά.
Stecknadel, die, ἡ κομβοβελόνη, καρφίτζα.
Steckrübe, die, ὁ βουνιάς, τὸ σαλγάμι, (ῥίζα καλὴ διὰ φαγί).
Steg, der, (über einen Graben), στενὸν γεφυράκι (σανίδι ὁποῦ χρησιμεύει ὡς γεφύρι). (Fußsteg), ἡ μονοπάτη. (auf musikalischen Instrumenten), ὁ μαγὰς, τὸ μαγάδιον (εἰς τὸ βιολὶ κ. τ. ε.)
Stegreif, der, ἡ σκάλα τῆς (σέλλας). aus dem Stegreife), ἐκ προχείρου, ἐξ ἀπροόπτου, χωρὶς προετοιμασίαν.
Stehen, v. a. στέκω, στέκομαι. — εὑρίσκομαι, εἶμαι. wie steht's? πῶς εὑρίσκεσαι; πῶς εἶσαι; wohl —, στέκεται καλὰ, πρέπει, εἶναι εὐπρεπές.
Stehend, a. στεκόμενος, στεκάμενος.
Stehlen, v. a. κλέπτω (κρυφίως).
Stehler, der, nur: der Hehler ist so so gut als der Stehler, ἐκεῖνος ὁποὺ κρύπτει τὸ κλεμμένον πρᾶγμα πταίει τόσον ὅσον ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ ἔκλεψε.
Steif, a. ἀκίνητος, ἀλύγιστος, δυνατὸς, σκληρὸς. (gezwungen), πολλὰ σοβαρὸς, ἄνοστος. ad. steif und fest, σταθερὰ, χωρὶς ἄλλο.
Steife, die, ἡ ἀκινησία, ἀλυγισία, σκληρότης.
Steifen, v. a. στερεώνω, κάμνω στερεόν. (Wäsche), βάνω κόλλαν εἰς τὸ πανί. sich —, auf etwas, ὑποστηρίζομαι, ἐλπίζω εἴς τι.
Steifheit, Steifigkeit, die, ἡ ἀκινησία, ἀλυγισία. — ἡ παραπολλὴ σοβαρότης, ἄνοστος τρόπος.
Steigbügel, der, ἡ σκάλα τῆς σέλλας, ἡ στάφνα, τὸ σταπέδι.
Steigbügelriemen, s. Steigriemen.
Steige, die, ἡ σκάλα (διὰ ὀρνίθια). — κλωβίον διὰ ὀρνίθια, περιστέρια.
Steigen, v. n. βαίνω, ἀναβαίνω, (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).
Steigen, das, ἡ ἀνάβασις, τὸ ἀνήβασμα.
Steiger, der, (beym Bergbaue), ὁ ἐπι-

στάτης εἰς τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Steigern, v. a. ἀνηβάζω, ὑψώνω (τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων κ. τ. ε.).
Steigerung, die, τὸ ἀνήβασμα, ὕψωμα.
Steigriemen, der, τὸ λουρὶ ὁποῦ κρατεῖ τὴν σκάλαν τῆς σέλλας, (λουρὶ τῆς στάφνας).
Steil, a. κρημνώδης, κρημνὸς, ἔγκρεμνος.
Stein, der, ἡ πέτρα, ὁ λίθος. (Krankheit), ἡ πέτρα, ὁ ἄμμος εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου. (im Bretspiele), ἕνα κομμάτι (ἀπὸ ἐκεῖνα εἰς τὸ σαντράτζι, εἰς ταῖς δάμαις, εἰς τὸ ταβλί). (ein Gewicht), ἕνα βάρος ἀπὸ εἴκοσι δύο φούντια. einen Stein im Brete haben bey jemanden, ἔχω τὴν εὔνοιάν τινος.
Steinadler, der, ὁ μεγάλος ἀετός.
Steinalt, a. πολλὰ γέρων, παλαιότατος, ὑπέργηρος.
Steinamsel, die, εἶδος ἀπὸ κόσσυφον, (πουλί).
Steinäppig, der, εἶδος πετροσελίνου, (φυτόν).
Steinartig, a. πετροειδής.
Steinäsche, die, s. Buche.
Steinbeere, die, εἶδος βατζίνου κοκκίνου.
Steinbeißer, der, (Fisch), εἶδος γωβιοῦ, (ψάρι). (Vogel), εἶδος ἀσπροκώλου, (πουλί).
Steinbeschwerung, die, τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἄμμον εἰς τὴν φοῦσκαν.
Steinblume, die, ἡ ἀνθολύζα, (ἄνθος τι).
Steinbock, der, εἶδος ἀγρίου τράγου εἰς τὰ βουνά. (in der Sternkunde), ὁ αἰγόκερως, (σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ συνάστρισις).
Steinbohrer, der, ἀρίδα διὰ πέτραις.
Steinbrech, der, ἡ τρυπάπετρα, φυτὸν λιθοτριπτικόν.
Steinbrecher, der, ὁ λιθοτόμος, λιθοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει πέτραις.
Steinbruch, der, τὸ λιθοτομεῖον, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν πέτραις.
Steinbuche, die, s. Hagebuche.
Steinbutte, die, εἶδος γλώσσης, (ψάρι).
Steindrossel, die, εἶδος κίχλας (τζίχλας).
Steindruck, der, ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὸς τύπος.
Steindruckerey, die, ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὴ τέχνη, ἐργαστήριον λιθογραφικὸν, λιθογραφεῖον.
Steineiche, die, ἡ δρῦς, ἡ βαλανιά.
Steinern, a. πέτρινος, πετρένιος.
Steinflachs, der, ὁ ἀμίαντος, (πέτρα τις ἰνώδης).
Steinfrucht, die, πωρικὸν μὲ πέτραν (οἷον· τὰ κεράσια, δαμάσκηνα κ. τ. ε.)
Steingalle, die, φούσκωμα εἰς τὴν ὄπισθεν κλίσιν τοῦ γόνατος τῶν ἀλόγων.
Steingrube, die, s. Steinbruch.
Steingut, das, εἶδος φαρφουριοῦ ἄσπρου ὅμως κατωτέρας τιμῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν πιάτα κ. τ. ε. (μισοφάρφουρον).
Steinhart, a. σκληρὸς ὡσὰν πέτρα.
Steinhauer, der, ὁ λιθοτόμος, ὅστις κόπτει καὶ σχηματίζει τὰ μάρμαρα κ. τ. ε.
Steinhaufen, der, σωρὸς ἀπὸ πέτραις.
Steinicht, a. πετρώδης, πετροειδής.
Steinig, a. πετρώδης, γεμάτος πέτραις.
Steinigen, v. a. πετροβολῶ, λιθοβολῶ.
Steinigung, die, τὸ πετροβόλημα, λιθοβόλημα.

Steinkenner, der, ὁ λιθολόγος, ἐκεῖνος ὁποῦ γνωρίζει τοὺς λίθους, τὰς πέτρας.
Steinkenntniß, die, s. Steinkunde.
Steinkitt, der, ἡ πετρόκολλα, λιθόκολλα.
Steinklee, der, τὸ μελίλωτον (φυτόν).
Steinklippe, die, σκόπελος, βράχος.
Steinkluft, die, σχισμάδα, χαραγματιὰ εἰς πέτραν, (τὸ χανδάκι).
Steinkohle, die, τὸ κάρβουνον τῆς γῆς, πετροκάρβουνον.
Steinkunde, die, ἡ λιθολογία, γνῶσις τῶν λίθων, τῶν πετρῶν.
Steinlerche, die, κορυδαλὸς (τζουτζουλιάνος) μὲ τζουλοῦφι.
Steinlinde, die, s. Linde.
Steinmarder, der, ὁ μοσχοπόντικος, τὸ κουνάβι, ἡ ἀτζίδα.
Steinmeißel, der, τὸ γλυφεῖον, σμιλάριον διὰ πέτρας.
Steinmetz, der, ὁ λιθοτόμος, λιθοκόπος, ὅστις κόπτει καὶ σχηματίζει μάρμαρα κ. τ. ε.
Steinobst, das, πωρικὰ μὲ πέτρας (οἷον· τὰ κεράσια, δαμάσκηνα, ῥοδάκινα κ. τ. ε.)
Steinöhl, das, τὸ πετρέλαιον, πετρόλαδον.
Steinpflaster, das, τόπος λιθόστρωτος, (τουρκ. τὸ χάλντεριμι).
Steinreich, a. πλουσιώτατος, ὑπέρπλουτος.
Steinreich, das, οἱ λίθοι, αἱ πέτραι.
Steinsalz, das, πετρῶδες ἅλας (ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς κομμάτια ὡσὰν πέτραις εἰς τὴν γῆν).
Steinschleifer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γυαλίζει πολυτίμους λίθους.
Steinschmerzen, die, ὁ πόνος ἀπὸ τὴν πέτραν, ἀπὸ τὰν ἄμμον εἰς τὴν φοῦσκαν.
Steinschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει καὶ σχηματίζει τοὺς πολυτίμους λίθους. (beym Blasensteine), ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου.
Steinschnitt, der, τὸ ἔβγαλμα τῆς πέτρας ἀπὸ τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου.
Steinschreiber, der, ὁ λιθογράφος, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει εἰς τὴν πέτραν ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει νὰ τυπωθῇ.
Steinschrift, die, (Inschrift auf Steinen), ἡ ἐπιγραφὴ εἰς πέτρας, εἰς μνημεῖα. τὰ γράμματα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιγραφάς.
Steinschwalbe, die, εἶδος χελιδονιοῦ.
Steinsetzer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στρώνει ταῖς στράταις.
Steinstück, das, εἶδος (παλαιοῦ) κανονιοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἔῤῥιπτον πέτρας.
Steinwand, die, πέτρινος τοῖχος.
Steinweg, der, στράτα στρωμένη μὲ πέτραις, τὸ λιθόστρωτον.
Steinwein, der, εἶδος καλοῦ κρασιοῦ ἄσπρου.
Steinwurf, der, ῥίψιμον πέτρας. τόσον διάστημα, ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ ῥίψῃ πέτραν.
Steiß, der, ὁ κῶλος (ὁ πάτος).
Stellage, die, s. Gestell.
Stelle, die, ὁ τόπος. — τὸ ἐπάγγελμα. auf der —, ἐπάνω εἰς τὸν τόπον. εὐθύς.
Stellen, v. a. βάνω, βάνω ὀρθόν. dahin —, dahin gestellt seyn lassen, ἀφίνω, δὲν κρίνω, δὲν κάμνω κρίσιν. einem nach dem Leben stellen, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωήν τινος. sich —, στέκομαι, πέρνω τὸν τόπον μου, πηγαίνω (εἰς ἕναν τόπον διὰ νὰ σταθῶ ἐκεῖ). (vor Gericht), παῤῥησιάζομαι (εἰς τὸ κριτή-

Stiefelkappe, Stiefelstulpe, die, τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων ὁποῦ σκεπάζει τὰ γόνατα.
Stiefelknecht, der, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ (φράγκικα) ὑποδήματα.
Stiefeln, v. a. (Bohnen, Schoten ꝛc.), στηλιώνω, ὑποστηρίζω (φασούλια κ. τ. ε.) μὲ χάρακας, (μὲ λεπτὰ ξύλα). Stiefel anziehen, βάνω ὑποδήματα.
Stiefelschaft, der, τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ σκεπάζει τὴν κνήμην.
Stiefelstulpe, die, s. Stiefelkappe.
Stiefgeschwister, die, (pl.) ἀδέλφια (ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ) ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα.
Stiefkind, das, ὁ πρόγονος ἢ ἡ προγόνη.
Stiefmutter, die, ἡ μητρυιά.
Stiefschwester, die, ἀδελφὴ ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἀπὸ ἄλλην μητέρα.
Stiefsohn, der, ὁ πρόγονος.
Stieftochter, die, ἡ προγόνη.
Stiefvater, der, ὁ μητρυιός.
Stiege, die, (Treppe), ἡ σκάλα, ὁ κλίμαξ. (eine Anzahl von zwanzig), μία εἰκοσαριά, (λέγεται μάλιστα διὰ πετζιά).
Stieglitz, der, ὁ στραγαλιανὸς, ἡ καρδερίνα, (πουλί).
Stiel, der, (von Werkzeugen), τὸ μανίκι. (an Pflanzen), τὸ καλάμι, κοτζάνι, ἡ οὐρά.
Stier, a. s. Starr.
Stier, der, ὁ ταῦρος (τὸ ζῶον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ ἡ συνάστρισις).
Stieren, v. n. die Kuh stiert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον. v. a. der Bulle stiert die Kuh, ὁ ταῦρος σμίγεται μὲ τὴν ἀγελάδαν.

Stiergefecht, das, ἡ ταυρομαχία, μάχη μὲ ἀγρίους ταύρους.
Stift, der, τὸ (μικρὸν καρφὶ χωρὶς κομβί). — τὸ μολυβοκόνδυλον, γραφεῖον.
Stift, das, ἡ κτίσις, θεμελίωσις (οἷον ἐλεημοσύνης διὰ πτωχοὺς κ. τ. ε.) (Kloster), τὸ μοναστῆρι. (Bisthum), ἐπαρχία ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή.
Stiften, v. a. κτίζω, θεμελιώνω (οἷον σχολεῖον, νοσοδοχεῖον, μοναστῆρι κ. τ. ε.) (anstiften), προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι.
Stifter, der, ὁ κτίστης, θεμελιωτής. s. Stiften.
Stiftisch, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς μοναστῆρι ἢ εἰς ἐπισκοπήν.
Stiftsfrau, μία κανονικὴ, ὁποῦ ἔχει κανονικάτον εἰς ἕνα μοναστῆρι γυναικῶν.
Stiftsherr, der, ἕνας κανονικός.
Stiftshütte, die, ἡ σκηνὴ τῶν παλαιῶν Ἑβραίων ὁποῦ ἦτον εἰς τόπον ναοῦ.
Stiftskirche, die, ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου, ἡ μητρόπολις.
Stiftung, die, ἡ κτίσις, θεμελίωσις (οἷον σχολείου, νοσοδοχείου, μοναστηρίου, ἐλεημοσύνης κ. τ. ε.)
Stilet, das, s. Dolch.
Still, a. σιωπηλὸς, ἥσυχος.
Still, i. σιώπα! σιωπή!
Stille, die, ἡ σιωπὴ, ἡσυχία.
Stillen, v. a. ἡσυχάζω, καταπραΰνω. den Durst —, σβύνω τὴν δίψαν. das Blut —, σταματῶ τὸ αἷμα. ein Kind —, βυζάνω ἕνα παιδὶ, δίδω τὸ βυζί.
Still halten, v. n. στέκομαι εἰς τὸν δρόμον μου. — μένω ἥσυχος, ὑποφέρω μὲ ἡσυχίαν.

Stillschweigen, *v. n.* σιωπῶ.
Stillschweigen, das, ἡ σιωπή.
Stillschweigends, *ad.* σιωπηλὰ, σιγὰ, μὲ σιωπήν.
Stillstand, der, ἡ διακοπὴ (κυρίως τοῦ δρόμου, τῆς κινήσεως), στάσις, τὸ σταμάτημα.
Still stehen, *v. n.* στέκομαι, δὲν πηγαίνω, διακόπτω τὸν δρόμον μου.
Stillung, die, τὸ ἡσύχασμα. — des Durstes, τὸ σβύσιμον τῆς δίψας. — des Blutes, τὸ σταμάτημα τοῦ αἵματος.
Stimme, die, ἡ φωνή.
Stimmen, *v. a.* (ein Instrument), τεριάζω (ἕνα μουσικὸν ὄργανον). *v. n.* übereinstimmen), συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος. (seine Stimme geben), ψηφίζω, δίδω τὸν ψῆφον μου.
Stimmer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τεριάζει ἕνα μουσικὸν ὄργανον. — τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον τὸ τεριάζει.
Stimmfähig, *a.* ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ δίδῃ τὸν ψῆφον του.
Stimmhammer, der, τὸ κλειδὶ μὲ τὸ ὁποῖον τεριάζουν τὰ κλαβίρια.
Stimmrecht, das, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δίδῃ τὸν ψῆφον του.
Stimmung, die, (eines Instruments), ὁ τεριασμὸς (ὀργάνου μουσικοῦ). (des Geistes), ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τοῦ πνεύματος, (τουρκ. τὸ κέφι).
Stinkbaum, der, ἡ ἀνάγυρις, (δένδρον τι ὁποῦ βρωμᾷ).
Stinken, *v. n.* βρωμῶ.
Stinkig, *a.* βρωμερὸς, δυσώδης.
Stinkkäfer, der, ὁ κοπροκάνθαρος, (κάνθαρος ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν).
Stinkratz, der, s. Iltis.
Stint, der, ψάρι τι μικρὸν θαλάσσιον.
Stipendiat, der, ὁ τρόφιμος, (μαθητὴς μάλιστα εἰς ἀκαδημίαν ὁποῦ λαμβάνει χάρισμα ἀσπρῶν διὰ τὴν ἀκολούθησιν τῆς σπουδῆς του).
Stipendium, das, ἄσπρα, δῶρον ὁποῦ δίδεται μάλιστα εἰς ἕναν μαθητὴν εἰς τὴν ἀκαδημίαν.
Stirn, die, τὸ μέτωπον.
Stirnband, das, δέσιμον τοῦ μετώπου. διάδημα.
Stirnbein, das, τὸ κόκκαλον τοῦ μετώπου.
Stirnblatt, das, τὸ προμετώπιον τοῦ ἀλόγου.
Stöber, s. Stäuber.
Stöbern, *v. i.* es stöbert, χιονίζει καὶ ψιχαλίζει, χιονίζει πολλὰ καὶ ψιλά. *v. a.* ἀποδιώχνω (ἀπὸ τὰ δάση τὰ ζῶα).
Stocher, der, ἡ ὀδοντογλυφίδα. s. Zahnstocher.
Stochern, *v. n.* σκαλίζω, παστρεύω τὰ δόντια).
Stock, der, ἡ ῥάβδος, βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι. (Blumenstock), φυτὸν μὲ λουλούδια (οἷον· τριανταφυλλιὰ, καρυοφυλλιὰ κ. τ. ε.). (Stockwerk), τὸ πάτωμα. (im Gefängnisse), κούτζουρον εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν φυλακωμένων.
Stöckchen, das, (*dim.*) μικρὴ ῥάβδος, ξυλαράκι.
Stockband, das, ἡ κορδέλλα εἰς τὸ δεκανίκι.
Stockblind, *a.* ὅλο-τυφλός.
Stockdumm, *a.* πολλὰ ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης).
Stockdunkel, s. Stockfinster.
Stocken, *v. a.* (Bohnen rc.), στηλιώνω. ὑποστηρίζω (τὰ φασούλια κ. τ. ε.) μὲ ξυλαράκια. (Tuch)), τυλίγω (ῥοῦχα),

v. n. nicht gehen), στέκομαι, ἐμποδίζομαι εἰς τὸν δρόμον, δὲν πηγαίνω, σταματῶ. (im Reden), κόπτομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, συγχίζομαι.
Stöcken, v. a. (Blumen), ὑποστηρίζω (λουλούδια) μὲ ξυλαράκια. einen stöcken und pflöcken, φυλακώνω τινὰ (καὶ σιδηροδένω).
Stockfinster, a. ὅλο σκοτεινός.
Stockfisch, der, τὸ ὀνύψαρον, γαδαρόψαρον. (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Stockfleck, der, λέρα ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (ὡς εἰς τὸ χαρτὶ, εἰς τὸ πανὶ κ. τ. ε.).
Stockfleckig, a. λερωμένος, χαλασμένος ἀπὸ πόλλὴν ὑγράδα.
Stockfremd, a. (im gem. Leben), ὅλο-ἄγνωστος, ὅλο-ἀγνώριστος.
Stockhaus, das, φυλακὴ διὰ κακοποιούς.
Stockig, a. χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (οἷον· χαρτὶ, πανὶ κ. τ. ε.).
Stöckisch, a. πεισματικὸς, ὁποῦ δὲν ὁμιλεῖ διὰ πεῖσμα.
Stockknopf, der, τὸ κομβίον εἰς τὸ δεκανίκι.
Stockmeister, der, ὁ φυλακάτωρας.
Stocknarr, der, σωστὸς τρελός.
Stockprügel, die, s. Stockschläge.
Stockschilling, der, s. Stockschläge.
Stockschlag, der, μία ξυλιά, ἕνα κτύπημα μὲ ξύλον. (Stockschläge), ξυλιαῖς. Stockschläge bekommen, τρώγω ξυλιαῖς, τρώγω ξύλον.
Stockschnuppen, der, ἡ συνάγχη, τὸ συνάχι μὲ στούμπωμα τῆς μύτης.
Stockstill, a. ὅλο-σιωπηλὸς, ὅλο-ἥσυχος.
Stockung, die, τὸ σταμάτημα (οἷον· τοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας). (μεταφ.) ἐμπόδιον εἰς τὰς ὑποθέσεις, μάλιστα εἰς τὴν πραγμάτειαν.
Stockwerk, das, τὸ πάτωμα.
Stockzahn, der, die Stockzähne, (pl.) οἱ μυλόδοντες, τὰ μυλοδόντια, ὀπισθινὰ δόντια.
Stoff, der, (ein Zeug), ἡ στόφα. (zum Reden, Schreiben ꝛc.), ὕλη, ὑπόθεσις (διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ τις ἢ γράφει). (Grundstoff), τὸ στοιχεῖον.
Stoffen, a. ἀπὸ στόφαν.
Stöhnen, v. n. ἀναστενάζω βαρέως.
Stöhnen, das, βαρὺς ἀναστεναγμός.
Stolle, die, εἶδος πήτας μὲ σταφίδες καὶ ἀμύγδαλα.
Stollen, der, (Bettstollen), στύλος τοῦ κρεββατιοῦ, τὰ τέσσαρα ποδάρια ὁποῦ βαστοῦν τὸ κρεββάτι. (im Bergbaue), δρόμος εἰς μεταλλεῖα (λαγοῦμια) ὁποῦ πηγαίνει ὁριζοντείως.
Stolpern, v. n. σκονταύω.
Stolz, a. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ἀλαζών. (prächtig), μεγαλοπρεπὴς, λαμπρός.
Stolz, der, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ἀλαζονεία.
Stolziren, v. n. ὑπερηφανεύομαι. δείχνομαι μὲ μεγαλοπρέπειαν, μὲ λαμπρότητα.
Stopfen, v. a. φράζω (φράττω), στουμπώνω. γεμίζω. Gänse —, παχύνω (ταΐζω) χῆναις. Strümpfe ꝛc. —, μπαλώνω τζουράπια κ. τ. ε. (verstopfen, den Leib), στύφω, εἶναι στυπτικόν.
Stopfer, der, τὸ στούμπωμα.
Stopfnadel, die, βελόνη διὰ μπάλωμα (μάλιστα διὰ τζουράπια).
Stopfwachs, das, κηρὶ διὰ ἐμβολίασμα.
Stoppel, die, ἡ ἀνθερίνη, τα καλάμια

τῶν σίτων κομμένων, ὁποῦ ἀπομνήσκουν εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄχυρα.

Stoppelgans, die, χῆνα εἰς καιρὸν φθινοπώρου.

Stoppeln, v. n. σταχολογῶ, ἀσταχολογῶ. (von Schriften), συλλέγω, μαζώνω ἀπὸ διάφορα συγγράμματα.

Stoppine, die, (in der Artillerie), φιτίλι σμιγμένον μὲ μπαροῦτι.

Stöpsel, der, τὸ στούμπωμα διὰ φιάλαις).

Stör, der, ὁ μουροῦνα, (μεγάλον ψάρι ποταμίσιον), ἡ κέτζιγα.

Storax, der, τὸ στυράκι, στοράκι. (ῥετζίνη εὐώδης).

Storch, der, ὁ πελαργὸς, (κοινῶς· λέλεκας, τὸ λελέκι).

Storchschnabel, der, ἡ μύτη τοῦ πελαργοῦ (λέλεκα), (zum Zeichnen) ὁ παντογράφος, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀντιγράφουν εἰκόναις. (Krahn), s. Krahn.

Stören, v. a. ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, συγχίζω. v. n. ἀνακατώνω (γυρεύωντάς τι).

Störenfried, der, (veralt.), s. Friedensstörer.

Störer, der, ὁ ἐνοχλητὴς, συγχιστής.

Störrig, a. πεισματικὸς, ἰσχυρογνώμων, ἰσχυρόγνωμος.

Störrigkeit, die, τὸ πεῖσμα, ἡ ἰσχυρογνωμία.

Störrogen, der, τὸ χαβιάρι (ἀπὸ τὴν μουροῦναν).

Stoß, der, τὸ σπρώξιμον, κτύπημα. (μεταφ.) ἡ ζημία, βλάβη. (Haufen Holz), 2c.), ἕνας σωρὸς, ξύλα κ. τ. ε.

Stoßdegen, der, σπαθὶ λεπτὸν μυτερόν.

Stoßen, v. a. σπρώχνω, ἀμπώχνω, ὠθῶ. — κτυπῶ. (zerstoßen), στουμπίζω, συντρίβω. (hineinstoßen), ἐμπήγω. (vertreiben, verjagen), ἀποδιώχνω, διώχνω. einen aus einer Gesellschaft —, διώχνω, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν. einem vom Throne —, ξεθρονιάζω, διώχνω ἀπὸ τὸν θρόνον. — v. n. auf etwas —, (von Raubvögeln), ῥίπτομαι, ῥίχνομαι ἐπάνω εἰς τι (ὡς τὰ ἁρπακτικὰ πουλιά). auf einen —, ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ τινά. (vom Wagen 2c.), der Wagen stößt, τὸ ἁμάξι κτυπᾶ, ταράζει. in die Trompete, ins Horn stoßen, λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν) τὸ κέρατον. ans Land, ans Ufer —, φθάνω εἰς τὴν ξηρὰν, εἰς τὸ περιγιάλι, ἀράζω. an etwas —, κτυπειοῦμαι εἰς τι (οἷον· εἰς μίαν πέτραν. (angränzen), συνορεύω. vom Lande, vom Ufer), μισεύω (μὲ τὸ καράβι), κάμνω πανιά. einen vor den Kopf —, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ, χάνω τὴν εὔνοιάν του. sich —, κτυποῦμαι, κτυπειοῦμαι (οἷον· εἰς τὸν τοῖχον κ. τ. ε.). (sich an etwas —, (μεταφ.) σκανδαλίζομαι. — συγχίζομαι, ἐνοχλοῦμαι, ἐμποδίζομαι.

Stößer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στουμπίζει (τὰ ἰατρικὰ εἰς τὸν ἀποθηκάρην). (Stoßvogel), ἁρπακτικὸν πουλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι).

Stoßgebeth, das, σύντομος προσευχή.

Stößig, a. ὁποῦ κτυπᾶ μὲ τὰ κέρατα.

Stoßvogel, der, ἁρπακτικὸν πουλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι).

Stottern, v. n. ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδίζω.

Stottern, das, τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα, τζεύδισμα.

Stotterer, der, ἕνας ψελλὸς, τραυλός.

Stracks, *ad.* εὐθύς.
Strafbar, *a.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, ἔνοχος.
Strafe, die, ἡ παιδεία, τιμωρία. (Geldstrafe), χρηματικὴ τιμωρία, (τουρκ. ντζερεμές).
Strafen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ. Lügen —, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι εἶπε ψεῦμα.
Straff, *a.* τεντωμένος (οἷον ἕνα σχοινί).
Straffällig, *a.* ὑποκειμένος εἰς παιδείαν, εἰς τιμωρίαν.
Strafgeld, das, ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει τις διὰ παιδείαν.
Strafgerechtigkeit, die, ἡ τιμωρητικὴ δικαιοσύνη.
Strafgericht, das, παιδεία, τιμωρία ἐκ τοῦ θεοῦ.
Sträflich, Strafwürdig, *a.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος.
Strafpredigt, die, διδαχὴ ἐλεγκτικὴ, ἐλεγκτικὸς λόγος.
Strafwürdig, *a.* ἄξιος παιδείας, ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος.
Strahl, der, ἡ ἀκτῖνα.
Strahl, der, (am Pferdehufe), ἡ βέργα εἰς τὴν μέσην τοῦ ὀνυχιοῦ τοῦ ἀλόγου.
Strahlen, *v. n.* ἀκτινοβολῶ.
Strahlenbrechung, die, ἡ διάκλασις τῶν ἀκτίνων.
Strahlenkranz, der, Strahlenkrone, die, φωτεινὸς στέφανος (τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων).
Strahlig, *a.* ὁποῦ ἀκτινοβολεῖ.
Strähn, der, Strähne, die, μεγάλον δεμάτι ἀπὸ νῆμα (ὁποῦ περιέχει σαράντα μικρότερα δεμάτια τῶν ὁποίων καθένα ἔχει ἀπὸ μίαν κλωστὴν ἀπὸ πενῆντα πήχαις).
Stramm, s. Straff.
Strampeln, *v. n.* κτυπῶ μὲ τὰ ποδάρια (ὡς τὰ μικρὰ παιδία).
Strand, der, τὸ περιγιάλι.
Stranden, *v. n.* ῥίπτομαι εἰς τὸ περιγιάλι, κατακάθομαι εἰς τὸν ἄμμον, (λέγεται διὰ καράβια).
Strandgut, das, πράγματα ῥιμμένα εἰς τὸ περιγιάλι ἀπὸ τὰ κύματα.
Strandrecht, das, Strandgerechtigkeit, die, τὸ προνόμιον νὰ πέρνουν οἱ παραθαλάσσιοι ἐγκάτοικοι τὰ πράγματα τῶν καραβιῶν ὁποῦ ἐτζακίσθηκαν εἰς τὸ περιγιάλι.
Strandreiter, der, ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ φυλάγει τὸ περιγιάλι (νὰ μὴ ἐμβάζουν ἐμποδισμένα πράγματα).
Strang, der, τὸ σχοινί. mit dem Strange bestrafen, hinrichten, κρεμῶ, κρεμάζω (ἕναν κατάδικον).
Stranguliren, *v. a.* πνίγω (τινὰ) μὲ σχοινί.
Strapaze, die, πολὺς κόπος.
Strapaziren, *v. a.* κοπιάζω, κουράζω πολύ.
Straße, die, ἡ πλατεῖα, (τουρκ. τὸ σοκκάκι). — ἡ στράτα, ὁ δρόμος. (Meerenge), ἕνα στενὸν θαλάσσης.
Straßenraub, der, ἡ ληστεία, κλεψιά γενομένη εἰς τὴν στράταν.
Straßenräuber, der, ὁ ληστὴς, κλέπτης (εἰς τὴν στράταν).
Straßenräuberey, die, ληστεία, κλέψιμον εἰς τὴν στράταν.
Sträuben, *v. a.* (die Haare, die Federn), σηκώνω τὰς τρίχας, τὰ πτερὰ (ὡς μερικὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά). sich —, ἀνατριχιάζομαι (ὡς τὰ μαλλιὰ εἰς τὸν φόβον). — (sich widersetzen), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι.
Straubig, *a.* ἀνατραχιασμένος, συγχι-

χισμένος, ἀνακατωμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά).

Strauch, der, τὸ δενδράκι, δενδρουλάκι.

Strauchdieb, der, κλέπτης εἰς τὰ δάση.

Straucheln, v. n. σκονταύω. (sich vergehen), ἁμαρτάνω (ἁμαρταίνω) κάμνω σφάλμα.

Strauß, der, (pl. die Sträuße, Sträußer), ἕνα δεμάτι λουλούδια.

Strauß, der, (Vogel, pl. die Strauße), ὁ στρουθοκάμηλος, (τὸ καμηλοπούλι).

Straußhahn, der, ὁ πετεινὸς μαχητής, εἶδος πετεινοῦ.

Strebe, die, τὸ στήριγμα, ἀκουμβιστῆρι (διὰ τοῖχον νὰ μὴν πέσῃ).

Strebeband, das, δεσμὸς (σιδηρένιος κ. τ. ε.), ὁποῦ κρατεῖ δύο γρένταις σταυρωτὰ βαλμέναις, νὰ μὴν στραβωθοῦν.

Streben, v. a. πασχίζω, προσπαθῶ. nach etwas —, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, γυρεύω, ζητῶ.

Streben, das, ἡ πάσχισις, προσπάθησις.

Strebepfeiler, der, στύλος ὁποῦ ἀκουμβᾷ ἕναν τοῖχον (νὰ μὴν στραβωθῇ ἢ νὰ μὴν πέσῃ).

Strecke, die, ἕνα διάστημα.

Strecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω. das Gewehr —, βάνω κάτω τὰ ὅπλα (τὰ ἄρματα) ὡς σημεῖον παραδόσεως εἰς τὸν νικητήν.

Streich, der, (Schlag), τὸ κτύπημα. (muthwilliger), παιγνίδι, πείραξις. einem einen Streich spielen, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι. dummer —, μία ἀνοησία, τρελάδα, τρέλα.

Streiche, die, s. Streichlinie.

Streicheisen, das, (bey den Gärbern), μαχαίρι διὰ ξύσιμον τῶν πετζιῶν.

Streicheln, v. a. τρίβω μὲ τὸ χέρι ἀγάλ' ἀγάλια, χαδεύω μὲ τὸ χέρι.

Streicheln, das, τὸ χάδευμα, τὰ χάδια.

Streichen, v. a. ἀλείφω. Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον. mit der Hand —, τρίβω ἢ ξύω ἐλαφρὰ μὲ τὸ χέρι. χαδεύω. ein Barbiermesser auf einem Riemen —, ἀπερνῶ ἕνα ξουράφι εἰς ἕνα λουρί. auf einem Probiersteine —, τρίβω (χρυσίον) εἰς τὴν πέτραν τῆς δοκιμῆς. mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις, δίδω βεργιαῖς. (ausstreichen), ἐξαλείφω, σβύνω (μὲ κονδυλιάν). Lerchen streichen, (fangen), πιάνω κορυδαλοὺς (τζουτζουλιάνους) μὲ τὸ δίκτυον. einen Wind streichen lassen, (gem.), ἀφίνω κλάνην, κλάνω. v. n. der Wind streicht, ὁ ἄνεμος φυσσᾷ. die Lerchen streichen, (ziehen), οἱ κορυδαλοὶ (τζουτζουλιάνοι) ἀπερνοῦν εἰς πλῆθος. (laichen), τὰ ψάρια ἀφίνουν ἢ χύνουν τὴν σπόρον των. (herumstreichen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Streicher, der, ὁ λαναριστής. (heimlicher Wind), ἡ κουφοκλάνη.

Streichgarn, das, δίκτυον μεγάλον διὰ πιάσιμον πουλιῶν.

Streichholz, das, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουν ἕνα μέτρον γεμισμένον, ἡ περιστροφίς. (Sensen zu wetzen), ξύλον δι' ἀκόνισμα τῆς κόσσας.

Streichkäse, der, ἁπαλὸν τυρὶ (ὁποῦ ἀλείφουν ὡσὰν βούτυρον).

Streichlinie, die, ἡ γραμμὴ εἰς τὴν ὁποίαν κτυποῦν ἡ κανονιαῖς.

Streichmaß, das, μέτρον ἰσασμένον.

Streichstein, der, πέτρα δοκιμῆς.

Streichzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον μερικὰ πουλιὰ ἀπερνοῦν εἰς τὰ

θερμότερα κλίματα.. — ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ψάρια χύνουν τὸν σπόρον των.

Streif, der, μία βέργα ἢ ἀράδα ἄλλου χρώματος εἰς ἕνα μεταξωτὸν κ. τ. ε.

Streifen, (Streif), der, ἕνα κομμάτι στενὸν καὶ μακρὸν ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον, μεταξωτὸν, κ. τ. ε. — μία βέργα ἢ ἀράδα, s. Streif.

Streifen, v. n. (an etwas), ἐγγίζω τι ἀπερνῶντας. (von Truppen im Kriege), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ὡς οἱ στρατιῶται εἰς τὸν πόλεμον), (verletzen, ritzen), πληγώνω, λαβώνω ὀλίγον (ὡς μία τουφεκία).

Streiferey, die, εἰσδρομὴ (εἰς ἐχθρικὸν τόπον), λεηλάτημα, κούρσευμα.

Streifig, a. βεργωμένος, ἀραδωτός.

Streifschuß, der, ἐλαφρὴ πληγὴ ἀπὸ τουφεκιάν.

Streifzug, der, καταδρομὴ, κίνησις στρατεύματος διὰ λεηλάτημα (διὰ κούρσευμα).

Streit, der, ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία, τὸ μάλωμα. — ἡ μάχη.

Streitaxt, die, πολεμικὸς πέλεκυς, πολεμικὸν τζεκοῦρι.

Streitbar, a. πολεμικὸς, ἀνδρεῖος.

Streitbarkeit, die, τὸ πολεμικὸν, ἡ ἀνδρεία.

Streiten, v. n. (mit Worten), φιλονεικῶ. (kämpfen), μάχομαι, πολεμῶ.

Streiter, der, ὁ φιλονεικῶν. ὁ μαλωτής. (Krieger), ὁ μαχητὴς, πολεμητής.

Streitfrage, die, πρᾶγμα ἀμφισβητημένον, ἀμφίβολον, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν.

Streithammer, der, εἶδος μεγάλου σφυριοῦ διὰ πόλεμον.

Streithahn, der, ὁ πετεινὸς μαχητὴς, εἶδος πετεινοῦ.

Streitig, a. ἀμφίβολος, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν.

Streitigkeit, die, ἡ φιλονεικία, λογοτριβὴ, διαφορά.

Streitkolben, der, τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα, (κοντάρι μὲ βαρὺ σίδηρον εἰς τὴν ἄκραν).

Streitsache, die, ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία. τὸ κρισολόγημα.

Streitschrift, die, ἡ διατριβὴ, σύγγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον διαφεντεύει τις μίαν ὑπόθεσιν.

Streitsucht, die, ἡ ἀγάπη τῆς φιλονεικίας.

Streitsüchtig, a. φιλόνεικος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ.

Streng, strenge, a. σοβαρὸς, αὐστηρός. σκληρός.

Strenge, die, ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης. ἡ σκληρότης.

Strengflüssig, a. δυσκολοανάλυτος (ὡς μερικὰ μέταλλα).

Streu, die, ἄχυρα στρωμένα (διὰ τὰ ζῶα ὁμοίως καὶ δι' ἀνθρώπους νὰ κοιμηθοῦν εἰς αὐτά).

Streuen, v. a. διασκορπίζω, ῥίπτω, (ῥίχνω) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Streusand, der, ἄμμος (τὸν ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὰς γεγραμμένας γραφάς).

Streusandbüchse, die, ἡ ἀμμοθήκη, τὸ ἀμμοκούτι.

Strich, der, μία γραμμὴ, βέργα, ἀράδα. (mit der Feder), μία κονδυλιά. (Weg, Richtung), ἡ διεύθυνσις, ὁ δρόμος (οἷον τῶν συννέφων κ. τ. ε.) (Heerde Vögel), ἕνα κοπάδι πουλιά. (der Zugvögel), τὸ πέρασμα μερικῶν πουλειῶν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα. (Landes), ἕνα μέρος τόπου, μία ἀρά-

δα τόπου. (von Tuch, Zeug), ἡ τρίχες (εἰς τὸ ῥοῦχον). einen Strich durch die Rechnung machen, (μεταφ.) χαλνῶ τὸν λογαριασμόν τινος, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα τινος.

Strichpunkt, der, (Semicolon), ἡ μισοστιγμὴ (δηλαδὴ τὸ (;) εἰς τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης ὁποῦ συμφωνεῖ εἰς μερικὰ μὲ τὴν κρεμαμένην τῶν Ἑλλήνων).

Strichregen, der, βροχὴ ὁποῦ ἀπερνᾷ μόναν ἀπὸ ἕνα μέρος ἑνὸς τόπου.

Strick, der, τὰ σχοινί.

Strickbeutel, der, σακκοῦλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον.

Stricken, v. a. πλέκω (μὲ βελόνια).

Stricken, das, τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνια).

Stricker, der, Strickerin, die, ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει (μὲ βελόνια).

Strickleiter, die, μία σκάλα ἀπὸ σχοινιά.

Stricknadel, die, τὸ βελόνι διὰ πλέξιμον.

Strickzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνια).

Strief, der, Striefe, die, s. Streifen.

Striegel, die, ἡ ξύστρα διὰ τὰ ἄλογα, στλεγγίς.

Striegeln, v. a. ξύω τὰ ἄλογον, στλεγγίζω. (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ. — θλίβω, τυραννῶ.

Strieme, die, σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα.

Striemig, a. μελανὸς ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ κτυπήματα.

Striezel, die, πῆτα μὲ σταφίδαις.

Strippe, die, τὰ λουριὰ ἢ ἡ κορδέλλαις τῶν ὑποδημάτων, (τὰ αὐτιὰ τῶν ὑποδημάτων).

Stroh, das, τὰ ἄχυρα.

Stroharbeit, die, δουλειὰ εἰς πλέξιμον ἀπὸ ἄχυρα, πρᾶγμα πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα.

Strohband, das, δέσιμον, κορδέλλα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.

Strohbutter, die, βούτυρον εἰς καιρὸν χειμῶνος (ὅταν ἡ ἀγελάδαις τρώγουν ἄχυρα μόνον).

Strohdach, das, σκέπη, στέγη ἀπὸ ἄχυρα.

Strohdecke, die, ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.

Strohern, a. ἀπὸ ἄχυρα.

Strohfarbe, die, ἀνοικτὸν κίτρινον χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα.

Strohfarben, a. κίτρινος ὡσὰν τὰ ἄχυρα.

Strohfiedel, die, βιολὶ κοινὸν, χωριάτικον βιολί.

Strohgelb, s. Strohfarben.

Strohhalm, der, καλάμι ἀπὸ ἄχυρα.

Strohhut, der, καπέλο ἀπὸ ἄχυρα.

Strohhütte, die, καλύβα ὁποῦ ἔχει σκέπην ἀπὸ ἄχυρα, ἀχυρόσκεπτον.

Strohjunker, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ ἀπολίτευτος).

Strohkopf, der, ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης).

Strohkranz, der, στεφάνι ἀπὸ ἄχυρα.

Strohkranzrede, die, λόγος ἀστεῖος καὶ γελοιώδης τὸν ὁποῖον κάμνουν ἐνίοτε εἰς τοὺς νεοϋπανδρευμένους εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου.

Strohm rc. s. Strom.

Strohmann, der, κοῦκλα ἀπὸ ἄχυρα εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, φόβιστρον ἀπὸ ἄχυρα.

Strohmatte, die, ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.

Strohsack, der, τὸ ἀχυρόστρωμα (διὰ τὸ κρεββάτι).

ριον). (sich verstellen), ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πῶς. —.
Stellmacher, der, ὁ ἁμαξοποιός.
Stellrad, das, μικρὸς τροχὸς ἢ δισκάριον μὲ τὸ ὁποῖον ταχύνουν καὶ ἀργοποροῦν τὸ ὡρολόγιον.
Stellung, die, ἡ στάσις. ἡ τάξις (τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν κάμπον).
Stellvertreter, der, ὁ τοποτηρητὴς, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν εἰς τόπον τινὸς ἄλλου.
Stelze, die, τὸ ξυλοπόδαρον, ἡ κλάπη. (τὸ κλοιτζί). auf Stelzen gehen, περιπατῶ μὲ τὰ ξυλοπόδαρα (τουτέστι μὲ μακρὰ ξύλα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα στέκεταί τις ὑψωμένος ἀπὸ τὴν γῆν.
Stelzen, v. n. περιπατῶ μὲ τὰ ξυλοπόδαρα (ἰδὲ Stelzen). περιπατῶ ὡσὰν κουτζός.
Stelzfuß, der, ξύλινον ποδάρι (ἐκείνου ὁποῦ ἔχασε τὸ ποδάρι του).
Stemmen, v. a. ἀκουμβῶ. s. Stämmen.
Stempel, der, s. Stämpel.
Steppe, die, ἡ ἐρημία, τόπος μεγάλος ἀγεώργητος μὲ χόρτα καὶ δενδράκια (μάλιστα εἰς τὴν Σιβηρίαν).
Steppen, v. a. κεντῶ. παραῤῥάπτω.
Sterbebett, das, τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου. er liegt auf dem Sterbebette, εἶναι κοντὰ νὰ ἀποθάνῃ.
Sterbefall, der, ὁ θάνατος.
Sterbehemd, das, τὸ ὑποκάμισον τοῦ ἀποθαμένου, τὸ νεκροστόλι.
Sterbelied, das, ᾆσμα ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
Sterben, v. n. ἀποθνήσκω, (ἀπεθαίνω).
Sterben, das, τὸ ἀποθνήσκειν, ὁ θάνατος.
Sterblich, a. θνητός.
Sterblichkeit, die, τὸ θνητόν. (Anzahl der Sterbenden), ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεθαμένων.
Sterbling, der, πρόβατον ψόφιον.
Stern, der, τὸ ἄστρον, ὁ ἀστήρ. (im Auge), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. ein Stern auf dem Auge (im gem. Leben), ὁ καταῤῥάκτης, s. Staar.
Sternanis, der, τὸ μπαδιαμί, (φυτὸν τῆς κίνας).
Sternbild, der, τὸ ἄστρον, ἡ συνάστρισις.
Sternchen, das, μικρὸν ἄστρον. — ὁ ἀστερίσκος.
Sterndeuter, der, ὁ ἀστρολόγος.
Sterndeutung, Sterndeuterey, die, ἡ ἀστρολογία.
Sterndistel, die, τὸ εἰρύγγιον, (φυτόν).
Sternhell, a. ὅπου φαίνονται τὰ ἄστρα. es ist sternhell, εἶναι ἐξαστεριά.
Sternhimmel, der, ὁ ἀστερωτὸς οὐρανός.
Sternkunde, die, ἡ ἀστρονομία.
Sternkundige, der, ὁ ἀστρονόμος.
Sternputze, die, s. Sternschnuppe.
Sternschanze, die, ὀχύρωμα (ἀπὸ χῶμα) εἰς σχῆμα ἄστρου ἑξαγώνου.
Sternseher, der, s. Sternkundige.
Sternwarte, die, τὸ ἀστροσκοπεῖον, (τόπος ὅπου παρατηροῦν τὰ ἄστρα).
Sterz, der, τὸ μανίκι (μάλιστα τοῦ ἀλετριοῦ). (Schwanz), ἡ (κοντὴ) οὐρὰ (εἰς μερικὰ ζῶα).
Stetig, s. Stätig.
Stets, ad. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀεί.
Steuer, die, ὁ δασμὸς, τὸ δόσιμον, ὁ φόρος, (τουρκ. χαράτζι). milde Steuer, ἡ ἐλεημοσύνη.
Steueranschlag, der, ὁ λογαριασμὸς τῶν δοσιμάτων.

Steuerbar, *a.* ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ δοσίματα.

Steuerbord, der, τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ καραβιοῦ (κυτάζωντας ἀπὸ τὴν πρύμνην εἰς τὴν πλώρην).

Steuerbuch, Steuerregister, das, κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἡ ποσότης τῶν δοσιμάτων τοῦ καθενός.

Steuereinnehmer, der, ὁ εἰσπράκτωρ τῶν δοσιμάτων.

Steuerfrey, *a.* ἐλεύθερος ἀπὸ δοσίματα.

Steuermann, der, ὁ κυβερνήτης τοῦ καραβιοῦ, τημονιάρης.

Steuern, *v. a.* (ein Schiff), κυβερνῶ, γυρίζω ἕνα καράβι. *v. a.* πηγαίνω μὲ τὸ καράβι, κάμνω πανιά. einer Sache, einem Uebel —, ἐμποδίζω ἕνα πρᾶγμα, ἕνα κακόν. sich —, auf etwas, ὑποστηρίζομαι, θεμελιώνομαι εἴς τι.

Steuern, *v. a.* δίδω, πληρώνω (μάλιστα δοσίματα ἢ ἐλεημοσύνην).

Steuerruder, das, τὸ τημόνι τοῦ καραβιοῦ.

Steuerschein, der, μαρτυρία τῆς πληρωμῆς τῶν δοσιμάτων. — ὁμοίως πόλιτζα διὰ ποσότητα δανεισμένην εἰς τὸν βασιλέα, ἡ ὁποία πληρώνεται ἀπὸ τὰ δοσίματα ὁποῦ ἐμβαίνουν.

Stich, der, ἡ σουβλιά, σουγλιά, κεντημασιά. (Stichwunde), πληγὴ ἀπὸ κέντημα. (eines Insects ꝛc.), δάγκασμα, τζίμπημα (κουνουπιοῦ, ὀφιδιοῦ κ. τ. ε.) die Stiche (im Nähen), ἡ κεντημασιαῖς, βελονιαῖς (εἰς τὸ ῥάψιμον). (im Kartenspiele), οἱ ποῦντοι εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν). (Kupferstich, der), ὁ τρόπος τῆς χαλκογραφίας, τύπος χαλκογραμμένης εἰκόνας. (mit Worten), δάγκασμα μὲ λόγους, εἰρωνεία, περίπαιγμα. einen im Stiche lassen, ἀφίνω, παραιτῶ τινα (εἰς κίνδυνον, εἰς καιρὸν ἀνάγκης). nicht Stich halten, (von Soldaten), δὲν στέκομαι (εἰς τὴν μάχην), φεύγω. das hält nicht Stich, αὐτὸ εἶναι ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, δὲν ἔχει τὸν τόπον του.

Stichart, die, δίστομον τζεκοῦρι.

Stichblatt, das, ἡ πλάκα εἰς τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ ὁποῦ σκεπάζει τὸ χέρι.

Stichel, s. Grabstichel.

Sticheln, *v. a.* σουβλίζω, σουγλίζω. (mit Reden), πειράζω, δαγκάνω μὲ λόγια, εἰρωνεύω, περιπαίζω.

Stichelrede, die, ἡ εἰρωνεία, δαγκαστικὸς ἢ πειρακτικὸς λόγος.

Sticken, *v. a.* κεντῶ (μὲ μετάξι, χρυσάφι κ. τ. ε.).

Sticker, der, Stickerin, die, ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ κεντᾷ (μὲ μετάξι κ. τ. ε.), ὁ κεντητής. ἡ κεντήτρια.

Stickerey, die, τὸ κέντημα.

Stickfluß, der, s. Steckfluß.

Stickhusten, der, πνικτικὸς βῆχας.

Stickrahmen, der, ὁ μάγγανος διὰ κέντημα.

Stickwerk, das, s. Stickerey.

Stieben, *v. i.* es stiebt, κάμνει κονιορτὸν (κορνιακτὸν), σηκώνεται ὁ κονιορτός.

Stiefältern, die, ὁ μητρυιὸς καὶ ἡ μητρυιά.

Stiefbruder, der, ὁ ἀδελφὸς ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μόνον.

Stiefel, der, τὸ ὑπόδημα. die Stiefeln, (*pl.*) τὰ ὑποδήματα.

Stiefelbret, das, ξύλινον ποδάρι, καλοῦπι διὰ ὑποδήματα.

Stiefelkappe, Stiefelstulpe, die, τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων ὁποῦ σκεπάζει τὰ γόνατα.
Stiefelknecht, der, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ (φράγκικα) ὑποδήματα.
Stiefeln, v. a. (Bohnen, Schoten ꝛc.), στηλιώνω, ὑποστηρίζω (φασούλια κ. τ. ε.) μὲ χάρακας, (μὲ λεπτὰ ξύλα). Stiefel anziehen, βάνω ὑποδήματα.
Stiefelschaft, der, τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ σκεπάζει τὴν κνήμην.
Stiefelstulpe, die, s. Stiefelkappe.
Stiefgeschwister, die, (pl.) ἀδέλφια (ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ) ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα.
Stiefkind, das, ὁ πρόγονος ἢ ἡ προγόνη.
Stiefmutter, die, ἡ μητρυιά.
Stiefschwester, die, ἀδελφὴ ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἀπὸ ἄλλην μητέρα.
Stiefsohn, der, ὁ πρόγονος.
Stieftochter, die, ἡ προγόνη.
Stiefvater, der, ὁ μητρυιός.
Stiege, die, (Treppe), ἡ σκάλα, ὁ κλίμαξ. (eine Anzahl von zwanzig), μία εἰκοσαριά, (λέγεται μάλιστα διὰ πετζιά).
Stieglitz, der, ὁ στραγαλιανὸς, ἡ καρδερίνα, (πουλί).
Stiel, der, (von Werkzeugen), τὸ μανίκι. (an Pflanzen), τὸ καλάμι, κοτζάνι, ἡ οὐρά.
Stier, a. s. Starr.
Stier, der, ὁ ταῦρος (τὸ ζῶον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ ἡ συνάστρισις).
Stieren, v. n. die Kuh stiert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον. v. a. der Bulle stiert die Kuh, ὁ ταῦρος σμίγεται μὲ τὴν ἀγελάδαν.
Stiergefecht, das, ἡ ταυρομαχία, μάχη μὲ ἀγρίους ταύρους.
Stift, der, τὸ (μικρὸν καρφὶ χωρὶς κομβί). — τὸ μολυβοκόνδυλον, γραφεῖον.
Stift, das, ἡ κτίσις, θεμελίωσις (οἷον ἐλεημοσύνης διὰ πτωχοὺς κ. τ. ε.) (Kloster), τὸ μοναστῆρι. (Bisthum), ἐπαρχία ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή.
Stiften, v. a. κτίζω, θεμελιώνω (οἷον σχολεῖον, νοσοδοχεῖον, μοναστῆρι κ. τ. ε.) (anstiften), προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι.
Stifter, der, ὁ κτίστης, θεμελιωτής. s. Stiften.
Stiftisch, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς μοναστῆρι ἢ εἰς ἐπισκοπήν.
Stiftsfrau, μία κανονικὴ, ὁποῦ ἔχει κανονικάτον εἰς ἕνα μοναστῆρι γυναικῶν.
Stiftsherr, der, ἕνας κανονικός.
Stiftshütte, die, ἡ σκηνὴ τῶν παλαιῶν Ἑβραίων ὁποῦ ἦτον εἰς τόπον ναοῦ.
Stiftskirche, die, ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου, ἡ μητρόπολις.
Stiftung, die, ἡ κτίσις, θεμελίωσις (οἷον σχολείου, νοσοδοχείου, μοναστηρίου, ἐλεημοσύνης κ. τ. ε.)
Stilet, das, s. Dolch.
Still, a. σιωπηλὸς, ἥσυχος.
Still, i. σιώπα! σιωπή!
Stille, die, ἡ σιωπὴ, ἡσυχία.
Stillen, v. a. ἡσυχάζω, καταπραΰνω. den Durst —, σβύνω τὴν δίψαν. das Blut —, σταματῶ τὸ αἷμα. ein Kind —, βυζάνω ἕνα παιδὶ, δίδω τὸ βυζί.
Still halten, v. n. στέκομαι εἰς τὸν δρόμον μου. — μένω ἥσυχος, ὑποφέρω μὲ ἡσυχίαν.

Stillschweigen, *v. n.* σιωπῶ.
Stillschweigen, das, ἡ σιωπή.
Stillschweigends, *ad.* σιωπηλὰ, σιγὰ, μὲ σιωπήν.
Stillstand, der, ἡ διακοπὴ (κυρίως τοῦ δρόμου, τῆς κινήσεως), στάσις, τὸ σταμάτημα.
Still stehen, *v. n.* στέκομαι, δὲν πηγαίνω, διακόπτω τὸν δρόμον μου.
Stillung, die, τὸ ἡσύχασμα. — des Durstes, τὸ σβύσιμον τῆς δίψας. — des Blutes, τὸ σταμάτημα τοῦ αἵματος.
Stimme, die, ἡ φωνή.
Stimmen, *v. a.* (ein Instrument), τεριάζω (ἕνα μουσικὸν ὄργανον). *v. n.* übereinstimmen), συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος. (seine Stimme geben), ψηφίζω, δίδω τὸν ψῆφον μου.
Stimmer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τεριάζει ἕνα μουσικὸν ὄργανον. — τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον τὸ τεριάζει.
Stimmfähig, *a.* ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ δίδῃ τὸν ψῆφον του.
Stimmhammer, der, τὸ κλειδὶ μὲ τὸ ὁποῖον τεριάζουν τὰ κλαβίρια.
Stimmrecht, das, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δίδῃ τὸν ψῆφον του.
Stimmung, die, (eines Instruments), ὁ τεριασμὸς (ὀργάνου μουσικοῦ). (des Geistes), ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τοῦ πνεύματος, (τουρκ. τὸ κέφι).
Stinkbaum, der, ἡ ἀνάγυρις, (δένδρον τι ὁποῦ βρωμᾷ).
Stinken, *v. n.* βρωμῶ.
Stinkig, *a.* βρωμερὸς, δυσώδης.
Stinkkäfer, der, ὁ κοπροκάνθαρος, (κάνθαρος ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν).
Stinkratz, der, s. Iltis.
Stint, der, ψάρι τι μικρὸν θαλάσσιον.
Stipendiat, der, ὁ τρόφιμος, (μαθητὴς μάλιστα εἰς ἀκαδημίαν ὁποῦ λαμβάνει χάρισμα ἀσπρῶν διὰ τὴν ἀκολούθησιν τῆς σπουδῆς του).
Stipendium, das, ἄσπρα, δῶρον ὁποῦ δίδεται μάλιστα εἰς ἕναν μαθητὴν εἰς τὴν ἀκαδημίαν.
Stirn, die, τὸ μέτωπον.
Stirnband, das, δέσιμον τοῦ μετώπου. διάδημα.
Stirnbein, das, τὸ κόκκαλον τοῦ μετώπου.
Stirnblatt, das, τὸ προμετώπιον τοῦ ἀλόγου.
Stöber, s. Stäuber.
Stöbern, *v. i.* es stöbert, χιονίζει καὶ ψιχαλίζει, χιονίζει πολλὰ καὶ ψιλά. *v. a.* ἀποδιώχνω (ἀπὸ τὰ δάση τὰ ζῶα).
Stocher, der, ἡ ὀδοντογλυφίδα. s. Zahnstocher.
Stochern, *v. n.* σκαλίζω, παστρεύω τὰ δόντια).
Stock, der, ἡ ῥάβδος, βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι. (Blumenstock), φυτὸν μὲ λουλούδια (οἷον· τριανταφυλλιὰ, καρυοφυλλιὰ κ. τ. ε.). (Stockwerk), τὸ πάτωμα. (im Gefängnisse), κούτζουρον εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν φυλακωμένων.
Stöckchen, das, (*dim.*) μικρὴ ῥάβδος, ξυλαράκι.
Stockband, das, ἡ κορδέλλα εἰς τὸ δεκανίκι.
Stockblind, *a.* ὅλο-τυφλός.
Stockdumm, *a.* πολλὰ ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης).
Stockdunkel, s. Stockfinster.
Stocken, *v. a.* (Bohnen ꝛc.), στηλιώνω. ὑποστηρίζω (τὰ φασούλια κ. τ. ε.) μὲ ξυλαράκια. (Tuch), τυλίγω (ῥοῦχα),

v. n. nicht gehen), *στέκομαι*, *ἐμποδίζομαι εἰς τὸν δρόμον, δὲν πηγαίνω, σταματῶ.* (im Reden), *κόπτομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, συγχίζομαι.*
Stöcken, *v. a.* (Blumen), *ὑποστηρίζω* (*λουλούδια*) *μὲ ξυλαράκια.* einen stöcken und pflöcken, *φυλακώνω τινὰ* (*καὶ σιδηροδένω*).
Stockfinster, *a.* *ὅλο σκοτεινός.*
Stockfisch, der, *τὸ ὀνόψαρον, γαδαρόψαρον.* (*μεταφ.*) *ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος,* (*ἀχμάχης*).
Stockfleck, der, *λέρα ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα* (*ὡς εἰς τὸ χαρτὶ, εἰς τὸ πανὶ κ. τ. ε.*).
Stockfleckig, *a.* *λερωμένος, χαλασμένος ἀπὸ πόλλὴν ὑγράδα.*
Stockfremd, *a.* (im gem. Leben), *ὅλο-ἄγνωστος, ὅλο-ἀγνώριστος.*
Stockhaus, das, *φυλακὴ διὰ κακοποιούς.*
Stockig, *a.* *χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα* (*οἷον· χαρτὶ, πανὶ κ. τ. ε.*).
Stöckisch, *a.* *πεισματικὸς, ὁποῦ δὲν ὁμιλεῖ διὰ πεῖσμα.*
Stockknopf, der, *τὸ κομβίον εἰς τὸ δεκανίκι.*
Stockmeister, der, *ὁ φυλακάτωρας.*
Stocknarr, der, *σωστὸς τρελός.*
Stockprügel, die, s. Stockschläge.
Stockschilling, der, s. Stockschläge.
Stockschlag, der, *μία ξυλιὰ, ἕνα κτύπημα μὲ ξύλον.* (Stockschläge), *ξυλιαῖς.* Stockschläge bekommen, *τρώγω ξυλιαῖς, τρώγω ξύλον.*
Stockschnuppen, der, *ἡ συνάγχη, τὸ συνάγχι μὲ στούμπωμα τῆς μύτης.*
Stockstill, *a.* *ὅλο-σιωπηλὸς, ὅλο-ἥσυχος.*
Stockung, die, *τὸ σταμάτημα* (*οἷον· τοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας*). (*μεταφ.*) *ἐμπόδιον εἰς τὰς ὑποθέσεις, μάλιστα εἰς τὴν πραγμάτειαν.*
Stockwerk, das, *τὸ πάτωμα.*
Stockzahn, der, die Stockzähne, (*pl.*) *οἱ μυλόδοντες, τὰ μυλοδόντια, ὀπισθινὰ δόντια.*
Stoff, der, (ein Zeug), *ἡ στόφα.* (zum Reden, Schreiben rc.), *ὕλη, ὑπόθεσις* (*διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ τις ἢ γράφει*). (Grundstoff), *τὸ στοιχεῖον.*
Stoffen, *a.* *ἀπὸ στόφαν.*
Stöhnen, *v. n.* *ἀναστενάζω βαρέως.*
Stöhnen, das, *βαρὺς ἀναστεναγμός.*
Stolle, die, *εἶδος πήτας μὲ σταφίδες καὶ ἀμύγδαλα.*
Stollen, der, (Bettstollen), *στύλος τοῦ κρεββατιοῦ, τὰ τέσσαρα ποδάρια ὁποῦ βαστοῦν τὸ κρεββάτι.* (im Bergbaue), *δρόμος εἰς μεταλλεῖα* (*λαγούμια*) *ὁποῦ πηγαίνει ὁριζοντείως.*
Stolpern, *v. n.* *σκονταύω.*
Stolz, *a.* *ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ἀλαζών.* (prächtig), *μεγαλόπρεπὴς, λαμπρός.*
Stolz, der, *ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ἀλαζονεία.*
Stolziren, *v. n.* *ὑπερηφανεύομαι. δείχνομαι μὲ μεγαλοπρέπειαν, μὲ λαμπρότητα.*
Stopfen, *v. a.* *φράζω* (*φράττω*), *στουμπώνω. γεμίζω.* Gänse —, *παχύνω* (*ταΐζω*) *χῆναις.* Strümpfe rc. —, *μπαλώνω τζουράπια κ. τ. ε.* (verstopfen, den Leib), *στύφω, εἶναι στυπτικόν.*
Stopfer, der, *τὸ στούμπωμα.*
Stopfnadel, die, *βελόνη διὰ μπάλωμα* (*μάλιστα διὰ τζουράπια*).
Stopfwachs, das, *κηρὶ διὰ ἐμβολίασμα.*
Stoppel, die, *ἡ ἀνθερίνη, τα καλάμια*

τῶν σίτων κομμένων, ὁποῦ ἀπομνήσκουν εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄχυρα.
Stoppelgans, die, χῆνα εἰς καιρὸν φθινοπώρου.
Stoppeln, v. n. σταχολογῶ, ἀσταχολογῶ. (von Schriften), συλλέγω, μαζώνω ἀπὸ διάφορα συγγράμματα.
Stoppine, die, (in der Artillerie), φιτίλι σμιγμένον μὲ μπαροῦτι.
Stöpsel, der, τὸ στούμπωμα διὰ φιάλαις).
Stör, der, ὁ μουροῦνα, (μεγάλον ψάρι ποταμίσιον), ἡ κέτζιγα.
Storax, der, τὸ στυράκι, στοράκι. (ῥετζίνη εὐώδης).
Storch, der, ὁ πελαργὸς, (κοινῶς· λέλεκας, τὸ λελέκι).
Storchschnabel, der, ἡ μύτη τοῦ πελαργοῦ (λέλεκα), (zum Zeichnen) ὁ παντογράφος, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀντιγράφουν εἰκόναις. (Krahn), s. Krahn.
Stören, v. a. ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, συγχίζω. v. n. ἀνακατώνω (γυρεύοντάς τι).
Störenfried, der, (veralt.), s. Friedensstörer.
Störer, der, ὁ ἐνοχλητὴς, συγχιστής.
Störrig, a. πεισματικὸς, ἰσχυρογνώμων, ἰσχυρόγνωμος.
Störrigkeit, die, τὸ πεῖσμα, ἡ ἰσχυρογνωμία.
Störrogen, der, τὸ χαβιάρι (ἀπὸ τὴν μουροῦναν).
Stoß, der, τὸ σπρώξιμον, κτύπημα. (μεταφ.) ἡ ζημία, βλάβη. (Haufen Holz), ꝛc.), ἕνας σωρὸς, ξύλα κ. τ. ε.
Stoßdegen, der, σπαθὶ λεπτὸν μυτερόν.
Stoßen, v. a. σπρώχνω, ἀμπώχνω, ὠθῶ. — κτυπῶ. (zerstoßen), στουμπίζω, συντρίβω. (hineinstoßen), ἐμπήγω. (vertreiben, verjagen), ἀποδιώχνω, διώχνω. einen aus einer Gesellschaft —, διώχνω, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν. einem vom Throne —, ξεθρονιάζω, διώχνω ἀπὸ τὸν θρόνον. — v. n. auf etwas —, (von Raubvögeln), ῥίπτομαι, ῥίχνομαι ἐπάνω εἰς τι (ὡς τὰ ἁρπακτικὰ πουλιά). auf einen —, ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ τινά. (vom Wagen ꝛc.), der Wagen stößt, τὸ ἀμάξι κτυπᾷ, ταράζει. in die Trompete, ins Horn stoßen, λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν) τὸ κέρατον. ans Land, ans Ufer —, φθάνω εἰς τὴν ξηρὰν, εἰς τὸ περιγιάλι, ἀράζω. an etwas —, κτυπειοῦμαι εἰς τι (οἷον· εἰς μίαν πέτραν. (angränzen), συνορεύω. vom Lande, vom Ufer), μισεύω (μὲ τὸ καράβι), κάμνω πανιά. einen vor den Kopf —, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ, χάνω τὴν εὔνοιάν του. sich —, κτυποῦμαι, κτυπειοῦμαι (οἷον εἰς τὸν τοῖχον κ. τ. ε.). (sich an etwas —, (μεταφ.) σκανδαλίζομαι. — συγχίζομαι, ἐνοχλοῦμαι, ἐμποδίζομαι.
Stößer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στουμπίζει (τὰ ἰατρικὰ εἰς τὸν ἀποθηκάρην). (Stoßvogel), ἁρπακτικὸν πουλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι).
Stoßgebeth, das, σύντομος προσευχή.
Stößig, a. ὁποῦ κτυπᾷ μὲ τὰ κέρατα.
Stoßvogel, der, ἁρπακτικὸν πουλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι).
Stottern, v. n. ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδίζω.
Stottern, das, τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα, τζεύδισμα.
Stotterer, der, ἕνας ψελλὸς, τραυλός.

Stracks, *ad.* εὐθύς.
Strafbar, *a.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, ἔνοχος.
Strafe, die, ἡ παιδεία, τιμωρία. (Geldstrafe), χρηματικὴ τιμωρία, (τουρκ. ντζερεμές).
Strafen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ. Lügen —, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι εἶπε ψεῦμα.
Straff, *a.* τεντωμένος (οἷον ἕνα σχοινί).
Straffällig, *a.* ὑποκείμενος εἰς παιδείαν, εἰς τιμωρίαν.
Strafgeld, das, ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει τις διὰ παιδείαν.
Strafgerechtigkeit, die, ἡ τιμωρητικὴ δικαιοσύνη.
Strafgericht, das, παιδεία, τιμωρία ἐκ τοῦ θεοῦ.
Sträflich, Strafwürdig, *a.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος.
Strafpredigt, die, διδαχὴ ἐλεγκτική, ἐλεγκτικὸς λόγος.
Strafwürdig, *a.* ἄξιος παιδείας, ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος.
Strahl, der, ἡ ἀκτῖνα.
Strahl, der, (am Pferdehufe), ἡ βέργα εἰς τὴν μέσην τοῦ ὀνυχιοῦ τοῦ ἀλόγου.
Strahlen, *v. n.* ἀκτινοβολῶ.
Strahlenbrechung, die, ἡ διάκλασις τῶν ἀκτίνων.
Strahlenkranz, der, Strahlenkrone, die, φωτεινὸς στέφανος (τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων).
Strahlig, *a.* ὁποῦ ἀκτινοβολεῖ.
Strähn, der, Strähne, die, μεγάλον δεμάτι ἀπὸ νῆμα (ὁποῦ περιέχει σαράντα μικρότερα δεμάτια τῶν ὁποίων καθένα ἔχει ἀπὸ μίαν κλωστὴν ἀπὸ πενῆντα πήχαις).
Stramm, s. Straff.
Strampeln, *v. n.* κτυπῶ μὲ τὰ ποδάρια (ὡς τὰ μικρὰ παιδία).
Strand, der, τὸ περιγιάλι.
Stranden, *v. n.* ῥίπτομαι εἰς τὸ περιγιάλι, κατακάθομαι εἰς τὸν ἄμμον, (λέγεται διὰ καράβια).
Strandgut, das, πράγματα ῥιμμένα εἰς τὸ περιγιάλι ἀπὸ τὰ κύματα.
Strandrecht, das, Strandgerechtigkeit, die, τὸ προνόμιον νὰ πέρνουν οἱ παραθαλάσσιοι ἐγκάτοικοι τὰ πράγματα τῶν καραβιῶν ὁποῦ ἐτζακίσθηκαν εἰς τὸ περιγιάλι.
Strandreiter, der, ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ φυλάγει τὸ περιγιάλι (νὰ μη ἐμβάζουν ἐμποδισμένα πράγματα).
Strang, der, τὸ σχοινί. mit dem Strange bestrafen, hinrichten, κρεμῶ, κρεμάζω (ἕναν κατάδικον).
Strangulīren, *v. a.* πνίγω (τινὰ) μὲ σχοινί.
Strapaze, die, πολὺς κόπος.
Strapaziren, *v. a.* κοπιάζω, κουράζω πολύ.
Straße, die, ἡ πλατεῖα, (τουρκ. τὸ σοκκάκι). — ἡ στράτα, ὁ δρόμος. (Meerenge), ἕνα στενὸν θαλάσσης.
Straßenraub, der, ἡ λῃστεία, κλεψιὰ γενομένη εἰς τὴν στράταν.
Straßenräuber, der, ὁ λῃστής, κλέπτης (εἰς τὴν στράταν).
Straßenräuberey, die, λῃστεία, κλέψιμον εἰς τὴν στράταν.
Sträuben, *v. a.* (die Haare, die Federn), σηκώνω τὰς τρίχας, τὰ πτερὰ (ὡς μερικὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά). sich —, ἀνατριχιάζομαι (ὡς τὰ μαλλιὰ εἰς τὸν φόβον). — (sich widersetzen), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι.
Straubig, *a.* ἀνατραχιασμένος, συγχι-

χισμένος, ἀνακατωμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά).
Strauch, der, τὸ δενδράκι, δενδρουλάκι.
Strauchdieb, der, κλέπτης εἰς τὰ δάση.
Straucheln, v. n. σκονταύω. (sich vergehen), ἁμαρτάνω (ἁμαρταίνω) κάμνω σφάλμα.
Strauß, der, (pl. die Sträuße, Sträußer), ἕνα δεμάτι λουλούδια.
Strauß, der, (Vogel, pl. die Strauße), ὁ στρουθοκάμηλος, (τὸ καμηλοπούλι).
Straußhahn, der, ὁ πετεινὸς μαχητής, εἶδος πετεινοῦ.
Strebe, die, τὸ στήριγμα, ἀκουμβιστῆρι (διὰ τοῖχον νὰ μὴν πέσῃ).
Strebeband, das, δεσμὸς (σιδηρένιος κ. τ. ε.), ὁποῦ κρατεῖ δύο γρενταῖς σταυρωτὰ βαλμέναις, νὰ μὴν στραβωθοῦν.
Streben, v. a. πασχίζω, προσπαθῶ. nach etwas —, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, γυρεύω, ζητῶ.
Streben, das, ἡ πάσχισις, προσπάθησις.
Strebepfeiler, der, στύλος ὁποῦ ἀκουμβᾷ ἕναν τοῖχον (νὰ μὴν στραβωθῇ ἢ νὰ μὴν πέσῃ).
Strecke, die, ἕνα διάστημα.
Strecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω. das Gewehr —, βάνω κάτω τὰ ὅπλα (τὰ ἄρματα) ὡς σημεῖον παραδόσεως εἰς τὸν νικητήν.
Streich, der, (Schlag), τὸ κτύπημα. (muthwilliger), παιγνίδι, πείραξις. einem einen Streich spielen, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι. dummer —, μία ἀνοησία, τρελάδα, τρέλα.
Streiche, die, s. Streichlinie.
Streicheisen, das, (bey den Gärbern), μαχαίρι διὰ ξύσιμον τῶν πετζιῶν.
Streicheln, v. a. τρίβω μὲ τὸ χέρι ἀγάλι ἀγάλια, χαδεύω μὲ τὸ χέρι.
Streicheln, das, τὸ χάδευμα, τὰ χάδια.
Streichen, v. a. ἀλείφω. Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον. mit der Hand —, τρίβω ἢ ξύω ἐλαφρὰ μὲ τὸ χέρι. χαδεύω. ein Barbier-Messer auf einem Riemen —, ἀπερνῶ ἕνα ξουράφι εἰς ἕνα λουρί. auf einem Probiersteine —, τρίβω (χρυσίον) εἰς τὴν πέτραν τῆς δοκιμῆς. mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις, δίδω βεργιαῖς. (ausstreichen), ἐξαλείφω, σβύνω (μὲ κονδυλιάν). Lerchen streichen, (fangen), πιάνω κορυδαλοὺς (τζουτζουλιάνους) μὲ τὸ δίκτυον. einen Wind streichen lassen, (gem.), ἀφίνω κλάνην, κλάνω. v. n. der Wind streicht, ὁ ἄνεμος φυσσᾷ. die Lerchen streichen, (ziehen), οἱ κορυδαλοὶ (τζουτζουλιάνοι) ἀπερνοῦν εἰς πλῆθος. (leichen), τὰ ψάρια ἀφίνουν ἢ χύνουν τὴν σπόρον των. (herumstreichen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Streicher, der, ὁ λαναριστής. (heimlicher Wind), ἡ κουφοκλάνη.
Streichgarn, das, δίκτυον μεγάλον διὰ πιάσιμον πουλιῶν.
Streichholz, das, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουν ἕνα μέτρον γεμισμένον, ἢ περιστροφίς. (Sensen zu wetzen), ξύλον δι' ἀκόνισμα τῆς κόσσας.
Streichkäse, der, ἁπαλὸν τυρὶ (ὁποῦ ἀλείφουν ὡσὰν βούτυρον).
Streichlinie, die, ἡ γραμμὴ εἰς τὴν ὁποίαν κτυποῦν ἢ κανονιαῖς.
Streichmaß, das, μέτρον ἰσασμένον.
Streichstein, der, πέτρα δοκιμῆς.
Streichzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον μερικὰ πουλιὰ ἀπερνοῦν εἰς τὰ

θερμότερα κλίματα. — ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ψάρια χύνουν τὸν σπόρον των.

Streif, der, μία βέργα ἢ ἀράδα ἄλλου χρώματος εἰς ἕνα μεταξωτὸν κ. τ. ε.

Streifen, (Streif), der, ἕνα κομμάτι στενὸν καὶ μακρὸν ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον, μεταξωτὸν, κ. τ. ε. — μία βέργα ἢ ἀράδα, s. Streif.

Streifen, v. n. (an etwas), ἐγγίζω τι ἀπερνῶντας. (von Truppen im Kriege), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ὡς οἱ στρατιῶται εἰς τὸν πόλεμον), (verletzen, ritzen), πληγώνω, λαβώνω ὀλίγον (ὡς μία τουφεκία).

Streiferey, die, εἰσδρομὴ (εἰς ἐχθρικὸν τόπον), λεηλάτημα, κούρσευμα.

Streifig, a. βεργωμένος, ἀραδωτός.

Streifschuß, der, ἐλαφρὴ πληγὴ ἀπὸ τουφεκιάν.

Streifzug, der, καταδρομὴ, κίνησις στρατεύματος διὰ λεηλάτημα (διὰ κούρσευμα).

Streit, der, ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία, τὸ μάλωμα. — ἡ μάχη.

Streitaxt, die, πολεμικὸς πέλεκυς, πολεμικὸν τζεκοῦρι.

Streitbar, a. πολεμικὸς, ἀνδρεῖος.

Streitbarkeit, die, τὸ πολεμικὸν, ἡ ἀνδρεία.

Streiten, v. n. (mit Worten), φιλονεικῶ. (kämpfen), μάχομαι, πολεμῶ.

Streiter, der, ὁ φιλονεικῶν. ὁ μαλωτής. (Krieger), ὁ μαχητὴς, πολεμητής.

Streitfrage, die, πρᾶγμα ἀμφισβητημένον, ἀμφίβολον, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν.

Streithammer, der, εἶδος μεγάλου σφυριοῦ διὰ πόλεμον.

Streithahn, der, ὁ πετεινὸς μαχητὴς, εἶδος πετεινοῦ.

Streitig, a. ἀμφίβολος, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν.

Streitigkeit, die, ἡ φιλονεικια, λογοτριβὴ, διαφορά.

Streitkolben, der, τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα, (κοντάρι μὲ βαρὺ σίδηρον εἰς τὴν ἄκραν).

Streitsache, die, ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία. τὸ χρισολόγημα.

Streitschrift, die, ἡ διατριβὴ, σύγγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον διαφεντεύει τις μίαν ὑπόθεσιν.

Streitsucht, die, ἡ ἀγάπη τῆς φιλονεικίας.

Streitsüchtig, a. φιλόνεικος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ.

Streng, strenge, a. σοβαρὸς, αὐστηρός. σκληρός.

Strenge, die, ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης. ἡ σκληρότης.

Strengflüssig, a. δυσκολοανάλυτος (ὡς μερικὰ μέταλλα).

Streu, die, ἄχυρα στρωμένα (διὰ τὰ ζῶα ὁμοίως καὶ δι' ἀνθρώπους νὰ κοιμηθοῦν εἰς αὐτά).

Streuen, v. a. διασκορπίζω, ῥίπτω, (ῥίχνω) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Streusand, der, ἄμμος (τὸν ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὰς γεγραμμένας γραφάς).

Streusandbüchse, die, ἡ ἀμμοθήκη, τὸ ἀμμοκούτι.

Strich, der, μία γραμμὴ, βέργα, ἀράδα. (mit der Feder), μία κονδυλιά. (Weg, Richtung), ἡ διεύθυνσις, ὁ δρόμος (οἷον τῶν συννέφων κ. τ. ε.) (Heerde Vögel), ἕνα κοπάδι πουλιά. (der Zugvögel), τὸ πέρασμα μερικῶν πουλειῶν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα. (Landes), ἕνα μέρος τόπου, μία ἀρά-

δα τόπου. (von Tuch, Zeug), ἡ τρίχες (εἰς τὸ ῥοῦχον). einen Strich durch die Rechnung machen, (μεταφ.) χαλνῶ τὸν λογαριασμόν τινας, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα τινος.
Strichpunkt, der, (Semicolon), ἡ μισοστιγμὴ (δηλαδὴ τὸ (;) εἰς τὰς γλῶσσας τῆς Εὐρώπης ὁποῦ συμφωνεῖ εἰς μερικὰ μὲ τὴν κρεμαμένην τῶν Ἑλλήνων).
Strichregen, der, βροχὴ ὁποῦ ἀπερνᾶ μόνον ἀπὸ ἕνα μέρος ἑνὸς τόπου.
Strick, der, τὸ σχοινί.
Strickbeutel, der, σακκοῦλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον.
Stricken, v. a. πλέκω (μὲ βελόνια).
Stricken, das, τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνια).
Stricker, der, Strickerin, die, ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει (μὲ βελόνια).
Strickleiter, die, μία σκάλα ἀπὸ σχοινιά.
Stricknadel, die, τὸ βελόνι διὰ πλέξιμον.
Strickzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνια).
Strief, der, Striefe, die, s. Streifen.
Striegel, die, ἡ ξύστρα διὰ τὰ ἄλογα, στλεγγίς.
Striegeln, v. a. ξύω τὰ ἄλογον, στλεγγίζω. (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ. — θλίβω, τυραννῶ.
Strieme, die, σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα.
Striemig, a. μελανὸς ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ κτυπήματα.
Striezel, die, πῆτα μὲ σταφίδαις.
Strippe, die, τὰ λουριὰ ἢ ἡ κορδέλλαις τῶν ὑποδημάτων, (τὰ αὐτιὰ τῶν ὑποδημάτων).
Stroh, das, τὰ ἄχυρα.
Stroharbeit, die, δουλειὰ εἰς πλέξιμον ἀπὸ ἄχυρα, πρᾶγμα πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα.
Strohband, das, δέσιμον, κορδέλλα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.
Strohbutter, die, βούτυρον εἰς καιρὸν χειμῶνος (ὅταν ἡ ἀγελάδαις τρώγουν ἄχυρα μόνον).
Strohdach, das, σκέπη, στέγη ἀπὸ ἄχυρα.
Strohdecke, die, ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.
Strohern, a. ἀπὸ ἄχυρα.
Strohfarbe, die, ἀνοικτὸν κίτρινον χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα.
Strohfarben, a. κίτρινος ὡσὰν τὰ ἄχυρα.
Strohfiedel, die, βιολὶ κοινὸν, χωριάτικον βιολί.
Strohgelb, s. Strohfarben.
Strohhalm, der, καλάμι ἀπὸ ἄχυρα.
Strohhut, der, καπέλο ἀπὸ ἄχυρα.
Strohhütte, die, καλύβα ὁποῦ ἔχει σκέπην ἀπὸ ἄχυρα, ἀχυρόσπητον.
Strohjunker, der, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ ἀπολίτευτος).
Strohkopf, der, ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Strohkranz, der, στεφάνι ἀπὸ ἄχυρα.
Strohkranzrede, die, λόγος ἀστεῖος καὶ γελοιώδης τὸν ὁποῖον κάμνουν ἐνίοτε εἰς τοὺς νεοϋπανδρευμένους εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου.
Strohm ꝛc. s. Strom.
Strohmann, der, κοῦκλα ἀπὸ ἄχυρα εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, φόβιστρον ἀπὸ ἄχυρα.
Strohmatte, die, ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα.
Strohsack, der, τὸ ἀχυρόστρωμα (διὰ τὸ κρεββάτι).

Strohseil, das, σχοινὶ πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα.
Strohteller, der, πιάτο, δισκάρι πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα.
Strohwisch, der, πατζαβοῦρα ἀπὸ ἄχυρα.
Strohwittwe, die, γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ ἄνδρας λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὴ χήρα.
Strohwittwer, der, ἄνδρας τοῦ ὁποίου ἡ γυναῖκα λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὸς χηρευμένος.
Strom, der, ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι (μάλιστα μεγάλον). τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ εἰς τὸ ποτάμι.
Strömen, v. n. ῥέω, τρέχω, (λέγεται διὰ τὸ νερόν).
Strömling, der, εἶδος μικρῆς ἀρίγγας, (ψάρι).
Strömung, die, τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ, ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ.
Stromweise, ad. ποταμηδόν.
Strophe, die, ἡ στροφὴ (εἰς ποιήματα).
Strosse, s. Sprosse.
Strotzen, v. n. φουσκώνω, εἶμαι φουσκωμένος (οἷον τὸ βυζὶ τῆς ἀγελάδας ἀπὸ γάλα, ἡ φλέβα ἀπὸ αἷμα κ. τ. ε.)
Strudel, der, ἡ νερογυρισιὰ, ὁ νεροστρόφιλος, ἡ δίνη.
Strudeln, v. n. γυρίζω, ἀναβράζω, (ὡσὰν τὸ νερὸν εἰς τὴν δίνην).
Strumpf, der, τὸ τζουράπι (ἡ κάλτζα).
Strumpfband, das, ἡ καλτζοδέτα.
Strumpfbret, das, καλοῦπι διὰ τζουράπια.
Strumpfstricker, der, —rin, die, ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζουράπια.
Strumpfwirker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ὑφαίνει τζουράπια, ὑφαντὴς τζουραπιῶν.
Strumpfwirkerstuhl, der, ἐργαλεῖος διὰ ὕφαμα τζουραπιῶν.
Strunk, der, ἡ καρδιὰ τοῦ λαχάνου (ἀφ' οὗ ἐχωρίσθησαν τὰ φύλλα).
Strunze, die, γυναῖκα ἢ δουλεύτρα ἄπαστρη καὶ ὀκνηρή.
Struppe, die, φλοῦδα ἀπὸ πληγὴν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου.
Struppen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (οἷον τὰ φύλλα ἀπὸ ἕνα κλωνάρι).
Struppig, a. ἀνακατωμένος, συγχισμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ ὅταν στέκονται ὡσὰν τὰ ἀγκάθια εἰς τὸν σκαντζόχοιρον).
Struse, die, μεγάλη, βάρκα εἰς τὰ ποτάμια (μάλιστα τῆς Ῥωσσίας).
Stübchen, das, μικρὸς ὀνδᾶς. (ein Weinmaß), μέτρον τι διὰ κρασί, (περιέχον δύο ἥμισυ ὀκκάδες).
Stube, die, (τουρκ.) ὁ ὀνδᾶς, ὀντᾶς. (ὁ *θάλαμος).
Stuben-Arrest, der, φυλάκωσις εἰς τὸν ὀνδᾶν, ἐμπόδιον νὰ μὴν ἔβγῃ τις ἀπὸ τὸν ὀνδᾶν.
Stubenbursch, der, συγκάτοικος εἰς τὸν ἴδιον ὀνδᾶν.
Stubengelehrte, der, ἄνθρωπος μαθημένος καθήμενος πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι καὶ ἄπειρος τοῦ κόσμου.
Stubengenoß, Stubengesell, der, s. Stubenbursch.
Stubenheizer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάπτει τὴν σόμπαν εἰς τὸν ὀνδᾶν.
Stubenhocker, der, ἄνθρωπος ὁποῦ κάθεται πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι.
Stubenmädchen, das, δουλεύτρα ὁποῦ παστρεύει τὸν ὀνδᾶν.
Stubenofen, der, ἡ σόμπα (εἰς τὸν ὀνδᾶν).
Stubensiech, a. ἀσθενὴς ἀπὸ τὸ νὰ κάθηται πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι.

Stubenthür, die, ἡ θύρα (πόρτα) τοῦ ὀνδᾶ.
Stubenuhr, die, ὡρολόγιον τοῦ ὀνδᾶ.
Stüber, der, εἶδος μικρῆς μονέδας εἰς μερικὰ μέρη τῆς Γερμανίας καὶ εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, (δύο παράδες).
Stuccatur, die, μίγμα ἀπὸ γύψον ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν διάφορα στολίδια εἰς τὸ ταβάνι καὶ εἰς τὸν τοῖχον τῶν ὀντάδων.
Stuccaturarbeit, die, δουλειὰ εἰς μίγμα ἀπὸ γύψον. s. Stuccatur.
Stuccaturarbeiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς μίγμα ἀπὸ γύψον.
Stück, das, τὸ κομμάτι (ῥοῦχον, πανὶ κ. τ. ε. ξύλον, πέτρα κ. τ. ε. ψωμὶ, κρέας κ. τ. ε.) (Kanonen), ἕνα κανόνι, (ἕνα τόπι, τουρκ.) (Schauspiel), ἕνα κομμάτι, ἕνα δρᾶμα. von Stück zu Stück, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, κατὰ τὴν ἀράδαν. von freyen Stücken, ἑκουσίως, αὐτοπροαιρέτως, ἐκ προαιρέσεως.
Stückchen, das, τὸ κομματάκι. (Liedchen), ἕνα τραγουδάκι. ἕνα μικρὸν μουσικὸν κομμάτι. muthwilliges —, ἕνα παιγνίδι (ὁποῦ παίζει τίς τινος νὰ τὸν πειράξῃ).
Stückeln, Stücken, v. a. κατακομματιάζω. (zusammenstückeln), συνθέτω ἀπὸ μικρὰ κομμάτια, μπαλώνω.
Stückgießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τὰ κανόνια (τόπια).
Stückgut, das, μίγμα μετάλλων διὰ χύσιμον κανονιῶν.
Stückjunker, der, νέος εὐγενὴς ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀρτιλλερίαν (εἰς τοὺς τοπτζῆδες).
Stückknecht, der, ἁμαξᾶς διὰ τὰ κανόνια.
Stückkugel, die, τὸ βόλι τοῦ κανονιοῦ.
Stückpforte, die, ἡ τρύπα εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνει τὸ κανόνι.
Stückpferd, das, ἄλογον διὰ κανόνι.
Stückweise, ad. κατὰ κομμάτια, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.
Stückwerk, das, ἀτελείωτον πρᾶγμα, ἐλλειπὲς πρᾶγμα.
Stückwischer, der, ἡ βοῦρτζα μὲ τὴν ὁποίαν παστρεύουν τὸ κανόνι.
Student, der, μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (ἕνας λογιώτατος).
Studien, die, αἱ σπουδαὶ τῶν ἐπιστημῶν ἢ τῶν ὡραίων τεχνῶν.
Studiren, v. a. et n. σπουδάζω (ἐπιστήμην ἢ ὡραίαν τέχνην). auf etwas —, σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι, στοχάζομαι εἴς τι.
Studierstube, die, τὸ σπουδαστήριον.
Stufe, die, τὸ σκαλοπάτι, σκαλίδι. — ὁ βαθμός. — (Erzstufe), κομμάτι μεταλλείου.
Stufenjahr, das, κλιμακτηρικὸν ἔτος, κλιμακτηρικὸς χρόνος, (κάθε ἕβδομος ἢ καὶ ἔννατος χρόνος τῆς ἡλικίας).
Stufenweise, a. βαθμηδὸν, κατὰ βαθμούς.
Stuhl, der, τὸ σκαμνί. (Leibesöffnung), τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας. zu Stuhle gehen, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον.
Stuhlgang, der, τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας τοῦ ἀνθρώπου.
Stuhlkappe, die, τὸ περιτύλιγμα ἢ σκέπασμα τοῦ σκαμνιοῦ.
Stuhllehne, die, τὸ ἀκουμβιστῆρι τοῦ σκαμνιοῦ.
Stuhlzäpfchen, das, τὸ ὑπόθεμα, (κομμάτι σαποῦνι ὁποῦ ἐμπήγεται εἰς τὸν κῶλον ὡς ἰατρικὸν καθαρτικόν).
Stuhlzwang, der, ὁ τεινεσμὸς, (παν-

ποτεινὴ παρακίνησις νὰ πηγαίνῃ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον ὅμως μὲ μάταιον κόπον.
Stülpe, Stülpe, die, τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων κοντὰ εἰς τὰ γόνατα.
Stülpen, v. a. βάνω ἐπάνω, (οἷον ἕνα σκέπασμα) σκεπάζω.
Stumm, a. βουβός, ἄλαλος.
Stümmel, der, μικρὸν κομμάτι ὁποῦ μηήσκει ἐπίλοιπον, (οἷον ἀπὸ ἕνα κηρί). μικρὸν κομμάτι τζακισμένον, κολοβωμένον χέρι ἢ ποδάρι.
Stümmeln, v. a. κολοβώνω.
Stummheit, die, ἡ βουβότης, βουβάδα, ἀλαλία.
Stümper, der, ἕνας ἀμαθὴς καὶ ἀνεπιτήδειος.
Stümperey, die, ἀχαμνὴ δουλειὰ ἀνεπιτηδείου ἀνθρώπου.
Stümpern, v. a. δουλεύω ἀχαμνά, χαλνῶ μὲ τὴν ἀμάθειάν μου.
Stumpf, a. ὁποῦ δὲν κόπτει ἢ δὲν κεντᾷ. — (μεταφ.) ἀδύνατος (μάλιστα ἀπὸ τὸ γηρατεῖον). (von Winkeln), ἀμβλύς. ein stumpfer Winkel, ἀμβλεῖα γωνία. (von den Zähnen) stumpf werden, μουδιάζω, αἱμωδιάζω.
Stumpf, der, (von einem Stamme), κορμὸς κομμένος. (von Händen, Füßen), χέρι ἢ ποδάρι κομμένον.
Stumpfen, v. a. ἀμβλύνω, χαλνῶ τὴν ἀθέραν τοῦ μαχαιριοῦ κ. τ. ε.
Stumpfnase, die, ἡ κουτζομύτη.
Stumpfschwanz, der, κολοβωμένη οὐρά, ζῶον μὲ κολοβωμένην οὐράν.
Stumpfwinkelig, a. ἀμβλυγώνιος.
Stunde, die, ἡ ὥρα. (Unterrichtsstunde), ἡ ὥρα τοῦ μαθήματος. Stunden geben, παραδίδω μαθήματα.
Stundenglas, das, ὡρολόγιον μὲ ἄμμον.
Stundenlang, ad. πολλαῖς ὥραις.
Stundenrufer, der, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ.
Stundenschlag, der, τὸ κτύπημα τῆς ὥρας.
Stundenuhr, die, ὡρολόγιον ὁποῦ δείχνει μόνον ταῖς ὥρας καὶ ὄχι τὰ λεπτά.
Stundenzeiger, Stundenweiser, der, ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει ταῖς ὥραις.
Stündlich, ad. κάθε ὥραν.
Sturm, der, ἡ φορτοῦνα, ζάλη, ἀνεμοζάλη, θύελλα. (im Kriege), ἡ προσβολή, ἐφόρμησις. (Unruhe, Tumult), ἡ ταραχή, σύγχυσις, ὁ θόρυβος. Sturm läuten, κτυπῶ τὴν καμπάναν ὡς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ ἐχθρός.
Sturmbock, der, ὁ κριός, μηχανὴ πολεμικὴ τῶν παλαιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαλνοῦσαν τὰ τείχη.
Sturmdach, das, σκέπη ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλησίαζον οἱ παλαιοὶ εἰς τὰ τείχη.
Stürmen, v. n. es stürmt, κάμνει ἀνεμοζάλην, κάμνει πολὺν ἀέρα. (Lärmen), θορυβῶ, κάμνω κτύπον, ταραχήν. Sturm schlagen, läuten, κτυπῶ τὴν καμπάναν εἰς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ ἐχθρός.
Stürmer, der, ἕνας ὁποῦ κάμνει προσβολὴν ἢ ἐφόρμησιν. (im Scherz, ein großer Hut), πολλὰ μεγάλον καπέλο.
Sturmfaß, das, καδὶ μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν νερὸν εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς.
Sturmglocke, die, καμπάνα ὁποῦ κτυπᾶται εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου κινδύνου.
Sturmhaube, die, ἡ περικεφαλαία.
Stürmisch, a. θυελλώδης, ὅταν εἶναι φορτοῦνα, ὅταν εἶναι πολὺς ἀέρας. (μεταφ.) ὁρμητικός, βιαστικός.

Sturmleiter, die, σκάλα ἐκείνων ὁποῦ κάμνουν προσβολήν.
Sturmpfahl, der, παλοῦκι διὰ περίφραγμα κάστρου εἰς καιρὸν πολέμου.
Sturmvogel, der, πουλί τι ὁποῦ πετᾷ τότε μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ μία ἀνεμοζάλη.
Sturmwind, der, σφοδρὸς ἄνεμος, ἀνεμοζάλη, θύελλα.
Sturz, der, τὸ πέσιμον μὲ ὁρμὴν, κρήμνισμα. τὸ ῥίψιμον μὲ ὁρμὴν (ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον). — ὁ χαλασμὸς, αφανισμός.
Stürzen, v. a. ῥίπτω (ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον), κρημνίζω. einen Deckel ꝛc. auf etwas —, βάνω ἕνα σκέπασμα κ. τ. ε. εἰς ἕνα τζουκάλι κ. τ. ε. einen stürzen, (μεταφ.) ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ τὴν εὔνοιαν (τοῦ βασιλέως). v. n. πίπτω, ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν, κρημνίζομαι. χαλνῶ, ἀφανίζω. sich —, ῥίπτομαι (μόνος μου), κρημνίζομαι.
Stürzen, das, τὸ ῥίψιμον. τὸ πέσιμον. s. vorher.
Sturzkarren, der, ἁμάξι μὲ δύο τροχοὺς (μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν χῶμα, πέτραις κ. τ. ε.)
Stute, die, ἡ φοράδα.
Stuterey, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φοράδαις καὶ ἄτια διὰ νὰ καρποφορήσουν.
Stutz, der, auf den Stutz, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, ἔξαφνα.
Stutzbart, der, τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια.
Stutzbüchse, die, κοντὸν τουφέκι κυνηγοῦ.
Stütze, die, τὸ ἀκουμβιστῆρι. (μεταφ.) ὑποστήριγμα, βοήθεια.
Stutzen, v. r. (stoßen), κτυπῶ μὲ τὸ κεφάλι (ὡσὰν τὰ κριάρια). (sich verwundern), θαυμάζω, μνήσκω ἔκθαμβος, ἐκπλήττομαι. v. a. κόπτω, χωρίζω, κοντεύω (οἷον τὰ αὐτιὰ ἑνὸς σκύλου, τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου. (Bäume stutzen, κλαδολογῶ, κλαδοκοπῶ.
Stützen, v. a. ἀκουμβῶ, ὑποστηρίζω, ἐπιστηρίζω. sich —, ἀκουμβῶ, ὑποστηρίζομαι, ἐπιστηρίζομαι.
Stutzer, der, νέος καμαρωμένος, νέος ἐπιτηδευτὸς, (τουρκ. τζελεπῆς).
Stutzglas, das, ποτήριον χωρὶς ποδάρι διὰ κρασὶ ἢ ῥακήν.
Stutzig, a. ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος, θαμβωμένος, συγχισμένος. — πεισματικός.
Stutzkopf, der, ἕνας πεισματικὸς, ἰσχυρόγνωμος.
Stutzohr, das, σκυλὶ ἢ ἄλογον μὲ τὰ αὐτιὰ κουρευμένα.
Stutzperücke, die, περοῦκα στρογγύλη.
Stutzrohr, s. Stutzbüchse.
Stutzschwanz, der, κουρευμένη οὐρά. ἄλογον μὲ κουρευμένην οὐράν.
Styl, der, τὸ ὕφος. der alte Styl, neue Styl (im Kalender), ὁ παλαιὸς, ὁ νέος τρόπος τοῦ καλενδαριοῦ.
Stylisiren, v. a. συγγράφω, συνθέτω. gut stylisirt, καλὰ συγγεγραμμένον, μὲ καλὸν ὕφος.
Stylist, der, καλὸς συγγραφεὺς, ὁποῦ ἔχει καλὸν ὕφος.
Subject, das, τὸ ὑποκείμενον.
Subjectiv, a. τοῦ ὑποκειμένου, ἀνήκων εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑποκείμενον.
Subaltern, a. ὑποτεταγμένος, κατώτερος εἰς τὸ ἀξίωμα.
Subdivision, s. Unterabtheilung.
Sublimat, das, ὁ σουλιμᾶς, (ὑδράργυρος αἰωρηθείς).
Sublimiren, v. a. αἰωρῶ, ἐξατμίζω τὰ

λεπτὰ μόρια ἑνὸς πράγματος διὰ μέσου τῆς φωτίας.
Sublunarisch, a. ὑποσεληνιαῖος, ἐπιχθόνιος, γήϊνος.
Subordination, die, ἡ ὑποταγὴ καὶ ὑπακοὴ τοῦ κατωτέρου εἰς τὸν ἀνώτερον.
Subordiniren, v. a. ὑποτάσσω.
Subordinirt, a. ὑποτεταγμένος.
Subscribiren, v. n. ὑπογράφω, ὑπογράφομαι ὡς συνδρομητής.
Subscribent, der, ὁ συνδρομητής.
Subscription, die, ἡ ὑπογραφὴ διὰ συνδρομὴν, ἡ συνδρομή.
Subsidien, die, (pl.) βοήθεια μὲ ἄσπρα εἰς συμμαχίαν.
Substantivum, Substantiv, das, οὐσιαστικὸν ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικήν).
Substanz, die, ἡ οὐσία. τὸ ὄν. ἡ ὕλη.
Substituiren, v. a. ἀντικαθίστημι, (ἀντικαταστaίνω), βάνω, τινὰ (ἤ τι) εἰς τόπον τινὸς ἄλλου.
Substitut, der, ὁ βοηθὸς ἐφημερίου, (ἢ ἀξιωματικοῦ γέροντος).
Substitution, die, ἡ ἀντικατάστασις.
Subtil, a. λεπτὸς, ἀραιός.
Subtilität, die, ἡ λεπτότης. ἡ λεπτολογία, ψιλολογία.
Subtraction, die, ἡ ἀφαίρεσις, ὁ ὑφειλμὸς (εἰς τὴν ἀριθμητικήν).
Subtrahiren, v. a. ἀφαιρῶ.
Succediren, s. nachfolgen.
Succession, die, s. Nachfolge, Thronfolge.
Successor, der, s. Nachfolger, Thronfolger.
Successiv, a. ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. s. allmählig.
Suche, die, τὸ γύρευμα, ἐπιτηδειότης τοῦ σκυλιοῦ νὰ εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη τῶν θηρίων.
Suchen, v. a. ζητῶ, γυρεύω. (sich bemühen), ζητῶ, πασχίζω, προσπαθῶ.
Suchen, das, τὸ ζήτημα, γύρευμα.
Sucher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει. (der Wundärzte), ἐργαλεῖον τοῦ χειρουργοῦ τὸ ὁποῖον βάνει εἰς τὴν πληγήν, ὁ καθετήρ.
Sucht, die, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία, μανία.
Sud, der, τὸ βράσιμον. τὸ βραστόν.
Süd, Süden, der, ὁ νότος, τὸ μεσημβρινὸν μέρος.
Sudelbuch, das, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τῶν πραγματευτῶν.
Sudeley, die, ἡ ἀπαστρία. ἄπαστρον ἢ χαλασμένον πρᾶγμα.
Sudelkoch, der, ἄπαστρος μάγειρος.
Sudeln, v. n. λερώνω, μουρδαρεύω. δουλεύω ἀγαμνὰ καὶ ἀμελῶς.
Süden, der, s. Süd.
Süderbreite, die, τὸ νότειον ἢ μεσημβρινὸν πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν).
Südland, das, ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς τόπος.
Südländer, der, ἐγκάτοικος μεσημβρινοῦ τόπου.
Sudler, der, ὁ μουρδάρης. — ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει ἀγαμνὰ καὶ ἀμελῶς.
Südlich, a. νότειος, μεσημβρινός.
Südost, der, τὸ ἀνατολικο-νότειον μέρος. — ὁ ἀνατολικο-νότειος ἀέρας.
Südöstlich, a. ἀνατολικο-νότειος.
Südpol, der, ὁ ἀνταρκτικός (νότειος) πόλος.
Südsee, die, ἡ νότειος ἢ μεσημβρινὴ θάλασσα.
Südwärts, ad. πρὸς νότον, πρὸς μεσημβρίαν.
Südwest, der, τὸ δυτικο-νότειον μέρος. ὁ δυτικο-νότειος ἀέρας.

Südwestlich, a. δυτικο-νότειος.
Südwind, der, ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς ἀέρας.
Sülze, die, πηκτὴ ἀπὸ βρασμένον γουρουνίσιον κρέας.
Sulze, die, ἡ ἁλμύρα, ἁλμυράδα.
Sumach, der, ῥοῦς ἐρυθρὸς, δένδρον τι χρήσιμον εἰς βυρσοδέψους (ταμπάκηδες).
Summarisch, a. ἐν συντομίᾳ περιλαμβανόμενος. summarisches Verhör, σύντομος ἐξέταξις φυλακωμένου.
Summe, die, ἡ ποσότης, σοῦμα.
Summen, a. n. βομβίζω, συρίζω, βοῶ (ὡς τὰ μελίσσια κ. τ. ε.)
Summen, das, τὸ βόμβισμα.
Summiren, v. a. σουμάρω.
Summirung, die, τὸ σουμάρισμα.
Sumpf, der, ὁ βάλτος, λίμνη μὲ ἄπαστρον καὶ βρωμερὸν νερόν.
Sumpfig, a. βαλτώδης.
Sumpfwasser, das, νερὸν εἰς βάλτον, βαλτῶδες νερόν.
Sumsen, s. Summen.
Sünde, die, ἡ ἁμαρτία.
Sündenfall, der, ἡ παράβασις, πρώτη ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων (τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας).
Sündengeld, das, ἄσπρα κερδαιμένα μὲ ἄνομον τρόπον.
Sünder, der, ὁ ἁματωλός.
Sünderin, die, ἡ ἁμαρτωλή.
Sündfluth, die, ὁ κατακλυσμὸς (τοῦ Νωέ).
Sündhaft, a. πρόθυμος εἰς ἁμαρτίαν.
Sündig, a. ὁποῦ κάμνει ἁμαρτίας, ἁμαρτωλός.
Sündigen, v. a. ἁμαρτάνω.
Sündlich, a. ἄνομος, ἀσεβής.
Sündlichkeit, die, ἡ ἀνομία, ἀσέβεια.
Sündopfer, das, θυσία ἐξιλαστικὴ δι' ἁμαρτίας.
Superfein, a. πολλὰ λεπτὸς, ἐξαιρετώτατος.
Superintendent, der, ἐπιστάτης εἰς περισσοτέρους ἐφημερίους, ἐπίσκοπος (εἰς τοὺς προτεστάντους).
Superior, der, προεστὼς μοναστηρίου.
Superklug, a. φανταζόμενος γνωστικός.
Suppe, die, ἡ σοῦπα.
Suppennapf, der, Suppenschale, Suppenschüssel, die, πιάτο διὰ σοῦπαν.
Supplement, das, τὸ ἀναπλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppliren, v. a. (nachtragen, ergänzen). ἀναπληρῶ, ἐκπληρῶ.
Supplicant, der, ὁ ἱκετευτὴς, παραδοτὴς ἱκετευτικοῦ γράμματος.
Suppliciren, v. a. ἱκετεύω, παρακαλῶ, παραδίδω ἱκετευτικὸν γράμμα.
Supplik, die, ἱκετευτικὸν ἢ παρακαλεστικὸν γράμμα.
Surrogat, das, τὸ ἀντικαθιστάμενον, αὐτὸ ὁποῦ βάνεται εἰς τόπον ἄλλου τινος πράγματος. (ὡς μερικαὶ ῥίζαι, εἰς τόπον τοῦ καφέ).
Suspendiren, v. a. ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν). einen vom Amte —, ἀπομακρύνω τινὰ διὰ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, τὸν κάμνω ἐμπόδιον διὰ κάμποσον καιρὸν, ἀργεύω.
Suspension, die, ἐμπόδιον τινὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του διὰ κάμποσον καιρὸν, ἡ ἀργία.
Süß, a. γλυκὺς, γλυκός. — ein süßer Herr, (μεταφ.) νέος ὁποῦ στολίζεται παρὰ πολὺ, ὁποῦ κολακεύει ταῖς γυναῖκες μὲ ἄνοστον τρόπον.
Süßeley, die, ἄνοστη κολακεία.
Süßen, v. a. γλυκύνω, κάμνω γλυκύ.

Süßholz, das, ἡ γλυκόῤῥιζα.
Süßigkeit, die, ἡ γλυκύτης, γλυκάδα. Süßigkeiten, γλυκίσματα. (μεταφ.) κολακεῖαι.
Süße, die, ἡ γλυκύτης.
Süßklee, der, τὸ ἡδύσαρον, (φυτόν τι).
Süßlich, a. ὀλίγον τι γλυκὺς, γλυκούτζικος. — γλυφὸς, γλυκάναστος.
Sylbe, die, ἡ συλλαβή.
Sylbenmaß, das, τὸ μέτρον τῶν συλλαβῶν, ἡ προσῳδία.
Sylbenstecherey, die, ψιλολογία εἰς γραμματικὰς ἐξετάσεις.
Symbol, das, τὸ σύμβολον.
Symbolisch, a. συμβολικός.
Symmetrie, die, ἡ συμμετρία.
Symmetrisch, a. συμμετρικός.
Sympathetisch, a. συμπαθητικός.
Sympathie, die, ἡ συμπάθεια, συμφωνία εἰς τὰς αἰσθήσεις.
Sympathisiren, v. n. συμπάσχω, συναισθάνομαι, ἔχω συμπάθειαν.
Symphonie, Sinfonie, die, ἡ συμφωνία, (μουσικὸν κομμάτι).
Symptom, das, τὸ σύμπτωμα.
Synagoge, die, ἡ συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων.
Syndicus, der, ὁ σύνδικος.
Synode, die, ἡ σύνοδος.
Synodisch, a. συνοδικὸς. der synodische Monat, ὁ μὴν συνοδικὸς, τὸ διάστημα ἀπὸ μίαν νεομηνίαν ἕως τὴν ἄλλην.
Syntax, der, Syntaxe, die, ἡ σύνταξις.
Syrup, der, τὸ συροῦπι.
System, das, τὸ σύστημα.
Systematisch, συστηματικός.

T.

Tabak, der, ὁ ταμπάκος. (Rauchtabak), ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι).
Tabaksbeutel, der, σακκοῦλα διὰ καπνὸν, (διὰ τουτοῦνι).
Tabaksbüchse, die, κουτὶ διὰ καπνὸν, (διὰ τουτοῦνι).
Tabaksdose, die, ἡ ταμπακέρα.
Tabakspfeife, die, τὸ τζιμποῦκι (τουρκ.)
Tabaksraucher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει καπνὸν, (ὁποῦ τραβᾷ τζιμποῦκι).
Tabaksschnupfer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει ταμπάκον.
Tabaksspinner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κλώθει ἢ τυλίγει τὰ φύλλα τοῦ ταμπάκου.
Tabaksstopfer, der, στούπωμα διὰ λουλέν.
Tabelle, die, ὁ πίναξ.
Tabernakel, das, ἡ κιβωτὸς ὁποῦ περιέχει τὸ ἀρτοφόριον (εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν καθολίκων).
Tabulet, das, τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνονται τὰ πράγματα διὰ πούλησιν.
Tabuletkrämer, der, λιανοπουλητὴς ὁποῦ περιφέρει τὰ πράγματά του εἰς ἕνα κουτί.
Tact, der, τὸ μέτρον μουσικόν. (Gefühl), ἡ αἴσθησις.
Tactfest, a. ὁποῦ φυλάγει καλὰ τὸ μέ-

τραν εἰς τὴν μουσικήν. (μεταφ.) στερεός.

Tactmäßig, a. κατὰ τὸ μέτρον μουσικόν.

Tadel, der, ὁ ἔλεγχος, ψόγος, ἡ μέμψις, κατηγορία.

Tadelhaft, a. ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατηγόρητος.

Tadellos, a. ἄμεμπτος, ἀκατηγόρητος.

Tadeln, v. a. ἐλέγχω, κατηγορῶ, ψέγω, κατηγορῶ, μέμφομαι.

Tadelnswerth, tadelnswürdig, a. ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατηγόρητος.

Tadelsucht, die, ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ κατηγορῇ τις κάθε πρᾶγμα.

Tadelsüchtig, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ κατηγορῇ κάθε πρᾶγμα.

Tadler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλέγχει, ψέγει, ὁ κατηγορητής.

Tafel, die, ἡ πλάκα. (Tisch), ἡ (μεγάλη) τράπεζα. sich zur Tafel setzen, καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον. die Tafel aufheben, σηκώνω τὴν τράπεζαν, τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον.

Tafelbier, das, πίβα διὰ γεῦμα ἢ διὰ δεῖπνον.

Tafeldecker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἑτοιμάζει τὴν τράπεζαν (εἰς τοὺς μεγάλους).

Tafelgelder, die, pl. ἄσπρα διδόμενα (εἰς πρίγγιπα) διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τραπέζης.

Tafelglas, das, γυαλὶ εἰς τετραγωνικαῖς πλάκαις.

Tafelmusik, die, μουσικὴ εἰς τὴν τράπεζαν.

Tafeln, v. n. κάθομαι εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον.

Täfeln, v. a. σανιδώνω τὸν τοῖχον τοῦ ὀνδᾶ ἢ τὸ ταβάνι.

Tafeltuch, das, τὸ τραπεζομάνδυλον (μάλιστα μεγάλον).

Täfelwerk, das, σανίδωμα (εἰς τὸν τοῖχον, εἰς τὸ ταβάνι).

Tafelzeug, das, τὰ λιναρικὰ τῆς τραπέζης, τὰ τραπεζομάνδυλα καὶ χειρόμακτρα.

Tafelzimmer, das, ὀνδᾶς διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον.

Taffet, der, ὁ ταφτὰς, (τουρκ. τὸ ὀρμιζί).

Taffetband, das, κορδέλλα, γαϊτάνι ἀπὸ ταφτάν.

Taffetweber, der, ὁ ὑφαντὴς τοῦ ταφτᾶ.

Tag, der, ἡ ἡμέρα. ein Tag und eine Nacht, ἕνα ἡμερονύκτιον. an den Tag bringen, φέρω εἰς τὸ φῶς, φανερώνω. an den Tag kommen, ἔρχομαι εἰς τὸ φῶς, φανερώνομαι. zu Tage (im Bergbaue), ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. er lebt in den Tag hinein, ἀπερνᾷ τὴν ζωήν του χωρὶς νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ μέλλοντα, ἐπῆρεν ἄνεμον τὸ κεφάλι του.

Tagearbeit, die, δουλειὰ γινομένη τὴν ἡμέραν. δουλειὰ μιᾶς ἡμέρας.

Tagebuch, das, ἡ ἐφημερὶς, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον.

Tagedieb, der, ἕνας ἀργὸς, ἀμελὴς, (τουρκ. τεμπέλης).

Tagefahrt, die, τόσον διάστημα ὅσον πηγαίνει ἕνα ἁμάξι τὴν ἡμέραν. — ἡ διορία εἰς τὸ κριτήριον.

Tagelohn, der, καθημερινὸς μισθὸς.

Tagelöhner, der, ὁ ἐργάτης (ὁποῦ λαμβάνει καθημερινὸν μισθόν).

Tagen, v. i. es tagt, ἐξημερώνει, ξημερώνει.

Tagereise, die, ἡμέρα, (δηλαδή· δρόμος μιᾶς ἡμέρας, τόσον διάστημα, ὅσον πηγαίνει τις εἰς μίαν ἡμέραν).

Tagesatzung, die, συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων ἀπὸ τοὺς διαφόρους τόπους τῆς Ἐλβετίας.
Tageslicht, das, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.
Tagezeit, Tageszeit, die, καιρὸς τῆς ἡμέρας.
Tagewerk, das, τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας, ἡμεροκάματον.
Täglich, a. καθημερινὸς, καθημερούσιος. ad. κάθε ἡμέραν, καθ' ἡμέραν.
Takel, das, τὰ ἀναγκαῖα (σχοινιὰ, πανιὰ καὶ ἀντένναις) τοῦ καραβιοῦ.
Takelage, die, s. Takel.
Takeln, v. a. ἑτοιμάζω τὸ καράβι μὲ τὰ ἀναγκαῖα του. s. Takel.
Takelmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ καραβιοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα. s. Takel.
Takelwerk, das, τὰ ἀναγκαῖα τοῦ καραβιοῦ. s. Takel.
Talar, der, μεγάλον (βασιλικὸν) ἐπανωφόρεμα καταβαίνον ἕως τὰ ποδάρια.
Talent, das, τὸ τάλαντον. (μεταφ.) φυσικὴ ἐπιτηδειότης, φυσικὸν χάρισμα.
Talg, der, τὸ στέαρ, ὀξύγγι, ἀξοίγγι.
Talgigt, a. στεατώδης, ὅμοιος μὲ ὀξύγγι.
Talgig, a. ὁποῦ ἔχει ὀξύγγι, γεμάτος ἀξύγγι.
Talglicht, das, τὸ ὀξυγγοκέρι, ἀξουγγοκέρι.
Talk, der, Talkstein, der, τὸ μαρκάσι, εἶδος λίθου.
Tamarinde, die, Tamarindenbaum, der, ἡ ταμάρινδος, (δένδρον τι).
Tambour, der, s. Trommelschläger.
Tand, der, μάταιος στολισμὸς, ἄχρηστα πράγματα. — ἡ ματαιότης.
Tändeley, die, παιδιακίσια παιγνίδια. (Zauderey), ἀργοπορία. Tändeleyen, (pl.) μικρὰ πράγματα διὰ παιγνίδι, διὰ χάρισμα εἰς γυναῖκας, (κοινῶς μασκαραλίκια). verliebte Tändeleyen, ἐρωτικαὶ κολακεῖαι, ἐρωτικὰ παιγνίδια.
Tändelhaft, a. ὁποῦ καταγίνεται εἰς ἄχρηστα παιγνίδια (εἰς μασκαραλίκια), ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ.
Tändeln, v. n. καταγίνομαι εἰς ἄχρηστα παιγνίδια. mit Frauenzimmern —, παίζω, ἀστεΐζομαι, χωρατεύω μὲ γυναῖκας, μὲ κορίτζια. (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ.
Tändelschürze, die, κοντὴ ποδιὰ (διὰ στολισμὸν εἰς τὰ κορίτζια).
Tändler, der, ὁ καταγινόμενος εἰς ἄχρηστα παιγνίδια. ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ. — ὁποῦ ἀργοπορεῖ.
Tangel, die, στενὸν φύλλον τῆς ἐλάτης ἢ πεύκης (κουκουναριᾶς).
Tangelholz, das, s. Nadelholz.
Tanne, die, ἡ ἐλάτη, ἔλατος.
Tannen, a. ἀπὸ ἐλάτην, ἐλατινός.
Tannenharz, das, ῥετζίνη ἐλάτης.
Tannenholz, das, ξύλον ἐλάτης.
Tannenwald, der, δάσος ἀπὸ ἐλάταις.
Tannenzapfen, Tannenapfel, der, ἡ κουκουνάρα.
Tante, die, (Muhme), ἡ θεία.
Tanz, der, ὁ χορός.
Tanzbär, der, ἀρκοῦδα μαθημένη τὰ χορεύῃ.
Tanzboden, der, τόπος διὰ χορὸν, (εἰς τὰ καπηλεῖα).
Tanzen, v. n. et n. χορεύω.
Tanzen, das, τὸ χορεύειν, ὁ χορός.
Tänzer, der, Tänzerin, die, ὁ χορευτής. ἡ χορεύτρια.
Tanzkunst, die, ἡ χορευτικὴ τέχνη.

Tanzmeister, der, διδάσκαλος εἰς τὸν χορόν.
Tanzsaal, der, σάλα διὰ χορόν.
Tapet, das, s. Tapete, auf das Tapet bringen, (μεταφ.) προφέρω, προβάλλω (μίαν ὑπόθεσιν εἰς ἔρευναν).
Tapete, die, ὁ τάπης, τὸ πεύκι, πέφκι, δάπεδον.
Tapetenthüre, die, θύρα κρυφὴ σκεπασμένη ἀπὸ πεύκια, ἀπὸ δάπεδα.
Tapezieren, v. a. στολίζω μὲ πεύκια, μὲ δάπεδα.
Tapezierer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει (τὸν τοῖχον) μὲ πεύκια, μὲ δάπεδα.
Tapfer, a. ἀνδρεῖος (εἰς τὸν πόλεμον).
Tapferkeit, die, ἡ ἀνδρεία, ἀνδρία.
Tappen, v. n. πασπατεύω, χαλεύω πασπατεύωντας εἰς τὸ σκότος.
Tapps, der, κτύπημα ἐλαφρὸν μὲ τὸ χέρι. ein Tapps, (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Tarantel, die, ἡ ταράντουλα, τὸ φαλάγγιον, εἶδος ἀράχνου φαρμακεροῦ.
Tarif, der, ἡ ταρίφα, κατάστιχον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων.
Tarok, das, τὸ ταρόκι, εἶδος παιγνιδιοῦ μὲ 78 χαρτία.
Tarok, der, τὸ τριόνφο (κόζι) εἰς τὸ παιγνίδι λεγόμενον Tarok.
Tasche, die, ἡ σακκοῦλα, τζέπη.
Taschenbuch, das, τὸ ἐγχειρίδιον, ἐγκόλπιον, μικρὸν βιβλίον διὰ τὴν τζέπην. — ὁμοίως· τὸ χαρτοφυλάκιον, τεφτέρι.
Taschengeld, das, ἄσπρα διὰ μικρὰ ἔξοδα, διὰ ξεφάντωσιν.
Taschenkrebs, der, μικρὸς κάβουρας.
Taschenmesser, das, μαχαίρι διὰ τὴν τζέπην, (ὁποῦ ἀνοίγει καὶ σφαλίζει).
Taschenspieler, der, ὁ ἀγύρτης, (φαινόμενος) θαυματοποιὸς ὁποῦ παίζει πράγματα τὰ ὁποῖα φαίνονται μαγικά.
Taschenspielerey, die, παιγνίδια ἀγύρτου, θαυμαστὰ παιγνίδια ὁποῦ φαίνονται μαγικά.
Taschenuhr, die, ὡρολόγιον τῆς τζέπης, ὥρα τῆς τζέπης.
Täschner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σεπέτια, τεφτέρια κ. τ. ε.
Tasse, die, ἡ κοῦπα, τὸ (φιλτζάνι τουρκ.).
Tasten, v. n. ψηλαφῶ.
Taster, Tasterzirkel, der, διαβήτης καμπύλος (τοῦ τορνευτοῦ).
Tatze, die, ποδάρι ἀγρίου θηρίου (οἷον· τοῦ λέοντος, τῆς ἀρκοῦδας).
Tau, das, χονδρὸν σχοινὶ (εἰς τὰ καράβια).
Taub, a. κωφὸς, κουφός. (hohl, leer), κούφιος, ἄδειος, (λέγεται διὰ καρύδια κ. τ. ε.)
Taube, die, ἡ περιστερὰ, τὸ περιστέρι.
Täubchen, das, (dim.) τὸ περιστεράκι. mein Täubchen! ψυχή μου, μάτια μου.
Taubeney, das, ἀυγὸν περιστερᾶς.
Taube Nessel, die, τζουκνίδα ὁποῦ δὲν καίει.
Taubenschlag, der, ὁ περιστερεὼν, περιστερῶνας.
Tauber, der, ὁ περιστερὸς, τὸ ἀρσενικὸν τῆς περιστερᾶς.
Taubhafer, der, ἡ αἶρα, (ζιζάνιόν τι).
Taubheit, die, ἡ κωφότης, κουφότης.
Tauchen, v. a. βουτῶ. v. n. βυθίζομαι εἰς τὸ νερὸν, καταβαίνω ὑποκάτω εἰς τὸ νερόν.
Tauchen, das, τὸ βούτημα.
Taucher, der, ὁ κολυμβητὴς ὁποῦ βουτᾶ, ὁποῦ βυθίζεται εἰς τὸ νερόν. (Vogel), ἡ θαλασσινὴ κορώνη, καϊδοῦ.

Taufe, die, τὸ βάπτισμα, ὁ βαπτισμός. aus der Taufe heben, δέχομαι εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, εἶμαι ἀνάδοχος, εἶμαι νουνός.
Taufen, v. a. βαπτίζω.
Täufer, der, ὁ βαπτιστής. Johannes der Täufer, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἢ ὁ πρόδρομος.
Täufling, der, παιδὶ ὁποῦ βαπτίζεται.
Taufnahme, der, ὄνομα ὁποῦ δίδεται εἰς τὸ παιδὶ εἰς τὸ βάπτισμα.
Taufpathe, der, die, ὁ ἀνάδοχος, νουνός. ἡ ἀνάδοχος, νουνά.
Taufschein, der, ἔγγραφος μαρτυρία βαπτισμοῦ.
Taufzeuge, der, ὁ ἀνάδοχος, νουνός. ἡ ἀνάδοχος, νουνά.
Taugen, v. n. ἀξίζω. es taugt nichts. δὲν ἀξίζει, δὲν εἶναι καλόν.
Taugenichts, der, ἕνας ἀχρεῖος, οὐτιδανός.
Tauglich, a. ἄξιος, ἐπιτήδειος, ἱκανός.
Tauglichkeit, die, ἡ ἱκανότης.
Taumel, der, ἡ ζάλη, ἀντράλα. (μεταφ.) ἡ ἔκστασις τῆς χαρᾶς, ἐκστατικὴ χαρά.
Taumelig, a. ζαλισμένος, ἀντραλισμένος.
Taumeln, v. n. κλονίζομαι, κλονοῦμαι (ὡς ἕνας μεθυσμένος).
Tausch, der, ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά.
Tauschen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαγήν.
Täuschen, v. a. ἀπατῶ, γελῶ. die Augen —, θαμβιώνω τὰ ὀμμάτια.
Tauschhandel, der, πραγμάτεια ὁποῦ γίνεται ἀλλάζωντας τὰ πράγματα, ἡ ἀλλαξιά.
Täuschung, die, ἡ ἀπάτη.
Tausend, nu. χίλιοι, —αι (αις), —α.
Tausend, das, ἡ χιλιάς, χιλιάδα.
Tausenderley, a. indecl. χιλίων λογιῶν.
Tausendfach, Tausendfältig, a. χιλιαπλάσιος.
Tausendfuß, der, ὁ χιλιόπους, τὸ χιλιοπόδαρον, (ζωΰφιόν τι).
Tausendgüldenkraut, das, τὸ κενταύριον, εἶδος γεντιανῆς, (χόρτον τι).
Tausendjährig, a. χιλιοετής.
Tausendkünstler, der, χιλιοτεχνίτης, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς πολλὰ πράγματα.
Tausendmahl, ad. χιλίαις φοραῖς, χιλιάκις.
Tausendschön, das, ἡ ἀμάραντος, τὸ ἀμαράνθι, (σταθόρι), (φυτὸν καὶ ἄνθος).
Tausendste, a. χιλιοστός.
Tausendtheil, das, τὸ χιλιοστὸν μέρος, χιλιοστήμοριον.
Tauwerk, das, τὰ σχοινιὰ τοῦ καραβιοῦ.
Tax, Taxbaum, der, ἡ σμίλαξ, σμιλακία, (δένδρον).
Taxe, die, τὸ νάρκι, ἡ διωρισμένη τιμὴ ἑνὸς πράγματος. — ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δόσιμον.
Taxator, Taxirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ διωρίζει τὴν τιμὴν ἑνός πράγματος, ὁ ξετιμητής.
Taxiren, v. a. ξετιμῶ, διωρίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος.
Tazette, die, εἶδος ναρκίσσου (ματζικορέδου).
Teich, der, ἡ λίμνη (μικρὴ διὰ ψάρια), ψαρολίμνη.
Teichfenster, das, ἄνοιγμα τῆς λίμνης.
Teichfisch, der, ψάρι ἀπὸ λίμνην ἢ εἰς λίμνην.
Teig, der, τὸ ζυμάρι.
Teig, a. (vom Obste), μαλακὸς, ζουληγμένος (ὡσὰν μερικὰ ἀπίδια).

Teigig, a. λειψός, (λέγεται διὰ τὸ ψωμὶ ὅταν δὲν εἶναι καλὰ ψημένον).
Teller, der, τὸ ταλέρι, ταλιέρι, πινάκιον.
Tellerlecker, der, ὁ παράσιτος.
Tellertuch, das, τὸ χειρόμακτρον, (ἡ σαλβιέτα, ἰταλ.)
Tempel, der, ὁ ναός.
Tempelherr, der, ὁ τεμπλάριος, (ἱππεὺς τοῦ τάγματος τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ).
Temperament, das, ἡ κρᾶσις τοῦ σώματος. ἡ διάθεσις τοῦ νοός.
Temperiren, s. mäßigen, mindern, mildern.
Tempern, (gem.) v. n. ἀργοπορῶ, χάνω τὸν καιρὸν ἀργοπορῶντας).
Templer, der, s. Tempelherr.
Tenakel, das, (in der Druckerey), τὸ στιλιάρι εἰς τὸ ὁποῖον βάνει ὁ τυποθέτης τὸ χειρόγραφον ὅταν συνθέτει.
Tenne, die, τὸ ἁλώνιον, (ἁλώνι).
Tenor, der, ὁ ὑψηλότερος βαρύτονος, ἡ δευτέρα φωνὴ ἀρχηνῶντας ἀπὸ τὸν βαρύτονον.
Tenorist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ψάλλει (ἢ τραγουδᾷ) τὴν φωνὴν λεγομένην Tenor.
Teppich, der, ὁ τάπης, τὸ πεύκι, πέφκι.
Teppichwirker, der, Teppichmacher, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει πεύκια, ὁ πευκοποιός.
Termin, der, ἡ διορία.
Terpenthin, der, ἡ τέρμινθος, τερεμεντίνα, εἶδος ῥετζίνης.
Terpenthinbaum, der, ἡ τερεβινθινὴ, (δένδρον).
Terpenthinöl, das, τὸ τερμινθόλαδον.
Terrine, die, τὸ τρυβλίον, πιάτο βαθουλόν (διὰ σοῦπαν κ. τ. ε.)
Territorial, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐπαρχίαν, εἰς χώραν.
Territorium, das, s. Gebiet, Bezirk.
Tertianer, der, μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἕνα σχολεῖον.
Tertie, die, (in der Musik), τὸ τρίτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὸ σπαθί. (als Zeittheil), τὸ λεπτὸν τρίτον τῆς ὥρας, (ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λεπτοῦ δευτέρου). (dritte Klasse), ἡ τρίτη τάξις τῶν μαθητῶν ἑνὸς σχολείου.
Terzerol, das, μικρὸν πιστόλι ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τζέπην.
Terzett, das, μουσικὸν κομμάτι τὸ ὁποῖον ψάλλουν (ἢ τραγουδοῦν) τρεῖς μαζύ.
Test, der, (in der Chemie), ἀγγεῖον χυμικὸν μὲ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὸ χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τοῦ πυρός. (für Schmutz), s. Schmutz.
Testament, das, ἡ διαθήκη.
Testamenter, der, (gem.) ἐκεῖνος ὁποῦ ἀφίνει διαθήκην μετὰ τὸν θάνατόν του.
Testamentisch, testamentlich, testamentarisch, a. τῆς διαθήκης, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διαθήκην.
Testator, Testirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε διαθήκην.
Testiren, v. a. et n. κάμνω διαθήκην.
Teufe, die, (im Bergbau), τὸ βάθος. s. Tiefe.
Teufel, der, ὁ διάβολος.
Teufeley, die, ἡ διαβολία, διαβολιὰ, διαβολικὸν ἔργον, ἡ ψευδιά.
Teufelisch, Teuflisch, a. διαβολικός.
Teufelsabbiß, der, ῥίζα τις (ὁποῦ φαίνεται νὰ εἶναι χωρισμένη ὡσὰν μὲ δόντια).

Teufelsbanner, der, ὁ ἐξορκιστὴς, ὁποῦ ἐξορκίζει διαβόλους.
Teufelsbeere, die, ὁ στρύχνος, (ἡ μπελλαδόνα, φυτὸν φαρμακερόν).
Teufelsbrut, die, τὰ διαβολόσπορα.
Teufelsdreck, der, τὸ σκορδολάσαρον.
Teufelskind, das, παιδὶ διαβόλου, ἀχρεῖος ἄνθρωπος.
Teute, s. Dute.
Text, der, κείμενον συγγραφέως.
Thal, das, ἡ κοιλάδα.
Thaler, der, τὸ ταλήριον, τάλερον.
That, die, τὸ ἔργον, κάμωμα. in der That, τῇ ἀληθείᾳ.
Thäter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμέ τι. ὁ πιαίστης, ἔνοχος.
Thätig, a. ἐνεργητικός.
Thätigkeit, die, ἡ ἐνεργητικότης, ἐνέργεια.
Thätlich, a. βιαστικός. sich thätlich vergreifen, κάμνω βίαν, βιάζω, πιάνομαι μέ τινα.
Thätlichkeit, die, ἡ βία, βιαστικὸν ἔργον, (μάλιστα κτυπήματα).
Thatsache, die, τὸ γεγονὸς, τὸ ἀληθὲς τοῦ συμβεβηκότος. es ist Thatsache, εἶναι ἀληθὲς, εἶναι ἀναμφίβολον, τῇ ἀληθείᾳ ἔγινε ἢ ἀκολούθησε.
Thau, der, ἡ δροσιὰ, ὁ δρόσος.
Thauen, v. i. es thauet, (der Thau fällt), δροσίζει. — v. n. ξεπαγώνω. es thauet, (thauet auf), ξεπαγώνει.
Thauig, a. δροσερὸς, βρεμμένος ἀπὸ τὴν δροσιάν.
Thauwetter, das, τὸ ξεπάγωμα, ἡ ξεπαγωσιά.
Thauwind, der, νότιος ἀέρας, ὁποῦ προξενεῖ ξεπάγωμα.
Theater, das, τὸ θέατρον.
Theaterprinz, der, κωμῳδὸς, (εἰρωνικῶς).
Theaterprinzessin, die, μία κωμῳδὸς, κουμεδιάνη, (εἰρωνικῶς).
Theatralisch, a. τοῦ θεάτρου, δραματικός.
Thee, der, τὸ τέϊ, τζάϊ.
Theebüchse, die, κουτὶ διὰ τέϊ, διὰ τζάϊ, κουτὶ μὲ τέϊ (τζάϊ).
Theekanne, die, ἰμπρίκι τοῦ τέϊ (τζάϊ), ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ κερνοῦν.
Theekessel, der, τὸ καζάνι διὰ τέϊ (εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν τὸ νερόν).
Theer, der, τὸ κατράνι.
Theerbrenner, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ κατράνι.
Theerbüchse, die, κουτὶ μὲ κατράνι.
Theeren, v. a. κατρανίζω.
Theerig, a. κατρανισμένος.
Theetasse, die, Theeschälchen, das, φιλντζάνι διὰ τέϊ.
Theil, der, τὸ μέρος. (eines Buches), ὁ τόμος (βιβλίου). Theil haben an etwas, μετέχω εἴς τι.
Theilchen, das, τὸ μερίδιον, μικρὸν μέρος. ἄτομον.
Theilbar, a. διαιρετὸς, μοιραστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ, νὰ μοιρασθῇ.
Theilbarkeit, die, τὸ διαιρετὸν, μοιραστικόν.
Theilen, v. a. διαιρῶ, μερίζω, μοιράζω, διαμοιράζω. sich —, διαιροῦμαι, μερίζομαι.
Theiler, der, (in der Rechenkunst), ὁ μεριστὴς (εἰς τὴν ἀριθμητικήν).
Theilhaber, der, ὁ μετέχων, μέτοχος.
Theilhaft, theilhaftig, a. ὁποῦ μετέχει εἴς τι, μετέχων, μέτοχος.
Theilnahme, die, ἡ μέθεξις.
Theilnehmer, der, ὁ μετέχων, μέτοχος.
Theilnehmung, die, s. Theilnahme.

Theils, zum Theil, *ad.* μέρος, ἐκ μέρους.
Theilung, die, ἡ διαίρεσις, ὁ μερισμὸς, διαμοιρασμός.
Theilungszeichen, das, τὸ σημεῖον τῆς διαιρέσεως.
Theolog, der, ὁ θεολόγος.
Theologie, die, ἡ θεολογία.
Theologisch, *a.* θεολογικός.
Theorem, das, τὸ θεώρημα. (φιλοσ. καὶ μαθημ.)
Theoretisch, *a.* θεωρητικός.
Theorie, die, ἡ θεωρία, (φιλοσ.)
Theriak, das, ἡ θηριακὴ, (ἀντιφάρμακον).
Thermometer, das, τὸ θερμόμετρον.
Therpentin, s. Terpenthin.
Theuer, *a.* ἀκριβὸς (ὁποῦ κοστάρει πολύ).
Theuerung, die, ἡ ἀκρίβεια.
Thier, das, τὸ ζῶον. θηρίον. (die Hirschkuh bei den Jägern), ἡ ἐλάφηνα.
Thierchen, das, τὸ μικρὸν ζῶον. ζωΰφιον, ζωδάκι.
Thiergarten, der, τόπος ὅπου τρέφονται θηρία (οἷον· ἐλάφια, ζαρκάδια κ. τ. ε.)
Thiergefecht, das, ἡ θηριομαχία.
Thierisch, *a.* ζωώδης, θηριώδης.
Thierkunde, die, ἡ ζωολογία.
Thierkreis, der, ὁ ζωδιακὸς (εἰς τὸν οὐρανόν).
Thierpflanze, die, τὸ ζωόφυτον.
Thierreich, das, τὰ ζῶα (ἐπιθεωρούμενα ὡς ἓν μέρος τῆς φύσεως).
Thon, der, ὁ πηλὸς, ἄργιλλος, (τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὰ τζουκάλια).
Thonartig, *a.* πηλώδης, ἀργιλλώδης. s. Thon.
Thonerde, die, πηλῶδες χῶμα. s. Thon.
Thönern, *a.* πήλινος, ἀργιλλένιος, φκιασμένος ἀπὸ πηλόν. s. Thon.
Thonig, *a.* πηλώδης, ὁποῦ περιέχει πηλόν. s. Thon.
Thor, das, ἡ (μεγάλη) θύρα (ὁσπητίου). ἡ πύλη, αἱ πύλαι (ἡ πόρτα τῆς πόλεως).
Thor, der, ὁ ἀνόητος, μωρός, τρελός.
Thorflügel, der, ἕνα κανάτι τῆς (μεγάλης) θύρας. ἕνα κανάτι τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως).
Thorheit, die, ἡ ἀνοησία, μωρία, τρέλα, τρελάδα.
Thöricht, *a.* ἀνόητος, μωρὸς, τρελός.
Thörin, die, μία ἀνόητη, μωρὴ, τρελή.
Thorschluß, der, τὸ κλείσιμον, σφάλισμα τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως).
Thorschreiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάθηται εἰς τὰς πύλας (τὴν πόρταν) τῆς πόλεως καὶ γράφει τὰ ὀνόματα τῶν εἰσερχομένων.
Thorsperre, die, s. Thorschluß.
Thorwärter, der, ὁ θυρωρὸς, πορτάρης.
Thorweg, der, ἡ μεγάλη θύρα τῆς αὐλῆς τοῦ ὁσπητίου (ὅπου ἐμβαίνουν τὰ ἁμάξια).
Thorzettel, der, πόλιτζα περάσματος ἢ ἐμβάσεως (εἰς μίαν πόλιν).
Thran, der, τὸ ψαρόλαδον.
Thräne, die, τὸ δάκρυον.
Thränen, *v. n.* δακρύζω.
Thränendrüse, die, ἀδὴν (βαλανίδιον) δακρυοποιὸς, (ἐκεῖνο τὸ βαλανίδιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ δάκρυα).
Thränenfistel, die, ὁ φίστουλας τοῦ ὀμματιοῦ.
Thränenfluß, Thränenguß, Thränen=

strom, der, δακρυοχύσιμον, δακρυοχυσία.
Thränengang, der, ὁ δακρυαγωγὸς, (τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνουν τὰ δάκρυα εἰς τὸ ὀμμάτι).
Thränenvoll, a. γεμάτος δάκρυα.
Thresor, das, ὁ τοράς.
Thron, der, ὁ θρόνος.
Thronbesteigung, die, ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν θρόνον, ὁ ἐνθρονισμός.
Thronen, v. n. (poet.), κάθομαι εἰς τὸν θρόνον, βασιλεύω.
Thronerbe, der, ὁ κληρονόμος τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου.
Thronfolger, der, ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου.
Thronfolge, die, ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου, τοῦ βασιλείου.
Thronhimmel, der, ὁ οὐρανὸς τοῦ θρόνου.
Thun, v. a. πράττω. κάμνω. (hinein thun), βάνω μέσα, βάνω. zu thun haben, ἔχω νὰ κάμω, ἔχω δουλειάν. es ist zu thun um —, ἡ ὑπόθεσις εἶναι, νὰ —, ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι, νὰ —. sehr thun um einen, oder um etwas (im gem. Leben), πολλὰ λυποῦμαι, πολλὰ θρηνῶ ἢ κλαίω διʼ ἕνα πρᾶγμα. (sich verstellen), προσποιοῦμαι, κάμνω πῶς —, καμώνομαι πῶς —, ὑποκρίνομαι.
Thun, das, τὸ πράττειν. — αἱ πράξεις, τὰ ἔργα.
Thunfisch, der, ὁ θύννος, ὄρκινος, ψάρι).
Thunlich, a. δυνατὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ κάμῃ.
Thür, die, ἡ θύρα, πόρτα.
Thürangel, die, ὁ στροφεὺς τῆς θύρας, τὸ στροφίδι, (γάγγαβον).
Thürband, das, τὸ σίδηρον ὁποῦ κρατεῖ τὴν θύραν.
Thürflügel, der, τὸ κανάτι τῆς θύρας.
Thürhüter, der, ὁ θυρωρὸς, πορτάρης.
Thurm, der, ὁ πύργος, τὸ τουρῶνι. (Kirchthurm), τὸ καμπαναρειόν. (im Schachspiele), ὁ πύργος εἰς τὸ σαντράτζι).
Thürmen, v. n. ἐπισωρεύω (κυρίως εἰς σχῆμα πύργου).
Thürmer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται εἰς τὸ καμπαναρειὸν νὰ κουδουνίζῃ τὴν καμπάναν κ. τ. ε., ὁ πυργοφύλαξ.
Thurmuhr, die, ὡρολόγιον εἰς πύργον (εἰς τουρῶνι).
Thürpfoste, die, ὁ παραστὰς ἢ παραστάτης τῆς θύρας.
Thürschwelle, die, τὸ κατώφλιον.
Thürsteher, der, s. Thürhüter.
Thymian, der, ὁ θύμος, (φυτὸν εὐῶδες).
Tief, a. βαθύς.
Tiefe, die, τὸ βάθος.
Tiefsinn, der, ἡ ὀξύνοια, ἀγχίνοια. (Schwermuth), ἡ μελαγχολία.
Tiefsinnig, a. ὀξύνους, ἀγχίνους, βαθέως ἐρευνῶν. (schwermüthig), μελαγχολικός.
Tiegel, der, τὸ τηγάνι. s. auch Schmelztiegel.
Tiene, die, s. Faß, Wanne.
Tiger, Tieger, der, ἡ τίγρις.
Tiegerhund, der, σκυλὶ παρδαλὸν ὡς ἡ τίγρις.
Tiegerkatze, die, ὁ τιγρόγατος, εἶδος ἀγρίου γάτου παρδαλοῦ ὡς ἡ τίγρις.
Tilgen, v. a. ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω. eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος.
Tilgung, die, ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφα-

νισμός. (einer Schuld), πληρωμὴ χρέους.
Tinctur, die, μίγμα ἀπὸ ὑγρὰ (μάλιστα ἰατρικά).
Tinte, die, ἡ μελάνη, (τὸ μελάνι). — τὸ χρῶμα (εἰς τοὺς ζωγράφους).
Tintenfaß, das, τὸ καλαμάρι, ἡ μελανοθήκη.
Tintenfisch, der, ἡ σηπία, σηπιά.
Tintenfleck, Tintenklecks, der, σταλαγματιὰ μελάνης ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὸ χαρτὶ, ἡ μουντζοῦρα.
Tisch, der, ἡ τράπεζα, τὸ τραπέζι. — τὸ (καθημερινὸν) φαγί. bey Tische, εἰς τὴν τράπεζαν (ἐννοῶντας τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον). vor Tische, πρὶν τοῦ γεύματος, πρὸ τὸ γεῦμα. nach Tische, μετὰ τὸ γεῦμα. zu Tische, εἰς τὸ γεῦμα.
Tischbier, das, πίβα ὁποῦ πίνουν εἰς τὸ γεῦμα.
Tischblatt, das, τὸ σανίδι τῆς τραπέζης.
Tischgänger, der, s. Kostgänger.
Tischgast, der, s. Tischgenoß.
Tischgebeth, das, ἡ προσευχὴ πρὶν τοῦ γεύματος καὶ μετὰ τὸ γεῦμα.
Tischgeld, das, ἄσπρα διὰ τὸ γεῦμα ἢ διὰ τὸ δεῖπνον.
Tischgenoß, der, ὁ συντράπεζος.
Tischgesellschaft, die, οἱ συντράπεζοι, συναναστροφὴ ἐκείνων ὁποῦ γευματίζουν μαζύ.
Tischgestell, das, τὰ ποδάρια καὶ ἀκουμβιστήρια τῆς τραπέζης.
Tischler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τραπέζια, σκαμνιὰ, δουλάπια κ. τ. ε. ὁ λεπτουργὸς, ξυλουργὸς, τραπεζοποιός.
Tischtrunk, der, πιοτὸν διὰ τὸ γεῦμα.
Tischtuch, das, τὸ τραπεζομάνδυλον.
Tischwein, der, κρασὶ διὰ τὸ γεῦμα.
Tischzeug, das, τὰ ἀναγκαῖα (πανιὰ) τῆς τραπέζης.
Titel, der, ὁ τίτλος.
Titelblatt, das, ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, τὸ φύλλον ὁποῦ ἔχει τὸν τίτλον.
Titular, a. ὁποῦ ἔχει μόνον τὸν τίτλον ἑνὸς ἀξιώματος.
Titular=Rath, der, ὁποῦ ἔχει τὸν τίτλον μόνον ὡς συμβουλάτωρας.
Tituliren, v. a. δίδω τινὸς τὸν τίτλον του, ὀνομάζω μὲ τὸν τίτλον.
Tobak rc., s. Tabak rc.
Toben, v. n. λυσσῶ, φωνάζω, βροντῶ.
Toben, das, ἡ λύσσα (τοῦ θυμουμένου). — ὁ θόρυβος, κτύπος (τῆς θαλάσσης).
Tochter, die, ἡ θυγάτηρ, θυγατέρα, κόρη.
Tochtermann, der, ὁ γαμβρὸς, ἄνδρας τῆς θυγατέρας.
Tod, der, ὁ θάνατος.
Todbett, das, τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου.
Todesangst, die, ἡ ἀγωνία.
Todesart, die, τρόπος θανάτου.
Todesfall, der, θάνατος, τελευτή.
Todesgefahr, die, κίνδυνος θανάτου.
Todeskampf, der, μάχη ἕως θανάτου. — ἡ ἀγωνία.
Todesschweiß, der, ἵδρωτας τοῦ ἀποθήσκοντος.
Todesstunde, die, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου.
Todesstrafe, die, τιμωρία θανάτου. bey Todesstrafe, ἐν βάρει θανάτου.
Todestag, der, ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου.
Todesurtheil, das, καταδίκασις, κατάκρισις εἰς θάνατον.
Todfeind, der, θανάσιμος ἐχθρός.
Todkrank, a. ἄῤῥωστος ἕως θανάτου.
Tödlich, a. θανάσιμος, θανατηφόρος.
Todsünde, die, θανάσιμος ἁμαρτία.

Todt, *a.* ἀπεθαμένος, ἀποθαμένος, νεκρός.
Tödten, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω, φονεύω.
Todtenamt, das, ἡ ἀκολουθία διὰ τοὺς ἀποθαμένους.
Todtenbahre, die, τὸ νεκροκράββατον, νεκροκρέββατον.
Todtenfarbe, die, κιτρινάδα νεκροῦ.
Todtengerippe, das, τὸ σκέλετρον.
Todtengespräch, das, διάλογος νεκρῶν.
Todtenglocke, die, καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
Todtengräber, der, ὁ νεκροθάπτης, θάπτης. (ein Käfer), εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ παραχώνει τὰ ψοφίμια μικρῶν ζώων.
Todtenhand, die, χέρι νεκροῦ.
Todtenhemd, das, ὑποκάμισον νεκροῦ.
Todtenknochen, der, Todtenbein, das, κόκκαλον νεκροῦ.
Todtenkopf, der, κεφάλι νεκροῦ. (ein Schmetterling), πεταλοῦδα τις ὁποῦ ἔχει ἕνα σημεῖον εἰς τὴν ῥάχην τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ κεφάλι νεκροῦ.
Todtenschein, der, ἔγγραφος μαρτυρία τοῦ θανάτου τινός.
Todtenschlaf, der, βαρὺς ὕπνος, ὕπνος βαθύτατος.
Todtentopf, der, ἡ κάλπη, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐφύλαττον τὴν στάκτην τῶν νεκρῶν.
Todtkrank, s. Todkrank.
Tödtlich, s. Tödlich.
Todtschlag, der, ὁ φόνος.
Todtschlagen, s. Tödten.
Todtschläger, der, ὁ φονεὺς, φονέας.
Todtschlägerin, die, ἡ φονεύτρια.
Tof, Tofstein, der, τὸ πουρὶ, εἶδος λίθου.
Toll, *a.* μαινόμενος, μανιακὸς, τρελὸς, λυσσασμένος. ein toller Hund, σκυλὶ λυσσασμένον.
Tollapfel, der, ἡ μελιτζάνα, φαρμακερὸς καρπός.
Tollbeere, die, εἶδος φυτοῦ φαρμακεροῦ λεγομένου (λατινικὰ) μπελλαδόννα.
Tollhaus, das, τὸ τρελόσπητον, ὁσπήτιον ὅπου φυλάγουν τοὺς τρελούς.
Tollheit, die, ἡ μανία, τρέλα. λύσσα.
Tollkraut, das, ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναριὰ, (χόρτον τι φαρμακερόν).
Tollkühn, *a.* πολλὰ αὐθάδης, ῥιψοκίνδυνος.
Tollkühnheit, die, ἡ μεγάλη αὐθάδεια.
Tollwurm, der, νομιζόμενον σκωλῆκι ὑποκάτω τῆς γλώσσης τοῦ σκύλου.
Tölpel, der, ἕνας χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη του, βάρβαρος.
Tölpeley, die, ἡ χονδροσύνη εἰς τὰ ἤθη, βαρβαρότης.
Tölpelhaft, Tölpisch, *a.* βάρβαρος, χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη.
Ton, der, ὁ τόνος.
Tonart, die, τόνος εἰς τὴν μουσικήν. τὸ εἶδος τῶν διαφόρων τόνων.
Tönen, *v. n.* ἠχῶ, ἠχολογῶ, ἀναδίδω τόνον.
Tonkunst, die, ἡ μουσική.
Tonkünstler, der, ὁ μουσικός.
Tonleiter, die, ἡ κλίμαξ (ἡ σκάλα) τῶν τόνων τῆς μουσικῆς, ὁ τροχός.
Tonne, die, τὸ βουτζί. eine Tonne Goldes, ἑκατὸν χιλιάδες ταλήρια ἢ καὶ φιορίνια.
Tonsylbe, die, ἡ συλλαβὴ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον.
Tonzeichen, das, τὸ σημεῖον τοῦ τόνου, (οἷον· ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη). (Note in der Musik), τὸ μουσικὸν σημεῖον, ἡ νότα.

Topas, der, τὸ τοπάζιον.
Topf, der, τὸ τζουκάλι.
Töpfer, der, ὁ τζουκαλᾶς.
Töpfererde, die, χῶμα διὰ τζουκάλια.
Töpfergeschirr, das, τὰ χωματένια ἀγγεῖα, οἷον· τζουκάλια κ. τ. ε.
Töpfern, a. πήλινος, χωματένιος.
Töpferofen, der, ὁ φοῦρνος τοῦ τζουκαλᾶ.
Töpferscheibe, die, ὁ τροχὸς τοῦ τζουκαλᾶ.
Topfbret, das, ὁ τορὰς διὰ τὰ τζουκάλια.
Topfstein, der, εἶδος πέτρας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ φκιάσουν τζουκάλια.
Topp, i. (φωνὴ ὁποῦ μιμεῖται τὸν κτύπον ὁποῦ ἀκούεται ὅταν τις κτυπᾷ εἰς τὴν παλάμην τινὸς ἄλλου ὡς σημεῖον συμφωνίας) ἄς εἶναι! καλά! τὸ δέχομαι.
Torf, der, ἡ τοῦρφα, εἶδος χώματος ῥετζινώδους διὰ καύσιμον.
Torfboden, der, τὸ ἔδαφος, ὁ τόπος ὅπου εὑρίσκεται ἡ τοῦρφα s. Torf.
Torfgrube, die, λάκκος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν τὴν τοῦρφαν. s. Torf.
Torkeln, s. Taumeln.
Tornister, der, ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὰ ῥοῦχα των.
Torte, die, ἡ τοῦρτα, εἶδος πήτας.
Tortur, die, τὰ βάσανα (εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὸν κατάδικον).
Trab, der, τὸ διπόδημα ἢ τρίποδον τοῦ ἀλόγου.
Trabant, der, ὁ δορυφόρος, σωματοφύλαξ.
Traben, v. n. διποδῶ, τριποδίζω, τρέχω (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα).
Traber, der, ἄλογον ὁποῦ διποδεῖ ἢ τριποδίζει.
Träber, Träbern, (pl.) τὰ ἀποστραγγίδια.
Tracht, die, τὸ φόρτωμα, φορτίον (ὅσον φέρει τις εἰς τὸν ὦμον). (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅσα φέρουν μαζὺ εἰς τὴν τράπεζαν. (von Thieren), τόσα νέα ὅσα γεννᾷ μαζὺ ἡ σκρόφα κ. τ. ε. eine — Schläge, κτυπήματα, ξυλιαῖς. (Kleidertracht), ἡ φορεσία, ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ μόδα.
Trachten, v. n. nach etwas, ἔχω πόθον, ποθῶ, κυνηγῶ, ἐπιθυμῶ, πασχίζω. einem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωήν τινος.
Trachten, das, ἡ ἐπιθυμία, πάσχισις.
Trächtig, a. ἐγγαστρωμένη, (λέγεται μόνον διὰ τὸ ζῶα).
Tractament, das, s. Behandlung, Bewirthung, Schmaus. (bey den Soldaten), ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν.
Tractat, der, ἡ συνθήκη, συμφωνία.
Tractiren, v. a. s. bewirthen, behandeln, unterhandeln.
Tragband, das, λουρὶ τῶν χαμάληδων ὁποῦ ἔχουν εἰς τὸν ὦμον.
Tragbar, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κουβαλῇ, νὰ τὸ τραβᾷ μαζύ του εἰς τὴν τζέπην. (fruchtbar), καρποφόρος.
Trage, die, ἡ κοπάνα, τὸ φορεῖον (μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν φορτώματα).
Träge, a. ὀκνηρός, (τεμπέλης, τουρκ.)
Tragehimmel, der, σκέπασμα ὁποῦ βαστοῦν εἰς παράταξιν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας.
Tragen, v. n. φέρω, βαστάζω, βαστῶ, κουβαλῶ. (Kleider), φορῶ, βάνω (φορέματα). (von Bäumen), φέρω καρπὸν, κάμνω καρπὸν, καρποφορῶ. (einbringen), φέρω κέρδος, διάφορον.

(trächtig seyn), εἶναι ἐγγαστρωμένη, (λέγεται μόνον διὰ ζῶα). die Flinte trägt zweihundert, dreihundert Schritt, τὸ τουφέκι ῥίπτει (ῥίχνει) τὸ μολύβι διακόσια, τριακόσια βήματα κ. τ. ε. sich tragen, φορῶ.

Träger, der, ὁ χαμάλης, βαστάζος.

Tragesessel, der, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν τινα (μάλιστα τὸν ἄῤῥωστον).

Trägheit, die, ἡ ὀκνηρία.

Tragiker, der, ὁ τραγικὸς ποιητής. ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς (εἰς τὸ θέατρον).

Tragikomisch, a. τραγι-κωμικὸς, σύμμικτος ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν.

Tragikomödie, ἡ τραγικωμῳδία, δράμα σύμμικτον ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν.

Tragisch, a. τραγικὸς, θλιβερὸς, λυπηρός.

Tragödie, die, ἡ τραγῳδία, δράμα (ποίημα διὰ θέατρον) θλιβερόν.

Trällern, v. n. et a. τραγουδῶ, ἐβγάζω μερικοὺς τόνους μόνον ἀπὸ ἕνα τραγούδι.

Trämel, der, χονδρὸν ξύλον, κούτζουρον.

Trampeln, v. n. κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὰ ποδάρια, ταράζω τὰ ποδάρια.

Trampelthier, das, καμῆλα μὲ δύο καμπούραις.

Trank, der, τὸ πιοτόν.

Tränke, die, τόπος εἰς ἕνα ποτάμι ὅπου ποτίζουν τὰ ζῶα.

Tränken, v. a. ποτίζω. mit Oel —, βρέχω; μουσκεύω μὲ λάδι.

Tränkrinne, die, Tränktrog, der, ἡ σκάφη διὰ πότισμα ζώων.

Tranksteuer, die, δόσιμον ἀπὸ τὰ πιοτὰ (ἀπὸ κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.)

Transport, der, ἡ κομιδὴ, τὸ φέρσιμον (τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον τόπον). ἡ μετάθεσις.

Transporteur, der, ἡμικύκλιον διὰ μέτρησιν τῶν γονιῶν, (γεωμετρ.)

Transportiren, v. a. μετακομίζω, μεταφέρω, φέρω εἰς ἄλλον τόπον.

Transport-Schiff, καράβι φορτώματος.

Trappe, die, ἡ ὠτίς, ἄγριον πουλὶ ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν χῆναν.

Trappen, (Trappsen), v. n. πατῶ βαρειὰ μὲ τὰ ποδάρια.

Trassat, der, ἐκεῖνος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐτραβήχθη μία καμβιάλη (ἕνα βεξήλιον).

Trassent, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾶ μίαν καμβιάλην (ἕνα βεξήλιον).

Trassiren, v. a. τραβῶ καμβιάλην (βεξήλιον). auf einen —, τραβῶ ἐπάνω τινός.

Tratte, die, ἡ τράτα, ἡ τραβηγμένη καμβιάλη.

Traube, die, ὁ βότρυς, τὸ βοτρύδι, σταφύλι.

Traubenbeere, die, μία ῥῶγα τοῦ σταφυλιοῦ.

Traubenbohrer, der, τριβέλι μεγάλον, ἀρίδα μεγάλη.

Traubenhagel, der, φυσέκι διὰ κανόνι γεμισμένον ἀπὸ μικρὰ κομμάτια σιδήρου κ. τ. ε. καὶ σχηματισμένον ὡς τὸ σταφύλι.

Traubenkamm, der, τὸ τζάμπουρον, τζάμπρον.

Traubensaft, der, (τὸ ζουμὶ τῶν σταφυλιῶν), ὁ μοῦστος. τὸ κρασί.

Trauen, v. a. στεφανώνω (τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην).

Trauen, v. n. einem —, πιστεύω, ἐμπιστεύομαι. sich —, s. Getrauen.

Trauer, die, τὰ πένθιμα φορέματα. (Betrübniß), ἡ λύπη, θλίψις.

Trauerbinde, die, μαῦρον δέσιμον εἰς τὸν ἀγκῶνα ὡς σημεῖον τῆς λύπης δι' ἕνα ἀπεθαμένον.

Trauerfall, der, s. Todesfall.

Trauerflor, der, εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαύρου ὁποῦ φοροῦν εἰς καιρὸν τῆς λύπης διὰ τὸν ἀπεθαμένον.

Trauergedicht, das, ποίημα εἰς τὸν θάνατόν τινος, ὁ ἔλεγος, τὸ ἐλεγεῖον, ἐπικήδειον.

Trauergeläut, das, τὸ κωδούνισμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τινος.

Trauergepränge, das, ἡ παράταξις εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τινος.

Trauergesang, der, λυπηρὴ ψαλμῳδία, λυπηρὸν τραγοῦδι (μάλιστα εἰς τὸν θάνατόν τινος).

Trauergeschichte, die, λυπηρὴ ἱστορία.

Trauerjahr, das, ὁ πένθιμος χρόνος, (ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον μία χῆρα φορεῖ πένθιμα φορέματα διὰ τὸν θανόντα ἄνδρα της).

Trauerkleid, das, πένθιμον φόρεμα.

Trauermahl, das, πένθιμον γεῦμα (ἢ δεῖπνον) εἰς ἐνταφιασμόν τινός.

Trauermusik, die, λυπηρὴ μουσική, πένθιμος μουσικὴ (διὰ τὸν θάνατόν τινος).

Trauern, v. n. λυποῦμαι. (Trauer tragen), φορῶ πένθιμα φορέματα.

Trauerpferd, das, ἄλογον σκεπασμένον μὲ μαῦρα πανιὰ τὸ ὁποῖον πηγαίνει μαζὺ μὲ τὴν παράταξιν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τινος.

Trauerrede, die, ὁ ἐπικήδειος λόγος, λόγος εἰς τὸν θάνατόν τινος.

Trauerspiel, das, ἡ τραγῳδία (κοινῶς καὶ τραγέδια).

Trauerspieldichter, der, ὁ τραγικὸς ποιητής, τραγῳδουργός.

Trauerzeit, die, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον φορεῖ τις τὰ πένθιμα φορέματα.

Traufe, die, τὸ μέρος τῆς γῆς εἰς τὸ ὁποῖον στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁσπητιοῦ. aus dem Regen in die Traufe kommen, (μεταφ.) πηγαίνω ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Träufeln, Träufen, v. a. et n. στάζω, σταλάζω.

Traufrecht, das, τὸ δίκαιον νὰ ἔχῃ τις τὴν ἄκραν τῆς σκέπης τοῦ ὁσπητιοῦ του ἐπάνω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γείτονος.

Traum, der, τὸ ὄνειρον. einen Traum haben, βλέπω ὄνειρον.

Traumbuch, das, ὀνοιροκριτικὸν βιβλίον, βιβλίον ὁποῦ ἐξηγεῖ τὰ ὀνείρατα.

Traumdeuter, der, ὁ ὀνειροκρίτης, ἐξηγητὴς ὀνείρων.

Traumdeutung, die, ἡ ὀνειροκρισία, ἐξήγησις ὀνείρων.

Träumen, v. a. ὀνειρεύομαι.

Träumer, der, ὁ ὀνειρευόμενος. (μεταφ.) ὁ φανταζόμενος, φανταστικός.

Träumerisch, a. ὀνειρευόμενος. φανταστικός.

Traumgott, der, ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ὁ Μορφεὺς, (εἰς τὴν παλαιὰν μυθολογίαν).

Traun, ad. ἀληθινὰ, τῇ ἀληθείᾳ.

Traurig, a. λυπημένος. λυπηρός.

Traurigkeit, die, ἡ λύπη.

Trauring, der, τὸ δακτυλίδι τοῦ γάμου.

Trauschein, der, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς στεφανώσεως τῶν νεοϋπανδρευμένων.

Träuschen, v. i. es träuscht, βρέχει φο-

βερὰ, (βρέχει τόσον ὥστε ἀκούεται ἡ μεγάλη βροχή).
Traut, a. ἠγαπημένος, ἠγαπητός.
Trauung, die, ἡ στεφάνωσις (τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης).
Trecken, s. Ziehen, Zerren.
Treffen, v. a. κτυπῶ, βαῤῥῶ (ἕνα σημεῖον ἢ ἄλλο τι). (errathen), συμπεραίνω, εὑρίσκω, ἀπεικάζω. einen treffen, (im Abzeichnen), ἐπιτυχαίνω τινὰ (ζωγραφίζωντας τὴν εἰκόνα του). (antreffen), ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ. Anstalten rc. —, κάμνω προετοιμασίαις κ. τ. ε. getroffen werden, v. n. κτυποῦμαι. (οἷον· ἀπὸ μίαν μπάλαν). — vom Schlage, πιάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν.
Treffen, das, ἡ μάχη, (ἰταλ. μπατάλια).
Treffend, a. ἐκφραστικὸς, ὁποῦ ἐκφράζει ἢ παρασταίνει τι καλά.
Treffer, der, τὸ κέρδος, νούμερον τῆς λοταρίας ὁποῦ ἐκέρδησε.
Trefflich, a. ἐξαίρετος.
Trefflichkeit, die, τὸ ἐξαίρετον.
Treibehaus, das, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ὁποῦ δὲν ὑποφέρουν τὸ κρύον καὶ ἀνάπτουν φωτίαν μέσα, τὸ θερμαντήριον.
Treibeherd, der, τόπος εἰς φοῦρνον εἰς τὸν ὁποῖον καθαρίζουν μέταλλα.
Treibeholz, das, ξύλα ὁποῦ φέρουν μαζύ των τὰ κύματα τῆς θαλάσσης. (für Flößholz), s. Flößholz.
Treibejagen, das, Treibejagd, die, κυνῆγι εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ δάση καὶ φωνάζουν διὰ νὰ ἔβγουν τὰ θηρία ἀπὸ ταῖς φωλεαῖς των.
Treiben, v. n. (auf dem Wasser), πλέω, φέρομαι ἐπάνω εἰς τὸ νερόν. (wachsen, aufschießen), αὐξάνω, βλασταίνω.
Treiben, v. a. διώκω, διώχνω, κυνηγῶ, ἐλαύνω. die Schafe rc. auf die Weide treiben, πηγαίνω τὰ πρόβατα κ. τ. ε. εἰς τὴν βοσκὴν, βόσκω τὰ πρόβατα. einen Nagel in die Wand —, ἐμπήγω (κτυπῶντας) ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον. eine Mühle —, κινῶ ἕναν μύλον (ὡς τὸ νερὸν, ὁ ἄνεμος). einen zu etwas —, βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι. παρακινῶ. den Schweiß rc. treiben, κινῶ ἢ προξενῶ τὸν ἵδρωτα, κ. τ. ε. ein Gewerbe —, κάμνω, ἐξακολουθῶ μίαν τέχνην, δουλεύω εἰς μίαν τέχνην. Handlung treiben, κάμνω πραγμάτειαν. eine Wissenschaft —, σπουδάζω μίαν ἐπιστήμην. Hurerey —, πορνεύω. Pflanzen treiben, (durch Wärme), βιάζω τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν μὲ τὴν ζέστην.
Treiber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ διώχνει. (Hirt), ὁ βοσκός.
Treibesand, s. Triebsand.
Treideln, v. a. (ein Schiff), σύρνω ἕνα καράβι μὲ ἕνα σχοινί.
Tremse, die, s. Kornblume.
Tremulant, der, ἡ τρέμουσα φωνὴ (εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας).
Trennbar, a. χωριστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ.
Trennen, v. a. χωρίζω, διαχωρίζω. das Genähete —, χωρίζω (τὸ ῥαμμένον), ξεῤῥάπτω. eine Ehe —, διαζεύγω, κάμνω διαζύγιον, χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον. sich —, χωρίζομαι.
Trennung, die, ὁ χωρισμός.
Trepan, der, τὸ τρέπανον ἢ τρύπανον (τῶν χειρουργῶν).
Trepaniren, v. a. τρυπῶ τὸ κρανίον μὲ τὸ τρέπανον.
Treppe, die, σκάλα.

Treschäck, das, εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιά.
Trespe, die, ἡ αἶρα, τὸ ζιζάνιον, (χόρτον).
Tresse, die, τὸ σειρίτι, σιρίτι.
Trester, die, τὰ ἀποσταφύλια (τὰ τζέφλια τῶν σταφυλιῶν), τὰ τζίπουρα.
Tresterwein, der, κρασὶ ἀπὸ τὰ τζίπουρα.
Treten, v. a. et n. πατῶ. (eintreten), ἐμβαίνω. in Dienst—, ἐμβαίνω εἰς δούλευσιν.
Treu, a. πιστὸς, ἔμπιστος. (genau, richtig), σωστὸς, ἀληθινός.
Treue, die, ἡ ἐμπιστοσύνη, πιστότης.
Treuge, s. Trocken.
Treugen, s. Trocknen.
Treugeplatz, s. Trockenplatz.
Treuherzig, a. εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του ἀφόβως.
Treuherzigkeit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Treulich, ad. πιστῶς, ἐμπίστως.
Treulos, a. ἄπιστος, προδότης.
Treulosigkeit, die, ἡ ἀπιστία, προδοσία.
Triangel, der, s. Dreyeck.
Tribuliren, v. a. (im gem. Leben), θλίβω, ἐνοχλῶ, δὲν ἀφίνω ἥσυχον.
Tribunal, das, (der Gerichtshof), τὸ κριτήριον.
Tribut, der, ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δόσιμον, (τουρκ. χαράτζι).
Trichter, der, τὸ χωνίον, χουνί.
Trieb, der, (von Pflanzen), ἡ αὔξησις, βλάστησις. — ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι. (Antrieb, Neigung), ἡ κλίσις, ὁρμὴ (φυσικὴ εἴς τι).
Triebel, der, ἡ σφῆνα (τοῦ βουτζᾶ).
Triebfeder, die, τὸ ἐλατήριον (εἰς τὸ ὡρολόγιον). (μεταφ.) τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία ὁποῦ παρακινεῖ τινα.
Triebrad, das, τροχὸς ὁποῦ κινεῖ ἕναν μύλον κ. τ. ε.
Triebsand, der, κινητὸς ἄμμος (εἰς τὸν πάτον τῶν ποταμῶν).
Triebwerk, das, οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου (ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρέμεται ἡ κίνησίς του).
Triefauge, das, ὀμμάτι ὁποῦ ἔχει τζιμπλαν.
Triefäugig, a. τζιμπλιάρης.
Triefen, v. n. στάζω, σταλάζω.
Triegen, v. n. ἀπατῶ, γελῶ.
Trieglich, a. ἀπατηλός.
Trift, die, ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς.
Triftgerechtigkeit, die, τὸ δίκαιον τῆς βοσκῆς εἰς ἕναν τόπον.
Triftig, a. ἀξιόλογος, ἱκανὸς, ὁποῦ καταπείθει, πληροφορεῖ.
Triftigkeit, die, ἡ πληροφορία.
Trigonometrie, die, ἡ τριγωνομετρία.
Trigonometrisch, a. τριγωνομετρικός.
Triller, der, τὸ τερέρισμα ἢ τερνέρισμα τῆς φωνῆς καὶ εἰς μουσικὰ ὄργανα.
Trillern, v. n. τερερίζω, τερετίζω, τερνερίζω.
Trilling, (Drilling), der, κύλινδρος μὲ χαρφιὰ ἢ μὲ δόντια εἰς τὸν ὁποῖον πιάνονται τὰ δόντια ἑνὸς μεγαλητέρου τροχοῦ.
Trillion, die, τὸ τριλιοῦνι, (ἀριθμητ.)
Trinken, v. a. πίνω.
Trinker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει. — ὁ οἰνοπότης.
Trinkgeld, das, ἄσπρα διδόμενα εἴς τινα (μάλιστα εἰς δοῦλον) διὰ νὰ πιῇ, τὸ καλὸν χέρι.
Trinkglas, das, τὸ ποτήριον, ποτῆρι.

Trinklied, das, τραγοῦδι διὰ οἰνοπότας, διὰ συμπόσιον.
Trinkstube, die, ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον πίνουν κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κ. τ. ε.
Tripel, der, ἡ τζίπολη, χῶμα τι ἄσπρον μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τοὺς καθρέπτας κ. τ. ε.
Tripel=Tact, der, τὸ τριπλοῦν μέτρον εἰς τὴν μουσικήν.
Tripliren, v. a. τριπλασιάζω, κάμνω τριπλοῦν.
Trippeln, v. n. περιπατῶ μὲ μικρὰ βήματα καὶ ἐλαφρά.
Tripper, der, ἡ γονόῤῥοια.
Tritt, der, τὸ βῆμα, ἡ πατημασιά. (Spur), τὸ ἴχνος τοῦ ποδός. (Stoß mit dem Fuße), ἕνα κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι. — ἡ κλωτζιά. (an einer Kutsche), ἡ σκάλα τοῦ ἁμαξιοῦ. ein Tritt (zum Hinauftreten), σηκωτὴ σκάλα.
Triumph, der, ὁ θρίαμβος.
Triumphbogen, der, θριαμβευτικὴ καμάρα, θριαμβευτικὸν δοξάρι.
Triumphiren, v. a. θριαμβεύω.
Triumphwagen, der, θριαμβευτικὸν ἁμάξι.
Trocken, a. στεγνός. ξηρός. (μεταφ.) ψυχρὸς, ἀδιάφορος, σοβαρός. — ἄνοστος.
Trockenheit, die, ἡ στεγνώτης. ἡ ξηράδα. (μεταφ.) ἡ ψυχρότης, ἀδιαφορία, σοβαρότης. — τὸ ἄνοστον.
Trockenplatz, der, τόπος ὁποῦ στεγνώνουν τὰ πλυμένα πανιά.
Trockenstube, Trockenkammer, die, ὀνδᾶς διὰ στέγνωμα.
Trocknen, v. a. στεγνώνω.
Trocknen, das, τὸ στέγνωμα.
Troddel, die, ἡ φοῦντα.
Trödeler, Trödler, der, μεταπουλητὴς παλαιῶν πραγμάτων. (Zauderer), ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ.
Trödelfrau, Trödlerin, die, μεταπουλήτρια παλαιῶν πραγμάτων.
Trödelkram, der, μεταπούλησις παλαιῶν πραγμάτων. παλαιὰ πράγματα διὰ μεταπούλησιν.
Trödelmann, der, s. Trödeler.
Trödelmarkt, der, τόπος ὅπου κάθονται οἱ μεταπουληταὶ μὲ τὰ παλαιὰ πράγματα.
Trödel, der, ἡ μεταπούλησις. ὁ τόπος τῆς μεταπουλήσεως.
Trödeln, μεταπουλῶ παλαιὰ πράγματα, εἶμαι μεταπουλητής. (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ.
Trog, der, ἡ σκάφη, τὸ σκαφίδι.
Trollen, v. n. πηγαίνω, τρέχω. sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ.
Trommel, die, τὸ τύμπανον, (τουρκ. τὸ ντάουλι).
Trommelfell, das, τὸ πετζὶ τοῦ τυμπάνου. (im Ohre), τὸ τύμπανον (λεπτόν τι πετζὶ) εἰς τὸ αὐτί.
Trommeln, v. n. et a. τυμπανίζω, κτυπῶ τὸ τύμπανον.
Trommelschlag, der, τὸ τυμπάνισμα.
Trommelschlägel, Trommelstock, der, ὁ κόπανος τοῦ τυμπανιστοῦ.
Trommelschläger, der, ὁ τυμπανιστής.
Trommeltaube, die, εἶδος περιστερᾶς.
Trompete, die, ἡ σάλπιγξ, (τρουμπέτα).
Trompeten, v. n. σαλπίζω, (τρουμπετάρω).
Trompetenschall, der, ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος, τὸ σάλπισμα.
Trompeter, der, ὁ σαλπιγκτὴς, σαλπιστὴς, (τρουμπετάρης).
Tropf, der, ἕνας ἁπλός, ἀνόητος, (ἀχμάκης).
Tropfbad, das, σταλαγμός νεροῦ εἰς

τὸ σῶμα ἐκείνου (τοῦ ἀῤῥώστου) ὁποῦ λούεται.

Tropfen, Tröpfeln, *v. a. et n.* στάζω, σταλάζω. es tröpfelt, *v. i.* ψιχαλίζει, πιτιλίζει.

Tropfen, der, ἡ σταλαγματιά.

Tropfenweise, *ad.* ἀπὸ σταλαγματιαῖς.

Tropfstein, der, ὁ σταλακτίτης, λίθος τις. (zum Durchseihen), πέτρα τις ἀραιὰ διὰ στράγγισμα.

Tropfwein, der, στραγγισμένον κρασί.

Troß, der, τὰ σκεύη (τὰ ἁμάξια καὶ οἱ ἁμαξάδες) τοῦ στρατεύματος.

Troßbube, der, δοῦλος εἰς τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος, δοῦλος εἰς ἁμαξᾶν.

Troßpferd, das, ἄλογον ἁμαξιοῦ εἰς τὸ στράτευμα.

Trost, der, ἡ παρηγορία.

Tröstbar, *a.* παρηγορητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ παρηγορηθῇ.

Trösten, *v. a.* παρηγορῶ.

Tröster, der, ὁ παρηγορητής. (μεταφ.) ein alter Tröster, παλαιὸν καὶ μεγάλον βιβλίον. — ὁμοίως μεγάλον τζιμποῦκι.

Trostgrund, der, παρηγορητικὸν αἴτιον. παρηγορία.

Tröstlich, *a.* παρηγόρητικος, ὁποῦ φέρει παρηγορίαν.

Trostlos, *a.* ἀπαρηγόρητος, ἀπελπισμένος.

Trostlosigkeit, die, ἡ ἀπαρηγορησία, ἀπελπισία.

Trostreich, *a.* πλήρης παρηγορίας.

Tröstung, die, ἡ παρηγορία.

Trostwort, das, παρηγορητικὸς λόγος.

Trott, der, s. Trab.

Trottiren, *v. n.* s. Traben.

Trotz, der, τὸ πεῖσμα, ἡ ἀπείθεια. einem Trotz bieten, ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς.

Trotz, *prp.* εἰς πεῖσμα —. μὲ ὅλον τὸν —, μὲ ὅλην τὴν —, μὲ ὅλα τὰ —.

Trotzen, (einem), *v. n.* ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, δὲν ὑποτάσσομαι, δὲν φοβοῦμαι. auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι δι' ἕνα πρᾶγμα. einer Gefahr ꝛc. —, καταφρονῶ τὸν κίνδυνον, δὲν φοβοῦμαι τὸν κίνδυνον κ. τ. ε. (trotzig seyn), βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός.

Trotzen, das, τὸ πεῖσμα.

Trotzig, *a.* αὐθάδης, ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, (maulend), πεισματικός.

Trotzkopf, der, ἕνας πεισματικὸς, ἀπειθής.

Trübe, *a.* (als Wasser), θολός. (vom Himmel), σκοτεινὸς, συννεφιασμένος, θολός. (μεταφ.) λυπηρός.

Trüben, *v. a.* θολώνω.

Trübsal, die, (das), ἡ στενοχωρία, δυστυχία, θλίψις.

Trübselig, *a.* στενοχωρημένος, δυστυχὴς, τεθλιμμένος.

Trübsinn, der, ἡ μελαγχολία.

Trübsinnig, *a.* μελαγχολικός.

Truchseß, der, ὁ ἀρχιτρίκλινος.

Trüffel, die, τὸ ὕδνον (μανιτάρι νόστιμον).

Trüffelhund, der, σκυλὶ μαθημένον νὰ εὑρίσκῃ τὰ ὕδνα εἰς τὴν γῆν.

Trug, der, ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, τὸ ψεῦδος.

Trügen, Trüglich, s. Triegen, Trieglich.

Trugschluß, der, ψευδὴς συλλογισμός.

Truhe, die, τὸ σεντοῦκι.

Trümmer, die, (*pl.*) τὰ θρύμματα, ἐρείπια, (χαλασμένα ὀσπήτια κ. τ. ε.)

Trumpf, der, τὸ τριόμφο (εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν). einen Trumpf auf etwas setzen, ἀποφασίζω χωρὶς ἄλλο (νὰ κάμω τι).

Trumpfen, *v. a.* πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ τὸ τριύμφο. einen —, ἐλέγχω, μαλώνω.
Trunk, der, τὸ πιοτόν. einen Trunk thun, πίνω (μίαν φορὰν μόνον). (Völlerey), ἡ οἰνοποσία. ἡ μέθη.
Trunken, *a.* μεθυσμένος. (vor Freude), ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν χαράν.
Trunkenbold, der, ὁ μέθυσος, μεθύστακας.
Trunkenheit, die, ἡ μέθη.
Trupp, der, ἕνα κοπάδι, πλῆθος (ἀνθρώπων).
Truppe, die, μία συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν).
Truppen, die, (*pl.*) τὰ στρατεύματα.
Truppenweise, *ad.* κατὰ κοπάδια, ἀγεληδόν.
Truthahn, der, τὸ μισίρκι, ὁ κοῦρκος.
Truthenne, die, ἡ μισιριώτικη ὄρνιθα, ἡ μισίρκα.
Tuberose, die, ἡ τουμπερόζα, (φυτόν τι εὐῶδες).
Tuch, das, ῥοῦχον. (Schnupftuch ꝛc.) τὸ μανδύλιον, μανδύλι.
Tuchbereiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κτενίζει ἢ λαναρίζει τὸ ῥοῦχον.
Tuchen, *a.* ἀπὸ ῥοῦχον φκιασμένος.
Tuchfabrik, die, κατασκευὴ (φαμπρίκα) ῥουχῶν.
Tuchhandel, der, ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα.
Tuchhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ ῥοῦχα, ῥουχοπώλης.
Tuchhandlung, die, ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα. τὸ ἐργαστήριον ὅπου πωλοῦν ῥοῦχα.
Tuchkleid, das, φόρεμα ἀπὸ ῥοῦχον.
Tuchmacher, der, ὁ ῥουχοποιὸς, ῥοῦχ[ᾶ]ς.
Tuchpresse, die, τὸ πιεστήριον διὰ τὰ ῥοῦχα.
Tuchrahmen, der, ξύλον μακρὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνονται τὰ ῥοῦχα ὅταν τὰ κουρεύουν.
Tuchschere, die, ψαλίδα διὰ κούρευμα ῥουχῶν.
Tuchscherer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει τὰ ῥοῦχα.
Tüchtig, *a.* δυνατὸς, στερεὸς, καλός. zu etwas —, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, ἄξιος (εἴς τι).
Tüchtigkeit, die, ἡ στερεότης. ἡ ἱκανότης, ἐπιτηδειότης.
Tücke, die, ἡ κρυφὴ κακία, πονηρία.
Tückisch, *a.* κακὸς, κακότροπος, πονηρός.
Tuckmäuser, s. Duckmäuser.
Tuf, s. Tof.
Tugend, die, ἡ ἀρετή. weibliche Tugend, ἡ γυναικεία ἀρετὴ, σωφροσύνη.
Tugendhaft, *a.* ἐνάρετος. σώφρων.
Tugendlehre, die, ἡ ἠθική.
Tugendreich, Tugendsam, s. Tugendhaft.
Tulpe, die, ὁ λαλὲς, (λουλοῦδι).
Tulpenbaum, der, εἶδος δένδρου τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη ὁμοιάζουν μὲ λαλέν.
Tummel, der, ἡ ζάλη, ἀντράλα. ἡ μέθη.
Tummeln, *v. a.* ein Pferd, γυμνάζω ἕνα ἄλογον, τὸ βιάζω νὰ πηδᾷ, νὰ τρέχῃ. sich —, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ.
Tummelplatz, der, ὁ τόπος μιᾶς μάχης. (für Pferde), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζουν τὰ ἄλογα.
Tumult, der, ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, ἡ κραυγαῖς. (Aufruhr), ἡ ἐπανάστασις.
Tünche, die, τὸ ἄλειμμα τοῦ τοίχου ἀπὸ ἀσβέστην σμιγμένον μὲ ἄμμον.

Tünchen, *v. a.* ἀλείφω τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, ἀσπρίζω.

Tüncher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλείφει τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον.

Tunke, die, τὸ ζουμὶ (διδόμενον διὰ νὰ βουτήσουν τὸ ψωμὶ μέσα).

Tunken, *v. a.* βουτῶ (ψωμὶ εἰς τὸ ζουμὶ, τὸ κονδύλι εἰς τὴν μελάνην).

Tüpfel, der, ἕνα σημεῖον (στρόγγυλον ἀπὸ μελάνην ἢ ἀπὸ χρῶμα.

Tüpfelig, *a.* παρδαλὸς ἀπὸ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων.

Tüpfeln, *v. a.* κάμνω σημεῖα (μικρὰ στρόγγυλα) μὲ μελάνην ἢ μὲ διάφορα χρώματα, ποικιλώνω.

Tüpfen, *v. n.* ἐγγίζω ἐλαφρὰ μὲ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου, μὲ τὴν μύτην τοῦ μαχαιριοῦ κ. τ. ε.

Turban, **Türkenbund**, der, τὸ καβοῦκι (τῶν Τούρκων).

Türkiß, der, ἡ γαλαζόπετρα, (λίθος πολύτιμος).

Turnier, das, μάχη ἱππέων εὐγενῶν διὰ γύμνασιν, (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν), ἡ ἱππομαχία.

Turnieren, *v. n.* μάχομαι, πολεμῶ εἰς τὴν ἱππομαχίαν (ἰδὲ Turnier). (im gem. Leben für: Lärmen), θορυβῶ, κάμνω ταραχὴν, κάμνω κτύπον.

Turnipse, die, εἶδος μεγάλης γογγύλης.

Turteltaube, die, τὸ τρυγῶνι.

Tusche, die, μελάνη (μαῦρον χρῶμα τῶν ζωγράφων) τῆς Κίνας.

Tute, s. Düte.

Tuten, *v. a.* λαλῶ τὸ κέρατον (μὲ τρόπον τζουπάνου).

Tyger, der, s. Tiger.

Tyrann, der, ὁ τύραννος.

Tyranney, die, ἡ τυραννία, τυραννὶς, τυραννίδα.

Tyrannisch, *a.* τυραννικός.

Tyrannisiren, *v. n.* τυραννῶ.

U.

Uebel, *a.* κακὸς, ἀχαμνός. *ad.* κακὰ, ἀχαμνά. es ist mir übel, μοὶ εἶναι ἀχαμνὰ, μοὶ ἔρχεται ἀναγοῦλα. etwas übel nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, με κακοφαίνεται.

Uebel, das, τὸ κακόν. (Krankheit ꝛc.), ἕνα κακὸν, ἕνα πάθος.

Uebelgesinnt, *a.* κακόνους, κακότροπος.

Uebelkeit, die, ἡ ἀναγοῦλα, τὸ ἀναγουλίασμα.

Uebelklang, **Uebellaut**, der, ἡ κακοφωνία.

Uebelklingend, **Uebellautend**, *a.* κακόφωνος.

Uebelstand, der, ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπὲς, δυσπρεπές.

Uebelthat, die, τὸ κακούργημα.

Uebelthäter, der, ὁ κακοῦργος, κακοποιός.

Ueben, *v. a.* (einen in etwas), γυμνάζω (τινὰ εἴς τι). (ausüben), ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ. sich —, γυμνάζομαι.

Ueber, *prp.* ἐπάνω ἀπὸ, ἐπάνω εἰς. ὑπέρ.

Ueberall, *ad.* παντοῦ, πανταχοῦ.

Ueberantworten, (*part.* überantwortet), *v. a.* παραδίδω.
Ueberantwortung, die, ἡ παράδοσις.
Ueberarbeiten, (*part.* überarbeitet), *v. a.* ξανακάμνω, ξαναδουλεύω, ἐπαναλαμβάνω μίαν δουλειάν. sich —, κουράζομαι, ἀδυνατίζομαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν.
Ueberaus, *ad.* καταπολλὰ, ὑπέρμετρα, ὑπερβαλλόντως.
Ueberbau, der, μέρος ὁσπητιοῦ κτισμένον ἐπάνω εἰς ἄλλο παλαιότερον.
Ueberbauen, (*part.* überbauet), *v. a.* κτίζω (νέον πάτωμα κ. τ. ε.) ἐπάνω εἰς ἕνα σπῆτι. sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὸ νὰ κάμω παραπολλὰ κτίρεια.
Ueberbehalten, (*part.* überbehalten), *v. a.* ἔχω ἐπίλοιπον.
Ueberbein, das, ἡ ἐξόστωσις, ἐπίφυσις, πρισμάδα κοκκάλου.
Ueberbieten, (*part.* überboten), *v. a.* δίδω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον (μάλιστα εἰς δημοπρασίαν).
Ueberblättern, (*part.* überblättert), *v. a.* παραβλέπω τι (εἰς ἕνα βιβλίον) ἀνακατώνωντας τὰ φύλλα.
Ueberbleiben, (*part.* übergeblieben), *v.* μένω ἐπίλοιπος.
Ueberbleibsel, das, τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ἀπομένον.
Ueberbringen, (*part.* überbracht), *v. a.* κομίζω, φέρω, παραδίδω (εἰς τινά τι). (*part.* übergebracht), ἀπερνῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα ποτάμι κ. τ. ε.).
Ueberbringer, der, ὁ κομιστὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ κομίζει, φέρει τι.
Ueberbringung, die, ἡ κομιδὴ, τὸ φέρσιμον, ἡ παράδοσις.
Ueber das, Ueber dem, Ueber dies, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, καὶ πρὸς τούτοις.
Ueberdecke, die, τὸ σκέπασμα.
Ueberdecken, (*part.* überdeckt), σκεπάζω, κρύπτω σκεπάζωντας. (*part.* übergedeckt), βάνω (οἷον ἕνα σκέπασμα) ἐπάνω εἰς —.
Ueberdenken, (*part.* überdacht), *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι.
Ueberdruß, der, ἡ ἀηδία (τουρκ. τὸ σεκλέτι).
Ueberdrüßig, *a.* ὁποῦ ἐβαρέθη ἀπό τι. ich bin es (oder dieses Dinges) überdrüßig, ἐβαρέθηκα ἀπὸ αὐτό.
Uebereilen, (*part.* übereilt), παραβιάζομαι. eine Sache —, βιάζω ἕνα πρᾶγμα παρὰ πολύ. sich —, παραβιάζομαι, κάμνω λάθος εἰς τὴν πολλὴν βίαν.
Uebereilung, die, ὁ παραβιασμὸς, ἡ παραπολλὴ βία.
Ueberein, *ad.* συμφώνως.
Uebereinander, *a. indecl.* τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο. s. Einander.
Uebereinkommen, *v. n.* συμφωνῶ, τεριάζομαι.
Uebereinkunft, die, ἡ συμφωνία, ὁ τεριασμός.
Uebreinstimmen, *v. n.* συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης.
Uebereinstimmig, *a.* σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην).
Uebereinstimmung, die, ἡ συμφωνία (εἰς τὴν γνώμην).
Uebereintreffen, s. Uebereinstimmen.
Ueberessen, (*part.*) überessen, τρώγω παραπολὺ, χαλνῶ τὸ στομάχι.
Ueberfahren, (*part.* übergefahren), *v. n.* ἀπερνῶ (ἀπὸ ποταμὸν κ. τ. ε.) μὲ καράβι.
Ueberfahren, (*part.* überfahren), *v. a.* ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα ἢ ἀπό τι μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι.

Ueberfahrt, die, τὸ πέρασμα (μὲ καράβι).
Ueberfall, der, ἡ (αἰφνιδία) ἐφορμὴ (ἐπάνω εἰς τὸν ἐχθρὸν), ἡ πλάκωσις.
Ueberfallen, (part. überfallen), v. a. ἐφορμῶ αἰφνιδίως, πλακώνω.
Ueberfirnissen, (part. überfirnißt), v. a. βερνικώνω (ἀπ' ἔξω).
Ueberfließen, (part. übergeflossen), v. n. ξεχειλίζω, πλημμυρῶ.
Ueberflügeln, (part. überflügelt), v. n. ἐκτείνω τὴν ἀράδαν τοῦ στρατεύματος περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ ἐχθροῦ νὰ τὸν περικυκλώσω.
Ueberfluß, der, τὸ πλῆθος, ἡ δαψίλεια. im Ueberfluß haben, ἔχω πλῆθος. (das Unnöthige), τὸ περιττὸν, ὑπέρμετρον.
Ueberflüßig, a. πλουσιοπάροχος, περισσότερον ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖον. (unnöthig), περιττός.
Ueberfracht, die, ὑπέρμετρον τοῦ φορτώματος.
Ueberfressen, sich, (part. überfressen), v. r. τρώγω παρὰ πολὺ, χαλνῶ τὸ στομάχι, (λέγεται διὰ ζῶα.).
Ueberführen, (part. überführt), v. a. κατελέγχω, ἀποδεικνω τινὰ ὅτι ἔπταιξε.
Ueberführen, (part. übergeführt), v. n. ἀπερνῶ (τινὰ ἤ τι) μὲ ἕνα καράβι.
Ueberführung, die, ἡ κατέλεγξις, ἀπόδειξις τοῦ πταίσματος.
Ueberfüllen, (part. überfüllet), v. a. ὑπεργεμίζω, γεμίζω παρὰ πολύ.
Ueberfüttern, (part. überfüttert), v. a. τρέφω παρὰ πολὺ, χαλνῶ μὲ τὸ νὰ θρέψω παρὰ πολύ.
Uebergabe, die, ἡ παράδοσις (γραφῆς, πράγματος, κάστρου πολιορκημένου κ. τ. ε.).
Uebergang, der, τὸ πέρασμα.
Uebergeben, (part. übergeben), v. a. παραδίδω (γραφὴν, πρᾶγμα, κάστρον πολιορκημένον). sich —, παραδίδομαι. s. Ergeben. (sich erbrechen), ξερνῶ, (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν).
Uebergeben, das, ἡ παράδοσις. s. Uebergabe. (Erbrechen), τὸ ξέρασμα.
Uebergehen, (part. übergegangen), v. n. (zum Feinde), ἀπερνῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν). (zu einer andern Religion), ἀλλάζω τὴν πίστιν μου. zum türkischen Glauben —, τουρκεύω. die Augen gehen mir über, τὰ ὀμμάτιά μου δακρύζουν, χύνω δάκρυα. in Fäulniß übergehen, σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι.
Uebergehen, (part. übergangen), v. a. einen, τρέχω περισσότερον ἀπὸ τινα, ὑπερτρέχω. (nicht achten), παρατρέχω, δὲν κυτάζω, δὲν ἀναφέρω. mit Stillschweigen —, ἀπερνῶ μὲ σιωπὴν, σιωπῶ. (durchsehen), ἐπιθεωρῶ. sich —, v. r. χαλνῶμαι μὲ τὸ νὰ τρέξω παραπολύ.
Uebergehen, das, τὸ πέρασμα.
Uebergehung, die, τὸ παρατρέχειν. ἡ ἐπιθεωρία.
Uebergewicht, das, τὸ μεγαλήτερον βάρος, ὑπέρμετρον τοῦ βάρους. das Uebergewicht haben, ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος. (μεταφ.) ὑπερέχω, ἐνεργῶ περισσότερον, νικῶ.
Uebergießen, (part. übergegossen), v. a. χύνω ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο.
Uebergießen, (part. übergossen), v. n. περιχέω, περιχύνω.
Ueberголden, (part. übergoldet), v. a. χρυσώνω (ἀπ' ἔξω).

Uebergroß, a. ὑπερβολικὰ μεγάλος, ὑπερμεγέθης.
Ueberguß, der, τὸ περίχυμα (μάλιστα ζάχαρη ἀναλυμένη καὶ χυμένη εἰς πῆταν).
Ueberhandnehmen, v. n. αὐξάνω πολὺ, ὑπερέχω, πληθύνομαι.
Ueberhang, der, μέρος βουνοῦ ἢ σκοπέλου ὁποῦ ἐξέχει, ὁποῦ ἐβγαίνει ἔξω.
Ueberhangen, (part. übergehangen), v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (ὡς ἕνα μέρος σκοπέλου).
Ueberhängen, (part. überhängt), v. a. σκεπάζω τι (μὲ τὸ νὰ κρεμάσω ἕνα πανὶ κ. τ. ε. ἐπάνω εἰς αὐτό)
Ueberhäufen, (part. überhäufet), v. a. ἐπισωρεύω. (φυσικῶς καὶ μεταφ.)
Ueberhäuft, a. ἐπισωρευμένος.
Ueberhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα.
Ueberhaupt, ad. γενικῶς. überhaupt kaufen, ἀγοράζω τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνω ὅλα μαζύ.
Ueberheben, (part. überhoben), v. a. einen einer Sache, ἐξαιρῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα χρέος ὁποῦ ἔχει νὰ κάμῃ), δίδω τὴν ἄδειαν νὰ μὴν κάμῃ. sich —, v. r. ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ.
Ueberhelfen, (part. übergeholfen), v. a. βοηθῶ τινὰ νὰ περάσῃ.
Ueberhin, ad. κατ' ἐπιφάνειαν, κατ' ἐπιπολὴν, ἀμελῶς.
Ueberhohlen, überhohlet, s. Einhohlen.
Ueberhören, (part. überhört), v. a. etwas —, παρακούω, δὲν ἀκούω ἀπὸ ἀπροσεξίαν. einen —, ἀκούω τινὰ ὁποῦ λέγει τὸ μάθημά του ἐκ στήθους.
Ueberhüpfen, (part. überhüpft), v. a. παρατρέχω, ἀφίνω, δὲν κυτάζω.
Ueberhüpfen, (part. übergehüpft), v. a. πηδῶ ἐπάνω ἀπό τι.
Ueberjagen, (part. überjagt), κυνηγῶ παραπολὺ, κουράζω μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον (οἷον· τὸ ἄλογον).
Ueberirdisch, a. ὑπεργήινος.
Ueberkaufen, sich, (part. überkauft), v. r. πληρώνω παραπολὺ ἀγοράζωντάς τι.
Ueberkippen, (part. übergekippt), v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι. v. a. ἀναποδογυρίζω, κάμνω νὰ πέσῃ τι μὲ τὸ νὰ τὸ κλίνω παραπολύ.
Ueberkleben, (part. überklebt), v. a. κολλῶ ἐπάνω.
Ueberkleid, das, τὸ ἐπανωφόρεμα.
Ueberkleiden, (part. überkleidet), s. Bekleiden.
Ueberkleistern, (part. überkleistert), s. Ueberkleben.
Ueberklug, a. φανταστικὸς, ὁποῦ φαντάζεται πῶς εἶναι πολλὰ γνωστικός.
Ueberkochen, (part. übergekocht), v. n. ξεχειλίζω, (λέγεται διὰ νερὸν ὁποῦ βράζει.
Ueberkommen, (part. überkommen), v. a. λαμβάνω.
Ueberkunft, die, τὸ πέρασμα.
Ueberladen, (part. überladen), ἐπιφορτώνω, ὑπερφορτώνω.
Ueberladung, die, ἡ ἐπιφόρτωσις, ὑπερφόρτωσις.
Ueberlang, a. παρὰ πολὺ μακρός.
Ueberlangen, (part. übergelangt), v. a. ἁπλώνω (εἰς τινά τι).
Ueberlassen, (part. übergelassen), ἀφίνω τινὰ νὰ περάσῃ.
Ueberlassen, (part. überlassen), ἀφίνω, παραιτῶ (εἰς τινά τι). sich —, παραδίδομαι (οἷον· εἰς λύπην, ἀπελπισίαν).
Ueberlassung, die, ἡ ἄφεσις, παραίτησις.

Ueberlast, die, τὸ παρὰ πολὺ φόρτωμα. (Beschwerde), τὸ βάρος, ἡ ἐνόχλησις.
Ueberlasten, (part. überlastet), ὑπερφορτώνω.
Ueberlästig, a. βαρετὸς, ἐνοχλητικός.
Ueberlaufen, (part. übergelaufen), v. n. ξεχειλίζω. ξεχύνομαι. zum Feinde ꝛc. —, φεύγω, ἀπερνῶ εἰς τὸν ἐχθρόν.
Ueberlaufen, (part. überlaufen), v. a. σπρώχνω τινὰ κατὰ γῆς μὲ νὰ τρέξω κατεπάνω του. (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινὰ μὲ τὸ νὰ πηγαίνω συχνὰ εἰς αὐτόν. (eine Schrift ꝛc.), ἐπιθεωρῶ ἕνα σύγγραμμα κ. τ. ε. (einen im Laufen), τρέχω ὀγληγωρότερα ἀπό τινα.
Ueberläufer, der, ὁ φυγὰς, φευγάτος, (ὁποῦ ἀπερνᾷ εἰς τὸν ἐχθρόν).
Ueberlaut, ad. μὲ πολλὰ μεγάλην φωνήν.
Ueberleben, (part. überlebt), v. a. ὑπερζῶ.
Ueberlegen, (part. übergelegt), v. a. βάνω ἐπάνω (οἷον· ἕνα σκέπασμα, ἔμπλαστρον κ. τ. ε.)
Ueberlegen, (part. überlegt), v. a. etwas mit Tüchern, σκεπάζω τι μὲ πανιὰ κ. τ. ε. (überdenken), συλλογίζομαι, στοχάζομαι, ἐξετάζω. (mit Abgaben), ἐπιφορτώνω μὲ δοσίματα.
Ueberlegen, a. δυνατώτερος, ἰσχυρώτερος, ἀνώτερος, ὑπερέχων.
Ueberlegenheit, die, ἡ μεγαλητέρα δύναμις, ἡ ὑπεροχή.
Ueberlegsam, a. στοχαστικὸς, φρόνιμος.
Ueberlegsamkeit, die, ἡ στόχασις, φρόνησις, φρονιμάδα.
Ueberlegt, a. ἐξεταγμένος. στοχαστικὸς, φρόνιμος.
Ueberlegung, die, ἡ στόχασις, ὁ συλλογισμὸς, ἡ ἐξέταξις, φρόνησις, φρονιμάδα.
Ueberlesen, (part. überlesen), v. a. ἀναγινώσκω, διαβάζω βιαστικά.
Ueberley, ad. ἐπίλοιπον.
Ueberliefern, (part. überliefert), v. a. παραδίδω.
Ueberlieferung, die, ἡ παράδοσις. (aus alter Zeit), τὸ πατροπαράδοτον.
Ueberlisten, (part. überlistet), ἀπατῶ, γελῶ τινὰ μὲ πανουργίαν.
Ueberlistung, die, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα.
Ubermachen, (part. übermacht), v. a. στέλλω (οἷον· πρᾶγμα, ἄσπρα).
Uebermacht, die, ἡ ὑπερέχουσα δύναμις, μεγαλητέρα δύναμις.
Uebermächtig, a. ὑπερέχων εἰς τὴν δύναμιν, δυνατώτερος.
Uebermachung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.
Uebermahlen, (part. übermahlt), v. a. ξαναζωγραφίζω, βάνω καινούριαν ζωγραφίαν ἐπάνω εἰς ἄλλην παλαιοτέραν.
Uebermannen, Uebermeistern, (part. übermannt, übermeistert), v. a. πλακώνω, ὑπερνικῶ.
Uebermaß, das, τὸ ὑπέρμετρον, ἡ ὑπερβολή.
Uebermäßig, a. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός.
Uebermenschlich, a. ὑπερανθρώπινος.
Uebermögen, (part. übermocht), v. a. νικῶ, καταδυναστεύω.
Uebermorgen, ad. μεταύριον, (μεθαύριον).
Uebermuth, der, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη.
Uebermüthig, a. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων.
Uebernachten, (part. übernachtet), v. n. ἀπερνῶ τὴν νύκτα (εἰς ἕναν τόπον), νυκτερεύω.

Uebernächtig, a. ὁποῦ ἐστάθη μίαν νύκτα (οἷον· κρασὶ, πῖβα). ὁποῦ ἀπέρασε τὴν νύκτα ἄϋπνος.
Uebernahme, die, ἡ περιλαβή.
Uebernatürlich, a. ὑπερφύσικος.
Uebernehmen, (part. übergenommen), v. a. einen Mantel —, βάνω ἕνα ἐπανωφόρεμα (ἕναν γιεπαντζέν).
Uebernehmen, (part. übernommen), v. a. πέρνω ἐπάνω μου (μίαν ὑπόθεσιν), περιλαμβάνω. sich —, im Arbeiten, δουλεύω παραπολύ. (im Essen, Trinken), τρώγω, πίνω παραπολύ.
Ueberraschen, (part. überrascht), v. a. ἔρχομαι ἀπροσδοκήτως, ἐκπλήττω, πλακώνω.
Ueberraschung, die, ἡ πλάκωσις. ἡ ἔκπληξις.
Ueberrechnen, (part. überrechnet), v. a. λογαριάζω (βιαστικά).
Ueberreden, (part. überredet), v. n. πείθω, καταπείθω.
Ueberredung, die, ἡ κατάπεισις.
Ueberreichen, (part. überreicht), v. n. ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι (ἐπάνω ἀπό τι).
Ueberreichen, (part. überreicht), v. a. ἁπλώνω, παραδίδω.
Ueberreichung, die, ἡ παράδοσις.
Ueberreif, a. παρὰ πολλὰ ὥριμος.
Ueberreiten, (part. übergeritten), v. n. ἱππεύω (καβαλικεύω) πέραν.
Ueberritten, (part. überritten), v. a. einen —, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς ἱππεύωντας, ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα μὲ τὸ ἄλογόν μου. ἱππεύω (καβαλικεύω) ὀγληγωρότερα ἀπό τινα. ein Pferd —, χαλνῶ ἕνα ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον.
Ueberrennen, (part. überrannt), v. a. einen —, τρέχω ὀγληγωρότερα ἀπό τινα. sich —, τρέχω παραπολὺ, κουράζομαι ἀπὸ τὸ τρέξιμον.
Ueberrest, der, τὸ ἐπίλοιπον.
Ueberrinnen, (part. übergeronnen), s. Ueberlaufen, das erste.
Ueberrock, der, τὸ ἐπανωφόρεμα, ἐπανωφόρι.
Ueberrumpeln, (part. überrumpelt), v. a. πλακώνω.
Ueberrumpelung, die, ὁ πλακωμὸς, τὸ πλάκωμα.
Uebersäen, (part. übersäet), v. a. διασπείρω, σκεπάζω μὲ σπόρον ῥιμμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. mit Blumen 2c. —, σκεπάζω μὲ λουλούδια ῥιμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Uebersalzen, (part. übersalzen), v. a. ἁλατίζω παραπολύ.
Uebersatt, a. πολλὰ χορτάτος. βαρεμένος.
Uebersättigen, (part. übersättiget), v. a. χορτάζω παρὰ πολὺ, χορτάζω ἕως εἰς ἀναγοῦλαν.
Uebersatz, der, κάθε πρᾶγμα βαλμένον εἰς ἄλλο τι, τὸ ἐπιθεμένον.
Ueberschatten, (part. überschattet), v. a. ἐπισκιάζω.
Ueberschauen, (part. überschauet), v. a. ἐπιθεωρῶ.
Ueberschicken, (part. überschicket), v. a. στέλλω, ἐπιστέλλω.
Ueberschickung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.
Ueberschießen, (part. übergeschossen), v. a. ῥίπτω (μὲ τουφέκι κ. τ. ε.) πέραν.
Ueberschießen, (part. überschossen), v. a. einen —, ῥίπτω μακρύτερα ἀπὸ ἄλλον (μὲ τουφέκι κ. τ. ε.)
Ueberschiffen, (part. übergeschifft), v. n. ἀπερνῶ, πηγαίνω πέραν, μὲ καράβι.

v. a. ἀπερνῶ (πρᾶγμα κ. τ. ε.) μὲ καράβι.
Ueberschiffen, part. überschifft), v. a. ein Meer —, ἀπερνῶ, διέρχομαι (μίαν θάλασσαν) μὲ καράβι.
Ueberschlächtig, Oberschlächtig, a. ein überschlächtiges Mühlrad, τροχὸς μύλου εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει τὸ νερὸν ἀπ' ἐπάνω.
Ueberschlag, der, τὸ ἀναδίπλωμα τῆς ἄκρας τοῦ φορέματος. (von der Wage), ὁ γυρισμὸς τῆς ζυγαριᾶς εἰς τὸ ἕνα μέρος. (der Geistlichen), τὸ περιδέραιον τῶν παπάδων. (Rechnung), λογαριασμός.
Ueberschlagen, (part. übergeschlagen), v. n. γυρίζω εἰς τὸ ἕνα μέρος (ὡς ἡ ζυγαριά).
Ueberschlagen, (part. überschlagen), v. n. σκεπάζομαι (μὲ ὑγράδα, μὲ μοῦχλα). (etwas warm werden), ζεσταίνομαι ὀλίγον (ὡς νερὸν ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον). v. a. ein Kind —, δέρνω παραπολὺ ἕνα μικρὸν παιδί. (im Lesen), παρατρέχω, παραβλέπω διαβάζωντας. (überrechnen), λογαριάζω (ὀλίγον μόνον, χωρὶς πολλὴν ἀκρίβειαν). sich —, κυβιστῶ, κουλουμουντарίζω, (κάμνω τακλάδες).
Ueberschleichen, (part. überschlichen), v. a. πλακώνω (τινὰ περιπατῶντας σιγά. (überlisten), ἀπατῶ, γελῶ μὲ πανουργίαν.
Ueberschmieren, (part. überschmiert), v. a. ἀλείφω (ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη).
Ueberschnappen, (part. übergeschnappt), v. n. πιάνομαι (λέγεται μάλιστα διὰ τὸ ἐλατήριον εἰς τὴν κλειδαριὰν ὅταν πιασθῇ ὥστε νὰ μὴν ἀνοίξῃ). (verrückt werden), τρελαίνομαι, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου.
Ueberschneyet, a. σκεπασμένος ἀπὸ χιόνι.
Ueberscheinen, (part. überschienen), v. a. λάμπω περισσότερον. — φέγγω, φωτίζω.
Ueberschreiben, (part. überschrieben), v. a. ἐπιγράφω, βάνω ἐπιγραφὴν, ἐπανωγραφήν.
Ueberschreiten, (part. übergeschritten), v. n. ἀπερνῶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος (τοῦ λάκκου κ. τ. ε.)
Ueberschreiten, (part. überschritten), v. a. ὑπερβαίνω, ἀπερνῶ. (μεταφ.) παραβαίνω.
Ueberschreitung, die, ἡ ὑπέρβασις. παράβασις.
Ueberschreyen, (part. überschrien), v. a. φωνάζω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον. sich —, φωνάζω παραπολύ.
Ueberschrift, die, ἡ ἐπιγραφὴ, ἐπανωγραφή.
Ueberschuß, der, τὸ περιπλέον, ὑπέρπλεον.
Ueberschütten, (part. übergeschüttet), v. n. μεταχύνω, χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον.
Ueberschütten, (part. überschüttet), v. a. ἐπισωρεύω.
Ueberschwanken, (part. übergeschwankt), v. n. κουνοῦμαι εἰς τὰ ἕνα μέρος, κλίνω εἰς τὸ ἕνα μέρος.
Ueberschwänklich, a. ὑπέρμετρος, ἄπειρος.
Ueberschwemmen, (part. überschwemmt), v. a. σκεπάζω ἀπὸ πλημμύραν.
Ueberschwemmung, die, ἡ πλημμύρα.
Ueberschwimmen, (part. übergeschwommen), v. n. ἀπερνῶ κολυμβῶντας.
Uebersegeln, (part. übergesegelt), v. n. ἀπερνῶ μὲ καράβι.
Uebersegeln, (part. übersegelt), v. a.

κάμνω πανιὰ, τρέχω περισσότερον ἀπὸ ἄλλο καράβι. — καταποντίζω τρέχωντας κατ' ἐπάνω.

Uebersehen, (*part.* übersehen), *v. a.* ἐπιθεωρῶ. einen —, (μεταφ.) ὑπερβαίνω τινὰ (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην). (versehen), παραβλέπω. einem einen Fehler —, συγχωρῶ τινὸς ἕνα σφάλμα.

Uebersenden, (*part.* übersendet, übersandt), στέλλω, ἐπιστέλλω.

Uebersendung, die, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον.

Uebersetzen, (*part.* übergesetzt), *v. a.* ἀπερνῶ εἰς τὸ πέραν μέρος. πηδῶ ἐπάνω ἀπὸ λάκκον κ. τ. ε.

Uebersetzen, (*part.* übersetzt), *v. a.* μεταφράζω, μεταγλωττίζω. einen im Handel —, ζητῶ παραπολὺ (εἰς πραγμάτειαν).

Uebersetzer, der, ὁ μεταφράστης.

Uebersétzung, die, ἡ μετάφρασις.

Uébersetzung, die, τὸ πέρασμα.

Uebersicht, die, ἡ ἐπιθεωρία.

Uebersichtig, *a.* κοντόφθαλμος (ὁποῦ στραβώνει τὰ ὀμμάτια πρὸς τὰ ἐπάνω).

Uebersichtigkeit, die, ἡ κοντοφθαλμία.

Uebersieden, (*part.* übergesotten), *v. n.* ξεχειλίζω (ὡς νερὸν ὁποῦ βράζει).

Uebersieden, (*part.* übersotten), *v. a.* βράζω (ὀλίγον μόνον).

Uebersilbern, (*part.* übersilbert), *v. a.* ἀσημώνω.

Uebersinnen, (*part.* übersonnen), s. Ueberdenken.

Uebersommern, (*part.* übersommert), *v. n.* ἀπερνῶ τὸ καλοκαίρι (εἰς ἕνα τόπον).

Ueberspannen, (*part.* übergespannt), *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω (ἕνα πανὶ κ. τ. ε. ἐπάνω εἰς τι).

Ueberspannen, (*part.* überspannt), *v. n.* ἐκτείνω, τεντώνω παραπολύ.

Ueberspannt, *a.* ἐκτεταμένος παραπολύ. (μεταφ.) ὑπερβολικὸς, ὑπέρμετρος. ein überspannter Mensch, φανταστικὸς ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔχει παράξεναις ἰδέαις.

Ueberspannung, die, ἡ παραπολλὴ ἔκτασις. — τὸ ὑπερβολικὸν, ὑπέρμετρον. — ὑπερβολικὴ φαντασία.

Ueberspinnen, (*part.* übersponnen), *v. a.* σκεπάζω, περιτυλίγω γνέθωντας.

Ueberspringen, (*part.* übergesprungen), *v. n.* πηδῶ εἰς τὸ πέραν μέρος.

Ueberspringen, (*part.* übersprungen), *v. a.* ἀπερνῶ πηδῶντας, ὑπερπηδῶ. (μεταφ.) παρατρέχω, παραβλέπω, ἀφίνω.

Ueberstechen, (*part.* überstochen), *v. a.* eine Karte —, πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ ἕνα ἄλλο μεγαλήτερον, (εἰς τὸ παιγνίδι).

Ueberstehen, (*part.* überstanden), *v. a.* ὑποφέρω. das haben wir überstanden, ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ αὐτό.

Uebersteigen, (*part.* übergéstiegen), *v. a.* ἀναβαίνω ἐπάνω ἀπό τι, ἀπερνῶ ἀναβαίνωντας.

Uebersteigen, *part.* überstiegen, *v. a.* ὑπερβαίνω. (μεταφ). νικῶ, ὑπερβαίνω, ὑπερνικῶ.

Ueberstimmen, (*part.* überstimmt), *v. a.* νικῶ μὲ τὰς ψήφους, ἔχω περισσοτέρας ψήφους.

Ueberstrahlen, (*part.* überstrahlt), *v. a.* ἀκτινοβολῶ, φωτίζω ἀκτινοβολῶντας. ἀκτινοβολῶ περισσότερον.

Ueberstreichen, (*part.* überstrichen), ἀλείφω (ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη).

Ueberstreuen, (*part.* überstreuet), *v. a.* σκεπάζω, ῥίπτωντας ἐπάνω (ἄμμον, φύλλα, λουλούδια κ. τ. ε.)

Ueberstricken, (part. überstrickt), v. a. σκεπάζω μὲ πλέξιμον.
Ueberströmen, (part. übergeströmt), v. n. ξεχειλίζω, ξεχύνομαι, πλημμυρῶ.
Ueberströmen, (part. überströmt), v. a. σκεπάζω (κυρίως ἀπὸ πλημμύραν).
Ueberströmung, die, τὸ ξεχείλισμα, πλημμύρισμα.
Ueberstudiren, sich, v. r. σπουδάζω παραπολὺ, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν σπουδήν.
Ueberstülpen, (part. übergestülpt), v. a. βάνω ἕνα σκέπασμα ἐπάνω εἴς τι.
Ueberstürzen, (part. übergestürzt), v. a. βάνω ἕνα σκέπασμα ἐπάνω εἴς τι (βιαστικά). sich —, ((part. überstürzt), ἀναποδογυρίζομαι, κυβιστῶ.
Uebertäuben, (part. übertäubt), v. a. ζαλίζω φωνάζωντας πολύ.
Ueberthеuern, (part. übertheuert), v. a. ζητῶ παραπολὺ, πέρνω πολὺ (εἰς πούλησιν).
Uebertölpeln, (part. übertölpelt), v. a. ἀπατῶ, γελῶ (μάλιστα ἕναν ἁπλόν).
Uebertragen, (part. übergetragen), v. a. μεταγράφω, ἀπερνῶ εἰς κατάστιχον, εἰς λογαριασμόν.
Uebertragen, (part. übertragen), v. n. einem etwas, παραγγέλλω (εἴς) τινά τι. einen —, πληρώνω διά τινα (εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον κ. τ. ε.)
Uebertreffen, (part. übertroffen), v. a. ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Uebertreiben, (part. übergetrieben), v. n. διώχνω εἰς τὸ πέραν μέρος.
Uebertreiben, (part. übertrieben), v. n. ein Pferd ꝛc. —, βιάζω ἕνα ἄλογον νὰ τρέχῃ παραπολὺ, χαλνῶ τὸ ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον. etwas —, κάμνω ὑπέρμετρον, κάμνω ὑπερβολὴν, κάμνω περισσότερον ἀπὸ τὸ πρέπον. das Lob —, ὑπερεπαινῶ, ἐπαινῶ παραπολύ.
Uebertreibung, die, τὸ ὑπέρμετρον, ἡ ὑπερβολή.
Uebertreten, (part. übergetreten), v. n. ξεχειλίζω, ξεχύνομαι, πλημμυρῶ. zu einer andern Religion —, ἀλλάζω τὴν πίστιν μου, μεταβαίνω εἰς ἄλλην θρησκείαν.
Uebertreten, (part. übertreten), v. a. παραβαίνω.
Uebertreter, der, ὁ παραβάτης.
Uebertretung, die, ἡ παράβασις.
Uebertrieben, a. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός.
Uebertritt, der, ἡ ἀλλαγὴ τῆς πίστεως, μετάβασις εἰς ἄλλην θρησκείαν.
Uebertünchen, (part. übertüncht), v. a. ἀλείφω μὲ ἀσβέστην.
Uebervoll, a. ὑπεργεμάτος.
Uebervortheilen, (part. übervortheilt), v. a. ἀπατῶ, γελῶ.
Uebervortheilung, die, ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος.
Ueberwachsen, (part. überwachsen), v. a. σκεπάζομαι ἀπὸ χορτά, ἀπὸ φυτά.
Ueberwägen, s. Ueberwiegen.
Ueberwältigen, (part. überwältigt), v. a. νικῶ, ὑποτάσσω, καταδαμάζω, ὑποδουλώνω.
Ueberwältigung, die, ἡ καταδάμασις, ὑποδούλωσις.
Ueberweisen, (part. überwiesen), v. a. ἐλέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι εἶναι πταίστης.
Ueberweisung, die, ὁ ἔλεγχος τοῦ πταίσματος.
Ueberweißen, (part. überweißt), v. a. σκεπάζω ἀσπρίζωντας μὲ ἀσβέστην.
Ueberwerfen, (part. übergeworfen), v.

a. ῥίπτω ἐπάνω εἰς... (οἷον· ἕναν γιεπαντζὲν εἰς τοὺς ὤμους).
Ueberwerfen, sich, (part. überworfen), v. r. μαλώνω, ἔχω διαφορὰν, ἐχθρεύομαι.
Ueberwichtig, a. ὁποῦ ζυγιάζει περισσότερον.
Ueberwiegen, (part. überwogen), v. a. ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος, ζυγιάζω περισσότερον.
Ueberwinden, (part. überwunden), v. a. νικῶ. sich —, (μεταφ.) ἀποφασίζω μὲ δυσκολίαν, βιάζομαι.
Ueberwinder, der, ὁ νικητής.
Ueberwindlich, a. νικητός.
Ueberwindung, die, ἡ νίκη. — βιαστικὴ ἀπόφασις.
Ueberwintern, (part. überwintert), v. n. ἀπερνῶ τὸν χειμῶνα, ξεχειμωνιάζω.
Ueberzählen, (part. überzählt), v. a. ἀριθμῶ, μετρῶ.
Ueberzählig, a. περιττὸς, περισσότερος ἀπὸ τὸν διωρισμένον ἀριθμόν.
Ueberzeugen, (part. überzeuget), v. a. πληροφορῶ, καταπείθω.
Ueberzeugung, die, ἡ πληροφορία, κατάπεισις.
Ueberziehen, (part. überzogen), v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω, (οἷον· τὸ πάπλωμα μὲ ἄλλο περιτύλιγμα. mit Zucker —, ζαχαρώνω.
Ueberzinnen, (part. überzinnt), v. a. ἀλείφω (ἕνα ἀγγεῖον) μὲ καλάϊ, γανώνω.
Ueberzinnung, die, τὸ γάνωμα.
Ueberzuckern, (part. überzuckert), v. a. ζαχαρώνω.
Ueberzug, der, (von Betten, Stühlen κ.), περιτύλιγμα (τοῦ προσκεφάλου, τοῦ σκαμνίου κ. τ. ε.). (von Zucker κ.), τὸ ζαχάρωμα.
Ueberzwerch, ad. πλαγίως.
Ueblich, a. συνηθισμένος, ἔθιμος.
Uebrig, a. ἐπίλοιπος.
Uebrig seyn, — bleiben, v. n. εἶμαι ἐπίλοιπος, μένω ἐπίλοιπος, ἀπομένω.
Uebrigens, ad. τὸ ἐπίλοιπον, ὡς τόσον.
Uebung, die, ἡ γύμνασις. ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις.
Ufer, das, ἡ ἄκρα (ποταμοῦ, θαλάσσης), τὸ περιγιάλι.
Uferaas, das, τὸ ἐφήμερον, (ζωΰφιόν τι ὁποῦ ζῇ μόνον μίαν ἡμέραν).
Uferschwalbe, die, χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεὰν εἰς τὰ περιγιάλια.
Uhr, die, τὸ ὡρολόγιον, ἡ ὥρα. wie viel Uhr ist? τί ὥρα εἶναι; es ist ein, zwey Uhr κ., εἶναι ἡ μία, ἡ δύο κ. τ. ε.
Uhrband, das, ἡ κορδέλλα (τὸ γαϊτάνι) τοῦ ὡρολογιοῦ.
Uhrkette, die, ἡ ἀλυσίδα τοῦ ὡρολογιοῦ.
Uhrmacher, der, ὁ ὡρολογάς.
Uhrtasche, die, ἡ τζέπη διὰ τὸ ὡρολόγιον.
Uhrwerk, das, οἱ τροχοὶ εἰς τὸ ὡρολόγιον.
Uhrzeiger, der, ἡ βελόνη (ὁ δείκτης) τοῦ ὡρολογιοῦ.
Uhu, der, ἡ μποῦφος, ἡ μεγάλη κουκουβάγια.
Ukas, der, (Ukase, die), προσταγὴ τοῦ αὐτοκράτορας τῆς Ῥωσσίας.
Ulme, die, ἡ πτελέα, (φτελιὰ, (— δρον).
Ultramarin, das, εἶδος χρώματος γαλαζίου.

Um, *prp.* περὶ, τριγύρω, τριγύρου. um — willen, διὰ τὴν ἀγάπην, (διὰ τὸ χατῆρι).
Um, *c.* διὰ νά.
Umackern, (*part.* umgeackert), *v. a.* ἀλετρεύω, ἀροτρεύω.
Umändern, (*part.* umgeändert), *v. a.* ἀλλάζω, μεταβάλλω.
Umänderung, die, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή.
Umarbeiten, (*part.* umgearbeitet), *v. a.* die Erde —, δουλεύω τὴν γῆν, γεωργῶ. eine Sache —, ξανακάμνω, μεταβάλλω, διορθώνω.
Umarbeitung, die, τὸ γεώργημα. ἡ μεταβολὴ, διόρθωσις.
Umarmen, (*part.* umarmt), *v. a.* ἀγκαλιάζω, ἐναγκαλίζομαι.
Umarmung, die, ἀγκαλίασμα, ἀγκάλισμα.
Umbehalten, (*part.* umbehalten), *v. a.* δὲν ἐβγάζω (οἷον· τὴν ποδιὰν, τὸν γιεπανιζὲν, τὸ λαιμομάνδυλον).
Umbiegen, (*part.* umgebogen), *v. a.* λυγίζω, ἀγκιστρώνω.
Umbilden, (*part.* umgebildet), *v. a.* μετασχηματίζω, μεταβάλλω.
Umbildung, die, ὁ μετασχηματισμὸς, ἡ μεταβολή.
Umbinden, (*part.* umgebunden), *v. a.* δένω τριγύρω, βάνω (οἷον· μίαν ποδιὰν, ἕνα λαιμομάνδυλον).
Umblasen, (*part.* umgeblasen), *v. a.* ἀναποδογυρίζω, ῥίπτω κάτω φυσσῶντας.
Umbra, Umbererde, die, ἡ ὄμβρα, χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι.
Umbrechen, (*part.* umgebrochen), *v. a.* τζακίζω μὲ τὸ νὰ λυγίσω. einen Acker —, γεωργῶ, καλλιεργῶ ἕνα χωράφι ἀκαλλιέργητον. (anders brechen oder falten), ξαναδιπλώνω, διπλώνω ἀλλέως ἢ ἐκ δευτέρου.
Umbringen, (*part.* umgebracht), *v. a.* φονεύω, σκοτώνω.
Umdecken, (*part.* umgedeckt), *v. a.* σκεπάζω ἐκ δευτέρου, ξανασκεπάζω.
Umdrehen, (*part.* umgedreht), *v. a.* γυρίζω, περιστρέφω.
Umdrehung, die, τὸ γύρισμα, ἡ περιστροφή.
Umdrucken, (*part.* umgedruckt), *v. a.* ξανατυπώνω.
Umdruckung, die, τὸ ξανατύπωμα.
Umfahren, (*part.* umgefahren), *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς κτυπῶντας μὲ τὸ ἁμάξι. *v. n.* κάμνω γῦρον (ἢ μεγαλήτερον δρόμον μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ καράβι.
Umfahren, (*part.* umfahren), *v. a.* πηγαίνω τριγύρω μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι.
Umfall, der, τὸ πέσιμον, ἀναποδογύρισμα.
Umfallen, (*part.* umgefallen), *v. n.* πίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζομαι.
Umfang, der, ἡ περιφέρεια, περιοχή.
Umfangen, (*part.* umfangen), *v. a.* περιτριγυρίζω, περικυκλώνω. (umarmen), ἀγκαλιάζω.
Umfärben, (*part.* umgefärbt), *v. a.* ξαναβάφω.
Umfassen, *part.* umgefaßt), *v. a.* einen Ring —, δένω ἀλλέως ἢ ἐκ δευτέρου ἕνα δακτυλίδι.
Umfassen, (*part.* umfaßt), *v. a.* ἀγκαλιάζω. (enthalten, begreifen), περιέχω.
Umflattern, (*part.* umflattert), *v. a* πετῶ τριγύρω.

Umfließen, (*part.* umflossen), *v. a.* περικυκλώνω ῥέωντας, τρέχω τριγύρω.
Umfüllen, (*part.* umgefüllt), *v. a.* χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω.
Umgang, der, ἡ συναναστροφή. (von Geistlichen, ein Aufzug), ἡ λιτανεία.
Umgänglich, *a.* ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν. εὐπροσήγορος.
Umgänglichkeit, die, ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς. εὐπροσηγορία.
Umgeben, (*part.* umgegeben), *v. a.* einem einen Mantel ꝛc. —, δίδω τινὸς τὸν γιεπαντζὲν νὰ τὸν βάλῃ, περιβάλλω. (anders geben), δίδω ἀλλέως, δίδω ἐκ δευτέρου (τὰ χαρτιά).
Umgeben, (*part.* umgeben), *v. a.* περιτριγυρίζω, περικυκλώνω.
Umgehen, (*part.* umgegangen), *v. n.* πηγαίνω τριγύρω. (einen Umgang halten), κάμνω λιτανείαν, πηγαίνω εἰς παράταξιν. (sich umdrehen), γυρίζω, περιστρέφομαι. (einen Umweg machen), κάμνω γύρον· πηγαίνω μεγαλήτερον δρόμον. mit jemandem —, συναναστρέφομαι, ἔχω συναναστροφὴν μέ τινα. mit etwas —, καταγίνομαι εἴς τι. ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω τι. es geht um, (spukt), περιφέρονται φαντάσματα.
Umgehen, (*part.* umgangen), *v. a.* πηγαίνω, τριγύρω (ἑνὸς τόπου). (vermeiden), ἀποφεύγω.
Umgießen, (*part.* umgegossen), *v. a.* χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω. (anders gießen), ξαναχύνω, χύνω ἀλλέως (οἷον· μίαν καμπάναν κ. τ. ε.)
Umgießen, (*part.* umgossen), *v. a.* περιχύνω, χύνω τριγύρω.
Umgraben, (*part.* umgegraben), *v. a.* ξανασκάπτω.
Umgrabung, die, ξανασκάψιμον.
Umgränzen, (*part.* umgränzt), *v. a.* περιορίζω, περικλείω (μὲ τὰ σύνορα).
Umgürten, (*part.* umgegürtet), *v. a.* den Degen —, περιζώνω, ζώνω τὸ σπαθί).
Umgürten, (*part.* umgürtet), *v. a.* περιζώνω, ζώνω, βάνω ζωνάρι. sich —, *v. r.* περιζώνομαι.
Umhaben, (*part.* umgehabt), *v. a.* ἔχω τριγύρω (οἷον· τὸ λαιμομάνδυλον τριγύρω τοῦ λαιμοῦ κ. τ. ε).
Umhacken, (*part.* umgehackt), *v. a.* ξανασκάπτω, ξανασκαλίζω μὲ τὸ δικέλλι.
Umhacken, (*part.* umhackt), *v. a.* einen Baum, σκάπτω, σκαλίζω τὸ χῶμα τριγύρω ἑνὸς δένδρου.
Umhalsen, (*part.* umhalset), *v. a.* ἀγκαλιάζω (ἀπὸ τὸν λαιμόν).
Umhauen, (*part.* umgehauen), *v. a.* einen Baum, κόπτω ἕνα δένδρον.
Umhauen, (*part.* umhauen), *v. a.* κόπτω ἢ σκαλίζω τριγύρω.
Umher, *ad.* ὁλόγυρα, τριγύρω, τριγύρω, τριγύρου. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Umhergehen, *v. a.* πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ περιφέρομαι.
Umherlaufen, *v. n.* τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Umher sehen, *v. n.* βλέπω, κυτάζω τριγύρω μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Umher ziehen, *v. n.* πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ παράταξιν. σύρνομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. περιφέρομαι.
Umhin, nicht umhin können, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφύγω, δὲν ἠμπορῶ ἄλλο νὰ κάμω παρά, εἶμαι βιασμένος νὰ —.
Umhüllen, (*part.* umhüllt), *v. a.* περιτυλίγω, σκεπάζω.
Umhüllung, die, τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα.

Umhüpfen, (*part.* umhüpft), *v. a.* πηδῶ τριγύρω.

Umkehr, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.

Umkehren, (*part.* umgekehrt), *v. a.* γυρίζω, ἀναποδογυρίζω. γυρίζω τι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. einen —, (μεταφ.) μεταβάλλω τὴν γνώμην, τὸν νοῦν τινος. (verkehren, zerrütten), ἀναποδογυρίζω, ἀνακατώνω, συγχίζω. *v. n.* γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφομαι.

Umkehrung, die, ἡ ἐπιστροφή. τὸ ἀναποδογύρισμα, ἡ σύγχισις.

Umkippen, (*part.* umgekippt), *v. a.* ἀναποδογυρίζω (ἕνα σκαμνὶ, μίαν τράπεζαν). *v. n.* ἀναποδογυρίζομαι. —

Umklaftern, (*part.* umklaftert), *v. a.* πιάνω, τριγύρω μὲ τὰς ἀγκάλας (νὰ μετρήσω τὴν περιφέρειαν).

Umklammern, (*part.* umklammert), *v. a.* πιάνω σφικτὰ μὲ τὰς ἀγκάλας (οἷον· ἕνα δένδρον).

Umkleiden, sich, (*part.* umgekleidet), *v. a.* ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα.

Umkommen, (*part.* umgekommen), *v. a.* ἀφανίζομαι, χαλνῶμαι, χάνω τὴν ζωήν.

Umkrämpen, (*part.* umgekrämpt), *v. a.* διπλώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, διπλώνω ἀλλέως.

Umkränzen, (*part.* umkränzt), *v. a.* περικυκλώνω μὲ στεφάνια, στεφανώνω μὲ λουλούδια κ. τ. ε.

Umkreis, der, ἡ περιφέρεια (κυρίως τοῦ κύκλου).

Umladen, (*part.* umgeladen), *v. a.* φορτώνω ἀλλέως, βάνω τὸ φόρτωμα εἰς ἄλλο ἁμάξι, εἰς ἄλλο καράβι, μεταφορτώνω.

Umlagern, (*part.* umlagert), *v. a.* περικλείω, περικυκλώνω (μὲ στράτευμα), πολιορκῶ.

Umlauf, der, ὁ γυρισμὸς, ἡ περιστροφὴ, κυκλοφορία. (ein Schreiben), γράμμα περιφερόμενον εἰς περισσοτέρους.

Umlaufen, (*part.* umgelaufen), *v. a.* πηγαίνω ἢ τρέχω τριγύρω, περιφέρεμαι, περιστρέφομαι, γυρίζω εἰς κύκλον. (einen Umweg machen), κάμνω γύρον πηγαίνωντας, κάμνω δρόμον μεγαλήτερον.

Umlaufen, (*part.* umlaufen), *v. a.* τρέχω τριγύρω (ἑνὸς τόπου).

Umlegen, (*part.* umgelegt), *v. a.* γυρίζω, ἀναποδογυρίζω. einen Mantel ꝛc. —, βάνω (τριγύρω μου) ἕνα γιενπαντζὲν κ. τ. ε. (anders legen), βάνω ἀλλέως, βάνω μὲ ἄλλον τρόπον.

Umlegen, (*part.* umlegt), *v. a.* περικυκλώνω, περιτριγυρίζω.

Umlenken, (*part.* umgelenkt), *v. a.* den Wagen, das Pferd ꝛc. —, γυρίζω ἀλλοῦ τὸ ἁμάξι, τὸ ἄλογον κ. τ. ε. *v. n.* γυρίζω ἀλλοῦ (μὲ τὸ ἁμάξι κ. τ. ε.).

Umliegend, *a.* τριγύρω εὑρισκόμενος. die umliegende Gegend, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ.

Ummachen, (*part.* umgemacht), *v. a.* βάνω τριγύρω (οἷον· ἕνα λαιμομάνδυλον κ. τ. ε.) das Bett —, κάμνω ἀλλέως τὸ κρεββάτι.

Ummessen, (*part.* umgemessen), *v. a.* ξαναμετρῶ (μὲ τὴν πήχην κ. τ. ε.)

Ummünzen, (*part.* umgemünzt), *v. a.* ξανακόπτω (τὴν μονέδαν).

Umnähen, (*part.* umgenähet), *v. a.* ῥάπτω ἀλλέως.

Umnähen, (*part.* umnähet), *v. a.* περιῤῥάπτω.

Umnebeln, (*part.* umnebelt), *v. a.* σκεπάζω μὲ κατηκνιάν.

Umnehmen, (*part.* umgenommen), *v. a.* πέρνω, βάνω τριγύρω μου, περιτυλίγομαι.

Umpacken, (*part.* umgepackt), *v. a.* βάνω ἀλλέως (πράγματα μαζωγμένα καὶ περιτυλιγμένα), βάνω εἰς ἄλλο ἀμάξι.

Umpflanzen, (*part.* umgepflanzt), *v. n.* φυτεύω ἀλλέως, ξαναφυτεύω.

Umpflanzen, (*part.* umpflanzt), *v. a.* περικυκλώνω μὲ φυτὰ, μὲ δένδρα.

Umpflügen, (*part.* umgepflügt), *v. a.* ἀλετρεύω. ὁμοίως· ἀλετρεύω πάλιν, ἀλετρεύω ἐκ δευτέρου.

Umprägen, (*part.* umgeprägt), s. Ummünzen.

Umreisen, (*part.* umreiset), *v. a.* ταξιδεύω τριγύρου.

Umreißen, (*part.* umgerissen), *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς. — κατεδαφίζω, χαλνῶ.

Umreiten, (*part.* umgeritten, *v. a.* einen, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω τοῦ μὲ τὸ ἄλογον.

Umreiten, (*part.* umritten), *v. a.* ἱππεύω (καβαλικεύω) τριγύρου (ἑνὸς τόπου).

Umrennen, (*part.* umgerennt), *v. a.* ῥίπτω (τινὰ) κατὰ γῆς μὲ τὸ νὰ τρέξω κατ' ἐπάνω του.

Umrennen, (*part.* umrannt), τρέχω τριγύρω (ἑνὸς τόπου).

Umringen, (*part.* umringt), *v. a.* περιτριγυρίζω, περικυκλώνω.

Umriß, der, τὸ πέριξ (ἑνὸς σχήματος ζωγραφισμένου), αἱ περιγραφόμεναι γραμμαί. τὸ σχεδίασμα.

Umrühren, (*part.* umgerührt), *v. a.* ἀνακατώνω, ταράζω.

Umsägen, (*part.* umgesägt), *v. a.* einen Baum, πριονίζω ἕνα δένδρον (ἕως νὰ πέσῃ).

Umsatteln, (*part.* umgesattelt), *v. a.* σελλώνω ἀλλέως, βάνω τὴν σέλλαν ἀλλέως ἢ ἄλλην σέλλαν. *v. n.* (μεταφ.) ἀλλάζω τὴν γνώμην μου. ἀ. τὴν πίστιν μου. ἀ. τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην.

Umsatz, der, ἡ ἀλλαγὴ (τῶν πραγμάτων), ἡ πούλησις.

Umschaffen, (*part.* umgeschaffen), *v. a.* μεταπλάττω, μεταβάλλω, μετασχηματίζω.

Umschatten, (*part.* umschattet), *v. a.* περισκιάζω.

Umschauen, sich, (*part.* umgeschauet), s. Umsehen.

Umschaufeln, *part.* umgeschaufelt), *v. a.* ἀνακατώνω μὲ τὸ φτυάρι.

Umschiffen, (*part.* umgeschifft), *v. a.* βάνω εἰς ἄλλο καράβι. *v. n.* κάμνω γῦρον μὲ τὸ καράβι.

Umschiffen, (*part.* umschifft), *v. a.* πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου) μὲ τὸ καράβι.

Umschlag, der, τὸ περιτύλιγμα (οἷον· μιᾶς γραφῆς, ἑνὸς βιβλίου μὲ χαρτί). von Kräutern ꝛc., περιτύλιγμα (μὲ χόρτα ἰατρικὰ), τὸ θαλπτήριον. (Veränderung), ἡ μεταβολή. τὸ ἀναποδογύρισμα. (Umsatz, Tausch, Handel), ἡ ἀλλαγὴ, πραγματεία.

Umschlagen, (*part.* umgeschlagen), *v. a.* πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι. (sich verändern), μεταβάλλομαι. ἀλλάζω. (von Bier, Milch), ξυνίζω, πήζω (ὡς ἡ πίβα, τὸ γάλα). (ausarten, verderben, χαλνῶμαι, φθείρομαι. *v. a.* einen Nagel, στραβώνω τὴν μύτην τοῦ καρφιοῦ μὲ τὸ σφυρί. eine Naht —, διπλώνω μίαν ῥαφήν. (umwik-

keln), περιτυλίγω (ἕνα χαρτὶ, ἕνα πανὶ κ. τ. ε.) (umdrehen), γυρίζω, (οἷον ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι). (umhauen), κόπτω (ἕνα δένδρον).
Umschleichen, (part. umschlichen), v. a. πηγαίνω σιγὰ τριγύρω (ἑνὸς τόπου).
Umschleyern, (part. umschleyert), v. a. σκεπάζω μὲ κάλυμμα (κυρίως τὸ πρόσωπον).
Umschließen, (part. umschlossen), v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω.
Umschließung, die, ἡ περικύκλωσις.
Umschlingen, (part. umschlungen), v. a. περιτυλίγω, περιπλέκω. — ἀγκαλιάζω.
Umschmeißen, (part. umgeschmissen), v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω.
Umschmelzen, (part. umgeschmolzen), v. a. ἀναλύω πάλιν, (τὸ μέταλλον), χύνω πάλιν, ξαναχύνω.
Umschmieden, (part. umgeschmiedet), v. a. χαλκεύω πάλιν, ξαναχαλκεύω.
Umschnallen, (part. umgeschnallt), v. a. περιζώνω (μὲ βοῦκλαν).
Umschränken, (part. umschränkt) s. Beschränken.
Umschreiben, (part. umgeschrieben), v. a. ξαναγράφω. (part. umschrieben), περιγράφω (οἷον· ἕναν κύκλον). (etwas deutlicher machen), παραφράζω, ἐξηγῶ.
Umschreibung, die, ἡ παράφρασις.
Umschrift, die, ἡ ἐπιγραφὴ (τριγύρω μιᾶς μονέδας ἢ εἰκόνας).
Umschürzen, (part. umschürzt), v. a. περιζώνω. s. Umgürten.
Umschütteln, (part. umgeschüttelt), v. a. ταράζω, ἀνακατώνω.
Umschütten, (part. umgeschüttet), v. a. χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω. (verschütten), ξεχύνω, (ἀναποδογυρίζωντας ἕνα ἀγγεῖον).
Umschütten, (part. umschüttet), v. a. περιχύνω, περικυκλώνω μὲ χῶμα κ. τ. ε.
Umschweif, der, ἕνας γύρος, μεγαλήτερος δρόμος. Umschweife machen, κάμνω δυσκολίαις, προφάσεις.
Umsegeln, (part. umgesegelt), v. a. καταποντίζω (μίαν βάρκαν κ. τ. ε.) κτυπῶντας μὲ ἕνα καράβι.
Umsegeln, (part. umsegelt), v. a. πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς νησιοῦ κ. τ. ε.) μὲ ἕνα καράβι.
Umsehen, sich, (part. umgesehen), v. n. βλέπω, κυτάζω ὁλογυρά μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Umsetzen, (part. umgesetzt), v. a. βάνω ἀλλέως, εἰς ἄλλην τάξιν. Bäume —, μεταφυτεύω. Geld —, ἀλλάζω ἄσπρα. Waaren —, πωλῶ πρᾶγμα. sich —, ἀλλάζω. der Wind setzt sich um, ὁ ἀέρας ἀλλάζει, ἔρχεται ἀπὸ ἄλλο μέρος.
Umsetzen, (part. umsetzt), v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (οἷον· μὲ δένδρα κ. τ. ε.)
Umseyn, v. n. das ist um, (ein Umweg), εἶναι γύρος, μεγαλήτερος δρόμος. der Monat, die Woche 2c. ist um, ὁ μῆνας, ἡ ἑβδομάδα κ. τ. ε. ἐτελείωσε.
Umsinken, (part. umgesunken), v. n. πίπτω κατὰ γῆς (ὡς λειποθυμημένος, ἀδύνατος κ. τ. ε.)
Umsonst, a. χωρὶς πληρωμὴν, δωρεάν. (vergebens) μάταια, ματαίως.
Umspannen, (part. umgespannt), v. a. ζεύγω ἀλλέως τὰ ἄλογα, βάνω ἄλλα ἄλογα.
Umspannen, (part. umspannt), v. a. περιλαμβάνω, πιάνω τριγύρω μὲ τὰ δάκτυλα.
Umspringen, (part. umgesprungen), v.

n. πηδῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. (mit etwas), μεταχειρίζομαι.

Umspringen, (part. umsprungen) v. a. πηδῶ τριγύρω τινός.

Umstand, der, ἡ περίστασις. (Ereigniß), τὸ συμβὰν, συμβεβηκός. sie ist in andern Umständen, αὐτὴ εἶναι ἐγγαστρωμένη.

Umständlich, a. ἐκτεταμένος, μὲ ὅλας τὰς περιστάσεις ἐξηγημένος. — πολύλογος, ὁποῦ κάμνει πολλαῖς τζεριμόνιαις.

Umständlichkeit, die, ἡ ἐξήγησις ἢ διήγησις μὲ ὅλα τὰ περιστατικά. ἡ πολυλογία.

Umstechen, (part. umgestochen), v. a. σκάπτω, ἀνακατώνω τὴν γῆν μὲ τὸ τζαπί.

Umstecken, (part. umgesteckt), v. a. βάνω ἀλλέως (ἕνα πρᾶγμα καρφωμένον μὲ βελόναις).

Umstehend, a. περιεστὼς, τριγύρω ἱστάμένος, (στεκόμενος).

Umstellen, (part. umgestellt), v. a. βάνω ἀλλέως, βάνω εἰς ἄλλην τάξιν.

Umstellen, (part. umstellt), v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω.

Umstimmen, (part. umgestimmt), v. a. (ein Instrument), τεριάζω ἀλλέως (ἕνα μουσικὸν ὄργανον). jemanden —, μεταβάλλω τὴν γνώμην τινὸς, μεταπείθω τινὰ νὰ ἀλλάξῃ τὴν γνώμην του. v. n. ψηφίζω, δίδω τοὺς ψήφους (κατὰ τὴν ἀράδαν).

Umstören, (part. umgestört), v. a. ἀνακατώνω, συγχίζω, ταράζω.

Umstoßen, (part. umgestoßen), v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω (μὲ σπρώξιμον). (μεταφ.) χαλνῶ, ἀφανίζω, ἀκυρώνω.

Umstoßung, die, τὸ ἀναποδογύρισμα. — ὁ χαλασμὸς, ἡ ἀκύρωσις.

Umstrahlen, (part. umstrahlt), v. a. περιλάμπω.

Umstreuen, (part. umstreuet), v. a. mit Blumen ꝛc., περιτριγυρίζω μὲ διεσκορπισμένα λουλούδια κ. τ. ε.

Umstricken, (part. umgestrickt), v. a. πλέκω ἀλλέως, ξαναπλέκω (τζουράπια).

Umstricken, (part. umstrickt), v. a. περιπλέκω. s. Stricken. einen —, (μεταφ.) παγιδεύω, ἐπιβουλεύω. κρατῶ ὡσὰν μὲ δίκτυα.

Umströmen, (part. umströmt), v. a. περιῤῥέω, ῥέω ἢ τρέχω τριγύρω ἑνὸς τόπου.

Umsturz, der, τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός.

Umstürzen, (part. umgestürzt), v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω. (μεταφ.) χαλνῶ, ἀφανίζω. v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι. — χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι.

Umstürzung, die, τὸ ἀναποδογύρισμα. ὁ χαλασμός.

Umtaufen, (part. umgetauft), v. a. ἀναβαπτίζω. (μεταφ.) ἀλλάζω, μεταβάλλω τὸ ὄνομα (ἑνὸς πράγματος).

Umtausch, der, ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά.

Umtauschen, (part. umgetauscht), v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν.

Umthun, (part. umgethan), v. a. βάνω τριγύρω μου. den Mantel ꝛc., βάνω γιεπαντζὲν κ. τ. ε. sich nach etwas —, γυρεύω, ζητῶ νὰ εὕρω.

Umtreiben, (part. umgetrieben), v. a. κινῶ, γυρίζω (οἷον· τὸ νερὸν τὸν τροχὸν τοῦ μύλου).

Umtreten, (*part.* umgetreten), *v. a.* καταπατῶ (οἷον· τὰ χόρτα).

Umtrieb, der, ἡ κίνησις, ὁ γυρισμὸς (εἰς κύκλον). (μεταφ.) μηχάνευμα, ἐπιβουλή.

Umwachsen, (*part.* umwachsen), *v. n.* αὐξάνω τριγύρω. σκεπάζομαι, περικυκλώνομαι ἀπὸ φυτὰ (ὁποῦ αὔξησαν τριγύρω).

Umwachsen, *a.* περικυκλωμένος ἀπὸ φυτά.

Umwälzen, (*part.* umgewälzt), *v. a.* γυρίζω κυλίωντας (οἷον· μίαν πέτραν). sich —, γυρίζω, περιστρέφομαι.

Umwälzung, die, ἡ περιστροφὴ, τὸ γύρισμα, ἡ κύλισις.

Umwandeln, (*part.* umgewandelt), *v. a.* μεταβάλλω, μετασχηματίζω, μεταμορφώνω.

Umwandeln, (*part.* umwandelt), *v. a.* πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου).

Umwandlung, die, ἡ μεταβολὴ, μεταμόρφωσις.

Umwechseln, (*part.* umgewechselt), *v. a.* ἀλλάζω.

Umwechselung, die, ἡ ἀλλαγή.

Umweg, der, ὁ γύρος, μεγαλήτερος ἢ μακρύτερος δρόμος.

Umwehen, (*part.* umgeweht), *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω φυσσῶντας, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα).

Umwehen, (*part.* umweht), *v. a.* περιπνέω, φυσσῶ τριγύρω, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα).

Umwenden, (*part.* umgewendet, umgewandt), *v. a.* γυρίζω, στρέφω, ἐπιστρέφω. *v. n.* στρέφομαι, ἐπιστρέφομαι, γυρίζω. sich —, γυρίζω ὁλόγυρά μου, ἐπιστρέφομαι.

Umwendung, die, τὸ γύρισμα, ἡ ἐπιστροφή.

Umwerfen, (*part.* umgeworfen), *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω. einen Mantel ꝛc. —, ῥίπτω τριγύρω μου ἕναν γιεπαντζὲν κ. τ. ε.

Umwickeln, (*part.* umgewickelt), *v. a.* τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω. (νήματα, γαϊτάνια κ. τ. ε.

Umwickeln, (*part.* umwickelt), *v. a.* περιτυλίγω (μὲ νήματα, γαϊτάνια, σχοινιὰ κ. τ. ε.)

Umwickelung, die, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα.

Umwinden, (*part.* umgewunden), *v. a.* τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω, πλέκω ἀλλέως, ξαναπλέκω (οἷον· στεφάνια ἀπὸ λουλούδια).

Umwinden, (*part.* umwunden), *v. n.* περιτυλίγω, περιπλέκω.

Umwölken, sich, (*part.* umwölkt), *v. r.* σκεπάζομαι ἀπὸ σύννεφα, συννεφιάζομαι.

Umwühlen, (*part.* umgewühlt und umwühlt), *v. a.* ἀνακατώνω (οἷον· τὴν γῆν μὲ τὰ τζαπί, ἢ μὲ τὴν μούρην, ὡσὰν τὰ γουρούνια).

Umzählen, (*part.* umgezählt), *v. a.* ἀριθμῶ, μετρῶ, (κατὰ τὴν ἀράδαν).

Umzäunen, (*part.* umzäunt), *v. a.* περιτριγυρίζω, περικλείω μὲ φράκτην, περιφράττω.

Umzäunung, die, τὸ περίφραγμα.

Umzeichnen, (*part.* umgezeichnet), *v. a.* σχεδιάζω ἀλλέως, ξανασχεδιάζω (μίαν ζωγραφίαν). (anders bezeichnen), σημειώνω ἀλλέως, βάνω ἄλλα σημεῖα).

Umziehen, (*part.* umgezogen), *v. n.* μετοικῶ, ἀλλάζω τὸ κονάκι. (umherziehen), περιπατῶ εἰς παράταξιν. *v. a.* nieder ziehen), ῥίπτω κατὰ γῆς (τραβῶντας μὲ σχοινιά). sich —, ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα.

Umziehen, (part. umgezogen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (οἷον· μὲ δίκτυα κ. τ. ε. sich —, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, συννεφιάζομαι.
Umzingeln, (part. umzingelt), v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (μάλιστα μὲ στρατιώτας).
Unabänderlich, a. ἀμετάβλητος.
Unabänderlichkeit, die, ἡ ἀμεταβλησία.
Unabhängig, a. ἀνεξήρτητος, αὐτεξούσιος.
Unabhängigkeit, die, ἡ αὐτεξουσιότης.
Unabhelflich, a. ἀβοήθητος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι βοήθεια.
Unablässig, a. ἀκατάπαυστος.
Unabsehbar, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιθεωρηθῇ, ἀνεπιθεώρητος.
Unächt, s. Unecht.
Unachtsam, a. ἀμελής.
Unachtsamkeit, die, ἡ ἀμέλεια.
Unadelich, a. ὁποῦ δὲν εἶναι εὐγενής.
Unähnlich, a. ἀνόμοιος.
Unähnlichkeit, die, ἡ ἀνομοιότης.
Unangebauet, ἀκαλλιέργητος. ὅπου δὲν εὑρίσκονται κατοικίαι, ἀκατοίκητος.
Unangenehm, a. δυσάρεστος.
Unangerührt, Unangetastet, a. ἀνέγγικτος (μὲ τὸ χέρι).
Unangesehen, ad. χωρὶς νὰ ἀποβλέψω εἰς —, μὲ ὅλον ὅτι.
Unannehmlich, a. δυσάρεστος.
Unannehmlichkeit, die, τὸ δυσάρεστον.
Unansehnlich, a. ὁποῦ δὲν εἶναι πολλὰ εὔμορφος. ἄσχημος.
Unansehnlichkeit, die, ἡ ἀσχημία.
Unanständig, a. ἀπρεπής.
Unanständigkeit, die, ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπές.
Unanstößig, a. ὁποῦ δὲν σκανδαλίζει, ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος.
Unanstößigkeit, die, τὸ ἀκατηγόρητον, ἄμεμπτον.
Unwandelbar, a. ἀμεταχείριστος.
Unart, die, κακὸς τρόπος, κακὴ συνήθεια, τὸ ἀπολίτευτον.
Unartig, a. κακότροπος, κακοήθης. ἀπολίτευτος.
Unartigkeit, die, τὸ ἀπολίτευτον.
Unaufhörlich, a. ἀκατάπαυστος.
Unauflöslich, a. ἀδιάλυτος, ἄλυτος.
Unauflöslichkeit, die, τὸ ἀδιάλυτον, ἄλυτον.
Unaufmerksam, s. Unachtsam.
Unausbleiblich, a. ἄφευκτος.
Unausforschlich, a. ἀνεξέταστος, ἀνερεύνητος.
Unausführbar, a. ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ.
Unausführbarkeit, die, τὸ ἀδύνατον.
Unausführlich, a. ἐλλειπής, ὁποῦ δὲν περιέχει ὅλα, ὁποῦ δὲν ἐξηγεῖ ὅλα.
Unausgemacht, a. ἀβέβαιος, ἀμφίβολος.
Unausgesetzt, a. ἀδιάκοπος, ἀκατάπαυστος.
Unauslöschlich, a. ἄσβυστος.
Unaussprechlich, a. ἀνεκδιήγητος.
Unausstehlich, a. ἀνυπόφερτος.
Unaustilgbar, a. ἀνεξολόθρευτος.
Unbändig, a. ἀκαταδάμαστος, ἄγριος.
Unbändigkeit, die, ἡ ἀκαταδαμασία, ἀγριότης.
Unbarmherzig, a. ἄσπλαγχνος, σκληρός.
Unbarmherzigkeit, die, ἡ ἀσπλαγχνία, σκληρότης.
Unbärtig, a. ὁποῦ δὲν ἔχει γένεια.
Unbeantwortlich, a. ἀναπόκριτος.
Unbedacht, Unbedächtig, Unbedachtsam, a. ἀστόχαστος, ἀσυλλόγιστος.
Unbedacht, Unbedachtsamkeit, die, ἡ ἀστοχασία.

Unbedeckt, *a.* ἀσκέπαστος.
Unbedeutend, *a.* ἀσήμαντος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἀξιόλογος.
Unbedingt, *a.* ἀποφασισμένος, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν. *ad.* χωρὶς ἄλλο.
Unbeerbt, *a.* ὁποῦ δὲν ἔχει κληρονόμον.
Unbefangen, *a.* ἐλεύθερος ἀπὸ πρόληψιν, ἀπὸ προσωποληψίαν. εἰλικρινής.
Unbefangenheit, die, ἡ εἰλικρίνεια.
Unbefleckt, *a.* ἀμόλυντος, ἀμαγάριστος.
Unbeflecktheit, die, τὸ ἀμόλυντον.
Unbefugt, *a.* ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ δίκαιον νὰ κάμῃ τι. παράνομος.
Unbefugtheit, die, τὸ παράνομον.
Unbegnügsam, *a.* ἀχόρταστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος.
Unbegränzt, *a.* ἀπεριόριστος, ἄπειρος.
Unbegreiflich, *a.* ἀκατάληπτος.
Unbegreiflichkeit, die, ἡ ἀκαταληψία.
Unbehaglich, *a.* δυσάρεστος, δύσκολος.
Unbehaglichkeit, die, τὸ δυσάρεστον, ἡ δυσκολία.
Unbeherzt, *a.* ἄκαρδος, δειλός.
Unbehülflich, *a.* ἀνεπιτήδειος, βαρὺς καὶ ἀργός.
Unbehülflichkeit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Unbehutsam, *a.* ἀστόχαστος, ἀπροφύλακτος.
Unbehutsamkeit, die, ἡ ἀστοχασία.
Unbekannt, *a.* ἄγνωστος.
Unbekanntschaft, die, ἡ ἀγνωσία.
Unbekleidet, *a.* ὁποῦ δὲν εἶναι φορεμένος, γυμνός.
Unbekümmert, *a.* ἀφρόντιστος.
Unbelebt, *a.* ἄψυχος. (nicht lebhaft), μὴ ζωηρός.
Unbelesen, *a.* ὁποῦ δὲν ἐδιάβασε πολύ, ἀμαθής.
Unbelesenheit, die, ἡ ἀμάθεια (ἐκείνου ποῦ δὲν ἐδιάβασε πολύ).
Unbeliebig, *a.* δυσάρεστος.
Unbelohnt, *a.* ὁποῦ δὲν ἔλαβεν ἀνταμειβήν.
Unbemerkt, *a.* ἀστόχαστος, τὸ ὁποῖον δὲν στοχάζεται ἢ καταλαμβάνει τις. *ad.* χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις, ἀστόχαστα, ἀνεπαισθήτως.
Unbemittelt, *a.* ὁποῦ δὲν ἔχει πλοῦτον. πένης, πτωχός.
Unbenannt, *a.* ἀνωνόμαστος.
Unbenommen, *a.* ἀνεμπόδιστος, συγχωρημένος.
Unbequem, *a.* δύσκολος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἁρμόδιος.
Unbequemlichkeit, die, ἡ δυσκολία.
Unberathen, *a.* ἀσυμβούλευτος, ἀβοήθητος. (von Mädchen), ἀνύπανδρη.
Unberedt, *c.* ὁποῦ δὲν εἶναι εὔγλωττος, ὁποῦ δὲν εἶναι καλὸς ῥήτωρ.
Unberitten, *a.* ὁποῦ δὲν ἔχει ἄλογον, ἄνιππος.
Unberufen, *a.* ἀκάλεστος (δι' ἕνα ἐπάγγελμα).
Unberühmt, *a.* ἄδοξος, ὁποῦ δὲν ἔχει ὄνομα εἰς τὸν κόσμον.
Unberührt, *a.* ἀνέγγικτος (μὲ τὸ χέρι).
Unbeschadet, *ad.* χωρὶς νὰ ζημιωθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ.
Unbeschädigt, *a.* ἀζημίωτος, ἀβλαβής.
Unbescheiden, *a.* ὁποῦ δὲν εἶναι σώφρων, ὁποῦ δὲν εἶναι μέτριος εἰς τὰ ζητήματά του.
Unbescheidenheit, die, ἡ ἀμετρία εἰς τὰ ζητήματα.
Unbeschlagen, *a.* (ἄλογον) ὁποῦ δὲν ἔχει πέταλα. (σεπέτι) ἀσκέπαστον ἀπὸ πετζί.
Unbescholten, *a.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος.
Unbeschreiblich, *a.* ἀπερίγραπτος, ἀνεκδιήγητος,
Unbeschwert, *a.* ἀβάρυντος, ἀνενόχλητος.

Unbesehen, ad. ἀθεωρήτως, χωρὶς νὰ κυτάξῃ τίς τι.
Unbesonnen, a. ἀστόχαστος.
Unbesonnenheit, die, ἡ ἀστοχασία.
Unbestand, der, τὸ ἀκατάστατον, ἡ ἀκαταστασία.
Unbeständig, a. ἀκατάστατος.
Unbeständigkeit, die, ἡ ἀκαταστασία.
Unbestechlich, a. ἀδωροδόκητος, ἄφθαρτος ἀπὸ δῶρα, ὁποῦ δὲν πέρνει δῶρα.
Unbestechlichkeit, die, ἡ ἀδωροδοκία.
Unbestimmt, a. ἀδιώριστος.
Unbestimmtheit, die, τὸ ἀδιώριστον.
Unbeträchtlich, a. ὄχι πολὺς, ὀλίγος.
Unbetrüglich, a. ἀλάνθαστος, βέβαιος.
Unbewaffnet, a. ἄοπλος, ἀναρμάτωτος.
Unbeweglich, a. ἀκίνητος.
Unbeweglichkeit, die, ἡ ἀκινησία.
Unbeweibt, a. ἀνύπανδρος, ὁποῦ δὲν ἔχει γυναῖκα.
Unbeweislich, s. Unerweislich.
Unbewohnbar, a. ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ.
Unbewohnt, a. ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐγκατοίκους.
Unbewußt, a. ἄγνωστος. ad. mir —, χωρὶς νὰ ἠξεύρω, χωρὶς γνῶσιν μου.
Unbezahlt, a. ἀπλήρωτος.
Unbezweifelt, a. ἀναμφίβολος.
Unbezwinglich, a. ἀκαταδάμαστος, ἀνίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ.
Unbiegsam, a. ἀλύγιστος. (μεταφ.) ἰσχυρόγνωμος, ἀκίνητος.
Unbiegsamkeit, die, ἡ ἀλυγισία. ἡ ἰσχυρογνωμία, ἀκινησία τοῦ νοός.
Unbillig, a. ἄδικος.
Unbilligkeit, die, ἡ ἀδικία.
Unblutig, a. ἀναιμάτωτος.
Unbrauchbar, a. ἄχρηστος, ὁποῦ δὲν ἀξίζει εἰς χρῆσιν.
Unbrauchbarkeit, die, τὸ ἄχρηστον.
Unbußfertig, a. ὁποῦ δὲν μετανοεῖ, ἀμετανόητος.
Unbußfertigkeit, die, ἡ ἀμετανοησία.
Unchrist, der, ὁ μὴ χριστιανός. (μεταφ.) σκληρὸς, βάρβαρος.
Unchristlich, a. μὴ χριστιανός. σκληρὸς, βαρβαρικός.
Und, c. καί.
Undank, der, Undankbarkeit, die, ἡ ἀχαριστία.
Undankbar, a. ἀχάριστος.
Undenkbar, a. ἀνεννόητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἐννοήσῃ.
Undenkbarkeit, τὸ ἀνεννόητον.
Undenklich, a. seit undenklichen Zeiten, ἀπὸ τοὺς παλαιοτάτους καιροὺς, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.
Undeutlich, a. ἀσαφὴς, σκοτεινός.
Undeutlichkeit, die, ἡ ἀσάφεια, σκοτεινότης.
Undeutsch, a. μὴ γερμανικός. (μεταφ.) ἀκατάληπτος.
Undienlich, a. μὴ ὠφέλιμος, βλαβερὸς, ἐπιβλαβής.
Undienlichkeit, die, ἡ βλαβερότης.
Undienstfertig, a. ὁποῦ δὲν εἶναι πρόθυμος εἰς δούλευσιν.
Unding, das, τὸ μὴ ὂν, πρᾶγμα ὁποῦ δὲν εἶναι, ἀδύνατον πρᾶγμα.
Unduldsam, a. ὁποῦ δὲν ὑποφέρει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἄλλην γνώμην, μὴ ἀνεξίθρησκος.
Unduldsamkeit, die, ἔχθρα πρὸς ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ἄλλην γνώμην, ἡ μὴ ἀνεξιθρησκία.
Undurchdringlich, a. ἀδιαπέραστος.
Undurchdringlichkeit, die, τὸ ἀδιαπέραστον.
Undurchsichtig, a. μὴ διαφανής.
Undurchsichtigkeit, die, τὸ μὴ διαφανές.
Uneben, a. ἄνισος.
Unebene, Unebenheit, die, ἡ ἀνισότης.

Unecht, a. μὴ 'ἀληθινὸς, ψεύστικος, ψευδής. (unehelich), νόθος, (μπάσταρδος).
Unedel, a. ἀγενὴς, μὴ γενναιόκαρδος.
Unehelich, a. νόθος, (μπάσταρδος).
Unehrbar, a. ἄτιμος.
Unehrbarkeit, die, ἡ ἀτιμία, τὸ ἄτιμον.
Unehre, die, ἡ ἀτιμία, ἐντροπή.
Unehrlich, a. μὴ τιμημένος, ψεύστης.
Unehrlichkeit, die, ἡ ψευδιά.
Uneigennützig, a. ἀφιλόκερδος.
Uneigennützigkeit, die, ἡ ἀφιλοκερδία.
Uneigentlich, a. μὴ κύριος. — ἀλληγορικὸς, μεταφορικός.
Uneingebunden, a. ἄδετος, (βιβλίον) χωρὶς δέσιμον.
Uneingedenk, a. uneingedenk seyn, δὲν ἐνθυμοῦμαι.
Uneingeschränkt, a. ἀπεριόριστος.
Uneinig, a. διχόνους, ἀσύμφωνος.
Uneinigkeit, die, ἡ διχόνοια, διαφορὰ, ἀσυμφωνία.
Uneins, a. διχόνους, ἀσύμφωνος.
Unempfänglich, a. ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ.
Unempfindlich, a. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν αἰσθάνεται.
Unempfindlichkeit, die, ἡ ἀναισθησία.
Unendlich, a. ἄπειρος, χωρὶς τέλος.
Unendlichkeit, die, τὸ ἄπειρον.
Unentbehrlich, a. ἀναγκαῖος, ἀναγκαιότατος.
Unentgeldlich, a. χωρὶς πληρωμήν.
Unenthaltsam, a. ἀκρατὴς, ἀνεγκράτητος.
Unenthaltsamkeit, die, ἡ ἀκράτεια, ἀνεγκράτεια.
Unentschieden, a. ἀναποφάσιστος, ὁποῦ δὲν ἀποφασίσθη.
Unentschlossen, a. ἀναποφάσιστος, ὁποῦ δὲν ἀποφάσισε, ἀμφίβολος εἰς τὴν ἀπόφασίν του.
Unentschlossenheit, die, ἡ ἀμφιβολία (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἀποφασίζει).
Unerachtet, s. Ungeachtet.
Unerbittlich, a. ἀπαρακάλεστος, ὁποῦ δὲν εἰσακούει τὴν παρακάλεσιν. σκληρός.
Unerbittlichkeit, die, ἡ σκληρότης (ἐκείνου ὁποῦ δὲν εἰσακούει τὴν παρακάλεσιν).
Unerfahren, a. ἄπειρος, ἀνέμπειρος, ὁποῦ δὲν ἔχει πεῖραν.
Unerfahrenheit, die, ἡ ἀπειριά, ἀνεμπειρία.
Unerforschlich, a. ἀνεξέταστος, ἀνερεύνητος.
Unerforschlichkeit, die, τὸ ἀνερεύνητον.
Unerfreulich, a. μὴ χαροποιὸς, δυσάρεστος.
Unergründlich, a. τοῦ ὁποίου τὸ βάθος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ. (μεταφ.) ἀνερεύνητος.
Unergründlichkeit, die, τὸ ἀνερεύνητον (κυρίως τοῦ βάθους).
Unerheblich, a. ὄχι πολὺ ἀξιόλογος.
Unerhört, a. ἀνήκουστος, ἀνάκουστος.
Unerinnerlich, a. es ist mir —, δὲν ἐνθυμοῦμαι, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐνθυμηθῶ.
Unerkannt, a. ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν γνωρίζεται.
Unerkenntlich, a. ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ. (undankbar), ἀχάριστος.
Unerkenntlichkeit, die, ἡ ἀχαριστία.
Unerklärbar, Unerklärlich, a. ἀνεξήγητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ.
Unerklärbarkeit, die, τὸ ἀνεξήγητον.

Unerlaubt, a. ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον.
Unermeßlich, a. ἄμετρος.
Unermeßlichkeit, die, τὸ ἄμετρον, ἡ ἀμετρία.
Unermüdet, a. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος.
Unermüdlich, a. ἀκοπίαστος, ὁποῦ δὲν κοπιάζει, δὲν κουράζεται.
Unermüdlichkeit, die, τὸ ἀκοπίαστον.
Unerörtert, a. ἀνεξήγητος, ὁποῦ ἔμεινε ἀνεξήγητον.
Unerreichbar, a. εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ φθάσῃ.
Unersättlich, a. ἀχόρταστος, ὁποῦ δὲν χορταίνει.
Unersättlichkeit, die, ἡ ἀχορτασία.
Unerschöpflich, a. ἀνεξάντλητος.
Unerschöpflichkeit, die, τὸ ἀνεξάντλητον.
Unerschrocken, a. ἄφοβος.
Unerschrockenheit, die, ἡ ἀφοβία.
Unerschütterlich, a. ἀτάρακτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ταραχθῇ.
Unerschütterlichkeit, die, ἡ ἀταραξία.
Unerschüttert, a. ἀτάρακτος, ὁποῦ δὲν ταράζεται.
Unersetzlich, a. τοῦ ὁποίου ἡ ζημία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπληρωθῇ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν τόπον ἄλλο δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἔχῃ, ἀνεκπλήρωτος.
Unersteiglich, a. ἄβατος (οἷον· ἕνα βουνόν).
Unerträglich, a. ἀνυπόφερτον.
Unerträglichkeit, die, τὸ ἀνυπόφερτον.
Unerwartet, a. ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος.
Unerweislich, a. ἀναπόδεικτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ.
Unerweislichkeit, die, τὸ ἀναπόδεικτον.
Unerwiesen, a. ἀναπόδεικτος, χωρὶς ἀπόδειξιν.
Unerwogen, a. διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐσυλλογίσθη τις. ad. χωρὶς νὰ συλλογισθῇ, χωρὶς νὰ ἀποβλέψῃ.
Unerzogen, a. ἀνήλικος, πολλὰ νέος.
Unfähig, a. ἀνεπιτήδειος.
Unfähigkeit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Unfall, der, τὸ δυστύχημα.
Unfehlbar, a. ἀλάνθαστος. βέβαιος. ad. βέβαια, χωρὶς ἄλλο.
Unfehlbarkeit, die, τὸ ἀλάνθαστον. ἡ βεβαιότης.
Unfern, ad. ὄχι μακρυά.
Unflath, der, τὰ ἀποκαθάρματα, ἡ λέρα, (τὰ σκατά).
Unfläther, der, ἄπαστρος ἄνθρωπος, μουρδάρης. αἰσχρολόγος.
Unflätherey, die, ἡ ἀπαστρία. αἰσχρολογία.
Unfläthig, a. ἄπαστρος, λερωμένος, αἰσχρολόγος.
Unfläthigkeit, die, ἡ ἀπαστρία, τὸ μουρδάρευμα.
Unfleißig, μὴ ἐπιμελὴς, ὀκνηρὸς, ἀμελής.
Unförmlich, a. ἄμορφος, ἀμόρφωτος, δύσμορφος.
Unförmlichkeit, die, ἡ ἀμορφία.
Unfreund, der, ὁ μὴ φίλος, ὁ ἐχθρός.
Unfreundlich, a. μὴ φιλικὸς, αὐστηρὸς, σοβαρός. (vom Wetter), δυσάρεστος, κρύος, βροχερὸς (καιρός).
Unfreundlichkeit, die, ἡ αὐστηρότης, σοβαρότης. τὸ δυσάρεστον.
Unfreundschaftlich, a. μὴ φιλικὸς, ὄχι μὲ φιλικὸν τρόπον.
Unfrey, a. ἀνελεύθερος.
Unfriede, der, ἡ διχόνοια, ἀσυμφωνία.
Unfriedlich, a. διχόνους, ἀσύμφωνος.
Unfruchtbar, a. ἄκαρπος. (vom weiblichen Geschlechte), στεῖρα.

Unfruchtbarkeit, die, ἡ ἀκαρπία. ἡ στείρωσις.
Unfug, der, ἡ ἀταξία, αἱ ἀταξίαι (ἀταξίαις).
Unfüglich, a. μὴ ἁρμόδιος.
Ungangbar, a. ἄβατος. — ὁποῦ δὲν ἀπερνᾶ, ὁποῦ δὲν ἔχει κοῦρσο.
Ungeachtet, prp. et c. μὲ ὅλον —, μὲ ὅλον ὅτι, μὲ ὅλον ὁποῦ, ἀγκαλὰ καί.
Ungeachtet, a. (nicht geachtet), ὁποῦ δὲν τιμᾶται.
Ungeahndet, a. ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος.
Ungebahnt, a. ἀνίσαστος (s. bahnen).
Ungeberdig, a. ὁποῦ κάμνει σχήματα ἀνυπομονησίας ἢ θυμοῦ.
Ungebeten, a. ἀκάλεστος, ὁποῦ δὲν εἶναι καλεσμένος. (freiwillig), ἑκουσίως, αὐτοθελήτως, χωρὶς νὰ παρακαλεσθῇ.
Ungebleicht, a. ἀδούλευτος, μὴ ἀσπρισμένος (οἷον· νήματα, πανιά).
Ungebräuchlich, a. ἄχρηστος, ἀσυνήθιστος.
Ungebraucht, a. ἀμεταχείριστος, ὁποῦ ἀκόμη δὲν τὸ ἐμεταχειρίσθη τις.
Ungebühr, die, τὸ ἀπρεπὲς, -ἄδικον. (zur Ungebühr), ἀπρεπῶς, ἀδίκως.
Ungebührlich, Ungebührend, a. ἀπρεπὴς, ἄδικος.
Ungebührlichkeit, die, s. Ungebühr.
Ungebunden, a. ἄδετος. (von Büchern), χωρὶς δέσιμον, ἄδετος, σκέτος. (frey), ἐλεύθερος. ἀχαλίνωτος. in ungebundener Rede, εἰς πεζὸν λόγον.
Ungebundenheit, die, ἡ ἐλευθερία. ἀχαλινωσία.
Ungeduld, die, ἡ ἀνυπομονησία.
Ungeduldig, a. ἀνυπομόνητος.
Ungeehrt, a. μὴ τιμημένος, ὁποῦ δὲν τιμᾶται, ἀτίμητος.

Ungefähr, ad. ὡς πρὸς, σχεδὸν (τζίρκα, ἰταλ.) von Ungefähr, κατὰ τύχην. ungefähr eine Stunde, σχεδὸν μία ὥρα.
Ungefällig, a. ὁποῦ δὲν κάμνει χάριν τινός, ὁποῦ δὲν φέρνεται ὡς φίλος.
Ungefälligkeit, die, ἡ αὐστηρότης (ἐκείνου ὁποῦ δὲν κάμνει τινὸς χάριν).
Ungefärbt, a. ἀχρωμάτιστος, ἄβαφος.
Ungegessen, a. (im gem. Leben), νηστεικός.
Ungegründet, a. ἀθεμελίωτος.
Ungehalten, a. μὴ εὐχαριστημένος, θυμουμένος, ἀγανακτισμένος.
Ungeheißen, ad. χωρὶς νὰ προσταχθῇ.
Ungeheuchelt, a. εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Ungeheuer, a. τερατώδης, ὑπερβολικός.
Ungeheuer, das, τὸ τέρας, τερατῶδες καὶ ἄγριον ζῶον. (μεταφ.) βαρβαρώτατος, τύραννος, ἀπάνθρωπος.
Ungehindert, a. ἀνεμπόδιστος.
Ungehobelt, a. ἀροκάνιστος. (grob), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος.
Ungehörig, a. ὁποῦ δὲν ἀνήκει. ἀπρεπής.
Ungehorsam, a. ἀπειθὴς, ἀνυπότακτος.
Ungehorsam, der, ἡ ἀπείθεια, ἀνυποταγή.
Ungeistlich, a. λαϊκός. ἀπρεπὴς διὰ ἐκκλησιαστικόν.
Ungekränkt, a. ἀνέγγικτος. (s. kränken).
Ungeladen, a. ἀφόρτωτος. ἀγέμιστος, μὴ γεμισμένος (μὲ μπαροῦτι καὶ μολύβι). (uneingeladen), ἀκάλεστος (εἰς γεῦμα κ. τ. ε.)
Ungelegen, a. δυσάρεστος, ἐνοχλητικός.
Ungelegenheit, die, ἡ δυσαρέσκεια, ἐνόχλησις.

Ungelehrig, a. δυσμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μανθάνῃ.
Ungelehrigkeit, die, ἡ δυσμάθεια.
Ungelehrt, a. ἀμαθής, ἀμάθητος.
Ungelehrtheit, die, ἡ ἀμάθεια.
Ungelenk, a. ἀνεπιτήδειος, βαρὺς εἰς τὰ κινήματα.
Ungelenkigkeit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Ungeliebt, a. μὴ ἠγαπημένος.
Ungelöscht, a. μὴ σβυμένος, ἄσβυστος. ungelöschter Kalk, ἄσβυστος ἀσβέστης.
Ungemach, das, ἡ δυστυχία, στενοχωρία.
Ungemächlich, a. στενοχωρημένος.
Ungemächlichkeit, die, ἡ στενοχωρία, δυσκολία.
Ungemein, a. ὑπερβολικός.
Ungemessen, a. μὴ μετρημένος. ἀπεριόριστος.
Ungenannt, a. ἀνωνόμαστος, ἀνώνυμος.
Ungeneckt, a. ἀπείρακτος, ἀνενόχλητος.
Ungeneigt, a. ὁποῦ δὲν ἔχει κλίσιν ἢ προθυμίαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ.
Ungenießbar, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπολαύσῃ. ἄνοστος.
Ungenossen, a. ὁποῦ δὲν ἀπόλαυσέ τις. das wird ihm nicht ungenossen hingehen, αὐτὸς δὲν θέλει μείνῃ ἀπαίδευτος ἢ ἀτιμώρητος δι' αὐτὸ, θέλει μετανοήσει.
Ungenügsam, a. ἀχόρταστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα.
Ungenügsamkeit, die, ἡ ἀχορτασία.
Ungerade, a. ἄνισος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἴσιον. (von Zahlen), ἀνάρτιος, μονός.
Ungerathen, a. ἀπαίδευτος, ἀνυπότακτος, ἄτακτος.
Ungerechnet, ad. χωρὶς νὰ λογαριάσω, μὴ λογαριάζωντας.
Ungerecht, a. ἄδικος.
Ungerechtigkeit, die, ἡ ἀδικία.
Ungereimt, a. ἀνόητος. (reimlos), χωρὶς ὁμοιοκατάληξιν (εἰς τοὺς στίχους).
Ungereimtheit, die, ἡ ἀνοησία.
Ungern, ad. ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου, στανεικῶς, ἄκων.
Ungerochen, a. ἀνεκδίκητος, χωρὶς ἐκδίκησιν.
Ungerührt, a. ἀκίνητος ἀπὸ συλλύπησιν.
Ungesalzen, a. ἀνάλατος.
Ungesäuert, a. χωρὶς ξυνάδα. χωρὶς προζύμι, ἄζυμος.
Ungesäumt, a. (ohne Saum), μὴ πιμπιλωμένος. (unverzüglich), χωρὶς ἀργοπορίαν, ταχὺς, ὀγλήγωρος.
Ungeschehen, a. ὁποῦ δὲν ἔγινε, δὲν συνέβη.
Ungescheut, a. ἄφοβος. ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Ungeschickt, a. ἀνεπιτήδειος.
Ungeschlacht, a. ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, βάρβαρος.
Ungeschliffen, a. μὴ ἀκονισμένος. (μὴ γυαλισμένος). (grob), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη.
Ungeschliffenheit, die, ἡ ἀπαιδευσία, ἀπολιτευσία.
Ungeschmeidig, a. ὁποῦ δὲν λυγᾷ. (μεταφ.) ἀνυπότακτος. (s. geschmeidig).
Ungeschmeidigkeit, die, ἡ ἀλυγισία. ἀνυποταγή.
Ungeschoren, a. ἀκούρευτος. (μεταφ.) ἀνενόχλητος, ἀπείρακτος. laß mich ungeschoren (gem.), μὴ μὲ πειράζῃς.
Ungesellig, a. ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν. μισάνθρωπος.
Ungeselligkeit, die, ἡ ἀποστροφὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφήν.

Ungesittet, a. ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, κακαήθης, ἀγρεῖος.
Ungesprächig, a. ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ συνομιλῇ.
Ungestaltet, a. ἄμορφος, δύσμορφος, ἄσχημος.
Ungestört, a. ἀνενόχλητος.
Ungestraft, a. ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος.
Ungestüm, a. ὁρμητικὸς, σφοδρός.
Ungestüm, das, ἡ ὁρμὴ, σφοδρότης.
Ungesund, a. βλαβερὸς διὰ τὴν ὑγίειαν. (kränklich), ἀσθενὴς, μὴ ὑγιής.
Ungethüm, das, τὸ φάντασμα.
Ungetreu, a. ἄπιστος (εἰς δούλευσιν, εἰς φιλίαν, εἰς ἔρωτα).
Ungewelhet, a. ἀναφιέρωτος.
Ungewiß, a. ἀβέβαιος.
Ungewissenhaft, a. ἄδικος, ὁποῦ δὲν ψηφᾷ τὴν συνείδησίν του.
Ungewissenhaftigkeit, die, ἡ ἀδικία (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ψηφᾷ τὴν συνείδησίν του).
Ungewißheit, die, ἡ ἀβεβαιότης.
Ungewitter, das, ἡ κακοκαιρία, ἀνεμοταραχὴ, φουρτοῦνα.
Ungewohnheit, die, ἡ ἀσυνήθεια, ἀσυνηθισιά.
Ungewöhnlich, a. ἀσυνήθιστος, ὁποῦ δὲν εἶναι συνήθεια.
Ungewöhnlichkeit, die, τὸ ἀσυνήθιστον.
Ungewohnt, a. ἀσυνήθιστος, μὴ συνηθισμένος, ὁποῦ δὲν ἐσυνήθισε.
Ungezähmt, a. ἀδάμαστος, ἀκαταδάμαστος, ἀνήμερος. ἀχαλίνωτος.
Ungeziefer, das, τὸ ζωΰφιον, τὰ ζωΰφια (μάλιστα τὰ ἐνοχλητικὰ, οἷον ψεῖραις, ψύλλοι κ. τ. ε.)
Ungeziemend, a. ἀπρεπής.
Ungezogen, a. ἀπαίδευτος, ἀνυπότακτος, ἄτακτος.
Ungezogenheit, die, ἡ ἀπαιδευσιά, ἀνυποταγὴ, ἀταξία.
Ungezügelt, a. ἀχαλίνωτος, ἄτακτος.
Ungezweifelt, a. ἀναμφίβολος.
Ungezwungen, a. ἀβίαστος. ἐλεύθερος. ὁποῦ δὲν εἶναι ἐπιτηδευμένος, ἀνεπιτήδευτος.
Ungezwungenheit, die, τὸ ἀβίαστον, ἀνεπιτήδευτον.
Unglaube, der, ἡ ἀπιστία.
Ungläubig, a. ἄπιστος (εἰς τὴν θρησκείαν μάλιστα).
Unglaublich, a. ἀπίστευτος, ἄπιστος.
Unglaublichkeit, die, ἡ ἀπιστευσία.
Ungleich, a. ἀνόμοιος, ἄνισος.
Ungleichartig, a. ἑτεροειδὴς, ἑτερογενὴς, ἀνόμοιος.
Ungleichartigkeit, die, τὸ ἑτερογενὲς, ἡ ἀνομοιότης.
Ungleichheit, die, ἡ ἀνομοιότης, ἀνισότης.
Unglimpf, der, ἡ ὕβρις, ἀπολιτευσία.
Unglimpflich, a. ἀπολίτευτος, ὑβριστικός.
Unglück, das, ἡ δυστυχία, ἀτυχία.
Unglücklich, a. δυστυχὴς, δυστυχισμένος.
Unglücksbothe, der, ὁποῦ μηνύει ἕνα κακὸν, ἕνα δυστύχημα.
Unglückselig, s. Unglücklich.
Unglücksfall, der, τὸ δυστύχημα, δυστυχισμένον συμβάν.
Unglückskind, das, ἄνθρωπος δυστυχὴς εἰς κάθε πρᾶγμα.
Unglücksstifter, der, ὁ αἴτιος τῆς δυστυχίας.
Unglücksvogel, der, (πουλὶ ὁποῦ μηνύει ἕνα κακὸν ἢ δυστυχήματα) ὁ αἴτιος εἰς δυστυχήματα.
Ungnade, die, ἡ στέρησις τῆς εὐνοίας. in Ungnade stehen, εἶμαι ἐστερημέ-

νος τῆς εὐνοίας (τινὸς μεγάλου). In Ungnade fallen, ὑστεροῦμαι τὴν εὔνοιαν.

Ungnädig, a. μὴ εὐνοϊκὸς, θυμουμένος, ἀγανακτισμένος.

Ungrund, der, τὸ ἀθεμελίωτον (μιᾶς ἀποδείξεως κ. τ. ε.)

Ungültig, a. ὁποῦ δὲν ἔχει κῦρος, ἀνίσχυρος, ἄκυρος.

Ungültigkeit, die, τὸ ἄκυρον, ἀνίσχυρον.

Ungunst, die, ἡ δύσνοια, στέρησις τῆς εὐνοίας.

Ungünstig, a. δύσνους, μὴ εὔνους. ungünstiger Wind, ἐνάντιος ἄνεμος (εἰς τὴν θάλασσαν).

Ungut, a. etwas für ungut nehmen, (im gem. Leben), πέρνω εἰς κακὸν, μοὶ (με) κακοφαίνεται.

Ungütig, a. μὴ εὐνοϊκός. nehmen sie nicht ungütig, νὰ μὴ σᾶς κακοφανῇ, συμπαθήσατέ με.

Unhaltbar, a. μὴ στερεὸς, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαφεντευθῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. (μεταφ.) ἀβέβαιος, ἀμφίβολος.

Unheil, das, τὸ κακὸν, ἡ δυστυχία.

Unheilbar, a. ἀνιάτρευτος, ἀγιάτρευτος.

Unheilbarkeit, die, τὸ ἀνιάτρευτον, ἡ ἀγιατρευσία.

Unheilig, a. ἀνόσιος, ἄνομος, ἀσεβής.

Unheiligkeit, die, ἡ ἀνοσιότης, ἀνομία, ἀσέβεια.

Unhöflich, a. ἀπολίτευτος.

Unhöflichkeit, die, ἡ ἀπολιτευσία, τὸ ἀπολίτευτον.

Unhold, a. μὴ εὐνοϊκὸς, ὁποῦ δὲν φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ.

Unhold, der, ὁ (κακὸς) μάγος.

Unholdin, die, ἡ (κακὴ) μάγισσα.

Uniform, die, φόρεμα ἀπὸ διωρισμένον χρῶμα καὶ σχῆμα, ὁποῦ φοροῦν οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί.

Universal, s. Allgemein.

Universität, die, ἡ ἀκαδημία.

Unke, die, (Art Schlange), εἶδος ὀφιδιοῦ. (Art Frosch), εἶδος βατράχου.

Unkenntlich, a. ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ.

Unkeusch, a. ἀσελγὴς, δεδομένος εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδονάς.

Unkeuschheit, die, ἡ ἀσέλγεια, προθυμία εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδονάς.

Unklug, a. ἀστόχαστος, μὴ γνωστικὸς, ὀλίγον ἀνόητος. (verrückt), τρελὸς, ὁποῦ ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν νοῦν του.

Unklugheit, die, ἡ ἀστοχασία, ὀλίγη φρόνησις.

Unkörperlich, a. ἀσώματος, ἄϋλος.

Unkörperlichkeit, die, τὸ ἀσώματον, ἄϋλον.

Unkosten, die, (pl.) τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη.

Unkräftig, a. ἀδύνατος, χωρὶς δύναμιν. ἄκυρος, ὁποῦ δὲν ἔχει κῦρος.

Unkräftigkeit, die, ἡ ἀδυναμία. τὸ ἄκυρον.

Unkraut, das, τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, τὰ ζιζάνια.

Unkunde, die, ἡ ἀμάθεια.

Unkundig, a. ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἔχει γνῶσιν (εἰς μίαν ἐπιστήμην, τέχνην κ. τ. ε.)

Unlängst, ad. πρὸ ὀλίγου.

Unläugbar, a. ἀναπάρνητος, ἀναμφίβολος.

Unlauter, a. ἀκάθαρτος.

Unlauterkeit, die, ἡ ἀκαθαρσία.

Unleidlich, a. ἀνυπόφερτος.

Unleserlich, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ διαβάσῃ, ἀνανάγνωτος.

Unlieblich, a. μὴ νόστιμος, ἀηδής.

ißt, die, ἡ δυσαρέσκεια.
ißtig, a. λυπημένος. — δυσάρεστος.
annbar, a. ἄνηβος, ἀνήλικος. ὁ-
οῦ ἀκόμη δὲν ἔφθασεν εἰς τὴν ἀν-
ικὴν ἡλικίαν. ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἠμ-
ρεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα.
annbarkeit, die, ἡ ἀτελὴς ἡλικία.
δέ· unmannbar).
aßgeblich, ad. χωρὶς νὰ προστάξω,
ωρὶς νὰ ἀποφασίσω ὡς κριτής.
äßig, a. ἄμετρος, ἀκρατὴς, ἀνεγ-
άιητος.
äßigkeit, die, ἡ ἀμετριότης, ἀκρά-
ια.
ensch, der, ἕνας ἀπάνθρωπος.
enschlich, a. ἀπάνθρωπος.
enschlichkeit, die, ἡ ἀπανθρωπία.
erklich, a. ἀκατάληπτος, ἀνεπαί-
ητος.
ittelbar, a. ἄμεσος.
ittelbarkeit, die, τὸ ἄμεσον.
öglich, a. ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμ-
ρεῖ νὰ γένῃ.
öglichkeit, die, τὸ ἀδύνατον.
ündig, a. ἀνήλικος, ὁποῦ ἀκόμη
ν ἔφθασε εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν
τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτεξούσιος.
ündigkeit, die, ἡ ἀτελὴς ἡλικία
ιέ· unmündig).
uth, der, ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυ-
ός, (κέφι χαλασμένον).
uthig, a. ἀγανακτημένος, θυμου-
νος, (χαλασμένος εἰς τὸ κέφι του).
chahmlich, a. ἀμίμητος.
chahmlichkeit, die, τὸ ἀμίμητον.
türlich, a. παραφύσικος.
türlichkeit, die, τὸ παραφύσικον.
nnbar, a. ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφρα-
ος.
thig, a. μὴ ἀναγκαῖος, περιττός.
iß, Unnützlich, a. ἀνωφελής.

Unnützlichkeit, die, τὸ ἀνωφελές.
Unordentlich, a. ἄτακτος.
Unordnung, die, ἡ ἀταξία.
Unpartheyisch, Unpartheylich, a. οὐδέ-
ρος, ἀδιάφορος, ὁποῦ δὲν κλίνει εἰς
τὸ μέρος τινὸς, ἀπροσωπολήπτης.
Unpartheylichkeit, die, ἡ οὐδετερότης,
ἀδιαφορία, ἀπροσωποληψία.
Unpaß, Unpäßlich, a. ἀσθενὴς, ὀλίγον
ἄῤῥωστος, (τουρκ. ζαΐφης).
Unpäßlichkeit, die, ἡ ἀσθένεια, ἐλαφρα
ἀῤῥωστία.
Unpersönlich, a. ἀπρόσωπος.
Unpolitisch, a. μὴ πολιτικὸς, ἐνάντιος
εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀνόητος.
Unrath, der, ἡ λέρα, τὰ ἀποκαθάρ-
ματα.
Unrecht, a. ἄδικος. (nicht richtig), ὁ-
ποῦ δὲν εἶναι ἀληθινὸς, ὁποῦ δὲν
ἁρμόζει, ἀνάποδος.
Unrecht, das, τὸ ἄδικον. einem Un-
recht thun, κάμνω ἄδικον, ἀδικῶ.
Unrecht, ad. (nicht recht), ὄχι καλὰ,
ὄχι σωστὰ, ἀνάποδα. (ungerecht),
ἄδικα, ἀδίκως.
Unrechte Seite, die, τὸ ἀνάποδον
μέρος, ἡ ξόψις (οἷον τοῦ μεταξω-
τοῦ).
Unrechtmäßig, a. ἄδικος, ἄνομος, μὲ
ἄδικον τρόπον.
Unrechtmäßigkeit, die, ἡ ἀδικία, ἀνο-
μία.
Unredlich, a. μὴ τιμημένος, ψεύστης.
Unredlichkeit, die, ἡ ψευδιά.
Unregelmäßig, a. ἀκανόνιστος. ἀνώ-
μαλος.
Unregelmäßigkeit, die, ἡ ἀνωμαλία.
Unreif, a. ἀνώριμος, ἄφθαστος.
Unreife, die, ἡ ἀνωριμία.
Unrein, a. ἀκάθαρτος, ἄπαστρος.

Unreinigkeit, die, ἡ ἀκαθαρσία, ἀπαστρία.
Unreinlich, a. ἄπαστρος, ἀμελὴς εἰς τὴν παστρικότητα.
Unreinlichkeit, die, ἡ ἀπαστρία, ἀμέλεια εἰς τὴν παστρικότητα.
Unrichtig, a. μὴ ὀρθὸς, μὴ ἀληθινὸς, ψεύτικος.
Unrichtigkeit, die, τὸ μὴ ἀληθινόν.
Unruhe, die, ἡ ἀνησυχία. (in der Uhr), τὸ ἐκκρεμὲς, ὁ μικρὸς τροχὸς, ὁποῦ κινεῖται καὶ κτυπᾷ ἀκατάπαυστα εἰς τὰ μικρὰ ὡρολόγια.
Unruhig, a. ἀνήσυχος.
Unrühmlich, a. ἄδοξος.
Unrühmlichkeit, die, ἡ ἀδοξία.
Uns, pron. ἡμᾶς, μᾶς.
Unfraglich, a. ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Unsanft, a. μὴ πρᾶος, μὴ ἁπαλὸς, σκληρός.
Unsauber, a. ἀκάθαρτος, ἄπαστρος.
Unsauberkeit, die, ἡ ἀκαθαρσία, ἀπαστρία.
Unschädlich, a. ἀβλαβής.
Unschädlichkeit, die, τὸ ἀβλαβές.
Unschätzbar, a. ἀτίμητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ ἀρκετὰ νὰ τιμηθῇ.
Unschätzbarkeit, die, τὸ ἀτίμητον, τιμὴ ἄπειρος.
Unscheinbar, a. ὁποῦ δὲν φαίνεται πολὺ εὔμορφον.
Unschicklich, a. μὴ ἁρμόδιος, ἀπρεπής.
Unschicklichkeit, die, τὸ ἀπρεπὲς, ἡ ἀπρέπεια.
Unschiffbar, a. ὅπου δὲν ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν καράβια, ἀναυσίπορος.
Unschlitt, das, τὸ ὀξύγγι, ἀξούγγι.
Unschlüssig, a. ἀναποφάσιστος, ἀμφίβολος.
Unschlüssigkeit, die, ἡ ἀμφιβολία εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὸ ἀναποφάσιστον.
Unschmackhaft, a. ἄνοστος, ὁποῦ δὲν νοστιμεύει.
Unschmackhaftigkeit, die, τὸ ἄνοστον (τῶν φαγητῶν καὶ πιοτῶν).
Unschuld, die, ἡ ἀθωότης.
Unschuldig, a. ἀθῶος, ἄπταιστος.
Unschwer, a. ὁποῦ δὲν εἶναι βαρὺς, ὁποῦ δὲν εἶναι δύσκολος.
Unsegen, der, ἡ κατάρα (ἐκ θεοῦ), δυστυχία.
Unselig, a. δυστυχὴς, δυστυχισμένος.
Unseligkeit, die, ἡ δυστυχία.
Unser, pron. μας, ἐδικός μας.
Unser, unserige, unsrige, —re, —res, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) μας, ἡ ἐδική μας, τὸ ἐδικόν μας.
Unserthalben, Unsertwegen, Unsertwillen, ἐξ αἰτίας μας, δι' ἡμᾶς, διὰ τὸ χατῆρι μας.
Unsicher, a. ἀβέβαιος, μὴ ἀσφαλὴς, μὴ σίγουρος.
Unsicherheit, die, ἡ ἀβεβαιότης. ὁ κίνδυνος.
Unsichtbar, a. ἀόρατος.
Unsichtbarkeit, die, τὸ ἀόρατον.
Unsinn, der, ἡ ἀνοησία. ἀνόητα πράγματα.
Unsinnig, a. ἀνόητος. (verrückt), τρελὸς, ὁποῦ ἤβγεν ἀπὸ τὸν νοῦν του.
Unsinnigkeit, die, ἡ ἀνοησία.
Unstät, Unstätig, a. περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον. ἀκατάστατος.
Unstätigkeit, die, ἡ ἀκαταστασία.
Unstatthaft, a. μὴ συγχωρημένος, μὴ ἁρμόδιος.
Unsterblich, a. ἀθάνατος.
Unsterblichkeit, die, ἡ ἀθανασία.
Unstern, der, (τὸ κακὸν ἄστρον), ἡ δυστυχία, κακὴ μοῖρα.

trâflich, *a.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος.
trâflichkeit, die, ἡ ἀκατηγορησία, τὸ μεμπτον.
treitig, *a.* ἀναμφίβολος.
tudirt, *a.* ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἐσπούαξεν ἐπιστήμας. (ungezwungen, naürlich), ἀνεπιτήδευτος.
ündlich, *a.* ἀναμάρτητος, ὁποῦ δὲν καμεν ἁμαρτίαν, ὁποῦ δὲν εἶναι μαρτία.
ündlichkeit, die, τὸ ἀναμάρτητον.
adelhaft, untadelig, *a.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος.
adelhaftigkeit, die, ἡ ἀκατηγορησία, μεμψία.
auglich, *a.* ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος.
auglichkeit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ὁ ἄχρηστον.
en, *ad.* κάτω. unten an, εἰς τὸ άτω μέρος. unten auf, von unten uf, ἀπὸ τὰ κάτω εἰς τὸ ἐπάνω. von nten auf dienen, δουλεύω (μάλιστα ἰς τὸ στράτευμα) ἀρχηνῶντας ἀπὸ ὰ πλέον κατώτερα, ἢ ἀναβαίνοντας ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰ ὑψηότερα ἀξιώματα.
er, *prp.* ὑπὸ, ὑποκάτω εἰς. (zwischen), μεταξὺ, ἀναμεταξύ.
ere, Unterste, (der, die, das), ὁ λέον κατώτερος, ἡ πλέον κατωτέρα, ὸ πλέον κατώτερον.
erabtheilung, die, ἡ ὑποδιαίρεσις.
er=Admiral, der, ὁ ὑποναύαρχος.
erbauch, der, ἡ κάτω κοιλία, τὸ κάωθεν τῆς κοιλίας.
erbeamte, der, κατώτερος ἀξιωματικὸς, ὑποκείμενος εἰς ἄλλον.
erbett, das, τὸ κάτωθεν στρῶμα εἰς τὸ κρεββάτι).
erbinden, (*part.* untergebunden), *v.* . δένω ὑποκάτω εἰς ἄλλο τι.

Unterbinden, (*part.* unterbunden), ὑποδένω, eine Ader —, δένω μίαν φλέβαν (μάλιστα διὰ φλεβοτομίαν).
Unterbleiben, (*part.* unterblieben), *v. n.* δὲν γίνεται δὲν ἐξακολουθεῖται, μένει ἀνεξακολούθητον.
Unterbrechen, (*part.* unterbrochen), διακόπτω (τὴν ὁμιλίαν).
Unterbrechung, die, ἡ διάκοψις.
Unterbreiten, (*part.* unterbreitet), *v. a.* ἐξαπλώνω ὑποκάτω.
Unterbringen, (*part.* untergebracht), *v. a.* προξενῶ εἴς τινα ἕνα ἐπάγγελμα, μίαν δούλευσιν.
Unterdessen, *ad.* ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ ἀναμεταξύ.
Unterdrücken, (*part.* unterdrückt), *v. a.* θλίβω, καταθλίβω, τυραννῶ, κατατρέχω. eine Sache, eine Schrift —, ἐμποδίζω νὰ μὴν φανερωθῇ ἕνα πρᾶγμα, ἐμποδίζω τὸν τύπον ἢ τὴν πώλησιν ἑνὸς συγγράμματος.
Unterdrücker, der, ὁ καταθλίβων, τύραννος.
Unterdrückung, die, ἡ κατάθλιψις, τυραννία.
Untereinander, *ad.* ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον (οἷον· ὁμιλῶντας κ. τ. ε.) (vermischt), ἀνακατωμένα.
Unterfangen, sich, (*part.* unterfangen), *v. r.* τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην.
Unterfangen, das, τὸ τόλμημα, τολμηρὸν ἐπιχείρημα.
Unterfutter, das, τὸ ἐσώπανον, ἀστάρι.
Unterfüttern, (*part.* untergefüttert), *v. a.* βάνω ἐσώπανον, ἀσταρίζω.
Untergang, der, ἡ δύσις (βασιλευσις) τοῦ ἡλίου κ. τ. ε. (Verfall), ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμὸς, ἡ ἀπώλεια.
Untergeben, (*part.* untergeben), *v. a.* ὑποτάσσω, παραδίδω εἰς ἐξουσίαν τι-

νὸς (οἷον· μαθητὴν εἰς διδάσκαλον κ. τ. ε.).

Untergebene, der, ὁ ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος.

Untergehen, (part. untergegangen), v. n. πηγαίνω κάτω. (im Wasser), βυθίζομαι εἰς τὸ νερὸν, καταποντίζομαι, πνίγομαι. (zu Grunde gehen), χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι, χάνομαι. die Sonne geht unter, ὁ ἥλιος κ. τ. ε. βασιλεύει, δύει.

Untergericht, das, κατώτερον κριτήριον.

Untergeschoben, a. νόθιος, μὴ ἀληθινὸς, ψευδής. (s. unterschieben).

Untergewehr, das, τὸ σπαθὶ τοῦ κοινοῦ στρατιώτου.

Untergraben, (part. untergraben), v. a. ὑποσκάπτω, ξεσκάπτω (τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρείου κ. τ. ε.) (μεταφ.) χαλνῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Untergrabung, die, τὸ ὑποσκάψιμον. ὁ χαλασμός.

Unterhalb, ad. et prp. εἰς τὸ κάτωθεν μέρος, κάτωθεν.

Unterhalt, der, ἡ ζωοτροφία, τὸ ψωμὶ, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κερδαίνει τις τὸ ψωμί του.

Unterhalten, (part. untergehalten), v. a. κρατῶ ὑποκάτω (οἷον· ἕνα ἀγγεῖον ὑποκάτω εἰς τὸ ἐπιστόμιον μιᾶς πηγῆς).

Unterhalten, (part. unterhalten), v. a. τρέφω, δίδω τὴν ζωοτροφίαν. (ergetzen), τέρπω, εὐφραίνω (τουρκ. ἐγλεντίζω). (sich —), τρέφομαι, τέρπομαι, εὐφραίνομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι).

Unterhaltend, a. τερπνὸς, εὐφραντικὸς, (τουρκ. ἐγλεντιστικός).

Unterhaltung, die, (gesellige —), ἡ συναναστροφὴ, συνομιλία. (Zeitverkreib), ἡ τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).

Unterhandeln, (part. unterhandelt), v. a. πραγματεύομαι (διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κ. τ. ε.)

Unterhändler, der, ὁ μεσίτης, ὁ πραγματευόμενος.

Unterhandlung, die, πραγματεία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν, οἷον· διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κ. τ. ε.)

Unterhaus, das, τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ ὀσπητίου. (in England), τὸ δεύτερον συνέδριον τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας (συνθεμένον ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν πόλεων).

Unterhemd, das, τὸ ἐνδότερον ὑποκάμισον. (ὁποῦ φοροῦν ὑποκάτω εἰς ἄλλο).

Unterholz, das, μικρότερα δένδρα, δενδράκια.

Unterhosen, die, (pl.) τὸ ἐσώβρακον.

Unterjochen, (part. unterjocht), v. a. ὑποτάσσω εἰς τὸν ζυγὸν, ὑποδουλώνω.

Unterjochung, die, ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις.

Unterirdisch, a. ὑποχθόνιος, ὑπόγειος.

Unterkinn, das, Unterkehle, die, παχὸ πηγοῦνι (ὁποῦ φαίνεται ὡς διπλόν).

Unterkleid, das, ἐνδότερον φόρεμα, ὁποῦ φοροῦν ὑποκάτω εἰς ἄλλο. (Beinkleider), τὸ βρακί.

Unterkommen, (part. untergekommen), v. n. εὑρίσκω δούλευσιν, εὑρίσκω αὐθέντην. ὁμοίως· εὑρίσκω κονάκι.

Unterkommen, das, ἡ δούλευσις (μὲ τὴν ὁποῖαν ἔχει τις τὸ ψωμί του), τὸ ἐπάγγελμα.

Unterkönig, der, ὁ ὑποβασιλεύς.

Unterköthig, a. γεμάτος ἀπὸ ἔμπυον ὑποκάτω εἰς τὸ δέρμα.

Unterkriechen, (part. untergekrochen),

. n. ἐμβαίνω ὑποκάτω εἴς τι συρ-
όμενος κατὰ γῆς.
erlage, die, τὸ ὑποκάτω βαλμένον,
ον· χαρτὶ ὅταν θέλει τις νὰ γρά-
ῃ).
erland, das, ὁ κατώτερος τόπος,
αμηλότερος τόπος.
erländer, der, ἐγκάτοικος χαμηλο-
έρου τόπου.
erlaß, der, ohne —, χωρὶς διακο-
ῆν, ἀδιάκοπα.
erlassen, (part. unterlassen), v. a.
ίνω, παραιτῶ, δὲν ἀκολουθῶ. nicht
iterlassen, δὲν παύω. δὲν λείπω
πὸ τὸ νὰ κάμω τι).
rlassung, die, ἡ παραίτησις, παύ-
;, διακοπή.
rlaufen, (part. untergelaufen), v.
mit unterlaufen, εὑρίσκομαι ἀνά-
σα εἰς ἄλλα παρόμοια, (οἷον· ἕνα
αμνότερον φλουρὶ ἀνάμεσα πολ-
ν ἄλλων).
rlaufen, (part. unterlaufen). v. a.
ien —, ὁρμῶ εἴς τινα ἀποκλίνων-
ς τὸ κτύπημά του μὲ τὸ νὰ σκύ-
. mit Blut —, γεμίζω ἀπὸ αἷμα
ὰν ἕνα μέρος ζουληγμένον).
lefze, die, s. Unterlippe.
legen, (part. untergelegt), v. a.
ω ὑποκάτω, ὑποβάλλω. mit unter-
egten Pferden reisen, κάμνω τα-
ι ἀλλάζωντας τὰ ἄλογα εἰς διωρι-
ένα διαστήματα.
lehrer, der, ὁ ὑποδιδάσκαλος.
leib, der, ἡ κοιλία, τὸ κάτωθεν
ος τῆς κοιλίας.
liegen, (part. untergelegen), v. n.
βάλλομαι, νικῶμαι.
liegen, (part. unterlegen), v. n.
ίκειμαι, εἶμαι ὑποκείμενος. dem
nde —, νικῶμαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν.

Unter, = Lieutenant, Unter = Leutnant, der, ὁ δεύτερος ὑποεκατόνταρχος. s. Lieutenant.
Untermengen, (part. untermengt), v. a. ἀνακατώνω (μαζὺ μὲ ἄλλω).
Unterminiren, v. a. ὑποσκάπτω, κάμνω ὑπόνομον (λαγοῦμι) ὑποκάτω.
Untermischen, (untermischt), s. untermengen.
Unternähen, (part. unternähet), v. a. ῥάπτω ὑποκάτω.
Unternehmen, (part. unternommen), v. a. ἐπιχειρίζομαι.
Unternehmen, das, Unternehmung, die, τὸ ἐπιχείρημα.
Unter = Offizier, der, κατώτερος ὀφφικιάλος (εἰς τὸ στράτευμα).
Unterordnen, (part. untergeordnet), v. a. ὑποτάσσω (εἰς τὴν ἐξουσίαν τινος).
Unterordnung, die, ἡ ὑποταγὴ (τοῦ κατωτέρου εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ ἀνωτέρου).
Unter = Parlament, das, s. Unterhaus.
Unterpfand, das, τὸ ἐνέχυρον, (ἀμανέτι, τουρκ.)
Unterpflügen, (part. untergepflügt), v. a. παραχώνω εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ ἀλέτρι.
Unterreden, sich, (part. unterredet), v. r. συνομιλῶ, ἔχω συνομιλίαν.
Unterredung, die, ἡ συνομιλία.
Unterricht, der, ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης).
Unterrichten, (part. unterrichtet), v. a. διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην). (benachrichtigen), δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ.
Unterrichter, der, κατώτερος κριτής.
Unterrichtung, die, ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης).
Unterrinde, die, ἡ κατωθεν φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ).

Unterrock, der, τὸ ὑποφούστανον, τὸ φουστάνι ὁποῦ φοροῦν αἱ γυναῖκες ὑποκάτω εἰς τὰ ἄλλα φορέματα.
Untersagen, (part. untersagt), v. a. ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω.
Untersagung, die, ἡ ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισις.
Untersatz, der, κάθε πρᾶγμα ὑποβαλλόμενον εἴς τι, (οἷον· πέτρα, ξύλον κ. τ. ε.) (in einem Vernunftschlusse), ἡ ἐλάσσων τοῦ συλλογισμοῦ (εἰς τὴν λογικήν).
Unterschale, die, τὸ κάτωθεν φιλντζάνι.
Unterscheiden, (part. unterschieden), διακρίνω. (theilen), χωρίζω, διαιρῶ.
Unterscheidung, die, ἡ διάκρισις.
Unterscheidungszeichen, das, διακριτικὸν σημεῖον.
Unterschieben, (part. untergeschoben), v. ὑποβάλλω, βάνω ὑποκάτω. (etwas falsches), ὑποβάλλω (ἕνα νόθιον ἢ ψεύτικον πρᾶγμα).
Unterschied, der, ἡ διαφορά.
Unterschieden, Unterschiedlich, a. διάφορος, διαφορετικός.
Unterschlagen, (part. unterschlagen), v. a. Briefe ꝛc. —, κρύπτω γράμματα κ. τ. ε. καὶ δὲν τὰ παραδίδω. einem ein Bein —, ὑποσκελίζω, βάνω πεδοκλιὰν (νὰ πέσῃ τις). (μεταφ.) ὑποσκελίζω, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν εὔνοιάν τινος.
Unterschlagen, (part. untergeschlagen), v. a. die Arme —, σταυρώνω τοὺς βραχίονας (τὰ χέρια). mit untergeschlagenen Beinen sitzen, κάθομαι μὲ τὰ ποδάρια σταυρωμένα.
Unterschlägig, unterschlägtig, ein unterschlägiges Rad, τροχὸς μύλου κινούμενος ἀπὸ τὸ νερὸν ὁποῦ ἀπερνᾷ ὑποκάτω.
Unterschlagung, die, κρύψιμον τῶν γραμμάτων κ. τ. ε. ἰδέ· Unterschlagen, (part. unterschlagen).
Unterschleif, der, ὁ δόλος, ἡ ψευδιά, (μάλιστα κρύψιμον ἀσπρῶν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦν εἴς τινα κ. τ. ε.)
Unterschreiben, (part. unterschrieben), v. a. ὑπογράφω.
Unterschrift, die, ἡ ὑπογραφή.
Untersetzen, (part. untergesetzt), v. a. βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω.
Untersetzt, a. κοντὸς ὅμως παχὺς καὶ δυνατός.
Untersiegeln, (part. untersiegelt), v. a. βουλλώνω, ὑποβουλλώνω, ὑποσφραγίζω.
Untersiegelung, die, τὸ βούλλωμα, ὑποβούλλωμα.
Untersinken, (part. untergesunken), v. n. βυθίζομαι, καταποντίζομαι, πνίγομαι.
Untersinken, das, ὁ βυθισμὸς, καταποντισμός.
Unterstämmen, (part. untergestämmt), v. a. βάνω, (ἀκουμβιστῆρι ἢ ἄλλο παρόμοιον), ὑποστηρίζω, ἀκουμβῶ.
Unterstecken, ((part. untergesteckt), v. a. βάνω ὑποκάτω (οἷον· ἕνα ξύλον ὑποκάτω εἰς μίαν τράπεζαν ὁποῦ κουνεῖται). Soldaten —, διαμοιράζω στρατιώτας (μάλιστα ἀπειθεῖς) ἀπὸ ἕνα τάγμα εἰς ἄλλα τάγματα διάφορα.
Unterstehen, sich, (part. unterstanden), v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, τὴν αὐθάδειαν.
Unterstellen, (part. untergestellt), v. a. βάνω ὑποκάτω.
Unterstreichen, (part. unterstrichen), v. a. ὑποσημειώνω (μίαν λέξιν μὲ μίαν γραμμήν).

erstreichung, die, ἡ ὑποσημείωσις.
erstreuen, (*part.* untergestreuet), *v.* . στρώνω (ἄχυρα κ. τ. ε. νὰ κοιμηοῦν ζῶα ἐπάνω εἰς αὐτά).
erstützen, (*part.* unterstützt), *v. a.* ποστηρίζω, ἀκουμβῶ. (μεταφ.) βοηϑῶ, συμβοηϑῶ.
erstützung, die, τὸ ὑποστήριγμα, ἀούμβισμα. (μεταφ.) ἡ βοήϑεια, συμοήϑεια.
ersuchen, (*part.* untersucht), *v. a.* ξετάζω, ἐρευνῶ.
ersuchung, die, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις, ρευνα.
ertasse, die, τὸ κάτωϑεν φιλντζάνι, ὑποφίλντζανον).
ertauchen, (*part.* untergetaucht), *v.* . βυϑίζω, βουτῶ (εἰς τὸ νερόν) *v.* .. βυϑίζομαι, πηγαίνω κάτω εἰς τὸ ερόν.
ertauchung, die, ὁ βυϑισμός.
erthan, der, ὁ ὑποτεταγμένος, ὑπήοος, ὑποκείμενος. (μάλιστα εἰς βαιλέα).
erthänig, unterthan, *a.* ὑποτεταγιένος, ἐξουσιαζόμενος. unterthäniger Diener, δοῦλας σας ταπεινός.
erthänigkeit, die, ἡ ὑποταγὴ, ὑποοὴ (μάλιστα εἰς βασιλέα).
ertheil, das, τὸ κάτω μέρος.
ertreten, (*part.* untergetreten), *v.* ι. πηγαίνω νὰ σταϑῶ ὑποκάτω (εἰς ένδρον εἰς καιρὸν βροχῆς κ. τ. ε.)
tertreten, (*part.* untertreten), *v. a.* καταπατῶ.
terwachsen, *a.* unterwachsenes Fleisch, κρέας μὲ πάχος ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἶνες.
terwärts, *ad.* πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφοραν.
terwegs, *ad.* εἰς τὸν δρόμον. unterwegs lassen, (gem.) ἀφίνω, δὲν κάμνω, παραιτῶ.
Unterweilen, s. Bisweilen.
Unterweisen, (*part.* unterwiesen), *v. a.* διδάσκω. einen in einer Wissenschaft —, παραδίδω τινὸς μίαν ἐπιστήμην.
Unterweisung, die, ἡ διδασκαλία, παράδοσις.
Unterwelt, die, (ὁ ὑπόγειος κόσμος) ὁ ἅδης, ἡ κατοικία τῶν νεκρῶν.
Unterwerfen, (*part.* unterworfen), *v. a.* ὑποτάσσω, ὑποδουλώνω. sich —, ὑποτάσσομαι, παραδίδομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινος.
Unterwerfung, die, ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις. ἡ παράδοσις εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός).
Unterwinden, sich, (*part.* unterwunden), *v. r.* λαμβάνω τὴν ἐλευϑερίαν, τολμῶ.
Unterworfen, s. unterwerfen.
Unterwühlen, (*part.* unterwühlt), *v. a.* ὑποσκαλίζω, σκαλίζω ἢ βαϑουλώνω ὑποκάτω.
Unterwürfig, *a.* ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος.
Unterwürfigkeit, die, ἡ ὑποταγὴ, ὑπακοή.
Unterzeichnen, (*part.* unterzeichnet), *v. a.* ὑπογράφω.
Unterzeichnung, die, ἡ ὑπογραφή.
Unterziehen, (*part.* untergezogen), *v. a.* βάνω ὑποκάτω (οἷον ἕνα φόρεμα ὑποκάτω εἰς ἕνα ἄλλο κ. τ. ε.)
Unterziehen, sich, (*part.* unterzogen), *v. r.* einer Sache, πέρνω ἐπάνω μου μίαν ὑπόϑεσιν, ἐπιχειρίζομαι.
Unterzug, der, γρεντὰ (δοκὸς) βαλμένη ὑποκάτω (εἰς τοῖχον, νὰ μὴν πέσῃ κ. τ. ε.)
Unthat, die, τὸ κακούργημα, ἀνόμημα, ἡ κακουργία.

Unthätchen, das, (im gemeinen Leben) kein Unthätchen, μήτε τὸ παραμικρότερον ἐλάττωμα.
Unthätig, a. ἄεργος, ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, δὲν κάμνει τίποτες.
Unthätigkeit, die, ἡ ἀεργία, ἀπραξία.
Untheilbar, a. ἀμοίραστος, ἀμέριστος, ἀμερὴς, ἀδιαίρετος.
Untheilbarkeit, die, τὸ ἀμοίραστον, ἀμέριστον, ἀδιαίρετον.
Unthier, das, τὸ τέρας, τεράστιον ζῶον ἀγριώτατον. ἄνθρωπος ἀγριώτατος καὶ σκληρότατος.
Unthunlich, a. ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ.
Untiefe, die, ῥηχὰ νερὰ, τὸ ῥηχὸν, ὁ ῥηχὸς τόπος.
Untragbar, a. (von Bäumen), ἄκαρπος, ὁποῦ δὲν κάμνει καρπόν. (von einer Kuh), στεῖρα (ἀγελάδα ὁποῦ δὲν γεννᾷ).
Untreu, a. ἄπιστος, ὁποῦ δὲν εἶναι πιστὸς (εἰς δούλευσιν, εἰς ἀγάπην, φιλίαν).
Untreue, die, ἡ ἀπιστία (εἰς δούλευσιν, ἀγάπην, φιλίαν).
Untrieglich, a. ἀλάνθαστος, ὁποῦ δὲν ἀπατᾶται, βέβαιος.
Untrieglichkeit, die, τὸ ἀλάνθαστον.
Untrinkbar, a. μὴ πιστὸς, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιῇ.
Untröstbar, Untröstlich, a. ἀπαρηγόρητος.
Untröstbarkeit, Untröstlichkeit, die, ἡ ἀπαρηγορησία.
Untrüglich, s. Untrieglich.
Untüchtig, a. ἀνεπιτήδειος, μὴ ἱκανὸς, ἀδύνατος.
Untüchtigkeit, die, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Untugend, die, ἡ κακοσυνήθεια, κακία.
Unüberlegt, a. ἀσ όχαστος.
Unüberlegtheit, die, ἡ ἀστοχασία.
Unübersehbar, unübersehlich, a. ἀνεπιθεώρητος.
Unüberwindlich, a. ἀνίκητος,
Unumgänglich, a. (ungesellig), μισάνθρωπος, ὁποῦ ἀποφεύγει τὴν συναναστροφήν. (unvermeidlich), ἄφευκτος, ἀναγκαιότατος.
Unumgänglichkeit, die, τὸ ἄφευκτον, ἡ ἀνάγκη.
Unumschränkt, a. ἀπεριόριστος.
Unumschränktheit, die, τὸ ἀπεριόριστον.
Unumstößlich, a. ἀναντίῤῥητος.
Unumstößlichkeit, die, τὸ ἀναντίῤῥητον.
Ununterbrochen, a. ἀδιάκοπος.
Unverachtet, a. ἀκαταφρόνητος.
Unveränderlich, a. ἀμετάβλητος.
Unveränderlichkeit, die, τὸ ἀμετάβλητον, ἡ ἀμεταβλησία.
Unverantwortlich, a. ὁποῦ δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον. (nicht zu verantworten), ἀπροφάσιστος, ἀσυγχώρητος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπολογηθῇ.
Unveräußerlich, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποξενωθῇ, ἀναπαλλοτρίωτος.
Unverbesserlich, a. τέλειος, ἐντελὴς, (ὁποῦ δὲν εἶναι χρεία νὰ διορθωθῇ). (nicht zu bessern), ἀδιόρθωτος, ὁποῦ δὲν διορθώνεται.
Unverbothen, a. ἀνεμπόδιστος.
Unverbrennlich, a. ἄκαυστος.
Unverbrüchlich, a. ἀπαραβίαστος, ἀπαράβατος, ἀχάλαστος. ad. χωρὶς νὰ παραβιασθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ.
Unverdächtig, a. ἀνύποπτος, ὁποῦ δὲν ὑποπτεύεται.
Unverdammlich, a. ἀκατηγόρητος.
Unverdaulich, a. ἀχώνευτος, δυσκολοχώνευτος.

Unverdaulichkeit, die, ἡ ἀχωνευσία (τοῦ στομαχιοῦ).
Unverderblich, a. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος.
Unverdient, a. ἀνάξιος. ἀναξίως ἀποκτημένος. ad. χωρὶς νὰ εἶναι ἄξιος.
Unverdorben, a. ἄφθαρτος, μὴ φθαρμένος. ἀθῶος.
Unverdrossen, a. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, ὁποῦ δὲν βαρύνεται ἀπὸ τὸν κόπον.
Unverdrossenheit, die, τὸ ἀκοπίαστον.
Unverehlicht, a. ἀνύπανδρος, ἀνύμφευτος, ἄγαμος.
Unvereinbar, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, ἀσύμφωνος, ἐναντίος.
Unverfälscht, a. ἀδόλωτος.
Unverfänglich, a. ἄδολος, εἰλικρινής, χωρὶς δόλον.
Unvergänglich, a. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος, αἰώνιος.
Unvergänglichkeit, die, ἡ ἀφθαρσία, τὸ αἰώνιον.
Unvergeblich, s. unverzeihlich.
Unvergeßlich, a. ἀναλησμόνητος, ἀειμνημόνευτος.
Unvergleichlich, a. ἀσύγκριτος, ἐξαίρετος.
Unvergleichlichkeit, die, τὸ ἀσύγκριτον, ἐξαίρετον.
Unvergolten, a. ὁποῦ ἔμεινε χωρὶς ἀνταμειβήν.
Unverhalten, a. es ist dir unverhalten, δὲν σοῦ τὸ κρύπτω, σοῦ τὸ λέγω φανερά.
Unverheurathet, a. ἀνύπανδρος, ἀνύμφευτος, ἄγαμος.
Unverhofft, a. ἀνέλπιστος.
Unverhohlen, a. ἄκρυπτος, φανερός.
Unverjährbar, a. ὁποῦ δὲν χάνεται μὲ τὴν πολυχρονιότητα.
Unverletzlich, Unverletzbar, a. ἀπαραβίαστος, ὁποῦ δὲν πρέπει νὰ παραβιασθῇ, νὰ χαλασθῇ.
Unverlohren, a. ὁποῦ δὲν ἐχάθη. es bleibt Ihnen unverlohren, σᾶς μένει αὐτὸ, δὲν θέλετε τὸ χάσῃ.
Unvermeidlich, a. ἄφευκτος.
Unvermeidlichkeit, die, τὸ ἄφευκτον.
Unvermerkt, a. ἀνεπαίσθητος. ad. ἀνεπαίσθητα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τις, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τις.
Unvermögen, das, ἡ ἀδυναμία. — ἡ ἔλλειψις, πτωχεία.
Unvermögend, a. ἀδύναμος, ἀδύνατος.
Unvermuthet, a. ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος.
Unvernehmlich, a. ἀκατάληπτος, ἀσαφής.
Unvernunft, die, τὸ ἀνόητον, ἡ ἀνοησία.
Unvernünftig, a. ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικόν. — ἀνόητος.
Unverrichtet, a. unverrichteter Sache, μάταια, χωρὶς νὰ κάμῃ τις τίποτες.
Unverrückt, a. ἀτάραχτος. unverrückt ansehen, κυτάζω ἀσκαρδαμυκτεί, ἀκατάπαυστα.
Unverschämt, a. ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος.
Unverschämtheit, die, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία.
Unverschuldet, a. ἀθῶος, ἀνάξιος. unverschuldetes Unglück, δυστυχία τὴν ὁποίαν ὑποφέρει τις ἀναξίως, ἀδίκως. (ohne Schulden), ὁποῦ δὲν ἔχει χρέη.
Unversehen, a. ἀνέλπιστος.
Unversehens, ad. ἀνέλπιστα, ἀπροσδοκήτως.
Unversehrt, a. ἀβλαβής, ἀζημίωτος.
Unversöhnlich, a. ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν φιλιώνεται.

Unversöhnlichkeit, die, τὸ ἀφιλίωτον.
Unversöhnt, a. ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν ἐφιλιώθη.
Unversorgt, a, ἀπρόβλεπτος, μὴ προβλεμμένος.
Unverstand, der, ἡ ἀνοησία, μωρία.
Unverständig, a. ἀνόητος, μὴ φρόνιμος.
Unverständlich, a. ἀκατάληπτος, ἀσαφής.
Unverständlichkeit, die, ἡ ἀκαταληψία, ἀσάφεια.
Unversucht, a. ἀδοκίμαστος, ὁποῦ δὲν ἐδοκιμάσθη.
Unverträglich, a. ἀσύμφωνος. ἀφιλίωτος.
Unverwandt, a. ἀκίνητος. mit unverwandten Augen, μὲ ἀκίνητα ὀμμάτια, χωρὶς νὰ ἀπογυρίσῃ τὰ ὀμμάτια.
Unverwehrt, a. ἀνεμπόδιστος.
Unverweigerlich, a. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποῤῥιφθῇ. s. verweigern.
Unverwelklich, a. ἀμάραντος, ὁποῦ δὲν μαραίνεται.
Unverwerflich, a. ἀναπόβλητος, ὁποῦ δὲν ἀποβάλλεται. ἀκατηγόρητος.
Unverweslich, a. ἄφθαρτος, ἄλυτος ἀπὸ τὸ σάπημα.
Unverweslichkeit, die, τὸ ἄφθαρτον, ἡ ἀφθαρσιά.
Unverwindlich, a. ὁποῦ δὲν ἀντιπληρώνεται. s. verwinden.
Unverwundbar, a. ἀπλήγωτος, ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληγωθῇ.
Unverzagt, a. ἄφοβος.
Unverzagtheit, die, ἡ ἀφοβία.
Unverzeihlich, a. ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ.
Unverzüglich, a. ἀναργοπόρητος, χωρὶς ἀργοπορίαν.
Unvollkommen, a. ἀτελὴς, ἀτελείωτος, ἐλλειπής.
Unvollkommenheit, die, ἡ ἀτέλεια.
Unvollständig, a. ἐλλειπὴς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λείπει τι.
Unvollständigkeit, die, τὸ ἐλλειπές.
Unvorgreiflich, a. χωρὶς τρόπον προσταγῆς προφερόμενος.
Unvorsätzlich, a. μὴ ἐξεπίτηδες γενόμενος. ἀνεκούσιος.
Unvorsichtig, a. ἀστόχαστος, ἀπρόσεκτος, χωρὶς προσοχήν.
Unvorsichtigkeit, die, ἡ ἀστοχασία, ἀπροσεξία.
Unwahr, a. μὴ ἀληθὴς, ψευδής.
Unwahrheit, die, τὸ μὴ ἀληθὲς, ψεῦδος.
Unwahrscheinlich, a. ἀπίθανος.
Unwahrscheinlichkeit, die, ἡ ἀπιθανότης.
Unwandelbar, a. ἀσάλευτος, ἀμετάβλητος, στερεὸς, σταθερός.
Unwegsam, a. ἄβατος, ἀπεριπάτητος.
Unweise, a. ἄφρων, ἀσύνετος, ἀνόητος, ἀστόχαστος.
Unweisheit, die, ἡ ἀφροσύνη, ἀνοησία, ἀστοχασία.
Unweit, ad. ὄχι μακρυά.
Unwerth, a. ἀνάξιος.
Unwerth, der, τὸ ἀνάξιον.
Unwesen, das, ἡ ἀταξία, σύγχυσις, ἀνακατωσιά.
Unwetter, das, ἡ κακοκαιρία.
Unwichtig, a. (ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ πρέπον ζύγι), μὴ ἀξιόλογος.
Unwichtigkeit, die, (ἔλλειψις τοῦ σωστοῦ ζυγιοῦ). τὸ μὴ ἀξιόλογον.
Unwiderleglich, a. ἀναντίῤῥητος, ἀναπάρνητος, τοῦ ὁποίου δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐνάντιον.
Unwiderruflich, a. ἀναθέτητος, ἀμετάτρεπτος.
Unwiderruflichkeit, die, τὸ ἀμετάτρεπτον.
Unwidersprechlich, a. ἀναντίῤῥητος, ἀναμφίβολος.

widerstehlich, a. ἀνεναντίωτος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἐναντιωθῇ.
widerstehlichkeit, die, τὸ ἀνεναντίωτον.
wiederbringlich, a. ἀμετακόμιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετακομισθῇ. ἀμετάτρεπτος.
wille, der, ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυμός.
willig, a. ἀγανακτημένος, μὴ εὐχαριστημένος, θυμουμένος.
wirksam, a. ἀνενέργητος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ.
wirksamkeit, die, τὸ ἀνενέργητον, ἡ ἀνενέργεια.
wirthbar, a. ἀκατοίκητος, ἔρημος.
wissend, a. ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἠξεύρει τίποτες.
wissenheit, die, ἡ ἀμάθεια.
wissentlich, ad. μὴ ἠξεύρωντας, χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ τις, χωρὶς γνῶσιν.
witzig, a. μὴ ἀγχίνους, χωρὶς πνεῦμα.
würdig, a. ἀνάξιος.
würdigkeit, die, τὸ ἀνάξιον.
zahlbar, a. ἀπλήρωτος, ὁποῦ δὲν εἶναι καιρὸς νὰ πληρωθῇ.
zählig, Unzählbar, a. ἀναρίθμητος.
ze, die, ἡ οὐγγιά.
zeit, die, μὴ ἁρμόδιος καιρός. zur Unzeit, παράκαιρα.
zeitig, a. ἄκαιρος, παράκαιρος.
zeitigkeit, die, τὸ ἄκαιρον, παράκαιρον.
zerbrechlich, a. ἄκλαστος, ἀτζάκιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τζακισθῇ.
zerstörbar, unzerstörlich, a. ἀχάλαστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ, ἀκατάλυτος.
zerstörbarkeit, Unzerstörlichkeit, die, ἡ ἀκαταλυσία.
zertrennlich, Unzertrennbar, a. ἀχώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ.
Unzertrennlichkeit, Unzertrennbarkeit, die, τὸ ἀχώριστον, ἡ ἀχωρισία.
Unziemlich, a. ἀπρεπής.
Unziemlichkeit, die, ἡ ἀπρέπεια.
Unzierlich, a. ἀστόλιστος, ἁπλὸς, ἀχαμνὸς, ἄνοστος.
Unzucht, die, ἡ ἀσέλγεια. ἀσωτία, πορνεία. Unzucht treiben, πορνεύω.
Unzüchtig, a. ἀσελγὴς, ἄσωτος, δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας. unzüchtige Reden, αἰσχρὰ, ἀσχήμα λόγια.
Unzüchtigkeit, die, ἡ ἀσέλγεια. αἰσχρότης.
Unzufrieden, a. ἀνευχάριστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος.
Unzufriedenheit, die, ἡ ἀνευχαρίστησις.
Unzugänglich, Unzugängig, a. ἄβατος, ἀπρόσβατος.
Unzulänglich, a. ὁποῦ δὲν φθάνει, μὴ ἀρκετός.
Unzulänglichkeit, die, τὸ μὴ ἀρκετόν.
Unzulässig, a. ἀπρόσδεκτος, ὁποῦ δὲν συγχωρεῖται νὰ γένῃ.
Unzuverlässig, a. ἀβέβαιος.
Unzuverlässigkeit, die, ἡ ἀβεβαιότης.
Unzweifelhaft, a. ἀναμφίβολος.
Ueppig, a. πολυτελὴς, πολυδάπανος, πλουσιοπάροχος. (wollüstig), ἀσελγὴς, δεδομένος εἰς τὰς ἡδονάς.
Ueppigkeit, die, ἡ πολυδαπανία, πολυτέλεια. τὸ πλουσιοπάροχον. ἡ ἀσέλγεια.
Urahn, Urahnherr, der, ὁ προπάτωρ, πρῶτος πατὴρ ἑνὸς γένους.
Uralt, a. παμπάλαιος.
Urältermutter, die, (ἡ τριμάμμη) μητέρα τῆς προμάμμης, (ἡ βαβὰ τῆς βαβᾶς).
Urältern, die, (pl.) οἱ πρόγονοι, οἱ

πρῶτοι γονεῖς ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατάγεται ἕνα γένος.
Urältervater, der, ὁ τρίπαππος, πατέρας τοῦ προπάππου, (πάππος τοῦ πάππου).
Urbar, a. καλλιεργημένος, γεωργημένος. urbar machen, καλλιεργῶ, γεωργῶ (τόπον ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐκαλλιεργήθη).
Urbild, das, τὸ πρωτότυπον, ἡ πρωτότυπος εἰκόνα.
Urenkel, der, ὁ δισέγγονος, ὑιὸς τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης.
Urenkelin, die, ἡ δισεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης.
Urfehde, die, ὅρκος τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ ἐξορισμένος ὅτι δὲν θέλει ζητήσει ἐκδίκησιν.
Urgicht, die, (veralt.), ὁμολόγησις τοῦ καταδίκου εἰς τὰ βάσανα.
Urgroßmutter, die, ἡ προμάμμη, μητέρα τῆς μάμμης, (τῆς βαβᾶς).
Urgroßvater, der, ὁ πρόπαππος, πατέρας τοῦ πάππου.
Urheber, der, ὁ αἴτιος, πρῶτος αἴτιος.
Urin, der, τὸ κάτουρον, οὖρον.
Urinblase, die, ἡ φοῦσκα (ὁποῦ περιέχει τὸ κάτουρον).
Uringlas, das, τὸ κατουρογύαλον.
Urinsalz, das, ἅλας τι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ κάτουρον.
Urkunde, die, μαρτυρικὸν γράμμα, αὐτόγραφον χρησιμεῦον εἰς ἀπόδειξιν.
Urkunden, v. a. ἐπιμαρτυρῶ, βεβαιώνω.
Urkundlich, ad. εἰς ἔνδειξιν, εἰς μαρτυρίαν.
Urlaub, der, ἡ ἄδεια (διδομένη εἴς τινα, νὰ λείπῃ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὴν δουλειάν του).
Urne, die, τὸ στάμνιον, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἔβαναν τὴν στάκτην τῶν νεκρῶν.
Urplötzlich, s. Plötzlich.
Urquell, der, ἡ πρώτη πηγή (μεταφορικῶς).
Ursache, die, ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον.
Urschrift, die, τὸ πρωτότυπον (γράμμα).
Ursprache, die, γλῶσσα πρωτότυπος ἡ ὁποία δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην. ὁμοίως· γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου (καὶ ὄχι τῆς μεταφράσεως).
Ursprung, der, ἡ ἀρχὴ, πρώτη ἀρχή.
Ursprünglich, a. προκαταρκτικὸς, ἀρχαῖος, πρῶτος.
Urstoff, der, ἡ πρώτη ὕλη, τὸ πρῶτον στοιχεῖον.
Urtheil, das, ἡ κρίσις. (Richterspruch), ἀπόφασις κριτοῦ.
Urtheilen, v. a. κρίνω, κάμνω κρίσιν.
Urtheilskraft, die, ἡ κρίσις, κριτικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου.
Urväter, οἱ προπάτορες. s. Uraltern.
Urwelt, die, ὁ ἀρχαῖος κόσμος.
Urwesen, das, τὸ πρῶτον ὄν, τὸ προκαταρκτικὸν ὄν.
Urwort, das, λέξις, πρωτότυπος.
Urzeit, die, ὁ ἀρχαῖος καιρός.

V.

anz, die, ἡ σχολὴ, ἀργία.
jabunde, der, ἕνας περιφερόμενος ς τὸν κόσμον. ζήτουλας.
et, das, ὁ ἀποχαιρετισμός.
etschmauß, der, συμπόσιον ἀποχαιρετισμοῦ.
uta, die, (bey Wechseln ꝛc.), ἡ τι- ; (εἰς ταῖς χαμβιάλαις).
mpyr, der, ὁ βουρκόλακκας, νεκρὸς ποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν τάφον εἰς καιν νυκτὸς καὶ βυζάνει τὸ αἷμα τῶν ωντανῶν (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιαίμονες).
nille, die, ἡ βανίλια, (καρπός τις ρωματικὸς τῆς Ἀμερικῆς).
all, der, ὁ ὑποτελὴς, ὑποκείμενος ς ἀνώτερον αὐθέντην.
e, die, ἀγγεῖον (μάλιστα διὰ λουούδια καὶ διὰ στολισμόν τραπέζης . τ. ε.)
ter, der, ὁ πατέρας, πατήρ.
terhirz, das, πατρικὴ καρδιά.
terland, das, ἡ πατρὶς, πατρίδα.
terländisch, a. τῆς πατρίδος.
terliebe, die, πατρικὴ ἀγάπη.
terlich, a. πατρικὸς, πατρῷος.
terlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει πατέρα, ποῦ ἔχασε τὸν πατέρα.
termord, der, ἡ πατροκτονία, παροφονία.
termörder, der, ὁ πατροκτόνος, παροφόνος.
terstadt, die, ἡ πατρικὴ πόλις, παρίδα.
terstelle, die, τόπος πατρός. Vaterstelle bey einem vertreten, εἶμαι τιὸς εἰς τόπον πατρὸς, ἔχω τινὰ ὡς ιόν μου.
terunser, das, τὸ πάτερ ἡμῶν.

Vegetabilien, die, (pl.) τὰ φυτὰ, χόρτα, λάχανα.
Vegetabilisch, a. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ φυτὰ, εἰς τὰ χόρτα, λάχανα.
Veilchen, das, τὸ ἴον, ἴτζιον, ὁ μενεξές.
Veilchenblau, a. γαλάζιος ὡσὰν τὰ ἴα, (ἰδὲ Veilchen).
Venerisch, a. ἀφροδίσιος, ἀφροδισιακὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸ ἀφροδισιακὸν πάθος (εἰς τὴν μαλαφράντζα, κοινῶς) ὁποῦ ἔχει τὸ ἀφρ. πάθος.
Ventil, das, ἡ δικλὶς, δικλίδα, (πετζὶ ἢ ἄλλο ὁποῦ σκεπάζει μίαν τρύπαν καὶ ἀνήγει καὶ σφαλεῖ).
Ventilator, der, τὸ ἀνεμιστήριον, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἐμβάζουν ἀπ' ἔξω καλὸν ἀέρα εἰς τὸν ὀνδᾶν.
Verabfolgen, — lassen, v. a. παραδίδω (τι εἰς τινα ὁποῦ ἔρχεται νὰ τὸ πάρῃ).
Verabreden, v. a. συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν (κυρίως· συνομιλῶντας).
Verabredung, die, ἡ συμφωνία, συνθήκη.
Verabsäumen, v. a. ἀμελῶ.
Verabsäumung, die, ἡ ἀμέλεια, τὸ ἀμέλημα.
Verabscheuen, v. a. βδελύττομαι, συχαίνομαι.
Verabscheuung, die, ὁ βδελυγμὸς, συχαμὸς, ἡ ἀποστροφή.
Verabscheuungswürdig, a. βδελυκτὸς, μισητὸς, συχαμερός.
Verabschieden, v. a. ἀποπέμπω, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου.
Verabschiedung, die, ἡ ἀποπομπὴ, ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν.

Veraccisen, v. a. πληρώνω τὸ τελώνιον (τουρκ. γιεμπροῦκι) ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα.
Veraccordiren, v. a. συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμὴν μιᾶς δουλειᾶς.
Verachten, v. a. καταφρονῶ.
Verächter, der, ὁ καταφρονητής.
Verächtlich, a. καταφρονητικός.
Verachtung, die, ἡ καταφρόνησις.
Veralten, v. n. παλαιώνομαι.
Veraltet, a. πεπαλαιωμένος, παλαιωμένος,
Veränderlich, a. μεταβλητὸς, ἀκατάστατος.
Veränderlichkeit, die, τὸ μεταβλητὸν, ἡ ἀκαταστασία.
Verändern, v. a. μεταβάλλω, ἀλλάζω. sich —, μεταβάλλομαι. (μεταφ.) ὑπανδρεύομαι.
Veränderung, die, ἡ μεταβολή.
Veranlassen, v. a. προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι, δίδω ἀφορμήν.
Veranlassung, die, ἡ προξένησις, ἀφορμή.
Veranstalten, v. a. ἑτοιμάζω, κατασκευάζω.
Veranstaltung, die, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή.
Verantworten, v. a. διαφεντεύω, ἀπολογῶ. sich —, διαφεντεύομαι, ἀπολογοῦμαι.
Verantwortlich, a. ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν.
Verantwortlichkeit, die, ἡ ὑποχρέωσις (τινος) εἰς τὸ νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν.
Verantwortung, die, ἡ διαφέντευσις, ἀπολογία.
Verarbeiten, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς δουλειάν (οἷον· πετζὶ εἰς ὑποδήματα κ. τ. ε.)
Verarbeitung, die, ἡ μεταχείρισις εἰς δουλείαν.
Verargen, v. a. einem etwas —, κατηγορῶ τινὰ διά τι (εἰς τὸν στοχασμόν μου).
Verarmen, v. n. πτωχεύω, πτωχαίνω, γίνομαι πτωχός.
Verarrendieren, s. verpachten.
Verarten, s. ausarten.
Verauctioniren, v. a. πωλῶ εἰς δημοπρασίαν.
Veräußern, v. a. πωλῶ, πουλῶ.
Veräußerung, die, ἡ πώλησις, πούλησις.
Verbacken, v. a. μεταχειρίζομαι (ἀλεύρι) εἰς ψήσιμον (ψωμιοῦ κ. τ. ε.). ὁμοίως· χαλνῶ εἰς τὸ ψήσιμον.
Verband, der, τὸ δέσιμον, ὁ δεσμὸς, (μιᾶς πληγῆς).
Verbannen, v. a. ἐξορίζω.
Verbannte, der, ὁ ἐξορισμένος.
Verbannung, die, ὁ ἐξορισμός.
Verbauen, v. a. ἐμποδίζω, σκεπάζω μὲ ἕνα κτίριον. — μεταχειρίζομαι ἢ δαπανῶ εἰς κτίσιμον. sich —, δαπανῶ παραπολὺ εἰς τὸ κτίσιμον.
Verbeißen, v. a. das Lachen, den Schmerz, κρύπτω τὰ γέλοια, τὸν πόνον μὲ τὸ νὰ συσφίξω τὰ δόντια. sich —, πιάνομαι μὲ τὰ δόντια καὶ δὲν ξεκολλοῦμαι (ὡς τὰ σκυλιά).
Verbergen, v. n. κρύπτω.
Verbergung, die, ἡ κρύψις, τὸ κρύψιμον.
Verbesserer, der, ὁ διορθωτής.
Verbesserlich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ διορθωθῇ.
Verbessern, v. a. διορθώνω.
Verbesserung, die, ἡ διόρθωσις.
Verbethen, a. παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ μοι (με) συγχωρέσῃ.

:beugen, sich, κάμνω προσκύνησιν.
:beugung, die, ἡ προσκύνησις.
:biegen, v. a. στραβώνω.
:bieten, v. a. ἀπογορεύω, ἐμποδίζω.
:bietung, die, s. Verbot.
:binden, v. a. eine Wunde, δένω ίαν πληγήν. die Augen —, δένω ὰ ὀμμάτια (μὲ ἕνα μανδύλι κ. τ. ε.) ın Buch —, δένω ἀχαμνὰ ἕνα βιλίον (μάλιστα ἀλλάζωντας τὴν τάξιν ῶν φύλλων). (vereinigen), συνδένω, ώνω. (verpflichten), ὑποχρεώνω. nöthigen), ἀναγκάζω. Sie werden ich verbinden, θέλετέ με ὑποχρεώει. sich —, δένω μίαν πληγήν μου. – συνδένομαι, ἑνώνομαι. — ὑποεώνομαι (μόνος μου).
bindlich, a. ὑποχρεωτικὸς, ὁποῦ τοχρεώνει. — ὑποχρεωμένος.
bindlichkeit, die, ἡ ὑποχρέωσις, τὸ ρέος.
bindung, die, ἡ σύνδεσις, ἕνωσις, σύνδεσμος, ἡ συνέχεια. — einer Wune, τὸ δέσιμον μιᾶς πληγῆς.
bitten, v. a. etwas, παρακαλῶ νὰ ἡ γένῃ τι. ἀνανεύω, δὲν δέχομαι.
bittern, v. a. πικραίνω, πικρώνω, ρυσ. καὶ μεταφ.)
bitterung, die, τὸ πίκραιμα, πίρωμα.
blättern, v. a. χάνω, δὲν εὑρίσκω ς ἕνα βιβλίον (ἀνακατώνωντας τὰ ύλλα).
bleiben, v. a. μένω.
:bleiben, das, ἡ μονή. es hat daey sein Verbleiben, καὶ ἂς μείνῃ ύτως (ἔτζι).
:bleichen, v. n. κιτρινίζω, γίνομαι ίτρινος, χάνω τὸ χρῶμα, ξεθωριάζω.
:blenden, v. a. θαμβώνω. ἀπατῶ.

Verblendung, die, τὸ θάμβωμα. ἡ ἀπάτη.
Verblichen, a. κιτρινισμένος, ξεθωριασμένος. (verstorben), ἀπεθαμένος, ἀποθαμένος.
Verblüffen, v. a. θαμβώνω, συγχίζω.
Verblüfft, a. θαμβωμένος, ἔκθαμβος, συγχισμένος.
Verblühen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀνθήσω, χάνω τὰ ἄνθη. μαραίνω, χαλνοῦμαι.
Verblümt, a. μεταφορικὸς, ἀλληγορικὸς.
Verbluten, sich, χάνω ὅλον τὸ αἷμα μου.
Verblutung, die, τὸ χάσιμον ὅλου τοῦ αἵματος.
Verborgen, a. κρυμμένος, κρυφός, κρύφιος.
Verborgen, v. a. δανείζω. δίδω δανεικά.
Verborgenheit, die, ἡ κρύψις, τὰ κρύψιμον.
Verbot, das, ἡ ἀπαγόρευσις, τὸ ἐμπόδιον.
Verbrämen, v. a. πιμπιλώνω (μάλιστα μὲ γοῦναν).
Verbrand, der, ξύλα ἢ κάρβουνα διὰ καύσιμον.
Verbrauch, der, ἡ δαπάνη, αὐτὰ ὁποῦ δαπανοῦνται.
Verbrauchen, v. a. δαπανῶ, ἀναλῶ ἢ μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν.
Verbrauen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ φκιάσω πῖβαν.
Verbrausen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω (οἷον ὁ μοῦστος, ἡ πῖβα).
Verbrechen, v. n. πταίω, ἁμαρτάνω.
Verbrechen, das, τὸ πταίσιμον, κακούργημα, ἔγκλημα.

Verbrecher, der, ὁ κακοῦργος, κακοποιός.
Verbrecherinn, die, ἡ κακούργη, κακούργισσα.
Verbrecherisch, a. κακοῦργος, ἄνομος.
Verbreiten, v. a. ἐξαπλώνω, ἐκτείνω. — κοινοποιῶ, φανερώνω εἰς τὸ κοινό.
Verbreitung, die, ἡ ἐξάπλωσις. κοινοποίησις.
Verbrennen, v. a. καίω, κατακαίω. — καίομαι, κατακαίομαι. sich —, καίω (τὸ χέρι, τὰ δάκτυλα κ. τ. ε. ἀπὸ ἀπροσεξίαν). (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ μὲ τὸ νὰ τὸν εἰπῶ τι ἀληθὲς ὅμως δυσάρεστον.
Verbrennlich, a. καυστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ καῇ.
Verbrennung, die, ἡ καῦσις, κατάκαυσις, τὸ καύσιμον.
Verbringen, v. a. die Zeit, διατρίβω, ἀπερνῶ τὸν καιρόν.
Verbrüdern, sich, ἀδελφίζομαι, συναδελφίζομαι, ἑνώνομαι ὡσὰν ἀδέλφια.
Verbrüderung, die, ἡ συναδελφότης, ἀδελφικὴ ἕνωσις.
Verbrühen, v. a. ζεματίζω.
Verbuhlt, a. ὁποῦ ζητεῖ ἔρωτα.
Verbuhltheit, die, ἡ ζήτησις τοῦ ἔρωτος.
Verbunden, a. συνδεμένος, ἑνωμένος. (verpflichtet), ὑποχρεωμένος, ὑπόχρεως.
Verbündet, a. συνδεμένος, ἑνωμένος (διὰ πόλεμον), σύμμαχος.
Verbürgen, sich, ἐγγυοῦμαι, γίνομαι ἐγγυητής.
Verbürgung, die, ἡ ἐγγυησία.
Verbutten, v. a. μαραίνω, χαλνῶμαι, φθείρομαι (ὡς τὰ φυτὰ ἀπὸ ξηράδα, καὶ μικρὰ παιδία ἢ ζῶα ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς).
Verdacht, der, ἡ ὑποψία. in Verdacht haben, ὑποπτεύω.
Verdächtig, a. ὕποπτος.
Verdämmen, v. a. ἐμποδίζω, σφαλίζω μὲ πρόχωμα. s. Damm.
Verdammen, v. a. καταδικάζω. κολάζω.
Verdammlich, a. ἀξιοκόλαστος. ἀξιοκατηγόρητος.
Verdammniß, die, ἡ κόλασις, καταδίκασις εἰς κόλασις.
Verdammt, a. καταδικασμένος. κολασμένος. — κατηραμένος.
Verdammung, die, ἡ καταδίκασις, ὁ καταδικασμός. ἡ καταδίκασις εἰς κόλασιν, ὁ κολασμός.
Verdampfen, v. n. ἐξατμίζομαι. verdampfen lassen, ἐξατμίζω.
Verdanken, v. a. εἶμαι ὑπόχρεως (νὰ εὐχαριστήσω).
Verdauen, v. a. χωνεύω (τὸ φαγί).
Verdaulich, a. εὐκολοχώνευτος.
Verdauung, die, ἡ χώνευσις.
Verdauungskraft, die, ἡ χωνευτικὴ δύναμις (τοῦ στομαχιοῦ).
Verdeck, das, τὸ κατάστρωμα, ἡ κουβέρτα τοῦ καραβιοῦ.
Verdecken, v. a. σκεπάζω, κρύπτω.
Verdenken, v. a. einem etwas, κατηγορῶ τινὰ διὰ τι (εἰς τὸν νοῦν μου μόνον).
Verderb, der, ἡ φθορὰ (μάλιστα εἰς τὰ ἤθη).
Verderben, v. a. φθείρω, χαλνῶ, ἀφανίζω. v. n. φθείρομαι, χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι.
Verderben, das, ἡ φθορὰ, ἀπώλεια, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός.
Verderber, der, ὁ χαλαστής.

:derblich, a. ὁποῦ φθείρεται, χαλνᾶ ὕκολα. (schädlich), ὀλέθριος, ὁποῦ ἐρει ἀπώλειαν, ἀφανισμόν.

·derblichkeit, die, τὸ ὀλέθριον.

·derbniß, die, (das), ἡ φθορὰ, ὁ χασμός.

:derbtheit, die, ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, ακοήθεια.

:deutschen, v. a. μεταφράζω εἰς τὰ ερμανικά. — ἐξηγῶ.

·deutschung, die, ἡ μετάφρασις, εἰς ὰ γερμανικά. — ἡ ἐξήγησις.

·dichten, v. a. πυκνώνω (οἷον τὸν έρα συσφίγγωντάς τον).

·dichtung, die, ἡ πύκνωσις, τὸ πύνωμα (οἷον τοῦ ἀέρος).

:dicken, v. a. πυκνώνω (ὑγρὰ πράγατα, οἷον ἕνα ζουμί).

:dickung, die, ἡ πύκνωσις, τὸ πύνωμα (ὑγροῦ πράγματος).

:dienen, v. a. εἶμαι ἄξιος. Lob —, ἶμαι ἄξιος ἐπαίνου. (erwerben), κεραίνω, κερδίζω.

rdienst, das, τὸ ἄξιον, ἡ ἀξιότης, ὑτὸ ὁποῦ κάμνει τὸν ἄνθρωπον ἄιον, ἡ ἀξιομισθία.

rdienst, der, τὸ κέρδος (τὸ καθημεινόν).

rdienstlich, a. ἄξιος, ἀξιόμισθος.

rdient, a. ἄξιος. sich verdient mahen, γίνομαι ἄξιος, κάμνω τι ἄξιον παίνου.

rdingen, v. a. συμφωνῶ διὰ τὴν πληωμὴν, παραγγέλλω καὶ κάμνω συμωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν.

rdingung, die, παραγγελία μὲ συμωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν.

rdolmetschen, v. a. μεταφράζω, ἐξηῶ.

rdolmetschung, die, ἡ μετάφρασις, ἐξήγησις.

Verdoppeln, v. a. διπλώνω, κάμνω διπλὸν, ἀναδιπλώνω.

Verdoppelung, die, ἡ δίπλωσις, ἀναδίπλωσις.

Verdorben, a. φθαρμένος, χαλασμένος.

Verdorbenheit, die, ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, ἀπώλεια, κακοήθεια.

Verdorren, v. n. ξηραίνω, ξηραίνομαι.

Verdrängen, v. a. ἀποδιώχνω (κυρίως στρημώνωντας).

Verdrängung, die, ἡ ἀποδίωξις.

Verdrehen, v. a. στραβώνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς).

Verdrehung, die, ἡ στράβωσις.

Verdrießen, v. n. es verdrießt mich, μὲ κακοφαίνεται, μοὶ εἶναι δυσάρεστον. sich keine Mühe, keine Kosten verdrießen lassen, δὲν λυποῦμαι τὸν κόπον, τὰ ἔξοδα.

Verdrießlich, a. σκυθρωπὸς, ὁποῦ ἔχει τὸ κέφι χαλασμένον). (unangenehm), δυσάρεστος.

Verdrießlichkeit, die, ἡ σκυθρωπότης. τὸ δυσάρεστον.

Verdrießlichkeiten, die, (pl.) μαλώματα, καυγάδες.

Verdringen, s. verdrängen.

Verdrossen, a. ὀκνηρὸς, μισόπονος.

Verdrossenheit, die, ἡ ὀκνηρία.

Verdrucken, v. a. zum Drucken verbrauchen), μεταχειρίζομαι, ἀναλῶ, δαπανῶ εἰς τὸν τύπον. (falsch drucken), τυπώνω ἀχαμνὰ, κάμνω σφάλμα εἰς τὸν τύπον.

Verdruß, der, ἡ ἀδημονία, σκυθρωπία, σκυθρωπότης. τὸ δυσάρεστον.

Verdrüßlich, s. verdrießlich.

Verduften, verdüften, s. verdunsten.

Verdunkeln, v. a. σκοτεινιάζω.

Verdunkelung, die, ὁ σκοτεινιασμός.

Verdünnen, *v. a.* ἀραιώνω, κάμνω ἀραιόν.
Verdünnung, die, ἡ ἀραίωσις.
Verdunsten, verdünsten, *v. n.* ἐξατμίζομαι.
Verdursten, *v. a.* ἀφανίζομαι ἀπὸ τὴν δίψαν.
Verdüstern, s. verdunkeln.
Veredeln, *v. a.* εὐγενίζω, καλλωπίζω.
Veredelung, die, ὁ εὐγενισμὸς, καλλωπισμός.
Verehlichen, *v. a.* ὑπανδρεύω. (sich verehlichen), ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι.
Verehlicht, *a.* ὑπανδρευμένος, νυμφευμένος.
Verehlichung, die, ἡ ὑπανδρεία.
Verehren, *v. a.* τιμῶ, σέβομαι. einem etwas —, χαρίζω τινάς τι (νὰ τὸν τιμήσω).
Verehrer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τιμᾷ, σέβεται. ὁμοίως· ἐραστής.
Verehrung, die, ἡ τίμησις.' (Geschenk), τὸ χάρισμα.
Verehrungswürdig, *a.* ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος, σεβάσμιος.
Vereiden, *v. a.* ὑποχρεώνω διὰ μέσου ὅρκου.
Vereidung, die, ὑποχρέωσις διὰ μέσου ὅρκου.
Verein, der, ἡ ἕνωσις, συντροφία, ἑταιρία.
Vereinbaren, s. vereinigen.
Vereinbarlich, *a.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, σύμφωνος.
Vereinigen, *v. a.* ἑνώνω. sich —, ἑνώνομαι. συμφωνῶ.
Vereinigung, die, ἡ ἕνωσις, συμφωνία.
Vereinzeln, *v. a.* πωλῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, χωρίζω (οἷον μίαν βιβλιοθήκην) πωλῶντας, διαπωλῶ.
Vereinzelung, die, ἡ διαπώλησις.
Vereiteln, *v. a.* ματαιώνω, κάμνω μάταιον, χαλνῶ.
Vereitelung, die, ἡ ματαίωσις.
Vereteln, *v. a.* προξενῶ ἀναγοῦλαν.
Verenden, *v. a.* ἀποπνέω (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ θηρία ὁποῦ σκοτώνονται εἰς τὸ κυνῆγι).
Verengen, *v. a.* στενώνω, κάμνω στενόν.
Verengung, die, ἡ στένωσις.
Vererben, *v. a.* etwas auf einen, ἀφίνω τινός τι εἰς κληρονομίαν.
Vererbung, die, ἡ ἄφεσις εἰς κληρονομίαν.
Verergen, *v. a.* μεταβάλλω εἰς μεταλλεῖον. s. Erz.
Verewigen, *v. a.* αἰωνίζω, προξενῶ μνήμην ἀθάνατον.
Verewigt, *a.* αἰωνισμένος. — ὁμοίως· ὁ μακαρίτης.
Verewigung, die, ὁ αἰωνισμός.
Verfahren, *v. a.* μεταχειρίζομαι, ἀκολουθῶ, πράττω. *v. a.* μετακομίζω, φέρω (μὲ ἁμάξι). den Zoll —, ἀποφεύγω τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπροῦκι, τουρκ.) πέρνωντας ἄλλον δρόμον. den Weg —, ἐμποδίζω τὸν δρόμον (μὲ ἁμάξι).
Verfahren, das, ἡ μεταχείρισις, ὁ τρόπος. τὸ φέρσιμον.
Verfall, der, ἡ πτῶσις, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός.
Verfallen, *v. n.* πίπτω, ξεπίπτω, χαλνῶμαι. in etwas —, ἐμπίπτω, εἴς τι (οἷον· εἰς ἀῤῥωστίαν). auf etwas —, ἐμπίπτω εἴς τι (οἷον· εἰς στοχασμὸν), μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν. dem Fiskus —, πίπτω εἰς τὸ δημόσιον θησαυροφυλάκιον (οἷον· τὰ ὑπάρχοντά τινος ὁποῦ ἀπέθανε χωρὶς κλη-

ϱονόμους). der Wechsel ist verfallen, ἀπέϱασε ἡ διοϱία τῆς καμβιάλης (τοῦ βεξηλίου). (am Körper), λιγναίνω, γίνομαι λιγνός.

erfallen, a. ξεπεσμένος, χαλασμένος. (confiscirt), δημοσιευμένος. ein verfallener Wechsel, καμβιάλη (βεξήλιον) τῆς ὁποίας ἡ διοϱία ἀπέϱασε. (am Körper), λιγνὸς, ξεϱαγγινός.

erfallzeit, die, ἡ διοϱία τῆς πληϱωμῆς (τῆς καμβιάλης).

erfälschen, v. a. νοθεύω, δολώνω, κάμνω ψεύτικον.

erfälscher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ νοθεύει.

erfälschung, die, τὸ νόθευμα, δόλωμα.

erfangen, sich, v. r. πιάνομαι, ἐμπεϱδεύομαι (οἷον· εἰς δίκτυον). mit den Zähnen), πιάνομαι μὲ τὰ δόντια, δὲν ἠμποϱῶ νὰ τὰ ἐβγάλω. das Pferd hat sich verfangen, τὸ ἄλογον ἐκϱύωσε καὶ ἔγινε παϱαλυτικόν.

erfangen, v. n. ὠφελῶ, ἐνεϱγῶ.

erfänglich, a. δόλιος, σοφιστικὸς, ἀπατηλός.

erfänglichkeit, die, τὸ δόλιον, ἀπατηλόν.

erfärben, sich, v. r. ξεθωϱιάζω, χάνω τὸ χϱῶμα. (im Gesichte), ἀλλάζω τὸ χϱῶμα τοῦ πϱοσώπου, κοκκινίζω, κιτϱινίζω.

erfassen, v. a. συγγϱάφω, συνθέτω.

erfasser, der, ὁ συγγϱαφεύς.

erfassung, die, σύνθεσις συγγϱάμματος. (Einrichtung), ἡ διάταξις, κατασκευή. — eines Landes —, σύνταγμα πολιτικὸν ἑνὸς τόπου (Zustand), ἡ κατάστασις. sich in Verfassung setzen, ἑτοιμάζομαι, πϱοετοιμάζομαι (μάλιστα διὰ πόλεμον).

Verfaulen, v. n. σήπτομαι, σαπίζω.

Verfechten, v. a. διαφεντεύω, ἀπολογῶ.

Verfechtung, die, ἡ διαφεντεύσις, ἀπολογία.

Verfehlen, v. a. δὲν ἐπιτυχαίνω, (δὲν βαϱῶ ἕνα σημεῖον), δὲν εὑϱίσκω. ich werde nicht verfehlen), δὲν θέλω λείψει.

Verfeinern, v. a. λεπτύνω, καθαίϱω. (μεταφ.) καλλωπίζω (τὰ ἤθη).

Verfeinerung, die, ἡ λέπτυνσις, κάθαϱσις. — ὁ καλλωπισμὸς (τῶν ἠθῶν), ἡ καλλιέϱγεια.

Verfertigen, v. a. κάμνω, κατασκευάζω, φκιάνω.

Verfertiger, der, ὁ κατασκευαστής.

Verfertigung, die, ἡ κατασκεύασις, κατασκευή.

Verfinstern, v. a. σκοτεινιάζω.

Verfinsterung, die, ὁ σκοτεινιασμός. ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης.

Verfitzen, v. a. συγχίζω, ἀνακατώνω, ἐμπεϱδεύω (μαλλιά, κλωσταῖς).

Verflechten, v. a. συμπλέκω, πεϱιπλέκω (φυσικῶς καὶ μεταφ.)

Verflechtung, die, ἡ συμπλοκὴ, πεϱιπλοκὴ, τὸ πεϱιπλέξιμον.

Verfliegen, v. n. πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διασκοϱπίζομαι. (schnell vergehen), ἀπεϱνῶ ὀγλήγωϱα (ὡς ὁ καιϱός). (verdünsten), ἐξατμίζομαι.

Verfließen, v. n. χάνομαι ῥέοντας ἢ τϱέχωντας. — (vergehen), ἀπεϱνῶ (λέγεται διὰ τὸν καιϱόν).

Verfließung, die, τὸ πέϱασμα (τοῦ καιϱοῦ).

Verflößen, v. a. ῥίπτω ξύλα εἰς ἕνα ποτάμι διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νεϱὰν εἰς ἕνα διωϱισμένον τόπον.

Verflossen, a. ἀπεϱασμένος.

Verfluchen, *v. a.* καταρῶμαι, ἀναθεματίζω.
Verflüchtigen, *v. a.* διαλύω εἰς ἀτμίδαις.
Verflüchtigung, die, ἡ διάλυσις εἰς ἀτμίδαις.
Verfluchung, die, ἡ κατάρα, τὸ ἀνάθεμα.
Verfluß, der, τὸ πέρασμα (τοῦ καιροῦ).
Verfolg, der, ἡ ἀκολούθησις, τὰ ἀκόλουθα.
Verfolgen, *v. a.* ἀκολουθῶ, ἐξακολουθῶ. (nachsetzen), κυνηγῶ, κατατρέχω, διώκω. (bedrücken), θλίβω, τυραννῶ, κατατρέχω.
Verfolger, der, ὁ διώκτης, ὁποῦ θλίβει, ὁποῦ κατατρέχει.
Verfolgung, die, ἡ κυνήγησις, κατάτρεξις. θλίψις, τυραννία.
Verfressen, *v. a.* δαπανῶ εἰς λαιμαργίαις.
Verfügen, *v. a.* διατάσσω, ὀρδινιάζω, κάμνω διάταξιν. sich —, πηγαίνω (λέγεται μάλιστα διὰ μεγάλους).
Verfügung, die, ἡ διάταξις, ὀρδινία.
Verführen, *v. a.* (Waaren), μετακομίζω, φέρω (πρᾶγμα εἰς ξένους τόπους). jemanden —, ἀπατῶ, παροδηγῶ.
Verführer, der, ὁ ἀπατεών.
Verführerin, die, μία ἀπατηλή.
Verführerisch, *a.* ἀπατηλός.
Verführung, die, (von Waaren), ἡ μετακομιδὴ, τὸ φέρσιμον (τοῦ πράγματος εἰς ξένους τόπους). (Lockung), ἡ ἀπάτη.
Verfüttern, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς τροφὴν ζώων.
Vergaffen, sich, *v. r.* ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ (τρελὸν) ἔρωτα.
Vergähren, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω, (λέγεται διὰ μοῦστον καὶ πίβαν).
Vergällen, *v. a.* einen Fisch, πικρύνω ἕνα ψάρι σχίζωντας τὴν χολήν του. (μεταφ.) πικραίνω, πικρώνω.
Vergalloppiren, sich, *v. r.* (im gem. Leben), λέγω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν.
Vergänglich, *a.* ἀπεραστικὸς, πρόσκαιρος, προσκαιρινός.
Vergänglichkeit, die, τὸ ἀπεραστικὸν, προσκαιριόν).
Vergangen, *a.* ἀπερασμένος, παρωχημένος.
Vergangenheit, ὁ ἀπερασμένος καιρός.
Verganten, s. Verauctioniren, Versteigern.
Vergatterung, die, ἡ συνάθροισις (τῶν στρατιωτῶν).
Vergeben, *v. a.* die Karten, κάμνω σφάλμα δίδωντας τὸ χαρτιά. mit Gift —, φαρμακώνω. eine Stelle ꝛc. —, δίδω τινὸς ἕνα ἐπάγγελμα. einem etwas —, (verzeihen), συγχωρῶ τινός τι. seinem Rechte nichts vergeben, δὲν παραιτῶ τίποτες ἀπὸ τα προνόμιά μου. sich —, *v. r.* (im Kartenspiele), κάμνω σφάλμα δίδωντας τὰ χαρτιά. (mit Gift), φαρμακώνομαι, πέρνω φαρμάκι.
Vergeben, *a.* s. Vergeblich.
Vergebens, *ad.* ματαίως, μάταια.
Vergeblich, *a.* μάταιος, ἀνωφελής.
Vergebung, die, ἡ συγχώρησις. (mit Gift), φαρμάκωσις. s. Vergeben.
Vergehen, *v. n.* (verfließen), ἀπερνῶ (ὡς ὁ καιρός). χάνομαι ἀφανίζομαι. sich —, *v. r.* πταίω, πταίγω, (φταίγω), κάμνω σφάλμα.
Vergehen, das, Vergehung, die, τὸ σφάλμα, πταίσιμον.
Vergelten, *v. a.* ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω.

rgelter, der, ὁ ἀνταμείβων, ἀνταιίδων.
rgeltung, die, ἡ ἀνταμοιβὴ, ἀνταιόδοσις, ἀντάμειψις.
rgeltungsrecht, das, τὸ δίκαιον τῆς ἀνταμοιβῆς, τῆς ἀνταποδόσεος.
rgesellschaften, sich, v. r. συντροφεύμαι, ἐμβαίνω εἰς συντροφίαν, ἑνώομαι.
rgessen, v. a. ἀλησμονῶ, λησμονῶ.
rgessenheit, die, ἡ ἀλησμόνησις, λημονὴ, λήθη.
rgeßlich, (vergessen), a. ἀλησμονητιὸς, ἀμνήμων.
rgeßlichkeit, die, ἡ ἀλησμονησία, μνηιονευτικὸν ἀδύνατον.
rgeuden, v. a. δαπανῶ εἰς τὰ χαμέα, χαλνῶ (τὰ ἄσπρα μου), κακοξοιάζω.
rgeudung, die, ἡ δαπάνη εἰς τὰ χαιένα, τὸ κακοξοδίασμα.
rgewissern, v. a. βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω.
rgewisserung, die, ἡ βεβαίωσις. ἐπιβεβαίωσις.
rgießen, v. a. χύνω, ἐκχύνω, ξεχύω. ein Loch — mit Bley ꝛc., γεμίω μίαν τρύπαν χύνωντας μέσα μοὐβι κ. τ. ε.
rgießung, die, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον.
rgiften, v. a. φαρμακώνω.
rgifter, der, ὁ φαρμακωτής.
rgiftung, die, ἡ φαρμάκωσις.
rgiß mein nicht, das, τὸ χαμαίδρυον, μικρόν τι λουλοῦδι οὐρανογαλάζιον ὁποῦ γίνεται ἀνάμεσα εἰς τὰ χόρτα).
rgittern, v. a. καγγελλώνω, σφαλίζω μὲ κάγγελλα.
rgitterung, die, τὸ καγγέλλωμα.
rglasen, v. a. ὑαλώνω, μεταβάλλω εἰς γυαλί.

Verglasung, die, ἡ μεταβολὴ εἰς γυαλί, τὸ ὑάλωμα.
Verglasuren, Verglasieren, v. a. βερνικώνω, γανώνω μὲ λιθάργυρον (οἷον τὰ τζουκάλια).
Vergleich, der, ἡ παραβολὴ, σύγκρισις. (streitender Partheyen), ὁ τεριασμός.
Vergleichen, v. a. συγκρίνω. — τεριάζω. sich —, v. r. τεριάζομαι.
Vergleichungsstufe, die, (in der Sprachlehre), τὸ συγκριτικὸν, (εἰς τὴν γραμματικήν).
Verglimmen, v. a. σβύνομαι ἀγάλ' ἀγάλια (ὡς κάρβουνα κ. τ. ε.)
Vergnügen, v. a. (befriedigen), εὐχαριστῶ, κάμνω (τινὰ) εὐχαριστημένον, δίδω αἰτίαν τῆς εὐχαριστήσεως. (ergötzen), εὐφραίνω, τέρπω, χαροποιῶ. sich —, εὐφραίνομαι τέρπομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι).
Vergnügen, das, ἡ χαρὰ, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Vergnüglich, Vergnügsam, a. εὐχαριστημένος, ὁποῦ εὔκολα εὐχαριστεῖται, μέτριος.
Vergnügt, a. χαρούμενος, εὐφραινόμενος.
Vergnügung, die, ἡ χαρὰ, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Vergolden, v. a. χρυσώνω.
Vergolder, der, ὁ χρυσωτής.
Vergoldung, die, τὸ χρύσωμα.
Vergönnen, v. a. ἀφίνω, συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν.
Vergöttern, v. a. ἀποθεώνω.
Vergötterung, die, ἡ ἀποθέωσις.
Vergraben, v. a. παραχώνω.
Vergrabung, die, ἡ παράχωσις.
Vergrasen, v. n. σκεπάζομαι ἀπὸ χόρτα.
Vergreifen, sich, v. r. (von Waaren), πωλοῦμαι. die Hand —, στραμπουλίζω τὸ χέρι. (etwas falsches ergrei-

fen), λανθάνω, πιάνω ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ὅπου θέλω. an einem —, δέρνω, τινὰ (μάλιστα ἀπὸ θυμόν). an etwas —, πέρνω τι, βάνω χέρι εἰς τι ὅπου δὲν πρέπει.

Vergrößern, v. a. μεγαλύνω, μεγαλειώνω.

Vergrößerung, die, ἡ μεγαλείωσις.

Vergrößerungsglas, das, γυαλὶ ὅπου μεγαλύνει (οἷον· ἐκεῖνα εἰς τὰ τηλεσκόπια) ὁμοίως· μικροσκόπιον.

Vergünstigen, v. a. Vergünstigung, die, s. Erlauben, Erlaubniß.

Vergüten, v. a. ἀντιπληρώνω ζημίαν.

Vergütung, die, ἡ ἀντιπλήρωσις τῆς ζημίας.

Verhack, der, δένδρα κομμένα εἰς ἐμπόδιον τοῦ δρόμου.

Verhaft, der, ἡ φυλάκωσις.

Verhaften, v. a. φυλακώνω.

Verhaftet, a. φυλακωμένος. βαλμένος εἰς ἐνέχυρον.

Verhalten, v. a. κρατῶ, δὲν ἀφίνω. (verbergen), κρύπτω, δὲν φανερώνω. sich —, φέρνομαι, κάμνω, μεταχειρίζομαι. (im Verhältniß stehen), ἔχω ἀναλογίαν. die Sache verhält sich so, ἡ ὑπόθεσις εἶναι αὐτὴ κ. τ. ε.

Verhalten, das, τὸ φέρσιμον, ἡ μεταχείρισις.

Verhältniß, das, ἡ ἀναλογία. — ὁ σύνδεσμὸς (μεταξὺ ἀνθρώπων).

Verhältnißmäßig, a. ἀνάλογος. ad. ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν.

Verhandeln, v. a. (verkaufen), πωλῶ. (Verhandlungen machen), πραγματεύομαι (διὰ μίαν ὑπόθεσιν).

Verhandlung, die, ἡ πραγμάτεια, συνομιλία ἢ ἀλληλογραφία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν).

Verhängen, v. a. σκεπάζω μὲ ἕνα κρεμασμένον πανὶ κ. τ. ε. dem Pferde den Zügel —, ἀφίνω τὸ χαλινάρι, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχῃ ἀχαλίνωτον. (von Gott), διορίζω, προορίζω.

Verhängniß, das, τὸ προωρισμένον (ἀπὸ τὸν θεόν). ἡ εἱμαρμένη.

Verharren, v. n. προσκαρτερῶ. — μένω.

Verharren, das, Verharrung, die, ἡ προσκαρτέρησις.

Verharschen, v. a. σφαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ φλοῦδαν, (λέγεται διὰ τὰς πληγάς).

Verhärten, v. a. σκληρύνω, σκληρώνω, κάμνω σκληρόν. den Leib —, ἐμφράττω, προξενῶ ἔμφραξιν.

Verhärtung, die, ἡ σκλήρυνσις, σκλήρωσις.

Verhaßt, a. μισητός.

Verhätscheln, v. a. χαλνῶ (ἕνα παιδί) μὲ πολλαῖς κολακείαις, μὲ τὰ χάδια.

Verhau, das, s. Verhack.

Verhauen, v. a. den Weg, ἐμποδίζω τὸν δρόμον μὲ δένδρα κομμένα. sich —, δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας μὲ τὸ σπαθί. (μεταφ.) συγχίζομαι εἰς τοὺς λόγους μου.

Verheben, sich, v. n. ξενεφριάζομαι, πάσχω κακὸν ἀπὸ τὸ νὰ σηκώνω ἕνα πρᾶγμα πολλὰ βαρύ.

Verheeren, v. a. ἐρημώνω, χαλνῶ.

Verheerung, die, ἡ ἐρήμωσις, ὁ χαλασμός.

Verheften, v. a. (ein Buch), δὲν ῥάπτω καλὰ ἕνα βιβλίον, συγχίζω τὰ φύλλα. (zuheften), ῥάπτω, μπαλώνω.

Verhehlen, v. a. κρύπτω, δὲν φανερώνω.

Verhehlung, die, τὸ κρύψιμον.

Verhellen, s. Zuhellen.

heimlichen, v. a. κρύπτω (ἕνα μυ-
ικόν).
heimlichung, die, τὸ κρύψιμον, (ἐ-
ς μυστικοῦ).
heirathen, s. Verheurathen.
heißen, v. a. ὑπόσχομαι.
heißung, die, ὁ ὑπόσχεσις. göttliche
-, ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ.
helfen, v. a. einem zu etwas, βοη-
ῶ τινὰ νὰ λάβῃ τι.
henkert, a. διαβολιαμένος, διαβολι-
ς, κατηραμένος.
herrlichen, v. a. δοξάζω, προξενῶ
ξαν.
errlichung, die, ὁ δοξασμός.
etzen, v. a. ἀναγριώνω, παρακινῶ
θυμόν.
eurern, s. Vermiethen.
eurathen, v. a. ὑπανδρεύω, νυμ-
ύω. sich —, ὑπανδρεύομαι, νυμ-
ύομαι.
eurathet, a. ὑπανδρευμένος.
eurathung, die, ἡ ὑπάνδρευσις,
ανδρεία.
inderlich, a. ἐμποδιστικὸς, ἀποῦ
ποδίζει.
indern, v. a. ἐμποδίζω.
inderung, die, τὸ ἐμπόδιον.
offen, v. a. ἐλπίζω.
offen, das, nur: wider Verhoffen,
ὁ ἐλπίδα, ἀνέλπιστα.
öhnen, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω.
öhnung, die, τὸ περιγέλασμα, ἡ
ιέπαιξις.
ör, das, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις (εἰς
κριτήριον), ἐρώτησις τοῦ κριτοῦ.
ören, v. a. einen, ἐξετάζω, ἐρωτῶ
α (εἰς τὸ κριτήριον). etwas —,
ακούω, δὲν ἀκούω (ἀπὸ ἀπρασε-
ν).

Verhudeln, v. a. χαλνῶ (δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα).
Verhüllen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω, καλύπτω.
Verhüllung, die, ἡ σκέπασις, περιτύλιξις, κάλυψις.
Verhungern, v. n. ἀποθνήσκω, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πεῖναν.
Verhunzen, v. a. χαλνῶ, συγχίζω (δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα).
Verhuren, v. a. χαλνῶ μὲ τὴν πορνεῖαν, δαπανῶ εἰς ταῖς πόρναις.
Verhurt, a. δεδομένος εἰς τὴν πορνείαν.
Verhüthen, v. a. προφυλάγω, φυλάγω (ἀπὸ ἕνα κακόν).
Verhüthung, die, ἡ προφύλαξις.
Verjagen, v. a. ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω.
Verjagung, die, ἡ ἀποδίωξις.
Verjähren, v. n. ἀκυρώνομαι, χάνω τὸ κύρος, χάνω τὸ δίκαιον μὲ τὸ νὰ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἀνενέργητον.
Verjährt, a. ἀποῦ ἔχασε τὸ κύρος, μὲ τὸ νὰ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἀνενέργητον, παπαλαιωμένος. verjährtes Vorurtheil, ψεύτικη γνώμη στερεωμένη εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πολυχρονίας.
Verjährung, die, τὸ χάσιμον τοῦ κύρους. ἰδὲ Verjähren.
Verinteressiren, v. a. πληρώνω διάφορον. sich —, φέρω διάφορον.
Verirren, sich, v. r. χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι.
Verirrung, die, τὸ χάσιμον τοῦ δρόμου, ἡ πλάνη. (μεταφ.) τὸ σφάλμα, αμάρτημα, πταίσιμον.
Verjüngen, v. a. ξανανεώνω, ξαναποδίδω τὸ ἄνθος τῆς νεάτητος. (verkleinern), μικρύνω, σμικρύνω. sich —,

ξανανεώνομαι, γίνομαι ὡς νέος πάλιν. verjüngte Maßstab, der, ἡ γεωμετρικὴ σκάλα.
Verjüngung, die, ἡ ξανανέωσις, σμίκρυνσις.
Verkalken, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην ἢ τρόπον ἀσβέστου (μέταλλα, πέτραις, μάλιστα μὲ φωτίαν).
Verkälten, sich, v. a. κρυώνω.
Verkältung, die, τὸ κρύωμα.
Verkappen, v. a. κουκουλώνω, σκεπάζω.
Verkappt, a. κουκουλωμένος, σκεπασμένος, περιτυλιγμένος. (μεταφ.) ὑποκρινόμενος.
Verkauf, der, ἡ πώλησις, πούλησις.
Verkaufen, v. a. πωλῶ, πουλῶ.
Verkäufer, der, ὁ πωλητὴς, πουλητής.
Verkäuflich, a. ὁποῦ πωλεῖται, διωρισμένος εἰς τὸ νὰ πωληθῇ.
Verkehr, der, ἡ συναναστροφή. (Handel), ἀμοιβαία πραγματεία, συνεμπορία.
Verkehren, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω. (μεταφ.) μεταβάλλω. den Sinn —, στραβώνω τὸν νόημα. v. n. (mit jemanden), συναναστρέφομαι, ἔχω συναναστροφὴν (μέ τινα). (handeln), πραγματεύω, κάμνω πραγματείαν.
Verkehrt, a. γυρισμένος, ἀνάποδας. (μεταφ.) διεφθαρμένος, διεστραμμένος. ad. ἀνάποδα.
Verkehrtheit, die, ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, κακοήθεια, ἀνάποδος τρόπος.
Verkehrung, die, ὁ γυρισμὸς, ἀναποδογυρισμός. ἡ μεταβολή. στράβωσις.
Verkeilen, v. a. στερεώνω μὲ σφῆνα.
Verkennen, v. a. παραγνωρίζω.
Verketteln, v. a. σφαλίζω (θύραν κ. τ. ε.) μὲ ἕνα ἀλυσιδάκι.
Verketten, v. a. συνδένω σφικτά.
Verkettung, die, σφικτὸς σύνδεσμος, σφικτὴ ἕνωσις ἢ συνέχεια.
Verketzern, v. a. κατηγορῶ ὡς αἱρετικόν.
Verketzerung, die, κατηγορία ὡς αἱρετικοῦ.
Verkitten, v. a. κολλῶ μὲ λιθόκολλαν. s. Kitt.
Verklagen, v. a. ἐγκαλῶ, προσκλαίω εἰς τὸ κριτήριον, κατηγορῶ.
Verkläger, der, ὁ ἐγκαλεστὴς, κατήγορος.
Verklagte, der, ὁ ἐγκαλεσμένος, ἐναγόμενος.
Verklagung, die, ἡ ἐγκάλεσις, πρόσκλαυσις εἰς κριτήριον, κατηγόρησις.
Verklären, v. a. μετασχηματίζω εἰς λαμπρὸν σχῆμα. δοξάζω, προξενῶ δόξαν ἀθάνατον.
Verklärung, die, ὁ μετασχηματισμος εἰς λαμπρὸν σχῆμα.
Verklärung Christi, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ.
Verklatschen, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ (φλυαρῶντας).
Verklecken, v. a. λερώνω, μουρδώνω.
Verkleiben, Verkleben, v. a. στουμπώνω (μίαν τρύπαν) κολλῶντας χαρτὶ ἐπάνω. στουμπώνω μὲ χῶμα.
Verkleiden, v. a. σκεπάζω (οἷον τὸν τοῖχον μὲ σανίδια). sich —, βάνω ἄλλα φορέματα νὰ μή με γνωρίσουν.
Verkleidet, a. μεταβλημένος μὲ τὰ φορέματα, (τουρκ. τεπτίλης).
Verkleidung, die, ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος διὰ μέσου ἄλλων φορεμάτων.
Verkleinerlich, a. κατηγορητικός.
Verkleinern, v. a. μικρύνω, μικραίνω, σμικρύνω. (μεταφ.) κατηγορῶ.

leinerungswort, das, τὸ ὑποκορι-
κὸν, (εἰς τὴν γραμματικήν).
leistern, v. a. ἀλείφω μὲ ἀλευρό-
λλαν.
nüpfen, v. a. συνδένω, ἑνώνω.
nüpfung, die, ὁ σύνδεσμος, ἡ ἕνω-
ς, συνέχεια.
ochen, v. n. βράζω ἀρκετά.
ohlen, v. n. μεταβάλλομαι εἰς
ρβουνα. v. a. μεταβάλλω εἰς κάρ-
υνα.
östigen, s. Beköstigen.
riechen, sich, v. a. κρύπτομαι (εἰς
ὑπαν).
rummen, v. n. στραβώνομαι (ἀπὸ
ν παράλυσιν).
ümmern, v. a. βάνω ἐμπόδιον νὰ
πληρωθῇ τινός τι. (μεταφ.) πι-
κρίνω.
ümmerung, die, τὸ ἐμπόδιον τῆς
ηρωμῆς. (μεταφ.) τὸ πίκραμα.
ündigen, v. a. μηνύω, φανερώνω,
ιοποιῶ.
ündigung, die, τὸ μήνυμα, ἡ φα-
ρωσις. Mariä Verkündigung, ὁ εὐ-
γγελισμός.
uppeln, v. a. μαστρωπεύω, προξε-
εἰς τινα ἕνα κορίτζι.
ürzen, v. a. βραχύνω, κοντεύω. —
κρύνω, σμικρύνω. die Zeit verkür-
n, διατρίβω τὸν καιρὸν, (τουρκ.
λεντίζω).
ürzung, die, ἡ κόντευσις, μίκρυν-
ς.
achen, v. a. περιγελῶ.
ag, der, τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου. ein
uch im Verlag haben, πωλῶ ἕνα
βλίον τυπωμένον μὲ τὰ ἐδικά μου
οδα. Verlag, s. Auslage s. Auslage.
agsbücher, die, ἐκεῖνα τὰ βιβλία
τὰ ὁποῖα ἐτύπωσε τις μὲ τὰ ἐδικά
του ἔξοδα.
Verlagsrecht, das, τὸ δίκαιον νὰ τυπώ-
σῃ τις ἕνα βιβλίον καὶ νὰ τὸ πω-
λήσῃ.
Verlangen, v. a. ζητῶ, ἐπιθυμῶ. es
verlangt mich, ποθῶ, ἔχω πόθον.
Verlangen, das, ἡ ζήτησις, ἐπιθυμία.
ὁ πόθος.
Verlängern, v. a. μακρύνω, κάμνω
μακρύτερον, ἐκτείνω. eine Frist —,
ἀναβάλλω μίαν διορίαν.
Verlängerung, die, ἡ μάκρυνσις, ἔκταν-
σις.
Verlarven, v. a. σκεπάζω μὲ προσωπεῖον.
(μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω. sich —, βάνω
προσωπεῖον. (μεταφ.) ὑποκρίνομαι,
καμώνομαι πῶς —.
Verlaß, der, τὰ ὑπάρχοντα ὁποῦ ἀφί-
νει τις μετὰ τὸν θάνατόν του. —
ὁμοίως· τὸ συμφωνημένον.
Verlassen, v. a. ἀφίνω, παραιτῶ. sich
—, auf etwas, auf einen, ἐμπιστεύ-
ομαι εἴς τι, εἴς τινα.
Verlassenschaft, die, τὰ ἀφιμένα ὑπάρ-
χοντα μετὰ τὸν θάνατόν τινος, ἡ
κληρονομία.
Verlassung, die, ἡ ἄφεσις, παραίτησις.
Verlästern, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ,
δυσφημίζω.
Verlästerung, die, ἡ κατηγορία, ὁ δυσ-
φημισμός.
Verlauf, der, τὸ συμβὰν, ὁ τρόπος
πῶς ἐσυνέβη τι. — τὸ πέρασμα τοῦ
καιροῦ. nach —, ἀφ' οὗ ἀφεράσῃ. —
ὕστερα ἀπὸ —.
Verlaufen, v. a. die Zeit, χάνω τὸν
καιρὸν μὲ τὸ νὰ τρέξω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
sich —, sich verirren, χάνω τὸν δρό-
μον μου, πλανῶμαι. das Wasser hat

sich verlaufen, τὰ νερὰ ἐχάθηκαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Verläugnen, s. Verleugnen.
Verläumden, s. Verleumden.
Verlaut, der, ἡ φήμη, ἡ εἴδησις τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὸ κοινόν.
Verlauten, v. i. es verlautet, τρέχει ἡ φήμη, τρέχει ὁ λόγος, λέγεται. sich — lassen, λέγω, φανερώνω.
Verleben, v. a. ἀπερνῶ (τὰς ἡμέρας, τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς).
Verlebt, a. γέρων, παλαιὸς, ὁποῦ ἔζησε πολύ. — ὁμοίως· ἀδύνατος μὲ τὸ νὰ ἀπέρασεν ἀσελγῶς.
Verlegen, v. a. βάνω ἀλλοῦ, εἰς ἄλλον τόπον, μεταφέρω. (aufschieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρον). etwas verlegt haben, δὲν ἠξεύρω ποῦ ἔβαλα, δὲν ἠμπορῶ νὰ εὕρω. (versperren), ἐμποδίζω βάνωντας ξύλα, πέτρας κ. τ. ε. εἰς ἕνα μέρος. (auslegen), ἐξοδεύω ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, κάμνω τὰ ἔξοδα. ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον μὲ τὰ ἐδικά μου ἔξοδα.
Verlegen, a. (von Waaren), ἀπούλητος, ὁποῦ δὲν πουλεῖται καὶ χαλνᾷ εἰς τὸ ἐργαστῆρι. (in Verlegenheit), στενοχωρημένος, συγχισμένος.
Verlegenheit, die, ἡ στενοχωρία, σύγχισις.
Verleger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ ἕνα βιβλίον τυπωμένον μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα.
Verleiden, v. a. einem etwas, προξενῶ τινος ἀηδίαν ἢ μῖσος διὰ ἕνα πρᾶγμα.
Verleihen, v. a. δανείζω, δίδω δανεικά. (geben, schenken), δίδω, χαρίζω.
Verleiher, der, ὁ δανειστής. — ὁ δοτὴς, ὁ χαρίζων.
Verleihung, die, τὸ δάνεισμα. — ἡ δόσις, τὸ χάρισμα.
Verleiten, v. a. παροδηγῶ, παρακινῶ εἴς τι κακὸν), ἀπατῶ.
Verleitung, die, ἡ παροδήγησις, παρακίνησις, ἀπάτη.
Verlernen, v. a. ἀλησμονῶ (αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα).
Verlesen, v. a. διαβάζω μεγαλοφώνως (νὰ τὸ ἀκούσουν πολλοί). (aussuchen, reinigen), καθαρίζω (οἷον· φακαῖς, ῥύζι κ. τ. ε.)
Verletzen, v. a. πληγώνω, λαβώνω. (beschädigen), βλάπτω, ζημιώνω. die Ehre —, ἐγγίζω τὴν τιμήν τινος. eine Regel, ein Gesetz —, παραβαίνω κανόνα, νόμον.
Verletzlich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λαβωθῇ.
Verletzung, die, τὸ λάβωμα, ἡ λαβωματιά. — ἡ παράβασις.
Verleugnen, v. a. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι. den Glauben verleugnen, ἀποστατῶ τῆς πίστεως. sich — lassen, προστάζω τὸν δοῦλον ἢ τὴν δούλευτραν νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν εἶμαι εἰς τὸ σπῆτι.
Verleugnung, die, ἡ ἄρνησις, ἀπάρνησις. — des Glaubens, ἡ ἀποστασία (ἀπὸ τὴν πίστιν).
Verleumden, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω.
Verleumder, der, ὁ κατήγορος, δυσφημιστής.
Verleumderisch, a. κατηγορητικὸς, δυσφημιστικός.
Verlieben, sich, v. r. ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ ἔρωτα.
Verliebt, a. ἐρωτευμένος. ἐρωτικός.
Verliegen, sich, v. r. χαλνοῦμαι ἀπὸ

νὰ κοίτομαι πολὺν καιρὸν, (ὡς
ικὰ πράγματα εἰς τὰ ἐργαστήρια).
eren, v. a. χάνω.
ben, v. a. ἀῤῥαβωνιάζω (υἱὸν ἢ
γατέρα). sich —, ἀῤῥαβωνιάζομαι.
bniß, das, Verlobung, die, τὸ
αβωνιασμός.
ckern, v. a. (im gem. Leben), δα-
νῶ εἰς τὰ χαμένα (μὲ οἰνοποσίαν,
γνίδια κ. τ. ε.).
gen, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ λέγῃ ψεύ-
τα.
hnen, v. a. μισθώνω. es ver-
nt der Mühe nicht, δὲν εἶναι ἄξιον
κόπου.
ren, a. χαμένος. verloren gehen,
ομαι.
schen, v. n. σβύνομαι, σβειοῦμαι.
schung, die, ἡ σβύσις, τὸ σβύ-
ον.
sen, v. a. διαμοιράζω μὲ τὸ νὰ
ω λαχνούς.
sung, die, διαμοίρασις μὲ τὸν λα-
ν.
then, v. a. κολλῶ μὲ χρυσόκολλαν
ιδηρόκολλαν.
st, der, τὸ χάσιμον, ἡ ζημία,
οῦρα.
stig, a. ὁποῦ χάνει. sich einer
he verlustig machen, χάνω ἕνα
γμα διὰ μέσου πταισίματός μου.
r Sache verlustig gehen, χάνω ἕνα
γμα.
chen, v. a. ein Loch ꝛc., στουμπώ-
σφαλίζω μίαν τρύπαν κ. τ. ε.
Testamente), διορίζω (εἴς τινα τι)
διαθήκην.
chtniß, das, τὸ διωρισμένον εἴς
διὰ μέσου διαθήκης.
hlen, (part. vermahlen), v. a.
ω, τελειώνω, ἀλέθωντας.

Vermahlen, (part. vermahlet), v. a. μεταχειρίζομαι (χρώματα) εἰς ζωγραφίαν.
Vermählen, v. a. ὑπανδρεύω. sich —, ὑπανδρεύομαι, (λέγεται διὰ τοὺς πρίγγιπας καὶ τοὺς μεγάλους).
Vermählung, die, ἡ ὑπανδρεία.
Vermahnen, v. a. νουθετῶ.
Vermachung, die, ἡ νουθεσία.
Vermaledeyen, v. a. καταρῶμαι.
Vermaledeyet, a. κατηραμένος, κατάρατος.
Vermaledeyung, die, ἡ κατάρα.
Vermänteln, v. a. ἀποσκεπάζω, σκεπάζω μὲ πρόφασιν, προφασίζομαι.
Vermauern, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον, σφαλίζω εἰς τοῖχον, περιτειχίζω.
Vermehren, v. a. αὐξάνω, πληθύνω.
Vermehrung, die, ἡ αὔξησις.
Vermeiden, v. a. ἀποφεύγω.
Vermeidung, die, ἡ ἀπόφευξις.
Vermeinen, v. a. νομίζω, στοχαζόμαι.
Vermeint, a. νομιζόμενος.
Vermelden, v. a. μηνύω, στέλλω (μάλιστα χαιρετισμούς).
Vermeldung, die, ἡ μήνυσις.
Vermengen, ἀνακατώνω, συγχίζω.
Vermengung, die, ἡ ἀνακάτωσις, σύγχισις.
Vermerken, v. a. σημειώνω.
Vermerkung, die, ἡ σημείωσις.
Vermessen, v. a. μετρῶ, ἐκμετρῶ. sich —, λανθάνομαι μετρῶντας.
Vermessen, sich, v. r. (schwören), ὀμνύω, κάμνω ὅρκους φοβερούς. (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.
Vermessen, a. τολμηρὸς, αὐθάδης.
Vermessenheit, die, ἡ τολμηρία, αὐθάδεια.
Vermiethen, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ νοικι.

Vermiether, der, ὁ νοικιαστὴς, νοικοκύρης, ὅπου δίδει μὲ τὸ νοίκι.
Vermiethung, die, τὸ νοικίασμα, δόσιμον μὲ τὸ νοίκι.
Vermindern, v. a. ὀλιγοστεύω, σμικρύνω.
Verminderung, die, ἡ ὀλιγόστευσις, σμίκρυνσις.
Vermischen, v. a. ἀνακατώνω, συμμίσγω, σμίγω.
Vermischung, die, ἡ ἀνακάτωσις, σύμμιξις, σμίξις.
Vermissen, v. a. καταλαμβάνω ὅτι λείπει. ein Schnupftuch, eine Tabaksdose vermissen, καταλαμβάνω ὅτι λείπει τὸ μανδύλι, ἡ ταμπακέρα μου κ. τ. ε.
Vermitteln, v. a. μεσιτεύω. einen Streit —, μεσιτεύω εἰς μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὅπου μαλώνουν.
Vermittelst, prp. διὰ μέσου.
Vermittler, der, ὁ μεσίτης, ξαναφιλιωτής.
Vermittelung, die, ἡ μεσιτεία. ξαναφιλίωσις.
Vermodern, v. a. σαπαίνω, σαπίζω (λέγεται μάλιστα διὰ νεκρὰ σώματα).
Vermöge, prp. διὰ τῆς δυνάμεως. διὰ μέσου.
Vermögen, das, (Kraft), ἡ δύναμις, ἰσχύς. (Besitzthum), τὸ ὑπάρχοντα, τὰ καλὰ, τὰ ἔχη.
Vermögen, v. a. δύναμαι, ἠμπορῶ. einen zu etwas —, παρακινῶ τινα εἴς τι.
Vermögend, a. ἱκανὸς, ἰσχυρός. (wohlhabend), πλούσιος.
Vermögenssteuer, die, δόσιμον ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα.
Vermummen, v. a. κουκουλώνω.
Vermummung, die, τὸ κουκούλωμα.
Vermünzen, v. a. μεταχειρίζομαι (χρυσίον, ἀσῆμι, χαλκὸν) εἰς τὸ νὰ κόψω νομίσματα, (μονέδαις).
Vermuthen, v. a. συμπεραίνω, νομίζω.
Vermuthlich, a. πιθανός. ad. πιθανῶς, καθῶς φαίνεται.
Vermuthung, die, τὸ συμπέρασμα. (Verdacht), ἡ ὑποψία.
Vernachlässigen, v. a. ἀμελῶ, δὲν φροντίζω.
Vernachlässigung, die, ἡ ἀμέλεια.
Vernageln, v. a. καρφώνω, σφαλίζω μὲ τὸ νὰ καρφώσω. ein Pferd —, κεντῶ ἕνα ἄλογον καληγώνοντάς το.
Vernagelung, die, ἡ κάρφωσις, τὸ κάρφωμα. (eines Pferdes), κέντημα ἀλόγου εἰς τὸ καλήγωμα.
Vernähen, v. a. (Zwirn rc.), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον (νῆμα, κλωσταῖς κ. τ. ε.) (zunähen), ῥάπτω, σφαλίζω ῥάπτωντας.
Vernarren, sich, v. r. ἐρωτεύομαι ἕως εἰς τρέλαν.
Vernaschen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω διὰ λαιμαργίαις.
Vernehmen, v. a. ἀκούω, καταλαμβάνω. gerichtlich —, ἐρωτῶ τινα εἰς τὸ κριτήριον.
Vernehmen, das, gutes —, (καλὴ ἀναλογία) φιλικὴ συναναστροφὴ, φιλία. in gutem Vernehmen mit jemanden stehen, εἶμαι εἰς φιλικὸν σύνδεσμον μέ τινα, συναναστρέφομαι φιλικά, ἔχω φιλίαν.
Vernehmen, das, nur: dem Vernehmen nach, καθὼς λέγεται, καθὼς τρέχει ὁ λόγος.
Vernehmlich, a. ὁποῦ ἀκούεται καθαρὰ, σαφής. vernehmlich aussprechen, προφέρω καθαρὰ τοὺς λόγους ἀπὸ καθένας ἠμπορεῖ νὰ τοὺς καταλάβῃ.
Vernehmlichkeit, die, ἡ σαφήνεια.

ıehmung, die, ἡ ἐρώτησις εἰς τὸ κρι-
ιριον.
ıeigen, sich, v. r. κάμνω προσκύνη-
ν, κλίνω τὰ γόνατα (διὰ χαιρετι-
ιόν).
ıeigung, die, ἡ προσκύνησις, κλίσις
ὶν γονάτων.
ıeinen, v. a. ἀρνοῦμαι, λέγω ὄχι.
ıeinend, a. ἀρνητικός.
ıeinung, die, ἡ ἄρνησις.
ıichten, v. a. ἀφανίζω, χαλνῶ. ἐξου-
νῶ, ἀκυρῶ.
ıichtung, die, ὁ ἀφανισμὸς, χαλα-
ός. ἡ ἐξουθένησις, ἀκύρωσις.
ıiethen, v. a. στερεώνω μὲ καρφιὰ
ραβώνωντας μὲ τὸ σφυρὶ τὴν ιμύ-
ν των ὁποῦ ἀπέρασε.
ıunft, die, τὸ λογικὸν, νοητικὸν τοῦ
θρώπου.
ıünfteln, v. a. ψιλολογοῦμαι, σο-
ζομαι, φιλοσοφῶ πολλὰ ψιλά.
ünftig, a. λογικὸς, νοητικὸς. φρό-
ιος, γνωστικός.
unftlehre, die, ἡ λογική.
unftlos, a. ἄλογος, ὁποῦ δὲν ἔχει
λογικὸν, (ὡς τὰ ζῶα).
ıunftschluß, der, ὁ συλλογισμός.
den, v. a. ἐρημώνω. v. n. ἐρημώ-
μαι, γίνομαι ἔρημος.
dung, die, ἡ ἐρήμωσις.
rdnen, v. a. προστάζω, δίδω προσ-
γήν. (Arzeneyen ꝛc.), διορίζω ἰα-
κὰ, γράφω ῥετζέτα. (festsetzen, be-
nmen), διορίζω, ἀποφασίζω, δια-
σσω.
rdnung, die, ἡ προσταγή. διάτα-
, διαταγὴ (τοῦ ἰατροῦ).
achten, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ
κι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι).
achter, der, ὁ νοικοκύρης ὁποῦ δί-
δει μὲ τὸ νοίκι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ
ἄλλο τι).
Verpachtung, die, ὁ νοικιασμός. s. Ver-
pachten.
Verpallisadiren, v. a. περικυκλώνω μὲ
παλούκια (εἰς τὸν πόλεμον).
Verpassen, v. a. χάνω διὰ τὴν ἀμέλειάν
μου, διὰ τὴν ἀπροσεξίαν μου.
Verpesten, v. a. πανουκλιάζω, φέρω τὴν
πανοῦκλαν. ὁμοίως· χαλνῶ (τὸν ἀέ-
ρα) μὲ βρῶμαν.
Verpestet, a. πανουκλιασμένος.
Verpetschieren, Verpetschaften, v. a.
βουλλώνω.
Verpfählen, v. a. παλουκώνω, στερεώ-
νω μὲ παλούκια.
Verpfänden, v. a. βάνω εἰς ἐνέχυρον.
Verpfändung, die, τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέ-
χυρον.
Verpfeffern, v. a. βάνω παρὰ πολὺ πι-
πέρι.
Verpflanzen, v. a. μεταφυτεύω.
Verpflanzung, die, ἡ μεταφύτευσις.
Verpflegen, v. a. τρέφω, προβλέπω μὲ
τὰ ἀναγκαῖα.
Verpflegung, die, τὸ θρέψιμον, ἡ πρό-
βλεψις μὲ τὰ ἀναγκαῖα.
Verpflichten, v. a. ὑποχρεώνω.
Verpflichtet, a. ὑποχρεωμένος, ὑπό-
χρεως.
Verpflichtung, die, ἡ ὑποχρέωσις.
Verpfuschen, v. a. χαλνῶ δι' ἀμάθειαν,
δι' ἀνεπιτηδειότητα.
Verpichen, v. a. πισσώνω. verpicht
oder erpicht seyn auf etwas, ἔχω
πολλὴν ἐπιθυμίαν εἴς τι, ἐπιθυμῶ
χωρὶς ἄλλο.
Verpichung, die, τὸ πίσσωμα.
Verplämpern, sich, v. r. ὑπόσχομαι
τὴν ὑπανδρείαν ἐλαφρογνώμως.
Verplatzen, v. a. das Pulver, χάνω το

μπαροῦτι ῥίπτωντας τουφέκι εἰς τὰ χαμένα.
Verplaudern, v. a. χάνω τὸν καιρὸν μὲ φλυαρίαις.
Verprassen, v. a. δαπανῶ εἰς λαιμαργίαν, εἰς πολλὰ καὶ ἀκριβὰ πιοτὰ, φαγητὰ κ. τ. ε.
Verproviantiren, v. a. προβλέπω μὲ ζωοτροφίαν (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον).
Verprocessiren, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς κρισολογήματα.
Verpuffen, v. n. ἀνάπτω ἔξαφνα καὶ μὲ κρότον (ὡς τὸ μπαροῦτι). sich —, (im gem. Leben), λέγω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν, φανερώνω ἀστόχαστα.
Verpuffung, die, ἡ ἄναψις μὲ κρότον. s. Verpuffen.
Verpuppen, sich, v. r. μεταβάλλομαι εἰς χρυσαλίδα (ὡς ἡ κάμπια πρὸ τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς πεταλοῦδα).
Verquellen, v. n. φουσκώνω ἀπὸ τὴν ὑγράδα.
Verrammeln, v. a. σφαλίζω (ὡς μίαν θύραν κ. τ. ε.) μὲ σκαμνιά, τράπεζαις βαλμέναις μαζύ.
Verrasen, v. n. σκεπάζομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ χόρτα.
Verrath, der, ἡ προδοσία.
Verrathen, v. a. προδίδω. (ein Geheimniß), προδίδω ἢ φανερώνω ἕνα μυστικόν. (für: zeigen, beweisen), δεικνύω, δείχνω.
Verräther, der, ὁ προδότης.
Verrätherey, die, ἡ προδοσία.
Verrätherin, die, ἡ προδότις, προδότρια.
Verrätherisch, a. προδοτικός.
Verrauchen, v. a. ἐξατμίζομαι.
Verrauschen, v. a. ἀπερνῶ μὲ βοὴν (ὡς μερικὰ ποτάμια).
Verrechnen, v. a. ἀπερνῶ εἰς λογαριασμόν, λογαριάζω. sich —, λανθάνομαι εἰς τὸν λογαριασμὸν, κάμνω σφάλμα.
Verrechnung, die, τὸ πέρασμα εἰς λογαριασμόν. λογαριασμός. — λάθος εἰς τὸν λογαριασμόν.
Verrecken, v. a. ψοφῶ.
Verreden, v. a. κάμνω τάγμα ὅτι δὲν θέλω νὰ κάμνω τι, ὅτι δὲν θέλω νὰ τρώγω τι κ. τ. ε. sich —, λανθάνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν.
Verreiben, v. a. ἐβγάζω τρίβωντας.
Verreisen, v. n. μισεύω, κάμνω ἕνα ταξίδι (διὰ κάμποσον καιρόν). v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὸ ταξίδι.
Verreißen, v. a. ξεσχίζω, χαλνῶ.
Verreiten, v. a. ἐξοδεύω εἰς τὸ καβαλίκευμα.
Verrenken, v. a. ξετοπίζω, στραμπουλίζω.
Verrenkung, die, τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα.
Verrennen, v. a. den Weg, κόπτω τὸν δρόμον, ἐμποδίζω τὸν δρόμον.
Verrichten, v. a. κάμνω, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ.
Verrichtung, die, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις. (Geschäft), ἡ δουλειὰ, ὑπόθεσις.
Verriechen, v. n. u. sich —, v. r. ἐξατμίζομαι, χάνομαι (ὡς ἡ δύναμις τοῦ κρασιοῦ κ. τ. ε.)
Verriegeln, v. a. σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην.
Verringern, v. a. σμικρύνω, σμικρώνω, ὀλιγοστεύω.
Verringerung, die, ἡ σμίκρυνσις, ὀλιγόστευσις.
Verrosten, v. n. σκουριάζω.
Verrostet, a. σκουριασμένος.

rostung, die, ὁ σκουριασμός.
rotten, s. verfaulen, vermodern.
rucht, a. ἀχρειότατος, ἀσεβέστατος, ετηραμένος.
rücken, v. a. κινῶ τι ἀπὸ τὸν τόον (οἷον· μίαν τράπεζαν), στραόνω. einem den Kopf —, συγχίζω ι κεφάλι τινὸς, κάμνω νὰ τρελαθῇ.
rückt, a. συγχισμένος εἰς τὸν νοῦν ιυ, ὁποῦ ἦβγεν ἀπὸ τὸν νοῦν του, ιράφρων, τρελός.
rücktheit, die, ἡ τρέλα, τρελάδα.
rückung, die, ἡ κίνησις ἀπὸ τόπον, ράβωσις. (des Verstandes), ἡ παιφροσύνη, τρέλα, τρελάδα.
rufen, v. a. δυσφημίζω. eine Münz —, ἀκυρῶ ἕνα νόμισμα (μίαν μοδαν), ἀποφασίζω νὰ μὴν εἶναι εἰς ῆσιν.
rufen, a. δυσφημισμένος. ἀκυρωμέ ς, ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν χρῆσιν.
rufung, die, ὁ δυσφημισμός. ἡ ἀρωσις.
s, der, ὁ στίχος.
agen, v. a. (abschlagen einem etis), ἀπαγορεύω, ἀρνοῦμαι, ἀποθιτω τὴν ζήτησιν. δὲν δίδω τὸ ζηύμενον. (versprechen), ὑπόσχομαι. bin versagt, ὑποσχέθηκα, ἔδωσα ν λόγον μου νὰ πάγω εἰς τινα, νὰ ρεύσω μέ τινα, νὰ ὑπανδρευθῶ τι. v. n. die Flinte versagt, τὸ τουκι δὲν πιάνει φωτιὰν, δὲν ἀνάπτει. r. ich versage mir etwas, ἐγκραδομαι ἀπό τι.
agt, a. ὁποῦ ἔδωσε τὸν λόγον του τι. (s. Versagen). ἀῤῥαβωνιαένος.
agung, die, ἡ ἀπαγόρευσις. — ὑίσχεσις.
alzen, v. a. βάνω παρὰ πολὺ ἅλας.
einem die Freude —, χαλνῶ τὴν χαράν τινος.
Versammeln, v. a. συναθροίζω.
Versammlung, die, ἡ συνάθροισις.
Versanden, v. n. γεμίζω ἢ σκεπάζομαι ἀπὸ ἄμμον.
Versart, die, εἶδος στίχων.
Versatz, der, τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέχυρον. (bey den Zinngießern), τὸ σμίξιμον τοῦ μολυβιοῦ μὲ τὸ καλάϊ. (am Schießgewehr), τὸ σκανδάλι τοῦ τουφεκιοῦ.
Versauen, v. a. λερώνω, μουρδώνω.
Versauern, v. a. ξυνίζω, γίνομαι ξυνός. (μεταφ.) γηράζω εἰς μίαν δουλειὰν, χωρὶς νὰ ἀποκτήσω τίποτες.
Versäuern, v. a. ξυνίζω παρὰ πολὺ, κάμνω παρὰ πολὺ ξυνόν.
Versaufen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὰ πιοτά. v. n. s. Ersaufen.
Versäumen, v. a. ἀμελῶ (κυρίως μὲ τὸ νὰ παραβλέψω τὸν ἁρμόδιον καιρόν).
Versäumniß, das, Versäumung, die, ἡ ἀμέλεια.
Verschachern, v. a. πωλῶ (κυρίως· εἰς τους Ἑβραίους).
Verschaffen, v. a. προξενῶ.
Verschaffung, die, ἡ προξένησις.
Verschalen, v. a. σκεπάζω (τὸν τοῖχον) μὲ λεπτὰ σανίδια ἢ μὲ καλάμια.
Verschämt, a. ἐντροπαλός.
Verschämtheit, die, ἡ ἐντροπαλότης.
Verschänden, v. a. s. Schänden.
Verschanzen, v. a. κάμνω χάρακας, περικυκλώνω μὲ χώματα.
Verschanzung, die, τὸ χαράκωμα, χῶμα συναγμένον εἰς διαφέντευσιν.
Verscharren, v. a. παραχώνω.
Verscharrung, die, ἡ παράχωσις.
Verscheiden, v. n. τελευτῶ, ἀποθνήσκω.

Verscheiden, das, ἡ τελευτὴ, ὁ θάνατος.
Verschenken, v. a. δίδω χάρισμα, χαρίζω. Wein, Bier ꝛc. —, πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.
Verschenkung, die, τὸ δίδειν χάρισμα. ἡ λιανοπούλησις.
Verscherzen, v. a. χάνω (τὸν καιρὸν μὲ χωρατάδες. jemandes Gunst —, χάνω τὴν εὔνοιάν τινος (μὲ τὸ νὰ τὸν ἐγγίζω).
Verscheuchen, v. a. ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω (μάλιστα μυΐαις, πουλιά).
Verschicken, v. a. στέλλω (εἰς διαφόρους τόπους).
Verschickung, die, τὸ στάλσιμον (εἰς διαφόρους τόπους).
Verschieben, v. a. κινῶ (ἀπὸ τὸν τόπον του ἕνα πρᾶγμα). στραβώνω. (aufschieben), ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν.
Verschieben, das, Verschiebung, die, ἡ κίνησις, στράβωσις. ἡ ἀναβολή.
Verschieden, a. διάφορος, διαφορετικός.
Verschiedentlich, ad. διαφόρως, μὲ διαφόρους τρόπους.
Verschiedenheit, die, ἡ διαφορὰ, (διαφορετικότης).
Verschießen, v. n. (von Farben), χάνομαι, ἀφανίζομαι, ξεχρωματίζομαι, ξεθωριάζω. v. a. (Pulver, Bley ꝛc.), μεταχειρίζομαι (εἰς τὸ νὰ ῥίψω) μπαροῦτι, μολύβια κ. τ. ε. eine Seite —, (in der Druckerey), συγχίζω τὰς σελίδας, βάνω μίαν σελίδα εἰς ἄλλο μέρος. sich —, die Soldaten haben sich verschossen, οἱ στρατιῶται ἔῤῥιψαν ὅλα τὰ μολύβιά των.
Verschießen, das, τὸ ξεχρωμάτισμα. s. das Vorige.
Verschimmeln, v. n. μουχλιάζω.
Verschimmelt, a. μουχλιασμένος.
Verschimpfen, v. a. ἀσχημίζω, χαλνῶ.
Verschlafen, v. a. χάνω (ἕνα καιρὸν, μίαν εὐκαιρίαν) μὲ τὸ νὰ κοιμηθῶ παρὰ πολύ.
Verschlafen, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται. ὑπνιάρης, νυστακούλης.
Verschlag, der, διάφραγμα ξύλινον, τόπος χωρισμένος καὶ κλεισμένος μὲ σανίδια, (τουρκ. περδές).
Verschlagen, v. a. (mit Bretern), σφαλίζω μὲ σανίδια, κάμνω διάφραγμα (περδὲν) ἀπὸ σανίδια. (Schiffe vom Winde), ἀποδιώχνω ἀπὸ τὸν δρόμον, ῥίπτω εἰς ἄλλον τόπον (ὡς ὁ ἄνεμος τὰ καράβια). eine Stelle in einem Buche —, χάνω ἕνα τόπον εἰς ἕνα βιβλίον ἀνακατώνωντας τὰ φύλλα. v. n. (etwas erwärmt werden), ζεσταίνομαι ὀλίγον, χλιαίνω, (ὡς νερον ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον). (nützen, wirken), ἐνεργῶ, ὠφελῶ. was verschlägt es Dir? was kann Dir das verschlagen? τί σε βλάπτει αὐτό; τί σε μέλει; τί σε κόπτει;
Verschlagen, a. πανοῦργος, πολύτροπος. (lau), χλιός.
Verschlagenheit, die, ἡ πανουργία.
Verschlämmen, v. a. et n. στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ λούνην. v. a. (verschwellen), δαπανῶ ἐξοδεύω εἰς πολυποσίαν.
Verschlämmung, die, στούμπωμα ἀπὸ λούνην.
Verschlechtern, v. a. κάμνω χειρότερον, χαλνῶ.
Verschleichen, sich, v. r. κρύπτομαι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις.
Verschleimen, v. a. στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ φλέγμα.
Verschleißen, v. a. (abtragen, abnutzen),

λνῶ μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν
ον· φορέματα). (verkaufen), πω-
.

schlemmen, s. Verschlämmen.
schlendern, v. a. χάνω (τὸν καιρὸν)
περιδιάβασιν.
schleppen, v. a. σύρνω εἰς κρυφὸν
πον. κρύπτω, κλέπτω καὶ κρύ-
ω.
schleudern, v. a. διακορπίζω, δαπα-
εἰς τὰ χαμένα. die Waaren —,
λῶ τὰ πράγματα εὐθηνότατα καὶ μὲ
ιίαν.
schleyern, v. a. σκεπάζω (κυρίως·
πρόσωπον) μὲ κάλυμμα. (μεταφ.)
λύπτω, κρύπτω.
schließen, v. a. σφαλίζω, σφαλῶ,
αλνῶ, κλείω.
schließung, die, τὸ σφάλισμα, κλεί-
μον.
schlimmern, v. a. κάμνω χειρότερον,
μνω ἀχαμνότερον. sich —, χειρο-
ρεύω, χειροτερίζω.
schlimmerung, die, ἡ χειροτέρισις,
ιροτέρευσις.
schlingen, v. a. καταπίνω (ἀπὸ
ᾶς). (verwickeln), περιπλέκω, πλέ-
ο μαζὺ (ὡς κλωνάρια κ. τ. ε.)
schlingung, die, τὸ καταπίνειν. ἡ
ρίπλεξις.
schlossen, a. σφαλισμένος, κλεισμέ-
ς. (μεταφ.) σιωπηλὸς, ὁποῦ κρύπτει
μυστικά μου.
schlucken, v. a. καταπίνω (ἀπὸ
ᾶς, οἷον· ἕνα κουκκὶ, ὀστρίδι κ.
ε.)
schlummern, v. a. χάνω (καιρὸν,
καιρίαν) μὲ τὸ νὰ νυστάξω.
schmachten, v. a. χαλνοῦμαι, ἀφανί-
μαι, ἀδυνατίζομαι (κυρίως· ἀπὸ
ν δίψαν).

Verschmachten, das, τὸ ἀδυνάτισμα, ὁ
ἀφανισμός.
Verschmähen, v. a. ἀποῤῥίπτω μὲ κα-
ταφρόνησιν, καταφρονῶ.
Verschmähung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις μὲ κα-
ταφρόνησιν, καταφρόνησις.
Verschmausen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω
εἰς συμπόσιον.
Verschmelzen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὸ νὰ ἀναλύσω (μέταλλα). (zusam-
menschmelzen), ἀνακατώνω, σμίγω ἀ-
ναλύωντας. Farben, Töne —, σμίγω
μαζὺ χρώματα, τόνους.
Verschmerzen, v. a. ὑποφέρω μὲ ὑπο-
μονὴν (μάλιστα μίαν ζημίαν).
Verschmieden, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὸ χάλκευμα.
Verschmieren, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὰ νὰ ἀλείψω. (zuschmieren), στου-
μπώνω μίαν τρύπαν (μὲ ἀσβέστην,
μὲ πηλὸν κ. τ. ε.).
Verschmitzt, a. πανοῦργος, πανουργού-
τζικος.
Verschmitztheit, die, ἡ πανουργία.
Verschnappen, sich, v. a. λέγω ἢ φανε-
ρώνω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν.
Verschnaufen, Verschnauben, v. n. πέρ-
νω ἀναπνοὴν, ἀναπαύομαι.
Verschneiden, v. a. κοντεύω μὲ τὸ νὰ
χωρίσω, μὲ τὸ νὰ κόψω. die Haare
—, χωρίζω τὰ μαλλιά. (castriren),
μουνουχίζω. Tuch, Leinwand rc. —,
χωρίζω ῥοῦχον, πανὶ (διὰ φορέματα,
ὑποκάμισα. ὁμοίως· χαλνῶ μὲ τὸ νὰ
χωρίσω. sich —, κάμνω λάθος κό-
πτωντας ἢ χωρίζωντας ῥοῦχον κ. τ. ε.
Verschneyen, v. n. σκεπάζομαι ἀπὸ
χιόνι.
Verschnieben, s. Verschnauben.
Verschnittene, der, ὁ εὐνοῦχος, μουνου-
χισμένος.

sich verlaufen, τὰ νερὰ ἐχάθηκαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Verläugnen, s. Verleugnen.
Verläumden, s. Verleumden.
Verlaut, der, ἡ φήμη, ἡ εἴδησις τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὸ κοινόν.
Verlauten, v. i. es verlautet, τρέχει ἡ φήμη, τρέχει ὁ λόγος, λέγεται. sich — lassen, λέγω, φανερώνω.
Verleben, v. a. ἀπερνῶ (τὰς ἡμέρας, τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς).
Verlebt, a. γέρων, παλαιὸς, ὁποῦ ἔζησε πολύ. — ὁμοίως· ἀδύνατος μὲ τὸ νὰ ἀπέρασεν ἀσελγῶς.
Verlegen, v. a. βάνω ἀλλοῦ, εἰς ἄλλον τόπον, μεταφέρω. (aufschieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρὸν). etwas verlegt haben, δὲν ἠξεύρω ποῦ ἔβαλα, δὲν ἠμπορῶ νὰ εὕρω. (versperren), ἐμποδίζω βάνωντας ξύλα, πέτρας κ. τ. ε. εἰς ἕνα μέρος. (auslegen), ἐξοδεύω ἐκ τῶ ἀναμεταξὺ, κάμνω τὰ ἔξοδα. ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον μὲ τὰ ἐδικά μου ἔξοδα.
Verlegen, a. (von Waaren), ἀπούλητος, ὁποῦ δὲν πουλεῖται καὶ χαλνᾷ εἰς τὸ ἐργαστῆρι. (in Verlegenheit), στενοχωρημένος, συγχισμένος.
Verlegenheit, die, ἡ στενοχωρία, σύγχισις.
Verleger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ ἕνα βιβλίον τυπωμένον μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα.
Verleiden, v. a. einem etwas, προξενῶ τινος ἀηδίαν ἢ μῖσος δι' ἕνα πρᾶγμα.
Verleihen, v. a. δανείζω, δίδω δανεικά. (geben, schenken), δίδω, χαρίζω.
Verleiher, der, ὁ δανειστής. — ὁ δοτὴς, ὁ χαρίζων.
Verleihung, die, τὸ δάνεισμα. — ἡ δόσις, τὸ χάρισμα.
Verleiten, v. a. παροδηγῶ, παρακινῶ εἴς τι κακὸν), ἀπατῶ.
Verleitung, die, ἡ παροδήγησις, παρακίνησις, ἀπάτη.
Verlernen, v. a. ἀλησμονῶ (αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα).
Verlesen, v. a. διαβάζω μεγαλοφώνως (νὰ τὸ ἀκούσουν πολλοί). (aussuchen, reinigen), καθαρίζω (οἷον· φακαῖς, ῥύζι κ. τ. ε.)
Verletzen, v. a. πληγώνω, λαβώνω. (beschädigen), βλάπτω, ζημιώνω. die Ehre —, ἐγγίζω τὴν τιμήν τινος. eine Regel, ein Gesetz —, παραβαίνω κανόνα, νόμον.
Verletzlich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λαβωθῇ.
Verletzung, die, τὸ λάβωμα, ἡ λαβωματιά. — ἡ παράβασις.
Verleugnen, v. a. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι. den Glauben verleugnen, ἀποστατῶ τῆς πίστεως. sich — lassen, προστάζω τὸν δοῦλον ἢ τὴν δούλευτραν νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν εἶμαι εἰς τὸ σπῆτι.
Verleugnung, die, ἡ ἄρνησις, ἀπάρνησις. — des Glaubens, ἡ ἀποστασία (ἀπὸ τὴν πίστιν).
Verleumden, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω.
Verleumder, der, ὁ κατήγορος, δυσφημιστής.
Verleumderisch, a. κατηγορητικὸς, δυσφημιστικός.
Verlieben, sich, v. r. ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ ἔρωτα.
Verliebt, a. ἐρωτευμένος. ἐρωτικός.
Verliegen, sich, v. r. χαλνοῦμαι ἀπὸ

τὸ νὰ κοίτομαι πολὺν καιρὸν, (ὡς μερικὰ πράγματα εἰς τὰ ἐργαστήρια).
Verlieren, v. a. χάνω.
Verloben, v. a. ἀῤῥαβωνιάζω (υἱὸν ἢ θυγατέρα). sich —, ἀῤῥαβωνιάζομαι.
Verlöbniß, das, Verlobung, die, τὸ ἀῤῥαβωνιασμός.
Verlodern, v. a. (im gem. Leben), δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα (μὲ οἰνοποσίαν, παιγνίδια κ. τ. ε.).
Verlogen, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ λέγῃ ψεύματα.
Verlohnen, v. a. μισθώνω. es verlohnt der Mühe nicht, δὲν εἶναι ἄξιον τοῦ κόπου.
Verloren, a. χαμένος. verloren gehen, χάνομαι.
Verlöschen, v. n. σβύνομαι, σβειοῦμαι.
Verlöschung, die, ἡ σβύσις, τὸ σβύσιμον.
Verlosen, v. a. διαμοιράζω μὲ τὸ νὰ ῥίψω λαχνούς.
Verlosung, die, διαμοίρασις μὲ τὸν λαχνόν.
Verlöthen, v. a. κολλῶ μὲ χρυσόκολλαν ἢ σιδηρόκολλαν.
Verlust, der, τὸ χάσιμον, ἡ ζημία, χαμοῦρα.
Verlustig, a. ὁποῦ χάνει. sich einer Sache verlustig machen, χάνω ἕνα πρᾶγμα διὰ μέσου πταισίματός μου. einer Sache verlustig gehen, χάνω ἕνα πρᾶγμα.
Vermachen, v. a. ein Loch ꝛc., στουμπώνω, σφαλίζω μίαν τρύπαν κ. τ. ε. (im Testamente), διορίζω (εἴς τινα τι) διὰ διαθήκην.
Vermächtniß, das, τὸ διωρισμένον εἴς τινα διὰ μέσου διαθήκης.
Vermahlen, (part. vermahlen), v. a. ἀλέθω, τελειώνω, ἀλέθωντας.
Vermahlen, (part. vermahlet), v. a. μεταχειρίζομαι (χρώματα) εἰς ζωγραφίαν.
Vermählen, v. a. ὑπανδρεύω. sich —, ὑπανδρεύομαι, (λέγεται διὰ τοὺς πρίγγιπας καὶ τοὺς μεγάλους).
Vermählung, die, ἡ ὑπανδρεία.
Vermahnen, v. a. νουθετῶ.
Vermachung, die, ἡ νουθεσία.
Vermaledeyen, v. a. καταρῶμαι.
Vermaledeyet, a. κατηραμένος, κατάρατος.
Vermaledeyung, die, ἡ κατάρα.
Vermänteln, v. a. ἀποσκεπάζω, σκεπάζω μὲ πρόφασιν, προφασίζομαι.
Vermauern, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον, σφαλίζω εἰς τοῖχον, περιτειχίζω.
Vermehren, v. a. αὐξάνω, πληθύνω.
Vermehrung, die, ἡ αὔξησις.
Vermeiden, v. a. ἀποφεύγω.
Vermeidung, die, ἡ ἀπόφευξις.
Vermeinen, v. a. νομίζω, στοχαζόμαι.
Vermeint, a. νομιζόμενος.
Vermelden, v. a. μηνύω, στέλλω (μάλιστα χαιρετισμούς).
Vermeldung, die, ἡ μήνυσις.
Vermengen, ἀνακατώνω, συγχίζω.
Vermengung, die, ἡ ἀνακάτωσις, σύγχισις.
Vermerken, v. a. σημειώνω.
Vermerkung, die, ἡ σημείωσις.
Vermessen, v. a. μετρῶ, ἐκμετρῶ. sich —, λανθάνομαι μετρῶντας.
Vermessen, sich, v. r. (schwören), ὀμνύω, κάμνω ὅρκους φοβερούς. (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ.
Vermessen, a. τολμηρός, αὐθάδης.
Vermessenheit, die, ἡ τολμηρία, αὐθάδεια.
Vermiethen, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ νοικι.

Vermiether, der, ὁ νοικιαστὴς, νοικοκύρης, ὁποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι.
Vermiethung, die, τὸ νοικίασμα, δόσιμον μὲ τὸ νοίκι.
Vermindern, v. a. ὀλιγοστεύω, σμικρύνω.
Verminderung, die, ἡ ὀλιγόστευσις, σμίκρυνσις.
Vermischen, v. a. ἀνακατώνω, συμμίσγω, σμίγω.
Vermischung, die, ἡ ἀνακάτωσις, σύμμιξις, σμίξις.
Vermissen, v. a. καταλαμβάνω ὅτι λείπει. ein Schnupftuch, eine Tabaksdose vermissen, καταλαμβάνω ὅτι λείπει τὸ μανδύλι, ἡ ταμπακέρα μου κ. τ. ε.
Vermitteln, v. a. μεσιτεύω. einen Streit —, μεσιτεύω εἰς μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν.
Vermittelst, prp. διὰ μέσου.
Vermittler, der, ὁ μεσίτης, ξαναφιλιωτής.
Vermittelung, die, ἡ μεσιτεία. ξαναφιλίωσις.
Vermodern, v. a. σαπαίνω, σαπίζω (λέγεται μάλιστα διὰ νεκρὰ σώματα).
Vermöge, prp. διὰ τῆς δυνάμεως. διὰ μέσου.
Vermögen, das, (Kraft), ἡ δύναμις, ἰσχύς. (Besitzthum), τὸ ὑπάρχοντα, τὰ καλὰ, τὰ ἔχη.
Vermögen, v. a. δύναμαι, ἠμπορῶ. einen zu etwas —, παρακινῶ τινα εἴς τι.
Vermögend, a. ἱκανὸς, ἰσχυρός. (wohlhabend), πλούσιος.
Vermögenssteuer, die, δόσιμον ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα.
Vermummen, v. a. κουκουλώνω.
Vermummung, die, τὸ κουκούλωμα.
Vermünzen, v. a. μεταχειρίζομαι (χρυσίον, ἀσῆμι, χαλκὸν) εἰς τὸ νὰ κόψω νομίσματα, (μονέδαις).
Vermuthen, v. a. συμπεραίνω, νομίζω.
Vermuthlich, a. πιθανός. ad. πιθανῶς, καθῶς φαίνεται.
Vermuthung, die, τὸ συμπέρασμα. (Verdacht), ἡ ὑποψία.
Vernachlässigen, v. a. ἀμελῶ, δὲν φροντίζω.
Vernachlässigung, die, ἡ ἀμέλεια.
Vernageln, v. a. καρφώνω, σφαλίζω μὲ τὸ νὰ καρφώσω. ein Pferd —, κεντῶ ἕνα ἄλογον καληγώνοντάς το.
Vernagelung, die, ἡ κάρφωσις, τὸ κάρφωμα. (eines Pferdes), κέντημα ἀλόγου εἰς τὸ καλήγωμα.
Vernähen, v. a. (Zwirn ꝛc.), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον (νῆμα, κλωσταῖς κ. τ. ε.) (zunähen), ῥάπτω, σφαλίζω ῥάπτωντας.
Vernarren, sich, v. r. ἐρωτεύομαι ἕως εἰς τρέλαν.
Vernaschen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω διὰ λαιμαργίαις.
Vernehmen, v. a. ἀκούω, καταλαμβάνω. gerichtlich —, ἐρωτῶ τινα εἰς τὸ κριτήριον.
Vernehmen, das, gutes —, (καλὴ ἀναλογία) φιλικὴ συναναστροφὴ, φιλία. in gutem Vernehmen mit jemanden stehen, εἶμαι εἰς φιλικὸν σύνδεσμον μέ τινα, συναναστρέφομαι φιλικὰ, ἔχω φιλίαν.
Vernehmen, das, nur: dem Vernehmen nach, καθὼς λέγεται, καθὼς τρέχει ὁ λόγος.
Vernehmlich, a. ὁποῦ ἀκούεται καθαρὰ, σαφής. vernehmlich aussprechen, προφέρω καθαρὰ τοὺς λόγους ὁποῦ καθένας ἠμπορεῖ νὰ τοὺς καταλάβῃ.
Vernehmlichkeit, die, ἡ σαφήνεια.

Vernehmung, die, ἡ ἐρώτησις εἰς τὸ κριτήριον.
Verneigen, sich, v. r. κάμνω προσκύνησιν, κλίνω τὰ γόνατα (διὰ χαιρετισμόν).
Verneigung, die, ἡ προσκύνησις, κλίσις τῶν γονάτων.
Verneinen, v. a. ἀρνοῦμαι, λέγω ὄχι.
Verneinend, a. ἀρνητικός.
Verneinung, die, ἡ ἄρνησις.
Vernichten, v. a. ἀφανίζω, χαλνῶ. ἐξουθενῶ, ἀκυρῶ.
Vernichtung, die, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμός. ἡ ἐξουθένησις, ἀκύρωσις.
Vernieten, v. a. στερεώνω μὲ καρφιὰ στραβώνωντας μὲ τὸ σφυρὶ τὴν ἰμύτην των ὁποῦ ἀπέρασε.
Vernunft, die, τὸ λογικὸν, νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου.
Vernünfteln, v. a. ψιλολογοῦμαι, σοφίζομαι, φιλοσοφῶ πολλὰ ψιλά.
Vernünftig, a. λογικὸς, νοητικὸς. φρόνιμος, γνωστικός.
Vernunftlehre, die, ἡ λογική.
Vernunftlos, a. ἄλογος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικὸν, (ὡς τὰ ζῶα).
Vernunftschluß, der, ο συλλογισμός.
Veröden, v. a ἐρημώνω. v. n. ἐρημώνομαι, γίνομαι ἔρημος.
Verödung, die, ἡ ἐρήμωσις.
Verordnen, v, a. προστάζω, δίδω προσταγήν. (Arzeneyen rc.), διορίζω ἰατρικὰ, γράφω ῥετζέτα. (festsetzen, bestimmen), διορίζω, ἀποφασίζω, διατάσσω.
Verordnung, die, ἡ προσταγή. διάταξις, διαταγὴ (τοῦ ἰατροῦ).
Verpachten, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ οἴκι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι).
Verpachter, der, ὁ νοικοκύρης ὁποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι (ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι).
Verpachtung, die, ὁ νοικιασμός. s. Verpachten.
Verpallisadiren, v. a. περικυκλώνω μὲ παλούκια (εἰς τὸν πόλεμον).
Verpassen, v. a. χάνω διὰ τὴν ἀμέλειάν μου, διὰ τὴν ἀπροσεξίαν μου.
Verpesten, v. a. πανουκλιάζω, φέρω τὴν πανοῦκλαν. ὁμοίως· χαλνῶ (τὸν ἀέρα) μὲ βρῶμαν.
Verpestet, a. πανουκλιασμένος.
Verpetschieren, Verpetschaften, v. a. βουλλώνω.
Verpfählen, v. a. παλουκώνω, στερεώνω μὲ παλούκια.
Verpfänden, v. a. βάνω εἰς ἐνέχυρον.
Verpfändung, die, τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέχυρον.
Verpfeffern, v. a. βάνω παρὰ πολὺ πιπέρι.
Verpflanzen, v. a. μεταφυτεύω.
Verpflanzung, die, ἡ μεταφύτευσις.
Verpflegen, v. a. τρέφω, προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα.
Verpflegung, die, τὸ θρέψιμον, ἡ πρόβλεψις μὲ τὰ ἀναγκαῖα.
Verpflichten, v. a. ὑποχρεώνω.
Verpflichtet, a. ὑποχρεωμένος, ὑπόχρεως.
Verpflichtung, die, ἡ ὑποχρέωσις.
Verpfuschen, v. a. χαλνῶ δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα.
Verpichen, v. a. πισσώνω. verpicht oder erpicht seyn auf etwas, ἔχω πολλὴν ἐπιθυμίαν εἴς τι, ἐπιθυμῶ χωρὶς ἄλλο.
Verpichung, die, τὸ πίσσωμα.
Verplämpern, sich, v. r. ὑπόσχομαι τὴν ὑπανδρείαν ἐλαφρογνώμως.
Verplatzen, v. a. das Pulver, χάνω το

μπαροῦτι ῥίπτωντας τουφέκι εἰς τὰ χαμένα.
Verplaudern, v. a. χάνω τὸν καιρὸν μὲ φλυαρίαις.
Verprassen, v. a. δαπανῶ εἰς λαιμαργίαν, εἰς πολλὰ καὶ ἀκριβὰ πιοτὰ, φαγητὰ κ. τ. ε.
Verproviantiren, v. a. προβλέπω μὲ ζωοτροφίαν (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον).
Verprocessiren, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς κρισολογήματα.
Verpuffen, v. n. ἀνάπτω ἔξαφνα καὶ μὲ κρότον (ὡς τὸ μπαροῦτι). sich —, (im gem. Leben), λέγω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν, φανερώνω ἀστόχαστα.
Verpuffung, die, ἡ ἄναψις μὲ κρότον. s. Verpuffen.
Verpuppen, sich, v. r. μεταβάλλομαι εἰς χρυσαλλίδα (ὡς ἡ κάμπια πρὸ τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς πεταλοῦδα).
Verquellen, v. n. φουσκώνω ἀπὸ τὴν ὑγράδα.
Verrammeln, v. a. σφαλίζω (ὡς μίαν θύραν κ. τ. ε.) μὲ σκαμνιά, τράπεζαις βαλμέναις μαζύ.
Verrasen, v. n. σκεπάζομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ χόρτα.
Verrath, der, ἡ προδοσία.
Verrathen, v. a. προδίδω. (ein Geheimniß), προδίδω ἢ φανερώνω ἕνα μυστικόν. (für: zeigen, beweisen), δεικνύω, δείχνω.
Verräther, der, ὁ προδότης.
Verrätherey, die, ἡ προδοσία.
Verrätherin, die, ἡ προδότις, προδότρια.
Verrätherisch, a. προδοτικός.
Verrauchen, v. a. ἐξατμίζομαι.
Verrauschen, v. a. ἀπερνῶ μὲ βοὴν (ὡς μερικὰ ποτάμια).
Verrechnen, v. a. ἀπερνῶ εἰς λογαριασμόν, λογαριάζω. sich —, λανθάνομαι εἰς τὸν λογαριασμὸν, κάμνω σφάλμα.
Verrechnung, die, τὸ πέρασμα εἰς λογαριασμόν. λογαριασμός. — λάθος εἰς τὸν λογαριασμόν.
Verrecken, v. a. ψοφῶ.
Verreden, v. a. κάμνω τάγμα ὅτι δὲν θέλω νὰ κάμνω τι, ὅτι δὲν θέλω νὰ τρώγω τι κ. τ. ε. sich —, λανθάνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν.
Verreiben, v. a. ἐβγάζω τρίβωντας.
Verreisen, v. n. μισεύω, κάμνω ἕνα ταξίδι (διὰ κάμποσον καιρόν). v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὸ ταξίδι.
Verreißen, v. a. ξεσχίζω, χαλνῶ.
Verreiten, v. a. ἐξοδεύω εἰς τὸ καβαλίκευμα.
Verrenken, v. a. ξετοπίζω, στραμπουλίζω.
Verrenkung, die, τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα.
Verrennen, v. a. den Weg, κόπτω τὸν δρόμον, ἐμποδίζω τὸν δρόμον.
Verrichten, v. a. κάμνω, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ.
Verrichtung, die, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις. (Geschäft), ἡ δουλειὰ, ὑπόθεσις.
Verriechen, v. n. u. sich —, v. r. ἐξατμίζομαι, χάνομαι (ὡς ἡ δύναμις τοῦ κρασιοῦ κ. τ. ε.)
Verriegeln, v. a. σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην.
Verringern, v. a. σμικρύνω, σμικρώνω, ὀλιγοστεύω.
Verringerung, die, ἡ σμίκρυνσις, ὀλιγόστευσις.
Verrosten, v. n. σκουριάζω.
Verrostet, a. σκουριασμένος.

Verrostung, die, ὁ σκουριασμός.
Verrotten, s. verfaulen, vermodern.
Verrucht, a. ἀχρειότατος, ἀσεβέστατος, κατηραμένος.
Verrücken, v. a. κινῶ τι ἀπὸ τὸν τόπον (οἷον· μίαν τράπεζαν), στραβώνω. einem den Kopf —, συγχίζω τὸ κεφάλι τινὸς, κάμνω νὰ τρελαθῇ.
Verrückt, a. συγχισμένος εἰς τὸν νοῦν του, ὁποῦ ἦβγεν ἀπὸ τὸν νοῦν του, παράφρων, τρελός.
Verrücktheit, die, ἡ τρέλα, τρελάδα.
Verrückung, die, ἡ κίνησις ἀπὸ τόπον, στράβωσις. (des Verstandes), ἡ παραφροσύνη, τρέλα, τρελάδα.
Verrufen, v. a. δυσφημίζω. eine Münze —, ἀκυρῶ ἕνα νόμισμα (μίαν μονέδαν), ἀποφασίζω νὰ μὴν εἶναι εἰς χρῆσιν.
Verrufen, a. δυσφημισμένος. ἀκυρωμένος, ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν χρῆσιν.
Verrufung, die, ὁ δυσφημισμός. ἡ ἀκύρωσις.
Vers, der, ὁ στίχος.
Versagen, v. a. (abschlagen einem etwas), ἀπαγορεύω, ἀρνοῦμαι, ἀποῤῥίπτω τὴν ζήτησιν. δὲν δίδω τὸ ζητούμενον. (versprechen), ὑπόσχομαι. ich bin versagt, ὑποσχέθηκα, ἔδωσα τὸν λόγον μου νὰ πάγω εἴς τινα, νὰ χορεύσω μέ τινα, νὰ ὑπανδρευθῶ τινά. v. n. die Flinte versagt, τὸ τουφέκι δὲν πιάνει φωτιὰν, δὲν ἀνάπτει. v. r. ich versage mir etwas, ἐγκρατεύομαι ἀπό τι.
ersagt, a. ὁποῦ ἔδωσε τὸν λόγον του εἴς τι. (s. Versagen). ἀῤῥαβωνιασμένος.
:rsagung, die, ἡ ἀπαγόρευσις. — ὑπόσχεσις.
rsalzen, v. a. βάνω παρὰ πολὺ ἅλας.
einem die Freude —, χαλνῶ τὴν χαράν τινος.
Versammeln, v. a. συναθροίζω.
Versammlung, die, ἡ συνάθροισις.
Versanden, v. n. γεμίζω ἢ σκεπάζομαι ἀπὸ ἄμμον.
Versart, die, εἶδος στίχων.
Versatz, der, τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέχυρον. (bey den Zinngießern), τὸ σμίξιμον τοῦ μολυβιοῦ μὲ τὸ καλάϊ. (am Schießgewehr), τὸ σκανδάλι τοῦ τουφεκιοῦ.
Versauen, v. a. λερώνω, μουρδώνω.
Versauern, v. a. ξυνίζω, γίνομαι ξυνός. (μεταφ.) γηράζω εἰς μίαν δουλειὰν, χωρὶς νὰ ἀποκτήσω τίποτες.
Versäuern, v. a. ξυνίζω παρὰ πολὺ, κάμνω παρὰ πολὺ ξυνόν.
Versaufen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὰ πιοτά. v. n. s. Ersaufen.
Versäumen, v. a. ἀμελῶ (κυρίως μὲ τὸ νὰ παραβλέψω τὸν ἁρμόδιον καιρόν).
Versäumniß, das, Versäumung, die, ἡ ἀμέλεια.
Verschachern, v. a. πωλῶ (κυρίως· εἰς τοὺς Ἑβραίους).
Verschaffen, v. a. προξενῶ.
Verschaffung, die, ἡ προξένησις.
Verschalen, v. a. σκεπάζω (τὸν τοῖχον) μὲ λεπτὰ σανίδια ἢ μὲ καλάμια.
Verschämt, a. ἐντροπαλός.
Verschämtheit, die, ἡ ἐντροπαλότης.
Verschänden, v. a. s. Schänden.
Verschanzen, v. a. κάμνω χάρακας, περικυκλώνω μὲ χώματα.
Verschanzung, die, τὸ χαράκωμα, χῶμα συναγμένον εἰς διαφέντευσιν.
Verscharren, v. a. παραχώνω.
Verscharrung, die, ἡ παράχωσις.
Verscheiden, v. n. τελευτῶ, ἀποθνήσκω.

Verscheiden, das, ἡ τελευτὴ, ὁ θάνατος.
Verschenken, v. a. δίδω χάρισμα, χαρίζω. Wein, Bier ꝛc. —, πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πίβαν κ. τ. ε.
Verschenkung, die, τὸ δίδειν χάρισμα. ἡ λιανοπούλησις.
Verscherzen, v. a. χάνω (τὸν καιρὸν μὲ χωρατάδες. jemandes Gunst —, χάνω τὴν εὔνοιάν τινος (μὲ τὸ νὰ τὸν ἐγγίζω).
Verscheuchen, v. a. ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω (μάλιστα μύϊαις, πουλιά).
Verschicken, v. a. στέλλω (εἰς διαφόρους τόπους).
Verschickung, die, τὸ στάλσιμον (εἰς διαφόρους τόπους).
Verschieben, v. a. κινῶ (ἀπὸ τὸν τόπον του ἕνα πρᾶγμα). στραβώνω. (aufschieben), ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν.
Verschieben, das, Verschiebung, die, ἡ κίνησις, στράβωσις. ἡ ἀναβολή.
Verschieden, a. διάφορος, διαφορετικός.
Verschiedentlich, ad. διαφόρως, μὲ διαφόρους τρόπους.
Verschiedenheit, die, ἡ διαφορὰ, (διαφορετικότης).
Verschießen, v. n. (von Farben), χάνομαι, ἀφανίζομαι, ξεχρωματίζομαι, ξεθωριάζω. v. a. (Pulver, Bley ꝛc.), μεταχειρίζομαι (εἰς τὸ νὰ ῥίψω) μπαροῦτι, μολύβια κ. τ. ε. eine Seite —, (in der Druckerey), συγχίζω τὰς σελίδας, βάνω μίαν σελίδα εἰς ἄλλο μέρος. sich —, die Soldaten haben sich verschossen, οἱ στρατιῶται ἔῤῥιψαν ὅλα τὰ μολύβιά των.
Verschießen, das, τὸ ξεχρωμάτισμα. s. das Vorige.
Verschimmeln, v. n. μουχλιάζω.
Verschimmelt, a. μουχλιασμένος.
Verschimpfen, v. a. ἀσχημίζω, χαλνῶ.
Verschlafen, v. a. χάνω (ἕνα καιρὸν, μίαν εὐκαιρίαν) μὲ τὸ νὰ κοιμηθῶ παρὰ πολύ.
Verschlafen, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται. ὑπνιάρης, νυστακούλης.
Verschlag, der, διάφραγμα ξύλινον, τόπος χωρισμένος καὶ κλεισμένος μὲ σανίδια, (τουρκ. περδές).
Verschlagen, v. a. (mit Bretern), σφαλίζω μὲ σανίδια, κάμνω διάφραγμα (περδὲν) ἀπὸ σανίδια. (Schiffe vom Winde), ἀποδιώχνω ἀπὸ τὸν δρόμον, ῥίπτω εἰς ἄλλον τόπον (ὡς ὁ ἄνεμος τὰ καράβια). eine Stelle in einem Buche —, χάνω ἕνα τόπον εἰς ἕνα βιβλίον ἀνακατώνωντας τὰ φύλλα. v. n. (etwas erwärmt werden), ζεσταίνομαι ὀλίγον, χλιαίνω, (ὡς νερον ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον). (nützen, wirken), ἐνεργῶ, ὠφελῶ. was verschlägt es Dir? was kann Dir das verschlagen? τί σε βλάπτει αὐτό; τί σε μέλει; τί σε κόπτει;
Verschlagen, a. πανοῦργος, πολύτροπος. (lau), χλιός.
Verschlagenheit, die, ἡ πανουργία.
Verschlämmen, v. a. et n. στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ λούνην. v. a. (verschwellen), δαπανῶ ἐξοδεύω εἰς πολυποσίαν.
Verschlämmung, die, στούμπωμα ἀπὸ λούνην.
Verschlechtern, v. a. κάμνω χειρότερον, χαλνῶ.
Verschleichen, sich, v. r. κρύπτομαι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις.
Verschleimen, v. a. στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ φλέγμα.
Verschleißen, v. a. (abtragen, abnutzen),

ιλνῶ μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν
ἴον· φορέματα). (verkaufen), πω-
ῶ.
schlemmen, s. Verschlämmen.
schlendern, v. a. χάνω (τὸν καιρὸν)
περιδιάβασιν.
schleppen, v. a. σύρνω εἰς κρυφὸν
πον. κρύπτω, κλέπτω καὶ κρύ-
τω.
schleudern, v. a. διακορπίζω, δαπα-
ῶ εἰς τὰ χαμένα. die Waaren —,
ωλῶ τὰ πράγματα εὐθηνότατα καὶ μὲ
μίαν.
schleyern, v. a. σκεπάζω (κυρίως·
ὸ πρόσωπον) μὲ κάλυμμα. (μεταφ.)
καλύπτω, κρύπτω.
schließen, v. a. σφαλίζω, σφαλῶ,
ραλνῶ, κλείω.
schließung, die, τὸ σφάλισμα, κλεί-
μον.
schlimmern, v. a. κάμνω χειρότερον,
άμνω ἀχαμνότερον. sich —, χειρο-
ερεύω, χειροτερίζω.
schlimmerung, die, ἡ χειροτέρισις,
ειροτέρευσις.
rschlingen, v. a. καταπίνω (ἀπὸ
ιᾶς). (verwickeln), περιπλέκω, πλέ-
ω μαζὺ (ὡς κλωνάρια κ. τ. ε.)
rschlingung, die, τὸ καταπίνειν. ἡ
περίπλεξις.
rschlossen, a. σφαλισμένος, κλεισμέ-
ος. (μεταφ.) σιωπηλὸς, ὁποῦ κρύπτει
ὰ μυστικά μου.
rschlucken, v. a. καταπίνω (ἀπὸ
ιᾶς, οἷον· ἕνα κουκκὶ, ὀστρίδι κ.
. ε.)
rschlummern, v. a. χάνω (καιρὸν,
ὐκαιρίαν) μὲ τὸ νὰ νυστάξω.
rschmachten, v. a. χαλνοῦμαι, ἀφανί-
ζομαι, ἀδυνατίζομαι (κυρίως· ἀπὸ
τὴν δίψαν).

Verschmachten, das, τὸ ἀδυνάτισμα, ὁ
ἀφανισμός.
Verschmähen, v. a. ἀποῤῥίπτω μὲ κα-
ταφρόνησιν, καταφρονῶ.
Verschmähung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις μὲ κα-
ταφρόνησιν, καταφρόνησις.
Verschmausen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω
εἰς συμπόσιον.
Verschmelzen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὸ νὰ ἀναλύσω (μέταλλα). (zusam-
menschmelzen), ἀνακατώνω, σμίγω ἀ-
ναλύωντας. Farben, Töne —, σμίγω
μαζὺ χρώματα, τόνους.
Verschmerzen, v. a. ὑποφέρω μὲ ὑπο-
μονὴν (μάλιστα μίαν ζημίαν).
Verschmieden, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὸ χάλκευμα.
Verschmieren, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς
τὰ νὰ ἀλείψω. (zuschmieren), στου-
μπώνω μίαν τρύπαν (μὲ ἀσβέστην,
μὲ πηλὸν κ. τ. ε.).
Verschmitzt, a. πανοῦργος, πανουργού-
τζικος.
Verschmitztheit, die, ἡ πανουργία.
Verschnappen, sich, v. a. λέγω ἢ φανε-
ρώνω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν.
Verschnaufen, Verschnauben, v. n. πέρ-
νω ἀναπνοὴν, ἀναπαύομαι.
Verschneiden, v. a. κοντεύω μὲ τὸ νὰ
χωρίσω, μὲ τὸ νὰ κόψω. die Haare
—, χωρίζω τὰ μαλλιά. (castriren),
μουνουχίζω. Tuch, Leinwand rc. —,
χωρίζω ῥοῦχον, πανὶ (διὰ φορέματα,
ὑποκάμισα. ὁμοίως· χαλνῶ μὲ τὸ νὰ
χωρίσω. sich —, κάμνω λάθος κό-
πτωντας ἢ χωρίζωντας ῥοῦχον κ. τ. ε.
Verschneyen, v. n. σκεπάζομαι ἀπὸ
χιόνι.
Verschnieben, s. Verschnauben.
Verschnittene, der, ὁ εὐνοῦχος, μουνου-
χισμένος.

Verschollen, a. ξεχασμένος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχουν εἴδησιν ἀπὸ πολὺν καιρόν.

Verschonen, v. a. φείδομαι, δὲν χαλνῶ. — δὲν ἐνοχλῶ, ἀφίνω ἥσυχον.

Verschönern, v. a. εὐμορφίζω, καλλωπίζω.

Verschönerung, die, τὸ εὐμόρφισμα, ὁ καλλωπισμός.

Verschossen, a. ξεχρωματισμένος, ξεθωριασμένος.

Verschränken, v. a. περιπλέκω σταυρωτά.

Verschrauben, v. a. (zuschrauben), σφαλίζω μίαν βίδαν. (verdrehen), στραβώνω τὴν βίδαν.

Verschreiben, v. a. (Papier, Tinte ꝛc.), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γράψιμον (χαρτὶ, μελάνην κ. τ. ε.) falsch schreiben), κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον. Waaren ꝛc. —, παραγγέλλω (πρᾶγμα διὰ γραμμάτων). Arzeneyen —, (διορίζω, ὀρδινιάζω), ἰατρικὰ (διὰ τὸν ἄῤῥωστον). einem eine Sache, als Eigenthum, Pferde ꝛc. —, διορίζω εἴς τινά τι (διὰ γράμματος) νὰ τὸ πάρῃ ὡς ἐδικόν του, ὡς ἐνέχυρον κ. τ. ε. sich —, κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον. — für jemanden, ἐγγυοῦμαι δι' ἄλλον (διὰ γράμματος).

Verschreibung, die, ἡ ὁμολογία, ἔγγραφος μαρτυρία. (Fehler), λάθος εἰς τὸ γράψιμον. (von Waaren), παραγγελία πράγματος.

Verschreyen, v. a. δυσφημίζω, κατηγορῶ.

Verschrumpfen, v. n. ζαρώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ ξηραίνω.

Verschub, der, s. Aufschub.

Verschulden, v. a. ἐπιφορτώνω ἀπὸ χρέη. etwas —, πταίω. εἶμαι πταίστης.

Verschulden, das, τὸ πταίσιμον.

Verschuldet, a. καταχρεωμένος, ὁποῦ ἔχει πολλὰ χρέη.

Verschütten, v. a. (zuschütten), σκεπάζω μὲ τὸ νὰ ῥίψω χῶμα, πέτραις κ. τ. ε. (etwas aus einem Gefäße), ξεχύνω, χάνω ἀπὸ ἀπροσεξίαν (οἷον κρασὶ ἀπὸ τὸ ποτῆρι).

Verschüttung, die, τὸ σκέπασμα μὲ χῶμα. — ἡ ἔκχυσις.

Verschwägern, sich, v. r. ἐμβαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου ὑπανδρείας, ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν.

Verschwägerung, die, ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας, κηδεστία.

Verschwärzen, v. a. μαυρίζω. (μεταφ.) δυσφημίζω, κατηγορῶ.

Verschwatzen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ συνομιλίαις ἢ μὲ φλυαρίαις.

Verschweigen, v. a. ἀποσιωπῶ.

Verschweigung, die, ἡ ἀποσιώπησις.

Verschwelgen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς φαγητὰ καὶ πιοτὰ, εἰς συμπόσια.

Verschwellen, v. n. φουσκώνω πολύ.

Verschwenden, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὰ χαμένα, κακοξοδιάζω. — διασκορπίζω, πλουσιοπαρέχω.

Verschwender, der, κακοξοδιαστὴς, πολυδάπανος, ἄσωτος.

Verschwenderisch, a. ὁποῦ διασκορπίζει τὰ ἐδικά του, πολυδάπανος. — πλουσιοπάροχος.

Verschwendung, die, ἡ πολυδαπανία.

Verschwiegen, a. ὁποῦ ἀποσιωπᾷ τὰ μυστικά.

Verschwiegenheit, die, ἡ ἀποσιώπησις τῶν μυστικῶν.

Verschwinden, v. n. χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια, ἀφανίζομαι, γίνομαι ἀφανής.

Verſchwinden, das, τὸ ἀφανίζεσθαι, ἀφανὴς γίνεσθαι.
Verſchwiſtern, ſich, v. r. συνδένομαι δι' ἀγάπης ὡσὰν μεταξὺ ἀδελφάδων. — ὁμοίως ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν. ſ. Verſchwägern.
Verſchwitzen, v. a. γεμίζω ἢ βρέχω ἀπὸ ἵδρωτα. (μεταφ.) ἀλησμονῶ, ξεχάνω (αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα).
Verſchwören, v. a. etwas, κάμνω ὅρκον νὰ μὴ κάμω ἢ νὰ μὴ ἀπολαύσω τι. ſich —, συνομνύω, συνομονιάζω, κάμνω συνωμοσίαν. (mit Schwüren bekräftigen), ἐπιβεβαιώνω μὲ πολλοὺς ὅρκους.
Verſchwörer, Verſchworene, der, ὁ συνωμότης.
Verſchwörung, die, ἡ συνωμοσία, συνομωσία.
Verſehen, v. a. (nicht ſehen, überſehen), παραβλέπω, δὲν βλέπω. (einen Fehler begehen), παραβλέπω, κάμνω σφάλμα, λανθάνω. ein Amt ꝛc. —, διοικῶ, κάμνω τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕνα ἐπάγγελμα κ. τ. ε. einen mit etwas —, προβλέπω τινὰ μέ τι, προξενῶ εἴς τινα τι, προμηθεύω. ſich —, κάμνω λάθος παραβλέπωντας. — mit etwas, προβλέπομαι μέ τι, προμηθεύομαι. — eines Dinges, προσμένω, ἐλπίζω. — an etwas (von Schwangern), ἐκπλήττομαι ἀπό τι (ὡς μία ἐγγαστρωμένη ὅταν ἡ ἔκπληξις κάμνει ἐνέργειαν εἰς τὸ παιδί τις).
ersehen, das, ἡ παράβλεψις, τὸ λάθος.
ersehren, ſ. Verletzen.
ersehung, die, ἡ πρόβλεψις κ. τ. ε. ſ. Verſehen v. a.
ersenden, v. a. στέλλω (εἰς διάφορους τόπους, μάλιστα πρᾶγμα διὰ πούλησιν), στέλλω.
Verſender, der, ἐκεῖνος ὁποῦ στέλλει.
Verſendung, die, ἡ σιάλσις, τὸ στάλσιμον.
Verſengen, v. a. καψαλίζω (ὡσὰν τὰ μαλλιά).
Verſengung, die, τὸ καψάλισμα.
Verſenken, v. a. βυθίζω, καταποντίζω.
Verſenkung, die, ὁ βυθισμὸς, καταποντισμός.
Verſetzen, v. a. μεταθέτω, βάνω εἰς ἄλλον τόπον. — βάνω. (falſch ſetzen), συγχίζω, βάνω ἀχαμνά. Bäume —, μεταθέτω, μεταφυτεύω δένδρα. Bewohner eines Landes —, μετοικίζω. eine Thür ꝛc. —, σφαλίζω μίαν θύραν κ. τ. ε. μὲ τὸ νὰ βάλω ἐκεῖ ἕνα σανίδι ἢ ἄλλο τι. Metalle —, σμίγω μέταλλα. Arzneyen —, σμίγω (συμμίσγω) ἰατρικά. einen Schlag ꝛc. —, δίδω ἕνα κτύπημα κ. τ. ε. (verpfänden), βάνω ἐνέχυρον δι' ἄσπρα ὁποῦ ἐπῆρα δανεικά. den Athem —, κόπτω τὴν ἀναπνοήν. v. n. ἀποκρίνομαι. ſich —, μεταθέτομαι, βάνομαι.
Verſetzung, die, ἡ μετάθεσις. μεταφύτευσις. μετοίκισις κ. τ. ε. ſ. Verſetzen.
Verſeufzen, v. a. ἀπερνῶ ἀναστενάζωντας.
Verſichern, v. a. βεβαιώνω. (aſſecuriren), ἐγγυοῦμαι, σιγουράρω. ſich —, βεβαιώνομαι. einer Sache, πέρνω ἕνα πρᾶγμα (μάλιστα ὡς ἐνέχυρον). — Jemandes, φυλακώνω τινά.
Verſichert, a. βέβαιος, βεβαιωμένος.
Verſicherung, die, ἡ βεβαίωσις.
Verſieden, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ βράσιμον. v. n. βράζω ἀρκετά.

Versiegeln, *v. a.* βουλλώνω.
Versiegelung, die, τὸ βούλλωμα.
Versiegen, *v. n.* ξηράνομαι (λέγεται διὰ πηγήν).
Versiegung, die, τὸ ξήραμα.
Versilbern, *v. a.* ἀσημώνω. (μεταφ.) πωλῶ.
Versilberung, die, τὸ ἀσήμωμα.
Versingen, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) τραγουδῶντας. die Sorgen —, ἀλησμονῶ τὰς φροντίδας μὲ τὸ νὰ τραγουδήσω.
Versinken, *v. n.* βυθίζομαι. καταποντίζομαι.
Versinnlichen, *v. a.* παρασταίνω μὲ τρόπον αἰσθητικὸν, σαφηνίζω μὲ παράδειγμα ὑποκείμενον εἰς τὰς αἰσθήσεις.
Versitzen, *v. a.* eine Strafe, s. Absitzen. sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὸ πολὺ κάθισμα.
Versoffen, *a.* δεδομένος εἰς τὴν μέθην, μεθύσταχας.
Versohlen, *v. a.* βάνω πατοῦναις εἰς τὰ ὑποδήματα ἢ εἰς τὰ παπούτζια.
Versöhnen, *v. a.* φιλιώνω, ξαναφιλιώνω. — ἐξιλεώνω.
Versöhner, der, ὁ φιλιωτής. — ὁ μεσίτης μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, (ὁ Χριστός).
Versöhnlich, *a.* ὁποῦ φιλιώνεται εὔκολα, πρόθυμος εἰς φιλίωσιν.
Versöhnlichkeit, die, ἡ προθυμία εἰς φιλίωσιν.
Versöhnopfer, das, θυσία δι' ἐξιλέωσιν.
Versöhnung, die, ἡ φιλίωσις, ξαναφιλίωσις. — ἡ ἐξιλέωσις.
Versorgen, *v. a.* προβλέπω, προμηθεύω. (eine Versorgung geben), δίδω ἢ προξενῶ τινος ἕνα ἐπάγγελμα. ein Mädchen —, ὑπανδρεύω μίαν κόρην. sich —, προβλέπομαι, προμυθεύομαι.
Versorger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προβλέπει, ὁποῦ προμηθεύει.
Versorgung, die, ἡ πρόβλεψις, προμήθευσις.
Versparen, *v. a.* ἀναβάλλω ἢ προφυλάγω τι εἰς ἄλλον καιρόν.
Verspäten, Verspätigen, sich, *v. r.* ἀργοπορῶ, ἔρχομαι ἀργά.
Verspeisen, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς φαγητὰ (δι' ἄλλους).
Versperren, *v. a.* σφαλίζω, σφαλνῶ. den Weg —, κόπτω ἢ ἐμποδίζω τὸν δρόμον.
Versperrung, die, τὸ σφάλισμα. — des Weges, τὸ κόψιμον τοῦ δρόμου.
Verspielen, *v. a.* χάνω εἰς τὸ παιγνίδι.
Verspillen, *v. n.* διασκορπίζω, χάνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Verspinnen, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γνέσιμον.
Verspotten, *v. a.* περιγελῶ, περιπαίζω.
Verspottung, die, τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις.
Versprechen, *v. a.* ὑπόσχομαι. — ὁμοίως· ἰατρεύω μὲ μαγικὰ λόγια. sich —, (im Reden), λανθάνομαι, κάμνω λάθος εἰς τὴν ὁμιλίαν. (sein Wort geben), ὑπόσχομαι, δίδω τὸν λόγον μου. — mit einem, mit einer, ἀῤῥαβωνιάζομαι (μὲ ἕναν, μὲ μίαν). ich verspreche mir von einem, von einer Sache, ἐλπίζω ἀπό τινα, ἢ ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα.
Versprechen, das, Versprechung, die, ἡ ὑπόσχεσις. — ἡ ἰάτρευσις μὲ λόγια μαγικά.
Versprengen, *v. a.* διασκορπίζω (τοὺς ἐχθρούς).

pringen, ſich, v. a. den Fuß, ξετο-
ζω, στραμπουλίζω τὸ ποδάρι ἀπὸ
α πήδημα.
priţzen, v. a. ῥαντίζω (ὅλο τὸ νε-
ν). Blut —, χύνω αἷμα, σκοτώνω
pünden, v. a. στουμπώνω τὸ βου-
ι.
püren, v. a. αἰσθάνομαι, καταλαμ-
ίνω, ἐννοῶ.
ſtählen, v. a. τζελικώνω.
ſtand, der, ὁ νοῦς, τὸ λογικὸν, ἡ
ρόνησις. (einer Rede), τὸ νόημα
νὸς λόγου). den Verſtand verlieren
γαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου, χάνω
ς φρένας.
ſtändig, a. γνωστικὸς, φρόνιμος.
ſtändigen, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω.
ſtändlich, a. νοητὸς, ὁποῦ καταλαμ-
ίνεται, σαφής.
ſtändlichkeit, die, ἡ σαφήνεια.
ſtändniß, das, τὸ νόημα. — ἡ (κρυ-
ή) συμφωνία.
ſtärken, v. a. ἐνδυναμώνω, αὐ-
ίνω.
ſtärkung, die, ἡ ἐνδυνάμωσις. —
ὔξησις.
ſtatten, v. a. συγχωρῶ, ἀφίνω,
ίδω τὴν ἄδειαν. ἐπιτρέπω.
ſtattung, die, ἡ ἄδεια, ἐπίτρεψις.
ſtauben, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι
ὡς ὁ κονιορτός).
ſtäuben, v. a. διασκορπίζω (ὡσὰν
ονιορτόν).
ſtauchen, v. a. ξετοπίζω, στραμπου-
ίζω.
ſtauchung, die, τὸ ξετόπισμα, στραμ-
ούλισμα.
ſtecken, v. a. κρύπτω. ſich —, κρύ-
τομαι.
rſtecken, das, τὸ κρύψιμον.
ſtehen, v. a. καταλαμβάνω. ſich —,
mit einem, συμφωνῶ, εἶμαι συμφω-
νημένος μέ τινα. ſich — auf etwas,
ἠξεύρω (ἐπιστήμην, τέχνην), ἔχω εἴ-
δησιν, γνῶσιν. zu etwas —, δέχο-
μαι, συμφωνῶ νὰ κάμω ἢ νὰ δώ-
σω τι.

Verſteigen, ſich, v. r. ἀναβαίνω τόσον ὑψηλὰ ὥστε νὰ μὴν εὕρω πῶς νὰ γυρίσω ὀπίσω. (μεταφ.) ἐπιχειρίζομαι τι δύσκολον.

Verſteigern, v. a. πωλῶ εἰς δημιοπρασίαν, (εἰς ἐκείνους ὁποῦ δίδουν τὸ περισσότερον).

Verſteigerung, die, ἡ πούλησις εἰς δημιοπρασίαν, ἡ δημιοπρασία.

Verſteinern, v. a. πετρώνω.

Verſteinerung, die, ἡ πέτρωσις, λίθωσις.

Verſteinert, a. πετρωμένος. — ἔκθαμβος.

Verſtellen, v. a. ἀσχημίζω. ſich —, ἀσχημίζομαι. (μεταφ.) ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πῶς —.

Verſtellt, a. ἀσχημισμένος. ὑποκρινόμενος.

Verſtellung, die, ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις.

Verſterben, ſ. Sterben.

Verſtieben, ſ. Verſtauben.

Verſtimmen, v. a. χαλνῶ τὸν τόνον ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου. (μεταφ.) προξενῶ μελαγχολίαν, χαλνῶ τὸ κέφι.

Verſtimmt, a. ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον χαλασμένον, ἀτέριαστος. — (μεταφ.) μελαγχολικός.

Verſtimmung, die, ἡ δυσφωνία (μουσικοῦ ὀργάνου). — ἡ μελαγχολία, τὸ χαλασμένον κέφι.

Verſtocken, v. n. χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα, (ὡς χαρτιὰ, πανιά).

v. a. das Herz —, σκληρύνω τὴν καρδίαν.

Verstockt, a. χαλασμένος ἀπὸ τὴν ὑγράδα. — πεισματικὸς, ἰσχυρόγνωμος.

Verstocktheit, Verstockung, die, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα.

Verstohlens, verstohlner Weise, ad. κρυφίως, κλέφτατα.

Verstopfen, v. a. στουμπώνω. (den Leib), προξενῶ ἔμφραξιν.

Verstopft, a. στουμπωμένος. (vom Leibe), ἐμφραγμένος, ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν.

Verstopfung, die, ἡ στούμπωσις, τὸ στούμπωμα. (des Leibes), ἡ ἔμφραξις.

Verstören, v. a. συγχίζω, ἐνοχλῶ. — κυνηγῶ, διασκορπίζω. (zerstören), χαλνῶ.

Verstört, a. συγχισμένος (εἰς τὸν νοῦν του).

Verstörung, die, ἡ σύγχισις, ἐνόχλησις. — τὸ κυνήγημα, διασκόρπισμα.

Verstoß, der, τὸ λάθος, πταίσιμον, ἡ παράβασις κανόνος ἢ νόμου.

Verstoßen, v. a. ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, ἀποδιώχνω. (eine Sache), πωλῶ τι (βιασμένος ἀπὸ στενοχωρίαν). eine Frau —, ἀποδιώχνω, χωρίζω τὴν γυναῖκα. ein Kind —, ἀποδιώχνω ἕνα παιδὶ, δὲν τὸ θέλω πλέον. v. n. gegen etwas, πταίω, κάμνω σφάλμα, παραβαίνω (κανόνα ἢ νόμον).

Verstoßung, die, ἡ ἀποδίωξις. ὁ χωρισμὸς (τῆς γυναικὸς), τὸ διαζύγιον.

Verstreichen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς ἄλειμμα. — σκεπάζω μὲ ἄλειμμα, μὲ ἀσβέστην, μὲ κόλλαν κ. τ. ε.

Verstreichen, v. n. ἀπερνῶ (λέγεται διὰ τὸν καιρόν).

Verstreuen, v. a. διασκορπίζω (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ).

Verstrichen, a. ἀλειμμένος. — ἀπερασμένος.

Verstricken, v. a. ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω. (μεταφ.) ἀπατῶ.

Verstrickung, die, ἡ ἐμπέρδευσις. — ἡ ἀπάτη.

Verstudiren, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν.

Verstümmeln, v. a. κολοβώνω.

Verstümmelung, die, ἡ κολόβωσις.

Verstummen, v. n. βουβαίνω, μένω βουβός.

Verstutzen, v. a. κοντεύω, κόπτω (τὰ αὐτιὰ ἢ τὴν οὐρὰν τοῦ σκυλιοῦ, τοῦ ἀλόγου).

Versuch, der, ἡ δοκιμή. physikalischer, chemischer rc. Versuch, πείραμα φυσικὸν, χυμικὸν κ. τ. ε.

Versuchen, v. a. δοκιμάζω. — (locken, reizen), παρακινῶ (εἰς κακόν τι πρᾶγμα), ἑλκύω, τραβῶ, πειράζω.

Versucher, der, ὁ πειραστὴς, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς κακόν τι πρᾶγμα.

Versucht, a. δοκιμασμένος, ἔμπειρος.

Versuchung, die, ἡ παρακίνησις (εἴς τι κακὸν), ὁ πειρασμός.

Versudeln, v. a. λερώνω, μουρδώνω, χαλνῶ.

Versühnen, s. Versöhnen.

Versündigen, sich, v. r. ἁμαρτώνω, κάμνω ἁμαρτίαν.

Versündigung, die, τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία.

Versüßen, v. a. γλυκαίνω, γλυκίζω.

Versüßung, die, τὸ γλύκισμα.

Vertändeln, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ παιδιακίσια παιγνίδια, μὲ ἄχρηστα πράγματα.

Vertanzen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν)

μὲ χορούς. — γλυτώνω ἀπό τι κακὸν μὲ τὸ νὰ χορεύσω.
ertauschen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν.
ertauschung, die, ἡ ἀλλαξιὰ, ἀλλαγή.
erteufelt, a. διαβολικὸς, διαβολισμένος.
erteutschen, s. Verdeutschen.
ertheidigen, v. a. ὑπερασπίζω, διαφεντεύω. sich —, διαφεντεύομαι, ἀπολογοῦμαι.
ertheidigung, die, ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις.
ertheidigungs-Rede, die, ἡ ἀπολογία, λόγος ἀπολογητικός.
ertheilen, v. a. μοιράζω, διαμοιράζω, διαμερίζω.
ertheilung, die, ὁ μοιρασμὸς, διαμοιρασμὸς, διαμερισμός.
ertheuern, v. a. κάμνω νὰ ἀκριβαίνῃ, νὰ αὐξήσῃ ἡ τιμὴ ἑνὸς πράγματος.
erthulich, s. Verschwenderisch.
erthun, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω. — ἐξοδεύω εἰς τὰ χαμένα, κακοξοδιάζω. sie verthut sich, (im gem. Leben), αὐτὴ εὑρίσκει ἄνδρα ὁποῦ τὴν πέρνει γυναῖκα.
ertiefen, v. a. βαθουλώνω, κάμνω βαθουλόν. sich —, in Gedanken, βυθίζομαι εἰς στοχασμούς.
ertieft, a. βαθουλός. — βυθισμένος (εἰς στοχασμούς).
ertiefung, die, τὸ βαθούλωμα. — ὁ βυθισμὸς (εἰς στοχασμούς).
ertilgen, v. a. ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω.
ertilgung, die, ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός.
ertrackt, a. δύσκολος, ἐμπερδευμένος, διαβολικός.

Vertrag, der, ἡ σύμβασις, συνθήκη, συμφωνία.
Vertragen, v. a. (wegtragen), μεταφέρω, φέρω εἰς ἄλλον τόπον (κρυμμένον). Kleider —, χαλνῶ φορέματα μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν. (ertragen), ὑποφέρω. sich —, (gut mit jemand), ἀπερνῶ φιλικὰ μέ τινα, εἶμαι σύμφωνος. (aussöhnen), ξαναφιλιώνομαι. (passend seyn), ἁρμόζω, συμφωνῶ.
Verträglich, a. εἰρηνικὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, πρόθυμος εἰς ξαναφιλίωσιν. (passend), ἁρμόδιος.
Verträglichkeit, die, ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης, προθυμία εἰς ξαναφιλίωσιν.
Vertrauen, v. a. et n. ἐμπιστεύομαι.
Vertrauen, ἡ ἐμπιστοσύνη.
Vertraulich, a. οἰκεῖος, φιλικὸς, εἰλικρινὴς, πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀνοίγῃ τὴν καρδίαν του.
Vertraulichkeit, die, ἡ οἰκειότης, φιλικὴ συναναστροφὴ, εἰλικρίνεια.
Verträumen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ ὀνείρατα, μὲ ματαίαις φαντασίαις.
Vertraut, a. οἰκεῖος, ἔμπιστος. ein vertrauter Freund, ἔμπιστος φίλος. vertrauter Umgang, οἰκεία ἢ φιλικὴ συναναστροφή.
Vertreiben, v. a. διώχνω, ἀποδιώχνω. — aus dem Lande —, ἀποδιώχνω, ἐξορίζω ἀπὸ τὸν τόπον. die Zeit —, διατρίβω, ἀπερνῶ τὸν καιρὸν. (verkaufen), πωλῶ. Farben —, λεπταίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα εἰς τὴν ζωγραφίαν.
Vertreibung, die, ἡ ἀποδίωξις κ. τ. ε. s. vertreiben.
Vertreten, v. a. (den Weg), κόπτω, ἐμποδίζω τὸν δρόμον, σταυρώνω τινὰ εἰς τὸν δρόμον του. (jemandes Stelle

—, ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινὸς, κάμνω ταῖς δουλειαῖς του. jemanden —, (ihn vertheidigen), ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, ἀπολογοῦμαι (ὑπέρ τινος). den Fuß —, ξετοπίζω, στραμπουλίζω τὸ ποδάρι.

Vertreter, der, ὁ ὑπερασπιστὴς, διαφεντευτὴς, ἀπολογητής.

Vertretung, (des Weges), τὸ κόψιμον τοῦ δρόμου, (Vertheidigung), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, ἀπολογία. (des Fußes), τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα.

Vertrieb, der, ἡ πώλησις, πούλησις.

Vertriebene, der, ἕνας ἀποδιωχμένος ἀπὸ τὴν πατρίδα.

Vertrinken, v. a. ἐξοδεύω διὰ πιοτὰ (διὰ κρασί, πίβαν, ῥακήν).

Vertrocknen, v. a. στεγνώνω, ξηραίνω.

Vertrödeln, v. a. μεταπωλῶ. die Zeit —, χάνω τὸν καιρὸν ἀργοπορῶντας.

Vertrösten, v. a. δίδω ἐλπίδα, κάμνω ἐλπίδα, παρηγορῶ μὲ ἐλπίδες.

Vertröstung, die, ἡ παρηγορία μὲ ἐλπίδες.

Vertuschen, v. a. κρύπτω (ἕνα σφάλμα, ὁποῦ ἔγινε).

Vertuschung, die, τὸ κρύψιμον.

Verübeln, v. a. einem etwas, κατηγορῶ τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα, (λέγω ὅτι δὲν ἔκαμε καλά).

Verunedeln, v. a. ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὸ εὐγενικὸν, καταισχύνω.

Verunehren, v. a. ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὴν τιμήν.

Verunehrung, die, ἡ ἀτιμία.

Veruneinigen, v. a. προξενῶ διχόνοιαν, μάλωμα. sich —, καταντῶ εἰς διχόνοιαν, μαλώνω.

Veruneinigung, die, ἡ διχόνοια, διαφορά.

Verunglimpfen, v. a. δυσφημίζω.

Verunglimpfung, die, ἡ δυσφήμισις, ὁ δυσφημισμός.

Verunglücken, v. a. χάνω τὴν ζωὴν κατὰ τύχην (οἷον· εἰς τὸ νερὸν, μὲ ἕνα βαρὺ πέσιμον κ. τ. ε.) (nicht gelingen, δὲν ἐπιτυχαίνει, ἀποτυχαίνει.

Verunheiligen, s. Entheiligen.

Verunreinigen, v. a. λερώνω. μολύνω.

Verunreinigung, die, τὸ λέρωμα, ἡ μόλυνσις.

Verunstalten, v. a. ἀσχημίζω, χαλνῶ τὸ σχῆμα.

Verunstaltung, die, τὸ ἀσχήμισμα.

Veruntreuen, v. a. ὑστερῶ διὰ μέσου ψευδιᾶς, κλέπτω μὲ πανουργίαν.

Veruntreuung, die, ἡ ὑστέρησις, τὸ κλέψιμον.

Verunzieren, v. a. ἀσχημίζω, κάμνω ἄσχημον.

Verursachen, v. a. γίνομαι αἴτιος εἴς τι, προξενῶ.

Verurtheilen, v. a. κατακρίνω, καταδικάζω.

Verurtheilung, die, τὸ καταδίκασμα.

Vervielfältigen, v. a. πολλαπλασιάζω, πληθύνω.

Vervielfältigung, die, ἡ πολλαπλασίασις, ὁ πολλαπλασιασμός.

Vervollkommnen, v. a. ἀποτελειώνω, κάμνω τέλειον, τελειοποιῶ.

Vervollkommnung, die, ἡ ἀποτελείωσις, τελειοποίησις.

Vervortheilen, s. Bevortheilen.

Verwachen, v. a. ἀπερνῶ (τὴν νύκτα) ἄϋπνος, ἀγρυπνῶ.

Verwachsen, v. n. ἑνώνομαι, μαζὺ αὐξάνωντας (ὡς ἕνα βλαστάρι ἐμβολιασμένον). einen körperlichen Fehler —, διορθώνεται ἕνα σωματικὸν ἐλάττωμα μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος. (schief

ıchſen), στραβώνομαι, γίνομαι καμύρης.
ɔachſen, a. ἑνωμένος διὰ τῆς αὐξεως. — καμπούρης. ſ. Verwachſ. v. n.
ɔahren, v. a. φυλάγω, προφυλάγω. ſich —, προφυλάγομαι.
ɔahrlich, a. εἰς φύλαξιν διδόμενος.
wahrlich widerlegen, παραδίδω (εἴς ά τι) νὰ τὸ φυλάξῃ, δίδω παρακαθήκην.
ɔahrloſen, v. a. ἀμελῶ, χαλνῶ διὰ του ἀμελείας.
ɔahrloſung, die, ὁ χαλασμὸς διὰ του ἀμελείας, ἡ ἀμέλεια.
ɔahrung, die, ἡ φύλαξις, προφύξις.
ɔahrungsmittel, das, τὸ προφυλακόν.
ɔaiſen, v. n. ὀρφανεύω, γίνομαι φανός.
ɔaiſet, a. ὀρφανός.
ɔalten, v. a. διοικῶ, κυβερνῶ.
ɔalter, der, ὁ ἐπίτροπος (ὑποστατοῦ ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος).
ɔaltung, die, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις.
ɔandeln, v. a. μεταμορφώνω, μεβάλλω.
ɔandlung, die, ἡ μεταμόρφωσις, ταβολή.
ɔandt, a. συγγενής. ein Verwand, ἕνας συγγενής. eine Verwandte, α συγγενὴς, συγγένησσα.
ɔandtſchaft, die, ἡ συγγένεια. ὁίως· οἱ συγγενεῖς.
ɔarnen, ſ. Warnen.
ɔaſchen, v. a. ξεπλύνω, ἐβγάζω μὲ πλύσιμον. Farben —, (in der Mahey), λεπταίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα (εἰς τὴν ζωγραφίαν). die Zeit verwaſchen, ſ. Verſchwatzen.
Verweben, v. a. μεταχειρίζομαι ἢ δαπανῶ εἰς ὕφαμα. (verflechten), συμπλέκω, περιπλέκω.
Verwechſeln, v. a. ἀλλάζω (ἄσπρα). (etwas aus Irrthum), συγχίζω, ἀνακατώνω, πέρνω τὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλο.
Verwechſelung, die, ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά. — ἡ σύγχισις.
Verwegen, a. αὐθάδης, τολμηρός.
Verwegenheit, die, ἡ αὐθάδεια, τόλμη.
Verwehen, v. a. διασκορπίζω φυσσῶντας (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα).
Verwehren, v. a. ἐμποδίζω, δὲν ἀφίνω.
Verweigern, v. a. ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω, δὲν δίδω, δὲν στέργω.
Verweigerung, die, ἡ ἀποβολή, ἀπόῤῥιψις.
Verweilen, v. a. ἀργοπορῶ. (bleiben), μένω. ſich —, μένω κάμποσον καιρόν.
Verweilung, die, ἡ ἀργοπορία.
Verweinen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) κλαίωντας. mit verweinten Augen, μὲ ὀμμάτια κοκκινισμένα καὶ φουσκωμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυα.
Verweis, der, ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις, ἐπίπληξις.
Verweiſen, v. a. ἀναπέμπω, ἀναφέρω τινὰ εἴς τι, εἰς ἕναν τόπον ἑνὸς συγγράμματος κ. τ. ε. des Landes —, ἐξορίζω (ἀπὸ τὸν τόπον). einem etwas —, ἐλέγχω, μέμφομαι, ἐπιπλήττω, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα.
Verweiſung, die, ἡ ἀναπομπή. (Landesverweiſung), ὁ ἐξορισμός.
Verwelken, v. n. μαραίνομαι, (μαραγγιάζομαι).

Verwelkung, die, τὸ μάραιμα, (μαράγγιασμα).
Verwenden, v. a. γυρίζω, ἀπογυρίζω. (aufwenden), δαπανῶ, ἐξοδεύω. sich —, für einen, μεσιτεύω διά τινα, παρακαλῶ τινὰ δἰ ἄλλον.
Verwendung, die, ὁ γυρισμός. — ἡ μεσιτεία.
Verwerfen, v. a. ῥίπτω εἰς τόπον ὅπου δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ εὕρω πάλιν. (μεταφ.) ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι. v. n. ἀποβάλλω τὸ νέον (λέγεται διὰ τὰ ζῶα).
Verwerflich, a. ἄξιος νὰ ἀποῤῥιφθῇ, ἄχρηστος, οὐτιδανός.
Verwerfung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις, ἀποβολή.
Verwesen, v. a. διοικῶ (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου).
Verwesen, v. n. σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι, (λέγεται διὰ τὰ νεκρὰ σώματα).
Verweser, der, ὁ διοικητὴς (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου).
Verweslich, a. φθαρτὸς, ὁποῦ σαπίζει.
Verweslichkeit, die, τὸ φθαρτόν.
Verwesung, die, (Verwaltung), ἡ διοίκησις, κυβέρνησις (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου). (Verderbniß), τὸ σάπημα, ἡ φθορὰ (νεκροῦ σώματος).
Verwetten, v. a. (durch Wetten verlieren), χάνω αὐτὸ ὁποῦ ἔβαλα στίχημα. (wetten), βάνω στίχημα.
Verwettert, a. κατηραμένος, κατάρατος.
Verwichen, a. ἀπερασμένος.
Verwickeln, v. a. τυλίγω μαζὺ, περιπλέκω, συγχίζω, ἐμπερδεύω.
Verwickelung, die, ἡ περιπλοκὴ, (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), ἀνακατωσιά.
Verwildern, v. n. ἀγριώνομαι, γίνομαι ἄγριος, γίνομαι χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη, γίνομαι βάρβαρος. (von Aeckern ꝛc.), χαλνῶμαι, σκεπάζομαι μὲ ἀγαμνὰ χόρτα κ. τ. ε.
Verwildert, a. ἀγριωμένος, χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη, βάρβαρος. (von Aeckern ꝛc.), χαλασμένος ἀπὸ ἀγαμνὰ χόρτα, ἀκαλλιέργητος, ἀμελημένος.
Verwilderung, die, ἡ ἀγρίωσις, βαρβαρότης.
Verwilligen, v. a. στέργω, συγκατανεύω, δίδω ἄδειαν.
Verwilligung, die, ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, ἡ συγκατάνευσις.
Verwinden, v. a. συμπλέκω, περιπλέκω. (μεταφ.) ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν, (οἷον· μίαν ζημίαν) ξαναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου (ὕστερα ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν).
Verwirken, v. a. das Leben —, εἶμαι ἄξιος νὰ χάσω τὴν ζωὴν, εἶμαι ἄξιος θανάτου. jemandes Gnade —, χάνω τὴν εὔνοιάν τινὸς μὲ τὸ νὰ ἔπταιξα.
Verwirren, v. a. συγχίζω, ἀνακατώνω.
Verwirrung, die, ἡ σύγχισις, ἀνακατωσία.
Verwischen, v. a. ἐξαλείφω, σβύνω.
Verwittern, v. n. φθείρομαι, χαλνῶμαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν ἀέρα (ὡς ἡ ἀσβεστόπετρα κ. τ. ε.)
Verwittwet, a. χηρευμένος.
Verwöhnen, v. a. φέρω εἰς κακὴν συνήθειαν. sich, κακοσυνηθίζω, λαμβάνω κακὴν συνήθειαν.
Verwöhnung, die, ἡ κακοσυνήθεια.
Verworfen, a. ἀποῤῥιμένος, ἀποβαλμένος. — ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς. διεστραμμένος.
Verworfenheit, die, ἡ ἀχρειότης, οὐτιδανότης.

Verworren, a. συγχισμένος, ἀνακατωμένος.
Verworrenheit, die, ἡ σύγχισις, ἀνακατωσιά.
Verwunden, v. a. πληρώνω, λαβώνω.
Verwundung, die, τὸ πλήγωμα, λάβωμα. — ἡ πληγὴ, λαβωματιά.
Verwundern, v. a. ἐκπλήττω, προξενῶ θαυμασμόν. sich —, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἀπορῶ.
Verwunderung, die, ὁ θαυμασμὸς, ἡ ἔκπληξις.
Verwünschen, v. a. καταρῶμαι. — ὁμοίως· μαγεύω ἢ μεταμορφώνω διὰ μαγείας.
Verwünscht, a. κατηραμένος, κατάρατος. (bezaubert), μαγευμένος, μεταμορφωμένος διὰ μαγείας.
Verwünschung, die, ἡ κατάρα.
Verwüsten, v. a. ἐρημώνω, χαλνῶ.
Verwüster, der, ὁ ἐρημωτής.
Verwüstung, die, ἡ ἐρήμωσις, ὁ χαλασμός.
Verzagen, v. a. χάνω τὸ θάῤῥος, κόπτεται ἡ καρδία μου, φοβοῦμαι, ἀπελπίζομαι.
Verzagt, a. δειλὸς, ἄκαρδος, φοβισμένος.
Verzagtheit, die, ἡ δειλία, ἀκαρδία.
Verzählen, sich, v. a. λαθεύω εἰς τὸ μέτρημα, δὲν μετρῶ ἢ ἀριθμῶ καλά.
Verzählung, die, τὸ λάθος εἰς τὸ μέτρημα.
Verzahnen, v. n. ἐβγάζω τὰ δόντια (ὡς τὰ μικρὰ παιδία). v. a. δοντιάζω, κάμνω δοντιασμένον.
Verzapfen, v. a. λιανοπουλῶ (κρασὶ, πίβαν).
Verzärteln, v. a. ἀπαλαίνω, συνηθίζω (τινὰ) εἰς πολλὴν ἀπαλότητα, κάμνω πολλὰ τρυφερόν.
Verzärtelung, die, ἡ παραπολλὴ ἀπαλότης.
Verzäunen, v. a. περιφράττω, σφαλίζω μὲ φράκτην.
Verzäunung, die, τὸ περίφραγμα, ἡ φράκτη.
Verzechen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς οἰνοποσίαν.
Verzehnten, v. a. ἀποδεκατίζομαι, πληρώνω τὴν δεκατιάν.
Verzehren, v. a. τρώγω. ἐξοδεύω διὰ φαγί. (μεταφ.) ἀναλῶ, χαλνῶ.
Verzehrer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει.
Verzehrung, die, s. Auszehrung.
Verzeichnen, v. a. (nicht richtig zeichnen), σχεδιάζω ἀχαμνὰ (ζωγραφίζωντας). (aufzeichnen), σημειώνω, γράφω εἰς κατάλογον.
Verzeichniß, das, ὁ κατάλογος.
Verzeihen, v. a. συγχωρῶ.
Verzeihlich, a. συγχωρητικός.
Verzeihung, die, ἡ συγχώρησις. um Verzeihung, νὰ μὲ συγχωρήσητε.
Verzerren, v. a. στραβώνω (οἷον· τὸ στόμα).
Verzerrung, die, ἡ στράβωσις.
Verzetteln, v. a. διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ἀπροσεξίαν, (οἷον· σιτάρια ἀπὸ ἕνα σακκί).
Verzicht, die, ἡ παραίτησις. — thun oder leisten auf etwas, κάμνω παραίτησιν τινὸς πράγματος, παραιτῶ ἕνα πρᾶγμα.
Verziehen, v. a. (krumm ziehen), στραβώνω. einen Nahmen —, συμπλέκω τὰ γράμματα ἑνὸς ὀνόματος. ein Kind —, κακοανατρέφω ἕνα παιδὶ, δὲν τὸ παιδεύω διὰ τὰ σφάλματά του. v. n. (verweilen), μένω, προσμένω. sich —, (sich krumm ziehen), στραβώνομαι. (vorübergehen, als ein Gewit=

- ter ꝛc.), ἀπερνῶ, (ὡς βροντερὰ σύννεφα κ. τ. ε.). (sich in die Länge ziehen), ἀναβάλλομαι, ἐκτείνομαι, ἀργοπορῶ, (im Bretspiele), κινῶ ἀγαμνὰ ἢ διὰ ζημίαν μου (εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας ἢ εἰς τὸ σαντράτζι).

Verziehung, die, Verziehen, das, ἡ στράβωσις, ἡ κακὴ ἀνατροφή.

Verziehen, v. a, στολίζω, καλλωπίζω.

Verzierung, die, ὁ στολισμὸς, καλλωπισμός.

Verzinnen, v. a. ἀλείφω μὲ καλάϊ (τὰ ἀγγεῖα), γανώνω.

Verzinnung, die, τὸ γάνωμα.

Verzinsen, v. a. ein Kapital, πληρώνω διάφορον ἀπὸ ἕνα καπιτάλι.

Verzinsung, die, ἡ πληρωμὴ τοῦ διαφόρου.

Verzogen, a. στραβωμένος. (als ein Nahme), συμπλεγμένος. ein verzogener Nahme, μία μονοκονδυλιά. (verzärtelt, verwöhnt), κακοσυνηθισμένος. φθαρμένος μὲ τὰς κολακείας, μὲ τὴν ἀγαμνὴν ἀνατροφήν.

Verzögern, v. a. ἐμποδίζω, ἀναβάλλω, κάμνω νὰ ἀργοπορήσῃ.

Verzögerung, die, ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία.

Verzollen, v. a. πληρώνω τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπρούκι, τουρκ.).

Verzucken, v. a. σπαράττω, κινῶ ἀπὸ σπαραγμόν.

Verzuckung, die, ὁ σπαραγμὸς, (ἀνεκουσία κίνησις τῶν χεριῶν, δακτύλων, τοῦ προσώπου κ. τ. ε.)

Verzuckern, v. a. ζαχαρώνω.

Verzug, der, ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία.

Verzweifeln, v. n. ἀπελπίζομαι.

Verzweifelt, a. ἀπελπισμένος. — φοβερὸς, τρομερός. — κατηραμένος.

Verzweifelung, die, ἡ ἀπελπισία.

Vesper, die, ὁ ἑσπερινὸς (εἰς τὴν ἐκκλησίαν).

Vesperbrod, das, τὸ δειλινὸν, (ὁποῦ τρώγουν μερικοὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες ὥραις μετὰ τὸ γεῦμα).

Vesper-Predigt, die, διδαχὴ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) μετὰ τὸ γεῦμα.

Vettel, die, ἀχρεῖα, ῥυτιδανὴ γραῖα.

Vetter, der, ὁ θεῖος καὶ ὁ ἐξάδελφος, ὁμοίως καὶ· συγγενής.

Vetterlich, a. μὲ τρόπον φιλικὸν θείου, ἐξαδέλφου ἢ συγγενοῦς.

Vetterschaft, die, ἡ συγγένεια.

Vexiren, v. a. πειράζω, ἐνοχλῶ. — περιπαίζω, περιγελῶ.

Vezier, der, (Wessir), ὁ βεζίρης.

Vicar, der, ὁ τοποτηρήτης (μάλιστα τινὸς ἐκκλησιαστικοῦ, οἷον ἐπισκόπου κ. τ. ε.)

Vicariat, das, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοποτηρητοῦ.

Vice-Admiral, der, ὁ ὑποναύαρχος.

Vice-König, der, ὁ ὑποβασιλεύς.

Victualien, die, (pl.) ἡ ζωοτροφία, κάθε λογῆς φαγητὰ (ἀμαγείρευτα).

Vieh, das, τὰ ζῶα. τὰ σπητικὰ ζῶα (ἄλογα, βόδια κ. τ. ε.) ein Stück Vieh, ἕνα ζῶον, (δηλαδή· βόδι, ἀγελάδα, πρόβατον κ. τ. ε.) ein Vieh, ἕνα ζῶον. (μεταφ.) ἄνθρωπος ζωώδης, ἀχρεῖας, ἄσωτος, ζῶον.

Vieharzney, die, ἰατρικὸν διὰ (σπητικὰ) ζῶα.

Vieharzneykunde, Vieharzneykunst, die, ἡ ἐπιστήμη νὰ ἰατρεύῃ τις τὰ σπητικὰ ζῶα.

Vieharzt, der, ὁ ἰατρὸς (τῶν σπητικῶν) ζώων.

Viehbremse, die, ἡ βοϊδόμυγα.

Viehhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ (σπητικὰ) ζῶα.

händler, der, ὁποῦ πραγματεύει (σπητικὰ) ζῶα.
hirt, der, ὁ βοσκὸς, (τζουπάνος)
hof, der, αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔνν τὰ ζῶα.
i;ch, a. ζωώδης.
magd, die, δουλεύτρα διὰ τὰ τηιικὰ) ζῶα.
markt, der, ἀγορὰ (μπαζάρι τουρκ.) .ου πωλοῦν ζῶα.
seuche, die, κολλητικὴ ἀῤῥωστία εἰς ; ζῶα.
)sterben, das, καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖ ψοφοῦν πολλὰ ζῶα ἀπὸ κολλητιν ἀῤῥωστίαν.
)stall, der, ὁ σταῦλος.
)trift, s. Trift.
)weide, die, ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς ισκῆς.
)zucht, die, ἡ ζωοτροφία, ἀνατροἡ πολλῶν ζώων. Viehzucht treiben, ιέφω (πολλὰ) ζῶα.
., a. πολύς. ad. πολλὰ, πολύ.
deutig, a. πολυσήμαντος.
deutigkeit, die, τὸ πολυσήμαντον.
eck, das, τὸ πολύγωνον, πολυγώ.ο..
leckig, a. πολύγωνος, πολυγώνιος.
lerley, a, indecl. πολλῶν λογιῶν.
lfach, a. πολλαπλάσιος,
lfältig, s. Vielfach.
lfältigkeil, die, τὸ πολλαπλάσιον.
lfärbig, a. πολυχρώματος.
lfärbigkeit, die, τὸ πολυχρώματον.
lfraß, der, ἕνας πολυφάγος. (ein Thier), ζῶόν τι τῆς Ῥωσσίας ὅμοιον ὲ κουνάβι (ῥωσσιστί· ῥοσομάχα).
lfräßig, a. πολυφάγος, ὁποῦ τρώγει πολύ.
Vielfuß, der, τὸ πολυπόδαρον, ἡ σκωλόπεν..α, (ζωΰφιον).
Vielfüßig, a. πολύπους, πολυπόδαρος.
Vielgeliebt, a. πολλὰ ἠγαπημένος.
Vielgötterey, die, ἡ πολυθεΐα, ὁ πολυθεϊσμός.
Vielheit, die, τὸ πλῆθος.
Vielleicht, ad. ἴσως.
Vielmahl, Vielmahls, ad. πολλαῖς φοραῖς.
Vielmahlig, a. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε πολλαῖς φοραῖς.
Vielmännerey, die, ἡ πολυανδρία, (ὅταν μία γυναῖκα ἔχει πολλοὺς ἄνδρας).
Vielmehr, ad. πολὺ περισσότερον, πολλῷ μᾶλλον.
Vielnahmig, a. πολυώνυμος.
Vielseitig, a. πολύπλευρος.
Vielsylbig, a. πολυσύλλαβος.
Vielweiberey, die, ἡ πολυγαμία, (ὅταν ἕνας ἄνδρας πέρνει περισσοτέρας γυναῖκας).
Viel weniger, a. πολὺ ὀλιγώτερον.
Vielwissend, a. πολυμαθὴς, ὁποῦ ἠξεύρει πολλά.
Vielwisser, der, ὁ πολυΐστωρ, ὁποῦ ἠξεύρει πολλὰ καὶ ὑπερηφανεύεται δι' αὐτά.
Vier, nu. τέσσαρες, τέσσαρα.
Vier, Viere, die, τὸ ψηφίον τέσσαρες (4). ἡ τέσσαρες εἰς τὰ χαρτιὰ ἢ εἰς τὰ ζάρια.
Vierbeinig, a. τετράπους, τετράποδος.
Viereck, das, τετράγωνον.
Viereckig, a. τετράγωνος.
Viererley, a. indecl. τεσσάρων λογιῶν.
Vierfach, Vierfältig, a. τετραπλάσιος.
Vierfürst, der, (im ehemaligen jüdi=

schen Lande), ὁ τετράρχης, (εἰς τὴν παλαιὰν Ἰουδαίαν).
Vierfüßig, a. τετράπους, τετράποδος.
Vierhundert, nu. τετρακόσιοι, — αι (— αις), — α.
Vierhundertste, a. τετρακοσιοστός.
Vierjährig, a. τετραετὴς, τετράχρονος, τεσσάρων χρόνων.
Vierkantig, s. Viereckig.
Viermahl, ad. τέσσαρες φοραῖς.
Viermahlig, a. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε τέσσαρες φοραῖς.
Viermonatlich, a. τετράμηνος, τετραμηνιαῖος.
Vierpfündig, a. ὁποῦ ζυγιάζει τέσσαρα φούντια.
Vierschrötig, a. χονδρὸς καὶ βαρὺς (εἰς τὰ κινήματά του ἢ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ σώματος).
Vierseitig, a. τετράπλευρος.
Viersitzig, a. ein viersitziger Wagen, ἁμάξι εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν τέσσαρες νὰ καθίσουν.
Vierspännig, a. μὲ τέσσαρα ἄλογα ζευγμένον.
Viersylbig, a. τετρασύλλαβος.
Viertägig, a. τετραήμερος.
Viertausend, a. τέσσαρες χιλιάδες.
Vierte, a. τέταρτος.
Viertehalb, s. Vierthalb.
Viertel, das, τὸ τέταρτον (κάρτον), τεταρτημόριον.
Vierteljahr, das, τὸ τρίμηνον.
Vierteljährig, a. τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Vierteljährlich, a. ὁποῦ γίνεται κάθε τρεῖς μῆνας.
Viertelpfund, das, τὸ τέταρτον τοῦ φουντιοῦ.
Viertelstunde, die, τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, (κάρτον, φερτάλι).
Viertens, a. τέταρτον.
Vierthalb, Viertehalb, τρεῖς ἥμισυ, τρεῖς καὶ μισόν.
Viertheil, s. Viertel.
Viertheilen, v. a. κόπτω εἰς τέσσαρα (ἕναν κατάδικον).
Vierung, die, ὁ τετραγωνισμός.
Vierzehn, nu. δεκατέσσαρες, — ρα.
Vierzehnhundert, nu. χίλιοι τετρακόσιοι.
Vierzehnte, a. δέκατος τέταρτος.
Vierzig, nu. τεσσαράκοντα (κοινῶς σαράντα).
Vierziger, der, ἄνθρωπος σαράντα χρόνων ἢ ὑπὲρ τοὺς σαράντα χρόνους.
Vierzigste, a. τεσσαρακοστός.
Vierzigtägige Fasten, die, ἡ τεσσαρακοστὴ, σαρακοστή.
Vigilien, die, (pl.) ἡ παραμονή. (für die Todten), τὸ μνημόσυνον.
Vigiliren, s. Wachen.
Vignette, die, μικρὴ εἰκόνα ἢ πλουμίσματα εἰς στολισμὸν (τοῦ τίτλου μάλιστα τῶν βιβλίων).
Viole, die, τὸ ἴον, ἴτζιον, ὁ μενεξές.
Violett, a. ὁποῦ ἔχει ἰοειδὲς χρῶμα, (βαθὺ γαλάζιον).
Violine, die, τὸ βιολί.
Violinist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ βιολί, βιολιστής.
Violoncell, das, τὸ μεγάλον βιολί.
Viper, die, ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα).
Visier, das, (am Helme), τὸ θωρακήσιον, τὰ κάγγελλα τῆς περικεφαλαίας ὁποῦ σκεπάζουν τὸ πρόσωπον. (Korn eines Schießgewehrs), τὸ καυευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ.
Visieren, v. n. σκοπεύω, ματιάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι. Fässer —, με-

τρῶ τὰ βουτζιὰ, διὰ νὰ εὕρω πόσον χωροῦν.

isierer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾶ τὰ βουτζιὰ νὰ εὕρῃ πόσον χωροῦν.

isierkorn, das, τὸ κανευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ.

isiermaß, das, τὸ μέτρον διωρισμένον κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ ἄλλα.

isierstab, der, ὁ γνώμων, ἡ βέργα μὲ τὴν ὁποίαν μέτρουν τὰ βουτζιά.

isitation, die, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις (μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ κριτηρίου).

isitator, der, ὁ ἐξεταστής, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζει τοὺς ξένους ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς μίαν πόλιν, ἂν ἴσως ἔχουν ἐμποδισμένα πράγματα.

isite, die, s. Besuch.

isitiren, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω (ἂν ἔχῃ τις ἐμποδισμένα πράγματα κ. τ. ε.).

itriol, der, ὁ χάλκανθος, τὸ βιτριόλι, (τουρκ. ἡ καραμπογιά).

itriolgeist, der, σπίριτον χαλκάνθου.

itriolhütte, die, τόπος ὅπου κατασκευάζουν τὸν χάλκανθον.

itriolisch, a. χαλκανθώδης.

itriolsäure, die, τὸ ξυνὸν (ὀξὺ) τοῦ χαλκάνθου, τὸ χαλκανθόξυδον.

itriolsiederey, die, s. Vitriolhütte.

ließ, das, das goldene Vließ, τὸ χρυσοῦν δέρας, (χρυσοῦν δέρμα κριοῦ).

ocal, der, τὸ φωνῆεν.

ocalmusik, die, ἡ ψάλσις, τὸ ψάλσιμον, τὸ τραγούδημα.

ogel, der, τὸ πουλὶ (πουλλίον) πτηνόν. ein loser Vogel, ἕνας πανουργούτζικος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους.

ogelbauer, der, τὸ κλωβίον, κλουβί.

ogelbeize, die, τὸ κυνῆγι τῶν πουλιῶν μὲ τὸ μαθημένον γιεράκι.

Vogelbeere, die, τὸ σοῦρβον.

Vogelbeerenbaum, der, ἡ σουρβιά.

Vogeldunst, die, λεπτὰ σατζιμάδια μὲ τὰ ὁποῖα σκοτώνουν τὰ μικρὰ πουλιά.

Vogelfang, der, τὸ πιάσιμον τῶν πουλιῶν.

Vogelfänger, Vogelsteller, der, ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει πουλιὰ, ὁ πουλολόγος, ἰξευτής.

Vogelflinte, die, μικρὸν τουφέκι διὰ κυνῆγι πουλιῶν.

Vogelflug, der, τὸ πέταγμα τῶν πουλιῶν.

Vogelfrey, a. ἐξόριστος, καταδικασμένος εἰς θάνατον (ὁποῦ καθένας ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὸν σκοτώσῃ).

Vogelgarn, das, τὸ δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν πουλιά.

Vogelgesang, der, τὸ κηλάδημα τῶν πουλιῶν.

Vogelhaus, das, μεγάλον κλουβίον διὰ περισσότερα πουλιά.

Vogelhecke, die, φωλεὰ τεχνικὴ διὰ πουλιὰ νὰ γεννήσουν αὐγὰ εἰς αὐτήν.

Vogelherd, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον σταίνουν τὰ δίκτυα διὰ τὰ πουλιά.

Vogelkirsche, die, μικρὸν μαυροκέρασον.

Vogelkirschbaum, der, ἡ μικρὴ μαυροκερασιά.

Vogelleim, der, ὁ ἰξὸς, γλοιός.

Vogelnest, das, φωλεὰ πουλιῶν.

Vogelscheuche, die, φόβιστρον διὰ τὰ πουλιά.

Vogelschießen, das, γύμνασις ἢ παιγνίδι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν (τουφέκι ἢ τόξον) εἰς ἕνα ξύλινον πουλὶ βαλμένον εἰς ἕνα παλοῦκι ὑψηλόν.

Vogelspeise, die, φαγὶ ἢ ἀπάτη διὰ τὰ πουλιά.

Vogelstange, die, παλοῦκι ὑψηλὸν εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἕνα ξύλινον πουλί. s. Vogelschießen.
Vogelstellen, das, Vogelsteller, der, s. Vogelfang, Vogelfänger.
Vogelwicke, die, ἡ ἀγριοβικά.
Vogler, der, s. Vogelfänger.
Vogt, der, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης (μάλιστα εἰς χωριάτας).
Vogtey, die, ἡ κατοικία τοῦ λεγομένου Vogt.
Volk, das, ὁ λαὸς, τὰ πλῆθος. das gemeine Volk, τὸ κοινὸν πλῆθος. ein Volk, ἕνα γένος, ἔθνος. die Völker, τὰ γένη, ἔθνη. ein Volk Rebhühner κ., ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος πέρδικες κ. τ. ε.
Völkerrecht, das, τὸ ἔθιμον παρατηρούμενον μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἢ βασιλειῶν.
Völkerschaft, die, ἕνα γένος, ἔθνος.
Volkreich, a. πολυάνθρωπος.
Völkerwanderung, die, μετοίκισις ἢ μετοικισία τῶν ἐθνῶν.
Volksmenge, die, τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων (εἰς ἕναν τόπον).
Volksthum, Volkthum, das, τὰ ἔθιμα, τὰ ἤθη ἑνὸς γένους.
Volksthümlich, Volkthümlich, a. ἀνήκων εἰς τὰ ἔθιμα ἑνὸς γένους.
Volkszahl, die, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων ἑνὸς τόπου.
Voll, a. γεμάτος.
Vollauf, ad. πλῆθος. alles vollauf haben, ἔχω πλῆθος εἰς ὅλα, εἶμαι πλούσιος.
Vollblütig, a. πληθωρικὸς, πολυαίματος, ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα.
Vollblütigkeit, die, ἡ πολυαιμία, πληθώρα.
Vollbringen, v. a. ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, τελειώνω.
Vollbringung, die, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, τελείωσις.
Vollbürtig, a. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος.
Vollenden, v. a. τελειώνω, ἐκτελῶ.
Vollends, a. ἐντελῶς, ὁλόκληρα. — ὁμοίως· καὶ παρ' ἀπάνω, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο.
Vollendung, die, ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις.
Völlerey, die, ἡ οἰνοποσία, πολυποσία, μέθη.
Vollführen, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ.
Vollführung, die, ἡ ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις.
Vollgültig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ κῦρος. (von Münzen), ὁποῦ ἔχει τὴν σωστήν του τιμήν, (λέγεται διὰ μονέδαις).
Vollhufig, a. (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὸ νύχι ἀκέραιαν. (ζῶον) ὁποῦ ἔχει τὰ νύχια ἄσχιστα (ὡσὰν τὰ ἄλογα καὶ τὰ γαϊδούρια).
Volljährig, a. ἔφηβος, ὁποῦ ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτεξούσιος.
Volljährigkeit, die, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν γίνεταί τις αὐτεξούσιος.
Völlig, a. ἐντελὴς, τέλειος, ὁλόκληρος, ἀκέραιος. — ὁμοίως· παχύς. ad. ἐντελῶς, σωστά.
Völligkeit, die, ἡ παχύτης.
Vollkommen, a. ἐντελὴς, τέλειος, χωρὶς ἐλαττώματα.
Vollkommenheit, die, ἡ τελειότης.
Vollmacht, die, τὸ πληρεξούσιον.
Vollmond, der, τὸ πανσέληνον, γεμάταν φεγγάρι.
Vollständig, a. ἐντελὴς, σωστὸς, ἀ-

τὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπει τίποτες.
ollständigkeit, die, τὸ ἐντελὲς, τὸ σωστὸν, τὸ μὴ ἐλλειπές.
ollstimmig, a. ὁποῦ ἔχει ὅλας τὰς φωνάς. vollstimmige Musik, μουσικὴ μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνάς.
ollstimmigkeit, die, τὸ νὰ ἔχῃ (μία μουσικὴ) ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνάς.
ollstrecken, v. a. ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ.
ollstrecker, der, ὁ ἐξακολουθητὴς, ἐκτελεστής.
ollstreckung, die, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις.
ollwichtig, a. σωστὸς (εἰς τὸ ζύγι). ein vollwichtiger Dukaten, φλουρὶ σωστὸν, καλόν.
ollwichtigkeit, die, τὸ νὰ ἔχῃ τι τὸ σωστὸν ζύγι.
ollzählig, a. ἐντελὴς, τέλειος εἰς τὸν ἀριθμόν.
ollziehen, v. a. ἐξακολουθῶ, ἐντελῶ.
ollzieher, der, ὁ ἐξακολουθητὴς, ἐκτελεστής.
ollziehung, die, Vollzug, der, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις.
olontär, der, ἑκούσιος ἢ θεληματικὸς στρατιώτης.
omitiv, das, τὸ ξερατικὸν, ἐμετικόν.
on, prp. ἀπό.
onnöthen seyn, εἶναι ἀναγκαῖον, εἶναι ἀνάγκη.
or, prp. πρό. — ἔμπροσθεν. — ἀπό. vor einem Monate, πρὸ ἕναν μῆνα, προτήτερα ἀπὸ ἕναν μῆνα. — vor der Thüre, ἔμπροσθεν τῆς θύρας. — vor Furcht, ἀπὸ τὸν φόβον.
oran, ad. ἔμπροσθεν, πλέον ἐμπρῶς.
orabend, der, ἡ παραμονή.

Voraltern, s. Voreltern.
Vorarbeit, die, προετοιμαστικὴ δουλειά.
Vorarbeiten, v. a. προετοιμάζω, κάμνω προετοιμαστικὴν δουλειάν.
Vorauf, s. Voran.
Voraus, ad. ἔμπροσθεν, πλέον ἐμπρῶς. προτήτερα.
Vorausbezahlen, v. a. πληρώνω προτήτερα.
Vorausbezahlung, die, ἡ πληρωμὴ ὁποῦ γίνεται προτήτερα.
Voraus haben, v. a. ich habe etwas voraus, ἔχω ἕνα προνόμιον, προτέρημα.
Voraussetzen, v. a. προϋποθέτω.
Voraussetzung, die, ἡ προϋπόθεσις.
Vorbauen, v. a. κτίζω ἔμπροσθεν εἴς τι. (μεταφ.) προφυλάγω.
Vorbauung, die, ἡ προφύλαξις.
Vorbedacht, der, nur: mit Vorbedacht, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ.
Vorbedächtig, a. στοχαστικός. ad. ἐξεπίτηδες.
Vorbedenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι προτήτερα.
Vorbedeuten, v. a. σημαίνω, προσημαίνω.
Vorbedeutung, die, τὸ σημεῖον (μέλλοντος τινὸς πράγματος).
Vorbehalt, der, Vorbehaltung, die, ἡ ἐξαίρεσις. mit Vorbehalt, μὲ ἐξαίρεσιν, ἐξαιρῶντας.
Vorbehalten, v. a. (eine Schürze), δὲν ἐβγάζω (μίαν ποδιάν).
Vorbehalten, sich, v, a. ich behalte mir vor, ἐξαιρῶ (τι εἰς μίαν σύμβασιν).
Vorbenannt, a. προειρημένος, ἄνω ειρημένος.
Vorbereiten, v. a. προετοιμάζω.
Vorbereitung, die, ἡ προετοιμασία.

Vorbericht, der, τὸ προοίμιον.
Vorbescheid, der, ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον.
Vorbescheiden, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον (ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν κρισολόγημα).
Vorbethen, v. a. λέγω μίαν προσευχὴν νὰ τὴν ἀκούσῃ τις ἢ νὰ τὴν μάθῃ.
Vorbeugen, v. a. προφυλάγω.
Vorbewußt, der, nur: mit Vorbewußt, μὲ εἴδησιν, ἐξεπίτηδες. ohne meinen Vorbewußt, χωρὶς εἴδησιν μου, χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρω ἐγώ.
Vorbey, (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει πέρασμα).
Vorbey fahren, v. a. ἀπερνῶ μὲ ἁμάξι ἀπό τινα ἢ ἀπὸ ἕνα τόπον. — fliegen, ἀπερνῶ πετῶντας. — gehen, ἀπερνῶ (πεζός). — reiten, ἀπερνῶ καβάλα.
Vorbey lassen, v. a. ἀφίνω (τινά ἤ τι) νὰ ἀπεράσῃ.
Vorbey seyn, v. r. es ist vorbey, ἀπέρασε, ἐτελείωσε.
Vorbild, das, τὸ πρωτότυπον, ὁ τύπος. (Beyspiel), παράδειγμα.
Vorbilden, v. a. παρασταίνω (εἰκόνα, παράδειγμα).
Vorbildung, die, παράστασις.
Vorbildlich, a. τυπικὸς, ὁποῦ παρασταίνεται ὡς τύπος.
Vorbinden, v. a. ζώνω, περιζώνω (μάλιστα μίαν ποδιάν).
Vorbohren, v. a. τρυπῶ προτήτερα μὲ μικροτέραν ἀρίδαν.
Vorbothe, der, σημεῖον πρόδρομον, προσημαντικόν.
Vorbringen, v. a. φέρω ἔμπροσθεν, φέρω εἰς τὸ φανερόν. (μεταφ.) προβάλλω, παρασταίνω, λέγω.
Vorbringen, das, τὸ προβλημένον, ἐκεῖνο ὁποῦ προβάλλει τις.
Vorder, der, die, das Vordere, a. ἐμπροσθινὸς, ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.
Vorderachse, die, ἐμπροσθινὸς ἄξων.
Vorderfuß, der, ἐμπροσθινὸν ποδάρι.
Vordergebäude, das, ἐμπροσθινὸν κτίριον, ἐμπροσθινὸν ὀσπήτιον.
Vorderglied, das, ἐμπροσθινὴ ἀράδα (στρατιωτῶν τεταγμένων διὰ μάχην).
Vordergrund, der, τὸ ἔμπροσθεν μέρος (τοῦ θεάτρου καὶ εἰς ζωγραφίαν).
Vorderhand, die, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς χειρός.
Vorderhaupt, das, Vorderkopf, der, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς.
Vorderhaus, das, s. Vordergebäude.
Vorderlauf, der, (bey den Jägern), ἐμπροσθινὸν ποδάρι (τοῦ ἐλαφιοῦ).
Vordersatz, der, (in der Logik), ἡ μείζων (εἰς τὴν λογικήν).
Vordertheil, das, τὸ ἔμπροσθεν, ἐμπροσθινὸν μέρος. — des Schiffes, ἡ πρῶρα, πλώρη (τοῦ καραβιοῦ).
Vordertreffen, das, τὸ ἔμπροσθεν τεταγμένον μέρος τοῦ στρατεύματος (εἰς τὴν μάχην), ἡ προφυλακή.
Vorderwagen, der, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ἁμαξιοῦ.
Vor diesem, ad. πρὸ τοῦ, προτήτερα.
Vordrängen, v. a. στρημώνω πλέον ἐμπρῶς.
Vordringen, v. n. διαπερνῶ, ἀπερνῶ πλέον ἐμπρῶς.
Voreilen, v. n. βιάζομαι, τρέχω πλέον ἐμπρῶς.
Voreilig, a. παραπολλὰ βιαστικὸς καὶ ἀστόχαστος.
Voreiligkeit, die, ἡ παραπολλὴ καὶ ἀστόχαστη βία.

oreltern, die, (pl.) οἱ προγενέστεροι, προπάτορες.
)rempfinden, v. a. προαισθάνομαι.
)rempfindung, die, ἡ προαίσθησις.
)renthalten, v. a. einem etwas, δὲν δίδω τινός τι, τὸ κρατῶ ὀπίσω.
)renthaltung, die, τὸ κράτημα. s. Vorenthalten.
)rerinnern, v. a. ἐνθυμίζω, μνημονεύω προτήτερα.
)rerinnerung, die, (σύντομον) προοίμιον, τὰ προλεγόμενα.
)rerst, ad. πρῶτον, κατὰ πρῶτον, πρὸ πάντων.
rerwähnt, a. προειρημένος, ἄνω ειρημένος.
ressen, das, φαγὶ ὁποῦ βάνουν προτήτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα.
rfahr, der, ὁ προκάτοχος.
rfahren, die, (pl.) οἱ προκάτοχοι, ἱ προγενέστεροι.
rfahren, v. n. bey einem, πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι (εἰς ἐπίσκεψίν τινος). einem —, προφθάνω ἀπὸ τινα μὲ τὸ ἁμάξι. laß vorfahren, ζεῦξαι τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι.
rfall, der, τὸ συμβὰν, συμβεβηκός. Vorfall der Gebärmutter), ἡ πρόπτωσις τῆς μήτρας (ἰατρ.).
rfallen, v. n. πίπτω ἔμπροσθεν εἴς ι. (sich ereignen), συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται.
rfechten, v. a. δείχνω πῶς πρέπει τις ὰ πολεμήσῃ τὸ σπαθί.
rfechter, der, ὁ διδάσκαλος ὁποῦ είχνει πῶς πρέπει τις νὰ πολεμήσῃ ὸ σπαθί.
rfinden, v. a. εὑρίσκω πρόχειρον. ὑρίσκω.
rfordern, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον.

Vorforderung, die, ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον.
Vorführen, v. a. πηγαίνω τινὰ πλέον ἐμπρῶς ἢ εἰς τὸ φανερόν.
Vorgang, der, ἡ προπόρευσις, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ πηγαίνῃ ἔμπροσθέν τινος ἄλλου. (Vorfall), τὸ συμβὰν, συμβεβηκός.
Vorgänger, der, ὁ προκάτοχος.
Vorgängig, a. ὁποῦ γίνεται προτήτερα, προηγούμενος.
Vorgaukeln, v. a. (einem etwas), παίζω τεχνικὰ ἢ φαινόμενα μαγικὰ ἔμπροσθέν τινος. γελῶ, ἀπατῶ.
Vorgebäude, das, s. Vordergebäude.
Vorgeben, v. a. δίδω ἢ ἐβγάζω εἰς τὸ ἔμπροσθεν, εἰς τὸ φανερόν. (im Spiele), δίδω τινὸς μερικὰ ποῦντα εἰς τὸ παιγνίδι (οἷον· εἰς τὸ μπιλιάρδο). (vorwenden), προφασίζομαι, λέγω διὰ πρόφασιν.
Vorgeben, das, ἡ πρόφασις.
Vorgebirge, das, τὸ ἀκρωτήριον.
Vorgefaßt, a. προλαμβανόμενος. eine vorgefaßte Meinung, μία πρόληψις, γνώμη τὴν ὁποίαν ἔχει τις διά τι χωρὶς νὰ κάμῃ κρίσιν.
Vorgehen, v. n. einem, πηγαίνω ἔμπροσθέν τινος. — εἶμαι ἀνώτερος ἀπὸ αὐτόν. (vorragen), ἐξέχω, ἀπερνῶ ἔξω. (sich ereignen), συμβαίνει, γίνεται. ἀκολουθεῖ.
Vorgemeldet, a. προειρημένος, ἄνω ειρημένος.
Vorgenannt, s. Vorbenannt.
Vorgemach, das, s. Vorzimmer.
Vorgericht, das, s. Voressen.
Vorgeschmack, der, s. Vorschmack.
Vorgesetzter, der, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης. mein Vorgesetzter, ὁ ἀνώτερός

μου, ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εἶμαι ὑποτεταγμένος.

Vorgestern, *ad.* προχθές.

Vorgestrig, *a.* προχθεσινός.

Vorgreifen, *v. a.* einem, πέρνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον. (zum Voraus nehmen), πέρνω προτήτερα (πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός).

Vorhaben, *v. a.* eine Schürze, ἔχω ζωσμένην μίαν ποδιάν. ein Geschäft ꝛc. —, ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω —. (im Spiele), ἔχω μερικὰ ποῦντα περισσότερον (εἰς τὸ παιγνίδι). (gut haben), ἔχω νὰ λάβω.

Vorhaben, das, ὁ σκοπός.

Vorhalten, *v. a.* κρατῶ ἔμπροσθέν τινος (οἷον· ἕναν καθρέπτην). einem einen Fehler —, ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα σφάλμα.

Vorhaltung, die, ἡ κράτησις ἔμπροσθέν τινος. — eines Fehlers, ὁ ἔλεγχος δι' ἕνα σφάλμα.

Vorhand, die, (Vorderhand, s. Vorderhand). (Vorrang), τὸ πρωτεῖον. —, im Spiele), παίζω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον (εἰς τὸ παιγνίδι με τὰ χαρτιά).

Vorhanden, *a.* πρόχειρος, εὑρισκόμενος. vorhanden seyn, εὑρίσκομαι, εἶμαι.

Vorhang, der, τὸ καταπέτασμα, (τουρκ. ὁ περδές).

Vorhangen, *v. a.* κρέμαμαι ἢ κλίνομαι εἰς τὰ ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνας σκόπελος).

Vorhängen, *v. a.* βάνω ἢ κρεμάζω (ἕνα πανὶ κ. τ. ε.) ἔμπροσθεν εἴς τι.

Vorhängeschloß, das, κλειδαριὰ κινητή.

Vorhaus, das, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ὁσπητιοῦ.

Vorhaut, die, ἡ ἀκροβυστία.

Vorher, *ad.* πρῶτα, προτήτερα.

Vorherbestimmen, *v. a.* διορίζω προτήτερα, προορίζω.

Vorherbestimmung, die, ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ μάλιστα).

Vorhergehen, *v. n.* πηγαίνω προτήτερα, γίνομαι προτήτερα, προηγοῦμαι.

Vorherig, *a.* προτήτερα γινόμενος, προτητερινός.

Vorhersagen, *v. a.* λέγω προτήτερα, προλέγω, προφητεύω, προμαντεύω.

Vorhersagung, die, ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα.

Vorhersehen, *v. a.* βλέπω προτήτερα, προβλέπω, προορῶ.

Vorhersehung, die, ἡ πρόορασις.

Vorherverkündigen, *v. a.* προμηνύω, προφητεύω, προμαντεύω.

Vorherverkündigung, die, τὸ προμήνυμα, ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα.

Vorhin, *ad.* πρὸ τοῦ, πρὸ ὀλίγου, προτήτερα.

Vorhof, der, τὸ προαύλιον, ἡ αὐλὴ ἔμπροσθεν ἑνὸς παλατίου ἢ ναοῦ.

Vorig, *a.* προτητερινός.

Vorkauen, *v. a.* einem etwas, λέγω τινός τι περισσαῖς φοραῖς νὰ μὴν τὸ ἀλησμονήσῃ.

Vorkauf, der, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ ἀγοράσῃ τι προτήτερα ἀπὸ ἄλλον.

Vorkäufer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ψωνίζει προτήτερα ἀπὸ ἄλλους.

Vorkehren, *v. a.* ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, πέρνω τὰ μέτρα μου.

Vorkehrung, die, ἡ προετοιμασία (μάλιστα εἰς προφύλαξιν ἀπό τι).

Vorkirche, die, τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας.

Vorkleben, *v. a.* κολλῶ (οἷον· χαρτὶ) ἔμπροσθεν εἴς τι.

Vorkommen, *v. n.* πηγαίνω ἢ ἔρχομαι

ἔμπρως, εἰς τὸ φανερόν. einem —, προφθάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον. einer Sache —, ἐμποδίζω τι πέρνωντας τὰ μέτρα μου. bey jemanden —, λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἔμβω (εἰς τινα μεγάλον). (vorfallen, sich ereignen), συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται. (scheinen), φαίνομαι. es kommt mir vor, μοι (με) φαίνεται.

orkost, die, s. Voressen.

orladen, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον.

orladung, die, ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον.

orlage, die, κάθε πρᾶγμα βαλμένον ἔμπροσθεν εἴς τι. (in der Chemie), τὸ ἐκδοχεῖον, ((ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπερνοῦν τὰ σπίριτα ἐβγαλμένα διὰ τοῦ πυρός).

orland, das, τόπος εὑρισκόμενος ἔμπροσθεν ἑνὸς ἄλλου.

orlangen, v. a. ἐβγάζω καὶ βάνω ἔμπρως, εἰς τὸ φανερόν.

orlängst, ad. πρὸ πολλοῦ.

orlassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ (εἴς τινα μεγάλον).

orlassung, die, ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις.

orlauf, der, ὁ καθαρὸς μοῦστος ὁποῦ στάζει ἀπὸ τὰ σταφύλια, πρὸ τοῦ νὰ τὰ στραγγίσουν. — ἡ πρώτη καὶ καθαρὰ ῥακὴ ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἀλαμβίκον.

orlaufen, v. a. τρέχω ἔμπρως ἢ πλέον ἔμπρως.

orläufer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέχει ἔμπροσθέν τινος. (in der Bibel), ὁ πρόδρομος, (ὁ ἅγιος Ἰωάννης).

orläufig, a. προηγούμενος, προτήτερα γινόμενος. ad. προηγουμένως, κατὰ τὸ παρὸν μόνον, πρὸ τοῦ νὰ ἐξετάξωμεν σωστά.

Vorlaut, a. ὁποῦ ὁμιλεῖ ἀστόχαστα, πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός. — seyn, werden, ὁμιλῶ πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρὸς, ὁμιλῶ κομμάτι αὐθαδῶς.

Vorlegen, v. a. βάνω ἔμπροσθέν τινος ἢ ἔμπροσθεν εἴς τι, (οἷον· τὸ φαγὶ, πρᾶγμα διὰ πούλησιν κ. τ. ε.). die Pferde —, βάνω ἢ ζεύγω τὰ ἄλογα. (vorschlagen), προβάλλω.

Vorlegelöffel, der, μεγάλη χουλιάρα.

Vorlegeschloß, das, κλειδαριὰ κινητή.

Vorlegung, die, τὸ βάλσιμον ἔμπροσθέν τινος. s. Vorlegen.

Vorlesen, v. a. einem etwas, ἀναγινώσκω, διαβάζω εἴς τινά τι.

Vorleser, der, ὁ ἀναγνώστης. s. Vorlesen.

Vorlesung, die, ἡ ἀνάγνωσις, διάβασις. s. Vorlesen. (auf Universitäten), ἡ παράδοσις (ἐπιστήμης) εἰς ἀκαδημίαν, (ὁποῦ γίνεται εἰς πολλοὺς ἀκροατάς). eine Vorlesung halten, παραδίδω (ὡς ἀκαδημικὸς διδάσκαλος).

Vorletzte, a. προϋστερινός. die vorletzte Sylbe, ἡ παραλήγουσα.

Vorleuchten, v. a. φέγγω (πηγαίνωντας ἔμπροσθέν τινος μὲ κηρὶ ἀναμμένον. (μεταφ.) δίδω παράδειγμα διὰ μίμησιν.

Vorlieb, s. Fürlieb.

Vorliebe, die, μεγαλητέρα ἀγάπη, μεγαλητέρα κλίσις εἴς τινα ἢ εἴς τι.

Vorliegen, v. n. εὑρίσκομαι ἔμπροσθεν, (οἷον· μία κινητὴ κλειδαριὰ εἰς τὴν θύραν).

Vorliegend, a. ἔμπροσθεν κείμενος ἢ εὑρισκόμενος. (angränzend), σύνορος, ὁποῦ συνορεύει.

Vorlügen, v. a. λέγω ψεύματα, ψεύδομαι.

Vormachen, *v. a.* βάνω τι ἔμπροσθεν — (οἷον· ἕνα σανίδι εἰς μίαν τρύπαν). einem etwas —, (μεταφ.) λέγω τινὸς ψεύματα, ἀπατῶ, γελῶ.

Vormahlen, *v. a.* περιγράφω ὡς πολλὰ ἐξαίρετον.

Vormahlig, *a.* ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ.

Vormahls, *ad.* πρὸ τοῦ, προτήτερα, εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν.

Vormauer, die, τὸ προτείχισμα. (μεταφ.) τὸ ὀχύρωμα, σκέπασμα (ἀπὸ ἐχθρικὴν εἰσδρομήν).

Vormittag, der, τὸ πρωΐ; ὁ καιρὸς πρὶν τοῦ γεύματος.

Vormittägig, τοῦ πρωΐ, ὁποῦ γίνεται τὸ πρωΐ.

Vormittags, *ad.* τὸ πρωΐ, πρὸ τοῦ γεύματος, πρὶν τοῦ γεύματος.

Vormund, der, ὁ ἐπίτροπος ὀρφάνου.

Vormundschaft, die, ἡ ἐπιτροπία εἰς ὀρφανόν.

Vormundschaftlich, *a.* ἐπιτροπικὸς, τῆς ἐπιτροπίας.

Vorn, *ad.* ἔμπροσθεν. ἐμπροσθὰ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

Vornahme, der, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, τὸ κύριον ὄνομα (καὶ ὄχι τῆς φαμιλίας).

Vornehm, *a.* εὐγενὴς, μεγάλος, ἀρχοντικός.

Vornehmen, *v. a.* πέρνω ἔμπροσθέν μου (οἷον· τὸ χειρόμακτρον). ein Geschäft —, ἐπιχειρίζομαι μίαν ὑπόθεσιν. sich —, ich nehme mir vor, ἀποφασίζω.

Vornehmen, das, ἐπιχείρημα. — ἡ ἀπόφασις.

Vornehmlich. *ad.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά.

Vorpfeifen, *v. a.* συρίζω μερικοὺς τόνους (μάλιστα νὰ μάθω ἕνα πουλὶ νὰ τοὺς κηλαδήσῃ).

Vorplaudern, *v. a.* λέγω ἄλλα τῶν ἄλλων, φλυαρῶ.

Vorposten, der, φυλακὴ στρατιωτῶν ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

Vorpredigen, *v. a.* διδάσκω, κουθετῶ (ἀκατάπαυστα).

Vorragen, *v. n.* ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (οἷον· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα).

Vorrang, der, τὸ πρωτεῖον, τὰ πρωτεῖα, ἡ προτίμησις. den Vorrang haben, προτιμοῦμαι.

Vorrath, der, τὰ προβλεμμένα πράγματα. Vorrath haben von einer Waare, ἔχω πλῆθος ἀρκετὸν ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα.

Vorräthig, *a.* προβλεμμένος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται πλῆθος.

Vorrathshaus, das, τὸ μαγαζίον.

Vorrathskammer, die, ἡ ἀποθήκη, ὀντᾶς ὅπου φυλάγουν πράγματα (μάλιστα φαγητά).

Vorrechnen, *v. a.* λογαριάζω (κατὰ τὴν ἀράδαν), τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο).

Vorrecht, das, τὸ προνόμιον, πρωτέρημα.

Vorrede, die, τὸ προοίμιον.

Vorreden, *v. a.* λέγω πολλὰ εἴς τινα (νὰ τὸν καταπείσω).

Vorreihen, der, ἡ πρώτη ἀράδα εἰς τὸν χορόν.

Vorreiten, *v. n.* einem, ἱππεύω (καβαλικεύω (ἔμπροσθέν τινός). πηγαίνω ἐμπρῶς (μὲ τὸ ἄλογόν μου). *v. a.* einem ein Pferd, καβαλικεύω ἕνα ἄλογον ἔμπροσθέν τινος, νὰ τοῦ τὸ δείξω.

Vorreiter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ καβαλικεύει ἔμπροσθέν τινος.

rücken, v. a. κινῶ πλέον ἐμπρῶς.
nem etwas —, ἐλέγχω, κατηγορῶ τι-
: δι' ἕνα πρᾶγμα. v. n. πηγαίνω
πρῶς (λέγεται διὰ στράτευμα).
saal, der, ἡ σάλα ἔμπροσθεν τοῦ
δῦ.
sagen, v. a. einem etwas, λέγω τινός
νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἔξω.
änger, der, ὁ ψάλτης, (ὁποῦ ἀρχη-
: νὰ ψάλλῃ).
satz, der, ἡ ἀπόφασις, ὁ σκοπός.
sätzlich, a. ὁποῦ γίνεται μὲ σκοπόν.
l. ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ.
schein, der, nur: zum Vorschein
mmen, φαίνομαι, δείχνομαι. zum
- bringen, φανερώνω, δείχνω εἰς τὸ
ανερόν.
schieben, v. a. κινῶ, σύρνω, βάνω
ιπροσθεν (οἷον· ἕνα σανιδάκι συρ-
ὶν). einen Riegel —, βάνω ἢ σφαλί-
ο μὲ τὸν σύρτην.
schieber, s. Schieber.
schießen, v. n. ῥίπτομαι ἐμπρῶς. v.
. einem Geld —, δανείζω (εἴς τινα)
σπρα (δι' ἕνα ἐπιχείρημα).
schlag, der, τὸ πρόβλημα. einen
Vorschlag thun, προβάλλω. (in der
Artillerie), τὸ στουπὶ ὁποῦ βάνουν
πάνω εἰς τὸ μπαροῦτι ἀφ' οὗ γεμί-
ουν τὸ κανόνι.
rschlagen, v. a. ein Bret rc., καρφώ-
ω ἕνα σανίδι εἴς τι. (im Handel),
ητῶ περισσότερον ἀπὸ τὴν κυρίαν
ιμὴν τοῦ πράγματος. einem etwas
—, προβάλλω.
rschmack, der, ἡ πρόγευσις, τὸ προ-
ίσθημα.
rschneiden, v. a. χωρίζω (τὸ φαγί).
rschnell, s. Voreilig.
rschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει
τὸ φαγὶ (εἰς τὴν τράπεζαν τῶν με-
γάλων).
Vorschreiben, v. a. γράφω παράδειγμα
εἰς τὸ γράψιμον. (verordnen), διορί-
ζω, προστάζω, (ὀρδινιάζω).
Vorschrift, die, παράδειγμα διὰ γράψι-
μον. (Verordnung), ἡ προσταγή, ὁ
διορισμός.
Vorschub, der, ἡ βοήθεια, συμβοήθεια
(εἰς προκοπήν τινος εἴς τι).
Vorschuhen, v. a. βάνω νέα παπούτζια
εἰς τὰ ὑποδήματα.
Vorschuß, der, τὰ δάνεισμα (διὰ ἕνα
ἐπιχείρημα), πληρωμὴ ἐκ μέρους διὰ
μίαν δουλειὰν πρὸ τοῦ νὰ τελειώσῃ.
Vorschützen, v. a. προφασίζομαι.
Vorschwatzen, v. a. λέγω πολλὰ διὰ νὰ
καταπείσω τινά.
Vorsehen, v. a. προβλέπω, προορῶ. sich
v. r. προφυλάγομαι.
Vorsehung, die, ἡ θεία πρόνοια.
Vorsetzen, v. a. etwas vor etwas, βά-
νω (οἷον· ἕνα σανίδι) ἔμπροσθεν
(εἰς μίαν τρύπαν). einem zum Essen,
zum Trinken vorsetzen, βάνω φαγὶ ἢ
πιοτόν. sich —, ich setze mich vor,
καθίζω πλέον ἐμπρῶς. ich setze mir
vor, ἀποφασίζω, βάνω σκοπόν.
Vorsetzlich, s. Vorsätzlich.
Vorsicht, die, ἡ προμήθεια, στόχασις,
προφύλαξις. (göttliche), ἡ θεία πρό-
νοια.
Vorsichtig, a. προνοητικὸς, στοχαστικὸς,
ὁποῦ προφυλάγεται.
Vorsichtigkeit, die, ἡ στόχασις, προφύ-
λαξις.
Vorsingen, v. a. et n. ψάλλω, ἀρχηνῶ
νὰ ψάλλω, ψάλλω ὁ πρῶτος. einem
etwas, ψάλλω ἢ τραγουδῶ εἴς τινά
τι.
Vorsitz, der, ἡ προεδρία.

Vorsitzen, v. n. προεδρεύω, εἶμαι πρόεδρος.

Vorsitzer, der, ὁ πρόεδρος.

Vorsorge, die, ἡ φροντίδα δι' ἕνα πρᾶγμα, ἡ προφύλαξις.

Vorspann, der, ἄλογα διωρισμένα εἰς διαφόρους τόπους νὰ ζευχθοῦν διὰ χρῆσιν τῆς πόστας ἢ καὶ τῶν ἀμαξιῶν τοῦ στρατεύματος.

Vorspannen, v. a. ζεύγω (ἄλογα εἰς ἕνα ἀμάξι).

Vorspiegeln, v. a. παρασταίνω ὡς ὠφέλιμον ἢ κερδιστικὸν, ἀπατῶ παρασταίνωντας ἕνα πρᾶγμα ὡς πολλὰ ὠφέλιμον.

Vorspiegelung, die, ἡ ψευτικὴ παράστασις, ἀπάτη.

Vorspiel, das, δρᾶμα μικρὸν (εἰς τὸ θέατρον) προηγούμενον ἀπὸ ἄλλο μεγαλήτερον. (μεταφ.) ἡ ἀρχὴ, εἰσαγωγή.

Vorspielen, v. a. παίζω ἔμπροσθέν τινος (τὸ βιολὶ ἢ ἄλλο τι ὄργανον μουσικόν).

Vorspringen, v. a. πηδῶ ἐμπρῶς. (μεταφ.) ὑπερβαίνω ἢ λαμβάνω ἀξίωμα προτήτερα ἀπὸ ἄλλον. (vorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς ἕνα μέρος τοῦ τοίχου).

Vorsprung, der, den Vorsprung haben, εἶμαι πλέον ἐμπρῶς ἀπὸ ἄλλον, ἐπῆγα πλέον μακρύτερα. den Vorsprung gewinnen, προφθάνω πλέον ἐμπρῶς ἀπὸ ἄλλον. (an Gebäuden), τὰ ἐξέχον μέρος ἑνὸς ὀσπητιοῦ, ὁποῦ ἐβγαίνει πλέον ἐμπρῶς.

Vorspuken, v. i. es spukt vor, εἶναι σημεῖον προμαντευτικὸν, εἶναι σημεῖον ὅτι θέλει γένῃ τι.

Vorstadt, die, τὸ προάστυον.

Vorstand, der, ἡ παῤῥησίασις εἰς τὸ κριτήριον.

Vorstechen, v. n. φαίνομαι ἢ δείχνομαι περισσότερον ἀπὸ ἄλλο (οἷον· ἕνα χρῶμα πολλὰ λαμπρὸν). v. a. κάμνω τρύπαν (νὰ ἀπεράσω κίαν κλωστὴν κ. τ. ε.)

Vorstecken, v. a. βάνω ἢ ἐμπήγω ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνα καρφὶ εἰς τὸν ἄξωνα, νὰ μὴν ἔβγῃ ὁ τροχὸς, μίαν ποδιὰν μὲ καρφίτζαις κ. τ. ε.)

Vorstecker, Vorstecknagel, der, καρφὶ ἐμπηγμένον. s. Vorstecken.

Vorstehen, v. a. (vorragen), στέκομαι πλέον ἐμπρῶς, ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κ. τ. ε.) einer Sache —, εἶμαι ἐπιστάτης εἴς τι. κυβερνῶ, διοικῶ.

Vorsteher, der, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος.

Vorstellen, v. a. (etwas vor etwas), βάνω (οἷον· ἕνα σανίδι κ. τ. ε.) ἔμπροσθεν εἴς τι. (μεταφ.) παρασταίνω.

Vorstellung, die, ἡ παράστασις. (Ermahnung), ἡ νουθεσία. (Gedanke), ὁ στοχασμὸς, ἡ ἰδέα.

Vorstoß, der, ἐσώπανον (μάλιστα ἀπὸ μετάξι ἢ κατηφὲν), ὁποῦ ἐβγαίνει εἰς ταῖς ἄκραις τοῦ φορέματος διὰ στολισμόν.

Vorstoßen, v. a. σπρώχνω πλέον ἐμπρῶς. einen Rock mit Sammt rc. vorstoßen, βάνω εἰς τὸ φόρεμα ἐσώπανον ἀπὸ κατηφὲν, ὁποῦ ἐβγαίνει καὶ φαίνεται εἰς ταῖς ἄκραις.

Vorstrecken, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω πλέον ἐμπρῶς. (leihen), δανείζω (ἄσπρα).

Vorstreckung, die, ἡ ἔκτανσις, ἐξάπλωσις. — τὸ δάνεισμα.

orstreichen, v. a. σημειώνω (τι εἰς ἕνα βιβλίον κ. τ. ε.) μὲ μίαν κονδυλιάν.
orstricken, a. a. προαπλέκω, βάνω τὸ κάτω μέρος (ὁποῦ σκεπάζει τὸ ποδάρι) εἰς τὰ τζουράπια.
orsuchen, v. a. γυρεύω (τι κρυμμένον) καὶ ἐβγάζω εἰς τὸ φανερόν.
ortanzen, v. a. ἀνοίγω τὸν χορὸν, χορεύω ὁ πρῶτος εἰς μίαν ἀράδαν. — δείχνω εἰς ἄλλον πῶς πρέπει νὰ χορεύσῃ.
ortänzer, der, —rin, die, ἐκεῖνος, (ἐκείνη) ὁποῦ χωρεύει ο πρῶτος (ἡ πρώτη) εἰς μίαν ἀράδαν.
ortheil, der, τὸ ὄφελος, κέρδος.
ortheilhaft, a. ὠφέλιμος, κερδιστικός.
orthun, v. a. eine Schürze ꝛc., βάνω μίαν ποδίαν κ. τ. ε.
ortrab, der, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατεύματος, ἡ προφυλακή.
ortraben, v. a. προφθάνω, τρέχω ταχύτερα μὲ τὸ ἄλογον.
ortrag, der, ὁ τρόπος τῆς προφορᾶς, τῆς παραστάσεως.
ortragen, v. a. (vor einem etwas tragen), φέρω, βαστάζω τι ἔμπροσθέν τινος (οἷον τὸν σταυρὸν εἰς μίαν λιτανείαν). einem eine Sache —, παρασταίνω, προβάλλω, ἐξηγῶ (εἴς τινα ἕνα πρᾶγμα).
ortrefflich, a. ἐξαίρετος.
ortrefflichkeit, die, τὸ ἐξαίρετον.
ortreiben, v. a. διώχνω πλέον ἐμπρῶς.
ortreten, v. a. προβαίνω, πηγαίνω πλέον ἐμπρῶς (διὰ νὰ μὲ ἰδοῦν ἄλλοι). πηγαίνω νὰ σταθῶ ἔμπροσθεν εἴς τινα ἢ εἴς τι.
ortritt, der, τὸ προνόμιον νὰ πηγαίνῃ τις ἔμπροσθέν τινος ἄλλου, ἡ προπόρευσις.

Vortruppen, s. Vortrab.
Vorüben, v. a. γυμνάζω προτήτερα.
Vorübung, die, προτητερινὴ γυμνασις.
Vorüber, Vorüber gehen ꝛc., s. Vorbey, Vorbey gehen ꝛc.
Vorurtheil, das, τὸ πρόκριμα, ἡ πρόληψις, ψευδὴς γνώμη διʼ ἕνα πρᾶγμα.
Vorwägen, v. a. ζυγιάζω τι ἔμπροσθέν τινος.
Vorwalten, v. n. εὑρίσκομαι. hier waltet ein Irrthum vor, εἰς τοῦτο εὑρίσκεται ἕνα λάθος.
Vorwand, der, ἡ πρόφασις.
Vorwärts, ad. πλέον ἐμπρῶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν.
Vorweg, s. Voraus.
Vorweisen, v. a. δείχνω τι ἔμπροσθέν τινος, δεικνύω, παρασταίνω.
Vorweiser, s. Vorzeiger.
Vorweisung, die, η δεῖξις, τὸ δεῖξιμον,
Vorwelt, die, ὁ παλαιὸς κόσμος, οἱ παλαιοὶ, προγενέστεροι.
Vorwenden, v. a. προφασίζομαι.
Vorwerfen, v, a. ῥίπτω ἔμπροσθεν. einem Hunde einen Knochen ꝛc. —, ῥίπτω ἕνα κόκκαλον κ. τ. ε. εἰς ἕνα σκυλί. (vorrücken), einem etwas —, ἐλέγχω, κατηγορῶ, μαλώνω τινὰ διʼ ἕνα σφάλμα.
Vorwerk, das, μικρὸν ὑποστατικὸν, ὁσπήτιον μὲ κῆπον ἢ μὲ χωράφια ἔξω ἀπὸ μίαν πόλιν.
Vorwiegen, s. Vorwägen.
Vorwissen, nur: mit Vorwissen, μὲ γνῶσιν, μὲ εἴδησιν. ohne Vorwissen, χωρὶς γνῶσιν, χωρὶς τὴν εἴδησιν. ohne Vorwissen der Eltern, χωρὶς τὴν εἴδησιν τῶν γονέων, χωρὶς νὰ ἠξεύρουν οἱ γονεῖς.
Vorwitz, der, ἡ περιέργεια (μάλιστα τολμηρή).

Vorwitzig, a. περίεργος (μάλιστα εἰς κινδυνώδη πράγματα).
Vorwort, das, (in der Sprachlehre), ἡ πρόθεσις (εἰς τὴν γραμματικήν). statt Fürwort: s. Fürwort.
Vorwurf, der, τὸ ὄνειδος, ὁ ἔλεγχος, ἡ κατηγορία. (Gegenstand), τὸ ἀντικειμένον.
Vorzählen, v. a. ἀριθμῶ ἢ λογαριάζω κατὰ τὴν ἀράδα, τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο.
Vorzeichen, das, s. Vorbedeutung.
Vorzeichnen, v. a. σχεδιάζω (μίαν ζωγραφίαν) ὡς παράδειγμα δι' ἄλλον. — διωρίζω.
Vorzeigen, v. a. δεικνύω, δείχνω, παρασταίνω (εἰς τὸ φανερόν).
Vorzeiger, der, ὁ κομιστής. Vorzeiger dieses, ὁ κομιστὴς τούτου τοῦ γράμματος.
Vorzeigung, die, ἡ δεῖξις, τὸ δεῖξιμον, ἡ παράστασις.
Vorzeit, die, ὁ παλαιὸς καιρός.
Vorzeiten, ad. εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν.
Vorziehen, v. a. σύρνω, ἐβγάζω (οἷον ἕνα σεντοῦκι ἀπὸ κάτω ἀπὸ μίαν τράπεζαν κ. τ. ε.) einen Vorhang —, σκεπάζω τραβῶντας ἕναν περδέν. eine Sache einer andern —, προτιμῶ (ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ ἄλλο).
Vorzimmer, das, ἡ ἀντικάμερα, ὁ προθάλαμος.
Vorzug, der, ἡ προτίμησις. τὸ πρωτεῖον, πρωτέρημα.
Vorzüglich, a. ἔξοχος, ξεχωριστὸς, ἐξαίρετος. ad. ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά.
Votieren, v. a. et n. ψηφίζω, δίδω τὴν ψῆφόν μου.
Votum, das, s. Wahlstimme.
Vulkan, der, (κυρίως· ὁ Ἥφαιστος) πυροβόλον βουνόν.
Vulkanisch, a. ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ πυροβόλα βουνά.

W.

Waare, die, τὸ πρᾶγμα (διὰ πώλησιν).
Waarenlager, das, τὸ μαγαζίον. τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζίον.
Waarenpreis, der, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων.
Wabe, die, s. Honigscheibe.
Wach, a. ἔξυπνος, ἄγρυπνος.
Wache, die, ἡ φυλακὴ, (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι οἱ φύλακες, καὶ ὁμοίως οἱ φύλακες). eine Wache, ἕνας φύλαξ, φυλακάτωρας. auf die Wache ziehen, πηγαίνω διὰ νὰ κάμω φυλακήν. die Wache ablösen, ἀλλάζω τὴν φυλακὴν, τοὺς φύλακας.
Wachen, v. n. ἀγρυπνῶ. über etwas —, φυλάγω, παραφυλάγω.
Wachen, das, ἡ ἀγρυπνία.
Wachfeuer, das, φωτία ἀναμμένη ἀπὸ τοὺς φύλακας.
Wachgeld, das, μισθὸς τοῦ φύλακος.
Wachhabend, a. φυλάσσων, φυλάγων, ὁποῦ κάμνει φυλακήν.
Wachhaus, das, ὁσπήτιον τῶν φυλάκων, ἡ φυλακή.
Wachholder, Wachholderbaum, Wach-

lderstrauch, der, ἡ ἄρκευθος, (δενάκι εἰς τὰ δάση).
hholderbeere, die, καρπὸς τῆς ἀρκεύ-ιυ.
h=Parade, die, ἡ παράταξις τῶν λάκων, ἡ παράδα.
hs, das, τὸ κηρίον, κηρί.
)sam, a. ἄγρυπνος, προσεκτικὸς, ρήγορος, ὁποῦ φυλάγει καλά.
)samkeit, die, ἡ ἀγρυπνία, ἐγρήγορ-:, προσοχή.
)sbild, das, κηρίνη εἰκόνα.
hsbleiche, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πρίζουν τὸ κηρίον.
)sbleicher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀσπρί-: τὸ κηρίον.
)sbossirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιά-: εἰκόνας ἀπὸ κηρί.
)schiff, das, καράβι ὁποῦ φυλάγει, οῦ κάμνει φυλακήν.
)sen, v. n. αὐξάνω, τρανεύω. πληνομαι.
)sern, a. κήρινος.
)sfackel, die, κηρίνη λαμπάδα (μεγάλη).
)sfigur, die, s. Wachsbild.
)sflecken, der, λέρα ἀπὸ κηρίον ἀλυμένον.
)shändler, Wachskrämer, der, ὁ ιοπώλης, κηραπουλητής.
)skerze, die, τὸ κηρὶ, κηρίνη λαμδα.
)slappen, der, κηρωμένον πανὶ μὲ ὁποῖον τρίβουν τὰ ντουλάπια κ. ε.
)sleinwand, die, κηρωμένον πανὶ, ιοπάνι, (τουρκ. μουσαμᾶς).
)slicht, das, κηρίνη λαμπάδα, τὸ ιί.
)smahlerei, die, ἐγκαυστικὴ ζωγραφία (μὲ χρώματα ἀνακατωμένα μὲ κηρὶ ἀναλυμένον.)
Wachsperle, die, μαργαριτάρι μιμητὸν ἀπὸ κηρί.
Wachspflaster, das, κήρινον ἔμπλαστρον.
Wachs=Pommade, die, κηρίνη ἀλειφὴ διὰ τὰ μαλλιά.
Wachs=Poussirer, s. Wachsbossirer.
Wachsstock, der, λεπτὰ κηρία τυλιγμένα ὡσὰν κουβάρι.
Wachsthum, das, ἡ αὔξησις, τράνευσις.
Wachstuch, das, s. Wachsleinwand.
Wachszieher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κηρίναις λαμπάδαις.
Wacht, die, s. Wache.
Wachtel, die, τὸ ὀρτύκιον, ὀρτύκι.
Wachtelgarn, das, δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν ὀρτύκια.
Wachtelhund, der, σκυλὶ, μαθημένον διὰ πιάσιμον ὀρτυκιῶν.
Wachtelkönig, der, εἶδος ὀρτυκιοῦ.
Wachtelpfeife, die, Wachtelruf, der, σφυρίστρα ὁποῦ μιμεῖται τὴν φωνὴν τοῦ ὀρτυκιοῦ.
Wachtelschlag, der, τὸ κηλάδημα, ἡ φωνὴ τοῦ ὀρτυκιοῦ.
Wächter, der, ὁ φύλαξ, φύλακας, φυλακάτωρας.
Wachtmeister, der, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς κατωτέρους ὀφφικιάλους εἰς τὴν καβαλαρίαν.
Wachtthurm, der, ἡ σκοπιὰ, πύργος (τουρώνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν.
Wackelhaft, Wackelig, a. ὁποῦ κουνεῖται, ὁποῦ δὲν στέκεται στερεά.
Wackeln, v. n. κουνοῦμαι, ταράζομαι δὲν στέκομαι στερεὰ (λέγεται διὰ σκάμνιὰ, τραπέζια κ. τ. ε.)
Wacker, a. ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος. τιμημένος.

Wade, die, τὸ γαστροκνήμιον, ψαχνὸν, ψαχνὶ, τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδός.
Waden, s. Waten.
Waffe, die, τὸ ὅπλον. s. Waffen.
Waffel, die, ὁ λοχμᾶς, πήτα λεπτὴ τηγανισμένη μεταξὺ εἰς δύο σιδηρέναις πλάκαις.
Waffeleisen, das, σιδηρὸν διὰ τηγάνισμα τοῦ λοχμᾶ.
Waffen, die, (pl.) τὰ ὅπλα, ἄρματα.
Waffenbruder, der, ὁ συστρατιώτης, συμπολεμητής.
Waffenschmid, der, ὁ ὁπλοποιός.
Waffenstillstand, der, ἡ ἀνακωχὴ (ὅπλων).
Waffenträger, der, ὁ ὁπλοφόρος, ἀσπιδοφόρος.
Waffnen, v. a. ὁπλίζω, ἀρματώνω.
Wage, die, αὐθάδες ἢ κινδυνῶδες ἐπιχείρημα.
Wage, (Waage), die, ἡ ζυγαριά. (an der Deichsel), τὸ ξύλον τοῦ ἀμαξιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται τὰ λουριὰ τῶν ἀλόγων.
Wagebalken, der, ὁ μοχλὸς, ἡ βέργα τῆς ζυγαριᾶς.
Wagegeld, das, πληρωμὴ διὰ τὸ ζυγίασμα.
Wagehals, der, ὁ ῥιψοκίνδυνος, αὐθάδης, τολμηρός.
Wagemeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν δημοσίαν ζυγαρίαν.
Wagen, der, τὸ ἀμάξιον, ἀμάξι.
Wagen, v. a. τολμῶ. sich —, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, τολμῶ.
Wägen, v. a. ζυγιάζω.
Wagenbaum, der, die Wagenbäume, (pl.) τὰ δύο μακρὰ ξύλα τοῦ ἀμαξιοῦ.
Wagenburg, die, περιχαράκωμα, περίφραγμα ἀπὸ ἀμάξια.
Wagendecke, die, τὸ σκέπασμα τοῦ ἀμαξιοῦ.
Wagendeichsel, die, τὸ τιμόνι τοῦ ἀμαξιοῦ, (ὁ * ῥύμος).
Wagengleis, das, τὸ ἴχνος τῶν τροχῶν τοῦ ἀμαξιοῦ.
Wagenleiter, die, τὰ κάγγελλα τῶν ἀμαξιῶν.
Wagenmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ἀμάξια τῆς πόστας.
Wagenpferd, das, ἄλογον ἀμαξιοῦ.
Wagenrad, das, τροχὸς ἀμαξιοῦ.
Wagenschmiere, die, τὸ κατράνι.
Wagenschoppen, der, Wagenhaus, das, τὸ ἀμαξοστάσιον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ ἀμάξια.
Wagensperre, die, τὸ ξύλον ἢ ἡ ἄλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἀμαξιοῦ.
Wagenspur, die, s. Wagengleis.
Wagenwinde, die, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ ἀμάξια.
Wagerecht, a. ὁριζόντειος, ἴσιος.
Wageschale, die, καυκὶ τῆς ζυγαριᾶς.
Wagezettel, Wageschein, der, πόλιτζα τῆς δημοσίας ζυγαριᾶς, ὁποῦ μαρτυρεῖ ὅτι ἐζυγιάσθη ἕνα πρᾶγμα.
Waglich, a. κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος.
Wagner, der, ὁ ἀμαξοποιός.
Wagniß, die, κινδυνῶδες ἐπιχείρημα.
Wagschale, s. Wageschale.
Wahl, die, ἐκλογὴ, διάλεξις.
Wahl-Capitulation, die, σύμβασις τὴν ὁποίαν (πρὸ τοῦ) ἐβεβαίωνε μὲ ὅρκον ὁ βασιλεὺς τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ κορωνιασμοῦ.
Wählen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω.
Wähler, der, ὁ ἐκλέγων.
Wahlfähig, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ.
Wahlfähigkeit, die, ἡ ποιότης ὁποῦ

ἱμνει τινὰ ἄξιον νὰ ἐκλεχθῇ δι' ἕνα
ίωμα.
hlfürst, der, (gewählter Fürst), ἐκ-
κτὸς πρίγγιψ ἢ ἡγεμών.
hlig, a. (im gem. Leben), ὁποῦ θέ-
ι ἐκλογὴν εἰς τὰ φαγητὰ, ὁποῦ θέ-
ι μόνον τὰ νοστιμώτατα.
hlkind, das, τὸ ψυχοπαίδι.
hlplatz, der, (Schlachtfeld), ὁ κάμ-
ος τοῦ πολέμου ἢ τῆς μάχης. (Ort
r Wahl), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον
νεται ἐκλογὴ ἡγεμόνος κ. τ. ε.
hlreich, das, βασίλειον ἐκλεκτὸν,
ἰς τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἐκλέγεται).
hlspruch, der, τὸ σύμβολον, (ἀπό-
θεγμα τὸ ὁποῖον ἐκλέγει τις ὡς κα-
ινα διὰ τὴν ζωήν του).
hlstatt, die, ὁ κάμπος τοῦ πολέμου,
ῆς μάχης.
hlstimme, die, ἡ ψῆφος (διδομένη
ς ἐκλογήν).
hltag, der, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς.
hlversammlung, die, ἡ συνάθροισις
ὰ ἐκλογήν.
hn, der, μία ψευδὴς γνώμη, λανθα-
ικὴ γνώμη.
hnen, v. a. νομίζω, στοχάζομαι
λέγεται μόνον διὰ λανθαστικοὺς στο-
χασμούς).
hnsinn, Wahnwitz, der, ἡ παρα-
φροσύνη, μανία, τρέλα.
hnsinnig, Wahnwitzig, a. παράφρων,
ανιακὸς, τρελὸς, ὁποῦ ἦβγε ἀπὸ
ὸν νοῦν του, ὁποῦ ἔχασε τὰς φρέ-
ας του.
hr, a. ἀληθὴς, ἀληθινός.
hren, v. n. ἐπικρατῶ, βαστῶ.
hrend, ad. βαστῶντας εἰς καιρὸν
που —.
hrhaft, Wahrhaftig, a. ἀληθὴς, ἀ-
ληθινός. — ὁμοίως· ὁποῦ λέγει ἀλη-
θινὰ, ὁποῦ δὲν ψεύδεται.
Wahrhaftig, ad. τῇ ἀληθείᾳ.
Wahrhaftigkeit, die, ἡ ἀλήθεια. ὁμοίως·
τὸ μὴ ψεύδεσθαι.
Wahrheit, die, ἡ ἀλήθεια.
Wahrheitsliebe, die, ἡ ἀγάπη τῆς ἀληθείας.
Wahrheitsliebend, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν
ἀλήθειαν.
Wahrlich, ad. τῇ ἀληθείᾳ.
Währmann, der, ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἀ-
λήθειαν.
Wahrnehmen, v. a. βλέπω, παρατηρῶ.
Wahrnehmung, die, ἡ παρατήρησις.
Wahrsagen, v. a. μαντεύω, προφητεύω.
Wahrsager, der, ὁ μάντις, μαντευτής.
Wahrsagerey, die, ἡ μαντεία, τὸ μάν-
τευμα.
Wahrsagerkunst, die, ἡ μαντικὴ, μαν-
τευτική.
Wahrsagerin, die, ἡ μάντισσα, μαν-
τεύτρια.
Wahrscheinlich, a. πιθανὸς, ἀξιοπί-
στευτος.
Wahrscheinlichkeit, die, ἡ πιθανότης.
Währung, die, ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις.
(vom Gelde, ἡ τιμὴ (τὴν ὁποίαν ἔ-
χει ἕνα νόμισμα ἢ μία μονέδα).
Wärwolf, s. Wärwolf.
Wahrzeichen, das, σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁ-
ποῖον γνωρίζεται ἕνα πρᾶγμα).
Waid, der, φυτόν τι διὰ βαφὴν, βαθὺ
γαλάζιον.
Waise, die, ἡ ὀρφανὸς, (ὁμοίως καὶ· ὁ
ὀρφανός).
Waisenamt, das, ἐπιτροπία διὰ τοὺς
ὀρφανούς.
Waisengeld, das, ἄσπρα διδόμενα εἰς
τοὺς ὀρφανούς.
Waisenhaus, das, τὸ ὀρφανοτροφεῖον.
Waisenkind, das, s. Waise.

Waisenknabe, der, παιδὶ ὀρφανὸν, ὁ ὀρφανός.
Waisenmädchen, das, κορίτζι ὀρφανὸν, ἡ ὀρφανός.
Waisenmutter, die, ἐπιτρόπισσα εἰς ὀρφανούς.
Waisenvater, der, ἐπίτροπος εἰς ὀρφανούς.
Wald, der, τὸ δάσος, (τουρκ. ὀρμάνι).
Waldbach, der, ὁ χείμαῤῥος, ῥυάκι ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸ δάσος.
Waldbiene, die, ἡ ἀγριομέλισσα.
Waldbrand, der, καύσιμον ἢ πυρκαϊὰ εἰς ἕνα δάσος.
Waldbruder, der, ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής.
Wäldchen, das, μικρὸν δάσος.
Waldesel, der, ὁ ὄναγρος, ἀγριογάδαρος.
Waldgerecht, a. μαθημένος εἰς ὅλα ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν.
Waldgott, der, ὁ σάτυρος. (νομιζόμενος θεὸς εἰς τὰ δάση).
Waldhonig, der, μέλι ἀπὸ ἀγριομέλισσαις.
Waldhorn, das, τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ.
Waldhornist, der, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ κέρατον.
Waldig, a. δασώδης, γεμάτος ἀπὸ δάση.
Waldkirsche, die, μαυροκέρασον, ἀγριοκέρασον.
Waldmensch, der, εἶδος μεγάλου πίθηκος, (μεγάλης μαϊμοῦς) ὁποῦ λέγεται καὶ σάτυρος.
Waldnutzung, die, ἡ χρῆσις τοῦ δάσους.
Waldrebe, die, τὸ ἀγριόκλημα.
Waldstrom, der, ὁ χείμαῤῥος, ῥυάκι φουσκωμένον ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸ δάσος.
Waldteufel, der, ἡ σάτυρος, (νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ δάση). — ὁμοίως· εἶδος μεγάλης μαϊμοῦς.
Waldung, die, τὰ δάση.
Walgen, Walgern, v. a. κυλίω (οἷον ζυμάρι, πηλὸν κ. τ. ε.) εἰς ταῖς παλάμαις.
Walke, die, ἡ γναφὴ, προετοιμασία τοῦ ῥοῦχου ἢ τῶν καπέλων.
Walken, v. a. γνάφω, γναφεύω, προετοιμάζω ῥοῦχα ἢ καπέλα ἀνακατώνωντας καὶ σφίγγωντας τὸ μαλλί. (ein), δέρνω, μοσκεύω τινά.
Walker, der, ὁ γναφεύς. s. Walken.
Walkererde, Walkerde, die, χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ γναφεύς. s. Walken.
Walkmühle, die, εἶδος μύλου διὰ γνάφευμα. s. Walken.
Walkmüller, der, ὁ μυλωνὰς εἰς ἐκεῖνον τὸν μύλον.
Wall, der, ὕψωμα ἀπὸ χῶμα, περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα.
Wall, der, (von Wallen), ἡ βράσις, τὸ βράσιμον (τοῦ νεροῦ κ. τ. ε.)
Wallach, der, ἄτι μουνουχισμένον.
Wallachen, v. a. μουνουχίζω (ἕνα ἄτι).
Wallen, v. n. (vom Wasser), βράζω. (von Gewändern, Haaren ꝛc.), κυματίζω, κινοῦμαι ὡσὰν κύματα (ὡς τὰ φορέματα. (τὰ μαλλιά). (wandern), περιπατῶ, πηγαίνω (ποιητικῶς).
Wallfahrt, die, ὁδοιπορία εἰς ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνημα, (τουρκ. τὸ χατζηλίκι).
Wallfahrten, v. n. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω εἰ ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνησιν.
Wallfahrter, (Wallfahrer), der, ὁ προσκυνητὴς, (χατζῆς, τουρκ.).
Wallfisch, der, τὸ κῆτος. (ψάρι θαλάσσιον μέγιστον.)

llfischfang, der, τὸ ψάρευμα τῶν ιτων.
llfischfänger, Wallfischjäger, der, ὁ-οῦ σκοτώνει κήτη, ὁμοίως· τὸ καρά- ὁποῦ πηγαίνει νὰ σκοτώσῃ κήτη.
lnuß, die, τὸ καρύδιον, καρύδι.
lnußbaum, der, ἡ καρυδιά.
lrath, der, ὁ μυελὸς τοῦ κήτους.
lroß, das, ὁ θαλάσσιος ἵππος, εἶδος όκιας.
lung, die, ἡ βράσις, τὸ κυμάτισμα.
sch, a. (italiänisch), ἰταλικὸς, ἰταλιάκος. wälsche Nuß, s. Wallnuß.
ten, v. n. κυβερνῶ, διοικῶ.
ze, die, ὁ κύλινδρος, ξύλον στρόγλον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον κυλίουν ρεια σεντούκια.
zen, v. a. κυλίω. v. n. χορεύω γυζωντας εἰς κύκλον.
zen, v. a. κυλίω, κυλινδῶ.
zenförmig, a. κυλινδρικός.
zung, die, ἡ κύλισις, κυλίνδησις.
nme, die, ἡ κοιλία. ἡ γοῦνα ἀπὸ ν κοιλίαν (οἷον· εἰς τὰ σαμούρια τ. ε.)
nms, Wämmschen, das, ἡ καμιλα.
nsen, v. a. δέρνω, μοσχεύω.
ıd, die, τὸ τοῖχος.
ıdel, der, τὸ (ἠθικὸν) φέρσιμον (τοῦ θρώπου). Handel und Wandel, ἡ θημερινὴ πραγμάτεια.
ıdelbar, a. μισοχαλασμένος, ὁποῦ ται κοντὰ νὰ πέσῃ· (μεταφ.) ἀκαστατος, εὐμετάβολος.
ıdeln, v. n. περιπατῶ, πηγαίνω. ch betragen), φέρνομαι (καλὰ ἢ κα- εἰς τὰ ἤθη μου).
ıderer, der, ὁ ὁδοιπόρος.
ıdern, v. a. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω πεs.

Wanderschaft, die, ἡ ὁδοιπορία.
Wandersmann, der, ὁ ὁδοιπόρος.
Wanderstab, der, ἡ ῥάβδος, τὸ μπαστοῦνι τοῦ ὁδοιπόρου. seinen Wanderstab weiter setzen, ἀκολουθῶ τὴν ὁδοιπορίαν μου.
Wandhaken, der, ἕνα ἀγκίστρι εἰς τὸν τοῖχον.
Wandleuchter, der, λυχνάρι εἰς τὸν τοῖχον.
Wanduhr, die, μεγάλον ὡρολόγιον (ὁποῦ κρέμεται εἰς τὸν τοῖχον).
Wange, die, τὸ μάγουλον.
Wankelmuth, der, Wankelmüthigkeit, die, ἡ ἀκαστασία.
Wankelmüthig, a. ἀκατάστατος.
Wanken, v. a. κουνοῦμαι, κουνειοῦμαι, κλονίζομαι.
Wanken, das, κλόνισμα.
Wann, ad. πότε. — ὅταν.
Wanne, die, (Wurfsieb), τὸ λικνιστήριον, καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον λιχνίζουν τὰ σιτάρια. (zum Waschen, Baden) τὸ καδὶ, βουτζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά, ἢ λούονται).
Wannenhero, ad. s. Weßwegen.
Wanst, der, ἡ κοιλία.
Wanze, die, ἡ κόριζα, κόρις.
Wanzig, a. γεμάτος ἀπὸ κόριζαις.
Wapen, (Wappen), das, τὰ παράσημα, τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον διακρίνονται τὰ βασίλεια, τὰ γένη τῶν εὐγενῶν κ. τ. ε. καὶ τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς ταῖς βούλλαις.
Wapenbuch, das, βιβλίον περιέχον τὰ παράσημα. s. Wapen.
Wapendecke, die, τὸ σκέπασμα εἰς τὰ παράσημα.
Wapenkunde, Wapenkunst, die, ἡ ἐπιστήμη τῶν παρασήμων.

Wapenrock, der, φόρεμα κήρυκος στολισμένον μὲ παράσημα.
Wapenschild, das, ἡ ἀσπὶς ὁποῦ περιέχει τὰ παράσημα.
Wapnen, s. Waffnen.
Wappen rc. s. Wapen rc.
Wardein, der, ὁ δοκιμαστὴς εἰς τὰ νομίσματα, (εἰς ταῖς μονέδαις).
Warlich, s. Wahrlich.
Warm, a. θερμὸς, ζεστός.
Wärme, die, ἡ θερμότης, ζέστα.
Wärmemesser, der, τὸ θερμόμετρον.
Wärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω.
Wärmflasche, die, τὸ θερμαντήριον, ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ ζεστὸν νερὸν, μὲ τὸ ὁποῖον ζεσταίνουν τὸ κρέββάτι.
Wärmpfanne, die, τὰ μαγκάλι.
Wärmstein, der, πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι.
Wärmung, die, τὸ ζέσταμα.
Warnen, v. a. νουθετῶ (νὰ προφυλαχθῇ τις ἀπὸ κίνδυνον).
Warnung, die, ἡ νουθεσία.
Warte, die, ἡ σκοπιὰ, πύργος (τουρῶνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν.
Warten, v. n. auf einen, auf etwas —, προσμένω τινά, τι. einen Kranken —, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, δουλεύω τὸν ἄῤῥωστον. ein Kind —, φροντίζω ἕνα παιδὶ, τοῦ δίδω τροφὴν, τὸ προφυλάγω κ. τ. ε. seines Amtes rc. —, κάμνω τὰ ἀνήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός μου κ. τ. ε.
Warten, das, ἡ προσμονή.
Wärter, der, ὁ φύλαξ, ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει ἄγρια ζῶα, ὁποῦ δουλεύει τοὺς ἀῤῥώστους.
Wärterin, die, δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ ἀῤῥώστους.
Wartthurm, s. Warte.
Wartung, die, ἡ ἐπιτροπία, φροντίδα δούλευσις εἰς ἀῤῥώστους ἢ εἰς μικρὰ παιδιά.
Warum, ad. διὰ τι. — διὰ τὸ ὁποῖον.
Wärwolf, der, ὁ λυκάνθρωπος, (ἄνθρωπος μὲ μαγικὸν τρόπον εἰς λύκον μεταμορφωμένος κατὰ τὴν γνώμην τῶν δεισιδαιμόνων.
Warze, die, ἡ μυρμηκιὰ, τὸ κότζι. (an der Brust), ἡ ῥῶγα τοῦ βυζιοῦ.
Warzig, a. ὁποῦ ἔχει μυρμηκιαῖς.
Was, pron. τί. (etwas), τι, κάτι τι.
Was für ein, pron. τί λογῆς. ποῖος.
Waschbär, der, εἶδος μικρῆς ἀρκοῦδας εἰς τὴν Ἀμερικήν.
Waschbecken, das, ἡ λεκάνη.
Waschblase, die, Waschkessel.
Waschbläuel, der, κόπανος (τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται ἡ πλύστριαις).
Wäsche, die, τὸ πλύσιμον (διὰ τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κ. τ. ε.) (Weißzeug), τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κ. τ. ε. (im Bergbau), ὁ τόπος ὅπου πλύνουν τὰ μέταλλα.
Waschen, v. a. πλύνω. (den Körper, auch Leichen), λούω. (die Hände), νίπτω.
Wäscher, der, ὁ πλύστης. (μεταφ.) φλύαρος.
Wäscherey, die, τὸ πλύσιμον. (μεταφ.) ἡ φλυαρία.
Wäscherin, die, ἡ πλύστρα, πλύστρια. (μεταφ.) φλύαρη.
Wäscherlohn, das, πληρωμὴ διὰ τὸ πλύσιμον.
Wascherz, das, μεταλλεῖα ὁποῦ πλύνονται.
Waschfaß, das, καδὶ, βουτζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά).
Waschfrau, die, s. Wäscherin.
Waschgeld, das, s. Wäscherlohn.
Waschhaft, a. φλύαρος.

schhaftigkeit, die, ἡ φλυαρία.

ischhandschuhe, die, χειρόκτια ὁποῦ μποροῦν νὰ πλυσθοῦν.

schhaus, das, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον λύνουν τὰ πανιά.

schkessel, der, καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον εσταίνουν τὸ νερὸν διὰ τὸ πλύσιμον.

schkorb, der, καλάθι διὰ τὰ πανιὰ, ιὰ τὰ πλυστικά.

schlappen, der, κομμάτι πανὶ διὰ ίψιν ἢ λοῦσιν.

schleine, die, σχοινὶ εἰς τὸ ὁποῖον ρεμάζουν τὰ πλυμένα πανιὰ, διὰ νὰ τεγνώσουν.

schtrog, der, Waschwanne, die, καδὶ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ ανιά.

schwasser, das, νερὸν διὰ πλύσιμον, ιὰ νίψιμον, διὰ λούσιμον.

schzettel, der, πάλιτζα, καταγραφὴ ῶν πανιῶν διὰ πλύσιμον.

sen, der, s. Rasen, der.

senmeister, der, s. Abdecker.

sser, das, τὸ νερὸν, (τὸ *ὕδωρ). ebrannte Wasser, διαφόρων λογιῶν ακή. zu Wasser, διὰ θαλάσσης, ὁιοίως· διὰ ποταμοῦ. zu Wasser und u Lande, διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηᾶς. das in Wasser auf seine Mühe, αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει αὐὸς, τοῦ εἶναι αὐτὸ πολλὰ ἀρεστόν. u Wasser werden, χάνομαι, ἀφανίζοιαι, δὲν ἐπιτυχαίνω. die Augen steen ihm voll Wasser, τὰ ὀμμάτιά του χουν δάκρυα. das Wasser abschlajen, κάμνω τὸ νερόν μου, κατουρῶ. inem Kranken das Wasser besehen, ιτάζω τὸ κάτουρον τοῦ ἀῤῥώστου. Wasser bey Dimanten), ἡ λαμπρότης, καθαρότης τοῦ διαμαντιοῦ.

Wasserast, der, βλαστάρι, κλωνάρι ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα τοῦ δένδρου.

Wasserband, das, τὸ λουτρόν. (Taufe), τὸ βάπτισμα.

Wasserbau, der, κτίρειον εἰς τὸ νερόν.

Wasserbaukunst, die, ἡ ὑδροτεχνική, οἷον· ἡ τέχνη τῆς κτίσεως τῶν γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν μηχανῶν κ. τ. ε.

Wasserbecken, der, τὸ ὑδροδοχεῖον, μικρὴ λίμνη τεχνική.

Wasserbehälter, der, τὸ ὑδροφυλάκειον, τόπος ὅπου φυλάγουν νερόν.

Wasserbeschreibung, die, ἡ ὑδρογραφία.

Wasserblase, die, φοῦσκα νεροῦ.

Wasserblau, a. ἀνοικτο-γαλάζιος.

Wasserbley, das, ἡ μολύβδαινα, μολύβι ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ μολυβοκόνδυλα.

Wasserbruch, der, ἡ ὑδροκήλη, (πάθος τι).

Wasserbunge, die, τὸ σίον, φυτόν τι ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ νερόν.

Wasserdampf, der, ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμίδα τοῦ νεροῦ.

Wassereimer, der, ὁ κουβάς.

Wasserfall, der, ὁ καταῤῥάκτης, τὸ πέσιμον τοῦ νεροῦ.

Wasserfarbe, die, χρῶμα διαλυμένον μὲ νερὸν διὰ ζωγραφίαν.

Wasserflasche, die, φιάλη διὰ νερόν.

Wasserfaß, das, καδὶ, βουτζὶ διὰ νερόν.

Wasserfluth, die; ἡ πλημμύρα.

Wasserfurche, die, αὐλάκι εἰς τὸ χωράφι γεμάτον ἀπὸ νερόν.

Wassergalle; die, μέρος ἀτελείωτον ἀπὸ οὐράνιον τόξον.

Wassergang, der, τὸ κανάλι, ὁ ὑδραγωγός.

Wassergeschwulst, die, πρισμάδα γεμάτη ἀπὸ νερόν.
Wasserglas, das, ποτῆρι διὰ νερόν.
Wassergraben, der, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερόν.
Wasserhart, μισο-στεγνωμένος, (ὡς τὸ χῶμα, ὁποῦ ἀπ' ἔξω εἶναι στεγνὸν καὶ ὑγρὸν ἀπὸ μέσα.)
Wasserhohlunder, der, κουφοξυλιὰ ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά.
Wasserhose, die, σύννεφον ὁποῦ καταβαίνει χαμηλὰ καὶ ἔχει σχῆμα κώνου ἀναποδογυρισμένου, κινεῖται μὲ πολλὴν βίαν καὶ χαλνᾷ ὅλα εἰς τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπερνᾷ.
Wasserhuhn, das, εἶδος ὄρνιθας.
Wasserhund, der, σκυλὶ μαλλιαρὸν μὲ κρεμάμενα αὐτιά. s. Pudel.
Wässerig, a. ὑγρὸς, ὑδατώδης, νερουλός. ein wässriger Stil, ἄνοστον ὕφος, χωρὶς πνεῦμα.
Wasserkanne, die, λαγῆνα διὰ νερόν.
Wasserkolbe, die, εἶδος φυτοῦ ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ νερόν.
Wasserkunst, die, ὑδραυλικὴ μηχανή.
Wasserleitung, die, ὁ ὑδραγωγὸς, τὸ κανάλι.
Wasserlinsen, Meerlinsen, die, ἡ τύφα, φυτόν τι ὁποῦ σκεπάζει τὰ βαλτώδη νερά.
Wassermahlerey, die, ζωγραφία μὲ χρώματα διαλυμένα εἰς τὸ νερόν.
Wassermann, der, (Sternbild und Himmelszeichen), ὁ ὑδροχόος, συνάστρισις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ.
Wassermaus, die, ποντίκι τοῦ νεροῦ, ἔνυδρος ποντικός.
Wassermelone, die, τὸ καρπούζι.
Wassermühle, die, ὁ νερόμυλος.
Wässern, v. a. ποτίζω (λιβάδια, φυτά). μοσχεύω, βρέχω. einen seidenen Zeug wässern, κατασκευάζω τὰ μεταξωτὰ βεργωμένα.
Wassernix, der, νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ ποτάμια.
Wassernuß, die, ὑδροκάστανον, νεροκάστανον.
Wasser-Nymphe, die, Ναϊὰς, Νηρηΐς (κατὰ τὴν παλαιὰν μυθολογίαν. (ein Insect), ζωΰφιόν τι παρδαλὸν πετούμενον κοντὰ εἰς τὸ νερόν.
Wasserperle, die, ψεύτικον ἢ μιμητὸν μαργαριτάρι.
Wasserpfeffer, der, τὸ ὑδροπιπέρι.
Wasserpocken, Wasserblattern, die, (pl.) ἡ εὐλογιαῖς ὑδατώδεις.
Wasserprobe, die, ἡ δοκιμὴ διὰ μέσου τοῦ νεροῦ.
Wasserpumpe, die, ἡ ἀντλία, (τουρκ. τουλοῦμπα).
Wasserquelle, die, s. (Quelle).
Wasserrad, das, τροχὸς μύλου (ὁποῦ κινεῖται εἰς τὸ νερόν).
Wasserratze, die, μεγάλος ποντικὸς εἰς τὸ νερόν.
Wasserreich, a. ὁποῦ ἔχει πολὺ νερόν.
Wasserreis, das, s. Wasserast.
Wasserrinne, die, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια.
Wasserröhre, die, τὸ κανάλι, μασοῦρι διὰ νερόν.
Wasserschaden, der, ζημία ἀπὸ πλημμύραν.
Wasserscheu, a. ὑδροφόβος.
Wasserscheu, die, ἡ ὑδροφοβία, (πάθος).
Wasserschlange, die, ὀφίδι εἰς τὸ νερόν.
Wasserschwalbe, die, χελιδῶνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεὰν κοντὰ εἰς τὰ ποτάμια.

Wassernoth, die, στενοχωρία εἰς καιρὸν πλημμύρας, πλημμύρα.
Wasserspiegel, der, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.
Wasserspritze, die, ἡ συρίγγα διὰ σβύσιμον τῆς πυρκαϊᾶς.
Wasserstand, der, ἡ στάσις ἢ τὸ ὕψος τοῦ νεροῦ (μάλιστα εἰς πλημμύραν).
Wasserständer, der, τὸ καδὶ διὰ νερόν.
Wasserstrahl, der, τὸ νερὸν ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὴν συρίγγαν ὅμοιον ὡς μία ἀκτῖνα.
Wasserstrom, der, ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ, πλῆθος νεροῦ ὁποῦ τρέχει μὲ ὁρμήν.
Wassersucht, die, ὁ ὕδρωψ, ὑδρώπικας, ὑδροπισία.
Wassersüchtig, a. ὑδρωπικός.
Wassersuppe, die, σοῦπα μὲ νερόν.
Wasserthier, das, ζῶον ὁποῦ ζῇ εἰς τὸ νερόν.
Wasserträger, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει νερὸν εἰς τὰ σπήτια, ὑδροφόρος.
Wassertrinken, das, ἡ ὑδροποσία.
Wassertrinker, der, ὁ ὑδροπότης.
Wassertrog, der, καδὶ μεγάλον διὰ πότισμα τῶν ζώων.
Wassertropfen, der, σταλαγματιὰ νεροῦ.
Wasseruhr, die, ἡ κλεψύδρα, εἶδος ὡρολογιοῦ μὲ νερόν.
Wässerung, die, τὸ πότισμα (τῶν λιβαδιῶν, χόρτων).
Wasservogel, der, πουλὶ ὁποῦ ζῇ ἐκ μέρους εἰς τὸ νερὸν, (ὡς ἡ χῆνα, πάπια κ. τ. ε.).
Wasserwage, die, ἡ στάθμη, τὸ ἀλφάδι.
Wasserwägerich, der, εἶδος ἀπὸ ἀρνόγλωσσον, ἢ πεντάνευρον φυτὸν ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά.
Wasserweide, die, ἡ ἰτέα, ἰτιὰ, (δένδρον).
Wasserweihe, die, ὁ ἁγιασμὸς, (ὅταν ἁγιάζεται τὸ ὕδωρ).
Wasserwirbel, der, ὁ νεροστρόφιλος, νεροστρόβιλος, ἡ δίνη.
Wasserwoge, die, τὸ κῦμα.
Waten, v. n. περιπατῶ εἰς τὸ νερὸν (ἢ καὶ εἰς λάσπην, εἰς βαθὺν ἄμμον) ἕως τὰ γόνατα.
Watscheln, v. n. περιπατῶ κλονιζόμενος, (ὡς ἡ χῆνα).
Watte, die, βαμβάκι σφικτὰ συναγμένον, ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ ἐσώπανον, διὰ γέμισμα στρωμάτων κ.τ.ε.
Weben, v. a. ὑφαίνω.
Weber, der, ὁ ὑφαντής.
Weberbaum, der, κύλινδρος ξύλινος εἰς τὸν ἐργαλειὸν τοῦ ὑφαντοῦ.
Weberschiff, das, ἡ σαΐττα τοῦ ὑφαντοῦ.
Weberspule, die, καλάμι εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγει ταῖς κλωσταῖς ὁ ὑφαντής.
Weberstuhl, der, ὁ ἐργαλειὸς τοῦ ὑφαντοῦ.
Wechsel, der, ἡ ἀλλαγὴ, ἀλλαξιά. (Wechselbrief), ἡ καμβιάλη, τὸ βεξήλιον, einen Wechsel ausstellen, ἐκδίδω μίαν καμβιάλην, (ἕνα βεξήλιον). — acceptiren, annehmen, δέχομαι μίαν καμβιάλην, — indossiren, giriren, ὀπισθογράφω τὴν καμβιάλην, βάνω τὸ τζίρο. — protestiren, προτεστάρω τὴν καμβιάλην, κάμνω προτέστο. — ziehen, τραβῶ μίαν καμβιάλην.
Wechselarrest, der, φυλάκωσίς τινος ὁποῦ δὲν ἐπλήρωσε μίαν καμβιάλην.
Wechselbalg, der, ἕνα τέρας, τεράστιον, παιδὶ ἀσχημότατον, (ἀλλαγμένον ἀπὸ κανένα δαιμόνιον κατὰ τὴν γνώμην τῶν δεισιδαιμόνων).
Wechselbank, die, ὁ μπάγκος (τραπεζίτου, μπαγκιέρου).

Wechselbrief, der, ἡ καμβιάλη, τὸ βεξήλιον.
Wechsel=Cours, der, τὸ κοῦρσο τῶν καμβιάλων.
Wechselfähig, a. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκδίδῃ ἢ νὰ τραβᾷ καμβιάλην.
Wechselfähigkeit, die, ἡ ἱκανότης, τὸ δίκαιον εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τις καμβιάλην.
Wechselfieber, das, ἡ διαλείπουσα θέρμη, κοινὴ θέρμη ὁποῦ ἔχει τακτικὰς διακοπάς.
Wechseln, v. a. ἀλλάζω. Briefe wechseln, γράφω καὶ λαμβάνω γράμματα, ἔχω ἀλληλογραφίαν. Worte wechseln, συνομιλῶ. — μαλώνω.
Wechseln, das, ἡ ἀλλαγὴ, ἀλλαξιά.
Wechselrechnung, die, λογαριασμὸς καμβιάλων.
Wechselrecht, das, οἱ νόμοι διὰ ταῖς καμβιάλαις.
Wechselreiterey, die, ψευδιαῖς ἐκείνου ὁποῦ τραβᾷ καμβιάλαις καὶ δὲν ἔχει τὸν τρόπον νὰ ταῖς πληρώσῃ.
Wechselseitig, a. ἀμοιβαῖος, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.
Wechselsweise, ad. ἀμοιβαίως, ἀλλάγδην.
Wechselzahlung, die, ἄσπρα συνηθισμένα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καμβιάλων.
Wechsler, der, ὁ τραπεζίτης, (μπαγκιέρος).
Weck, der, ψωμὶ μικρὸν ἄσπρον. — κομμάτι ἀκέραιον βουτύρου.
Wecken, v. a. ἐξυπνῶ, σηκώνω (τινὰ) ἀπὸ τὸν ὕπνον.
Wecker, der, τὸ ἐξυπνητάριον.
Wedel, der, τὸ ἀνεμιστήριον, ξεμυγιαστῆρι. — (vom Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκυλιοῦ.
Wedeln, v. a. ἀνεμίζω. v. n. mit dem Schwanze, κινῶ, σείω τὴν οὐρὰν (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά).
Weder, c. οὔτε, μήτε. weder — noch, οὔτε – οὔτε, μήτε - μήτε.
Weg, der, ὁ δρόμος, ἡ στράτα, ἡ ὁδός.
Weg, i. ἄπαγε, σήκου ἀπ᾽ ἐδῶ, φεῦγα. (εἰς σύνδετα ῥήματα σημαίνει ἀφαίρεσιν καὶ στέρησιν).
Wegarbeiten, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω (μάλιστα ξύωντας).
Wegbegeben, sich, v. r. ἀναχωρῶ, ἀποχωρῶ, πηγαίνω ἀλλοῦ.
Wegbeißen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια.
Wegbeitzen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο καυστικόν.
Wegblasen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ φυσσήσω.
Wegbleiben, v. n. δὲν ἔρχομαι. — das bleibt weg, αὐτὸ παραιτεῖται, δὲν βάνεται, δὲν γράφεται.
Wegbrennen, v. a. κατακαίω. v. n. κατακαίομαι.
Wegbringen, v. a. ἐβγάζω, φέρω ἀλλοῦ, ἔξω.
Wegbürsten, v. a. ἐβγάζω μὲ τὴν βοῦρτζαν.
Wegdorn, der, εἶδος ἀκάνθης, ἀγκαθιοῦ.
Wegdrängen, v. a. ἀποδιώχνω στρημώνωντας.
Wegeaufseher, der, ἐπίτροπος εἰς ταῖς στράταις, πρωτοστάτωρ.
Wegebereiter, der, ὁδοφύλαξ, ὁποῦ ἱππεύει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν στράταν διὰ νὰ μὴν ἐμβάσουν ἐμποδισμένα πράγματα.
Wegebreit, das, τὸ ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον, (χόρτον τι).

:gegeld, das, πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα εἰς μίαν στράταν.
:geilen, v. n. φεύγω βιαστικά.
:gemesser, der, τὸ ὁδόμετρον, ἐργαλεῖον νὰ μετρήσῃ τινὰς τὴν ὁδὸν ὁποῦ ἔκαμε.
egen, prp. διὰ, ἐξ αἰτίας, ἕνεκα.
egerich, der, τὸ πολύγωνον, (χόρτον τι).
egesäule, die, στύλος βαλμένος εἰς τὴν στράταν, (ὁποῦ δείχνει τοὺς δρόμους ἢ τὸ διάστημα τῶν τόπων).
egescheide, die, δρόμος ὁποῦ σχίζεται εἰς δύο, σταυροδρόμι.
egessen, v. a. τρώγω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες.
egeschenke, die, ὁ σιάλιαγκος, σιάλιαγκας.
egewarte, die, τὸ ἀγριοκιχώριον, (φυτόν τι).
:egezehrung, die, τὸ ἐφόδιον, ἄσπρα διὰ τὴν ζωοτροφίαν εἰς τὸ ταξίδι.
:egfahren, v. a. κινῶ, ἐβγαίνω μὲ ἀμάξι. — φεύγω, ἀναχωρῶ μὲ καράβι.
;egfallen, v. a. ἀφίνομαι, παραιτοῦμαι. das fällt weg, αὐτὸ ἀφίνεται, δὲν βάνεται, δὲν εἶναι χρεία.
Wegfangen, v. a. πιάνω (ὅλα τὰ πουλιὰ, ὅλαις ταῖς μύϊαις κ. τ. ε.)
Wegfaulen, v. n. ξεπίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ ὑάπημα.
Wegfegen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐγγάζω σκουπίζωντας, παστρεύω.
Wegfeilen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, ἀποξύω μὲ τὸ ῥινί.
Wegfischen, v. a. ψαρεύω ὅλα, πιάνω ὅλα τὰ ψάρια. (μεταφ.) πιάνω, ἀποκτῶ μὲ πανουργίαν.
Wegfliegen, v. a. πετῶ, φεύγω πετῶντας.
Wegfließen, v. n. ῥέω, τρέχω ἀλλοῦ.
Wegfressen, v. a. τρώγω ὅλα (λέγεται διὰ ζῶα), δὲν ἀφίνω τίποτες. — ἀφαιρῶ (μὲ ἕνα καυστικὸν, ἢ μὲ πάθη ὡς ἡ φάγουσα κ. τ. ε.)
Wegführen, v. a. μετακομίζω, πέρνω τινα μαζύ μου.
Weggeben, v. a. δίδω, χαρίζω.
Weggehen, v. n. ἐβγαίνω, ἀναχωρῶ, φεύγω.
Weggießen, v. a. ἐκχύνω, ξεχύνω (οἷον· ἄπαστρον νερὸν, χαλασμένον κρασί).
Weghaben, v. a. ich habe es weg, ἔλαβα, ἔχω. (begreifen), καταλαμβάνω, εὑρῆκα.
Weghalten, v. a. κρατῶ ἀπομακρυσμένον, ἀπογυρίζω.
Weghängen, v. a. κρεμάζω ἀλλοῦ.
Weghaschen, s. Wegfangen.
Weghauen, s. Abhauen, Umhauen.
Wegheben, v. a. σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ.
Weghobeln, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥουκάνι.
Wegholen, v. a. πέρνω μαζύ μου.
Weghüpfen, v. n. πηδῶ, φεύγω πηδῶντας.
Wegjagen, v. a. ἀποδιώχνω.
Wegkapern, v. a. πέρνω (κυρίως· ἕνα καράβι ὡς κουρσάρος).
Wegkaufen, v. a. ἀγοράζω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες εἰς ἄλλον.
Wegkehren, v. a. (wegfegen), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ φεροκαλῶντας, σκουπίζωντας. (wegwenden), ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω.
Wegkommen, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ ἀπὸ ἕνα τόπον. (verlohren gehen), χάνομαι. gut wegkommen (bey einer Sache), δὲν ἔχω ζημίαν (εἰς μίαν ὑπόθεσιν), γλυτώνω χωρὶς ζημίαν. schlecht wegkommen, ἔχω ζημίαν, χάνω. mit Jemanden weg zu kommen

suchen, πασχίζω νὰ τεριασθῶ μέ τινα, μὲ τρόπον νὰ μὴν χάσω.
Wegkönnen, v. n. ἠμπορῶ νὰ ἔβγω, νὰ φύγω.
Wegkratzen, v. a. ἀποξύω, ἀφαιρῶ, ἐβγάζω ξύωντας.
Wegkriegen, v. a. (im gem. Leben), λαμβάνω. (einsehen), καταλαμβάνω.
Weglassen, v. a. ἀφίνω παραιτῶ, δὲν βάνω, δὲν γράφω.
Weglaufen, v. n. φεύγω (τρέχωντας).
Weglegen, v. a. βάνω κάτω, ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ.
Wegleihen, v. a. δανείζω.
Wegleiten, v. a. ἀπογυρίζω (νερὸν μὲ ἕνα κανάλι κ. τ. ε.)
Weglocken, v. a. ἐβγάζω, τραβῶ τινὰ ἀλλοῦ μὲ κολακείαις.
Wegmachen, v. a. (einen Fleck rc.), ἐβγάζω (μίαν λέραν κ. τ. ε.) sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι.
Wegmarschiren, v. n. φεύγω, πηγαίνω ἀλλοῦ, (λέγεται διὰ στρατιώτας.)
Wegmüssen, v. n. εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ φύγω. das muß weg, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐβγάλωμεν, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀφήσωμεν.
Wegnahme, Wegnehmung, die, τὸ πάρσιμον, ἡ ἅλωσις.
Wegnehmen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω. ein Schiff, eine Stadt rc., πέρνω ἕνα καράβι, ἕνα κάστρον κ. τ. ε.
Wegpacken, v. a. βάνω εἰς ἄλλον τόπον (πρᾶγμα μαζωγμένον). sich —, φεύγω ὀγλήγωρα, μὲ πολλὴν βίαν.
Wegpeitschen, v. a. ἀποδιώχνω μὲ καμτζίκι.
Wegpracticiren, v. a. (im gem. Leben), κλέπτω κρυφίως, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τινάς.
Wegprügeln, v. a. ἀποδιώχνω μὲ ξυλιαῖς.
Wegputzen, v. a. κλέπτω μὲ πανουργίαν.
Wegraffen, v. a. ἁρπάζω, ἀφαρπάζω.
Wegräumen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ.
Wegreiben, v. a. ἐβγάζω τρίβωντας, ξετρίβω.
Wegreise, die, ὁ μισευμός.
Wegreisen, v. n. μισεύω.
Wegreißen, v. a. ἀφαρπάζω, ἐβγάζω μὲ ὁρμήν. ein Gebäude —, χαλνῶ, κατεδαφίζω ἕνα σπῆτι.
Wegreiten, v. n. ἐβγαίνω καβάλα, μισεύω καβάλα.
Wegrücken, v. a. ἐβγάζω, κινῶ. v. n. ἀναχωρῶ ὀλίγον (οἷον· μὲ τὸ σκαμνί μου).
Wegrufen, v. a. ἐκκαλῶ, κράζω τινὰ ἀλλοῦ.
Wegsägen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ πριόνι, πριονίζω.
Wegsaufen, v. a. πίνω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, (λέγεται διὰ ζῶα καὶ διὰ μεθύστακας).
Wegschaffen, v. a. ἐβγάζω, σηκώνω, βάνω ἀλλοῦ.
Wegschenken, v. a. δίδω, χαρίζω, ὑστεροῦμαι τι μὲ τὸ νὰ τὸ χαρίσω εἴς τινα.
Wegscheren, v. n. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω κουρεύωντας, κουρεύω. sich —, φεύγω. schier dich weg, φεύγα, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ.
Wegscheuchen, v. a. ἀποδιώχνω (φοβίζωντας, οἷον· πουλιά).
Wegschicken, v. a. στέλλω (τινὰ ἢ τι εἰς κανέναν τόπον).
Wegschieben, v. a. κινῶ πλέον παρέχει

ζον· μίαν τράπεζαν, ἕνα βαρὺ σεν-
ιῦκι).
ſchießen, v. a. σκοτώνω μὲ τουφέ-
(ὅλα τὰ ζῶα, ὅλα τὰ πουλιὰ κ.
ε.).
ſchlagen, v. a. κτυπῶ ὀπίσω. ἀφαι-
ῦ κτυπῶντας (οἷον· μὲ τζεκοῦρι).
τοδιώχνω (τὸν ἐχθρόν).
ſchleichen, ſich, v. n. φεύγω, ἀνα-
υρῶ κρυφίως.
ſchleppen, v. a. σύρνω, τραβῶ ἀλ-
οῦ, ἀφαρπάζω.
ſchleudern, v. a. ἀποῤῥίπτω, ῥίπ-
υ μὲ ὁρμήν.
ſchmeißen, v. a. ῥίπτω ἀλλοῦ, ἀ-
οῤῥίπτω, ῥίπτω κάτω.
ſchnappen, v. a. πιάνω (κυρίως μὲ
ὸ στόμα). — πέρνω, πιάνω μὲ πα-
ουργίαν.
ſchneiden, v. a. κόπτω, ἀποκόπτω,
ωρίζω.
ſchütten, v. a. χύνω, ξεχύνω, ῥίπ-
ω (ἄχρηστα πράγματα).
ſchwimmen, v. a. ἀφαρπάζω (λέγε-
αι διὰ τὰ κύματα).
ſehen, v. n. κυτάζω ἀλλοῦ, ἀπο-
υρίζω τὰ ὀμμάτια.
ſenden, v. a. στέλλω. ſ. wegſchicken.
ſetzen, v. a. βάνω ἀλλοῦ. ein Kind
—, βάνω ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς ἀγνώ-
ιστον τόπον, ἀποῤῥίπτω ἕνα μικρὸν
ταιδί. ſich —, καθίζω ἀλλοῦ. ſich
über etwas wegſetzen, δὲν ψηφῶ, δὲν
ιυτάζω, δὲν με μέλει.
ſeyn, v. n. λείπω, δὲν εἶμαι ἐδῶ.
r iſt weg, αὐτὸς ἔφυγε. es iſt weg,
είπει, ἐχάθηκε. ich bin darüber weg,
ὼ δὲν τὸ ψηφῶ, αὐτὸ δὲν με κόπ-
τει.
ſpringen, v. n. πηδῶ ἀλλοῦ, φεύγω
ηδῶντας. — ξεκολλοῦμαι μὲ κρότον.

Wegſpühlen, v. a. ξεπλύνω.
Wegſtehlen, v. a. κλέπτω, ſich —, φεύ-
γω κρυφίως.
Wegſtellen, v. a. βάνω ἀλλοῦ.
Wegſterben, v. a. ἀποθνήσκω.
Wegſtipizen, (im gem. Leben), κλέπτω
ὀγλήγωρα καὶ μὲ πανουργίαν.
Wegſtoßen, v. a. ἀποδιώχνω σπρώχνον-
τας, ἀμπώθω, ἀπωθῶ.
Wegſtreichen, v. a. ἐξαλείφω, σβύνω
(μὲ κονδυλιάν).
Wegthun, v. a. ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ.
einen Bedienten —, ἀφίνω ἕναν δοῦ-
λον ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου.
Wegtragen, v. a. φέρω ἀλλοῦ, πέρνω
μαζύ μου.
Wegtreiben, v. a. διώχνω, ἀποδιώχνω.
Wegtreten, v. n. ἀναχωρῶ, πηγαίνω
κατὰ μέρος.
Wegtrinken, v. a. πίνω ὅλα, δὲν ἀφί-
νω τίποτες.
Wegwälzen, v. a. ἀποκυλίω.
Wegwaſchen, v. n. ἐβγάζω (λέρα) μὲ
τὸ νὰ πλύσω.
Wegwehen, v. n. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ
φύσσημα, (λέγεται μόνον διὰ τὸν
ἀέρα).
Wegweiſen, v. a. λέγω νὰ πηγαίνῃ τι-
νὰς ἀλλοῦ, δὲν τὸν δέχομαι.
Wegweiſer, der, ὁ ὁδηγὸς, ὁποῦ δείχνει
τὸν δρόμον.
Wegwenden, v. a. ἀποχυρίζω, ἀπο-
στρέφω.
Wegwerfen, v. a. ἀποῤῥίπτω, ſich —,
ταπεινώνομαι, συναναστρέφομαι μὲ
ἀγαμνοὺς ἀνθρώπους.
Wegwiſchen, v. a. ἐβγάζω μὲ σφουγ-
γάρι, σφουγγίζω.
Wegziehen, v. a. ἀποσύρνω, ἐβγάζω.
v. n. μετοικῶ, ἀλλάζω τὴν κατοικίαν
(τὸ κονάκι) μου.

Weh! i. ἀλαίμονον, ἀλλήμονον! δυστυχία!

Weh, das, ὁ πόνος.

Wehemutter, die, s. Wehmutter.

Wehen, die, (pl.) αἱ ὠδῖνες, οἱ πόνοι τῆς γέννας.

Wehen, v. n. φυσσῶ, (λέγεται μόνον διὰ τὸν ἀέρα).

Wehklage, die, ὁ θρῆνος, τὸ παραπόνημα.

Wehklagen, v. n. θρηνῶ, παραπονοῦμαι.

Wehmuth, die, ἡ λύπη, θλίψις.

Wehmüthig, a. λυπημένος, τεθλιμμένος.

Wehmutter, die, ἡ μαῖα, μαμμή.

Wehr, das, σανίδωμα εἰς ποταμὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον πίπτει τὸ νερὸν μὲ ὁρμήν.

Wehr, Wehre, die, ἡ διαφέντευσις, sich zur Wehre setzen, διαφεντεύομαι.

Wehren, v. a. einem etwas, ἐμποδίζω τινός τι. sich —, διαφεντεύομαι.

Wehrgehenk, das, τὸ ζωνάρι ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθί.

Wehrhaft, a. ἱκανὸς εἰς διαφέντευσιν. wehrhaft machen, ὁπλίζω, ἀρματώνω, δίδω ἄρματα.

Wehrlos, a. ἄοπλος, ἀναρμάτωτος.

Wehrstand, der, οἱ στρατιῶται.

Wehrwolf, der, s. Wärwolf.

Wehtage, die, (pl.) ἡμέραι δυστυχίας, θλίψεως.

Weib, das, ἡ γυνὴ, γυναῖκα.

Weibchen, das, μικρὴ γυναῖκα, (γυναικίτζα). liebes Weibchen, (ἠγαπητὴ γυναικίτζα μου), ψυχή μου, μάτια μου. (von Thieren), τὸ θηλυκὸν (τῶν ζώων, τῶν πουλιῶν κ. τ. ε.).

Weiberarbeit, die, γυναικεία δουλειά.

Weiberfeind, der, s. Weiberhasser.

Weibergeschwätz, das, γυναικεῖσιαις φλυαρίαις.

Weiberhaft, a. γυναικεῖος, γυναικείσιος, ὅμοιος μὲ γυναῖκα.

Weiberhaß, der, ἡ μισογυνεία.

Weiberhasser, der, ὁ μισογύνης, ὁποῦ μισεῖ τὰς γυναῖκας.

Weiberlehen, der, γυναικεῖον φέουδον, τὸ ὁποῖον καὶ μία γυναῖκα ἠμπορεῖ νὰ τὸ λάβῃ.

Weiberliebe, die, ἡ ἀγάπη τῶν γυναικῶν, ὁ ἔρως.

Weiberlist, die, γυναικεία πανουργία.

Weibernarr, der, ὁ γυναικούλης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰς γυναῖκας ἕως εἰς τρέλαν.

Weiberrock, der, τὸ φουστάνι.

Weibersattel, der, σέλλα διὰ γυναῖκας.

Weibisch, a. γυναικείσιος, γυναικώδης, δειλός, τρυφερούτζικος.

Weiblich, a. γυναικεῖος.

Weibsbild, das, μία γυναῖκα (μάλιστα καταφρονητικῶς).

Weibskleider, die, γυναικεῖα φορέματα.

Weibsleute, die, αἱ (ἡ) γυναῖκες.

Weibsperson, die, γυναικεῖον ὑποκείμενον, γυναῖκα.

Weibsstück, das, μία (ἀχρεία) γυναῖκα.

Weibsvolk, das, αἱ (ἡ) γυναῖκες, (καταφρονητικῶς).

Weich, a. ἀπαλός. (von Gemüth), τρυφερὸς, ἐλεήμων, εὔσπλαγχνος.

Weichbild, das, τὰ περίχωρα μιᾶς πόλεως ὑποκείμενα εἰς την ἐξουσίαν τοῦ κριτηρίου της.

Weiche, die, τὸ μέρος μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τῶν μηρίων, τὸ ῥιζομέρι.

Weichen, v. n. ὑποχωρῶ, ἀναχωρῶ, δίδω τόπον.

Weichen, v. a. μουσκεύω.

Weichheit, die, ἡ ἀπαλότης.

ichherzig, a. τρυφεροκάρδος, εὔσπλανος, ἐλεήμων.
ichherzigkeit, die, ἡ εὐσπλαγχνία, ρυφερότης τῆς καρδίας.
ichlich, a. μαλακὸς, ἁπαλούτζικος. ρυφερούτζικος.
ichlichkeit, die, ἡ μαλακότης.
ichling, der, μαλακὸς ἄνθρωπος.
ichmüthig, s. Weichherzig.
ichselzopf, der, περιπλοκὴ καὶ σύμνσις τῶν μαλλιῶν, (πάθος τι).
ide, die, ἡ τροφὴ (διὰ τὰ ζῶα). (der Platz), ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς. Vergnügen, Lust), ἡ χαρὰ, τέρψις. τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
ide, die, (der Weidenbaum), ἡ ἰτέα, τιὰ, (δένδρον).
idemann, (Weidmann), der, ὁ κυνηγός.
idemännisch, a. κυνηγετικός.
idemesser, das, τὸ μεγάλον μαχαίρι οῦ κυνηγοῦ.
iden, v. a. βόσκω (ergetzen), εὐφραίω, τέρπω. v. n. βόσκομαι.
idenbaum, der, s. Weide.
idenruthe, die, βέργα ἀπὸ ἐτιάν.
idenvogel, der, πεταλοῦδα ὁποῦ εὑίσκεται εἰς ταῖς ἐτιαῖς.
iderich, der, τὸ λυσιμάχειον. (χόρον τι).
idespruch, der, λόγος ἢ λέξις κυνηοῦ.
idetasche, die, ὁ τουρβὰς τοῦ κυνηοῦ.
idewerk, das, τὸ κυνῆγι.
idlich, ad. καλὰ, δυνατὰ, ἐξαίρετα.
idmann, Weidmesser 2c. s. Weideiann, Weidemesser 2c.
ife, die, τὸ τυλιγάδι.
ifen, v. a. τυλιγαδιάζω.
igern, v. a. einem etwas, ἀποῤῥίπτω, δὲν δίδω (αὐτὸ ὁποῦ ζητεῖ τινάς). sich —, ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, δὲν θέλω.
Weigerung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις, ἐναντίωσις.
Weihbischof, der, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου.
Weihe, der, τὸ ἱεράκι, γιεράκι.
Weihe, die, ἡ ἀφιέρωσις, ὁ ἁγιασμός.
Weihen, v. a. ἀφιερώνω, ἁγιάζω.
Weiher, der, ἡ (μικρὴ) λίμνη.
Weihkessel, der, τὸ ἀγγεῖον διὰ τὸ ἁγίασμα.
Weihnachten, die, (pl.) τὰ χριστούγεννα.
Weihnachtsfest, das, ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγεννῶν.
Weihnachtsabend, der, ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν.
Weihnachtsgeschenk, das, χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὰ χριστούγεννα.
Weihrauch, der, τὸ θυμίαμα.
Weihwasser, das, τὸ ἁγίασμα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν).
Weihwedel, der, τὸ ῥαντιστήριον διὰ τὸ ἁγίασμα.
Weil, c. ἐπειδή.
Weiland, a. indecl. ὁ πρὸ τοῦ, ὁ μακαρίτης. ad. πρὸ τοῦ.
Weilchen, das, ὀλίγος καιρός. ein Weilchen, ἕνα ὀλίγον, ὀλίγον καιρὸν, μίαν στιγμήν.
Weile, die, nur: eine Weile, κάμποσον καιρόν. es wird mir Zeit und Weile lang, μοὶ φαίνεται ὁ καιρὸς πολλὰ μακρύς.
Weilen, (dichterisch), s. Verweilen.
Weiler, der, μικρὸν χωρίον.
Wein, der, τὸ κρασί, ὁ οἶνος.
Weinbau, der, ἡ ἀμπελουργία, τὸ ἀμπελούργημα.

Weinbauer, der, s. Winzer.
Weinbeere, die, ἡ ῥῶγα τοῦ σταφυλιοῦ.
Weinberg, der, ὁ ἀμπελών, λόφος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια.
Weinblatt, das, φύλλον ἀπὸ κλῆμα ἀμπέλου.
Weindrossel, die, ἡ ἄσπρη κίχλα (τζίχλα).
Weinen, v. n. κλαίω.
Weinen, das, ἡ κλαῦσις, τὸ κλαύσιμον.
Weinerlich, a. κλαυστικός.
Weinessig, der, τὸ ξύδι (φκιασμένοι ἀπὸ ξυνὸν κρασί).
Weinfaß, das, βουτζὶ διὰ κρασί.
Weinflasche, die, ἡ φιάλη (τὸ μπουτέλι) διὰ κρασί.
Weingarten, der, τὸ ἀμπελοχώραφον, τόπος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια.
Weingärtner, der, s. Winzer.
Weingeist, der, τὸ σπίριτον ἀπὸ τὸ κρασί.
Weingeländer, das, κάγγελλα περιπλεγμένα ἀπὸ κλήματα ἀμπελιῶν.
Weinglas, das, ποτῆρι διὰ κρασί.
Weingrün, a. ὁποῦ μυρίζει ἀπὸ κρασί, (λέγεται διὰ τὰ βουτζιά).
Weinhandel, der, ἡ πραγματεία μὲ κρασί.
Weinhändler, der, ὁ πραγματευτὴς μὲ κρασί, οἰνοπώλης.
Weinhaus, das, ὀσπήτιον ὅπου πωλοῦν καὶ πίνουν κρασί, οἰνοπώλιον.
Weinheber, der, ὁ σίφων, τὸ σιφοῦνι.
Weinhefen, die, (pl.) ἡ τρυγιά.
Weinhülse, die, τὰ ἀποστραγγίδια (τῶν σταφυλιῶν).
Weinhüther, der, ὁ ἀμπελοφύλαξ.
Weinjahr, das, χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον φθάνουν καλὰ τὰ σταφύλια.
Weinkeller, der, κελλάριον (μπατζαοῦμι) διὰ κρασὶ ἢ γεμάτον ἀπὸ κρασί.
Weinkelter, die, τὸ πιεστήριον διὰ σταφύλια.
Weinkranz, der, στεφάνι ἀπὸ πράσινα κλωνάρια ὡς σημεῖον οἰνοπωλίου.
Weinlager, das, μαγαζίον γεμάτον ἀπὸ κρασί.
Weinland, das, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γίνονται σταφύλια.
Weinlaub, das, φύλλα ἀπὸ τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ.
Weinlese, die, ὁ τρυγὸς, τὸ τρύγημα.
Weinleser, der, ὁ τρυγητής.
Weinmarkt, der, ἀγορὰ (μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν κρασί.
Weinmaß, das, μέτρον διὰ κρασί.
Weinmonath, der, ὁ Ὀκτώβριος.
Weinmuß, das, γλύκισμα φκιασμένον ἀπὸ ἀλεύρι, αὐγὰ καὶ κρασί.
Weinmutter, die, s. Weinhefen.
Weinpfahl, der, παλοῦκι διὰ ἀμπέλια.
Weinpresse, die, s. Weinkelter.
Weinranke, die, λεπτὰ κλωναράκια μὲ τὰ ὁποῖα πιάνεται τὸ κλῆμα ἀπὸ τὰ παλούκια ὁποῦ τὸ ἀκουμβίζουν.
Weinrebe, die, τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ.
Weinsäuerlich, a. ξυνούτζικος (ὡσὰν μερικὸν κρασί).
Weinsäufer, der, ὁ οἰνοπότης, μεθύσταχας, ὁποῦ πίνει ἄμετρα.
Weinsäure, die, ἡ ξυνάδα τοῦ κρασιοῦ.
Weinschank, der, ἡ λιανοπούλησις εἰς κρασί.
Weinschenke, der, οἰνοπώλης ὁποῦ πωλεῖ λιανὰ τὸ κρασί.
Weinschenke, die, ὀσπήτιον ὁποῦ πωλοῦν λιανὰ τὸ κρασί, τὸ οἰνοπώλιον.
Weinschlauch, der, τὸ ἀσκὶ διὰ κρασί. (μεταφ.) μεθύστακας.
Weinstein, der, ἡ τζοῦτζα, ὁ τάρταρος, (σκόνη ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ βουτζιὰ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι κρασί).

insteinrahm, der, τὰ ἄνθη, τὸ πλέ-
ν καθαρότερον τῆς τζούτζας ἢ τοῦ
αρτάρου, (λατιν. κρέμωρ ταρτάρου).
insteinsalz, das, ἅλας τι ἐβγαλμένον
πὸ τὴν τζούτζαν.
instock, der, τὸ ἀμπέλι, ἡ ἄμπελος.
insuppe, die, σοῦπα μὲ κρασί.
inträber, Weintrester, die, (pl.) τὰ
ποστραγγίδια (ἀπὸ τὰ σταφύλια).
intraube, die, τὸ σταφύλι. — ὁμοί-
ς· ῥῶγα. s. Weinbeere.
eintrinker, der, ὁ οἰνοπότης, ἐκεῖνος
ποῦ πίνει κρασί.
invisirer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾶ
ὰ βουτζιὰ διὰ κρασί.
inwachs, der, ἡ αὔξησις τῶν στα-
υλιῶν.
inzehent, der, ἡ δεκατιὰ ὁποῦ δί-
εται ἀπὸ τὰ σταφύλια.
is, ad. einem etwas — machen, λέ-
ω ψεύματα εἴς τινα. etwas — wer-
en —, καταλαμβάνω.
ise, die, ὁ τρόπος. (eines Gesanges),
μελῳδία.
ise, a. σοφὸς, γνωστικὸς, φρόνιμος.
ise, der, ὁ σοφὸς, ὁ φιλόσοφος.
isel, der, s. Weiser. (das zweite).
isen, v. a. δεικνύω, δείχνω. sich
veisen lassen, δέχομαι τὴν συμβουλὴν
ινος, πείθομαι.
iser, der, (an der Uhr), ὁ ὡροδεί-
κτης, ἡ βελόνη τῆς ὥρας.
iser, (Weisel), der, (der Bienen),
βασίλισσα τῶν μελισσῶν.
isheit, die, ἡ σοφία, φρονιμότης. —
φιλοσοφία.
islich, ad. γνωστικὰ, φρόνιμα.
iß, a. λευκὸς, ἄσπρος. (rein, als:
Wäsche), παστρικὸς, καθαρὸς, (ὡς
ὰ πανιά). sich weiß brennen wollen,
ζητῶ προφάσεις, προφασίζομαι πῶς δὲν
ἔπταιξα τίποτες.
Weiß, das, Weiße, die, τὸ ἄσπρον, ἡ
ἀσπράδα.
Weissagen, v. a. et n. προφητεύω.
Weissager, der, ὁ προφήτης.
Weissagerin, die, ἡ προφῆτις, προφή-
τισσα.
Weissagung, die, ἡ προφητεία.
Weißbäcker, der, ψωμᾶς ὁποῦ φκιάνει
ἄσπρον ψωμί.
Weißbier, das, ἄσπρη πίβα.
Weißblech, das, ἄσπρος, γανωμένος
τενεκές.
Weißbuche, die, ὁ κάρφος, (εἶδος δέν-
δρου εἰς τὰ δάση).
Weißdorn, der, ἡ λευκάκανθα, (δεν-
δράκι).
Weiße, die, ἡ ἀσπράδα.
Weiße, das, τὸ ἄσπρον (μάλιστα εἰς
τὸ αὐγὰ, εἰς τὰ ὀμμάτια).
Weißen, v. a. ἀσπρίζω (μάλιστα τὸν
τοῖχον μὲ ἀσβέστην).
Weißfisch, der, ὁ λευκίσκος, τὸ ἀσπρό-
ψαρον, (μικρὸν ψάρι ποταμίσιον).
Weißgärber, der, ὁ βυρσοδέψης (ταμ-
πάκης) ὁποῦ φκιάνει ἄσπρα πετζιά.
Weißgärberey, die, ἡ τέχνη νὰ φκιάνῃ
τινὰς ἄσπρα πετζιά.
Weißgrau, a. ψαρὸς, ἄσπρος ὅμοιος
μὲ στάκτην κατὰ τὸ χρῶμα.
Weißkohl, der, s. Weißkraut.
Weißkram, der, ἡ πραγματεία μὲ πα-
νιά.
Weißkraut, das, τὸ ἀσπρολάχανον.
Weißlich, a. ἀσπρουτζικος.
Weißpappel, die, ἡ λεύκη, (δένδρον).
Weißtanne, die, ἡ ἄσπρη ἐλάτη, (τῆς
ὁποίας τὸ ξύλον εἶναι ἄσπρον).
Weisung, die, ἡ δεῖξις, τὸ δεῖξιμον. —
ἡ συμβουλή. — ἡ προσταγή.

Weit, a. (entfernt), μακρὺς, ἀπομακρυσμένος. (nicht enge), πλατὺς, φαρδὺς, εὐρύχωρος.
Weit, ad. μακρυά. weit, bey weitem, πολλὰ, πολύ. weit besser ꝛc., πολλὰ καλήτερα κ. τ. ε.
Weite, die, τὸ μάκρος. — τὸ πλάτος, φάρδος, ἡ εὐρυχωρία.
Weiten, sich, v. r. πλατύνομαι, φαρδύνομαι.
Weiter, ad. μακρύτερα. — weiter lesen, weiter schreiben ꝛc., ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω, ἀκολουθῶ νὰ γράφω κ. τ. ε.
Weiterung, die, (im gerichtlichen Style), τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ ἀκόλουθα.
Weitläufig, a. ἐκτεταμένος. weitläufig seyn (im Reden), ἐκτείνομαι (εἰς τὴν ὁμιλίαν), κάμνω πολυλογίαις; ein weitläufiger Verwandter, ἕνας μακρύτερος συγγενής.
Weitläufigkeit, die, ἡ πολυλογία, ἔκτανσις εἰς τὴν ὁμιλίαν. Weitläufigkeiten, die, (pl.) πολυλογίαις, δυσκολίαις, τζερεμόνιαις.
Weitschweifig, a. πολύλογος, πολλὰ ἐκτεταμένος εἰς τοὺς λόγους.
Weitschweifigkeit, die ἡ πολυλογία, πολλὴ ἔκτανσις εἰς τοὺς λόγοc.
Weitsichtig, a. ὁποῦ βλέπει μακρυά.
Weizen, der, τὸ σιτάρι.
Weizenacker, der, Weizenfeld, das, χωράφι μὲ σιτάρι.
Weizenbrod, das, ψωμὶ ἀπὸ σιτάρι.
Weizengraupe, ξεφλουδισμένον σιτάρι.
Weizenkleye, die, τὰ πίτυρα ἀπὸ τὸ σιτάρι.
Weizenkorn, das, ἕνα σπειρὶ ἀπὸ σιτάρι.
Weizenmehl, das, τὸ ἀλεύρι ἀπὸ τὸ σιτάρι.
Welcher, welche, welches, pron. ποῖος, ποία, ποῖον; — ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον. (einige), μερικοὶ, κάμποσοι.
Welcherley, a. indecl. ποιᾶς λογῆς; — τοῦ ὁποίου εἴδους.
Welk, a. μαραιμένος, μαραγγιασμένος, ξηραμένος.
Welken, v. n. μαραίνω, μαραίνομαι, μαραγγιάζω.
Wellbaum, der, Welle, die, κύλινδρος ἢ ἄξων κυλινδρικὸς τροχοῦ.
Welle, die, (Wasserwelle), τὸ κῦμα. Wellen schlagen, werfen, κάμνω κύματα. (von Reisholz), ἕνα δεμάτι στρόγγυλον ἀπὸ ξηρὰ κλαδιά.
Wellen, v. a. κάμνω νὰ βράσῃ.
Wellenförmig, a. κυματοειδὴς, κυματώδης.
Wellerwand, die, τοῖχος φκιασμένος ἀπὸ πηλὸν ἢ χῶμα ἀνακατωμένον μὲ ἄχυρα.
Wels, der, ὁ σίλουρος, (μεγάλο ψάρι ποταμίσιον).
Welt, die, ὁ κόσμος. (die Leute), οἱ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος. Welt haben, εἶμαι ἔμπειρος τοῦ κόσμου, ἠξεύρω τὸν κόσμον.
Weltall, das, τὸ πᾶν, ὅλος ὁ κόσμος.
Weltalter, das, ὁ αἰών.
Weltbau, der, τὸ σύστημα τοῦ κόσμου.
Weltberühmt, a. εὐδοξώτατος, περιφημότατος.
Weltbeschreibung, die, ἡ κοσμογραφία.
Weltbeschreiber, der, ὁ κοσμογράφος.
Weltbürger, der, ὁ κοσμοπολίτης.
Weltgebäude, das, τὸ σύστημα τοῦ κόσμου.
Weltgegend, die, μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ οὐρανοῦ (οἷον· ὁ βορέας, ἡ μεσημβρία, ἀνατολὴ, δύσις).

ltgeistlicher, der, παπᾶς κοσμικὸς, ποῦ δὲν εἶναι καλόγηρος.
ltgericht, das, ἡ κρίσις τοῦ κόσμου, σχάτη κρίσις, (δευτέρα παρουσία).
ltgeschichte, die, ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου.
ltgürtel, der, ἡ ζώνη (εἰς τὴν γεωραφίαν).
ltkarte, die, χάρτα ὅλης τῆς γῆς.
ltkenntniß, die, ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου.
ltkind, das, Weltmensch, der, κοσμικὸς ἢ φιλόκοσμος ἄνθρωπος.
ltklug, a. φρόνιμος, ὁποῦ ἠξεύρει οὺς τρόπος τοῦ κόσμου.
tklugheit, die, ἡ φρόνησις, γνῶσις ῶν τρόπων τοῦ κόσμου.
tkreis, der, ἡ οἰκουμένη.
tkörper, der, κοσμικὸν σῶμα, (ἐνιοῦνται ὁ ἥλιος, ἡ γῆ, ἡ σελήνη, τὰ τρα).
tkugel, die, ἡ (τεχνικὴ) σφαῖρα τῆς ς.
tkunde, die, ἡ κοσμολογία. — ἡ ῶσις τοῦ κόσμου.
tkundig, a. γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν σμον. (die Welt kennend), ὁποῦ εύρει τὸν κόσμον.
tlauf, der, ὁ δρόμος ἢ τρόπος τοῦ σμου.
tlich, a. κοσμικὸς, δεδομένος εἰς σμικὰ πράγματα. ὁ λαϊκός.
lust, die, ἡ κοσμικὴ χαρὰ, κοσμικὴ ονή.
mann, der, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, οῦ ἠξεύρει τὸν κόσμον, ὁποῦ ἀγα- τὸν κόσμον.
meer, das, ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ εανός.
mensch, der, s. Weltkind.
priester, der, s. Weltgeistlicher.

Weltsinn, der, νοῦς δεδομένος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, νοῦς φιλόκοσμος.
Weltsystem, das, s. Weltgebäude, das.
Welttheil, der, μέρος τοῦ κόσμου, τῆς γῆς (ὡς ἡ Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρικὴ, Ἀμερικὴ καὶ Πολυνησία).
Weltweise, der, ὁ φιλόσοφος.
Weltweisheit, die, ἡ φιλοσοφία.
Wendehals, der, πουλί τι ὁποῦ γυρίζει τὸν λαιμὸν ἀκατάπαυστα.
Wendekreis, Wendezirkel, der, ὁ τροπικὸς κύκλος.
Wendeltreppe, die, κυκλοειδὴς ἢ κοχλιοειδὴς σκάλα.
Wenden, v. a. γυρίζω, στρέφω. sich —, γυρίζω, στρέφομαι. (sich verändern), γυρίζω, ἀλλάζω, (ὡς ὁ αέρας).
Wendung, die, ὁ γυρισμὸς, τὸ γύρισμα. (Veränderung), ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή. (im Reden), τρόπος τῆς ὁμιλίας, τρόπος τῆς ἐκφράσεως.
Wenig, a. ὀλίγος. ad. ὀλίγον.
Weniger, a. ὀλιγώτερος. ad. ὀλιγώτερον.
Wenigkeit, die, ἡ ὀλιγότης. meine Wenigkeit, ἡ ὀλιγότης μου (δι' ἀστεϊσμὸν ἀντὶς δι' ἐ γ ὼ).
Wenigstens, ad. τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον.
Wenn, c. ἂν, ἐὰν. ad. πότε. — ὅταν, ὁπόταν.
Wenngleich, Wennschon, c. ἀγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, καί περ.
Wer, pron. τίς, ποιός, ποιά; — ὅστις, ὁ ὁποῖος, ἢ τις, ἡ ὁποία.
Werbegeld, das, ἄσπρα διδόμενα εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ γίνεται στρατιώτης.
Werben, v. a. Soldaten, συνάζω στρατιώτας, πείθω τινὰ νὰ γένῃ στρατιώτης. um etwas —, ζητῶ τι, πα-

σχίζω νὰ ἀποκτήσω. um ein Mädchen —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν.
Werben, das, τὸ σύναγμα στρατιωτῶν.
Werbeplatz, der, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συνάζουν τοὺς στρατιώτας.
Werber, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει στρατιώτας, ὁποῦ πείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ γένουν στρατιῶται.
Werbung, die, σύναξις στρατιωτῶν.
Werden, v. n. γίνομαι.
Werfen, v. a. ῥίπτω, ῥίχνω (δηλαδὴ μὲ τὸ χέρι). (Junge werfen), γεννῶ, (λέγεται μόνον διὰ ζῶα). sich —, ῥίπτομαι. (sich krumm ziehen), στραβώνομαι (ἀπὸ τὴν ζέσταν, ὡς τὰ σανίδια).
Werfen, das, τὸ ῥίψιμον. ἡ γέννησις, γέννα (τῶν ζώων).
Werft, das, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια.
Werg, (Werk), das, τὸ στουπὶ (ἀπὸ λινάρι καὶ καννάβι).
Werk, das, τὸ ἔργον. (eine Schrift), τὸ πόνημα, σύγγραμμα.
Werkbank, die, s. Werktisch.
Werkbiene, die, κοινὴ μέλισσα (ὁποῦ δουλεύει).
Werkeltag, der, s. Werktag.
Werkholz, das, s. Bauholz.
Werken, a. ἀπὸ στουπί.
Werkleute, die, (pl.) οἱ ἐργάται.
Werkmeister, der, ὁ ἐπίτροπος εἰς μίαν φαμπρίκαν.
Werkschuh, der, τὸ ποδάρι (ὡς μέτρον).
Werkstatt, Werkstätte, die, τὸ ἐργαστήριον τῶν τεχνιτῶν.
Werkstellig, a. — machen, ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ.
Werkstück, das, Werkstein, der, πέτρα μεγάλη πελεκισμένη διὰ κτίσιμον.
Werktag, der, μία ἐργάσιμος ἡμέρα, καθημερινὴ ἡμέρα.
Werktisch, der, Werkbank, die, ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύουν οἱ τεχνῖται.
Werkzeug, das, τὰ ἐργαλεῖα. ὁμοίως ἕνα ἐργαλεῖον.
Wermuth, der, τὸ ἀψίνθιον, (φυτόν).
Werste, die, ἡ βέρστα, τὸ μίλι τῆς Ῥουσσίας (ἀπὸ τὰ ὁποῖα 105 κάμνουν μίαν μοῖραν τοῦ ἰσημερινοῦ).
Werth, der, ἡ τιμὴ (ἑνός πράγματος).
Werth, a. ἄξιος. werth seyn, εἶμαι ἄξιος. (an Gelde), ἀξίζω, κοστίζω, κοστάρω. werth achten, halten, schätzen, τιμῶ.
Werthgeschätzt, a. τίμιος, τιμιώτατος.
Werthschätzung, die, ἡ τίμησις, τὸ τιμᾶν.
Wesen, das, (ein Wesen), ἕνα ὄν. (die Wesenheit), ἡ οὐσία, οὐσιότης. (Sache, Zustand), τὸ πρᾶγμα, η κατάστασις. freundliches Wesen, φιλικὸν φέρσιμον, φιλικὸς τρόπος. viel Wesen machen von einer Sache, ἐπαινῶ πολλὰ ἕνα πρᾶγμα, τὸ ἐπαινῶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.
Wesenheit, die, ἡ οὐσιότης, οὐσία.
Wesentlich, a. οὐσιώδης.
Wespe, die, ἡ σφῆκα.
Wespennest, das, φωλεὰ σφηκῶν.
Weßhalb, Weßwegen, διὰ τί, διὰ ποίαν αἰτίαν. — διὰ το ὁποῖον, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν.
West, der, ἡ δύσις. — (Westwind), ὁ δυτικὸς ἀέρας.
Weste, die, ἡ καμιζόλα, (ὁ ὑποχιτὼν, τὸ ἀντερί).
Westen, der, ἡ δύσις.

Digitized by Google

erhemd, das, ἡ στολὴ τῶν νεοβα-
ισμένων.
lich, a. δυτικός.
wärts, ad. πρὸς τὴν δύσιν, εἰς τὴν
σιν.
wind, der, ὁ δυτικὸς ἀέρας.
te, die, τὸ στίχημα. um die Wette,
λονεικῶντας, βάνωντας στίχημα.
teifer, der, ἡ ἅμιλλα, συνέρισις.
teifern, v. n. συνερίζω, πασχίζω
ὑπερέβω ἄλλον εἰς τέχνην, ἐπιστή-
ν κ. τ. ε.
ten, v. n. βάνω στίχημα.
ter, das, ὁ καιρὸς (ὅταν εἶναι ὁ
γος διὰ ἥλιον, βροχὴν, ζέσταν, κρύον
τ. ε.) (Ungewitter), ἡ κακοκαιρία.
terableiter, (besser: Blitzableiter),
r, ὁ κεραυναγωγὸς, (κοινῶς· μαγνή-
ς).
terbeobachtung, die, παρατήρησις
ῦ καιροῦ.
terdach, das, ἡ ἀνεμοσκέπη.
terfahne, die, τὸ φλάμπουρον εἰς
ν σκέπην, (ἡ μπαντερόλα, ἰταλ.)
terglas, das, τὸ βαρόμετρον.
terhahn, der, s. Wetterfahne, (με-
φ.) ἀκατάστατος ἄνθρωπος, ὁποῦ
λάζει συχνάκις τὴν γνώμην του.
terlaunig, a. ἀκατάστατος. μελαγ-
λικὸς, χαλασμένος εἰς τὸ κέφι του.
terleuchten, v. i. es wetterleuchtet,
τράπτει (χωρὶς βροντήν).
terleuchten, das, ἀστραπαῖς (χωρὶς
οντήν).
termännchen, das, εἶδος ὑγρομέτρου
σχῆμα μικροῦ ἀνθρωπαρίου ὁποῦ
ίχνει τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.
tern, v. i. βροντᾷ. v. n. (fluchen,
rmen), βροντῶ, θορυβῶ, φωνάζω.
terprophet, der, ἐκεῖνος ὁποῦ προ-
πεύει τὸν καιρόν.

Wetterprophezeihung, die, προφήτευμα
καιροῦ.
Wetterschaden, der, ζημία ἀπὸ ἀστρο-
πελέκι, ἀπὸ φουρτοῦνα κ. τ. ε.
Wetterscheide, die, μέρος εἰς τὸ ὁποῖον
σχίζονται τὰ βροντερὰ σύννεφα.
Wetterstrahl, der, τὸ ἀστροπελέκι, ὁ
κεραυνός.
Wetterwendisch, a. ἀκατάστατος.
Wetterwolke, die, βροντερὸν σύννεφον.
Wettlauf, der, δρόμος ὁποῦ γίνεται βά-
νωντας στίχημα, ποιὸς νὰ τρέξῃ τα-
χύτερα, φιλονεικία εἰς δρόμον.
Wettrennen, das, s. Wettlauf. (Pfer-
derennen), ἡ ἱπποδρομία.
Wettstreit, der, ἡ φιλονεικία, ἅμιλλα.
Wetzen, v. a. ἀκονίζω, ἀκονῶ.
Wetzstein, der, τὸ ἀκόνι (μικρὸν διὰ
κονδυλομάχαιρα κ. τ. ε.)
Wichse, die, ἡ (μαύρη) ἄλειφὴ διὰ ὑπο-
δήματα (φκιασμένη μὲ κηρί).
Wichsen, v. a. ἀλείφω, κηρώνω (τὰ ὑ-
ποδήματα).
Wicht, der, τὸ ἀνθρωπάριον. der arme
Wicht, ὁ δυστυχὴς, ὁ καϊμένος.
Wichtig, (vollwichtig), ὁποῦ ἔχει τὸ
σωστὸν ζύγι του. (μεταφ.) ἀξιόλο-
γος.
Wichtigkeit, die, τὸ σωστὸν ζύγι. (με-
ταφ.) τὸ ἀξιόλογον.
Wicke, die, ἡ ζεία, τὸ βύκιον φυτόν.
Wickel, der, τὸ τύλιγμα. (Haarwickel),
κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυ-
λίγουν τὰ μαλλιά.
Wickelband, das, δέσιμον μὲ τὸ ὁποῖον
περιτυλίγουν ἕνα μικρὸν παιδί.
Wickelkind, das, μικρὸν παιδὶ περιτυ-
λιγμένον μὲ τὰ σπάργανα, νήπιον
φασκιωμένον.
Wickeln, v. a. τυλίγω, περιτυλίγω. ein

Kind —, φασκιώνω, σπαργανώνω ἕνα νήπιον.
Wickelzeug, das, τὰ σπάργανα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ φασκίωμα.
Widder, der, τὸ κριάρι. (Sternbild, und Zeichen des Thierkreises), ὁ κριὸς, (συνάστρισις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ).
Wider, prp. ἐναντίον, κατᾶ (μετὰ γενικῆς).
Widerbellen, v. n. ἀντιμαλώνω, ἐναντιώνομαι ἀυθαδῶς.
Widerchrist, der, ὁ ἀντίχριστος.
Widerdruck, der, ὁ ἀντίτυπος, ἡ ἐκτύπωσις τῆς κόλας ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος.
Widerfahren, v. n. τυχαίνει, γίνεται, συμβαίνει. widerfahren lassen, ἀποδίδω.
Widergelten, s. Vergelten.
Widerhaken, der, τὸ ἀγκίστρι, ἀγκάθι (εἰς σαΐτταν κ. τ. ε.)
Widerhalt, der, τὸ ἀκούμβισμα, αὐτὸ ὁποῦ ἀκουμβᾷ (οἷον· ἕνα τοῖχον), τὸ στερέωμα.
Widerlegen, v. a. ἀναιρῶ, ἀποδείχνω τὸ ἐνάντιον.
Widerlegung, die, ἡ ἀναίρεσις, ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου.
Widerlich, a. ἐνάντιος, δυσάρεστος, ὁποῦ κάμνει ἀναγοῦλαν.
Widern, v. a. ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, δυσάρεστος, κάμνω ἀναγοῦλαν.
Widernatürlich, a. παραφύσικος, ἐνάντιος εἰς τὴν φύσιν.
Widerpart, der, τὸ ἐνάντιον μέρος, ὁ ἐνάντιος.
Widerrathen, v. n. einem etwas, ξεσυμβουλεύω, συμβουλεύω τινὰ, νὰ μὴ κάμῃ τι.
Widerrechtlich, a. ἐνάντιος τοῦ νόμου, ἄδικος.
Widerrechtlichkeit, die, (ἡ ἐναντιότης τοῦ νόμου) ἀδικία.
Widerrede, die, ἡ ἀντιλογία, ἐνάντιος λόγος, ἡ ἐναντίωσις.
Widerruf, der, ἡ ἀπάρνησις, ἀνάκλησις τοῦ λόγου, ἀναίρεσις τῆς πρὸ τοῦ γνώμης μου.
Widerrufen, v. a. ἀνακαλῶ τὸν λόγον μου, ἀναιρῶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπα πρῶτα.
Widerruflich, a. ἀνακλητός.
Widersacher, der, ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος. (der Teufel), ὁ ἐχθρὸς, τουτ' ἔστι· ὁ διάβολος.
Widerschein, der, s. Wiederschein.
Widersetzen, sich, v. r. ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι.
Widersetzlich, a. ὁποῦ ἐναντιώνεται, ἀπειθής.
Widersetzlichkeit, die, ἡ ἐναντίωσις, ἀπείθεια.
Widersetzung, die, ἡ ἀνθίστασις, ἐναντίωσις.
Widersinn, der, τὸ ἐνάντιον νόημα. (Unsinn), τὸ ἀνόητον.
Widersinnig, a. ἐνάντιος εἰς τὸ νόημα, ἀσύμφωνος. (sinnlos, unsinnig), ἀνόητος, τρελός.
Widerspänstig, a. ἀπειθής, ἀνυπότακτος.
Widerspänstigkeit, die, ἡ ἀπείθεια, ἀνυποταγή.
Widersprechen, v. n. ἐναντιώνομαι εἰς τὸν λόγον, ἀντιλέγω, λέγω τὸ ἐνάντιον.
Widersprechend, a. ἐνάντιος, ἀντιφατικός.
Widersprecher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐναντιώνεται, ὁποῦ λέγει τὰ ἐνάντια.
Widerspruch, der, ἡ ἀντιλογία, ἐναν-

:ίωσις εἰς τὸν λόγον, τὸ ἀντιφατι-
:όν.
:derstand, der, ἡ ἀνθίστασις, ἐναν-
:ίωσις.
derstehen, v. n. ἀνθίσταμαι, ἐναν-
ιώνομαι.
derstreben, v. a. ἐναντιώνομαι, ἀν-
:ιμάχομαι.
derstreben, das, ἡ ἐναντίωσις.
derstreit, der, ἡ ἐναντίωσις, ἀντι-
:ολέμησις.
derstreiten, v. n. et n. ἐναντιώνομαι,
:ντιπολεμῶ, ἀντιτείνω.
dertheil, das, τὸ ἐνάντιον μέρος, s.
Widerpart.
derwärtig, a. ἐνάντιος. δυσάρεστος.
derwärtigkeit, die, τὸ ἐνάντιον, δυσ-
ρεστον. (Unglücksfall), τὸ δυστύ-
ημα.
derwille, der, ἡ ἀποστροφὴ, ἀντι-
:άθεια.
derwillig, a. μὴ θέλων, ἐνάντιος.
dmen, v. a. ἀφιερώνω.
dmen, das, Widmung, die, ἡ ἀφιέ-
ωσις, τὸ ἀφιέρωμα.
drig, a. ἐνάντιος. (ekelhaft), δυσ-
ρεστος, ὁποῦ προξενεῖ ἀναγοῦλαν.
drigkeit, die, τὸ ἐνάντιον, δυσάρε-
τον.
e, ad. πῶς.
ede, die, μία βέργα λεπτὴ (ὡς ἀπὸ
τιὰν καὶ παρόμοια δένδρα).
edehopf, der, ὁ ἀγριοπέτεινος, (πουλί).
eder, ad. πάλιν. (εἰς τὰ σύνθετα
νὰ, ξανά).
eder bekommen, v. a. λαμβάνω πά-
ιν, ξαναλαμβάνω.
eder bringen, φέρω ὀπίσω, ξανα-
:έρω, ξανακομίζω.
ederbringlich, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ
:ανακομισθῇ.

Wiederbringung, die, ἡ ἀνακομιδή.
Wiedereinnahme, die, τὸ ξαναπάρσι-
μον.
Wiedereinnehmen, v. a. ξαναπέρνω,
πέρνω πάλιν.
Wiedererinnern, sich, v. r. ξανενθυμοῦ-
μαι.
Wiedererinnerung, die, ἡ ξανενθύμησις.
Wiedererlangen, v. a. ξαναποκτῶ.
Wiedererlangung, die, ἡ ξαναπόκτησις.
Wiedererobern, v. a. ξαναπέρνω (εἰς
τὸν πόλεμον).
Wiedereroberung, die, τὸ ξαναπάρσι-
μον.
Wiedererstatten, v. a. ἀντιπληρώνω (ζη-
μίαν).
Wiedererstattung, die, ἡ ἀντιπλήρωσις,
ἀντιπληρωμή.
Wiederfinden, v. a. ξανευρίσκω, εὑρίσκω
πάλιν.
Wieder fordern, v. a. ξαναζητῶ, ζητῶ
ὀπίσω.
Wiedergabe, die, ἡ ἐπιστροφὴ, ἀπόδο-
σις, ξαναπόδοσις.
Wiedergeben, v. a. ἐπιστρέφω, δίδω
ὀπίσω, ξαναποδίδω.
Wiedergeboren, a. ἀναγεννημένος.
Wiedergeburt, die, ἡ ἀναγέννησις.
Wiedergenesen, v. n. ξαναλαμβάνω
(ἀπὸ ἀῤῥωστίαν).
Wiedergenesung, die, ἡ ξαναλαβή.
Wiedergewinnen, v. a. ξανακερδαίνω,
κερδαίνω πάλιν ἢ ὀπίσω.
Wiederhaben, v. a. ἔχω πάλιν, ξανα-
ἔχω.
Wiederhall, der, ἡ ἀντιβοὴ, ἀντήχησις.
Wiederhallen, v. n. ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ.
Wiederherstellen, v. a. ἀποκαταστaίνω,
βάνω εἰς τὴν προτητερινὴν στάσιν.
einen Kranken —, ἰατρεύω ἕναν ἄῤ-
ῥωστον.

Wiederherstellung, die, ἡ ἀποκατάστασις. ἡ ἰάτρευσις.
Wiederholen, *part.* (wiederholt), *v. a.* ἐπαναλαμβάνω, δευτερώνω, λέγω ἢ κάμνω πάλιν.
Wiederholen, *part.* (wiedergeholt), *v. a.* πηγαίνω νὰ πάρω πάλιν, νὰ φέρω ὀπίσω.
Wiederholung, die, ἡ ἐπαναλαβὴ, δευτέρωσις.
Wiederkäuen, *v. a.* ἀναμασσῶ.
Wiederkauf, der, ἡ ξαναγόρασις.
Wiederkaufen, *v. a.* ξαναγοράζω.
Wiederkaufsrecht, das, τὸ δίκαιον τῆς ξαναγοράσεως.
Wiederkehr, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.
Wiederkehren, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφω.
Wiederkommen, *v. n.* ἔρχομαι ὀπίσω, ξανέρχομαι, γυρίζω.
Wiederkunft, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.
Wiedernahme, die, τὸ πάρσιμον ὀπίσω.
Wiedernehmen, *v. a.* πέρνω ὀπίσω.
Wiederschaffen, *v. a.* προξενῶ πάλιν.
Wiedersagen, *v. a.* λέγω πάλιν, ξαναλέγω.
Wiederschall, der, ἡ ἀντιβοὴ, ἀντήχησις.
Wiederschallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ.
Wiederschein, der, ἡ ἀντίλαμψις, ἀντανάκλασις (τοῦ φωτός).
Wiederscheinen, *v. n.* ἀντιλάμπω, ἀντανακλῶμαι.
Wiederschicken, *v. a.* στέλλω ὀπίσω.
Wiederschreiben, *v. a.* γράφω πάλιν, ξαναγράφω.
Wiedersehen, *v. a.* βλέπω πάλιν, ξαναβλέπω.
Wiedersehen, das, τὸ ξαναβλέπειν· auf Wiedersehen! glückliches Wiedersehen! καλαῖς ἀντάμωσες.
Wiedersenden, s. Wiederschicken.
Wiedersuchen, *v. a.* γυρεύω πάλιν.
Wiedertaufe, die, ὁ ἀναβαπτισμός.
Wiedertaufen, *v. a.* ἀναβαπτίζω, ξαναβαπτίζω.
Wiedertäufer, der, ὁ ἀναβαπτιστής.
Wiedertönen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ.
Wiederum, *ad.* πάλιν, ἐκ δευτέρου.
Wiedervergelten, *v. a.* ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω.
Wiedervergeltung, die, ἡ ἀνταμοιβή.
Wiedervergeltungsrecht, das, τὸ δίκαιον τῆς ἐκδικήσεως.
Wiege, die, ἡ κούνια.
Wiegen, (*part.* gewogen), *v. n.* ζυγιάζω, (ἔχω τόσον ἢ τόσον ζύγι). *v. a.* s. wägen).
Wiegen, (*part.* gewiegt), *v. n.* κουνῶ (ἕνα μικρὸν παιδί).
Wiegenfest, das, τὰ γενέθλια.
Wiegenlied, das, τραγοῦδι μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκοιμίζουν τὰ μικρὰ παιδία.
Wiegenpferd, das, (Schaukelpferd), εἶδος κούνιας εἰς σχῆμα ἀλόγου.
Wiehern, *v. n.* χρεμετίζω, χειλιμενδρῶ, χλεμετρῶ.
Wiehern, das, τὸ χρεμέτισμα, χλεμέτρισμα.
Wie lange? πόσον καιρόν;
Wiesbaum, der, τὸ μεγάλον ξύλον ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα ἀφ' οὗ τὰ φορτώσουν εἰς τὸ ἁμάξι.
Wiese, die, τὸ λιβάδι.
Wiesel, das, ἡ νυφίτζα, (γαλῆ).
Wiesewachs, der, χόρτα ὁποῦ γίνονται εἰς ἕνα λιβάδι.
Wie viel? πόσον;
Wie vielste? *a.* ὁ πόσος;

wohl, c. ἀγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, ιὲ ὅλον ὁποῦ), καί περ.
d, a. ἄγριος. (grausam), βάρβα-ς, σκληρός. (von Kindern), πολλὰ ηρὸς, ἀκατάστατος, ἄτακτος, ὀρ-γτικός.
d, das, τὰ ἀγρίμια. ein Stück Bild, ἕνα ἀγρίμιον, (ἐννοεῖται· ἐλά-, ζαρκάδι, ἄγριον γουροῦνι, λαγωός).
dbahn, die, μέρος περιφραγμένον εἰς α δάσος εἰς τὸ ὁποῖαν τρέφουν ἐλά-α κ. τ. ε.
dbraten, der, ψητὸν ἀπὸ ἀγρίμια.
dbret, das, τὰ ἀγρίμια, τὸ κρέας τὸ τὰ ἀγρίμια.
ddieb, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σκοτώνει ρίμια κρυφίως καὶ χωρὶς ἄδειαν.
ddieberey, die, ἀσυγχώρητον κυνῆγι ὂν ἀγριμιῶν, (ὁποῦ γίνεται κρυφίως).
de, der, ein Wilder, ἕνας ἄγριος νθρωπος.
dfang, der, ἕνας ἄτακτος, ὁρμητι-ς, ἀνυπότακτος, ἄσωτος.
dfremd, a. τελείως ἀγνώριστος.
dheit, die, ἡ ἀγριότης. ἡ βαρβα-ιτης, σκληρότης.
dling, der, νέον δένδρον ὁποῦ δὲν ναι μπολιασμένον.
dmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς ἕνα ίσος μὲ ἀγρίμια.
dniß, die, ἡ ἐρημία.
dpret, s. Wildbret.
dschur, die, μεγάλη γοῦνα ὁποῦ πε-τυλίγει ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἔχει ἔξω ιῖς τρίχες.
dschütze, der, ὁ κυνηγός.
le, der, ἡ θέλησις, τὸ θέλημα. Einwilligung), ἡ στέρξις, τὸ στέρ-ιμον. mit Willen, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ αὐτοῦ.
llens seyn, θέλω, ἔχω σκοπόν.

Willfahren, v. n. einem in etwas, συγ-κατανεύω, στέργω.
Willfährig, a. ὁποῦ εὔκολα συγκατα-νεύει.
Willfährigkeit, die, ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ τινάς.
Willfahrung, die, ἡ συγκατάνευσις, στέρξις.
Willig, a. ἕτοιμος, πρόθυμος.
Willigen, v. a. στέργω, συμφωνῶ, δί-δω τὴν θέλησίν μου.
Willigkeit, die, ἡ προθυμία (εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ τις).
Willkommen, a. καλῶς ὡρισμένος. seyn Sie willkommen, καλῶς ὡρίσατε.
Willkommen, der, ἡ φιλοδεξίωσις. (ein großer Becher), μεγάλον ποτῆρι (ἀ-σημένιον ἢ χρυσοῦν). (im Zuchthause), ξυλιαῖς ὁποῦ δίδονται εἰς ἐκεῖνον ἢ ἐκείνην ὁποῦ φυλακώνεται εἰς τιμωρίαν.
Willkühr, die, ἡ προαίρεσις, τὸ ἑκού-σιον. nach Willkühr, κατὰ τὴν προαί-ρεσιν, κατὰ τὴν θέλησιν, ὅπως ἀρέ-σκει.
Willkührlich, a. αὐτοπροαίρετος. will-kührlich handeln, κάμνω ὅπως θέλω, ὅπως μοι ἀρέσκει.
Wimmeln, v. i. es wimmelt von —, εἶναι πλῆθος, εὑρίσκεται πλῆθος ἀπὸ —.
Wimmern, v. a. θρηνῶ.
Wimpel, der, τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαν-τιέρα.
Wimper, die, ἡ βλεφαρὶς, ὀμματότριχα.
Wind, der, ὁ ἄνεμος, ἀέρας.
Wind machen, (mit einem Fächer), κάμ-νω ἀέρα, ἀνεμίζω. (μεταφ.) ψεύδο-μαι, μεγαληγορῶ. in den Wind re-den, ὁμιλῶ εἰς τὰ χαμένα. in den Wind schlagen, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψη-φῶ.

Windbeutel, der, εἶδος πήτας ὁποῦ εἶναι κούφια ἀπὸ μέσα. (μεταφ.) καυχησιάρης, μεγαλήγορος.
Windblatter, die, s. Windpocke.
Windbruch, der, (im Walde), δένδρα ξεριζωμένα ἢ τζακισμένα ἀπὸ τὸν ἄνεμον. (am Körper), εἶδος σπασμοῦ φουσκωμένου ἀπὸ ἀέρα.
Windbüchse, die, τουφέκι ὁποῦ γεμίζεται ἀπὸ ἀέρα (ἀντὶς διὰ μπαρούτι), ἀνεμοτουφέκιον.
Winde, die, (Pflanze), ἡ κληματίδα, ἑλξίνη (φυτόν τι).
Winde, die, (zum Winden), ὁ ἐργάτης, ἐργαλεῖον διὰ σήκωσιν ἁμαξιῶν.
Windel, die, τὸ σπάργανον.
Windeln, v. a. σπαργανώνω, φασκιώνω.
Winden, v. a. τυλίγω, περιτυλίγω. (mit der Winde), σηκώνω (μάλιστα ἕνα ἁμάξι) μὲ τὸν ἐργάτην. sich —, τυλίγομαι, κλωθογυρίζω, περιστρέφομαι.
Winden, das, τὸ τύλιγμα. ἡ περιστροφή.
Windfackel, die, μεγάλη λαμπάδα (ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν στράταν).
Windfahne, die, τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαντιέρα (ἐπάνω εἰς τὴν σκέπην).
Windfang, der, τὸ ἀνεμιστήριον εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια.
Windgeschwulst, die, τὸ ἐμφύσημα, πρισμάδα γεμάτη ἀπὸ ἀέρα.
Windhund, der, τὸ λαγωνικόν.
Windig, a. ἀνεμώδης. es ist —, κάμνει ἄνεμον, κάμνει ἀέρα, (leichtsinnig), ἐλαφρόγνωμος. (leer, unzuverlässig), ἀβέβαιος, μάταιος.
Windklappe, die, ἡ δικλίς, σκέπασμα ἀπὸ πετζὶ ὁποῦ ἀνοίγει καὶ σφαλεῖ ἀπὸ τὸν ἀέρα.
Windkugel, die, αἰολιπίλος, σφαῖρα σιδηρένια ἢ χαλκένια μὲ μίαν μικρὴν τρύπαν ὁποῦ γεμίζεται ἀπὸ νερόν, τοῦ ὁποίου αἱ ἀτμίδες, ὅταν βράσῃ, ἐβγαίνουν μὲ ὁρμὴν ἀπὸ τὴν τρύπαν ὡς ἀέρας.
Windlade, die, κιβωτὰς τῶν ὀργάνων (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) εἰς τὴν ὁποίαν τὰ φυσούνια συσφίγγουν τὸν ἀέρα ὁ ὁποῖος ἀπ' ἐκεῖ ἐμβαίνει εἰς τοὺς αὐλούς.
Windlicht, das, μεγάλη λαμπάδα.
Windloch, das, τρύπα εἰς τὸν τοῖχον διὰ τὸν ἀέρα.
Windmacher, der, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, ψεύστης.
Windmesser, der, τὸ ἀνεμόμετρον.
Windmühle, die, ὁ ἀνεμόμυλος.
Windmüller, der, μυλονάρης εἰς ἀνεμόμυλον.
Windofen, der, εἶδος σόμπας εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀέρας τραβᾷ πολύ.
Windpocken, Windblattern, die, (pl.) ἡ ἀνεμοβλογιαῖς.
Windrose, die, κύκλος (εἰς τὸν μπούσουλαν) εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι γραμμένοι οἱ ἄνεμοι.
Windbraut, die, ἡ θύελλα, ἀνεμοζάλη, φουρτοῦνα.
Windschaden, der, ζημία τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ ἄνεμος εἰς τὰ δάση.
Windschief, a. στραβωμένος ἀπὸ τὸν ἄνεμον.
Windschirm, der, παραπέτασμα, περδὲς κατὰ τοῦ ἀνέμου.
Windspiel, das, τὸ λαγωνικόν.
Windstill, a. γαλήνιος, ὅταν δὲν φυσᾷ ὁ ἀέρας.
Windstille, die, ἡ γαλήνη, ἐξανεμιά.
Windstoß, der, μία ὁρμὴ τοῦ ἀέρος.
Windstrich, der, τὸ φύσημα τοῦ ἀέρος. (auf dem Compaß), μέρος εἰς τὸν

:ούσουλα ὁποῦ δεικνύει τοὺς ἀνέ-
υς.
)sturm, der, ἡ ἀνεμοζάλη, ἀνεμο-
ραχὴ, φουρτοῦνα.
)sucht, die, ὁ τυμπανίτης, (πάθος
τὸ ὁποῖον ἡ κοιλία τοῦ ἀνθρώπου
αι φουσκομένη ἀπὸ ἀέρα).
:ung, die, τὸ τύλιγμα, ὁ τυλιγ-
ς, ὁ στριφογυρισμὸς, γυρισμάς.
)weiser, Windzeiger, der, ὁ ἀερο-
ίκτης, ἀνεμοδείκτης.
:, der, τὸ νεῦμα.
el, der, ἡ γωνία.
elehe, die, κρυφὴ ὑπανδρεία.
elhaken, der, ὁ γνώμων, δηλαδὴ
γωνον ὀρθογώνιον εἰς σχῆμα τοῦ
ὁποῦ μεταχειρίζωνται οἱ τέκτονες.
der Druckerey), τὸ ἐργαλεῖον εἰς
ὁποῖον ἀραδιάζουν τοὺς χαρακτῆ-
: εἰς τὴν τυπογραφίαν.
elig, a. γωνιώδης, ὁποῦ ἔχει πολ-
: γωνίας.
elmaß, das, ὁ γνώμων, (δηλαδὴ
γωνον ὀρθογώνιον εἰς σχῆμα τοῦ
τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ τέκ-
ες).
elmesser, der, τὸ γωνιόμετρον,
ικύκλιον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ γεωμέ-
ιι μετροῦν τὰς γωνίας).
elrecht, a. ὀρθογώνιος.
elschenke, die, κρυφὸν ξενοδοχεῖον,
φὸν οἰνωπώλιον.
elschule, die, σχολεῖον μικρὸν διὰ
ιδία καὶ κορίτζια.
elzüge, die, (pl.) προφάσεις, μη-
νεύματα, ψευδιαῖς.
en, v. n. νεύω.
eln, v. n. θρηνῶ, ἐβγάζω θρηνη-
αῖς φωναῖς.
eln, das, τὸ θρήνημα.
er, der, ὁ χειμὼν, χειμῶνας.

Winterfrucht, die, Wintergetreide, γεννήματα ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον.
Wintergerste, die, κριθάρι ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον.
Wintergrün, das, κληματίδα δαφνοειδὴς, (φυτόν τι).
Winterhaft, a. ὅμοιος μὲ τὸν χειμῶνα.
Winterholz, das, ξύλα διωρισμένα διὰ τὸν χειμῶνα.
Winterkleid, das, χειμωνιάτικον φόρεμα.
Winterkorn, das, s. Winterfrucht.
Winterlich, s. Winterhaft.
Wintermonath, der, ὁ Νοέμβριος (μὴν).
Wintern, v. i. es wintert, πλησιάζει ὁ χειμὼν, εἶναι χειμὼν, χειμονιάζει.
Winternacht, die, νύκτα τοῦ χειμῶνος.
Winter-Quartier, das, τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν χειμῶνα.
Wintersaat, die, γεννήματα σπαρμένα εἰς τὸ φθινόπωρον.
Winterseite, die, τὸ βόρειον μέρος.
Wintertag, der, ἡμέρα τοῦ χειμῶνος.
Winterweizen, der, σιτάρι ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον.
Winterwetter, das, καιρὸς τοῦ χειμῶνος, κρύος καιρὸς μὲ χιόνι.
Winterzeichen, das, σημεῖον ζωδιακοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν χειμῶνα, (λέγονται οὕτως· ὁ αἰγοκέρως, ὁ ὑδροχόος καὶ οἱ ἰχθύες).
Winterzeit, die, ὁ καιρὸς τοῦ χειμῶνος, ὁ χειμών.
Winzer, der, ὁ ἀμπελουργὸς, ἀμπελιάρης.
Winzig, a. πολλὰ μικρὸς, μικρούτζικος.
Wipfel, der, ἡ κορυφὴ (δένδρου).
Wippe, die, κρεμαστερία εἰς τὴν ὁποίαν κρεμάζουν τὸν κατάδικον ἀπὸ τὰ χέρια του δεμένα ὀπίσω καὶ ἔτζι τὸν κατηβάζουν καὶ ἀνηβάζουν πάλιν.

Wippen, *v. n.* κρεμάζω ἕναν κατάδικον, ἀπὸ τὰ χέρια του δεμένα ὀπίσω καὶ ἔτζι τὸν κατηβάζω, καὶ ἀνηβάζω. (von Münzen), χωρίζω ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά.
Wipper, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά.
Wipperey, die, ἡ ψευδιὰ ἐκείνου ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά.
Wir, *pron.* ἡμεῖς, ἐμεῖς.
Wirbel, der, (im Wasser), ἡ δίνη, ὁ νεραστρόβιλος. (Windwirbel), ὁ ἀνεμοστρόβιλος. (an der Violine), τὸ (ξύλινον) καρφὶ μὲ τὸ ὁποῖον κορδίζουν τὸ βιολί. (am Fenster), τὸ καρφὶ ὁποῦ γυρίζει καὶ σφαλίζει τὸ παράθυρον. (auf dem Kopfe), ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς. (im Halse, im Rückgrate), τὸ σφονδύλι (εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς τὴν ῥάχην). (Schwindel), ἡ ζάλη, ἀντράλα. einen Wirbel schlagen (auf der Trommel), κτυπῶ τὸ τύμπανον ἀκατάπαυστα καὶ πολλὰ ὀγλήγωρα.
Wirbelbein, das, τὸ σφονδύλι.
Wirbelig, *a.* ὁποῦ γυρίζει εἰς κύκλον. — (schwindlig), ἀντραλισμένος, ζαλισμένος.
Wirbeln, *v. n.* γυρίζω εἰς κύκλον, κυκλοφοροῦμαι. auf der Trommel —, Wirbel, einen Wirbel schlagen.
Wirbelsucht, die, s. Schwindel.
Wirbelwind, der, ὁ ἀνεμοστρόβιλος.
Wirkeisen, das, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ξεσκαλίζουν τὸ νύχι τοῦ ἀλόγου.
Wirken, *v. a.* den Teig —, ζυμώνω. (weben), ὑφαίνω. (den Huf), ξεσκαλίζω τὸ νύχι τοῦ ἀλόγου. (bewirken), ἐνεργῶ.
Wirken, *v. n.* ἐργάζομαι, κάμνω ἐνέργειαν.
Wirklich, *a.* ἀληθινὸς, τῷ ὄντι εὑρισκόμενος, ὁποῦ ὑπάρχει.
Wirklichkeit, die, ἡ ὕπαρξις, ἀληθινὴ ὕπαρξις.
Wirksam, *a.* ἐνεργητικὸς, ὁποῦ κάμνει ἐνέργειαν.
Wirksamkeit, die, ἡ ἐνεργητικὴ δύναμις.
Wirkung, die, ἡ ἐνέργεια. τὸ ἀποτέλεσμα.
Wirkungskreis, der, ὁ κύκλος, ἡ σφαῖρα τῆς ἐνεργείας.
Wirren, s. Verwirren.
Wirrgarn, das, νῆμα ἐμπερδευμένον.
Wirrstroh, das, ἄχυρα ἀνακατωμένα.
Wirrwarr, der, ἡ σύγχισις, ἀνακατωσιά.
Wirth, der, (Hauswirth), ὁ νοικοκύρης. (Gastwirth), ὁ ξενοδόχος, πανδοχεὺς, (κοινῶς καὶ βίρτης). (guter Wirth), καλὸς οἰκονόμος.
Wirthin, die, ἡ νοικοκυρά. ἡ ξενοδόχισσα, (βίρτισσα).
Wirthlich, wirthschaftlich, *a.* οἰκονομικός.
Wirthschaft, die, ἡ οἰκονομία.
Wirthschaften, *v. n.* οἰκονομῶ, διοικῶ τὴν οἰκονομίαν.
Wirthschafter, der, ὁ οἰκονόμος.
Wirthschafterin, die, ἡ οἰκονόμισσα.
Wirthschaftlich, *a.* οἰκονόμος, οἰκονομικός.
Wirthschaftsgebäude, das, τὰ οἰκονομικὰ κτίρεια, οἷον τὸ ἀμπάρι, ὁ σταῦλος κ. τ. ε.
Wirthshaus, das, τὸ ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, κοινῶς καὶ τὸ βίρτι).
Wisch, der, παλαιόπανον, πατζαβοῦρας παλαιὸν χαρτὶ διὰ σφούγγισμα. (μεταφ.) ἀχρεῖον σύγγραμμα.
Wischen, *v. a.* σφουγγίζω.
Wischer, der, (der Kanoniere), ὁ βοδι-

τζα τῶν κανονιέρων (τοπτζήδων, τουρκ.) μὲ τὴν ὁποίαν παστρεύουν τὸ κανόνι. der Mahler), εἶδος βοῦρτζας τῶν ζωγράφων διὰ στεγνὰ χρώματα. (Verweis), ὁ σκληρὸς ἔλεγχος, ἡ ἐπιτίμησις.
schkolben, der, ἡ βοῦρτζα τῶν κανονιέρων.
schlappen, der, τὸ παλαιόπανον, ἡ κατζαβοῦρα.
schwasch, der, φλυαρίαις, συγχισμένα λόγια.
spel, der, μεγάλον μέτρον διὰ γεννήματα, περιέχον εἴκοσι τέσσαρα Scheffel.
spern, v. a. et n. ψιθυρίζω, ὁμιλῶ εἰς τὸ αὐτί.
ßbegierde, die, ἡ φιλομάθεια.
ßbegierig, a. φιλομαθής.
ssen, v. n. et a. ἠξεύρω, (ἐξεύρω).
ssen, das, ἡ γνῶσις, εἴδησις.
ssenschaft, die, ἡ εἴδησις, γνῶσις. (im engern Sinne), ἡ ἐπιστήμη. die schönen Wissenschaften), αἱ ὡραῖαι ἐπιστῆμαι, (ἡ γραμματική, ποιητικὴ καὶ ῥητορική).
ssenschaftlich, a. ἐπιστημονικός.
ssentlich, a. μὲ γνῶσιν, μὲ εἴδησιν.
smuth, der, τὰ βισμοῦτον, εἶδος ἡμιμετάλλου ἀσπροκιτρίνου.
ttern, a. i. es wittert, βροντᾷ.
ttern, v. a. αἰσθάνομαι (μάλιστα διὰ τῆς ὀσμῆς).
tterung, die, ὁ καιρὸς, (ἐννοῶντας ἥλιον, βροχὴν, τὴν ζέσταν, τὸ κρύον κ. τ. ε.).
tterung, die, (von Hunden), ἡ αἴσθησις, ὄσφρανσις (τῶν σκυλιῶν).
ittfrau, die, s. Wittwe.
ittthum, das, ἡ ἀντιπροῖκα, αὐτὰ ὁποῦ διωρίζει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα του ἂν τύχῃ νὰ γένῃ αὐτὴ χῆρα.
Wittwencasse, die, κάσσα διωρισμένη διὰ τροφὴν τῶν χηρῶν.
Wittwengehalt, der, χρονικὰ ἄσπρα διωρισμένα εἰς μίαν χῆραν.
Wittwensitz, der, ὑποστατικὸν εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ μία χῆρα εὐγενής.
Wittwenstand, der, τὸ χήρευμα (τῆς χήρας).
Wittwer, Wittmann, der, ὁ χηρευμένος.
Wittwerstand, der, τὸ χήρευμα (τοῦ χηρευμένου).
Witz, der, ἡ ἀγχίνοια, τὸ (ἀστεῖον) πνεῦμα.
Witzeln, v. n. ἀστεΐζομαι, ψιλολογῶ, φιλοσοφῶ ἀστεϊζόμενος.
Witzig, a. ἀγχίνους, ὁποῦ ἔχει πολὺ πνεῦμα, ἀστεῖος.
Witzigen, v. a. σωφρονίζω, κάμνω τινὰ φρονιμώτερον.
Witzling, der, ψιλολόγος, ὁποῦ θέλει νὰ δείξῃ πνεῦμα, ὁποῦ ἀστεΐζεται παρὰ πολύ.
Wo, ad. (irgendwo), πουθενά. wo? ποῦ;
Woben, τὸ ἴδιον ὡς, bey welchem, bey welcher, bey welchen.
Woche, die, ἡ ἑβδομάδα.
Wochen, die, (pl.) ἡ γέννα. sie liegt in Wochen, αὐτὴ ἐγέννησε καὶ κεῖται εἰς τὸ κρεββάτι ὡς λεχοῦσα. in die Wochen kommen, γεννῶ.
Wochenbesuch, der, ἐπίσκεψις εἰς μίαν λεχοῦσαν.
Wochenbett, das, τὸ κρεββάτι τῆς λεχούσης. — ἡ γέννα. ins Wochenbett kommen, γεννῶ.
Wochenblatt, das, ἐφημερὶς [ὁποῦ ἐβγαίνει κάθε ἑβδομάδα.

Wochenkind, das, μικρὸν παιδὶ, νήπιον πρὸ ὀλίγου γεννημένον.
Wochenlohn, das, ὁ μισθὸς καθ' ἑβδομάδα.
Wochenschrift, die, σύγγραμμα ὁποῦ ἐβγαίνει καθ' ἑβδομάδα.
Wochenstube, die, ὀνδᾶς τῆς λεχούσης.
Wochentag, der, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας. (Werktag), μία ἐργάσιμος ἡμέρα.
Wöchentlich, a. ὁποῦ γίνεται καθ' ἑβδομάδα. ad. κάθε ἑβδομάδα.
Wochenweise, ad. κατὰ ἑβδομάδες, κάθε ἑβδομάδα.
Wöchnerin, die, ἡ λεχοῦσα.
Wocken, der, s. Rocken.
Wodurch, τὸ ἴδιον ὡς durch welchen, durch welche, durch welches.
Wofern, c. ἄν, ἄν ἴσως, ἄν τύχῃ νὰ —.
Wofür, τὸ ἴδιον ὡς, für welchen, für welche, für welches.
Woge, die, τὰ κῦμα.
Wogegen, τὸ ἴδιον ὡς gegen welchen, gegen welche, gegen welches.
Wogig, a. κυματώδης.
Woher, ad. ἀπὸ ποῦ, ἀπὸ ποῖον τόπον. — ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον.
Wohin, ad. ποῦ, εἰς ποῖον τόπον (ἐννοῶντας κίνησιν).
Wohl, ad. καλά. (vielleicht), ἴσως.
Wohl, das, τὸ καλὸν, ἡ ὑγίεια, εὐτυχία.
Wohlachtbar, a. τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ κριτήρια εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας καταστάσεως).
Wohlan, i. ἂς εἶναι, ἂς κάμωμεν, ἐλᾶτε, ἐλαδά.
Wohlanständig, a. εὐπρεπής.
Wohlanständigkeit, die, ἡ εὐπρέπεια.
Wohlauf, i. ἐλαδά. (s. Wohlan), ad. καλὰ, εἰς καλὴν ὑγίειαν.

Wohlbedacht, a. καλὰ ἐξεταγμένος, καλὰ ἐρευνημένος.
Wohlbedächtig, a. καλὰ στοχαζόμενος, καλὰ συλλογιζόμενος.
Wohlbefinden, das, ἡ καλὴ ὑγίεια.
Wohlbekommen, v. n. ὠφελῶ εἰς ὑγίειαν. wohl bekomme es Ihnen! νὰ σᾶς κάμῃ καλὰ αὐτό.
Wohlbeleibt, a. παχὺς, χονδροκοίλης.
Wohledel, a. εὐγενὴς, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohlachtbar, καὶ μικρότερος ἀπὸ τὸ wohledelgebohren, διδόμενος εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας καταστάσεως).
Wohledelgeboren, a. εὐγενέστερος, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohledel, καὶ μικρότερος ἀπὸ hochedelgeboren).
Wohlehrwürdig, a. αἰδεσιμώτατος, πανοσιώτατος. Ew. (Eure) Wohlehrwürden, ἡ πανοσιότης σας.
Wohlergehen, das, ἡ ὑγίεια. καλὴ κατάστασις.
Wohlfahrt, die, ἡ εὐτυχία, τὸ καλὸν.
Wohlfeil, a. εὐθηνός.
Wohlfeilheit, die, ἡ εὐθηνία.
Wohlgebauet, a. καλὰ κτισμένος. — εὔμορφος, καλὰ σχηματισμένος ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα.
Wohlgebildet, a. εὔμορφος (ἀπὸ τὸ πρόσωπον).
Wohlgeboren, εὐγενέστατος, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ hochedelgeboren καὶ διδόμενος εἰς προφεσσόρους, πραγματευτὰς καὶ εἰς κάθε πολίτην ὑψηλοτέρας καταστάσεως).
Wohlgefallen, das, ἡ εὐαρέσκεια. — haben an etwas, μοι ἀρέσκει τι, μοι εἶναι εὐάρεστον.
Wohlgefallen, v. n. ἀρέσκω (ἀρέζω) καλά.
Wohlgehen, s. Wohlergehen.

ohlgemeint, a. εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἔχει ιλικὸν σκοπόν.
ohlgemuth, der, τὸ ὀρίγανον, (ριγάνι, χόρτον).
ohlgemuth, a. χαρούμενος, ἱλαρός.
ohlgerathen, a. ὁποῦ ἐπέτυχε καλά. von Kindern), καλὰ ἀναθρεμμένος, καλοήθης.
ohlgeruch, der, ἡ εὐωδία, μυρωδία.
ohlgeschmack, der, ἡ καλὴ γεῦσις, καλὴ νοστιμάδα.
ohlgesinnt, a. εὔνους, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν. ὁποῦ ἔχει καλὸν σκοπόν.
ohlgesittet, a. καλοήθης.
ohlgestalt, die, ἡ εὐμορφία, ὡραιότης.
ohlgestaltet, a. εὔμορφος, ὡραῖος.
ohlgewogen, a. εὔνους, εὐνοϊκός.
ohlgewogenheit, die, ἡ εὔνοια.
ohlgezogen, a. καλὰ ἀναθρεμμένος, καλὰ πεπαιδευμένος, καλοήθης.
ohlgezogenheit, die, ἡ καλοήθεια.
ohlhabend, a. πλούσιος, κυβερνημένος.
ohlhabenheit, die, τὸ νὰ εἶναι τινὰς πλούσιος.
ohlklang, Wohllaut, der, ἡ εὐφωνία.
ohlklingend, wohllautend, a. εὔφωνος.
ohlleben, das, καλὴ ζωὴ, λαμπρὰ ζωὴ, χαρουμένη ζωή.
ohlmeinend, a. εὔνους, εὐνοϊκός. s. auch wohlgemeint.
ohlredenheit, die, ἡ εὐγλωττία.
ohlruhend, wohlschlafend, a. καλὰ κοιμούμενος.
ohlseyn, das, ἡ ὑγίεια.
ohlstand, der, ἡ καλὴ κατάστασις (μάλιστα τοῦ πλουσίου). (Wohlanständigkeit), die, ἡ εὐπρέπεια.
Wohltage, die, εὐτυχεῖς ἡμέραι, εὐτυχισμένη κατάστασις.
Wohlthat, die, τὸ εὐεργέτημα.
Wohlthäter, der, ὁ εὐεργέτης. —rin, die, ἡ εὐεργέτισσα.
Wohlthätig, a. εὐεργετικός.
Wohlthätigkeit, die, ἡ εὐεργεσία.
Wohlthun, v. n. εὐεργετῶ. (angenehm seyn), κάμνω καλὰ, ὠφελῶ, ἀρέσκω.
Wohlverhalten, das, τὸ καλὸν φέρσιμον.
Wohlverley, die, τὸ ἄρνιον, (φυτόν τι).
Wohlverstanden, a. καλὰ ἐννοούμενος ad. δηλαδὴ, τοῦτ' ἔστι.
Wohlwollen, das, ἡ εὔνοια.
Wohlwollen, v. n. εἶμαι εὔνους, εὐνοϊκὸς, φέρω εὔνοιαν.
Wohlwollend, a. εὔνους, εὐνοϊκός.
Wohnbar, a. κατοικητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ.
Wohnen, v. n. κατοικῶ.
Wohnhaft, a. κατοικῶν, ὁποῦ κατοικεῖ.
Wohnhaus, das, τὸ ὁσπήτιον (διὰ κατοικίαν).
Wohnstube, die, s. Wohnzimmer.
Wohnung, die, Wohnplatz, Wohnsitz, der, ἡ κατοικία.
Wohnzimmer, das, ὁ ὀνδᾶς ὅπου κατοικεῖ τις κατὰ συνήθειαν, τὸ κονάκι.
Wölben, v. a. κάμνω δοξαρωτὸν, δοξαριάζω, κάμνω καμάρα.
Wölbung, die, ἡ καμάρα, (τὸ δοξάρι, δοξαρωτόν.
Wolf, der, ὁ λύκος. (vom Reiten), λαβωματιὰ ἀπὸ τὸ καβαλίκευμα.
Wölfin, die, ἡ λύκαινα.
Wolfram, der, εἶδος ἡμιμετάλλου σιδηροειδοῦς.
Wolfseisen, das, σιδηρένια παγίδα διὰ λύκους.
Wolfsfuß, der, τὸ λυκοπόδιον, (φυτόν).
Wolfsgrube, die, λάκκος ἐσκαμμένος νὰ πιασθοῦν λύκοι εἰς αὐτόν.

Wolfshunger, der, ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα.
Wolfsjagd, Wolfshetze, die, τὸ κυνῆγι τῶν λύκων.
Wolfskirsche, Wolfsbeere, die, (λυκοκέρασον) φυτὸν φαρμακερὸν μὲ καρποὺς ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ κεράσια, (λατ. bella donna).
Wolfsmagen, der, στομάχι λύκου. (μεταφ.) πολυφάγον στομάχι.
Wolfsmilch, die, ἡ πιτυοῦσα, πέπλος, (φυτὸν φαρμακερόν).
Wolfspelz, der, ἡ λυκόγουνα.
Wolfswurz, die, τὸ ἀκόνιτον, (φυτὸν φαρμακερόν).
Wolfszahn, der, δόντι λύκου.
Wolke, die, τὸ σύννεφον, ἡ νεφέλη.
Wölken, sich, es wölkt sich, συννεφιάζει.
Wolkenbruch, der, ῥαγδαῖα βροχὴ ὁποῦ κάμνει πλημμύραν.
Wolkensäule, die, στύλος ἀπὸ σύννεφα.
Wolkig, a. συννεφιασμένος.
Wollarbeit, die, δουλειὰ εἰς μαλλί.
Wollarbeiter, der, ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει τὸ μαλλί.
Wollbereiter, der, ὁ λαναρίστης, ὁποῦ λανάριζει τὸ μαλλί.
Wolle, die, τὸ μαλλί.
Wollen, a. μαλλίτικος, ἀπὸ μαλλί.
Wollen, v. n. θέλω.
Wollen, das, τὸ θέλειν, θέλημα.
Wollhandel, der, ἡ πραγμάτεια μὲ μαλλί.
Wollhändler, der, ὁ πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ μαλλί.
Wollicht, a. μαλλιαρὸς, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ μαλλί.
Wollig, a. μαλλιαρὸς, ὁποῦ ἔχει μαλλί.
Wollkamm, der, ἡ λανάρα.
Wollkämmer, der, ὁ λαναριστής.
Wollkratze, die, βοῦρτζα διὰ τὸ πάστρευμα τοῦ μαλλιοῦ.
Wollsack, der, σακκὶ γεμάτον ἀπὸ μαλλί.
Wollschur, die, τὸ κούρευμα τῶν προβάτων.
Wollust, die, ἡ σαρκικὴ ἡδονή. (Freude), ἡ χαρὰ, τέρψις.
Wollüstig, a. δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἡδονὰς, ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν. — ἡδονικός.
Wollüstling, der, ὁ ἄσωτος, ἀσελγής.
Womit, τὸ ἴδιον ὡς mit welchem, mit welcher, mit welchen.
Wo nicht, c. εἰ μὴ, ἂν δέν.
Wonne, die, ἡ ἐκστατικὴ χαρά.
Wonnemonath, der, (dichterisch), ὁ (μην) Μάϊος.
Wonnereich, Wonnig, a. πλήρης χαρᾶς.
Woran, τὸ ἴδιον ὡς an welchem, an welcher, an welchen.
Worauf, τὸ ἴδιον ὡς auf welchem (welchen, welches), auf welcher (welche), auf welchen (welche).
Woraus, τὸ ἴδιον ὡς aus welchem, aus welcher, aus welchen.
Worein, τὸ ἴδιον ὡς in welchen, in welches, in welche.
Worfeln, v. a. λυχνίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι.
Worgen, sich, v. r. καταπίνω μὲ δυσκολίαν. es worgt mich, μοι ἔρχεται νὰ ξεράσω.
Worin, τὸ ἴδιον ὡς in welchem (in welchen, in welches), in welcher (in welche), in welchen (welche).
Wort, das, ὁ λόγος. pl. die Worte, οἱ λόγοι, τὰ λόγια. — ἡ λέξις, pl. die Wörter, αἱ λέξεις.

örtchen, das, ἕνα λογάκι, λεξίδιον.
ortarm, a. ὁποῦ ἔχει ὀλίγας λέξεις. ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλὰ ὀλίγα.
örterbuch, das, τὸ λεξικόν.
ortforscher, der, ὁ ἐτυμολόγος.
ortforschung, die, ἡ ἐτυμολογία.
ortfügung, die, ἡ σύνταξις (τῶν λέξεων).
ortgepränge, das, ἡ πολυλογία, περιττολογία, περιττὸς ῥητορικὸς στομαμός.
ortklauber, der, ψιλὸς ἐτυμολόγος, ποῦ ἐξετάζει κάθε λέξιν μὲ μικροπρέπειαν.
ortklauberey, die, μικροπρέπεια εἰς τὴν ἐξέταξιν τῶν λέξεων.
ortkram, der, ἡ περιττολογία, πολυλογία.
örtlich, a. et ad. κατὰ λέξιν.
ortregister, das, ὁ πίναξ (τῶν λέξεων εὑρισκομένων εἰς ἕνα βιβλίον).
ortreich, a. πλουσιοπάροχος ἀπὸ λέξεις, ποῦ ἔχει πλῆθος λέξεων.
ortreichthum, das, ὁ πλοῦτος εἰς τὰς λέξεις, πλῆθος λέξεων.
ortschwall, der, ἡ πολυλογία, περιττολογία, περιττὰ καὶ μάταια λόγια.
ortspiel, das, παιγνίδι εἰς τὰ λόγια μάλιστα εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ὁμοιάζουν εἰς τὴν προφοράν.
ortstreit, der, ἡ λογομαχία.
ortverstand, der, τὸ (ἀληθινὸν) νόημα τῶν λόγων.
ortwechsel, der, ἡ λογατριβὴ, φιλονεικία.
rüber, τὸ ἴδιον ὡς über welchem über welchen, welches), über welcher welche), über welchen (welche).
runter, τὸ ἴδιον ὡς unter welchem welchen, welches), unter welcher welche), unter welchen, (welche).

Woselbst, ad. εἰς τὸν ὁποῖον τόπον, ὅπου.
Wovon, ἀπὸ τι; — τὸ ἴδιον ὡς von welchem, von welcher, von welchem.
Wovor, τὸ ἴδιον ὡς vor welchem (welchen, welches), vor welcher (welche), vor welchen (welche).
Wowider, τὸ ἴδιον ὡς wider welchen, wider welche.
Wozu, εἰς τί; — τὸ ἴδιον ὡς zu welchen, zu welcher, zu welchen.
Wrack, das, παλαιὸν χαλασμένον καράβι. — καράβι τζακισμένον εἰς ἀναμοζάλην.
Wucher, der, ἡ τοκοληψία (ὅταν τις πέρνει παρὰ πολὺ διάφορον.
Wucherer, der, ὁ τοκολήπτης, (ὁποῦ πέρνει παρὰ πολὺ διάφορον.)
Wucherisch, a. τοκοληπτικός.
Wuchern, v. n. πέρνω παρὰ πολὺ διάφορον. (von Pflanzen), αὐξάνω παρὰ πολὺ, κάμνω πολλὰ καὶ περιττὰ κλωνάρια.
Wuchs, der, ἡ αὔξησις. — ὁμοίως τὸ ἀνάστημα, σχῆμα ὅλου τοῦ σώματος.
Wühlen, v. a. σκαλίζω, σκάπτω, ἀνακατώνω.
Wuhne, die, τρύπα τὴν ὁποίαν κόπτουν εἰς τὸν πάγον (διὰ νὰ ἔχουν ἀέρα τὰ ψάρια).
Wulst, der, ἡ κουλοῦρα, μαξιλλάρι γεμάτον ἀπὸ τρίχες.
Wund, a. λαβωμένος (εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος ἀπὸ τρίψιμον κ. τ. ε.)
Wundarzney, Wundarzneykunst, Wundarzneykunde, die, ἡ χειρουργία, χειρουργική.
Wundarzt, der, ὁ χειροῦργος.
Wundbalsam, der, βάλσαμον διὰ πληγάς.

Wunde, die, ἡ πληγὴ, λαβωματιά.
Wundenmahl, das, die Wundenmahle Christi, τὰ στίγματα (σημεῖα τῶν πληγῶν) τοῦ Χριστοῦ.
Wunder, das, τὸ θαῦμα. es nimmt mich Wunder, θαυμάζω, μοι φαίνεται παράξενον: ich denke Wunder, ἐνόμισα ὅτι εἶναι ἕνα θαῦμα.
Wunderarzt, Wunderdoctor, der, ἰατρὸς (νομιζόμενος) θαυματουργός.
Wunderbar, a. θαυμαστός. — παράξενος.
Wunderbaum, der, ὁ κρότων, τὸ πενταδάκτυλον, (δένδρον τι).
Wunderbild, das, εἰκόνα ἁγίου θαυματουργή.
Wundercur, die, θαυμαστὴ ἰάτρευσις.
Wunderding, das, θαυμαστὸν πρᾶγμα.
Wundergabe, die, χάρισμα θαυματουργίας.
Wunderkind, das, θαυμαστὸν παιδί.
Wunderkraft, die, θαυματουργικὴ δύναμις. — θαυμαστὴ δύναμις.
Wunderlich, a. παράξενος. — ὁμοίως σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, ὁποῦ ἔχει τὸ κέφι του χαλασμένον).
Wundermährchen, das, θαυμαστὸν παραμύθιον.
Wundern, v. i. es wundert mich, und sich wundern, v. r. θαυμάζω, μοι φαίνεται παράξενον.
Wundersam, a. παράξενος, θαυμαστός.
Wunderschön, a. ὡραιότατος, εὐμορφότατος.
Wunderselten, ad. σπανιώτατα.
Wunderthätig, a. θαυματουργικός.
Wunderthäter, der, ὁ θαυματουργός.
Wunderthäterin, die, ἡ θαυματουργή.
Wunderthier, das, ἕνα τέρας, ζῶον θαυμαστὸν ἢ παράξενον.
Wunderwerk, das, τὸ θαυματούργημα, θαῦμα.
Wunderzeichen, das, θαυμαστὸν σημεῖον, προμαντικόν.
Wundfieber, das, θέρμη ὁποῦ ἔρχεται εἰς πληγωμένον.
Wundpflaster, das, ἔμπλαστρον διὰ πληγήν.
Wundsalbe, die, ἄλειφὴ διὰ πληγάς.
Wundwasser, das, νερὸν ἰατρευτικὸν διὰ πληγάς.
Wunsch, der, ἡ εὐχή. — ὁ πόθος, ἡ ἐπιθυμία.
Wünschelruthe, die, ἡ μαντευτικὴ ῥάβδος (μὲ τὴν ὁποίαν γυρεύουν μέταλλα κρυμμένα).
Wünschen, v. a. εὔχομαι — ποθῶ, ἐπιθυμῶ.
Wünschenswerth, a. ἀξιοπόθητος.
Würde, die, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα.
Würdig, a. ἄξιος.
Würdigen, v. a. ἀξιώνω. (schätzen, nach dem Preise), διορίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος.
Würdigkeit, die, ἡ ἀξία, ἀξιότης.
Würdigung, die, ἡ ἀξίωσις.
Wurf, der, τὸ ῥίψιμον. (junge Thiere, zugleich geworfen), νέα ζῶα (ὡς σκυλάκια, γατιὰ κ. τ. ε.) γεννημένα μαζύ.
Wurfangel, der, τὸ ἀγκίστρι (διὰ ψάρευμα).
Wurfanker, der, μικρὴ ἄγκυρα.
Würfel, der, (zum Spiel), τὸ ζάρι, (κύβος διὰ παιγνίδι). (in der Geometrie), ὁ κύβος.
Würfelig, a. κυβικὸς, κυβοειδής. (gewürfelt, besonders von Zeugen), ἀραδωτὸς σταυροειδῶς, σταυρωτὰ βεργωμένος (ὡς μερικὰ πανιά).
Würfeln, v. n. παίζω τὰ ζάρια.

irfelspiel, das, τὸ παιγνίδι μὲ τὰ ζάρια.
irfgarn, das, μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρευμα.
irfpfeil, der, τὸ ἀκόντιον, σαΐττα ῥιπτομένη ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ βέλος.
irfriemen, der, τὸ λουρὶ, μὲ τὸ ὁποῖον ἀφίνουν τὸ ἱεράκι εἰς τὸν ἀέρα.
irfschaufel, die, τὸ ἀκόντιον, κοντάρι, λόγχη ὁποῦ ῥίπτεται μὲ τὸ χέρι.
irgen, v. n. πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν σφίγγω. — ὁμοίως πνίγω. σκοτώνω. v. n. (beim Essen), καταπίνω μὲ κόπον, μὲ πνίξιμον.
irgen, das, τὸ πνίξιμον.
irgengel, der, ὁ ἄγγελος ἐξολοθρευτής.
irger, der, ὁ φονεὺς, ὁποῦ σκοτώνει πολλοίς. (ein Vogel), εἶδος κουρούνας.
irken, s. Wirken.
irm, der, σκωλῆκι. (am Finger), παρωνυχίδα, ἀπόστημα εἰς τὸν δάκτυλον. (μεταφ.) μελαγχολία, χαλασμένον κέφι).
irmchen, das, τὸ σκωληκάκι.
irmdoctor, Wurmarzt, der, ἰατρὸς περιφερόμενος εἰς τὰ πανηγύρια, τζαρλατάνος.
irmen, v. n. es wurmt mich (oder mir), με κακοφαίνεται, μοι εἶναι πολλὰ δυσάρεστον.
irmförmig, a. σκωληκοειδής.
irmfraß, Wurmstich, τὸ σκωληκοφάγωμα.
urmfressig, s. Wurmstichig.
urmig, a. γεμάτος ἀπὸ σκωλήκια. (verdrießlich)), μελαγχολικὸς, ὁποῦ ἔχει χαλασμένον κέφι.
Wurmkraut, das, βοτανόν τι ἰατρικὸν διὰ τὰ πάθη ἀπὸ τὰ σκωλήκια.
Wurmloch, das, τρύπα ἀπὸ σκωλῆκι.
Wurmmehl, das, σκόνη ἀπὸ ξύλα σκωληκοφαγωμένα.
Wurmpulver, das, σκόνη ἰατρικὴ διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια.
Wurmsamen, der, φυτάν τι ὅμοιον μὲ ζιγγίβεριν καὶ ἰατρικὸν διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια.
Wurmschneider, der, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τὸ οὕτω λεγόμενον σκωλῆκι εἰς τὰ σκυλιά.
Wurmstich, s. Wurmfraß.
Wurmstichig, a. σκωλυχοφαγωμένος.
Wurst, die, τὸ λουκάνικον. (auf der Wurst reiten, im gem. Leben), κάμνω τὸν παράσιτον. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ εὕρω ἀνέξοδον φαγί.
Wurstmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει λουκάνικα.
Wurstreiter, der, ὁ παράσιτος. s. Wurst.
Wurstsuppe, die, σοῦπα ἀπὸ νεοφκιασμένα λουκάνικα.
Wurstwagen, der, εἶδος ἁμαξιοῦ στενοῦ καὶ μακροῦ.
Würze, die, τὰ ἀρώματα, (οἷον· πιπέρι, κανέλα κ. τ. ε.)
Wurzel, die, ἡ ῥίζα.
Wurzeln, v. a. πιάνω ῥίζαν, ῥιζώνω.
Wurzelwort, das, πρωτότυπος λέξις (ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι).
Würzen, v. a. ἀρτύνω, βάνω ἀρώματα (οἷον· πιπέρι, κανέλα, μοσχοκάρυδα κ. τ. ε.)
Würzhaft, a. ἀρωματικός.
Würzhändler, der, s. Gewürzhändler.
Würznelke, die, τὸ μοσχοκάρφι.
Würzung, die, τὸ ἄρτυμα. s. Würzen.
Wust, der, ἕνας σωρὸς ἀπὸ πράγματα

ἀνακατωμένα, οἷον· χαρτιά.|(Schmuz, Unrath, ἡ λέρα, ἀπαστρία.
Wüst, a. ἔρημος. (unordentlich), ἄτακτος, ἄσωτος.
Wüste, Wüstenep, die, ἡ ἐρημία.
Wüstling, der, ἕνας ἄτακτος, ἄσωτος.
Wuth, die, ἡ λύσσα. ἡ μανία.

Wüthen, v. n. λυσσῶ, λυσσιάζω, θυμώνω εἰς ἄκρον. — τυραννῶ.
Wüthen, das, τὸ λυσσίασμα.
Wüthend, Wüthig, a. λυσσασμένος (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ σκυλιά).
Wütherich, der, ὁ τύραννος, βάρβαρος, σκληρός. (für Schierling, s. Schierling).

X. Y.

Yacht, s. Jacht.

Ysop, s. Isopp.

Z.

Zacke, s. Zecke.
Zacken, der, κάθε πρᾶγμα μυτερὸν, οἷον· καρφὶ, σουγλὶ, δόντι εἰς τρογὸν κ. τ. ε.
Zacken, v. a. δοντιάζω.
Zackig, a. δοντιασμένος.
Zagel, der, ἡ οὐρά. (eines Baumes), ἡ κορυφὴ τοῦ δένδρου.
Zagen, v. a. δειλῶ, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον.
Zaghaft, a. δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαρδος.
Zaghaftigkeit, die, ἡ δειλία, ἀκαρδία.
Zähe, a. ἰξώδης, γλισχρὸς, ὁποῦ κολλᾷ ὡς ἡ ῥετζίνη. (von Fleisch), σκληρὸς, (κρέας) ὁποῦ δὲν εἶναι ἁπαλόν. (Leder), σφικτὸς, (πετζὶ) ὁποῦ δὲν ξεσχίζει μὲ ὅλον ὅτι τὸ τεντώνουν. (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Zähigkeit, die, ἡ γλισχρότης. σκληρότης. s. Zähe.

Zahl, die, ὁ ἀριθμός.
Zahlamt, das, τὸ ἐργαστήριον τοῦ θησαυροφύλακος.
Zahlbar, a. ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, πληρωτέος.
Zählbret, das, σανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ ἄσπρα.
Zahlen, v. a. πληρώνω.
Zählen, v. a. ἀριθμῶ, μετρῶ.
Zählen, das, Zählung, die, τὸ μέτρημα, ἡ μέτρησις, ἀρίθμησις.
Zahler, der, ὁ πληρωτής.
Zähler, der, ὁ μετρητής. (in der Rechenkunst), ὁ ἀριθμητὴς (εἰς τὰ κλάσματα).
Zahllos, a. ἀναρίθμητος.
Zahlmeister, der, ὁ θησαυροφύλαξ, ὁποῦ κάμνει τὰς πληρωμάς.
Zahlperle, die, μεγάλον μαργαριτάρι.
Zahlpfennig, der, s. Rechenpfennig.
Zahlreich, a. πολυάριθμος.

hltag, der, ἡμέρα πληρωμῆς.
hlung, die, ἡ πληρωμή.
hlwoche, die, ἑβδομάδα πληρωμῆς, ἡ τελευταία ἑβδομάδα τοῦ πανηγυριοῦ (μπαζαριοῦ).
hlwort, das, τὸ ἀριθμητικὸν, ὁ ἀριθμός.
hm, a. ἥμερος.
hmen, v. a. ἡμερώνω. sich—, ἐγκρατεύομαι.
hn, der, τὰ ὀδόντι, δόντι (εἰς τὰ στόμα, εἰς τροχὸν κ. τ. ε.)
hnarzt, der, ἰατρὸς διὰ τὰ ὀδόντια, ὀδοντοϊατρός.
hnbrecher, der, κακὸς ἰατρὸς διὰ τὰ δόντια, (ὁποῦ ἐβγάζει τὰ δόντια).
hnbürste, die, βοῦρτζα διὰ τὰ δόντια.
hneln, v. a. δοντιάζω.
hnen, v. n. ἐβγάζω τὰ (πρῶτα) δόντια. v. a. δοντιάζω.
hnfleisch, das, τὸ οὖλον, ἡ δοντοκοιλιά.
hnhöhle, die, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται τὸ δόντι.
hnig, a. δοντιασμένος.
hnklappen, das, ὁ κρότος τῶν ὀδοντιῶν (οἷον ἀπὸ τὸ κρύον).
hnknirschen, das, ὁ τρισμὸς τῶν ὀδοντιῶν.
hnlos, a. ὁποῦ δὲν ἔχει δόντια.
hnlücke, die, διάστημα ὅπου λείπει να δόντι. hier ist eine—, ἐδῶ λείπει ἕνα δόντι.
hnpulver, das, σκόνη διὰ τὰ δόντια.
hnschmerzen, die, Zahnweh, das, πόνος τῶν ὀδοντιῶν, ὀδοντόπονος.
hnstocher, der, ἡ ὀδοντογλυφίδα, ὁ δοντοξέστης, τὸ σκαλιστήρι διὰ τὰ δόντια.

Zähre, die, τὸ δάκρυον.
Zain, der, κομμάτι χυμένον ἀπὸ σίδηρον μάλιστα.
Zange, die, τὸ τζιμπίδι, ἡ δοντάγρα.
Zangenwerk, das, εἶδος ὀχυρώματος εἰς σχῆμα τζιμπιδιοῦ.
Zank, der, ἡ ἔρις, τὸ μάλωμα, ὁ καυγάς.
Zankapfel, der, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος, δηλαδὴ ἡ αἰτία τῆς διχονοίας.
Zanken, v. a. μαλώνω.
Zänker, der, —rin, die, ὁ μαλωτής, καυγαντζής. — ἡ μαλώτρια.
Zänkisch, Zanksüchtig, a. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, φιλόνεικος.
Zanksucht, die, προθυμία εἰς μαλώματα.
Zäpfchen, das, τὸ σταφυλίτζι, ὁ σταφυλίτης (εἰς τὸν λάρυγγα).
Zapfen, der, ἕνα καρφὶ, ἕνα στούπωμα. (an einem Fasse), τὸ μασοῦρι εἰς ἕνα βουτζί. (im Halse), τὸ σταφυλίτζι, ὁ σταφυλίτης (εἰς τὸν λάρυγγα).
Zapfen, v. a. ἐβγάζω (κρασὶ, πίβαν) ἀπὸ ἕνα βουτζί.
Zapfenbier, das, πίβα ἐβγαλμένη ἀμέσως ἀπὸ τὸ βουτζί.
Zapfenloch, das, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἕνα καρφὶ ἢ ὁ ἄξων ἑνὸς τροχοῦ.
Zapfenstreich, der, μουσικὴ στρατιωτικὴ (ἢ μόνον τυμπάνισμα) τὸ βράδυ ὁποῦ σημαίνει τὸν ἀναχωρισμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ κονάκια.
Zapfenstück, das, (einer Kanone), τὸ μέρος τοῦ κανονιοῦ ὅπου εἶναι τὰ καρφιὰ εἰς τὰ ὁποῖα κινεῖται.
Zapfenwein, der, κρασὶ ἐβγαλμένον ἀμέσως ἀπὸ τὸ βουτζί.

Zappeln, v. n. ταράζομαι, κινοῦμαι, σπαράττω.
Zappeln, das, τὸ σπάραγμα.
Zarge, die, ἡ χαραγματιά.
Zart, a. λεπτὸς, τρυφερός. (weich), ἁπαλός.
Zärteln, s. Verzärteln.
Zartheit, die, ἡ τρυφεράτης, ἁπαλότης.
Zärtlich, a. τρυφερὸς, (ὁποῦ ἔχει τὴν καρδίαν τρυφεράν).
Zärtlichkeit, die, ἡ τρυφερότης.
Zärtling, der, ἁπαλὸς ἄνθρωπος, γυναικίσειος.
Zaser, ἡ ἶνα, λεπτὴ κλωστή.
Zaserig, a. ἰνώδης.
Zasern, sich, v. n. σχίζομαι εἰς ἶνες, ξεφτίζομαι.
Zaspel, die, ποσότης νήματος ἀπὸ εἴκοσι Gebinde. s. Gebinde.
Zauber, der, ἡ μαγεία. μαγικὴ δύναμις. (Reiz), τὰ θέλγητρα.
Zauberer, der, ὁ μάγος.
Zauberei, die, ἡ μαγεία.
Zauberin, die, ἡ μάγισσα.
Zauberisch, a. μαγικός. (reizend). θελκτικός.
Zauberkraft, die, ἡ μαγικὴ δύναμις.
Zauberkunst, die, μαγικὴ τέχνη.
Zauberlaterne, die, μαγικὸν φανάρι, (ὀπτική τις μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν παρασταίνονται εἰκόνες κ. τ. ε. εἰς τοῖχον).
Zaubern, v. n. μαγεύω, κάμνω μαγείας.
Zauberruthe, die, Zauberstab, der, ἡ μαγικὴ ῥάβδος.
Zauberwerk, das, μαγικὸν ἔργον.
Zauderer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, ἀμελής.
Zauderhaft, a. ὁποῦ ἀργοπορεῖ.
Zauderhaftigkeit, die, ἡ προθυμία εἰς τὴν ἀργοπορίαν.
Zaudern, v. n. ἀργοπορῶ.
Zaudern, das, ἡ ἀργοπορία.
Zaum, der, τὸ χαλινάρι.
Zäumen, v. a. χαλινώνω, βάνω τὸ χαλινάρι. (bezähmen), ἡμερώνω, καταδαμάζω.
Zaumlos, a. χωρὶς χαλινάρι, ἀχαλίνωτος.
Zaumrecht, a. ein zaumrechtes Pferd, ἄλογον συνηθισμένον εἰς τὸ χαλινάρι.
Zaun, der, ἡ φράκτη.
Zäunen, v. a. περιφράττω, κάμνω φράκτην.
Zaungerte, die, βέργα διὰ πλέξιμον φράκτης.
Zaunkönig, der, ὁ τροχίλος, (μικρὸν πουλί).
Zaunpfahl, der, παλοῦκι διὰ φράκτην.
Zaunschlüpfer, der, s. Zaunkönig.
Zausen, v. a. τραβῶ. bey den Haaren zausen, τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά.
Zeche, die, ἡ πληρωμὴ δι' αὐτὰ ὁποῦ ἔπιε τινὰς ἢ καὶ ὁποῦ ἔφαγε. (Zunft), s. Zunft. (im Bergbaue), κοινὸν μεταλλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν περισσότεροι.
Zechen, v. n. πίνω (κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κ. τ. ε.), πίνω ἕως νὰ μεθύσω.
Zecher, Zechbruder, der, ὁ οἰνοπότης, σύντροφος εἰς συμπόσιον.
Zechfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν διὰ φαγὶ καὶ πιοτά. einen zechfrey halten, πληρώνω δι' ἄλλον, πληρώνω ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπιε καὶ ἔφαγε.
Zecke, Zacke, die, ἡ σκυλόμυγα.
Zehe, die, τὸ δάκτυλον τῶν ποδῶν.
Zehen, Zehn, nu. δέκα.
Zehend, das, ἡ δεκὰς, δεκάδα, μία δεκαριά.

ʒene, Zehne, die, τὸ ψήφιον δέκα, ; δέκα εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν.

ʒener, Zehner, der, (in der Rechenkunst), ἡ δεκὰς, δεκάδα (εἰς ἡν ἀριθμητικήν).

ʒenerley, Zehnerley, a. indecl. δέκα ογιῶν.

ʒenfach, Zehnfach, a. δεκαπλάσιος. εκαπλοῦς.

ʒenjährig, Zehnjährig, a. δεκαετὴς, έκα χρόνων, δεκάχρονος.

ʒenmal, Zehnmal, a. δέκα φοραῖς.

ʒenmahlig, Zehnmahlig, a. ὁποῦ γίεται ἢ ἔγινε δέκα φοραῖς.

ʒente, Zehnte, a. δέκατος. der Zeente, Zehnte, (Abgabe), ἡ δεκαιά.

entel, Zehntel, das, τὸ δέκατον, εκατημόριον.

enten, v. a. λαμβάνω τὴν δεκαιάν.

enter, der, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει αῖς δεκατιαῖς.

entpflichtig, a. ὑποχρεωμένος νὰ δίῃ ἢ νὰ πληρώνῃ δεκατιάν.

ren, v. a. τρώγω καὶ πίνω, ἐξοεύω διὰ φαγητὰ καὶ πιοτά. (sich ermindern), ὀλιγοστεύω, φθείρομαι.

rer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει καὶ ίνει, ὁποῦ ἐξοδεύει διὰ φαγητὰ καὶ ιοτά.

rfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν ιὰ φαγί.

rgeld, das, τὸ ἐφόδιον, ἄσπρα διόμενα διὰ φαγὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ αξιδεύει.

rung, die, τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί.

hen, das, τὸ σημεῖον.

henbuch, das, βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖν σχεδιάζει ζωγραφίαις ὁ μαθητής. βιβλίον περιέχον παραδείγματα ζωγραφιῶν.

Zeichendeuter, der, ὁ μάντις.

Zeichendeuterey, die, ἡ μαντεία.

Zeichenkunst, die, ἡ σχεδιαγραφικὴ, τέχνη τοῦ σχεδιάζειν ζωγραφίας, ἡ ζωγραφική.

Zeichenmeister, der, ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν ζωγραφικήν.

Zeichnen, v. a. σχεδιάζω ζωγραφίαν, ζωγραφίζω. (bezeichnen) σημειώνω. (unterschreiben), ὑπογράφω.

Zeichner, der, ὁ σχεδιαστὴς, ζωγράφος.

Zeichnung, die, σχεδίασμα, ἡ σχεδιαγραφία, ζωγραφία.

Zeidelbär, der, εἶδος μικρῆς ἀρκοῦδας.

Zeidelbast, das, s. Seidelbast.

Zeideln, v. a. et n. ἐβγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα.

Zeidler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέφει μελίσσια.

Zeigefinger, der, τὸ δεικτικὸν δάκτυλον.

Zeigen, v. a. δεικνύω, δείχνω.

Zeiger, der, ὁ κομιστής. s. Vorzeiger. (an der Uhr), ἡ βελόνη, ὁ δείκτης τῆς ὥρας.

Zeigeruhr, Zeigeuhr, die, ὡρολόγιον ὁποῦ δὲν κτυπᾷ ἀλλὰ δείχνει μόνον ταῖς ὥραις.

Zeihen, v. a. κατηγορῶ, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς τινα.

Zeile, die, ἡ ἀράδα (εἰς γράμματα).

Zeiselbär, der, ἀρκοῦδα ἡμερωμένη.

Zeisig, der, ἡ ἀκανθὶς (πουλὶ μικρόν).

Zeit, die, ὁ καιρός. freye Zeit, Muße, ἐλεύθερος καιρὸς, ἄδεια.

Zeitalter, das, ὁ αἰών.

Zeitfolge, die, ἡ ἀκολουθία τοῦ καιροῦ.

Zeitforscher, der, ὁ χρονολόγος.

Zeitgenoß, der, ὁ σύγχρονος.

Zeither, ad. ἕως τώρα.
Zeitig, a. (jetzig), παρὼν, τωρινός. (reif), ὥριμος, φθασμένος. (frühzeitig), ὁποῦ γίνεται ἐνωρὶς, ταχὺς, ad. πρωΐ, ἐνωρὶς, ὄχι ἀργά.
Zeitigen, v. a. κάμνω νὰ ὡριμάσῃ, νὰ φθάσῃ (ὁ καρπός). v. n. ὡριμάζω, φθάνω.
Zeitigung, die, ἡ ὡρίμασις, τὸ φθάσιμον.
Zeitkunde, die, ἡ χρονολογία (τῆς ἱστορίας).
Zeitkürzung, die, s. Zeitvertreib.
Zeitlang, die, eine —, ἕναν καιρὸν, ἕνα διάστημα καιροῦ, κάμποσον καιρόν.
Zeitlauf, der, ὁ δρόμος τοῦ κόσμου, τὰ συμβάντα, συμβαινόμενα.
Zeitlebens, ad. εἰς καιρὸν ζωῆς.
Zeitlich, a. προσκαιρινὸς, ἀπεραστικός. zeitliche Güter, προσκαιρινὰ ἀγαθὰ, γήϊνα ἀγαθά. das Zeitliche mit dem Ewigen verwechseln, πηγαίνω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἀποθνήσκω.
Zeitlichkeit, die, τὸ προσκαιρινὰ, ἡ ζωὴ εἰς τὴν γῆν.
Zeitlose, die, τὸ κολχικὸν, (βότανόν τι).
Zeitmaß, das, μέτρον καιροῦ. (Tact in der Musik), μέτρον εἰς τὴν μουσικήν.
Zeitmesser, der, τὸ χρονόμετρον, εἶδος ὡρολογίου.
Zeitpunkt, der, ὁ καιρὸς, ἕνας διωρισμένος καιρός.
Zeitraum, der, διάστημα καιροῦ. — ὁμοίως μία περίοδος.
Zeitrechner, der, ὁ χρονολόγος.
Zeitrechnung, die, ἡ χρονολογία.
Zeitschrift, die, περιοδικὸν σύγγραμμα.
Zeitung, die, (Nachricht), ἡ εἴδησις. (auch: die, Zeitungen), ἡ ἐφημερὶς, (γαζέτα).
Zeitungsblatt, das, ἕνα φύλλον μιᾶς ἐφημερίδος.
Zeitungsschreiber, der, ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐφημερίδος.
Zeitverderb, der, τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ μὲ οὐτιδανὰ πράγματα.
Zeitverlust, der, τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ.
Zeitvertreib, der, ἡ διατριβὴ τοῦ καιροῦ, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές).
Zeitwort, das, (in der Sprachlehre), τὸ ῥῆμα (εἰς τὴν γραμματικήν).
Zelle, die, τὸ κελλεῖον, κονάκι καλογέρου ἢ καλογρηᾶς. (der Bienen), κυψέλη τῶν μελισσῶν.
Zellengewebe, das, τὰ κελλειοειδὲς ὕφασμα ἢ δερμάτιον, (ἀνατομ.)
Zelt, das, ἡ σκηνὴ, (ἰταλ. ἡ τέντα, τένδα, τουρκ. τὸ ντζατῆρι).
Zeltbett, das, κρεββάτι τοῦ κάμπου, (ὁποῦ ἔχουν οἱ ὀφφικιάλοι εἰς τὸν κάμπον).
Zelter, der, ἄλογον ἢ καὶ μουλάρι, (μάλιστα διὰ χρῆσιν τῶν γυναικῶν).
Zelterschritt, Zelt, der, ἥσυχον περιπάτημα τοῦ ἀλόγου.
Zeltpflock, der, ξύλινον καρφὶ διὰ σκηνὰς, (διὰ τένδαις).
Zeltschneider, der, ὁ σκηνοπηγός.
Zeltstange, die, κοντάρι ὁποῦ ὑποστηρίζει τὴν σκήνην, (τὴν τένδαν).
Zentner, der, (Centner), τὸ καντάρι.
Zephyr, der, ὁ ζέφυρος.
Zepter, das, (der), τὸ σκῆπτρον.
Zerbeißen, v. a. χωρίζω ἢ τζακίζω μὲ τὰ δόντια.
Zerbersten, v. n. σκάζω, σχίζομαι.
Zerbrechen, v. a. τζακίζω. sich den Kopf über etwas zerbrechen, τζακίζω τὸ

φάλι διὰ ἕνα πρᾶγμα. v. n. τζακίζομαι.

rechlich, a. ὁποῦ τζακίζεται εὔκολα, ἄθραυστος, εὐκολοτζάκιστος.

rechlichkeit, die, τὸ εὔθραυστον, εὐκολοτζάκιστον.

röckeln, v. a. συντρίβω (εἰς) μικρὰ κομμάτια.

reschen, v. a. τζακίζω ἀλωνίζοντας. ἀλωνίζω καλά. (μεταφ.) δέρνω, μουντζεύω τινὰ καλά.

rücken, v. a. τζακίζω ζουλήγωντας, σφίγγωντας.

allen, v. n. ξεπίπτω, χαλνῶμαι. mit einem —, καταντῶ εἰς ἔχθραν, εἰς διχόνοιαν, ἐχθρεύομαι.

allen, a. ξεπεσμένος, χαλασμένος.

etzen, v. a. κατακομματιάζω, ξεσχίζω. λαβώνω πολύ.

leischen, v. a. κατακομματιάζω, ξεσχίζω (μὲ τὰ δόντια).

ließen, v. n. ἀναλύομαι. in Thränen—, χύνω πολλὰ δάκρυα.

ressen, v. a. τρυπῶ. ξεσχίζω, τρώγω (σὰν τὰ ποντίκια, σκωλήκια κ. τ. ε.)

gehen, v. n. ἀναλύομαι.

gliedern, v. a. ἀνατομῶ, ἀνατομίζω.

gliederer, der, ὁ ἀνατόμος.

gliederung, die, ἡ ἀνατόμησις, ἀνατομία.

gliederungskunst, die, ἡ ἀνατομικὴ, ἀνατομία.

hacken, Zerhauen, v. a. κόπτω, κατακομματιάζω.

kauen, v. a. μασσῶ, κατακομματιάζω μὲ τὰ δόντια.

knicken, v. a. τζακίζω (λεπτὰ πράγματα, οἷον· καλάμια.)

knirschen, v. a. συντρίβω. (μεταφ.) συντρίβω, θλίβω τὴν καρδίαν.

Zerknirscht, a. συντετριμμένος εἰς τὴν καρδίαν.

Zerknirschung, die, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας.

Zerknittern, Zerknüllen, v. a. ζουλήγω, ζαρώνω, οἷον· μεταξωτὰ μανδύλια, χαρτιὰ κ. τ. ε.

Zerkochen, v. a. ἀναλύω μὲ τὸ νὰ βράσω. v. n. ἀναλύομαι ἀπὸ τὴν βράσιν.

Zerkratzen, v. a. τζουγκρανίζω, γρατζανίζω, λαβώνω μὲ τὰ νύχια.

Zerkrümeln, v. a. συντρίβω, (ψωμὶ κ. τ. ε.) μὲ τὰ δάκτυλα.

Zerkrümpeln, s. Zerknittern.

Zerlassen, v. a. ἀναλύω (βούτυρον, κηρὶ κ. τ. ε.)

Zerlegen, v. a. διαλύω, λύω (οἷον· ἕνα ὡρολόγιον κ. τ. ε.) (zerschneiden), κόπτω, χωρίζω (τὸ κρέας εἰς τὸ γεῦμα).

Zerlegung, die, ἡ λύσις, διάλυσις. ὁ χωρισμὸς (τοῦ κρέατος).

Zerlöchern, v. a. τρυπῶ, κάμνω πολλαῖς τρύπαις.

Zerlumpt, a. ὁποῦ ἔχει φορέματα ξεσχισμένα.

Zermalmen, v. a. συντρίβω, κατακομματιάζω.

Zermalmung, die, ἡ σύντριψις, τὸ κατακομμάτιασμα.

Zermartern, sich, v. r. παιδεύομαι, τραβῶ πολὺν κόπον, τζακίζω τὸ κεφάλι.

Zernagen, v. a. τρώγω, κατατρώγω.

Zernichten, v. a. ἀφανίζω, χαλνῶ.

Zernichtung, die, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμός.

Zerplatzen, v. n. σκάζω.

Zerquälen, sich, s. Zermartern.

Zerquetschen, v. a. ζουλήγω, συντρίβω.

Zerquetschung, die, ἡ ζούληξις, σύντριψις.

Zerreiben, v. a. συντρίβω, κατατρίβω (οἷον· ψωμὴ μὲ τὰ δάκτυλα κ. τ. ε.)
Zerreiblich, a. εὔθραυστος, ὁποῦ εὔκολα συντρίβεται.
Zerreiblichkeit, die, τὸ εὔθραυστον.
Zerreibung, die, ἡ σύντριψις.
Zerreißen, v. a. ξεσχίζω.
Zerreißung, die, τὸ ξέσχισμα, ἡ ξέσχισις.
Zerren, v. a. σύρνω, τραβῶ μὲ βίαν.
Zerringen, v. a. die Wäsche —, χαλνῶ, ξεσχίζω πλυμένα πανιὰ μὲ τὸ νὰ τὰ στραγγίσω. die Hände —, τρίβω τὰ χέρια (ἀπὸ πολλὴν λύπην).
Zerrinnen, v. n. ἀναλύομαι (οἷον· βούτυρον).
Zerrühren, v. a. συντρίβω καὶ ἀνακατώνω (οἷον· αὐγά).
Zerrütten, v. a. ἀνακατώνω, συγχίζω, χαλνῶ.
Zerrüttung, die, ἡ σύγχισις, ὁ χαλασμός.
Zersägen, v. a. χωρίζω μὲ τὸ πριόνι.
Zerschaben, v. a. καταξύω, κατακομματιάζω ξύωντας.
Zerscheitern, v. n. τζακίζομαι, χαλνοῦμαι. ναυαγοῦμαι.
Zerschellen, v. n. τζακίζομαι, σχίζομαι.
Zerschießen, v. a. τρυπῶ, χαλνῶ μὲ κανονιαῖς.
Zerschlagen, κατακομματίζω, τζακίζω κτυπῶντας. sich zerschlagen (von Unterhandlungen), χαλνοῦμαι, χωρίζομαι, (οἷον· πραγμάτεια διὰ εἰρήνην κ. τ. ε.)
Zerschmelzen, v. a. ἀναλύω. v. a. ἀναλύομαι.
Zerschmettern, v. a. συντρίβω, κατακομματιάζω, τζακίζω μὲ μεγάλην βίαν.
Zerschmettern, das, Zerschmetterung, die, ἡ σύντριψις, τὸ τζάκισμα.
Zerschneiden, v. a. διακόπτω, κόπτω, χωρίζω.
Zerschneidung, die, τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός.
Zerspalten, v. a. σχίζω.
Zersplittern, v. a. σχίζω εἰς μικρὰ κομμάτια. v. n. σχίζομαι, τζακίζομαι εἰς μικρὰ κομμάτια.
Zersprengen, v. n. κάμνω νὰ σκάσῃ, (μάλιστα μὲ μπαροῦτι).
Zerspringen, v. n. σκάζω.
Zerstäuben, v. a. διασκορπίζω ὡσὰν κονιορτόν.
Zerstechen, v. a. τρυπῶ μὲ πολλαῖς κεντημασιαῖς.
Zerstieben, v. n. διασκορπίζομαι ὡς κονιορτός.
Zerstören, v. a. ἀφανίζω, χαλνῶ (οἷον· ὁσπήτια, κάστρα).
Zerstörer, der, ὁ χαλαστὴς, ἀφανιστής.
Zerstörung, die, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός.
Zerstoßen, v. a. στουμπίζω, συντρίβω. (verletzen, beschädigen), λαβώνω μὲ τὸ νὰ κτυπήσω.
Zerstreuen, v. a. διασκορπίζω. (μεταφ.) ἀπογυρίζω τὸν νοῦν τινος ἀπό τι. — κάμνω ἱλαρὸν, (τουρκ. ἐγλεντίζω) ἱλαρώνω.
Zerstreuung, die, ὁ διασκορπισμός. (μεταφ.) τὸ ἱλάρωμα, (ὁ ἐγλεντζὲς, τουρκ.).
Zerstücken, Zerstückeln, v. a. κατακομματιάζω.
Zerstückung, Zerstückelung, die, τὸ κατακομμάτιασμα.
Zerstümmeln, s. Verstümmeln.
Zertheilen, v. a. διαμοιράζω, μερίζω, διαμερίζω.

trennen, *v. a.* χωρίζω. (eine Naht), ωρίζω τὴν ῥαφὴν, ξεῤῥάπτω.
:rennung, die, ὁ χωρισμός.
:reten, *v. a.* καταπατῶ, συντρίβω ατῶντας.
rümmern, *v. a.* τζακίζω, συντρίβω, ιτακομματιάζω, χαλνῶ.
rümmerung, die, τὸ κατακομμάτιασμα, ὁ χαλασμός.
vühlen, *v. a.* χαλνῶ μὲ τὸ νὰ σκάσω, s. wühlen.
aufen, *v. a.* ξεσχίζω. die Haare —, ναμαλλίζω, σουρουμαλλίζω.
r! *i.* ἀλλοίμονον. Zeter schreien, ονάζω φοβερὰ, (ὡσὰν νὰ πλακωθῶ τὸ κλέπτας).
rgeschrey, das, μεγάλη καὶ φοβερὰ αυγή.
el, der, ἕνα χαρτὶ, γραμματίδιον. ey den Webern), τὸ στημόνι τοῦ αντοῦ.
:ln, *v. a.* διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐ-ῖ. s. auch Verzetteln.
:, der, das, ἡ τζόχα. leinenes Zeug, πανί. baumwollenes Zeug, βαμ-ικινὴ (βαμβακερνὴ) τζόχα, τὸ βαμ-ικινόν. seidenes Zeug, τὸ μεταξῶ-ν, τὰ μεταξωτά. (Geräth), τὰ εύη, ἀγγεῖα. dummes oder albernes ug, ἀνόητα πράγματα, ἀνοησίαις, ναρίαις, (τουρκ. μασκαραλίκια). lie-rliches Zeug, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι. ἀ-εῖαι γυναῖκες. reisiges Zeug, τὸ ἱπ-κὸν (εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς).
e, der, ὁ μάρτυς.
efall, der, (Genitiv, in der Sprach-ire), ἡ γενικὴ (εἰς τὴν γραμματι-ν).
en, *v. n.* μαρτυρῶ. *v. a.* Kinder, ἐργάζω παιδία, γεννῶ (ὡς πα-ιας).

Zeugenverhör, das, ἡ ἐρώτησις τῶν μαρτύρων εἰς τὸ κριτήριον.
Zeughaus, das, τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἀρματοφυλάκιον.
Zeugfabrik, Zeugmanufactur, die, φαμπρίκα διὰ μαλλιναῖς τζόχαις.
Zeugmacher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μαλλιναῖς τζόχαις.
Zeugmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ πυροβολικὰ, (εἰς τοὺς τοπτζήδες, τουρκ.).
Zeugniß, das, ἡ μαρτυρία.
Zeugschmid, der, ὁ ὁπλοποιὸς, ἀρματοποιός.
Zeugung, die, ἡ γέννησις (λέγεται μόνον διὰ τὸν πατέρα).
Zeugungsglied, das, ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου.
Zibeth, der, τὸ τζιβέτο (μυρωδικόν τι).
Zibethkatze, die, εἶδος ζώου ὅμοιον μὲ τὸν γάτον, ὁποῦ ἔχει τὸ τζιβέτο.
Zicke, die, ἡ γίδα.
Zickeln, *v. a.* γεννῶ, (λέγεται διὰ τὴν γίδαν).
Zieche, die, περιτύλιγμα στρώματος.
Ziege, die, ἡ γίδα, αἰγίδα, (ἑλ. αἴξ).
Ziegel, der, τὸ κεραμίδι. τὸ τοῦβλον.
Ziegelbrenner, der, ὁ κεραμεὺς, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ κεραμίδια καὶ τοῦβλα, ὁποῦ τὰ ψήνει.
Ziegelbrennerey, die, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν καὶ ψήνουν κεραμίδια καὶ τοῦβλα, τὸ κεραμεῖον.
Ziegeldach, das, σκέπη ἀπὸ κεραμίδια.
Ziegeldecker, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει τὴν σκέπην μὲ κεραμίδια.
Ziegelerde, die, χῶμα διὰ κεραμίδια.
Ziegelfarben, ziegelroth, *a.* κόκκινος ὡσὰν κεραμίδι.
Ziegelhütte, die, ὀσπήτιον εἰς τὸ ὁποῖον

φκιάνουν κεραμίδια καὶ τοῦβλα, τὸ κεραμεῖον.
Ziegelscheune, die, s. Ziegelbrennerey.
Ziegelmehl, das, σκόνη ἀπὸ συντριμμένα τοῦβλα.
Ziegelofen, der, φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον ψήνουν τὰ τοῦβλα.
Ziegelroth, s. ziegelfarben.
Ziegelstein, der, τὸ τοῦβλον. (Dachziegel), τὸ κεραμίδι.
Ziegelstreicher, der, ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει ἀπὸ τὸ χῶμα τὰ τοῦβλα καὶ κεραμίδια.
Ziegenbart, der, s. Geisbart.
Ziegenbein, das, ποδάρι γίδας.
Ziegenbock, der, ὁ τράγος.
Ziegenfuß, der, ποδάρι γίδας. — (eine Pflanze), αἰγοπόδιον, (φυτόν τι).
Ziegenhaar, das, αἰγιδότριχα, γιδότριχα.
Ziegenhirt, der, αἰγοβοσκός, ὁ γιδοβοσκός.
Ziegenkäse, der, τυρὶ ἀπὸ γιδίσιον γάλα.
Ziegenmelker, der, s. Nachtrabe, Nachtschwalbe.
Ziegenmilch, die, γιδίσιον γάλα.
Ziehband, das, σχοινὶ διὰ τράβηγμα.
Ziehbank, die, τὸ σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ σύρμα.
Ziehe, die, (im gem. Leben), ἡ ἀνατροφή.
Ziehen, v. a. σύρνω, τραβῶ. (herausziehen), ἐβγάζω. den Degen ziehen, ἐβγάζω τὸ σπαθί. den Hut ziehen, ἐβγάζω τὸ καπέλο. Nutzen ziehen, ἐβγάζω κέρδος. Kinder ziehen, ἀνατρέφω παιδία. Pferde, Schafe ꝛc. ziehen, τρέφω ἄλογα, πρόβατα κ. τ. ε. (im Schachspiele, Damenspiele), τραβῶ (εἰς τὰ σαντράτζι, εἰς ταῖς δάμαις). vor Gericht ziehen, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον. zur Rechenschaft ziehen, ζητῶ λόγον ἀπό τινα. sich etwas zu Gemüth ziehen, λυποῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, ἐμπίπτω εἰς μελαγχολίαν. den Kürzern ziehen, χάνω, νικῶμαι. v. n. πηγαίνω, κινῶ. in eine Wohnung ziehen, πηγαίνω, ἐμβαίνω εἰς ἕνα κονάκι. in einen Dienst ziehen, ἐμβαίνω εἰς δούλευσίν τινος. sich —, (sich bis wohin erstrecken), ἐκτείνομαι ἕως εἰς —. (in etwas), ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ (ὡς ἡ ὑγράδα, ἡ βρῶμα). aus einer Sache, ξεμπερδεύομαι ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν.
Ziehgeld, das, πληρωμὴ διὰ τὴν ἀνατροφήν.
Ziehkind, das, παιδὶ τρόφιμον, διδόμενον εἴς τινα νὰ τὸ ἀναθρέψῃ.
Ziehseil, das, σχοινὶ διὰ τράβηγμα.
Ziehung, die, τὸ τράβηγμα (μάλιστα τῆς λοταρίας).
Ziehwerk, das, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποῖαν κατασκευάζουν τὸ σύρμα.
Ziel, das, τὸ σημάδι, σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν. (Absicht), ὁ σκοπός. (Ende), τὸ τέλος.
Zielen, v. n. ματιάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι, κανεύω. (μεταφ.) ἔχω σκοπόν, ἀποβλέπω.
Ziemen, s. Geziemen.
Ziemer, der, (Vogel), ἡ κίχλα, τζίχλα. (πουλί). (am Schlachtvieh), τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ ζώου μὲ τὴν οὐράν.
Ziemlich, a. ἀρκετὸς, ὄχι μικρός. ad. ἀρκετά. ziemlich groß, ἀρκετὰ μεγάλος. (fast), σχεδόν.
Ziepen, v. n. πιπινίζω, φωνάζω (ὡς τὰ νέα πουλιά).
Zierath, der, ὁ στολισμός. τὰ στολίδια.
Zierbengel, der, (im Scherz), νέος ἄν-

ωπος πολλὰ στολισμένος, (τουρκ.
ελεπῆς).
e, die, ὁ στολισμός.
n, v. a. στολίζω. sich —, φέρνο-
ι ἢ ὁμιλῶ μὲ τρόπον παράξενον,
ιτηδευτόν.
rey, die, φέρσιμον παράξενον καὶ
τηδευτὸν, σπουδασμένον,
ch, a. στολισμένος, εὐπρεπὴς, ὡ-
ος.
chkeit, die, ἡ εὐπρέπεια, ὡραιό-
.
lmaus, die, εἶδος ποντικοῦ.
, die, τὸ ψηφίον (ἀριθμητικόν).
blatt, das, τὸ πρόσωπον τοῦ ὡ-
ογιοῦ ὁποῦ ἔχει σημειωμέναις ταῖς
αις.
schrift, die, γράμματα μὲ κρυφὰ
ιεῖα.
ier, das, ὁ ὀνδᾶς (τουρκ.), ὁ *θά-
ιος.
ierart, die, τζεκοῦρι τοῦ τέκτονος.
iergesell, der, δοῦλος τέκτονος.
ierhof, der, αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν
λεύουν οἱ τέκτονες.
ierholz, das, ξύλα διὰ κτίσιμον,
λευμένα ἀπὸ τὸν τέκτονα.
iermann, der, ὁ τέκτων, ξυλοκό-
, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ ξύλα
κτίσιμον.
iern, v. a. δουλεύω διὰ κτίσιμον,
οκοπῶ.
ierung, die, Zimmerwerk, das,
δουλευμένα ξύλα διὰ κτίσιμον.
et, Zimmt, der, ἡ κανέλα.
tbaum, der, τὸ δένδρον τῆς κα-
ας.
tfarbe, die, χρῶμα κανέλας.
tfarben, a. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα
κανέλας.
töhl, das, τὸ κανελόλαδον.

Zimmtrinde, die, ἡ φλοῦδα τῆς κανέ-
λας, ἡ κανέλα.
Zimmtwasser, das, τὸ κανελόνερον.
Zindel, s. Sendel.
Zink, der, ὁ κῖγκος, τὸ ἀντιμώνιον
θυληκὸν, ἡμιμέταλλόν τι.
Zinke, die, δόντι (εἰς τὸ πηροῦνι). —
ὁμοίως· κέρατόν τι μουσικόν.
Zinn, das, τὸ καλάϊ, καλάγιον (ὁ
*κασσίτερος).
Zinnasche, die, στάκτη ἀπὸ καλάϊ.
Zinne, die, τοῖχος ὀδοντωτὸς, τοῖχος
δοντιασμένος, ἡ ἔπαλξις.
Zinnern, a. ἀπὸ καλάϊ, καλαΐτικος.
Zinnfolie, die, λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάϊ.
Zinngießer, der, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει
καλαΐτικα ἀγγεῖα.
Zinnober, der, τὸ κιννάβαρι, (κιννα-
βάρι).
Zinnoberroth, a. κόκκινος ὡσὰν τὸ κιν-
νάβαρι.
Zins, der, (Hauszins), τὸ νοίκι, ἐνοί-
κιον. Zinsen, die, (pl.) τὸ διά-
φορον.
Zinsbar, a. ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ
δόσιμον κάθε χρόνον, δασμοφόρος.
Zinsbarkeit, die, ἡ ὑποχρέωσις εἰς δα-
σμόν.
Zinsbauer, der, χωριάτης ὑποχρεωμέ-
νος νὰ πληρώνῃ ἀπὸ μίαν διωρισμέ-
νην ποσότητα κάθε χρόνον.
Zinsbuch, das, βιβλίδιον εἰς τὸ ὁποῖον
γράφεται τὸ νοίκι.
Zinsen, die, s. Zins.
Zinsen, v. n. et a. φέρω διάφορον. —
φέρω κέρδος.
Zinsfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ δασμὸν
ἐλεύθερος ἀπὸ νοίκι.
Zinsgut, das, ὑποστατικὸν ὁποῦ πληρώ-
νει δοσίματα.
Zinshahn, der, πετεινὸς τὸν ὁποῖον δί-

δουν οἱ χωριᾶται κάθε χρόνον εἰς τὸν αὐθέντην των.
Zinsherr, der, ὁ αὐθέντης ὁποῦ λαμβάνει δασμὸν ἀπὸ τοὺς χωριάτας.
Zinsmann, der, Zinsleute, die, (*pl.*) ὁ δασμοφόρος, οἱ δασμοφόροι.
Zinszahl, die, der Römer Zinszahl, τὰ ἰνδίκτα, (περίοδος δεκαπέντε χρόνων εἰς τὴν χρονολογίαν).
Zipfel, der, ἡ ἄκρα, γωνία (φορέματος).
Zipfelig, *a.* στραβωμένος καὶ ζαρωμένος, (λέγεται διὰ φορέματα, μανδύλια κ. τ. ε.).
Zipperlein, das, ἡ ποδάγρα.
Zirbelbaum, der, ἡ κουκουναριά.
Zirbelnuß, die, τὸ κουκουνάρι.
Zirkel, der, ὁ κύκλος. (das Werkzeug), ὁ διαβήτης.
Zirkelbogen, der, τόξον κύκλου.
Zirkelfläche, die, ἐπιφάνεια κύκλου.
Zirkelförmig, *a.* κυκλοειδής.
Zirkellinie, die, κυκλοειδὴς γραμμή, κύκλος.
Zirkeln, *v. a.* κάμνω κύκλον. μετρῶ κατ' ἀκρίβειαν.
Zirkelrund, *a.* στρόγγυλος ὡς κύκλος, σωστὰ στρόγγυλος.
Zirpen, *v. a.* φωνάζω ὡς ὁ ζίζιγας, ὡς τὰ μικρὰ πουλιά.
Zischeln, *v. a.* ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί.
Zischeln, das, τὸ ψιθύρισμα.
Zischen, *v. n.* ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ νερὸν ὁποῦ χύνουν εἰς τὴν φωτίαν. (zischeln), ψιθυρίζω.
Ziser, Zisererbse, die, s. Kicher.
Zither, die, ἡ κιθάρα.
Zitherspieler, der, ὁ κιθαριστής, κιθαρῳδός.
Zits, der, ἡ ἰνδιάνα, πανί τι βαμβακινὸν ζωγραφισμένον.
Zitteraal, der, τὸ ἠλεκτρικὸν χέλι.
Zitterfisch, der, ἡ νάρκη, (ἠλεκτρικὸν ψάρι).
Zittermahl, das, s. Flechte.
Zittern, *v. a.* τρέμω.
Zittern, das, ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα.
Zitternadel, die, βελόνη μὲ διαμάντια ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες τῶν μεγάλων εἰς τὰ μαλλιά.
Zitwer, Zitwersame, der, τὸ ἄγριον ζιγγίβερι, φυτόν τι ἰατρικὸν διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια.
Zitz, s. Zits.
Zobel, der, τὸ σαμοῦρι.
Zobelfang, der, Zobeljagd, die, τὸ κυνῆγι τῶν σαμουριῶν.
Zobelfell, das, δέρμα ἀπὸ σαμοῦρι.
Zobelpelz, das, γοῦνα ἀπὸ σαμοῦρι.
Zober, der, ὁ κουβάς.
Zofe, die, ἡ δουλεύτρα.
Zögern, *v. n.* ἀργοπορῶ.
Zögerung, die, ἡ ἀργοπορία.
Zögling, der, τὸ τρόφιμον παιδί. ὁ μαθητής.
Zoll, der, (*pl.* Zolle), τὸ δάκτυλον (μέτρον).
Zoll, der, (*pl.* Zölle), τὸ τελώνιον, (τουρκ. γιεμπροῦκι). (Zollhaus, Zollamt), τὸ ὁσπήτιον ὅπου πληρώνουν τὸ τελώνιον.
Zollamt, das, ἡ ἐπιτροπία, ἐπιστασία εἰς τὸ τελώνιον, s. Zoll.
Zollbar, *a.* ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον. s. Zoll.
Zollbeamte, Zollbediente, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἐπάγγελμα εἰς τὸ τελώνιον. ὁ τελώνης (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς).
Zollbereiter, der, ὁ ὁδοφύλαξ, ὁποῦ

προφυλάγει νὰ μὴ ἐμβάσουν ἐμποδισμένον πρᾶγμα).
lleinnehmer, der, ὁ τελώνης, κουμερκιάρης, (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς).
llen, v. n. πληρώνω τελώνιον, πληρώνω κουμέρκι (γιεμπροῦκι). (μεταφ.) δίδω, προσφέρω.
llfrey, a. ἐλεύθερος ἀπὸ κουμέρκι, ἀπὸ γιεμπροῦκι).
llgerechtigkeit, die, τὸ προνόμιον νὰ πέρνῃ τινὰς κουμέρκι, (γιεμπροῦκι).
llhaus, das, τὸ ὀσπήτιον τοῦ κουμερκιάρου.
llner, der, ὁ τελώνης, κουμερκιάρης, (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς).
llordnung, die, ἡ τάξις τῶν κουμερκιῶν.
llrolle, die, s. Zolltarif.
llschreiber, der, ὁ γραμματικὸς εἰς τὸ κουμέρκι.
ll=Tarif, der, τὸ κατάστιχον, εἰς τὸ ποῖον εἶναι γραμμένον τὸ κουμέρκι ποῦ ἔχει τινὰς νὰ πληρώσῃ διὰ κάθε πρᾶγμα.
ne, die, ἡ ζώνη (τῆς γῆς, εἰς τὴν γεωγραφίαν).
ologie, die, ἡ ζωολογία.
pf, der, ἡ πλεξοῦδα, τὸ πλεξοῦδι.
rn, der, ὁ θυμός.
rnig, a. θυμωμένος.
te, die, τὸ τζουλοῦφι. (unanständige Rede), ἄσχημος λόγος, ἀπρεπὴς λόγος, αἰσχρολογία.
tenreißer, der, ὁ αἰσχρολόγος, ὁποῦ λέγει ἄσχημα καὶ ἀπρεπῆ λόγια.
ttel, die, τὸ τζουλοῦφι. — ξεσχισμένον κομμάτι φορέματος ὁποῦ κρέμεται.
tteln, v. n. τραβῶ κατόπιν μου ξεσχισμένα κομμάτια τοῦ φορέματός μου.

Zottig, (Zotig), μαλλιαρὸς, μὲ κρεμάμεναις τρίχες, μὲ μεγάλα τζουλούφια.
Zu, prp. εἰς, πρός. ad. παρὰ πολὺ, οἷον· zu warm, παρα πολὺ ζεστός. i. πήγαινε, κάμε.
Zubauen, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον, μὲ κτίρεια.
Zubeißen, v. a. δαγκάνω. (dazu essen), τρώγω μαζὺ μὲ τι.
Zuber, s. Zober.
Zubereiten, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω.
Zubereitung, die, ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία.
Zubinden, v. a. δένω, (σφαλίζω μὲ τὸ νὰ δέσω).
Zublasen, v. a. φυσσῶ εἰς —, φυσσῶ πρὸς —. (μεταφ.) λέγω κρυφίως εἰς τὸ αὐτί.
Zubringen, v. a. φέρω εἰς —, φέρω πρὸς —. die Zeit zubringen, ἀπερνῶ τὸν καιρόν.
Zubuße, die, ἄσπρα διδόμενα εἰς συμβοήθειαν μιᾶς ὑποθέσεως.
Zubüßen, v. a. δίδω ἄσπρα εἰς συμβοήθειαν μιᾶς ὑποθέσεως (ὅσον καιρὸν αὐτὴ ἀκόμη δὲν φέρει κέρδος). (verlieren), χάνω.
Zucht, die, (vom Vieh), ἡ τροφὴ, τὸ θρέψιμον (ζώων). (Erziehung), ἡ ἀνατροφή. (Ordnung), ἡ εὐταξία.
Zuchthaus, das, ὀσπήτιον παιδείας ἢ διορθώσεως.
Züchtig, a. εὔτακτος, σώφρων, καλοήθης.
Züchtigkeit, die, ἡ σωφροσύνη, καλοήθεια.
Züchtigen, v. a. παιδεύω, τιμωρῶ.
Züchtigung, die, ἡ παιδεία, τιμωρία.
Züchtling, der, ἕνας φυλακωμένος εἰς ἕνα ὀσπήτιον παιδείας.

Zuchtlos, a. ἄτακτος, ἀχαλίνωτος.
Zuchtmeister, der, ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς φυλακωμένους.
Zuchtochse, der, ὁ ταῦρος (διωρισμένος μόνον διὰ σμίξιν μὲ ταῖς ἀγελάδαις).
Zuchtruthe, die, (ἡ βέργα τῆς παιδείας), παιδεία, τιμωρία.
Zuchtsau, die, σκρόφα διωρισμένη μόνον νὰ γεννᾷ.
Zuchtstute, die, φοράδα διωρισμένη μόνον νὰ γεννᾷ.
Zuchtvieh, das, ζῶα διωρισμένα μόνον νὰ σμίγωνται καὶ νὰ γεννῶσι.
Zucken, v. a. σπαράττω, κινοῦμαι, ταράζομαι. mit den Achseln, oder die Achseln zucken, σηκώνω τοὺς ὤμους. den Degen zucken, τραβῶ, ἐβγάζω τὸ σπαθί.
Zucken, das, τὸ σπάραγμα, ὁ σπαραγμός.
Zucker, der, ἡ ζάχαρη.
Zuckerbäcker, der, ὁ ζαχαροπλάστης, ζαχαρατζῆς.
Zuckerbrod, das, τὸ ζαχαρικόν.
Zuckerbüchse, Zuckerdose, die, τὸ ζαχαροκούτι.
Zuckererbse, die, τὸ γλυκὸν πιζέλι.
Zuckerfabrik, die, φαμπρίκα διὰ ζάχαρην.
Zuckergebackenes, das, τὰ ζαχαρικά.
Zuckerhut, der, ἕνα κομμάτι ἀκέραιον ἀπὸ ζάχαρην, (ἕνα κεφάλι ζάχαρη).
Zuckerkand, der, ζαχαροκρύσταλλον, κρυσταλλοζάχαρον, ζάχαρη κρυσταλλωμένη.
Zuckerkörner, die, ζαχαρικὰ σπειριά.
Zuckermelone, die, γλυκὸν πεπόνι.
Zuckern, v. a. ζαχαρώνω.
Zuckerpapier, das, χαρτὶ χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὴν ζάχαρην.
Zuckerplätzchen, das, τὸ ζαχαράτον.
Zuckerrohr, das, ὁ καλαμοζάχαρις, ἡ καλαμοζάχαρη.
Zuckerschachtel, die, s. Zuckerbüchse.
Zuckerschote, die, s. Zuckererbse.
Zuckersieder, der, ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὴν ζάχαρην.
Zuckersiederey, die, τόπος ὅπου καθαρίζουν τὴν ζάχαρην.
Zuckersüß, a. γλυκὺς ὡσὰν ζάχαρη.
Zuckerwerk, das, τὰ ζαχαρικά.
Zuckung, die, ὁ σπαραγμός.
Zudämmen, v. a. σφαλίζω μὲ χῶμα. s. Damm, dämmen.
Zudecken, v. a. σκεπάζω. einen —, (im Trinken), κάμνω τινὰ νὰ μεθύσῃ. (im Prügeln) —, δέρνω, μουσκεύω τινα καλά.
Zudem, πρὸς τούτοις, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο.
Zudrängen, sich, στριμώνομαι πολὺ, διὰ νὰ πλησιάσω. (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινα (μὲ συχνὰς ἐπισκέψεις).
Zudringen, v. n. πλησιάζω βιαζόμενος, ἀποδιώχνωντας τοὺς ἄλλους.
Zudringlich, a. ἐνοχλητικὸς, ὁποῦ ἐνοχλεῖ τινα μὲ ἐπισκέψεις, μὲ παρακαλέσεις.
Zudringlichkeit, die, ἡ ἐνόχλησις. s. zudringlich.
Zudrücken, v. a. σφαλίζω σφίγγωντας (οἷον· ἕνα σεντοῦκι). die Augen —, σφαλίζω, κλείω τὰ ὀμμάτια. ein Auge —, σφαλίζω ἕνα ὀμμάτι, καμώνομαι πῶς δὲν βλέπω.
Zueignen, v. a. ἀποδίδω (μίαν ποιότητα εἴς τινα). ich eigne mir etwas zu, πέρνω τι ὡς ἐδικόν μου πρᾶγμα. (widmen), ἀφιερώνω.
Zueignung, die, ἡ ἀπόδωσις. ἀφιέρωσις.
Zueignungsschrift, die, τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις.

ilen, *v. n.* βιάζομαι κοντὰ, προστρέχω.
rkennen, *v. a.* ἐπικρίνω, ἀποφασίζω ἃ λάβῃ τίς τι, διωρίζω τι (βραβεῖον παιδείαν) εἴς τινα.
rkennung, die, ἡ ἐπίκρισις, ἀπόφασις. s. zuerkennen.
rst, *ad.* πρῶτον.
ahren, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ κινῶ μὲ ὁ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καράβι. auf etwas —, ῥίπτομαι, ὁρμῶ ἐπάνω εἴς τι. ahr zu Kutscher! πήγαινε ἔμπρως! μαξα! blind zufahren, μεταχειρίζομαι ἀστόχαστα, χωρὶς νὰ ἐξετάζω.
all, der, τὸ συμβὰν, σύμβαμα, συμβεβηκός. (das Ungefähr), ἡ τύχη. urch Zufall, κατὰ τύχην. (von Krankheiten), τὸ σύμπτωμα (ἀῤῥωστίας).
allen, *v. n.* πίπτω, σφαλίζομαι οἷον· μία σηκωτὴ θύρα). (einem durch Erbschaft ꝛc.), πίπτω, καταντῶ εἴς ινα διὰ μέσου κληρονομίας κ. τ. ε.
ällig, *a.* τυχερός. *ad.* κατὰ τύχην.
älligkeit, die, τὸ τυχερόν.
ertigen, *v. a.* ἐξωφλίζω, στέλλω εἴς ινα (μίαν προσταγὴν τῆς διοικήσεως κ. τ. ε.)
licken, *v. a.* μπαλώνω.
liegen, *v. n.* πετῶ κοντὰ, προσετῶ.
ließen, *v. n.* προσρέω, προστρέχω. inem etwas zufließen lassen, προξεῶ εἴς τινα ἕνα κέρδος.
lucht, die, ἡ καταφυγὴ, τὸ καταφύιον.
luß, der, ἡ προσροὴ, τὸ πλῆθος ροσερχόμενον (τοῦ νεροῦ, τῶν ἀπρῶν κ. τ. ε.)
olge, Zu Folge, *prp.* κατά.
ragen, *v. n.* ἐρωτῶ κατ' εὐκαιρίαν, ρωτῶ ἂν τύχῃ.
rieden, *a.* εὐχαριστημένος.

Zufriedenheit, die, ἡ εὐχαρίστησις.
Zufrieren, *v. n.* παγώνω, σκεπάζομαι μὲ πάγον.
Zufügen, *v. a.* προσθέτω. einem ein Leid —, κάμνω τινός τι κακόν.
Zufuhr, die, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν διαφόρων πραγμάτων εἰς ἕναν τόπον.
Zuführen, *v. a.* φέρω ξένον πρᾶγμα εἰς ἕναν τόπον. (jemanden einem), ὁδηγῶ, πηγαίνω τινὰ εἴς τινα.
Zufüllen, *v. a.* γεμίζω (οἷον· ἕναν λάκκον).
Zug, der, (das Ziehen), τὸ τράβηγμα. (im Trinken), μία ῥουφάτα. (mit der Feder), μία χονδυλιά. (von Truppen ꝛc.), ἡ πορεία, κίνησις στρατεύματος κ. τ. ε. τὸ στράτευμα ὁποῦ κινεῖ. (Pferde ꝛc.), τόσα ἄλογα ὅσα μαζὺ ζεύγουν εἰς τὸ ἁμάξι. ein Zug von sechs Pferden, ἓξ ἄλογα μαζὺ ζευγμένα. (im Bretspiele ꝛc.), ἕνα τράβηγμα (εἰς ταῖς δάμαις κ. τ. ε.) einen Zug thun, κάμνω ἕνα τράβηγμα, τραβῶ (εἰς τὸ παιγνίδι, μὲ τὸ δίκτυον). (Zugwind), ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ. Züge (des Gesichts), τὰ (φυσικὰ) σχήματα τοῦ προσώπου. ein edler Zug, σημεῖον καλοῦ, γενναιοκάρδου χαρακτῆρος. ein paar Züge thun, rauchen, τραβῶ τζιμποῦκι δύο ἢ τρεῖς φοραῖς. in den letzten Zügen liegen, εἶμαι εἰς ἀγωνίαν, ψυχομαχῶ.
Zugabe, die, ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον.
Zugang, der, ἡ πρόσοδος, ἡ ἄδεια νὰ πηγαίνει τις εἴς τινα ἢ εἰς ἕναν τόπον.
Zugänglich, *a.* πρόσβατος, ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ πηγαίνῃ.
Zugband, das, σχοινίον ἢ κορδέλλα διὰ τράβηγμα.

Zugbrücke, die, σηκωτὸν γεφύρι.
Züge, die, (Zieche), περιτύλιγμα στρώματος.
Zugeben, v. a. προσθέτω, δίδω πρὸς —. (gestatten), ἀφίνω, συγχωρῶ, στέργω, δέχομαι.
Zugedacht, a. διωρισμένος, ἀποφασισμένος νὰ δοθῇ.
Zugegen, a. indecl. παρών.
Zugehen, v. n. πηγαίνω, ἀκολουθῶ νὰ πηγαίνω. (sich schließen), σφαλίζομαι. (geschehen), γίνεται. wie geht das zu? πῶς γίνεται αὐτό; —
Zugehör, das, τὰ ἀνήκοντα.
Zugehören, v. n. ἀνήκω.
Zugehörig, a. ἀνήκων.
Zügel, der, τὸ χαλινάρι, ὁ χαλινός. (jemanden im Zügel halten), δὲν ἀφίνω τινὸς πολλὴν ἐλευθερίαν.
Zügellos, a. ἀχαλίνωτος. (φυσ. καὶ μεταφ.)
Zügellosigkeit, die, ἡ ἀχαλινωσία.
Zugemüse, das, τὰ λαχανικὰ, ὅλα ὅσα μαγειρεύονται μαζὺ μὲ τὸ κρέας.
Zugenahmt, a. ὀνομαζόμενος.
Zugesellen, v. a. συντροφεύω, δίδω σύντροφον. sich —, συντροφεύω, συντροφιάζω, γίνομαι σύντροφος.
Zugestehen, v. a. ἀφίνω, συγχωρῶ, στέργω, συγκατανεύω.
Zugethan, a. προσκολλημένος, δεδομένος.
Zugfisch, der, ψάρι περαστικόν.
Zuggarn, das, μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρευμα.
Zugießen, v. a. χύνω παρ' ἀπάνω, προσχύνω.
Zugleich, ad. ἐν ταὐτῷ, μαζύ.
Zugleine, die, σχοινὶ διὰ τράβηγμα.
Zugloch, das, τρύπα διὰ τὸν ἀέρα.
Zugluft, die, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ.
Zugochse, der, βόδι ὁποῦ σύρνει τὸ ἀλέτρι ἢ τὸ ἁμάξι.
Zugpferd, das, ἄλογον ὁποῦ σύρνει τὸ ἀλέτρι ἢ τὸ ἁμάξι.
Zugpflaster, das, ἔμπλαστρον ὁποῦ τραβᾷ, ὁποῦ κάμνει πληγήν.
Zugreifen, v. a. πιάνω, βάνω τὸ χέρι μου εἴς τι.
Zugstrang, Zugriemen, der, Zugseil, das, τὸ σχοινίον ἢ λουρίον τοῦ ἁμαξιοῦ.
Zugvieh, das, ζῶα διωρισμένα νὰ σύρνουν ἁμάξια.
Zugvogel, der, πουλὶ περαστικόν.
Zugwind, der, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ.
Zuhaben, v. a. ἔχω κλεισμένον (οἷον· τὸ ἐργαστῆρι, τὴν θύραν κ. τ. ε.) — ἔχω παρ' ἀπάνω.
Zuhaken, v. a. θηλυκώνω μὲ τζιγκέλι.
Zuhalten, v. a. κρατῶ κλεισμένον (οἷον· τὴν θύραν κ. τ. ε.) einem die Augen zuhalten, κρατῶ τὰ ὀμμάτια τινὸς (μὲ τὸ χέρι).
Zuhängen, v. a. σκεπάζω μὲ ἕνα πανὶ ἢ μανδύλι κρεμασμένον, (οἷον· ἕναν καθρέπτην).
Zuhauen, v. a. κτυπῶ δυνατὰ (μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις). (mit der Axt), πελεκῶ.
Zuheilen, v. a. ἰατρεύω πληγήν. v. n. ἰατρεύομαι, σφαλίζομαι.
Zuhorchen, v. n. ἀκούω, ἀκροάζομαι (κρυφίως).
Zuhören, v. n. ἀκούω, ἀκροάζομαι (τινὰ ὁποῦ κάμνει λόγον).
Zuhörer, der, ὁ ἀκροατής.
Zujagen, v. n. τρέχω ταχύτατα (μὲ τὸ ἄλογον). v. a. einem ein Wild, κυνηγῶ ἕνα ἀγρίμι πρός τινα.
Zukehren, v. a. γυρίζω εἰς —, γυρίζω πρὸς —.

:latschen, v. a. et n. κρατῶ τὰ χέ-
ια εἰς σημεῖον ἐπαίνου.
:leben, Zukleistern, v. a. κολλῶ, σφα-
ίζω κολλῶντας.
:nöpfen, v. a. θηληκώνω, κομβώνω.
:nüpfen, v. a. δένω, συνδένω.
:ommen, v. n. προσέρχομαι. (gebüh-
en), ἀνήκω.
:ost, die, ὅλα ὅσα τρώγομεν μαζὺ μὲ
ὸ κρέας, οἷον· λάχανα, ὄσπρια, ῥύζι
. τ. ε.
unft, die, ὁ μέλλων καιρὸς, τὰ μέλ-
οντα, τὸ μέλλον.
ünftig, a. μέλλων, ἐρχόμενος.
ächeln, v. n. μειδιῶ, χαμογελῶ (πρός
ινα).
age, die, ἡ προσθήκη, τὸ προσθε-
ένον.
angen, v. a. πέρνω (μάλιστα τι ἀ-
ὸ τὸ φαγὶ εἰς τὸ γεῦμα). v. n. φθά-
ει, εἶναι ἀρκετόν.
änglich, a. ἀρκετός.
assen, v. a. ἀφίνω (τινα) νὰ πλη-
ιάσῃ, νὰ ἔμβῃ. eine Thür ꝛc. zulas-
:n, ἀφίνω κλεισμένην μίαν θύραν
. τ. ε. (gestatten), ἀφίνω, συγχω-
ῶ, στέργω, καταδέχομαι.
ässig, a. συγχωρημένος.
assung, die, ἡ ἄφεσις νὰ πλησιάσῃ
ινὰς κ. τ. ε. ἡ ἄδεια διδομένη εἴς τι.
auf, der, ἡ προσδρομὴ, συνάθροισις.
aufen, v. n. προστρέχω. spitzig zu-
ufen, τελειώνω εἰς μύτην.
egen, v. a. (eine Oeffnung), σκε-
άζω (μίαν τρύπαν μὲ σανίδια κ. τ.
) (hinzulegen), προσθέτω. ich lege
ir etwas zu, προβλέπομαι μέ τι.
eimen, v. a. κολλῶ.
etzt, ad. τελευταῖον, εἰς τὸ τέλος.
achen, v. n. σφαλίζω, κλείω. den
Rock —, θηλυκώνω, κομβώνω τὸ
φόρεμα. mach zu! (schnell), κάμε ὀ-
γλήγωρα!
Zumahl, ad. μάλιστα, καὶ μάλιστα.
Zumauern, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον.
Zumessen, v. a. μετρῶ. (beymessen), ἀ-
ποδίδω.
Zumuthen, v. a. einem etwas, ζητῶ τι
ἀπό τινα (δηλαδή· δύσκολον ἢ ἄδι-
κον).
Zumuthung, die, ἡ ζήτησις.
Zunächst, ad. κοντὰ εἰς τοῦτο.
Zunageln, v. a. καρφώνω (οἷον· μίαν
θύραν, ἕνα σεντοῦκι).
Zunahme, die, ἡ αὔξησις. s. zunehmen.
Zunahme, der, τὸ παρανόμι, παρόνο-
μα. ὁμοίως· τὸ ὄνομα τῆς φαμιλίας
τινος.
Zündbar, a. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ.
Zünden, v. a. ἀνάπτω.
Zunder, der, ἡ ἴσκνα.
Zunderbüchse, die, κουτὶ μὲ ἴσκναν.
Zunderschwamm, der, ἴσκνα ἀπὸ μανι-
τάρι.
Zündkraut, das, τὸ μπαροῦτι ὁποῦ βά-
νουν εἰς τὴν φάλιαν.
Zündloch, das, ἡ τρύπα εἰς τὴν φάλιαν
(διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἀνάπτουν τὸ
μπαροῦτι).
Zündpfanne, die, ἡ φάλια (εἰς τὸ του-
φέκι κ. τ. ε.)
Zündruthe, die, ἡ βέργα μὲ τὸ φτίλι
(τοῦ κανονιέρου).
Zunehmen, v. n. αὐξάνω, μεγαλύνομαι,
πληθύνομαι.
Zuneigung, die, ἡ κλίσις, εὔνοια, ἀ-
γάπη.
Zunesteln, s. Zubinden.
Zunft, die, ἑταιρία, συντροφία τεχνιτῶν

Zünftig, a. ὅπου ἀνήκει εἰς ἑταιρίαν τεχνιτῶν.
Zunftmeister, der, ὁ ἐπιστάτης, μάστωρας εἰς μίαν ἑταιρίαν τεχνιτῶν. (bey den alten Römern), ὁ δήμαρχος, φύλαρχος.
Zunge, die, ἡ γλῶσσα. (in der Wage), τὸ γλωσσίδιον εἰς τὴν ζυγαριάν. (in der Schnalle), τὸ ἀγκάθι εἰς τὴν βοῦκλαν.
Züngeln, v. n. κινῶ τὴν γλῶσσαν (ὡς τὰ ὀφίδια).
Zungenband, das, τὸ γλωσσοδέτι.
Zungendrescher, der, κακὸς μηχανευτής.
Zungendrescherey, die, κακὰ μηχανεύματα.
Zunichte machen, ἀφανίζω, χαλνῶ.
Zunicken, v. n. κάμνω ἕνα νεῦμα, νεύω.
Zunöthigen, s. nöthigen.
Zuordnen, v. a. δίδω τινὸς συμβοηθὰν (εἰς μίαν ὑπόθεσιν).
Zupeitschen, v. n. δέρνω δυνατὰ μὲ τὸ χαμτζίκι ἢ μὲ βέργαις, ἀκολουθῶ νὰ δέρνω.
Zupfen, v. a. τραβῶ ὀλίγον μὲ τὰ δάκτυλα. — ξεσχίζω τζιμπῶντας μὲ τὰ δάκτυλα, ξεφτίζω.
Zupichen, v. a. πισσώνω.
Zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, δὲν χαλνῶ.
Zurathen, v. n. συμβουλεύω (νὰ κάμῃ τις τι).
Zurechnen, v. a. ἀποδίδω τὴν αἰτίαν εἴς τινα.
Zurechnung, die, ἡ ἀπόδοσις τῆς αἰτίας.
Zurecht bringen, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω.
Zurecht finden, sich, εὑρίσκω τὸν δρόμον μου, εὑρίσκω ποῦ ἔχω νὰ πάγω. in einer Sache —, καταλαμβάνω καλὰ μίαν ὑπόθεσιν.
Zurecht kommen, ἔρχομαι εἰς τὸν ἁρμόδιον καιρόν. mit einer Sache —, εὑρίσκω τὸν τρόπον, πῶς νὰ κάμω.
Zurecht legen, stellen, setzen, βάνω εἰς τάξιν, βάνω ἕτοιμα, ἑτοιμάζω.
Zurecht machen, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω.
Zurecht weisen, δείχνω τὸν δρόμον. (μεταφ.) διδάσκω, διορθώνω.
Zurechtweisung, die, ἡ διόρθωσις. — ὁ ἔλεγχος.
Zureden, v. n. πασχίζω νὰ καταπείσω, νουθετῶ.
Zureden, das, ἡ νουθεσία, κατάπεισις.
Zureichen, v. n. φθάνω, εἶμαι ἀρκετός. v. a. ἁπλώνω, δίδω εἰς τὸ χέρι.
Zureichend, a. ἀρκετός.
Zureiten, v. n. ἱππεύω (καβαλικεύω) ὀγλήγωρα, ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω. v. a. μαθαίνω ἕνα ἄλογον μὲ τὸ νὰ ἱππεύω.
Zurichten, a. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω. (beschmutzen, verderben), λερώνω. χαλνῶ. sich —, λερώνομαι.
Zurichtung, die, ἡ κατασκευή, ἑτοιμασία.
Zuriegeln, v. a. σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην, μὲ τὸν μοχλόν.
Zürnen, v. n. θυμώνω, εἶμαι θυμωμένος.
Zurück, ad. ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω.
Zurück! i. ὀπίσω! πήγαινε ὀπίσω! φεῦγα!
Zurück behalten, κρατῶ ὀπίσω. δὲν δίδω.
Zurück bekommen, λαμβάνω ὀπίσω.
Zurück bleiben, μένω ὀπίσω.
Zurück bringen, φέρω ὀπίσω, ξαναφέρω πάλιν.
Zurück denken, ἐνθυμοῦμαι τὰ ἀπερασμένα.
Zurück fallen, πίπτω ὀπίσω.
Zurück fordern, ζητῶ ὀπίσω, ξαναζητῶ.
Zurück führen, ὁδηγῶ ὀπίσω. ἐπανάγω, καταφέρω.

rück geben, δίδω ὀπίσω, γυρίζω (τι ἰς τινα) ὀπίσω.
rück gehen, γυρίζω ὀπίσω, ἐπαναστρέφω. (von Käufen, Heirathen rc.), ναιροῦμαι πάλιν (ὡς ψοῦνος, ὑπανδρεία κ. τ. ε.)
rück halten, κρατῶ ὀπίσω. zurückhaltend seyn, εἶμαι μυστικὸς, δὲν φανερώνω τὰ μυστικά.
rückhaltend, a. ὁποῦ δὲν φανερώνει μυστικὰ, ὁποῦ κρύπτει τοὺς στοχασμούς του.
rückhaltung, die, ἡ κράτησις. ἡ σιωπὴ, ἀποσιώπησις τῶν μυστικῶν.
rückkehr, Zurückkunft, die, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή.
rück kehren, v. n. γυρίζω ὀπίσω, ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω.
rück kommen, v. n. ἔρχομαι ὀπίσω. von einer Meinung), ἀφίνω, παραιτῶ μίαν γνώμην.
rück legen, βάνω ὀπίσω, βάνω κατὰ μέρος. eine Woche, einen Weg —, ἀπερνῶ μίαν ἑβδομάδα, ἕναν δρόμον.
rück nehmen, πέρνω ὀπίσω, ξαναπέρνω. sein Wort —, πέρνω ὀπίσω, ἀναιρῶ τὸν λόγον μου.
rück prallen, v. a. ῥίπτομαι ὀπίσω, ἀναπηδῶ.
rück-Reise, s. Rückreise.
rück rufen, κράζω ὀπίσω, ξανακαλῶ, ἀνακαλῶ,
rückrufung, die, ἡ ἀνακάλεσις.
rück schieben, σπρώχνω ὀπίσω.
rück schicken, στέλλω ὀπίσω.
rück schlagen, κτυπῶ ὀπίσω, ἀπαδιώχνω (τὸν ἐχθρόν). einen Schleier —, ἀνοίγω, σηκώνω τὰ σκέπασμα τοῦ προσώπου.
rück sehen, κυτάζω ὀπίσω.
rück senden, s. Zurück schicken.

Zurück setzen, βάνω ὀπίσω, βάνω κατὰ μέρος. jemanden —, ἀμελῶ.
Zurück stehen, στέκομαι ὀπίσω. — müssen, εἶμαι ἀμελημένος, ἀμελοῦμαι.
Zurück stoßen, v. a. σπρώχνω ὀπίσω. (μεταφ.) ἀηδιάζω, ἀπαρέσκω, εἶμαι δυσάρεστος.
Zurück treiben, v. a. διώχνω ὀπίσω, ἀποδιώχνω.
Zurücktreten, v. n. πατῶ ὀπίσω. (μεταφ.) παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν.
Zurückweisen, v. a. λέγω τινὸς νὰ γυρίσῃ ὀπίσω. ἀποῤῥίπτω τὴν παρακάλεσίν τινος.
Zurückweisung, die, ἡ ἀπόῤῥιψις.
Zurückziehen, v. a. σύρνω ὀπίσω, τραβῶ ὀπίσω. sich —, τραβειοῦμαι ὀπίσω, ἀναχωρῶ.
Zuruf, der, ἡ ἐπιφώνησις, τὸ φώνασμα πρός τινα.
Zurufen, v. a. ἐπιφωνάζω, φωνάζω πρός τινα.
Zurufung, die, s. Zuruf.
Zurüsten, v. a. ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, (μάλιστα διὰ πόλεμον).
Zurüstung, die, ἡ ἑτοιμασία, προετοιμασία.
Zusage, die, ἡ ὑπόσχεσις.
Zusagen, v. a. ὑπόσχομαι. v. n. ὠφελῶ (εἰς ὑγίειαν).
Zusammen, ad. μαζὺ, ἀντάμα, ὁμοῦ.
Zusammen berufen, v. a. συγκαλῶ, καλῶ μαζύ.
Zusammen binden, v. a. δένω μαζύ.
Zusammen brechen, v. a. τζακίζω. einen Brief —, διπλώνω μίαν γραφήν. v. n. (einstürzen, einfallen), τζακίζομαι, πίπτω.
Zusammen bringen, v. a. φέρω μαζύ.
Zusammen drehen, v. a. στραυφίζω, στριφνώνω.

Zusammen drücken, *v. a.* συσφίγγω.
Zusammendrückung, die, ἡ σύσφιξις, τὸ συσφίξιμον.
Zusammen fahren, *v. a.* φέρω μαζύ (μὲ ἁμάξι). (mit Jemanden), πηγαίνω μαζὺ μέ τινα εἰς ἕνα ἁμάξι ἢ εἰς ἕνα καράβι. — ὁμοίως· κτυπειοῦμαι μὲ τὸ ἁμάξι μου εἰς τὸ ἁμάξι ἑνὸς ἄλλου. (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι. (gerinnen, besonders von der Milch), πήζω (λέγεται μάλιστα διὰ τὸ γάλα).
Zusammen fallen, *v. n.* συμπίπτω. — ὁμοίως· πίπτω, χαλνῶμαι.
Zusammen falten, *v. a.* διπλώνω.
Zusammen fassen, *v. a.* λαμβάνω μαζὺ, περιλαμβάνω.
Zusammen flechten, *v. a.* συμπλέκω, πλέκω μαζύ.
Zusammen flicken, *v. a.* μπαλώνω.
Zusammen fliegen, *v. a.* πετῶ μαζὺ, συναθροίζομαι (ὁμιλῶντας διὰ πουλιά).
Zusammen fließen, *v. a.* ῥέω μαζὺ, τρέχω μαζὺ, ἑνώνομαι (ὁμιλῶντας διὰ ποταμούς).
Zusammenfluß, der, ἡ συῤῥοὴ, σμίξις (ποταμῶν). von Menschen, Waaren rc., συνάθροισις ἀνθρώπων, συμμάζωξις πραγμάτων κ. τ. ἑ.
Zusammen frieren, *v. a.* παγώνω, κολλῶμαι μαζὺ ἀπὸ τὴν παγωσιάν.
Zusammen fügen, *v. a.* συναρμόζω, ἑνώνω, σμίγω μαζὺ, συνθέτω.
Zusammen geben, *v. a.* στεφανώνω (τοὺς νεοϋπανδρευμένους).
Zusammen gehen, *v. n.* πηγαίνω μαζύ. — μαζώνομαι, ὡσὰν τὰ ῥοῦχα ἀπὸ τὸ βρέξιμον).
Zusammen halten, *v. a.* κρατῶ μαζὺ, συγκρατῶ. (vergleichen), συγκρίνω, παραβάλλω. das Geld rc., φείδομαι, προφυλάγω τὰ ἄσπρα, εἶμαι οἰκονομικός. *v. n.* κολλῶ μαζύ. (von Menschen), προσκολλοῦμαι, ἑνώνομαι, συνδένομαι.
Zusammenhang, der, ἡ συνέχεια, συνάφεια, ὁ σύνδεσμος.
Zusammenhängen, *v. n.* εἶμαι κολλημένος μαζύ. (Zusammenhang haben), ἔχω συνέχειαν, συνέχω.
Zusammen häufen, *v. a.* ἐπισωρεύω, μαζώνω.
Zusammenhäufung, die, ἡ ἐπισώρευσις.
Zusammen heften, *v. a.* ῥάπτω μαζύ.
Zusammen hetzen, *v. a.* ἀναγριώνω τὸν ἕναν εἰς τὸν ἄλλον.
Zusammen kleben, *v. a. et n.* κολλῶ μαζύ.
Zusammen kommen, *v. a.* συνέρχομαι, ἔρχομαι μαζύ.
Zusammen koppeln, *v. a.* συνδένω (σκυλιὰ διὰ κυνῆγι).
Zusammenkunft, die, ἡ συνέλευσις.
Zusammen lassen, *v. a.* ἀφίνω μαζύ, ἀφίνω νὰ συνέλθουν.
Zusammenlauf, der, ἡ συνδρομὴ, συνάθροισις πολλῶν ἀνθρώπων.
Zusammenlaufen, *v. n.* συντρέχω, τρέχω μαζύ. (von Tuch rc.), μαζώνομαι (ὡσὰν τὰ ῥοῦχα βρεγμένα κ. τ. ἑ.). (von der Milch), s. Gerinnen.
Zusammen legen, *v. n.* βάνω μαζύ. — διπλώνω.
Zusammen leimen, *v. a.* κολλῶ μαζύ.
Zusammen löthen, *v. a.* κολλῶ μαζὺ (μέταλλα).
Zusammen nähen, *v. a.* ῥάπτω μαζύ.
Zusammen nehmen, *v. a.* πέρνω μαζύ. (sparen), φείδομαι, συγκρατῶ, οἰκονομῶ. Jemanden —, νουθετῶ τινα

καλὰ, ἐλέγχω. sich —, προσέχω καλὰ, ἐπιμελοῦμαι.

Zusammen packen, v. a. μαζώνω (πράγματα εἰς σεντοῦκι κ. τ. ε.).

Zusammen raffen, v. a. ἁρπάζω μαζύ. sich —, προσέχω καλὰ, ἐπιμελοῦμαι.

Zusammen rechnen, v. a. λογαριάζω μαζὺ, σουμάρω. mit Jemanden, τεριάζομαι τοὺς λογαριασμοὺς μὲ τινα.

Zusammen reimen, v. a. συναρμόζω. (verstehen, einsehen), καταλαμβάνω, ἐννοῶ. sich zusammen reimen, v. r. συμφωνῶ, ἁρμόζω.

Zusammen reiten, v. n. καβαλικεύω μαζύ. ein Pferd —, κουράζω ἕνα ἄλογον καβαλικεύωντάς το.

Zusammen rollen, v. a. τυλίγω, τυλίγω μαζύ.

Zusammen rotten, sich, v. r, συναθροίζομαι διὰ ἐπανάστασιν, κάμνω συνωμοσίαν.

Zusammen rücken, v. a. βάνω πλησιέστερα, πλησιάζω. v. n. πλησιάζω μὲ τὸ σκαμνί μου, πηγαίνω πλησιέστερα. συναθροίζομαι (ὁμιλῶντας διὰ στρατεύματα).

Zusammen rufen, συγκαλῶ, κράζω μαζύ.

Zusammen scharren, v. a. ξύω μαζύ. Geld —, μαζώνω ἄσπρα (μάλιστα διὰ φιλαργυρίαν).

Zusammen schicken, sich —, v. r. ἁρμόζω μαζὺ, συναρμόζω.

Zusammen schießen, eine Stadt —, χαλνῶ ἕνα κάστρον μὲ κανονιαῖς, μὲ μπόμπαις. Geld —, συμφέρω, βάνω μαζὺ ἄσπρα.

Zusammen schlagen, v. a. τζακίζω κτυπῶντας. mit Nägeln —, καρφώνω μαζ'. (zusammen legen), διπλώνω (μίαν γραφὴν, ἕνα μανδύλι). die Hände —, συγκροτῶ τὰ χέρια (μάλιστα ἀπὸ ἔκπληξιν).

Zusammen schleppen, v. a. σύρνω μαζύ.

Zusammen schmelzen, v. a. σμίγω, κολλῶ μαζὺ ἀναλυμένα πράγματα. v. n. ἀναλύομαι καὶ σμίγομαι.

Zusammen schmieden, v. a. κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας. (μεταφ.) eine Verschwörung —, κάμνω συνωμοσίαν.

Zusammen schrumpfen, v. a. μαζώνομαι, ζαρώνομαι.

Zusammen schweißen, v. a. σφυροκοπῶ, κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας.

Zusammen setzen, v. a. βάνω μαζύ. συνθέτω.

Zusammensetzung, die, ἡ σύνθεσις.

Zusammen sparen, v. a. συγκρατῶ, ἀποκτῶ διὰ μέσου καλῆς οἰκονομίας.

Zusammen stecken, v. a. βάνω μαζὺ, ὁμοίως· φυλακώνω μαζὺ, βάνω εἰς τὴν ἰδίαν φυλακήν. die Köpfe —, συνομιλῶ κρυφίως.

Zusammen stehen, v. n. στέκομαι μαζὺ, συνίσταμαι.

Zusammen stimmen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος. τεριάζομαι.

Zusammen stoppeln, v. a. συνάζω, μαζώνω ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ.

Zusammen stoßen, v. n. (angränzen), συνορεύω. (zusammen treffen), συναπαντῶ, συναντῶ.

Zusammen suchen, v. a. γυρεύω μαζύ.

Zusammen tragen, v. a. φέρω μαζὺ, μαζώνω.

Zusammen treffen, v. n. συναπαντῶ, συναντῶ κατὰ τύχην.

Zusammen treiben, v. a. διώχνω εἰς τὸν ἴδιον τόπον, μαζώνω. (μεταφ.) Geld —, συνάζω ἄσπρα (ἀπὸ χρεώστας μάλιστα).

Zusammen treten, v. n. συνέρχομαι, πατῶ μαζὺ, στέκομαι μαζύ.

Zusammen wachsen, v. n. ἑνώνομαι, σμίγομαι μαζὺ διὰ τῆς αὐξήσεως (ὡς δύο δένδρα).

Zusammen werfen, v. a. ῥίπτω μαζὺ. (μεταφ.) συνθέτω, κατασκευάζω ὀγλήγωρα καὶ ἀμελῶς.

Zusammen wickeln, v. a. τυλίγω, τυλίγω μαζύ.

Zusammen ziehen, v. a. τραβῶ μαζὺ, συσφίγγω. (wie Arzneyen), στύφω. in eine Summe —, μαζώνω εἰς μίαν σοῦμαν, σουμάρω. etwas kurz —, κάμνω ἐπιτομὴν, συγκόπτω, κάμνω σύντομον. Truppen rc. —, συναθροίζω, μαζώνω στρατεύματα. sich —, μαζώνομαι, συσφίγγομαι. (sich vereinigen, versammeln), συναθροίζομαι.

Zusammenziehung, die, ἡ σύμμάζωξις, ἡ συνάθροισις.

Zusatz, der, ἡ προσθήκη (bey Metallen), τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα).

Zuschanzen, v. a. einem etwas, προξενῶ τι εἴς τινα (κρυφίως μάλιστα).

Zuschauen, v. n. θεωρῶ, κυτάζω, βλέπω.

Zuschauer, der, ὁ θεατής.

Zuschicken, v. a. στέλλω (τι εἴς τινα). (einrichten, zubereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω.

Zuschieben, v. a. (einem etwas), κινῶ τι πρός τινα, πλησιάζω (οἷον· ἕνα πιάτο μὲ φαγί). einen Riegel —, σφαλίζω τὸν σύρτην κ. τ. ε. einem die Schuld —, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἴς τινα.

Zuschießen, v. n. προσδίδω, δίδω παρ' ἐπάνω, προσθέτω.

Zuschlag, der, (bey Versteigerungen), τὰ κτύπημα τοῦ σφυριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον εἰς δημιοπρασίαν ἀποφασίζεται τινας κύριος ἑνὸς πράγματος. (bey Metallen), τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα).

Zuschlagen, v. n. κτυπῶ δυνατὰ, ἀκολουθῶ νὰ κτυπῶ. (wirken), ἐνεργῶ. eine Thür rc., σφαλίζω μίαν θύραν κ. τ. ε. μὲ ὁρμήν. mit Bretern —, σκεπάζω καρφώνωντας σανίδια κ. τ. ε. ein Buch —, σφαλῶ ἕνα βιβλίον. (bey Meistbiethenden), κτυπῶ μὲ ἕνα σφυρὶ εἰς τὴν τράπεζαν ὡς σημεῖον ὅτι ἔχει τις νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα ἐκθεμένον εἰς δημιοπρασίαν.

Zuschließen, v. a. σφαλίζω, σφαλῶ, κλείω.

Zuschmeißen, v. a. σφαλίζω μὲ πολλὴν βίαν ῥίπτωντας ἢ κτυπῶντας.

Zuschmieren, v. a. στουμπώνω μὲ κόλλαν, μὲ ἀσβέστην, μὲ χῶμα κ. τ. ε.

Zuschnallen, v. a. θηλυκώνω τὴν βοῦκλαν, τὴν κόψαν.

Zuschnappen, v. n. σφαλνῶμαι μὲ ἕνα ἐλατήριον (ὡς μερικαῖς κληδαριαῖς). (mit dem Munde), ἀρπάζω, πίανω μὲ τὸ στόμα.

Zuschneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω (τὰ ῥοῦχα διὰ φόρεμα, το πετζὶ διὰ ὑποδήματα κ. τ. ε.).

Zuschnitt, der, τὸ κόψιμον (ῥούχου διὰ φόρεμα κ. τ. ε.).

Zuschnüren, v. a. δένω σφικτὰ, σφίγγω.

Zuschrauben, v. a. σφαλῶ τὴν βίδαν, στερεώνω μὲ βίδαν.

Zuschreiben, v. a. ἀποδίδω, (αἰτίαν ἢ ποιότητα). (widmen), ἀφιερώνω.

Zuschreyen, v. n. φωνάζω πρός τινα, ἐπιβοῶ.

Zuschrift, die, τὸ γράμμα, ἡ γραφή. (Zueignungsschrift), τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις.

Zuschuß, der, προσθήκη πληρωμῆς.

Zuschütten, v. a. χύνω παρ' ἀπάνω. — γεμίζω (ἕναν λάκκον μὲ χῶμα κ. τ. ε.).
Zuschwören, v. a. einem etwas, βεβαιώνω μὲ ὅρκον.
Zusehen, v. a. κυτάζω, βλέπω, θεωρῶ.
Zusehends, ad. ὀφθαλμοφανῶς.
Zu sehr, ad. παρὰ πολὺ, παρὰ πολλά.
Zusetzen, v. a. προσθέτω. einen Topf —, βάνω ἕνα τζουκάλι εἰς τὴν φωτιάν. (verlieren), χάνω, ἔχω ζημίαν, ζημιώνομαι. (eine Thüre ꝛc.), σκεπάζω μίαν θύραν κ. τ. ε. μὲ σανίδια ἢ μὲ ἄλλο τι. v. n. einem —, θλίβω, στενοχωρῶ, δὲν ἀφίνω ἡσυχίαν. (abmatten, von Krankheiten), ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις.
Zusiegeln, v. a. βουλλώνω.
Zuspitzen, v. a. κάμνω μυτερὸν, σουβληρόν.
Zusperren, s. Zuschließen.
Zusprechen, v. a. Muth —, ἐγκαρδιώνω. Trost —, παρηγορῶ. einem etwas —, ἀποφασίζω νὰ λάβῃ τινάς τι. v. n. einem —, (besuchen), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω νὰ ἰδῶ.
Zuspringen, v. n. προσπηδῶ, πηδῶ εἰς βοήθειαν. (als ein Schloß), σφαλῶ ἀπὸ μιᾶς καὶ μὲ ὁρμὴν (ὡς μερικαῖς κλειδαριαῖς).
Zuspruch, der, ἡ ἐπίσκεψις.
Zuspünden, v. a. στουμπώνω (τὸ βουτζί).
Zustand, der, ἡ κατάστασις.
Zuständig, a. ὁποῦ ἀνήκει, ἀνήκων.
Zustatten kommen, v. n. ὠφελῶ.
Zustecken, v. a. στερεώνω ἢ σφαλῶ μὲ καρφίτζαις. (ὡς τὰ λαιμομάνδυλα τῶν γυναικῶν). einem etwas —, δίδω τινός τι κρυφίως.
Zustehen, v. n. ἀνήκει, εἶναι ἀνῆκον.
Zustellen, v. a. (eine Oeffnung), σκεπάζω (μίαν τρύπαν μὲ ἕνα σανίδι ἢ μὲ ἄλλο τι). (übergeben), παραδίδω (ἕνα πρᾶγμα). Glauben —, πιστεύω.
Zustopfen, v. a. στουμπώνω, σφαλῶ μὲ στούμπωμα. (flicken), μπαλώνω.
Zustoßen, v. n. σπρώχνω δυνατά. (begegnen, geschehen), συμβαίνει, γίνεται, τυχαίνει.
Zuströmen, v. n. προσρέω, προστρέχω.
Zustutzen, v. a. (einem Pferde, einem Hunde die Ohren), κόπτω, χωρίζω, κοντεύω (τὰ αὐτιὰ τοῦ ἀλόγου, τοῦ σκυλιοῦ). einen Menschen, στολίζω, καλλωπίζω, σωφρονίζω.
Zuthat, die, τὰ ἀναγκαῖα, (δηλαδὴ κλωσταῖς, ἐσώπανον κ. τ. ε. ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ ῥάπτης).
Zuthätig, a. ὁποῦ προσκολλᾶται, δείχνει ἀγάπην, κολακεύει, (ὡσὰν τὸ σκυλὶ εἰς τὸν αὐθέντην του κ. τ. ε.)
Zu Theil werden, πίπτω εἰς μέρος τινος. es wird mir zu Theil, λαμβάνω (ὡς μερίδιόν μου).
Zutheilen, v. a. διαμοιράζω. δίδω (ὡς μερίδιον).
Zuthulich, s. Zuthätig.
Zuthun, v. a. σφαλῶ, σφαλίζω, κλείω. sich —, σφαλίζομαι. zu einem —, προσκολλοῦμαι εἴς τινα, τοῦ δείχνω ἀγάπην.
Zuthun, das, ohne mein Zuthun, χωρὶς νὰ κάμω ἐγὼ τίποτες, χωρὶς βοήθειάν μου.
Zutragen, v. a. φέρω κοντὰ, φέρω (οἷον ξύλα, πέτραις διὰ κτίσιμον). sich —, συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ.
Zuträglich, a. ὠφέλιμος.
Zutrauen, v. n. ἐμπιστεύομαι. einem etwas —, πιστεύω ὅτι ἠμπορεῖ τινὰς νὰ κάμῃ, νομίζω τινὰ ἱκανόν.
Zutrauen, das, ἡ ἐμπιστοσύνη.

Zutraulich, *a.* ὁποῦ ἐμπιστεύεται, ὁποῦ δὲν ἔχει ὑποψίαν. φιλικός.
Zutraulichkeit, die, ἡ προθυμία εἰς ἐμπιστοσύνην.
Zutreffen, *v. n.* es trifft zu, εἶναι σωστὸν, συμφωνεῖ, ἔχει τὸν τόπον του. ἀληθεύεται.
Zutreiben, *v. a.* διώχνω κοντά.
Zutreten, *v. a.* σφαλῶ (μίαν τρύπαν) πατῶντας μὲ τὸ ποδάρι. *v. n.* πλησιάζω, πηγαίνω κοντά.
Zutrinken, *v. a.* πίνω πρῶτος ἀπὸ ἕνα ποτῆρι διὰ νὰ πιῇ ἔπειτα καὶ ἄλλος. (eine Gesundheit), πίνω εἰς τὴν ὑγίειαν τινός.
Zutritt, der, ἡ εἴσοδος.
Zutritt haben bey einem, ἔχω εἴσοδον, ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνω εἴς τινα.
Zuverlässig, *a.* βέβαιος, ἀναμφίβολος.
Zuverlässigkeit, die, ἡ βεβαιότης, τὸ ἀναμφίβολον.
Zuversicht, die, βεβαία ἐλπίς (ἐλπίδα).
Zuversichtlich, *a.* ὁποῦ ἐλπίζει βέβαια. *ad.* μὲ βεβαίαν ἐλπίδα.
Zuvor, *ad.* προτήτερα.
Zuvörderst, *ad.* πρῶτα, κατὰ πρῶτον, πρὸ πάντων.
Zuvor kommen, *v. n.* προφθάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον. einem Uebel —, ἐμποδίζω ἕνα κακὸν μὲ προφυλακτικὰ μέτρα.
Zuvorkommend, *a.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, πολιτικός.
Zuvor thun, *v. a.* es einem in einer Sache, ὑπερβαίνω τινὰ εἰς ἕνα πρᾶγμα.
Zuwachs, der, ἡ αὔξησις.
Zuwachsen, *v. n.* σκεπάζομαι (μὲ χόρτα, μὲ δένδρα), — das Futter für das Vieh wächst mir zu, ἡ τροφὴ διὰ τὰ ζῶα προέρχεται ἀπὸ τὰ χωράφιά μου, δὲν τὴν ἀγοράζω ἀπὸ ἄλλους.
Zuwege bringen, *v. a.* ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν. προξενῶ.
Zuwehen, *v. a.* σκεπάζω φυσσῶντας (οἷον· ὁ ἀέρας, ὅταν ῥίχνει τὸ χιόνι εἰς ἕνα μέρας). herzuwehen, φέρω κοντὰ φυσσῶντας.
Zuweilen, *ad.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς.
Zuweisen, *v. a.* διευθύνω. einem einen Käufer ꝛc. zuweisen, προξενῶ εἴς τινὰ ψουνιστὴν κ. τ. ε.
Zuwenden, *v. a.* γυρίζω πρὸς—. (verschaffen), προξενῶ (μάλιστα ἕνα κέρδος).
Zuwerfen, *v. a.* einem etwas, ῥίπτω εἴς τινά τι (οἷον· ἕνα μανδύλι κ. τ. ε.) eine Thür ꝛc., σφαλῶ μίαν θύραν κ. τ. ε. μὲ ὁρμήν. mit Erde ꝛc. —, γεμίζω μὲ χῶμα κ. τ. ε.
Zuwider, *ad.* ἐνάντιον. es ist mir zuwider, μοι εἶναι δυσάρεστον, με κάμνει ἀναγοῦλαν.
Zuwinken, *v. a.* einem, νεύω, δίδω ἕνα νεῦμα εἴς τινα.
Zu wissen thun, δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ.
Zuzählen, *v. a.* δίδω μετρῶντας τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο.
Zuzäunen, *v. n.* σφαλῶ μὲ φράκτην.
Zuzeiten, *ad.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς.
Zuziehen, *v. a.* (einen Vorhang), τραβῶ ἕνα καταπέτασμα (τουρκ. ἕναν περδὲν). (Vieh ꝛc.), τρέφω ζῶα κ. τ. ε. (verursachen), προξενῶ, δίδω ἀφορμήν. ich ziehe mir ein Fieber ꝛc. zu, ἐμπίπτω εἰς θέρμην κ. τ. ε. κολλῶ θέρμην κ. τ. ε. μὲ ἀδικόν μου πταίσιμον.
Zuzucht, die, νέα ζῶα ὁποῦ τρέφει τινάς.

Zwacken, v. a. τζιμπῶ μὲ τὰ νύχια.
Zwang, der, ἡ βία, ἀνάγκη. einen Zwang anthun, βιάζω τινα.
Zwängen, v. a. βιάζω, ἐμπήγω μὲ βίαν.
Zwanghufig, a. (ἄλογον) ὁποῦ ἐλάβωσε τὸ νύχι του. —werden, λαβώνω τὸ νύχι.
Zwanggesinde, das, δοῦλοι ἢ δουλεύτραις ὁποῦ εἶναι βιασμένοι νὰ δουλεύουν μερικὸν καιρὸν εἰς ἕναν τόπον.
Zwangdienst, der, βιασμένη δουλειά.
Zwangmühle, die, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι βιασμένοι οἱ χωριάται νὰ ἀλέθουν τὰ γεννήματά των.
Zwangsmittel, das, βιαστικὸν μέσον.
Zwanzig, nu. εἴκοσι.
Zwanziger, der, ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν εἴκοσι καὶ τῶν τριάντα χρονῶν.
Zwanzigkreuzer, der, τὸ εἰκοσάρι, (μονέδα).
Zwanzigste, a. εἰκοστός. ein und zwanzigste, zwei und zwanzigste 2c., εἰκοστὸς πρῶτος, δεύτερος κ. τ. ε.
Zwar, ad. τῇ ἀληθείᾳ, βέβαια.
Zweck, der, ὁ σκοπός.
Zwecke, die, μικρὸν καρφί.
Zwecken, v. a. καρφώνω μὲ μικρὰ καρφιά.
Zwecken, v. n. ἔχω σκοπόν.
Zweckmäßig, a. ἁρμόδιος εἰς τὸν σκοπόν, σύμφωνος μὲ τὸν σκοπόν.
Zweckwidrig, a. ἐνάντιος εἰς τὸν σκοπόν.
Zweifel, der, ἡ ἀμφιβολία.
Zweifelhaft, a. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος.
Zweifelhaftigkeit, die, τὸ ἀβέβαιον, ἡ ἀβεβαιότης.
Zweifeln, v. n. ἀμφιβάλλω. an einer Sache—, ἀμφιβάλλω εἰς ἕνα πρᾶγμα.
Zweifelsucht, die, ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ.
Zweifelsüchtig, a. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ.
Zweifler, Zweifeler, der, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμφιβάλλει, σκεπτικός.
Zweig, der, τὸ κλαδί, κλωνάρι. (μεταφ.) εἶδος. μέρος.
Zwerch, ad. πλαγίως.
Zwerchart, s. Querart.
Zwerchfell, das, τὸ διάφραγμα.
Zwerg, der, ὁ νάνος, (τουρκ. τζουτζές).
Zwergin, die, ἡ νάνα.
Zwergbaum, der, μικρὸν δένδρον.
Zwergbohne, die, μικρὸν φασοῦλι.
Zwergerbse, die, μικρὸς ἀρακάς.
Zwetsche, die, s. Pflaume.
Zwey, nu. δύω, δύο. die Zweye (in der Karte), ἡ δύο (εἰς τὰ χαρτιά).
Zweyblättrig, a. δίφυλλος.
Zweydeutig, a. ἀμφίβολος, ὁποῦ ἔχει διπλὸν νόημα.
Zweydeutigkeit, die, ἡ ἀμφιβολία, τὸ διπλὸν νόημα.
Zweydrähtig, a. ἀπὸ δύο κλωσταῖς συμπλεγμένος.
Zweyerley, a. indecl. δύο λογιῶν.
Zweyfach, s. Zwiefach.
Zweyfalter, der, s. Schmetterling.
Zweyjährig, a. διετής, δύο χρόνων.
Zweykampf, der, ἡ μονομαχία.
Zweymahl, ad. δύο φοραῖς.
Zweymahlig, a. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε δύο φοραῖς.
Zweymännisch, ein zweymännisches Bett, κρεββάτι διὰ δύο ὑποκείμενα.
Zweyschneidig, a. δίστομος, ὁποῦ κόπτει ἀπὸ τὰ δύο μέρη.
Zweyschürig, a. zweyschürige Schafe, πρόβατα ὁποῦ κουρεύονται δύο φοραῖς τὸν χρόνον.

Zweysitzig, *a.* (ἁμάξι) διὰ δύο ἀνθρώπους.

Zweyspännig, *a.* (ἁμάξι) ζευγμένον μὲ δύο ἄλογα.

Zweystimmig, *a.* (τραγοῦδι) διὰ δύο φωνάς.

Zweysylbig, *a.* δισύλλαβος.

Zweytägig, *a.* διήμερος, δύο ἡμερῶν.

Zweytens, *ad.* δεύτερον.

Zweytheilig, *a.* διμερὴς, ὁποῦ ἔχει δύο μέρη.

Zweywuchs, der, ἡ ῥαχῖτις, πάθος τῶν μικρῶν παιδιῶν εἰς τὸ ὁποῖον στραβώνονται τὰ ποδάρια.

Zweyzackig, *a.* (πηροῦνι) ὁποῦ ἔχει δύο δόντια.

Zweyzüngig, *a.* δίγλωσσος, ὁποῦ ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα ἐννοεῖ.

Zweyzüngigkeit, die, τὸ δίγλωσσον.

Zwick, der, s. Zwecke.

Zwickel, der, (am Strumpfe), πλούμισμα τοῦ τζουραπιοῦ κοντὰ εἰς τὸν ἀστραγαλόν.

Zwickelbart, der, τὸ μουστάκι, τὰ μουστάκια.

Zwicken, *v. a.* τζιμπῶ (μὲ τὰ νύχια).

Zwickmühle, die, (im Mühlenspiel), διπλὸν τριόδι. eine Zwickmühle an jemanden haben, ἔχω τὸν τρόπον νὰ βιάσω τινὰ νὰ μοῦ δίδῃ ἄσπρα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν.

Zwickzange, die, τὸ τζιμπίδι.

Zwieback, der, τὸ παξιμάδι.

Zwiebel, die, τὸ κρομμύδι.

Zwiebelgewächs, das, φυτὸν κρομμυδοειδές.

Zwiebeln, *v. a.* jemanden (im gem. Leben), παιδεύω τινά, τὸν πέρνω ἄσπρα.

Zwiebrachen, *v. n.* ἀλετρίζω τὸ χωράφι ἐκ δευτέρου.

Zwiefach, *a.* διπλὸς, διπλάσιος.

Zwiefalter, der, s. Schmetterling.

Zwiefältig, s. Zwiefach.

Zwier, *ad.* (veralt.) δύο φοραῖς, δίς.

Zwiespalt, der, Zwietracht, die, ἡ διχόνοια.

Zwillich, der, εἶδος πανιοῦ χονδροῦ (διὰ χειρομάνδυλα καὶ τραπεζομάνδυλα).

Zwilling, der, ὁ δίδυμος.

Zwinge, die, πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον συσφίγγουν σανίδια νεοκολλημένα. — am Stocke, ἄκρα σιδηρένια, στεφανάκι σιδηρένιον εἰς ἕνα δεκανίκι.

Zwingen, *v. a.* βιάζω, ἀναγκάζω.

Zwinger, der, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ τῶν ὀσπητιῶν.

Zwirn, der, ἡ κλωστὴ, ἡ κλωσταῖς, τὸ ῥάμμα.

Zwirnen, *v. a.* συγκλώθω.

Zwirnen, *a.* ἀπὸ κλωσταῖς, ἀπὸ ῥάμμα.

Zwirnmühle, die, μύλος τις διὰ κλώσιμον τοῦ ῥάμματος.

Zwischen, *prp.* μεταξύ.

Zwischenraum, der, τὸ μεταξὺ διάστημα.

Zwischenreich, das, Zwischenregierung, die, ἡ μεσοβασιλεία.

Zwischenspiel, das, τὸ μεσοδράμα, μικρὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὸ θέατρον μεταξὺ ἄλλων δραμάτων.

Zwischenzeit, die, τὸ μεταξὺ διάστημα καιροῦ.

Zwischgold, das, s. Blattgold.

Zwist, der, Zwistigkeit, die, ἡ διχόνοια, διαφορά.

Zwistig, *a.* διχόνους, ὁποῦ ἔχει διαφοράν.

Zwitschern, *v. a.* κηλαδῶ (ὡς τὰ μικρὰ νεογέννητα πουλία).

Zwitschern, das, τὸ κηλάδημα (τῶν μικρῶν πουλιῶν).

Zwitter, der, ὁ ἑρμαφρόδιτος, ἀρσενοθήλυκος.
Zwo, s. Zwey.
Zwölf, nu. δώδεκα.
Zwölfeck, das, τὸ δωδεκάγωνον.
Zwölfhundert, nu. χίλιοι διακόσιοι.
Zwölfjährig, a. δωδεκαετὴς, δώδεκα χρόνων.
Zwölflöthig, a. (ἀσῆμι) ὁποῦ ἔχει δώδεκα λότια καθαρὰ ἀνάμεσα εἰς δεκάξι λότια.
Zwölfpfünder, der, κανόνι ὁποῦ ῥίπτει ἕνα βόλι ἀπὸ δώδεκα φούντια.
Zwölfpfündig, a. δώδεκα φουντιῶν.
Zwölfte, a. δωδέκατος.
Zwölftel, das, τὸ δωδεκατημόριον.
Zwölftens, ad. δωδέκατον.
Zymbel, Zylinder, s. Cymbel, Cylinder.

Benennungen einiger Länder, Städte, Völker, Flüsse, Gebirge u. s. w.

Ὀνόματα μερικῶν τόπων, πόλεων, ἐθνῶν, ποταμῶν, βουνῶν κ. τ. ε.

(Nur solche sind hier angeführt, welche im Griechischen anders als im Deutschen genannt werden.)

(Μόνον ἐκεῖνα ἀναφέρονται ἐδῶ, ὁποῦ ἔχουσι ἄλλα ὀνόματα παρὰ εἰς τὰ γερμανικά.)

Afrika, ἡ Ἀφρική.
Afrikaner, afrikanisch, Ἀφρικάνος, ἀφρικάνικος.
Aegypten, ἡ Αἴγυπτος, (τουρκ. τὸ Μισίρι).
Aegypter, ägyptisch, Αἰγύπτιος.
Albaneser, Arnaut, Ἀρβανίτης.
Amerika, ἡ Ἀμερική.
Amerikaner, amerikanisch, Ἀμερικάνος, ἀμερικάνικος.
Arabien, ἡ Ἀραβία.
Araber, arabisch, Ἄραψ, Ἀράπης, ἀραβικός.
Armenien, ἡ Ἀρμενία.
Armenier, armenisch, Ἀρμένιος, Ἀρμένος, ἀρμένικος.
Asien, ἡ Ἀσία.
Asiate, asiatisch, Ἀσιάτης, ἀσιάτικος.
Athen, Ἀθῆναι, (auch gemein: Ἀθῆνες).
Athener, Ἀθηναῖος.
Bayern, ἡ Μπαναρία, Μπαβαρία.
Bayer, Μπαβάρος.
Böhmen, ἡ Μποεμία.
Böhme, Μποέμος.
Britannien, ἡ Βρετανία.
Britte, Βρετάνος.
Candia, ἡ Κρήτη.
China, ἡ Κίνα.
Chinese, Κινέζος.
Constantinopel, ἡ Κωνσταντινούπολις, auch: ἡ πόλις.
Cypern, ἡ Κύπρος.
Cyprier, Κυπριώτης.
Däne, ὁ Δάνος.
Dänemark, ἡ Δανία, Δανεμάρκα.
Deutscher, Γερμανὸς, (τουρκ. Νέμτζος). deutsch, γερμανικὸς, (τουρκ. νέμτζικος).
Deutschland, ἡ Γερμανία, (τουρκ. ἡ Νεμτζιά).
Donau, ὁ Δούναβος.

England, ἡ Ἀγγλία (κοινῶς· Ἰγγιλτέῤῥα).
Engländer, Ἄγγλος, (κοινῶς· Ἰγγλέζος).
Englisch, Ἀγγλικὸς, (κοινῶς· Ἰγγλέζικος).
Europa, ἡ Εὐρώπη.
Europäer, Εὐρωπαῖος.
Franke, ὁ Φράγκος.
Frankenland, (d. i. Frankreich, Italien, Deutschland), ἡ Φραγκιά.
Frankreich, ἡ Γαλλία, (κοινῶς· ἡ Φράντζα).
Franzose, Γάλλος, (κοινῶς· Φραντζέζος).
Französisch, γαλλικὸς (κοινῶς· φραντζέζικος).
Gothe, τὸ Γότθος. gothisch, γοτθικός.
Grieche, ὁ Ἕλλην. Neugrieche besonders: ὁ Γραικὸς, Ῥωμαῖος. jetzt auch: Ἕλλην.
Griechisch, ἑλληνικός. neugriechisch, ῥωμαϊκός. Das Griechische (alt), τὰ ἑλληνικά. (neu), τὰ ῥωμαϊκὰ, τὰ ἁπλὰ, ἡ κοινὴ διάλεκτος.
Groß-Britannien, ἡ μεγάλη Βρεταννία.
Helvetien, ἡ Ἑλβετία.
Helvetier, Ἑλβέτιος.
Holland, ἡ Ὀλλάνδα.
Holländer, Ὀλλανδέζος.
Indien, ἡ Ἰνδία.
Indier, Ἰνδός, Ἰνδιάνος.
Italien, ἡ Ἰταλία.
Italiäner, Ἰταλός, Ἰταλιάνος.
Judäa, ἡ Ἰουδαία.
Jude, ὁ Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος.
Jüdisch, ἑβραΐικος, ἑβραϊκός.
Karthago, ἡ Καρχηδών.
Karthager, ὁ Καρχηδόνιος.
Kleinasien, ἡ μικρὴ Ἀσία, Ἀνατολή.
Korinth, ἡ Κόρινθος.
Lausitz, ἡ Λουσατία.
Leipzig, ἡ Λειψία, Λείψια.
Levante, die, ἡ Ἀνατολή, οἱ ἀνατολικοὶ τόποι.
London, ἡ Λόνδρα.
Mähren, ἡ Μοραυία.
Maltha, ἡ Μάλτα.
Malthesser, ὁ Μαλτέζος.
Mayn, der, ὁ Μένος (ποταμός).
Meder, ὁ Μῆδος.
Medien, ἡ Μηδία.
Mohr, ὁ Ἀράπης.
Mohrin, ἡ Ἀράπησσα.
Moldau, ἡ Μολδαυία.
Moskau, ἡ Μόσκβα.
Moskauer, Μοσκοβίτης.
Natolien, ἡ Ἀνατολή.
Neapel, ἡ Νεάπολις.
Nordamerika, ἡ βόρειος Ἀμερική.
Oesterreich, ἡ Ἀουστρία.
Oesterreicher, österreichisch, Ἀουστριακός.
Ofen, τὸ Μπούδιμι.
Ostindien, ἡ ἀνατολικὴ Ἰνδία.
Ostsee, die, ἡ Βαλτικὴ θάλασσα.
Paris, τὸ Παρίσι.
Perser, ὁ Πέρσης.
Persien, ἡ Περσία.
Phönicien, ἡ Φοινικία.
Phönicier, ὁ Φοίνιξ, Φοινικιός.
Pole, ὁ Λέχος, Πολῶνος.
Polen, ἡ Λεχία, Πολωνία.
Polnisch, λέχικος.
Prag, ἡ Πράγα.
Preuße, ὁ Προῦσσος.
Preußen, ἡ Προυσσία.
Preußisch, προύσσικος.
Rhein, der, ὁ Ῥῆνος (ποταμός).
Rom, ἡ Ῥώμη.
Römer, ὁ Ῥωμαῖος, (κοινῶς· Ῥωμάνος).
Russe, ὁ Ῥοῦσσος. russisch, ῥούσσικος.
Rußland, ἡ Ῥουσσία, Ῥωσσία.

Sachse, ὁ Σάξων.
Sachsen, ἡ Σαξωνία.
Sächsisch, σαξωνικός.
Schlesien, ἡ Σιλεσία.
Schlesier, ὁ Σιλέζος.
Schotte, ὁ Σκότος, (Σκοτέζος).
Schottland, ἡ Σκοτία.
Schwede, ὁ Σουέκος, (Σουέτζος).
Schweden, ἡ Σουεκία.
Schweiz, die, ἡ Ἑλβετία, κοινῶς· ἡ Σφαϊτζάρια.
Sibirien, ἡ Σιβηρία.
Siebenbürgen, ἡ Τρανσιλβανία, ἡ Ἑπτάπολις.
Spanien, ἡ Ἱσπανία.
Spanier, ὁ Ἱσπανὸς, κοινῶς· Σπανιόλος.
Süd-Amerika, ἡ νότειος Ἀμερική.
Tatar, ὁ Τατάρος.
Tatarey, die, ἡ Ταταρία.
Thessalonich, ἡ Θεσσαλονίκη, (Σαλονίκη).
Türke, ὁ Τοῦρκος.
Türkey, die, ἡ Τουρκία, Τουρκιά.
Türkin, ἡ Τούρκησσα.
Türkisch, τούρκικος.
Unger, ὁ Οὐγγάρος, Οὔγγρος.
Venedig, ἡ Βενετία.
Wallache, ὁ Βλάχος.
Wallachey, ἡ Βλαχία.
Westindien, ἡ δυτικὴ Ἰνδία.
Wien, ἡ Βιέννα.
Zigeuner, ὁ Γύφτης. zigeunerisch, γύφτικος.

Männer- und Frauennahmen.

Achilles, Ἀχιλλεύς.
Agnes, Ἁγνή.
Alexander, Ἀλέξανδρος.
August, Αὔγουστος.
Barbara, ἡ Βαρβάρα.
Basilius, Βασίλειος.
Christoph, Χριστόφορος.
Carl, Κάρολος, Κάρλος.
Claudius, Κλαύδιος.
Dorothea, Δωροθέα.
Elias, Ἠλίας.
Elisabeth, Ἐλισάβετ.
Eva, Εὔα.
Franz, Φραγκίσκος.
Georg, Γεώργιος.
Gottlieb, Θεόφιλος.
Gregor, Γρηγόριος.
Hannchen, Ἰωαννίσκη.
Hänschen, Ἰωαννίσκος, Γιάγκος.
Heinrich, Ἑνρίκος.
Helena, Ἑλένη.
Hiob, Ἰώβ.
Ignatius, Ἰγνάτιος.
Isaak, Ἰσαάκ.
Jakob, Ἰακὼβ, Ἰάκωβος.
Jeremias, Ἰερεμίας.
Johann, Ἰωάννης, Ἰάννης.
Johanna, Ἰωάννα.
Joseph, Ἰωσήφ.
Julian, Ἰουλιανός.
Julie, Ἰουλία.
Katharina, Καθαρίνα, Αἰκατερίνα.
Lene, Lenchen, Ἑλενίσκη, Ἑλενίτζα, Ἑλεγκώ.
Lorenz, Λαυρέντιος.
Ludwig, Λουδοβῖκος.

Magdalene, *Μαγδαληνή*.
Margarethe, *Μαργαρίτη*.
Maria, *Μαρία*.
Michael, *Μιχαήλ*.
Moritz, *Μαυρίτιος*.
Moses, *Μωϋσῆς*.
Nikolaus, *Νικόλαος*.
Noah, *Νωέ*.
Otto, *Ὄτθων*, *Ὄττων*.
Paul, Paulus, *Παῦλος*.
Peter, *Πέτρος*.
Philipp, *Φίλιππος*.
Salomo, *Σολομών*.
Simson, *Σαμσών*.
Theodor, *Θεόδωρος*.
Wilhelm, *Βιλέλμος*, **Γουλιέλμος**.
Zacharias, *Ζαχαρίας*.

Kurze grammatische Anleitung zur neugriechischen Sprache.

I.

Die Declinationen.

1. Der Artikel.

bestimmt: der, die, das

Singul.

Nom.	ὁ, ἡ, τὸ
Gen.	τοῦ, τῆς, τοῦ
Dat.	τῷ, τῇ, τῷ
Acc.	τὸν, τὴν, το

Plural.

Nom.	οἱ, αἱ (ἡ), τὰ
Gen.	τῶν
Dat.	τοῖς, ταῖς, τοῖς
Acc.	τοὺς, τὰς (ταῖς), τὰ

unbestimmt: ein, eine, ein

nur Singul.

εἷς (ἕνας), μία, ἕν (ἕνα).
ἑνὸς μιάς, ἑνὸς
ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ
ἕνα (ἕναν), μίαν, ἕν (ἕνα)

Plural hat der unbestimmte Artikel nicht.

2. Die Hauptwörter und Beywörter.

Erste Declination.

Endung α, η, (w.)*) ας, ης; (m.)

	Singular.	Plural.
N.	α, η, ας, ης	αι (αις)
G.	ας, ης, ου	ῶν
D.	ᾳ, ῃ, ᾳ, ῃ	αις
A.	αν, ην, αν, ην	ας (αις)
V.	α, η, α, η	αι (αις)

fremde, besonders türkische auf ας, ης, ες, haben im Gen. α, η, ε, keinen Dat. und im Acc. αν, ην, εν, im Plur. αδες, ηδες, εδες im N. u. A., im G. άδων, ηδων, εδων.

---

*) m. bedeutet männlich, w. weiblich, s. sächlich.

Zweyte Declination.

Endung ος (meist m. wenig w.), ον, ι (s.) ι sind eigentlich abgekürzte von ιον und gehen daher so, als hätten sie ιον.

	Sing.	Plural.
N.	ος, ον	οι α
G.	ου	ων
D.	ῳ	οις
A.	ον	ους α
V.	ε, ον	οι α

z. B. ὁ φίλος, der Freund, τὸ βιβλίον, das Buch.

Dritte Declination.

Alle andere Endungen außer den vorangeführten. Alle Geschlechter.

	Sing.	Plural.
N.	. . . .	
G.	ος	ων
D.	ι	σι
A.	α	ας
V.	geht wie Nom.	

z. B. ῥήτωρ Redner, Gen. ῥήτορος.

Die gemeine Sprache giebt vielen Worten dieser Declination die Endung ας, als ὁ ῥήτορας, und dem weibl. auf α, als ἡ μητέρα, Mutter, statt μήτηρ.

Fremde, besonders türkische auf ας, rechnet man zur ersten Declination.

Die Beywörter gehen, zufolge ihrer Endungen, nach den verschiedenen Declinationen, z. B. καλὸς, gut, guter, nach der zweyten; καλὴ, gute, nach der ersten, σώφρων bescheiden, verständig, Gen. σώφρονος nach der dritten u. s. w. Die meisten Beywörter haben die drey Endungen ος, η, ον. Mehrere im m. und w. ος, in gemeiner Sprache aber auch ος, η, z. B. ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, unsterblich, (gem. ἀθάνατος, ἀθάνατη).

Anm. Die dritte Declination hat, wegen der darin bey einigen Wörtern statt findenden Zusammenziehungen, noch mehrere Veränderungen, die aber in eine ausführlichere Sprachlehre gehören.

Die Comparation oder Steigerung geschieht durch Anhängung der Sylben ότερος für den Comparativ und ότατος für den Superlativ. Diejenigen Beywörter aber, welche die Endung ης oder ων haben, machen den Comparativ in έστερος, ονέστερος und den Superlativ in έστατος, ονέστατος, die auf ύς haben ύτερος, ύτατος, z. B. μικρὸς, μικρότερος, μικρότατος; σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, βαρύς, βαρύτερος, βαρύτατος.

Diese Superlative haben nur die Bedeutung einer Verstärkung, nicht aber des höchsten Grades, z. B. βαρύτατος heißt nicht der schwerste, sondern: sehr schwer, äußerst schwer. Daher drückt man den deutschen Superlativ durch den Zusatz πλέον (mehr) aus, z. B. ὁ πλέον βαρύτερος der schwerste.

Wird ein Beywort adverbialisch gesetzt, so giebt man ihm die Endung ὰ, oder ᾶ) z. B. καλὰ (od. καλᾶ) gut. Doch auch die Endung ῶς (nach altgrie-

chischer Art) ist gewöhnlich, und bleibt auch durchaus bey denen auf ης und ων, z. B. ἀληθῶς, wahr, σωφρόνως, bescheiden.

II.

Die Fürwörter (pronomina) findet man im Wörterbuche, an ihrer Stelle im Alphabet. Was sonst darüber zu sagen ist, muß man in einer ausführlichern Sprachlehre suchen.

III.

Conjugation des Zeitworts, (Verbum). Hülfszeitwörter giebt es nicht, außer θέλω ich will, womit das futurum, und εἶχα ich hatte, womit das plusquamperf. (nach gemeiner Art) gebildet wird.

Erste Conjugation.

Solche, die den Ton auf der vorletzten Sylbe haben.

Activum.

Indicativ.

Präsens.	Imperf.
Sing. 1. ω, 2. εις, 3. ει	Sing. 1. α (ον), 2. ες, 3. ε
Plur. 1. ομεν, 2. ετε, 3. ουσι (ουν)	Plur. 1. αμεν, 2. ετε, 3. αν (αν).

Aorist (vergangene Zeit überhaupt*).

Sing. 1. σα, ξα, ψα. 2. ες (ας), 3. ε. Plur. 1. αμεν, ατε (ετε), αν (z. B. γράφω, schreibe, imperf. ἔγραφα, (— φον) schrieb, Aor. ἔγραψα habe geschrieben).

Futurum.

1. bestimmt.	2. ungewiß.
θέλω — σει, — ξει, — ψει	ἤθελα — σῃ, — ξῃ, — ψῃ
θέλεις	ἤθελες u. s. w.
(z. B. θέλω ἀκούσει, γράψει), ich werde hören, schreiben.	(z. B. ἤθελα ἀκούσῃ, γράψῃ, ich würde hören, schreiben.

Conjunctiv.

Präsens.	Aorist.
Sing. 1. ω, 2. ῃς, 3. ῃ	1. σω, ξω, ψω, 2. σῃς, ξῃς, ψῃς ꝛc.
Plur. 1. ωμεν, 2. ητε, 3. ωσι	wie im Präsens.

Imperativ.

Präsens.	Aorist.
ε (als γράφε)	σαι, ξαι, ψαι (als: γράψαι)

Infinitiv.

(ειν, als γράφειν.	σαι, ξαι, ψαι, als γράψαι).

---

*) Imperf. und Aor. nehmen meist die Vorsylbe ἐ an, als: γράφω schreibe, ἔγραφα, ἔγραψα.

Der Inf. wird fast nie gebraucht, man setzt dafür den Aorist des Conj. als: ἠμπορῶ νὰ γράψω ich kann schreiben.

Mittelwort oder Participium.

Präsens.	Aorist.
m. ων, w. ουσα, s. ον als: γράφων, γράφουσα, γράφον der, die, das schreibende.	ας, ασα, αν als: γράψας, —ψασα, —ψαν, der, die, das geschrieben hat.

In gemeiner Sprache ist das Mittelwort nur eins und indeclinabel auf ωντας, als: γράφωντας schreibend.

Passivum (auch Reciprocum).

Indicativ.

	Präsens.	Imperfectum.
Sing.	1. ομαι, 2. εσαι, 3. εται	1. όμην, 2. ου, 3. ετο
Plur.	1. όμεθα, 2. εσθε, 3. ονται (ομέσθεν)	1. όμεθα, 2. εσθε, 3. οντο
		(oder nach gemeiner Art):
		S. 1. ομουν, 2. οσουν, 3. οντανν
		P. 1. ομάσθαν, 2. οσάσθαν, 3. ονταν

	Aorist	(oder nach gemeiner Art):
Sing.	1. θην, 2. θης, 3. θη	1. θηκα, 2. θηκες, 3. θηκε
Plur.	1. θημεν, 2. θητε, 3. θησαν	1. θηκάμεν, 2. θηκέτε, 3. θηκαν

(Imp. und Aor. haben die Vorsylbe ἐ, daher z. B. ἐγραφόμην oder ἐγράφομουν, ἐγράφθην, ἐγράφθηκα).

Futurum.

1. bestimmt.	2. ungewiß.
Sing. θέλω —θῇ (z. B. θέλω ἀκουσθῇ ich werde gehört werden, θέλεις ἀκουσθῇ ꝛc.)	ἤθελα —θῇ, (z. B. ἤθελα ἀκουσθῇ ich würde gehört werden ꝛc.)

Conjunctiv.

	Präsens.	Aorist.
Sing.	1. ωμαι, 2. ησαι, 3. ηται	1. θῶ, 2. θῇς, 3. θῇ
Plur.	1. ωμεθα, 2. ησθε, 3. ωνται	1. θῶμεν, 2. θῆτε, 3. θῶσι (θοῦν).

Imperativ.

Präsens.	Aorist.
σου, ξου, ψου, (als: γράψου).	durch Umschreibung mit νὰ daß und dem A. d. Conj.

Infinitiv.

(—εσθαι	θῆναι)

Statt des Infinitivs braucht man auch hier das Präsens oder den Aorist, z. B. ἠμπορῶ νὰ ἀκουσθῶ ich kann gehört werden. Derselbe Fall ist in der 2ten Conjugation.

Mittelwort oder Participium.

Präsens.

m. όμενος, w. ομένη, s. όμενον, z. B. γραφόμενος 2c. der geschrieben wird.

Aorist.

m. θεὶς, w. θεῖσα, s. θέν, z. B. ἀκουσθεὶς, der gehört worden ist. Diese Formen braucht man nur im höhern Style.

Perfect, oder vergangene Zeit.

m. μένος, w. μένη, s. μένον (wobey manche Veränderungen des Consonanten in der Endsylbe vorgehen, auch (nach altgriech. Weise) zuweilen der erste Consonant des Worts verdoppelt und ε nachgesetzt wird, z. B. γεγραμμένος, od. γραμμένος, geschrieben.

Zweyte Conjugation.

Die zusammengezogenen in ῶ (mit dem Ton in der Endsylbe) für έω und άω *).

Activum.

Indicativ.

Präsens.

Sing. 1. ῶ, 2. εῖς, 3. εῖ
ᾶς ᾶ

Plur. 1. ῶμεν, 2. εῖτε, 3. οῦσι (οῦν)
ᾶτε ῶσι (οῦν)

Imperfectum (für έω u. άω)

1. οῦσα, 2. οῦσες, 3. οῦσε
1. ούσαμεν, 2. ούσετε, 3. οῦσαν

Aorist (für έω und άω).

Sing. 1. ησα, 2. ησας (σες), 3. ησε. Plur. 1. ήσαμεν, 2. ήσατε, (ησέτε). 3. ησαν.

Futurum.

bestimmt. θέλω —ήσει, θέλεις —ήσει u. s. w.

ungewiß. ἤθελα — —σῃ 2c. (z. B. φιλῶ f. φιλέω ich küsse, Präs. φιλεῖς, φιλεῖ 2c. Imp. ἐφιλοῦσα, ich küßte, Aor. ἐφίλησα ich habe geküßt, Fut. θέλω φιλήσει ich werde küssen, ἤθελα φιλήσῃ ich würde küssen, aber τιμῶ f. τιμάω ich ehre, Präs. τιμᾷς, τιμᾷ 2c.

Conjunctiv.

Präs.

Sing. 1. ῶ, 2. ῇς, 3. ῇ
ᾷς ᾷ

Plur. 1. ῶμεν, 2. ῆτε, 3. ;
ᾶτε

Aorist.

1. ήσω, 2. ήσῃς, 3. ήσῃ
1. ήσωμεν, 2. ήσητε, 3. ήσωσι (ήσουν)

Imperativ.

Präsens.

ει α z. B. φίλει küsse, τίμα ehre

Aorist.

ησαι z. B. φίλησαι, τίμησαι küsse, ehre (jetzt oder einmahl).

---

*) Die Endung όω, welche im Altgriechischen in ῶ zusammen gezogen wird, ist in όνω oder ώνω verwandelt und geht nach der ersten Conjugation.

Infinitiv.

εῖν, ᾶν   ῆσαι

(wofür aber ebenfalls der Conj. gesetzt wird, z. B. ἠμπορῶ νὰ φιλήσω ich kann küssen).

Mittelwort oder Participium.

Präsens.   Aorist.

ῶν, οῦσα, οῦν (v. έω)   ήσας, ήσασα, ῆσαν

ῶσα, ῶν, (v. άω)

(beides nur im edlern Style, gemeines Mittelw. οῦντας, ῶντας, als: φιλοῦντας, küssend).

Passivum.

Indicativ.

Präsens.

Sing. 1. οῦμαι, 2. εῖσαι, 3. εῖται.

ῶμαι, ᾶσαι, ᾶται.

Plur. 1. ούμεθα, (ούμεσθεν) 2. εῖσθε, 3. οῦνται.

ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.

Imperfectum.

Sing. 1. ούμην, 2. οῦ, 3. εῖτο.

ώμην, ῶ, ᾶτο.

Plur. 1. ούμεθα, 2. εῖσθε, 3. οῦντο.

ώμεθα, ᾶσθε, ῶντο.

(Anm. Das ist die edlere altgr. Form des Imperf., in gemeiner Sprache ist es: S. ούμουν, οῦσαν, οῦνταν, Pl. ούμασθαν, ούσασθαν, οῦνταν).

Aorist.

Sing. 1. ήθην, 2. ήθης, 3. ῆθη. Plur. 1. ήθημεν, 2. ήθητε, 3. ήθησαν.

(oder gemein: ήθηκα, ήθηκες, ήθηκε, ηθηκάμεν, ηθηκέτε, ήθηκαν).

Das Imperf. und der Aor. haben die Vorsylbe, (vor Consonanten ε), z: B. ἐφιλούμην, (ἐφιλούμουν) ich wurde geküßt, ἐφιλήθην (ἐφιλήθηκα), bin geküßt worden.

Futurum.

bestimmt.

θέλω — ηθῆ, θέλεις — ηθῆ ꝛc.

ungewiß.

ἤθελα — ηθῆ, ἤθελες — ηθῆ

(z. B. θέλω φιληθῆ, ἤθελα φιληθῆ, ich würde geküßt werden).

Conjunctiv.

Präsens.

Sing. 1. ῶμαι, 2. ῆσαι, 3. ῆται.

ᾶσαι, ᾶται.

Plur. 1. ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.

Aorist.

Sing. 1. ηθῶ, 2. ηθῆς, 3. ηθῆ.

Plur. 1. ηθῶμεν, 2. ηθῆτε, 3. ηθῶσι. (θοῦν).

(als: φιλῶμαι, φιληθῶ, τιμῶμαι, τιμηθῶ).

Imper. Präs. — οῦ (ῶ) Aorist: — ήσου.

Infinitiv.

Präsens.

εῖσθαι, ᾶσθαι

(als φιλεῖσθαι, τιμᾶσθαι geküßt, geehrt werden).

Aorist.

ηθῆναι

(als: φιληθῆναι, τιμηθῆναι einmal geküßt oder geehrt werden).

Anm. Der Infinitiv wird auch hier nicht gebraucht, sondern es ist, wie beym Passiv der ersten Conjug.

Mittelwort oder Participium.

Präsens.	Vergangene Zeit.
ούμενος, ουμένη, ούμενον.	ημένος, ημένη, ημένον
ώμενος, ωμένη, ώμενον.	

(als: φιλούμενος, τιμώμενος, φιλημένος, τιμημένος. s. auch oben das pass. Mittelw. der ersten Conjug.)

Aorist.

ηθείς, ηθεῖσα, ηθέν (nur im edlern Style).

Anm. 1. Das Imperf. des Indicativs dient in beiden Conjug. auch als Plusquamperfect des deutschen Conjunctivs, z. B. ἔγραφα, ich hätte geschrieben, ἐφίλουσα, ich hätte geküßt).

2. Das Plusquamperfectum des Indicativs beider Conjug. kann man brauchen mit εἶχα und dem Aor. d. Conj. als: εἶχα γράψῃ, ich hatte geschrieben; aber noch gewöhnlicher dient dafür der Aorist, der beides Perf. und Plusqm. ausdrückt.

Um ein griechisches Zeitwort zu conjugiren, muß man wissen: 1) das Präs. 2) den Aorist des Indicativ und Conjunctiv.

Das Wörterbuch zeigt das Präs. die activen Aoriste werden von diesem gemacht:

a. In der ersten Conjug. in dem man ein σ zu dem Consonanten der Endsylbe hinzufügt. Ist dieser Consonant β, π, φ, so entsteht daraus ψ, als: γράφω, ἔγραψα, γράψω; ist er γ, κ, χ, so wird ξ, als: βρέχω benetze, ἔβρεξα, βρέξω. Ist der Cons. ν, θ, ζ, so fällt er weg, als: πλύνω wasche, ἔπλυσα, πλύσω. Einige auf ζω haben auch ξ, als: παίζω spiele, ἔπαιξα, παίξω.

b. In der zweyten Conjug. durch die Endung ησα und ήσω. z. B. κτυπῶ schlage, ἐκτύπησα, κτυπήσω. Einige haben εσα, έσω, und einige ασα, άσω, als: καλῶ lade ein, ἐκάλεσα, καλέσω; γελῶ lache, ἐγέλασα, γελάσω.

Die passiven Aoriste werden aus den activen gebildet, indem man ψ in φ, ξ in χ verwandelt, z. B. σπρώχνω stoße, ἔσπρωξα, σπρώξω, im Pass. ἐσπρώχθην (—θηκα), σπρωχθῶ. Das σ (außer in denen auf ώνω) bleibt gewöhnl. z. B. λούω wasche, bade, ἔλουσα, λούσω, Pass. ἐλούσθην (—σθηκα), λουσθῶ, aber τυπώνω drucke, ἐτύπωσα, τυπώσω, Pass. ἐτυπώθην (—θηκα), τυπωθῶ.

In der zweyten Conjug. zeigt die Conjug. Tafel schon die Bildung der passiven Aoriste. Die, welche έσω und άσω im Activ haben, behalten das σ im Pass. als: ἐκαλέσθην (—σθηκα), καλεσθῶ.

Zeitwörter, welche von diesen Regeln abgehen, heißen abweichende. Es

sind folgende, deren Bedeutungen, da sie im Wörterbuche stehen, hier weggelassen sind *).

Präsens.	Aor. d. Ind.	Aor. d. Conj.	A. d. Imper.	A. d. Mittelw.
ἀναβαίνω	ἀνέβηκα	ἀνέβω	ἀνάβα	ἀναβάς
ἀποθνήσκω	ἀπέθανα	ἀποθάνω	(θάνε)	θανῶν
ἀποσταίνω	ἀπόστασα			
βάζω, βάνω	ἔβολα	βάλω	βάλε	βαλών
βλέπω	εἶδα, ἴδα	ἰδῶ	ἰδέ	ἰδών
γδέρνω	ἔγδειρα	γδάρω	γδάρε	fehlt
γίνομαι	ἔγινα	γένω	γίνε	fehlt
δίδω	ἔδωσα	δώσω	δόσε	δούς
ἐβγάζω	ἔβγαλα	ἐβγάλω	ἐβγάλε	
ἐβγαίνω	ἐβγῆκα, ἦβγα	ἔβγω, ἐβγῶ	ἔβγα	
ἐμβαίνω	ἐμβῆκα	ἔμβω	ἔμβα	ἐμβάς
ἐντρέπομαι	ἐντράπηκα	ἐντραπῶ		
ἐπιτυχαίνω	ἐπέτυχα	ἐπιτύχω		ἐπιτυχών
ἔρχομαι	ἦλθα (— θον)	ἔλθω	ἔλα	ἐλθών
εὑρίσκω	εὑρῆκα, ηὗρα	εὕρω		
	(im Paſſ. εὑρέθην (θηκα)	εὑρεθῶ		εὑρεθείς)
ἔχω	εἶχα	ἔχω		
καίω	ἔκαυσα	καύσω	καῦσαι	καύσας
	(im Paſſ. ἐκάηκα	καῶ)		
καταβαίνω	κατέβηκα	κατέβω	κατάβα	καταβάς
καταλαμβάνω	ἐκατάλαβα	καταλάβω	καταλάβε	καταλαβών
κλαίω	ἔκλαυσα	κλαύσω	κλαῦσαι	κλαύσας
λαμβάνω	ἔλαβα, — βον	λάβω	λάβε	λαβών
λέγω	[illegible]α	εἰπῶ	εἰπέ, εἰπές	
μανθάνω, μαθαίνω	ἔμαθα	μάθω	μάθε	μαθών
μνήσκω	ἔμεινα	μείνω	μεῖνε	
παραβαίνω	παρέβηκα	παρέβω	παράβα	παραβάς
πάσχω, παθαίνω	ἔπαθα, — θον	πάθω	πάθε	παθών
πέρνω, παίρνω	ἐπῆρα	πάρω	πάρε	
πηγαίνω, παγαίνω, πάγω	ἐπῆγα	πάγω		

*) Die hier nicht angegebenen Zeiten gehen regelmäßig; wo der Platz leer gelassen ist, fehlt die dahin gehörige Zeit.

Digitized by Google

Präsens.	Aor. d. Ind.	A. d. Conj.	A. d. Imper.	A. d. Mittelw.
πίνω	ἔπια	πιῶ	πίε	
πίπτω	ἔπεσα	πέσω		πεσών
στέκομαι	ἐστάθηκα	σταθῶ	στάσου	
συμβαίνει	συνέβηκε	συμβῇ		
τρώγω	ἔφαγα	φάγω	φάγε	φαγών
τυγχάνω, τυχαίνω	ἔτυχα, —χόν	τύχω		τυχών
ὑπόσχομαι	ὑποσχέθηκα (ὑπεσχέθην)	ὑποσχεθῶ		ὑποσχεθείς
φαίνομαι	ἐφάνην, —νηκα	φανῶ		φανείς
φεύγω	ἔφυγα, —	φύγω		
χαίρομαι	ἐχάρην, —ρηκα	χαρῶ		

Die Zeitwörter ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, βόσκω, εὔχομαι, κερδαίνω, παρασταίνω, σταίνω, συσταίνω, gehen als wenn ihre Endung έω wäre, folglich ἁμαρτάνω, als wäre es ἁμαρτέω ꝛc.

Die Adverbien, Präpositionen, Conjunctionen, Interjectionen findet man im Wörterbuche. Hier ist nur übrig anzugeben, welche Casus die Präpositionen regieren:

1. Den Genitiv haben: ὀντὶ, ἀντὶς, ἐκ oder ἐξ, δίχα (ἄνευ), πλὴν, πάρεξ, μέχρι, ἕνεκα, χάριν, und alle Adverbien, die als Präpositionen gebraucht werden, z. B. ἐπάνω, ὑποκάτω ꝛc.

2. Den Accus. haben: ἀνὰ, ἀπὸ, εἰς, μέ.

3. Den Genitiv und Accus.: διὰ, ἕως, κατὰ, μετὰ, ὑπὲρ, χωρίς.

4. Den Gen. Dat. und Accus. ἀμφὶ, ἐπὶ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπό. (in der gemeinen Sprache ist aber der Dativ fast ganz ungewöhnlich).

Συντομωτάτη γραμματικὴ γερμανικὴ, ἢ κανόνες τῆς κλίσεως καὶ τῆς συζυγίας τῶν ῥημάτων.

α) τὸ ἄρθρον.

τὸ ὡρισμένον. ἑνικός.

	ἀρσ.	θηλ.	οὐδ.
ὀν.	der	die	das
γεν.	des	der	des
δοτ.	dem	der	dem
αἰτ.	den	die	das

τὸ ἀόριστον. ἑνικός.

ἀρσ.	θηλ.	οὐδ.
ein	eine	ein
eines	einer	eines
einem	einer	einem
einen	eine	ein

	πληθυντ.	πληθυντικὸν
ὀν. die	εἰς τὰ	δὲν ἔχει.
γεν. der	τρία	
δοτ. den	γέ-	
αἰτ. die	νη	

β) αἱ κλίσεις τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων εἰσὶ πέντε.

		1.	2.	3.	4.	5.
ἑνικός.	ὀν.					
	γεν.	s	es	es	en (es, ens)	
	δοτ.		e	e	en (e, en)	
	αἰτ.				en (en)	
πληθυντ.	ὀν.		e	er	en	en, e
	γεν.		e	er	en	en, e
	δοτ.	n	en	ern	en	en, e
	αἰτ.		e	er	en	en, e

ἐκεῖναι αἱ πτώσεις ὁποῦ ἔμειναν ἄδειαι, ἔχουσι τὴν ἰδίαν κατάληξιν ὡς ἡ ὀνομαστική.

ἡ πρώτη κλίσις περιέχει τὰ λήγοντα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα εἰς el, en, er, *οἷον·* Engel, Kasten, Messer.

ἡ δευτέρα κλίσις ἔχει τὰ πλεῖστα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα διαφόρων καταλήξεων, (ἔξω ἀπὸ τὸ el, en, en,) *οἷον·* Stamm, Jahr.

ἡ τρίτη ἔχει ἕως ἑξῆντα οὐδέτερα καὶ ὀλίγα τινὰ ἀρσενικὰ, (μονοσύλλαβα), οἷον· Mann, Kind.

ἡ τετάρτη ἔχει τὰ ἀρσενικὰ λήγοντα εἰς e, *οἷον·* Löwe, *καὶ ὀλίγα ἄλλα τινα ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα μονοσύλλαβα, οἷον·* Mensch, Ohr. *τὰ ἀρσενικὰ ἔχουσι τὴν γενικὴν εἰς* en, *ὀλίγα τινὰ εἰς* es, *καὶ* ens *οἷον·* Löwe, *γεν.* Löwen, Staat, *γεν.* Staates, Friede, *γεν.* Friedens, *τὰ οὐδέτερα ὅμως εἰς* es, *οἷον·* Auge, *γεν.* Auges.

ἡ πέμπτη περιλαμβάνει ὅλα τὰ θηλυκὰ, τὰ ὁποῖα εἰς τὸν ἑνικὸν δὲν ἀλλάζουσι τὴν κατάληξίν των. εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ πλεῖστα λήγουσι εἰς en, *καὶ σχεδὸν τριάντα μόνον εἰς* e, *οἷον·* Uhr, *ἔχει* Uhren, Macht, *ἔχει* Mächte.

Μερικὰ ὀνόματα τῆς πρώτης κλίσεως, τὰ πλεῖστα ἀρσενικὰ τῆς δευτέρας, καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα τῆς τρίτης εἰς τὸν πληθυντικὸν τρέπουσι τὰ φωνήεντα a, o, u *εἰς* ä, ö, ü, *καὶ λοιπὸν* au *εἰς* äu, *οἷον·* Vater, Väter, Strom, Ströme, Wurm, Würmer, Baum, Bäume.

τὰ θηλυκὰ τῆς πέμπτης, ὅσα ἔχουσι e *εἰς τὸν πληθυντικὸν, ὁμοίως τρέπουσι τὰ φωνήεντα.* Mutter, Tochter, *ἔχουσι* Mütter, Töchter.

ὅμως τὰ οὐδέτερα τῆς δευτέρας, ὅλα τὰ ὀνόματα τῆς τετάρτης, καὶ τὰ θηλυκὰ τῆς πέμπτης, τὰ λήγοντα εἰς en *εἰς τὸν πληθυντικὸν, δὲν τρέπουσι τὰ φωνήεντα.*

γ) κλίσις τῶν ἐπιθέτων.

τὰ ἐπίθετα κλίνονται μὲ τρεῖς διαφόρους τρόπους.

	1. μετὰ τοῦ ὡρισμ. ἄρθρου.			2. μετὰ τοῦ ἀορίστου.			3. χωρὶς ἄρθρον.		
	ἀρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἀρσ.	θηλ.	οὐδ.	ἀρσ.	θηλ.	οὐδ.
ὀν.	e	e	e	er	e	es	er	e	es
γεν.	en	en	en	en	en	en	es (en)	er	es (en)
δοτ.	en	en	en	en	en	en	em	er	em
αἰτ.	en	e	e	en	e	es	en	e	es
	πληθυντ.							πληθυντ.	
ὀν.	e							e	
γεν.	e							er	
δοτ.	en							en	
αἰτ.	e							e	

οἷον· der, die, das gute, κλίνεται κατὰ τὸ 1), ein guter, eine gute, ein gutes, κατὰ τὸ 2), καὶ guter, gute, gutes, κατὰ τὸ 3). τὰ ἐπίθετα τίθενται ἐπιῤῥηματικῶς καὶ ὡς ἄκλιτα, ὅταν σύναπτωνται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ ῥημάτων, οἷον· der Mann ist gut, (καὶ ὄχι guter).

τὰ συγκριτικὰ γίνονται προσθέσει τῆς συλλαβῆς er, καὶ τροπῇ τῶν φωνηέντων εἰς τὰ πλεῖστα, οἷον· groß, größer.

τὰ ὑπερθετικὰ λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν est, καὶ ἐπιῤῥηματικῶς sten, μετὰ τῆς λέξεως am, οἷον· am größesten.

τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ κλίνονται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὡς τὰ ἄλλα ἐπίθετα.

δ. Συζυγία ἢ σχηματισμὸς τῶν ῥημάτων.

Τὰ γερμανικὰ ῥήματα σχηματίζουσι μόνον τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν παρατατικὸν, καὶ ἔχουσι τὸν παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικὸν σύνθετον ἀπὸ τὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος καὶ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα haben ἢ seyn, καὶ τὸν μέλλοντα ἀπὸ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ῥήματος καὶ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα werden.

Σχηματισμὸς τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

1) τὸ ῥῆμα haben.

Ὁριστική.

ἐνεστώς. ἑνικός.	πληθυντ.	παρατακτικός. ἑνικός.	πληθυντ.
1. ich habe	wir haben	1. ich hatte	wir hatten
2. du hast	ihr habt	2. du hattest	ihr hattet
3. er hat	sie haben	3. er hatte	sie hatten

παρακειμ. ich habe gehabt κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστός. — ὑπερσυντελ. ich hatte gehabt κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικός.

μέλλων.
ich werde haben ὡς ὁ ἐνεστώς τῆς ὁριστικῆς τοῦ werden.

Ὑποτακτική.

ἐνεστώς. — παρατατικός.

ἐνικός.	πληθυντ.	ἐνικός.	πληθυντ.
1. ich habe	wir haben	ich hätte	wir hätten
2. du habest	ihr habet	du hättest	ihr hättet
2. er habe	sie haben	er hätte	sie hätten

παρακειμ. ich habe gehabt κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς. — ὑπερσυντελ. ich hätte gehabt κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικός.

μέλλων.
ἁπλός. ich werde haben κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστὼς τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ werden. — ὑποθετικός. ich würde haben κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ werden.

προστακτική.
habe, habet

ἀπαρέμφατα.
ἐνεστ. haben
παρακ. gehabt haben

2. τὸ ῥῆμα seyn.

Ὁριστική.

ἐνεστώς. — παρατατικός.

ἐνικός.	πληθυντ.	ἐνικός.	πληθυντ.
1. ich bin	wir sind	1. ich war	wir waren
2. du bist	ihr seyd	2. du warst	ihr waret
3. er ist	sie sind	3. er war	sie waren

παρακ. ich bin gewesen κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς. — ὑπερσυντ. ich war gewesen κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικός.

μέλλων.
ich werde seyn κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνέστως τῆς ὁριστικῆς τοῦ werden.

Ὑποτακτική.

ἐνεστώς. — παρατατικός.

ἐνικός.	πληθυντ.	ἐνικός.	πληθυντ.
1. ich sey	wir seyen	1. ich wäre	wir wären
2. du seyst	ihr seyd	2. du wärest	ihr wäret
3. er sey	sie seyen	3. er wäre	sie wären

παρακειμ. ich sey gewesen κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς. — ὑπερσυντελ. ich wäre gewesen κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατ.

ἁπλός.	μέλλων.	ὑποθετικός.
ich werde seyn κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτ. τοῦ werden.		ich würde seyn κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ werden.

προστακτική.	ἀπαρέμφατα.
sey, seyd	ἐνεστ. seyn
	παρακ. gewesen seyn

μετοχή.

ἐνεστώς (seyend). παρακειμ. gewesen.

3. τὸ ῥῆμα werden.

Ὁριστική.

ἐνεστώς.		παρατατικός.	
ἑνικός.	πληθυντ.	ἑνικός.	
1. ich werde	wir werden	ich wurde, ward	wir wurden
2. du wirst	ihr werdet	du wurdest, wardst	ihr wurdet
3. er wird	sie werden	er wurde, ward	sie wurden

παρακειμ.	ὑπερσυντ.
ich bin geworden κ. τ. ε. ὡς ich bin	ich war geworden ὡς ich war

μέλλων.

ich werde werden κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς.

Ὑποτακτική.

ἐνεστώς.		παρατατικός.	
ἑνικός.	πληθυντ.	ἑνικός.	πληθυντ.
1. ich werde	wir werden	ich würde	wir würden
2. du werdest	ihr werdet	du würdest	ihr würdet
3. er werde	sie werden	er würde	sie würden

ἁπλός.	μέλλων.	ὑποθετικός.
ich werde werden κ. τ. ε. ὡς ὁ ἐνεστώς.		ich würde werden κ. τ. ε. ὡς ὁ παρατατικός.

προστακτική.	ἀπαρέμφατα.
werde, werdet	ἐνεστ. werden
	παρακ. geworden seyn

μετοχή.

ἐνεστ. werdend. παρακ. geworden.

Σχηματισμὸς τῶν κανονικῶν ῥημάτων.

Ὁριστική.

ἐνεστώς.		παρατατ.	
ἑνικός.	πληθυντ.	ἑνικός.	πληθυντ.
1. ich lobe	wir loben	ich lobte	wir lobten
2. du lobst	ihr lobt	du lobtest	ihr lobtet
3. er lobt	sie loben	er lobte	sie lobten

παρακ. ich habe gelobt κ. τ. ε. ὑπερσ. ich hatte gelobt κ. τ. ε. μέλλων ich werde loben κ. τ. ε.

Digitized by Google

Ὑποτακτική.

ἐνεστώς.		παρατατ.	
ἑνικός.	πληθυντ.	ἑνικός.	πληθυντ.
1. ich lobe	wir loben	ich lobete	wir lobeten
2. du lobest	ihr lobet	du lobetest	ihr lobetet.
3. er lobe	sie loben	er lobete	sie lobeten

παρακ. ich habe gelobt, *ὑπερσ.* ich hätte gelobt, *μέλλων* ich werde loben, *ὑπαθετ.* ich würde loben.

προστακτ.	ἀπαρέμφατα
lobe, lobt.	*ἐνεστ.* loben
	παρακ. gelobt haben.

μετοχή.

ἐνεστώς lobend. *παρακ.* gelobt.

Τὰ παθητικὰ συντίθενται ἀπὸ τὴν μετοχὴν τοῦ παρακειμένου τῶν ῥημάτων καὶ ἀπὸ τὸ ῥῆμα werden, *τὸ ὁποῖον τότε ἔχει* worden (*ἀντὶ* geworden) *εἰς τὸν παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν. οἷον·* ich werde gelobt, wurde gelobt, bin gelobt worden, war gelobt worden, werde gelobt werden, würde gelobt werden *κ. τ. ε. ἐπαινοῦμαι, ἐπαινούμουν, ἐπαινέθηκα κ. τ. ε.*

Περὶ τῶν ἀνομάλων ῥημάτων.

Τὰ ἀνώμαλα διαιροῦνται εἰς δύο εἴδη 1) *ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχουσι τὸν παρατατικὸν εἰς* te, *καὶ τὸν παρακείμενον τῆς μετοχῆς εἰς* t, 2) *ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχουσι τὸν παρατατικὸν μονοσύλλαβον καὶ τρέπουσι ἐν αὐτῷ τὸ φωνῆεν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἡ μετοχὴ λήγει εἰς* en.

1) *Τοῦ πρώτου εἴδους εἶναι τὰ ἑξῆς ῥήματα·*

ἐνεστ.	*παρατ. ὁριστ.*	*παρατ. ὑποτ.*	*μετοχή*	*ἀπαρεμφ.*
darf	durfte	dürfte	gedurft	dürfen
kann	konnte	könnte	gekonnt	können
mag	mochte	möchte	gemocht	mögen
muß	mußte	müßte	gemußt	müssen
soll	sollte	sollte	gesollt	sollen
will	wollte	wollte	gewollt	wollen
weiß	wußte	wüßte	gewußt	wissen

αὐτὰ τὰ ἑπτὰ ῥήματα ἔχουσι τὸ γ΄ προσ. τοῦ ἑνικοῦ τοῦ ἐνεστ. ὅμοιον με τὸ πρῶτον, καὶ ὁ πληθυντ. ὁμοιάζει με τὸ ἀπαρέμφατον, οἷον· ich darf, du darfst, er darf, wir dürfen, ihr dürfet, sie dürfen.

τὰ ἀκόλουθα ῥήματα τρέπουσι μόνον τὸ e *τοῦ ἐνεστῶτος εἰς τὸν παρατ. τῆς ὁριστ. καὶ εἰς τὴν μετοχὴν εἰς* a.

brennen, kennen, nennen, rennen, senden, wenden, *παρατ.* brannte, *μετοχὴ* gebrannt *κ. τ. ε.*

bringen *ἔχει* brachte, gebracht, denken, dachte, gedacht, *καὶ εἰς τὸν παρατ. τῆς ὑποτ.* dächte, brächte.

2) Τὰ ἀνώμαλα τοῦ δευτέρου εἴδους τρέπουσι τὸ φωνῆεν τοῦ ἐνεστῶτος εἰς τὰ ἑξῆς φωνήεντα· a, ie, i, o, u.

γενικὸς κανών· τὰ ἔχοντα e εἰς τὴν μετοχὴν μεταβάλλουσι τὸ e τοῦ ἐνεστῶτος εἰς i ἢ ie εἰς τὰ β' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ εἰς τὸν ἑνικὸν τῆς προστακτικῆς.

τὰ ἔχοντα a, au, o, εἰς τὸν ἐνεστῶτα τρέπουσι αὐτὰ εἰς τὸ β' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ εἰς ä, äu, ö, εἰς τὴν προστακτικὴν ὅμως διατηροῦσι τὸ a, au, o. οἷον· ich breche, du brichst, er bricht, προστακτ. brich; ich trage, du trägst, er trägt, προστ. trage.

τὰ ῥήματα εἶναι τὰ ἐφεξῆς·

α. ἐκεῖνα ὁποῦ λαμβάνουσι τὸ a. ὑποδιαιροῦνται εἰς τοιαῦτα ὁποῦ ἔχουσι εἰς τὴν μετοχὴν e, o, u.

αα. τὰ ἔχοντα e εἰς τὴν μετοχὴν εἶναι τὰ ἐφεξῆς·

essen, fressen, geben, genesen*), geschehen, lesen, messen, sehen, treten, vergessen. — bitten, liegen, sitzen (παρατ. saß, μετ. gesessen).

οἷον· ich gebe, du giebst, er giebt, προστ. gieb, παρακ. gab, μετ. gegeben.

ββ. τὰ ἔχοντα o εἰς τὴν μετοχὴν εἶναι τὰ ἐφεξῆς·

1) brechen, erschrecken (ἐκπλήττομαι, ὅμως ὅταν σημαίνει ἐκπλήττω εἶναι κανονικὸν), gebähren*), kommen, nehmen, sprechen, stechen, treffen.

2) befehlen, beginnen, bersten, gelten, gewinnen, rinnen, schelten, schwimmen, sinnen, spinnen.

3) bergen, helfen, sterben, werben, werfen.

οἷον· ich breche, du brichst, er bricht, προστ. brich, παρακ. brach, μετ. gebrochen.

γγ. τὰ ἔχοντα u εἰς τὴν μετοχὴν εἶναι τὰ ἐφεξῆς·

binden, dringen, empfinden, finden, gelingen, klingen, ringen, schlingen, schwinden, schwingen, singen, sinken, springen, stinken, trinken, winden, zwingen.

σημείωσις. ά. ὁ παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς γίνεται διὰ μεταβολῆς τοῦ a εἰς ä, οἷον· παρατ. ὁριστ. gab, ὑποτακτ. gäbe. ὅμως ἐκεῖνα τὰ σημειωμένα εἰς τὸ ββ. 2) ἔχουσι τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ö, οἷον· spinnen, ἔχει spönne, καὶ οὐχὶ spänne. ἐκεῖνα ὅμως τὰ σημειωμένα εἰς τὸ ββ. 3) ἔχουσι ü εἰς τὴν ὑποτακτικὴν, οἷον· sterben, ἔχει stürbe, καὶ οὐχὶ stärbe.

σημείωσις β'. τὰ ἐφεξῆς δύο ἔχουσι a εἰς τὴν μετοχὴν καὶ τρέπουσι ὁμοίως καὶ τὰ σύμφωνα· stehen, παρατ. stand, ὑποτ. stände καὶ stünde, μετ. gestanden, thun, παρατ. that, ὑποτ. thäte, μετ. gethan.

β. ἡ δευτέρα τάξις τῶν ἀνωμάλων ἔχει ie εἰς τὸν παρατ. τῆς ὁριστ. καὶ τῆς ὑποτ.**) καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο εἴδη, ά, ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχουσι εἰς τὴν μετοχὴν τὸ αὐτὸ φωνῆεν ὡς εἰς τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ β', ὁποῦ ἔχουσι ie.

) ὅλα ὅσα ἔχουσι τὸ σημεῖον) δὲν τρέπουσι τὸ φωνῆεν εἰς τὸ β' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ εἰς τὸ β' τῆς προστακτικῆς.

**) ἡ ὑποτακτικὴ προσλαμβάνει εἰς τὸν παρατατικὸν εἰς ὅλα τὰ ἀνώμαλα ἀκόμη ἕνα e. οἷον· blasen, blies, bliese.

αα. τὸ αὐτὸ φωνῆεν εἰς τὴν μετοχὴν ἔχουσι τὰ ἐφεξῆς·

blasen, braten, fallen, fangen, halten, hangen (hängen), hauen*), heißen, lassen, laufen, rathen, rufen, schlafen, stoßen. *οἷον·* blasen, *παρατ.* blies, *μετ.* geblasen; laufen, *παρατ.* lief, *μετ.* gelaufen.

ββ. τὰ ἐφεξῆς ἔχουσι ie *εἰς τὴν μετοχήν·*

bleiben, gedeihen, leihen, meiden, preisen, reiben, scheiden, scheinen, (schneyen), schreyen, schweigen, speyen, steigen, treiben, weisen, zeihen.

οἷον· reiben, *παρατ.* rieb, *μετ.* gerieben.

σημ. gehen, *ἔχει εἰς τὸν παρατ.* ging, *εἰς τὴν μετ.* gegangen.

γ. ἡ τρίτη τάξις περιέχει ἐκεῖνα ὁποῦ τρέπουσι τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς i, *καὶ ὁμοίως ἔχουσι τὸ* i *εἰς τὴν μετοχήν.*

befleißen, beißen, erbleichen, gleichen, gleißen, gleiten, greifen, keifen, kneifen, kneipen, leiden, pfeifen, reißen, scheißen, schleichen, schleifen, schleißen, schmeißen, schneiden, schreiten, spleißen, streichen, streiten, verbleichen, weichen.

οἷον· beißen, *παρατ.* biß, *μετ.* gebissen.

σημ. ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ i *ὀξέως προφέρεται, διπλώνεται τὸ σύμφωνον μετ' αὐτὸ, καὶ τὸ* d *μεταβάλλεται εἰς* tt, *οἷον·* greifen, *παρατ.* griff, *μετ.* gegriffen; schneiden, *παρατ.* schnitt, *μετ.* geschnitten.

δ. τὰ ῥήματα τῆς τετάρτης τάξεως τρέπουσι τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς o, *καὶ ἔχουσι τὸ* o *καὶ εἰς τὴν μετοχήν. ὁ παρατ. τῆς ὑποτακτ. ἔχει* ö.

bewegen*), betriegen, biegen, bieten, dreschen, erlöschen, erschallen*), erwägen, fechten, flechten, fliegen, fliehen, fließen, frieren, gähren, gebieten, genießen, gießen, glimmen, heben*), klimmen, kriechen, kühren, lügen, melken, pflegen*), *συναναστρέφομαι*), (ὅμως,* pflegen, *συνηθίζω εἶναι κανονικὸν),* quellen, riechen, saufen, saugen, scheren, schieben, schießen, schließen, schmelzen, *ἀναλύομαι, (ὅμως· ὅταν σημαίνει ἀναλύω, εἶναι καὶ κανονικόν),* schnieben, schrauben, schwellen *(φουσκώνω, ὅμως ὅταν λαμβάνεται ἐνεργητικῶς, εἶναι κανονικόν),* sieden, sprießen, stieben, triefen, triegen, verdrießen, verlieren, verlöschen, wiegen (wägen), ziehen.

σημ. ά. ὅλα ὅσα λήγουσι εἰς fen, en, *ἔχουσι τὸ* o *βραχύ, καὶ διὰ τοῦτο διπλώνεται τὸ σύμφωνον, οἷον·* saufen, *παρατ.* soff, *μετ.* gesoffen; sieden, *ἔχει* sott, gesotten, *καὶ* ziehen, zog, gezogen.

σημ. β'. εἰς τὰ ποιητικὰ λαμβάνουσι ὁμοίως eu *εἰς τὸ β' καὶ γ' πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος, τῆς ὁριστικῆς, καὶ εἰς τὸ β' τοῦ ἑνικοῦ τῆς προστακτικῆς, τὰ ἐφεξῆς ῥήματα, (ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχουσι τὴν κατάληξιν* hen, *τρέπουσι τὸ* h *εἰς* ch).

biegen, bieten, fliegen, fliehen, fließen, gebieten, gießen, kriechen, lügen, riechen, schließen, verdrießen, ziehen, *οἷον·* bieten, du beutst, er beut; ziehen, du zeuchst, er zeucht, *προστ.* zeuch.

έ. ἡ πέμπτη τάξις περιέχει αὐτὰ ὁποῦ λαμβάνουσι u *εἰς τὸν παρατ. τῆς ὁριστ. ὅλα αὐτὰ διατηροῦσι εἰς τὴν μετοχὴν τὸ φωνῆεν τοῦ ἀπαρεμφάτου.*

Digitized by Google

backen, fahren, graben, laden, schaffen, schlagen, tragen, wachsen, waschen.
dingen, schaden, ἔχει τὴν μετοχὴν gedungen, geschunden, καὶ düngen, ἔχει ὁμοίως κανονικὸν τὸν παρατατικόν.
τὰ ἐφεξῆς ἔχουσι μόνον τὴν κατάληξιν en εἰς τὴν μετοχὴν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα σχηματίζονται κανονικῶς· falten, mahlen (ἀλέθω) salzen, schmalzen, spalten, rächen, μετ. gerochen.
falten, spalten, ἔχει ὁμοίως· gefaltet, gespaltet.

Περὶ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

Τὰ οὐδέτερα (ὡς· ζῶ, πηγαίνω κ. τ. ε.) δὲν ἔχουσι παθητικὸν, καὶ τὰ μὲν ἀπὸ αὐτὰ ἔχουσι τὸ βοηθητικὸν haben, τὰ δὲ τὸ seyn. δηλαδή·
ὅλα ὅσα σημαίνουσι μεταβολὴν τόπου ἢ καταστάσεως, κλίνονται μὲ τὸ seyn, οἷον· kommen, ich bin gekommen, gehen, ich bin gegangen (ἐπειδὴ ἔρχομαι καὶ πηγαίνω σημαίνουσι μεταβολὴν τόπου). μόνον bleiben, ἔχει τὸ haben.
ἐκεῖνα ὅμως ὁποῦ σημαίνουσι κατάστασιν μόνον, καὶ οὐχὶ μεταβολὴν αὐτῆς, λαμβάνουσι τὸ haben, οἷον· leben, ich habe gelebt, schlafen, ich habe geschlafen (διότι ζῶ, κοιμοῦμαι σήμαινουσι μόνον μίαν κατάστασιν, καὶ οὐχὶ μεταβολήν).

Περὶ τῶν ἀντιστρόφων ἢ αὐτοπαθῶν ῥημάτων.

Αὐτὰ τὰ ῥήματα δέν ἔχουσι ἄλλον σχηματισμὸν παρὰ τὰ ἐνεργητικὰ, κανονικὰ ἢ ἀνώμαλα, καὶ προστίθεται μόνον ἡ ἀντωνυμία mich, dich, sich, uns, euch, sich, ἢ mir, dir, sich, uns, euch sich (ὅταν τὸ ῥῆμα λαμβάνει τὴν δοτικήν), οἷον· ich bade mich (λούομαι μόνος μου), du badest dich, er badet sich, wir baden uns, ihr badet euch, sie baden sich, κ. τ. ε. — ich getraue mir (τολμῶ, ἔχω τὸ θάῤῥος), du getrauest dir, er getrauet sich κ. τ. ε.

Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων.

Τὰ σύνθετα εἶναι α΄) ἀχώριστα, β΄) χωριστά.
τὰ ἄχωριστα ἔχουσι τὸ μόριον τὸ προσθεμένον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως ἀπαράλλακτα, οἷον· besehen, ich besehe, besah, ich habe besehen.
τὰ χωριστὰ χωρίζουσι τὸ μόριον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως καὶ ἔχουσι αὐτὸ εἰς τὸ τέλος εἰς τὸν ἐνεστῶτα, τὸν παρατατικὸν καὶ τὴν προστακτικήν. οἷον· ansehen, ich sehe an, sah an, sieh an.
Ἀχώριστα εἶναι τὰ μόρια be, emp, ent, er, ge, miß, ver, zer ὁμοίως· über, um, unter, voll εἰς μερικὰ μόνον. ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι χωριστά.
τὰ ἀχώριστα δὲν δέχονται τὴν αὔξησιν ge, εἰς τὴν μετοχήν· οἷον· verkaufen, μετ. verkauft.
τὰ χωριστὰ ὅμως ἔχουσι τὸ ge μεταξὺ τοῦ μορίου καὶ τῆς μετοχῆς, οἷον· abkaufen, μετ. abgekauft; abschlagen, μετ. abgeschlagen.
τὸ μόριον zu (νὰ), ὁποῦ συχνάκις εὑρίσκεται μὲ τὰ ἀπαρέμφατα (οἷον· ich hoffe zu bekommen, ἐλπίζω νὰ λάβω), βάνεται ὁμοίως, εἰς τὸ χωριστὰ ῥήματα, μεταξὺ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ ge, οἷον· ich wünsche abzureisen, ἐπιθυμῶ νὰ μισεύσω.

Περὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων.

Τὰ ἐπιῤῥήματα δὲν ἀναφέρονται ἐδῶ, ἐπειδὴ εὑρίσκονται εἰς τὸ λεξικόν. — σημείωσαι μόνον, ὅτι τὰ σύνθετα μὲ τὸ her σημαίνουσι πλησιασμὸν εἰς τὸν ὁμιλοῦντα καὶ μὲ τὸ hin ἀπομακρυσμὸν ἀπὸ τὸν ὁμιλοῦντα, οἷον· komm heraus, ἔλα ἔξω (πρὸς ἐμέ), geh hinaus πήγαινε ἔξω (ἀπὸ τὸν ὀνδᾶν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶμαι ἐγώ).

Περὶ τῶν προθέσεων.

Αἱ προθέσεις συντάσσονται α) μετὰ γενικῆς, β) μετὰ δοτικῆς, γ) μετὰ αἰτιατικῆς, δ) μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

α) μετὰ γενικῆς συντάσσονται· anstatt, statt, ἀντὶ, halben, halber, wegen, διὰ, ἕνεκα, um — willen, ἐξ αἰτίας, (διὰ τὸ χατῆρι), kraft, laut, κατὰ, vermöge, vermittelst διὰ μέσου, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι ὁμοίως καὶ ἐπιῤῥήματα, οἷον· außerhalb, ἔξω, innerhalb μέσα κ. τ. ε.

β) μετὰ δοτικῆς· aus, ἐκ, ἐξ, außer, πάρεξ, gegen über, ἀντικρὺ, längs, κατὰ τὸ μάκρος, mit, μὲ, von, ἀπὸ, zu, πρὸς, εἰς.

γ) μετὰ αἰτιατικῆς· gegen, πρὸς, ἐναντίον εἰς, wider, ἐναντίον εἰς, um, περί.

δ) μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς· an, εἰς, πρὸς, auf, ἐπὶ, in, εἰς, ἐνὶ, neben, πλησίον, κοντὰ, über, ἐπάνω ἀπὸ, unter, ὑποκάτω εἰς, ὑπὸ, zwischen, μεταξύ. αὗται αἱ προθέσεις συντάσσονται μετὰ δοτικῆς ὅταν ἐννοεῖται στάσις ἐν τόπῳ, καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, ὅταν ἐννοεῖται κίνησις πρὸς τόπον, οἷον· ich stehe an dem Fenster, στέκομαι εἰς τὰ παράθυρον, ὅμως· ich gehe an das Fenster, πηγαίνω εἰς τὸ παράθυρον, ich bin in dem Zimmer, εἶμαι εἰς τὸν ὀνδᾶν, ich gehe in das Zimmer, πηγαίνω εἰς τὸν ὀνδᾶν.

Περὶ τῶν συνδέσμων.

Οἱ σύνδεσμοι εὑρίσκονται εἰς τὸ λεξικόν. Περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν πρέπει μόνον νὰ σημιώσωμεν, ὅτι συντάσσονται μὲ τὴν ὁριστικὴν ὅταν ἐννοεῖται ἕνα βέβαιον πρᾶγμα, καὶ μὲ τὴν ὑποτακτικὴν, ὅταν εἶναι ἀβέβαιον, οἷον· ich weiß daß er reich ist, ἠξεύρω ὅτι εἶναι πλούσιος, ich glaubte, er sey reich, ἐνόμισα, ὅτι εἶναι πλούσιος.

πρὸς τούτοις· οἱ σύνδεσμοι da, ὅταν, daß, νὰ, ὅτι, falls, im Falle, ἂν ἴσως, ob, ἂν (μετὰ ἀμφιβολίας), obschon, obgleich, ἀγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, weil, ἐπειδὴ, wenn, ἂν (ὑποθετικῶς), ὅταν, wenn schon, wenn gleich, μὲ ὅλον ὅτι — τρέπουσι τὴν σύνταξιν, καὶ πρέπει τότε τὸ ῥῆμα νὰ βαλθῇ εἰς τὸ τέλος. οἷον· er ist heute abgereist, ἐμίσευσε σήμερον, ὅμως· ich höre, daß er er heute abgereist ist, ἀκούω, ὅτι ἐμίσευσε σήμερον.

ὁμοίως ὅλα ὅσα εἶναι ἀναφορικὰ, ἔχουσι τὴν αὐτὴν δύναμιν, οἷον· der Mann, welcher heute abgereist ist, ὁ ἄνθρωπας ὁποῦ ἐμίσευσε σήμερον.

ὅταν τὰ χωριστὰ ῥήματα βάνονται εἰς τὸ τέλος, ἐξ αἰτίας ἐκείνων τῶν συνδέσμων καὶ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν ἢ μορίων, προσλαμβάνουσι πάλιν τὸ μόριον, ὁποῦ ἀλλέως χωρίζεται, οἷον· ich kaufe diesem Manne nichts mehr ab,

δὲν ἀγοράζω τίποτες πλέον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὅμως· ich versichere dir, daß ich diesem Manne nichts mehr abkaufe, σὲ βεβαιώνω, ὅτι δὲν ἀγοράζω τίποτες πλέον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Αὐτοὶ οἱ κανόνες θέλουν εἶναι ἀρκετοὶ διὰ νὰ λάβῃ τινὰς μίαν ἰδέαν τοῦ τρόπου τῆς κλίσεως καὶ τῆς συζυγίας γερμανικῆς, καὶ εἶναι ὡς προετοιμασία καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μάθησιν τῆν γερμανικῆς γλώσσης.

Bekanntmachung,

die Beck'sche Ausgabe der Werke Cicero's betreffend.

Nicht sowohl um die Aufmerksamkeit des Publikums auf diese, von einem der gefeiertsten Männer seines Faches besorgte Ausgabe hinzulenken, deren Werth allgemein anerkannt ist, als vielmehr den Zugang zu dem in derselben niedergelegten kritischen Schatze theils allgemeiner, theils auch für besondere Bedürfnisse leichter zu machen, hat sich die unterzeichnete Handlung entschlossen, nicht nur den Preis des ganzen Werkes (bis 4 Bände) von 6 Thlr. 8 Gr. auf 4 Thlr. 6 Gr. herabzusetzen, sondern auch die Bände, deren Inhalt deshalb unten angegeben ist, einzeln zu verkaufen, und hofft durch die uneigennützige Erfüllung dieses Wunsches sich den Dank des Publikums zu verdienen.

Inhalt des ersten Bandes: Oratio pro Quinctio, — pro Roscio Amerino, — pro Roscio Comoedo, Divinatio in Q. Caecilium, — in Verrem Act. I. et IIdae libri III. — CLII. und 496 S. 19 Gr.

— des zweiten Bandes: Actionis in Verrem secundae libri IV. — Oratio pro Fonteio, — pro Caecina, pro lege Manilia. — 384 S. Additamenta S. 385—498. 1 Thlr.

— des dritten Bandes: Oratio pro Cluentio, — tres Orationes de lege agraria contra Rullum, — pro Rabirio, — quatuor Orationes in Catilinam, — Oratio pro Murena, — Exc. Garatoni Excurs. ad Orat. pro Cluentio c. 29. — XII. und 620 S. 1 Thlr. 3 Gr.

— des vierten Bandes: Oratio pro Flacco, — pro Sulla — pro Archia poeta, — post reditum in Senatu, — post re-

ditum ad Quirites, pro domo sua ad Pontifices, — de haruspicum responsis, — Excurs. crit. de quatuor postremis h. Volum. Orationibus — XII. und 627 S. 1 Thlr. 8 Gr.

C. B. Schwickertsche Buchhandlung
in Leipzig.

Ferner ist erschienen:

Hülfsbuch zur Erlernung der neugriechischen Sprache. In zwei Abtheilungen: I. Uebungsaufgaben zum Uebersetzen aus dem Deutschen ins Neugriechische. II. Griechische Lesestücke, nebst vollständigem Wortregister über dieselben von M. J. A. E. Schmidt, öffentlichem Lehrer der russischen und neugriechischen Sprache an der Universität zu Leipzig. 1 Thlr. 8 Gr.

Häusler.

Digitized by Google

Digitized by Google